

Holy Bible

In Hebrew and Greek

Table of Contents

Genesis	3	Esther	433
Exodus	33	Daniel	439
Leviticus	59	Ezra	449
Numbers	77	Nehemiah	457
Deuteronomy	103	I Chronicles	467
Joshua	125	II Chronicles	485
Judges	141	Matthew	507
I Samuel	157	Mark	535
II Samuel	177	Luke	553
I Kings	195	John	583
II Kings	215	Acts	605
Isaiah	235	Romans	635
Jeremiah	261	I Corinthians	647
Ezekiel	295	II Corinthians	657
Hosea	325	Galatians	665
Joel	329	Ephesians	669
Amos	331	Philippians	673
Obadiah	335	Colossians	677
Jonah	337	I Thessalonians	681
Micah	339	II Thessalonians	685
Nahum	343	I Timothy	687
Habakkuk	345	II Timothy	691
Zephaniah	347	Titus	695
Haggai	349	Philemon	697
Zechariah	351	Hebrews	699
Malachi	357	James	707
Psalms	359	I Peter	711
Proverbs	391	II Peter	715
Job	403	I John	717
Song of Songs	417	II John	721
Ruth	421	III John	723
Lamentations	423	Jude	725
Ecclesiastes	427	Revelation	727

Genesis

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: **2** והארץ היתה תהו ובהו והשך על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני המים: **3** ויאמר אלהים יהי־אור ויהי־אור: **4** וירא אלהים את־האור כי־טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: **5** ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי־ערב ויהי־בקר יום אחד: **6** ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים: **7** ויעש אלהים את־הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי־כן: **8** ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני: **9** ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי־כן: **10** ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקנה המים קרא ימים וירא אלהים כי־טוב: **11** ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעוֹבו על־הארץ ויהי־כן: **12** ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינוהו ועץ עשה־פרי אשר זרעוֹבו למינוהו וירא אלהים כי־טוב: **13** ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי: **14** ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו למזעדים ולמים ושנים: **15** והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על־הארץ ויהי־כן: **16** ויעש אלהים את־שני המארות הגדלים את־המאור הגדל לממשלת היום ואת־המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים: **17** ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על־הארץ: **18** ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי־טוב: **19** ויהי־ערב ויהי־בקר יום רביעי: **20** ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף ועופף על־הארץ על־פני רקיע השמים: **21** ויברא אלהים את־התנינים הגדלים ואת כל־נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למיניהם ואת כל־עוף כנף למינוהו וירא אלהים כי־טוב: **22** ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את־המים בימים והעוף רב בארץ: **23** ויהי־ערב ויהי־בקר יום חמישי: **פ** **24** ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיית־ארץ למינה ויהי־כן: **25** ויעש אלהים את־חית הארץ למינה ואת־הבהמה למינה ואת כל־רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי־טוב: **26** ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו ונרדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל־הארץ ובכל־הרמש הרמש על־הארץ: **27** ויברא אלהים את־האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: **28** ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את־הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל־חיה הרמשת על־הארץ: **29** ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את־כל־עשב זרע זרע אשר על־פני כל־הארץ ואת־כל־העץ אשר־בו פרי־עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה: **30** ולכל־חית הארץ ולכל־עוף השמים ולכל־רמש על־הארץ אשר־בו נפש חיה את־כל־יֶרֶק עשב לאכלה ויהי־כן: **31** וירא אלהים את־כל־אשר עשה והנה־טוב מאד ויהי־ערב ויהי־בקר יום השישי: **פ** **2** ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם: **2** ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה: **3** ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות: **פ** **4** אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים: **5** וכלו שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל־עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה: **6** ואד יעלה מן־הארץ והשקה את־כל־פני־האדמה: **7** וייצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה: **8** וישע יהוה אלהים גן־עדן מקדש וישם את־הגן אשר יצר: **9** ויצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע: **10** ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים: **11** שם האחד פישון הוא הסבב את כל־ארץ החיילה אשר־שם הנהב: **12** וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השפה: **13** ושם־הנהר השני יתון הוא הסובב את כל־ארץ כוש: **14** ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרתי: **15** וישק יהוה אלהים את־האדם וינחחו

בְּנֶ-עֶדֶן לַעֲבֹדָה וּלְשִׁמְרָה: 16 וַיֹּצֵר יְהוָה אֱלֹהִים עַל-הָאָדָם לֵאמֹר מִכָּל עֵץ-הַגֶּן אָכַל תֹּאכַל: 17 וּמִעֵץ הָרֵעִת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת: 18 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְאִשְׁתּוֹ הִנֵּה הָאָדָם לְבָדוֹ אֲעֹשֶׂה-לוֹ עֹז כַּנְּגִדּוֹ: 19 וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים מִן-הָאָדָמָה כָּל-חַיֵּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל-עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא אֶל-הָאָדָם לְרֹאיוֹת מִהִי-יִקְרָא-לוֹ וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא-לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ: 20 וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת לְכָל-הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל חַיֵּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא-מָצָא עֹז כַּנְּגִדּוֹ: 21 וַיִּפֹּל יְהוָה אֱלֹהִים: 22 וַתִּדְמָה עַל-הָאָדָם וַיִּשָּׂן וַיִּקַּח אֶחָת מִצִּלְעֹתָיו וַיִּסְגֵּר בָּשָׂר תַּחַתְּנָהּ: 23 וַיִּבְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-הָצֶלֶע אֲשֶׁר-לָקַח מִן-הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיָּבֵאָהּ אֶל-הָאָדָם: 24 וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הִפְעַם עִצָּם מַעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂר לֹאֲתִי יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לָקַחְתִּי-זֹאת: 25 וְעַבְדֵּי-אִישׁ אֶת-אִבּוֹ וְאֶת-אִמּוֹ וְדָבָק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לִבָּשָׂר אֶחָד: 25 וַהֲיוּ שְׁנֵיהֶם עֶרְוָמִים

הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבַּשְׁשׁוּ: 3 וַתִּנָּחַשׁ הָיָה עֶרְוָם מִכָּל חַיֵּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל-הָאִשָּׁה אַף כִּי-אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הַגֶּן: 2 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל-הַנָּחַשׁ מִפְּרִי עֵץ-הַגֶּן נֹאכַל: 3 וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ-הַגֶּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תֵנּוּ בּוֹ פֶּתֶם-תַּחֲנוּן: 4 וַיֹּאמֶר הַנָּחַשׁ אֶל-הָאִשָּׁה לֹא-מוֹת תָּמוּתוֹן: 5 כִּי יָדַע אֱלֹהִים כִּי בְיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וּנְפַקְחוּ עֵינֵיכֶם וַהֲיִיתֶם כַּאֲלֹהִים יָדְעִי טוֹב וְרַע: 6 וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֹאכָל וְכִי תֹאווֶה-הוּא לְעֵי נֵים וַתִּקַּח מִן-הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל וַתִּקַּח מִפְּרִיו וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם-לְאִישָׁהּ עִמָּה וַיֹּאכַל: 7 וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי עֶרְוָם הֵם וַיִּתְּפֻרוּ עֹלָה תֹאנֶה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת: 8 וַיִּשְׁמְעוּ אֶת-קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְּחִלָּה בְּגֵן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגֶּן: 9 וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל-הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אֵיכָה: 10 וַיֹּאמֶר אֶת-קוֹלְךָ שָׁמְעִיתִי בְּגֵן וְאִירָא כִּי-עֵירָם אֲנִי וְאֶחָבֵא: 11 וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לָךְ כִּי עֵירָם אַתָּה הַמְּוַדְּעֵן אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לִבְלֹת אֶכְל-מִמֶּנּוּ אָכַלְתָּ: 12 וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הוּא נִתְּנָה-לִי מִן-הָעֵץ וְאָכַל: 13 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְאִשָּׁה מִהֲזֹאת עָשִׂיתִי וְתֹאמַר הָאִשָּׁה הִנָּחַשׁ הַשִּׂיאִנִי וְאָכַל: 14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל-הַנָּחַשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹאת אֲרוּרְךָ וּמִכָּל-הַבְּהֵמָה וּמִכָּל חַיֵּת הַשָּׂדֶה עַל-חַגְנוֹךָ תֵּלֵךְ וְעַפְרָא תֹאכַל כָּל-יְמֵי חַיֶּיךָ: 15 וְאִיבָהּ אִשִּׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זֶרְעָךָ וּבֵין זֶרְעָהּ הוּא יִשׁוּפֶךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תִּשׁוּפֶנָּה עֲקֵב: 16 אֶל-הָאִשָּׁה אָמַר הִרְבָּה אֲרִבָּה עֲצוֹנוֹךָ וְהִרְבָּךָ בְּעֶצֶב תֵּלְדִי בָנִים וְלֹא-אִשִּׁיךָ תִּשׁוּקְתָּךְ וְהוּא יִמְשַׁל-בְּךָ: 17 וּלְאָדָם אָמַר כִּי-שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתְּךָ וַתֹּאכַל מִן-הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בְּעִבּוּרְךָ בְּעֲצוֹבוֹ תֹאכְלֶנָּה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: 18 וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת-עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה: 19 בְּזַעַת אַפֶּיךָ תֹאכַל לֶחֶם עַד שׁוֹבֶךָ אֶל-הָאָדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לָקַחְתָּ כִּי-עַפְרָא אַתָּה וְאֶל-עַפְרָא תִּשׁוּבוּ: 20 וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הוּא הִיְתָה אִם כָּל-חַי: 21 וַיַּעֲשֶׂה יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתוּבוֹת עוֹר וַיִּלְבָּשֵׁם: 22 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ לְרֵעֵת טוֹב וְרַע וְעַתָּה פְּרִי-יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מִעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחִי לְעֹלָם: 23 וַיִּשְׁלַחְהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִן-עֶדֶן לַעֲבֹד אֶת-הָאָדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִנָּחֶם: 24 וַיִּגְרַשׁ אֶת-הָאָדָם וַיִּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְבֶן-עֶדֶן אֶת-הַכְּרָבִים וְאֵת לֵהֵט הַחֶרֶב הַמַּתְהַפֶּכֶת לְשִׁמּוֹר

אֶת-דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים: 4 וְהָאָדָם יָדַע אֶת-חַוָּה אִשְׁתּוֹ וַתְּהַר וַתֵּלֶד אֶת-קַיִן וְתֹאמַר קָנִיתִי אִישׁ אֶת-יְהוָה: 2 וַתִּסָּף לָלֶדֶת אֶת-אָחִיו אֶת-הָבֶל וַיְהִי-הֶבֶל רֹעֵה צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה: 3 וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרִי הָאֲדָמָה מִנְחָה לַיהוָה: 4 וְהָבֶל הֵבִיא מִבְּרִיּוֹ גִּסְתִּיּוֹ מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ וּמִחֻלְבָּהּ וַיִּשֶׁע יְהוָה אֶל-הָבֶל וְאֶל-מִנְחָתוֹ: 5 וְאֶל-קַיִן וְאֶל-מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה וַיִּהְיֶה לְקַיִן מָאָד וַיִּפְּלוּ פָנָיו: 6 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-קַיִן לָמָּה חָרָה לָךְ וְלָמָּה נָפְלוּ פָנֶיךָ: 7 הֲלוֹא אִם-תֵּיטִיב שָׂאת וְאִם לֹא תֵיטִיב לִפְתּוֹחַ תִּטָּאת רִבְּךָ וְאֵלֶיךָ תִּשְׁקוּתוֹ וְאַתָּה תִּמְשָׁל-בּוֹ: 8 וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל-הָבֶל אָחִיו וַיְהִי בְהִיּוֹתָם בִּשְׂדֵה וַיִּקֶּם קַיִן אֶל-הָבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ: 9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-קַיִן אֵי הָבֶל אָחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר אָחִי אֲנִכִּי: 10 וַיֹּאמֶר מִה עָשִׂיתָ קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן-הָאֲדָמָה: 11 וְעַתָּה אֲרוּרְךָ אַתָּה מִן-הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת-פִּיהָ לָקַחְתָּ אֶת-דְּמֵי אָחִיךָ מִיָּדְךָ: 12 כִּי תִעֲבֹד אֶת-הָאֲדָמָה לֹא-תִסְקָה תִּתְּנָהּ לָךְ נָע וְנָד תִּהְיֶה בָאָרֶץ: 13 וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל-יְהוָה הֲדוּל עֵינֵי מִנְשָׁא: 14 הֵן גִּרַּשְׁתָּ אֹתִי הַיּוֹם מִן-הָאָדָמָה וּמִפְּנֶיךָ אֶתֶר וְהִיִּיתִי נָע וְנָד בָּאָרֶץ וְהָיָה לְקַיִן כָּל-מִצְאֵי יְהִרְגֵנִי: 15 וְהָיָה לָךְ לְכֵן הָאֲדָרֵג קוֹן שְׁבַע-תֵּימִים וְגַם וַיִּשֶׂם יְהוָה לְקַיִן אוֹת לְבִלְתִּי תִּכְוֹת-אֹתוֹ כָּל-מִצְאֵהוּ: 16 וַיֵּצֵא קַיִן מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיִּשֶׁב בָּאָרֶץ-נֹדֶד קְרִמְת־עֶדֶן:

17 וידע קין את־אשתו ותהר ותלד את־חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך: 18 ויולד לחנוך את־ערד ועירד ילד את־מחויאל ומחויאל ילד את־מתושאל ומתושאל ילד את־למך: 19 ויקחלו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה: 20 ותלד עדה את־יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה: 21 ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל־תפש כנור ועוגב: 22 וצלה נסה־הוא ילדה את־תובל קין לשש כל־חרש נחשת וברזל ואחות תובל־קין נעמה: 23 ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי: 24 כי שבעתים יקם־קין ולמך שבעים ושבעה: 25 וידע אדם עוד את־אשתו ותלד בן ותקרא את־שמו שת כי שדל־י אלהים וזרע אחר תחת הבל כי הרגו קין: 26 ולשת נסה־הוא ילד־בן ויקרא את־שמו אנוש אז

הוחל לקרא בשם יהוה: פ 5 זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אותו: 2 זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את־שמם אדם ביום הברואם: ס 3 ויהי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את־שמו שת: 4 ויהיו ימי־אדם אחרי הולידו את־שת שמנה מאת שנה ויולד בנים ובנות: 5 ויהיו כל־ימי אדם אשר־חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת: ס 6 ויחישת חמש שנים ומאת שנה ויולד את־אנוש: 7 ויחישת אחרי הולידו את־אנוש שבע שנים ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: 8 ויהיו כל־ימירשת שתים עשרה שנה וחשע מאות שנה וימת: ס 9 ויהיו אנוש תשעים שנה ויולד את־קין: 10 ויהיו אנוש אחרי הולידו את־קין חמש עשרה שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: 11 ויהיו כל־ימי אנוש חמש שנים וחשע מאות שנה וימת: ס 12 ויהיו קין שבעים שנה ויולד את־מהללאל: 13 ויהיו קין אחרי הולידו את־מהללאל ארבעים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: 14 ויהיו כל־ימי קין עשר שנים וחשע מאות שנה וימת: ס 15 ויהיו מהללאל חמש שנים וששים שנה ויולד את־ירד: 16 ויהיו מהללאל אחרי הולידו את־ירד שלשים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: 17 ויהיו כל־ימי מהללאל חמש וחשעים שנה ושמונה מאות שנה וימת: ס 18 ויחיו ירד שתים וששים שנה ומאת שנה ויולד את־חנוך: 19 ויחיו־ירד אחרי הולידו את־חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות: 20 ויהיו כל־ימי־ירד שתים וששים שנה וחשע מאות שנה וימת: פ 21 ויהי חנוך חמש וששים שנה ויולד את־מתושלח: 22 ויתהלך חנוך את־האלהים אחרי הולידו את־מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות: 23 ויהי כל־ימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה: 24 ויתהלך חנוך את־האלהים ואינו כיר־לקח אתו אלהים: פ 25 ויהי מתושלח שבע ושמונים שנה ומאת שנה ויולד את־למך: 26 ויהי מתושלח אחרי הולידו את־למך שתים ושמונים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: 27 ויהיו כל־ימי מתושלח תשע וששים שנה וחשע מאות שנה וימת: פ 28 ויחיו־למך שתים ושמונים שנה ומאת שנה ויולד בן: 29 ויקרא את־שמו נח לאמר זה נחמנו מופשטנו ומצבכון ידנינו מ־האדמה אשר אררה יהוה: 30 ויחיו־למך אחרי הולידו את־נח חמש וחשעים שנה וחמש מאת שנה ויולד בנים ובנות: 31 ויהיו כל־ימי־למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת: ס 32 ויהי־נח בן־חמש מאות שנה ויולד נח את־שם

את־חם ואת־יפת: 6 ויהי כ־יהחל האדם לרב על־פני האדמה ובנות ילדו להם: 2 וייראו בניה־האלהים את־בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מפל אשר בחרו: 3 ויאמר יהוה לא־יירון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה: 4 הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי־כן אשר יבאו בני האלהים אל־בנות האדם וילדו להם המה הנגברים אשר מעולם אנשי השם: פ 5 וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכ־ליצר לבו רב רע כל־היום: 6 וינחם יהוה כ־עשה את־האדם בארץ ויתעצב אל־לבו: 7 ויאמר יהוה אמה את־האדם אשר־בראתי מעל פני האדמה מאדם עד־בהמה עד־רמש ועד־עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם: 8 ונח מצא חן בעיני יהוה: פ 9 אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את־האלהים התהלך־נח: 10 ויולד נח שלשה בנים את־שם את־חם ואת־יפת: 11 ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: 12 וירא אלהים את־הארץ והנה נשחתה כ־השחת כל־בשר את־דרכו על־הארץ: ס 13 ויאמר אלהים ל נח קן כל־בשר בא לפני כ־מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את־הארץ: 14 עשה לך תבת עצי־גפר קנים תעשה את־התבה וכפרת אותה מבית ומחוץ בכפר: 15 וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה

רחבה ושלשים אמה קומתה: 16 צהרו תעשה לתבה ואל-אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה: 17 ואני הנני מביא את-המבול מים על-הארץ לשחת כל-בשר אשר-בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר-בארץ יגוע: 18 והקמתי את-בריתי אתך ובאת אל-התבה אתה ובניך ואשתך ונשי-בניך אתך: 19 ומכל החי מכל-בשר שנים מכל תביא אל-התבה להחית אתך זכר ונקבה יהיו: 20 מהעוף למינהו ומן-הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות: 21 ואתה קח-לך מכל-מאכל אשר יאכל ואספת אליו והנה לך ולחם לאכלה: 22 ויעש נח ככל אשר צוה אותו אלהים כן עשה: ס 7 ויאמר יהוה לנח בא-אתה וכל-ביתך אל-התבה כראתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה: 2 מכל הבהמה הטהורה תקח-לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן-הבהמה ה' אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו: 3 גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות ורע על-פני כל-הארץ: 4 כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על-הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את-כל-היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה: 5 ויעש נח ככל אשר-צוהו יהוה: 6 ונח בן-שש מאות שנה והמבול היה מים על-הארץ: 7 ויבא נח ובניו ואשתו ונשי-בניו אתו אל-התבה מפני מי המבול: 8 מן-הבהמה הטהורה ומן-הבהמה אשר איננה טהרה ומן-העוף וכל אשר-רמש על-האדמה: 9 שנים שנים באו אל-נח אל-התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את-נח: 10 ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על-הארץ: 11 בשנת שש-מאות שנה לחי-נח בחדש השני בשבעה-עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל-מעינת תהום רבה וארבת השמים נפתחו: 12 ויהי הגשם על-הארץ ארבעים יום וארבעים לילה: 13 בעצם היום הזה בא נח ושםותם ויפת בני-נח ואשת נח ושלשת נשי-בניו אתם אל-התבה: 14 המה וכל-החיה למינה וכל-הבהמה למינה וכל-הרמש הרמש על-הארץ למינהו וכל-העוף למינהו כל צפור כל-כנף: 15 ויבאו אל-נח אל-התבה שנים שנים מכל-הבשר אשר-בו רוח חיים: 16 והבאים זכר ונקבה מכל-בשר באו כאשר צוה אותו אלהים ויסגר יהוה בעדו: 17 ויהי המבול ארבעים יום על-הארץ וירבו המים וישאו את-התבה ותרים מעל הארץ: 18 ויגברו המים וירבו מאד על-הארץ ותלף התבה על-פני המים: 19 והמים גברו מאד מאד על-הארץ ויכסו כל-ההרים הגבהים אשר-תחת כל-השמים: 20 חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים: 21 ויגוע כל-בשר הרמש על-הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל-השרץ השרץ על-הארץ וכל האדם: 22 כל אשר נשמת-רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו: 23 וימח את-כל-היקום אשר על-פני האדמה מאדם עד-בהמה עד-רמש ועד-עוף השמים וימחו מן-הארץ וישאר אך-נח ואשר אתו בתבה: 24 ויגברו המים על-הארץ חמשים ומאת יום: 8 ויזכר אלהים את-נח ואת כל-החיה ואת-כל-הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על-הארץ וינשכו המים: 2 וינסכו מעינת תהום וארבת השמים ויפלא הגשם מן-השמים: 3 וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום: 4 ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה-עשר יום לחדש על הרי אררט: 5 והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים: 6 ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את-חלון התבה אשר עשה: 7 וישלח את-הערב ויצא ויצא ושוב עד-רבעת המים מעל הארץ: 8 וישלח את-היונה מאתו לראות תקלו המים מעל פני האדמה: 9 ולא-מצאה היונה מנוח לכף-רגלה ותשב אליו אל-התבה כירמים על-פני כל-הארץ וישלח ידו וינקחה ויבא אתה אליו אל-התבה: 10 ויחל עוד שבעת ימים אחרים וינסף שלח את-היונה מן-התבה: 11 ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה-צית טהר בפיה וידע נח כירקלו המים מעל הארץ: 12 ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את-היונה ולא-ינספה שוב-אליו עוד: 13 ויהי באחת ושש-מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את-מכסה התבה ויראה והנה חרבו פני האדמה: 14 ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ: ס 15 וידבר אלהים אל-נח לאמור: 16 צא מן-התבה אתה ואשתך ובניך ונשי-בניך אתך: 17 כל-החיה אשר-אתך מכל-בשר בעוף ובבהמה ובכל-הרמש הרמש על-הארץ הוצא וקרני הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על-הארץ: 18 ויצא-נח ובניו ואשתו ונשי-בניו אתו: 19 כל-החיה כל-הרמש וכל-העוף כל רמש על-הארץ למשפחתיהם יצאו מן-התבה: 20 ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל

הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבח: 21 וירח יהוה את־רית הניחח ויאמר יהוה אל־לבו לא־אסף לכלל עוד את־האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא־אסף עוד להכות את־כל־חי כאשר עשיתי: 22 עד כל־ימי הארץ זרע

וקציר וקר וזרם וחרף ויום ולילה לא ישבתו: 9 ויברך אלהים את־נח ואת־בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את־הארץ: 2 ומוראכם וחיתכם יהיה על כל־חית הארץ ועל כל־עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל־דג הים בידכם נתנו: 3 כל־דמש אשר הוא־חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את־כל: 4 אד־בשר בנפשו דמו לא תאכלו: 5 ואך את־דמכם לנפשותיכם אדרש מיד כל־חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את־נפש האדם: 6 שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את־האדם: 7 ואדם פרו ורבו שרצו בארץ ורבויה: 8 ויאמר אלהים אל־נח ואל־בניו אתו לאמרי: 9 ואני הנני מקים את־בריתי אתכם ואת־חיתכם אחריתכם: 10 זאת כל־נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל־חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ: 11 והקמתי את־בריתי אתכם ולא־יכרת כל־בשר עוד ממני המבול ולא־יהיה עוד מבול לשחת הארץ: 12 ויאמר אלהים זאת אות־הברית אשר־אני נותן ביני וביניכם ובין כל־נפש חיה אשר אתכם לדור עולם: 13 את־קשתי נחתי בענן והיהת לאות ברית ביני ובין הארץ: 14 והיה בענני ענן עלי־הארץ ונראתה הקשת בענן: 15 וזכרתי את־בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל־נפש חיה בכל־בשר ולא־יהיה עוד המים למבול לשחת כל־בשר: 16 והיתה הקשת בענן וראייתה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל־נפש חיה בכל־בשר אשר עלי־הארץ: 17 ויאמר אלהים אל־נח זאת אות־הברית אשר הקמתי ביני ובין כל־בשר אשר עלי־הארץ: 18 והיו בני־נח היצאים מן־התבה שם וחס וחס וחס וחס הוא אבי כנען: 19 שלשה אלה בני־נח ומאלה נפצה כל־הארץ: 20 ונחל נח איש האדמה וישע כרם: 21 וישת מן־היין וישכר ויתגל ברוך אלה: 22 ונרא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני־אחיו בחוץ: 23 ויקח שם ויפת את־השמהל ושימו על־שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו: 24 וייקץ נח מיניו וידע את אשר־עשה־לו בנו הקטן: 25 ויאמר אורור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו: 26 ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו: 27 יפת אלהים ליפת וישכן באהלי־שם ויהי כנען עבד למו: 28 ויחני־נח אחר המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה: 29 ויהיו כל־ימי־נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וקמת: 30 פ

10 ואלה תולדת בני־נח שם חם ויפת ויילדו להם בנים אחר המבול: 2 בני יפת גומר ומגוג ומדי וינו ותכל ומשך ותירם: 3 ובני גומר אשכנז וריפת ותנרמה: 4 ובני ינו אלשיה ותרשיש פתם ודדנים: 5 מאלה נפרדו איי הגוים בארצות איש ללשנו למשפחתם בנטיהם: 6 ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען: 7 ובני כוש סבא וחיוילה וסבתה ורעמה וסבתא ובני רעמה שבא ודדן: 8 וכוש ילד את־נמרד הוא החל להיות גבר בארץ: 9 הוא־היה ג בר־ציד לפני יהוה עילכן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה: 10 ותהי ראשית ממלכתו בכל וארד ואכר וכלנה בארץ שנער: 11 מן־הארץ ההוא יצא אשור ויבן את־נינוה ואת־רחבת עיר ואת־כלח: 12 ואת־רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה: 13 ומצרים ילד את־לודים ואת־ענמים ואת־להבים ואת־נפתחים: 14 ואת־פחרסים ואת־כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת־כפתחים: 15 וכנען ילד את־צידן בכור ואת־חת: 16 ואת־היבזי ואת־האמרי ואת־הגרשי: 17 ואת־החוי ואת־הערקי ואת־הסיני: 18 ואת־הארורי ואת־הצמרי ואת־החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני: 19 ויהי גבול הכנעני מצידן באכה נדרה עד־עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד־לשע: 20 אלה בני־חם למשפחתם ללשונם בארצות בנטיהם: 21 ולשם ילד גסהוא אבי כל־בני־עבר אחי יפת הגדול: 22 בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם: 23 ובני ארם עוז וחול וגתר ומש: 24 וארפכשד ילד את־שלה ושלח ילד את־עבר: 25 ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו קטן: 26 וקטן ילד את־אלמוך ואת־שלף ואת־חצרמות ואת־רח: 27 ואת־הרורים ואת־אול ואת־דקלה: 28 ואת־עובל ואת־אבימאל ואת־שבא: 29 ואת־אופר ואת־חיוילה ואת־יובב כל־אלה בני קטן: 30 ויהי מושכם ממש באכה סדרה הר הקדם: 31 אלה בני־שם למשפחתם ללשונם בארצות לבנטיהם: 32 אלה משפחת בני־נח לתולדתם בנטיהם

ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול: פ **11** ויהי כל־הארץ שפה אחת ודבקים
אחדים: 2 ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם: 3 ויאמרו איש
אל־רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם תלבנה לעבן ותחמר יהי
להם לחמר: 4 ויאמרו הבה נבנה־לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה־לנו שם
פְּנִפּוּץ על־פני כל־הארץ: 5 וירד יהוה לראות אֶת־העיר ואת־המגדל אשר בנו בני
האדם: 6 ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת כל־ם וזה החלם לעשות ועתה
לא־יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות: 7 הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו
איש שפת רעהו: 8 ויפיץ יהוה אתם משם על־פני כל־הארץ ויחדלו לבנות העיר:
9 על־כן קרא שמה בבל כי־שם בבל יהוה שפת כל־הארץ ומשם הפיצם יהוה על־פני
כל־הארץ: פ **10** אלה תולדות שם שם בן־מאת שנה ויולד את־ארפכשד שנים אחר
המבול: **11** ויחישם אחרי הולידו את־ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות: ס
12 וארפכשד חי חמש ושלשים שנה ויולד את־שלח: **13** ויחי ארפכשד אחרי הולידו
את־שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: ס **14** ושלח חי שלשים שנה
ויולד את־עבר: **15** ויחישלח אחרי הולידו את־עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד
בנים ובנות: ס **16** ויחישעבר ארבע ושלשים שנה ויולד את־פלג: **17** ויחישעבר אחרי
הולידו את־פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: ס **18** ויחישפלג
שלשים שנה ויולד את־רעו: **19** ויחישפלג אחרי הולידו את־רעו תשע שנים ומאתים שנה
ויולד בנים ובנות: ס **20** ויחי רעו שנים ושלשים שנה ויולד את־שרוג: **21** ויחי רעו
אחרי הולידו את־שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות: ס **22** ויחי שרוג
שלשים שנה ויולד את־נחור: **23** ויחי שרוג אחרי הולידו את־נחור מאתים שנה ויולד
בנים ובנות: ס **24** ויחי נחור תשע ועשרים שנה ויולד את־תרח: **25** ויחי נחור אחרי
הולידו את־תרח תשע־עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות: ס **26** ויחישתרח שבעים
שנה ויולד את־אברם את־נחור ואת־הרן: **27** ואלה תולדות תרח הוליד את־אברם
את־נחור ואת־הרן והרן הוליד את־לוט: **28** וימת הרן על־פני תרח אביו בארץ מולדתו
באור כשדים: **29** ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת־אברם שרי ושם אשת־נחור
מלכה בת־הרן אבי־מלכה ואבי יסכה: **30** ותהי שרי עקרה אין לה ולד: **31** ויקח תרח
את־אברם בנו ואת־לוט בן־הרן בן־בנו ואת שרי פלחו אשת אברם בנו ויצאו אתם
מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד־חרן וישבו שם: **32** ויהיו ימי־תרח חמש שנים
ומאתים שנה וימת תרח בחרן: ס **12** ויאמר יהוה אל־אברם לך־לך מארצך וממולדתך
ומבית אביך אל־הארץ אשר אראך: 2 ואעשף לפני גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה
ברכה: 3 ואברכה מברכך ומקללך אור וגברכך בך כל משפחת האדם: 4 ויגד
אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן־חמש שנים ושבעים שנה בצאתו
מחרן: 5 ויקח אברם את־שרי אשתו ואת־לוט בן־אחיו ואת־פל־כדושם אשר רכשו
ואת־הנ פש אשר־עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען: 6 ויעבר אברם
בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ: 7 וירא יהוה אל־אברם
ויאמר לרעה אתה אתה־הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו: 8 ויעתק משם
ההרה מקדם לבית־אל ויש את־הלה בית־אל מים והעין מקדם ויבן־שם מזבח ליהוה
ויקרא בשם יהוה: 9 ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה: פ **10** ויהי רעב בארץ וירד אברם
מצרימה לגור שם כי־כבד הרעב בארץ: **11** ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר
אל־שרי אשתו הננה־נא ודעתי כי אשה ית־מראה את: **12** והיה כי־יראו אתך המצרים
ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך ויחיו: **13** אמרינא אחתי את למען יישב־לי בעבורך
וחיתה נפשי בגללך: **14** ויהי כבוא אברם מצרימה ויראו המצרים את־האשה כי־יפה
הוא מאד: **15** ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל־פרעה ותקח האשה בית פרעה:
16 ולאברם היטיב בעבורה ויהי־לו צאן־ובקר וחמרים ועבדים ושפחת ואחנת וגמלים:
17 ויננע יהוה את־פרעה ננ עים גדלים ואת־ביתו על־דבר שרי אשת אברם: **18** ויקרא
פרעה לאברם ויאמר מה־זאת עשית לי למה לא־הגדת לי כי אשתך הוא: **19** למה
אמרתי אחתי הוא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח וילך: **20** ויצו עליו פרעה
אנשים וישלחו אתו ואת־אשתו ואת־פל־אשר־לו: **13** ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו
וכל־אשר־לו ולוט עמו הנגבה: 2 ואברם כבד מאד בממנה בכסף ובזהב: 3 וילך

למסעיו מנגב ועד-בית-אל עד-המקום אשר-היה שם אהלה [קרי אהלן] בתחלה בין בית-אל ובין העי: 4 אל-מקום המזבח אשר-עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה: 5 וגם-ללול החלף את-אברם היה צאן-ובקר ואהלים: 6 ולא-נשא אתם הארץ לשבת ויהיו כידהיה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו: 7 ויהיריב בין רעי מקנה-אברם ובין רעי מקנה-לוט והכנעני והפרזי אז ישב בארץ: 8 ויאמר אברם אל-לוט אל-נא חתי מריבה ביני וביניך ובין רעי ובין רעך פראנשים אחים אנחנו: 9 הלא כל-הארץ לפניך הפך נא מעל אס-השמאל ואימנה ואס-הימין ואשמאילה: 10 וישאלוט את-עניו וירא את-כל-כפר הירדן כי כלה משקה לפניו שחת ויהוה את-סדם ואת-עמרה כנזיהוה כארץ מצרים באכה צער: 11 ויבחר-לו לוט את כל-כפר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו: 12 אברם ושב בארץ-כנען ולוט ושב בערן הכפר ויאהל עד-סדם: 13 ואנשי סדם רעים וחמאים ליהוה מאד: 14 ויהוה אמר אל-אברם אחרי הפרד-לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן-המקום אשר-אתה שם צפנה ונגבה וקדמה ומה: 15 כי את-כל-הארץ אשר-אתה ראה לך אתנה ולזרעך עד-עולם: 16 ושמתי את-זרעך כעפר הארץ אשרו אסיוכל איש למנות את-עפר הארץ גם-זרעך ימנה: 17 קום התהלך בארץ לארצה ולרחבה כי לך אתנה: 18 ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן-שם מזבח ליהוה: פ 14 ויהי בימי אמרפל מלך-שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים: 2 עשו מלחמה את-ברע מלך ס וס ואת-ברשע מלך עמרה שנאבא מלך אדמה ושמאבר מלך צביים [קרי צבונים] ומלך בלע הוא-צער: 3 כל-אלה חברו אל-עמק השדים הוא ים המלח: 4 שטים עשרה שנה עברו את-כדרלעמר ושלש-עשרה שנה מרדו: 5 ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את-רפאים בעשתרת קרנים ואת-הגוזים בהם ואת האומים בשוה קריתים: 6 ואת-החרי בהרם שעיר עד איל פאין אשר על-המדבר: 7 וישבו ויבאו אל-עין משפט הוא קדש ויכו את-כל-שדה העמלקי וגם את-האמרי הישב בחצצן תמר: 8 ויצא מלך-סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צביים [קרי צבונים] ומלך בלע הוא-צער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים: 9 את כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את-החמשה: 10 ועמק השדים בארת בארת חמר וינסו מלך-סדם ועמרה ויפלו-שמה והנשארים הרה נסו: 11 ויקחו את-כל-רכש סדם ועמרה ואת-כל-אכלם וילכו: 12 ויקחו את-לוט ואת-רכשו בן-אחי אברם וילכו והוא ישב בסדם: 13 ויבא הפלטי ויגד לאברם העברי והוא שכן באל ני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי כרית-אברם: 14 וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את-חיניכו וילדי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד-דן: 15 ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכס וירדפם עד-חובה אשר משמאל לרמשק: 16 וישב את כל-הרכש וגם את-לוט אחיו ורכשו השיב וגם את-הנשים ואת-העם: 17 ויצא מלך-סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את-כדרלעמר ואת-המלכים אשר אתו אל-עמק שוה הוא עמק המלך: 18 ומלכי-צדק מלך שלם הוציא לחם ויון והוא כהן לאל עליון: 19 ויברכוה ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ: 20 וברוך אל עליון אשר-מנן צדק בידך ויתן-לו מעשר מפל: 21 ויאמר מלך-סדם אל-אברם תן-לי הנפש והרכש כחלף: 22 ויאמר אברם אל-מלך ס דם הרימתי ידי אליהוה אל עליון קנה שמים וארץ: 23 אס-מחוט ועד שרוך-נעל ואס-אקח מכל-אשר-לך ולא תאמר אני העשרתי את-אברם: 24 בלעדי רק אשר אכלו הנ עלים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם: ס 15 אחרו הדברים האלה היה דבר-יהוה אל-אברם במחזה לאמר אלי-תירא אברם אנכי מנן לך שכרך הרבה מאד: 2 ויאמר אברם אדני יהוה מה-תתן-לי ואנכי הולך עירי וברמשק ביתי הוא רמשק אליעזר: 3 ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן-ביתי יורש אתי: 4 והנה דברי-יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי-אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך: 5 ויצא אתו החוצה ויאמר הבשנא השמימה וספר הכוכבים אס-תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך: 6 והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה: 7 ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את-הארץ הזאת לרשתה: 8 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה: 9 ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש

וְתָר וְנָזַל: 10 וַיִּקְחֵלוּ אֶת־כָּל־אֵלֶּה וַיִּבְחַר אֹתָם בַּחֹד וַיִּתֵּן אִישׁ־בְּתָרוֹ לִקְרֹאת רַעְיוֹ
וְאֶת־הַצֹּפֵר לֹא בָתָר: 11 וַיִּרְדּוּ הָעִשִׂי עַל־הַפְּנִיָּים וַיֵּשֶׁב אֹתָם אַבְרָם: 12 וַיְהִי הַשָּׁמֶשׁ לְבוֹא
וּתְרוֹמָה נָפְלָה עַל־אַבְרָם וְהָיָה אִמָּה חֲשֵׁכָה גְדֹלָה נִפְלֹת עָלָיו: 13 וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יֵדַע
תְּרַע כִּי־נָרָו יִהְיֶה זֶרַעְךָ בָּאָרֶץ לֹא לָהֶם וַעֲבָדוּם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה: 14 וְגַם
אֶת־הַנָּשִׁי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ בָּן אֹנִי וְאֶחָרִיכֶן יֵצְאוּ בְּרִכְשׁ גָּדוֹל: 15 וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל־אֲבֹתֶיךָ
בְּשָׁלוֹם תִּקָּבֵר בְּשִׁיבָה טוֹבָה: 16 וַיְדוּר רַבִּיעִי וַיְשׁוּבוּ הָיָה כִּי לֹא־שָׁלֵם עֹן הָאֱמֹרִי
עֲדָהנָה: 17 וַיְהִי הַשָּׁמֶשׁ בָּאָה וְעָלְטָה הָיָה וְהָיָה תַנּוּר עָשָׂן וּלְפִיד אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין
הַנְּזָרִים הָאֵלֶּה: 18 בַּיּוֹם הַהוּא כָּתַר וְהָיָה אֶת־אַבְרָם בְּרִית לֵאמֹר לְזֶרַעְךָ נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ
הַזֹּאת מִנְּהַר מִצְרַיִם עַד־הַנָּהָר הַגָּדֹל נִהַר־פָּרָת: 19 אֶת־הַקֵּינִי וְאֶת־הַקֵּינִי וְאֶת־הַקֵּינִי וְאֶת־הַקֵּינִי:
20 וְאֶת־הַחֲתָנִי וְאֶת־הַפְּרוֹי וְאֶת־הַרְפָּאִים: 21 וְאֶת־הָאֱמֹרִי וְאֶת־הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַגִּרְגָּשִׁי

וְאֶת־הַיְבוּסִי: ס 16 וְשָׂרִי אֵשֶׁת אַבְרָם לֹא יָלְדָה לוֹ וְלֶה שָׁפְחָה מִצְרַיִם וְשָׁמָּה הָיָה:
2 וְהָאֱמֹר שָׂרִי אֶל־אַבְרָם הֵנִה נָא עֲצֹרֵנִי יְהוָה מִלִּדֹת בָּאֵנָּה אֶל־שָׁפְחָתִי אוּלַי אֲבִנָּה מִמֶּנָּה
וַיִּשְׁמַע אַבְרָם לְקוֹל שָׂרִי: 3 וַתִּקַּח שָׂרִי אֶת־אַבְרָם אֶת־הָנֶזֶר הַמִּצְרַיִת שָׁפְחָתָה מִקֵּץ עֶשֶׂר
שָׁנִים לְשִׁבְתָּ אַבְרָם בָּאָרֶץ כְּנָעַן וַתַּחֲנוּן אֹתָהּ לְאַבְרָם אִשָּׁה לוֹ לֵאמֹר: 4 וַיָּבֹא אֶל־הָנֶזֶר
וַתְּהַר וַתֵּלֶד כִּי הָרְתָה וַתִּקַּח גְּבִרְתָּהּ בְּעֵינֶיהָ: 5 וְהָאֱמֹר שָׂרִי אֶל־אַבְרָם חֲמִסִּי עָלֶיךָ אֹנִי
נָתַתִּי שָׁפְחָתִי בְּחִיקֶךָ וַתֵּרָא כִּי הָרְתָה וְאָקַל בְּעֵינֶיהָ יִשְׁפֹּט יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ: 6 וַיֹּאמֶר
אַבְרָם אֶל־שָׂרִי הֵנָּה שָׁפְחָתְךָ בְּיָדְךָ עֲשִׂי־לָהּ הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ וַתַּעֲנֶה שָׂרִי וַתִּבְרַח מִפְּנֶיהָ:
7 וַיִּמְצָאָה מִלֶּאֶךָ יְהוָה עַל־עֵינֵי הַמַּיִם בְּמִדְבָּר עַל־הָעֵין בְּדֶרֶךְ שׁוּר: 8 וַיֹּאמֶר הָנֶזֶר שָׁפְחָת
שָׂרִי אִי־מִיָּה בָּאת וְאֵנָּה חֲלֹכִי וְהָאֱמֹר מִפְּנֵי שָׂרִי גְבִרְתִּי אֹנִי בְּרַחֲתָ: 9 וַיֹּאמֶר לָהּ מִלֶּאֶךָ
יְהוָה שׁוּבִי אֶל־גְּבִרְתְּךָ וַתַּחֲשֹׁב וַתַּחֲשֹׁב יְדִידָהּ: 10 וַיֹּאמֶר לָהּ מִלֶּאֶךָ יְהוָה הִרְבָּה אֶרֶבָּה
אֶת־זֶרַעְךָ וְלֹא יִסְפָּר מִרְבִּי: 11 וַיֹּאמֶר לָהּ מִלֶּאֶךָ יְהוָה הִנֵּה הָיָה וַיִּלְדָּה בֵּן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ
יִשְׁמַעֲלָל כִּי־שָׁמַע יְהוָה אֶל־עֲנִידָהּ: 12 וְהוּא יְהוָה אֱלֹהִים אֲדָם יָדָהּ בְּכָל יוֹם כָּל בּוֹ וְעַל־פְּנֵי
כָּל־אָזְנוֹ יִשְׁכֹּן: 13 וַיִּקְרָא שְׁמֵי־יְהוָה הַדָּבָר אֵלֶיהָ אֹתָהּ אֵל רָאָה כִּי אִמָּרָה הִנֵּם הַלֵּם
רְאִיתִי אַחֲרַי רָאִי: 14 עַל־כֵּן קָרָא לְבָאָר בָּאָר לְחֵי רָאִי הֵנָּה בְּיוֹדֶשֶׁךָ וּבֵין בְּרִדִּי:
15 וַתֵּלֶד הָנֶזֶר לְאַבְרָם בֵּן וַיִּקְרָא אַבְרָם שְׁמִי־בְנוֹ אֲשֶׁר־יָלְדָה הָנֶזֶר יִשְׁמַעֲלָל: 16 וְאַבְרָם

בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה וָשֵׁשׁ שָׁנִים בְּלִדְתָּהֶן אֶת־יִשְׁמַעֲלָל לְאַבְרָם: ס 17 וַיְהִי אַבְרָם בְּרַחֲשָׁעִים
שָׁנָה וָשֵׁשׁ שָׁנִים וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי־אֵל שְׂרִי תִּהְיֶה־לְךָ לְפָנֶי וְהָיָה
חֲמִיִּם: 2 וְאַחֲנֶה בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְאַרְבָּה אוֹתָךְ בְּמֵאֵד מֵאֵד: 3 וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל־פָּנָיו
וַיְדַבֵּר אֹתוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר: 4 אֲנִי הֵנָּה בְּרִיתִי אִתְּךָ וְהָיִיתִי לְאֵב הַמִּזְוֵן גֻּיִם: 5 וְלֹא־יִקְרָא
עוֹד אֶת־שִׁמְךָ אַבְרָם וְהָיָה שִׁמְךָ אַבְרָהָם כִּי אֲבִי־הַמִּזְוֵן גֻּיִם נִתְחַדֶּה: 6 וְהַפְּרִיתִי אִתְּךָ בְּמֵאֵד
מֵאֵד וְנִתְחַדֶּה לְגֻיִם וּמַלְכִּים מִמֶּךָ יֵצְאוּ: 7 וְהִקְמַתִּי אֶת־בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶיךָ וּבֵין זֶרַעְךָ
אֶחָדֶךָ לְדֹרֹתֶיךָ לְבְרִית עוֹלָם לְהִיּוֹת לְךָ לְאֱלֹהִים וְלִזְרַעְךָ אֶחָדֶךָ: 8 וְנָתַתִּי לְךָ וּלְזֶרַעְךָ
אֶחָדֶךָ אֶת־אֶרֶץ מִגִּדְדִּי אֶת־כָּל־אָרֶץ כְּנָעַן לְאֶחָת עוֹלָם וְהָיִיתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים: 9 וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם וְאַתָּה אֶת־בְּרִיתִי תִשְׁמֹר אֹתָהּ וְזֶרַעְךָ אֶחָדֶךָ לְדֹרֹתֶיךָ: 10 זֹאת בְּרִיתִי
אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין זֶרַעְךָ אֶחָדֶךָ הַמּוֹלֵד לָכֶם כָּל־זָכָר: 11 וְנִמְלֹתָם אֶת־בֶּשֶׂר
עֶרְלָתְכֶם וְהָיָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם: 12 וּבֶן־שְׁמֹנֶת יָמִים יִמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר
לְדֹרֹתֵיכֶם יְלִיד בֵּית וּמִקְנֶת־כֶּסֶף מִכָּל בֶּן־נֶכֶד אֲשֶׁר לֹא מִזְרַעְךָ הוּא: 13 הַמּוֹלֵל יִמּוֹל
יְלִיד בֵּיתֶךָ וּמִקְנֶת־כֶּסֶף וְהָיָה בְּרִיתִי בִּבְשָׂרְכֶם לְבְרִית עוֹלָם: 14 וְעַל־זֶכֶר אֲשֶׁר
לֹא־יִמּוֹל אֶת־בֶּשֶׂר עֶרְלָתוֹ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִעַמּוּהָ אֶת־בְּרִיתִי הַפֶּר: ס 15 וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם שְׂרִי אֲשִׁתְּךָ לֹא־תִקְרָא אֶת־שְׁמָהּ שְׂרִי כִּי שָׂרָה שְׁמָהּ: 16 וּבִרְכָתִי אֹתָהּ
וְגַם נָתַתִּי מִמֶּנָּה לְךָ בֵּן וּבִרְכָתֶיהָ וְהָיָה לְגֻיִם מַלְכֵי עַמִּים מִמֶּנָּה וְהָיָה: 17 וַיִּפֹּל אַבְרָהָם
עַל־פָּנָיו וַיִּצְחַק וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ הֲלָבֵן מֵאִשְׁשָׁה יוֹלֵד וְאִם־שָׂרָה הַבְּתוּלָה שָׂנָה חֲלֹדִי:
18 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־הָאֱלֹהִים לוֹ יִשְׁמַעֲלָל וְהָיָה לְפָנֶיךָ: 19 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲבֵל שָׂרָה
אֲשִׁתְּךָ יָלְדָת לְךָ בֵּן וַקְרָאתָ אֶת־שְׁמוֹ יִצְחָק וְהִקְמַתִּי אֶת־בְּרִיתִי אִתּוֹ לְבְרִית עוֹלָם לְזֶרַעְךָ
אַחֲרָיו: 20 וְלִישְׁמַעֲלָל שְׁמַעֲתֶיךָ הֵנָּה בְּרַכְתִּי אֹתוֹ וְהַפְּרִיתִי אֹתוֹ וְהִרְבִּיתִי אֹתוֹ בְּמֵאֵד
מֵאֵד שְׁנֵים־עָשָׂר נְשִׂאִים יוֹלִיד וְנָתַתִּי לְגֻיִם גָּדוֹל: 21 וְאֶת־בְּרִיתִי אֲקִים אֶת־יִצְחָק אֲשֶׁר
חֲלָד לְךָ שָׂרָה לְמוֹעֵד הַזֶּה בְּשָׁנָה הָאַחֲרִית: 22 וַיְכַל לְדַבֵּר אֹתוֹ וַיַּעַל אֱלֹהִים מִשָּׁל
אַבְרָהָם: 23 וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־יִשְׁמַעֲלָל בְּנוֹ וְאֶת כָּל־יְלִידָיו בָּיָם וְאֶת כָּל־מִקְנֶת כֶּסֶף
כָּל־זָכָר בְּאֶנְשֵׁי בֵית אַבְרָהָם וַיִּמַּל אֶת־בֶּשֶׂר עֶרְלָתָם בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֹתוֹ

אלהים: 24 ואברהם בן־תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו: 25 וישמעאל בנו בן־שלוש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו: 26 בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו: 27 וכל־אנשי ביתו ומקנת־כסף מאת בן־גכר נמלו איתו: פ

18 וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח־האהל כחם היום: 2 וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה: 3 ויאמר אדני אם־נא מצאתי חן בעיניך אל־נא תעבר מעל עבדך: 4 יקח־נא מעט־מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ: 5 ואקחה פת־לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כִּי־על־כן עברתם על־עבדכם ויאמרו בן תעשה כאשר דברת: 6 וימחר אברהם האהלה אל־שרה ויאמר מה־י שלש סאים קמח סלת לנשי ועשי ענות: 7 ואל־הבקר רץ אברהם ויקח בן־בקר רך וטוב ויתן אל־הנער וימחר לעשות איתו: 8 ויקח חמאה וחלב ובן־הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא־עמד עליהם תחת העץ ויאכלו: 9 ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל: 10 ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה־בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו: 11 ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים: 12 ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתחילי עד־נה ואדני זקן: 13 ויאמר יהוה אל־אברהם למה זה צחקת שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי: 14 והפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן: 15 ותכחש שרה לא מר לא צחקתי כִּי־י ראה ויאמר לא כי צחקת: 16 ויקמו משם האנשים וישקפו על־פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם: 17 ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה: 18 ואברהם היו יהוה לנוי גדול ועצום ונברכו בו כל נוי הארץ: 19 כי ידעתיו למען אשר יצוה את־בניו ואת־ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על־אברהם את אשר־דבר עליו: 20 ויאמר יהוה ועת סדם ועמורה כִּי־דברתי וחטאתם כי כבדה מאד: 21 אברהם וארעה הכצעקתה הבאה אלי עשו פלה ואס־לא אדעה: 22 ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עורנו עמר לפני יהוה: 23 ויגש אברהם והאף חספה צדיק עס־רשע: 24 אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף חספה ולאחשא למקום למען חמשים הצדיקים אשר בקרבה: 25 חללה לך מעשתו כדבר הזה להמית צדיק עס־רשע והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט כל־הארץ לא יעשה משפט: 26 ויאמר יהוה אם־אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל־המקום בעבורם: 27 ויען אברהם ויאמר הנה־נא הואלתי לדבר אל־אדני ואנכי עפר ואפר: 28 אולי יחסרון חמשים הצדיקים חמשה החסות בחמשה את־כל־העיר ויאמר לא אשחית אם־אמצא שם ארבעים וחמשה: 29 ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים: 30 ויאמר אל־נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם־אמצא שם שלשים: 31 ויאמר הנה־נא הואלתי לדבר אל־אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים: 32 ויאמר אל־נא יחר לאדני ואדברה אף־הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה: 33 וילך יהוה כאשר פלה לדבר אל־אברהם ואברהם שב למקומו: **19** ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ושב בשערי־סדם וירא־לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה: 2 ויאמר הנה נא־איני סורו נא אל־בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשפכתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלון: 3 ויפצרו־בם מאד ויגרו אליו ויבאו אל־ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו: 4 שרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על־הבית מנער ועד־זקן כל־העם מקצה: 5 ויקראו אל־לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר־באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם: 6 ויצא אלהם לוט הפתחה והדלת סגר אחריו: 7 ויאמר אל־נא אחי תרעו: 8 הנה־נא לי שתי בנות אשר לא־ידעו איש אוציאה־נא אתהן אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל־תעשו דבר כִּי־על־כן באו בצל קרתי: 9 ויאמרו ונשה־לאה ויאמרו האחד באלגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת: 10 וישלחו האנשים את־ידם ויביאו את־לוט אליהם הביתה ואת־הדלת סגרו: 11 ואת־האנשים אשר־פתח הבית הכו בסגורים מקטן ועד־גדול וילאו למצא הפתח: 12 ויאמרו האנשים אל־לוט עד מִי־לך פה חתן ובניך ובנותיך וכל אשר־לך בעיר הוצא מן־המקום: 13 כִּי־משחתים

אֶנְחֵנו אֶת־הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי־נָדְלָה צַעֲקָתָם אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיִּשְׁלַחֵנו יְהוָה לִשְׁחַתָּה: **14** וַיֵּצֵא לֹט וַיְדַבֵּר אֶל־חֲתָנָיו לֵקֶחַ בְּנֹתָיו וַיֹּאמֶר קוּמוּ צֵאוּ מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי־מִשְׁחִית יְהוָה אֶת־הָעִיר וַיְהִי כַמֶּצְחֶק בְּעֵינֵי חֲתָנָיו: **15** וַכְּמוֹ הַשָּׁחַר עָלָה וַיֵּאֲצוּ הַמִּלֻּאכִים בְּלוֹט לֵאמֹר קוּם קַח אֶת־אִשְׁתְּךָ וְאֶת־שְׁתֵּי בָנֶיךָ הַנִּמְצָאִים פְּתַח־סַפָּה בְּעֵין הָעִיר: **16** וַיַּתְמָמְהוּ וַיַּחֲזִקוּ הָאֲנָשִׁים בִּידָיו וּבִידֵי־אִשְׁתּוֹ וּבִידֵי שְׁתֵּי בָנֵיהֶם בַּחֲמַלַת יְהוָה עֲלֵיהֶם וַיֵּצֵאֵהוּ וַיַּנְחֵהוּ מִחוּץ לָעִיר: **17** וַיְהִי כַהוֹצִיאֵם אֹתָם הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ עַל־נַפְשְׁךָ אֶל־תַּבִּיט אַחֲרֶיךָ וְאֶל־תַּעֲמֹד בְּכַל־הַכֶּפֶר הַהִרָה הַמֶּלֶךְ פְּתַח־סַפָּה: **18** וַיֹּאמֶר לֹט אֱלֹהִים אֵלֵינוּ אֲדֹנָי: **19** הִנֵּה־נָא מֵצָא עֲבָדְךָ חָן בְּעֵינֶיךָ וַתַּגְדֵּל חֲסִדְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי לִהְיוֹת אֶת־נַפְשִׁי וְאֶנְכִּי לֹא אוֹכֵל לְהַמְלִיט הַהִרָה פְּתַח־בִּקְנִי הָרָעָה וְנִמְתִּי: **20** הִנֵּה־נָא הָעִיר הַזֹּאת קִרְבָּה לְנוֹס שָׁמָּה וְהִיא מִצְעַר אִמְלָתָה נָא שָׁמָּה הָלָא מִצְעַר הוּא וַתְּחִי נַפְשִׁי: **21** וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה נִשְׁאֲחִי פִּיךָ גַם לִדְבַר הַזֶּה לְבַלְתִּי הַפְּכִי אֶת־הָעִיר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: **22** מִהֵרָה הַמֶּלֶךְ שָׁמָּה כִּי לֹא אוֹכֵל לַעֲשׂוֹת דָּבָר עַד־בִּזְיָאָה שָׁמָּה עַל־כֵּן קָרָא שִׁם־הָעִיר צֹעֵר: **23** וַשֵּׁשֶׁת יָצֵא עַל־הָאֲרִץ וְלוֹט בֶּאֱצֻרָה: **24** וַיְהִי־הָהֹמֶטֶר עַל־סֹדֶם וְעַל־עֲמֹרָה נְפִירַת וְאִשׁ מֵאֵת יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם: **25** וַיַּהֲפֹךְ אֶת־הָעָרִים הָאֵל וְאֶת כָּל־הַכֶּפֶר וְאֶת כָּל־יֹשְׁבֵי הָעָרִים וְצִמְח הָאֲדָמָה: **26** וַתִּבַּט אִשְׁתּוֹ מֵאַחֲרָיו וַתְּהִי נָצִיב מֵלַח: **27** וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בְּבֶקֶר אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־עָמַד שָׁם אֶת־פְּנֵי יְהוָה: **28** וַיִּשְׁקֶף עַל־פְּנֵי סֹדֶם וְעַמֹּרָה וְעַל־כָּל־פְּנֵי אֶרֶץ הַכֶּפֶר וַיֵּרָא וַהֲנֵה עָלָה קִיטֶר הָאֲרִץ פְּקִיטֶר הַכֶּבֶשֶׁן: **29** וַיְהִי בִשְׁחַת אֱלֹהִים אֶת־עָרֵי הַכֶּפֶר וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־אַבְרָהָם וַיִּשְׁלַח אֶת־לוֹט מִתּוֹךְ הַהֶפְכָה בַּהֲפֹךְ אֶת־הָעָרִים אֲשֶׁר־יָשַׁב בָּהֶן לֹט: **30** וַיַּעַל לֹט מִצְעֹר וַיֵּשֶׁב בְּהָר וּשְׁתֵּי בָנָיו עִמּוֹ כִּי יָרָא לִשְׁבַת בְּצֹעֵר וַיֵּשֶׁב בְּמַעְרָה הוּא וּשְׁתֵּי בָנָיו: **31** וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל־הַצְעִירָה אָבִינוּ זָכֵן וְאִישׁ אֵין בְּאֶרֶץ לְבֹא עֲלֵינוּ דֶּרֶךְ כָּל־הָאֲרִץ: **32** לָכֵן נִשְׁקָה אֶת־אָבִינוּ יוֹן וְנִשְׁכַּבָּה עִמּוֹ וְנַחֲתִה מֵאֲבִינוּ זָרֵעַ: **33** וַתִּשְׁקֹן אֶת־אָבִיתָן יוֹן בְּלִילָה הוּא וַתִּבֶּא הַבְּכִירָה וַתִּשְׁכַּב אֶת־אָבִיהָ וְלֹא־יָדַע בִּשְׁכָּבָהּ וּבִקְדוּמָה: **34** וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל־הַצְעִירָה הַרְשַׁכְבִּיתִי אִמְשׁ אֶת־אָבִי נִשְׁקֹנִי יוֹן נִסְחִלְלִיהָ וּבֹאִי שִׁכְבִּי עִמּוֹ וְנַחֲתִה מֵאֲבִינוּ זָרֵעַ: **35** וַתִּשְׁקֹן גַּם בְּלִילָה הַהִיא אֶת־אָבִיהָ יוֹן וַתִּקֶּם הַצְעִירָה וַתִּשְׁכַּב עִמּוֹ וְלֹא־יָדַע בִּשְׁכָּבָהּ וּבִקְדוּמָה: **36** וַתַּחֲרֹן שְׁתֵּי בְנוֹת־לוֹט מֵאֲבִיתָן: **37** וַתִּלְד הַבְּכִירָה בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹאָב הוּא אֲבִי־מוֹאָב עַד־הַיּוֹם: **38** וְהַצְעִירָה גַּם־הִיא יָלְדָה בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶּן־עַמִּי הוּא אָבִי בְנֵי־עַמּוֹן עַד־הַיּוֹם: **ס**

20 וַיִּסַּע מֹשֶׁם אַבְרָהָם אֶרְצָה הַנִּגָּב וַיֵּשֶׁב בֵּין־קָדֶשׁ וּבֵין שׁוּר וַיֵּגֶר בְּנֶגֶר: **2** וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אַחֲתִי הוּא וַיִּשְׁלַח אַבְימֶלֶךְ מֶלֶךְ גֶּזֶר וַיִּקַּח אֶת־שָׂרָה: **3** וַיִּבֹּא אֱלֹהִים אֶל־אַבְימֶלֶךְ בַּחלוֹם הַלִּילָה וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּךְ מֵת עַל־הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־לָקַחְתָּ וְהוּא בַעֲלַת בַּעַל: **4** וַאֲבִימֶלֶךְ לֹא קָרַב אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הִנְנִי נֹסֵעַדִּיק תַּהֲרֹג: **5** הֲלֹא הוּא אִמְרָלִי אַחֲתִי הוּא וְהִיא־גַם־הִיא אִמְרָה אֲחִי הוּא בְּתַם־לִבִּי וּבִנְקֹן כַּפִּי עָשִׂיתִי זֹאת: **6** וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאֱלֹהִים בַּחלֹם גַּם אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי בְּתַם־לִבְכֶּךָ עָשִׂיתָ זֹאת וְאַחֲשֶׁךָ גַּם־אֲנִי אוֹתָךְ מִחֲטוּלִי עַל־כֵּן לֹא־נִתְתַּךְ לְנַגֵּעַ אֵלֶיךָ: **7** וְעַתָּה הֲשֵׁב אֶת־הָאִשָּׁה כִּי־נָקִיָּה הוּא וַיַּחֲפֹל בְּעַדְךָ וַתְּחִי וְאִסְרִינֶךָ מִשִּׁב: **דע** כִּי־מוֹת תָּמוּת אִתָּה וְכָל־אֲשֶׁר־לְךָ: **8** וַיִּשְׁכֶּם אַבְימֶלֶךְ בְּבֶקֶר וַיִּקְרָא לְכָל־עַבְדָּיו וַיְדַבֵּר אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאָזְנוֹתָם וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים מֵאֵד: **9** וַיִּקְרָא אַבְימֶלֶךְ לַאֲבָרָהָם וַיֹּאמֶר לוֹ מִה־עָשִׂיתָ לָנוּ וּמִה־חָטָאתִי לְךָ כִּי־הִבֵּאתָ עָלַי וְעַל־מִמְלַכְתִּי חֲטָאָה נָדְלָה מִעֲשִׂים אֲשֶׁר לֹא־עָשׂוּ עָשִׂיתָ עִמָּדִי: **10** וַיֹּאמֶר אַבְימֶלֶךְ אֶל־אַבְרָהָם מִה־רָאִיתָ כִּי עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה: **11** וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם כִּי אִמְרָתִי רַק אֵין־יָרִיתָ אֱלֹהִים בְּמָקוֹם הַזֶּה וְהִרְגֵנִי עַל־דְּבַר אִשְׁתִּי: **12** וְגַם־אִמְנָה אַחֲתִי בְּתֹאבִי הוּא אֵךְ לֹא בְּתֹאמִי וַתִּתְּרִלִי לַאֲשָׁה: **13** וַיְהִי כַאֲשֶׁר הִחֲזַנְתִּי אֹתִי אֱלֹהִים מִבֵּית אָבִי וַאֲמַר לָהּ זֶה חֵס דָּךְ אֲשֶׁר תַּעֲשִׂי עִמָּדִי אֵל כָּל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר נָבֹא שָׁמָּה אִמְרִילִי אֲחִי הוּא: **14** וַיִּקַּח אַבְימֶלֶךְ צֹאן וּבָקָר וְעַבְדִּים וּשְׂפָחֹת וַיָּתֵן לַאֲבָרָהָם וַיֵּשֶׁב לוֹ אֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ: **15** וַיֹּאמֶר אַבְימֶלֶךְ הִנֵּה אֲרָצִי לְפָנֶיךָ בְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ שֶׁב: **16** וְלִשְׂרָה אָמַר הִנֵּה נָתַתִּי אֵלַי כֶּסֶף לְאַחִיד הִנֵּה הוּא־לְךָ כְּסוּת עֵינַם לְכָל אֲשֶׁר אֲתָךְ וְאֵת כָּל נִשְׁכָּתָה: **17** וַיַּחֲפֹל אַבְרָהָם אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּרְפָּא אֶת־אַבְימֶלֶךְ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־חֲתָנָיו וַיָּלְדוּ: **18** כִּרְעֵצַר עֲצַר יְהוָה בְּעַד כָּל־רַחֵם לְבֵית אַבְימֶלֶךְ עַל־דְּבַר שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אַבְרָהָם: **ס** **21** וַיְהִי־פַקֵּד אֶת־שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמַר וַעֲשֵׂה יְהוָה לְשָׂרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר: **2** וַתַּחֲרַ וַתִּלְד שָׂרָה לַאֲבָרָהָם בֶּן לְזִקְנָיו לְמוֹעֵד אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֹתוֹ אֱלֹהִים: **3** וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת־שֵׁם־בְּנֵי הַנִּלְדָּלוֹ

אשר-ילדה-לו שרה יצחק: 4 וימל אברהם את-יצחק בנו בן-שמונת ימים כאשר צוה אותו אלהים: 5 ואברהם בן-מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו: 6 ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כלהשמע יצחק-לי: 7 ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כיי-לדתי בן לוקניו: 8 ויג דל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את-יצחק: 9 ותרא שרה את-בן-הנער המצרית אשר-ילדה לאברהם מצחק: 10 ותאמר לאברהם נרש האמה הזאת ואת-בנה כי לא ירש בן-האמה הזאת עס-בני עס-יצחק: 11 וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו: 12 ויאמר אלהים אל-אברהם אל-ירע בעיניך על-הנער ועל-אמתך כל אשר תאמר אליו שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע: 13 וגם את-בן-האמה לגוי אשימו כי זרעך הוא: 14 וישכם אברהם בפקר ויחוללם וחמט מים ויתן אל-הנר שם על-שכמה ואת-הילד וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע: 15 ויכלו המים מן-החמט ותשלך את-הילד תחת אחד השיחים: 16 ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמסותיו קשת כי אמרה אל-ארה במות הילד ותשב מנגד ותשא את-קלה ותקד: 17 וישמע אלהים את-קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל-הנר מן-השמים ויאמר לה מה-לך הנר אל-תיראי כי-שמע אלהים אל-קול הנער באשר הוא-שם: 18 קומי שאי את-הנער והחזיקי את-ידך בו כי-לגוי גדול אשימו: 19 ויפקח אלהים את-עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את-החמט מים ותשק את-הנער: 20 ויהי אלהים את-הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת: 21 וישב במדבר פאהו ותקח-לו אמו אשה מארץ מצרים: פ 22 ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר-צבאו אל-אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר-אתה עשה: 23 ועתה השבעה לי באלהים הנה אסחש-קך לי ולניני ולנכדי כחסד אשר-עשיתי עמך תעשה עמדי ועס-הארץ אשר-נתתה בה: 24 ויאמר אברהם אנכי אשבע: 25 והוכח אברהם את-אבימלך על-אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך: 26 ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את-הדבר הזה וגם-אתה לא-הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום: 27 ויפקח אברהם צאן וקבר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית: 28 ויצב אברהם את-שבע כבשת הצאן לברתו: 29 ויאמר אבימלך אל-אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לברתה: 30 ויאמר כי את-שבע כבשת תחן מידך בעבור תהיה-לי לעדה כי חפרתי את-הבאר הזאת: 31 על-כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם: 32 ויכרתו ברית בבאר שבע ויגס אבימלך ופיכל שר-צבאו וישבו אל-ארץ פלשתים: 33 וישע אשל בבאר שבע ויקרא-שם בשם יהוה אל עולם: 34 ויגד אברהם בארץ פלשתים ימים רבים: פ 22 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את-אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: 2 ויאמר קח-נא את-בנה את-יחידך אשר-אהבת את-יצחק ולך-לך אל-ארץ המצרים והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליו: 3 וישכם אברהם בפקר ויחשב את-חמורו ויפקח את-שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבצע עצי עלה ויגס וילך אל-המקום אשר-אמר-לו האלהים: 4 ביום השלישי וישא אברהם את-עיניו וירא את-המקום מרחק: 5 ויאמר אברהם אל-נעריו שבו-לכם פה עס-החמור ואני והנ ער גלכה ער-כה ונשתחוה ונשובה אליכם: 6 ויפקח אברהם את-עצי העלה וישם על-יצחק בנו ויפקח בידו את-האש ואת-המאכלת וילכו שניהם יחדו: 7 ויאמר יצחק אל-אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השח לעלה: 8 ויאמר אברהם אלהים יראה-לו השח לעלה בני וילכו שניהם יחדו: 9 ויבאו אל-המקום אשר אמר-לו האלהים ויבן שם אברהם את-המזבח ויערך את-העצים ויעקד את-יצחק בנו וישם אתו על-המזבח מועל לעצים: 10 וישלח אברהם את-ידו ויפקח את-המאכלת לשחט את-בנו: 11 ויקרא אליו מלאך יהוה מן-השמים ויאמר אברהם! אברהם ויאמר הנני: 12 ויאמר אל-תשלח ידך אל-הנער ואל-תעש לו מאומה כיון עתה ידעתי כי-ירא אלהים אתה ולא חשבת את-בנה את-יחידך ממני: 13 וישא אברהם את-עיניו וירא והנה-איל אחר נאחו בסך בקרניו וילך אברהם ויפקח את-האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: 14 ויקרא אברהם שם-המקום יהוה יהוה וירא אשר יאמר היום בהר יהוה יראה: 15 ויקרא מלאך יהוה אל-אברהם שנית מן-השמים: 16 ויאמר כי נשבעתי נאסיהוה לי יען אשר עשית את-הדבר הזה ולא חשבת את-בנה את-יחידך: 17 כי-ברךך אברךך והרבה ארבה את-זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על-שפת הים וירש זרעך את שער איביו: 18 והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: 19 וישב

אברהם אל-נעריו ויקמו וילכו ויחורו אל-באר שבע וישב אברהם בבאר שבע: פ 20 ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה נסהו בנים לנחור אחיך: 21 את-עוז בכרו ואת-בזו אחיו ואת-קמואל אבי ארם: 22 ואת-כשד ואת-חזו ואת-פלדש ואת-ידלף ואת בתואל: 23 ובתואל ילד את-רבקה שמה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם: 24 ופילגשו ושמה ראימה ותלד נסהו את-מכת ואת-נחם

וּתְחַשׁ וְאֶת־מַעֲבָה: ס 23 וַיְהִי חַי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֵׁבַע שָׁנִים שְׁנֵי חַי שָׂרָה: 2 וַתָּמָת שָׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע הוּא חֲבֵרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֵא אַבְרָהָם לִסְפֹּד לְשָׂרָה וּלְבִכְתָּהּ: 3 וַיָּקָם אַבְרָהָם מֵעַל פָּנָיו מִתּוֹ וַיְדַבֵּר אֶל־בְּנֵי־חַתָּה לֵאמֹר: 4 גִּדְּוּתוֹשֶׁב אֲנִכִּי עִמָּכֶם תְּנוּ לִי אֲחֻזַּת־קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מִתִּי מִלִּפְנֵי: 5 וַיַּעֲנוּ בְנֵי־חַתָּה אֶת־אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ: 6 שְׁמַעְנוּ אֲדֹנָי נָשִׂיא אֱלֹהִים אַתָּה בְּחוֹכְנוּ בְּמִבְחָר קִבְּרֵנוּ קֶבֶר אֶת־מִתְּךָ אִישׁ מִמֶּנּוּ אֶת־קִבְּרוֹ לֹא־יִכְלָה מִמֶּךָ מִקֶּבֶר מִתְּךָ: 7 וַיָּקָם אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחוּ לַעֲשֵׂה־אֶרֶץ לְבֵנֵי־חַתָּה: 8 וַיְדַבֵּר אִתָּם לֹא מִר אִישׁ אֶת־נַפְשָׁכֶם לְקַבֵּר אֶת־מִתִּי מִלִּפְנֵי שְׁמַעְנוּ וּפְנִיעֵנוּ לִי בַּעֲפֹרֹן בְּ־צֹחֵר: 9 וַיִּתְּנִי לִי אֶת־מַעֲרַת הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר־לָּהּ אֲשֶׁר בְּקִצָּה שְׂדֵהוּ בְּכֶסֶף מָלֵא וַתִּנֶּנָּה לִי בְּחוֹכְכֶם לְאֲחֻזַּת־קֶבֶר: 10 וַעֲפֹרֹן יָשָׁב בְּחוּף בְּנֵי־חַתָּה וַיַּעַן עֲפֹרֹן הַחִתִּי אֶת־אַבְרָהָם בְּאָזְנוֹ בְּנֵי־חַתָּה לֵכֵל בְּאֵי שַׁעֲרֵירוֹ לֵאמֹר: 11 לֹא־אֲדִינִי שְׁמַעְנִי הַשְּׂדֵה נָתַתִּי לָךְ וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר־בָּהּ לָךְ נָתַתִּיהָ לִּעֲנִי בְּנִי־עַמִּי נָתַתִּיהָ לָךְ קֶבֶר מִתְּךָ: 12 וַיִּשְׁתַּחוּ אַבְרָהָם לִפְנֵי עַם הָאֶרֶץ: 13 וַיְדַבֵּר אֶל־עֲפֹרֹן בְּאָזְנוֹ עַם־הָאֶרֶץ לֵאמֹר אִךְ אִסְדָּתָה לֹא שְׁמַעְנִי נָתַתִּי כֶסֶף הַשְּׂדֵה קָח מִמֶּנִּי וְאֶקְבְּרָה אֶת־מִתִּי שָׁמָּה: 14 וַיַּעַן עֲפֹרֹן אֶת־אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ: 15 אֲדִינִי שְׁמַעְנִי אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאָה שֶׁקֶל־כֶּסֶף בִּינִי וּבִינֶךָ מִה־הָיוּ וְאֶת־מִתְּךָ קֶבֶר: 16 וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל־עֲפֹרֹן וַיִּשְׁקֵל אַבְרָהָם לַעֲפֹרֹן אֶת־הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דָּבַר בְּאָזְנוֹ בְּנֵי־חַתָּה אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עֹבֵר לַסֹּחֵר: 17 וַיָּקָם שָׂדֵה עֲפֹרֹן אֲשֶׁר בְּמַכְפֵּלָה אֲשֶׁר לִפְנֵי מִמְּרָא הַשְּׂדֵה וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר־בָּהּ וְכָל־הָעֵץ אֲשֶׁר בְּשָׂדֵה אֲשֶׁר בְּכָל־גִּבְלוֹ סָבִיב: 18 לְאַבְרָהָם לְמִקְנָה לִעֲנִי בְּנֵי־חַתָּה בְּכָל בְּאֵי שַׁעֲרֵירוֹ: 19 וְאַחֲרֵי־כֵן קֶבֶר אַבְרָהָם אֶת־שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֶל־מַעֲרַת שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה עַל־פְּנֵי מִמְּרָא הוּא חֲבֵרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: 20 וַיָּקָם הַשְּׂדֵה

וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר־בָּהּ לְאַבְרָהָם לְאֲחֻזַּת־קֶבֶר מֵאֵת בְּנֵי־חַתָּה: ס 24 וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בְּיָמָיו וַיְהִיהָ בֶּרֶךְ אֶת־אַבְרָהָם כָּל־: 2 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־עֲבָדָיו זָקֵן בֵּיתוֹ הַמִּשְׁכָּן כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ שִׁים־נָא יָרֵךְ תַּחַת יָרְכִי: 3 וַאֲשִׁבִּיעֶךָ בֵּיתוֹהָ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אֶתְּחַק אֲשֶׁר לִבִּי מִבְּנוֹת כִּפְעֵנִי אֲנִי אֲנִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ: 4 כִּי אֶל־אֲרִצִּי וְאֶל־מוֹלַדְתִּי תִלָּךְ וְלִקְחַת אִשָּׁה לִבְנִי לִצְחָק: 5 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעֶבֶד אוֹלִי לֹא־תֵאבֵד הָאִשָּׁה לִלְכַּת אַחֲרִי אֶל־הָאֶרֶץ הַזֹּאת הֲשֵׁב אֶת־בְּנֶךָ אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר־צִאתָ מִשָּׁם: 6 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם הֲשֵׁמֶר לָךְ פְּתִיחֵי־בֵיתִי שָׁמָּה: 7 יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לִקְחֵנִי מִבֵּית אָבִי וּמֵאֶרֶץ מוֹלַדְתִּי וְאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי וְאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לִי לֵאמֹר לִצְחָק אֲתֵן אֶת־הָאֶרֶץ הַזֹּאת הוּא יִשְׁלַח מַלְאָכִי לִפְנֶיךָ וְלִקְחַת אִשָּׁה לִבְנִי מִשָּׁם: 8 וְאִסְדָּא תֵאבֵד הָאִשָּׁה לִלְכַּת אַחֲרֶיךָ וְנִקְּיָת מִשְׁבַּעְתִּי זֹאת רַק אֶת־בְּנִי לֹא תִשֵּׁב שָׁמָּה: 9 וַיִּשֶׁם הָעֶבֶד אֶת־יָדוֹ תַּחַת יָרֵךְ אַבְרָהָם אֲדִינִי וַיִּשְׁבַּע לוֹ עַל־הַדָּבָר הַזֶּה: 10 וַיָּקָם הָעֶבֶד עֲשָׂרָה גִּמְלִים מִגְּמֻלִּי אֲדִינִי וַיִּלָּךְ וְכָל־טוֹב אֲדִינִי בִּידוֹ וַיָּקָם וַיִּלָּךְ אֶל־אַרְם נְהָרִים אֶל־עִיר נְחוֹר: 11 וַיִּבְרַךְ הַגִּמְלִים מִחוּץ לְעִיר אֶל־בְּאֵר הַמַּיִם לַעַת עָרֵב לַעַת צֹאת הַשָּׂאֲבָת: 12 וַיֹּאמְרוּ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדִינִי אַבְרָהָם הִקְרִינָא לִפְנֵי הַיּוֹם וַעֲשֵׂה־לְחֹסֶד עִם אֲדִינִי אַבְרָהָם: 13 הִנֵּה אֲנִי נֹעֵב עַל־עֵין הַמַּיִם וּבְנוֹת אֲנִי הָעִיר יֵצֵאת לִשְׂאֵב מַיִם: 14 וְהִיא הַנְּעֹרָה אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֵי הַפִּרְיָא כִּדְךָ וְאִשְׁתָּה וְאִמְרָה שְׂתָה גַם־לְגִמְלוֹךְ אֲשֶׁקָה אֶתָּה הַכַּחַת לַעֲבֹדָךְ לִצְחָק וְכֵה אֲדַע כִּי־עֲשִׂיתָ חֶסֶד עִם־אֲדִינִי: 15 וַיְהִי־הוּא טָרָם כִּלְה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רַבְּקָה יֵצֵאת אֲשֶׁר יִלְדָה לְבַתּוּאֵל בִּן־מִלְכָּה אִשְׁתּוֹ נְחוֹר אֲחִי אַבְרָהָם וְכֵדָה עַל־שִׁכְמָהּ: 16 וְהַנְּעֹרָה טָבַת מִרְאֵה מֵאֹד בְּתוֹלָה וְאִישׁ לֹא יִדְעָה וְתִרְדַּר הָעִינָה וְתִמְלָא כִדָּה וְתַעַל: 17 וַיִּרְץ הָעֶבֶד לְקִרְיַתָּה וַיֹּאמֶר הַגִּמְלִינִי נָא מִעֲשֵׂתִים מִכְּדָךְ: 18 וְתֹאמַר שְׂתָה אֲדִינִי וְתִמְחֹר וְתִרְדַּר כִּדָּה עַל־יְדָה וְתִשְׁקָהּ: 19 וְתַחַל לְהִשְׁתַּחֲוֹת וְתֹאמַר גַּם לְגִמְלוֹךְ אֲשֵׁאֵב עַד אִסְכְּלוֹ לִשְׂתָה: 20 וְתִמְחֹר וְתַעַר כִּדָּה אֶל־הִשְׁתַּחֲוֹת וְתִרְץ עוֹד אֶל־הַבָּאֵר לִשְׂאֵב וְתִשְׁאֵב כָּל־גִּמְלוֹ: 21 וְהָאִישׁ מִשְׁתָּה לָּהּ מִחֲרִישׁ לְדַעַת הַנְּעֹרָה יְהוָה דִּרְכּוֹ אִסְלָא: 22 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר פָּלוּ הַגִּמְלִים לִשְׂתוֹת וַיָּקָם הָאִישׁ גַּם זָהָב בְּקַע מִשְׁקָלוֹ וַיִּשֵּׁן צְמִידִים עַל־יְדָיָה עֲשָׂרָה זָהָב מִשְׁקָלָם: 23 וַיֹּאמֶר בְּתָמִי אֶת־הַנְּדִידָא נָא לִי הִישׁ בֵּית־אֲבִיךָ מִקּוֹם לָנוּ לָלֵין: 24 וְתֹאמַר אֵלָיו

בתִּבְחוּאל אֶנְכִי בְּמִלְכָּה אֲשֶׁר יִלְדָּה לְנָחוֹר: 25 וְתֹאמַר אֵלָיו גִּם־תִּבְנֶן גִּם־מִסְפּוֹא רֶב עִמּוֹ גִּם־מִקּוֹם לָלוֹן: 26 וַיִּקֶּד הָאִישׁ וַיִּשְׁתַּחוּ לַיהוָה: 27 וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנֵי אֲבֹרָהָם אֲשֶׁר לֹא־עָזַב חֲסִדוֹ וְאִמְתּוֹ מִעַם אֲדֹנֵי אֶנְכִי בְּדֶרֶךְ נִחְיִי יְהוָה בֵּית אָחִי אֲדֹנִי: 28 וְתֵרֵץ הַנַּעַר וְתֵנֶה לְבֵית אִמָּהּ כְּדֹבְרִים הָאֵלֶּה: 29 וּלְרִבְקָה אָח וּשְׁמוֹ לָבֵן וַיֵּרֶץ לָבֵן אֶל־הָאִישׁ הַחוּצָה אֶל־הָעֵץ: 30 וַיְהִי כִּרְאֵת אֶת־הַנּוֹז וְאֶת־הַצְּמִידִים עַל־יָדָיו אַחֲתוֹ וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־דְּבָרָיו רִבְקָה אַחֲתוֹ לֹאמַר כֹּה־דִבֶּר אֵלַי הָאִישׁ וַיָּבֹא אֶל־הָאִישׁ וַיִּנָּה עִמָּד עַל־הַגְּמָלִים עַל־הָעֵץ: 31 וַיֹּאמֶר בּוֹא בְרוּךְ יְהוָה לְפָנֶיךָ תַעֲמֹד בַּחוּץ וְאֶנְכִי פְנִיתִי הַבַּיִת וּמִקּוֹם לְגִמְלִים: 32 וַיָּבֹא הָאִישׁ הַבַּיִתָּה וַיִּפְתַּח הַגְּמָלִים וַיֵּתֶן תִּבְנֶן וּמִסְפּוֹא לְגִמְלִים וַיִּמֵּם לְרֹחֶץ רִגְלָיו וּרְגְלֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ: 33 וַיֵּשֶׁם נָקְרִי וַיּוֹשֶׁם לְפָנָיו לֵאמֹר לֹא אֶכֹּל עֵד אֶסְדִּיבְרִי דְבָרִי וַיֹּאמֶר דְּבַר: 34 וַיֹּאמֶר עֲבַד אֲבֹרָהָם אֶנְכִי: 35 וַיְהִי־הָ בֶרֶךְ אֶת־אֲדֹנֵי מֶאֶד וַיִּגְדֵּל וַיִּתְּנֵלֹו צֶאֱן וּבִקְרָ וְכֶסֶף וְזָהָב וַעֲבָדָם וַיִּשְׁפַּחַת וּגְמָלִים וְחִמְיָוִים: 36 וַתֵּלֶד שְׂרָה אִשְׁתּוֹ אֲדֹנֵי בֶן לְאֲדֹנֵי אַחֲרֵי זְקֻנָתָהּ וַיִּתְּנֵלֹו אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לֹו: 37 וַיִּשְׁבַּעַנִּי אֲדֹנִי לֹא מֹר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה לְבִנִּי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אֲנִי יֹשֵׁב בָּאֲרָצוֹ: 38 אִם־לֹא אֶל־בֵּית־אָבִי תִלָּךְ וְאֶל־מִשְׁפַּחְתִּי וּלְקַחַת אִשָּׁה לְבִנִּי: 39 וַיֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנֵי אֵלֵי לֹא־תִלָּךְ הָאִשָּׁה אַחֲרִי: 40 וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה אֲשֶׁר־הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנָיו יִשְׁלַח מַלְאָכּוֹ אִתָּךְ וְהִצִּילֲכָה דְרָכָךְ וּלְקַחַת אִשָּׁה לְבִנִּי מִמִּשְׁפַּחְתִּי וּמִבֵּית אָבִי: 41 אִזְ תִּנָּקֶה מֵאֲלֹחֵי כִי תְבוֹא אֶל־מִשְׁפַּחְתִּי וְאִם־לֹא יִתְּנֵלֹו לָךְ וְהָיִיתָ נָקִי מֵאֲלֹחֵי: 42 וְאָבֹא הַיּוֹם אֶל־הָעֵץ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנֵי אֲבֹרָהָם אֶסְדִּישָׁךְ נָא מְצִלִּיךָ דְרָכֶיךָ אֲשֶׁר אֶנְכִי הִלַּךְ עֲלֶיךָ: 43 הִנֵּה אֶנְכִי נֹצֵב עַל־עֵץ הַמֵּיִם וְהִנֵּה הַעֲלָמָה הִיצֵאתָ לִשְׂאֵב וְאִמְרַתִּי אֵלֶיהָ הִשְׁקִינִי נָא מִעֵשְׂמִים מִכְדָּךְ: 44 וַיֹּאמְרָה אֵלַי גִּם־אֵתָּה שְׂתָה וְגַם לְגִמְלִיךָ אֲשָׂאֵב הוּא הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־הִכִּיךָ יְהוָה לְבָרְאֲדֹנֵי: 45 אֲנִי שָׂרָם אֶכְלָה לְדַבֵּר אֶל־לִבִּי וְהִנֵּה רִבְקָה יִצְאָתָה וְכִדָּה עַל־שִׁכְמָהּ וְתֵרֶד הָעֵנִיָּה וְתִשְׁאָב וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִשְׁקִינִי נָא: 46 וְתִמְהָר וְתִזְרַד כִּדָּה מְעִלִּיָּה וְתֹאמַר שְׂתָה וְגִם־לְגִמְלִיךָ אֲשָׂאֵב וְאִשְׁתִּי וְגַם הַגְּמָלִים הִשְׁקַחְתָּ: 47 וְאֲשָׂאֵל אֵתָּה וַיֹּאמֶר בְּתַמִּי אֵת וְתֹאמַר בְּתִבְחוּאֵל בְּרִנְחוֹר אֲשֶׁר יִלְדֶה־לֹו מִלְכָּה וְאִשָּׁם הַנּוֹז עַל־אִפָּהּ וְהַצְּמִידִים עַל־יָדָיו: 48 וְאָקֵד וְאִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה וְאִכְרֹךְ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנֵי אֲבֹרָהָם אֲשֶׁר הִנַּחְתִּי בְּדֶרֶךְ אִמָּה לְקַחַת אֶת־בֵּת־אָחִי אֲדֹנֵי לְבִנּוֹ: 49 וְעַתָּה אֶסְדִּישְׁכֶם עִשִׂים חֲסִד וְאִמָּה אֶת־אֲדֹנֵי הַגִּידוּ לִי וְאִם־לֹא הַגִּידוּ לִי וְאִפְּנֶה עַל־יָמִיִן אוֹ עַל־שְׂמָאל: 50 וַיַּעַן לָבֵן וּבְחוּאֵל וַיֹּאמְרוּ מִיָּהוּנָה יֵצֵא הַדִּבֶּר לֹא נוֹכַל דְּבַר אֱלֹיךְ רַע אוֹ־טוֹב: 51 הִנֵּה־רִבְקָה לְפָנֶיךָ קָח וְלָךְ וְתֵהִי אִשָּׁה לְבָרְאֲדִיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: 52 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עֲבַד אֲבֹרָהָם אֶת־דְּבָרֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אֲרָצָה לַיהוָה: 53 וַיֵּיצֵא הָעֶבֶד כִּלְ־כֶסֶף וְכָלִי זָהָב וּבְגָדִים וַיִּתֵּן לְרִבְקָה וּבְגָדָתָהּ נָתַן לְאִחֶיהָ וְלֵאמָרָהּ: 54 וַיֵּאָכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־עִמּוֹ וַיִּלְּנוּ וַיִּקְנוּ מִבְּקָר וַיֹּאמְרוּ שְׁלַחְנִי לְאֲדֹנֵי: 55 וַיֹּאמֶר אִחֶיהָ וְאִמָּהּ תִּשָּׁב הַנַּעַר אִתָּנוּ יָמִים אוֹ עֲשׂוּר אַחֵר תִּלָּךְ: 56 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֶל־תַּאֲחֵרוֹ אֲחִי וַיְהִי־הָ הַצִּלִּיָּה דְרָכֶיךָ שְׁלַחְנִי וְאִלְכָה לְאֲדֹנֵי: 57 וַיֹּאמְרוּ נִקְרָא לְנַעַר וְנִשְׂאָלָה אֶת־פִּתִּי: 58 וַיִּקְרָאוּ לְרִבְקָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ תִּתְּלִכִי עִם־הָאִישׁ הַזֶּה וְתֹאמַר אֵלָיִךְ: 59 וַיִּשְׁלְחוּ אֶת־רִבְקָה אִתָּהֶם וְאֶת־מִנְקַתָּהּ וְאֶת־עַבְדּוֹ אֲבֹרָהָם וְאֶת־אֲנָשָׁיו: 60 וַיִּבְרְכוּ אֶת־רִבְקָה וַיֹּאמְרוּ לָהּ אַחֲתָנוּ אֵת הִנֵּה לְאִלְפֵי רִבְקָה וַיִּירָשׁ זֶרַעְךָ אֵת שַׁעַר שְׂנְאֵיו: 61 וְתִקֵּם רִבְקָה וְנִעֲרַתֶּיהָ וְתִרְפַּכְנָה עַל־הַגְּמָלִים וְתִלְכְּנָה אַחֲרֵי הָאִישׁ וַיִּקַּח הָעֶבֶד אֶת־רִבְקָה וַיֵּלֶךְ: 62 וַיִּצְחָק בָּא מִבּוֹא בָּאֵר לַחֵי רֹאִי וְהוּא יוֹשֵׁב בָּאֲרֶץ הַנָּהָב: 63 וַיֵּצֵא יִצְחָק לִשׁוֹן בְּשָׂדֶה לְפָנֹת עָרֵב וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה גְמָלִים בָּאִים: 64 וְתִשָּׂא רִבְקָה אֶת־עֵינֶיהָ וְתֵרָא אֶת־יִצְחָק וְתַפֵּל מִעַל הַגְּמָל: 65 וְתֹאמַר אֶל־הָעֶבֶד מִי־הָאִישׁ הַלֵּוֹה הַזֶּה לָךְ בְּשָׂדֶה לְקִרְאָתוֹ וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד הוּא אֲדֹנִי וְתִקַּח הַצִּעֲרָן וְתַחֲסֹב: 66 וַיִּסְפֹּר הָעֶבֶד לִיִּצְחָק אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עָשָׂה: 67 וַיָּבֹאֶה יִצְחָק הָאֵחָלָה שְׂרָה אִמּוֹ וַיִּקַּח אֶת־רִבְקָה וְתִהְיֶה־לֹו לְאִשָּׁה וַיֵּאָהֲבָהּ וַיִּנָּחֶם יִצְחָק אַחֲרֵי אִמּוֹ: פ 25 וַיִּסַּף אֲבֹרָהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה וּשְׁמָהּ קַטּוּרָה: 2 וְתֵלֶד לֹו אֶת־זִמְרֹן וְאֶת־יִזְחָק וְאֶת־מִדְּן וְאֶת־מִדְּוֵן וְאֶת־יִשְׂבָּק וְאֶת־שִׁוּחַ: 3 וַיִּקְשֹׁן יִלְד־אֶת־שִׁבָּא וְאֶת־דָּגֵן וּבְנֵי דָדָן הֵיוּ אֲשׁוּרִים וּלְמֻטוּשִׁים וּלְאֲמִים: 4 וּבְנֵי מִדְּן עֵיפָה וְנַפְרִי וְחִנֹּךְ וְאִבְדֵּעַ וְאִלְדֵּעָה כָּל־אֵלֶּה בְנֵי קַטּוּרָה: 5 וַיִּתֵּן אֲבֹרָהָם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לֹו לִיִּצְחָק: 6 וּלְבָנֵי הַפִּלְלֻשִׁים אֲשֶׁר לְאֲבֹרָהָם נָתַן אֲבֹרָהָם מִתְּנַת וַיִּשְׁלַחֶם מִעַל יִצְחָק בְּנוֹ בְּעֹדְדוֹ חִי קְדָמָה אֶל־אֲרֶץ קְדָם: 7 וְאֵלֶּה יְמֵי שְׁנֵי־חַיֵּי אֲבֹרָהָם אֲשֶׁר־חַי מֵאֵת שָׁנָה וּשְׁבַעִים שָׁנָה וְחֲמֵשׁ שָׁנִים: 8 וַיָּגַע וַיָּמָת אֲבֹרָהָם בְּשִׁיבָה טוֹבָה זָקֵן וְשִׁבְעַ וַיֵּאָכֵץ אֶל־עֵמִיו: 9 וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ יִצְחָק וַיִּשְׁמַעְאֵל בְּנוֹי אֶל־מַעֲרַת הַמַּכְפֵּלָה אֶל־שְׂדֵה עַפְרָן בְּרִצְחוֹר הַחֲתִי אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי

ממרא: 10 השדה אשר קנה אברהם מאת בני־חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו:
 11 ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את־יצחק בנו וישב יצחק עס־באר לחי ראי: ס
 12 ואלה חלדת ישמעאל בן־אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם:
 13 ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לחולדתם בכר ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומכשם:
 14 ומשמע ודומה ומשא: 15 חדר וחימא יטור נפיש וקדמה: 16 אלה הם בני ישמעאל
 ואלה שמותם בחצריהם ובמיתרתם שנים־עשר נשיאם לאמתם: 17 ואלה שני חיי ישמעאל
 מאת שנה ושלושים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל־עמיו: 18 וישכנו מחוילה
 עד־שור אשר על־פני מצרים באכה אשורה על־פני כל־אחיו נפל: פ 19 ואלה חולדת
 יצחק בן־אברהם אברהם הוליד את־יצחק: 20 ויהי יצחק בן־ארבעים שנה בקחתו
 את־רבקה בת־בטואל הארמי מפזן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: 21 ויעתר יצחק
 ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו: 22 ויתרצצו
 הבנים בקרבה ותאמר אס־כן למה זה אנכי ותלך לדרש את־יהוה: 23 ויאמר יהוה לה
 שני גוים (קרי גוים) בבטנך ושני אומים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמר ורב יעבר
 צעיר: 24 וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה: 25 ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת
 שער ויקראו שמו עשו: 26 ואחר־כן יצא אחיו וידו אחות בעקב עשו ויקרא שמו יעקב
 ויצחק בן־ששים שנה בלדת אתם: 27 ויגדלו הנ ערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה
 ויעקב איש תם ישב אהלים: 28 ויאהב יצחק את־עשו כריציד בפיו ורבקה אהבת
 את־יעקב: 29 ונזד יעקב נזיד ויבא עשו מן־השדה והוא עיף: 30 ויאמר עשו אל־יעקב
 הלעיטני נא מן־האדם האדם הזה כי עיף אנכי על־כן קרא־שמו אדום: 31 ויאמר יעקב
 מכרה כיום את־בכרתך לי: 32 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה־זה לי בכרה:
 33 ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את־בכרתו ליעקב: 34 ויעקב נתן
 לעשו לחם וגויד עששים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את־הבכרה: ס

26 ויהי רעב בארץ מלכד הרעב הראשון אשר בימי אברהם וילך יצחק אל־אבימלך
 מלך־פלשתים נדרה: 2 וירא אליו יהוה ויאמר אל־תירד מצרימה שכן בארץ אשר אמר
 אליך: 3 גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואבכרך כי־לך ולזרעך אתן את־כל־הארצת
 האל והקמתי את־השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: 4 והרביתי את־זרעך ככוכבי
 השמים ונתתי לזרעך את כל־הארצת האל והתברכו בזרעך כל גווי הארץ: 5 עקב
 אשר־שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורתי: 6 וישב יצחק בגרר:
 7 וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פרי־הרגני אנשי
 המקום על־רבקה כ־ישובת מראה היא: 8 ויהי כי ארכילו שם הזמים וישקף אבימלך
 מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו: 9 ויקרא אבימלך
 ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי
 פן־אמות עליה: 10 ויאמר אבימלך מה־זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את־אשתך
 והבאת עלינו אשם: 11 ויצו אבימלך את־כל־העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות
 יומת: 12 ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא שיערים ויברכהו יהוה:
 13 ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי־גדל מאד: 14 ויהירלו מקנה־צאן ומקנה בקר
 ועבדה רבה ויקנאו אותו פלשתים: 15 וכל־הבארת אשר חפרו עבדי לך מעמנו
 אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר: 16 ויאמר אבימלך אל־יצחק לך מעמנו
 כ־עצמת־ממנו מאד: 17 וילך משם יצחק ויחן בגל־גור וישב שם: 18 וישב יצחק
 ויחפר את־בארת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחריו מות
 אברהם ויקרא להן שמות כשלת אשר־קרא להן אביו: 19 ויחפרו עבדי־יצחק בגלל
 וימצאו־שם באר מים חיים: 20 ויריבו רעי נ ר עס־רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא
 שם־הבאר עשק כי התעשקו עמו: 21 ויחפרו באר אחרת ויריבו גם־עליה ויקרא שמה
 שטנה: 22 ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר
 כ־עתה הרחיב יהוה לנו ופרניו בארץ: 23 ויעל משם באר שבע: 24 וירא אליו יהוה
 בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל־תירא כי־אתך אנכי וברכתך
 והרביתי את־זרעך בעבור אברהם עבדי: 25 ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה וישם
 אהל ויכרו־שם עבדי־יצחק באר: 26 ואבימלך הלך אליו מנר ואחות מרעהו ופילל
 שר־צבאו: 27 ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחוני
 מאתכם: 28 ויאמרו ראו ראינו כ־יהוה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בנותינו בינינו

ובינד ונכרתה ברית עמך: 29 אסתעשה עמנו רעה כאשר לא ננענוד וכאשר עשינו עמך רקשוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוד יהיה: 30 ועש להם משחה ויאכלו וישתו: 31 וישפיו בכר ושבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום: 32 ויהיו ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על-אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים: 33 ויקרא אתה שבעה על-כן שמהעיר באר שבע עד היום הזה: ס 34 ויהי עשו בראובנים שנה ויחא אשה את-יהודית בת-בארי החתי ואת-בשמת בת-אילן החתי: 35 ותהיו מרת רוח ליצחק ולרבקה: ס 27 ויהי כיוון יצחק ותכתיו עיני מראת ויקרא את-עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני: 2 ויאמר הנחנא וקנתי לא ידעתי יום מותי: 3 ועתה שאנא כליו תלוי וקשתך וצא השדה וצודה לי צידה וקרי ציד: 4 ועשה-לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור חברך נפשי בטרם אמות: 5 ורבקה שמעת בדבר יצחק אל-עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא: 6 ורבקה אמרה אליעקב בנה לאמר הנה שמעתי את-אביו מדבר אל-עשו אחיך לאמר: 7 הביאה לי ציד ועשה-לי מטעמים ואכלה ואברככה לפני יהוה לפני מותי: 8 ועתה בני שמע בקלי כאשר אני מצוה אתך: 9 לךנא אל-הצאן וקח-לי משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביו כאשר אהב: 10 והבאת לאביו ואכל בעבור אשר וברכך לפני מותי: 11 ויאמר יעקב אל-רבקה אמו הן עשו אחי איש שער ואנכי איש חלק: 12 אוילי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעטע והבאתי עלי קללה ולא ברכה: 13 ותאמר לו אמו עלי קללך בני אך שמע בקלי ולך קח-לי: 14 וילך ויחא ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו: 15 ותקח רבקה את-בגדי עשו בנה הגדל החמדת אשר אתה בבית ותלבש את-יעקב בנה הקטן: 16 ואת ערת גדיי העזים הלבשה על-גדיו ועל חלקת צנארו: 17 ותחן את-המטעמים ואת-הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה: 18 ויבא אל-אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני: 19 ויאמר יעקב אל-אביו אנכי עשו בלך עשיתי כאשר דברת אלי קוסנא שכה ואכלה מצידו בעבור חכרני נפשך: 20 ויאמר יצחק אל-בנו מה-זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אליהך לפני: 21 ויאמר יצחק אל-יעקב נשהנא ואמשך בני האתה זה בני עשו אסלא: 22 ויגש יעקב אל-יצחק אביו וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והידיים ידי עשו: 23 ולא הפירו כיהיו ידיו ביד עשו אחיו שערת ויברכהו: 24 ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני: 25 ויאמר הנשה לי ואכלה מציד בני למען תברכך נפשי ויגשלו ויאכל ויבא לו יין וישת: 26 ויאמר אליו יצחק אביו נשהנא ושקה-לי בני: 27 ויגש וישקהו וירח את-ריו בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני פריח שדה אשר ברכו יהוה: 28 ויתן-לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש: 29 יעבדוך עמים וישתחו וקרי ישתחו לך לאמים הוה נביר לאחיו וישתחו לך בני אמו ארריו אריו ומברכך ברוך: 30 ויהי כאשר פלה יצחק לברך את-יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו: 31 ויעש גסהו מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבור חכרני נפשך: 32 ויאמר לו יצחק אביו מראת ויאמר אני בנך בלך עשו: 33 ויחרד יצחק חרדה גדלה עד-מאד ויאמר מי-אפוא הוא הצד-ציד ויבא לי ואכל מפל בטרם תבוא ואברכהו גס-ברוך יהוה: 34 כשמע עשו את-דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד-מאד ויאמר לאביו ברכני גס-אני אבי: 35 ויאמר אביו אחיך במרמה ויחא ברכתך: 36 ויאמר הכי קרא שמו יעקב וישתחו זה פעמים את-בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא-אכלתי לך ברכה: 37 וישן יצחק ויאמר לעשו הן נביר משמני לך ואת-כל-אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתי ולכה אפוא מה אעשה בני: 38 ויאמר עשו אל-אביו הברכה אחת הוא-לך אבי ברכני גס-אני אבי וישא עשו קלו ויבך: 39 וישן יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל: 40 ועל-חברך תחיה ואת-אחיו תעבד והיה כאשר תרד ופרקת עלו מעל צנאך: 41 וישטם עשו את-יעקב על-הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרנה את-יעקב אחי: 42 ויגד לרבקה את-דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתחם לך להרנך: 43 ועתה בני שמע בקלי וקום ברח-לך אל-לבן אחי חרנה: 44 וישבת עמו ימים אחדים עד אשר-תשוב חמת אחיך: 45 עד-שוב אחיך ממך ושכח את אשר-עשיתי לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גס-שניכם יום אחד: 46 ותאמר

רַבְקָה אֶל-יִצְחָק קָצְתִי בְחַיִּי מִפְּנֵי בְנוֹת חַת אִם-לִקַּח יַעֲקֹב אִשָּׁה מִבְּנוֹת־חַת כָּאֵלֶּה

מִבְּנוֹת הָאֵרֶץ לִמָּוֶה לִי חַיִּים: **28** וַיִּקְרָא יִצְחָק אֶל-יַעֲקֹב וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ וַיְצַוֵּהוּ וַיֹּאמֶר לוֹ לֹא-תִחָק אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן: **2** כֹּסֶם לָךְ פָּדְנָה אֶרֶם בֵּיתָה כְּחוּמָל אַבִּי אִמְךָ וְקַח-לָךְ מִשָּׁם אִשָּׁה מִבְּנוֹת לְבָן אֹתִי אִמְךָ: **3** וְאֵל שְׂרֵי יִבְרָךְ אֹתְךָ וַיִּפְרֹד וַיִּרְבֶּד וְהָיִיתִי לְקַחֲלָ עִמּוֹם: **4** וְיִתְחַלֶּךְ אֶת-יִבְרָכָת אֲבִרְהָם לָךְ וְלִזְרַעְךָ אֹתָךְ לְרִשְׁתָּךְ אֶת-אֶרֶץ מִגְרִיד אֲשֶׁר-נָתַן אֱלֹהִים לְאֲבִרְהָם: **5** וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת-יַעֲקֹב וַיֵּלֶךְ פָּדְנָה אֶרֶם אֶל-לֶבֶן בֶּן-כְּחוּמָל הָאֲרָמִי אֹתִי רַבְקָה אִם יַעֲקֹב וַעֲשׂוּ: **6** וַיֵּרָא עֲשׂוֹ כִּי-בָרֶךְ יִצְחָק אֶת-יַעֲקֹב וְשָׁלַח אֹתוֹ פָּדְנָה אֶרֶם לְקַחֲתָלוֹ מִשָּׁם אִשָּׁה בְּכָרְכּוֹ אֹתוֹ וַיְצַו עָלָיו לֵאמֹר לֹא-תִחָק אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן: **7** וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב אֶל-אָבִיו וְאֶל-אִמּוֹ וַיֵּלֶךְ פָּדְנָה אֶרֶם: **8** וַיֵּרָא עֲשׂוֹ כִּי רָעוֹת בְּנוֹת כְּנָעַן בְּעֵינֵי יִצְחָק אָבִיו: **9** וַיֵּלֶךְ עֲשׂוֹ אֶל-יִשְׁמָעֵאל וַיִּקַּח אֶת-מִחְלָתָו בַּת-יִשְׁמָעֵאל בֶּן-אֲבִרְהָם אֹחֹת נָכוֹיֹת עַל-נָשָׁיו לֹא-אִשָּׁה: **10** וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֶרְנֶה: **11** וַיִּפְגַע בְּמִקְוֹם וַיֵּלֶן שָׁם כִּי-בָא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאֲבֵנֵי הַמִּקְוֹם וַיִּשָּׂם מִרְאשְׁתּוֹ וַיִּשְׁכַּב בְּמִקְוֹם הַהוּא: **12** וַיַּחֲלֹם וְהִנֵּה סֹלֶם מַצֵּב אֶרְצָה וּרְאִשׁוֹ מִגִּיעַ הַשְּׁמַיְמָה וְהִנֵּה מַלְאכֵי אֱלֹהִים עֲלִים וַיֵּרְדּוּ בּוֹ: **13** וְהִנֵּה יְהוָה נֹצֵב עָלָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי וְהִנֵּה אֱלֹהֵי אֲבִירְךָ וְאֱלֹהֵי יִצְחָק הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אִתָּה שָׁכַב עָלֶיהָ לָךְ אֶתְנָנָה וְלִזְרַעְךָ: **14** וְהִנֵּה זֶרַעְךָ כַּעֲפֹר הָאֶרֶץ וּפְרֻצָתָהּ וְמָה נִקְדָּמָה וְצִפְנָהּ וְנִנְבָה וְנִכְרְכּוּ בָךְ כְּלִי-מִשְׁפַּחַת הָאֲדָמָה וּבְזֹרַעְךָ: **15** וְהִנֵּה אֲנִכִּי עֹמֵד וּשְׁמִרְתִּיךָ בְּכָל אֲשֶׁר-תֵּלֶךְ וְהַשְׁבִּיתִיךָ אֶל-הָאֲדָמָה הַזֹּאת כִּי לֹא אֶעֱזֹבְךָ עַד אֲשֶׁר אֲסַעֲשִׂיתִי אִתָּךְ אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי לָךְ: **16** וַיִּיקֶץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אֲנִי יְשׁ וְהִנֵּה בְּמִקְוֹם הַזֶּה וְאֲנִכִּי לֹא יָדַעְתִּי: **17** וַיֵּרָא וַיֹּאמֶר מִהֲנִזְרָא הַמִּקְוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אֲסַבִּית אֱלֹהִים וְזֶה שֶׁעַר הַשְּׁמַיִם: **18** וַיִּשְׁכַּם יַעֲקֹב בְּכָרְךָ וַיִּקַּח אֶת-הָאֲבֶן אֲשֶׁר-שָׂם מִרְאשְׁתּוֹ וַיִּשָּׂם אֹתָהּ מַצְבֵּה וַיִּצֹק שֵׁמֶן עַל-רֹאשָׁהּ: **19** וַיִּקְרָא אֶת-שֵׁם-הַמִּקְוֹם הַהוּא בֵּית-אֵל וְאֹלֵם לֹו שֶׁם-הַעִיר לְרֹאשָׁנָה: **20** וַיֵּרֶד יַעֲקֹב נָדָר לֹא מֵרַם אֲסִיּוּהִי אֱלֹהִים עֲמָדִי וְשִׁמְרָנִי בְּדֶרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנִכִּי הוֹלֵךְ וְנִתְחַלִּי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבִגְד לִלְבָּשׁ: **21** וְשַׁבְתִּי בְּשָׁלוֹם אֶל-בֵּית אָבִי וְהִנֵּה יְהוָה לִי לְאֱלֹהִים: **22** וְהָאֲבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר-שָׂמְתִי מַצְבֵּה יְהִיהּ בֵּית אֱלֹהִים וְכָל אֲשֶׁר תִּתְחַלִּי

עֲשׂוֹר אֲעֲשֶׂרנִי לָךְ: **29** וַיֵּשֶׁא יַעֲקֹב וַיֵּלֶךְ אֶרְצָה בְּנִי-קָדֵם: **2** וַיֵּרָא וְהִנֵּה בָּאָר בְּשׂוּהָ וְהָנֶשֶׁם שְׁלֹשָׁה עָרֵירִצָאן רַבְעִים עָלֶיהָ כִּי מִן-הַבָּאָר הָהוּא יִשְׁקוּ הָעִדְרִים וְהָאֲבֶן הַזֶּה עַל-פִּי הַבָּאָר: **3** וַיִּנְאֲסֹפ־שִׁמָּה כָּל-הָעִדְרִים וְגַם לָלוֹ אֶת-הָאֲבֶן מֵעַל פִּי הַבָּאָר וְהַשְׁקוּ אֶת-הַצֹּאן וְהַשִּׁיבּוּ אֶת-הָאֲבֶן עַל-פִּי הַבָּאָר לְמַקְוָה: **4** וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב אַחִי מֵאֵין אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ מִחוּר אֲנַחְנוּ: **5** וַיֹּאמֶר לָהֶם הִידְעַתֶּם אֶת-לֶבֶן בֶּן-נָחוֹר וַיֹּאמְרוּ יָדַעְנוּ: **6** וַיֹּאמֶר לָהֶם הַשָּׁלוֹם לוֹ וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם וְהִנֵּה רָחֵל בָּתּוֹ כָּאֵה עִם-הַצֹּאן: **7** וַיֹּאמֶר הֵן עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל לֹא-עֵת הָאֶסֶף הַמִּקְנֶה הַשִּׁקּוֹ הַצֹּאן וּלְכוּ רַעּוּ: **8** וַיֹּאמְרוּ לֹא נוֹכַח עַד אֲשֶׁר יִאֲסֹפוּ כָּל-הָעִדְרִים וְגַם לָלוֹ אֶת-הָאֲבֶן מֵעַל פִּי הַבָּאָר וְהַשְׁקִינוּ הַצֹּאן: **9** עוֹדְנוּ מְדַבֵּר עִמָּם וְרָחֵל כָּאֵה עִם-הַצֹּאן אֲשֶׁר לְאִבְיָהּ כִּי רָעָה הוּא: **10** וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת-רָחֵל בַּת-לֶבֶן אֹתִי אִמּוֹ וְאֶת-צֹאן לְבָן אֹתִי אִמּוֹ וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב וַיִּגֹּל אֶת-הָאֲבֶן מֵעַל פִּי הַבָּאָר וַיִּשֶׁק אֶת-צֹאן לְבָן אֹתִי אִמּוֹ: **11** וַיִּשֶׁק יַעֲקֹב לְרָחֵל וַיֵּשֶׂא אֶת-קָלּוֹ וַיִּבְךְ: **12** וַיִּגֵּד יַעֲקֹב לְרָחֵל כִּי אֹחִי אָבִיָּהּ הוּא וְכִי בֶן-רַבְקָה הוּא וְתָרָץ וְתַגֵּד לְאִבְיָהּ: **13** וַיְהִי כַּשֶּׁמֶשׁ לָבָן אֶת-שְׁמֵמוֹ יַעֲקֹב בֶּן-אֶחָתּוֹ וַיִּרְץ לְקָרְאָתּוֹ וַיַּחֲבֹדְלוּ וַיִּנְשָׁקְלוּ וַיְבִיאוּהוּ אֶל-בֵּיתוֹ וַיִּסְפֹּר לְלֶבֶן אֵת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: **14** וַיֹּאמֶר לוֹ לָבָן אֵךְ עֲצָמִי וּבִשְׂרִי אַתָּה וַיִּשָּׁב עִמּוֹ חָדָשׁ יָמִים: **15** וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב הִכִּי-רָאִיתִי אֹתָהּ וַעֲבַדְתִּי חָנֹם הַיְדִידָה לִּי מִהֲמִשְׁכַּחְתָּךְ: **16** וְלָלֶבֶן שְׁתֵּי בְנוֹת שָׁם הַגִּדְלָה לֹאָה וְשָׁם הַקְטָנָה רָחֵל: **17** וַעֲנִי לֹאָה רַכּוֹת וְרָחֵל הִיְתָה וַיִּפְתָּחָהּ: **18** וַיֹּאחֲבֵה יַעֲקֹב אֶת-רָחֵל וַיֹּאמֶר אֶעֱבֹדְךָ שֶׁבַע שָׁנִים בְּרָחֵל בַּתְךָ הַקְטָנָה: **19** וַיֹּאמֶר לָבָן טוֹב תַּתִּי אֹתָהּ לָךְ מִתַּתִּי אֹתָהּ לְאִישׁ אַחֵר שָׁכָה עֲמֹדִי: **20** וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרָחֵל שֶׁבַע שָׁנִים וַיְהִי בְּעֵינָיו כִּימִים אַחֲדִים בְּאֶהְבָתּוֹ אֹתָהּ: **21** וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-לָבָן הֲבֵה אֶת-אִשְׁתִּי כִּי מָלְאוּ יָמִי וְאֲבֹאָה אֵלֶיהָ: **22** וַיֹּאסֹף לָבָן אֶת-כָּל-אֲנָשֵׁי הַמִּקְוֹם וַיַּעַשׂ מִשְׁתֵּה: **23** וַיְהִי כַּעֲרֵב וַיִּקַּח אֶת-לֹאָה בָּתּוֹ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו וַיָּבֵא אֵלֶיהָ: **24** וַיִּתֵּן לָבָן לָהּ אֶת-זִלְפָּה שִׁפְחָתָהּ לְלֹאָה בָּתּוֹ שִׁפְחָה: **25** וַיְהִי כַּכֶּכֶר וְהַנְהִיָּה לֹאָה וַיֹּאמֶר אֶל-לָבָן מִהֲזֹאת עָשִׂיתִי לִּי הֲלֹא בָרָא שְׁפָחָתִי עִמָּךְ וְכַדְתִּי עִמָּךְ וְלָמָּה לָבָן לֹא-יַעֲשֶׂה כֵן בְּמִקְוָמִי לַתִּת הַצְעִירָה לִפְנֵי הַבְּכִירָה: **27** מָלֵא שֶׁבַע זָאת וְנִתְּנָה לָךְ גַּם-אֶת-זֹאת בְּעִבְדָּהּ אֲשֶׁר תַּעֲבֹד עֲמָדִי עוֹד שֶׁבַע-שָׁנִים אַחֲרוֹת: **28** וַיַּעַשׂ יַעֲקֹב כֵּן וַיִּמְלֵא שֶׁבַע זָאת וַיִּתְחַלֶּךְ

אֶת־רַחֵל בְּתוּ לוֹ לְאִשָּׁה: 29 וַיֵּתֶן לָבֵן לְרַחֵל בְּתוּ אֶת־בִּלְהָה שְׁפָחָתוֹ לָהּ לְשִׁפְחָה:
 30 וַיָּבֹא גַם אֶל־רַחֵל וַיֵּאמֶר גַּם־אֶת־רַחֵל מִלֵּאָה וַיַּעֲבֹד עִמּוֹ עוֹד שִׁבְע־שָׁנִים אַחֲרוֹת: 31 וַיֵּרָא
 יְהוָה כִּי־שְׁנוּאָה לָאָה וַיִּפְתַּח אֶת־רַחֲמֶיהָ וּרְחֵל עָקְרָה: 32 וַתְּהִרָה לָאָה וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא
 שְׁמוֹ רְאוּבֵן כִּי אָמְרָה כִּי־רָאָה יְהוָה בְּעֵנֵי כִי עָתָה יֵאָהֲבֵנִי אִישִׁי: 33 וַתְּהִרָה עוֹד וַתֵּלֶד
 בֶּן וַתֹּאמֶר כִּי־שָׁמַע יְהוָה כִּי־שְׁנוּאָה אֲנִכִּי וַיִּתְּנֵלִי גַם־אֶת־זוֹה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ שִׁמְעוֹן:
 34 וַתְּהִרָה עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר עָתָה הִפְעֵם יִלּוּה אִישִׁי אֵלַי כִּי־יִלְדַתִּי לוֹ שְׁלֹשָׁה בָנִים
 עַל־כֵּן קָרָאתִי לוֹ: 35 וַתְּהִרָה עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר הִפְעֵם אוֹדֶה אֶת־יְהוָה עַל־כֵּן
 קָרָאתִי שְׁמוֹ יְהוּדָה וַתַּעֲמֹד מִלְּדֹת: 30 וַתֵּרָא רַחֵל כִּי לֹא יִלְדָה לִיעֲקֹב וַתִּקְנֶה רַחֵל
 בְּאֶחָתָהּ וַתֹּאמֶר אֶל־יַעֲקֹב הִבְהִילִי בָנִים וְאִם־אֵין מִתָּה אֲנִכִּי: 2 וַיַּחֲרֹאֲף יַעֲקֹב בְּרַחֵל
 וַיֹּאמֶר הִתַּחַת אֱלֹהִים אֲנִכִּי אֲשֶׁר־מָנַע מִמֶּךָ פְּרִי־בֶטֶן: 3 וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמַתִּי בִלְהָה בָּא
 אֵלַיָּה וַתֵּלֶד עַל־בְּרִפִּי וְאִבְנָה גַם־אֲנִכִּי מִמֶּנָּה: 4 וַתִּתְּנֵלֹ אֶת־בִּלְהָה שְׁפָחָתָהּ לְאִשָּׁה וַיָּבֹא
 אֵלַיָּה יַעֲקֹב: 5 וַתְּהִרָה בִלְהָה וַתֵּלֶד לִיעֲקֹב בֶּן: 6 וַתֹּאמֶר רַחֵל דִּנְנִי אֱלֹהִים וְגַם שָׁמַע
 בְּקִלִּי וַיִּתְּנֵלִי בֶן עַל־כֵּן קָרָאתִי שְׁמוֹ דָּן: 7 וַתְּהִרָה עוֹד וַתֵּלֶד בִּלְהָה שְׁפָחַת רַחֵל בֶּן שְׁנִי
 לִיעֲקֹב: 8 וַתֹּאמֶר רַחֵל נִפְתָּלִי אֱלֹהִים נִפְתָּלַתִי עִם־אֲחָתִי גַם־יִלְדַתִּי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ נִפְתָּלִי:
 9 וַתֵּרָא לָאָה כִּי עֲמִידָה מִלְּדֹת וַתִּקַּח אֶת־זִלְפָּה שְׁפָחָתָהּ וַתֵּתֶן אֹתָהּ לִיעֲקֹב לְאִשָּׁה:
 10 וַתֵּלֶד זִלְפָּה שְׁפָחַת לָאָה לִיעֲקֹב בֶּן: 11 וַתֹּאמֶר לָאָה בְּנֵךְ [קרי] בֶּן נָדָן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ
 נָדָן: 12 וַתֵּלֶד זִלְפָּה שְׁפָחַת לָאָה בֶּן שְׁנִי לִיעֲקֹב: 13 וַתֹּאמֶר לָאָה בְּאֲשֶׁרִי כִי אֲשֶׁרֻנִּי
 בְּנוֹת וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אֲשֶׁר: 14 וַיֵּלֶד רְאוּבֵן בִּימֵי קִצְר־יָחִים וַיִּמָּצֵא דְּוָדָאִים בְּשָׂדֶה
 וַיָּבֹא אֹתָם אֶל־לָאָה אִמּוֹ וַתֹּאמֶר רַחֵל אֶל־לָאָה תִּנִּינָא לִי מִדְּוָדָאִי בְּנֵךְ: 15 וַתֹּאמֶר לָהּ
 הַמַּעַשׂ חֲתָךְ אֶת־אִישִׁי וְלִקְחָת גַּם אֶת־דְּוָדָאִי בְּנִי וַתֹּאמֶר רַחֵל לָבֵן יִשְׁכַּב עִמָּךְ הַלַּיְלָה
 תַּחַת דְּוָדָאִי בְּנֵךְ: 16 וַיָּבֹא יַעֲקֹב מִן־הַשָּׂדֶה בְּעֶרֶב וַתֵּצֵא לָאָה לִקְרָאָתוֹ וַתֹּאמֶר אֵלַי
 תָּבוֹא כִּי שָׂכַר שְׂכָרְחִיד בְּדוּדָאִי בְּנִי וַיִּשְׁכַּב עִמָּה בַּלַּיְלָה הַזֶּה: 17 וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים
 אֶל־לָאָה וַתְּהִרָה וַתֵּלֶד לִיעֲקֹב בֶּן חַמִּישִׁי: 18 וַתֹּאמֶר לָאָה נָתַן אֱלֹהִים שְׂכָרִי אֲשֶׁר־נָתַתִּי
 שְׁפָחָתִי לְאִישִׁי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ יִשְׁשָׁכָר: 19 וַתְּהִרָה עוֹד לָאָה וַתֵּלֶד בֶּן־שְׁשִׁי לִיעֲקֹב: 20 וַתֹּאמֶר
 לָאָה זָכַרְנִי אֱלֹהִים אֲתִי זָכָר טוֹב הִפְעֵם יִזְכְּלֵנִי אִישִׁי כִּי־יִלְדַתִּי לוֹ שֵׁשָׁה בָנִים וַתִּקְרָא
 אֶת־שְׁמוֹ זְבֻלּוֹן: 21 וַאֲחֵר יִלְדָה בֵּת וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמָהּ דִּינָה: 22 וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־רַחֵל
 וַיִּשְׁמַע אֵלַיָּה אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת־רַחֲמֶיהָ: 23 וַתְּהִרָה וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר אֶסֶף אֱלֹהִים
 אֶת־חַרְפָּתִי: 24 וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יוֹסֵף לֵאמֹר יוֹסֵף יִהְיֶה לִּי בֶן אַחֵר: 25 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יִלְדָה
 רַחֵל אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לָבֵן שְׁלַחֲנִי וְאֶלְכָה אֶל־מִקְוֵי וְלֹאֲרָצִי: 26 תִּנֵּה אֶת־נַשְׁי
 וְאֶת־יִלְדֵי אֲשֶׁר עֲבַדְתִּי אִתְּךָ בָּהֶן וְאֶלְכָה כִּי אֲתָה יֹדַעַת אֶת־עֲבָדְתִּי אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ: 27
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָבֵן אִם־נָא מִצָּאִיתִי הֵן בְּעֵינֶיךָ נִחַשְׁתִּי וַיִּבְרַכְנִי יְהוָה בְּגִלְדֶּךָ: 28 וַיֹּאמֶר נִקְבֵּה
 שְׂכָרְךָ עָלַי וְאֶתְנֶה: 29 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲתָה יֹדַעַת אֵת אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ וְאֵת אֲשֶׁר־תָּתֶנּוּ מִקְנֶךָ
 אִתִּי: 30 כִּי מַעַשׂ אֲשֶׁר־תָּתֶנּוּ לִּי לִפְנֵי וַיִּפְרֹץ לֶרֶב וַיִּבְרַךְ יְהוָה אִתְּךָ לְרַגְלִי וְעָתָה מָתִי
 אַעֲשֶׂה גַם־אֲנִכִּי לְבִיתִי: 31 וַיֹּאמֶר מַה אֶתְּנֶךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לֹא־תִתְּנֵנִי מֵאוֹמֶת
 אִם־תַּעֲשֶׂה־לִּי הַדָּבָר הַזֶּה אֲשׁוּבָה אֶרְעָה צֹאנֶךָ אֲשֶׁמֶר: 32 אֶעֱבֹר בְּכָל־צֹאנְךָ הַיּוֹם הַסֵּר
 מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּי נָקֹד וְשָׁלוֹא וְכָל־שֶׂה־חֹם בִּכְשָׁבִים וְשָׁלוֹא וְנָקֹד בְּעִזִּים וְהִיא שְׂכָרִי:
 33 וְעֵנֶת־הַבִּי צֹדְקָתִי בְּיוֹם מַחֵר כִּי־תָבוֹא עַל־שְׂכָרִי לִפְנֶיךָ כָּל אֲשֶׁר־אֵינְנִי נָקֹד וְשָׁלוֹא בְּעִזִּים
 וְחֹם בִּכְשָׁבִים גָּנוּב הוּא אִתִּי: 34 וַיֹּאמֶר לָבֵן הֵן לוֹ יְהִי כְּדָבָרְךָ: 35 וַיִּסֶּר בָּיִם הַהוּא
 אֶת־הַתִּישִׁים הָעֲקָרִים וְהַשְּׁלָאִים וְאֵת כָּל־הָעִזִּים הַנִּקְדוֹת וְהַשְּׁלָאִת כָּל אֲשֶׁר־לָבֵן בּוֹ
 וְכָל־חֹם בִּכְשָׁבִים וַיֵּתֶן בְּיָד־בָּנָיו: 36 וַיֵּשֶׁם דָּרָךְ שְׁלֹשָׁת יָמִים בֵּינוֹ וּבֵין יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב רָעָה
 אֶת־צֹאן לָבֵן הַנּוֹתֶרֶת: 37 וַיִּקְחֵלֹ יַעֲקֹב מִקֵּל לְבִנָּה לָח וְלוֹ וּלְעֹמֶרְוֹ וַיַּפְצֵל בָּהֶן פְּצָלוֹת
 לְבָנוֹת מִחֹשֶׁף הַלָּבָן אֲשֶׁר עַל־הַמִּקְלוֹת: 38 וַיִּצַּג אֶת־הַמִּקְלוֹת אֲשֶׁר פָּצַל בְּרֶהֱטִים
 בַּשְּׂקִתוֹת הַיָּמִים אֲשֶׁר תָּבֹאן הַצֹּאן לִשְׁתוֹת לִנְכַח הַצֹּאן וַיִּחַמְנָה בְּבֹאֵן לִשְׁתוֹת: 39 וַיִּחַמְּוּ
 הַצֹּאן אֶת־הַמִּקְלוֹת וַתֵּלֶדְן הַצֹּאן עֲקָרִים נְקָדִים וְשָׁלָאִים: 40 וַהֲכִשְׁבִּים הִפְרִיד יַעֲקֹב וַיֵּתֶן
 פָּנֵי הַצֹּאן אֶל־עֵקֶד וְכָל־חֹם בָּצָאן לָבֵן וַיִּשְׁתָּלֵּו עֲדָרִים לְבָדוֹ וְלֹא שָׁתָם עַל־צֹאן לָבֵן:
 41 וְהָיָה בְּכָל־יָחַם הַצֹּאן הַמִּקְשָׁרוֹת וְשֵׁם יַעֲקֹב אֶת־הַמִּקְלוֹת לְעֵינֵי הַצֹּאן בְּרֶהֱטִים
 לִיחַמְנָה בַּמִּקְלוֹת: 42 וּבַהֲעִטֹף הַצֹּאן לֹא יֵשִׁים וְהָיָה הָעִטְפִים לָלָבֵן וְהַקְשָׁרִים לִיעֲקֹב:
 43 וַיִּפְרֹץ הָאִישׁ מֵאֵד מֵאֵד וַיְהִי־לֹ צֹאן רַבּוֹת וּשְׁפָחוֹת וְעֲבָדִים וְנַמְלִים וְחִמְרִים:
 31 וַיִּשְׁמַע אֶת־דְּבָרֵי בְנֵי־לָבֵן לֵאמֹר לָקַח יַעֲקֹב אֶת כָּל־אֲשֶׁר לְאָבִינוֹ וּמֵאֲשֶׁר לְאָבִינוֹ עָשָׂה אֵת

כֹּל־הַכֶּבֶד הַזֶּה: 2 וַיֵּרָא יַעֲקֹב אֶת־פָּנָיו לְבָן וְהָנָה אֵינָנו עִמּוֹ כַּתְמוּל שְׁלֹשׁ: 3 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵי־יַעֲקֹב שׁוּב אֶל־אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ וּלְמִוְלָדְתְּךָ וְאֵהִיָּה עִמָּךְ: 4 וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְרַחֵל וּלְלֵאָה הַשְׂדָּה אֶל־צֹאנֹ: 5 וַיֹּאמֶר לָהֶן רְאֵה אֲנִכִּי אֶת־פָּנָיו אֲבִיכֶן כִּי־אֵינָנו אֵלַי כַּתְמוּל שְׁלֹשׁ וְאֵלֶּיךָ אֲבִי הִיָּה עִמָּךְ: 6 וְאֵתְנָה יָדְעֶתָן כִּי בְכָל־כּוֹחַ עֲבַדְתִּי אֶת־אֲבִיכֶן: 7 וְאֲבִיכֶן תִּחַל בִּי וְהִחַלֶּף אֶת־מִשְׁכַּבְתִּי עֲשֶׂרֶת מָנִים וְלֹא־נָתַנִּי אֱלֹהִים לְהִרְעַע עִמָּךְ: 8 אִם־כֵּן יֹאמֶר נִקְדִּים וְהִיָּה שְׂכָרְךָ וְיִלְדוּ כָל־הַצֹּאן נִקְדִּים וְאִם־כֵּן יֹאמֶר עֲקָדִים יְהִיָּה שְׂכָרְךָ וְיִלְדוּ כָל־הַצֹּאן עֲקָדִים: 9 וַיֵּצֵל אֱלֹהִים אֶת־מִקְנֵה אֲבִיכֶם וַיִּתְּנֶלֶי: 10 וַיְהִי בַּעַת יָחַם הַצֹּאן וְאִשָּׁא עֵינָי וַאֲרָא בַּחֲלוּם וְהָנָה הַעֲתִידִים הָעֹלִים עַל־הַצֹּאן עֲקָדִים נִקְדִּים וּבִרְדִּים: 11 וַיֹּאמֶר אֵלַי מִלֵּאֶף הָאֱלֹהִים בַּחֲלוּם יַעֲקֹב וַאֲמַר הִנְנִי: 12 וַיֹּאמֶר שְׂאֵנָא עֵינֶיךָ וְרֹאֵה כָל־הַעֲתִידִים הָעֹלִים עַל־הַצֹּאן עֲקָדִים נִקְדִּים וּבִרְדִּים כִּי רִאִיתִי אֶת כָּל־אֲשֶׁר לְבָן עָשָׂה לָךְ: 13 אֲנִכִּי בֵּית־אֵל אֲשֶׁר מִשְׁחַת שָׁם מִצְבֵּה אֲשֶׁר נִדְרָתָ לִי שָׁם נָדַר עֲתָה קֹדֶם צֵאת מִן־הָאֶרֶץ הָאֵת אֶל־אֶרֶץ מִוְלָדְתְּךָ: 14 וְעַתָּה רַחֵל וְלֵאָה וְתֹאמַרְנָה לוֹ הִעוּר לָנוּ חֵלֶק וְנַחֲלָה בְּבֵית אֲבִינוֹ: 15 הֲלוֹא נִכְרוּיֹת נִחְשַׁבְנוּ לָנוּ כִּי מִכְרוּנוּ וְאִכַּל גִּם־אֲכֹל אֶת־כִּסְפֵּנוֹ: 16 כִּי כָל־הָעֶשֶׂר אֲשֶׁר הִצִּיל אֱלֹהִים מֵאֲבִינוּ לָנוּ הוּא וּלְבָנֵינוּ וְעֵתָה כֹּל אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֵלֶיךָ עָשָׂה: 17 וַיָּקָם יַעֲקֹב וַיִּשָּׂא אֶת־בָּנָיו וְאֶת־נְשָׁיו עַל־הַגְּמִלִים: 18 וַיַּהֲנֵג אֶת־כָּל־מִקְנֵהוּ וְאֶת־כָּל־רֶכְשׁוֹ אֲשֶׁר רֶכֶשׁ מִקְנֵה קִנְיָנוּ אֲשֶׁר רֶכֶשׁ בַּפֶּדָן אֲרָם לְכוּ אֶל־יִצְחָק אֲבִיו אֶרֶצָה כְּנָעִן: 19 וְלָבָן הִלָּךְ לָנֹז אֶת־צֹאנֹו וְחִנָּב רַחֵל אֶת־הַתְּרָפִים אֲשֶׁר לֵאבִיָּה: 20 וַיֵּג נָב יַעֲקֹב אֶת־לֵב לְבָן הָאֶרֶץ עַל־בְּלִי הַנִּיד לוֹ כִּי בִרְחָ הוּא: 21 וַיִּבְרַח הוּא וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיָּקָם וַיַּעֲבֵר אֶת־הַנְּהַר וַיֵּשֶׁם אֶת־פָּנָיו הָרַ הַגִּלְעָד: 22 וַיַּגֵּד לְלָבָן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בִרַח יַעֲקֹב: 23 וַיִּקָּח אֶת־אֲחִיו עִמּוֹ וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו דְּרֹךְ שִׁבְעַת יָמִים וַיִּדְבֹק אֹתוֹ בְּהַר הַגִּלְעָד: 24 וַיִּבֹא אֱלֹהִים אֶל־לָבָן הָאֶרֶץ בַּחֲלֹם הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הַשְׁמֹר לִךְ פְּנֵי־מַדְבַּר עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע: 25 וַיֵּשֶׁן לָבָן אֶת־יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב חָקַע אֶת־אֲהֵלוֹ בְּהָר וְלָבָן חָקַע אֶת־אֲחִיו בְּהַר הַגִּלְעָד: 26 וַיֹּאמֶר לָבָן לֵיעֲקֹב מַה עָשִׂיתָ וְחִנָּב אֶת־לִבִּי וְתַהֲנֵג אֶת־בְּנֹתַי כַּשְּׁבוּיֹת חָרִב: 27 לָמָּה נִחְבַּאתָ לְבָרַח וְחִנָּב אֹתִי וְלֹא־הִגַּדְתָּ לִּי וְאֲשַׁלַּחךָ בַּשְּׂמֹחַ וּבַשְּׂרִים בְּתֹךְ וּבַכְּנוּר: 28 וְלֹא נִשְׁתַּנִּי לְנֶשֶׁךְ לְבָנִי וּלְבִנְתִּי עֲתָה הִסְפַּלְתָּ עִשׂוֹ: 29 יִשְׁלָלֵל דָּי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רָע וְאֵלֹהִי אֲבִיכֶם אֲמַשׁ אֲמַר אֵלַי לֹאֲמַר הַשְׁמֹר לִךְ מַדְבַּר עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע: 30 וְעֵתָה הִלָּךְ הַלֵּכְתָּ כִּי־נִכְסַף נִכְסַפְתָּ לְבֵית אֲבִיךָ לָמָּה נִגְבַּת אֶת־אֱלֹהִי: 31 וַיֵּשֶׁן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלָבָן כִּי נִרְאִיתִי כִּי אֲמַרְתִּי פְּנֵי־תַגְלוֹל אֶת־בְּנוֹתֶיךָ מִזַּמִּין: 32 עִם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת־אֱלֹהֶיךָ לֹא יְהִיָּה נֹגַד אֲחִינוּ הַכֶּר־לָךְ מִה עָמִיד וְקַח־לָךְ וְלֹא־יָדַע יַעֲקֹב כִּי רַחֵל נִגְבַּחָם: 33 וַיָּבֹא לָבָן בְּאֵהֶל יַעֲקֹב וּבְאֵהֶל לֵאָה וּבְאֵהֶל שְׁתֵּי הָאֵמֻנֹת וְלֹא מָצָא וַיֵּצֵא מֵאֵהֶל לֵאָה וַיָּבֹא בְּאֵהֶל רַחֵל: 34 וְרַחֵל לָקְחָה אֶת־הַתְּרָפִים וַתִּשְׁמֹם בְּכַר הַגְּמִל וַתִּשָּׂב עֲלֵיהֶם וַיִּמָּשֶׁשׁ לָבָן אֶת־כָּל־הָאֵהֶל וְלֹא מָצָא: 35 וַתֹּאמֶר אֶל־אֲבִיָּה אֶל־יֹחֵד בְּעֵינֵי אֹדֶן כִּי לֹא אוּכַל לָקוֹם מִפְּנֵיךָ כִּי־דָרָךְ נָשִׂים לִי וַיִּחַפֵּשׁ וְלֹא מָצָא אֶת־הַתְּרָפִים: 36 וַיִּחַר לֵיעֲקֹב וַיִּרֶב בְּלָבָן וַיֵּשֶׁן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלָבָן מַה־תִּפְשְׁעִי מִה חֲשַׁאתִי כִּי דָלַקְתָּ אַחֲרַי: 37 כִּי־מִשְׁשַׁת אֶת־כָּל־כְּלִי מַה־מִּצָּאתָ מִכָּל כְּלִי־בִיתְךָ שִׁים כֹּה נֹגַד אֹתִי וַיּוֹכִיחוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם: 38 זֶה עֲשִׂירִים שָׁנָה אֲנִכִּי עִמָּךְ רַחֲלוֹךְ וְעִזְיוֹךָ לֹא שָׁכְלוּ וְאִילֵי צֹאנְךָ לֹא אֲכָלְתִּי: 39 טָרַפָּה לֹא־הִבָּאתִי אֵלֶיךָ אֲנִכִּי אֲחֻשָׁה מִיָּד תִּבְקָשְׁנָה נִגְבַּתִּי יוֹם וָנֶגְבַתִּי לַיְלָה: 40 הִיָּיתִי בַּיּוֹם אֲכָלְנִי חָרִב וְקָרַח בְּלַיְלָה וְתַדַּד שְׁנֵתִי מִזַּמִּין: 41 זֶה־לִּי עֲשִׂירִים שָׁנָה בְּכִיתֶיךָ עֲבַדְתֶּיךָ אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה בִּשְׁתֵּי כְּתִידֶיךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּצֹאנְךָ וְתִחַלֶּף אֶת־מִשְׁכַּבְתִּי עֲשֶׂרֶת מָנִים: 42 לוֹ לִי אֱלֹהִי אֲבִי אֱלֹהִי אֲבָרְהָם וְיִצְחָק יְהִיָּה לִּי כִּי עֲתָה רִיקָם שְׁלַחְתָּנִי אֶת־עֵינִי וְאֶת־יָדַי כִּפִּי רְאֵה אֱלֹהִים וַיּוֹכַח אֲמַשׁ: 43 וַיֵּשֶׁן לָבָן וַיֹּאמֶר אֶל־יַעֲקֹב הִבֹּנוֹת בְּנֹתִי וְהַבְּנִים בְּנֵי וְהַצֹּאן צֹאנִי וְכָל אֲשֶׁר־אֵתָה רְאֵה לִי־הוּא וּלְבִנְתִּי מַה־אֲעֲשֶׂה לָאֵלֶּה הַיּוֹם אוֹ לְבָנֵיהֶן אֲשֶׁר יִלְדוּ: 44 וְעֵתָה לֵכָה נִכְרַתָּה בְּרִית אֲנִי וְאַתָּה וְהָיָה לְעַד בֵּינִי וּבֵינֶיךָ: 45 וַיִּקָּח יַעֲקֹב אֶבֶן וַיְרִימָהּ מִצְבֵּה: 46 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְאֹתָיו לָקְטוּ אֲבָנִים וַיִּקְחוּ אֲבָנִים וַיַּעֲשֶׂר־גִּל וַיֹּאכְלוּ שָׁם עַל־הַגִּל: 47 וַיִּקְרָאֵלוּ לָבָן יַגֵּר שְׂהִרְוִיָּא וַיַּעֲקֹב קָרָא לוֹ גִלְעָד: 48 וַיֹּאמֶר לָבָן הִנֵּה הָיָה עַד בֵּינִי וּבֵינֶיךָ הַיּוֹם עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ גִלְעָד: 49 וְהַמִּצְפָּה אֲשֶׁר אָמַר יֵצֵף יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ כִּי נִסְחַר אִישׁ מִרְעֻהוֹ: 50 אִם־תִּשְׁתַּנֶּה אֶת־בְּנֹתַי וְאִם־תִּשְׁתַּח נָשִׁים עַל־בְּנֹתַי אִין אִישׁ עִמָּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים עַד בֵּינִי וּבֵינֶיךָ: 51 וַיֹּאמֶר לָבָן לֵיעֲקֹב הִנֵּה הִנֵּה הָיָה וְהָנָה הַמִּצְבָּה אֲשֶׁר יָרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶיךָ: 52 עַד הַגִּל הַזֶּה וְעַד הַמִּצְבָּה אִם־אֵנִי לֹא־אֲעֻבֵּר אֵלֶיךָ אֶת־הַגִּל הַזֶּה וְאִם־אֵתָה לֹא־תִעֻבֵּר אֵלַי אֶת־הַגִּל הַזֶּה

וַאֲתֵּהֱמַצְבָּה הַזֹּאת לְרַעְיָה: 53 אֱלֹהֵי אֲבֹתָם וְאֱלֹהֵי נַחֲרָי יִשְׁפְּטוּ בֵּינֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֵיהֶם וַיִּשְׁבַּע יַעֲקֹב בַּפֶּהד בְּפָנָיו אֲבִיו יִצְחָק: 54 וַיּוֹצֵא יַעֲקֹב וְכָל בָּהֶר וַיִּקְרָא לְאֹחָיו לֵאמֹר לֶחֶם וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם וַיְלִינוּ בָּהֶר: 32 וַיִּשְׁכֶּם לָבֶן בְּבֹקֶר וַיִּנְשָׁק לְבָנָיו וּלְבָנוֹתָיו וַיְבָרֶךְ אֹתָהֶם וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב לָבֶן לְמִקְמוֹ: 2 וַיַּעֲקֹב הֵלֶךְ לְדֶרֶכוֹ וַיִּפְגְּעוּבּוֹ מַלְאָכֵי אֱלֹהִים: 3 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאִים מַחֲנֶה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנֵם: 4 פ וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לִפְנֵי אֱלִיעֶזֶר אָחִיו אֲרֻצָּה שְׂעִיר שָׂדֶה אֲדוֹם: 5 וַיְצַו אוֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לְאֹדְנִי לַעֲשׂוֹ כֹּה אָמַר עֲבָדְךָ יַעֲקֹב עִם לָבֶן גִּרְתִּי וְאַחֵר עֲדֵעָתָה: 6 וַיְהִי־לִי שׁוֹר וְחֲמֹזֹר צֹאן וְעֶבֶד וּשְׁפָחָה וְאִשְׁלָחָה לְהַגִּיד לְאֹדְנִי לְמִצְאָתָן בְּעֵינֶיךָ: 7 וַיִּשְׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל־יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל־אֲחִיךָ אֱלִיעֶזֶר וְגַם הֵלֶךְ לִקְרָאתְךָ וְאַרְבַּע־מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ: 8 וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֵר לוֹ וַיַּחֲזִן אֶת־הָעַם אֲשֶׁר־אָחִיו וְאֶת־הַצֹּאן וְאֶת־הַבָּקָר וְהַגְּמָלִים לִשְׁנֵי מַחֲנֹת: 9 וַיֹּאמֶר אֲמִיבֹא עִשְׂי אֶל־הַמַּחֲנֶה הָאֶחָד וְהַכְּהוֹ וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַנֶּשְׂאָר לְפָלִיטָה: 10 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אֲבִי אֲבֹתָם וְאֱלֹהֵי אֲבִי יִצְחָק יְהוָה הָאֵמֶר אֵלַי שׁוּב לְאַרְצְךָ וּלְמִלְחָתְךָ וְאִשְׁיבָה עִמָּךְ: 11 קָמְנִי מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל־הָאֲמָת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־עֲבָדְךָ כִּי בְמִקְלִי עָבַרְתִּי אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הִיוֹתִי לִשְׁנֵי מַחֲנֹת: 12 הִצִּילַנִי נָא מִיַּד אֲחִי מִיַּד עֵשָׂו כִּי־רָאָה אֲנִכִּי אֲחִיו פָּרִיבֹא וְהַכְנִי אִם עַל־בָּנִים: 13 וְאַתָּה אֲמַרְתָּ הַיּוֹסֵב אִשְׁיב עִמָּךְ וּשְׁמַתִּי אֶת־זִרְעֶךָ כִּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא־יִסָּפֵר מִרְבֵּ: 14 וַיֵּלֶךְ שָׁם בַּלֵּילָה הַהוּא וַיִּסַּח מִן־הָבָא בִּידוֹ מַנְחָה לַעֲשׂוֹ אֲחִיו: 15 עִזִּים מֵאֲתִים וְתִישִׁים עֲשָׂרִים רִחְלִים מֵאֲתִים וְאִילִים עֲשָׂרִים: 16 גְּמָלִים מִיִּנְקוֹת וּבְנֵיהֶם שְׁלֹשִׁים פָּרוֹת אַרְבָּעִים וּפְרִים עֲשָׂרָה אֲחַת עֲשָׂרִים וְעִזִּים עֲשָׂרָה: 17 וַיִּתֵּן בִּידֵי־עֲבָדָיו עֵדֶר עֵדֶר לְבָדוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־עֲבָדָיו עֲבְרוּ לִפְנֵי וְרוּחַ תְּשִׁימוּ בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר: 18 וַיְצַו אֶת־הָרֹאשׁוֹן לֵאמֹר כִּי יִפְגְּשֶׁךָ עֵשָׂו וְשָׁאַלְךָ לֵאמֹר לִמְאֵלָתְךָ וְאָנָּה תֵּלֶךְ וְלָמָּה אֵלֶּה לִפְנֶיךָ: 19 וְאֲמַרְתָּ לַעֲבָדְךָ לֵיַעֲקֹב מַנְחָה הוּא שְׁלוּחָה לְאֹדְנִי לַעֲשׂוֹ וְהִנֵּה נִסְהֹא אֲחֵרֵינוּ: 20 וַיְצַו גַּם אֶת־הַשְּׁלִישִׁי גַם אֶת־הַשְּׁלִישִׁי אֲתִּי־כָל־הַחֲלָכִים אַחֲרֵי הָעֲדָרִים לֵאמֹר כְּדָבָר הַזֶּה תִּדְבְּרוּן אֱלִיעֶזֶר בְּמִצְאָכֶם אֲחִיו: 21 וְאֲמַרְתֶּם גַּם הִנֵּה עֲבָדְךָ יַעֲקֹב אֲחֵרֵינוּ כִּי־אָמַר אֲכַפְּרָה בְּנֵיו בְּמַנְחָה הַחֲלָכָה לִפְנֵי וְאַחֲרֵי־כֵן אֲרָאָה בְּנֵי אִילָי וְשָׂא פָנֶי: 22 וְתַעֲבֹר הַמַּנְחָה עַל־פָּנָיו וְהוּא לֹן בַּלֵּילָה־הַהוּא בְּמַחֲנֶה: 23 וַיָּקָם בַּלֵּילָה הוּא וַיִּסַּח אֶת־שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת־שְׁתֵּי שְׁפָחָתָיו וְאֶת־אֲחִיךָ עֵשָׂר יְלָדָיו וַיַּעֲבֹר אֶת־מַעְבַּר יַבֵּן: 24 וַיָּקָם וַיַּעֲבֹרָם אֶת־הַנָּחַל וַיַּעֲבֹר אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ: 25 וַיִּתֵּר יַעֲקֹב לְבָדוֹ וַיֹּאבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר: 26 וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ וַיֵּנַע בְּכַף־יָרְכוֹ וַתִּקַּע כַּף־יָרֶךְ יַעֲקֹב בְּהֹאֲבָקוֹ עִמּוֹ: 27 וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלְּחָךְ כִּי אֲסַבְּרָכֶנִי: 28 וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה־שָּׂמַךְ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב: 29 וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר עוֹד שָׂמַךְ כִּי אֲסִי־שָׂאֵל כִּי־שְׂרִית עִם־אֱלֹהִים וְעִם־אֲנָשִׁים וְתוֹכֹל: 30 וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִגִּידָה־נָא שָׂמַךְ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה תִּשְׁאַל לִשְׁמִי וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שָׁם: 31 וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנִיָּאל כִּי־רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל־פָּנִים וַתִּנָּצַל נַפְשִׁי: 32 וַיִּזְחַלְלוּ הַשֹּׁמֵם כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת־פְּנִיָּאל וְהוּא צֹלַע עַל־יָרְכוֹ: 33 עַל־כֵּן לֹא־יֹאכְלוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־גִּיד הַנֶּשֶׁה אֲשֶׁר עַל־כֵּף הַיָּרֶךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָנַע בְּכַף־יָרֶךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנֶּשֶׁה: 33 וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב עִנְיֹו וַיֵּרָא וְהִנֵּה עֵשָׂו בָּא וְעִמּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחֲזִן אֶת־הַיְלָדִים עַל־לֶאָה וְעַל־רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשְּׁפָחוֹת: 2 וַיִּשֶׁם אֶת־הַשְּׁפָחוֹת וְאֶת־יְלִידֵיהֶן רֵאשִׁנָּה וְאֶת־לֶאָה וַיְלִידָהּ אַחֲרֵיהֶם וְאֶת־רָחֵל וְאֶת־יוֹסֵף אַחֲרֵיהֶם: 3 וְהוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אֲרֻצָּה שֶׁבַע פַּעֲמִים עֲדַנְשָׁתוֹ עַד־אֲחִיו: 4 וַיִּרְץ עִשְׂו לִקְרָאתוֹ וַיַּחֲבֹקָהוּ וַיִּפֹּל עַל־צַוָּארָיו וַיִּשְׁקָהוּ וַיִּבְכּוּ: 5 וַיִּשָּׂא אֶת־עִנְיֹו וַיֵּרָא אֶת־הֵם שִׁים וְאֶת־הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי־אַלֶּה לָךְ וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים אֲשֶׁר־חָנָן אֱלֹהִים אֶת־עֲבָדְךָ: 6 וַתִּגְשֶׁן הַשְּׁפָחוֹת הֵנָּה וַיְלִידֵיהֶן וַתִּשְׁתַּחוּיָן: 7 וַתִּגְשֶׁן גַּם־לֶאָה וַיְלִידָהּ וַיִּשְׁתַּחוּ וְאַחֵר נָגַשׁ יוֹסֵף וְרָחֵל וַיִּשְׁתַּחוּ: 8 וַיֹּאמֶר מִי לָךְ פֶּלֶה־מַּחֲנֶה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגַשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לְמִצְאָתָן בְּעֵינֵי אֲדָנִי: 9 וַיֹּאמֶר עֵשָׂו יִשְׂרָי רָב אֲחִי יְהִי לָךְ אֲשֶׁר־לָךְ: 10 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֵל־נָא אֲסִינָא מִצְאָתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ וְלִקְחַת מַנְחָתִי מִיַּדְּךָ כִּי עַל־כֵּן רָאִיתִי פָנֶיךָ כִּרְאָת פָּנֵי אֱלֹהִים וַתִּרְצֵנִי: 11 כִּחֲנָנָה אֶת־בְּרַכְתִּי אֲשֶׁר הִבָּאת לָךְ כִּי־חֲנַנִי אֱלֹהִים וְכִי יִשְׁלִי־כָל וַיַּפְצְרוּבוֹ וַיִּקַּח: 12 וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנִלְכָּה וְאִלְכָּה לְנַעֲדָה: 13 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדָנִי יִדַּע כִּי־הַיְלָדִים רַבִּים וְהַצֹּאן וְהַבָּקָר עֲלוֹת עֲלִי וּדְפָקוּם יוֹם אֶחָד וּמִתּוֹ כָּל־הַצֹּאן: 14 וַיַּעֲבְרֵנָּה אֲדָנִי לִפְנֵי מִי וְאֲנִי אֶתְנַהֲלָה לִאֲנִי לְרַגֵּל הַמַּלְאָכָה אֲשֶׁר־לִפְנֵי וּלְרַגֵּל הַיְלָדִים עַד אֲשֶׁר־אָבָא אֶל־אֲדָנִי שְׂעִירָה: 15 וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֲצִיגֶנָּה עִמָּךְ מִן־הָעַם אֲשֶׁר אֲחִי וַיֹּאמֶר

למה זה אמצאֶחָן בעיני אֲדָנִי: 16 וַיִּשָּׁב בְּיוֹם הַהוּא עֹשֵׁי לְדַרְכּוֹ שְׂעִירָה: 17 וַיַּעֲקֹב נָסַע סִכְתָּה וַיָּבֶן לָוּ בֵּית וּלְמִקְנֵהוּ עֶשֶׂה סִכַּח עַל־פֶּן קָרָא שְׁמֵהֶמְקוֹם סִכּוֹת: ס 18 וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֵם עִיר שָׂכָם אֲשֶׁר בָּאֲרֶץ כְּנָעַן בְּבֹאֹ מִפְּדָן אֲרָם וַיַּחַן אֶת־פָּנָיו הָעִיר: 19 וַיִּקֶן אֶת־חִלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר נָטַח־שָׁם אֶהְלֹו מִיַּד בְּנֵי־חֲמוֹר אֲבִי שָׂכָם בְּמֵאָה קִשְׁמָה:

20 וַיַּצְבֶּשֶׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא־לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: ס 34 וַתַּצֵּא דִּינָה בַת־לֵאָה אֲשֶׁר וָלְדָה לַיַּעֲקֹב לְרֵאוֹת בְּבִנוֹת הָאֲרֶץ: 2 וַיֵּרָא אֹתָהּ שָׂכָם בֶּן־חֲמוֹר הַחִזִּי נָשִׂיא הָאֲרֶץ וַיִּקַּח אֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אִתָּהּ וַיַּעֲנֶהָ: 3 וַתִּדְבַּק נַפְשׁוֹ בְּדִינָה בַת־יַעֲקֹב וַיֵּאָהֵב אֶת־הַנַּעֲרָ וַיְדַבֵּר עַל־לֵב הַנַּעֲרָ: 4 וַיֹּאמֶר שָׂכָם אֶל־חֲמוֹר אָבִיו לֵאמֹר קַח־לִי אֶת־הַיֶּלְדָּה הַזֹּאת לְאִשָּׁה: 5 וַיַּעֲקֹב שָׁמַע כִּי טָמֵא אֶת־דִּינָה בְּתוֹ וּבְנֵיו הָיוּ אֶת־מִקְנֵהוּ בַשָּׂדֶה וַחֲרָשׁ יַעֲקֹב עַד־בָּאָם: 6 וַיֵּצֵא חֲמוֹר אֲבִי־שָׂכָם אֶל־יַעֲקֹב לְדַבֵּר אִתּוֹ: 7 וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ מִן־הַשָּׂדֶה כְּשִׁמְעָם וַיַּתְעַצְבוּ הָאֲנָשִׁים וַיַּחֲרֹ לָהֶם מָאֹד כִּי־נִבְלָה עֶשֶׂה בִּישְׂרָאֵל לִשְׁכַּב אֶת־בַּת־יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יַעֲשֶׂה: 8 וַיְדַבֵּר חֲמוֹר אִתָּם לֵאמֹר שָׂכָם בְּנֵי חֲשָׁקָה נַפְשׁוֹ בְּבַתְּכֶם תָּנוּ נָא אֹתָהּ לוֹ לְאִשָּׁה: 9 וַתַּחֲתֹנְנוּ אֹתָנוּ בְּנִיתֶיכֶם תַּתְּנִירְלֵנוּ וְאֶת־בְּנֹתֵינוּ תִקְחוּ לָכֶם: 10 וְאִתָּנוּ תִשְׁבוּ וְהָאֲרֶץ תִּהְיֶה לַפְּנִיכֶם שְׁבוּ וְסָחֲרוּהָ וְהֶאֱחֹזוּ בָּהּ: 11 וַיֹּאמֶר שָׂכָם אֶל־אָבִיהָ וְאֶל־אֲחִיהָ אֲמַצְאֶחָן בְּעֵינֶיכֶם וְאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי אֲתָן: 12 הֲרָבוּ עָלַי מָאֹד מָהֹר וּמָתָה וְאִתָּהּ כָּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי וְתִנְדְּלִי אֶת־הַנַּעֲרָ לְאִשָּׁה: 13 וַיַּעֲנוּ בְנֵי־יַעֲקֹב אֶת־שָׂכָם וְאֶת־חֲמוֹר אָבִיו בְּמִרְמָה וַיְדַבְּרוּ אֲשֶׁר טָמֵא אֶת דִּינָה אֹתָם: 14 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם לֹא נוּכַל לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה אֲתָחָת אֲחֵלְתָנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר־לוֹ עֲרֵלָה כִּי־חָרַפָּה הוּא לָנוּ: 15 אֲךְ־בֹּאֹת נָאוֹת לָכֶם אִם תַּחֲתִי כְּמִנּוּ לְהַמְלִל לָכֶם כָּל־זָכָר: 16 וְנָתַנוּ אֶת־בְּנֹתֵינוּ לָכֶם וְאֶת־בְּנִיתֶיכֶם נִקְחֻלֵנוּ וַיִּשְׁכְּבוּ אִתָּחֶם וַהֲיִינוּ לָעַם אֶחָד: 17 וְאִם־לֹא תִשְׁמַעֻו אֲלֵינוּ לְהַמְלִל וְלִקְחוּ אֶת־בָּתְנוּ וְהָלַכְנוּ: 18 וַיִּישָׁבוּ דְבָרֵיהֶם בְּעֵינֵי חֲמוֹר וּבְעֵינֵי שָׂכָם בֶּן־חֲמוֹר: 19 וְלֹא־אָחֵר הַנַּעֲרָ לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר כִּי קָפַץ בְּבַת־יַעֲקֹב וְהוּא נִכְבָּד מִכָּל בֵּית אָבִיו: 20 וַיָּבֹא חֲמוֹר וּשְׂכָם בְּנוֹ אֶל־שַׁעַר עִירָם וַיְדַבְּרוּ אֶל־אֲנָשֵׁי עִירָם לֵאמֹר: 21 הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה הֵאֵלָה שְׁלָמִים הֵם אִתָּנוּ וַיִּשְׁכּוּ בָאֲרֶץ וַיִּסְחָרוּ אִתָּהּ וְהָאֲרֶץ הִנֵּה רַחֲב־יָדַיִם לַפְּנִיָּהֶם אֶת־בְּנֹתָם נִקְחֻלֵנוּ לְנָשִׁים וְאֶת־בְּנֹתֵינוּ נָתַן לָהֶם: 22 אֲךְ־בֹּאֹת יֵאוֹת לָנוּ הָאֲנָשִׁים לְשִׁכַּת אִתָּנוּ לִהְיוֹת לָעַם אֶחָד בְּהַמּוֹל לָנוּ כָּל־זָכָר כָּאֲשֶׁר הֵם נְמוּלִים: 23 מִקְנֵהֶם וּקְנִיָּהֶם וְכָל־בְּהֵמָתָם הִלּוּ לָנוּ הֵם אֲךְ נָאוֹתָהּ לָהֶם וַיִּשְׁבוּ אִתָּנוּ: 24 וַיִּשְׁמַעֻו אֶל־חֲמוֹר וְאֶל־שָׂכָם בְּנוֹ כָּל־יֵצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ וַיִּמְלּוּ כָּל־זָכָר כָּל־יֵצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ: 25 וַיְהִי בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיּוֹתָם כְּאֲבִים וַיִּקְחוּ שְׁנֵי־בְנֵי־יַעֲקֹב שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אֲחֵי דִינָה אִישׁ חֲרָבוֹ וַיָּבֹאוּ עַל־הָעִיר בַּטַּח וַיַּהֲרֹגוּ כָּל־זָכָר: 26 וְאֶת־חֲמוֹר וְאֶת־שָׂכָם בְּנוֹ הָרָגוּ לְפִי־חָרֶב וַיִּקְחוּ אֶת־דִּינָה מִבֵּית שָׂכָם וַיֵּצְאוּ: 27 בְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ עַל־הַחֲלָלִים וַיִּבְּכוּ הָעִיר אֲשֶׁר טָמְאוּ אֹתוֹתָם: 28 אֶת־צֹאֲנֵם וְאֶת־בָּקָרָם וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם וְאֶת אֲשֶׁר־בְּעִיר וְאֶת־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לָקְחוּ: 29 וְאֶת־כָּל־חֵילָם וְאֶת־כָּל־טָפָם וְאֶת־נָשִׁיהֶם שָׁבוּ וַיָּבֹאוּ וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר בְּבֵית: 30 וַיֹּאמְרוּ יַעֲקֹב אֶל־שִׁמְעוֹן וְאֶל־לֵוִי עֲכַרְתֶּם אִתִּי לְהַבְאִישֵׁנִי בִישֵׁב הָאֲרֶץ כְּכַנְעֲנִי וּכְפָרְזִי וְאֲנִי מָתִי מִסָּפֶר וְנֹאסְפוּ עָלַי וְהַכּוּנִי וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי: 31 וַיֹּאמְרוּ הַכּוּזָנָה יַעֲשֶׂה

אֶת־אֲחֹתָנוּ: פ 35 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב קוּם עֲלֶה בֵּית־אֵל וּשְׁבֶשֶׁם וַעֲשֶׂה־שָׁם מִזְבֵּחַ לֹאל הַנִּרְאָה אֵלֶיךָ בְּבִרְחָךְ מִפְּנֵי עֹשֵׂי אֲחִידָךְ: 2 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־בֵּיתוֹ וְאֵל כָּל־אֲשֶׁר עִמּוֹ הִסְרוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַנֹּכֵר אֲשֶׁר בְּתַכְכֶּם וְהִטְהָרוּ וְהַחֲלִיפוּ שְׁמֹלֵתֶיכֶם: 3 וְנִקְוָמָה וְנַעֲלֶה בֵּית־אֵל וְאֶעֱשֶׂה־שָׁם מִזְבֵּחַ לֹאל הַעֲנָה אִתִּי בְּיוֹם צָרָתִי וַיְהִי עֹמְדוֹ בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר הָלַכְתִּי: 4 וַתָּנוּ אֶל־יַעֲקֹב אֶת כָּל־אֱלֹהֵי הַנֹּכֵר אֲשֶׁר בְּיָדָם וְאֶת־הַנִּזְמוֹתִים אֲשֶׁר בְּאֲזִיזֵיהֶם וַיִּטְמְנוּ אֹתָם יַעֲקֹב תַּחַת הָאֵלָה אֲשֶׁר עִם־שָׂכָם: 5 וַיִּסְעוּ וַיְהִי חֲתַת אֱלֹהִים עַל־הָעִירִים אֲשֶׁר סָבִיבָתֵיהֶם וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרָיו בְּנֵי יַעֲקֹב: 6 וַיָּבֹא יַעֲקֹב לִזְוֶה אֲשֶׁר בָּאֲרֶץ כְּנָעַן הוּא בֵּית־אֵל הוּא וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ: 7 וַיָּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לְמָקוֹם אֵל בֵּית־אֵל כִּי שָׁם נָגַד לֹו אֱלֹוֵי הָאֱלֹהִים בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי אֲחִידָיו: 8 וַתָּמַת דְּבָרָה מִיַּנְקַת רִבְקָה וַתִּקָּבֵר מִתַּחַת לְבֵית־אֵל תַּחַת הָאֵלֹון וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אֵלֹון בְּכוֹתָהּ: פ 9 וַיָּרָא אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב עוֹד בְּבֹאוֹ מִפְּדָן אֲרָם וַיִּבְרַךְ אֹתוֹ: 10 וַיֹּאמְרֻהוּ אֱלֹהִים שִׁמְךָ יַעֲקֹב לֹא־יִקְרָא שִׁמְךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי שִׁמְךָ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל: 11 וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שְׁדֵי פְרָה וְרִבְרָה וַיִּקְבֵּל גּוֹיִם יִהְיֶה מִמֶּךָ וּמִלְכִּים מִחֲלָצֶיךָ וַיֵּצֵא: 12 וְאֶת־הָאֲרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם וְלִיצְחָק לָךְ אֲתֵנָה וְלִירְעָךָ אַחֲרֶיךָ אֲתָן אֶת־הָאֲרֶץ: 13 וַיַּעַל מַעֲלֵיו אֱלֹהִים בְּמָקוֹם אֲשֶׁר־דָּבַר אִתּוֹ: 14 וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר־דָּבַר אִתּוֹ מַצֵּבָה אֲבֵן וַיִּסֹּף

עליה נסד ויצק עליה שמו: 15 ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית אל: 16 ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל וחקש בלדתה: 17 ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר לה המילדת אליתריא כי גס זה לך בן: 18 ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן ראובן ואביו קרא לו בנימין: 19 ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם: 20 ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קברת רחל עד היום: 21 ויסע ישראל ויש אלה מהלכה למגדל עדר: 22 ויהי בשכן ישראל בארץ והוא נולד ראובן וישכב את בלחה פילגש אביו וישמע ישראל פ והיו בני יעקב שנים עשר: 23 בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: 24 בני רחל יוסף ובנימין: 25 ובני בלחה שפחת רחל הן נפתלי: 26 ובני זלפה שפחת לאה נד ואשר אלה בני יעקב אשר ילדו בפני אדם: 27 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר נרשם אברהם ויצחק: 28 והיו ימי יצחק מאת שנה ושמונים שנה: 29 ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אותו עשו ויעקב בניו: פ 36 ואלה תולדות עשו הוא אדום: 2 עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדנה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החתי: 3 ואת רשמת בת ישמעאל אחות נכונית: 4 ותלד עדנה לעשו את אילוף ובשמת ילדה את רעואל: 5 ואהליבמה ילדה את יעיש קרי יעוש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען: 6 ויחזק עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו: 7 כי היה רכושם רב משבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם: 8 וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום: 9 ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר: 10 אלה שמות בני עשו אילוף בן עדנה אשת עשו רעואל בן רשמת אשת עשו: 11 ויהיו בני אילוף תימן אומר צפו אילוף ונעתם וקני: 12 ותמנעו היתה פילגש לאילוף בן עשו ותלד לאילוף את עמלק אלה בני עדנה אשת עשו: 13 ואלה בני רעואל נחת ורח שמה ומוזה אלה היו בני בשמת אשת עשו: 14 ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעיש קרי יעוש ואת יעלם ואת קרח: 15 אלה אלופי בני אילוף בכור עשו אלוף תימן אומר אלוף צפו אלוף קני: 16 אלוף קרח אלוף נעתם אלוף עמלק אלה אלופי אילוף בארץ אדום אלה בני עדנה: 17 ואלה בני רעואל בן עשו נחת אלוף ורח אלוף שמה אלוף מוזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: 18 ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו: 19 אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום: ס 20 אלה בני שעיר החרי ישיב הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה: 21 ורשון ואצר ורשן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום: 22 והיו בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע: 23 ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם: 24 ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את הימם במדבר ברעתו את החמרים לצבעון אביו: 25 ואלה בני ענה רשן ואהליבמה בת ענה: 26 ואלה בני רשן חמרו ואשבן ויתרן וקרן: 27 אלה בני אצר בלחן וועון ועקן: 28 אלה בני רשן עין וארן: 29 אלה אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: 30 אלוף רשן אלוף אצר אלוף רשן אלה אלופי החרי האלפיהם בארץ שעיר: פ 31 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל: 32 וימלך בלע בן בעור ושם עירו דוהקה: 33 וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן רחל מבצרה: 34 וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני: 35 וימת חשם וימלך תחתיו הדר בן רחל המכר את מרדן בשדה מואב ושם עירו עיית: 36 וימת הדר וימלך תחתיו שמלה ממשקת: 37 וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנחר: 38 וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור: 39 וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב: 40 ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם למקמתם בשמותם אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת: 41 אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן: 42 אלוף קני אלוף תימן אלוף מבצר: 43 אלוף מנ ריאל אלוף עירם אלה אלופי אדום למשבתם בארץ אחתם הוא עשו אבי אדום: פ 37 וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען: 2 אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלחה

ואת־בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את־דבתם רעה אל־אביהם: 3 וישׂראֵל אָהַב את־יוסף מִכָּל־בָּנָיו כִּי־בְרִיָּקִים הוּא לֹו וַעֲשֵׂה לֹו כְּתֹנֶת פָּסִים: 4 ויראו אחיו כִּי־ראתו אהב אביהם מִכָּל־אֲחָיו וישׂנאוּ אוֹתוֹ וְלֹא יָכֹלוּ דַבְּרוֹ לְשָׁלֹם: 5 ויחלם יוסף חלום ויגיד לאחיו ויוספו עוד שְׁנָא אוֹתוֹ: 6 ויאמר אליהם שְׁמַעְנָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי: 7 והנה אֲנֹחֶנּוּ מֵאֲלֹמִים אֲלֹמִים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קִמָּה אֲלֵמָתִי וְנִסְבְּצָהּ וְהִנֵּה תִסְבְּיָהּ אֲלֵמָתִיכֶם וְתִשְׁתַּחֲוּוּן לֵאלֹמָתִי: 8 ויאמרו לוֹ אֲחָיו הַמֶּלֶךְ הַמֶּלֶךְ עָלֵינוּ אִם־מִשׁוּל תִּמְשָׁל בָּנוּ וְיוֹסֵפוּ עוֹד שְׁנָא אוֹתוֹ עַל־חֲלֹמָתוֹ וְעַל־דִּבְרָיו: 9 ויחלם עוד חֲלוֹם אַחֵר וְיוֹסֵפֶר אוֹתוֹ לאחיו ויאמר הִנֵּה חֲלֹמָתִי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עֶשֶׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי: 10 ויוספו אל־אביו ואל־אחיו ויג עֲרִבּוּ אִבְיוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ מִה הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתָּ הֲבֹא נָבוֹא אֲנִי וְאִמְךָ וְאֶחָיִךְ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אֶרְצָה: 11 וינקראוּ אֲחָיו וְאִבְיוֹ שָׁמֹר אֶת־הַדָּבָר: 12 וילכו אחיו לרעות אֶת־צֹאן אֲבִיהֶם בְּשֹׂכֶם: 13 ויאמר ישׂראֵל אֶל־יוֹסֵף הֲלוֹא אֶחָיִךְ רָעִים בְּשֹׂכֶם לָכֵה וְאִשְׁלַחְךָ אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הֲנִי: 14 ויאמר לוֹ לֹךְ־נָא רֵאֵה אֶת־שָׁלוֹם אֶחָיִךְ וְאֶת־שָׁלוֹם הַצֹּאן וְהַשֶּׁבִי דָבָר וַיִּשְׁלַחְהוּ מֵעֵמֶק כְּדִרְוֹן וַיָּבֹא שֹׂכְמָה: 15 וַיִּמְצְאוּהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תַעֲהָ בִּשְׂדֵה וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר מִה־תִּבְקֶשׁ: 16 ויאמר אֶת־אֲחָיו אֲנִכִּי מִבְּקֶשׁ הִגִּידָה־נָא לִי אִפְּהָ הֵם רָעִים: 17 ויאמר הָאִישׁ נִסְעוּ מִזֶּה כִּי שְׁמַעְתִּי אֲמִרָם נִלְכֵה דְתִינָה וַיִּלְךְ יוֹסֵף אַחֵר אֲחָיו וַיִּמְצָאֵם בְּדִתָּן: 18 ויראו אוֹתוֹ מִרְחָק וּבְטָרֶם יִקְרָב אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַכְּלוּ אוֹתוֹ לְהַמְתִּיתוֹ: 19 ויאמרו אִישׁ אֶל־אֲחָיו הִנֵּה בַעַל הַחֲלוֹמוֹת הַלְזָה בָּא: 20 וַעֲתִּהּ לָכֵן וְנִהְרָגְנוּ וְנִשְׁלַחְנוּ בְּאֶחָד הַבְּרוֹת וְאִמְרֵנוּ חִיָּה רָעָה אֲכָלְתָּהּ וְנִרְאָה מִה־יְהִיִּי חֲלֹמָתוֹ: 21 וישַׁמַּע רֵאוּבֵן וַיַּצְלֵהוּ מִיָּדָם וַיֹּאמֶר לֹא נָכְנוּ נַפְשִׁי: 22 ויאמר אֲלֵיהֶם רֵאוּבֵן אֶל־תִּשְׁפֹּכִידֶם הַשְּׁלִיכוּ אוֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בְּמִדְבָּר וְיָד אֶל־תִּשְׁלַחוּ־בּוֹ לִמְעַן הַצִּיל אוֹתוֹ מִיָּדָם לְהַשִּׁיבּוֹ אֶל־אֲבִיו: 23 ויהי כַּאֲשֶׁר־בָּא יוֹסֵף אֶל־אֲחָיו וַיִּפְשִׁטוּ אֶת־יוֹסֵף אֶת־בְּגָדָתוֹ אֶת־כְּתֹנֶת הַפָּסִים אֲשֶׁר עָלָיו: 24 וַיִּקְחֻהוּ וַיִּשְׁלְכוּ אוֹתוֹ בְּבֶרֶה וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מַיִם: 25 וַיִּשְׁבוּ לֵאכָל־לֶחֶם וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה אִרְחָת יִשְׁמַעְאֵלִים בָּאָה מִנְּעֹלֶךְ וְנִ מְלִיתָם נָשִׂאִים נִכְאֹת וְצָרִי וְלֹט הוֹלְכִים לְהוֹרִיד מִצְרַיִמָּה: 26 וַיֹּאמֶר וַיְהוּדָה אֶל־אֲחָיו מִה־בָּצַע כִּי נִהְרַג אֶת־אֲחֵינוּ וְכִסִּינוּ אֶת־דָּמּוֹ: 27 לָכֵן וְנִמְכְּרֵנוּ לִישְׁמַעְאֵלִים וַיִּדְּנוּ אֶל־תַּיִּיבּוֹ כִּי־אֲחֵינוּ בְּשָׂרֵנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ אֲחָיו: 28 וַיַּעֲבְרוּ אַנְשִׁים מְרִינִים סָחָרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת־יוֹסֵף מִן־הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ אֶת־יוֹסֵף לִישְׁמַעְאֵלִים בַּעֲשָׂרִים כֶּסֶף וַיְבִיאוּ אֶת־יוֹסֵף מִצְרַיִמָּה: 29 וַיִּשָּׁב רֵאוּבֵן אֶל־הַבּוֹר וְהִנֵּה אֵין־יוֹסֵף בְּבוֹר וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו: 30 וַיִּשָּׁב אֶל־אֲחָיו וַיֹּאמֶר הֲלֹד אֵינְנוּ וְאֲנִי אֵנָה אֲנִי־בָא: 31 וַיִּקְחוּ אֶת־כְּתֹנֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁחָטוּ שְׂעִיר עִזִּים וַיִּטְבְּלוּ אֶת־כְּתֹנֶת בְּדָם: 32 וַיִּשְׁלַחוּ אֶת־כְּתֹנֶת הַפָּסִים וַיְבִיאוּ אֶל־אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ זֹאת מִצָּאֵנוּ הַכְּרִיָּא אֶת־כְּתֹנֶת בְּנֶךְ הוּא אִם־לֹא: 33 וַיִּכְרֶה וַיֹּאמֶר כְּתֹנֶת בְּנִי חִיָּה רָעָה אֲכָלְתָּהּ שָׂרָף שָׂרָף יוֹסֵף: 34 וַיִּקְרַע וַיַּעֲקֹב שְׁמַלְתּוֹ וַיִּשֶׁם שָׁךְ בְּמִכְתָּיו וַיַּתְאֵבֵל עַל־בְּנוֹ יָמִים רַבִּים: 35 וַיִּקְמוּ כָל־בָּנָיו וְכָל־בְּנֹתָיו לְנַחֲמוֹ וַיִּמָּאן לְהַתְנַחֵם וַיֹּאמֶר כִּי־אֵרַד אֶל־בְּנִי אֲבֹל שְׂאֵלָה וַיִּבֶךְ אוֹתוֹ אֲבִיו: 36 וְהַמְדִּנִּים מָכְרוּ אוֹתוֹ אֶל־מִצְרַיִם לְפֹשִׁיפֶר סָרִיס פְּרַעָה שֶׁר הַטְּבָחִים: פ 38 וַיְהִי בַעֲת הַהוּא וַיָּבֶרֶד וַיְהוּדָה מָאת אֲחָיו וַיֵּשׁ עַד־אִישׁ עַד־לְמִי וְשָׁמוּ חִירָה: 2 וַיִּרְאֶשֶׁם יְהוּדָה בַּת־אִישׁ כְּנַעֲנִי וְשָׁמוּ שֹׁעַ וַיִּקְחָהּ וַיָּבֵא אֲלֵיהָ: 3 וַתֵּהֶר וַתֵּלֶד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ עֵר: 4 וַתֵּהֶר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אוֹנָן: 5 וַתִּסֹּף עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שִׁלָּה וְהָיָה בְּכֹוִיב בְּלִדְתָּהּ אוֹתוֹ: 6 וַיִּקַּח יְהוּדָה אִשָּׁה לַעֲרַ בְּכוֹרֹו וַשְׁמָהּ תָמָר: 7 וַיְהִי עַר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּמְתְּהוּ יְהוָה: 8 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְאוֹנָן בָּא אֶל־אִשְׁתִּי אֶחָיִךְ וַיִּבֶם אוֹתָהּ וְהָקֵם זֶרַע לְאֶחָיִךְ: 9 וַיַּדַּע אוֹנָן כִּי לֹא לוֹ יְהִי הַזֶּרַע וְהָיָה אִם־בָּא אֶל־אִשְׁתִּי אֲחָיו וַשְׁחַת אֶרְצָה לְבִלְתִּי נָתַרְרַע לְאֶחָיו: 10 וַיִּרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּמָּת גַּם־אוֹתוֹ: 11 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְתָמָר פִּלְתִּי שָׁבִי אֲלַמָּנָה בֵּית־אֲבִיךָ עַד־יָדֶךָ דֹּל שְׁלָה בְנִי כִּי אָמַר פְּרִיָּמָת גַּם־הוּא כְּאֲחָיו וַתֵּלֶךְ תָמָר וַתִּשָּׁב בֵּית אֲבִיהָ: 12 וַיִּרְבּוּ הַיָּמִים וַתֵּמֶת בַּת־שֹׁעַ אֲשֶׁת־יְהוּדָה וַיִּנָּחַם יְהוּדָה וַיַּעַל עַל־גִּזְזֵי צֹאנֹו הוּא וְיְהוּדָה רַעְהוּ הַעַד־לְמִי תִמְנָתָה: 13 וַיִּגַּד לְתָמָר לֵאמֹר הִנֵּה חֲמִיד עָלָה תִמְנָתָה לָנוּ צֹאנֵנוּ: 14 וְחֹסֶר בְּגָדִי אֲלֵמִנְתָּה מַעֲלִיָּה וְחֹכֶם בְּצַעֲרִי וְתַחֲעֲלָף וַתִּשָּׁב בַּתְּחָ עֵינַם אֲשֶׁר עַל־דֶּרֶךְ תִּמְנָתָה כִּי רָאָתָה כִּי־יָדֶךָ דֹּל שְׁלָה וְהוּא לֹא־תִמְנָתָה לוֹ לְאִשָּׁה: 15 וַיִּרְאָה יְהוּדָה וַתִּשָּׁבָה לְיוֹנָתָה כִּי כִסְתָה פְּנֶיהָ: 16 וַיֵּשׁ אֲלֵיהָ אֶל־הַדָּרֶךְ וַיֹּאמֶר הֲבֵה־נָא אֲבֹא אֲלֶיךָ כִּי לֹא יָדַע כִּי כָלְתָה הוּא וַתֹּאמֶר מִה־תִּחְתָּלִי כִּי תָבֹא אֵלַי: 17 וַיֹּאמֶר אֲנִכִּי אֲשַׁלַּח גִּדִּיעִים מִן־הַצֹּאן וַתֹּאמֶר אִם־תִּתֵּן עֲרֹבֹון עַד שְׁלַחְךָ: 18 וַיֹּאמֶר מִה הָעֲרֹבֹון אֲשֶׁר אֶתֶּן־לְךָ וַתֹּאמֶר

חתמך ופתילך ומטף אשר בידך ויתן-לה ויבא אליה ותהר לו: **19** ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה: **20** וישלח יהודה את-גדי העזים ביד רעהו הערלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה: **21** וישאל את-אנשי מקמה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על-הדרך ויאמרו לא-היתה בזה קדשה: **22** וישב אל-יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא-היתה בזה קדשה: **23** ויאמר יהודה תקח-לה פן נהיה לבזו הגה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה: **24** ויהיו כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר גתה תמר כלתך וגם הגה הרך לזנונים ויאמר יהודה הוציאהו ותשרף: **25** הוא מוצאת והיא שלחה אל-חמיה לאמר לאיש אשר-אלה לו אנכי הרגה ותאמר הפר-נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה: **26** ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כרע-כן לא-נתתיה לשלה בני ולא-יוסף עוד לדעתה: **27** ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה: **28** ויהי בלדתה ויתן-יד ותקח המולדת ותקשר על-ידו שני לאמר זה יצא ראשונה: **29** ויהיו כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה-פצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ: **30** ואחר יצא אחיו אשר על-ידו השני ויקרא שמו זרח: **31** ויוסף הורג מצוריה ויקנלנו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדו שמה: **2** ויהי יהודה את-יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המוצרי: **3** וירא אדניו כי יהנה אתו וכל אשר-הוא עשה יהנה מצליח בידו: **4** וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדוהו על-ביתו וכל-ישראל נתן בידו: **5** ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל-אשר ישלחו ויבדך יהודה את-בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהודה בכל-אשר ישלחו בבית ובשדה: **6** ויעזב כל-אשר-לו ביד-יוסף ולא-ידע אתו מאומה כי אם-לחם אשר-הוא אוכל ויהי יוסף ופה-תאר ויפה מראה: **7** ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת-אדניו את-עיניה אל-יוסף ותאמר שכבה עמי: **8** וימאן ויאמר אל-אשת אדניו הן אדני לא-ידע אתי מה-בבית וכל אשר-ישלחו נתן בידו: **9** איננו נזול בבית הזה ממני ולא-חשף ממני מאומה כי אם-אחותך באשר את-אשתו ואף אעשה הרעה הגדלה הזאת ותטאחי לאלהים: **10** ויהי כדבריה אל-יוסף ויום ולא-שמע אליה לשקב אצלה להיות עמה: **11** ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית: **12** ותחפשנהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה: **13** ויהי כראותה כרעוב בגדו בידה וינס החוצה: **14** ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשקב עמי ואקרא בקול גדול: **15** ויהי כשמעו כיהרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה: **16** ותחנן בגדו אצלה עד-בוא אדניו אל-ביתו: **17** ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא-אלי העבד העברי אשר-הבאת לנו לצחק בי: **18** ויהי כהרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה: **19** ויהי כשמעו אד ניו את-דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו: **20** ויקח אדני יוסף אתו ויתננוהו אל-בית הסהר מקום אשר-אסורו [קרי אסיר] המלך אסורים ויהי-שם בבית הסהר: **21** ויהי יהודה את-יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיניו שר בית-הסהר: **22** ויתן שר בית-הסהר ביד-יוסף את כל-האסירים אשר בבית הסהר ואת כל-אשר עשים שם הוא היה עשה: **23** אין שר בית-הסהר ראה את-כל-מאומה בידו באשר יהודה אתו ואשר-הוא עשה ויהנה מצליח: **32**

40 ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך-מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים: **2** ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים: **3** ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל-בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם: **4** ויפקד שר הטבחים את-יוסף אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר: **5** ויחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר: **6** ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים: **7** וישאל את-סריס פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום: **8** ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אליהם יוסף הלא לאלהים פתרנים ספרו-נא לי: **9** ויספר שר-המשקים את-חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה-נפץ לפני: **10** ובגפן שלשה שרינים והיא כפרחת עלתה נצה הבשילי ואשכלתי ענבים: **11** וכוס פרעה בידו ואקח את-הענבים ואשטת אתם אל-כוס פרעה ואתן את-הכוס על-כף פרעה: **12** ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת השרנים שלשת ימים הם: **13** בעודו שלשת ימים ישא פרעה

אֶת־רֹאשׁוֹ וְהַשִּׁיבָהּ עַל־כַּנֹּךְ וְנָתַתְּ כוֹס־פָּרֶעֶה בְּיָדוֹ כַּמִּשְׁפָּט הַרְאִשׁוֹן אֲשֶׁר הָיִיתָ מִשְׁקָהּ:
14 כִּי אֶסְזַכְּרֶנִּי אֶתְךָ כַּאֲשֶׁר יִיטֵב לְךָ וְעִשִּׂיתִנָּה עִמּוֹדִי חֶסֶד וְהוֹצַרְתִּי אֶל־פָּרֶעֶה
וְהוֹצַאֲתִי מִן־הַבֵּית הַזֶּה: **15** כִּי־נִגַּב נִגְבֹּתִי מֵאֶרֶץ הָעֵבְרִים וְנִסְפַּח לֹא־עֲשִׂיתִי מֵאוֹמֶהָ
כִּי־שָׁמָּה אֲנִי בְּבוּר: **16** וַיֵּרָא שְׂרֵה־הָאֲפִים כִּי טוֹב פָּתַר וַיֹּאמֶר אֶל־יוֹסֵף אֲדֹנָיִי בְּחִלּוֹמִי
וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה סִלֵּי הָרִי עַל־רֹאשִׁי: **17** וּבִסְלָה הָעֲלִיוֹן מִכָּל מֵאֵכֶל פָּרֶעֶה מִעֲשֶׂה אָפֶה וְהַעוֹף
אֵכֶל אֲתָם מִן־הַסֵּל מֵעַל רֹאשִׁי: **18** וַיַּעַן יוֹסֵף וַיֹּאמֶר זֶה פָּתַרְנִי שְׁלֹשַׁת הַסִּלִּים שְׁלֹשַׁת
יָמִים הֵם: **19** בַּעֲדוֹ שְׁלֹשַׁת יָמִים יֵשֶׁא פָּרֶעֶה אֶת־רֹאשׁוֹ מֵעֲלִיד וְתִלְהָ אֹתְךָ עַל־עֵץ וְאָכַל
הָעוֹף אֶת־בָּשָׂרְךָ מֵעֲלִיד: **20** וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הַלְדָּת אֶת־פָּרֶעֶה וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה
לְכָל־עַבְדָּיו וַיֵּשֶׂא אֶת־רֹאשׁוֹ שֶׁר הַמִּשְׁקִים וְאֶת־רֹאשׁ שֶׁר הָאֲפִים בַּחוּץ עַבְדָּיו: **21** וַיֵּשֶׁב
אֶת־שֶׁר הַמִּשְׁקִים עַל־מִשְׁקָהּ וַיִּתֵּן הַכּוֹס עַל־כַּף פָּרֶעֶה: **22** וְאֵת שֶׁר הָאֲפִים תִּלְהָ כַּאֲשֶׁר
פָּתַר לָהֶם יוֹסֵף: **23** וְלֹא־זָכַר שְׂרֵה־הַמִּשְׁקִים אֶת־יוֹסֵף וַיִּשְׁכַּחְתָּהּ: פ **41** וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם
יָמִים וּפָרֶעֶה חָלַם וְהִנֵּה עֹמֵד עַל־הַיָּאֵר: **2** וְהִנֵּה מִן־הַיָּאֵר עֹלֶת שֶׁבַע פָּרוֹת יָפוֹת מֵרֹאֶה
וּבְרִיאַת בָּשָׂר וְתִרְעִינָה בָּאֹחַ: **3** וְהִנֵּה שֶׁבַע פָּרוֹת אַחֲרוֹת עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן מִן־הַיָּאֵר רָעוֹת
מֵרֹאֶה וְדָקוֹת בָּשָׂר וְתַעֲמֹדֵנָה אֵצֶל הַפָּרוֹת עַל־שֵׁפֶת הַיָּאֵר: **4** וְתֵאכְלֵנָה הַפָּרוֹת רָעוֹת
הַמֵּרֹאֶה וְדָקֹת הַבָּשָׂר אֵת שֶׁבַע הַפָּרוֹת וַיִּפֹּת הַמֵּרֹאֶה וְהַבְּרִיאַת וַיִּקֶּץ פָּרֶעֶה: **5** וַיִּישָׁן
וַיַּחֲלֹם שְׁנִית וְהִנֵּהוּ שֶׁבַע שְׂבָלִים עֹלוֹת בְּקִנָּה אֶחָד בְּרִיאוֹת וְטֹבוֹת: **6** וְהִנֵּה שֶׁבַע שְׂבָלִים
דָּקוֹת וְשׁוֹפֹת קָרִים צִמְחוֹת אַחֲרֵיהֶן: **7** וְתִבְלַעְנָה הַשְּׂבָלִים הַדָּקוֹת אֵת שֶׁבַע הַשְּׂבָלִים
הַבְּרִיאוֹת וְהַמִּלְאוֹת וַיִּקֶּץ פָּרֶעֶה וְהִנֵּה חֲלוֹם: **8** וַיְהִי בִבְקֹר וְתַפְעֵם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא
אֶת־כָּל־חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם וְאֶת־כָּל־חֲכָמֵיהֶם וַיְסַפֵּר פָּרֶעֶה לָּהֶם אֶת־חֲלֹמוֹ וַאֲיֵן־פֹּתָר אֹתָם
לַפָּרֶעֶה: **9** וַיְדַבֵּר שֶׁר הַמִּשְׁקִים אֶת־פָּרֶעֶה לֵאמֹר אֶת־חֲטָאִי אֲנִי מוֹכִיר הֵינִי: **10** פָּרֶעֶה
קָצַף עַל־עַבְדָּיו וַיִּתֵּן אֹתִי בַּמִּשְׁמֶר בֵּית שֶׁר הַטְּבָחִים אֲלֵי שֶׁר הָאֲפִים: **11** וְנִחַלְמָה
חֲלוֹם בְּלִילָה אֶחָד אֲנִי וְהוּא אִישׁ כַּפְתָּרוֹן חֲלָמוֹ חֲלָמוֹ: **12** וְשֵׁם אֲתָנוּ נָעַר עַבְדִּי עֶבֶר
לְשֶׁר הַטְּבָחִים וְנִסְפָּרוּ לוֹ וַיַּפְתָּרְלוֹ אֶת־חֲלָמוֹתָיו אִישׁ כַּחֲלָמוֹ פָּתַר: **13** וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
פָּתַרְלִנוּ כֵּן הָיָה אֹתִי הָשִׁיב עַל־כַּנִּי וְאֹתִי תִלְהָ: **14** וַיִּשְׁלַח פָּרֶעֶה וַיִּקְרָא אֶת־יוֹסֵף
וַיִּרְצֻהוּ מִן־הַבּוֹר וַיַּנֵּחַ לוֹ וַיַּחֲלֹף שְׂמֹלֵתוֹ וַיַּבֵּא אֶל־פָּרֶעֶה: **15** וַיֹּאמֶר פָּרֶעֶה אֶל־יוֹסֵף חֲלוֹם
חֲלָמוֹתִי וּפָתַר אֵין אֹתוֹ וְאֲנִי שִׁמְעֵתִי עֲלֶיךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע חֲלוֹם לַפָּתַר אֹתוֹ: **16** וַיַּעַן יוֹסֵף
אֶת־פָּרֶעֶה לֵאמֹר בִּלְעָדִי אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת־שְׁלוֹם פָּרֶעֶה: **17** וַיְדַבֵּר פָּרֶעֶה אֶל־יוֹסֵף בַּחֲלָמוֹ
הַנֵּני עֹמֵד עַל־שֵׁפֶת הַיָּאֵר: **18** וְהִנֵּה מִן־הַיָּאֵר עֹלֶת שֶׁבַע פָּרוֹת בְּרִיאוֹת בָּשָׂר וַיִּפֹּת תֹּאֵר
וְתִרְעִינָה בָּאֹחַ: **19** וְהִנֵּה שֶׁבַע־פָּרוֹת אַחֲרוֹת עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן דָּלוֹת וְרָעוֹת תֹּאֵר מֵאֵד
וְדָקוֹת בָּשָׂר לֹא־רִיאִיתִי כִּהְנֶה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לָרֹעַ: **20** וְתֵאכְלֵנָה הַפָּרוֹת הַדָּקוֹת
וְהָרָעוֹת אֵת שֶׁבַע הַפָּרוֹת הָרֹאשׁוֹנוֹת הַבְּרִיאַת: **21** וְתִבְאֵנָה אֶל־קִרְבְּנָהּ וְלֹא נֹדַע כִּי־בָּאוּ
אֶל־קִרְבְּנָהּ וּמִרְאִיתָן רַע כַּאֲשֶׁר בַּחֲחִלָּה וַאֲיֵקֶץ: **22** וַיֹּאֲרֵא בַּחֲלָמִי וְהִנֵּה שֶׁבַע שְׂבָלִים עֹלֶת
בְּקִנָּה אֶחָד מִלֵּאֹת וְטֹבוֹת: **23** וְהִנֵּה שֶׁבַע שְׂבָלִים צְנִימוֹת דָּקוֹת שְׂדֵפוֹת קָרִים צִמְחוֹת
אַחֲרֵיהֶם: **24** וְתִבְלַעְנָה הַשְּׂבָלִים הַדָּקֹת אֵת שֶׁבַע הַשְּׂבָלִים הַטְּבוֹת וַאֲמַר אֶל־הַחֲרָטְמִים
וַאֲיֵן מִגִּיד לִי: **25** וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־פָּרֶעֶה חֲלוֹם פָּרֶעֶה אֶחָד הוּא אֵת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עָשָׂה
הַגִּיד לַפָּרֶעֶה: **26** שֶׁבַע פָּרֹת הַטְּבָח שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה וְשֶׁבַע הַשְּׂבָלִים הַטְּבָח שֶׁבַע שָׁנִים
הֵנָּה חֲלוֹם אֶחָד הוּא: **27** וְשֶׁבַע הַפָּרוֹת הַדָּקוֹת וְהָרָעוֹת הַעֹלֹת אַחֲרֵיהֶן שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה
וְשֶׁבַע הַשְּׂבָלִים הַדָּקוֹת שְׂדֵפוֹת הַקָּרִים יִהְיוּ שֶׁבַע שָׁנִי רָעִב: **28** הוּא הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
אֶל־פָּרֶעֶה אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עָשָׂה הִרְאָה אֶת־פָּרֶעֶה: **29** הִנֵּה שֶׁבַע שָׁנִים בָּאוֹת שֶׁבַע שָׁנִים
בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: **30** וְקָמוּ שֶׁבַע שָׁנִי רָעִב אַחֲרֵיהֶן וְנִשְׁכַּח לִלְשָׁכָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְכֹלֶה הָרָעִב אֶת־הָאֶרֶץ: **31** וְלֹא־יִוָּדַע הַשָּׁבַע בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הָרָעִב הָהוּא אַחֲרֵי־כֵן כִּי־כָבֵד
הוּא מֵאֵד: **32** וְעַל הַשָּׁנוֹת הַחֲלוֹם אֶל־פָּרֶעֶה פַּעַמַּיִם כִּי־נִכּוֹן הַדְּבָר מִמֶּנּוּ הָאֱלֹהִים וּמִמַּהֲרָה
הָאֱלֹהִים לַעֲשׂוֹתוֹ: **33** וַתֵּתֶה יָרָא פָּרֶעֶה אִישׁ נָכוֹן וְחָכָם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:
34 יַעֲשֶׂה פָּרֶעֶה וַיַּפְקֵד פְּקִידִים עַל־הָאֶרֶץ וַחֲמֵשׁ אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשֶׁבַע שָׁנֵי הַשָּׁבַע:
35 וַיִּקְבְּצוּ אֶת־כָּל־אֵכֶל הַשָּׁנִים הַטַּב בַּת הַבָּאֹת הָאֵלֶּה וַיַּצְבְּרוּ־כֵן תַּחַת יַד־פָּרֶעֶה אֵכֶל בַּעֲרִים
וְשִׁמְרוּ: **36** וְהָיָה הָאֵכֶל לַפְּקִידוֹן לְאֶרֶץ לְשֶׁבַע שָׁנֵי הָרָעִב אֲשֶׁר תִּהְיוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְלֹא־תִפְתַּר הָאֶרֶץ בְּרָעִב: **37** וַיִּיטֵב הַדְּבָר בְּעֵינֵי פָּרֶעֶה וּבְעֵינֵי כָל־עַבְדָּיו: **38** וַיֹּאמֶר
פָּרֶעֶה אֶל־עַבְדָּיו תִּנְמְצֹא כֹּה־אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ: **39** וַיֹּאמֶר פָּרֶעֶה אֶל־יוֹסֵף אַחֲרֵי
הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אוֹתְךָ אֶת־כָּל־זֹאת אֵיךְ־נָכוֹן וְחָכָם כְּמוֹדֶךָ: **40** אֲתָה תִּהְיֶה עַל־בֵּיתִי וְעַל־כָּפֶיךָ
יִשָּׁק כָּל־עַמִּי רַק הַכֶּסֶף אֲגַדֵּל מִמֶּךָ: **41** וַיֹּאמֶר פָּרֶעֶה אֶל־יוֹסֵף רֹאֵה נָתַתִּי אֶתְךָ עַל

כִּלְאֲרֵץ מִצְרַיִם: 42 וַיִּסַּר פֶּרְעָה אֶת־שִׁבְעָתוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל־יָד יוֹסֵף וַיִּלְבֹּשׁ אוֹתוֹ בְּגָדֵי־שֵׁשׁ וַיִּשֶׂם רֶבֶךְ הַזֶּהָב עַל־צִוְּאָרָיו: 43 וַיִּרְכַּב אֹתוֹ בְּמִרְכַּבַּת הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר־לוֹ וַיִּקְרָאוּ לִפְנֵי אֲבִירָךְ וַתָּחַן אוֹתוֹ עַל כִּלְאֲרֵץ מִצְרַיִם: 44 וַיֹּאמֶר פֶּרְעָה אֶל־יוֹסֵף אֲנִי פֶרְעָה וּבִלְעֲדִיד לֹא־יִירֹא אִישׁ אֶת־יָדוֹ וְאֶת־רִגְלֹו בְּכִלְאֲרֵץ מִצְרַיִם: 45 וַיִּקְרָא פֶּרְעָה שְׁמִי־יוֹסֵף צַפְנָת פַּעֲנָח וַיִּתֵּן־לוֹ אֶת־אֵסָ נֹת בְּתַפּוּשֵׁי פֶרַע כֹּהֵן אֵן לֹאֲשֶׁה וַיֵּצֵא יוֹסֵף עַל־אֲרֵץ מִצְרַיִם: 46 וַיּוֹסֶף בְּרִשְׁלָשִׁים שָׁנָה בַּעֲמָדוֹ לִפְנֵי פֶרְעָה מִלֶּךְ־מִצְרַיִם וַיֵּצֵא יוֹסֵף מִלִּפְנֵי פֶרְעָה וַיַּעֲבֵר בְּכִלְאֲרֵץ מִצְרַיִם: 47 וַתַּעַשׂ הָאֲרֵץ בְּשִׁבְעֵי שָׁנִי הַשָּׁבַע לִקְמָצִים: 48 וַיִּקְבֹּץ אֶת־כָּל־אֲכָלוֹ שִׁבְעֵי שָׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ בָאֲרֵץ מִצְרַיִם וַיִּתְּאֲכַל בָּעָרִים אֲכָל שְׂדֵה־הָעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ נָתַן בְּתוֹכָהּ: 49 וַיִּצְבֹּר יוֹסֵף בָּר כָּחֹל הַיָּם הָרֹבֵעַ מֵאֹד עַד כִּי־יַחְדָּל לִסְפֹּר כִּי־אֵין מִסְפָּר: 50 וַלְיוֹסֵף יָלְדוּ שְׁנֵי בָנִים בְּשָׂרָם תְּבוּאָה שָׁנָה הָרֹבֵעַ אֲשֶׁר יִלְדֶה־לוֹ אִסְנָת בְּתַפּוּשֵׁי פֶרַע כֹּהֵן אֵן: 51 וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת־שֵׁם הַבְּכוֹר מְנַשֶּׁה כִּי־נִשְׁנִי אֱלֹהִים אֶת־כָּל־עַמְלִי וְאֵת כָּל־בֵּית אָבִי: 52 וְאֵת שֵׁם הַשֵּׁנִי קָרָא אֶפְרַיִם כִּי־הִפְרִנִי אֱלֹהִים בָּאֲרֵץ עֵנִי: 53 וַתִּכְלִינָה שִׁבְעֵי שָׁנִי הַשָּׁבַע אֲשֶׁר הָיָה הַשָּׁבַע אֲשֶׁר הָיָה בָאֲרֵץ מִצְרַיִם: 54 וַתַּחֲלִינָה שִׁבְעֵי שָׁנִי הָרֹבֵעַ לָבוֹא כְּאִשֶּׁר אָמַר יוֹסֵף וַיְהִי רָעָב בְּכָל־הָאֲרָצוֹת וּבְכִלְאֲרֵץ מִצְרַיִם הָיָה לָחֶם: 55 וַתִּרְעַב כָּל־אֲרֵץ מִצְרַיִם וַיִּצְעַק הָעָם אֶל־פֶּרְעָה לֵאמֹר וַיֹּאמֶר פֶּרְעָה לְכָל־מִצְרַיִם לָכוּ אֶל־יוֹסֵף אֲשֶׁר־יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ: 56 וְהָרֹעָב הָיָה עַל כָּל־פְּנֵי הָאֲרֵץ וַיִּפְתַּח יוֹסֵף אֶת־כָּל־אֲשֶׁר בָּהֶם וַיִּשְׁבֹּר לַמִּצְרַיִם וַיַּחֲזֹק הָרֹעָב בָּאֲרֵץ מִצְרַיִם: 57 וְכָל־הָאֲרֵץ בָּאוּ מִצְרַיִם לִשְׁבֹּר אֶל־יוֹסֵף כִּי־חָזַק הָרֹעָב בְּכָל־הָאֲרֵץ: 42 וַיֵּרָא יַעֲקֹב כִּי יִשְׁבֹּר בְּמִצְרַיִם וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לָמָּה תִּתְּרָאוּ: 2 וַיֹּאמֶר הִנֵּה שְׁמַעְתִּי כִּי יִשְׁבֹּר בְּמִצְרַיִם רְדוּ־שָׁמָּה וְשִׁבְרוּ־לָנוּ מִשָּׂם וְנִחִיהָ וְלֹא נָמוּת: 3 וַיְרֵדוּ אֶת־יוֹסֵף עֶשְׂרֵה לְשִׁבֹּר בְּרִ מִמִּצְרַיִם: 4 וְאֶת־בְּנֵימִין אֲחִי יוֹסֵף לֹא־שָׁלַח יַעֲקֹב אֶת־אֲחָיו כִּי אָמַר פֶּן־יִקְרָאוּ אֶסֶן: 5 וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לִשְׁבֹּר בְּתוֹךְ הַבָּאִים כִּי־הָיָה הָרֹעָב בָּאֲרֵץ כָּנָע: 6 וַיּוֹסֶף הוּא הַשְּׁלִישׁ עַל־הָאֲרֵץ הוּא הַמַּשְׁבִּיר לְכָל־עָם הָאֲרֵץ וַיָּבֹאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲוִּי־לוֹ אִפְסִים אֶרְצָה: 7 וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶת־אֲחָיו וַיִּכְרַם וַיִּתְּנָכֶר אֱלֹהִים וַיְדַבֵּר אִתָּם קִשּׁוֹת וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מֵאֵין בָּאתֶם וַיֹּאמְרוּ מֵאֲרֵץ כְּנָעַן לִשְׁבֹּר־אֲכָל: 8 וַיִּכְרַם יוֹסֵף אֶת־אֲחָיו וְהֵם לֹא הִכְרָהוּ: 9 וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת הַחֲלֹמוֹת אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מְרַגְלִים אַתֶּם לְרָאוֹת אֶת־עֲרֹת הָאֲרֵץ בָּאתֶם: 10 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא אֲדִנִּי וְעַבְדֶּיךָ בָּאוּ לִשְׁבֹּר־אֲכָל: 11 כָּלָנוּ בְנֵי אִישׁ־אֶחָד נָחֲנוּ כְּנִים אֲנַחְנוּ לֹא־הָיוּ עַבְדֶּיךָ מְרַגְלִים: 12 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לֹא כִּי־עֲרֹת הָאֲרֵץ בָּאתֶם לְרָאוֹת: 13 וַיֹּאמְרוּ שְׁנֵים עֶשְׂרֵי עַבְדֶּיךָ אֲחִים אֲנַחְנוּ בְנֵי אִישׁ־אֶחָד בָּאֲרֵץ כְּנָעַן וְהִנֵּה הִקְטַן אֶת־אֲבִינוּ הַיּוֹם וְהָאֶחָד אֵינָנוּ: 14 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵכֶם לֵאמֹר מְרַגְלִים אַתֶּם: 15 בְּזֹאת תִּבְחֲנוּ חַי פֶּרְעָה אֲסִתְּצֹאוּ מִזֶּה כִּי אֲסִבְּבֹאוּ אֲחִיכֶם הִקְטַן הֵנָּה: 16 שְׁלֹחוּ מִכֶּם אֶחָד וַיִּקַּח אֶת־אֲחִיכֶם וְאַתֶּם הֵאָס רֹו וַיִּבְחֲנוּ דְבָרֵיכֶם הָאֵמֶת אִתְּכֶם וְאֲסִילָא חַי פֶּרְעָה כִּי מְרַגְלִים אַתֶּם: 17 וַיֹּאסֶף אִתָּם אֶל־מִשְׁמֹר שְׁלֹשֶׁת יָמִים: 18 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי זֹאת עֲשׂוּ וְחַי אֶת־הָאֱלֹהִים אֲנִי רֹא: 19 אֲסִיבְנִים אִתָּם אֲחִיכֶם אֶחָד וְאֲסִר בְּבֵית מִשְׁמָרְכֶם וְאַתֶּם לָכוּ הִבִּיאוּ שֹׁבֵר רַעֲבֹן בְּתִיכֶם: 20 וְאֶת־אֲחִיכֶם הִקְטַן תִּבְיֹאוּ אֵלַי וַיֹּאמְנוּ דְבָרֵיכֶם וְלֹא תָמוּתוּ וַיַּעֲשֻׁרְכֶן: 21 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אֲחָיו אֲכָל אֲשָׁמִים אֲנַחְנוּ עַל־אֲחִינוּ אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרָת נַפְשׁוֹ בַּהֲתַחֲנוּ אֵלָינוּ וְלֹא שָׁמַעְנוּ עַל־כֵּן בָּאָה אֵלָינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת: 22 וַיַּעַן רָאוּבֵן אֹתָם לֵאמֹר הֲלוֹא אֲמַרְתִּי אֲלֵכֶם לֵאמֹר אֲלִיחֲטָאָוּ בִּילָד וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וַנִּסְדָּמָה הֵנָּה נִדְרָשׁ: 23 וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי שָׁמַע יוֹסֵף כִּי הִמְלִיץ בֵּיתָם: 24 וַיִּסֵּב מִשְׁעִלָּהֶם וַיִּבֶךְ וַיִּשָּׁב אֱלֹהִים וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים וַיִּקַּח מֵאִתָּם אֶת־שְׁמֹנוֹ וַיֹּאסֶר אוֹתוֹ לַעֲנִיָּהֶם: 25 וַיֵּצֵא יוֹסֵף וַיִּמְלֹא אֶת־כָּל־כִּלְיָהֶם בָּרֹו וְלֹהֲשִׁיב כֶּסֶף פִּיהֶם אִישׁ אֶל־שֵׁקֶל וְלָתַת לָהֶם צֶדֶה לְדֶרֶךְ וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן: 26 וַיִּשְׂאוּ אֶת־שִׁבְרָם עַל־חֲמִרֵיהֶם וַיִּלְכוּ מִשָּׂם: 27 וַיִּפְתַּח הָאֶחָד אֶת־שֵׁקֶל לָתֶת מִסְפּוֹא לַחֲמָרוֹ בְּמִלּוֹן וַיֵּרָא אֶת־כִּסְפוֹ וְהִנֵּה־הוּא בָּפִי אֶת־מַתְחָתוֹ: 28 וַיֹּאמֶר אֶל־אֲחָיו הוֹשִׁיב כִּסְפִי וְגַם הֵנָּה בְּאֶמְתַּחְתִּי וַיֵּצֵא לָבֶם וַיַּחֲרְדוּ אִישׁ אֶל־אֲחָיו לֵאמֹר מִה־זֹּאת עָשָׂה אֱלֹהִים לָנוּ: 29 וַיָּבֹאוּ אֶל־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אֶרְצָה כְּנָעַן וַיַּגִּידוּ לוֹ אֶת כָּל־הַקֶּלֶת אֲתָם לֵאמֹר: 30 דִּבֵּר הָאִישׁ אֲדִנִּי הָאֲרֵץ אֲתָנוּ קִשּׁוֹת וַיִּתֵּן אֲתָנוּ כְּמִרְגְּלִים אֶת־הָאֲרֵץ: 31 וַנֹּאמֶר אֵלָיו כְּנִים אֲנַחְנוּ לֹא הָיוּ מְרַגְלִים: 32 שְׁנֵים־עֶשְׂרֵי אֲנַחְנוּ אֲחִים בְּנֵי אֲבִינוּ הָאֶחָד אֵינָנוּ וְהִקְטַן הַיּוֹם אֶת־אֲבִינוּ בָּאֲרֵץ כְּנָעַן: 33 וַיֹּאמֶר אֵלָינוּ הָאִישׁ אֲדִנִּי הָאֲרֵץ בְּזֹאת אֲדַע כִּי כְּנִים אַתֶּם אֲחִיכֶם הָאֶחָד הִנִּיחוּ אֲחִי וְאֶת־רַעֲבֹן בְּתִיכֶם קָחוּ וְלָכוּ: 34 וְהִבִּיאוּ אֶת־אֲחִיכֶם הִקְטַן אֵלַי וְאִדְעָה כִּי לֹא מְרַגְלִים אַתֶּם כִּי כְּנִים אַתֶּם אֶת־אֲחִיכֶם אֲתָן לָכֶם וְאֶת־הָאֲרֵץ תִּסְחָרוּ: 35 וַיְהִי הֵם

מריקים שקיהם והנה איש צור-פספו בשקן ויראו את-צרות כספיהם המה ואביהם
וייראו: 36 ויאמר אליהם יעקב אביהם אתי שפלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת-בנימין
תקחו עלי הוי כלנה: 37 ויאמר ראובן אל-אביו לאמר את-שני בני תמותם אסלא
אביאנו אליך תנה אתו על-ידי ואני אשיבנו אליך: 38 ויאמר לאירר בני עמכם
כי-אחיו מת והוא לבדו נשאר וקראהו אסון בדרך אשר תלכיהם והורדתם את-שיבתי
בנינו שאולה: 43 והרעב כבד בארץ: 2 ויהי כאשר כלו לאכל את-השבר אשר הביאו
ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו-לנו מעט-אכל: 3 ויאמר אליו יהודה לאמר
העד העד בני האיש לאמר לא-תראו פני בלתי אחיכם אתכם: 4 אסישך משלח
את-אחינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל: 5 ואסינך משלח לא נרד כי-האיש אמר
אלינו לא-תראו פני בלתי אחיכם אתכם: 6 ויאמר ישראל למה הרעתם לי להניד
לאיש העוד לכם אח: 7 ויאמרו שאול שאל-האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם
חי היש לכם אח ונגדלו על-פי הדברים האלה הירוע נדע כי יאמר הורירו
את-אחיכם: 8 ויאמר יהודה אל-ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקימה ונלכה ונחיה
ולא נמות גס-אנחנו גס-אתה גס-טפנו: 9 אנכי אערכנו מיד תבקשנו אסלא הביאתיו
אליך והצאתיו לפניך וחטאתי לך כל-הימים: 10 כי לולא התמהמהנו כיעתה שבנו זה
פעמים: 11 ויאמר אליהם ישראל אביהם אסון אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ
בכליכם והורירו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים: 12 וכסף
משנה קחו בידכם ומשנה-כסף המושב בפי אמתחיתכם תשיבו בידכם אולי משנה הוא:
13 ואת-אחיכם קחו וקומו ושובו אל-האיש: 14 ואל שרי יתן לכם רחמים לפני האיש
ושלח לכם את-אחיכם אחר ואת-בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי: 15 ויקח האנשים
את-המנחה הזאת ומשנה-כסף לקחו בידם ואת-בנימין וקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני
יוסף: 16 וירא יוסף אתם את-בנימין ויאמר לאשר על-ביתו הבא את-האנשים הביתה
וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים: 17 ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא
האיש את-האנשים ביתה יוסף: 18 וייראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על-דבר
הכסף השב באמתחיתנו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת
אתנו לעבדים ואת-חמרינו: 19 ויגשו אל-האיש אשר על-בית יוסף וידברו אליו פתח
הבית: 20 ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר-אכל: 21 ויהי כי-באו אל-המלון
ונפתחה את-אמתחיתנו והנה כסף-איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו:
22 וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר-אכל לא ידענו מישם כספנו באמתחיתנו: 23 ויאמר
שלום לכם אל-תיראו אליהם ואלהי אביכם נתן לכם משמון באמתחיתכם כספכם בא
אלי ויוצא אליהם את-שמעון: 24 ויבא האיש את-האנשים ביתה יוסף ויתרמים וירחצו
רגליהם ויתן מספוא לחמריהם: 25 ויכינו את-המנחה עד-בוא יוסף בצהרים כי שמעו
כישם יאכלו לחם: 26 ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את-המנחה אשר-בידם הביתה
וישתחוו-לו ארצה: 27 וישאל לחם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמתתם
העודנו חי: 28 ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחו [קרי ישתחוו]:
29 וישא עיניו וירא את-בנימין אחיו בן-אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי
ויאמר אליהם יתן בני: 30 וימהר יוסף כי-נכמרו רחמיו אל-אחיו ויבקש לבכות ויבא
החדרה ויבך שמה: 31 וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם: 32 וישלמו לו לבדו
לחם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את-העברים
לחם כי-תועבה הוא למצרים: 33 וישבו לפניו הבכר בכבדתו והצעיר כצערתו ויתמחו
האנשים איש אל-רעהו: 34 וישא משאת מאת פניו אליהם ותרב משאת בנימן ממשאת
כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו: 44 ויצו את-אשר על-ביתו לאמר מלא את-אמתחת
האנשים אכל כאשר יוכלון שאת ושים כסף-איש בפי אמתחתו: 2 ואת-גביעו גביע
הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר: 3 הבקר
אור והאנשים שלחו המה וחמריהם: 4 הם יצאו את-העיר לא הרחקו ויוסף חבך
לאשר על-ביתו קום דרך אחרי האנשים והשג תם ואמתת אליהם למה שלמתם רעה תחת
טובה: 5 הלא זה אשר ישתה אדני בו והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם:
6 וישגם וידבר אליהם את-הדברים האלה: 7 ויאמרו אליו למה ידבר אדני דברים
האלה חלילה לעבדך מעשות כדבר הזה: 8 הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתנו

השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית אדניך כסף או זהב: 9 אשר ימצא אתו מעבדך ומת וגם אנחנו יהיה לאדני לעבדים: 10 ויאמר גסעתי כדברכם כן הוא אשר ימצא אתו ויהיה לי עבד ואתם תהיו נקים: 11 וימהרו ויורדו איש את־אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו: 12 ויחפש בגדול החל ובקטן כלה וימצא הנביע באמתחת בנימן: 13 ויקרעו שמלתם ויעמס איש על־חמרו וישבו העירה: 14 ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה: 15 ויאמר להם יוסף מה־תעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כי־נחש ינחש איש אשר כמני: 16 ויאמר יהודה מה־נאמר לאדני מה־נדבר ומה־נעשך האלהים מצא את־ענין עבדך הננו עבדים לאדני גס־אנחנו גם אשר־נמצא הנביע בידו: 17 ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הנביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל־אביכם: פ 18 ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ודבר־נא עבדך דבר באוני אדני ואל־יחר אפך בעבדך כי כמוד כפרעה: 19 אדני שאל את־עבדיו לאמר הושלכם אב אדני: 20 ונאמר אל־אדני ישלנו אב וכן יולד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו: 21 ותאמר אל־עבדך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו: 22 ונאמר אל־אדני לא־יוכל הנער לעזוב את־אביו ועוב את־אביו ומת: 23 ותאמר אל־עבדך אס־לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני: 24 ויהי כי עלינו אל־עבדך אבי ונגדלו את דברי אדני: 25 ויאמר אבינו שבו שברו־לנו מעט־אכל: 26 ונאמר לא נוכל לרדת אִישׁ אחינו הקטן אתנו וירדנו כי־לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו: 27 ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה־לי אשתי: 28 ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתי עד־הנה: 29 ולקחתם גם־את־זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את־שיבתי ברעה שאלה: 30 ועתה כבאי אל־עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו: 31 והיה כראותו כי־אין הנער ומת והורידו עבדך את־שיבת עבדך אבינו בינו שאלה: 32 כי עבדך ערב את־הנער מעם אבי לאמר אס־לא אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל־הימים: 33 ועתה ישיב־נא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל עִם־אחיו: 34 כי־איך אעלה אל־אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע אשר ימצא את־אבי: 45 ולא־יכל יוסף להתאפק לכל הנצ בים עליו ויקרא הוציאו כל־איש מעלי ולא־עמד איש אתו בהתודע יוסף אל־אחיו: 2 ויתן את־קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה: 3 ויאמר יוסף אל־אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא־יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו: 4 ויאמר יוסף אל־אחיו גש־נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר־מכרתם אתי מצרימה: 5 ועתה אל־תעצבו ואל־יחר בעיניכם כי־מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחתי אליהם לפניכם: 6 כִּי־זה שנים הרעב הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין־חריש וקציר: 7 ושלחתי אליהם לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה: 8 ועתה לא־אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים ושימני לאב לפרעה ולאדון לכל־ביתו ומשל בכל־ארץ מצרים: 9 מהרו ועלו אל־אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמי אליהם לאדון לכל־מצרים רדה אלי אל־תעמד: 10 וישבת בארץ־גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בנך וצאנך ובקרך וכל־אשר־לך: 11 וכל־פלתי אחך שם פריעד חמש שנים רעב פן־תגרש אתה וביתך וכל־אשר־לך: 12 והנה עיניכם ראות ועיני אתי בנימן כי־פי המדבר אליכם: 13 והגדתם לאבי את־כל־כבודי במצרים ואת כל־אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את־אבי הנה: 14 ויפל על־צווארי בנימן ואחי ובני בנימן בכה על־צווארי: 15 וינשק לכל־אחיו ובך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו: 16 והקל נשמע בית פרעה לאמר באו אתי יוסף וישיב בעיני פרעה ובעיני עבדיו: 17 ויאמר פרעה אל־יוסף אמר אל־אחיו זאת עשו מעני את־בעירכם ולכרי־באו ארצה כנען: 18 וקחו את־אביכם ואת־בתיהם ובאו אלי ואחנה לכם את־שוב ארץ מצרים ואכלו את־חלב הארץ: 19 ואתה צויתה זאת עשו קח־לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את־אביכם ובאתם: 20 ועיניכם אל־תחס על־פליכם כי־טוב פלי־ארץ מצרים לכם הוא: 21 ויעשו־כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על־פי פרעה ויתן להם צדה לדרך: 22 לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימן נתן שלש מאות כסף וחמש חלפת שמלת: 23 ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים משוב מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולחם ומזון לאביו לדרך: 24 וישלח את־אחיו וילכו ויאמר אלהם אל־תרגזו בדרך: 25 ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל־יעקב אביהם: 26 ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי

וכיהוא משל בכל-ארץ מצרים ופגל לבו כי לא-האמין להם: 27 וידברו אליו את כל-דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא את-העגלות אשר-שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם: 28 ויאמר ישראל רב עוד-יוסף בני חי אלקה ואראנו בטרם אמות:

46 ויסע ישראל וכל-אשר-לו ויבא בארעה שבע ויזבח וזבחים לאלהי אביו יצחק: 2 ויאמר אלהים לישראל במרתא הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני: 3 ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל-תירא מרדה מצרימה כדלגני גדול אשימך שם: 4 אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלה גס-עלה ויוסף ישית ידו על-עיניך: 5 ויגס יעקב מבאר שבע וישאו בני-ישראל את-יעקב אביהם ואת-נשיהם בעגלות אשר-שלח פרעה לשאת אתו: 6 ויקחו את-מקניהם ואת-רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל-זרעו אתו: 7 בני ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל-זרעו הביא אתו מצרימה: 8 ואלה שמות בני-ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב ראובן: 9 ובני ראובן חנוך ופלוז וחצרון וכרמי: 10 ובני שמעון ימואל וימין ואהר ויכון וזחר ושאל ברה-כנעניות: 11 ובני לוי גרשון קהת ומררי: 12 ובני יהודה ער ואון ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואון בארץ כנען ויהיו בני-פרץ חצרון וחמיל: 13 ובני יששכר חולע ופוז ויוב ושמרון: 14 ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל: 15 אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפני ארם ואת דינה בתו כל-נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש: 16 ובני גד צפיון וחגי שוני ואצלן ערי וארודי ואראלי: 17 ובני אשר ימנה וישוה וישון ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה חבר ומלכאל: 18 אלה בני זלפה אשר-נתן לבן ללאה בתו ותלד את-אלה ליעקב שש עשרה נפש: 19 בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן: 20 ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה-לו אסנת בת-פוטי פרע כהן אן את-מנשה ואת-אפרים: 21 ובני בנימן בלע ובכר ואשבבל גרא ונעמן אתי וראש מפים וחפזים וארי: 22 אלה בני רחל אשר ילד ליעקב כל-נפש ארבעה עשר: 23 ובני-דן חשי: 24 ובני נפתלי יחצאל וגיני ויצר ושלם: 25 אלה בני בלהה אשר-נתן לבן לרחל בתו ותלד את-אלה ליעקב כל-נפש שבעה: 26 כל-הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני-יעקב כל-נפש ששים ונש: 27 ובני יוסף אשר-ילדלו במצרים נפש שנים כל-הנפש לבית-יעקב הבאה מצרימה שבעים: 28 ואת-יהודה שלח לפניו אל-יוסף להורח לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן: 29 ויאמר יוסף מרפכתו ויעל לקראת-ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על-צוואריו ויבך על-צוואריו עוד: 30 ויאמר ישראל אל-יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את-פניך כי עודך חי: 31 ויאמר יוסף אל-אחיו ואל-בית אביו אעלה ואנידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית-אבי אשר בארץ-כנען באו אלי: 32 והאנשים רעי צאן כריאנשי מקנה היו וצאנם ובקרם וכל-אשר להם הביאו: 33 והיה כד-יקרא להם פרעה ואמר מה-מעשיכם: 34 ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד-עתה

גס-אנחנו גס-אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כד-תעבד מצרים כל-העה צאן: **47** ויבא יוסף ויגד לפרעה: 1 ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם וכל-אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן: 2 ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה: 3 ויאמר פרעה אל-אחיו מה-מעשיכם ויאמרו אל-פרעה רעה צאן עבדיך גס-אנחנו גס-אבותינו: 4 ויאמרו אל-פרעה לגור בארץ באנו כריאין מרעה לצאן אשר לעבדיך כד-כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישובנו עבדיך בארץ גשן: 5 ויאמר פרעה אל-יוסף לאמר אביך ואחיו באו אליך: 6 ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את-אביך ואת-אחיו ישבו בארץ גשן ואס-ידעת וישבם אנשי-חיל ושמחת שרי מקנה על-אשר-לו: 7 ויבא יוסף את-יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את-פרעה: 8 ויאמר פרעה אל-יעקב כמה ימי שני חייך: 9 ויאמר יעקב אל-פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ודעים היו ימי שני חיי ולא השינו את-ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם: 10 ויברך יעקב את-פרעה ויצא מלפני פרעה: 11 וישוב יוסף את-אביו ואת-אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה: 12 ויכלכל יוסף את-אביו ואת-אחיו ואת כל-בית אביו להם לפי חמף: 13 ולחם אין בכל-הארץ כד-כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב: 14 וילקט יוסף את-כל-הכסף אשר-היה בידם בארץ-מצרים ובארץ כנען בשבך אשר-הם שברים ויבא יוסף את-הכסף ביתה פרעה: 15 ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל-מצרים אל-יוסף לאמר

הִבְהִילֵנוּ לֶחֶם וְלֶמָּה נִגְדָּה כִּי אָפֶס כֶּסֶף: 16 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הִבּוּ מִקְנֵיכֶם וְאַתֶּנָּה לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם אֶסְאֹפֶס כֶּסֶף: 17 וַיָּבִיאוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם אֶל־יוֹסֵף וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם בְּסוֹסִים וּבְמִקְנֵה הַצֹּאן וּבְמִקְנֵה הַבָּקָר וּבַחֲמֹרִים וַיִּנְהֹלֶם בְּלָחֶם בְּכָל־מִקְנֵהֶם בִּשְׁנֵה הַהוּא: 18 וְתַתֵּם הַשֵּׁנָה הַהוּא וַיָּבִיאוּ אֵלָיו בִּשְׁנָה הַשְּׁנִי וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־נִכְחַד מֵאֲדָנִי כִּי אִם־תֵּם הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה אֶל־אֲדָנִי לֹא נִשְׁאָר לִפְנֵי אֲדָנִי בְּלֹתִי אִם־נִוְתַנּוּ וְאֲדַמְתִּנוּ: 19 לָמָּה נָמוּת לְעֵינֶיךָ גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם אֲדַמְתִּנוּ קִנְיֹה־אֲתָנוּ וְאֲתֵּדְמַתְנוּ בְּלָחֶם וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְאֲדַמְתִּנוּ עֲבָדִים לַפְּרָעָה וְתוֹךְ זֶרַע וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוּת וְהָאֲדָמָה לֹא תִשֵּׁם: 20 וַיִּקֶּן יוֹסֵף אֶת־כָּל־אֲדָמָת מִצְרַיִם לַפְּרָעָה כִּי־יָחֹק עָלֵהֶם שָׂדֵהוּ כִּי־יָחֹק עָלֵהֶם הָרָעָב וְתִהְיֶה הָאָרֶץ לַפְּרָעָה: 21 וְאַתְּהֵם הָעֶבְרִי אֹתוֹ לַעֲרִים מִקְצֵה גְבוּל־מִצְרַיִם וְעַד־קֶצֶהוּ: 22 רַק אֲדָמַת הַכֹּהֲנִים לֹא קָנָה כִּי חֵק לַכֹּהֲנִים מֵאֵת פְּרֵעָה וְאֶכְלוּ אֶת־חֶקֶם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פְּרֵעָה עַל־כֵּן לֹא מָכְרוּ אֶת־אֲדָמָתָם: 23 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־הֵם הֵן קִנִּיתִי אֲתֶכֶם הַיּוֹם וְאֶת־אֲדָמָתְכֶם לַפְּרָעָה הֲאֵלֶכֶם זֶרַע וּזְרַעְתֶּם אֶת־הָאֲדָמָה: 24 וְהִיָּה בַחֲבוּאֹת וּנְתַתֶּם חֲמוּשִׁית לַפְּרָעָה וְאַרְבַּע הַיֹּדֶת יִהְיֶה לָכֶם לְזֶרַע הַשָּׂדֶה וְלֹא־כִלְכֶּם וְלֹא־שֶׁר בְּבִתְכֶם וְלֹא־לֵל לְשִׁכְכֶם: 25 וַיֹּאמְרוּ הַחַיִּיתִנוּ נִמְצָאֵחַן בְּעֵינֵי אֲדָנִי וְהִיוּנוּ עֲבָדִים לַפְּרָעָה: 26 וַיִּשֶׁם אֹתָהּ יוֹסֵף לְחֵק עַד־הַיּוֹם הַזֶּה עַל־אֲדָמַת מִצְרַיִם לַפְּרָעָה לְחֹמֶשׁ רַק אֲדָמַת הַכֹּהֲנִים לִבְדָּם לֹא הָיְתָה לַפְּרָעָה: 27 וַיֹּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ מִצְרַיִם בָּאָרֶץ גִּשֹׁן וַיֵּאָחֲזוּ בָּהּ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבּוּ מֵאֵד: 28 וַיִּהְיֶה יַעֲקֹב בָּאָרֶץ מִצְרַיִם שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְהִי יִמֵּי־יַעֲקֹב שְׁנֵי חָמִישִׁים שָׁבַע שָׁנִים וָאַרְבַּעִים וּמֵאֵת שָׁנָה: 29 וַיִּקְרְבוּ יִמֵּי־יִשְׂרָאֵל לָמוּת וַיִּקְרָא לְבָנוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־נָא מִצָּאֵתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ שִׁים־נָא יָדְךָ תַּחַת יָרְכִי וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד וָאֱמֹת אֶל־נָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרַיִם: 30 וַשְׁכַּבְתִּי עַם־אֲבֹתִי וְנִשְׁאֲתִנִּי מִמִּצְרַיִם וּקְבַרְתִּנִּי בְּקִבְרָתָם וַיֹּאמֶר אֵנֹכִי אַעֲשֶׂה כְּדִבְרְךָ: 31 וַיֹּאמֶר הַשִּׁבְעָה לִּי וַיִּשְׁבַּע לוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל עַל־רֹאשׁ הַמָּטֶה: פ 48 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אֲבִיךָ חָלָה וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי בָנָיו עִמּוֹ אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרַיִם: 2 וַיִּגְדַּל לְיַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּה בִנְךָ יוֹסֵף בָּא אֵלָיְךָ וַיִּתְחַזַּק יִשְׂרָאֵל וַיִּשָּׁב עַל־הַמָּטֶה: 3 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־יוֹסֵף אֵל שְׂדֵי נִרְאָה־אֵלַי בְּלוֹז בָּאָרֶץ כִּנְעָן וַיִּבְרַךְ אֹתִי: 4 וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲנִנִי מִפְּרֶךְ וְהַרְבִּיתִךָ וְנִתְחַדֶּךָ לְקַחֵל עִמָּי וְנִתְחַדֶּךָ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְזֶרַעְךָ אַחֲרֶיךָ אֶחָת עוֹלָם: 5 וְעַתָּה שְׁנֵי־בָנֶיךָ הַנוֹלָדִים לָךְ בָּאָרֶץ מִצְרַיִם עַד־בָּאִי אֵלָיךָ מִצְרִימָה לִיְהִם אִפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה כִּרְאוֹבֵן וְשִׁמְעוֹן יִהְיוּ־לִי: 6 וּמוֹלִדְתְּךָ אֲשֶׁר־הוֹלִידֶת אַחֲרֵיהֶם לָךְ יִהְיוּ עַל שֵׁם אֲחֵיהֶם יִקְרָאוּ בְּנִיחֵלָם: 7 וְאֵנִי בָבֹאִי מִפְּרֶךְ מֵתָה עָלַי רַחֵל בָּאָרֶץ כִּנְעָן בְּדֶרֶךְ בְּעוֹד כְּבָרְתִּי־אֵינִי לָבֹא אַחֲרָהּ וְאֶקְבְּרָהּ שָׁם בְּדֶרֶךְ אֶפְרַת הוּא בֵּית לָחֶם: 8 וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־בָּנָיו יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה: 9 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֲבֹיו בְּנֵי הֵם אֲשֶׁר־נָתַתְּנִי לִי אֱלֹהִים בְּזֶה וַיֹּאמֶר קָח־נָא אֵלַי וְאֶכְרַסְכֶּם: 10 וַעֲנִי יִשְׂרָאֵל כְּבָדוֹ מֵזֶקֶן לֹא יוֹכַל לִרְאוֹת וַיִּנֶּשׂ אֹתָם אֵלָיו וַיִּשָּׁק לָהֶם וַיִּתְחַבֵּק לָהֶם: 11 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף רְאֵה פָנֶיךָ לֹא פָלַתִּי וְהִנֵּה הִרְאָה אֹתִי אֱלֹהִים גַּם אֶת־זֶרַעְךָ: 12 וַיּוֹצֵא יוֹסֵף אֹתָם מֵעַם בְּרַכְיוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ לְאַפְרַיִם אֶרֶצָּה: 13 וַיִּקַּח יוֹסֵף אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶת־אֶפְרַיִם בִּימִינוֹ מִשְׁמָאל יִשְׂרָאֵל וְאֶת־מְנַשֶּׁה בְּשִׁמְאֹל מִיְּמִינוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּנֶּשׂ אֵלָיו: 14 וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל אֶת־יְמִינוֹ וַיִּשֵּׁת עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וְהוּא הִצִּיעִיר וְאֶת־שְׁמָאלוֹ עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה שְׁכַל אֶת־יְדָיו כִּי מְנַשֶּׁה הַבְּכוֹר: 15 וַיִּבְרַךְ אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמֶר הָאֵל הִים אֲשֶׁר הִתְחַלְכּוּ אֲבֹתִי לִפְנֵי אֲבֹרָתָם וַיִּצְחַק הָאֱלֹהִים הָרַעָה אֹתִי מַעֲוִדִי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה: 16 הַמְּלָאךְ הַגָּאֵל אֹתִי מִכָּל־דַּעַר יִבְרַךְ אֶת־הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא בָּהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתִי אֲבֹרָתָם וַיִּצְחַק וַיְדַוּ לֵרֶב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: 17 וַיֵּרָא יוֹסֵף כִּי־נִשְׁיֵת אֲבֹיו דִּי־יְמִינוֹ עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וַיַּרְע בְּעֵינָיו וַיִּתְמַךְ יְדֵאֲבָיו לְהַסִּיר אֹתָהּ מֵעַל רֹאשׁ־אֶפְרַיִם עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה: 18 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֲבָיו לֹא־כֵן אֲבִי כִי־זֶה הַבְּכֹר שִׁים יְמִינוֹ עַל־רֹאשׁוֹ: 19 וַיִּמָּאֵן אֲבֹיו וַיֹּאמֶר יַדְעִיתִי בְנִי יָדְעִיתִי גַם־זֶהוּא יִהְיֶה־לָּעַם וְגַם־זֶהוּא יִגְדַּל וְאוֹלָם אֲחִיו הַקָּטָן יִגְדַּל מִמֶּנּוּ וְזֶרַעוֹ יִהְיֶה מְלֹא־הַנְּהוּסִים: 20 וַיְבָרְכֶם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בֶּךָ יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יִשְׁמַךְ אֱלֹהִים כָּאֶפְרַיִם וּכְמְנַשֶּׁה וַיִּשֶׁם אֶת־אֶפְרַיִם לִפְנֵי מְנַשֶּׁה: 21 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הִנֵּה אֲנֹכִי מֵת וְהָיָה אֱלֹהִים עִמָּכֶם וְהִשִּׁיב אֲתֶכֶם אֶל־אָרֶץ אֲבֹתֵיכֶם: 22 וְאֵנִי נִתְחִי לָךְ שִׁכְם אַחַד עַל־אֶחָד אֲשֶׁר לְקַחְתִּי מִיַּד הָאֲמֹרִי בְּחַרְבִּי וּבְקִשְׁתִּי: פ 49 וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל־בָּנָיו וַיֹּאמֶר הָאֶסְפוּ וְאֶנִּידָה לָכֶם אֶת אֲשֶׁר־יִקְרָא אֲתֶכֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים: 2 הַקְבִּצוּ וּשְׁמַעוּ בְנֵי יַעֲקֹב וּשְׁמַעוּ אֶל־יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם: 3 רְאוּבֵן בְּכֹרִי אֹתָהּ כָּחִי וְרַשִּׁית אוֹנִי יָחַד שָׂאת וַיִּתֵּר עֹי: 4 פָּחוּ כְּמִים אֶל־חֹתֶר כִּי עָלִית מִשְׁכְּבִי אֲבִיךָ אִז חָלַלְתָּ יְצוּעִי עָלָה: פ 5 שְׁמַעוּ

וליו אחים כלי חמס מכרתיהם: 6 בסדס אל-תבא נפשי בקהלם אל-תחד כבדי כי באפס הרנו איש וברצנם עקרו-שור: 7 ארור אפס כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל: 8 יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף איביך ישמחו לך בני אביך: 9 נור אריה יהודה מט רף בני עליה פרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימו: 10 לאיסור שבט מיהודה ומחלק מבין רגליו עד פריבא שילה וקרי שלון ולו יקחת עמים: 11 אסרי לגפן עירה וקרי עירון ולשרקה בני אתנו כבס בינן לבשו וברס-ענבים סותה וקרי סותח: 12 חכלילי עינים מינו ולבדשנים מחלב: 13 ובולן לחוף ימים ויבן והוא לחוף אניות וירכתו על-צידן: 14 וישקר חמר גרם רבץ בין המשפחים: 15 וירא מנחה כי טוב ואתה-ארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למסע-בד: 16 הן דרין עמו כאחד שבטי ישראל: 17 יהירן נתש על-ידך שפיפן על-ארח הנשך עקבי-סוס ויפל רכבו אחור: 18 לישועתך קניתי יהוה: 19 נד גדוד יגדנו והוא ינד עקב: 20 מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני-מלך: 21 נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי-שפר: 22 בן פרט יוסף בן פרט עלי-עין בנות צערה עלי-שור: 23 וימרהו ורבו וישטמהו בעלי הציו: 24 ותשב באיתן קשתו ופיו זרעי ידיו מירי יעקב משם רעה אבן ישראל: 25 מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם: 26 ברכת אביך נברו על-ברכת הורי עד-תאות נבעת עולם תהיון לראש יוסף ולקרדך נזיר אחיו: 27 בנמין זאב ישרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל: 28 כל-אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר-דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו בקך אתם: 29 ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל-עמי קברו אתי אל-אבתי אל-המערה אשר בשדה עפרון החתי: 30 במערה אשר בשדה המכפלה אשר על-פני-ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את-השדה מאת עפרון החתי לאחות-קבר: 31 שמה קברו את-אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את-יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את-לאה: 32 מקנה השדה והמערה אשר-בו מאת בני-חתי: 33 ויכל יעקב לצות את-בניו ויאסף רגליו אל-המטה ויגוע ויאסף אל-עמיו: 50 ויפל יוסף על-פני אביו ויבך עליו וישקלו: 2 ויצו יוסף את-עבדיו את-הלפאים לחנט את-אביו ויחנטו הרפאים את-ישראל: 3 וימלאו-לו ארבעים יום כי בן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום: 4 ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל-בית פרעה לאמר אסנא מצאתי חן בעיניכם ודברנא באוני פרעה לאמר: 5 אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כרתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה-נא ואקברה את-אבי ואשובה: 6 ויאמר פרעה עלה וקבר את-אביך כאשר השביעך: 7 ויעל יוסף לקבר את-אביו ויעלו אתו כל-עבדי פרעה זקני ביהו וכל זקני ארץ-מצרים: 8 וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרים עזבו בארץ גשן: 9 ויעל עמו נסדרב נס-פרשים ויהי המחנה כבד מאד: 10 ויבאו ער-גן האטד אשר בעבר הירדן ויספור-שם מספר גדול וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים: 11 וירא יושב הארץ הנעני אתה-אבל בן רן האטד ויאמרו אבל-כבד זה למצרים על-כן קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן: 12 ויעשו בניו לו בן כאשר צוה: 13 וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את-השדה לאחות-קבר מאת עפרון החתי על-פני ממרא: 14 וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל-העלים אתו לקבר את-אביו אחרי קברו את-אביו: 15 ויראו אחיו-יוסף כי-מת אביהם ויאמרו לו ישמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל-הרעה אשר נגלתו אתו: 16 ויצו אל-יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר: 17 כה-תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחסאתם כידעה נמלוד ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי ויבך יוסף בדברים אלו: 18 וילכו נס-אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים: 19 ויאמר אלהם יוסף אל-תיראו כי התחת אלהים אני: 20 ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחית עסר-ב: 21 ועתה אל-תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת-טפכם וינתם אותם וידבר על-לבם: 22 וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים: 23 וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן-מנשה ילדו על-ברכי יוסף: 24 ויאמר יוסף אל-אחיו אנכי מת ואלהים פקד ופקד אתכם והעלה אתכם מן-הארץ הזאת אל-הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב: 25 וישבע יוסף את-בני ישראל לאמר פקד ופקד אלהים אתכם והעלים את-עצמתי מהו: 26 וימת יוסף בן-מאה ועשר שנים ויחנטו אתו וישים בארון במצרים:

Exodus

1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו: **2** ראובן שמעון לוי ויהודה: **3** יששכר זבולן ובנימן: **4** דן ונפתלי גר ואשר: **5** ויהו כל־נפש יצאי ירדן־יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים: **6** וימת יוסף וכל־אחיו וכל הדור ההוא: **7** ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו בממד בממד ומלא הארץ אתם: פ **8** ויקם מלך־חדש על־מצרים אשר לא־ידע את־יוסף: **9** ויאמר אל־עמו הנה עם בני ישראל רב ועצים ממנו: **10** הבה נתחכמה לו פן־ירבה והיה כ־יתקראנה מלחמה ונוסף נסהו: על־שנאונו ונלחם־בנו ועלה מן־הארץ: **11** וישמו עליו שר־ מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את־פחם ואת־דעמס: **12** וכאשר יענו אתו בן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל: **13** ויעבדו מצרים את־בני ישראל בפרך: **14** וימררו את־חייהם בעבדה קשה בחמר ובכלבנים ובכל־עבדה בשדה את כל־עבדתם אשר־עבדו בהם בפרך: **15** ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת פרה ושם השנית פועה: **16** ויאמר בילדכן את־העבריות וראיתן על־האבנים אספן הוא את־המתן או ואת־בת היא ותיח: **17** ותיראן המילדת את־האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיון את־הילדים: **18** ויקרא מלך־מצרים למילדת ויאמר לכן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיון את־הילדים: **19** ותאמרן המילדת אל־פרעה כי לא כנשים המצרית העברית כ־יתחיות הנה בטרם תבוא אלהן המילדת וילדו: **20** וישוב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאוד: **21** ויהי כ־ייראו המילדת את־האלהים ויעש להם בתים: **22** ויצו פרעה כל־עמו לאמר כל־הבן הילוד היארה תשליכהו וכל־הבת תחיון: ס **2** וילך איש מבית לוי ויקח את־בת־לוי: **2** ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי־טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים: **3** ולא־יכלה עוד הצפינו ותקח־לו תבת נמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את־הילד ותשם בסוף על־שפת הים: **4** ותתצב אחת מרחק דלעה מה־יעשה לו: **5** ותדר בת־פרעה לרחץ על־היאר ונערתיה הלכת על־י האר ותרא את־התבה בתוך הסוף ותשלח את־אמתה ותקחה: **6** ותפתח ותראהו את־הילד והנה־נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה: **7** ותאמר אחת אל־בת־פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותניק לך את־הילד: **8** ותאמר־לה בת־פרעה לבי ותלך העלמה ותקרא את־אם הילד: **9** ותאמר לה בת־פרעה הילכי את־הילד הזה והינקתו לי ואני אתן את־שכרך ותקח האשה הילד ותניקהו: **10** ויגדל הילד ותבא־הו לבת־פרעה ויהי־לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן־המים משיתו: **11** ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל־אחיו וירא בס בלחם וירא איש מצרי מכה איש־עברי מאחיו: **12** ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את־המצרי וישמנהו בחול: **13** ויצא ביום השני והנה שני־אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך: **14** ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את־המצרי ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר: **15** וישמע פרעה את־הדבר הזה ויבקש להרג את־משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ־מדין וישב על־הבאר: **16** ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את־הרהטם להשקות צאן אביהן: **17** ויבאו הרעים ויגרשו ויקם משה וישען וישק את־צאנם: **18** ותבאנה אל־דעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום: **19** ותאמרן איש מצרי הציילנו מיד הרעים וגם־דלה דלה לנו וישק את־הצאן: **20** ויאמר אל־בנותיו ואני למה זה עזבתן את־האיש קראן לו ויאכל לחם: **21** ויואל משה לשבת את־האיש ויתן את־צפרה בתו למשה: **22** ותלד בן ויקרא את־שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ זכריה: פ **23** ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאמרו בני־ישראל מן־העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל־האלהים מן־העבדה: **24** וישמע אלהים את־נאקתם ויזכר אלהים את־בריתו את־אברהם את־יצחק ואת־יעקב: **25** וירא אלהים את־בני ישראל וידע אלהים: ס **3** ומשה היה רעה את־צאן יתרו חתנו כהן מדין וינתן את־הצאן אחר המדבר ויבא אל־הר האלהים הרבה: **2** וירא מלאך יהוה אליו בלב־תאש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה אינו אכל: **3** ויאמר משה אסרה־נא ואראה את־המראה הגדל הזה מדוע לא־יבער הסנה: **4** וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲנִי: 5 וַיֹּאמֶר אֶל־תִּקְרַב הָלֵם שֶׁל־עֲלִיד מִעַל רִגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עומד עָלָיו אֲדַמְתִּי־קֹדֶשׁ הוּא: 6 וַיֹּאמֶר אֲנִי אֱלֹהֵי אֲבִיךָ אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיִסְתַּחֲרֶנּוּ תַּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי רָא מַה־בֵּיט אֶל־הָאֱלֹהִים: 7 וַיֹּאמֶר יְהוָה רֹא רֹא רְאִיתִי אֶת־עֵינִי עִמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶת־צַעֲקָתְךָ שָׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נִגְשֵׁי כִּי יָדַעְתִּי אֶת־מַכְאִבּוֹ: 8 וְאֵדָר לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם וְלַהֲעֵלְתוֹ מִן־הָאָרֶץ הַהִוא אֶל־אֶרֶץ מִטְבָּה וְרַחֲבָה אֶל־אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וְדִבְשׁ אֶל־מָקוֹם הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֹמֶרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוֹסִי: 9 וְעַתָּה הִנֵּה צַעֲקַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי וְגַם־רְאִיתִי אֶת־הַחֲלוֹץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לְחַצֵּים אֹתָם: 10 וְעַתָּה לֵךְ וְאֶשְׁלַחְךָ אֶל־פְּרָעָה וְהוֹצֵא אֶת־עַמִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם: 11 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים מִי אֲנִי כִּי אֵלֶךְ אֶל־פְּרָעָה וְכִי אוֹצִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם: 12 וַיֹּאמֶר כִּי־אֶהְיֶה עִמָּךְ וְהָיָה הָאֹת כִּי אֲנִי שֶׁלַחְתִּיךָ בְּהוֹצִיאְךָ אֶת־הָעָם מִמִּצְרַיִם תַּעֲבֹדוּן אֶת־הָאֱלֹהִים עַל הַהָר הַזֶּה: 13 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים הִנֵּה אֲנִי בָּא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי לָהֶם אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלַחְנִי אֲלֵיכֶם וְאָמְרוּ־לִי מַה־שָּׁמוֹ מִה אָמַר אֲלֵהֶם: 14 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה אֲהִיָּה אֲשֶׁר אֶהְיֶה וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲהִיָּה שְׁלַחְנִי אֲלֵיכֶם: 15 וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה כֹּה־תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב שְׁלַחְנִי אֲלֵיכֶם וְהִשְׁמִי לַעֲלֹם זֶה וְכִרִי לְדֹר דֹּר: 16 לָךְ וְאֶסַּפְתִּי אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי אֲלֵהֶם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם נִרְאָה אֵלַי אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ יִצְחָק וְיַעֲקֹב לֹא מִר פֶּקֶד פֶּקֶדְתִּי אֹתְכֶם וְאֶת־הַעֲשׂוֹי לָכֶם בְּמִצְרַיִם: 17 וְאָמַר אֲעֵלֶה אִתְּכֶם מִעַנֵּי מִצְרַיִם אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֹמֶרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוֹסִי אֶל־אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וְדִבְשׁ: 18 וְשָׁמַעְנִי לְקַלֵּךְ וְכֹא תִּי אֶתָּה וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְאָמַרְתֶּם אֵלָיו יְהוָה הוּא אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים נִקְרָה עָלֵינוּ וְעַתָּה נִלְכְּהָ־נָא דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבָּר וְנִבְחָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ: 19 וְאִנִּי יָדַעְתִּי כִּי לֹא־יִתֵּן אֹתְכֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהֵלֶךְ וְלֹא בִּיד חֲזָקָה: 20 וְשִׁלַּחְתִּי אֶת־יָדִי וְהִכִּיתִי אֶת־מִצְרַיִם בְּכָל נִפְלְאוֹתַי אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה בְּקִרְבּוֹ וְאֶחְרִירֶכֶן יִשְׁלַח אֹתְכֶם: 21 וְנִתַּחֲתִי אֶת־הָעָם־הַזֶּה בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וְהָיָה כִּי תִלְכוּן לֹא תִלְכוּ רִיקָם: 22 וְשִׁאלָה אֲשֶׁר מִשְׁכַּנְתֶּם וּמִגֶּרְתֶּם בֵּיתְהֶם כִּלְי־כֶסֶף וְכִלְי זָהָב וְשִׁמְלֹת וְשִׁמְתָם עַל־בְּנֵיכֶם וְעַל־בְּנֹתֵיכֶם וְנִצַּלְתֶּם אֶת־מִצְרַיִם: 4 וְעַתָּה מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר וְתֵן לֹא־יֹאמְנוּ לִי וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְּקִלִּי כִּי יֹאמְרוּ לֹא־נִרְאָה אֵלֶיךָ יְהוָה: 2 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה (מֹזֶה) (מַה־זֶּה) בִּידְךָ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה: 3 וַיֹּאמֶר הַשְׁלִיכֵהוּ אֶרֶצָה וְיִשְׁלִיכֵהוּ אֶרֶצָה וְיִהְיֶה לְנֶחֶשׁ וְיִנָּס מֹשֶׁה מִפָּנָיו: 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה שְׁלַח יָדְךָ וְאֶחָז בְּזִנְבּוֹ וְיִשְׁלַח יָדוֹ וְיִחָקֵף בּוֹ וְיִהְיֶה לְמֹשֶׁה בְּכַפּוֹ: 5 לְמַעַן יֹאמְנוּ כִּי־נִרְאָה אֵלֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֶיךָ אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ יִצְחָק וְיַעֲקֹב וְיַעֲקֹב: 6 וַיֹּאמֶר יְהוָה לוֹ עוֹד תִּבְאֵנָּה יָדְךָ בְּחִיקְךָ וְיִבֵּא יָדוֹ בְּחִיקוֹ וְיוֹצֵאָה וְהָיָה יָדוֹ מִצְרַעַת כְּשִׁלְנִי: 7 וַיֹּאמֶר הֲשֵׁב יָדְךָ אֶל־חִיקְךָ וְיִשֵּׁב יָדוֹ אֶל־חִיקוֹ וְיוֹצֵאָה מִחִיקוֹ וְהִנֵּה־שָׁבָה כְּכִשְׁרוֹ: 8 וְהָיָה אִם־לֹא יֹאמְנוּ לָךְ וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקֹל הָאֵת הָרָאשׁוֹן וְהָאֲמִינוּ לְקֹל הָאֵת הָאֲחֵרוֹן: 9 וְהָיָה אִם־לֹא יֹאמְנוּ גַם לְשֵׁנִי הָאֲחֹת הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּן לְקֹלְךָ וְלִקְחָתָּ מִמִּינִי הַיָּאֵר וְשִׁפְתָּהּ הַיִּבְשָׁה וְהָיָה הַיָּמִים אֲשֶׁר תִּחַךְ מִן־הַיָּאֵר וְהָיָה לָדֶם בִּיבֹשֶׁת: 10 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה בִּי אֲדֹנָי לֹא אִישׁ דְּבָרִים אֲנִי גַם מִתְּמוּל גַּם מִשְׁלֹשׁ גַּם מֵאָז דִּבַּרְתָּ אֶל־עַבְדְּךָ כִּי כִבְדִּפְתָּ וּכְבַד לְשׁוֹן אֲנִי: 11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו מִי שָׁם פֶּה לֹאֲדַם אוֹ מִי־שׁוֹם אֶלֶם אוֹ חֵרֶשׁ אוֹ פֶּה אוֹ עוֹר הִלָּא אֲנִי יְהוָה: 12 וְעַתָּה לָךְ וְאֲנִי אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבָּר: 13 וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי שְׁלַח־נָּא בְּיַד־תִּשְׁלַח: 14 וַיַּחֲרֹף יְהוָה בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הִלָּא אֶחָד אֵיךְ הָלֹוּ יָדַעְתִּי כִּי־דַבֵּר יִדְבַּר הוּא וְגַם הִנֵּה־הוּא יֹצֵא לְקִרְאָתְךָ וְרָאָה וְשָׁמַח בְּלִבּוֹ: 15 וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו וְשָׁמַח אֶת־הַדְּבָרִים בְּפִיו וְאֲנִי אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ וְעִם־פִּיּוֹ וְהוֹרִיתִי אֹתְכֶם אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן: 16 וְדִבַּרְתֶּהוּ לָךְ אֶל־הָעָם וְהָיָה הוּא יִהְיֶה־לָּךְ לְפֶה וְאַתָּה תִּהְיֶה־לוֹ לֵאלֹהִים: 17 וְאַתָּה־מֹשֶׁה הָיָה תִּחַךְ בִּידְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־בוֹ אֶת־הָאֵת: 18 וְיֵלֶךְ מֹשֶׁה וְיִשָּׁב אֶל־יִתְרֵהוּ וַיֹּאמֶר לוֹ אֲלֵכָה נָּא וְאֶשְׁכְּבָה אֶל־אִחִי אֲשֶׁר־בְּמִצְרַיִם וְאֶרְאֶה הָעוֹדֵם חַיִּים וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה לָךְ לְשָׁלוֹם: 19 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבָּר לָךְ שֶׁב מִצְרַיִם כִּי־נִתְּנוּ כָּל־הָאֲנָשִׁים הַמִּבְקָשִׁים אֶת־נַפְשְׁךָ: 20 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־בְּנֵי וְיִרְפָּסָם עַל־הַחֲמֹר וַיִּשָּׁב אֶרֶצָה מִצְרַיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־מֹשֶׁה הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ: 21 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּלִכְתְּךָ לָשׁוּב מִצְרַיִם רֹא רֹא כָּל־הַמִּפְתּוּחִים אֲשֶׁר־שָׁמַח בְּיָדְךָ וְעָשִׂיתָם לִפְנֵי פְרָעָה וְאִנִּי אֶחָד אֶתְּלֹב וְלֹא יִשְׁלַח אֶת־הָעָם: 22 וְאָמַרְתָּ אֶל־פְּרָעָה כֹּה אָמַר יְהוָה בְּנִי בְּכֹרִי יִשְׂרָאֵל: 23 וְאָמַר אֵלֶיךָ שְׁלַח אֶת־בְּנִי וְעַבְדִּנִי וְתִמְאֵן לְשַׁלְּחוֹ הִנֵּה אֲנִי הָרִי אֶתְּלֹב בְּכַרְךָ: 24 וְהָיָה בְּדֶרֶךְ בְּמִלּוֹן וְיִפְגְּשׁוּהוּ יְהוָה וְיִבְקֹשׁ מִיָּתוֹ:

25 ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותנע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי:
 26 וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת: פ 27 ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה
 המדבר ו' לך ויפגשוהו בהר האלהים וישקלו: 28 ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה
 אשר שלח ואת כל האתת אשר צוהו: 29 וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני
 ישראל: 30 וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתת לעיני
 העם: 31 ויאמן העם וישמעו כדבר יהוה את בני ישראל וכי ראה את עניני ויקרו
 וישתחו: 5 ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח
 את עמי ויחגו לי במדבר: 2 ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקול לשלח את ישראל
 לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח: 3 ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו
 נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פויפגענו בדבר או בחרב:
 4 ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את העם מעמשי לכו לסבלתיכם:
 5 ויאמר פרעה הירדבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם: 6 ויצו פרעה ביום
 ההוא את הנושאים בעם ואת שטרי לאמר: 7 לא תאספון לתת תבן לעם ללכן הלבנים
 כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן: 8 ואת מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול
 שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה
 נזבחה לאלהינו: 9 תכבד העבדה עלי האנשים ויעשרבה ואל ישעו בדברי שר: 10 ויצאו
 נני ש' העם ושטרי ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה איני נתן לכם תבן: 11 אתם
 לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר: 12 ויפץ העם בכל ארץ
 מצרים לקשש קש לתבן: 13 והנושאים אצים לאמר פלו מעשיכם דבריו ביום פאשר
 בהיות התבן: 14 ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם ננשי פרעה לאמר יהודע לא
 כליתם חכם ללכן כתמול שלשם נסתמול נסדיו: 15 ויבאו שטרי בני ישראל ויעשו
 אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך: 16 תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו
 עשו והנה עבדיך מכים ותטא עמך: 17 ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים
 נלכה נזבחה ליהוה: 18 ועתה לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם ותכן לבנים תתנו: 19 ויראו
 שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבריו ביום: 20 ויפגעו
 את משה ואת אהרן נציבים לקראתם בצאתם מאת פרעה: 21 ויאמרו אלהם רא יהוה
 עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחוני בעיני פרעה ובעיני עבדי לתת חרב בידם
 להרגנו: 22 וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתי:
 23 ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלתי את עמך:
 6 ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה וביד חזקה
 יגרשם מארצו: ס 2 וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה: 3 וארא אל אברהם
 אליצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם: 4 וגם הקמתי את בריתי
 אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה: 5 וגם אני שמעתי
 את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי: 6 לכן אמר
 לבני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מסבל מצרים והצלתי אתכם מעבדתם
 וגם אלהי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים: 7 ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם
 לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מסבל מצרים: 8 והבאתי
 אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה
 לכם מורשה אני יהוה: 9 וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח
 ומעבדה קשה: פ 10 וידבר יהוה אל משה לאמר: 11 בא דבר אל פרעה מלך מצרים
 וישלח את בני ישראל מארצו: 12 וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו
 אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים: פ 13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצוה
 אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים: ס 14 אלה
 ראשי בית אבות בני ראובן בכר ישראל חנוך ופלוא חצרון וקרמי אלה משפחת
 ראובן: 15 ובני שמעון ימאל וימין ואהר ויכין וצחר ושאול בן הכנעני אלה משפחת
 שמעון: 16 ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושלושים
 ומאת שנה: 17 בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם: 18 ובני קהת קהת ויזהר וחברון
 ועיזאל ושני חיי קהת שלש ושלשים ומאת שנה: 19 ובני מררי מחלי ומושי אלה משפחת
 הלוי לתלדתם: 20 ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה

ושני חיי עמלם שבע ושלשים ומאת שנה: 21 ובני יצחק קרח ונפג וזכרי: 22 ובני עזיאל מישאל ואלעפן וסחרי: 23 ויקח אהרן את־אלישבע בת־עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את־נדב ואת־אביהוא את־אלעזר ואת־איתמר: 24 ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרחי: 25 ואלעזר בן־אהרן לקח־לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את־פינתס אלה ראשי אבות הלויים למשפחתם: 26 הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את־בני ישראל מארץ מצרים על־צבאתם: 27 הם המדברים אל־פרעה מלך מצרים להוציא את־בני־ישראל ממצרים הוא משה ואהרן: 28 ויהי ביום דבר יהוה אל־משה בארץ מצרים: פ 29 וידבר יהוה אל־משה לאמר אני יהוה דבר אל־פרעה מלך מצרים את־כל־אשר אני דבר אליך: 30 ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה: פ 7 ויאמר יהוה אל־משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך: 2 אתה תדבר את־כל־אשר אצוּר ואהרן אחיך ידבר אל־פרעה ושלח את־בני־ישראל מארצו: 3 ואני אקשה את־לב פרעה והרביתי את־אתתי ואת־מופתי בארץ מצרים: 4 ולא־ישמע אִלֶּכֶם פרעה ונתתי את־ידו במצרים והוצאתי את־צבאתי את־עמי בני־ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים: 5 וידעו מצרים כי־אני יהוה בנשתי את־ידו על־מצרים והוצאתי את־בני־ישראל מתוכם: 6 ועש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם בן־עשו: 7 ומשה בן־שמונים שנה ואהרן בן־שלוש ושמנים שנה בדברם אל־פרעה: פ 8 ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר: 9 כי ידבר אִלֶּכֶם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל־אהרן קח את־מטף והשלך לפני־פרעה ויהי לחנין: 10 ויבא משה ואהרן אל־פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את־מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לחנין: 11 ויקרא גס־פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גס־הם חרשמי מצרים בלתי־היהם כן: 12 וישליכו איש מטהו ויהיו לחנינים ויכלע משה־אהרן את־מטתם: 13 ויחזק לב פרעה ולא שמע אִלֶּכֶם כאשר דבר יהוה: פ 14 ויאמר יהוה אל־משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם: 15 לך אל־פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על־שפת היאר והמטה אשר־נהפך לנחש תקח בידך: 16 ואמרת אליו יהוה אֱלֹהֵי העברים שלחני אליך לאמר שלח את־עמי ויעבדני במדבר והנה לא־שמעת עדיפה: 17 כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר־בידי על־המים אשר ביאר ונהפכו לדם: 18 והדגה אשר־ביאר תמות ובאש הי אר ונלאו מצרים לשחות מים מן־היאר: פ 19 ויאמר יהוה אל־משה אמר אל־אהרן קח מטף ונסה־ידך על־מימי מצרים על־נהרותם על־יאריהם ועל־אנמיהם ועל־כל־מקנה מימיהם ויהי־דם בכל־ארץ מצרים ובעצים ובאנשים: 20 ויעשו־כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את־המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו וינהפכו כל־המים אשר־ביאר לדם: 21 והדגה אשר־ביאר מתה ויבאש היאר ולא־יכלו מצרים לשחות מים מן־היאר ויהי הדם בכל־ארץ מצרים: 22 ויעשו־כן חרשמי מצרים בלטיהם ויחזק לב־פרעה ולא־שמע אִלֶּכֶם כאשר דבר יהוה: 23 ויפג פרעה ויבא אל־ביתו ולא־שח לבו גס־לזאת: 24 ויחפרו כל־מצרים סביבת היאר מים לשחות כי לא יכלו לשח ממימי היאר: 25 וימלא שבעת ימים אחרי הכות־יהוה את־היאר: פ 26 ויאמר יהוה אל־משה בא אל־פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את־עמי ויעבדני: 27 ואם־מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את־כל־נבולך בצפרדעים: 28 ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחור משכבך ועל־משתך ובבית עבדך ובעמך ובתנורך ובמשארותיך: 29 ובכה ובעמך ובכל־עבדך ועלו הצפרדעים: 8 ויאמר יהוה אל־משה אמר אל־אהרן נסה את־ידך במטף על־הנהרות על־היארם ועל־האנמים והעל את־הצפרדעים על־ארץ מצרים: 2 ויש אהרן את־ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותחס את־ארץ מצרים: 3 ויעשו־כן החרשמים בלטיהם ויעלו את־הצפרדעים על־ארץ מצרים: 4 ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אל־יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את־העם ויחזרו ליהוה: 5 ויאמר משה לפרעה החפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדך ולעמך להכרית הצפרדעים מן־הארץ ומביתך רק ביאר תשאננה: 6 ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי־אני פיהוה אלהינו: 7 וסרו הצפרדעים מן־הארץ ומביתך ומעמך רק ביאר תשאננה: 8 ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אליהוהוה על־דבר הצפרדעים אשר־שם לפרעה: 9 ועש יהוה כדבר משה וימתו

Exodus

הַצִּפְרָדַיִם מִן־הַחֲצִלָה וּמִן־הַשֶּׁדֶת: 10 וַיִּצְבְּרוּ אֹתָם חֲמֹרֶם חֲמֹרֶם וּתְבֹאֵשׁ הָאָרֶץ: 11 וַיֵּרָא פָּרְעֵה כִּי הִיתָה הָרוּחָהּ וְהַכֶּבֶד אֲתִלְכוּ וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאִשֶּׁר דִּבֶּר יְהוָה: 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֹמַר אֶל־אַהֲרֹן נֹטֵה אֶת־מַטֶּךָ וְהָיָה אֶת־עֶפֶר הָאָרֶץ וְהָיָה לִכְנֶס בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: 13 וַיַּעֲשׂוּ כֵן וַיֵּט אַהֲרֹן אֶת־יָדוֹ בְּמִטְהוֹ וַיֵּךְ אֶת־עֶפֶר הָאָרֶץ וַתֵּהִי כֹהֲנִים בְּאֶדָם וּבִבְהֶמָה: 14 וַיַּעֲשׂוּ כֵן הַחֲרָשִׁים בְּלִשְׁתֵּיהֶם לְהוֹצִיא אֶת־הַכֹּהֲנִים וְלֹא יָכְלוּ וַתֵּהִי כֹהֲנִים בְּאֶדָם וּבִבְהֶמָה: 15 וַיֹּאמְרוּ הַחֲרָשִׁים אֶל־פָּרְעֵה אֲנֵכָם אֱלֹהִים הוּא וַיַּחֲזֹק לִב־פָּרְעֵה וּלֹא־שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאִשֶּׁר דִּבֶּר יְהוָה: 16 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִשְׁכֵּם בִּבְקָר וַתִּחַצֵּב לִפְנֵי פָּרְעֵה הַנֶּה יוֹצֵא הַמִּימָה וְאִמְרַת אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלַח עַמִּי וַיַּעֲבְדֵנִי: 17 כִּי אִם־אֵינְךָ מִשְׁלַח אֶת־עַמִּי הֲנִי מִשְׁלִיחַ בְּךָ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבַעֲמֻךָ וּבַכְּתִיף אֶת־הָעֶרֶב וּמִלֹּא בְּתֵי מִצְרַיִם אֶת־הָעֶרֶב וְגַם הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־הֵם עֲלֶיהָ: 18 וְהַפְּלִיתִי בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־הָאָרֶץ לְפָנָיו אֲשֶׁר עַמִּי עֹמֵד עֲלֶיהָ לְבִלְתִּי הוֹחֵשׁ עֲרֵב לִמְעַן תֵּדַע כִּי אֲנִי יְהוָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: 19 וּשְׁמַתִּי פַת בּוֹן עַמִּי וּבֵין עַמֻּךְ לְמַחֵר הִיְהִי הָאֵת הַזֶּה: 20 וַיַּעַשׂ יְהוָה כֵּן וַכָּבַד עֲרֵב בֵּיתָה פָּרְעֵה וּבֵית עַבְדּוֹ וּבְכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם תִּשְׁחַת הָאָרֶץ מִפְּנֵי הָעֶרֶב: 21 וַיִּקְרָא פָּרְעֵה אֶל־מֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר לָכוּ זַבְחוּ לֵאלֹהֵיכֶם בְּאָרֶץ: 22 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לֹא נִכּוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן כִּי תוֹעֵבֶת מִצְרַיִם נִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ הֵן נִזְבַּח אֶת־תּוֹעֵבֶת מִצְרַיִם לַעֲנִיֵּיהֶם וְלֹא יִסְקְלֵנוּ: 23 דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים נֶלְךְ בְּמִדְבָּר וּזְבַחְנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ כְּאִשֶּׁר יֹאמַר אֱלֹהֵינוּ: 24 וַיֹּאמֶר פָּרְעֵה אֲנֹכִי אֲשַׁלַּח אֲתֶכֶם וּזְבַחְתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִדְבָּר רַק הִרְחַק לֹא־תִרְחִיקוּ לֵלֶכֶת הַעֲתִירוּ בַּעֲדִי: 25 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי יוֹצֵא מַעֲמֹךְ וְהַעֲתַרְתִּי אֶל־יְהוָה וְסָר הָעֶרֶב מִפְּרֹעָה מִעֲבָדָיו וּמַעֲמֹךְ מִחֹר לֹק אֶל־יֹסֵף פָּרְעֵה הַחַל לְבִלְתִּי שְׁלַח אֶת־הָעַם לִזְבַּח לַיהוָה: 26 וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פָּרְעֵה וַיַּעֲתֵר אֶל־יְהוָה: 27 וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה וַיִּסָּר הָעֶרֶב מִפְּרֹעָה מִעֲבָדָיו וּמַעֲמֹךְ לֹא נִשְׂאָר אֶחָד: 28 וַיִּכְבַּד פָּרְעֵה אֶת־לְבוֹ גַּם בַּפֶּעַם הַזֹּאת וְלֹא שְׁלַח אֶת־הָעַם: 9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פָּרְעֵה וּדְבַרְתָּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבְדֵנִי: 2 כִּי אִם־מֵאֵן אַתָּה לִשְׁלַח וְעוֹדֶךָ מִחוּץ בָּם: 3 הִנֵּה יֵד־יְהוָה הוּיָהּ בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בְּשׂוֹרָה בְּסוֹסִים בְּחֲמֹרִים בְּגַמְלִים בְּבָקָר וּבְצֹאֵן דִּבֶּר כְּבֹד מֵאֹד: 4 וְהַפְּלִיא יְהוָה בֵּין מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל וּבֵין מִקְנֵה מִצְרַיִם וְלֹא יָמוּת מִקַּל־לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דִּבֶּר: 5 וַיֵּשֶׁם יְהוָה מוֹעֵד לְאֹמֶר מֹחֵר יַעֲשֶׂה יְהוָה הַדָּבָר הַזֶּה בְּאָרֶץ: 6 וַיַּעַשׂ יְהוָה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה מִמַּחֲרַת יוֹמָת כָּל מִקְנֵה מִצְרַיִם וּמִמִּקְנֵה בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־מָת אֶחָד: 7 וַיִּשְׁלַח פָּרְעֵה וְהָיָה לֹא־מָת מִמִּקְנֵה יִשְׂרָאֵל עַד־אֶחָד וַיִּכְבַּד לֵב פָּרְעֵה וְלֹא שְׁלַח אֶת־הָעַם: 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן קְחוּ לָכֶם מִלֵּא חֲפִיזֵיכֶם פִּיחַ כִּבְשָׁן וְזִרְקוּ מֹשֶׁה הַשְׁמִימָה לַעֲנִי פָּרְעֵה: 9 וְהָיָה לְאֶבֶק עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְהָיָה עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה לִשְׁחִין פֶּרֶחַ אֲבַעֲבַעַת בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: 10 וַיִּקְחוּ אֶת־פִּיחַ הַכִּבְשָׁן וַיַּעֲמִדוּ לִפְנֵי פָּרְעֵה וַיִּזְרֹק אֹתוֹ מֹשֶׁה הַשְׁמִימָה וַיְהִי שְׁחִין אֲבַעֲבַעַת פֶּרֶחַ בְּאֶדָם וּבִבְהֶמָה: 11 וְלֹא־יָכְלוּ הַחֲרָשִׁים לַעֲמֹד לִפְנֵי מֹשֶׁה מִפְּנֵי הַשְׁחִין כִּי־הָיָה הַשְׁחִין בַּחֲרָשִׁים וּבְכָל־מִצְרַיִם: 12 וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת־לֵב פָּרְעֵה וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאִשֶּׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה: 13 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִשְׁכֵּם בִּבְקָר וַתִּחַצֵּב לִפְנֵי פָּרְעֵה וְאִמְרַת אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבְדֵנִי: 14 כִּי בַּפֶּעַם הַזֹּאת אֲנִי שְׁלַח אֶת־כָּל־מַגְפָּתִי אֶל־לְבָבְךָ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבַעֲמֻךָ עֲבֹדוּ תֵדַע כִּי אֲנִי כְּגֹנִי בְּכָל־הָאָרֶץ: 15 כִּי עַתָּה שְׁלַחְתִּי אֶת־יָדִי וְאֶת־עֹמֶק הַיָּם וְתִכְחַד מִן־הָאָרֶץ: 16 וְאֹלִם עֲבֹדוּ זֹאת הַעַמְדֹתֶיךָ עֲבֹדוּ הָרֶאֱתָךְ אֶת־כַּחַי וְלִמְעַן סַפֵּר שְׁמִי בְּכָל־הָאָרֶץ: 17 עוֹדֶךָ מִסְחֹלָל בְּעַמִּי לְבִלְתִּי שְׁלַח־ם: 18 הֲנִי מִמְשִׁיר קֶעַת מֹחֵר בְּרֹד כְּבֹד מֵאֹד אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כְּמֹהוּ בַּמִּצְרַיִם לְמוֹדֵיהֶם הַנֹּסְדָה וְעַד־עַתָּה: 19 וְעַתָּה שְׁלַח הֵעָז אֶת־מִקְנֶךָ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לָךְ בְּשׂוֹרָה כָּל־הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־יִמְצָא בְּשׂוֹרָה וְלֹא יֹאסֵף הַבֵּיתָה וַיֵּרֶד עֲלֵהֶם הַבָּרָד וַתָּמוּ: 20 הִיֵּרָא אֶת־דִּבְרֵי יְהוָה מִעֲבָדָיו פָּרְעֵה הֵנִיס אֶת־עַבְדּוֹ וְאֶת־מִקְנֵהוּ אֶל־הַבָּתִּים: 21 וְאֲשֶׁר לֹא־שָׁם לְבוֹ אֶל־דִּבְרֵי יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶת־עַבְדּוֹ וְאֶת־מִקְנֵהוּ בְּשׂוֹרָה: 22 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נֹטֵה אֶת־יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי בָרָד בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל־עֶשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: 23 וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־מִטְהוֹ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי נָתַן קָלָת וַיִּכְרַד וַתִּחַלֵּךְ אֵשׁ אֶרֶצָה וַיִּמָּטֵר יְהוָה בָּרָד עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: 24 וַיְהִי בָרָד וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבָּרָד כְּבֹד מֵאֹד אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כְּמֹהוּ בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאֵז הַיָּתֵה לְעוֹי: 25 וַיֵּךְ הַבָּרָד בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֵת כָּל־אֲשֶׁר בְּשׂוֹרָה מֵאָדָם וְעַד־בְּהֶמָה וְאֵת כָּל־עֶשֶׂב הַשָּׂדֶה

הכה הכרד ואת־כֹּל־עֵץ הַשָּׂדֶה שָׁבַר: 26 רק בארץ נָשַׁן אֲשֶׁר־שָׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה
 בָּרֶד: 27 וַיִּשְׁלַח פָּרְעֹה וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם חֲטָאִיתִי הַפַּעַם יְהוָה הַצִּדִּיק
 וְאֲנִי וְעַמִּי הָרָשָׁעִים: 28 הַעֲתִירוּ אֵלַיִּיהוָה וְרַב מִהֵיִת קֶלֶת אֱלֹהִים וּבָרֶד וְאֶשְׁלַחָה אֲחֵכֶם
 וְלֹא תִסְפֹּן לַעֲמֹד: 29 וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֹשֶׁה כִּצָּאִיתִי אֶת־הָעִיר אֲפֹשֶׁר אֲתִכְפִּי אֶל־יְהוָה
 הַקָּלוֹת וַיַּחְדְּלוּ וְהִבְרָר לֹא יִהְיֶה־עוֹד לִמְעַן תֵּדַע כִּי לַיהוָה הָאָרֶץ: 30 וְאַתָּה וְעַבְדֶּיךָ
 יִדְעִיתִי כִּי טָרָם תִּירָאוּן מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים: 31 וְהַפְשַׁתָּה וְהַשְׁעֵרָה נִכְתָּה כִּי הַשְׁעֵרָה אָבִיב
 וְהַפְשַׁתָּה גִבְעֹל: 32 וְהַחֲשָׁה וְהַכְסֵּמָה לֹא נָכו כִּי אֶפִּילָה הָהָה: 33 וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מִעַם פָּרְעֹה
 אֶת־הָעִיר וַיִּפְרֹשׁ כַּפּוּי אֶל־יְהוָה וַיַּחְדְּלוּ הַקָּלוֹת וְהַכְרַד וּמִטָּר לֹא־נָתַךְ אֶרֶצָה: 34 וַיִּרְא
 פָּרְעֹה כִּי־חָדַל הַמִּטָּר וְהַכְרַד וְהַקָּלוֹת וַיֹּסֶף לַחֲטֹא וַיִּכְבַּד לְבֹו הוּא וְעַבְדָּיו: 35 וַיִּחְזַק לִבּוֹ
 פָּרְעֹה וְלֹא שָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בִּיד־מֹשֶׁה: פ 10 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 בָּא אֶל־פָּרְעֹה כִּי־אֲנִי הַכְּבַדְתִּי אֶת־לְבָבוֹ וְאַתְּלִב וְעַבְדָּיו לִמְעַן שְׂתִי אֲחִתִּי אֵלֶּה בְּקִרְבִּי:
 2 וּלְמַעַן תִּסְפֹּר בְּאֲזִנִּי בֶנֶךְ וּבֶנֶךְ־בֶּנֶךְ אֶת אֲשֶׁר הִתְעַלְלִיתִי בַּמִּצְרִים וְאַת־אֲחִתִּי אֲשֶׁר־שָׂמִיתִי בָּם
 וַיִּדְעָתָם כִּי־אֲנִי יְהוָה: 3 וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פָּרְעֹה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
 הָעִבְרִים עַד־מָתַי מֵאֲנֶת לַעֲנֹת מִפְּנֵי שְׁלַח עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי: 4 כִּי אִם־מָאֵן אַתָּה לְשַׁלֵּךְ
 אֶת־עַמִּי הַנֶּנִּי מִבְּיַד מִחַר אַרְבָּה בְּגִבְלֶךָ: 5 וְכִסָּה אֶת־עֵינֵי הָאָרֶץ וְלֹא יוֹכַל לִרְאֹת
 אֶת־הָאָרֶץ וְאִכְלוּ אֶת־יִתְדֵי הַפִּלְטָה הַנּוּ שְׂאֵרֹת לָכֶם מִן־הַכְּרַד וְאָכַל אֶת־כֹּל־הָעֵץ הַצִּמָּח
 לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה: 6 וּמִלֹּאֹ בַחֲדָי וּבַחֲדָי וּבַחֲדָי וּבַחֲדָי כֹּל־עַבְדֶּיךָ וּבַחֲדָי כֹּל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֲבֹתֶיךָ
 וְאֲבֹת אֲבֹתֶיךָ מִיּוֹם הַיּוֹם עַל־הָאָרֶץ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפֹּן וַיֵּצֵא מִעַם פָּרְעֹה: 7 וַיֹּאמְרוּ
 עַבְדֵי פָּרְעֹה אֵלָיו עַד־מָתַי יִהְיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שְׁלַח אֶת־הָאֱנָשִׁים וַיַּעֲבֹדוּ אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֵיהֶם הַטָּרָם תֵּדַע כִּי אֲבָדָה מִצְרַיִם: 8 וַיּוֹשֶׁב אֶת־מֹשֶׁה וְאַת־אַהֲרֹן אֶל־פָּרְעֹה וַיֹּאמֶר
 אֲלֵהֶם לָכוּ עַבְדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִי וּמִי הַחֲלָכִים: 9 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּנִעְרֵינוּ וּבִזְכוּנֵינוּ
 נִלְךָ בְּכִנְיֹנוּ וּבְכִנּוּתֵנוּ בְּצִאֲנוּ וּבְכִבְרֵנוּ נִלְךָ כִּי חֲנִי־יְהוָה לָנוּ: 10 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יְהִי כֵן
 יְהוָה עִמָּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֲחֵכֶם וְאַת־שִׂפְכֶם רְאוּ כִי רָעָה נִגַּד פְּנִיכֶם: 11 לֹא כֵן לְכוּ־נָא
 הַנִּבְרִים וְעַבְדוּ אֶת־יְהוָה כִּי אַתָּה אַתָּם מִבְּקָשִׁים וַיִּנְרַשׁ אֲתָם מֵאֵת פְּנֵי פָּרְעֹה: פ
 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָטָה יָדְךָ עַל־אָרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרְבֶּה וַיַּעַל עַל־אָרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּאכַל
 אֶת־כֹּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ אֶת כֹּל־אֲשֶׁר הַשָּׂאִיר הַכְּרַד: 13 וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־מִטָּהּ עַל־אָרֶץ מִצְרַיִם
 וַיְהִיָּה נֶהָג רוּחַ קָרִים בָּאָרֶץ כֹּל־הַיּוֹם הַהוּא וְכֹל־הַלֵּילָה הַכְּרַד הָיָה וְרוּחַ הַקָּדִים נָשָׂא
 אֶת־הָאֲרָבָה: 14 וַיַּעַל הָאֲרָבָה עַל כֹּל־אָרֶץ מִצְרַיִם וַיֵּנֶחַ כָּל־כָּבוֹל מִצְרַיִם כְּבֹד מֵאֹד
 לִפְנֵי לֹא־הָיָה כֵן אֲרָבָה כְּמֹהוּ וְאַחֲרָיו לֹא יִהְיֶה־כֵן: 15 וַיִּכַּס אֶת־עֵינֵי כֹל־הָאָרֶץ וַתַּחֲשֹׁךְ
 הָאָרֶץ וַיֹּאכַל אֶת־כֹּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ וְאֵת כֹּל־פְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר הַכְּרַד וְלֹא־נֹתַר
 כֹּל־יֵרֶק בָּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּכֹל־אָרֶץ מִצְרַיִם: 16 וַיִּמָּתֶר פָּרְעֹה לִקְרֹא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן
 וַיֹּאמֶר חֲטָאִיתִי לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם: 17 וְעַתָּה שָׂא נָא חֲטָאִיתִי אֵךְ הַפַּעַם וְהַעֲתִירוּ
 לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיֹּסֶר מִעָלָי רַק אֶת־הַמּוֹת הָהָה: 18 וַיֵּצֵא מִעַם פָּרְעֹה וַיַּעֲתֶר אֶל־יְהוָה:
 19 וַיַּהֲפֹךְ יְהוָה רִיחָיו חֲזָק מֵאֹד וַיִּשָּׂא אֶת־הָאֲרָבָה וַיַּחֲקֵעְהוּ יָמָה סוּף לֹא נִשְׂאֵר אֲרָבָה
 אֶחָד כָּל־גִּבּוֹל מִצְרַיִם: 20 וַיִּחְזַק יְהוָה אֶת־לִבּוֹ פָּרְעֹה וְלֹא שָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: פ
 21 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָטָה יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֹשֶׁךְ עַל־אָרֶץ מִצְרַיִם וַיָּמָשׁ חֹשֶׁךְ:
 22 וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֹשֶׁךְ־אֲפֹלָה בְּכֹל־אָרֶץ מִצְרַיִם שְׁלֹשַׁת יָמִים: 23 לֹא־רָאוּ
 אִישׁ אֶת־אָחָיו וְלֹא־קָמוּ אִישׁ מִמְּתַחֲתֵי שְׁלֹשַׁת יָמִים וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹרַח בְּמוֹשְׁבֹתָם:
 24 וַיִּקְרָא פָּרְעֹה אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לָכוּ עַבְדוּ אֶת־יְהוָה רַק צִאֲנוּכֶם וּבְכִרְכֶּם צִנֵּן גִּם־שִׂפְכֶם
 יִלְךָ עִמָּכֶם: 25 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה גִּם־אַתָּה תִּתֵּן בִּידֵנוּ זִכְרוֹת וְעִשְׂנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ:
 26 גִּם־מִקְנֵנוּ יִלְךָ עִמָּנוּ לֹא תִשָּׂאֵר פֶּרֶסָה כִּי מִמֶּנִּי נִקַּח לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַנְחֵנוּ
 לֹא־נִעַל מִהַנְּעֹבֵד אֶת־יְהוָה עַד־בָּאֲנוּ שָׁמָּה: 27 וַיִּחְזַק יְהוָה אֶת־לִבּוֹ פָּרְעֹה וְלֹא אָבָה
 לְשַׁלַּח־ם: 28 וַיֹּאמְרוּ־לוֹ פָּרְעֹה לֵךְ מִעָלַי הַשֹּׁמֵר לֵךְ אֶל־חֲסֵף רְאוּת פְּנֵי כִי בְיוֹם רֵאֲתָךְ פְּנֵי
 תְמוֹת: 29 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֵּן דִּבַּרְתָּ לֹא־אֶסֶף עוֹד רְאוּת פְּנִיךָ: פ 11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 עוֹד נִנֵּה אֲחֹר־ אָבִיב עַל־פָּרְעֹה וְעַל־מִצְרַיִם אַחֲרֵי־כֵן יִשְׁלַח אֲחֵכֶם מִזֶּה כְּשִׁלּוֹךְ כֹּלָה רָשָׁע
 יִנְרַשׁ אֲחֵכֶם מִזֶּה: 2 דִּבְרָנָא בְּאֲזִנִּי הָעַם וַיִּשְׁאָלוּ אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ וְאִשָּׁה מֵאֵת רֵעֻתָהּ
 כֹּל־כִּסֵּף וְכָל־יָדָב: 3 וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־חֵן הָעַם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם גִּם הָאִישׁ מֹשֶׁה גָּדוֹל מֵאֹד
 בָּאָרֶץ מִצְרַיִם בְּעֵינֵי עַבְדֵי־פָּרְעֹה וּבְעֵינֵי הָעַם: פ 4 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֹּה אָמַר יְהוָה פְּחַצֵּת
 הַלֵּילָה אֲנִי וַיֵּצֵא בַחֲדָי מִצְרַיִם: 5 וּמֵת כֹּל־בְּכוֹר בָּאָרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר פָּרְעֹה הַיֹּשֵׁב

על־כֶּסֶס אוֹ עַד בְּכוֹר הַשְּׁפָחָה אֲשֶׁר אַחֵר הַרְחִים וְכָל בְּכוֹר בְּהֵמָה: 6 וְהִיְתָה צַעֲקָה גְדֹלָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר כָּמֹהוּ לֹא נִהְיְתָה וְכִמֹּהוּ לֹא תִסָּף: 7 וְלִכְלֹכוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִחְרִץ־לֵבָב לִשְׁנוֹ לְמֵאִישׁ וְעַד־בְּהֵמָה לִמְעַן תִּדְעוּן אֲשֶׁר יִפְלֶה יְהוָה בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל: 8 וַיִּרְדּוּ כָל־עַבְדֵּיךָ אֵלֶּה אֵלַי וְהִשְׁתַּחֲוִּי־לִי לֵאמֹר צֵא אִתָּה וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־בְּרִנְלֶיךָ וְאֶחָד־יָרֵכְךָ וְצֵא וּנְצֵא מִעַם־פְּרַעַה בְּחִרְיָאֵף: 9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֹא־יִשְׁמַע אֲלֵיכֶם פְּרַעַה לִמְעַן רַבּוֹת מִזִּפְתִּי בָאֶרֶץ מִצְרַיִם: 10 וְנִמְשָׁה וְאֶהְרֹן עֲשׂוּ אֶת־כָּל־הַמּוֹפְתִים הָאֵלֶּה לִפְנֵי פְרַעַה וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרַעַה וְלֹא־שָׁלַח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרְצוֹ: פ 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן בָּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר: 2 הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רִאשׁ חֲדָשִׁים רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם לַחֲדָשִׁי הַשָּׁנָה: 3 דַּבְּרוּ אֶל־כָּל־עַדַּת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בְּעֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שֵׁה לְבֵית־אִבְתּוֹ שֵׁה לְבֵית: 4 וְאִם־יִמְעַט הַבֵּית מִהֵיטָא מִשֵּׁה וְלִקְחָהּ הוּא וּשְׂכֵנוֹ הַקָּרֵב אֶל־בֵּיתוֹ בְּמִכְסַּת נֶפֶשׁ אִישׁ לִפְיָ אֲכֹלוּ תִכְסּוּ עַל־הַשֵּׁה: 5 שֵׁה תָמִיד זָכַר בְּיָשְׁנָה יִהְיֶה לָכֶם מִן־הַכֹּכָבִים וּמִן־הַעֲזִים תִּקְחוּ: 6 וְהָיָה לָכֶם לַמִּשְׁמֶרֶת עַד אֲרֻבָּעָה עֶשֶׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וּשְׁחָטוּ אוֹתוֹ כָּל קָהָל עַד־תִּשְׂרָאֵל בֵּין הָעֲרָבִים: 7 וְלִקְחוּ מִן־הָהָדָם וְנָתְנוּ עַל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וְעַל־הַמַּשְׁקוֹף עַל הַבְּתִים אֲשֶׁר־יֹאכְלוּ אוֹתוֹ בָּהֶם: 8 וְאֲכֹלוּ אֶת־הַבָּשָׂר בַּלֵּילָה הַזֶּה צִלְיָאֵשׁ וּמוֹצוֹת עַל־מַרְרִים יֹאכְלֶהוּ: 9 אֶל־תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וּבִשְׁלֹ מִבְּשֵׁל בָּמִים כִּי אִם־צִלְיָאֵשׁ רִאשׁוֹ עַל־כִּרְעָיו וְעַל־קִרְבּוֹ: 10 וְלֹא־תוֹחֲלוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וְהִנָּתַר מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר בָּאֵשׁ תִּשְׂרָפוּ: 11 וְכִכָּה תֹאכְלוּ אוֹתוֹ מִתֵּינִים חֲגָרִים נְעִלִים בָּרֵג לִיכֶם וּמִקְלֶכֶם בִּידְכֶם וְאֲכַלְתֶּם אוֹתוֹ בַּחֲפוּזֹן פֶּסַח הוּא לֵיהוָה: 12 וְעֲבַרְתִּי בָאֶרֶץ־מִצְרַיִם בַּלֵּילָה הַזֶּה וְאֲכַלְתֶּם בָּאֶרֶץ כָּל־בְּכוֹר מִצְרַיִם מֵאֶדָם וְעַד־בְּהֵמָה וּבְכָל־אֶחָד מִצְרַיִם אֲעֹשֶׂה שְׁפָטָה אֲנִי יְהוָה: 13 וְהָיָה הָדָם לָכֶם לָאֵף עַל הַבְּתִים אֲשֶׁר אִתְּם שָׁם וְרֵאִיתִי אֶת־הָדָם וְפָסַחְתִּי עֲלֵכֶם וְלֹא־יִהְיֶה בְכֶם נֶגֶף לְמִשְׁחִית בַּהֲבִית בָּאֶרֶץ מִצְרַיִם: 14 וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכְרוֹן וְחִנָּם אוֹתוֹ חֵן לֵיהוָה לְדַרְחֵיכֶם חֶסֶד עוֹלָם תִּחְנְנוּ: 15 שִׁבְעַת יָמִים מִצוֹת תֹּאכְלוּ אֲךְ בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן תִּשְׁבִּיתוּ שָׂאֵר מִבְּתִיכֶם כִּי כָל־אֲכַל חֲמִץ וְנִכְרְתָה הִנֵּה פֶשַׁע הוּא מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם הָרִאשׁוֹן עַד־יוֹם הַשְּׁבִיעִי: 16 וּבְיוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מִלְאָכָה לֹא־יַעֲשֶׂה בָהֶם אִךְ אֲשֶׁר יֹאכַל לְכָל־נֶפֶשׁ הוּא לִבְדּוֹ יַעֲשֶׂה לָכֶם: 17 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַמּוֹצוֹת כִּי בְעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת־צְבָאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה לְדַרְחֵיכֶם חֶסֶד עוֹלָם: 18 בְּרֵאשׁוֹן בָּאֲרֻבָּעָה עֶשֶׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּעֶרֶב תֹּאכְלוּ מִצֵּת עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֹשְׂרִים לַחֹדֶשׁ בְּעֶרֶב: 19 שִׁבְעַת יָמִים שָׂאֵר לֹא יִמְצָא בְּבִתְיֶכֶם כִּי כָל־אֲכַל מִחֻמָּצַת וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַדַּת יִשְׂרָאֵל בָּנֵר וּבְאֹזֶרֶת הָאֶרֶץ: 20 כָּל־מִחֻמָּצַת לֹא תֹאכְלוּ בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם תֹּאכְלוּ מִצוֹת: פ 21 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם מִשְׁכּוֹ וְקָחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפַּחְתִּיכֶם וּשְׁחָטוּ הַפֶּסַח: 22 וְלִקְחֹתֶם אֲנָתָה אוֹזֹב וּשְׁבַלְתֶּם בָּהֶם אֲשֶׁר־בִּסָּף וְהִנַּחְתֶּם אֶל־הַמַּשְׁקוֹף וְאֶל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וְעַל־הַמַּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת עַד־בֹּקֶר: 23 וְעַבְרָ יְהוָה לְנֶגֶף אֶת־מִצְרַיִם וְרָאָה אֶת־הַמִּצְרַיִם וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וּפָסַח יְהוָה עַל־הַפֶּתַח וְלֹא יָתֵן הַמִּשְׁחָת לְבֹא אֶל־בְּתִיכֶם לְנֶגֶף: 24 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה לְחֻק־לֶךְ וּלְבִנְיָךְ עַד־עוֹלָם: 25 וְהָיָה כִּי־תִבְאֹו אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר יָתֵן יְהוָה לָכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַעֲבָדָה הַזֹּאת: 26 וְהָיָה כִּי־יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם בְּנִיכֶם מַה הָעֲבָדָה הַזֹּאת לָכֶם: 27 וְאָמַרְתֶּם וְכַח־פֶּסַח הוּא לֵיהוָה אֲשֶׁר פָּסַח עַל־בְּתִי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִבְּמִצְרַיִם בְּנֶגְפוֹ אֶת־מִצְרַיִם וְאֶת־בְּתִינִי הִצִּיל וַיִּקְדֵּר הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲוּ: 28 וַיִּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כִּן עָשׂוּ: 29 וְהָיָה בַּחֲצִי הַלַּיְלָה יִהְיֶה הַכָּה כָּל־בְּכוֹר בָּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר פְּרַעַה הַיֹּשֵׁב עַל־כֶּסֶאָו עַד בְּכוֹר הַשִּׁבִּי אֲשֶׁר בְּבֵית הָבוֹר וְכָל בְּכוֹר בְּהֵמָה: 30 וַיָּקֶם פְּרַעַה לֵילָה הוּא וְכָל־עַבְדָּיו וְכָל־מִצְרַיִם וְהָיָה צַעֲקָה גְדֹלָה בְּמִצְרַיִם כִּי־אֵין בֵּית אִישׁ אִישׁ וְאִשְׁשָׁם מָת: 31 וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן לֵילָה וַיֹּאמֶר קוּמוּ צֵאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי גַם־אַתֶּם גַּם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה כְּדִבְרֵכֶם: 32 גַּם־צֹאנְכֶם גַּם־בְּקִרְכֶּם קָחוּ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם וּלְכוּ וּבְרַכְתֶּם גַּם־אִתִּי: 33 וְתַחֲזֹק מִצְרַיִם עַל־הָעָם לְמַהֵר לְשַׁלְּחָם מִן־הָאֶרֶץ כִּי אָמְרוּ פְּלִגְנוּ מִתִּים: 34 וַיִּשָּׂא הָעָם אֶת־בָּצָקוֹ מִרֶם יַחֲמִץ מִשְׁאֲרָתָם צִרְחָה בְּשַׁמְלָתָם עַל־שִׁכְמָם: 35 וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כְּדִבַּר מֹשֶׁה וַיִּשְׁאֲלוּ מִמִּצְרַיִם כָּל־כֶּסֶף וְכָל־זָהָב וּשְׁמָלָה: 36 וְהָיָה נָתַן אֶת־חֵן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיִּנְצְלוּ אֶת־מִצְרַיִם: פ 37 וַיִּסְעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵרַעַמְסֵס סִכְתָּה כֶּשֶׁם־מֵאוֹת אֶלֶף רִגְלֵי הַנִּבְרִים לְבַד מִנֶּשֶׁךְ: 38 וְגַם־עֶרֶב רַב עָלָה אִתָּם וְצֹאן וּבָקָר מִקְנֵה כְּבֹד מְאֹד: 39 וַיֹּאפּוּ אֶת־הַבָּצָק אֲשֶׁר הוֹצִיָּאוּ מִמִּצְרַיִם

ענת מצות כי לא חמץ כיינ רשע ממצרים ולא יכלו להתמחמה ונס צדה לאעשו להם:
40 ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה: **41** ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים: **42** ליל שמורים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמורים לכל בני ישראל ללדתם: פ **43** ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נקר לא יאכל בו: **44** וכל עבד איש מקנות פסח ומלתה אתו אז יאכל בו: **45** תושב ושכיר לא יאכל בו: **46** בבית אחד יאכל לאחוצא מן הבית מן הבשר חוצה ועצם לא תשבירו: **47** כל עדת ישראל יעשו אתו: **48** וכי יגור אחד גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאורח הארץ וכל ערל לא יאכל בו: **49** תורה אחת יהיה לאורח ולגר הנר בחוככם: **50** ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו: **51** ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני

ישראל מארץ מצרים על צבאתם: פ **13** וידבר יהוה אל משה לאמר: **2** קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: **3** ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ: **4** היום אתם יצאים בחדש האביב: **5** והיה כייביאך יהוה אל ארץ הפנעני ותחתי והאמרי ותחתי והיבולי אשר נשבע לאבותיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבודה הזאת בחדש הזה: **6** שבעת ימים תאכל מצת וביים השביעי חג ליהוה: **7** מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל ובלד: **8** והנדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים: **9** והיה לך לאות על ירך ולזכרון בין עיניך למען תחיה וזרת יהוה בפרך כי בני חזקה הוצאך יהוה ממצרים: **10** ושמרת את החקק הזאת למועדה מימים ימימה: **11** והיה כייביאך יהוה אל ארץ הפנעני כאשר נשבע לך ולאבותיך ונתנה לך: **12** והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטרו שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה: **13** וכל פטרו חמר תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה: **14** והיה כייביאך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים: **15** ויהי כיהקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטרו רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה: **16** והיה לאות על ירך ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים: **17** ויהי בשלח פרעה את העם ולא נתנם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כיו אמר אלהים פרע חם העם בראתם מלחמה וישבו ממצרים: **18** ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים: **19** ויחן משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד ופקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם: **20** ויסעו מסכת ויחנו באתם בקצה המדבר: **21** ויהי זה הלך לפניו יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה: **22** לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם: פ

14 וידבר יהוה אל משה לאמר: **2** דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מן הל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו עליהם: **3** ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר: **4** וחו קתי את לב פרעה ודרך אחריהם ואפדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כראני יהוה ויעשו: **5** ויגר למלך מצרים כי רחץ העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כיישלחנו את ישראל מעבדנו: **6** ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו: **7** ויחן שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על כלו: **8** ויחן יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה: **9** וירדפו מצרים אחריהם וישנו אותם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרישו וחילו על פי החירת לפני בעל צפן: **10** ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את ישיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אליהו: **11** ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים: **12** הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ועבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר: **13** ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישיעת יהוה אשר עשה

Exodus

לכם היום כי אשר ראיתם את־מצרים היום לא תסיפו לראתם עוד עד־עולם: 14 יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון: פ 15 ויאמר יהוה אל־משה מה־תצעק אלי דבר אל־בני־ישראל ויסעו: 16 ואתה הרים את־מטף ונטה את־ידך עליהם ובקעוהו ויבאו בני־ישראל בתוך הים ביבשה: 17 ואני הנני מחזק את־לב מצרים ויבאו אחריהם ואקבדה בפרעה ובכל־חילו ברכבו ובפרשיו: 18 וידעו מצרים כי־אני יהוה בהפכדי בפרעה ברכבו ובפרשיו: 19 ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם: 20 ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את־הלילה ולא־קרב זה אל־זה כל־הלילה: 21 ויש משה את־ידו על־הים וילך יהוה את־הים ברוח קדים עזה כל־הלילה וישם את־הים לחרבה ויבקעו המים: 22 ויבאו בני־ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חמה מימינם ומשמאלם: 23 וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל־תוך הים: 24 ויהי באש־מרת הבקר וישקף יהוה אל־מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים: 25 ויסר את אפן מרכבתיו וינהגו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה ילחם בהם במצרים: פ 26 ויאמר יהוה אל־משה נטה את־ידך עליהם וישבו המים על־מצרים על־רכבו ועל־פרשיו: 27 ויש משה את־ידו על־הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את־מצרים בתוך הים: 28 וישבו המים ויכסו את־הרכב ואת־הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא־נשאר בהם עד־אחר: 29 ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חמה מימינם ומשמאלם: 30 ויושע יהוה ביום ההוא את־ישראל מיד מצרים וירא ישראל את־מצרים מת על־שפת הים: 31 וירא ישראל את־היד הנדלה אשר עשה יהוה במצרים וייראו העם את־יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו: פ 15 אז ישיר־משה ובני ישראל את־השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי־נאה נאה סוס ורכבו רמה בים: 2 עזי וזמרת יהוה ויהי־לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארמננהו: 3 יהוה איש מלחמה יהוה שמו: 4 מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים־סוף: 5 תהמת וסכימו ירדו במצולת כמ־אבן: 6 ימינך יהוה נאדרי בפה ימינך יהוה תרעץ אויב: 7 וברב גאוןך תהרס קמך תשלח חרנך יאכלמו כקש: 8 וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמ־רגל נולים קפאו תהמת בלב־ים: 9 אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידו: 10 נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים: 11 מ־רכמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא: 12 נמית ימינך תבלעמו ארץ: 13 נחית בחסדך עסיו נאלת נהלת בעז אל־נוה קדשך: 14 שמעו עמים ורגזו חיל אחז ישיב פלשת: 15 אז נבהלו אלו־פ אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמוו כל ישיב כנען: 16 תפל עליהם אימתה ופחד בגדל ויופך ידמו כאבן עד־יעבר עמך יהוה עד־יעבר עסיו קנית: 17 תבאמו ותשעמו בהר נחלחך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידך: 18 יהוה ימלך לעלם ועד: 19 כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם את־מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים: פ 20 ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את־תוף בידה ותצאן כל־הנשים אחריה בתפס ובמחלת: 21 ותען להם מרים שירו ליהוה כי־נאה נאה סוס ורכבו רמה בים: פ 22 ויסע משה את־ישראל מים־סוף ויצאו אל־מדבר־שור וילכו שלשת־ימים במדבר ולא־מצאו מים: 23 ויבאו מרתה ולא כלו לשחת מים מרתה כי מרים הם על־כן קרא־שמה מרה: 24 וילנו העם על־משה לאמר מה־נעשה: 25 ויצעק אליה זה ויהוה יהוה עץ וישלך אל־המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסו: 26 ויאמר א־שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמת כל־חקי כל־המחלה אשר־שמת במצרים לא־אשים עליך כי אני יהוה רפאך: פ 27 ויבאו אילמה ושם שתיים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחננו־שם

על־המים: 16 ויסעו מאילם ויבאו כל־עדת בני־ישראל אל־מדבר־סין אשר בין־אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים: 2 (ויילנו) [ויילונ] כל־עדת בני־ישראל על־משה ועל־אהרן במדבר: 3 ויאמרו אלהם בני ישראל מיריתן מותנו ביד־יהוה בארץ מצרים בשבתנו על־סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כ־יהוצאתם אתנו אל־המדבר הזה להמת את־כל־הקהל הזה ברעב: פ 4 ויאמר יהוה אל־משה הנני

ממסיר לכם לחם מן־השמים ויצא העם ולקטו דבר־יום ביום למען אנסנו הילך בתורת־אם־לא: 5 והיה ביום הששי והכינו את אשר־יביאו והיה משנה על אשר־ילקטו יום־יום: 6 ויאמר משה ואהרן אל־כל־בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים: 7 ובקר וראיתם את־כבוד יהוה בשמעו את־תלנתים על־יהוה ונחנו מה כי (תלונ) (תלינן) עלינו: 8 ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את־תלנתיכם אשר־אתם מלינים עליו ונחנו מה לא־עלינו תלנתים כי על־יהוה: 9 ויאמר משה אל־אהרן אמר אל־כל־עדת בני ישראל קרב לפני יהוה כי שמע את תלנתים: 10 ויהי כדבר אהרן אל־כל־עדת בני־ישראל ויפנו אל־המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן: 11 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 12 שמעתי את־תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו־לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם: 13 ויהי בערב ותעל השלל ותכס את־החמרה ובבקר יהיה שכבת הטל סביב למחנה: 14 ותעל שכבת הטל והנה על־פני המדבר דק מוספס דק ככפר על־הארץ: 15 ויראו בני־ישראל ויאמרו איש אל־אחיו מן הוא כי לא ידע מה־הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה: 16 זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו: 17 ויעשר־כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט: 18 וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר איש לפי־אכלו לקטו: 19 ויאמר משה אלהם איש אל־יותר ממנו עדי־בקר: 20 ולא־שמעו אל־משה ויותר אנשים ממנו עדי־בקר וזרם חולעים ויבאש ויקצף עליהם משה: 21 וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחס השמש ונס: 22 והיו ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל־נשיא העדה ויגידו למשה: 23 ויאמר אלהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת־קדש ליהוה מתר את אשר־תאפו אפו ואת אשר־תבשלו בשלו ואת כל־הערף הניחו לכם למשמרת עדי־בקר: 24 ויניחו אתו עדי־הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש וימה לא־היתה בו: 25 ויאמר משה אכלהו היום כירשבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה: 26 ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה־בו: 27 ויהי ביום השביעי וצאו מן־העם ללקט ולא מצאו: 28 ויאמר יהוה אל־משה עד־אנה מאנתם לשמר מצותי ותורת־י: 29 ראו כִּי־יהוה נתן לכם השבת על־כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבון איש תחתיו אל־יצא איש ממקומו ביום השביעי: 30 וישבתו העם ביום השביעי: 31 ויקראו בית־ישראל את־שמו מן והוא כדור עד לכן ושמעו כצפיחת בדבש: 32 ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדורותיכם למען יראו את־הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציא אתכם מארץ מצרים: 33 ויאמר משה אל־אהרן קח צנצנת אחת ותדשמה מלא־העמר מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת לדורותיכם: 34 כאשר צוה יהוה אל־משה ויניחנה אהרן לפני העדת למשמרת: 35 ובני ישראל אכלו את־הם ארבעים שנה עד־באם אל־ארץ נושבת את־המן אכלו עד־באם אל־קצה ארץ כנען: 36 והעמר עשרית האיפה הוא: פ 17 ויסעו כל־עדת בני־ישראל ממדבר־סין למס עיהם על־פי יהוה ויחזו ברפידים ואין מים לשתי העם: 2 וירב העם עם־משה ויאמרו תגיד לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה־תריבון עמדי מה־תנסון את־יהוה: 3 ויצא שם העם למים ויגלן העם על־משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית את־י ואת־בני ואת־מקני בצמא: 4 ויצעק משה אל־יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט ויסקלני: 5 ויאמר יהוה אל־משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומסך אשר הכית בו את־היאר קח בידך והלכת: 6 הנני עמד לפניך שם על־הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתי העם ויעש כן משה לעיני זקני ישראל: 7 ויקרא שם המקום מסה ומריבה עדי־רבו בני ישראל ועל נסתם את־יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אם־אין: פ 8 ויבא עמלק וילחם עם־ישראל ברפידים: 9 ויאמר משה אליהו־שע בחרלנו אנשים וצא הלחם בעמלק מתר אנכי נצב על־ראש הנבעה ומטה האלהים ביד: 10 ויעש יהושע כאשר אמר־לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הנבעה: 11 והיה כאשר ירים משה ידו ויגבר ישראל וכאשר יניח ידו ויגבר עמלק: 12 וידו משה כבדים ויקחו־אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחר ומזה אחר ויהי ידיו אמונה עד־בא השמש: 13 ויחלש יהושע את־עמלק ואת־עמו לפי־חרבו: פ 14 ויאמר יהוה אל־משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כִּי־מחה

אמחה' את־זכר עמלק מתחת השמים: 15 ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי:

16 ויאמר כִּידֹד על־כֹּס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר: פ 18 וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל־אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כִּיהוֹצִיא יהוה את־ישראל ממצרים: 2 ויחז יתרו חתן משה את־צפרה אשת משה אחר שלוחיו: 3 ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר היתי בארץ נכריה: 4 ושם האחד אליעזר כִּי־אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה: 5 ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל־משה אל־המדבר אשר־הוא חנה שם הר האלהים: 6 ויאמר אל־משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה: 7 ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישקלו וישאלו איש־לרעהו לשלום ויבאו האלה: 8 ויספר משה לחתנו את כל־אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל־התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה: 9 ויחד יתרו על כל־הטובה אשר־עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים: 10 ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל אתה־עם מתחת יר־מצרים: 11 עתה ידעתי כִּי־גדול יהוה מכל־האלהים כי בדברך אשר דוּו עליהם: 12 ויחז יתרו חתן משה עלה ויזכרים לאלהים ויבא אחריו וכלו זקני ישראל לאכל־לחם עִם־חתן משה לפני האלהים: 13 ויהי מִמחרת וישב משה לשפט אתה־עם ויעמד העם על־משה מן־הבקר עד־הערב: 14 וירא חתן משה את כל־אשר־הוא עשה לעם ויאמר מה־הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל־העם נצב עליך מן־בקר עד־ערב: 15 ויאמר משה לחתנו כי־בא אלי העם לדרש אלהים: 16 כִּי־יהיה להם דבר בא אלי ושפסתי בין איש ובין רעהו והודעתי את־דקי האלהים ואת־תורתיו: 17 ויאמר חתן משה אליו לא־שוב הדבר אשר אתה עשה: 18 נכל תכל גִּם־אתה גִּם־העם הזה אשר עמך כִּי־קבד מִמך הדבר לא־תוכל עשהו לבדך: 19 עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את־הדברים אל־האלהים: 20 והזהרתה אתה־ם את־החקים ואת־התורות והודעת להם את־הדרך וילכו כה ואת־המעשה אשר יעשו: 21 ואתה תחזה מכל־העם אנשי־חיל יראי אלהים אנשי אמת שְׂנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת: 22 ושפטו את־העם בכל־עת והיה כל־הדבר הנדל ויבאו אליך וכל־הדבר הקטן ישפוטוהם והקל מעליך ונשאו אתך: 23 אם את־הדבר הזה תעשה וצוץ אלהים ויכלת עמך וגם כל־העם הזה על־מקמו יבא בשלום: 24 וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר: 25 ויבחר משה אנשי־חיל מכל־ישראל ויתן אתם ראשים על־העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת: 26 ושפטו את־העם בכל־עת את־הדבר הקשה ויבאון אל־משה וכל־הדבר הקטן ישפוטו הם: 27 וישלח משה את־חתנו וילך לו אל־ארצו: פ

19 בחדש השלישי לצאת בני־ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני: 2 ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחזו במדבר ויחזו־שם ישראל נגד ההר: 3 ומשה עלה אל־האלהים ויקרא אליו יהוה מן־ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותניד לבני ישראל: 4 אתם ראיכם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על־כנפי נשרים ואבא אתכם אלי: 5 ועתה אם־שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את־בריתי והייתם לי סגלה מכל־העמים כִּי־לי כל־הארץ: 6 ואתם תהיו־לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל־בני ישראל: 7 ויבא משה ויקרא לזקני העם ושם לפניהם את כל־הדברים האלה אשר צוהו יהוה: 8 ויענו כל־העם ויחדו ויאמרו כל אשר־דבר יהוה נעשה ונשמע משה את־דברי העם אל־יהוה: 9 ויאמר יהוה אל־משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם־בך ואמינו לעולם ויגד משה את־דברי העם אל־יהוה: 10 ויאמר יהוה אל־משה לך אל־העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם: 11 והיו נכנים ליום השלישי כִּי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל־העם על־הר סיני: 12 והגבלתי את־העם סביב לאמר השמרו לכם עולת בהר וגנע בקצהו כל־הנגע בהר מות יומת: 13 לא־תגע בו יד כִּי־סקול יס קל אוריה יורה אם־בהמה אם־איש לא יחיה במשך היכל המה יעלו בהר: 14 וירד משה מן־ההר אל־העם ויקדש את־העם וכבסו שמלתם: 15 ויאמר אל־העם היו נכנים לשלש ימים אל־תגעו אל־אשה: 16 ויהי ביום השלישי בהית הבקר ויהי קול וברקים וענן כבד על־ההר וקל שפך חזק מאד ויחרד כל־העם אשר במחנה: 17 ויוצא משה את־העם לקראת האלהים מן־המחנה ויתיצבו

בתחתית ההר: 18 והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ועל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כלההר מאד: 19 ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יענו בקול: 20 וירד יהוה על-הר סיני אל-ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל-ראש ההר ויעל משה: 21 ויאמר יהוה אל-משה רד הער בעם פריהרסו אליהוה לראות ונפל ממנו רב: 22 וגם הכהנים הנשים אליהוה יחקדשו פריפרץ בהם יהוה: 23 ויאמר משה אליהוה לא יוכל העם לעלת אל-הר סיני כיאתה הערתה בנו לאמר הנבל אתההר וקדשתו: 24 ויאמר אליו יהוה לד-רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אליהרסו לעלת אליהוה פריפרץ בהם: 25 וירד משה אל-העם ויאמר אלהם: ס

20 וידבר אלהים את כלהדברים האלה לאמר: ס 2 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: 3 לא יהיה-לך אלהים אחרים על-פני: 4 לא תעשה-לך פסל וכל-תמונה אשר בשמים מ מעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: 5 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על-בנים על-שלשים ועל-רבעים לשנאי: 6 ועשה חסד לאלפים לאהבו ולשמרי מצותי: ס 7 לא תשא אתשם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשרישא אתשמו לשוא: ס 8 זכור אתיום השבת לקדשו: 9 ששת ימים תעבד ועשית כלמלאכתך: 10 ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לאתעשה כלמלאכה אתה ובנה ובתך עבדך ואמתך ובהמתך ונרדך אשר בשעריך: 11 כי ששת-ימים עשה יהוה אתהשמים ואתהארץ אתהים ואתכל-אשרבה ויח ביום השביעי על-כן ברך יהוה אתיום השבת ויקדשוהו: ס 12 כבד אתאבך ואתאמך למען יארכו ימך על האדמה אשריהוה אלהיך נתן לך: ס 13 לא תרצח: ס 14 לא תנאף: ס 15 לא תגנב: ס 16 לא תחננה ברעך עד שקר: ס 17 לא תחמד בית רעך לאחמדך אשר רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמורו וכל אשר לרעך: ס 18 וכלהעם ראים אתהקולת ואתהלפידם ואת קול השפף ואתההר עשן וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק: 19 ויאמרו אל-משה דבראתה עמנו ונשמעה ואל-ידבר עמנו אלהים פן-נמות: 20 ויאמר משה אל-העם אל-תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על-פניכם לבלתי תחטאו: 21 ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל-הערפל אשר-שם האלהים: פ 22 ויאמר יהוה אל-משה כה תאמר אל-בני ישראל אתם ראיחם כי מן-השמים דברתי עמכם: 23 לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם: 24 מזבח אדמה תעשה-לי וזבחת עליו אתעליך ואתשלמך את-זאנך ואתבקרך בכלהמקום אשר אזכיר אתשמי אבוא אליך וברכתוך: 25 ואסמובח אבנים תעשה-לי לאחבנה אתה גזית כי תרבה הנפת עליה ותחללה: 26 ולא תעלה במעלת על-מזבחי אשר לאתגלה ערותך עליו: פ

21 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: 2 כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם: 3 אסבנפו יבא בנ פו יצא אסבעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו: 4 אסאדניו יתןלו אשה וילדהלו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בנפו: 5 ואסאמר יאמר העבד אהבתי אתאדני אתאשתי ואתבני לא אצא חפשי: 6 והנישו אדניו אל-האלהים והנישו אל-הדלת או אל-המזוזה ורצע אדניו אתאזנו במרצע ועבדו לעלם: ס 7 וכירמכר איש אתבתו לאמה לא תצא כצאת העבדים: 8 אסדעה בעני אדניה אשר(לא) ולו יעדה והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדויה: 9 ואסלבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה-לה: 10 אסאחרת יקחלו שארה כסותה ונתתה לא ירע: 11 ואסשלש-אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף: ס 12 מכה איש ומת מות יומת: 13 ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה: ס 14 וכייוך איש על-רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: ס 15 ומכה אביו ואמו מות יומת: 16 וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת: ס 17 ומקלל אביו ואמו מות יומת: ס 18 וכיריבון אנשים והכה-איש אתרעהו באבן או באגף ולא ימות ונפל למשכב: 19 אסיקום והתהלך בחוץ על-משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ויפא: ס 20 וכירכה איש אתעבדו או אתאמתו בשכט ומת תחת ידו נקם ינקם: 21 אך אסיום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא: ס 22 וכינצו אנשים וגנפו אשה הרה ויצאו ילדיה לא יחיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים: 23 ואסאסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש: 24 עין תחת עין שן תחת שן יד

Exodus

תחת יד רגל תחת רגל: 25 כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה: ס
26 וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו: ס
27 ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו: פ 28 וכי ינח שור את איש או את אשה ומת סקול יס קל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי: 29 ואם שור ננח הוא מתמול שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל ונסבעליו וימת: 30 אם כפר יושת עליו ונתן פדיו נפשו ככל אשר יושת עליו: 31 או יבן ינח או יבת ינח כמשפט הזה יעשה לו: 32 אם עבד ינח השור או אמה כסף שלושים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל: ס 33 וכי יפתח איש בור או כריכה איש בר ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור: 34 בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו: ס 35 וכי ינח שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי והצו את כספו וגם את המת יחצו: 36 או נודע כי שור ננח הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו: ס 37 כי יגב איש שור או שיה וסבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השוה: 22 אם במחתרת ימצא הנגב והכה ומת אין לו דמים: 2 אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בנגבתו: 3 אם המצא תמצא בידו הנגבה משור עד חמור עד ששה חיים שנים ישלם: ס 4 כי יבער איש שדה או כרם ושלח את (בעירה) (בעירון) ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב פרמו ישלם: ס 5 כי יחצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם המבער את הבערה: ס 6 כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגב מבית האיש אם ימצא הנגב ישלם שנים: 7 אם לא ימצא הנגב ונקרב בעלה בית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו: 8 על כל דבר פשע על שור על חמור על ששה על שלמה על כל אברה אשר יאמר כיהא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ישיען אלהים ישלם שנים לרעהו: ס 9 כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שיה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה: 10 שבעת יהיה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם: 11 ואם נגב יגב מעמו ישלם לבעליו: 12 אם טרף יטרף ובהו עד הטרפה לא ישלם: פ 13 וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם: 14 אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו: ס 15 וכי יפתח איש בחולה אשר לא ארשה ושכב עמה מזה ימהרנה לו לאשה: 16 אם מאן ימאן אביה לתת לו כסף וישלם כמזה הבחולת: ס 17 מכשפה לא תחיה: ס 18 כל שכב עם בהמה מות יומת: ס 19 זבח לאלהים יחרם בלתי ליהיה לבדו: 20 וגר לא תחנה ולא תלחצו כי גרים הייתם בארץ מצרים: 21 כל אלמנה ויתום לא תענו: 22 אם ענה תענה אחר כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקו: 23 וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים: פ 24 אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך: 25 אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו: 26 כי הוא (כסותו) (כסותו) לבדה הוא שמלתו לערו במה ישכב והיה כירצעק אלי ושמעתי כירחון אני: ס 27 אלהים לא תקלל וגו' בעמך לא תאר: 28 מלאחק ודמעך לא תאחר בכור בניך תתן לו: 29 כן תעשה לשרך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתן לו: 30 ואשר קדש

תהיו לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אחר: ס 23 לא תשא שמע שוא אל תשת ירך עם רשע להיות עד חכם: ס 2 לא תהיה אחר רבים לרעת ולא תענה על רב לנשת אחרי רבים להטות: 3 ודל לא תהדר בריבו: ס 4 כי תפגע שור איבך או חמור תענה השב תשיבנו לו: ס 5 כי תראה חמור שנאף רבין תחת משאו וחדלת מעוב לו עוב תעזב עמו: ס 6 לא תמה משפט איבך בריבו: 7 מדרב שר תרחק ונקי וצדיק אל תהרן כי לא צדיק רשע: 8 ושחר לא תקח כי השחר יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים: 9 וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: 10 ושש שנים תזרע את הארץ ואספת את תבואתה: 11 והשביעת תשמנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך: 12 ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבט למען ינוח שורך וחמורך ונפש בן אמתך והגר: 13 ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך: 14 שלש רגלים תחן לי בשנה: 15 את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך

למועד' חדש האביב כי־בו יצאו ממצרים ולא־ראו פני ריקם: 16 וְחַג הַקִּצִּיר בְּכוּרֵי
מַעֲשִׂיךְ אֲשֶׁר תֹּרַע בְּשָׂדֶה וְחַג הָאֶסֶף בַּצֹּאת הַשָּׂנָה בְּאֶסְפֶּךָ אֶת־מַעֲשִׂיךְ מִן־הַשָּׂדֶה:
17 שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים בְּשָׁנָה יֵרָאֶה כָּל־דֹּכֵרֶךָ אֶל־פְּנֵי הָאָדֹן יְהוָה: 18 לֹא־תִזְבַּח עַל־חֶמֶץ דִּם־זִבְחֵי
וְלֹא־יִלִּין חֶלְבָּחִי עַד־בֹּקֶר: 19 רִאשִׁית בְּכוּרֵי אֶרְמֶתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֹא־תִבְשֹׁל גִּדֵּי בַחֲלֵב אֹמֶן: 20 הֵנָּה אֲנִכִּי שֹׁלַח מִלֶּאךָ לִפְנֵיךָ לְשִׁמְרָךָ בְּדֶרֶךְ וּלְהַבִּיאֲךָ
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכַּנְתִּי: 21 הַשֹּׁמֵר מִפְּנֵי וּשְׁמֵעַ בְּקוֹל אֶל־תִּמְרָבוּ כִּי לֹא יֵשֶׁא לְפִשְׁעֵכֶם
כִּי שָׁמִי בְּקִרְבִּי: 22 כִּי אֲשַׁמְעַם תִּשְׁמַע בְּקוֹל וַעֲשִׂיתִי כֹל אֲשֶׁר אֲדַבֵּר וְאִבִּיתִי אֶת־אִיבֶיךָ
וְצִרְתִּי אֶת־צָרֶיךָ: 23 כִּי־יֵלֶךְ מִלֶּאכִי לִפְנֵיךָ וְהַבִּיאֲךָ אֶל־הָאָמֶרִי וְהַחֲתִי וְהַפְּרִי וְהַכְנַעֲנִי
הַחֲוִי וְהַיְבוֹסִי וְהַכְּדִיתִי: 24 לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם וְלֹא תַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיֹתָם
כִּי הִרְסָם תִּהְרָסֻם וְשִׁבְרָם תִּשְׁבַּר מִצְבֹּתֵיהֶם: 25 וְעַבְדָּתֶם אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּבְרַךְ
אֶת־לַחֲמֶךָ וְאֶת־מִימֶיךָ וְהִסְתֵּרְתָּ מִחֶלֶל מִקְרַבְךָ: 26 לֹא תִהְיֶה מִשְׁכַּלָּה וְעִקְרָה בְּאַרְצֶךָ
אֶת־מִסְפַּר יָמֶיךָ אִמְלֶא: 27 אֶת־אִימָתִי אֲשַׁלַּח לִפְנֵיךָ וְהַמְתִּי אֶת־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר תִּבֹּא בָהֶם
וְנָתַתִּי אֶת־כָּל־אִיבֶיךָ אֵלֶיךָ עָרֹץ: 28 וְשִׁלַּחְתִּי אֶת־הַצֹּרֶעַת לִפְנֵיךָ וְגִרְשָׁה אֶת־הַחֲוִי
אֶת־הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַחֲתִי מִלִּפְנֵיךָ: 29 לֹא אֲנַרְשֶׁנוּ מִפְּנֵיךָ בְּשָׁנָה אַחַת פֶּן־תַּחֲתִּיה הָאָרֶץ שְׁמָמָה
וּרְבָה עֲלֶיךָ חַיֵּי הַשָּׂדֶה: 30 מַעֲט מַעֲט אֲנַרְשֶׁנוּ מִפְּנֵיךָ עַד אֲשֶׁר תַּפְרֹה וְנִחַלְתָּ אֶת־הָאָרֶץ:
31 וְשִׁתִּי אֶת־גִּבְלֶךָ מִיַּם־סוּף וְעַד־יָם פְּלִשְׁתִּים וּמִמְדָּבָר עַד־הַנָּהָר כִּי אֶתֵּן בְּיָדְכֶם אֶת
יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְגִרְשָׁתֶמוּ מִפְּנֵיךָ: 32 לֹא־תִכְרַת לָהֶם וּלְאֱלֹהֵיהֶם בְּרִית: 33 לֹא יֵשְׁבוּ בְּאַרְצֶךָ
פֶּן־יִחַסְיֹאוּ אִתְּךָ לִי כִּי תַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־יִהְיֶה לָךְ לְמוֹקֵשׁ: פ 24 וְאֶל־מֹשֶׁה אָמַר
עֲלֶה אֶל־יְהוָה אֱתָהּ וְאֶהְרֵן נָדָב וְאִבִּיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם מִרְחֹק:
2 וְנִגַּשׁ מֹשֶׁה לְבָדוּ אֶל־יְהוָה וְהֵם לֹא יִגָּשׁוּ וְהָעָם לֹא יַעֲלוּ עִמּוֹ: 3 וַיֹּכַח מֹשֶׁה וַיִּסְפֹּר לָעָם
אֶת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה וְאֵת כָּל־הַמַּשְׁפָּטִים וַיַּעַן כָּל־הָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה: 4 וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה וַיִּשְׁכֵּם בְּבֹקֶר וַיְבִן מִזְבֵּחַ תַּחַת
הָהָר וּשְׁתִּים עֶשְׂרֵה מִצְבֵּה לְשִׁנִּים עֶשֶׂר שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: 5 וַיִּשְׁלַח אֶת־נָעֲרָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיִּזְבְּחוּ זִבְחִים שְׁלָמִים לַיהוָה פְּרִים: 6 וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצִי הָהָם וַיִּשֶׂם בְּאֵנֶת
וְחֲצִי הָהָם זָרַק עַל־הַמִּזְבֵּחַ: 7 וַיִּקַּח סֹפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנוֹ הָעָם וַיֹּאמְרוּ כֹל
אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע: 8 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָהָם וַיִּזְרַק עַל־הָעָם וַיֹּאמֶר הֵנָּה
הַסְּתֵבֶרֶת אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם עַל כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: 9 וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן נָדָב
וְאִבִּיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל: 10 וַיֵּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַתַּחַת רַגְלָיו כַּמַּעֲשֶׂה לְבִנְת
הַסַּפִּיר וּכְעָצֵם הַשָּׁמַיִם לְטָהָר: 11 וְאֶל־אַצִּילִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שִׁלַּח יְדוֹ וַיַּחֲזוּ אֶת־הָאֱלֹהִים
וַיֵּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ: 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲלֶה אֵלַי הַהֵרָה וְהִרְהַרְשָׁם וְאֶתְּנָה לָךְ
אֶת־לִחַת הָאָדָם וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרֹתָם: 13 וַיִּקֶּם מֹשֶׁה וַיַּהֲרֹשֶׁעַ מִשְׁתָּרוֹ
וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל־הָהָר הָאֱלֹהִים: 14 וְאֵלֹהֵי קִנְיָן אָמַר שְׁבוּרֵלְנוּ בֹהַ עַד אֲשֶׁר־נָשׁוּב אֵלֵיכֶם
וְהֵנָּה אֶהְרֹן וְחֹרֵ עִמָּכֶם מִי־בַעַל דְּבָרִים יִגַּשׁ אֱלֹהִים: 15 וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל־הָהָר וַיִּכַּסּ הָעָן
אֶת־הָהָר: 16 וַיִּשְׁכַּן כְּבוֹד־יְהוָה עַל־הָהָר סִנִּי וַיִּכְסְהוּ הָעָן שֶׁשֶׁת יָמִים וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ הָעָן: 17 וּמָרָא כְבוֹד יְהוָה כַּאֲשֶׁר אֲכַלַת בְּרָאשׁ הָהָר לַעֲיִנִּי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל: 18 וַיָּבֹא מֹשֶׁה בַּתּוֹךְ הָעָן וַיַּעַל אֶל־הָהָר וַיְהִי מֹשֶׁה בְּהָר אֲרֻבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
לַיְלָה: פ 25 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ־לִי תְרוּמָה מֵאֵת
כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יִדְּבֶנּוּ לָבוֹ תִּקְחוּ אֶת־תְּרוּמָתִי: 3 וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵתָם זָהָב
וְכֹסֶף וְנִחְשָׁת: 4 וְתִכְלַת וְאַרְגָּמָן וְחוֹלְעֶת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים: 5 וְעֹרֹת אֵילִם מֵאֲדָמִים וְעֹרֹת
תַּחֲשִׁים וְעֵצִי שִׁטִּים: 6 שָׁמֶן לֶם אֵר בְּשָׁמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּלְקִטְרֹת הַסַּמִּים: 7 אֲבִנֵי־שֹהַם
וְאֲבִנֵי מִלֻּאִים לְאֹפֶד וּלְחֹשֶׁן: 8 וְעֵשׂוֹ לִי מִקֶּדֶשׁ וּשְׁכָנִתִּי בְּחוּכָם: 9 כָּכָל אֲשֶׁר אֲנִי מֵרָאֶה
אוֹתְךָ אֶת תְּבִנֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֵת תְּבִנֹת כָּל־פְּלִלְיוֹ וְכֵן תַּעֲשׂוּ: 10 וְעֵשׂוֹ אֲדֹנָי עֵצִי שִׁטִּים
אֲמָתִים וְחֲצִי אֲרָפֹה וְחֲצִי רָחִבּוֹ וְאֶמֶה וְחֲצִי קָמָתוֹ: 11 וְצִפִּית אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר מִבֵּית
וּמִחוּץ תַּצְפִּנוּ וְעֲשִׂית עֲלָיו זָר זָהָב סָבִיב: 12 וְצִקְתָּ לוֹ אֲרָבַע טַבַּעֹת זָהָב וְנָתַתָּה עַל
אֲרָבַע פַּעֲמָתָיו וְשִׁתִּי טַבַּעֹת עַל־צַלְעוֹ הָאֶחָת וְשִׁתִּי טַבַּעֹת עַל־צַלְעוֹ הַשְּׁנִית: 13 וְעֲשִׂית
בְּרִי עֵצִי שִׁטִּים וְצִפִּית אֹתָם זָהָב: 14 וְהִבַּאת אֶת־הַדְּבָרִים בְּטַבַּעֹת עַל צַלְעַת הָאָדָם לְשֹׂאת
אֶת־הָאָדָם בָּהֶם: 15 בְּטַבַּעֹת הָאָדָם יִהְיוּ הַדְּבָרִים לֹא יִסְרוּ מִמֶּנּוּ: 16 וְנָתַתִּי אֶל־הָאָדָם אֶת
הָעֹדֶת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ: 17 וְעֲשִׂיתָ כַּפְרֹת זָהָב טָהוֹר אֲמָתִים וְחֲצִי אֲרָפֹה וְאֶמֶה וְחֲצִי
רָחִבָּה: 18 וְעֲשִׂיתָ שְׁנַיִם כִּרְבִּים זָהָב מְקֻשָּׁה תַּעֲשֶׂה אֹתָם מִשְׁנֵי קְצוֹת הַכְּפָרֹת: 19 וְעֲשֶׂה

Exodus

כְּרֹב אֶחָד מִקְצֵה מִזֶּה וְכְרֹב־אֶחָד מִקְצֵה מִזֶּה מִן־הַכַּפָּרֶת תַּעֲשׂוּ אֶת־הַכְּרֹבִים עַל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו: 20 וְהָיוּ הַכְּרֹבִים פְּרָשִׁי כְּנָפִים לְמַעַל סֻכִּים בְּכַנְפֵיהֶם עַל־הַכַּפָּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל־אֶחָיו אֶל־הַכַּפָּרֶת וְהָיוּ פְּנֵי הַכְּרֹבִים: 21 וְנָתַתְּ אֶת־הַכַּפָּרֶת עַל־הָאָרֶץ מִלְּמַעַל וְאֶל־הָאָרֶץ תָּתֵן אֶת־הָעֶדֶת אֲשֶׁר אֲתָן אֲלֶיךָ: 22 וְנוֹעַדְתִּי לָךְ שָׁם וּדְבַרְתִּי אִתְּךָ מֵעַל הַכַּפָּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֹבִים אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ הָעֶדֶת אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אִתְּךָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: פ 23 וְעָשִׂיתָ שְׁלָחַן עֵצִי שִׁטִּים אֲמֹתִים אָרְבֹּ וְאֲמֹה רָחֲבָו וְאֲמֹה וְחֲצִי קִמְחוֹ: 24 וְצִפִּית אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וְעָשִׂיתָ לוֹ זָרָהָב סָבִיב: 25 וְעָשִׂיתָ לוֹ מִסְגֶּרֶת טָפַח סָבִיב וְעָשִׂיתָ זָרָהָב לְמִסְגֶּרֶתוֹ סָבִיב: 26 וְעָשִׂיתָ לוֹ אַרְבַּע טַבַּעַת זָהָב וְנָתַתְּ אֶת־הַטַּבַּעַת עַל אַרְבַּע הַפָּאֵת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו: 27 לְעֹמֶת הַמִּסְגֶּרֶת תַּהֲיִין הַטַּבַּעַת לְבָתִּים לְבָדִים לְשֹׂאת אֶת־הַשְּׁלָחָן: 28 וְעָשִׂיתָ אֶת־הַבָּדִים עֵצִי שִׁטִּים וְצִפִּית אֹתָם זָהָב וְנִשְׂאִיֶּכֶם אֶת־הַשְּׁלָחָן: 29 וְעָשִׂיתָ קַעֲרָתָיו וְכַפְתָּיו וְקִשְׁתָּיו וּמִנְקִיתָיו אֲשֶׁר יִסֹּף בָּהֶן זָהָב טָהוֹר תַּעֲשֶׂה אֹתָם: 30 וְנָתַתְּ עַל־הַשְּׁלָחָן לַחֵם פָּנִים לִפְנֵי תִמְרוֹ: פ 31 וְעָשִׂיתָ מִנֶּרֶץ זָהָב טָהוֹר מִקְשֶׁה תַּעֲשֶׂה הַמִּנְרֶה וְיָרֵכָה וְקִנָּה וְגִבִּיחָה כַּפְתָּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנֶה יִהְיוּ: 32 קִנִּים יִצְאִים מִצְדֵּיהָ שְׁלֹשָׁה קִנֵּי מִנֶּרֶץ מִצְדָּה אֶחָד וּשְׁלֹשָׁה קִנֵּי מִנֶּרֶץ מִצְדָּה הַשְּׁנִי: 33 שְׁלֹשָׁה גִבְעִים מִשְׁקָרִים בְּקִנָּה אֶחָד כַּפְתָּר וּפְרָח וּשְׁלֹשָׁה גִבְעִים מִשְׁקָרִים בְּקִנָּה אֶחָד כַּפְתָּר וּפְרָח: כֵּן לַעֲשֹׂת הַקִּנִּים הַיִּצְאִים מִן־הַמִּנְרֶה: 34 וּבִמִּנְרֶה אַרְבַּעַה גִבְעִים מִשְׁקָרִים כַּפְתָּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ: 35 וְכַפְתָּר תַּחַת שְׁנֵי הַקִּנִּים מִמֶּנֶה וְכַפְתָּר תַּחַת שְׁנֵי הַקִּנִּים מִמֶּנֶה לַעֲשֹׂת הַקִּנִּים הַיִּצְאִים מִן־הַמִּנְרֶה: 36 כַּפְתָּרֶיהֶם וְקִנְתָּם מִמֶּנֶה יִהְיוּ כֻלָּה מִקְשֶׁה אֶחָד זָהָב טָהוֹר: 37 וְעָשִׂיתָ אֶת־נִרְחֶיהָ שִׁבְעָה וְהָעֶלָה אֶת־נִרְחֶיהָ וְהָאִיר עַל־עֹבֵר פָּנֶיהָ: 38 וּמִלְקָחֶיהָ וּמִחַתְחֶיהָ זָהָב טָהוֹר: 39 כָּכָר זָהָב טָהוֹר יַעֲשֶׂה אֹתָהּ אֵת כָּל־הַכֶּלִּים הָאֵלֶּה: 40 וְרָאָה וַעֲשֶׂה בְּחִבְנֵיהֶם אֲשֶׁר־אֹתָהּ מִרְאָה בָּהֶר: ס 26 וְאֶת־הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֶשֶׂר יָרִיעַת שֵׁשׁ מִשְׁוֹר וְחִכְלָת וְאַרְגָּמָן וְחֹלֶעֶת שְׁנֵי כְּרֹבִים מַעֲשֶׂה חָשֵׁב תַּעֲשֶׂה אֹתָם: 2 אֲרָךְ הַיָּרִיעָה הָאֶחָת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאֲמֹה וְרָחֵב אַרְבַּע בָּאֲמֹה הַיָּרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אֶחָת לְכָל־הַיָּרִיעָה: 3 חֲמֵשׁ הַיָּרִיעַת תַּהֲיִין חִבְרַת אִשָּׁה אֶל־אֶחָתָהּ וְחֲמֵשׁ יָרִיעַת חִבְרַת אִשָּׁה אֶל־אֶחָתָהּ: 4 וְעָשִׂיתָ לָלֶאֱת חִלְלַת עַל שֵׁפֶת הַיָּרִיעָה הָאֶחָת מִקְצֵה בַּחֲבֶרֶת וְכֵן תַּעֲשֶׂה בְּשֵׁפֶת הַיָּרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בְּמַחֲבֶרֶת הַשְּׁנִית: 5 חֲמִשִּׁים לָלֶאֱת תַּעֲשֶׂה בַיָּרִיעָה הָאֶחָת וְחֲמִשִּׁים לָלֶאֱת תַּעֲשֶׂה בְּקִצֵּה הַיָּרִיעָה אֲשֶׁר בְּמַחֲבֶרֶת הַשְּׁנִית מִקְבִּילַת הַלֵּלֶאֱת אִשָּׁה אֶל־אֶחָתָהּ: 6 וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים קָרְסֵי זָהָב וְחִבְרַת אֶת־הַיָּרִיעַת אִשָּׁה אֶל־אֶחָתָהּ בְּקָרְסִים וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד: פ 7 וְעָשִׂיתָ יָרִיעַת עֹזִים לְאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן עֲשִׂי־עֲשֶׂרָה יָרִיעַת תַּעֲשֶׂה אֹתָם: 8 אֲרָךְ הַיָּרִיעָה הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים בָּאֲמֹה וְרָחֵב אַרְבַּע בָּאֲמֹה הַיָּרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אֶחָת לַעֲשֹׂתִי עֲשֶׂה יָרִיעַת: 9 וְחִבְרַת אֶת־חֲמֵשׁ הַיָּרִיעַת לְבָד וְאֶת־שֵׁשׁ הַיָּרִיעַת לְבָד וְכַפִּלַת אֶת־הַיָּרִיעָה הַשְּׁשִׁית אֶל־מוֹל פָּנֵי הָאֹהֶל: 10 וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים לָלֶאֱת עַל שֵׁפֶת הַיָּרִיעָה הָאֶחָת הַקִּיצוֹנָה בַּחֲבֶרֶת וְחֲמִשִּׁים לָלֶאֱת עַל שֵׁפֶת הַיָּרִיעָה הַחֲבֶרֶת הַשְּׁנִית: 11 וְעָשִׂיתָ קָרְסֵי נָחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים וְהִבָּאת אֶת־הַקָּרְסִים בְּלִלְאֵת וְחִבְרַת אֶת־הָאֹהֶל וְהָיָה אֶחָד: 12 וְסָרַח הָעֶדְף בַּיָּרִיעַת הָאֹהֶל חֲצִי הַיָּרִיעָה הָעֶדְפָת חֲסָרָה עַל אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן: 13 וְהָאֲמֹה מִזֶּה וְהָאֲמֹה מִזֶּה בָּעֶדְף בָּאֲרָךְ יָרִיעַת הָאֹהֶל וְהָיָה סָרוֹחַ עַל־צִדֵּי הַמִּשְׁכָּן מִזֶּה וּמִזֶּה וְחִסְתּוּ: 14 וְעָשִׂיתָ מִכְסֵּה לָאֹהֶל עֶרְת אֵילִם מֵאֲדָמִים וּמִכְסֵּה עֶרְת תַּחֲשִׁים מִלְּמַעַלָּה: פ 15 וְעָשִׂיתָ אֶת־הַקָּרָשִׁים לְמִשְׁכָּן עֵצִי שִׁטִּים עֲמֻדִים: 16 עֶשֶׂר אֲמוֹת אֲרָךְ הַקָּרָשׁ וְאֲמֹה וְחֲצִי הָאֲמֹה רָחֵב הַקָּרָשׁ הָאֶחָד: 17 שְׁתֵּי יָדוֹת לְקָרֵשׁ הָאֶחָד מְשֻׁלַּבֶּת אִשָּׁה אֶל־אֶחָתָהּ כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָל קָרֵשִׁי הַמִּשְׁכָּן: 18 וְעָשִׂיתָ אֶת־הַקָּרָשִׁים לְמִשְׁכָּן עֲשָׂרִים קָרֵשׁ לִפְאֵת גִּבְעָה תִּימְנָה: 19 וְאַרְבָּעִים אֲדָנֵי־כֶסֶף תַּעֲשֶׂה תַּחַת עֲשָׂרִים קָרֵשׁ שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקָּרֵשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יָדָיו וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקָּרֵשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יָדָיו: 20 וּלְצֹלַע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִית לִפְאֵת צָפוֹן עֲשָׂרִים קָרֵשׁ: 21 וְאַרְבָּעִים אֲדָנִים כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֵשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֵשׁ הָאֶחָד: 22 וּלְיָרֵכְתִּי הַמִּשְׁכָּן יָמָה תַּעֲשֶׂה שֵׁשֶׁה קָרָשִׁים: 23 וּשְׁנֵי קָרָשִׁים תַּעֲשֶׂה לְמִקְצֵעַת הַמִּשְׁכָּן בִּירְכָתָם: 24 וְהָיוּ תֹאמִים מִלְּמִטָּה וּיְחָדּוּ יִהְיוּ תֹמִים עַל־רֹאשׁוֹ אֶל־הַטַּבַּעַת הָאֶחָת כֵּן יִהְיֶה לְשִׁנְיָהֶם לְשִׁנֵּי הַמִּקְצֵעַת יִהְיוּ: 25 וְהָיוּ שְׁמֹנֶה קָרָשִׁים וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שֵׁשֶׁה עֲשָׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֵשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֵשׁ הָאֶחָד: 26 וְעָשִׂיתָ בְּרִיחִים עֵצִי שִׁטִּים חֲמִשָּׁה לְקָרֵשִׁי צֹלַע־הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד: 27 וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִים לְקָרֵשִׁי צֹלַע־הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִית וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִים לְקָרֵשִׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן לְיָרֵכְתָם יָמָה: 28 וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכֵן בְּתוֹךְ הַקָּרָשִׁים מִבְּרַח מִן־הַקְצֵה אֶל־הַקְצֵה: 29 וְאֶת־הַקָּרָשִׁים תַּצְפֶּה

וזהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריתם וצפית את הבריתם וזהב: 30 והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר: ס 31 ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב יעשה אתה כרבים: 32 ונתתה אתה על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה ארני-כסף: 33 ונתתה את הפרכת תחת הקיסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדות והבדילה הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים: 34 ונתת את הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים: 35 ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנורה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן תתן על צלע צפון: 36 ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם: 37 ועשית למסך חמשה עמודי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב וצפת להם חמשה ארני נחשת: ס 27 ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך וחמש אמות רחב רבוע יהיה המזבח ושלש אמות קמחו: 2 ועשית קרנתיו על ארבע פתחיו ממנו תהיון קרנתיו וצפית אתו נחשת: 3 ועשית סירתיו לרשנו ויעויו ומזרקתיו ומזולתיו ומחתתיו לכל-כליו תעשה נחשת: 4 ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו: 5 ונתתה אתה תחת פרקב המזבח מלמטה והיתה הרשת עד חצי המזבח: 6 ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים וצפית אתם נחשת: 7 והוקא את-בדיו בשבעת והיו הבדים על-שתי צלעת המזבח בשאת אתו: 8 נבוב לחת תעשה אתו כאשר הראה אתך בהר כן יעשו: ס 9 ועשית את חצר המשכן לפאת נגב תימנה קלעים לחצר שש מש זר מאה באמה ארך לפאה האחת: 10 ועמודיו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים חשקים כסף: 11 וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה ארך (ועמודיו) וועמודיו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקים כסף: 12 ורחב החצר לפאתים קלעים חמשים אמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה: 13 ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה: 14 וחמש עשרה אמה קלעים לכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה: 15 ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה: 16 ולשער החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם עמודיהם ארבעה ואדניהם ארבעה: 17 כל-עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת: 18 ארך החצר מאה ורחבו חמשים בחמשים וקמה חמש אמות שש משזר ואדניהם נחשת: 19 לכל כלי המשכן בכל עבדתו וכל-יתרתיו וכל-יתרת החצר נחשת: ס 20 ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית וך כתית למאור להעלת נר תמיד: 21 באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על-העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד-בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל:

ס 28 ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לך אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן: 2 ועשית בגדי-קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת: 3 ואתה תדבר אל-כל-חכמי-לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את-בגדי אהרן לקדשו לכהנו לך: 4 ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי-קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לך: 5 והם יקחו את-זהב ואת-התכלת ואת-הארגמן ואת-תולעת השני ואת-השש: פ 6 ועשו את-האפדן זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב: 7 שתי כתפת חבלת יהיה-לו אל-שני קצותיו וחבר: 8 וחשב אפדו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: 9 ולקחת את-שתי אבני-שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל: 10 ששה משמתם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על-האבן השנית כחולדתם: 11 מעשה חרש אבן פתוחי חתם תפתח את-שתי האבנים על-שמות בני ישראל מסבת משבצות זהב תעשה אתם: 12 ושמת את-שתי האבנים על כתפת האפדן אבני זכרן לבני ישראל ונשא אהרן את-שמותם לפני יהוה על-שתי כתפיו לזכרן: ס 13 ועשית משבצת זהב: 14 ושתי שרשרת זהב טהור מנבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתתה את-שרשרת העבת על-המשבצת: ס 15 ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפדן תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב: 16 רבוע יהיה כפול זרת ארבו וזרת רחבו: 17 ומלאת בו מלאה אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטרה וברקת הטור האחד: 18 והטור השני נפך ספיר ויהלם: 19 והטור השלישי לשם שבו ואחלקמה: 20 והטור הרביעי תרשיש ושהם וישפה משבצים זהב יהיו במלואתם:

Exodus

21 וְהָאֲבָנִים תִּהְיֶינָה עַל־שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עָשָׂר עַל־שְׁמוֹת פְּתוּחֵי חוֹתֶם אִישׁ עַל־שְׁמוֹ
תַּהֲיֶינָה לְשֵׁנִי עֶשֶׂר שָׁבַט׃ 22 וְעִשִּׂיתָ עַל־הַחֹשֶׁן שְׁרֵשֶׁת גְּבֻלַת מַעֲשֵׂה עֶבֶת זֶהָ שְׁהוּרִי׃
23 וְעִשִּׂיתָ עַל־הַחֹשֶׁן שְׁתֵּי טַבְעוֹת זֶהָב וְנָתַתָּ אֶת־שְׁתֵּי הַטַּבְעוֹת עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן׃
24 וְנָתַתָּה אֶת־שְׁתֵּי עֶבֶתָת הַזֶּהָב עַל־שְׁתֵּי הַטַּבְעוֹת אֶל־קְצוֹת הַחֹשֶׁן׃ 25 וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת שְׁתֵּי
עֶבֶתָתָת תָּתֵן עַל־שְׁתֵּי הַמַּשְׁבָּצוֹת וְנָתַתָּה עַל־כַּתְּפוֹת הָאָפֹד אֶל־מֹל פָּנָיו׃ 26 וְעִשִּׂיתָ שְׁתֵּי
טַבְעוֹת זֶהָב וְשָׂמַתָּ אֹתָם עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל־שִׁפְכוֹ אֲשֶׁר אֶל־עֵבֶר הָאָפֹד בֵּיתָה׃
27 וְעִשִּׂיתָ שְׁתֵּי טַבְעוֹת זֶהָב וְנָתַתָּה אֹתָם עַל־שְׁתֵּי כַתְּפוֹת הָאָפֹד מִלְמָטָה מִמּוֹל פָּנָיו לְעִמָּת
מִחִבְרָתוֹ מִמַּעַל לְחֹשֶׁב הָאָפֹד׃ 28 וְיִרְכְּסוּ אֶת־הַחֹשֶׁן (מַשְׁבָּעִתוֹ) (מַשְׁבָּעִתָיו) אֶל־טַבְעַת
הָאָפֹד בַּפְּתִיל תַּכְלֵת לַהֲיוֹת עַל־חֹשֶׁב הָאָפֹד וְלֹא־יֹהֵא הַחֹשֶׁן מֵעַל הָאָפֹד׃ 29 וְנָשָׂא
אֶהָרָן אֶת־שִׁמּוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּחֹשֶׁן הַמַּשְׁפָּט עַל־לִבּוֹ בְּבָאוּ אֶל־הַקֹּדֶשׁ לִזְכֹּרֶן לַפְּנִי־יְהוָה
תְּמִיד׃ 30 וְנָתַתָּ אֶל־חֹשֶׁן הַמַּשְׁפָּט אֶת־הָאוּרִים וְאֶת־הַתְּמִימִים וְהָיוּ עַל־לִבּוֹ לַפְּנִי יְהוָה וְנָשָׂא
יְהוָה וְנָשָׂא אֶהָרָן אֶת־מַשְׁפָּט בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־לִבּוֹ לַפְּנִי יְהוָה וְהָיָה לַפְּנִי יְהוָה תְּמִיד׃ 31 וְעִשִּׂיתָ אֶת־מַעֲמֵל
הָאָפֹד כְּלִיל תַּכְלֵת׃ 32 וְהָיָה פִּירָאֲשׁוֹ בְּחוּכּוֹ שִׁפָּה יִהְיֶה לַפְּנִי סָבִיב מַעֲשֵׂה אֹרֶן כָּפִי
תַּחֲרָא יִהְיֶה־לּוֹ לֹא יִקְרַע׃ 33 וְעִשִּׂיתָ עַל־שׁוּלָיו רִמּוֹנֵי תַּכְלֵת וְאַרְגָּמָן וְחוֹלֶעֶת שְׁנִי
עַל־שׁוּלָיו סָבִיב וּפַעֲמָנָיו זֶהָב בְּחוּכּוֹ סָבִיב׃ 34 פַּעֲמָן זֶהָב וְרִמּוֹן פַּעֲמָן זֶהָב וְרִמּוֹן
עַל־שׁוּלֵי הַמַּעֲמֵל סָבִיב׃ 35 וְהָיָה עַל־אֶהָרָן לְשֵׁרֵת וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ בְּבָאוּ אֶל־הַקֹּדֶשׁ לַפְּנִי
יְהוָה וּבְצִאָתוֹ וְלֹא יָמוּת׃ 36 וְעִשִּׂיתָ צִיָּץ זֶהָב שְׁהוּרִי וּפְתַחְתָּ עָלָיו פְּתוּחֵי חָתָם קֹדֶשׁ
לַיהוָה׃ 37 וְשָׂמַתָּ אֹתוֹ עַל־פְּתִיל תַּכְלֵת וְהָיָה עַל־הַמַּצְנֵפֹת אֶל־מֹל פְּנֵי־הַמַּצְנֵפֹת יִהְיֶה׃
38 וְהָיָה עַל־מִצַּח אֶהָרָן וְנָשָׂא אֶהָרָן אֶת־עֵינָיו קֹדֶשִׁים אֲשֶׁר יִקְרִישׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל־מִתְּנָת
קֹדֶשִׁיהֶם וְהָיָה עַל־מַצְחוֹ תְּמִיד לְרָצוֹן לִהְיוֹת לַפְּנִי יְהוָה׃ 39 וּשְׁבָצָתָה הַכֶּתֶםת שֵׁשׁ וְעִשִּׂיתָ
מַצְנֵפֹת שֵׁשׁ וְאִבְנַת תַּעֲשֶׂה מַעֲשֵׂה רִקְם׃ 40 וּלְבָנֵי אֶהָרָן תַּעֲשֶׂה כַתְּמֹת וְעִשִּׂיתָ לָהֶם אִבְנֹתִים
וּמַעֲבֹת תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְכַכְּבוֹ וּלְחַפְּתָם׃ 41 וְהִלָּבַשְׁתָּ אֹתָם אֶת־אֶהָרָן אַחִיק וְאֶת־בָּנָיו אֹתוֹ
וּמִשְׁחַת אֹתָם וּמִלָּאתָ אֶת־יָדֵיהֶם וּקְדַשְׁתָּ אֹתָם וְכַהֲנוּ לִי׃ 42 וַעֲשֵׂה לָהֶם מְכַסִּי־כֹד לְכַסּוֹת
בִּשְׂר עֲרוֹה מִתְּנִים וְעַד־יָרְכִים יִהְיוּ׃ 43 וְהָיוּ עַל־אֶהָרָן וְעַל־בָּנָיו בְּבָאָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
אוֹ בֵּן שֵׁתם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁרֵת בְּקֹדֶשׁ וְלֹא־יִשְׂאוּ עוֹן וְנָתַתָּ חֶסֶת עוֹלָם לוֹ וְלֹדְעוֹ אַחֲרָיו׃ 44

29 וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכתו לי לקח פר אחד בן בקר ואילים שנים תמימים: 2 ולחם מצות וחלה מצה בלולת בשמן וירקיע מצות משחים בשמן סלת חטים תעשה אתם: 3 ונתת אותם על סל אחד והקרבת אתם בסל ואחד הפר ואת שני האילים: 4 ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים: 5 ולקחת את הבגדים והלבשת את אהרן את הפתנת ואת מעיל האפד ואת האפד ואת החשן ואפרת לו בחשב האפד: 6 ושמת המצנפת על ראשו ונתת את הנזר הקדש על המצנפת: 7 ולקחת את שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו: 8 ואת בניו תקריב והלבשתם כהנת: 9 והנחת אתם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם מגבעת והיתה להם כהנה לחקת עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו: 10 והקרבת את הפר לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפר: 11 ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד: 12 ולקחת מדם הפר ונתתה על קרנת המזבח באצבעך ואת פל הדם תשפך אל יסוד המזבח: 13 ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי הפלית ואת החלב אשר עליו והקשטת המזובה: 14 ואת בשר הפר ואת ערו ואת פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חמאת הוא: 15 ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: 16 ושחטת את האיל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב: 17 ואת האיל תנחת לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו ועל ראשו: 18 והקשטת את פל האיל המזובה עלה הוא ליהוה ריח ניחוח אשה ליהוה הוא: 19 ולקחת את האיל השני וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: 20 ושחטת את האיל ולקחת מדמו ונתת תה על תנודו ואת אהרן ושל תנודו אין בניו הימנית ועל ידו ידם הימנית ועל ידו ידם הימנית וזרקת את הדם על המזבח סביב: 21 ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה והיתת על אהרן ועל בניו ועל בניו ועל בניו בניו וקדש הוא ובניו ובניו ובניו ובניו בניו אתו: 22 ולקחת מן האיל החלב והאליה ואת החלבו המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הפלית ואת החלב אשר עליו ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא: 23 וכפר לחם אהת וחלת לחם שמן אהת ורקיע אחד מסל המצות אשר לפני יהוה: 24 ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו

והנפת אתם תנופה לפני יהוה: 25 ולקחת אתם מידם והקטרת המזבח על-העלה לריח ניחוח לפני יהוה אשה הוא ליהוה: 26 ולקחת את-החזה מאיל המלאים אשר לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה: 27 וקדשת אתו חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו: 28 והיה לאהרן ולבניו לחקיעולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני-ישראל מזבחי שלמים תרומתם ליהוה: 29 ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבגיו אתרוו למשחה בהם ולמלאכם את-ידם: 30 שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבגיו אשר יבא אל-אהל מועד לשרת בקדש: 31 ואת איל המלאים תקח ובשלת את-בשרו במקם קדש: 32 ואכל אהרן ובגיו את-בשר האיל ואת-הלחם אשר בסל פתח אהל מועד: 33 ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את-ידם לקדש אתם וזר לא-יאכל כיר-קדש הם: 34 ואם-יוותר מבשר המלאים ומן-הלחם עד-הבקר ושרפת את-הנוותר באש לא יאכל כיר-קדש הוא: 35 ועשית לאהרן ולבגיו ככה ככל אשר-צויתי אתה שבעת ימים תמלא ידם: 36 ופר חטאת תעשה ליום על-הכפרים וחטאת על-המזבח בכפרך עליו ומשחת אתו לקדשו: 37 שבעת ימים תכפר על-המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים כל-הנענע במזבח יקדש: 38 וזה אשר תעשה על-המזבח ככשים בני-שנה שנים ליום תמיד: 39 את-הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: 40 ועשרון סלת כלול בשמן כחית רבע מהין ונסך רבעית ההין וזן לפכש האחד: 41 ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנספה תעשה לה לריח ניחוח אשה ליהוה: 42 עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל-מועד לפני יהוה אשר אנער לכם שמה לדבר אליך שם: 43 ונעדת שמה לבני ישראל ונקדש בכבדי: 44 וקדשתי את-אהל מועד ואת-המזבח ואת-אהרן ואת-בגיו אקדש לכהן לי: 45 ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים: 46 וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם: פ 30 ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו: 2 אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ואמחים קמתו ממנו קרנתיו: 3 וצפית אתו זהב טהור את-גוו ואת-קריתיו סביב ואת-קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב: 4 ושתי טבעת זהב תעשה לזר מתחת לזר על שתי צלעתי תעשה על-שני צדיו והיה לבתים לבדים לשאת אתו בהמה: 5 ועשית את-הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב: 6 ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על-ארץ העדת לפני הכפרת אשר על-העדת אשר אנער לך שמה: 7 והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את-הנרות וקטרינה: 8 ובהעלת אהרן את-הנרות בין הערבים וקטרינה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם: 9 לא-תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו: 10 וכפר אהרן על-קרנתיו אחת בשנה מדם חמאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש-קדשים הוא ליהוה: פ 11 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 12 כי תשא את-ראש בני-ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא-יהיה בהם נפך בפקד אתם: 13 וזה יתנו כל-העבר על-הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה: 14 כל העבר על-הפקדים מכן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה: 15 העשיר לא-ירבה והדל לא ימעט ממחצית השקל לתת את-תרומת יהוה לכפר על-נפשתיכם: 16 ולקחת את-כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על-עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על-נפשתיכם: פ 17 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 18 ועשית כיום נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין-אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים: 19 ורחצו אהרן ובגיו ממנו את-ידיהם ואת-רגליהם: 20 בבאם אל-אהל מועד ורגליהם ולא ימתו או בג שטם אל-המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה: 21 ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חקיעולם לו ולזרעו לדרתם: פ 22 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 23 ואתה קח-לך בשמים ראש מר-דרור חמש מאות וקנ מן-בשם מחציתו חמשים ומאתים וקנה-בשם חמשים ומאתים: 24 וקנה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין: 25 ועשית אתו שמן משחת קדש רחח מרקחת מעשה רחח שמן משחת-קדש יהיה: 26 ומשחת בו את-אהל מועד ואת ארון העדת: 27 ואת-השלחן ואת-כל-כליו ואת-המנרה ואת-כל-ליה ואת מזבח הקטרת: 28 ואת-מזבח העלה ואת-כל-כליו ואת-הכזר ואת-כנו: 29 וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל-הנענע בהם יקדש: 30 ואת-אהרן ואת-בגיו תמשח וקדשת אתם לכהן לי: 31 ואל-בני ישראל תדבר

לא מר שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יִהְיֶה זֶה לִי לְדֹרֹתֵיכֶם: 32 עַל־בֶּשֶׂר אָדָם לֹא יִסָּךְ וּבְמִחְכְּנֹתוֹ לֹא תַעֲשֶׂה כְמוֹהוּ קֹדֶשׁ הוּא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם: 33 אִישׁ אֲשֶׁר יִרְקַח כְּמוֹהוּ וְאֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ עַל־זֶרַע וְנִכְרַת מַעֲמִיו: 34 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לָךְ סָמִים נְמָרָא וְשַׁחֲלֹת וְחִלְבֹנָה סָמִים וּלְבֹנָה זָפָה בַד בְּכָר יִהְיֶה: 35 וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קִטְרֶת רִקַח מַעֲשֶׂה רִקַח מִמֶּלֶח טָהוֹר קֹדֶשׁ: 36 וְשַׁחֲקֶת מִמֶּנָּה הִדֵּק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאַהֲל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֹמֵר לָךְ שְׁמוֹ: קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: 37 וְהַקִּטְרֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּמִחְכְּנֹתָהּ לֹא תַעֲשֶׂה לָכֶם קֹדֶשׁ

תִּהְיֶה לָךְ לַיהוָה: 38 אִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כְמוֹהוּ לְהִרְיֹחַ בָּהּ וְנִכְרַת מַעֲמִיו: 31 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 רֹאה קָרָאתִי בִשֵּׁם בְּצִלְאֵל בֶּן־אֹהֲרַי בֶּן־חֹרִי לְמֹשֶׁה וְיִהוּדָה: 3 וְאַמֶּלֶא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחִכְמָהּ וּבַחֲבוּנָהּ וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה: 4 לַחֲשֹׁב מִחֲשַׁבְתַּת לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת: 5 וּבַחֲרֹשֶׁת אֲבֹן לְמִלֹּאֵת וּבַחֲרֹשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת כָּל־מְלָאכָה: 6 וְאֲנִי הִנֵּה נָתַתִּי אֹתוֹ אֶת אֶהֱלִיאֵב בֶּן־אֲחִיסָמֶךְ לְמֹשֶׁה־דָּן וּבִלְבַב כָּל־חֲכָמִים לֵב נָתַתִּי חֲכָמָה וַעֲשֵׂה אֶת כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִי: 7 אֹתוֹ אַהֵל מוֹעֵד וְאֶת־הָאֶרֶץ לְעֵדֻת וְאֶת־הַכִּפֹּרֶת אֲשֶׁר עָלָיו וְאֶת כָּל־כְּלֵי הָאֹהֶל: 8 וְאֶת־הַשְּׁלֶחָן וְאֶת־כְּלָיו וְאֶת־הַמִּנְחָה הַטְּהוֹרָה וְאֶת־כָּל־כְּלֵיהָ וְאֶת מִזְבַּח הַקִּטְרֶת: 9 וְאֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְאֶת־כִּיּוֹר וְאֶת־כִּיּוֹרֹ: 10 וְאֶת בְּגָדֵי הַשֵּׂרָד וְאֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לַאֲהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בְּגָדֵי בָנָיו לִכְהֹן: 11 וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת־קִטְרֶת הַסָּמִים לְקֹדֶשׁ כָּל־אֲשֶׁר־צִוִּיתִיךָ יַעֲשׂוּ: 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 13 וְאַתָּה דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֵךְ אֶת־שִׁבְחֹתַי תֵּשׁ מִרוֹ כִּי אוֹת הוּא בִּינִי וּבִינֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם לִדְעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקֹדְשְׁכֶם: 14 וְשִׁמְרַתֶם אֶת־הַשְּׁבֹט כִּי קֹדֶשׁ הוּא לָכֶם מִחֻלְלֵיהָ מוֹת יוּמָת כִּי כָל־הַעֲשֶׂה בָּהּ מְלָאכָה וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עַמּוּהָ: 15 שֵׁשֶׁת יָמִים יַעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת שְׁבָתוֹן קֹדֶשׁ לַיהוָה כָּל־הַעֲשֶׂה מְלָאכָה בַּיּוֹם הַשֶּׁבֶת מוֹת יוּמָת: 16 וְשִׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשְּׁבֹט לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשְּׁבֹט לְדֹרֹתֶם בְּרוּת עוֹלָם: 17 בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ: 18 וַיִּתֵּן אֶל־מֹשֶׁה כָּכֹל וְלִדְבַר אֹתוֹ בְּהַר סִינַי שְׁנֵי לַחַת הָעֵדֻת

לַחַת אֲבֹן כַּתְּבִים בְּאַצְבַּע אֱלֹהִים: 32 וַיֵּרָא הָעָם כִּי־בִשֵּׁשׁ מֹשֶׁה לָרֶדֶת מִן־הָהָר וַיִּקְהַל הָעָם עַל־אֶהֱרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם וַעֲשֵׂה־לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לָכֵן לִפְנֵינוּ כִּי־יָחַד מֹשֶׁה אֲשֶׁר הֶעֱלֵנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מַה־יִּהְיֶה לוֹ: 2 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶהֱרֹן מִצְרַיִם נִזְנִי הִזְזָה אֲשֶׁר בָּאֻזְנֵיכֶם נִשְׁכֵּם בְּנִיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וְהִבְיֹאוּ אֵלָי: 3 וַיַּחֲפְּרוּ כָל־הָעָם אֶת־זִנְיָם הִזְזָה אֲשֶׁר בָּאֻזְנֵיהֶם וַיְבִיאוּ אֶל־אֶהֱרֹן: 4 וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיִּצַּר אוֹתוֹ בַּחֲרֹשׁ וַיַּעֲשֶׂה עֲגֹל מִסַּכָּה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלִיךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: 5 וַיֵּרָא אֶהֱרֹן וַיִּבֶן מִזְבַּח לִפְנָיו וַיִּקְרָא אֶהֱרֹן וַיֹּאמֶר חַג לַיהוָה מָחָר: 6 וַיִּשְׁכְּמוּ מִמִּחְרַת וַיַּעֲלֵוּ עֹלֹת וַיַּגִּישׁוּ שְׁלָמִים וַיִּשָּׁב הָעָם לֵאכֹל וּשְׁתוּ וַיִּקְמוּ לַצֹּחֵק: 7 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר כִּי־שָׁתָה עַמּוּךְ אֲשֶׁר הֶעֱלִית מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: 8 סֵרוּ מִהֵרָ מִן־הָהָר אֲשֶׁר צִוִּיתִם עֲשׂוּ לָהֶם עֲגֹל מִסַּכָּה וַיִּשְׁתַּחֲוִּיֻּהוּ וַיִּזְבְּחוּ־לוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלִיךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: 9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רֵאשִׁיתִי אֶת־הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עַם־קָשֶׁה־עֶרְפָּה הוּא: 10 וְעַתָּה הִנֵּיתָה לִּי וַיַּחֲרִאֲפִי בָהֶם וְאָכְלָם וַאֲעֲשֶׂה אוֹתָךְ לְנִי גְדוֹל: 11 וַיַּחֲל מֹשֶׁה אֶת־פָּנָיו יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לָמָּה יְהוָה יַחֲרֶה אַפּוֹ בְּעַמּוּךְ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכָךְ גְּדוֹל וּבִידֵי חֲזָקָה: 12 לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרַעַה הוֹצִיאָם לְהָרָג אֹתָם בַּהָרִים וּלְכַלֵּתָם מִעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה שׁוּב מִחֲרוֹן אַפּוֹ וְהִנָּחֵם עַל־הָרַעַה לַעֲמֹךְ: 13 זָכֹר לְאַבְרָהָם לַיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וַתְּדַבֵּר אֱלֹהִים אַרְבָּה אֶת־זֶרְעֲכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתֵּן לְזֶרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לָעֹלָם: 14 וַיִּנָּחֵם יְהוָה עַל־הָרַעַה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לַעֲמֹךְ: 15 וַיִּפֶן וַיִּרְדּוּ מֹשֶׁה מִן־הָהָר וּשְׁנֵי לַחַת הָעֵדֻת בְּיָדוֹ לַחַת כַּתְּבִים מוֹשִׁי עֲבָרֵיהֶם מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כַּתְּבִים: 16 וְהִלַּחַת מַעֲשֶׂה אֱלֹהִים הֵמָּה וְהַמִּכְתָּב מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא חֲרוּת עַל־הַלָּחַת: 17 וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ אֶת־קוֹל הָעָם בְּרַעַה וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה קוֹל מִלְחָמָה בְּמַחֲנֶה: 18 וַיֹּאמֶר אֵין קוֹל עֲנוּת גְּבוּרָה וַאֲנִי קוֹל עֲנוּת חִלּוּשָׁה קוֹל עֲנוּת אֲנִי שָׁמַע: 19 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֵּרָא אֶת־הָעֲגֹל וּמִחֻלְלֵיהָ וַיַּחֲרִאֲפֵה מֹשֶׁה וַיִּשְׁלַךְ (מִדְרוֹ) מִן־הָלָחַת וַיִּשְׁבֵּר אֹתָם תַּחַת הָהָר: 20 וַיִּקַּח אֶת־הָעֲגֹל אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׂרַף בָּאֵשׁ וַיִּשְׂחַר עַד אֲשֶׁר־דָּק וַיִּזֶר עַל־פְּנֵי הָעָם וַיִּשָּׁק הָעָם וַיִּשָּׂא וַיִּשְׂחָר: 21 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אֶהֱרֹן מַה־עָשָׂה לָךְ הָעָם הַזֶּה כִּי־הִבְבַּאתָ עָלָיו גְּדֹלָה: 22 וַיֹּאמֶר אֶהֱרֹן אֶל־יִתְחַר אֵף אֲדִנִּי אֹתָהּ וַדַּעַת אֶת־הָעָם כִּי בְרַעַה הוּא: 23 וַיֹּאמְרוּ לִי עֲשֵׂה־לָנוּ אֱלֹהִים

אשר ילכו לפנינו כיריהו משה האיש אשר העלו מארץ מצרים לא ידענו מה יהיה לו:
24 ואמר להם למי זהב התפרקו ויחגורו ואשכבוו באש ויצא העגל הזה: 25 וירא
משה אתה'ם כי פרע הוא כפרעה אהרן לשמצה בקמיהם: 26 ויעמד משה בשער
המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ואספו אליו כל בני לוי: 27 ויאמר להם כהאמר יהוה
אלהי ישראל שימו אישחרבו עלזרכו עברו ושבו משער לשער במחנה והרגו
אישאת אחיו ואיש אתרעהו ואיש אתקרבו: 28 ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל
מןה'ם ביום ההוא כשליש אלפי איש: 29 ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי
איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה: 30 ויהי מחרת ויאמר משה אל'ה'ם אתם
טאתם חטא נ רלה ועתה אעלה אליהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם: 31 וישב משה
אליהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטא גדלה ויעשו להם אלהי זהב: 32 ועתה
אסתא חטאתם ואס'אין מחני נא מספרך אשר כתבת: 33 ויאמר יהוה אל משה מי
אשר חטא'לי אמהנו מספרי: 34 ועתה לך נחה אתה'ם אל אשרדברתי לך הנה
מלאכי ילך לפניך ובוים פקדי ופקדתי עליהם חטאתם: 35 ויגף יהוה אתה'ם על
אשר עשו אתהעגל אשר עשה אהרן: ס 33 וידבר יהוה אל משה לך עלה מזה אתה
והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאבותיך ליתן לך
לאמר לירעך אתננה: 2 ושלחתי לפניך מלאך וגו רשתי אתהנכעני האמרי ותחתי והפרזי
החיו והיבוס: 3 אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עסקשהע'רף אתה
פן אכלך בקרבך: 4 וישמע העם אתהדבר הרע הזה ויתאבלו ולאשתו איש עדיו עליו:
5 ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עסקשהע'רף רגע אחד אעלה
בקרבך וכליתך ועתה הורד עריך מעליך ואדעה מה אעשה לך: 6 ויחצלו בני ישראל
את עדים מהר חורב: 7 ומשה יקח אתהאהל ונסה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה
ויקרא לו אתה מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה:
8 ויהי כצאת משה אל האהל יקומו כל ה'ם ונצבו איש פתח אהל והביטו אחרי משה
עדבאו האהלה: 9 והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר
עם משה: 10 וראה כל ה'ם אתעמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל ה'ם והשתחו
איש פתח אהל: 11 ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו
ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מחוץ האהל: ס 12 ויאמר משה
אליהוה ראה אתה אמר אלי העל אתה'ם הזה ואתה לא הודעתני את אשרתשלח
עמי ואתה אמרת ידעתך בשם וגם מצאת חן בעיני: 13 ועתה אסנא מצאתי חן בעיניך
הודעני נא אתדרךך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הנני הוה: 14 ויאמר
פני ילכו והנחתי לך: 15 ויאמר אליו אס'אין פניך הלכים אלתעלנו מזה: 16 וכמה
ידע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך
מכל ה'ם אשר על פני האדמה: פ 17 ויאמר יהוה אל משה גם אתהדבר הזה אשר
דברת אעשה כרמצאת חן בעיני ואדעך בשם: 18 ויאמר הראני נא אתקברך:
19 ויאמר אני אעביר פלטיבי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך ונחתי את אשר אתן
ורחמתי את אשר ארחם: 20 ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם וחי:
21 ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור: 22 והיה בעבר כבדי ושמותיך בנקרת
הצור ושכתי כפי עליך עד עברי: 23 והס רחי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו: ס
34 ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לוחת אבנים פראשנים וכתבת עליהם
את הדברים אשר היו על הלוחת הראשנים אשר שברת: 2 והיה נכון לבקר ועלית
בבקר אלהר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר: 3 ואיש לא יעלה עמך וגם איש
אל ירא בכל ההר נסהצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא: 4 ויפסל שני לוחת
אבנים פראשנים וישפם משה בבקר ויעל אלהר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו
שני לוחת אבנים: 5 וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: 6 ויעבר יהוה
על פניו ויקרא יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורחסד ורחסד: 7 נצר חסד
לאפלים נשא עון ופשה וחס אה ונקה לא ירד פקדו עון אבות על בנים ועל בנים
על שלשים ועל רבעים: 8 וימהר משה ויקר ארצה וישתחו: 9 ויאמר אסנא מצאתי חן
בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עסקשהע'רף הוה וסלחת לעונו ולחטאתו
ונחלתנו: 10 ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד פלעמך אעשה נפלאה אשר לא נברא

Exodus

בְּכָל-הָאָרֶץ וּבְכָל-הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל-הָעָם אֲשֶׁר-אַתָּה בֹקְרָב וְאַתְּ-מַעֲשֶׂה יְהוָה כִּי-נִזְרָא הוּא
אֲשֶׁר אָנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ: **11** שָׁמַר-לָךְ אֶת אֲשֶׁר אָנִכִּי מִצֹּד הַיּוֹם הַזֶּה נִגַּשׁ מִפְּנֵיךְ אֶת-הָאֹמֶר
וְהַכְנַעְנִי וְהַחֲתִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחֲוִי וְהַיְבוֹסִי: **12** הַשְׁמַר לָךְ פְּרִי-תְכֵלֶת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אַתָּה בָּא עֲלֶיהָ פְּרִי-הָיָה לְמִקְשׁ בְּקִרְבְּךָ: **13** כִּי אֶת-מִזְבְּחָתָם תַּחֲזֹן וְאֶת-מִצְבְּחָתָם תִּשְׁבֵּרוּן
וְאֶת-אֲשֵׁרֵי תְכֵלֶתָן: **14** כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָאלֹה אֲחֵר כִּי יְהוָה קָנָא שְׁמוֹ אֵל קָנָא הוּא:
15 פְּרִי-תְכֵלֶת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְזִנּוּ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם וְזָכְרוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וְקָרָא לָךְ וְאָכַלְתָּ
מִזְבָּחוֹ: **16** וְלִקְחַת מִבְּנֵי לְבָנֶיךָ וְזִנּוּ בְנֵיךָ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן וְזִנּוּ אֶת-בְּנֶיךָ אַחֲרֵי
אֱלֹהֵיהֶן: **17** אֱלֹהִי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה-לָךְ: **18** אֶת-חֹג הַמִּצְוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל
מִצְוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתְךָ לַמּוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בַחֹדֶשׁ הָאָבִיב יֵצֵאת מִמִּצְרַיִם: **19** כָּל-פֶּטֶר
רֹחַם לִי וְכָל-מִקְנֶךָ תִּזְכֹּר פֶּטֶר שׁוֹר וְשֶׂה: **20** וּפֶטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בִּשָׂה וְאִם-לֹא תִפְדֶּה
וַעֲרַפְתּוּ כָל בְּכוֹר בְּנֶיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא-יֵרָאֹו פָנֶי רִיקָם: **21** שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
תִּשְׁבֹּת בַּחֲרִישׁ וּבְקִצִּיר תִּשְׁבֹּת: **22** וְחֹג שִׁבְעַת תַּעֲשֶׂה לָךְ בְּכוֹרֵי קִצִּיר חֲמִישׁ וְחַג הָאֲסִיף
תִּקְרַת הַשָּׁנָה: **23** שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים יֵרָאֹה לְזִכְרוֹךְ אֶת-פָּנֶיךָ וְיִהְיֶה אֶתְּךָ
יִשְׂרָאֵל: **24** כִּי-רָאִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֶיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת-גְּבוּלְךָ וְלֹא-יִחְלָמוּ אִישׁ אֶת-אֲרָצְךָ בַּעֲלֻתָךְ
לְרֹאוֹת אֶת-פָּנֶי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים בִּשְׁנָה: **25** לֹא-תִשְׁחַט עַל-חַמִּץ דָּם-זָכוֹר
וְלֹא-יִלֹּן לְבַקֵּר זָבַח חֹג הַפֶּסַח: **26** רִאשִׁית בְּכוֹרֵי אֲדָמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֹא-תִשְׁבֹּל גֹּדֵר בְּחֶלֶב אֹמֶן: פ **27** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה כְּתִיב-לָךְ אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי
עַל-פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַתִּי אִתְּךָ בְּרִית וְאֶת-יִשְׂרָאֵל: **28** וְיִהְיֶה-שֶׁם עִמִּי-הֵנָּה אֲרֻכָּיִם יוֹם
וְאֲרֻכָּיִם לַיְלָה לֶחֶם לֹא אֵכָל וְיָמִים לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל-הַלְּחָת אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית עֲשֶׂת
הַדְּבָרִים: **29** וַיְהִי בְרֹדֶת מֹשֶׁה מִהָר סיני וְשָׁנִי לַחַת הָעֵדֻת בְּיַד-מֹשֶׁה בְּרֹדֶתוֹ מִן-הָהָר
וּמֹשֶׁה לֹא-יָדַע כִּי קָרָן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אֹתוֹ: **30** וַיֵּרָא אֶהָרֶן וְכָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-מֹשֶׁה
וְהָנָה קָרָן עוֹר פָּנָיו וַיֵּירָאוּ מִנֹּשֶׁת אֵלָיו: **31** וַיִּקְרָא אֱלֹהִם מֹשֶׁה וַיִּשְׁבּוּ אֵלָיו אֶהָרֶן
וְכָל-הַנְּשָׂאִים בְּעֵדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם: **32** וְאַחֲרֵי-כֵן נִגַּשׁוּ כָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְוֶם אֶת
כָּל-אִשֶּׁר דָּבַר יְהוָה אֹתוֹ בְּהָר סיני: **33** וַיְכַל מֹשֶׁה מִדַּבֵּר אִתָּם וַיַּחֲן עַל-פָּנָיו מִסּוֹה:
34 וּבִבְאֵ מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֵּר אֹתוֹ יִסִּיר אֶת-הַמָּסוֹה עַד-צִאֲתוֹ וַיֵּצֵא וְדַבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת אֲשֶׁר יִצְוֶה: **35** וַרְאֹו בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-פָּנֵי מֹשֶׁה כִּי קָרָן עוֹר פָּנֵי מֹשֶׁה וְהָשִׁיב מֹשֶׁה
אֶת-הַמָּסוֹה עַל-פָּנָיו עַד-בָּאוֹ לְדַבֵּר אֹתוֹ: ס **35** וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת-כָּל-עֵדֻת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אִתָּם: **2** שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבְתוֹן לִיהוָה כָּל-הָעֲשִׂיָה כֹּו מְלָאכָה יִמָּחַ:
3 לֹא-תַעֲבֹרוּ אִשׁ בְּכָל מַשְׁבְּחֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת: פ **4** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-כָּל-עֵדֻת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
לֹא מָר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר: **5** קָחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לִיהוָה כָּל נָדִיב לְבוֹ
יָבִיֵּא אֶת תְּרוּמַת יְהוָה זָהָב וְכֹסֶף וְנַחֲשֶׁת: **6** וְתַכְלֵת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים:
7 וְעֹרֹת אֵילִם מֵאֲדָמִים וְעֹרֹת תַּחֲשִׁים וְעִצֵּי שִׁטִּים: **8** וְשֹׁמֵן לְמָאֹר וּבִשְׁמִים לְשֹׁמֵן הַמִּשְׁחָה
וְלִקְטֹרֶת הַסִּמִּים: **9** וּבִבְנִי-שֶׁהֶם וּבִבְנֵי מִלֵּאִים לְאֹפֹד וְלַחֹשֶׁן: **10** וְכָל-חֶסֶד-לֵב בְּכֶם יָבִאוּ
וַיַּעֲשׂוּ אֶת כָּל-אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: **11** אֶת-הַמִּשְׁכָּן אֶת-אֹהֶלֹו וְאֶת-מִכְסָּהוּ אֶת-קִרְקִיּוֹ
וְאֶת-קִרְשָׁיו אֶת-בְּרִיחוֹ אֶת-עַמֻּדָיו וְאֶת-אֲדָנָיו: **12** אֶת-הָאָרֶן וְאֶת-בְּדָיו אֶת-הַכַּפֶּרֶת וְאֶת
פִּלְתֵּת הַמִּסְכָּ: **13** אֶת-הַשְּׁלָחַן וְאֶת-בְּדָיו וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים: **14** וְאֶת-מִנְרֹת
הַמָּאֹר וְאֶת-פְּלִיָּה וְאֶת-נִרְתִּיָּה וְאֶת שֹׁמֵן הַמָּאֹר: **15** וְאֶת-מִזְבֵּחַ הַקְּטֹרֶת וְאֶת-בְּדָיו וְאֶת
שֹׁמֵן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קְטֹרֶת הַסִּמִּים וְאֶת-מִסְכָּ הַפֶּתַח לַפֶּתַח הַמִּשְׁכָּן: **16** אֹתוֹ מִזְבֵּחַ הָעֹלָה
וְאֶת-מִכְבַּר הַנֶּחֱשֵׁת וְאֶת-שֵׁלֹו אֶת-בְּדָיו וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו אֶת-הַכִּיֹּר וְאֶת-כִּנּוֹ: **17** אֶת קִלְעִי
הַחֹצֵר אֶת-עַמֻּדָיו וְאֶת-אֲדָנֶיהָ וְאֶת מִסְךְ שַׁעַר הַחֹצֵר: **18** אֶת-יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת-יִתְדֹת
הַחֹצֵר וְאֶת-מִיתְרֵיהֶם: **19** אֶת-בְּגָדֵי הַשֵּׂרָד לְשֵׂרֵת בְּקֹדֶשׁ אֶת-בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן
וְאֶת-בְּגָדֵי בָנָיו לְכַהֵן: **20** וַיֵּצֵאוּ כָל-עֵדֻת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה: **21** וַיָּבִאוּ כָל-אִישׁ
אֲשֶׁר-נִשְׂאוֹ לְבוֹ וְכָל אִשֶּׁר נָדְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ הֵבִיאוּ אֶת-תְּרוּמַת יְהוָה לְמִלְאכַת אֹהֶל מוֹעֵד
וְלִכְלֵ-עֲבֹדָתוֹ וּלְבְגָדֵי הַקֹּדֶשׁ: **22** וַיָּבִאוּ הָאֲנָשִׁים עַל-הַנָּשִׁים כָּל נָדִיב לֵב הֵבִיאוּ חָח וְזָנִים
וְטַבַּעַת וְכוּמָז פְּלִפְלִי וְזָהָב וְכָל-אִישׁ אֲשֶׁר הָיָה הֵנִיף תְּנוּפֶת זָהָב לִיהוָה: **23** וְכָל-אִישׁ
אֲשֶׁר-נִמְצָא אֹתוֹ תַכְלֵת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים וְעֹרֹת אֵילִם מֵאֲדָמִים וְעֹרֹת
תַּחֲשִׁים הֵבִיאוּ: **24** כָּל-מֵרִים תְּרוּמַת כֹּסֶף וְנַחֲשֶׁת הֵבִיאוּ אֶת תְּרוּמַת יְהוָה וְכָל אִשֶּׁר
נִמְצָא אֹתוֹ עִצֵּי שִׁטִּים לְכָל-מִלְאכַת הָעֲבֹדָה הֵבִיאוּ: **25** וְכָל-אִשָּׁה חַכְמַת-לֵב בִּידֶיהָ טָווּ
וַיָּבִיאוּ מִטָּוֶה אֶת-הַתַּכְלֵת וְאֶת-הָאַרְגָּמָן אֶת-תוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת-הַנֶּחֱשֵׁת: **26** וְכָל-הַנָּשִׁים אֲשֶׁר

נָשָׂא לְבָן אֶתְנָה בַּחֲכֻמָּה טוֹ וְאֶת־הַעֲוִים: 27 וְהַנְּשֹׂאִים הֵבִיאוּ אֶת אֲבֵנֵי הַשֹּׁהַם וְאֵת אֲבֵנֵי הַמִּלֻּאִים לְאֹפֹר וְלַחֲשִׁן: 28 וְאֶת־הַבֶּשֶׂם וְאֶת־הַשֶּׁמֶן לְמֹאֵר וְלִשְׁמֹן הַמִּשְׁחָה וְלִקְמֹחַת הַסִּמִּים: 29 כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר נָדָב לִבָּם אִתָּם לְהֵבִיא לְכָל־הַמִּלֻּאֶה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּיַד־מֹשֶׁה הֵבִיאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל נְדָבָה לַיהוָה: פ 30 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְהוָה בְּשֵׁם בְּצִלָּל כְּרֹאֲרִי כְרֹחֹר לְמִטָּה יְהוּדָה: 31 וַיִּמְלֵא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בַּחֲכֻמָּה בַּחֲבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל־מִלְּאכָה: 32 וְלַחֲשֵׁב מַחֲשַׁבַּת לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת: 33 וּבַחֲרֻשֹׁת אֲבָן לְמִלֻּאֹת וּבַחֲרֻשֹׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מִלְּאכַת מַחֲשַׁבַּת: 34 וְלַהוֹרֹת נֶתֶן בִּלְבָבוֹ הוּא וְאַהֲלִיאֵב כְּרֹאֲחִיסֻמָּךְ לְמִטָּה־דָן: 35 מִלֵּא אִתָּם חֲכַמְתִּילָב לַעֲשׂוֹת כָּל־מִלְּאכַת חֲרָשׁ וְחֹשֶׁב וְרָקַם בַּתְּכֵלֶת וּבְאַרְגָּמָן בַּחֹלְעַת הַשָּׁנִי וּבִשֵּׁשׁ וְאַרְגָּ עֹשֵׂי כָל־מִלְּאכָה וְחֹשְׁבֵי מַחֲשַׁבַּת: 36 וְעֹשֶׂה בְּצִלָּל וְאַהֲלִיאֵב וְכָל־אִישׁ חֲכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חֲכֻמָּה וְתַבּוּנָה בְּהֵמָּה לַדַּעַת לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִלְּאכַת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכָל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה: 2 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־בְּצִלָּל וְאֶל־אַהֲלִיאֵב וְאֵל כָּל־אִישׁ חֲכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חֲכֻמָּה בִּלְבָבוֹ כָּל אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ לִבּוֹ לִקְרֹבָה אֶל־הַמִּלְּאכָה לַעֲשׂוֹת אִתָּה: 3 וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֶת כָּל־הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵבִיאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִלְּאכַת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לַעֲשׂוֹת אִתָּה וְהֵם הֵבִיאוּ אֵלָיו עוֹד נְדָבָה בְּבֶקֶר: 4 וַיָּבִיאוּ כָּל־הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים אֶת כָּל־מִלְּאכַת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ־אִישׁ מִמִּלְּאכָתוֹ אֲשֶׁר־הֵמָּה עֹשִׂים: 5 וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר מִרְבִּים הָעָם לְהֵבִיא מִדֵּי הָעֵבֶדְךָ לְמִלְּאכָה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אִתָּה: 6 וַיֵּצֵו מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בַּמַּחֲנֶה לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה אֶל־יַעֲשִׂי־עוֹד מִלְּאכָה לַתְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּכְלָא הָעָם מִהֵבִיא: 7 וְהַמִּלְּאכָה הֵימָּה דָּגִם לְכָל־הַמִּלְּאכָה לַעֲשׂוֹת אִתָּה וְהוֹתֵר: 8 וַיַּעֲשׂוּ כָל־חֲכַם־לֵב בְּעֹשֵׂי הַמִּלְּאכָה אֶת־הַחֲמִשָּׁנָן עֹשֵׂר יִרְעֵת שֵׁשׁ מִשְׁזֹר וְתַכְלֵת וְאַרְגָּמָן וְחֹלְעַת שָׁנִי כְרָבִים מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב עֹשֶׂה אִתָּה: 9 אֲרָךְ הַיְרִיעָה הָאֶחָת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאֲמָה וְרֹחֵב אַרְבַּע בָּאֲמָה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אֶחָת לְכָל־הַיְרִיעֹת: 10 וַיַּחֲבֵר אֶת־חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת אֶחָת אֶל־אֶחָת וְחֲמֵשׁ יִרְעֵת חֵבֶר אֶחָת אֶל־אֶחָת: 11 וַיַּעַשׂ לִלְאֹת תַּכְלֵת עַל שְׁפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִקְצֵה בַּמַּחֲבֶרֶת כֵּן עָשָׂה בְּשַׁפַּת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחֲבֶרֶת הַשְּׁנִיָּת: 12 חֲמִשִּׁים לִלְאֹת עָשָׂה בַיְרִיעָה הָאֶחָת וְחֲמִשִּׁים לִלְאֹת עָשָׂה בַקְצֵה הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בַּמַּחֲבֶרֶת הַשְּׁנִיָּת מִקְבִּילַת הַלִּלְאֹת אֶחָת אֶל־אֶחָת: 13 וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים קֶרֶסִי זָהָב וַיַּחֲבֵר אֶת־הַיְרֵעֹת אֶחָת אֶל־אֶחָת בַּקֶּרֶסִים וַיְהִי הַמִּשְׁכָּן אֶחָד: 14 ס 14 וַיַּעַשׂ יִרְעֵת עֹזִים לְאַהֵל עַל־הַמִּשְׁכָּן עֲשִׂי־עֲשִׂרָה יִרְעֵת עָשָׂה אִתָּם: 15 אֲרָךְ הַיְרִיעָה הָאֶחָת שְׁלִשִׁים בָּאֲמָה וְאַרְבַּע אֲמֹת רֹחֵב הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אֶחָת לַעֲשִׂי עֲשִׂרָה יִרְעֵת: 16 וַיַּחֲבֵר אֶת־חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת לִבָּד וְאֶת־שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת לִבָּד: 17 וַיַּעַשׂ לִלְאֹת חֲמִשִּׁים עַל שְׁפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחֲבֶרֶת וְחֲמִשִּׁים לִלְאֹת עָשָׂה עַל־שַׁפַּת הַיְרִיעָה הַחֹבֶרֶת הַשְּׁנִיָּת: 18 וַיַּעַשׂ קֶרֶסִי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים לַחֲבֵר אֶת־הָאֶהָל לְהִיָּת אֶחָד: 19 וַיַּעַשׂ מִכְסָּה לְאַהֵל עֶרְת אֵלִים מְאֻדִּים וּמִכְסָּה עֶרְת חֲמִשִּׁים מִלְּמַעְלָה: 20 ס 20 וַיַּעַשׂ אֶת־הַקֶּרָשִׁים לְמִשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֲמוּדִים: 21 עֹשֵׂר אֶמֶת אֲרָךְ הַקֶּרֶשׁ וְאַמָּה וְחֲצִי הָאֲמָה רֹחֵב הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד: 22 שְׁתֵּי יָדָה לַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד מִשְׁלֵבַת אֶחָת אֶל־אֶחָת כֵּן עָשָׂה לְכָל קֶרֶשִׁי הַמִּשְׁכָּן: 23 וַיַּעַשׂ אֶת־הַקֶּרָשִׁים לְמִשְׁכָּן עֲשָׂרִים קֶרָשִׁים לַפָּאָת נֹגַב תִּמְנָה: 24 וְאַרְבָּעִים אֲדִנִּי־כֶסֶף עָשָׂה תַּחַת עֲשָׂרִים הַקֶּרָשִׁים שְׁנֵי אֲדִנִּים תַּחַת־הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יָדָתָיו וְשְׁנֵי אֲדִנִּים תַּחַת־הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יָדָתָיו: 25 וּלְצִלָּע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִיָּת לַפָּאָת צָפוֹן עָשָׂה עֲשָׂרִים קֶרָשִׁים: 26 וְאַרְבָּעִים אֲדִנִּיהֶם כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדִנִּים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וְשְׁנֵי אֲדִנִּים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד: 27 וְלִירְכַת־הַמִּשְׁכָּן יָמָה עָשָׂה שְׁשֵׁה קֶרָשִׁים: 28 וְשְׁנֵי קֶרָשִׁים עָשָׂה לְמִקְצַעַת הַמִּשְׁכָּן בִּירְכָתָיו: 29 וְהָיוּ תוֹאֲמִם מִלְּמִטָּה וַיְחַדְּלוּ וְהָיוּ תַּמִּים אֶל־רֹאשׁוֹ אֶל־הַפְּנֵינֶת הָאֶחָת כֵּן עָשָׂה לְשְׁנֵיהֶם לְשְׁנֵי הַמִּקְצַעַת: 30 וְהָיוּ שְׁמֹנֶה קֶרָשִׁים וְאַרְבָּעִים כֶּסֶף עָשָׂה עֹשֵׂר אֲדִנִּים שְׁנֵי אֲדִנִּים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד: 31 וַיַּעַשׂ בִּירְחֵי עֲצֵי שִׁטִּים מִשְׁוֶה לַקֶּרָשִׁי צִלָּע־הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִיָּת וְחֲמִשָּׁה בִּירְחִים לַקֶּרָשִׁי צִלָּע־הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִיָּת: 32 וְחֲמִשָּׁה בִּירְחִים לַקֶּרָשִׁי צִלָּע־הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִיָּת: 33 וַיַּעַשׂ אֶת־הַבִּרְיֹחַ הַתִּיכֵן לְבִרְחַת בַּתוֹךְ הַקֶּרָשִׁים מִן־הַקְּצֵה אֶל־הַקְּצֵה: 34 וְאֶת־הַקֶּרָשִׁים צָפָה זָהָב וְאֶת־שַׁבְעָתָם עָשָׂה זָהָב בְּתִים לְבִרְיָחַם וַיִּצָּף אֶת־הַבִּרְיָחַם זָהָב: 35 וַיַּעַשׂ אֶת־הַפְּרָכֶת תַּכְלֵת וְאַרְגָּמָן וְחֹלְעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזֹר מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב עָשָׂה אִתָּה כְרָבִים: 36 וַיַּעַשׂ לָהּ אַרְבָּעָה עֲמוּדֵי שִׁטִּים וַיִּצָּעַף זָהָב וַיְהִיֶּם זָהָב וַיִּצָּץ לָהֶם אַרְבָּעָה אֲדִנִּי־כֶסֶף: 37 וַיַּעַשׂ מִסָּךְ לַפֶּתַח הָאֶהָל תַּכְלֵת וְאַרְגָּמָן וְחֹלְעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזֹר מַעֲשֵׂה רָקַם: 38 וְאֶת־עֲמוּדָיו חֲמִשָּׁה וְאֶת־וִיָּוִיהֶם וְצָפָה רֹאשֵׁיהֶם

והשקיהם זהב ואדניהם חמשה נחשת: פ 37 ויעש בצלאל את־הארן עצי שטים אמתים וחצי ארבו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: 2 ויצפּוּהוּ זהב טהור מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב סביב: 3 ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמיתיו ושתי טבעת על־צלעו האחת ושתי טבעות על־צלעו השנית: 4 ויעש בדי עצי שטים ויצף אותם זהב: 5 ויבא את־הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את־הארן: 6 ויעש כפפת זהב טהור אמתים וחצי ארפה ואמה וחצי רחבה: 7 ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אותם משני קצות הכפפת: 8 כרוב־אחד מקצה מזה וכרוב־אחד מקצה מזה מן־הכפפת עשה את־הכרבים משני (קצוותיו) וקצותיו: 9 ויהיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על־הכפפת ופניהם איש אל־אחיו אל־הכפפת היו פני הכרבים: פ 10 ויעש את־השלחן עצי שטים אמתים ארבו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו: 11 ויצף אותו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב: 12 ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר־זהב למסגרתו סביב: 13 ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את־הטבעת על ארבע הפאות אשר לארבע רגליו: 14 לעמדת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את־השלחן: 15 ויעש את־הבדים עצי שטים ויצף אותם זהב לשאת את־השלחן: 16 ויעש את־הכלים אשר על־השלחן את־קערותיו ואת־כפתיו ואת מנקותיו ואת־הקשות אשר יסך בהן זהב טהור: פ 17 ויעש את־המנורה זהב טהור מקשה עשה את־המנורה ורכה וקנה נביעה כפתריה ופרחיה ממנה היו: 18 וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנורה מצדה האחד ושלשה קני מנורה מצדה השני: 19 שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה אחד כפתר ופרח בן לששת הקנים היצאים מן־המנורה: 20 ובמנורה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה: 21 וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה תחת שני הקנים ממנה ולששת הקנים היצאים ממנה: 22 כפתריהם וקנתם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור: 23 ויעש את־נרותיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור: 24 כפר זהב טהור עשה אותה ואת כל־פליה: פ 25 ויעש את־מזבח הקטרת עצי שטים אמה ארבו ואמה רחבו רבוע ואמתים קמתו ממנו היו קרנתיו: 26 ויצף אותו זהב טהור את־גוו ואת־קיריתו סביב ואת־קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב: 27 ושתי טבעת זהב עשה־לו מתחת לזרו על שתי צלעותיו על שני צדיו לבתים לבדים לשאת אותו בהם: 28 ויעש את־הבדים עצי שטים ויצף אותם זהב:

29 ויעש את־שמן המשחה קדש ואת־קטרת הסמים טהור מעשה רקה: פ 38 ויעש את־מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארבו וחמש־אמות רחבו רבוע ושלוש אמות קמתו: 2 ויעש קרנתיו על ארבע פותיו ממנו היו קרנתיו ויצף אותו נחשת: 3 ויעש את־כל־כלי המזבח את־הסירה ואת־היעים ואת־המזרקת את־המזולגת ואת־המחאת כל־כליו עשה נחשת: 4 ויעש למזבח מכפר מעשה רשת נחשת תחת פרכבו מלמטה עד־חציו: 5 ויצק ארבע טבעת בארבע הקצות למכפר הנחשת בתים לבדים: 6 ויעש את־הבדים עצי שטים ויצף אותם נחשת: 7 ויבא את־הבדים בטבעת על צלעת המזבח לשאת אותו בהם נכוב לחת עשה אותו: ס 8 ויעש את הכיור נחשת ואת פנו נחשת במראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד: ס 9 ויעש את־החצר לפאת גב תימנה קלעי החצר שש משור מאה באמה: 10 עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשוקיהם כסף: 11 ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשוקיהם כסף: 12 ולפאת ים קלעים חמשים באמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה ווי העמודים וחשוקיהם כסף: 13 ולפאת קדמה מורחה חמשים אמה: 14 קלעים חמש־עשרה אמה אל־הכפתר עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה: 15 ולכפתר השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה: 16 כל־קלעי החצר סביב שש משור: 17 והאדנים לעמודים נחשת ווי העמודים וחשוקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף והם מחשקים כסף כל עמודי החצר: 18 ומסד שער החצר מעשה רקם חכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור ועשרים אמה ארך וקומה ברחב חמש אמות לעמדת קלעי החצר: 19 ועמודיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת ווייהם כסף וצפוי ראשיהם וחשוקיהם כסף: 20 וכל־היחלת למשכן ולחצר סביב נחשת: ס 21 אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על־י משה עבד הלוים ביד איתמר בן־אהרן הכהן: 22 ובצלאל בן־אוּרִי כר־חור למטה יהודה עשה את כל־אשר־צוה יהוה את־משה: 23 ואחז אהליאב

בן־אחיסמך למטה־דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארנמן ובתולעת השני ובשש: ס
24 כלהו: הב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים כפר
ושבע מאות ושלשים שקל בשקל הקדש: **25** וכסף פקודי העדה מאת כפר וארל ושבע
מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל הקדש: **26** בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש
לכל העבר עליהפקדים מִבֵּן עשרים שנה ומעלה לשש־מאות אלף ושלשת אלפים וחמש
מאות וחמשים: **27** ויהי מאת כפר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת
מאת אדנים למאת הכפר כפר לאדן: **28** ואת־האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה
ויום לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם: **29** ונחשת התנופה שבעים כפר ואלפים
וארבע־מאות שקל: **30** ויעש בה את־אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת
ואת־מכבר הנחשת אשר־לו ואת כל־כלי המזבח: **31** ואת־אדני החצר סביב ואת־אדני
שער החצר ואת כל־יתרת המשכן ואת־כל־יתרת החצר סביב: **39** ומן־התכלת והארנמן
ותולעת השני עשו בגדי־שרר לשרת בקדש ויעשו את־בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר
צוה יהוה את־משה: **2** ויעש את־האפדן זהב תכלת וארנמן ותולעת שני ושש משור:
3 וירקעו את־פתי הזהב וקצץ פתילים לעשות בתוך התכלת ובתוך הארנמן ובתוך תולעת
השני ובתוך השש מעשה חשב: **4** כתפת עשור־לו חברה על־שני (קצוות) וקצותיו חבר:
5 וחשב אפדתו אשר עליו ממנו הוא כמעשהו זהב תכלת וארנמן ותולעת שני ושש
משור כאשר צוה יהוה את־משה: **6** ויעשו את־אבני השם מסכת משבצת זהב מפתחת
פתוחי חותם על־שמות בני ישראל: **7** וישם אתם על כתפת האפדן אבני זכרון לבני
ישראל כאשר צוה יהוה את־משה: **8** ויעש את־החשן מעשה חשב כמעשה אפדן זהב
תכלת וארנמן ותולעת שני ושש משור: **9** רבוע היה כפול עשו את־החשן ורת ארכו
וורת רחבו כפול: **10** וימלא־בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטרה וברקת הטור
האחד: **11** והטור השני נפך ספיר ויהלם: **12** והטור השלישי לשם שבו ואחלמה:
13 והטור הרביעי תרשיש שהם וישפה מוסכת משבצות זהב במלאתם: **14** והאבנים
על־שמות בני־ישראל הנה שתיים עשרה על־שמותם פתוחי חתם איש על־שמו לשנים עשר
שכט: **15** ויעשו על־החשן שרשרת נבלת מעשה עבת זהב טהור: **16** ויעשו שתי משבצות
זהב ושתי טבעת זהב ויתנו את־שתי הטבעת על־שני קצות החשן: **17** ויתנו שתי העבתות
הזהב על־שתי הטבעת על־קצות החשן: **18** ואת שתי קצות שתי העבתות נתנו על־שתי
המשבצות ויתנם על־כתפת האפדן אל־מול פניו: **19** ויעשו שתי טבעת זהב וישמו על־שני
קצות החשן על־שפתו אשר אל־עבר האפדן ביה: **20** ויעשו שתי טבעת זהב ויתנם
על־שתי כתפת האפדן מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפדן:
21 וירכסו את־החשן מט בעתיו אל־טבעת האפדן בתחיל תכלת להיות על־חשב האפדן
ולא־יחז החשן מעל האפדן כאשר צוה יהוה את־משה: **22** ויעש את־מעיל האפדן מעשה
ארג כליל תכלת: **23** ופיר־המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא יקרה:
24 ויעשו על־שולי המעיל רמוני תכלת וארנמן ותולעת שני משור: **25** ויעשו פעמני זהב
טהור ויתנו את־הפעמנים בתוך הרמונים על־שולי המעיל סביב בתוך הרמונים: **26** פעמן
ורמן פעמן ורמן על־שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה יהוה את־משה: **27** ויעשו
את־הכתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו: **28** ואת המצנפת שש ואת־פארי המנובעת שש
ואת־מכנסי הכד שש משור: **29** ואת־האבנט שש משור ואת־תכלת וארנמן ותולעת שני מעשה
רקם כאשר צוה יהוה את־משה: **30** ויעשו את־ציץ נז־הקדש זהב טהור ויכתבו עליו
מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה: **31** ויתנו עליו פתיל תכלת לתת על־המצנפת מלמעלה
כאשר צוה יהוה את־משה: **32** ותכל כל־עברת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה את־משה בן עשו: **33** ויביאו את־המשכן אל־משה את־האהל
ואת־כל־כליו קרסיו קרשיו (בריוח) ובריותיו ועמודיו ואדניו: **34** ואת־מכסה עורת האילים
המאדמים ואת־מכסה ערת התחשים ואת פרכת המסך: **35** את־ארגן העדת ואת־בדיו ואת
הכפרת: **36** את־השלחן את־כל־כליו ואת לחם הפנים: **37** את־המנורה הטהרה את־נרתיה
נרת המערכה ואת־כל־כליה ואת שמן המאור: **38** ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה
ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל: **39** אתו מזבח הנחשת ואת־מכבר הנחשת
אשר־לו את־בדיו ואת־כל־כליו את־הכיר ואת־כנו: **40** את קלעי החצר את־עמודיה
ואת־אדניה ואת־המסך לשער החצר את־מיתריו ויתדותיה ואת כל־כלי עברת המשכן
לאהל מועד: **41** את־בגדי השרר לשרת בקדש את־בגדי הקדש לאהרן ובגדי

Exodus

בְּנֵי לִכְתּוֹ: 42 כָּל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בֶּן עֲשׂוֹ יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־הַעֲבָדָה:
43 וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הַמְּלָאכָה וְהָנָה עֲשׂוֹ אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בֶּן עֲשׂוֹ וַיִּבְרָךְ אֹתָם מֹשֶׁה:
פ 40 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 בְּיוֹם־הַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ תִּקְּמוּ אֶת־מִשְׁכַּן
אֹהֶל מוֹעֵד: 3 וּשְׂמַת שֵׁם אֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת וּסְפַת עַל־הָאָרֶץ אֶת־הַפָּרֹכֶת: 4 וְהִבַּאת
אֶת־הַשִּׁלְחָן וְעֹרֹת אֶת־עַרְבּוֹ וְהִבַּאת אֶת־הַמִּנְרָה וְהַעֲלִית אֶת־נִרְתִּיהָ: 5 וְנָתַתָּ אֶת־מִזְבֵּחַ
הַזָּהָב לְקִטְרֹת לִפְנֵי אֲרוֹן הָעֵדוּת וּשְׂמַת אֶת־מִסְךְ הַפֶּתַח לְמִשְׁכָּן: 6 וְנָתַתָּ אֶת מִזְבֵּחַ
הָעֹלָה לִפְנֵי פֶתַח מִשְׁכָּן אֹהֶל־מוֹעֵד: 7 וְנָתַתָּ אֶת־הַכִּיֹּר בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ
שֵׁם מַיִם: 8 וּשְׂמַת אֶת־הַחֹצֵר סָבִיב וְנָתַתָּ אֶת־מִסְךְ שַׁעַר הַחֹצֵר: 9 וּלְקַחְתָּ אֶת־שֵׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וּמִשַּׁחְתָּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ וּקְדַשְׁתָּ אוֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְהָיָה קֹדֶשׁ:
10 וּמִשַּׁחְתָּ אֶת־מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וּקְדַשְׁתָּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים:
11 וּמִשַּׁחְתָּ אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כִּנּוֹ וּקְדַשְׁתָּ אוֹתוֹ: 12 וְהִקְרַבְתָּ אֶת־אֹהֶרֶן וְאֶת־בְּנָיו אֶל־פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד וְרַחֲצֵת אֹתָם בַּמַּיִם: 13 וְהִלְבַּשְׁתָּ אֶת־אֹהֶרֶן אֶת בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ וּמִשַּׁחְתָּ אוֹתוֹ וּקְדַשְׁתָּ
אוֹתוֹ וְכָהֵן לִי: 14 וְאֶת־בְּנָיו תִּקְרֹב וְהִלְבַּשְׁתָּ אֹתָם כִּתְנֹת: 15 וּמִשַּׁחְתָּ אֹתָם כַּאֲשֶׁר מִשַּׁחְתָּ
אֶת־אַבְיָהֶם וְכָהֵנוּ לִי וְהָיָה לְהִיָּת לָהֶם מִשַּׁחְתָּם לַכֹּהֲנָת עוֹלָם לְדֹרֹתָם: 16 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אוֹתוֹ בֶּן עֲשׂוֹ: 17 וַיְהִי בַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בִּשְׁנֵה הַשָּׁנִית בְּאַחַד
לַחֹדֶשׁ הוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן: 18 וַיָּקָם מֹשֶ�ה אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּתֵּן אֶת־אֹדְנָיו וַיִּשֶׂם אֶת־קִרְשָׁיו וַיִּתֵּן
אֶת־בְּרִיחָיו וַיָּקָם אֶת־עַמּוּדָיו: 19 וַיִּפְרֹשׂ אֶת־הָאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם אֶת־מִכְסֵּה הָאֹהֶל
עָלָיו מִלְמַעְלָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 20 וַיָּקָח וַיִּתֵּן אֶת־הָעֹדֶת אֶל־הָאָרֶץ וַיִּשֶׂם
אֶת־הַבָּדִים עַל־הָאָרֶץ וַיִּתֵּן אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל־הָאָרֶץ מִלְמַעְלָה: 21 וַיָּבֵא אֶת־הָאָרֶץ
אֶל־הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם אֶת פָּרֹכֶת הַמִּסְךְ וַיָּסֹךְ עַל אֲרוֹן הָעֵדוּת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 22
וַיִּתֵּן אֶת־הַשִּׁלְחָן בְּאֹהֶל מוֹעֵד עַל יַרְדֵּי הַמִּשְׁכָּן צָפֹנָה מוֹחִיץ לְפָרֹכֶת: 23 וַיַּעֲרֹךְ עָלָיו
עֹרֹךְ לֶחֶם לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 24 וַיִּשֶׂם אֶת־הַמִּנְרָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד
נֹכַח הַשִּׁלְחָן עַל יַרְדֵּי הַמִּשְׁכָּן נֹגְבָה: 25 וַיַּעַל הַנֹּרָת לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:
26 וַיִּשֶׂם אֶת־מִזְבֵּחַ הַזָּהָב בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי הַפָּרֹכֶת: 27 וַיִּקְטֹרַע עָלָיו קִטְרֹת סָמִים
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 28 וַיִּשֶׂם אֶת־מִסְךְ הַפֶּתַח לְמִשְׁכָּן: 29 וְאֶת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה שֵׁם
פֶּתַח מִשְׁכָּן אֹהֶל־מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 30
וַיִּשֶׂם אֶת־הַכִּיֹּר בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן שְׁמֹה מַיִם לְרַחֲצָה: 31 וְרַחֲצוּ מַמְנוֹ
מֹשֶׁה וְאֹהֶרֶן וּבְנֵיהֶם אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: 32 בְּבֹאֵם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וּבִקְרַבְתֶּם
אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וְרַחֲצוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 33 וַיָּקָם אֶת־הַחֹצֵר סָבִיב לְמִשְׁכָּן
וּלְמִזְבֵּחַ וַיִּתֵּן אֶת־מִסְךְ שַׁעַר הַחֹצֵר וַיְכַל מֹשֶׁה אֶת־הַמְּלָאכָה: 34 וַיִּכַּס הָעָנָן אֶת־אֹהֶל
מוֹעֵד וּכְבוֹד יְהוָה מָלָא אֶת־הַמִּשְׁכָּן: 35 וְלֹא־יָכַל מֹשֶׁה לְבֹא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד כִּי־שָׁכַן
עָלָיו הָעָנָן וּכְבוֹד יְהוָה מָלָא אֶת־הַמִּשְׁכָּן: 36 וּבַהֲעֹלוֹת הָעָנָן מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּכָל מַסְעֵיהֶם: 37 וְאִם־לֹא יַעֲלֶה הָעָנָן וְלֹא יִסְעוּ עַד־יוֹם הָעֹלָתוֹ: 38 כִּי עָנָן
יְהוָה עַל־הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְלַיְלָה בּוֹ לַעֲנִי כָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּכָל־מַסְעֵיהֶם:

Leviticus

- 1** ויקרא אל־משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר: **2** דבר אל־בני ישראל ואמרת אליהם אִם כִּי־יקריב מכם קרבן ליהוה מן־הבהמה מן־הבקר ומן־הצאן תקריבו את־קרבנכם: **3** אם־עלה קרבנו מן־הבקר זכר תמים יקריבונו אל־פתח אהל מועד יקריב אתו לרצונו לפני יהוה: **4** וסִמךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֵלָה ונִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו: **5** ושָׁחַט אֶת־בֶּן הַבָּקָר לִפְנֵי יְהוָה וְהַקְרִיבוּ בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּמָם וזָרְקוּ אֶת־הַדָּמָם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: **6** וְהַפְּשִׁיט אֶת־הָעֵלָה ונתח אתה לנתחיה: **7** וְנָתַנוּ בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ עֲצִים עַל־הָאֵשׁ: **8** וְעָרְכוּ בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַנֹּחַים אֶת־הָרָאשׁ ואת־הַפָּדָר עַל־הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: **9** וְקָרְבוּ וּכְרָעוּ וַיִּתְּצוּ בָמִים וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַחֵלֶל הַמִּזְבֵּחַה עֹלָה אֲשֶׁה רִיח־נִיחֹחַ ליהוה: **10** וְאִם־מִן־הַצֹּאן קָרְבָנוּ מִן־הַכְּשָׁבִים אוֹ מִן־הָעִזִּים לַעֲלֹה זָכָר תָּמִים יִקְרִיבוּ: **11** וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יָדֶךָ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה וזָרְקוּ בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: **12** ונתח אתו לנתחיו ואת־רָאשׁוֹ ואת־פָּדָרוֹ וְעָרַךְ הַכֹּהֵן אֹתָם עַל־הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: **13** וְהִקְרִב וְהִפְדָּרְשִׁים יִתְּצוּ בָמִים וְהַקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת־הַחֵלֶל וְהַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַה עֹלָה הוּא אֲשֶׁה רִיח־נִיחֹחַ ליהוה: **פ** **14** וְאִם מִן־הָעֹף עֹלָה קָרְבָנוּ ליהוה וְהַקְרִיב מִן־הַתְּרִים אוֹ מִן־בְּנֵי הַיוֹנָה אֶת־קָרְבָנוֹ: **15** וְהַקְרִיבוּ הַכֹּהֵן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וּמִלֵּךְ אֶת־רָאשׁוֹ וְהַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַה וְנִמְצָה דָּמֹו עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ: **16** וְהִסִּיר אֶת־מְרָאָיו בְּנִצָּתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ קֶדְמָה אֶל־מְקוֹם הַדָּשָׁן: **17** וְשָׁפַע אֹתוֹ בַּכִּנְפָיו לֹא יִבְדִּיל וְהַקְטִיר אֹתוֹ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַה עַל־הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ עֹלָה הוּא אֲשֶׁה רִיח־נִיחֹחַ ליהוה: **ס** **2** וְנֶפֶשׁ כִּי־תִקְרִיב קָרְבָן מִנְחָה ליהוה סֶלֶת יִהְיֶה קָרְבָנוּ וַיִּצַק עָלֶיהָ שֶׁמֶן וַתֵּן עָלֶיהָ לִבְנָה: **2** וְהִבִּיֵּא אֶל־בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים וְקִמְצוּ מִשֶּׁם מִלֵּא קִמְצוּ מִסְלָתָהּ וּמִשְׁמֶנָּה עַל כָּל־לִבְנָתָהּ וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אֲזֹכְרָתָהּ הַמִּזְבֵּחַה אֲשֶׁה רִיח־נִיחֹחַ ליהוה: **3** וְהִנְחִיתָ מִן־הַמִּנְחָה לֵאחֶרֶן וּלְבָנָיו קֶדֶשׁ קְדָשִׁים מֵאֲשֵׁי יְהוָה: **ס** **4** וְכִי תִקְרַב קָרְבָן מִנְחָה מֵאִפָּה תִנּוֹר סֶלֶת חֲלוֹת מִצַּח בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וּרְקִיקֵי מִצּוֹת מִשְׁתִּים בְּשֶׁמֶן: **ס** **5** וְאִם־מִנְחָה עַל־הַמִּנְחָת קָרְבֶּנֶךָ סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן מִצָּה תִהְיֶה: **6** פָּתוּחַ אֹתָהּ פָּתִים וַיִּצַק עָלֶיהָ שֶׁמֶן מִנְחָה הוּא: **ס** **7** וְאִם־מִנְחָת מִרְחֶשֶׁת קָרְבֶּנֶךָ סֶלֶת בְּשֶׁמֶן תַּעֲשֶׂה: **8** וְהִבִּאת אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מֵאֹלָה ליהוה וְהַקְרִיבָהּ אֶל־הַכֹּהֵן וְהִגִּישָׁה אֶל־הַמִּזְבֵּחַ: **9** וְהָרִים הַכֹּהֵן מִן־הַמִּנְחָה אֶת־אֲזֹכְרָתָהּ וְהַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַה אֲשֶׁה רִיח־נִיחֹחַ ליהוה: **10** וְהִנְחִיתָ מִן־הַמִּנְחָה לֵאחֶרֶן וּלְבָנָיו קֶדֶשׁ קְדָשִׁים מֵאֲשֵׁי יְהוָה: **11** כָּל־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ ליהוה לֹא תַעֲשֶׂה חֶמֶץ כִּי כִלְשָׁאֵר וְכִלְדִּבְשׁ לֹא־תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אֲשֶׁה ליהוה: **12** קָרְבָן רֵאשִׁית תִּקְרִיבוּ אֹתָם ליהוה וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא־יַעֲלוּ לְרִיח־נִיחֹחַ: **13** וְכֹל־קָרְבָן מִנְחָתְךָ בְּמִלַּח תִּמְלַח וְלֹא תִשְׁבִּית מִלַּח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתְךָ עַל כָּל־קָרְבֶּנֶךָ תִּקְרִיב מִלַּח: **ס** **14** וְאִם־תִּקְרִיב מִנְחָה בַּכּוֹרִים ליהוה אֲבִיב קְלוֹי בָּאֵשׁ גֵּרֶשׁ כִּרְמֵל תִּקְרִיב אֶת מִנְחַת בַּכּוֹרִיד: **15** וְנָתַתָּ עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְשִׁמַּת עָלֶיהָ לִבְנָה מִנְחָה הוּא: **16** וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אֲזֹכְרָתָהּ מִנְרֶשֶׁה וּמִשְׁמֶנָּה עַל כָּל־לִבְנָתָהּ אֲשֶׁה ליהוה: **פ** **3** וְאִם־זִבְחַ שְׁלָמִים קָרְבָנוּ אִם מִן־הַבָּקָר הוּא מִקְרִיב אִם־זָכָר אִם־נִקְבָּה תָּמִים יִקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה: **2** וְסִמְךְ יָדוֹ עַל־רָאשׁ קָרְבָנוּ וְשָׁחַט פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וזָרְקוּ בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּמָם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: **3** וְהַקְרִיב מִבְּחַ הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁה ליהוה אֶת־הַחֵלֶב הַמִּכְסֶּה אֶת־הַקָּרֵב וְאֶת־כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקָּרֵב: **4** וְאֶת שְׁתֵּי הַפְּלִיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עָלָהן אֲשֶׁר עַל־הַכֶּסֶלִים וְאֶת־הִיתְרָתָם עַל־הַכֶּבֶד עַל־הַפְּלִיֹת וְיִסְרְנָה: **5** וְהַקְטִירוּ אֹתוֹ בְּנִי־אֶהֱרֹן הַמִּזְבֵּחַה עַל־הָעֵלָה אֲשֶׁר עַל־הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁה רִיח־נִיחֹחַ ליהוה: **פ** **6** וְאִם־מִן־הַצֹּאן קָרְבָנוּ לִזְבֹּחַ שְׁלָמִים ליהוה זָכָר אוֹ נִקְבָּה תָּמִים יִקְרִיבוּ: **7** אִם־כְּשֶׁב הוּא־מִקְרִיב אֶת־קָרְבָנוּ וְהַקְרִיב אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה: **8** וְסִמְךְ אֶת־יָדוֹ עַל־רָאשׁ קָרְבָנוּ וְשָׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וזָרְקוּ בְנֵי אֶהֱרֹן אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: **9** וְהַקְרִיב מִן בַּח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁה ליהוה חֲלָבֹו הָאֵלִיָּה תִמְיָמָה לַעֲמֹת הַעֲצָה וְיִסְרְנָה וְאֶת־הַחֵלֶב הַמִּכְסֶּה אֶת־הַקָּרֵב וְאֶת־כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַכֶּסֶלִים וְאֶת־הִיתְרָתָם עַל־הַכֶּבֶד עַל־הַפְּלִיֹת וְיִסְרְנָה: וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עָלָהן אֲשֶׁר עַל־הַכֶּסֶלִים וְאֶת־הִיתְרָתָם עַל־הַכֶּבֶד עַל־הַפְּלִיֹת וְיִסְרְנָה: **11** וְהַקְטִירוּ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַה לַחֵם אֲשֶׁה ליהוה: **פ** **12** וְאִם עֵז קָרְבָנוּ וְהַקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה:

13 וְסִמָּךְ אֶת־יְדוֹ עַל־רֹאשׁוֹ וְשָׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרַק בְּנֵי אֹהֶל אֶת־דָּמֹו
עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: 14 וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ קָרְבָּנוֹ אִשָּׁה לַיהוָה אֶת־הַחֶלֶב הַמִּכְסָּה אֶת־הַקָּרֶב
וְאֵת כָּל־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקָּרֶב: 15 וְאֵת שְׁתֵּי הַכִּלִּית וְאֶת־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עָלָיו אֲשֶׁר
עַל־הַכִּסְלִים וְאֶת־הֵיתֶר עַל־הַכֶּבֶד עַל־הַכִּלִּית יִסְרְנָה: 16 וְהַקְטִירָם הִכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַה לַחֵם
אִשָּׁה לָרִיחַ נִיחַח כָּל־חֶלֶב לַיהוָה: 17 חֶקֶת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבַתֵיכֶם כָּל־חֶלֶב
וְכֹל־דָּם לֹא תֹאכְלוּ: פ 4 וְיִדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
נַפֶּשׁ כִּי־תַחֲטֹא בִשְׁגָגָה מִכָּל מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשֶׂינָה וְעָשָׂה מֵאֲחַת מֵהֵנָּה: 3 אִם
הִכֹּהֵן הַמִּשְׁחָה יַחֲטֹא לְאִשְׁמַת הָעָם וְהִקְרִיב עַל חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא פֶּר בֶּן־בָּקָר תָּמִים
לַיהוָה לַחֲטָאת: 4 וְהֵבִיֹא אֶת־הַפָּר אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה וְסִמָּךְ אֶת־יְדוֹ
עַל־רֹאשׁ הַפָּר וְשָׁחַט אֶת־הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה: 5 וְלָקַח הַכֹּהֵן הַמִּשְׁחָה מִדָּם הַפָּר וְהֵבִיֹא אֹתוֹ
אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד: 6 וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת־אֶצְבָּעוֹ בְּדָם וְהָזָה מִן־הַדָּם שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה
אֶת־פְּנֵי פֶרֶכַת הַקֶּדֶשׁ: 7 וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן־הַדָּם עַל־קַרְנוֹת מִזְבֵּחַ קִטְרַת הַסָּמִים לִפְנֵי יְהוָה
אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת כָּל־דָּם הַפָּר יִשְׁפֹךְ אֶל־יִסּוּד מִזְבֵּחַ הָעֵלָה אֲשֶׁר־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:
8 וְאֶת־כָּל־חֶלֶב פֶּר הַחֲטָאת יָרִים מִמֶּנּוּ אֶת־הַחֶלֶב הַמִּכְסָּה עַל־הַקָּרֶב וְאֵת כָּל־הַחֶלֶב
אֲשֶׁר עַל־הַקָּרֶב: 9 וְאֵת שְׁתֵּי הַכִּלִּית וְאֶת־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עָלָיו אֲשֶׁר עַל־הַכִּסְלִים
וְאֶת־הֵיתֶר עַל־הַכֶּבֶד עַל־הַכִּלִּית יִסְרְנָה: 10 כַּאֲשֶׁר יוֹרֵם מִשּׁוֹר זָבַח הַשְּׁלָמִים וְהַקְטִירָם
הִכֹּהֵן עַל מִזְבֵּחַ הָעֵלָה: 11 וְאֶת־עוֹר הַפָּר וְאֶת־כָּל־בָּשָׂרוֹ עַל־רֹאשׁוֹ וְעַל־כַּרְעָיו וְקָרְבֹו
וּפְרָשׁוֹ: 12 וְהוֹצִיֵא אֶת־כָּל־הַפָּר אֶל־מַחוּץ לְמַחֲ נָה אֶל־מָקוֹם טָהוֹר אֶל־שַׁפַּךְ הַדָּשָׁן וְשָׂרַף
אֹתוֹ עַל־עֲצִים בָּאֵשׁ עַל־שַׁפַּךְ הַדָּשָׁן יִשְׂרָף: פ 13 וְאִם כָּל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגוּ וְנִעְלָם דַּבֵּר
מִעֵינֵי הַקָּהֵל וְעָשָׂה אֶחָת מִכָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־תַעֲשֶׂינָה וְאָשָׁמוּ: 14 וְנוֹדַעַה הַחֲטָאת
אֲשֶׁר חָטָא עָלֶיהָ וְהִקְרִיבוּ הַקָּהֵל פֶּר בֶּן־בָּקָר לַחֲטָאת וְהֵבִיֹא אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד:
15 וְסִמָּךְ זָקֵנִי הָעֵדָה אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה וְשָׁחַט אֶת־הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה:
16 וְהֵבִיֹא הַכֹּהֵן הַמִּשְׁחָה מִדָּם הַפָּר אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד: 17 וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶצְבָּעוֹ מִן־הַדָּם וְהָזָה
שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֵת פְּנֵי הַפֶּרֶכַת: 18 וּמִן־הַדָּם יִתֵּן עַל־קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי
יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת כָּל־הַדָּם יִשְׁפֹךְ אֶל־יִסּוּד מִזְבֵּחַ הָעֵלָה אֲשֶׁר־פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד: 19 וְאֵת כָּל־חֶלְבֹו יָרִים מִמֶּנּוּ וְהַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַה: 20 וְעָשָׂה לִפֶּר כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לִפֶּר
הַחֲטָאת כִּן יַעֲשֶׂה־לוֹ וְכִפֹּר עֲלֵהֶם הִכֹּהֵן וְנִסְלַח לָהֶם: 21 וְהוֹצִיֵא אֶת־הַפָּר אֶל־מַחוּץ
לְמַחֲנֵה וְשָׂרַף אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר שָׂרַף אֵת הַפָּר הָרִאשׁוֹן חֲטָאת הַקָּהֵל הוּא: פ 22 אֲשֶׁר נָשִׂא
יַחֲטֹא וְעָשָׂה אֶחָת מִכָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵי אֲשֶׁר לֹא־תַעֲשֶׂינָה בִּשְׁגָגָה וְאָשָׁם: 23 אוֹיְהוּדֵעַ
אֱלֹוֹ חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ וְהֵבִיֹא אֶת־קָרְבָּנוֹ שְׂעִיר עִזִּים זָכָר תָּמִים: 24 וְסִמָּךְ יְדוֹ
עַל־רֹאשׁ הָעִז וְשָׁחַט אֹתוֹ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר־יִשְׁחַט אֶת־הָעֵלָה לִפְנֵי יְהוָה חֲטָאת הוּא:
25 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הַחֲטָאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבֵּחַ הָעֵלָה וְאֶת־דָּמֹו יִשְׁפֹךְ אֶל־יִסּוּד
מִזְבֵּחַ הָעֵלָה: 26 וְאֶת־כָּל־חֶלְבֹו יַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַה כַּחֶלֶב זָבַח הַשְּׁלָמִים וְכִפֹּר עָלָיו הִכֹּהֵן
מִחֲטָאתוֹ וְנִסְלַח לוֹ: פ 27 וְאִם־נַפֶּשׁ אֶחָת חֲטָא בִּשְׁגָגָה מִעַם הָאָרֶץ בַּעֲשֻׁתָּה אֶחָת מִמִּצְוֹת
יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־תַעֲשֶׂינָה וְאָשָׁם: 28 אוֹ הוֹדַע אֱלֹוֹ חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהֵבִיֹא קָרְבָּנוֹ שְׂעִירֵת
עִזִּים תָּמִים נֶקֶבָה עַל־חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא: 29 וְסִמָּךְ אֶת־יְדוֹ עַל רֹאשׁ הַחֲטָאת וְשָׁחַט
אֶת־הַחֲטָאת בְּמָקוֹם הָעֵלָה: 30 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָה בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבֵּחַ הָעֵלָה
וְאֶת־כָּל־דָּמָה יִשְׁפֹךְ אֶל־יִסּוּד הַמִּזְבֵּחַ: 31 וְאֶת־כָּל־חֶלְבֵהּ יִסֹּר כַּאֲשֶׁר הוֹסֵר חֶלֶב מִעַל
זָבַח הַשְּׁלָמִים וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַה נִיחַח לַיהוָה וְכִפֹּר עָלָיו הִכֹּהֵן וְנִסְלַח לוֹ: פ
32 וְאִם־כִּכְבֹּשׁ יָבִיֹא קָרְבָּנוֹ לַחֲטָאת נֶקֶבָה תָּמִים יָבִיֹאנָה: 33 וְסִמָּךְ אֶת־יְדוֹ עַל רֹאשׁ
הַחֲטָאת וְשָׁחַט אֹתָהּ לַחֲטָאת בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־הָעֵלָה: 34 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הַחֲטָאת
בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבֵּחַ הָעֵלָה וְאֶת־כָּל־דָּמָה יִשְׁפֹךְ אֶל־יִסּוּד הַמִּזְבֵּחַ:
35 וְאֶת־כָּל־חֶלְבֵהּ יִסֹּר כַּאֲשֶׁר יִסֹּר חֶלְבֵה־הַכֶּשֶׁב מִזְבֵּחַ הַשְּׁלָמִים וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן אֹתָם
הַמִּזְבֵּחַה עַל אֲשֵׁי יְהוָה וְכִפֹּר עָלָיו הִכֹּהֵן עַל־חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא וְנִסְלַח לוֹ: פ

5 וְנִפֶּשׁ כִּי־תַחֲטֹא וְשִׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים וְהוּא עֹד אוֹ רָאָה אוֹ יָדַע אִם־לֹא יוֹדֵעַ וְנָשָׂא עוֹנוֹ: 2 אוֹ
נַפֶּשׁ אֲשֶׁר תִּנְעַ בְּכָל־דַּבֵּר טָמֵא אוֹ בִּגְבֻלַת חַ יְהִי טָמֵא אוֹ בִּגְבֻלַת בְּהֵמָה טָמֵא אוֹ
בִּגְבֻלַת שֶׂרֶץ טָמֵא וְנִעְלָם מִמֶּנּוּ וְהוּא טָמֵא וְאָשָׁם: 3 אוֹ כִי יִנְעַ בְּטָמֵאת אָדָם לְכָל
טָמֵא אֲשֶׁר יִטְמֵא בָּהּ וְנִעְלָם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאָשָׁם: 4 אוֹ נֶפֶשׁ כִּי תִשְׁכַּע לְבָטֵא
בְּטָפְתִּים לְהִרְעוֹ אוֹ לְהִיטִיב לְכָל אֲשֶׁר יִבְטֵא אָדָם בְּשִׁכְעָה וְנִעְלָם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע

Numbers

ואשם לאחת מאלה: 5 והיה כיראשם לאחת מאלה והתורה אשר חטא עליה: 6 והביא את־אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן־הצאן כשבה או־שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו: 7 ואם־לא תניע ידו די שה והביא את־אשמו אשר חטא שתי תרים או־שני בני־יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה: 8 והביא אתם אל־הכהן והקריב את־אשר לחטאת ראשונה ומלך את־ראשו ממול ערפו ולא יברדל: 9 והזה מדרם החטאת על־קיר המזבח והנשא־ר בדם ימצה אל־יסוד המזבח חטאת הוא: 10 ואת־השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר־חטא ונסלח לו: 11 ואם־לא חשני ידו לשתי תרים או־ לשני בני־יונה והביא את־קרבנו אשר חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא־ישים עליה שמן ולא־יתן עליה לבנה כי חטאת היא: 12 והביאה אל־הכהן וקמן הכהן ממנה מלוא קמצו את־אזכרתה והקטיר המזבח על אשני יהוה חטאת הוא: 13 וכפר עליו הכהן על־חטאתו אשר־חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה: 14 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 15 נפש כִּיתַמְעַל מַעַל וְחַטָּאהּ בַשָּׁנָה מִקִּדְשִׁי יִהְיֶה וְהִבִּיא אֶת־אֲשָׁמוֹ לַיהוָה אֵיל תָּמִים מִן־הַצֹּאן בַּעֲרֹף כַּסְּפ־שִׁקְלִים בַּשִּׁקְל־הַקֹּדֶשׁ לְאָשָׁם: 16 ואת אשר חטא מן־הקדש ושלם ואת־חמישתו יוסף עליו ונתן אלו לכהן והכהן וכפר עליו באיל האשם ונסלח לו: 17 ואם־נפש כי תחטא ועשיתה אחת מכל־מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשֶׂינָהּ וְלֹא־יָדַע וְאָשָׁם וְנִשָּׂא עֹנֹו: 18 והביא איל תמים מן־הצאן בערפך לאשם אל־הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר־שגג והוא לא־יָדַע ונסלח לו: 19 אשם הוא אשם אשם ליהוה: 20 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 21 נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או־בתשומת יד או־ בגזל או עשק את־עמיתו: 22 או־מצא אבדה וכחש בה ונשבע על־שקר על־אחת מכל אשר־יעשה האדם לחטא בהנה: 23 והיה כיריחא ואשם והשיב את־הגזלה אשר גזל או את־העשק אשר עשק או את־הפקדון אשר הפקד אותו או את־האבדה אשר מצא: 24 או מכל אשר־ישבע עליו לשקר ושלם אותו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו ויתנו ביום אשמתו: 25 ואת־אשמו יביא ליהוה איל תמים מן־הצאן בערפך לאשם אל־הכהן: 26 וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על־אחת מכל אשר־יעשה לאשמה בה: 27 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 28 צו את־אהרן ואת־בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על־המזבח כ־ל־לֵחֶלֶל עֲדֵי־הַבֹּקֶר ואש המזבח תוקד בו: 3 ולבש הכהן מרו בור ומכנס־ברד ילבש על־בשרו והרים את־הדשן אשר תאכל האש את־העלה על־המזבח ושמו אצל המזבח: 4 ופשט את־בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את־הדשן אל־מחוץ למחנה אל־מקום שהור: 5 והאש על־המזבח תוקד־בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערף עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: 6 אש תמיד תוקד על־המזבח לא תכבה: 7 וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני־אהרן לפני יהוה אל־פני המזבח: 8 והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כ־ל־הלבנה אשר על־המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אזכרתה ליהוה: 9 והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל־מועד יאכלוה: 10 לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא פחטאת וכאשם: 11 כ־ל־זֶכֶר בבני אהרן יאכלנה חקיעולם לדורותם מאשי יהוה כל אשר־יגע בהם יקדש: 12 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 13 זה קרבן אהרן ובניו אשר־יקריבו ליהוה ביום המושח אתו עשירת האפה סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב: 14 על־מחבת בשמן תעשה מררכת תביאנה תפיני מנת פתים תקריב ריח־ניחח ליהוה: 15 ותכלה המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חקיעולם ליהוה כ־ל־לֵחֶלֶל תִּקְטֹרֶ: 16 וכל־מנחת כהן כ־לִיל תהיה לא תאכל: 17 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 18 דבר אל־אהרן ואל־בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא: 19 הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד: 20 כל אשר־יגע בכשרה יקדש ואשר יזה מדמה על־הבגד אשר יזה עליה תכבס במקום קדש: 21 וכ־ל־יֶחֱרַשׁ אשר תבשל־בו ישבר ואם־בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במים: 22 כ־ל־זֶכֶר בפהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: 23 וכל־חטאת אשר יזבא מדמה אל־אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: 24 וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: 25 במקום אשר ישחטו את־העלה ישחטו את־האשם ואת־דמו יזרק על־המזבח סביב: 26 ואת כ־ל־חֲלָבוֹ יקריב ממנו את

הָאֵלִיָּה וְאֶת־הַחֹלֶב הַמִּכְסָּה אֶת־הַקָּרֵב: 4 וְאֵת שְׁתֵּי הַפְּלִיֹּת וְאֶת־הַחֹלֶב אֲשֶׁר עָלֵיהֶן אֲשֶׁר
עַל־הַפְּסָלִים וְאֶת־הַיִּתְרָת עַל־הַכֹּבֶד עַל־הַפְּלִיֹּת יִסְרְנָה: 5 וְהַקְטִיר אֹתָם הִכְהֵן הַמִּזְבֵּחַ
אֲשֶׁה לַיהוָה אֲשֶׁם הוּא: 6 כִּלְזָכָר בַּכֶּהֱנִים יֹאכְלֻוּ בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ יֹאכֵל קָדֹשׁ קָדָשִׁים
הוּא: 7 כַּחֲטָאת כַּאֲשֶׁם תֹּרֶה אֶחָת לָהֶם הִכְהֵן אֲשֶׁר יִכְפְּרֻוּ לוֹ יְהוָה: 8 וְהִכְהֵן
הַמִּקְרִיב אֶת־עֹלֹת אִישׁ עֹר הָעֵלָּה אֲשֶׁר הַקָּרֵב לִכְהֵן לוֹ יְהוָה: 9 וְכֹל־מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאפֶה
בְּתַנּוּר וְכֹל־נִעְשָׂה בַּמִּרְחָשׁ וְעַל־מִזְבֵּחַ לִכְהֵן הַמִּקְרִיב אֹתָהּ לוֹ תְּהִיָּה: 10 וְכֹל־מִנְחָה
בְּלוֹל־בַּשָּׁמֶן וְחִרְבָּה לְכָל־בְּנֵי אֹהֶרָן תְּהִיָּה אִישׁ כַּאֲחָיו: פ 11 וְזֹאת תֹּרֶת זִבַּח הַשְּׁלָמִים
אֲשֶׁר יִקְרִיב לַיהוָה: 12 אִם עַל־תּוֹדָה יִקְרִיבוּ וְהַקָּרִיב לוֹ זִבַּח הַתּוֹדָה חֲלוֹת מִצּוֹת
בְּלוֹלֹת בַּשָּׁמֶן וְרִקְקֵי מִצּוֹת מִשְׁתִּים בַּשָּׁמֶן וְסֹלֶת מִרְבֶּכֶת חֲלוֹת בְּלוֹלֹת בַּשָּׁמֶן: 13 עַל־חֹלֶת
לָחֶם חֲמִין יִקְרִיב קָרְבָּנוֹ עַל־זִבַּח תּוֹדַת שְׁלָמִיו: 14 וְהַקָּרִיב מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל־קָרְבָּן תְּרוּמָה
לַיהוָה לִכְהֵן הַזֹּרֵק אֶת־דָּם הַשְּׁלָמִים לוֹ יְהוָה: 15 וּבִשָּׂר זִבַּח תּוֹדַת שְׁלָמִיו בְּיוֹם קָרְבָּנוֹ
יֹאכֵל לֹא־יִנָּח מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר: 16 וְאִם־נִדְרָו אוֹ נִדְבָּה זִבַּח קָרְבָּנוֹ בְּיוֹם הַקָּרִיב אֶת־זִבְחוֹ
יֹאכֵל וּמִמְחִירָתוֹ וְהַנּוֹתָר מִמֶּנּוּ יֹאכֵל: 17 וְהַנּוֹתָר מִבִּשָּׂר הַזִּבַּח בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשְׂרָף:
18 וְאִם הָאֵכָל יֹאכֵל מִבִּשָּׂר זִבַּח שְׁלָמִיו בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי לֹא יִרְצֶה הַמִּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יִחֻשֵׁב לוֹ
פְּגוֹל יְהִיָּה וְהַנֶּפֶשׁ הָאֵכֶלֶת מִמֶּנּוּ עֹנֶה תִּשָּׂא: 19 וְהַבִּשָּׂר אֲשֶׁר־יִנָּע בְּכֹל־טָמֵא לֹא יֹאכֵל
בָּאֵשׁ יִשְׂרָף וְהַבִּשָּׂר כֹּל־טָהוֹר יֹאכֵל בָּשָׂר: 20 וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־תֹּאכֵל בִּשָּׂר מִזִּבַּח הַשְּׁלָמִים
אֲשֶׁר לַיהוָה וּשְׂמָאָתוֹ עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיָּה: 21 וְנֶפֶשׁ כִּרְחָנָה בְּכֹל־טָמֵא
בְּשְׂמָאֵת אָדָם אוֹ בַּבְּהֵמָה טָמֵאָה אוֹ בְּכֹל־שֹׁקֵץ טָמֵא וְאֵכָל מִבִּשָּׂר זִבַּח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר
לַיהוָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיָּה: פ 22 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: 23 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כֹּל־חֹלֶב שׁוֹר וְכֹשֶׁב וְעֹז לֹא תֹאכְלוּ: 24 וְחֹלֶב נֹכַח וְחֹלֶב טְרֵפָה יַעֲשֶׂה
לְכָל־מִלְאכָהּ וְאֵכָל לֹא תֹאכְלֶהוּ: 25 כִּי כֹל־אֵכָל חֹלֶב מִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִקְרִיב מִמֶּנּוּ
אֲשֶׁה לַיהוָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הָאֵכֶלֶת מֵעַמִּיָּה: 26 וְכֹל־דָּם לֹא תֹאכְלוּ כָּל מוֹשִׁבְתֵיכֶם
לְעֹר וּלְבִהֶמָּה: 27 כֹּל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר־תֹּאכֵל כֹּל־דָּם וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיָּה: פ 28 וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: 29 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא מֵר הַמִּקְרִיב אֶת־זִבַּח שְׁלָמִיו לַיהוָה
יָבִיֵא אֶת־קָרְבָּנוֹ לַיהוָה מִזִּבַּח שְׁלָמִיו: 30 יָדָיו תְּבִיאִינָה אֶת אֲשֵׁי יְהוָה אֶת־הַחֹלֶב
עַל־הַחֹהֶה יָבִיאֻנּוּ אֶת הַחֹזֶה לַהֲנִיף אֹתוֹ לַהֲנִיף אֹתוֹ תִּנּוּפָה לִפְנֵי יְהוָה: 31 וְהַקְטִיר הִכְהֵן אֶת־הַחֹלֶב
הַמִּזְבֵּחַה וְיִנָּח הַחֹהֶה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו: 32 וְאֵת שׁוֹךְ הַיָּמִין תִּתְּנוּ תְּרוּמָה לִכְהֵן מִזִּבְחֵי
שְׁלָמִיכֶם: 33 הַמִּקְרִיב אֶת־דָּם הַשְּׁלָמִים וְאֶת־הַחֹלֶב מִבְּנֵי אֹהֶרָן לוֹ תְּהִיָּה שׁוֹךְ הַיָּמִין
לְמֹנֶה: 34 כִּי אֶת־חֹהֶה הַתְּנוּפָה וְאֵת שׁוֹךְ הַתְּרוּמָה לִקְחֹתִי מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחֵי
שְׁלָמִיכֶם וְאֵתֵן אֹתָם לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וּלְבָנָיו לְחֶק־עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 35 זֹאת מִשְׁחַת
אֹהֶרָן וּמִשְׁחַת בָּנָיו מֵאֵשׁ יְהוָה בְּיוֹם הַקָּרִיב אֹתָם לִכְהֵן לַיהוָה: 36 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לֵת
לָהֶם בְּיוֹם מִשְׁחָו אֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֶקֶת עוֹלָם לְדֹרֹתָם: 37 זֹאת הַתּוֹרָה לַעֲלֹה
לְמִנְחָה וּלְחֲטָאת וּלְאֲשֶׁם וּלְמִלּוּאִים וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים: 38 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּהָר
סִינַי בְּיוֹם צִוּוֹת אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶת־קָרְבָּנֵיהֶם לַיהוָה בַּמִּדְבָּר סִינַי: פ 8 וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: 2 קַח אֶת־אֹהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו אֹתוֹ וְאֵת הַבְּגָדִים וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וְאֵתֵן פֶּר הַחֲטָאת וְאֵת שְׁנֵי הָאֵילִים וְאֵת סֵל הַמִּצּוֹת: 3 וְאֵת כֹּל־הָעֵדָה הִקְהֵל אֶל־פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד: 4 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַתִּקְהֵל הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:
5 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעֵדָה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת: 6 וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת־אֹהֲרֹן
וְאֶת־בָּנָיו וַיִּרְחֹץ אֹתָם בַּמִּים: 7 וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת־הַכֹּתֶנֶת וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בֶּאֱבָכָה וַיַּלְבֵּשׁ אֹתוֹ
אֶת־הַמַּעֲלִיל וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת־הָאֶפֶד וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בַּחֹשֶׁב הָאֶפֶד וַיֹּאפֶד לוֹ בּוֹ: 8 וַיִּשֶׂם עָלָיו
אֶת־הַחֹשֶׁן וַיִּתֵּן אֶל־הַחֹשֶׁן אֶת־הָאֹרִיִּים וְאֶת־הַתְּמִיִּם: 9 וַיִּשֶׂם אֶת־הַמִּצְנֶפֶת עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּשֶׂם
עַל־הַמִּצְנֶפֶת אֶל־מוֹל פָּנָיו אֵת צִיָּן הַזֶּה נֹזֵר הַקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 10 וַיִּקַּח
מֹשֶ�ה אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וַיִּמְשַׁח אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ וַיִּקְדַּשׁ אֹתָם: 11 וַיִּזַּן מִמֶּנּוּ
עַל־הַמִּזְבֵּחַ שֶׁבַע פַּעַמִּים וַיִּמְשַׁח אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְאֶת־הַכֹּהֵן וְאֶת־בָּנָיו לְקֹדְשָׁם:
12 וַיִּצֵּק מִשְׁכָּן הַמִּשְׁחָה עַל רֹאשׁ אֹהֲרֹן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ לְקֹדְשׁוֹ: 13 וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי אֹהֲרֹן
וַיַּלְבֵּשֶׁם כִּתְּנֵת וַיַּחְגֹּר אֹתָם אֲבֵנֹת וַיַּחֲבֵשׁ לָהֶם מִגְבְּעוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:
14 וַיִּנָּח אֵת פֶּר הַחֲטָאת וַיִּסְמַךְ אֹהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ פֶּר הַחֲטָאת: 15 וַיִּשְׁחַט וַיִּקַּח
מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב בֶּאֱצָבָה וַיִּחְטֹא אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּם יָצָק
אֶל־יִסּוֹד הַמִּזְבֵּחַ וַיִּקְדְּשֵׁהוּ לְכַפֵּר עָלָיו: 16 וַיִּקַּח אֶת־כָּל־הַחֹלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקָּרֵב וְאֵת יִתְרָת
הַכֹּבֶד וְאֶת־שְׁתֵּי הַפְּלִיֹּת וְאֶת־חֹלֶב הַמִּזְבֵּחַ: 17 וְאֶת־הַפֶּר וְאֶת־עֹרֹ

ואת־בשרו ואת־פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את־משה: 18 ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש האיל: 19 וישחט ויזרק משה את־הדם על־המזבח סביב: 20 ואת־האיל נתח לנתחיו ויקטר משה את־הראש ואת־הנתחים ואת־הפדר: 21 ואת־הקרב ואת־הפרעים רתץ במים ויקטר משה את־כל־האיל המזבחה עלה הוא לריח־ניחח אשה הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את־משה: 22 ויקרב את־האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש האיל: 23 וישחטו וינקח משה מדמו ויתן על־תנוף אוֹזֶה־אהרן הימנית ועל־בהן ידו הימנית ועל־בהן רגלו הימנית: 24 ויקרב את־בני אהרן ויתן משה מן־הדם על־תנוף אוֹזֶה־הימנית ועל־בהן ידם הימנית ועל־בהן רגל הימנית ויזרק משה את־הדם על־המזבח סביב: 25 וינקח את־החלב ואת־האיל יה ואת־כל־החלב אשר על־הקרב ואת יתרת הקבד ואת־שתי הכלית ואת־חלבן ואת שוק הימין: 26 ומסל המצות אשרו לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחד ורקיק אחד וישם על־החלבים ועל שוק הימין: 27 ויתן את־החלב על כפי אהרן ועל כפי בניו וינף אתם תנופה לפני יהוה: 28 וינקח משה את־החלב מפיהם ויקטר המזבחה על־העלה מלאים הם לריח ניחח הוא ליהוה: 29 וינקח משה את־התוחה ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה למנה כאשר צוה יהוה את־משה: 30 וינקח משה משמן המשחה ומן־הדם אשר על־המזבח ויז על־אהרן על־בגדיו ועל־בניו ועל־בגדי בניו אתו ויקדש את־אהרן את־בגדיו ואת־בניו ואת־בגדי בניו אתו: 31 ויאמר משה אל־אהרן ואל־בניו בשלו את־הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת־הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלו: 32 והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו: 33 ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם פי שבעת ימים ימלא את־ידכם: 34 כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשות לכפר עליכם: 35 ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את־משמרת יהוה ולא תמותו כִּי־כן צויתי: 36 ויעש אהרן ובניו את כל־הדברים

אשר־צוה יהוה ביד־משה: ס 9 ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: 2 ויאמר אל־אהרן קח־לך עגל בן־בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יהוה: 3 ואל־בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר־עזים לחטאת ועגל וכבש בני־שנה תמימים לעלה: 4 ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם: 5 ויקחו את אשר צוה משה אל־פני אהל מועד ויקרבו כל־העדה ויעמדו לפני יהוה: 6 ויאמר משה זה הדבר אשר־צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה: 7 ויאמר משה אל־אהרן קרב אל־המזבח ועשה את־חטאתך ואת־עלֶהךָ וכפר בעדך ובעד העם ועשה את־קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה: 8 ויקרב אהרן אל־המזבח וישחט את־עגל החטאת אשר־לו: 9 ויקרבו בני אהרן את־הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על־קרנות המזבח ואת־הדם יצק אל־יסוד המזבח: 10 ואת־החלב ואת־הכלית ואת־יתרת מן־הקבד מן־החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את־משה: 11 ואת־הבשר ואת־העור שרף באש מחוץ למחנה: 12 וישחט את־העלה וימצאו בני אהרן אליו את־הדם ויזרקו על־המזבח סביב: 13 ואת־העלה המצואו אליו לנתחיה ואת־הראש ויקטר על־המזבח: 14 וירתץ את־הקרב ואת־הפרעים ויקטר על־העלה המזבחה: 15 ויקרב את קרבן העם וינקח את־שעיר החטאת אשר לעם וישחטו ויחטאו כראשון: 16 ויקרב את־העלה ויעשה כמשפט: 17 ויקרב את־המנחה וימלא כפי מנחה ויקטר על־המזבח מלבד עלת הבקר: 18 וישחט את־השור ואת־האיל וזב השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את־הדם אליו ויזרקו על־המזבח סביב: 19 ואת־החלבים מן־השור ומן־האיל האלה והמכסה והכלית ויתרת הקבד: 20 וישמו את־החלבים על־החזות ויקטר החלבים המזבחה: 21 ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה: 22 וישא אהרן את־ידו וידיו אל־העם ויברכם ויד מעשת החטאת והעלה והשלמים: 23 ויבא משה ואהרן אל־אהל מועד ויצאו ויברכו את־העם וירא כבוד־יהוה אל־כל־העם: 24 ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על־המזבח את־העלה ואת־החלבים וירא כל־העם ויראו ויפלו על־פניהם: 10 ויקחו בני־אהרן נדב ואביהוא איש מחתו ויתנו בהן אש ושימו עליה קטרת ויקרבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם: 2 ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה: 3 ויאמר משה

אל־אהרן הוא אשר־דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל־פני כל־העם אכבד וידם אהרן: 4 ויקרא משה אל־מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דוד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את־אחיכם מאת פני־הקדש אל־מחוז למחנה: 5 ויקרבו וישאם בכתנתם אל־מחוז למחנה כאשר דבר משה: 6 ויאמר משה אל־אהרן ולאלעזר ולאיתמר בני ראשיכם אל־תפגעו ובגדיכם לא־תפרמו ולא תמתו ועל כל־תערה יקצף ואחיכם כל־בית ישראל יכבו את־השרפה אשר שרף יהוה: 7 ומפתח אהל מועד לא תצאו פתחתו כִּי־שמן מנחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה: פ 8 וידבר יהוה אל־אהרן לאמר: 9 יין ושכר אל־תשתו אתה ובניך אתך בבאכם אל־אהל מועד ולא תמתו חקת עולם לדתיכם: 10 ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין השמן ובין השֹהר: 11 ולהורת את־בני ישראל את כל־החקים אשר דבר יהוה אליהם בִּיר־משה: פ 12 וידבר משה אל־אהרן ואל אלעזר ואל־איתמר בניו הנותרים קחו את־המנחת הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא: 13 ואכלתם אתה במקום קדש כי קדקד וחק־בניד הוא מאשי יהוה כִּי־כן צויתי: 14 ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום שֹהר אתה ובניך ובנתיך אתך כִּי־חקד וחק־בניד נתנו מזבחי שלמי בני ישראל: 15 שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים וביאו להניף תנופה לפני יהוה והיה לך ולבניך אתך לח־עולם כאשר צוה יהוה: 16 ואתו שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על־אלעזר ועל־איתמר בני אהרן הנותרם לאמר: 17 מוֹדע לא־אכלתם את־החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את־עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה: 18 הן לא־הובא את־דמה אל־הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי: 19 וידבר אהרן אל־משה הן היום הקריבו את־חטאתם ואת־עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני יהוה: 20 וישמע משה וייטב בעיניו: פ 11 וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר אלהם: 2 דברו אל־בני ישראל לא מר זאת החיה אשר תאכלו מכל־הבהמה אשר על־הארץ: 3 כלו מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: 4 אך את־זו לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה את־הנגול כִּי־מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם: 5 ואת־השפן כִּי־מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם: 6 ואת־הארנבת כִּי־מעלת גרה הוא ופרסה לא הפרסה טמאה הוא לכם: 7 ואת־החזיר כִּי־מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא־יגר טמא הוא לכם: 8 מבשרם לא תאכלו ובגבלתם לא תגעו טמאים הם לכם: 9 את־זו תאכלו מכל אשר במים כל אשר־לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובגזלים אתם תאכלו: 10 וכל אשר אינ־לו סנפיר וקשקשת בימים ובגזלים מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ הם לכם: 11 ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת־גבלתם תשקצו: 12 כל אשר אינ־לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם: 13 ואת־אלה תשקצו מן־העוף לא יאכלו שקץ הם את־הנשר ואת־הפרס ואת־העוגיה: 14 ואת־הדאה ואת־האיה למינה: 15 את כל־ערב למינו: 16 ואת בת היענה ואת־החמס ואת־השחף ואת־הנץ למיניהו: 17 ואת־הכוס ואת־השלף ואת־הינשוף: 18 ואת־התנשמת ואת־הקאת ואת־הרחם: 19 ואת החסידה האנפה למינה ואת־הדוכיפת ואת־העטלף: 20 כל שרץ העוף החלף על־ארבע שקץ הוא לכם: פ 21 אך את־זו תאכלו מכל שרץ העוף החלף על־ארבע אשר־(לא) [לו] כרעים ממעל לרגליו לנחר על־הארץ: 22 את־אלה מהם תאכלו את־הארבה למינו ואת־הסלעם למינהו ואת־החרגל למינהו ואת־החנב למינהו: 23 וכל שרץ העוף אשר־לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם: 24 ולא־לה חטמאו כל־הנגע בגבלתם וטמא ער־הערב: 25 וכל־הנשא מוגבלתם יכבס בגדיו וטמא ער־הערב: 26 לכל־הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע איננה שסעת וגרה איננה מעלה טמאים הם לכם כל־הנגע בהם וטמא: 27 וכלו הולך על־כפיו בכל־החיה ההלכת על־ארבע טמאים הם לכם כל־הנגע בגבלתם וטמא ער־הערב: 28 והנשא את־גבלתם יכבס בגדיו וטמא ער־הערב טמאים מהם לכם: פ 29 וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על־הארץ החלד והעכבר והצב למיניהו: 30 והאנקה והפח והלסאה והחמט והתנשמת: 31 אלה הטמאים לכם בכל־השרץ כל־הנגע בהם במתם וטמא ער־הערב: 32 וכל אשר־יפל־עליו מהם במתם וטמא מכל־כל־יעץ או בגד או־עור או שק כל־כלי אשר־יעשה מלאכה בהם במים יובא וטמא ער־הערב וטמא: 33 וכל־כלי־הרש אשר־יפל מהם אל־תוֹכוֹ כל אשר בתוכו וטמא

Numbers

ואתו חשברו: 34 מכל-האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים וטמא וכל-משקה אשר ישקה בכל-כלי וטמא: 35 וכל אשר-יפל מנבלתם עליו וטמא תהור וכירים יתן טמאים הם וטמאים יהיו לכם: 36 אך מען ובור מקוה-מים יהיה תהור ונענע בנבלתם וטמא: 37 וכי יפל מנבלתם על-פל-ידע זרוע אשר יזרע תהור הוא: 38 וכי יתן-מים על-ידע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם: 39 וכי ימות מן-הבהמה אשר-היא לכם לאכלה הנגע בנבלתה וטמא עדי-הערב: 40 והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עדי-הערב והנשא את-נבלתה יכבס בגדיו וטמא עדי-הערב: 41 וכל-השרץ השרץ על-הארץ שקץ הוא לא יאכל: 42 כל הולך על-גחון וכל הולך על-ארבע עד כל-מרבח רגלים לכל-השרץ השרץ על-הארץ לא תאכלום כד-שקץ הם: 43 אל-תשקצו את-נפשתיכם בכל-השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בהם: 44 כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את-נפשתיכם בכל-השרץ הרמש על-הארץ: 45 כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני: 46 זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים ולכל-נפש השרצת על-הארץ: 47 להבדיל בין הטמא ובין הטהר ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא

תאכל: פ 12 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 2 דבר אל-בני ישראל לאמר אשה כי תזרע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה וטמא: 3 וביום השמיני ימול בשר ערלתו: 4 ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל-קדש לא-תנע ואל-תמקדש לא תבא עד-מלאות ימי טהרה: 5 ואם-נקבה תלד וטמאה שבעים בנדתה וששים יום וששת ימים תשב על-דמי טהרה: 6 ובמלאות ימי טהרה לבן או לבת תבוא כבש בן-שנתו לעלה ובן-יונה אחר לחטאת אל-פתח אהל-מועד אל-הכהן: 7 והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה ממקד דמיה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה: 8 ואם-לא תמצא דה דה שם ולקחה שת-חרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה: פ 13 וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: 2 אדם כיריהיה בעור-בשרו שאת אוספת או בהרת והיה בעור-בשרו לנגע צרעת והובא אל-אהרן הכהן או אל-אחד מבניי הכהנים: 3 וראה הכהן את-הנגע בעור-הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אותו: 4 ואם-בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין-מראה מן-העור ושערה אלה-הפך לבן והסגירו הכהן את-הנגע שבעת ימים: 5 וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעיניו לא-פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית: 6 וראה הכהן אותו ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא-פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת היא וכבס בגדיו וטהר: 7 ואם-פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו אל-הכהן לטהרו ונראה שנית אל-הכהן: 8 וראה הכהן והנה פשתה המספחת בעור וטמא הכהן צרעת הוא: פ 9 נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל-הכהן: 10 וראה הכהן והנה שאת-לבנה בעור והיא הפכה שער לבן ומחית בשר חי בשאת: 11 צרעת נושנת הוא בעור בשרו וטמא הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא: 12 ואם-פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל-עור הנגע מראשו ועד-רגליו לכל-מראה עיני הכהן: 13 וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את-כל-בשרו וטהר את-הנגע כלו הפך לבן תהור הוא: 14 וביום הראות בו בשר חי וטמא: 15 וראה הכהן את-הבשר החי וטמא הבשר החי טמא הוא צרעת הוא: 16 או כי ישוב הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל-הכהן: 17 וראהו הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את-הנגע תהור הוא: פ 18 ובשר כיריהיה בדר-ערו שחין ונרפא: 19 והנה במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת ונראה אל-הכהן: 20 וראה הכהן והנה מראה שפל מן-העור ושערה הפך לבן וטמא הכהן נגע-צרעת הוא בשחין פרחת: 21 ואם יראה הכהן והנה אין-בה שער לבן ושפלה איננה מן-העור והיא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים: 22 ואם-פשה תפשה בעור וטמא הכהן אותו נגע הוא: 23 ואם-תחתית תעמד בהרת לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו הכהן: ס 24 או בשר כיריהיה בעור מכות-אש והיתה מחית המכה בהרת לבנה אדמדמת או לבנה: 25 וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לבן בהרת ומראה עמק מן-העור צרעת הוא במכוה פרחת וטמא אתה הכהן נגע צרעת הוא: 26 ואם יראה הכהן והנה אין-בהרת שער לבן ושפלה איננה מן-העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים: 27 וראהו

הכהן ביום השביעי אִסְפָּשָׁה חֲפָשָׁה כְּעוֹר וְטָמֵא הַכֹּהֵן אֹתוֹ נִגַּע צָרַעַת הָיָה:
28 וְאִם־תַּחֲתִיתִי תַעֲמֹד הַבְּהֵרֶת לֹא־פָשְׁתָּה כְּעוֹר וְהָיָה כֹּלָה שָׁמָּה הַמִּכּוֹה הָיָה וְשִׁהְרֹו הַכֹּהֵן
כִּי־צָרַבְתָּ הַמִּכּוֹה הָיָה: פ **29** וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה בּוֹ נִגַּע בְּרָאשׁ אוֹ בְּזָקָן: **30** וְרָאָה
הַכֹּהֵן אֶת־הַנִּגַּע וְהָנָה מֵרֹאשׁוֹ עִמָּק מִן־הָעוֹר וְבוֹ שֹׁעַר צָהָב דָּק וְטָמֵא אֹתוֹ הַכֹּהֵן נָחַק
הָיָה צָרַעַת הָרֹאשׁ אוֹ הַזָּקָן הָיָה: **31** וְכִי־רָאָה הַכֹּהֵן אֶת־נִגַּע הַנֶּחֱק וְהָנָה אֶיִר־מֵרֹאשׁוֹ
עִמָּק מִן־הָעוֹר וְשֹׁעַר שָׁחַר אֵין בּוֹ וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־נִגַּע הַנֶּחֱק שִׁבְעַת יָמִים: **32** וְרָאָה
הַכֹּהֵן אֶת־הַנִּגַּע בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהָנָה לֹא־פָשְׁתָּה הֵן חָק וְלֹא־יִהְיֶה בּוֹ שֹׁעַר צָהָב וּמֵרֹאשׁ הַנֶּחֱק
אֵין עִמָּק מִן־הָעוֹר: **33** וְהִתְנַלַּח וְאֶת־הַנֶּחֱק לֹא יִגְלַח וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּחֱק שִׁבְעַת יָמִים
שֵׁנִית: **34** וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּחֱק בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהָנָה לֹא־פָשְׁתָּה הַנֶּחֱק כְּעוֹר וּמֵרֹאשׁוֹ אֵינּוּ
עִמָּק מִן־הָעוֹר וְשִׁהְרֹו אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְכִבֵּס בְּגָדָיו וְשִׁהְרֹו: **35** וְאִם־פָּשְׁתָּה יִפְשֶׁה הַנֶּחֱק כְּעוֹר
אַחֲרֵי שִׁהְרֹו: **36** וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְהָנָה פָּשְׁתָּה הַנֶּחֱק כְּעוֹר לֹא־יִבְקֹר הַכֹּהֵן לְשֹׁעַר הַצָּהָב
טָמֵא הָיָה: **37** וְאִם־בַּעֲיָנָיו עָמַד הַנֶּחֱק וְשֹׁעַר שָׁחַר צָמַחֲבוּ בַּהֲרֹת הַנֶּחֱק שִׁהְרֹו הָיָה וְשִׁהְרֹו
הַכֹּהֵן: ס **38** וְאִישׁ אִרְאָשָׁה כִּי־יִהְיֶה בְּעוֹר־בָּשָׂר בַּהֲרֹת לְבָנָת: **39** וְרָאָה הַכֹּהֵן
וְהָנָה בְּעוֹר־בָּשָׂר בַּהֲרֹת כֹּהֹוֹת לְבָנָת בֶּהֱק הָיָה פָּרַח כְּעוֹר שִׁהְרֹו הָיָה: ס **40** וְאִישׁ כִּי
יִמְרֹט רֹאשׁוֹ קָרַח הָיָה שִׁהְרֹו הָיָה: **41** וְאִם מִפֶּתַח פִּנּוֹי יִמְרֹט רֹאשׁוֹ נִבְחָ הָיָה שִׁהְרֹו הָיָה:
42 וְכִי־יִהְיֶה בִקְרַחַת אוֹ בִנְבַחַת נִגַּע לְבָן אֲדָמָדָם צָרַעַת פָּרַחַת הָיָה בִקְרַחַתוֹ אוֹ
בִנְבַחַתוֹ: **43** וְרָאָה אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְהָנָה שֹׁאֲת־הַנִּגַּע לְבָנָה אֲדָמָדָת בִקְרַחַתוֹ אוֹ בִנְבַחַתוֹ
כִּמְרָאָה צָרַעַת עוֹר בָּשָׂר: **44** אִישׁ־צָרוּעַ הָיָה טָמֵא הָיָה טָמֵא יִטְמְאוּ הַכֹּהֵן בְּרֹאשׁוֹ נִגַּעוֹ:
45 וְהַצָּרוּעַ אֲשֶׁר־בּוֹ הַנִּגַּע בְּגָדָיו יִהְיוּ פָרָמִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פָרוּעַ וְעַל־שָׂפָם יַעֲטֶה וְטָמֵא
טָמֵא יִקְרָא: **46** כָּל־יָמָיו אֲשֶׁר הַנִּגַּע בּוֹ יִטְמֵא טָמֵא הָיָה בְּדָד יֹשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבוֹ: ס
47 וְהַבְּגָד כִּי־יִהְיֶה בּוֹ נִגַּע צָרַעַת בִּבְגַד צֹמֶר אוֹ בִבְגַד פִּשְׁתִּים: **48** אוֹ בִשְׂתִי אוֹ בְּעֶרֶב
לִפְשָׁתִים וּלְצֹמֶר אוֹ כְּעוֹר אוֹ בְּכָל־מְלֹאכֶת עוֹר: **49** וְהָיָה הַנִּגַּע וַיִּקְרָק אוֹ אֲדָמָדָם בִּבְגָד
אוֹ כְּעוֹר אוֹ בִשְׂתִי אוֹ בְּעֶרֶב אוֹ בְּכָל־כְּלִיעוֹר נִגַּע צָרַעַת הָיָה וְהִרְאָה אֶת־הַכֹּהֵן:
50 וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנִּגַּע וְהִסְגִּיר אֶת־הַנִּגַּע שִׁבְעַת יָמִים: **51** וְרָאָה אֶת־הַנִּגַּע בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי
כִּי־פָשְׁתָּה הַנִּגַּע בִּבְגַד אוֹ בִשְׂתִי אוֹ בְּעֶרֶב אוֹ כְּעוֹר לְכָל אֲשֶׁר־נִעְשָׂה הָעוֹר לְמְלָאכָה צָרַעַת
מִמֶּאֱרֹת הַנִּגַּע טָמֵא הָיָה: **52** וְשָׂרָף אֶת־הַבְּגָד אוֹ אֶת־הַשְּׂתִי אוֹ אֶת־הָעֶרֶב בְּצֹמֶר אוֹ
בִּפְשָׁתִים אוֹ אֶת־כָּל־כְּלִי הָעוֹר אֲשֶׁר־יִהְיֶה בּוֹ הַנִּגַּע כִּי־צָרַעַת מִמֶּאֱרֹת הָיָה בָּאֵשׁ תִּשְׂרָף:
53 וְאִם יִרְאָה הַכֹּהֵן וְהָנָה לֹא־פָשְׁתָּה הַנִּגַּע בִּבְגָד אוֹ בִשְׂתִי אוֹ בְּעֶרֶב אוֹ בְּכָל־כְּלִיעוֹר:
54 וְצוּהָ הַכֹּהֵן וְכִבֵּס אֹת אֲשֶׁר־בּוֹ הַנִּגַּע וְהִסְגִּירוֹ שִׁבְעַת־יָמִים שֵׁנִית: **55** וְרָאָה הַכֹּהֵן
אַחֲרָיו הַכִּבֵּס אֶת־הַנִּגַּע וְהָנָה לֹא־הִפָּךְ הַנִּגַּע אֶת־עֵינוֹ וְהַנִּגַּע לֹא־פָשְׁתָּה טָמֵא הָיָה בָּאֵשׁ
תִּשְׂרָפוּ פַחַתָּה הָיָה בִקְרַחַתוֹ אוֹ בִנְבַחַתוֹ: **56** וְאִם רָאָה הַכֹּהֵן וְהָנָה כֹּהֹוֹת הַנִּגַּע אַחֲרֵי
הַכִּבֵּס אֹתוֹ וְקָרַח אֹתוֹ מִן־הַבְּגָד אוֹ מִן־הָעוֹר אוֹ מִן־הַשְּׂתִי אוֹ מִן־הָעֶרֶב: **57** וְאִם־תִּרְאָה
עוֹד בִּבְגַד אוֹ בִשְׂתִי אוֹ בְּעֶרֶב אוֹ בְּכָל־כְּלִיעוֹר פָּרַחַת הָיָה בָּאֵשׁ תִּשְׂרָפוּ אֹת אֲשֶׁר־בּוֹ
הַנִּגַּע: **58** וְהַבְּגָד אוֹ הַשְּׂתִי אוֹ הָעֶרֶב אוֹ כָּל־כְּלִי הָעוֹר אֲשֶׁר תִּכְבֵּס וְסָר מִמֶּם הַנִּגַּע וְכִבֵּס
שֵׁנִית וְשִׁהְרֹו: **59** זֹאת תוֹרַת נִגַּע־צָרַעַת בְּגָד הַצֹּמֶר אוֹ הַפִּשְׁתִּים אוֹ הַשְּׂתִי אוֹ הָעֶרֶב אוֹ

כָּל־כְּלִיעוֹר לְשִׁהְרֹו אוֹ לְטָמֵא: פ **14** וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: **2** זֹאת תִּהְיֶה תוֹרַת
הַמְּצָרַע בְּיוֹם שִׁהְרֹו וְהוֹבֵא אֶל־הַכֹּהֵן: **3** וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְרָאָה הַכֹּהֵן
וְהָנָה נִרְפָּא נִגַּע־הַצָּרַעַת מִן־הַצָּרוּעַ: **4** וְצוּהָ הַכֹּהֵן וּלְקַח לְמִשְׁחָה שְׁתֵּי־צִפְרִים חִיּוֹת
שִׁהְרֹוֹת וְעֵץ אֲזִיז וּשְׁנֵי תוֹלַעַת זָאֵב: **5** וְצוּהָ הַכֹּהֵן וּשְׁחַט אֶת־הַצִּפּוֹר הָאֶחָד אֶל־כְּלִיעוֹרֶשׁ
עַל־מִים חַיִּים: **6** אֶת־הַצִּפּוֹר הַחֵיָה יָקַח אֹתָהּ וְאֶת־עֵץ הָאֲזִיז וְאֶת־שְׁנֵי הַתוֹלַעַת וְאֶת־הָאֵזֶב
וְטָבַל אוֹתָם וְאֹתוֹ הַצִּפּוֹר הַחֵיָה בְּדָם הַצִּפּוֹר הַשְּׁחָטָה עַל הַמִּים הַחַיִּים: **7** וְהָיָה עַל
הַמִּשְׁחָה מִן־הַצָּרַעַת שִׁבְעַת עֶפְרָיִם וְשִׁהְרֹו וְשָׂלַח אֶת־הַצִּפּוֹר הַחֵיָה עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה: **8** וְכִבֵּס
הַמִּשְׁחָה אֶת־בְּגָדָיו וְגַלְתָּ אֶת־כָּל־שֹׁעָרָיו וְרָחֵץ בְּמִים וְשִׁהְרֹו וְאַחֲרַי יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְיֹשֵׁב
מִחוּץ לַאֲהֹלוֹ שִׁבְעַת יָמִים: **9** וְהָיָה בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי יִגְלַח אֶת־כָּל־שֹׁעָרָיו אֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־זָקְנוֹ
וְאֹת נֶבֶת עֵינָיו וְאֶת־כָּל־שֹׁעָרָיו יִגְלַח וְכִבֵּס אֶת־בְּגָדָיו וְרָחֵץ אֶת־בָּשָׂרוֹ בְּמִים וְשִׁהְרֹו:
10 וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי יִי יָקַח שְׁנֵי־כִבְשִׂים תְּמִימִים וְכִבְשָׂה אֶחָת בַּת־שָׁנָתָה תְּמִימָה וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים
סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְלֶגַע אֶחָד שֶׁמֶן: **11** וְהַעֲמִיד הַכֹּהֵן הַמִּסְתָּהר אֶת הָאִישׁ הַמִּסְתָּהר
וְאֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: **12** וּלְקַח הַכֹּהֵן אֶת־הַכִּבֵּשׁ הָאֶחָד וְהִקְרִיב אֹתוֹ לְאֶשֶׁם
וְאֶת־לֶגַע הַשֶּׁמֶן וְהִנִּיף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה: **13** וּשְׁחַט אֶת־הַכִּבֵּשׁ בַּמִּקְדָּשׁ אֲשֶׁר יִשְׁחַט
אֶת־הַחֲטָאתָ וְאֶת־הָעֹלָה בַּמִּקְדָּשׁ הַקָּדֵשׁ כִּי פַחֲטָאת הָאִשָּׁם הָיָה לְכֹהֵן קָדֵשׁ קָדָשִׁים הָיָה:

14 ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על-הגוף און המטהר הימנית ועל-בהן ידו הימנית ועל-בהן רגלו הימנית: 15 ולקח הכהן מלג השמן ויצק על-כף הכהן השמאלית: 16 וטבל הכהן את-אצבעו הימנית מן-השמן אשר על-כפו השמאלית והזה מן-השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה: 17 ומיתר השמן אשר על-כפו יתן הכהן על-הגוף און המט הר הימנית ועל-בהן ידו הימנית ועל-בהן רגלו הימנית על דם האשם: 18 והנותר בשמן אשר על-כף הכהן יתן על-ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה: 19 ועשה הכהן את-החטאת וכפר על-המטהר מטמאתו ואחר ישחט את-העלה: 20 והעלה הכהן את-העלה ואת-המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר: ס 21 ואם-דל הוא ואין ידו משנת ולקח כבש אחד אשם לחנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד כלול בשמן למנחה ולג שמן: 22 ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והנה אחד חטאת והאחד עלה: 23 והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל-הכהן אל-פתח אהל-מועד לפני יהוה: 24 ולקח הכהן את-כבש האשם ואת-לג השמן והניף אתם הכהן חנופה לפני יהוה: 25 ושחט את-כבש האשם ולקח הכהן מדם הכהן מדם הכהן ונתן על-הגוף און-המטהר הימנית ועל-בהן ידו הימנית ועל-בהן רגלו הימנית: 26 ומן-השמן יצק הכהן על-כף הכהן השמאלית: 27 והזה הכהן באצבעו הימנית מן-השמן אשר על-כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה: 28 ונתן הכהן מן-השמן אשר על-כפו על-הגוף און המטהר הימנית ועל-בהן ידו הימנית ועל-בהן רגלו הימנית על מקום דם האשם: 29 והנותר מן-השמן אשר על-כף הכהן יתן על-ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה: 30 ועשה את-האחד מן-התרים או מן-בני יונה מאשר תשיג ידו: 31 את אשר-תשיג ידו את-האחד חטאת ואת-האחר עלה על-המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה: 32 זאת תורת אשר-בו נגע צרעת אשר לא-תשיג ידו בטהרתו: פ 33 וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: 34 כי תבאו אל-ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחותכם: 35 ובא אשר-לו הבית והגיד לכהן לאמר כלגע נראה לי בבית: 36 וצוה הכהן ופגו את-הבית בשרם יבא הכהן לראות את-הנגע ולא יטמא כל-אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את-הבית: 37 וראה את-הנגע והנה הנגע בקירת הבית שקערורית וירקרת או אדממות ומראיהן שפל מן-הקיר: 38 ויצא הכהן מן-הבית אל-פתח הבית והסגיר את-הבית שבעת ימים: 39 ושם הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית: 40 וצוה הכהן וחלצו את-האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל-מחוז לעיר אל-מקום טמא: 41 ואת-הבית יקצע מבית סביב ושפכו את-העפר אשר הקצו אל-מחוז לעיר אל-מקום טמא: 42 ולקחו אבנים אחרות והביאו אל-פתח האבנים ועפר אחר יקח וטח את-הבית: 43 ואס-ישוב הנגע ופרת בבית אחר חליץ את-האבנים ואחר הקצות את-הבית ואחר השות: 44 ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא: 45 ונתן את-הבית את-אבניו ואת-עציו ואת כל-עפר הבית והוציא אל-מחוז לעיר אל-מקום טמא: 46 והבא אל-הבית כל-ימי הסגור אתו ישמא ער-הערב: 47 והשכב בבית יכבס את-בגדיו והאכל בבית יכבס את-בגדיו: 48 ואם-בא יבא הכהן וראה והנה לא-פשה הנגע בבית אחר הטה את-הבית וטהר הכהן את-הבית כי נרפא הנגע: 49 ולקח לחטאת את-הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזב: 50 ושחט את-הצפר האחת אל-כלי-חרש על-מים חיים: 51 ולקח את-עץ הארז ואת-האזב ואת-התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחושה ובמים החיים והזה אל-הבית שבע פעמים: 52 וחטא את-הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזב ובשני התולעת: 53 ושלה את-הצפר החיה אל-מחוז לעיר אל-פני השדה וכפר על-הבית וטהר: 54 זאת תורה לכל-נגע הצרעת ולנתק: 55 ולצרעת הגדר ולבית: 56 ולשאת ולספחת ולבהרת: 57 להורת ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת: ס 15 וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: 2 דברו אלי בני ישראל ואמרתם אליהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא: 3 וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את-זובו אור-החתים בשרו מזובו טמאתו הוא: 4 כל-המשכב אשר ישכב עליו הזב וטמא וכל-הפלי אשר-ישב עליו יטמא: 5 ואיש אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא ער-הערב: 6 והישיב על-הפלי אשר-ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא ער-הערב: 7 והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא ער-הערב: 8 וכי-יילק הזב בטהור יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא ער-הערב:

9 וְכָל־הַמִּרְקָב אֲשֶׁר יִרְכַּב עָלָיו הָזָב וְשָׂמָא: 10 וְכָל־הַנֶּנֶע בְּכָל־אֲשֶׁר יִהְיֶה תַּחְתּוֹ וְשָׂמָא עַד־הָעֶרֶב וְהַנּוֹשָׂא אוֹתָם יִכְבֶּס בְּגָדָיו וְרַחֵץ בְּמֵי־וְשָׂמָא עַד־הָעֶרֶב: 11 וְכָל־אֲשֶׁר יַעֲבֹד הָזָב וְיִדְּוִי לֹא־שֹׁטֵף בְּמֵי־וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרַחֵץ בְּמֵי־וְשָׂמָא עַד־הָעֶרֶב: 12 וְכָל־יֶחֱרֹשׁ אֲשֶׁר־יַעֲבֹד הָזָב יִשְׁכַּב וְכָל־כְּלִי־עֵץ יִשְׁטֹף בְּמֵי־: 13 וְכִי־יִשְׁתַּחֲוֶה הָזָב מִזֹּבֹב וְסָפַר לוֹ שִׁבְעַת יָמִים לְמַתָּהוּתוֹ וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ בְּמֵי־חַיִּים וְשִׁתָּה: 14 וּבָיִים הַשְּׁמִינִי יִקְחֵלּוּ שְׁתֵּי תַרְיָם אוֹ שְׁנֵי בָנֵי יִנְנָה וּבָאוּ לִפְנֵי יְהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּתְּנָם אֶל־הַכֹּהֵן: 15 וַעֲשֵׂה אֹתָם הַכֹּהֵן אֶחָד חֲטָאת וְאֶחָד עֹלָה וְכָפַר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה מִזֹּבֹב: 16 וְאִשׁ כִּי־תִצָּא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַּת־זָרַע וְרַחֵץ בְּמֵי־אֶת־כָּל־בִּשְׂרוֹ וְשָׂמָא עַד־הָעֶרֶב: 17 וְכָל־בֶּגֶד וְכָל־עוֹר אֲשֶׁר־יִהְיֶה עָלָיו שִׁכְבַּת־זָרַע וְכִבֶּס בְּמֵי־וְשָׂמָא עַד־הָעֶרֶב: 18 וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אִישׁ אִתָּהּ שִׁכְבַּת־זָרַע וְרַחֲצוּ בְּמֵי־וְשָׂמָא עַד־הָעֶרֶב: 19 וְאִשָּׁה כִּי־תַחֲיֶה זָכָה דָּם יִהְיֶה זָכָה בְּבִשְׂרָהּ שִׁבְעַת יָמִים תַּחֲיֶה בְּנִדְתָּהּ וְכָל־הַנֶּנֶע בָּהּ יִשְׁטֹף עַד־הָעֶרֶב: 20 וְכָל־אֲשֶׁר תִּשָּׁכַב עָלָיו בְּנִדְתָּהּ יִשְׁטֹף וְכָל־אֲשֶׁר־תִּשָּׁכַב עָלָיו יִשְׁטֹף: 21 וְכָל־הַנֶּנֶע בְּמִשְׁכָּבָהּ יִכְבֶּס בְּגָדָיו וְרַחֵץ בְּמֵי־וְשָׂמָא עַד־הָעֶרֶב: 22 וְכָל־הַנֶּנֶע בְּכָל־כְּלִי אֲשֶׁר־תִּשָּׁכַב עָלָיו יִכְבֶּס בְּגָדָיו וְרַחֵץ בְּמֵי־וְשָׂמָא עַד־הָעֶרֶב: 23 וְאִם עַל־הַמִּשְׁכָּב הוּא אוֹ עַל־הַכְּלִי אֲשֶׁר־הוּא יִשְׁכַּב־עָלָיו בְּנִגְעוֹבוֹ יִשְׁטֹף עַד־הָעֶרֶב: 24 וְאִם שָׁכַב יִשְׁכַּב אִישׁ אִתָּהּ וְתַחֲיֶה נִדְתָּהּ עָלָיו וְשָׂמָא שִׁבְעַת יָמִים וְכָל־הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר־יִשְׁכַּב עָלָיו יִשְׁטֹף: 25 וְאִשָּׁה כִּי־יִזְוֹב זָכָה דָּמָה וַיִּמָּס רַבִּים בְּלֹא עֵת־נִדְתָּהּ אוֹ כִּי־תִזְוֹב עַל־נִדְתָּהּ כְּלִי־זָב מִמֶּנּוּ כִּי־יִמָּס נִדְתָּהּ תַּחֲיֶה מִמֶּנּוּ הוּא: 26 כָּל־הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר־תִּשָּׁכַב עָלָיו כְּלִי־זָב כִּי־יִמָּס נִדְתָּהּ יִהְיֶה־לָּהּ וְכָל־הַכְּלִי אֲשֶׁר תִּשָּׁכַב עָלָיו מִמֶּנּוּ יִשְׁטֹף: 27 וְכָל־הַנֶּנֶע בָּם יִשְׁטֹף וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרַחֵץ בְּמֵי־וְשָׂמָא עַד־הָעֶרֶב: 28 וְאִם־תַּחֲרֶה מִזֹּבֹב וְסָפַרָהּ לָהּ שִׁבְעַת יָמִים וְאַחֵר תַּחֲרֶה: 29 וּבָיִים הַשְּׁמִינִי תִקְחֵלֶּה שְׁתֵּי תַרְיָם אוֹ שְׁנֵי בָנֵי יִנְנָה וְהִבִּיֵּאתָ אוֹתָם אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: 30 וַעֲשֵׂה הַכֹּהֵן אֶת־הָאֶחָד חֲטָאת וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה וְכָפַר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה מִזֹּבֹב מִמֶּנּוּ: 31 וְהִזְרַתָּם אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּטְאָתָם וְלֹא יָמָתוּ בְּמִטְאָתָם בְּשָׂמָאִם אֶת־מִשְׁכָּנִי אֲשֶׁר בְּחוּכָם: 32 זֹאת תוֹרַת הָזָב וְאִשֶּׁר תִּצָּא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַּת־זָרַע לְמִטְאָתָהּ: 33 וְהִדְוָה בְּנִדְתָּהּ וְהָזָב אֶת־זֹבֹב לְזָכָר וּלְנִקְבָה וְלֹאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עִם־מִטְאָהּ: 16 פ וְיִדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בָנֵי אֶהֱרֹן בְּקִרְבָתָם לִפְנֵי־יְהוָה וַיִּמָּתוּ: 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל־אֶהֱרֹן אַחִיד וְאֶל־יָבָא בְּכָל־עֵת אֶל־הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לְפָרֹכֶת אֶל־פְּנֵי הַכֹּפֶרֶת אֲשֶׁר עַל־הָאֹרֶן וְלֹא יָמוּת כִּי בָעֵן אֵרָאָה עַל־הַכֹּפֶרֶת: 3 ב וְזֹאת יָבָא אֶהֱרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ בַּפֶּר בֶּן־בִּקְרָה לְחֲטָאת וְאֵיל לַעֲלָה: 4 כְּתוּב־בְּדָר לְקֹדֶשׁ וּלְבָשׁ וּמִכְסֵי־בָד יִהְיוּ עַל־בִּשְׂרוֹ וּבִאֲבָנֹת בָּד יַחֲזֹר וּבְמַעֲנֶפֶת בָּד יַצְנֹף בְּגָד־קֹדֶשׁ הֵם וְרַחֵץ בְּמֵי־אֶת־בִּשְׂרוֹ וּלְבָשָׁם: 5 וּמֵאֵת עֵדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי־שַׁעֲרֵי עֹזִים לְחֲטָאת וְאֵיל אֶחָד לַעֲלָה: 6 וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן אֶת־פֶּרֶת הַחֲטָאת אֲשֶׁר־לּוֹ וְכָפַר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי בִיתוֹ: 7 וְלָקַח אֶת־שְׁנֵי הַשֵּׁ עִירִם וְהַעֲמִיד אוֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: 8 וַתֵּן אֶהֱרֹן עַל־שְׁנֵי הַשַּׁעֲרִים גִּזְרֹלוֹת גִּזְרֹל אֶחָד לִיהוָה וְגִזְרֹל אֶחָד לַעֲזָאוֹל: 9 וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן אֶת־הַשַּׁעֲרִי אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגִּזְרֹל לִיהוָה וַעֲשֵׂהוּ חֲטָאת: 10 וְהַשַּׁעֲרִי אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגִּזְרֹל לַעֲזָאוֹל יַעֲמִד־תִּי לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אוֹתוֹ לַעֲזָאוֹל הַמִּדְבָּרָה: 11 וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן אֶת־פֶּרֶת הַחֲטָאת אֲשֶׁר־לּוֹ וְכָפַר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי בִיתוֹ וְשִׁחַת אֶת־פֶּרֶת הַחֲטָאת אֲשֶׁר־לּוֹ: 12 וְלָקַח מִלֹּא־הַמִּחְתָּה נְחֹלִיאִשׁ מִעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהוָה וּמִלֹּא־מִפְּנֵי קִטְרֹת סַמִּים דָּקָה וְהִבִּיא מִבֵּית לְפָרֹכֶת: 13 וַתֵּן אֶת־הַקִּטְרֹת מִלִּפְנֵי יְהוָה וְכִסְתּוּ עֵץ הַקִּטְרֹת אֶת־הַכֹּפֶרֶת אֲשֶׁר עַל־הַפְּעוּזוֹת וְלֹא יָמוּת: 14 וְלָקַח מִדָּם הַפָּר וְהִזָּה בְּאֶצְבָּעוֹ עַל־פְּנֵי הַכֹּפֶרֶת קִרְמָה וּלִפְנֵי הַכֹּפֶרֶת יִזָּה שֶׁבַע־פַּעֲמִים מִדְּהָרָם בְּאֶצְבָּעוֹ: 15 וְשִׁחַת אֶת־שַׁעֲרֵי הַחֲטָאת אֲשֶׁר לָעֵם וְהִבִּיא אֶת־דָּמָם אֶל־מִבֵּית לְפָרֹכֶת וַעֲשֵׂה אֶת־דָּמָם כְּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָם הַפָּר וְהִזָּה אוֹתוֹ עַל־הַכֹּפֶרֶת וּלִפְנֵי הַכֹּפֶרֶת: 16 וְכָפַר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִמִּטְאָתָהּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְּשָׁעֵיהֶם לְכָל־חֲטָאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד הַשֹּׁכֵן אֹתָם בְּתוֹךְ מִטְאָתָם: 17 וְכָל־אֲדָם לֹא־יִהְיֶה בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּבֹאוֹ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד־צֵאתוֹ וְכָפַר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי בִיתוֹ וּבַעֲדֵי כָל־קֹהֶל יִשְׂרָאֵל: 18 וַיָּצֵא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי־יְהוָה וְכָפַר עָלָיו וְלָקַח מִדָּם הַפָּר וּמִדָּם הַשַּׁעֲרִי וַתֵּן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: 19 וְהִזָּה עָלָיו מִן־הָדָם בְּאֶצְבָּעוֹ שֶׁבַע פַּעֲמִים וְשִׁחַרְוֹ וְקִדְּשׁוּ מִמִּטְאָתָהּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 20 וְכָלֶּה מִכָּפַר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרִיב אֶת־הַשַּׁעֲרִי הַחִי: 21 וְסָפַר אֶהֱרֹן אֶת־שְׁתֵּי (יָדוֹ) וְיָדָיו עַל־רֹאשׁ הַשֵּׁ עִיר תַּחֲתִי וְהִתְוֹדָה עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־פְּשָׁעֵיהֶם לְכָל־חֲטָאתָם וַתֵּן

Numbers

אתם על־ראש השעיר ושלח ביד־איש עתי המדברה: 22 ונשא השעיר עליו את־כל־עונותם אל־ארץ גזרה ושלח את־השעיר במדבר: 23 ובא אהרן אל־אהל מועד וקשט את־בגדיו הבד אשר לבש בבאו אל־הקדש והניחם שם: 24 ורחץ את־בשרו במים במקום קדוש ולבש את־בגדיו ויצא ועשה את־עלתו ואת־עלת העם וכפר בעדו ובעד העם: 25 ואת חלב התפאת יקטיר המזבח: 26 והמשלח את־השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים ואת־הריכן יבוא אל־המחנה: 27 ואת פר החטאת ואתו שער החטאת אשר הובא את־דמם לכפר בקדש יוציא אל־מחוץ למחנה ושרפו באש את־ערותם ואת־בשרם ואת־פרשם: 28 והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים ואת־הריכן יבוא אל־המחנה: 29 והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את־נפשתיכם וכל־מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוכם: 30 כי־ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו: 31 שבת שבתון היא לכם וענינים את־נפשתיכם חקת עולם: 32 וכפר הכהן אשר־ימנש אתו ואשר ימלא את־ידו לכהן תחת אביו ולבש את־בגדיו הבד בגדי הקדש: 33 וכפר ואת־מקדש הקדש ואת־אהל מועד ואת־המזבח וכפר ועל הכהנים ועל־כל־עם הקהל יכפר: 34 והיתה־זאת לכם לחקת עולם לכפר על־בני ישראל מכל־חטאתם אחת בשנה ועש כאשר צוה יהוה את־משה: פ 17 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 2 דבר אל־אהרן ואל־בניו ואל כל־בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר־צוה יהוה לאמר: 3 איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או־כשב או־עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה: 4 ואל־פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב איש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו: 5 למען אשר יביאו בני ישראל את־זבחייהם אשר הם זבחים על־פני השדה והביאם ליהוה זה אל־פתח אהל מועד אל־הזבח וזבחו וזבחי שלמים ליהוה אותם: 6 וזרק הזבח את־הדם על־מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה: 7 ולא־יזבחו עוד את־זבחייהם לשעירים אשר הם זנים את־היהם חקת עולם תהיה־זאת להם לדרתם: 8 ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן־הגר אשר־יגר בתוכם אשר־יעלה עליה או־זבח: 9 ואל־פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו: 10 ואיש איש מבית ישראל ומן־הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל־דם ונחתו פניו בנפש האכלת את־הדם והכרתי אתה מקרב עמך: 11 כי נפש הקשר בדם הוא ואני נחתיו לכם על־המזבח לכפר על־נפשתיכם כי־הדם הוא בנפש יכפר: 12 על־כן אמרתי לבני ישראל כל־נפש מכם לא־תאכל דם והגר הגר בתוכם לא־יאכל דם: 13 ואיש איש מבני ישראל ומן־הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או־עוף אשר יאכל ושפך את־דמו וכסהו בעפר: 14 כי־נפש כל־בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל־בשר לא תאכלו כי נפש כל־בשר דמו הוא כל־אכליו יכרת: 15 וכל־נפש אשר תאכל נבלה ושרפה באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עדה־ערב וטהר: 16 ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו: פ 18 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 2 דבר אל־בני ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אליהם: 3 כמעשה ארץ־מצרים אשר ישבתם־בה לא תעשו וכמעשה ארץ־כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיכם לא תלכו: 4 את־משפטי תעשו ואת־חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אליהם: 5 ושמרתם את־חקתי ואת־משפטי אשר יעשה אתם האדם ותי בהם אני יהוה: 6 איש איש אל־כל־שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה: 7 ערות אביו וערות אמו לא תגלה אמוך לא תגלה ערותה: 8 ערות אשת־אביו לא תגלה ערות אביוך הוא: 9 ערות אחותך בת־אביו או בת־אמוך מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותו: 10 ערות בת־בגד או בת־בתך לא תגלה ערותו כי ערותה הנה: 11 ערות בת־אשת אביו מולדת אביוך אחותך הוא לא תגלה ערותה: 12 ערות אחות־אביו לא תגלה שאר אביוך הוא: 13 ערות אחות־אמוך לא תגלה כי־שאר אמוך הוא: 14 ערות אח־אביו לא תגלה אל־אשתו לא תקרב דרוך הוא: 15 ערות פלגך לא תגלה אשת בגד הוא לא תגלה ערותה: 16 ערות אשת־אחיו לא תגלה ערות אחיו הוא: 17 ערות אשה ובתה לא תגלה את־בת־בנה ואת־בת־בתה לא תחן לגלות ערותה שארה הנה זמה הוא: 18 ואשה אל־אחותה לא תצור לגלות ערותה עליה בחייה: 19 ואל־אשה בנדת טמאתה לא

חקרב לנלות ערותה: 20 ואל־אשת עמיתך לא־חתן שכבתך לזרע לטמאה־בה: 21 ומזרעך לא־חתן להעביר למלך ולא תחלל את־שם אלהיך אני יהוה: 22 וא־זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא: 23 ובכל־בהמה לא־חתן שכבתך לטמאה־בה ואשה לא־תעמד לפני בהמה לרבעה חבל הוא: 24 אל־תטמאו בכל־אלה כי בכל־אלה נטמאו הגוים אשר־אני משלח מפניכם: 25 ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ א־ישיביה: 26 ושמרתם אתם א־חקתי וא־תמשפטו ולא תעשו מכל התועבת האלה האזרח וזגר הגר בחיככם: 27 כי א־תכל־התועבת האל עשו אנשי־הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ: 28 ולא־תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את־הגוי אשר לפניכם: 29 כי כ־אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשת מקרב עמם: 30 ושמרתם א־תשמרתי לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה א־ל־היכם: פ 19 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 2 דבר אל־כ־עדת בני־ישראל ואמרת א־ל־הם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה א־ל־היכם: 3 איש אמו ואביו תיראו וא־תשבתתי תשמרו אני יהוה א־ל־היכם: 4 אל־תפנו אל־האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה א־ל־היכם: 5 וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצונכם תזבחהו: 6 ביום זבחתם יאכל ומזרת ונותר עד־יום השלישי באש ישרף: 7 ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה: 8 ואכליו עונה ושא כ־א־תקדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: 9 ובקצרכם א־תקציר ארצכם לא תחלה פאת שדה לקצר ולקט קצירך לא תלקט: 10 וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תשוב אתם אני יהוה א־ל־היכם: 11 לא תגזבו ולא־תכחשו ולא־תשקרו איש בעמיתו: 12 ולא־תשבעו בשמי לשקר וחללת את־שם א־ל־היך אני יהוה: 13 לא־תעשק א־תדעך ולא תגזל לא־תלין פעלת שכיר אתך עד־בקר: 14 לא־תקלל חרש לפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה: 15 לא־תעשו עול במשפט לא־תשא פני־דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך: 16 לא־תלך רכיל בעמך לא תעמד על־דב רעך אני יהוה: 17 לא־תשנא א־תאדוך בלבבך הוכח תוכיח א־תעמיתך ולא־תשא עליו חטא: 18 לא־תקם ולא־תטר א־תבני עמד וא־תבת לרעך כמוד אני יהוה: 19 א־תחקי תשמרו בהמתך לא־תרכיב כלאים שדה לא־תזרע כלאים ובגר כלאים שעטנו לא יעלה עליך: פ 20 ואיש כ־ישיב את־אשה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפרה לא נפרתה או חפשה לא נתן־לה בקרת תהיה לא יומתו כ־לא חפשה: 21 והביא א־תאשמו ליהוה אל־פחת אהל מועד איל אשם: 22 וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על־חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא: פ 23 וכ־תבאו אל־הארץ ונטעתם כ־עץ מאכל וערלתם ערלתו א־תפריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל: 24 ובשנה הרביעת יהיה כ־ל־פריו קדש הלולים ליהוה: 25 ובשנה החמישת תאכלו א־תפריו להוסף לכם תבואתו אני יהוה א־ל־היכם: 26 לא תאכלו על־הדם לא תנחשו ולא תענונו: 27 לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנד: 28 ושרש לנפש לא תחנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תחנו ככם אני יהוה: 29 אל־תחלל א־תבתך להזנותה ולא־תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה: 30 א־תשבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: 31 אל־תפנו אל־האבת ואל־הידענים אל־תבקשו לטמאה בהם אני יהוה א־ל־היכם: 32 מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה: פ 33 וכ־יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו: 34 כ־אורח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם וא־הבת לו כמוד כ־יגרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה א־ל־היכם: 35 לא־תעשו עול במשפט כמוד במשקל ובמטרה: 36 מאזני צדק אכני־צדק א־פת צדק ותין צדק יהיה לכם אני יהוה א־ל־היכם אשר־הוצאתי אתכם מארץ מצרים: 37 ושמרתם א־תכל־חקתי וא־תכל־משפטי ועשיתם אתם אני יהוה: פ 20 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 2 ואל־בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומ־הגר הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמהו באבן: 3 וא־ני אתן את־פני באיש ההוא והכרתי אותו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא א־תמקדשי ולחלל את־שם קדשי: 4 ואם העלם ועלמו עם הארץ א־תענייהם מן־האיש ההוא בתו מזרעו למלך לבלתי המית אותו: 5 ושמתי אני את־פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אותו ואתו כ־ל־הזנים אחיו לזנות אחיו המלך מקרב עמם: 6 והז פש אשר תפנה אל־האבת ואל־הידענים לזנות אחיהם ונתתי את־פני בנפש

Numbers

ההוא והכרתי אתו מקרב עמו: 7 והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם:
8 ושמתם את־חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם: 9 כי־איש איש אשר יקלל
את־אביו ואת־אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו: 10 ואיש אשר ינאף את־אשת
איש אשר ינאף את־אשת רעהו מות־יומת הנאף והנאפֹת: 11 ואיש אשר ישכב את־אשת
אביו ערות אביו גלה מות־יומתו שניהם דמיהם בם: 12 ואיש אשר ישכב את־כלתו מות
יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בם: 13 ואיש אשר ישכב את־זכר משכביו אשה תועבה
עשו שניהם מות יומתו דמיהם בם: 14 ואיש אשר יקח את־אשה ואת־אמה זמה הוא
באש ישרפו אתו ואתהו ולא־תהיה זמה בתוכם: 15 ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה
מות יומת ואת־בהמה תהרגו: 16 ואשה אשר תקרב אל־כל־בהמה לרבעה אותה והרגת
את־האשה ואת־בהמה מות יומתו דמיהם בם: 17 ואיש אשר־יקח את־אחיתו בת־אביו או
בת־אמו וראה את־ערותה והיא־תראה את־ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות
אחיתו גלה עונו־ישא: 18 ואיש אשר־ישכב את־אשה דוה וגלה את־ערותה את־מקרה
הערה והיא גלתה את־מקור דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם: 19 וערות אחות אמה
ואחות אביו לא תגלה כי את־שאריו הערה עונם ישאו: 20 ואיש אשר ישכב את־חדתו
ערות דדו גלה חטאם ישאו עריירם ימותו: 21 ואיש אשר יקח את־אשת אחיו גדה הוא
ערות אחיו גלה עריירם יהיו: 22 ושמתם את־כל־חקתי ואת־כל־משפטי ועשיתם אתם
ולא־תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה: 23 ולא תלכו בחקת
הגוי אשר־אני משלח מפניכם כי את־כל־אלה עשו ואקץ בם: 24 ואמר לכם אתם
תירשו את־אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה
אלהיכם אשר־הבדלתי אתכם מן־העמים: 25 והבדלתם בין־הבהמה הטהרה לשמא
ובין־העוף השמא לשׁ הור ולא־תשקצו את־נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש
האדמה אשר־הבדלתי לכם לשמא: 26 והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל
אתכם מן־העמים להיות לי: 27 ואיש אור־אשה כיהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו
באבן ירגמו אתם דמיהם בם: פ 21 ויאמר יהוה אל־משה אמר אל־הכהנים בני אהרן
ואמרת אלהם לנפש לא־ישמא בעמיו: 2 כי אם־לשאריו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו
ולבתו ולאחיו: 3 ולאחיתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא־היתה לאיש לה ישמא:
4 לא ישמא בעל בעמיו להחלו: 5 לא־יִקְרָח (יִקְרָח) ויִקְרָח קרחה בראשם ופאת זקנם לא
יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת: 6 קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי
את־אשׁי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש: 7 אשה וזה וחללה לא יקחו
ואשה גרושה מאשה לא יקחו כי־קדש הוא לאלהיו: 8 וקדשו כי־את־לחם אלהיו
הוא מקריב קדש יהיה־לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם: 9 ובת איש כהן כי תחל
לזנות את־אביו היא מחללת באש תשרף: ס 10 ותכלה הנדול מאתיו אשר־יוצק
על־ראשו שמן המשחה ומלא את־ידיו ללבש את־הבגדים את־ראשו לא יפרע ובגדיו לא
יפרס: 11 ועל כל־נפש מת לא יבא לאביו ולאמו לא ישמא: 12 ומן־המקדש לא יצא
ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה: 13 והוא אשה
בבתוליה יקח: 14 אלמנה וגרושה וחללה זנה את־אלה לא יקח כי אם־בתולה מעמיו
יקח אשה: 15 ולא־יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו: פ 16 וידבר יהוה אל־משה
לאמור: 17 דבר אל־אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב
להקריב לחם אלהיו: 18 כי כל־איש אשר־בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרם
או שרוע: 19 או איש אשר־היה בו שבר רגל או שבר יד: 20 או־גבן או־דק או תכלל
בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשך: 21 כל־איש אשר־בו מום מזרע אהרן תהיה לא
יגש להקריב את־אשׁי יהוה מום בו את לחם אלהיו לא יגש להקריב: 22 לחם אלהיו
מקדשי הקדשים ומן־הקדשים יאכל: 23 אך אל־הפרכת לא יבא ואל־המזבח לא יגש
כִּרְמוֹם בו ולא יחלל את־מקדשי כי אני יהוה מקדשם: 24 וידבר משה אל־אהרן
ואל־בניו ואל־כל־בני ישראל: פ 22 וידבר יהוה אל־משה לאמור: 2 דבר אל־אהרן
ואל־בניו ויג זור מקדשי בני־ישראל ולא יחללו את־שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני
יהוה: 3 אמר אלהם לדרתיכם כל־אישו אשר־יקרב מכל־זרעכם אל־הקדשים אשר
יקדישו בני־ישראל להיותו ושמאמו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה: 4 איש
איש מזרע אהרן והוא צריע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע

בְּכָל־טֶמְאָה־נֶפֶשׁ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר־חָצָא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַּת־זָרָע: 5 אֲרִישׁ אֲשֶׁר יָנַע בְּכָל־שָׂרֵי אֲשֶׁר יִטְמְאוּ־לוֹ אוֹ בְּאֶדָם אֲשֶׁר יִטְמְאוּ־לוֹ לְכָל טֶמְאָתוֹ: 6 נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגְעֹבוּ וּטְמֵאָה עַד־הָעֶרֶב וְלֹא יֵאָכֵל מִן־הַקֶּדְשִׁים כִּי אִם־רָחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם: 7 וּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וּמָחָר וְאַחֲרָיִם יֵאָכֵל מִן־הַקֶּדְשִׁים כִּי לִחְמוֹ הוּא: 8 נִבְלָה וּשְׂרָפָה לֹא יֵאָכֵל לְטֶמְאָה־בָּהּ אֲנִי יְהוָה: 9 וּשְׂמִירוֹ אֶת־מִשְׁמֵרָתִי וְלֹא־יִשְׂאוּ עָלָיו חָטָא וּמָחָר בּוֹ כִּי יַחַלְלֶהוּ אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשִׁים: 10 וְכָל־זָר לֹא־יֵאָכֵל קֹדֶשׁ תּוֹשֵׁב בָּהֶן וְשֹׂכֵר לֹא־יֵאָכֵל קֹדֶשׁ: 11 וְכֵהֵן כִּירֻקָּנָה נֶפֶשׁ קִנְיָן כִּסְפוֹ הוּא יֵאָכֵל בּוֹ וְיֹלִיד בֵּיתוֹ הֵם יֵאָכְלוּ בְּלַחְמוֹ: 12 וּבַת־כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר הוּא בַת־רוּמָתָה הַקֶּדְשִׁים לֹא תֵאָכֵל: 13 וּבַת־כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה אֶלְמָנָה וְגִירוּשָׁה וְזָרַע אֵין לָהּ וּשְׂכָה אֶל־בֵּית אֲבִיהָ כְּנַעֲנִיָּה מִלֶּחֶם אֲבִיהָ תֵאָכֵל וְכָל־זָר לֹא־יֵאָכֵל בּוֹ: 14 וְאִישׁ כִּי־יֵאָכֵל קֹדֶשׁ בְּשִׁגְגָה וְיִסַּף חֲמִשְׁתּוֹ עָלָיו וְנָתַן לַכֹּהֵן אֶת־הַקֶּדֶשׁ: 15 וְלֹא יַחַלְלוּ אֶת־קֹדְשִׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־אֲשֶׁר־רִימּוֹ לַיהוָה: 16 וְהִשְׂאוּ אוֹתָם עֵינָי אֲשֶׁמָּה בְּאֶכְלָם אֶת־קֹדְשֵׁיהֶם כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשִׁים: 17 וְיִדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 18 דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַנָּהָר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיב קִרְבָּנוֹ לְכָל־יְדֻרֵיהֶם וּלְכָל־יְדֻבוֹתֵהֶם אֲשֶׁר־יִקְרִיבוּ לַיהוָה לַעֲלֹה: 19 לְרִצְנָכֶם תָּמִיד זָכָר בְּבִקְרָ בְּכִשְׁבִּים וּבַעֲוִיִם: 20 כָּל אֲשֶׁר־בּוֹ מוֹם לֹא תִקְרִיבוּ כִּי־לֹא לְרָצוֹן יִהְיֶה לָכֵן: 21 וְאִישׁ כִּי־יִקְרִיב וּבַחֲשִׁלְמִים לַיהוָה לִפְלֹא־נֹדֶר אוֹ לְנִדְבָה בְּבִקְרָ אוֹ בְּצִנָּא תָּמִיד יִהְיֶה לְרָצוֹן כָּל־מוֹם לֹא יִהְיֶה־בּוֹ: 22 עֹרֹת אוֹ שְׂבוֹר אוֹ־חֲרוּץ אוֹ־יִפְלֹת אוֹ נָרָב אוֹ זִלְפָּת לֹא־תִקְרִיבוּ אֵלָה לַיהוָה וְאִשָּׁה לֹא־תִתְּנֶנּוּ מִתָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ לַיהוָה: 23 וְשׂוֹר וְשֶׁה שְׂוֹעַ וְקִלוֹט נָדְבָה תַעֲשֶׂה אֹתוֹ וְלֹנְדֵר לֹא יִרְצָה: 24 וּמַעֲוֹד וְכַתוּת וְנָחוֹק וְכִרוֹת לֹא תִקְרִיבוּ לַיהוָה וּבְאַרְצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ: 25 וּמִיד בֶּן־נָכָר לֹא תִקְרִיבוּ אֶת־לֶחֶם אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־אֵלָה כִּי מִשְׁחַתָּם בָּהֶם מוֹם בָּם לֹא יִרְצוּ לָכֵן: 26 וְיִדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 27 שׂוֹר אוֹ־שֶׁבֶט אוֹ־עֵז כִּי יִלְדוּ וְהָיָה שְׂבַעַת יָמִים תַּחַת אֲמוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלְאָה יִרְצָה לְקָרְבָן אִשָּׁה לַיהוָה: 28 וְשׂוֹר אוֹ־שֶׁה אֹתוֹ וְאֶת־בָּנוֹ לֹא תִשְׁחַטּוּ בַיּוֹם אֹתוֹ: 29 וְכִי־תִזְבְּחוּ וּבַת־חֹדֶה לַיהוָה לְרִצְנָכֶם תִּזְבְּחוּ: 30 בַיּוֹם הַהוּא יֵאָכֵל לֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר אֲנִי יְהוָה: 31 וּשְׂמֵרָתָם מִצִּוֹתַי וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה: 32 וְלֹא תַחַלְלוּ אֶת־שֵׁם קֹדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בַחֲדָר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם: 33 הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהוֹיֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה: 23 וְיִדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרְאֵי קֹדֶשׁ אֵלָה הֵם מוֹעֲדֵי: 3 שֶׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מִלֵּאכָה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁשֶׁת שָׁבוּחַן מִקְרְא־קֹדֶשׁ כָּל־מִלֵּאכָה לֹא תַעֲשֶׂה שֶׁבַת הוּא לַיהוָה כָּל מוֹשְׁבַתְכֶם: 4 אֵלָה מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרְאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם בַּמוֹעֲדִים: 5 בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעֲרֵבִים פֶּסַח לַיהוָה: 6 וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חֹג הַמִּצּוֹת לַיהוָה שֶׁבַעַת יָמִים מִצּוֹת תֵּאָכְלוּ: 7 בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרְא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מִלֵּאכָה עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: 8 וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה שֶׁבַעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרְא־קֹדֶשׁ כָּל־מִלֵּאכָה עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: 9 וְיִדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 10 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תִבְאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נָתַן לָכֶם וְקִצְרַתֶּם אֶת־קִצְרֶיהָ וְהִבַּאתֶם אֶת־עֹמֶר רִאשִׁית קִצְרְכֶם אֶל־הַכֹּהֵן: 11 וְהִנִּיף אֶת־הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה לְרִצְנָכֶם מִמַּחֲרַת הַשָּׁבָת וְיִפְנוּ הַכֹּהֵן: 12 וְעֲשִׂיתֶם בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־הָעֹמֶר כַּכֵּן תָּמִיד בַּיּוֹם־שִׁנְתּוֹ לַעֲלֹה לַיהוָה: 13 וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֲשָׂרִים סֹלֶת בִּלְוִלָה בַּשֶּׁמֶן אִשָּׁה לַיהוָה רִיחַ נִיחָח וְנִסְכּוֹ יֵין רְבִיעֵת הַהֵין: 14 וְלֶחֶם וְקִלְי וְכֹרֶמֶל לֹא תֵאָכְלוּ עַד־עֵצָם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הַבֹּאֲכֶם אֶת־קָרְבָן אֱלֹהֵיכֶם חֶקֶת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם כָּל מִשְׁבַּחְתִּיכֶם: 15 וּסְפִרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשָּׁבָת מִיּוֹם הַבִּיאָכֶם אֶת־עֹמֶר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שָׁבוּחוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה: 16 עַד מִמַּחֲרַת הַשָּׁבָת הַשְּׁבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה: 17 מִמוֹשְׁבַתְכֶם תִּבְאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּים שְׁנֵי עֲשָׂרִים סֹלֶת תִּהְיֶינָה חֲמִין תִּאֲפִינָה בַּכּוֹרִים לַיהוָה: 18 וְהִקְרַבְתֶּם עַל־הַלֶּחֶם שֶׁבַעַת כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה וּפֶר כֶּן־בֹּקֶר אֶחָד וְאֵילִם שְׁנַיִם יִהְיוּ עֹלָה לַיהוָה וּמִנְחָתָם וְנִסְפִּיהֶם אִשָּׁה רִיחַ־נִיחָח לַיהוָה: 19 וְעֲשִׂיתֶם שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת וּשְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה לִזְבַּח שְׁלָמִים: 20 וְהִנִּיף הַכֹּהֵן אֹתָם עַל־לֶחֶם הַבַּכּוֹרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה עַל־שְׁנֵי כִבְשִׁים קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיהוָה לַכֹּהֵן: 21 וְקִרְאתֶם בַּעֲצֹם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרְא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מִלֵּאכָה עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֶקֶת עוֹלָם כָּל־מוֹשְׁבַתְכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם: 22 וּבְקִצְרְכֶם אֶת־קִצְרֵי אֲרָצְכֶם לֹא־תַחַלְלוּ פֶּתַח שַׁדַּךְ בְּקִצְרְךָ וְלִקַּט קִצְרְךָ לֹא תִלְקַט לַעֲנִי וְלָזָר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 23 וְיִדְבַר

Numbers

יהוה אל־משה לאמר: 24 דבר אל־בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבחון וזרון תרועה מקרא־קדש: 25 כל־מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה: 26 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 27 אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא־קדש יהיה לכם ועניתם את־נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה: 28 וכל־מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם: 29 כי כל־הנפש אשר לא־תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה: 30 וכל־הנפש אשר תעשה כל־מלאכה בעצם היום הזה והאבדת את־הנפש ההוא מקרב עמו: 31 כל־מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתים בכל משבתיכם: 32 שבת שבחון הוא לכם ועניתם את־נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד־ערב תשבחו שבחתם: פ 33 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 34 דבר אל־בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסוכות שבעת ימים ליהוה: 35 ביום הראשון מקרא־קדש כל־מלאכת עבודה לא תעשו: 36 שבעת ימים מקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא־קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה קדש הוא כל־מלאכת עבודה לא תעשו: 37 אלה מועדי יהוה אשר־תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבריו ביום: 38 מלבד שבת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל־נדריכם ומלבד כל־נדבותיכם אשר תחגו ליהוה: 39 אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את־תבואת הארץ תחגו את־חגי־יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבחון וביום השמיני שבחון: 40 ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר פפת תמרים וענף עץ־עבת וערבי־נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים: 41 וחתם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתים בחדש השביעי תחגו אתו: 42 בסלת תשבחו שבעת ימים כל־האורח בישראל יושבו בסלת: 43 למען ידעו דרתים כי בסלות הושבתי את־בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: 44 וידבר משה את־מועדי יהוה אל־בני ישראל: פ 24 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 2 זא את־בני ישראל ויקחו אליך שמן זית וך כחית למאור להעלת נר תמיד: 3 מחוץ לפרכת העדת באהל מועד יערך אתו אהרן מערב עד־בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם לדרתים: 4 על המנרה תהיה יערך את־הנרות לפני יהוה תמיד: פ 5 ולקחת סלת ואפית אתה שתיים עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת: 6 ושמית אותם שתיים מערכות שש המערכת על השלחן תהיה לפני יהוה: 7 ונתת על־המערכת לבנה זכה והיתה ללחם לאזכרה אשה ליהוה: 8 ביום השבת ביום השבת יערכו לפני יהוה תמיד מאת בני־ישראל בריח עולם: 9 והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה קדש־עולם: ס 10 ויצא בן־אשה ישראלית והוא בן־איש מצרי בחוף בני ישראל ויצאו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי: 11 ויקב בן־האשה הישראלית את־השם ויקלל ויביאו אתו אל־משה ושם אמו שלמית בת־דברי למשה־דן: 12 ויניחו במשמר לפרש להם על־פי יהוה: פ 13 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 14 הוצא את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־השמועים את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה: 15 ואל־בני ישראל תדבר לא מר איש איש כי־יקלל אלהיו ונשא חטאו: 16 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ורגמו־בו כל־העדה כגד כאזרח בנקבו־שם יומת: 17 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת: 18 ומכה נפש־בהמה ישלמה נפש תחת נפש: 19 ואיש כי יחת מום בעמיתו כאשר עשה בן יעשה לו: 20 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם בן יתן בו: 21 ומכה בהמה ישלמה ומכה אדם יומת: 22 משפט אחד יהיה לכם כגד כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 23 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה ורגמו אתו אבן ובני־ישראל עשו כאשר צוה יהוה את־משה: פ 25 וידבר יהוה אל־משה בהר סיני לאמר: 2 דבר אל־בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל־הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה: 3 שש שנים תרע שרך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את־תבואתה: 4 ובשנה השביעית שבת שבחון יהיה לארץ שבת ליהוה שרך לא תרע וכרמך לא תזמר: 5 את ספיח קצירך לא תקצר ואת־ענבי נזירך לא תבצר שנת שבחון יהיה לארץ: 6 והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולחושבך הגרים עמך: 7 ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל־תבואתה לאכל: ס 8 וספרת לך שבע שבתות

שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לה ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה:
9 והעברת שופר תרועה בחדש השבעי בעשור לחדש ביום הפסחים תעבירו שופר בכל-אירצכם: **10** וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל-ישיביה ויבל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל-אחוזתו ואיש אל-משפחתו תשבנו: **11** ויבל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את-ספיחייה ולא תבצרו את-זרתייה: **12** כי ויבל הוא קדש תהיה לכם מזהשדה תאכלו את-תבואתה: **13** בשנת היובל הזאת תשבנו איש אל-אחוזתו: **14** וכי-תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל-תונו איש את-אחיו: **15** במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני-תבואות ומכר-לך: **16** לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעט מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לך: **17** ולא תונו איש את-עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם: **18** ועשיתם את-חקתי ואת-משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על-הארץ לבטח: **19** ונתנה הארץ פריה ואכלתה לשבע וישבתם לבטח עליה: **20** וכי תאמרו מה-נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את-תבואתנו: **21** וצויתי את-ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את-התבואה לשלש השנים: **22** וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מזה-נאכל בשנה ישתן עד השנה התשיעית עד-בוא תבואתה תאכלו ישתן: **23** והארץ לא תמכר לצמחת כירלי הארץ כירגרים ותושבים אתם עמדי: **24** ובכל ארץ אחוזתכם נאלה תתנו לארץ: **25** כירימוך אחיד ומכר מאחוזתו וקא נאלו הקרב אליו ונאל את ממכר אחיו: **26** ואיש כי לא יהיה-לו נאל והשיגה ידו ומצא כדי נאלתו: **27** וחשב את-שני ממכרו והשיב את-הערף לאיש אשר מכר-לו ושב לאחוזתו: **28** ואם לא-מצאה ידו השיב לו והיה ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל וצא ביבל ושב לאחוזתו: **29** ואיש כירימוך בית-מושב עיר חומה והיתה נאלתו עד-תם שנת ממכרו ימים תהיה נאלתו: **30** ואם לא-ינאל עד-מלאת לו שנה תמיתה וקם הבית אשר-בעיר אשר-לא (לן) חמה לצמיחת לקנה אתו לדרתיו לא יצא ביבל: **31** ובתי החצרים אשר אין-להם חמה סביב על-שדה הארץ יחשב נאלה תהיה-לו וביבל יצא: **32** וערי הלויים בתי ערי אחוזתם נאלת עולם תהיה ללויים: **33** ואשר יג אל מן-הלויים וצא ממכר-בית ועיר אחוזתו ביבל כי בתי ערי הלויים הוא אחוזתם בתוך בני ישראל: **34** ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי-אחוזת עולם הוא להם: **35** וכירימוך אחיד ומשה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך: **36** אל-תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיד עמך: **37** את-פספסך לא-תתן לו בנשך ובמרבית לא-תתן אכלך: **38** א ני יהוה אלהיכם אשר-הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את-ארץ כנען להיות לכם לאלהים: **39** וכירימוך אחיד עמך ונמכר-לך לא-תעבד בו עבדת עבד: **40** כשכיר תחושב יהיה עמך עד-שנת היבל ישוב: **41** כי-עבדי הם אשר-הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד: **42** לא-תדרה בו בפרך ויראת מאלהיך: **43** ועבדך ואמתך אשר יהיו-לך מאת הנוים אשר סביבתכם מהם תקנו עבד ואמה: **44** וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה: **45** והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני-ישראל איש באחיו לא-תדרה בו בפרך: **46** וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיד עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר: **47** אחרי נמכר נאלה תהיה-לו אחד מאחיו ונאלנו: **48** אורדו או בן-דרו ונאלנו או-משאר בשרו ממשפחתו ונאלנו או-השיגה ידו וננאל: **49** וחשב עס-קנתו משנת המכרו לו עד שנת היבל והזה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו: **50** אם-עוד רבות בשנים לפיהן ישיב נאלתו מכסף מקנתו: **51** ואם-מעט נשאר בשנים עד-שנת היבל וחשבו-לו כפי שניו ישיב את-נאלתו: **52** כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא-יורדנו בפרך לעניך: **53** ואם-לא ינאל באלה וצא בשנת היבל הוא ובניו עמו: **54** כי-לוי בני-ישראל עבדים עבדי הם אשר-הוצאתי אתם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: **26** לא-תעשו לכם אלילים ופסל ומצ בה לא-תקימו לכם ואבן משפית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם: **2** את-שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: **3** אם-בחקתי חלכו ואת-מצותי תשמרו ועשיתם אתם: **4** ונתתי נשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו: **5** והשיג לכם דיש את-בציר ובציר ישיג את-זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם: **6** ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחירוד והשבת

Numbers

חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם: 7 וירדפתם את איביכם ונפלו לפניכם
לחרב: 8 ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רכבה ורדפו ונפלו איביכם לפניכם
לחרב: 9 ופגיתו אליכם והפריתו אתכם והרבייתו אתכם והקימתי את בריתי אתכם:
10 ואכלתם יין נשון וישן מפני חדש תוציאו: 11 ונתתי משכני בתוכם ולא תנעל נפשי
אתכם: 12 והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם: 13 אני יהוה
אלהים אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהית להם עבדים ואשבר מטת עלכם
ואולף אתכם קוממיות: פ 14 ואסילא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה:
15 ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי חג על נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם
את בריתי: 16 אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת
מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק וזרעכם ואכלו איביכם: 17 ונתתי פני בכם
ונגפתי לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין ירדף אתכם: ס 18 ואם עד אלה לא
תשמעו לי ויספתי לסדר אתכם שבע על חטאתיכם: 19 ושברתי את גאון עיניכם ונתתי
את שמכם כפרל ואת ארצכם כנחשה: 20 ותם לריק כלכם את חתן ארצכם
את יבולתה ועין הארץ לא יתן פרוי: 21 ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ויספתי
עליכם מכה כחטאתיכם: 22 והשלחתי בכם את חית השדה ושכלה אתכם
והכריתיה את בהמתכם והמעושה אתכם ונשמו דרכיכם: 23 ואם באלה לא תסרו לי
ותלכתם עמי קרי: 24 והלכתי אף אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבע
על חטאתיכם: 25 והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי
דבר בתוכם ונתתם ביד איוב: 26 בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם
בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו: ס 27 ואם בזאת לא תשמעו
לי והלכתם עמי בקרי: 28 והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם אף אני שבע
על חטאתיכם: 29 ואכלתם בשר בניכם ובשר בנותיכם תאכלו: 30 והשמדתי את בנימתיכם
והכרתי את חמניכם ונתתי את פניכם על פני גלולים ונעלה נפשי אתכם: 31 ונתתי
את עריכם חרבה והשמדתי את מקדשיכם ולא ארית בריח יחזקכם: 32 והשמדתי אני
את הארץ ושממו עליה איביכם הישבים בה: 33 ואתכם אורה בנוים והרוקתי את ריכם
חרב והייתה ארצכם שמה ועריכם יהיו חרבה: 34 או תרצה הארץ את שבחתיה כל
ימי השמה ואתם בארץ איביכם או תשבת הארץ והרצת את שבחתיה: 35 כל ימי
השמה תשבת את אשר לא שבתה בשבחתים בשבתכם עליה: 36 והנשארים בכם
והבאתי מרד בלבכם בארצת איביהם ודגף אתם קול עלה נדף ונסו מנסת חרב ונפלו
ואין ירדף: 37 וכשלו איש באחיו כמפני חרב ודגף אין ולא תהיה לכם תקומה לפני
איביכם: 38 ואבדתם בנוים ואכלה אתכם ארץ איביכם: 39 והנשארים בכם ימקו בעינים
בארצת איביכם ואף בעינת אבתם אתם ימקו: 40 והחרדו את עינים ואת עיני אבתם
במעלים אשר מעליכם ואף אשר הלכו עמי בקרי: 41 אף אני אלף עמם בקרי והבאתי
אתם בארץ איביהם ארץ יפ נע לבכם הערל ואו ירצו את עינים: 42 וזכרתי את בריתי
יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר: 43 והארץ
תעזוב מהם ותדן את שבחתיה בהשמה מהם והם ירצו את עינים ועין וביען במשפטי
מאסו ואת חקתי נעלה נפשם: 44 ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתי
ולא יגע עלתם לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם: 45 וזכרתי להם ברית
ראשונים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה:
46 אלה החקים והמשפטים והתורה אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני
ביר-משה: פ 27 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש
כי יפלא נדר בערפך נפשת ליהוה: 3 והיה ערפך תזכר מבין עשרים שנה ועד
בן ששים שנה והיה ערפך חמשים שקל כסף בשקל הקדש: 4 ואם נקבה הוא והיה
ערפך שלשים שקל: 5 ואם מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערפך הזכר
עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים: 6 ואם מבן חדש ועד בן חמש שנים והיה ערפך
הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערפך שלשת שקלים כסף: 7 ואם מבן ששים שנה
ומעלה אם זכר והיה ערפך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים: 8 ואם מן הזקן
מערפך והעמידו לפני הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר יעריכו
הכהן: ס 9 ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה
והיה הקדש: 10 לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע אורע בטוב ואם חמר ימיר בהמה

בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש: 11 ואם כל-בהמה טמאה אשר לא-יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את-הבהמה לפני חכה: 12 והעריך חכה בין טוב ובין רע כערפך חכה כן יהיה: 13 ואם-נאל ינאלנה ויסף חמישתו על-ערפך: 14 ואיש כי-יקדש את-ביתו קדש ליהוה והעריכו חכה בין טוב ובין רע כאשר יעריך אתו חכה כן יקום: 15 ואם-המקדיש ינאל את-ביתו ויסף חמישית כסף-ערפך עליו והיה לו: 16 ואם משדה אחוה יקדיש איש ליהוה והיה ערפך לפי זרעו זרע חמור שערים בחמשים שקל כסף: 17 אם-משנת היבל יקדיש שדהו כערפך יקום: 18 ואם-אחר היבל יקדיש שדהו וחשבו לו חכה את-הכסף על-פי השנים הנותרות עד שנת היבל ונגרע מערפך: 19 ואם-נאל ינאל את-השדה המקדיש אתו ויסף חמישית כסף-ערפך עליו וקם לו: 20 ואם-לא ינאל את-השדה ואם-מכר את-השדה לאיש אחר לא ינאל עוד: 21 והיה השדה בצאתו ביבל קדש ליהוה כשדה חרם לכהן תהיה אחותו: 22 ואם את-שדה מקנתו אשר לא משדה אחותו יקדיש ליהוה: 23 וחשבו לו חכה את מכסת הערפך עד שנת היבל ונתן את-הערפך ביום ההוא קדש ליהוה: 24 בשנת היבל ישוב השדה לאשר קנתו מאתו לאשר-לו אחות הארץ: 25 וכל-ערפך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה יהיה השקל: 26 אך-בכור אשר-יבכר ליהוה בבהמה לא-יקדיש איש אתו אם-שור אם-שה ליהוה הוא: 27 ואם בבהמה הטמאה ופדה בערפך ויסף חמישתו עליו ואם-לא ינאל ונמכר בערפך: 28 אך-כל-חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל-אשר-לו מאדם ובהמה ומשדה אחוה לא ימכר ולא ינאל כל-חרם קדש-קדשים הוא ליהוה: 29 כל-חרם אשר יחרם מן-האדם לא יפדה מות יומת: 30 וכל-מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא קדש ליהוה: 31 ואם-נאל ינאל איש ממעשרו חמישתו יסף עליו: 32 וכל-מעשר בקר וצאן כל אשר-יעבר תחת השבט העשירי יהיה-קדש ליהוה: 33 לא יבקר בין-טוב לרע ולא ימירנו ואם-המר ימירנו והיה-הוא ותמורתו יהיה-קדש לא ינאל: 27 אלה המצות אשר צוה יהוה את-משה אל-בני ישראל בהר סיני:

Numbers

1 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר: **2** שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר לגלגלתם: **3** מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן: **4** ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא: **5** ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן שדיאור: **6** לשמעון שלמיהל בן צורישדי: **7** ליהודה נחשון בן עמינדב: **8** ליששכר נתנאל בן צוער: **9** לזבולן אליאב בן חלן: **10** לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה נמליאל בן פדהצור: **11** לבנימין אבירן בן גדעני: **12** לרן אחיעזר בן עמישדי: **13** לאשר פנעאל בן עכרן: **14** לנז אלספ בן דענאל: **15** לנפתלי אחירע בן עיני: **16** אלה (קריא) [קראו] העדה נשיאי מטות אבתם ראשי אלפי ישראל הם: **17** ויחק משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות: **18** ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש השני ויחילו על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם: **19** כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני: **20** ויהיו בני ראובן כל ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: **21** פקדיהם למטה ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות: **פ** **22** לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: **23** פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלש מאות: **פ** **24** לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: **25** פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: **פ** **26** לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: **27** פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: **פ** **28** לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: **29** פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: **פ** **30** לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: **31** פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: **פ** **32** לבני יוסף אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: **33** פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות: **פ** **34** לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: **35** פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים: **פ** **36** לבני בנימין תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: **37** פקדיהם למטה בנימין חמשה ושלשים אלף וארבע מאות: **פ** **38** לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: **39** פקדיהם למטה דן שנים ושלשים אלף ושבע מאות: **פ** **40** לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: **41** פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות: **פ** **42** בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: **43** פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: **פ** **44** אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית אבתיו היו: **45** ויהיו כל פקדיו בני ישראל לבית אבתם מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל: **46** ויהיו כל הפקדים שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: **47** והלויים למטה אבתם לא תפקדו בתוכם: **פ** **48** וידבר יהוה אל משה לאמר: **49** אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל: **50** ואתה תפקד את הלויים על משכן העדת ועל כל כליו ועל כל אשר לו המה וישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו וסביב למשכן יחנו: **51** ובנסע המשכן יזרדו אתו הלויים ובחנת המשכן יקימו אתו הלויים והזר הקרב יומת: **52** וחנו בני ישראל איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם: **53** והלויים יחנו סביב למשכן העדת ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלויים את משמרת משכן העדות: **54** ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו: **פ** **2** וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: **2** איש

עלה-הן לו באחת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב לאהל-מועד יחנו: 3 והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן-עמינדב: 4 וצבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: 5 והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל בן-צוער: 6 וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 7 מטה זבולון ונשיא לבני זבולון אליאב בן-חלץ: 8 וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 9 כל-הפקדים למחנה יהודה מאת אלף ושמונים אלף וששת-אלפים וארבע-מאות לצבאתם ראשנה יסעו: 10 דגל מחנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בן-שדיאור: 11 וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמש מאות: 12 והחונם עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל בן-צורי-שדי: 13 וצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים אלף ושלש מאות: 14 ומטה גד ונשיא לבני גד אליסף בן-רעואל: 15 וצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: 16 כל-הפקדים למחנה ראובן מאת אלף ואחד וחמשים אלף וארבע-מאות וחמשים לצבאתם ושנים יסעו: 17 ונסעו אהל-מועד מחנה הלויים בחוף המזרחית כאשר יחנו כן יסעו איש על-ידו לדגליהם: 18 דגל מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישבע בן-עמיחור: 19 וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: 20 ועליו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה נמליאל בן-פרהצור: 21 וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים: 22 ומטה בנימין ונשיא לבני בנימין אביהן בן-גדעני: 23 וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים אלף וארבע מאות: 24 כל-הפקדים למחנה אפרים מאת אלף ושמונת-אלפים ומאה לצבאתם ושלשים יסעו: 25 דגל מחנה דן צפנה לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן-עמישדי: 26 וצבאו ופקדיהם שנים וששים אלף ושבע מאות: 27 והחנים עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר פנעניאל בן-עכרן: 28 וצבאו ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמש מאות: 29 ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע בן-ענין: 30 וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: 31 כל-הפקדים למחנה דן מאת אלף ושבעה וחמשים אלף ושש מאות לאחריה יסעו לדגליהם: 32 אלה פקדיו בני-ישראל לבית אבתם כל-פקדיו המזרחית לצבאתם שש-מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: 33 והלויים לא התפקדו בחוף בני ישראל כאשר צוה יהוה את-משה: 34 ויעשו בני ישראל ככל אשר-צוה יהוה את-משה בן-יחנו לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתו על-בית אבתיו: 3 ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את-משה בהר סיני: 2 ואלה שמות בני-אהרן הבכור נדב ואביהוא אלעזר ואחמור: 3 אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר-מלא ידם לכהן: 4 וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבם אש זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא-היו להם ויבן אלעזר ואחמור על-פני אהרן אביהם: 5 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 6 הקרב את-משה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו: 7 ושמרו את-משמרתו ואת-משמרת כל-העדה לפני אהל מועד לעבד את-עבדת המשכן: 8 ושמרו את-כל-כלי אהל מועד ואת-משמרת בני ישראל לעבד את-עבדת המשכן: 9 ונתתה את-הלויים לאהרן ולבניו נתונם נחונם המה לו מאת בני ישראל: 10 ואת-אהרן ואת-בניו תפקד ושמרו את-כהנתם והזר הקרב יומת: 11 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 12 ואני הנה לקחתי את-הלויים מתוך בני ישראל תחת כל-בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלויים: 13 כי לי כל-בכור ביום הכהן כל-בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל-בכור בישראל מאדם עד-בהמה לי והיו אני יהוה: 14 וידבר יהוה אל-משה במדבר סיני לאמר: 15 פקד את-בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל-זכר מבן-חדש ומעלה תפקדם: 16 ויפקד אתם משה על-פני יהוה כאשר צוה: 17 ויהיו-אלה בני-לוי בשמותם גרשון וקהת ומררי: 18 ואלה שמות בני-גרשון למשפחתם לבני ושמעו: 19 ובני קהת למשפחתם עמרם ויצהר חבורן ועיאל: 20 ובני מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם: 21 לגרשון משפחת הלבני ומשפחת השמעני אלה הם משפחת הגרשני: 22 פקדיהם במספר כל-זכר מבן-חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות: 23 משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה: 24 ונשיא בית-אב לגרשני אליסף בן-לאל: 25 ומשמרת בני-גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד: 26 וקלעי החצר ואח-מסך פתח החצר אשר על-המשכן ועל-המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו: 27 ולקהת משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת החבזני ומשפחת העיזאלי אלה הם משפחת הקהתי: 28 במספר כל-זכר מבן-חדש ומעלה שמונת אלפים ושש מאות שמו

משמרת הקדש: 29 משפחת בני־קהת יחנו על ירך המשכן תימנה: 30 ונשיא בית־אב למשפחת הקהתי אליצפן בן־עזיאל: 31 ומשמרתם הארן והשלחן והמזבח וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך וכל עבדתו: 32 ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן־אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש: 33 למררי משפחת המחלי ומשפחת המושיא אלה הם משפחת מררי: 34 ופקדיהם במספר כל־זכר מבן־חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים: 35 ונשיא בית־אב למשפחת מררי צוריאל בן־אביחיל על ירך המשכן יחנו צפנה: 36 ופקדת משמרת בני מררי קרשי המשכן ובריתיו ועמדיו ואדניו וכל־פלויו וכל עבדתו: 37 ועמדיו החצר סביב ואדניהם ויתרתם ומיתריהם: 38 והחנים לפני המשכן קדמה לפני אהל־מועד ומוצח משה ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל והזר הקרב יומת: 39 כל־פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן על־פי יהוה למשפחתם כל־זכר מבן־חדש ומעלה שנים ועשרים אלף: 40 ויאמר יהוה אל־משה פקד כל־בכר זכר לבני ישראל מבני ישראל ומעלה ושא את מספר שמותם: 41 ולקחת את־הלויים לי אני יהוה תחת כל־בכר בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל־בכור בבהמת בני ישראל: 42 ויפקד משה כאשר צוה יהוה אותו את־כל־בכר בבני ישראל: 43 ויהי כל־בכור זכר במספר שמות מבן־חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים ומאתים: 44 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 45 קח את־הלויים תחת כל־בכור בבני ישראל ואת־בהמת הלויים תחת בהמתם והיולי הלויים אני יהוה: 46 ואת פדויו השלשה והשבעים והמאתים העדפים על־הלויים מבכור בני ישראל: 47 ולקחת חמשת חמשת שקלים לגל גלת בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל: 48 ונתתה הפסף לאהרן ולבניו פדויו העדפים בהם: 49 ויקח משה את כסף הפדוים מאת העדפים על פדויו הלויים: 50 מאת בכור בני ישראל לקח את־הכסף חמשה ושישים ושלש מאות ואלף בשקל הקדש: 51 ויחן משה את־כסף הפדים לאהרן ולבניו על־פי יהוה כאשר צוה יהוה את־משה: 4 וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר: 2 נשא את־ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם: 3 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן־חמשים שנה כל־בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד: 4 זאת עבדת בני־קהת באהל מועד קדש הקדשים: 5 ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך וכסו־בה את ארן העדת: 6 ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד־כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו: 7 ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו את־הקערת ואת־הכפת ואת־המנקות ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו ויהיה: 8 ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אותו במכסה עור תחש ושמו את־בדיו: 9 ולקחו בגד תכלת וכסו את־מנחת המאור ואת־נרותיה ואת־מלקחיה ואת־מחתותיה ואת כל־כלי שמה אשר ישרתו־לה בהם: 10 ונתנו אותה ואת־כל־כליה אל־מכסה עור תחש ונתנו על־המוט: 11 ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו אותו במכסה עור תחש ושמו את־בדיו: 12 ולקחו את־כל־כלי השרת אשר ישרתו־בם בקדש ונתנו אל־בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו על־המוט: 13 ודשנו את־המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן: 14 ונתנו עליו את־כל־כליו אשר ישרתו עליו בהם את־המחתת את־המזלגת ואת־הנעיס ואת־המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו: 15 וכלה אהרן ובניו לכסת את־הקדש ואת־כל־כלי הקדש בנסע המחנה ואחר־כן יבאו בני־קהת לשאת ולא יגעו אל־הקדש ומחו אלה משא בני־קהת באהל מועד: 16 ופקדת אלעזר בן־אהרן הכהן שמן המאור וקמרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה פקדת כל־המשכן וכל־אשר־בו בקדש ובכליו: 17 וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר: 18 אל־תכריזו את־שבט משפחת הקהתי מתוך הלויים: 19 וזאתו עשו להם וחיו ולא ימתו בנשבתם את־קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אותם איש איש על־עבדתו ואל־משאו: 20 ולא יבאו לראות כבלע את־הקדש ומחו: 21 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 22 נשא את־ראש בני גרשון נסיהם לבית אבתם למשפחתם: 23 מבן שלשים שנה ומעלה עד בן־חמשים שנה תפקד אותם כל־הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד: 24 זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא: 25 ונשא את־יריעת המשכן ואת־אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר־עליו מלמעלה ואת־מסך פתח אהל מועד: 26 ואת קלעי החצר ואת־מסךו ופתחו שער החצר אשר על־המשכן ועל־המזבח סביב ואת מיתריהם ואת־כל־כלי עבדתם ואת כל־אשר יעשה להם ועבדו: 27 על־פי אהרן ובניו תהיה כל־עבדת בני הגרשני לכל־משאם ולכל עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת את

כל-משאם: 28 זאת עבדת משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר
בן-אהרן הזקן: פ 29 בני מררי למשפחתם לבית-אבתם תפקד אתם: 30 מבן שלשים
שנה ומעלה ועד בן-חמשים שנה תפקדם כל-הבא לצבא לעבד את-עבדת אהל מועד:
31 וזאת משמרת משאם לכל-עבדתם באהל מועד קרשי המשכן ובריהיו ועמודיו ואדניו:
32 ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתרתם ומיתריהם לכל-פליהם ולכל עבדתם ובשמת
תפקדו את-כלי משמרת משאם: 33 זאת עבדת משפחת בני מררי לכל-עבדתם באהל
מועד ביד איתמר בן-אהרן הזקן: 34 ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה את-בני הקהתי
למשפחתם ולבית אבתם: 35 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן-חמשים שנה כל-הבא
לצבא לעבדה באהל מועד: 36 ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים שבע מאות וחמשים:
37 אלה פקודי משפחת הקהתי כל-העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על-פי יהוה
ביר-משה: 38 ופקודי בני גרשון למשפחותם ולבית אבתם: 39 מבן שלשים שנה ומעלה
ועד בן-חמשים שנה כל-הבא לצבא לעבדה באהל מועד: 40 ויהיו פקדיהם למשפחתם
לבית אבתם אלפים ושש מאות ושלשים: 41 אלה פקודי משפחת בני גרשון כל-העבד
באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על-פי יהוה: 42 ופקודי משפחת בני מררי
למשפחתם לבית אבתם: 43 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן-חמשים שנה כל-הבא
לצבא לעבדה באהל מועד: 44 ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים ומאתים:
45 אלה פקודי משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על-פי יהוה ביר-משה:
46 כל-הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את-הלויים למשפחתם ולבית אבתם:
47 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן-חמשים שנה כל-הבא לעבד עבדת עבדה ועבדת
משא באהל מועד: 48 ויהיו פקדיהם שמת אלפים וחמש מאות ושמונים: 49 על-פי יהוה
פקד אותם ביר-משה איש איש על-עבדתו ועל-משאו ופקדיו אשר-צוה יהוה את-משה:

פ 5 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 2 צו את-בני ישראל וישלחו מן-המחנה כל-צרוע
וכל-זב וכל טמא לגפשי: 3 מזכר עד-נקבה תשלחו אל-מחוז למחנה תשלחם ולא
יטמאו את-מחניהם אשר אני שכן בתוכם: 4 ויעשו-כן בני ישראל וישלחו אותם
אל-מחוז למחנה כאשר דבר יהוה אל-משה בן עשו בני ישראל: 5 פ וידבר יהוה
אל-משה לאמר: 6 דבר אל-בני ישראל איש אר-אשה כי יעשו מכל-חטאת האדם למעל
מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא: 7 והתורו את-חטאתם אשר עשו והשיב את-אשמו
בראשו וחמישתו יספ עליו ויתן לאשר אשם לו: 8 ואסאין לאיש גאל להשיב האשם
אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלכד איל הכפרים אשר יכפר-בו עליו:
9 וכל-חורוטה לכל-קדשי בני-ישראל אשר-יקריבו לכהן לו יהיה: 10 ואיש את-קדשו לו
יהיו איש אשר-יתן לכהן לו יהיה: פ 11 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 12 דבר אל-בני
ישראל ואמרת אלהם איש איש כיתשטה אשתו ומעלה בו מעל: 13 ושכב איש אתה
שכבת-זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשף:
14 ועבר עליו רוח-קנאה וקנא את-אשתו והוא נטמאה אדעבר עליו רוח-קנאה וקנא
את-אשתו והיא לא נטמאה: 15 והביא האיש את-אשתו אל-הכהן והביא את-קרבנה
עליה עשירת האיפה קמח שערים לא-יצק עליו שמן ולא-יתן עליו לבנה כיר-מנחת קנאת
הוא מנחת זכרון וזכרת עון: 16 והקריב אתה הכהן והעמידה לפני יהוה: 17 ולקח הכהן
מיום קדשים מכלי-חוש ומן-הקפר אשר יהיה בקרקע המשכן וקח הכהן ונתן אל-המזים:
18 והעמיד הכהן את-האשה לפני יהוה ופרע את-ראש האשה ונתן על-כפיה את מנחת
הזכרון מנחת קנאת הוא ובגד הכהן יהיו מי המרים המאזרים: 19 והשביע אתה הכהן
ואמר אל-האשה אסילא שכב איש אתך ואסילא שטית טמאה תחת אישך ונתן אישך ממני
המרים המאזרים האלה: 20 ואת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן אישך בך
את-שכבתו מבלעדך אישך: 21 והשביע הכהן את-האשה בשבעת האלה ואמר הכהן
לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את-זרעך נפלת ואת-בטנך
צבה: 22 ובאו המים המאזרים האלה במעיך לצבות בטן ולנפל ירך ואמרה האשה
אמן ואמן: 23 וכתב את-האלת האלה הכהן בספר ומחה אל-מי המרים: 24 והשקה
את-האשה את-מי המרים המאזרים ובאו בה המים המאזרים למרים: 25 ולקח הכהן
מנח האשה את מנחת הקנאת והניף את-המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל-המזבח:
26 וקמץ הכהן מן-המנחה את-אזקרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את-האשה את-המים:
27 והשקה את-המים והיתה אס-נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המאזרים

Numbers

למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה: 28 ואם-לא נטמאה האשה ושהרה הוא ונקתה ונזרעה ורע: 29 זאת תורת הקנאת אשר תשמה אשה תחת אישה ונטמאה: 30 או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את-אישתו והעמיד את-האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את פל-התורה הזאת: 31 ונקה האיש מעון

והאשה שהוא תשא את-עונה: פ 6 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 2 דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם איש אוראשה כי ופלא לגדר נדר נזיר להזיר ליהוה: 3 מנין ושכר וזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל-משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל: 4 כל ימי נזרו מפל אשר יעשה מגפן חיון מחרצנים ועד-זג לא יאכל: 5 כל-ימי נדר נזרו תער לא-יעבר על-ראשו עד-מלאת הימים אשר-יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער ראשו: 6 כל-ימי הזיר ליהוה על-נפש מת לא יבא: 7 לאביו ולאמו לאחיו ולאחותו לא-ישמא להם בביתם כי נזר אלהיו על-ראשו: 8 כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה:

9 וכי-זמיות מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו ונלח ראשו ביום שהדרתו ביום השביעי ונלחמו: 10 וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל-הכהן אל-פתח אהל מועד: 11 ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על-הנפש וקדש את-ראשו ביום ההוא: 12 והזיר ליהוה את-ימי נזרו והביא כבש בן-שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו: 13 וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יבא אתו אל-פתח אהל מועד: 14 והקריב את-קרבנו ליהוה כבש בן-שנתו תמים אחד לעלה וכבשה אחת בת-שנתה תמימה לחטאת ואיל-אחד תמים לשלמים: 15 וסל מצות סלת חלת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם ונספיהם: 16 והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את-חטאתו ואת-עלתו: 17 ואת-האיל יעשה זבח שלמים ליהוה על סל המצות ועשה הכהן את-מנחתו ואת-נסכו: 18 ונלח הנזיר פתח אהל מועד את-ראש נזרו ולקח את-שער ראש נזרו ונתן על-האש אשר-תחת זבח השלמים: 19 ולקח הכהן את-הזרע בשלה מן-האיל וחלת מצה אחת מן-הסל ורקיק מצה אחד ונתן על-כפי הנזיר אחר התגלחו את-נזרו: 20 והניף אותם הכהן ונתופה לפני יהוה קדש הוא לבחן על חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין: 21 זאת תורת הנזיר אשר יזיר קרבנו ליהוה על-נזרו מלבד אשר-תשיג ידו כפי נדרו אשר יזיר כן יעשה על

תורת נזרו: פ 22 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 23 דבר אל-אהרן ואל-בניו לאמר כה תברכו את-בני ישראל אמור להם: ס 24 יברכך יהוה וישמרך: ס 25 יאר יהוה פניו אליך ויחנך: ס 26 ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: ס 27 ושמו את-שמי על-בני ישראל ואני אברכם: פ 7 וי' הי ביום' כלות משה להקים את-המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת-כל-כליו ואת-המזבח ואת-כל-כליו וימשחם ויקדש אתם: 2 ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטות הם העמדים על-הפקדים: 3 ויביאו את-קרבנם לפני יהוה שש-עגלת צב ושני עשר בקר עגלה על-שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן: 4 ויאמר יהוה אל-משה לאמר: 5 קח מאתם והזי לעבד את-עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל-הלויים איש כפי עבדתו: 6 ויקח משה את-העגלת ואת-הבקר ויתן אותם אל-הלויים: 7 אתו שתי העגלת ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם: 8 ואתו ארבע העגלת ואת שמונת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן-אהרן הכהן: 9 ולבני קהת לא נתן כי-עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו: 10 ויקריבו הנשאים את חנפת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאים את-קרבנם לפני המזבח: 11 ויאמר יהוה אל-משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום ויקריבו את-קרבנם לחנפת המזבח: ס 12 ויהי המקריב ביום הראשון את-קרבנו נחשון בן-עמינדב למטה יהודה: 13 וקרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולת בשמן למנחה: 14 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 15 פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: 16 שעיר-עזים אחד לחטאת: 17 ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בן-שנה חמשה זה קרבן נחשון בן-עמינדב: פ 18 ביום השני הקריב תמנאל בן-צוער נשיא

יששכר: 19 הקריב את-קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולת בשמן למנחה: 20 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 21 פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה:

והיה זה קרבן נחשון בן-עמינדב: פ 18 ביום השני הקריב תמנאל בן-צוער נשיא יששכר: 19 הקריב את-קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולת בשמן למנחה: 20 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 21 פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה:

והיה זה קרבן נחשון בן-עמינדב: פ 18 ביום השני הקריב תמנאל בן-צוער נשיא יששכר: 19 הקריב את-קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולת בשמן למנחה: 20 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 21 פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה:

23 וְלִבְנֵי הַשְּׁלֹמִים בְּקֶרֶם שְׁנִים אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כִּכְשִׁים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרֶן נִתְנָל בְּצִוְיָשָׁר: פ 24 בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי נָשִׂיא לִבְנֵי זְבוּלֹן אֵלִיאָב בֶּן־חֶלֶץ: 25 קֶרְבֵּנוֹ קִעְרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיתָם מִלֵּאִים סֹלֶת בִּלְוִלָה בִּשְׁמֹן לִמְנַחָה: 26 כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֶת: 27 פֶּר אֶחָד בְּרֶבֶקֶר אֵיל אֶחָד כִּכְשֵׁי־אֶחָד בִּן־שָׁנָה לְעֵלָה: 28 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲסֹאת: 29 וְלִבְנֵי הַשְּׁלֹמִים בְּקֶרֶם שְׁנִים אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כִּכְשִׁים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרֶן אֵלִיאָב בֶּן־חֶלֶץ: פ 30 בְּיוֹם הָרִבִּיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי רֶאוּבֵן אֲלִיצֹר בֶּן־שִׁדְיָאוֹר: 31 קֶרְבֵּנוֹ קִעְרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיתָם מִלֵּאִים סֹלֶת בִּלְוִלָה בִּשְׁמֹן לִמְנַחָה: 32 כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֶת: 33 פֶּר אֶחָד בְּרֶבֶקֶר אֵיל אֶחָד כִּכְשֵׁי־אֶחָד בִּן־שָׁנָה לְעֵלָה: 34 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲסֹאת: 35 וְלִבְנֵי הַשְּׁלֹמִים בְּקֶרֶם שְׁנִים אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כִּכְשִׁים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרֶן אֲלִיצֹר בֶּן־שִׁדְיָאוֹר: פ 36 בְּיוֹם הַחֲמִישִׁי נָשִׂיא לִבְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלִמְיָאל בֶּן־צִוְיָשָׁר: 37 קֶרְבֵּנוֹ קִעְרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיתָם מִלֵּאִים סֹלֶת בִּלְוִלָה בִּשְׁמֹן לִמְנַחָה: 38 כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֶת: 39 פֶּר אֶחָד בְּרֶבֶקֶר אֵיל אֶחָד כִּכְשֵׁי־אֶחָד בִּן־שָׁנָה לְעֵלָה: 40 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲסֹאת: 41 וְלִבְנֵי הַשְּׁלֹמִים בְּקֶרֶם שְׁנִים אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כִּכְשִׁים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרֶן שְׁלִמְיָאל בֶּן־צִוְיָשָׁר: פ 42 בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי נָשִׂיא לִבְנֵי נָדָב אֲלִסָּף בֶּן־דְּעָוָאל: 43 קֶרְבֵּנוֹ קִעְרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיתָם מִלֵּאִים סֹלֶת בִּלְוִלָה בִּשְׁמֹן לִמְנַחָה: 44 כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֶת: 45 פֶּר אֶחָד בְּרֶבֶקֶר אֵיל אֶחָד כִּכְשֵׁי־אֶחָד בִּן־שָׁנָה לְעֵלָה: 46 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲסֹאת: 47 וְלִבְנֵי הַשְּׁלֹמִים בְּקֶרֶם שְׁנִים אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כִּכְשִׁים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרֶן אֲלִסָּף בֶּן־דְּעָוָאל: פ 48 בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי אֶפְרַיִם אֲלִישַׁמֶּע בֶּן־עֲמִיהוּד: 49 קֶרְבֵּנוֹ קִעְרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיתָם מִלֵּאִים סֹלֶת בִּלְוִלָה בִּשְׁמֹן לִמְנַחָה: 50 כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֶת: 51 פֶּר אֶחָד בְּרֶבֶקֶר אֵיל אֶחָד כִּכְשֵׁי־אֶחָד בִּן־שָׁנָה לְעֵלָה: 52 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲסֹאת: 53 וְלִבְנֵי הַשְּׁלֹמִים בְּקֶרֶם שְׁנִים אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כִּכְשִׁים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרֶן אֲלִישַׁמֶּע בֶּן־עֲמִיהוּד: פ 54 בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה נְמִלְיָאל בֶּן־פְּדָה־צוּר: 55 קֶרְבֵּנוֹ קִעְרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיתָם מִלֵּאִים סֹלֶת בִּלְוִלָה בִּשְׁמֹן לִמְנַחָה: 56 כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֶת: 57 פֶּר אֶחָד בְּרֶבֶקֶר אֵיל אֶחָד כִּכְשֵׁי־אֶחָד בִּן־שָׁנָה לְעֵלָה: 58 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲסֹאת: 59 וְלִבְנֵי הַשְּׁלֹמִים בְּקֶרֶם שְׁנִים אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כִּכְשִׁים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרֶן נְמִלְיָאל בֶּן־פְּדָה־צוּר: פ 60 בְּיוֹם הַתְּשִׁיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי בִנְיָמִן אֲבִידֹן בֶּן־דָּנִיעִל: 61 קֶרְבֵּנוֹ קִעְרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְ

Numbers

82 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאתָ: 83 וּלְזֶבֶח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׂים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אַחִירָע בְּיָעִין: פ' 84 זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הַמִּשָּׁח אֹתוֹ מֵאֵת נְשֵׁי־יִשְׂרָאֵל קָעֵרֶת כֶּסֶף שְׁתֵּים עָשָׂר מִזִּקְרֵי־כֶסֶף שְׁנַיִם עָשָׂר כִּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים עָשָׂר: 85 שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה הַקְּעָרָה הָאֵחָת כֶּסֶף וּשְׁבַעִים הַמִּזְרָק הָאֶחָד כֶּסֶף כֶּסֶף הַכִּלִּים אֲלֵפִים וָאַרְבַּע־מֵאוֹת בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: 86 כִּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים־עָשָׂר מִלֵּאֵת קִטְרֵת עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה הַכֹּף בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כֹּל־זָהָב הַכִּפּוֹת עֲשָׂרִים וּמֵאָה: 87 כֹּל־הַבָּקָר לַעֲלֹה שְׁנַיִם עֶשְׂרִי פָרִים אֵילִם שְׁנַיִם עֶשְׂרִי כִבְשִׂים בְּנִי־שָׁנָה שְׁנַיִם עֶשְׂרִי וּמִנְחָתָם וְשִׁעִירֵי עִזִּים שְׁנַיִם עֶשְׂרִי לַחֲטָאתָ: 88 וְכֹל בִּקְרוֹ זֶבֶח הַשְּׁלָמִים עֲשָׂרִים וָאַרְבַּעָה פָּרִים אֵילִם שְׁשִׁים עֶתְדִים שְׁשִׁים כִּבְשִׂים בְּנִי־שָׁנָה שְׁשִׁים זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הַמִּשָּׁח אֹתוֹ: 89 וּבָכֵא מֹשֶׁה אֶל־אַהֲלֵי מוֹעֵד לֵדַבֵּר אֹתוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת־הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹהֵי מַעַל הַכְּפָרָת אֲשֶׁר עַל־אָרֶץ הָעֵדֻת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרָבִים וַיְדַבֵּר אֱלֹהֵי: פ' 8 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאִמְרָת אֱלֹהֵי בַּהֲעֲלֹתָךְ אֶת־הֵנָּה רֹת אֶל־מִוֶּלֶד פָּנֵי הַמִּנְחָה יֵאִירוּ שִׁבְעַת הַנְּרוֹת: 3 וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל־מִוֶּלֶד פָּנֵי הַמִּנְחָה הָעֹלָה נִרְתִּיעָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 4 וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְחָה מִקְשָׁה זָהָב עֲדִיר־זָכָה עֲדִיר־פָּחָה מִקְשָׁה הוּא כְּמִרְאֵה אֲשֶׁר הָרָאָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בֶּן עֶשֶׂה אֶת־הַמִּנְחָה: פ' 5 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 6 קַח אֶת־הַלֵּלִים מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשִׁהֲרַת אֹתָם: 7 וְכַהֲתַעֲשֶׂה לָהֶם לְשִׁהָרִם הַזֶּה עֲלֵיהֶם מִן הַטָּהָר וְהַעֲבִירוּ חֵטֶר עַל־כָּל־בָּשָׂר וְכִבְסוּ בְּגִידֵיהֶם וְהִשְׁהִירוּ: 8 וְלָקְחוּ פֶרֶךְ בֶּן־בָּקָר וּמִנְחָתוֹ סֹלֶת בָּלוּלָה בַּשֶּׁמֶן וּפְרִישֵׁי בֶן־בָּקָר חֲמֵשׁ לַחֲטָאתָ: 9 וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלֵּלִים לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְהַלְתָּ אֶת־כָּל־עֵדֻת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 10 וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלֵּלִים לִפְנֵי יְהוָה וְסִמְכּוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הַלֵּלִים: 11 וְהִנִּיף אַהֲרֹן אֶת־הַלֵּלִים תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת יְהוָה: 12 וְהַלֵּלִים יִסְמְכוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הַפָּרִים וַעֲשֵׂה אֶת־הָאֹדֶר חֲטָאת וְאֶת־הָאֹדֶר עֹלָה לִיהוָה לַכֹּפֶר עַל־הַלֵּלִים: 13 וְהַעֲמַדְתָּ אֶת־הַלֵּלִים לִפְנֵי אֹהֶן וּלִפְנֵי בְנֵי וְהִנִּיף אֹתָם תְּנוּפָה לִיהוָה: 14 וְהִבְדַּלְתָּ אֶת־הַלֵּלִים מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלֵּלִים: 15 וְאֶת־רִיכֹן יָבֹאוּ הַלֵּלִים לַעֲבֹד אֶת־אַהֲלֵי מוֹעֵד וְשִׁהֲרַת אֹתָם וְהִנִּיף אֹתָם תְּנוּפָה: 16 כִּי נִתְּנִים נִתְּנִים הָמָּה לִי מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת פִּטְרָם כִּלְרָחֵם בְּכוֹר כֹּל מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַקְּחָתִי אֹתָם לִי: 17 כִּי לִי כֹל־בְּכוֹר בְּבֵנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶדָם וּבִבְהֵמָה בְּיוֹם הַכֹּתִי כֹל־בְּכוֹר בְּאַרְצִי מִצְרַיִם הַקְּדָשְׁתִּי אֹתָם לִי: 18 וְאָקַח אֶת־הַלֵּלִים תַּחַת כֹּל־בְּכוֹר בְּבֵנֵי יִשְׂרָאֵל: 19 וְאֵתְנָה אֶת־הַלֵּלִים נִתְּנִים לְאַהֲרֹן וּלְבִנָיו מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּלְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִהְיֶה בְּבֵנֵי יִשְׂרָאֵל נֶגֶף בְּגִשָּׁת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקֹּדֶשׁ: 20 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאֵה רֵן וְכָל־עֵדֻת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לַלֵּוִי כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה לַלֵּוִי כְּפִי־עֵשׂוֹ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 21 וַיִּתְּחַטְּאוּ הַלֵּוִיִּם וַיִּכְבְּסוּ בְּנֵי דִיָּהֵם וַיִּנֶּף אַהֲרֹן אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וַיִּכַּפֵּר עֲלֵיהֶם אַהֲרֹן לְשִׁהָרֵם: 22 וְאֶת־רִיכֹן בָּאוּ הַלֵּוִיִּם לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי אֹהֶן וּלִפְנֵי בְנֵי כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה עַל־הַלֵּוִיִּם כֵּן עָשׂוֹ לָהֶם: 23 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 24 זֹאת אֲשֶׁר לַלֵּוִיִּם מִבֶּן חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַד־שֵׁנָה וְעַד־שֵׁנָה יָבֹאוּ לַעֲבֹד צִבָּא בַּעֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד: 25 וּמִבֶּן חָמֵשִׁים שָׁנָה יִשׁוּב מִצִּבָּא הַעֲבֹדָה וְלֹא יַעֲבֹד עוֹד: 26 וְשִׁרְתָּ אֶת־אֹחֲיוֹ בְּאֹהֶל מוֹעֵד לְשֹׁמֵר מִשְׁמֶרֶת וְעֹבְדָה לֹא יַעֲבֹד כִּכָּה תַעֲשֶׂה לַלֵּוִיִּם בְּמִשְׁמֶרֶתָם: פ' 9 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַר־סִינִי בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִית לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הָרֵאשׁוֹן לֵאמֹר: 2 וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַפֶּסַח בְּמוֹעֲדוֹ: 3 בְּאַרְבַּעָה עֶשְׂרִי יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה בֵּין הָעֲרֵבִים תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ בְּמוֹעֲדוֹ כְּכֹל־חֻקְתּוֹ וְכָל־מִשְׁפָּחִי תַעֲשׂוּ אֹתוֹ: 4 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח: 5 וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח בְּרֵאשׁוֹן בְּאַרְבַּעָה עֶשְׂרִי יוֹם לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעֲרֵבִים בְּמִדְבַר סִינִי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בֶּן עֶשְׂרִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 6 וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם וְלֹא־כָּלּוּ לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח בְּיוֹם הַהוּא וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלִפְנֵי אַהֲרֹן בְּיוֹם הַהוּא: 7 וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הֵמָּה אֱלֹהֵי אֲנָחְנוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם לָמָּה נִגְדַע לְכַלְתִּי הַקָּרֵב הַקָּרֵב בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 8 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֹשֶׁה עֲמִדוּ וְאִשְׁמַעְתָּ מִהִיצוּהוּ יְהוָה לָכֵם: פ' 9 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 10 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי־יִהְיֶה־טְמֵא לְנֶפֶשׁ אוֹ בְּדֶרֶךְ רַחֲקָה לָכֵם אוֹ לְרִחְתִּיכֶם וַעֲשֵׂה פֶסַח לִיהוָה: 11 בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּאַרְבַּעָה עֶשְׂרִי יוֹם בֵּין הָעֲרֵבִים יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל־מִצְוֹת וּמִרְוִים יֵאָכְלוּ: 12 לֹא־יִשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בָּקָר וְעַצֶּם לֹא יִשְׁבִּירוּ כְּכֹל־חֻקַּת הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: 13 וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־הוּא טָהוֹר וּבְדֶרֶךְ לֹא־יִהְיֶה וְחֹדֶל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח

ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כיו קרבן יהיה לא הקריב במערו חטאו וישא האיש ההוא:
14 וכי יגור אחכם גר ועשה פסח ליהוה פחת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת
יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ: פ **15** וביום הקים את-המשכן כסה הענן את-המשכן
לאהל העדת ובערב יהיה על-המשכן כמראה-אש עד-בקר: **16** כן יהיה תמיד הענן
יכסנו ומראה-אש לילה: **17** ולפי העלת הענן מעל האהל ואחריו יסעו בני ישראל
ובמקום אשר ישקדשם הענן שם יחנו בני ישראל: **18** על-פי יהוה יסעו בני ישראל
ועל-פי יהוה יחנו כלימי אשר ישכן הענן על-המשכן יחנו: **19** ובהאריך הענן
על-המשכן ימים רבים ושמרו בני-ישראל את-משמרת יהוה ולא יסעו: **20** ויש אשר יהיה
הענן ימים מס פר על-המשכן על-פי יהוה יחנו ועל-פי יהוה יסעו: **21** ויש אשר יהיה
הענן מערב עד-בקר ונעלה הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו:
22 ארמים או-חדש או-ימים בהאריך הענן על-המשכן לשכן עליו יחנו בני-ישראל ולא
יסעו ובהעלתו יסעו: **23** על-פי יהוה יחנו ועל-פי יהוה יסעו את-משמרת יהוה שמרו
על-פי יהוה ביד-משה: פ **10** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **2** עשה לך חצוצרת
כסף משה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את-המחנות: **3** ותקעו בהן
ונועדו אליך כל-העדה אל-פתח אהל מועד: **4** ואם באחת יתקעו ונועדו אליך
הנשיאים ראשי אלפי ישראל: **5** ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החנים קדמה:
6 ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם:
7 ובהקהיל את-הקהל תתקעו ולא תרועו: **8** ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצוצרות והיו
לכם לחקת עולם לדורותיכם: **9** וכי-תבאו מלחמה בארצכם על-הצר הצר אתכם
והרתעם בחצוצרות ונופתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאויביכם: **10** וביום שמחתכם
ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצוצרת על עליהם ועל זבחי שלמכם והיו
לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם: פ **11** ויהי בשנה השנית בחודש השני
בעשרים בחודש נעלה הענן מעל משכן העדת: **12** ויסעו בני-ישראל למסעיהם ממדבר
סיני וישכן הענן במדבר פארן: **13** ויסעו בראשנה על-פי יהוה ביד-משה: **14** ויסע דגל
מחנה בני-יהודה בראשנה לצבאתם ועל-צבאו נחשון בן-עמינדב: **15** ועל-צבא מטה בני
יששכר נתנאל בן-צווער: **16** ועל-צבא מטה בני זבולן אליאב בן-חלון: **17** והורד המשכן
ונסעו בני-גורשון ובני מררי נשאי המשכן: ס **18** ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם
ועל-צבאו אליצור בן-שדיאור: **19** ועל-צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן-צורי שדי:
20 ועל-צבא מטה בני-גד אליסף בן-דעואל: **21** ונסעו הקהתים נשאי המקדש והקימו
את-המשכן עד-באם: ס **22** ונסע דגל מחנה בני-אפרים לצבאתם ועל-צבאו אלישמע
בן-עמייהוד: **23** ועל-צבא מטה בני מנשה נמליאל בן-פרה-צור: **24** ועל-צבא מטה בני
בנימין אכירן בן-דעוני: **25** ונסע דגל מחנה בני-דן מאסר לכל-המחנות לצבאתם
ועל-צבאו אחיעזר בן-עמי-שדי: **26** ועל-צבא מטה בני אשר פנעיאל בן-עכר:
27 ועל-צבא מטה בני נפתלי אחיער בן-ענין: **28** אלה מסעי בני-ישראל לצבאתם ויסעו: ס
29 ויאמר משה לחבב בן-דעואל המדיני חתן משה נסעים! אנונו אל-המקום אשר אמר
יהוה אתו אתן לכם לכה אתנו והטבנו לך כיריהוה דבר-טוב על-ישראל: **30** ויאמר
אליו לא אלך כי אם-אל-ארצי ואל-מולדתי אלך: **31** ויאמר אלנא תעזב אתנו כיו
על-כן ידעת חנתנו במדבר והיית לנו לעינים: **32** והיה כיתחלף עמנו והיה הטוב ההוא
אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו לך: **33** ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים ואורן
ברית-יהוה נס ע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: **34** ועתן יהוה עליהם יומם
בנסעם מן-המנוחה ו: ס **35** והיו בנסע הארץ ויאמר משה קומה! יהוה ופצו איבוד ונגסו
משנאיך מפניך: **36** ובגוה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל ו: פ **11** ויהי העם
כמתאננים רע באוני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער-בם אש יהוה ותאכל בקצה
המחנה: **2** ויצעק העם אל-משה ויתפלל משה אל-יהוה ותשקע האש: **3** ויקרא
שם-המקום ההוא תבערה כי-בערה בם אש יהוה: **4** והאספסוף אשר בקרב התאוה
חאה וישבו ויכפו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר: **5** וזכרו את-ההנה
אשר-נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת-החציר ואת-הבבליים
ואת-השומים: **6** ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל-המן עינינו: **7** והמן כזרע-גד הוא
ועינו כעין הבדלח: **8** שטו העם ולקטו וטחנו ברחים או דכו במדקה ובשלו בפרור

Numbers

ועשו אתו ענות והיה טעמו לשך השמן: 9 וברדת הטל על-המחנה לילה ירד המן עליו: 10 וישמע משה את-העם בכה למשפחתיו איש לפתח אהלו ויחר-אף יהוה מאד ובעיני משה רע: 11 ויאמר משה אל-יהוה למה הרעת לעבדך ולמה לא-מציתי חן בעיניך לשום את-משא כלהעם הזה עלי: 12 האנכי הרייתי את כלהעם הזה אם-אנכי ילדתינו כיתאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האמן את-הינק על האדמה אשר נשבעת לאבותיו: 13 מאין לי בשר לתת לכל-העם הזה כיריבכו עלי לאמר תנה-לנו בשר ונאכלה: 14 לא-אוכל אנכי לבדי לשאת את-כל-העם הזה כי כבד ממני: 15 ואם-ככה את-עשה לי הרגני נא הריג אסמציני חן בעיניך ואל-אראה ברעתי: פ 16 ויאמר יהוה אל-משה אספה-לי שבעים איש מז קני ישראל אשר ידעת כיהם זקני העם ושטרו ולקחת אתם אל-אהל מועד והתיצבו שם עמך: 17 וירדתי ודברתי עמך שם ואצלת מן-הרוח אשר עליך ושמי עליהם ונשאו אחד במשא העם ולא-תשא אתה לבדך: 18 ואל-העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באוני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כירטוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם: 19 לא יום אחד תאכלו ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום: 20 עדו חדש ימים עד אשר-יצא מאפכם והיה לכם לזרא יען כירמאסתם את-יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים: 21 ויאמר משה שש-מאות אלה רגלי העם אשר אנכי בקרבם ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים: 22 הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את-כל-דגי הים יאסף להם ומצא להם: פ 23 ויאמר יהוה אל-משה הן יהוה תקצר עתה תראה תיקרך דברי אס-לא: 24 ויצא משה וידבר אל-העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמוד אתם סביבת האהל: 25 וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן-הרוח אשר עליו ויתן על-שבעים איש הזקנים ויהי כנות עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו: 26 וישארו שני-אנשים במחנה שם האהרן אל דוד ושם השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה: 27 וירץ הן ער ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה: 28 ויען יהושע בן-נון משרת משה מבחריו ויאמר אדני משה כלאם: 29 ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן פלעם יהוה נביאים כיהת יהוה את-דוחו עליהם: 30 ויאסף משה אל-המחנה הוא וזקני ישראל: 31 ורוח נסעו מאת יהוה ויגזו שלשים מן-ההרים וישש על-המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות המחנה וכאמתיים על-פני הארץ: 32 ויבס העם פל-היום ההוא וכל-הלילה וכל יום המחרת ויאספו את-השלו הממעט אסף עשרה חמרים וישטחו להם שטוח סביבות המחנה: 33 ובקשר עורנו בין שניהם טרם יכרת ואף יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם מכה רבה מאד: 34 ויקרא את-שם-המקום ההוא קברות התאוה כיהשם קברו את-העם המתאווים:

35 מקברות התאוה נסעו העם חצרות ויהיו בחצרות: פ 12 ותדבר מרים ואהרן במשה על-אדות האשה הכשית אשר לקח כיראשה כשית לקח: 2 ויאמרו הריק אד-במשה דבר יהוה הלא גס-בנו דבר וישמע יהוה: 3 והאיש משה (ענו) [ענין] מאד מכל האדם אשר על-פני האדמה: 4 ויאמר יהוה פתאם אל-משה ואל-אהרן ואל-מרים צאו שלשתכם אל-אהל מועד ויצאו שלשתם: 5 וירד יהוה בעמוד ענן ויעמוד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם: 6 ויאמר שמעו-נא דברי אסיהוה נביאכם יהוה בפרא-האלי אודע בחלום אדבר-בו: 7 לא-כן עבדי משה בכל-ביתי נאמן הוא: 8 פה אל-פה אדבר-בו ומראה ולא בחזית ותמנת יהוה יבט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה: 9 ויחר אף יהוה כם וילך: 10 והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל-מרים והנה מצרעת: 11 ויאמר אהרן אל-משה בי אדני אל-נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו: 12 אל-נא תחי כמות אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו: 13 ויצעק משה אל-יהוה לאמר אל נא רפא נא לה: פ 14 ויאמר יהוה אל-משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים חסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף: 15 וחסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד-האסף מרים: 16 ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן: פ 13 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 2 שלח-לך אנשים ויחרו את-ארץ כנען אשר-אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד אבותיו תשלחו כל נשיא בהם: 3 וישלח אתם משה ממדבר פארן

על-פי יהוה כלם אנשים ראשי בני-ישראל המה: 4 ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן-זכור: 5 למטה שמעון שפט בן-חורי: 6 למטה יהודה כלב בן-יפנה: 7 למטה יששכר יואל בן-יוסף: 8 למטה אפרים הושע בן-נון: 9 למטה בנימין פלטי בן-רפוא: 10 למטה זבולון נדיאל בן-סודי: 11 למטה יוסף למטה מנשה נדי בן-סוסי: 12 למטה דן עמיאל בן-גמלי: 13 למטה אשר סתור בן-מיקאל: 14 למטה נפתלי נחבי בן-נפסי: 15 למטה גר נאואל בן-מכי: 16 אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את-הארץ ויקרא משה להושע בן-נון יהושע: 17 וישלח אתם משה לתור את-ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה בנגב ועליתם את-ההר: 18 וראיתם את-הארץ מה-הוא ואת-העם הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אסרוב: 19 ומה הארץ אשר-הוא יושב בה הטובה היא אסרעה ומה הערים אשר-הוא יושב בהנה הבמחנים אם במצורים: 20 ומה הארץ השמנה היא אסרזה הישבה עץ אס-אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי כפור ענבים: 21 ויעלו ויחזרו את-הארץ ממדבר-צן ערד-רב לבא חת: 22 ויעלו בנגב ויבא ערד-חביון ושם חזימן וישו וילדי הענק ויחזקו שבע שנים ונבנתה לפני צון מצרים: 23 ויבאו ערד-נחל אשכל ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישארו במוט בשנים ומן-הרמנים ומן-התאנים: 24 למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול אשר-כרתו משם בני ישראל: 25 וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום: 26 וילכו ויבאו אל-משה ואל-אהרן ואל-כל עדת בני-ישראל אל-מדבר פארן קדשה וישבו אותם דבר ואת-כל-העדה ויראום את-פרי הארץ: 27 ויספרו לו ויאמרו באנו אל-הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה-פריה: 28 אפס כיעז העם הישב בארץ והערים בצרות גדלת מאד וגם-ילדי הענק ראינו שם: 29 עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבסי והאמורי יושב בהר והכנעני יושב על-הים ועל יד הירדן: 30 ויהס כלב את-העם אל-משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כייכול נוכל לה: 31 והאנשים אשר-עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל-העם כי-חזק הוא ממנו: 32 ויציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל-בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל-העם אשר-ראינו בחזקה אנשי מדות: 33 ושם ראינו את-הנפילים בני ענק

מן-הנפלים ונהי בעינינו כפחלים וכן היינו בעיניהם: 14 ותשא כל-העדה ויתנו את-קולם ויבכו העם בלילה ההוא: 2 וילנו על-משה ועל-אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל-העדה לזמנתו בארץ מצרים או במדבר הזה לזמנתו: 3 ולמה יהוה מביא אתנו אל-הארץ הזאת לנפל בחרב נשנו וטפנו יהיו לבן הלא טוב לנו שוב מצרימה: 4 ויאמרו איש אל-אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה: 5 ויפל משה ואהרן על-פניהם לפני כל-קהל עדת בני ישראל: 6 ויהושע בן-נון וכלב בן-יפנה מן-התתרים את-הארץ קרעו בגדיהם: 7 ויאמרו אל-כל עדת בני-ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד: 8 אסחפץ בנו יהוה והביא אתנו אל-הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר-הוא זבת חלב ודבש: 9 אך ביהוה אל-תמרדו ואתם אל-תיראו את-העם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל-תיראם: 10 ויאמרו כל-העדה לרגום אתם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל-פלגי ישראל: פ 11 ויאמר יהוה אל-משה עד-אנה ינאצני העם הזה ועד-אנה לא-יאמנו בי בכל האותות אשר עשיתי בקרבם: 12 אכן בדבר אורשנו ואעשה אתך לנזי-נזול ועצום ממנו: 13 ויאמר משה אליהו ושמעו מצרים כיהעלית כלחץ את-העם הזה מקרב: 14 ואמרו אל-יושב הארץ הזאת שמעו כיהאתה יהוה בקרב העם הזה אשר-עין בעין נראה אתה יהוה וענגד עמד עליהם ובעמד ען אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה: 15 והמתה את-העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר-שמעו את-שמעך לאמר: 16 מבולתי יכלת יהוה להביא את-העם הזה אל-הארץ אשר-נשבע להם וישחטם במדבר: 17 ועתה יגדל-נא כח אדני כאשר דברת לאמר: 18 יהוה ארך אפים ורחי-סד נשא עון ופשע ונקח לא ינקח פקד עון אבות על-בנים על-שלישים ועל-רבעים: 19 סלח-נא לעון העם הזה כנזל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד-הנה: 20 ויאמר יהוה סלחתי כדברך: 21 ואולם חראני וימלא כבוד-יהוה את-כל-הארץ: 22 כי כל-האנשים הראים את-כבודי ואת-אותי אשר-עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי: 23 אסיראו את-הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל-מנאצי לא יראה: 24 ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחריו והביאותיו אל-הארץ אשר-בא שמה וזרעו

וירשנה: 25 והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדבר דרך ים־סוף: פ
 26 וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר: 27 ער־מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה
 מלינים עלי את־חלונות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמעתי: 28 אמר אלהם
 חראני נא־יהוה אמלא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם: 29 במדבר הזה יפלו
 פגריכם וכל־פקדיכם לכל־מס פרכם מבין עשרים שנה ומעלה אשר חלייתם עלי:
 30 אסאתם תבאו אל־הארץ אשר נשאתי את־ידי לשכן אתכם בה כי אס־קלב ב־יִיפנה
 ויהושע ב־יָנוּן: 31 ופככם אשר אמרתם לבן יהוה והביאתי אתם וידעו את־הארץ אשר
 מאסתם בה: 32 ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה: 33 ובניכם יהיו רעים במדבר
 ארבעים שנה ונשאו את־זנותיכם עד־תם פגריכם במדבר: 34 במספר הימים אשר־תרתם
 את־הארץ ארבעים יום לשנה יום לשנה תשאו את־עונותיכם ארבעים שנה וידעתם
 את־תנאותי: 35 אני יהוה דברתי אמלא זאת אעשה לכל־העדה הרעה הזאת הנוערים
 עלי במדבר הזה ויחמו ושמ ימחו: 36 והאנשים אשר־שלח משה לתור את־הארץ וישבו
 (וילינו) (וילינן) עליו את־כל־העדה להוציא דבה על־הארץ: 37 וימחו האנשים מוצאי
 דבת־הארץ רעה במפנה לפני יהוה: 38 ויהושע ב־יָנוּן וקלב ב־יִיפנה חיו מן־האנשים
 ההם ההלכים לתור את־הארץ: 39 וידבר משה את־הדברים האלה אל־כל־בני ישראל
 ויתאבלו העם מאד: 40 וישכמו בבקר ויעלו אל־ראש־ההר לאמר הננו ועלינו
 אל־המקום אשר־אמר יהוה כי חטאנו: 41 ויאמר משה למה זה אתם עברים את־פי יהוה
 והוא לא תצלה: 42 אל־תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנצלו לפני איביכם: 43 כי
 העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי־על־כן שבתם מאחרי יהוה ולא־יהיה
 יהוה עמכם: 44 ויעפלו לעלות אל־ראש ההר וארון ברית־יהוה ומשה לא־משו מקרב
 המחנה: 45 וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכום ויכתום עד־החרמה: פ

15 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 2 דבר אל־בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל־ארץ
 מושבת־כם אשר אני נתן לכם: 3 ועשיתם אשה ליהוה עלה או־זבח לפלא־נדר או
 בנדבה או במעריכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן־הבקר או מן־הצאן: 4 והקריב
 המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשון בלול ברביעת ההין שמן: 5 ויין לנסך
 רביעת ההין תעשה על־העלה או לזבח לכבש האחד: 6 או לאיל תעשה מנחה סלת
 שני עשרנים בלולה בשמן שלשית ההין: 7 ויין לנסך שלשית ההין תקריב ריח־ניחח
 ליהוה: 8 וכי־תעשה ב־בקר עלה או־זבח לפלא־נדר או־שלמים ליהוה: 9 והקריב
 על־ב־הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים בלול בשמן חצי ההין: 10 ויין תקריב לנסך
 חצי ההין אשה ריח־ניחח ליהוה: 11 ככה תעשה לשור האחד או לאיל האחד או־לשה
 בכבשים או בעזים: 12 כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם: 13 כל־האורח
 יעשה־ככה את־אלה לתקריב אשה ריח־ניחח ליהוה: 14 וכי־יגור אתכם נר או
 אשר־בתוכםם לדרתיכם ועשה אשה ריח־ניחח ליהוה כאשר תעשו כן יעשה: 15 תקהל
 חקה אחת לכם ולגֵר הגֵר חקת עולם לדרתיכם ככם כגֵר יהוה לפני יהוה: 16 תורה
 אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגֵר הגֵר אתכם: פ 17 וידבר יהוה אל־משה לאמר:
 18 דבר אל־בני ישראל ואמרת אלהם בבאכם אל־הארץ אשר אני מביא אתכם שמה:
 19 והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה: 20 ראשית ערסתיכם חלה תרימו
 תרומה כתרומת גֵר כן תרימו אתה: 21 מראשית ערסתיכם תתנו ליהוה תרומה
 לדרתיכם: 22 וכי תשנו ולא תעשו את כל־המצות האלה אשר־דבר יהוה אל־משה:
 23 את כל־אשר צוה יהוה אליכם ביר־משה מן־היום אשר צוה יהוה והלאה לדרתיכם:
 24 והיה אם מעיני העדה נעשתה לשננה ועשו כל־העדה פֶר ב־בֶּקֶר אחד לעלה לריח
 ניחח ליהוה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר־עזים אחד לחטת: 25 וכפר הכהן על־כ־עֲרֵת
 בני ישראל ונסלח להם כִּי־שננה הוא והם הביאו את־קרבנם אשה ליהוה וחטאתם לפני
 יהוה על־שננתם: 26 ונס לח לכל־עֲרֵת בני ישראל ולגֵר הגֵר בתוכם כי לכל־העם
 בשננה: פ 27 ואם־נפש אחת תחטא בשננה והקריבה עז בתשניתה לחטאת: 28 וכפר
 הכהן על־הנפש השננת בחטאה בשננה לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו: 29 האזרח
 בבני ישראל ולגֵר הגֵר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשננה: 30 והנפש
 אשר־תעשה ביד רמה מן־האזרח ומן־הגֵר את־יהוה הוא מנהֵף ונכרתה הנפש ההוא
 מקרב עמה: 31 כי דבר־יהוה בזה ואת־מצותו הפר הפרתו תפרת הנפש ההוא עונה
 בה: פ 32 והיו בני־ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים ביום השבת: 33 ויקריבו

אֹתוֹ הַמּוֹצֵאִים אֹתוֹ מִקֶּשֶׁשׁ עֲצִים אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֵל כָּל־הָעֵדָה: 34 וַיָּנִיחוּ אֹתוֹ
בַּמִּשְׁמֹר כִּי לֹא פָרַשׁ מִהַיְעֵשֶׂה לוֹ: ס 35 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מוֹת יוֹמָת הָאִישׁ רָגוּם
אֹתוֹ כַּבָּבִיִּים כָּל־הָעֵדָה מִחוּץ לַמַּחֲנֶה: 36 וַיֵּצִיאוּ אֹתוֹ כָּל־הָעֵדָה אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה
וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ בַּבָּבִיִּים וַיָּמָת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: פ 37 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
38 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כִּנְפֵי בְגֵדֵיהֶם לְדִרְתָּם וְנָתַנוּ
עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פְּתִיל תְּכֵלֶת: 39 וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת
יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתְּרוּ אַחֲרָיו לִבְכַּכֶּם וְאַחֲרָיו עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם:
40 לִמְעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדָשִׁים לֹא־לְהוֹכֵם: 41 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהוֹיֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: פ 16 וַיִּקַּח
קָרָח בֶּן־יִצְחָר בֶּן־קַהָת בֶּן־לֵוִי וְדָתָן וְאַבִּירָם בְּנֵי אֵלִיָּאב וְאוֹן בֶּן־פִּרְצֵל בְּנֵי רְאוּבֵן:
2 וַיִּקְרְאוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְאֲנָשִׁים מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתָיִים נָשִׂיאַי עִדָּה קְרִיא מוֹעֵד אֲנִשֵּׁי־שָׁם:
3 וַיִּקְהֲלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב־לָכֶם כִּי כָל־הָעֵדָה כָּלָם קְדָשִׁים
וּבְחוּכֶם יְהוָה וּמִדּוּעַ תִּתְּנִשְׂאוּ עַל־קַהָל יְהוָה: 4 וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו: 5 וַיְדַבֵּר
אֶל־קָרָח וְאֶל־כָּל־עֲדָתוֹ לֵאמֹר בֶּקֶר וַיֵּדַע יְהוָה אֶת־אֲשֶׁר־לּוֹ וְאֶת־הַקְדוֹשׁ וְהַקָּרִיב אֵלָיו
וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחָרְבוּ יִקְרִיב אֵלָיו: 6 זֹאת עֲשׂוּ קַחוּ־לָכֶם מִחֲתוֹת קָרָח וְכָל־עֲדָתוֹ: 7 וְחָנוּ
כֶּתֶן אֲשׁ וְשִׁימוּ עֲלֵיהֶן קִטְרֶת לִפְנֵי יְהוָה מִחוּר וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר־יִבְחָר יְהוָה הוּא הַקְדוֹשׁ
רַב־לָכֶם בְּנֵי לֵוִי: 8 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־קָרָח שְׁמַעֲנָא בְּנֵי לֵוִי: 9 הַמַּעַט מִכֶּם כִּי־הִבְדִּיל
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֹתְכֶם מֵעַדְתִּי יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֹתְכֶם אֵלָיו לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת מִשְׁכַּן יְהוָה
וְלַעֲמֹד לִפְנֵי הָעֵדָה לְשִׁרְתָּם: 10 וַיִּקְרַב אַחָד וְאֶת־כָּל־אֲחִיָּהּ בְּנֵי־לֵוִי וְאֶתָּךְ וּבִקְשִׁיתֶם
נִס־כִּהְנֶנָּה: 11 לָכֵן אֲתָה וְכָל־עֲדָתְךָ הַנִּעֲדִים עַל־יְהוָה וְאַהֲרֹן מוֹדֵהוּא כִי (תִּלְוִינָה)
עֲלֵיו: 12 וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לִקְרֹא לְדָתָן וְלֹאבִירָם בְּנֵי אֵלִיָּאב וַיֹּאמְרוּ לֹא נַעֲלֶה: 13 הַמַּעַט כִּי
הַעֲלִיתֵנוּ מֵאֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וְדִבֵּשׁ לְהַמִּיתֵנוּ בַּמִּדְבָּר כִּי־חִשַּׁתְּתָר עָלֵינוּ נִס־הַתִּתְּתָר: 14 אֵיךְ
לֹא אֶל־אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וְדִבֵּשׁ הַבִּיאתֵנוּ וְתִתֵּן־לָנוּ נַחֲלָת שָׂדֶה וְכָרֶם הַעֲיִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּם
תִּנָּקֶר לֹא נַעֲלֶה: 15 וַיִּחַר לַמֹּשֶׁה מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל־יְהוָה אֶל־תִּפֶּן אֶל־מִנְחָתָם לֹא חֲמֹר
אֶחָד מֵהֶם נִשְׁאָתִי וְלֹא הִרְעֵתִי אֶת־אֶחָד מֵהֶם: 16 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־קָרָח אֲתָה וְכָל־עֲדָתְךָ
הָיוּ לִפְנֵי יְהוָה אֲתָה וְהֵם וְאַהֲרֹן מִחוּר: 17 וַיִּקְחוּ אִישׁ מִחֲתָתוֹ וַנִּתֵּן עֲלֵיהֶם קִטְרֶת
וְהִקְרַבְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אִישׁ מִחֲתָתוֹ חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתָיִים מִחֲתָת וְאַהֲרֹן אִישׁ מִחֲתָתוֹ:
18 וַיִּקְחוּ אִישׁ מִחֲתָתוֹ וַיִּתְּנוּ עֲלֵיהֶם אֲשׁ וְשִׁימוּ עֲלֵיהֶם קִטְרֶת וַיַּעֲמִדוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּמֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן: 19 וַיִּקְהֲלוּ עֲלֵיהֶם קָרָח אֶת־כָּל־הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּרְא כְּבוֹד־יְהוָה
אֶל־כָּל־הָעֵדָה: פ 20 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: 21 הִבְדִּילוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה
הַזֹּאת וַאֲכִלָּה אֹתָם כִּרְעִי: 22 וַיִּפְּלוּ עַל־פָּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֵל אֱלֹהֵי הַרְוֹתָ לְכָל־בָּשָׂר הָאִישׁ
אֶחָד יִחָטָא וְעַל כָּל־הָעֵדָה תִּקְצֹף: פ 23 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 24 דַּבֵּר
אֶל־הָעֵדָה לֵאמֹר הֲעֵלוּ מִסִּבִּיב לַמִּשְׁכָּן־קָרָח דָּתָן וְאַבִּירָם: 25 וַיִּקַּם מֹשֶׁה וַיֵּלֶךְ אֶל־דָּתָן
וְאַבִּירָם וַיִּלְכּוּ אַחֲרָיו וְקָנִי יִשְׂרָאֵל: 26 וַיְדַבֵּר אֶל־הָעֵדָה לֵאמֹר סִרּוּ נָא מֵעַל אֱהִלִּי
הָאֲנָשִׁים הַרְשָׁעִים הָאֵלֶּה וְאֹל־תִּנְעוּ בְּכָל־אֲשֶׁר לָהֶם פֶּת־תִּסְפּוּ בְּכָל־חַטָּאתָם: 27 וַיַּעֲלוּ מֵעַל
מִשְׁכַּן־קָרָח דָּתָן וְאַבִּירָם מִסִּבִּיב וְדָתָן וְאַבִּירָם יָצְאוּ נֹצֵבִים פֶּתַח אֱהִלִּיָּהֶם וַנִּשְׁהִים וּבְנֵיהֶם
וְטַפָּם: 28 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בֹּאֹת תִּדְּעוּן כִּי־יְהוָה שְׁלַחֲנִי לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל־הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה
כִּי־לֹא מִלִּבִּי: 29 אִם־כִּמּוֹת כָּל־הָאָדָם יִמְתּוּן אֵלֶּה וּפְקַדְתָּ כָּל־הָאָדָם יַפְקֵד עֲלֵיהֶם לֹא
יְהוָה שְׁלַחֲנִי: 30 וְאִם־בְּרִיאָה יִבְרָא יְהוָה וּפְצָתָה הָאָדָמָה אֶת־פִּיהָ וּבִלְעָה אֹתָם
וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם וַיִּרְדּוּ חַיִּים שְׂאֵלָה וַיִּדְּעָתָם כִּי נֹאצִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת־יְהוָה:
31 וַיְהִי כִכְלָחוּ לְדַבֵּר אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּבְקַע הָאָדָמָה אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהֶם: 32 וַתִּפְתַּח
הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת־בָּתֵּיהֶם וְאֶת כָּל־הָאָדָם אֲשֶׁר לָקָרָח וְאֶת כָּל־הַרְכֹּשׁ:
33 וַיִּרְדּוּ הֵם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׂאֵלָה וַחֲכָם עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיִּאֲבְדוּ מִתּוֹךְ הַקֹּהֶל:
34 וְכָל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סִבִּיבֵיהֶם נָסוּ לִקְלָם כִּי אָמְרוּ פֶתַח־בִּלְעֵנוּ הָאָרֶץ: 35 וְאֲשׁ יָצָא מֵאֵת

יְהוָה וַתֹּאכַל אֶת הַחֲמִשִּׁים וּמֵאֲתָיִים אִישׁ מִקְרִיבֵי הַקִּטְרֶת: פ 17 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר: 2 אֹמֶר אֶל־אֵלֶּךְ זֶר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וַיִּרֶם אֶת־הַמִּחֲתָת מִבֵּין הַשְּׂרָפָה וְאֶת־הָאֵשׁ
זֶרֶה־הַלֵּאָה כִּי קָדְשׁוֹ: 3 אֵת מִחֲתוֹת הַחֲטָאִים הָאֵלֶּה בִּנְפִשְׁתָּם וַעֲשׂוּ אֹתָם רִקְעֵי פָחִים
צָפוּי לַמּוֹבֵחַ כִּי־הַקְרִיבִם לִפְנֵי־יְהוָה וַיִּקְדְּשׁוּ וַיְהִיו לְאוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל: 4 וַיִּקַּח אֶלְעָזָר
הַכֹּהֵן אֶת מִחֲתוֹת הַנִּחֻשֶׁת אֲשֶׁר הַקְרִיבוּ הַשְּׂרָפִים וַיִּרְקְעוּם צָפוּי לַמּוֹבֵחַ: 5 וַזְכֹּרֵן לִבְנֵי

Numbers

ישראל למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא מזרע אהרן הוא להקטיר קטרת לפני יהוה ולא יהיה קלרר וכעדרו כאשר דבר יהוה ביד משה לו: 6 וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המתם אתעם יהוה: 7 ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה כסוה הענן וירא כבוד יהוה: 8 ויבא משה ואהרן אל פני אהל מועד: 9 וידבר יהוה אל משה לאמר: 10 הלמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרנע ויפלו על פניהם: 11 ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותדעליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מזהרה אל העדה וכפר עליהם כדצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף: 12 ויקח אהרן כפשוטו וידבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת וכפר על העם: 13 ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה: 14 ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על דבר קרח: 15 וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה: 16 פ וידבר יהוה אל משה לאמר: 17 דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה לביית אב מאת כל נשיאיהם לביית אבתם שנים עשר מכות איש את שמו תכתב על מטה: 18 ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם: 19 והנח אתם באהל מועד לפני העדות אשר אנער לכם שמה: 20 והנה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח והשכתי מעלי את חלונות בני ישראל אשר הם מלינים עליכם: 21 וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לביית אבתם שנים עשר מכות ומטה אהרן בתוך מכותם: 22 וינח משה את המטה לפני יהוה באהל העדת: 23 ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל העדות והנה פרח מטה אהרן לביית לוי ויצא פרח ציץ ויגמל שקדים: 24 ויצא משה את כל המטות מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו: 25 ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל תלונתם מעלי ולא ימותו: 26 ויעש משה כאשר צוה יהוה אהרן כן עשה: 27 ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן נגענו אבדנו כלנו אבדנו: 28 כל הקרב הקרב אל משה

יהוה ימות האם תמנו לנו: 28 ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את עון כהנתכם: 2 וגם את אחיך משה לוי שבט אביך הקרב אתך וילוו עליך וישרתוך ואתה ובניך אתך לפני אהל העדת: 3 ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימותו נבדם גם אתם: 4 ונלוו עליך ושמרו את משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם: 5 ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל: 6 ואני הנה לקחתי את אחיכם הלויים מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד: 7 ואתה ובניך אתך תשמרו את צוהתם ואל תפרכו ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את צוהנתכם והזר הקרב יומת: 8 וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתם למשחה ולבניך לחקעולם: 9 וזה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם וכל מנחתם וכל חטאתם וכל אשמים אשר ישיבו לי קדש קדשים לך הוא ולבניך: 10 בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש יהיה לך: 11 וזה לך תרומת מתנם לכל תנופת בני ישראל לך נתתם ולבניך ולבנותיך אתך לחקעולם כל שחור בביתך יאכל אהרן: 12 כל חלב יצהר וכל חלב חירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך נתתם: 13 בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו ליהוה לך יהיה כל שחור בביתך יאכלנו: 14 כל חרם בישראל לך יהיה: 15 כל פטר חרם לכל בשר אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה לך אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה: 16 ופדויו מבן חדש תפדה בערפק כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים נרה הוא: 17 אך בכור שור או בכור פסח או בכור עז לא תפדה קדש הם אתדם חורק על המזבח ואת חלבם תקטיר אשה לריח ניחח ליהוה: 18 ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק הימין לך יהיה: 19 כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנותיך אתך לחקעולם ברית מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולירעך אתך: 20 ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תחל חלק לא יהיה לך בחובם אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל: 21 ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה חלק עבדתם אשר הם עבדים את עבדת אהל

מועד: 22 ולא יקרב עוד בני ישראל אל-אהל מועד לשאת חטא למות: 23 ועבד הלוי הוא את-עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדורותיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: 24 כי את-מעשר בני-ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה על-כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: פ 25 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 26 ואל-הלויים תדבר ואמרת אליהם כי-תקחו מאת בני-ישראל את-המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מן-המעשר: 27 ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן-הגדן וכמלאה מן-היקב: 28 כן תרימו גם-אתם תרומת יהוה מכל מעשרלחכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את-תרומת יהוה לאהרן הכהן: 29 מכל מתנותיכם תרימו את כל-תרומת יהוה מכל-חלבו את-מקדשו ממנו: 30 ואמרת אליהם בהרימכם את-חלבו ממנו ונחשב ללוים כתבואת גרן וכתבואת יקב: 31 ואכלתם אתו בכל-מקום אתם וביחכם כי-שכר הוא לכם חלף עבדתכם באהל מועד: 32 ולא-חשאו עליו חטא בהרימכם את-חלבו ממנו ואת-קדשי בני-ישראל לא תחללו

ולא תמותו: פ 19 וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: 2 זאת חקת התורה אשר-ענה יהוה לאמר דברו אל-בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר איננה מים אשר לא-עלה עליה על: 3 ונתתם אתה אל-אלעזר הכהן והוציא אתה אל-מחזן למחנה ושחט אתה לפניו: 4 ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל-זכח פני אהל-מועד מדמה שבע פעמים: 5 ושקף את-הפרה לעניו את-ערה ואת-בשרה ואת-דמה על-פרשה ישר: 6 ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל-תוך שרפת הפרה: 7 וכבס בן דיו הכהן ורחץ במים ואחר יבוא אל-המחנה וטמא הכהן עד-הערב: 8 והשקף אתה יכבס בן דיו במים ורחץ בשור במים וטמא עד-הערב: 9 ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחזן למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני-ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא: 10 וכבס האסף את-אפר הפרה את-בגדיו וטמא עד-הערב והיתה לבני ישראל ולגר הנגר בתוכם לחקת עולם: 11 הנגע במת לכל-נפש אדם וטמא שבעת ימים: 12 הוא יחטאבו ביום השלישי וביום השביעי וטהר ואסיר יחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: 13 כל-הנגע במת בנפש האדם אשר-ימות ולא יחטא את-משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לאזרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו: 14 זאת התורה אדם כי-ימות באהל כל-הבא אל-האהל וכל-אשר באהל וטמא שבעת ימים: 15 וכל כלי פתוח אשר איננו צמיד פתיל עליו טמא הוא: 16 וכל אשר-יגע על-פני השדה בחלל-חרב או במת או-בעצם אדם או בקבר וטמא שבעת ימים: 17 ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל-כלי: 18 ולקח אוזב ושבב במים איש טהור והזה על-האהל ועל-כל-הכלים ועל-הנפשות אשר היו-שם ועל-הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר: 19 והזה טהור על-הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחתא ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב: 20 ואיש אשר-יטמא ולא יחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את-מקדש יהוה טמא מי נדה לאזרק עליו טמא הוא: 21 והיתה להם לחקת עולם ומוזה מירנהדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדה עד-הערב: 22 וכל אשר-יגעבו

הטמא וטמא והנפש הנגעת חטא עד-הערב: פ 20 ויבאו בני-ישראל כל-העדה מדבר-צן בחדש הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם: 2 ולא-היה מים לעדה ויקהלו על-משה ועל-אהרן: 3 וירב העם עם-משה ויאמרו לאמר ולו נגענו בנגע אחינו לפני יהוה: 4 ולמה הבאתם את-קהל יהוה אל-המדבר הזה למות שם אנחנו ובערנו: 5 ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל-המקום הרע הזה לא מקום זרע וחסנה ונפן ורמון ומים אין לשתות: 6 ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל-פתח אהל מועד ויפלעו על-פניהם וירא כבוד-יהוה אליהם: 7 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 8 קח את-המטה וקהל את-העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל-הסלע לענייתם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן-הסלע והשקית את-העדה ואת-בעיהם: 9 ויקח משה את-המטה מלפני יהוה כאשר צוהו: 10 ויקהלו משה ואהרן את-הקהל אל-פני הסלע ויאמרו להם שמעו-נא תמרים המן-הסלע הזה נוציא לכם מים: 11 וירם משה את-ידו ויך את-הסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעיהם: 12 ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן יען לא-האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו

Numbers

אֶת־הַקֹּהֵל הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם: 13 הָמָּה מִן מְרִיבָה אֲשֶׁר־רָבוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה וַיִּקְדָּשׁ בָּם: ס 14 וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה מַלְאָכִים מִקֹּדֶשׁ אֶל־מֶלֶךְ אֲדוֹם כֹּה אָמַר אַחֲרָיִךְ יִשְׂרָאֵל אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת כָּל־הַתְּהִלָּה אֲשֶׁר מַצַּאתִנוּ: 15 וַיֵּרְדּוּ אֲבֹתֵינוּ מִצִּירְמָה וַנִּשָּׁב בְּמִצְרַיִם יָמִים רַבִּים וַיִּרְעוּ לָנוּ מִצְרַיִם וּלְאֹבְדֵינוּ: 16 וַנִּצְעַק אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁמַע קִלְנוּ וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ וַיִּצְאֵנוּ מִמִּצְרַיִם וְהִנֵּה אֲנִי בְּקֹדֶשׁ עִיר קֶצֶה גְבוּלָךְ: 17 נַעֲבֹר־נָא בָּאֶרֶץ לֹא נַעֲבֹר בְּשָׂדֶה וּבְכֶרֶם וְלֹא נִשְׁתָּה מִן בָּאֵר הַדֶּךְ הַמֶּלֶךְ נָלֹךְ לֹא נִטָּה יָמִין וּשְׂמֹאל עַד אֲשֶׁר־נַעֲבֹר גְּבוּלָךְ: 18 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדוֹם לֹא תַעֲבֹר בִּי פֶן־יַחֲרֹב אֶצֶק לִקְרָאתְךָ: 19 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמַסְלָה נַעֲלֶה וְאִם־מִיָּמִינְךָ נִשְׁתָּה אֲנִי וּמִקְנִי וְנָתַתִּי מִכְרָם רֶכֶּךְ אֵינִי־דָבָר בְּרַגְלִי אֶעֱבְרָה: 20 וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲבֹר וַיִּצֵּא אֲדוֹם לִקְרָאתוֹ בַּעַם כְּבֹד וּבִיד חֲזָקָה: 21 וַיָּמָאן אֲדוֹם נָתַן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיֵּט יִשְׂרָאֵל מַעְלָיו: 22 פ וַיִּסְעוּ מִקֹּדֶשׁ וַיָּבֹאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעֵדָה הָרָה הָהִיא: 23 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן בְּהַר הָהָר עַל־גְּבוּל אֶרֶץ־אֲדוֹם לֵאמֹר: 24 יֹאסֵף אַהֲרֹן אֶל־עַמּוּי כִּי לֹא יָבֹא וְאֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר־מָרִיתֶם אֶת־פִּי לְמִן מְרִיבָה: 25 קח אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־אַלְעָזָר בְּנֵי וְהַעֲלֵ אִתָּם הָרָה הָהִיא: 26 וְהַפִּשְׁט אֶת־אַהֲרֹן אֶת־בְּגָדָיו וְהַלְבַּשְׁתָּם אֶת־אַלְעָזָר בְּנֵי וְאַהֲרֹן יֹאסֵף וּמֹת שָׁם: 27 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיַּעֲלֵוּ אֶל־הָרָה הָהִיא לְעֵינֵי כָל־הָעֵדָה: 28 וַיַּפִּשְׁט מֹשֶׁה אֶת־אַהֲרֹן אֶת־בְּגָדָיו וַיַּלְבֵּשׁ אִתָּם אֶת־אַלְעָזָר בְּנֵי וַיִּמָּת אַהֲרֹן שָׁם בְּרָאשׁ הָהָר וַיֵּרֶד מֹשֶׁה וְאַלְעָזָר מִן־הָהָר: 29 וַיֹּארוּ כָל־הָעֵדָה כִּי גִנֵּעַ אַהֲרֹן וַיִּכְבְּדוּ אֶת־אַהֲרֹן שְׁלֹשִׁים יוֹם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל: ס 21 וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ־עַרֹד יֹשֵׁב הַנֶּגֶב כִּי בָא יִשְׂרָאֵל הַדֶּךְ הָאֲחֵרִים וַיִּלְחֶם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשָּׁב מִמֶּנּוּ שְׂבִי: 2 וַיֵּרֶד יִשְׂרָאֵל נֹדֵד לַיהוָה וַיֹּאמֶר אֲסִינָן חֲתָן אֶת־הָעָם הַזֶּה בִּידִי וְהַחֲרַמְתִּי אֶת־עֲרֵיהֶם: 3 וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת־הַכְּנַעֲנִי וַיַּחַרֵם אִתָּהֶם וְאֶת־עֲרֵיהֶם וַיִּקְרָא שְׁמֵהֶםקִדְרִים חֲרֻמָּה: פ 4 וַיִּסְעוּ מִהַר הָהָר הַדֶּךְ יִסְסוּף לִסְבֹּב אֶת־אֶרֶץ אֲדוֹם וַחֲקָצָר נִפְשֵׁהֶם בַּדֶּרֶךְ: 5 וַיִּדְבֹּר הָעָם בְּאַלְהֵים וּבַמֹּשֶׁה לֵאמֹר הֲעֵלִיתֵנוּ מִמִּצְרַיִם לָמוֹת בַּמִּדְבָּר כִּי אֵין לָחֶם וְאֵין מַיִם וְנַפְשֵׁנוּ קֶצֶה בְּלָחֶם הַקָּלָקָל: 6 וַיִּשְׁלַח יְהוָה בַּעַם אֶת הַנְּחָשִׁים הַשֵּׂרָפִים וַיִּנְשָׁכוּ אֶת־הָעָם וַיָּמָת עִסְרָב מִיִּשְׂרָאֵל: 7 וַיָּבֹא הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ חָטָאנוּ כִּי־דִבַּרְנוּ בִּיתְהוָה וְכָךְ הִתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה וַיִּסַּר מַעְלֵינוּ אֶת־הַנָּחָשׁ וַיַּתְּפַּלֵּל מֹשֶׁה בַּעַד הָעָם: 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲשֵׂה לָךְ שִׁרָף וְשִׂים אֹתוֹ עַל־נֶסֶךְ וְהִיָּה כָל־הַנִּשְׁנָד וְרָאָה אֹתוֹ וְחִי: 9 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה נָחָשׁ נָחֹשֶׁת וַיִּשְׁמְהוּ עַל־הֶנֶס וְהִיָּה אֲסִינָשָׁד הַנָּחָשׁ אֶת־אִישׁ וְהָבִיט אֶל־נָחָשׁ הַנָּחֹשֶׁת וְחִי: 10 וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בַּאֲבֹת: 11 וַיִּסְעוּ מֵאֲבֹת וַיַּחֲנוּ בְּעֵי הָעֵבְרִים בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מוֹאָב מִמִּזְרַח הַשָּׁמֶשׁ: 12 מִשָּׁם נָסְעוּ וַיַּחֲנוּ בְּנַחַל זָרַד: 13 מִשָּׁם נָסְעוּ וַיַּחֲנוּ מַעֲבַר אַרְנוֹן אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר הַיָּצָא מִגְּבוּל הָאֱמֹרִי כִּי אַרְנוֹן גְּבוּל מוֹאָב בֵּין מוֹאָב וּבֵין הָאֱמֹרִי: 14 עַל־כֵּן יֹאמֶר בְּסֹפֶר מַלְחָמָת יְהוָה אֶתְּוָה בְּסוּפָה וְאֶת־הַנְּחָלִים אַרְנוֹן: 15 וְאַשֶׁר הַנְּחָלִים אֲשֶׁר נָטָה לִשְׁבֹּת עַד וַנִּשְׁעַן לִגְבוּל מוֹאָב: 16 וּמִשָּׁם בָּאָה הוּא הַבָּאֵר אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לְמֹשֶׁה אֲסֹף אֶת־הָעָם וְאֶתְּוָה לָהֶם מַיִם: ס 17 אִזּוּ יִשְׂרֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת עָלֵי בָאֵר עֲנִילָה: 18 בָּאֵר חֲפְרִיה שְׁרִים כְּרוּה נְדִיבֵי הָעָם בַּמַּחֲקָק בַּמִּשְׁעָנָתָם וּמִמִּדְבָּר מִתְּנוּה: 19 וּמִמִּתְּנוּה נַחֲלִיאל וּמִנַּחֲלִיאל בְּמוֹת: 20 וּמִבְּמוֹת הַנִּיא אֲשֶׁר בְּשָׂדֶה מוֹאָב רֹאשׁ הַפִּסְגָּה וְנִשְׁקָפָה עַל־פְּנֵי הַיִּשְׁמִינִן: פ 21 וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל־סִיחֹן מֶלֶךְ־הָאֱמֹרִי לֵאמֹר: 22 אֶעֱבְרָה בָּאֶרֶץ לֹא נִטָּה בְּשָׂדֶה וּבְכֶרֶם וְלֹא נִשְׁתָּה מִן בָּאֵר הַדֶּךְ הַמֶּלֶךְ נָלֹךְ עַד אֲשֶׁר־נַעֲבֹר גְּבוּלָךְ: 23 וְלֹא־נָתַן סִיחֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיֹּאסֵף סִיחֹן אֶת־כָּל־עַמּוּ וַיִּצֵּא לִקְרָאת יִשְׂרָאֵל הַמִּדְבָּרָה וַיָּבֹא יְהוָה וַיִּלְחֶם בְּיִשְׂרָאֵל: 24 וַיַּכְהוּ יִשְׂרָאֵל לְפִי־חֶרֶב וַיִּירָשׁ אֶת־אֶרֶצוֹ מֵאֵרֶן עַד־יִבְק עַד־בְּנֵי עַמּוּן כִּי עַד גְּבוּל בְּנֵי עַמּוּן: 25 וַיִּקַּח יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־הָעָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּשֶׁב יִשְׂרָאֵל כָּל־עַרֵי הָאֱמֹרִי בַּחֲשָׁבוֹן וּבְכָל־בְּנֵיתָה: 26 כִּי סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי הוּא וְהוּא נָלַחֵם בְּמֶלֶךְ מוֹאָב הָרָאשׁוֹן וַיִּקַּח אֶת־כָּל־אֶרֶצוֹ מִיָּדוֹ עַד־אַרְנוֹן: 27 עַל־כֵּן יֹאמְרוּ הַמִּשְׁלִים בָּאֵר חֲשָׁבוֹן חֲבִנָה וְחַפְזֹן עִיר סִיחֹן: 28 כִּי־אִשׁ יֵצֵא מִחֲשָׁבוֹן לְהִבָּה מִקְרִית סִיחֹן אֶכְלָה עַד מוֹאָב בְּעָלֵי בְּמוֹת אַרְנוֹן: 29 אוּיִלָךְ מוֹאָב אֲבָדָה עַם־מִוּשׁ נָתַן בְּנֵי פְלִיטָם וּבְנֵיתוֹ בְּשִׁבְתָּ לְמֶלֶךְ אֱמֹרִי סִיחֹן: 30 וַיִּירָם אֲבָד חֲשָׁבוֹן עַד־יִבְקוֹן וְנָשִׁים עַד־נֹפֶח אֲשֶׁר עַד־מִידְבָּא: 31 וַיִּשָּׁב יִשְׂרָאֵל בָּאֶרֶץ הָאֱמֹרִי: 32 וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְרַגֵּל אֶת־יַעֲזָר וַיִּלְכְּדוּ בְּנֵיתָה (וַיִּירָשׁ) (וַיִּירָשׁ) אֶת־הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר־שָׁם: 33 וַיִּפְגְּעוּ וַיַּעֲלֵוּ הַדֶּךְ הַבָּשָׁן וַיִּצֵּא עוֹג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן לִקְרָאתָם הוּא וְכָל־עַמּוֹ לְמַלְחָמָה אֶרְעֵי: 34 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֶל־חִירָא אֹתוֹ כִּי בִידְךָ נָתַתִּי אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וְאֶת־אֶרֶצוֹ וְעַשִׂיתָ לוֹ

כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִיחִן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבוֹן: 35 וַיָּבֹאוּ אֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו
וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ עַד־בִּלְתִּי הַשְּׂאִירֵלּוּ שְׂרִיר וַיִּירָשׁוּ אֶת־אֶרֶצוֹ: 22 וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ
בְּעָרֹבוֹת מוֹאָב מֵעֵבֶר לִירְדֵן וַיָּחֹ: 2 וַיֵּרָא בָלָק בֶּן־צֶפּוֹר אֶת כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה יִשְׂרָאֵל
לְאֲמֹרֵי: 3 וַיִּנָּה מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם מָאֹד כִּי רַב־הָיוּ וַיִּקְּץ מוֹאָב מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:
4 וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל־זִקְנֵי מִדְּוָן עֹתָהּ וַיִּלְחֲכוּ הִקְהֵל אֶת־כָּל־סִבִּיבֵיהֶמוּ בְּלֶחֶף הַשּׁוֹר אֶת יֶרֶק
הַשָּׂדֶה וּבָלָק בֶּן־צֶפּוֹר מֶלֶךְ לְמוֹאָב בָּעֵת הַהוּא: 5 וַיִּשְׁלַח מוֹלָאִים אֶל־בָּלָעַם בֶּן־בְּעוֹר
פְּתוּרָה אֲשֶׁר עָלֶיהֶן הָרָ אֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹ לִקְרָאֵלּוּ לֵאמֹר הִנֵּה עִם יָצָא מִמִּצְרַיִם הִנֵּה כֹסֶה
אֶת־עֵינֵי הָאָרֶץ וְהוּא יוֹשֵׁב מִמְּלִי: 6 וְעַתָּה לְכֹה־נָא אֶרְהִי אֶת־הָעָם הַזֶּה כִּי־עֲצוּם הוּא
מִמֶּנִּי אוּלִי אוֹכֵל נִכְהִיבוּ וְנִגְרַשְׁנוּ מִן־הָאָרֶץ כִּי יֵדְעֵתִי אֶת אֲשֶׁר־תַּבְרֹךְ מִבְּרַךְ וְאֲשֶׁר תֹּאֵר
יִוָּאֵר: 7 וַיָּלְכוּ זִקְנֵי מוֹאָב וְזִקְנֵי מִדְּוָן וְקָם מִיָּם בֵּידָם וַיָּבֹאוּ אֶל־בָּלָעַם וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו דְּבָרֵי
בָּלָק: 8 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֵינוּ פֹה הַלִּילָה וְהִשְׁבַּתִּי אִתְּכֶם דִּבֶּר כַּאֲשֶׁר יִדְבֵּר יְהוָה אֵלַי
וַיִּשְׁכְּבוּ שְׂרֵי־מוֹאָב עִם־בָּלָעַם: 9 וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־בָּלָעַם וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה עִמָּךְ:
10 וַיֹּאמֶר בָּלָעַם אֶל־הָאֱלֹהִים בָּלָק בֶּן־צֶפּוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב שָׁלַח אֵלָי: 11 הִנֵּה הָעָם הֵיכָּא
מִמִּצְרַיִם וַיָּכֶס אֶת־עֵינֵי הָאָרֶץ עֹתָהּ לֵכָה קִבְּהֵלִי אֹתוֹ אוּלִי אוֹכֵל לְהִלָּחֵם בּוֹ וְגִרְשָׁתִּיו:
12 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־בָּלָעַם לֹא תֵלֶךְ עִמָּהֶם לֹא תֹאֵר אֶת־הָעָם כִּי בְרוּךְ הוּא: 13 וַיָּקָם
בָּלָעַם בִּבְקָר וַיֹּאמֶר אֶל־שְׂרֵי בָלָק לְכוּ אֶל־אַרְצְכֶם כִּי מָאֵן יִהְיֶה לַחֲתִי לְהֵלֶךְ עִמָּכֶם:
14 וַיִּקְוֹמוּ שְׂרֵי מוֹאָב וַיָּבֹאוּ אֶל־בָּלָק וַיֹּאמְרוּ מָאֵן בָּלָעַם הֵלֶךְ עִמָּנוּ: 15 וַיֹּסֶף עוֹד בָּלָק
שָׁלַח שְׂרִים רַבִּים וְנִכְבְּדִים מֵאֵלֶּה: 16 וַיָּבֹאוּ אֶל־בָּלָעַם וַיֹּאמְרוּ לוֹ כֹּה אָמַר בָּלָק
בֶּן־צֶפּוֹר אֶל־נָא תִמְנַע מִן־הָלֶךְ אֵלַי: 17 כִּי־כִבְדָּ אֶכְבְּדָךְ מָאֹד וְכָל אֲשֶׁר־תֹּאמַר אֵלַי אֶעֱשֶׂה
וְלִכְהֹנָא קִבְּהֵלִי אֶת הָעָם הַזֶּה: 18 וַיַּעַן בָּלָעַם וַיֹּאמֶר אֶל־עַבְדִּי בָלָק אֲסִיתוּלִי בָלָק
מִלֵּא בֵיתוֹ כֹּסֶף וְזָהָב לֹא אוֹכֵל לַעֲבֹד אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת קִמְנָה אוֹ גִּדּוּלָה:
19 וְעַתָּה שָׁבוּ נָא בֵּיתָ גִּם־אַתֶּם הַלִּילָה וְאִדְעָה מִה־יִּסָּף יְהוָה דְּבַר עִמִּי: 20 וַיָּבֹא אֱלֹהִים
אֶל־בָּלָעַם לַיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ אֲסִילְקָא לָךְ בָּאוּ הָאֲנָשִׁים קוֹם לָךְ אִתָּם וְאֵךְ אֶת־הַדָּבָר
אֲשֶׁר־אָדַבְרָ אֵלֶיךָ אֹתוֹ תַעֲשֶׂה: 21 וַיָּקָם בָּלָעַם בִּבְקָר וַיַּחֲקֹשׁ אֶת־אַחֲזָנוּ וַיִּלָּךְ עִם־שְׂרֵי
מוֹאָב: 22 וַיַּחֲרָאֵף אֱלֹהִים כִּי־הוֹלֵךְ הוּא וַיַּתִּיצֵב מִלֶּאךְ יְהוָה בְּדֶרֶךְ לִשְׁטָן לוֹ וְהוּא
רָכַב עַל־אַחֲזָנוּ וּשְׁנֵי נַעֲרָיו עִמּוֹ: 23 וַתֵּרָא הָאֲחֹת אֶת־מִלְאָךְ יְהוָה נֹצֵב בְּדֶרֶךְ וַתִּרְבּוּ
שְׁלוֹפָהּ בִּידֵי וַתֵּת אֶת־הַדָּרָךְ וַתִּלָּךְ בְּשָׂדֶה וַיֵּךְ בָּלָעַם אֶת־הָאֲחֹת לְהַשְׁתָּהּ הַדָּרָךְ:
24 וַיַּעֲמֵד מִלְאָךְ יְהוָה בְּמִשְׁעוֹל הַכְּרָמִים גֵּר מִזֶּה וְגֵר מִזֶּה: 25 וַתֵּרָא הָאֲחֹת
אֶת־מִלְאָךְ יְהוָה וַתִּחַץ אֶל־הִקְיָר וַתִּלְחֹץ אֶת־גִּלְגַּל בָּלָעַם אֶל־הִקְיָר וַיִּסָּף לְהַפְתָּהּ:
26 וַיִּוֹסֵף מִלְאָךְ־יְהוָה עָבֹד וַיַּעֲמֵד בְּמִקְוֶה צֹר אֲשֶׁר אֵין־דֶּרֶךְ לְנִשְׁתּוֹת יָמִין וּשְׂמֹאל:
27 וַתֵּרָאֶה־הָאֲחֹת אֶת־מִלְאָךְ יְהוָה וַתִּרְבֹּץ תַּחַת בָּלָעַם וַיַּחֲרָאֵף בָּלָעַם וַיֵּךְ אֶת־הָאֲחֹת בְּמִקְוֶה:
28 וַיַּפְתָּה יְהוָה אֶת־פִּי הָאֲחֹת וַתֹּאמֶר לְבָלָעַם מִה־עַשִׂיתָ לָךְ כִּי הִפַּתִּנִי זֶה שֶׁלֹּשׁ רִגְלִים:
29 וַיֹּאמֶר בָּלָעַם לְאֲחֹת כִּי הִתְעַלַּלְתָּ בִּי לוֹ יִשְׁחָרֵב בֵּידִי כִּי עֹתָה הִרְגַּתִּיךְ: 30 וַתֹּאמֶר
הָאֲחֹת אֶל־בָּלָעַם הֲלוֹא אֲנִי אֲחִיךָ אֲשֶׁר־רָכַבְתָּ עָלַי מֵעוֹדֶךָ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה הִתְסַכֵּן
הַסִּכְנָתִי לַעֲשׂוֹת לָךְ כֹּה וַיֹּאמֶר לָא: 31 וַיִּגַּל יְהוָה אֶת־עֵינֵי בָלָעַם וַיֵּרָא אֶת־מִלְאָךְ יְהוָה
נֹצֵב בְּדֶרֶךְ וַתִּרְבּוּ שְׁלוֹפָהּ בִּידֵי וַיִּקְדַּ וַיִּשְׁתַּחוּ לַאֲפִיו: 32 וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִלְאָךְ יְהוָה עַל־מָה
הִפַּת אֶת־אֲחִיךָ זֶה שֶׁלֹּשׁ רִגְלִים הִנֵּה אֲנִי יֹצְאִתִּי לִשְׁטָן כִּי־יִרֶט הַדָּרָךְ לִנְגְדִי:
33 וַתֵּרָאֵנִי הָאֲחֹת וַתֵּת לִפְנֵי זֶה שֶׁלֹּשׁ רִגְלִים אוּלִי נִשְׁתָּה מִפְּנֵי כִּי עֹתָה גִם־אִתְּכָה הִרְגַּתִּי
וְאוֹתָהּ הִחַיִּיתִי: 34 וַיֹּאמֶר בָּלָעַם אֶל־מִלְאָךְ יְהוָה חֲטָאתִי כִּי לֹא יָדַעְתִּי כִּי אִתָּה נֹצֵב
לִקְרָאתִי בְּדֶרֶךְ וְעַתָּה אֲסִידַע בְּעֵינַיךָ אֲשׁוּבָה לִי: 35 וַיֹּאמֶר מִלְאָךְ יְהוָה אֶל־בָּלָעַם לָךְ
עִם־הָאֲנָשִׁים וְאַפְסִי אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־אָדַבְרָ אֵלֶיךָ אֹתוֹ תַדְבֵּר וַיִּלָּךְ בָּלָעַם עִם־שְׂרֵי בָלָק:
36 וַיִּשְׁמַע בָּלָק כִּי בָא בָלָעַם וַיֵּצֵא לִקְרָאתוֹ אֶל־עִיר מוֹאָב אֲשֶׁר עַל־גְּבוּל אֶרֶץ אֲשֶׁר בְּקֶצֶה
הַגְּבוּל: 37 וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל־בָּלָעַם הֲלֹא שָׁלַח שְׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ לִקְרָאֵלְךָ לָמָּה לֹא־הִלַּכְתָּ
אֵלַי הֲאִמְנָם לֹא אוֹכֵל בְּבֶרֶךְ: 38 וַיֹּאמֶר בָּלָעַם אֶל־בָּלָק הִנֵּה־בָאֲתִי אֵלֶיךָ עֹתָה הִיכּוֹל
אוֹכֵל דֶּבֶר מֵאוֹמָה הַדְּבָר אֲשֶׁר יֹשִׁים אֱלֹהִים בְּפִי אֹתוֹ אֲדַבֵּר: 39 וַיִּלָּךְ בָּלָעַם עִם־בָּלָק
וַיָּבֹאוּ קִרְיַת הַחַיִּת: 40 וַיּוֹבֵחַ בָּלָק בְּקָר וַצֹּאן וַיִּשְׁלַח לְבָלָעַם וּלְשְׂרִים אֲשֶׁר אֹתוֹ: 41 וַיְהִי
כַּבְּקָר וַיִּקָּח בָּלָק אֶת־בָּלָעַם וַיַּעֲלֵהוּ בְּמוֹת בָּעַל וַיֵּרָא מִשֶּׁם קֶצֶה הָעָם: 23 וַיֹּאמֶר בָּלָעַם
אֶל־בָּלָק בְּנִהֲלִי בֹזֶה שְׁבָעָה מִזְבְּחֹת וְהִכְנֵן לִי בֹזֶה שְׁבָעָה פָּרִים וּשְׁבָעָה אִילִּים: 2 וַיַּעַשׂ
בָּלָק כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בָּלָעַם וַיַּעַל בָּלָק וּבָלָעַם פָּר וְאִיל בְּמִזְבְּחָה: 3 וַיֹּאמֶר בָּלָעַם לְבָלָק

Numbers

התיצב על-עלתיך ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה-יראני והנחתי לך וגילך
שפי: 4 ויקר אלהים אל-בלעם ויאמר אליו את-שבעת המזבחות ערכתי ואעל פר ואיל
במזבח: 5 וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל-בלק וכה תדבר: 6 וישב אליו
והנה נצב על-עלתו הוא וכל-שרי מואב: 7 וישא משלו ויאמר מן-ארם ינחני בלק
מלך-מואב מהררי-קדם לכה ארה-לי יעקב ולכה זעמה ישראל: 8 מה אקב לא קבה
אל ומה אזעם לא זעם יהוה: 9 כרמראש צרים אראנו ומנבעות אשורנו הן-עם לבדך
ישכן ובגוים לא יתחשב: 10 מן מנה עפר יעקב ומספר את-רבע ישראל תמת נפשי מות
ישלים ותחי אחריתי כמהו: 11 ויאמר בלק אל-בלעם מה עשית לי לבק איבי לקחתיד
והנה ברכת ברך: 12 ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה בפי אתו אשמר לדבר:
13 ויאמר אליו בלק (לך) ולכה-נא אתי אל-מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצחו
תראה וכלו לא תראה וקבנולי משם: 14 ויקחהו שדה צפים אל-ראש הפסגה ויבן
שבעה מזבחות ויעל פר ואיל במזבח: 15 ויאמר אל-בלק התיצב כה על-עלתיך ואנכי
אקרה כה: 16 ויקר יהוה אל-בלעם וישם דבר בפי ויאמר שוב אל-בלק וכה תדבר:
17 ויבא אליו והנו נצב על-עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה-ידבר יהוה:
18 וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר: 19 לא איש אל ויכוב
ובן-אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה: 20 הנה ברך לקחתי וברך
ולא אשיבנה: 21 לא-הביט און בינעקב ולא-ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו
ותרועת מלך בו: 22 אל מוציאם ממצרים כתועפת ראם לו: 23 כי לא-נחש בינעקב
ולא-קסם בישראל פעת יאמר ליעקב ולישראל מה-פעל אלי: 24 הן-עם כלביא יקום
וכארי יתנשא לא ישכב עד-יאכל טרף ודם-חללים ישתה: 25 ויאמר בלק אל-בלעם
נס-קב לא חקבנו נס-ברך לא חכרנו: 26 ויען בלעם ויאמר אל-בלק הלא דברתי
אליך לאמר כל אשר-ידבר יהוה אתו אעשה: 27 ויאמר בלק אל-בלעם לכה-נא אקח
אל-מקום אחר אולי ישר בעיני האלהים וקבתו לי משם: 28 ויקח בלק את-בלעם ראש
הפעור הנשקף על-פני הישימון: 29 ויאמר בלעם אל-בלק בנה-לי בזה שבעה מזבחות
והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: 30 ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל פר
ואיל במזבח: 24 וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך את-ישראל ולא-הלך
כפעם-בפעם לקראת נחשים ונשת אל-המודבר פניו: 2 וישא בלעם את-עיניו וירא
את-ישראל שכן לשכטיו ותחי עליו רוח אלהים: 3 וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו
בער ונאם הגבר שחם העין: 4 נאם שמע אמריאל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגילוי
ענינם: 5 מה-טבו אהלדך יעקב משכנתיך ישראל: 6 כנחלים נטיו כננת עלי נהר
כאהלים נטע יהוה פארום על-מים: 7 יל-מים מדהיו וזרעו במים רבים וירם מאנג
מלכו ותנשא מלכתו: 8 אל מוציאיו ממצרים כתועפת ראם לו יאכל גוים צריו
ועצמתיהם יגרם וחציו ומחצו: 9 כרע שכב פאר וכלביא מן יקימנו מברכך ברוך
ואירוך אירוך: 10 ויתראף בלק אל-בלעם ויספק את-כפיו ויאמר בלק אל-בלעם לבק
איבי קראתיך והנה ברכת בך זה שלש פעמים: 11 ועתה ברח-לך אל-מקומך אמרתי
כבר אכבדך והנה מנעך יהוה מכבוד: 12 ויאמר בלעם אל-בלק הלא גם אל-מלאכיד
אשר-שלחת אלי דברתי לאמר: 13 אם-יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל
לעבר את-פי יהוה לעשות טובה או רעה מלבי אשר-ידבר יהוה אתו אדבר: 14 ועתה
הנני הולך לעמי לכה אינצף אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים: 15 וישא
משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שחם העין: 16 נאם שמע אמריאל וידע
דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגילוי ענינם: 17 אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב
דרך מלכך מינעקב וקם שבט ישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל-בני-שתי: 18 והיה
אדום ירשה והיה ירשה שעיר איביו וישראל עשה חיל: 19 ויירד מינעקב והאביר שריר
מעיר: 20 וירא את-עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד:
21 וירא את-הקיני וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנך: 22 כי אם-יהיה לבער
קון עד-מה אשור תשבך: 23 וישא משלו ויאמר אוי מן יחיה משמו אל: 24 וצים מיד
פתים וענו אשור וענער-עבר ונס-הוא עדי אבד: 25 ויקם בלעם וגילך וישב למקומו
וגם-בלק הלך לדרפו: פ 25 וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל-בנות מואב:
2 ותקראן לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן: 3 ויצמד ישראל

לבעל פֶּעֹר וַיַּחֲרָאֵף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל: 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח אֶת־כָּל־רֹאשֵׁי הָעָם וְהִקַּע אוֹתָם לַיהוָה נֹגֵד הַשֶּׁמֶשׁ וְיִשָּׁב חֲרוֹן אַף־יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל: 5 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־שַׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל הֲרֹנּוּ אִישׁ אֲנָשָׁיו הַנִּצְמָדִים לִבְעַל פֶּעֹר: 6 וְהִנֵּה אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיִּקְרַב אֶל־אִחִיו אֶת־הַמְדִּינִית לַעֲנִי מֹשֶׁה וּלְעִנִי כָל־עַדַּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְהָמָּה בָּלִים פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: 7 וַיֵּרָא פִּינְחָס בֶּן־אֱלֶעָזָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וַיִּקָּם מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקַּח רֶמֶס בְּיָדוֹ: 8 וַיָּבֵא אַחֵר אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקֶּבֶה וַיִּדְקֹר אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת־הָאִשָּׁה אֶל־קֶבֶתָהּ וַתַּעֲצֹר הַמִּנְפָּה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 9 וַיְהִיו הַמָּתִים בַּמִּנְפָּה אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים אֵלֶּף: 10 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 11 פִּינְחָס בֶּן־אֱלֶעָזָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַשִּׁיב אֶת־חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּקָּנָא בַּקָּנָא אֶת־קִנְאָתִי בְּתוֹכָם וְלֹא־כִלְיִתִּי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּקָּנָאִתִּי: 12 לָכֵן אֶמַר הַנִּינִי נָתַן לוֹ אֶת־בְּרִיתִי שְׁלוֹם: 13 וְהָיָה לוֹ וּלְזֶרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כִּהְנִת עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קָנָא לָאֵלֹהִיו וַיִּכְפַּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 14 וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמִּכָּה אֲשֶׁר הִכָּה אֶת־הַמְדִּינִית זִמְרִי כִּסְלֹא וְשֵׁם בִּית־אָבִי שְׁמַעֲנִי: 15 וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמִּכָּה הַמְדִּינִית קִזְבִּי בְּתִצְרוֹ רֹאשׁ אִמּוֹת בִּית־אָבִי בַּמִּדְּוִן הוּא: 16 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 17 צֹוֹר אֶת־הַמְדִּינִים וְהַכֹּתִים אוֹתָם: 18 כִּי צָרִים הֵם לָכֵם בַּנִּכְלִיָּה אֲשֶׁר־נִכְלּוּ לָכֵם עַל־דְּבַר־פֶּעֹר וְעַל־דְּבַר־בְּנֵי מִדְּוִן בְּתִצְרוֹ מִדְּוִן אַחֲתָם הַמִּכָּה בְּיוֹם־הַמִּנְפָּה עַל־דְּבַר־פֶּעֹר: 19 וַיְהִי אַחֲרֵי הַמִּנְפָּה: 20 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֵל אֱלֶעָזָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן לֵאמֹר: 21 שֹׂא אֶת־רֹאשׁוֹ כָל־עַדַּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְבֵית אֲבֹתָם כְּלִי־צֶאֱצָא בְּיִשְׂרָאֵל: 3 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְאֱלֶעָזָר הַכֹּהֵן אִתָּם בַּעֲרַבְתָּ מוֹאָב עַל־יָרְדֵּן וַיָּרוּ לְאַמְרֵי: 4 מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כְּאִשֶּׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִיצְאִים מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: 5 רְאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל בְּנֵי רְאוּבֵן חֲנוּךְ מִשְׁפַּחַת הַחֲנֹכִי לִפְלֹא מִשְׁפַּחַת הַפְּלֹאִי: 6 לַחֲצִיזֶן מִשְׁפַּחַת הַחֲצִיזֶנִי לְכַרְמֵי מִשְׁפַּחַת הַכְּרָמִי: 7 אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת הָרְאוּבֵנִי וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וָאַרְבָּעִים אֵלֶּף וְשֶׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים: 8 וּבְנֵי פְלֹאֵל אֱלִיאָב: 9 וּבְנֵי אֱלִיאָב גְּמוּאֵל וְדָתָן וָאֲבִירָם הוֹאֲדָתָן וָאֲבִירָם (קְרוֹיָא) (קְרוֹיָאן) הָעֵדָה אֲשֶׁר הָצִו עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אֶהֱרֹן בַּעֲדַת־קֶרֶחַ בְּהַצֵּתָם עַל־יְהוָה: 10 וַתַּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת־קֶרֶחַ בְּמוֹת הָעֵדָה בְּאֶלֶל הָאֵשׁ אֶת חֲמִשִּׁים וּמֵאוֹת אִישׁ וַיְהִיו לֵנֶס: 11 וּבְנֵי־קֶרֶחַ לֹא־מָתוּ: 12 בְּנֵי שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפַּחַתָּם לְגְמוּאֵל מִשְׁפַּחַת הֵן מוֹאֵלִי לִימִין מִשְׁפַּחַת הַיְּמִינִי לִיָּצִין מִשְׁפַּחַת הַיְּחִינִי: 13 לִזְרַח מִשְׁפַּחַת הַזִּרְחִי לְשֹׁאֵל מִשְׁפַּחַת הַשְּׂאוּלִי: 14 אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְעוֹנִי שְׁנֵים וְעֶשְׂרִים אֵלֶּף וּמֵאוֹת: 15 בְּנֵי גֵד לְמִשְׁפַּחַתָּם לְצַפּוֹן מִשְׁפַּחַת הַצַּפּוֹנִי לַחֲנִי מִשְׁפַּחַת הַחֲנִי לְשׁוֹנִי מִשְׁפַּחַת הַשׁוֹנִי: 16 לְאָזִי מִשְׁפַּחַת הָאֲזִיזִי לַעֲרִי מִשְׁפַּחַת הָעֲרִי: 17 לְאֶדְוֶר מִשְׁפַּחַת הָאֶדְוֶרִי לְאֶרְאֵלִי מִשְׁפַּחַת הָאֶרְאֵלִי: 18 אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת בְּנֵי־גֵד לְפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעִים אֵלֶּף וְחֲמִשָּׁה מֵאוֹת: 19 בְּנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוֹנָן וַיָּמָת עֵר וְאוֹנָן בָּאֵרֶץ כְּנַעַן: 20 וַיְהִיו בְּנֵי־יְהוּדָה לְמִשְׁפַּחַתָּם לְשֹׁלֵה מִשְׁפַּחַת הַשְּׁלֵנִי לְפָרֶץ מִשְׁפַּחַת הַפְּרָצִי לִזְרַח מִשְׁפַּחַת הַזִּרְחִי: 21 וַיְהִיו בְּנֵי־רָפָיִץ לַחֲצִיזֶן מִשְׁפַּחַת הַחֲצִיזֶנִי לַחֲמוּל מִשְׁפַּחַת הַחֲמוּלִי: 22 אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת יְהוּדָה לְפְקֻדֵיהֶם שֵׁשָׁה וְשֶׁבַעִים אֵלֶּף וְחֲמִשָּׁה מֵאוֹת: 23 בְּנֵי יִשְׁשָׁכָר לְמִשְׁפַּחַתָּם חוֹלַעַ מִשְׁפַּחַת הַחוֹלַעִי לְפֹנֶה מִשְׁפַּחַת הַפּוֹנִי: 24 לִישׁוֹב מִשְׁפַּחַת הַיִּשׁוּבִי לְשִׁמְרֹן מִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְרֹנִי: 25 אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת יִשְׁשָׁכָר לְפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְשִׁשִּׁים אֵלֶּף וְשֹׁלֹשׁ מֵאוֹת: 26 בְּנֵי זְבוּלֹן לְמִשְׁפַּחַתָּם לְסֹדֶר מִשְׁפַּחַת הַסֹּדֶר לְאֶלֹן מִשְׁפַּחַת הָאֶלֹנִי לִיחִלָּאֵל מִשְׁפַּחַת הַיִּחִלָּאִלִי: 27 אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת הַזְּבוּלִנִי לְפְקֻדֵיהֶם שְׁשִׁים אֵלֶּף וְחֲמִשָּׁה מֵאוֹת: 28 בְּנֵי יוֹסֵף לְמִשְׁפַּחַתָּם מְנַשֶּׁה וָאֶפְרַיִם: 29 בְּנֵי מְנַשֶּׁה לְמִכִּיר מִשְׁפַּחַת הַמִּכִּירִי וּמִכִּיר הַחֹלִיד אֶת־גִּלְעָד לְגִלְעָד מִשְׁפַּחַת הַגִּלְעָדִי: 30 אֵלֶּה בְּנֵי נֹלַח אֵיֶלֶזֶר מִשְׁפַּחַת הָאֵיֶלֶזֶרִי לְחֶלֶק מִשְׁפַּחַת הַחֶלֶקִי: 31 וָאֶשְׂרִיָּאֵל מִשְׁפַּחַת הָאֶשְׂרִיָּאֵלִי וְשֵׁם מִשְׁפַּחַת הַשְּׁכִמִי: 32 וְשִׁמְדֵּי מִשְׁפַּחַת הַשְּׁמִידֵי וְחֶפֶר מִשְׁפַּחַת הַחֶפְרִי: 33 וְצִלְפָּחֵד בֶּן־חֶפֶר לֹא־הָיוּ לוֹ בָּנִים כִּי אִסְדִּיגוֹת וְשֵׁם בָּנוֹת צִלְפָּחֵד מִחֶלֶה וְנֻעָה הִנֵּלָה מִלָּכָה וְתַרְצָה: 34 אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנֵים וְחֲמִשִּׁים אֵלֶּף וְשֶׁבַע מֵאוֹת: 35 אֵלֶּה בְּנֵי־אֶפְרַיִם לְמִשְׁפַּחַתָּם לְשׁוֹתֶלַח מִשְׁפַּחַת הַשְּׁתִּלְחִי לְכֹכֶר מִשְׁפַּחַת הַכֹּכֶרִי לַחֲתָן מִשְׁפַּחַת הַחֲתָנִי: 36 וְאֵלֶּה בְּנֵי שׁוֹתֶלַח לַעֲרֹן מִשְׁפַּחַת הָעֲרֹנִי: 37 אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת בְּנֵי־אֶפְרַיִם לְפְקֻדֵיהֶם שְׁנֵים וְשֹׁלֹשִׁים אֵלֶּף וְחֲמִשָּׁה מֵאוֹת אֵלֶּה בְּנֵי־יוֹסֵף לְמִשְׁפַּחַתָּם: 38 בְּנֵי בִנְיָמִן לְמִשְׁפַּחַתָּם לְבִלְעַל מִשְׁפַּחַת הַבִּלְעִי לְאַשְׁבֵּל מִשְׁפַּחַת הָאֶשְׁבֵּלִי לְאֶחֱזִירִים מִשְׁפַּחַת הָאֶחֱזִירִי: 39 לְשׁוּפָאֵם מִשְׁפַּחַת הַשׁוּפָאִי לְחוּפָאֵם מִשְׁפַּחַת הַחוּפָאִי: 40 וַיְהִיו בְּנֵי־בִלְעַל אֶרֶד וְנַעֲמָן מִשְׁפַּחַת הָאֶרְדִּי לְנַעֲמָן מִשְׁפַּחַת הַנַּעֲמָנִי: 41 אֵלֶּה בְּנֵי־בִנְיָמִן לְמִשְׁפַּחַתָּם וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וָאַרְבָּעִים אֵלֶּף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת: 42 אֵלֶּה בְּנֵי־דָן לְמִשְׁפַּחַתָּם

Numbers

לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחת הן למשפחתם: 43 כל־משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה וששים אלף וארבע מאות: ס 44 בני אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנה ליש וי משפחת הישוי לבריעה משפחת הבריעי: 45 לבני בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי: 46 ושם בת־אשר שרה: 47 אלה משפחת בני־אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: ס 48 בני נפתלי למשפחתם ליוחצאל משפחת היוחצאלי לגוני משפחת הגוני: 49 ל־יצר משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי:

50 אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות: 51 אלה פקודי בני ישראל שש־מאות אלף ואלף שבע מאות ושלשים: פ 52 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 53 לאלה תחלק הארץ בנחלה במספר שמות: 54 לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו: 55 אך־בגורל יחלק את־הארץ לשמות משות־אבתם ינחלו: 56 על־פי הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט: ס 57 ואלה פקודי הלוי למשפחתם לנרשון משפחת הנרשני לקהת משפחת הקהתי למררי משפחת המררי: 58 אלהו משפחת לוי משפחת הלב ני משפחת החבני משפחת המחלי משפחת המושי משפחת הקרחי וקהת הולד את־עמרם: 59 ושם אשת עמרם יולכבר בת־לוי אשר ילדה אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם את־אהרן ואת־משה ואת מרים אחתם: 60 ויולד לאהרן את־נרב ואת־אביהוא את־אלעזר ואת־איתמר: 61 וימת נרב ואביהוא בהקריבם אש־זרה לפני יהוה: 62 ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל־זכר מבן־חדש ומעלה כיו לא התפקדו בתוך בני ישראל כי לא־נתן להם נחלה בתוך בני ישראל: 63 אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את־בני ישראל בערבת מואב על ידיו ורחו: 64 ובאלה לא־היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את־בני ישראל במדבר סיני: 65 כ־אמר יהוה להם מות ימותו במדבר ולא־יותר מהם איש כי אס־כלב

בְּרִפְנֵה ויהושע בן־נון: ס 27 ותקרבנה בנות צלפחד בן־חפר בן־גלעד בן־מכיר בן־מנשה למשפחת מנשה בן־יוסף ואלה שמות בנותיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה: 2 ותעמדה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאם וכל־העדה פתח אהל־מועד לאמר: 3 אבינו מת במדבר והוא לא־היה בתוך העדה הנועדים עליהוה בעדת־קרח כ־בחסאו מת ובנים לא־היו לו: 4 למה יגרע שם־אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה־לנו אחזה בתוך אחי אבינו: 5 ויקרב משה את־משפטן לפני יהוה: ס 6 ויאמר יהוה אל־משה לאמר: 7 כן בנות צלפחד דברת נחו תתן להם אחות נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את־נחלת אביהן להן: 8 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש כ־יממות ובן אין לו והעברתם את־נחלתו לבתו: 9 ואס־אין לו בת ונתתם את־נחלתו לאחיו: 10 ואס־אין לו אחים ונתתם את־נחלתו לאחי אביו: 11 ואס־אין אחים לאביו ונתתם את־נחלתו לשאריו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיותה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את־משה: ס 12 ויאמר יהוה אל־משה עלה אל־הר העברים הזה וראה את־הארץ אשר נתתי לבני ישראל: 13 וראיתיה אתה ונאספת אל־עמך גס־אתה כאשר נאסף אהרן אחיך: 14 כאשר מריתם פי במדבר־צן במריבת העדה להקדישני במים לעיניהם הם מ־מריבת קדש מדבר־צן: פ 15 וידבר משה אל־יהוה לאמר: 16 יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל־בשר איש על־העדה: 17 אשר־יצא לפנייהם ואשר יבא לפנייהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין־להם רעה: 18 ויאמר יהוה אל־משה קח־לך את־יהושע בן־נון איש אשר־רוח בו וסמכת את־ידך עליו: 19 והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל־העדה וצויתיה אתו לעיניהם: 20 ונתתה מהורדק עליו למען ישמעו כל־עדת בני ישראל: 21 ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על־פיו יצאו ועל־פיו יבאו וכל־בני־ישראל אתו וכל־העדה: 22 ועש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח את־יהושע ויעמידהו לפני אלעזר הכהן ולפני כל־העדה: 23 ויס מך את־ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד־משה: פ

28 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 2 צו את־בני ישראל ואמרת אליהם את־קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו: 3 ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני־שנה חמישים שנים עליה תמיד: 4 את־הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: 5 ועשירית האפה סלת למנה בלולה בשמן פתית רביעת ההין: 6 עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה: 7 ונסכו

רביעת הדין לכבש האחד בקדש הסך נסך שֶׁכֶר ליהוה: 8 ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה: פ 9 וביום השבת שני־כבשים בני־שנה תמימים ושני עֲשָׂרִים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: 10 עלת שבת בשבתו על־עלת התמיד ונסכה: ס 11 ובראשי חֲדָשִׁיכֶם תִּקְרְבוּ עֹלָה ליהוה פרים בני־בקר שנים ואיל אחד כבשים בני־שנה שבעה תמימים: 12 ושלשה עֲשָׂרִים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עֲשָׂרִים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד: 13 ועשרון עֲשָׂרִים סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה: 14 ונס פיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש וזן זאת עלת חֲדָשׁ בחדשו לחדשי השנה: 15 ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על־עלת התמיד ועשה ונסכו: פ 16 ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה: 17 ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבועת ימים מצות יאכל: 18 ביום הראשון מקרא־קדש כל־מלאכת עבדה לא תעשו: 19 והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני־בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם: 20 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עֲשָׂרִים לפר ושני עֲשָׂרִים לאיל תעשו: 21 ועשרון עֲשָׂרִים על־עלת לכבש האחד לשבעת הכבשים: 22 ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם: 23 מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את־אלה: 24 כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה ריח־ניחח ליהוה על־עלת התמיד ועשה ונסכו: 25 וביום השביעי מקרא־קדש יהיה לכם כל־מלאכת עבדה לא תעשו: פ 26 וביום הבכורים בהקריבתם מנחה חדשה ליהוה בשבעתיכם מקרא־קדש יהיה לכם כל־מלאכת עבדה לא תעשו: 27 והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים בני־בקר שנים ואיל אחד שבעה כבשים בני שנה: 28 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עֲשָׂרִים לפר האחד שני עֲשָׂרִים לאיל האחד: 29 ועשרון עֲשָׂרִים לכבש האחד לשבעת הכבשים: 30 שעיר עזים אחד לכפר עליכם: 31 מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימים יהיו־לכם ונספיתם: פ 29 ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא־קדש יהיה לכם כל־מלאכת עבדה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם: 2 ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר ובקר אחד איל אחד כבשים בני־שנה שבעה תמימים: 3 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עֲשָׂרִים לפר שני עֲשָׂרִים לאיל: 4 ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים: 5 ושעיר־עזים אחד חטאת לכפר עליכם: 6 מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונספיתם כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה: ס 7 ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא־קדש יהיה לכם ועניתם את־נפשתיכם כל־מלאכה לא תעשו: 8 והקרבתם עלה ליהוה ריח ניחח פר ובקר אחד איל אחד כבשים בני־שנה שבעה תמימים יהיו לכם: 9 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עֲשָׂרִים לפר שני עֲשָׂרִים לאיל האחד: 10 ועשרון עֲשָׂרִים לכבש האחד לשבעת הכבשים: 11 ושעיר־עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונספיתם: פ 12 ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא־קדש יהיה לכם כל־מלאכת עבדה לא תעשו וחגתם חג ליהוה שבעת ימים: 13 והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פרים בני־בקר שלשה עֲשָׂרִים שנים כבשים בני־שנה ארבעה עֲשָׂרִים תמימים יהיו: 14 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עֲשָׂרִים נים לפר האחד לשלשה עֲשָׂרִים פרים שני עֲשָׂרִים לאיל האחד לשני האילים: 15 ועשרון עֲשָׂרִים לכבש האחד לארבעה עֲשָׂרִים כבשים: 16 ושעיר־עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: פ 17 וביום השני פרים בני־בקר שנים עֲשָׂרִים אילים שנים כבשים בני־שנה ארבעה עֲשָׂרִים תמימים: 18 ומנחתם ונספיתם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: 19 ושעיר־עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספיתם: ס 20 וביום השלישי פרים עֲשָׂרִים עֲשָׂרִים אילים שנים כבשים בני־שנה ארבעה עֲשָׂרִים תמימים: 21 ומנחתם ונספיתם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: 22 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: ס 23 וביום הרביעי פרים עֲשָׂרִים אילים שנים כבשים בני־שנה ארבעה עֲשָׂרִים תמימים: 24 ומנחתם ונספיתם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: 25 ושעיר־עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: פ 26 וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני־שנה ארבעה עֲשָׂרִים תמימים: 27 ומנחתם ונספיתם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: 28 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: ס 29 וביום הששי פרים שמונה אילים שנים כבשים בני־שנה ארבעה עֲשָׂרִים תמימים: 30 ומנחתם ונספיתם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט:

Numbers

31 ושעיר חטאת אחד מלכר עלת התמיד מנחתה ונסכיה: פ **32** וביום השביעי פרים שבעה אילם שנים כבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימים: **33** ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפטם: **34** ושעיר חטאת אחד מלכר עלת התמיד מנחתה ונסכיה: פ **35** ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל־מלאכת עבודה לא תעשו: **36** והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני־שנה שבעה תמימים: **37** מנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפטם: **38** ושעיר חטאת אחד מלכר עלת התמיד ומנחתה ונסכיה: **39** אלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם וגדבתים

לעלתיכם ולמנחתים ולנסכים ולשלמים: **30** ויאמר משה אל־בני ישראל ככל אשר־צוה יהוה את־משה: פ **2** וידבר משה אל־ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה: **3** איש כִּירֹדֶר נדר ליהוה או־שבע שבעה לאסר אסר על־נפשו לא יחל דברו ככל־היצא מפיו יעשה: **4** ואשה כִּירֹדֶר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה: **5** ושמע אביה את־נדרה ואסרה אשר על־נפשה והחריש לה אביה וקמו כל־נדריה וכל־אסר אשר־אסרה על־נפשה יקום: **6** ואם־הניא אביה אתה ביום שמעו כל־נדריה ואסריה אשר־אסרה על־נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כִּי־הניא אביה אתה: **7** ואם־היו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על־נפשה: **8** ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשר־אסרה על־נפשה יקמו: **9** ואם ביום שמע אישה יניא אותה והפר את־נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על־נפשה ויהוה יסלח לה: **10** ונדר אלמנה וגרושה כל אשר־אסרה על־נפשה יקום עליה: **11** ואם־בית אישה נדרה או־אסרה אסר על־נפשה בשבעה: **12** ושמע אישה והחריש לה לא הניא אתה וקמו כל־נדריה וכל־אסר אשר־אסרה על־נפשה יקום: **13** ואם־הפר יפר אתם אישה ביום שמעו כל־מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום אישה הפלם ויהוה יסלח לה: **14** כל־נדר וכל־שבעת אסר לענת נפש אישה יקימו ואישה יפרנו: **15** ואם־החרש יחרש לה אישה מיום אל־יום והקים את־כל־נדריה או את־כל־אסריה אשר עליה הקים אתם כִּי־החרש לה ביום שמעו: **16** ואם־הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את־עונה: **17** אלה התקיים אשר

צוה יהוה את־משה בין איש לאשתו בין־אב לבתו בנעריה בית אביה: פ **31** וידבר יהוה אל־משה לאמר: **2** נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל־עמדי: **3** וידבר משה אל־העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על־מזין לתת נקמתיהוה במדין: **4** אלף למטה אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא: **5** וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה שנים־עשר אלף חלוצי צבא: **6** וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם ואת־פינחס בן־אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחצצרות התרועה בידו: **7** ויצבאו על־מדין כאשר צוה יהוה את־משה ויהרגו כל־זכר: **8** ואת־מלכי מדין הרגו על־חלליהם את־דאוי ואת־דקם ואת־צור ואת־חור ואת־רבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן־בעור הרגו בחרב: **9** וישבו בני־ישראל את־נשי מדין ואת־טפם ואת כל־בהמתם ואת־כל־מקנתם ואת־כל־חילם בזו: **10** ואת כל־עריהם במושבתם ואת כל־שירתם שרפו באש: **11** ויקחו את־כל־השלל ואת כל־המלקוח באדם ובבהמה: **12** ויבאו אל־משה ואל־אלעזר הכהן ואל־עדת בני־ישראל את־השבי ואת־המלקוח ואת־השלל אל־המחנה אל־ערבת מואב אשר על־יבדן ויהיו: **13** ויצאו משה ואלעזר הכהן וכל־נשיאי העדה לקראתם אל־מחוז למחנה: **14** ויבקצו משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה: **15** ויאמר אליהם משה החייתם כל־נזקבה: **16** הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר־מעל ביהוה על־דבר־פעור ותהי המנופה בעדת יהוה: **17** ועתה הרגו כל־זכר בטף וכל־אשה ידעת איש למשכב זכר הרגו: **18** וכל הטף בן שים אשר לא־ידעו משכב זכר החיו לכם: **19** ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע בחלל תחטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם ושביכם: **20** וכל־בגד וכל־כלי־עור וכל־מעשה עזים וכל־כלי־עץ תחטאו: **21** ויאמר אלעזר הכהן אל־אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר־צוה יהוה את־משה: **22** אך את־הזהב ואת־הכסף את־הנחשת את־הברזל את־הבדיל ואת־העפרת: **23** כל־דבר אשר־יבא באש תעבירו באש וטהר אך במי נדה ותחטא וכל אשר לא־יבא באש תעבירו במים: **24** וכבסתם בגדיכם ביום

השביעי ושהרתם ואחר תבאו אל-המחנה: פ 25 ויאמר יהוה אל-משה לאמר: 26 שֶׁאֵת ראש מלקוח השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה: 27 וחצית את-המלקוח בין תפשי המלחמה היצאים לצבא ובין כל-העדה: 28 והרמת מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא אחד נפש מחמש המאות מן-האדם ומן-הבקר ומן-החמרים ומן-הצאן: 29 ממהציתם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה: 30 וממהצת בני-ישראל תקחו אחד אחד מן-החמשים מן-האדם מן-הבקר מן-החמרים ומן-הצאן מכל-הבהמה ונתתה אחס ללויים שמרי משמרת משכן יהוה: 31 ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את-משה: 32 ויהי המלקוח יחד הבז אשר בזזו עם הצבא צאן שש-מאות אלף ושבעים אלף וחמשת-אלפים: 33 ובקר שנים ושבעים אלף: 34 וחמרים אחד וששים אלף: 35 ונפש אדם מן-הנשים אשר לא-ידעו משכב זכר כל-נפש שנים ושלשים אלף: 36 ותהי המחצה חלק היצאים בצבא מספר הצאן שלש-מאות אלף ושלשים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות: 37 ויהי המכס ליהוה מן-הצאן שש מאות חמש ושבעים: 38 והבקר ששה ושלשים אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים: 39 וחמרים חמש ושלשים אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד וששים: 40 ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלשים נפש: 41 ויתן משה את-מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את-משה: 42 וממהצית בני ישראל אשר חצה משה מן-האנשים הצבאים: 43 ותהי מחצת העדה מן-הצאן שלש-מאות אלף ושלשים אלף שבעת אלפים וחמש מאות: 44 ובקר ששה ושלשים אלף: 45 וחמרים שלשים אלף וחמש מאות: 46 ונפש אדם ששה עשר אלף: 47 ויקח משה ממהצת בני-ישראל את-האחוז אחד מן-החמשים מן-האדם ומן-הבהמה ויתן אחס ללויים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את-משה: 48 ויקרבו אל-משה הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות: 49 ויאמרו אל-משה עבדיך נשאו את-ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא-נפקד ממונו איש: 50 ונקרב את-קרבונו יהוה איש אשר מצא כל-יחוב אצעה וצמיד שבעת עגיל וכינום לכפר על-נפשתינו לפני יהוה: 51 ויקח משה ואלעזר הכהן את-היחוב מאתם כל כלי מעשה: 52 ויהיו כל-יחוב התרומה אשר הרימו ליהוה ששה עשר אלף שבע-מאות וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות: 53 אנשי הצבא בזזו איש לו: 54 ויקח משה ואלעזר הכהן את-הזב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל-אהל מועד וזכרון לבני-ישראל לפני יהוה: פ 32 ומקנהו רב היה לבני ראובן ולבני-גד עצום מאד ויראו את-ארצן ועזר ואת-ארצן גלעד והנה המקום מקום מקנה: 2 ויבאו בני-גד ובני ראובן ויאמרו אל-משה ואל-אלעזר הכהן ואל-נשיא העדה לאמר: 3 עמדות ודיבין ועזר ונמרה וחשבון ואלעלה ושכם ונבו ובען: 4 הארץ אשר הפה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה: 5 ויאמרו אים-מצאנו חן בעיניך יתן את-הארץ הזאת לעבדיך לאחזה אל-תעברנו את-הירדן: 6 ויאמר משה לבני-גד ולבני ראובן האחיכם ובאו למלחמה ואתם תשבנו פה: 7 ולמה (תנואון) (תניאון) את-לב בני ישראל מעבר אל-הארץ אשר-נתן להם יהוה: 8 פה עשו אבתיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את-הארץ: 9 ויעלו עד-נחל אשכול ויראו את-הארץ ויניאו את-לב בני ישראל לבלתי-בא אל-הארץ אשר-נתן להם יהוה: 10 ויחראף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר: 11 אסירא את-האנשים העלים ממצרים מבין עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאבותם ליצחק וליעקב כי לא-מלאו אחרי: 12 בלתי כלב בן-יפנה הקניזי ויהושע בן-נון כי מלאו אחרי יהוה: 13 ויחראף יהוה בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה עד-תם כל-הדור העשה הרע בעיני יהוה: 14 והנה קמחם תחת אבתיכם תרבות אנשים חטאים לספות עוד על חרון אפי-יהוה אל-ישראל: 15 כי תשובון מאחרי ויסף עוד להניחו במדבר ושחתם לכל-העם הזה: 16 וינשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו: 17 ואנחנו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אס-הביאנם אל-מקום ושם טפנו בערי המבצר מפני ישבי הארץ: 18 לא נשוב אל-בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו: 19 כי לא נחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחת: פ 20 ויאמר אליהם משה אס-תעשון את-הדבר הזה אס-תחלצו לפני יהוה למלחמה: 21 ועבר לכם כל-חלוצי את-הירדן לפני יהוה עד הורישו את-איביו מפניו: 22 ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשבו ויהיכם נקיים מיהוה ומישראל ויהיח הארץ הזאת לכם לאחזה לפני יהוה:

Numbers

23 ואם־לא תעשון כן הנה חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם: 24 בנו־לכם ערים לשפכם וגדרת לצנאכם והוצא מפיכם תעשו: 25 ויאמר בני־גד ובני ראובן אל־משה לאמר עבדך ישעו כאשר ארני מצוה: 26 טפנו נשינו מקננו וכל־בהמתנו יהיו־שם בערי הגלעד: 27 ועבדך יעברו כל־חלוצי צבא לפני יהוה למלחמה כאשר ארני דבר: 28 ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן־נון ואת־ראשי אבות המטות לבני ישראל: 29 ויאמר משה אליהם אסיעברו בני־גד ובני־ראובן אתכם את־הירדן כל־חלוצי למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם את־ארץ הגלעד לאחיהם: 30 ואם־לא יעברו חלוצים אתכם ונאחזו בתכם בארץ כנען: 31 ויענו בני־גד ובני ראובן לאמר את אשר דבר יהוה אל־עבדך כן נעשה: 32 נחננו נעבר חלוצים לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחוז נחלחנו מעבר לירדן: 33 ויתן להם משה לבני־גד ולבני ראובן ולחציו שבטו מנשה בן־יוסף את־ממלכת סיחן מלך האמורי ואת־ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה מנבלת ערי הארץ סביב: 34 ויבנו בני־גד את־יריבו ואת־עטרת ואת ערער: 35 ואת־עטרת שופן ואת־יעזר וינבחה: 36 ואת־בית נמרד ואת־בית הרן ערי מבצר וגדרת צאן: 37 ובני ראובן בנו את־חשבון ואת־אלעלא ואת קרייתים: 38 ואת־נבו ואת־בעל מעון מוסבת שם ואת־שבכמה ויקראו בשמות את־שמות הערים אשר בנו: 39 וילכו בני מכיר בן־מנשה גלעד גלעד ויורש את־האמורי אשר־בה: 40 ויתן משה את־הגלעד למכיר בן־מנשה וישב בה: 41 ויאר בן־מנשה הלך וילכד את־חוחיתיהם ויקרא אתהן חות יאיר: 42 ונבח הלך וילכד את־קנת ואת־בנתיה ויקרא לה נבח בשמו: פ 33 אלה מסעי בני־ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד־משה ואהרן: 2 ויכתב משה את־מוצאיהם למסעיהם על־פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם: 3 ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני־ישראל ביד רמה לעיני כל־מצרים: 4 ומצרים מקבילים את אשר הפך יהוה בהם כל־בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים: 5 ויסעו בני־ישראל מרעמסס ויחנו בסכת: 6 ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה המדבר: 7 ויסעו מאתם וישב על־פי החירה אשר על־פני בעל צפון ויחנו לפני מנדל: 8 ויסעו מפני החירה ויעברו בחוף־הים המדבר וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה: 9 ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילים שטים עשרה עינת מים ושבעים חמרים ויחננו־שם: 10 ויסעו מאילים ויחנו על־ים־סוף: 11 ויסעו מים־סוף ויחנו במדבר־סין: 12 ויסעו ממדבר־סין ויחנו בדפקה: 13 ויסעו מדפקה ויחנו באלוש: 14 ויסעו מאלוש ויחנו ברפידם ולא־היה שם מים לעם לשתות: 15 ויסעו מרפידם ויחנו במדבר סיני: 16 ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברת התאוה: 17 ויסעו מקברת התאוה ויחנו בחצרת: 18 ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה: 19 ויסעו מרתמה ויחנו ברמן פרץ: 20 ויסעו מרמן פרץ ויחנו בלבנה: 21 ויסעו מלבנה ויחנו ברסה: 22 ויסעו מרסה ויחנו בקהלטה: 23 ויסעו מקהלטה ויחנו בהר־שפר: 24 ויסעו מהר־שפר ויחנו בחדרה: 25 ויסעו מחרדה ויחנו במקהלח: 26 ויסעו מקהלח ויחנו בתחת: 27 ויסעו מתחת ויחנו בתרת: 28 ויסעו מתרת ויחנו במתקה: 29 ויסעו ממתקה ויחנו בחשמנה: 30 ויסעו מחשמנה ויחנו במסרות: 31 ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן: 32 ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד: 33 ויסעו מחר הגדגד ויחנו ביטבתה: 34 ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה: 35 ויסעו מעברנה ויחנו בעציון נבר: 36 ויסעו מעציון נבר ויחנו במדבר־צן הוא קדש: 37 ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אדום: 38 ויעל אהרן הכהן אל־הר ההר על־פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני־ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש: 39 ואהרן בשלש ועשרים ומאת שנה במתו בחר ההר: 40 וישמע הכנעני מלך ערד והוא־ישב בנגב בארץ כנען בבא בני ישראל: 41 ויסעו מחר ההר ויחנו בצלמנה: 42 ויסעו מצלמנה ויחנו בפגון: 43 ויסעו מפגון ויחנו באבא: 44 ויסעו מאבא ויחנו בעיי העברים מנבל מואב: 45 ויסעו מעיים ויחנו בדיבן גר: 46 ויסעו מדיבן גר ויחנו בעלמן דבלתימה: 47 ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני נבו: 48 ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת מואב על ירדן ויחו: 49 ויחנו על־הירדן מבית הישמת עד אבל השטים בערבת מואב: 50 וידבר יהוה אל־משה בערבת מואב על־ירדן ויחו לאמר: 51 דבר אל־בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את־הירדן אל־ארץ כנען: 52 והורשתם את־כל־ישיבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל־משפחתם ואת כל־צלמם מסכתם תאבדו ואת כל־במתם

תשמידו: 53 והורשתם את־הארץ וישבתם־בה כי לכם נתתי את־הארץ לרשת אתה:
 54 והתנחלתם את־הארץ בגורל למשפחתכם לרב תרבו את־נחלתו ולמעט תמעט
 את־נחלתו אל־אשר־יצא לו שמה הגורל לו והיה למשות אבותיכם תתנחלו: 55 ואם־לא
 תורישו את־ישיבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשיכים בעיניכם ולצנינם
 בצדיכם וצִרְרוּ אִתְּכֶם עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ: 56 והיה פֶּאֶשֶׁר דְּמִיתִי לַעֲשׂוֹת
 לָהֶם אַעֲשֶׂה לָכֶם: פ 34 וידבר יהוה אל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם כִּי־אַתֶּם בָּאִים אֶל־הָאָרֶץ כְּנָעַן זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תַּחַל לָכֶם בְּנַחֲלָה אֶרֶץ כְּנָעַן
 לִגְבֻלְתֶּיהָ: 3 והיה לָכֶם פֶּאֶת־גִּבּוֹ מִמִּדְבָּר־צֹן עַל־יְדֵי אָדָם וְהָיָה לָכֶם גְּבוּל גִּבּוֹל נֹגֵב מִקְצֵה
 יַם־הַמֶּלַח קִדְמָה: 4 וְנֹסֵב לָכֶם הַגְּבוּל מִנֹּגֵב לַמַּעֲלָה עֲקָרִים וְעֵבֶר צִנָּה (וְהָיָה) (וְהָיָה)
 תוֹצֵאתוֹ מִנֹּגֵב לְקֶדֶשׁ בְּרָנֶג וְיָצָא חֲצֵר־אֲדָר וְעֵבֶר עֲצֻמָּה: 5 וְנֹסֵב הַגְּבוּל מִעֲצֻמֹּן נַחֲלָה
 מִצְרִים וְהָיָה תוֹצֵאתוֹ הַיָּמָה: 6 וְגְבוּל יָם וְהָיָה לָכֶם הַיָּם הַגְּדוֹל וְגְבוּל זֵה־יְהוּדָה לָכֶם
 גְּבוּל יָם: 7 וְזֵה־יְהוּדָה לָכֶם גְּבוּל צִפּוֹן מִן־הַיָּם הַגָּדֹל תַּחֲאוּ לָכֶם הַר הָהָר: 8 מִהָר הָהָר
 תַּחֲאוּ לָבָא חֶמֶת וְהָיָה תוֹצֵאת הַגְּבוּל צִדְדָה: 9 וְיָצָא הַגְּבוּל זַפְרִיָּה וְהָיָה תוֹצֵאתוֹ
 חֲצֵר עֵינָן וְזֵה־יְהוּדָה לָכֶם גְּבוּל צִפּוֹן: 10 וְהַתְּאֵוִיִּים לָכֶם לִגְבוּל קְדָמָה מִחֲצֵר עֵינָן שָׁפְמָה:
 11 וְיֵרֶד הַגְּבוּל מִשָּׁפֶם הַרְבֵּלָה מִקְדָּם לַעֲנָן וְיֵרֶד הַגְּבוּל וּמָחָה עַל־פֶּתַח יַם־פְּנֵי־קְדָמָה:
 12 וְיֵרֶד הַגְּבוּל הַיַּרְדֵּנָה וְהָיָה תוֹצֵאתוֹ יָם הַמֶּלַח זֹאת תְּהִיָּה לָכֶם הָאָרֶץ לִגְבֻלְתֶּיהָ
 סָבִיב: 13 וְיָצֵא מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תַּתְּנַחֲלוּ אֹתָהּ בְּגוֹרֵל אֲשֶׁר
 צִנָּה יְהוָה לָתֵת לְתִשְׁתֵּת הַמִּשׁוֹת וְחֲצִי הַמִּשְׁתָּה: 14 כִּי לְקָחוּ מִשְׁתָּה בְּנֵי הָרֹאוּבֵנִי לְבֵית
 אֲבֹתָם וּמִשְׁתָּה בְּנֵי־הַגָּדִי לְבֵית אֲבֹתָם וְחֲצִי מִשְׁתָּה מִנִּשְׁתָּה לְקָחוּ נַחֲלָתָם: 15 שְׁנֵי הַמִּשׁוֹת וְחֲצִי
 הַמִּשְׁתָּה לְקָחוּ נַחֲלָתָם מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וְיָרְחוּ קְדָמָה מִזְרָחָה: פ 16 וידבר יהוה אל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר: 17 אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־יִנְחֲלוּ לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ וְלַעֲזֹר הֵכֵן וְיִהְיֶשֶׁע בֶּן־נוּן:
 18 וְנָשִׂיא אֶחָד נָשִׂיא אֶחָד מִמִּשְׁתָּה תִּקְחוּ לַנַּחֲלָה אֶת־הָאָרֶץ: 19 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים לַמִּשְׁתָּה
 יְהוּדָה כָּלֵב בֶּן־יִפְתָּה: 20 וּלְמִשְׁתָּה בְּנֵי שִׁמְעוֹן שְׁמוּאֵל בֶּן־עֲמִיהוּד: 21 לַמִּשְׁתָּה בְּנִימֵן אֶלִּיָּדָד
 בֶּן־פְּסִלֹן: 22 וּלְמִשְׁתָּה בְּנֵי־דָן נָשִׂיא בָקִי בֶן־יִגְלִי: 23 לְבִנֵי יוֹסֵף לַמִּשְׁתָּה בְּנֵי־מְנַשֶּׁה נָשִׂיא
 חֲנִיָּאל בֶּן־אֶפַד: 24 וּלְמִשְׁתָּה בְּנֵי־אֶפְרַיִם נָשִׂיא קִמּוּאֵל בֶּן־שַׁפְּטָן: 25 וּלְמִשְׁתָּה בְּנֵי־זְבוּלֹן נָשִׂיא
 אֲלִיצָפָן בֶּן־פְּרִנָּח: 26 וּלְמִשְׁתָּה בְּנֵי־יִשְׁשָׁכָר נָשִׂיא פְּלִטְיָאל בֶּן־עֵזֶן: 27 וּלְמִשְׁתָּה בְּנֵי־אֲשֶׁר נָשִׂיא
 אַחִיהוּד בֶּן־שְׁלָמִי: 28 וּלְמִשְׁתָּה בְּנֵי־נַפְתָּלִי נָשִׂיא פְּדֵהָאֵל בֶּן־עֲמִיהוּד: 29 אֵלֶּה אֲשֶׁר צִנָּה
 יְהוָה לַנַּחֲלָה אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: פ 35 וידבר יהוה אל־מֹשֶׁה בְּעֶרְבַת מוֹאָב
 עַל־יַרְדֵּן וְיָרְחוּ לֵאמֹר: 2 צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַנוּ לָלוּיִם מִנְּחֻלַּת אֲחֻזָּתָם עָרִים לִשְׁבֹּת
 וּמִגֹּדֶשׁ לְעָרִים סָבִיבֵיהֶם תַּתְּנוּ לָלוּיִם: 3 וְהָיוּ הָעָרִים לָהֶם לִשְׁבֹּת וּמִגֹּדֶשׁ וְהָיוּ
 לִכְהֻמָּתָם וּלְרִכְשָׁם וּלְכָל חֵיתָם: 4 וּמִן רִשֵּׁי הָעָרִים אֲשֶׁר תַּתְּנוּ לָלוּיִם מִקִּיר הָעִיר וְחִיצָהָ
 אֶלֶף אֹמֶה סָבִיב: 5 וּמִדָּתָם מִחוּץ לָעִיר אֶת־פֶּאֶת־קְדָמָה אֶלְפִים בָּאֹמֶה וְאֶת־פֶּאֶת־גִּבּוֹ
 אֶלְפִים בָּאֹמֶה וְאֶת־פֶּאֶת־יָם אֶלְפִים בָּאֹמֶה וְאֶת פֶּאֶת צִפּוֹן אֶלְפִים בָּאֹמֶה וְהָעִיר בְּתוֹךְ
 זֶה יְהִיָּה לָהֶם מִגֹּדֶשׁ הָעָרִים: 6 וְאֵת הָעָרִים אֲשֶׁר תַּתְּנוּ לָלוּיִם אֵת שְׁש־עָרֵי הַמִּקְלָט
 אֲשֶׁר תַּתְּנוּ לָנֹס שָׁמָּה הָרֹצֵחַ וְעַל־יָהִם תַּתְּנוּ אַרְבָּעִים וּשְׁתֵּים עֵר: 7 כָּל־הָעָרִים אֲשֶׁר תַּתְּנוּ
 לָלוּיִם אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה עֵר אֶחָד וְאֶת־מִגֹּדֶשֶׁיהֶן: 8 וְהָעָרִים אֲשֶׁר תַּתְּנוּ מֵאֲחֻזַּת
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הָרֵב תִּרְבוּ וּמֵאֵת הַמַּעַט תִּמְעִטוּ אִישׁ כְּפִי נַחֲלָתוֹ אֲשֶׁר יִנְחֹלוּ יָתֵן
 מִעָרָיו לָלוּיִם: פ 9 וידבר יהוה אל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 10 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
 כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן: 11 וְהַקְרִיתֶם לָכֶם עָרִים עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם
 וְנֹס שָׁמָּה רֹצֵחַ מִכַּה־נֶּפֶשׁ בְּשִׁנְיָה: 12 וְהָיוּ לָכֶם הָעָרִים לַמִּקְלָט מִנָּגֵל וְלֹא יָמוּת הָרֹצֵחַ
 עַד־עָמְדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה לַמִּשְׁפָּט: 13 וְהָעָרִים אֲשֶׁר תַּתְּנוּ שְׁש־עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם:
 14 אֵתוּ שְׁלֹשׁ הָעָרִים תַּתְּנוּ מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וְאֵת שְׁלֹשׁ הָעָרִים תַּתְּנוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן עָרֵי מִקְלָט
 תִּהְיֶינָה: 15 לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגֵּר וּלְתוֹשֵׁב בְּחוּלָם תִּהְיֶינָה שְׁש־הָעָרִים הָאֵלֶּה לַמִּקְלָט לְנוֹס
 שָׁמָּה כָּל־מִכַּה־נֶּפֶשׁ בְּשִׁנְיָה: 16 וְאִם־בְּכָלִי בְּרוּל הִכְהוּ וְיָמוּת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוֹמָת הָרֹצֵחַ:
 17 וְאִם בָּאֵבֶן יָד אֲשֶׁר־יָמוּת בָּהּ הִכְהוּ וְיָמוּת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוֹמָת הָרֹצֵחַ: 18 אוֹ בְּכָלִי
 עֵץ־יָד אֲשֶׁר־יָמוּת בּוֹ הִכְהוּ וְיָמוּת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוֹמָת הָרֹצֵחַ: 19 גָּלַל הָדָם הוּא יָמוּת
 אֶת־הָרֹצֵחַ בְּפָנֵעֻרְבּוֹ הוּא יָמוּת: 20 וְאִם־בְּשִׁנְיָה יִהְדָּפוּ אוֹ־הַשְּׁלִיךְ עָלָיו בְּצִדָּה וְיָמוּת:
 21 אוֹ בְּאִיכָה הִכְהוּ בִּידוֹ וְיָמוּת מוֹת־יוֹמָת הַמִּכָּה רֹצֵחַ הוּא גָּלַל הָדָם יָמוּת אֶת־הָרֹצֵחַ
 בְּפָנֵעֻרְבּוֹ: 22 וְאִם־בְּפֶתַח בְּלֹא־אִיכָה הִדְפּוּ אוֹ־הַשְּׁלִיךְ עָלָיו כָּל־כְּלִי בְּלֹא צִדָּה: 23 אוֹ

Numbers

בְּכָל־אֶבֶן אֲשֶׁר־יָמוּת בָּהּ בְּלֹא רָאוּת וַיִּפֹּל עָלָיו וַיָּמָת וְהוּא לֹא־אֵוִיב לוֹ וְלֹא מִבְּקֶשׁ רָעָתוֹ: 24 וַשִּׁטּוֹ הָעֵדָה בֵּין הַמִּכָּה וּבֵין נֹאֵל הָדָם עַל הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה: 25 וַהֲצִילוּ הָעֵדָה אֶת־הָרֹצֵחַ מִיַּד נֹאֵל הָדָם וַהֲשִׁיבוּ אֹתוֹ הָעֵדָה אֶל־עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר־נָס שָׁמָּה וַיֵּשֶׁב בָּהּ עַד־מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל אֲשֶׁר־מָשַׁח אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ: 26 וְאִם־יֵצֵא יֵצֵא הָרֹצֵחַ אֶת־גִּבּוֹל עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה: 27 וַיִּמָּצֵא אֹתוֹ נֹאֵל הָדָם מִחוּץ לַגִּבּוֹל עִיר מִקְלָטוֹ וְרָצַח נֹאֵל הָדָם אֶת־הָרֹצֵחַ אֵין לוֹ דָּם: 28 כִּי בְעִיר מִקְלָטוֹ יֵשֶׁב עַד־מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל וְאַחֲרֵי מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל יָשׁוּב הָרֹצֵחַ אֶל־אֶרֶץ אֲחֻזָּתוֹ: 29 וְהָיוּ אֵלֶּה לָכֶם לְחֻקֹּת מִשְׁפָּט לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם: 30 כָּל־מִכְהֵנֶפֶשׁ לִפְי עֲדִים יִרְצֵחַ אֶת־הָרֹצֵחַ וְעַד אֶחָד לֹא־יִעֲנֶה בִּנְפֶשׁ לָמוֹת: 31 וְלֹא־תִקְחוּ כֶּפֶר לִנְפֶשׁ רֹצֵחַ אֲשֶׁר־הוּא רָשָׁע לָמוֹת כִּי־מוֹת יוֹמָת: 32 וְלֹא־תִקְחוּ כֶּפֶר לָנוּס אֶל־עִיר מִקְלָטוֹ לָשׁוּב לְשֹׁבֵת בְּאֶרֶץ עַד־מוֹת הַכֹּהֵן: 33 וְלֹא־תִחַנְּפוּ אֶת־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אִתָּם בָּהּ כִּי הָדָם הוּא יַחַנְּף אֶת־הָאֶרֶץ וְלֹא־יִכָּפֵר לָדָם אֲשֶׁר שָׁפַךְ־בָּהּ כִּי־אִם בָּדָם שָׁכֹכוֹ: 34 וְלֹא תִטְמֵא אֶת־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אִתָּם יֹשְׁבֵיהֶם בָּהּ אֲשֶׁר אֵין שָׁכֵן בַּחוּכָה כִּי אֵין יְהוָה שָׁכֵן בַּחוּךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: פ 36 וַיִּקְרְבוּ רָאשֵׁי הָאֲבוֹת לַמִּשְׁפָּחַת בְּנֵי־נִלְעָד בְּיָמֵיכִי בְּיָמֵנִישָׁה מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי יוֹסֵף וַיִּדְבְּרוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפְנֵי הַנָּשִׂאִים רָאשֵׁי אֲבוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: 2 וַיֹּאמְרוּ אֶת־אֲדֹנֵי צִוָּה יְהוָה לַחַת אֶת־הָאֶרֶץ בַּנְּחֻלָּה בְּגִזְרֹל לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲדֹנֵי צִוָּה בִּיהוָה לַחַת אֶת־נַחֲלַת צִלְפָּחַד אֲחִינוּ לְבָנֹתָיו: 3 וְהָיוּ לְאַחַד מִבְּנֵי שִׁבְטֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְנָשִׂים וְנִגְרַעָה נַחֲלָתָן מִנַּחֲלַת אֲבוֹתָיו וְנוֹסֵף עַל נַחֲלַת הַמָּטָה אֲשֶׁר תְּהִינָה לָהֶם וּמִגִּזְרֹל נַחֲלָתָן יִגְרַע: 4 וְאִם־יְהִיָּה הִיבֵל לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנוֹסֵפָה נַחֲלָתָן עַל נַחֲלַת הַמָּטָה אֲשֶׁר תְּהִינָה לָהֶם וּמִנַּחֲלַת מָטָה אֲבוֹתָיו יִגְרַע נַחֲלָתָן: 5 וַיִּצְוּ מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי יְהוָה לֵאמֹר כֵּן מָטָה בְּנֵי־יוֹסֵף דִּבְרִים: 6 זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לְבָנוֹת צִלְפָּחַד לֵאמֹר לָטוֹב בְּעֵינֵיהֶם תְּהִינָה לְנָשִׂים אֵף לַמִּשְׁפָּחַת מָטָה אֲבוֹתָם תְּהִינָה לְנָשִׂים: 7 וְלֹא־תִסָּב נַחֲלָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמָּטָה אֶל־מָטָה כִּי אִישׁ בַּנְּחֻלָּה מָטָה אֲבוֹתָיו יִדְבִּקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל: 8 וְכָל־בֵּית יִרְשָׁת נַחֲלָה מִמָּטוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַחַד מִמִּשְׁפַּחַת מָטָה אֲבוֹתָהּ תְּהִיָּה לְאִשָּׁה לְמַעַן יִירָשׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלַת אֲבוֹתָיו: 9 וְלֹא־תִסָּב נַחֲלָה מִמָּטָה לְמָטָה אַחֵר כִּי־אִישׁ בַּנְּחֻלָּה יִדְבִּקוּ מָטוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 10 כָּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בָנוֹת צִלְפָּחַד: 11 וְתְּהִינָה מַחֲלָה תְּרֻצָּה וְחֻגְלָה וּמִלְכָּה וְנִעָה בָנוֹת צִלְפָּחַד לְבְנֵי דֹדֵיהֶן לְנָשִׂים: 12 מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי־מִנַּשֶׁה בֶּן־יוֹסֵף הָיוּ לְנָשִׂים וְתָהִי נַחֲלָתָן עַל־מָטָה מִשְׁפַּחַת אֲבוֹתָן: 13 אֵלֶּה הַמִּצְוֹת וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבַת מֹואָב עַל יַרְדֵּן וְרָחוּ:

Deuteronomy

1 אלה הדברים אשר דבר משה אל-כל-ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בן-פארן ובין-חפל ולבן וחצרת ודי זהב: **2** אחד עשר יום מחרב דרך הר-שעיר עד קדש ברנע: **3** ויהי בארבעים שנה בעשתי-עשר חודש באתר לחדש דבר משה אל-בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם: **4** אחרי הפתו את סיון מלך האמורי אשר יושב בחשבון זאת עוג מלך הבשן אשר-יושב בעשתרת באררעי: **5** בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את-התורה הזאת לאמור: **6** יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב-לכם שבת בהר הזה: **7** פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל-כל-שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הפגועי והלבנון עד-הנהר הגדל ונהר-פרת: **8** ראה נתתי לפניכם את-הארץ באו ורשו את-הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם: **9** ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא-אוכל לבדי שאת אתכם: **10** יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום כעובדי השמים לרב: **11** יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם: **12** איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם ויריבכם: **13** הבו לכם אנשים חכמים וגבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם: **14** ותענו אתי ותאמרו טוב-הדבר אשר-דברת לעשות: **15** ואקח את-ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אתם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרות ושרים לשבטיכם: **16** ואצוה את-שפטיכם בעת ההוא לאמר שמעו בין-אחיכם ושפטיהם צדק בין-איש ובין-אחיו ובין גרו: **17** לא-תכירו פנים במשפט פקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני-איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתיו: **18** ואצוה אתכם בעת ההוא את כל-הדברים אשר תעשון: **19** ונסע מחרב ונלך את כל-המדבר הגדול והעווא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע: **20** ואמר אלכם באתם עד-הר האמרי אשר-יהוה אלהינו נתן לנו: **21** ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את-הארץ עלה רש כאשר צוה יהוה אלהי אבותיך לך אל-תירא ואל-תחת: **22** ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלח אנשים לפנינו ויחפור לנו את-הארץ וישבו אתנו דבר את-הדרך אשר נעלה-בה ואת הערים אשר נבא אליהן: **23** ויטיב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט: **24** ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד-נחל אשכל וירגלו אתה: **25** ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר-יהוה אלהינו נתן לנו: **26** ולא אביהם לעלת ותמרו את-פי יהוה אלהים: **27** ותרגנו באלהים ותאמרו בשנאת יהוה אלהינו הוציאנו מארץ מצרים לתת אותנו ביד האמרי להשמידנו: **28** אנה אנחנו עלים אחינו המסו את-לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדולות ובצורת בשמים וגם-בני ענקים ראינו שם: **29** ואמר אלכם לא-תערצון ולא-תיראון מהם: **30** יהוה אלהיכם תהלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם: **31** ובמדבר אשר ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא-איש את-בנו בכל-הדרך אשר הלכתם עד-באכם עד-המקום הזה: **32** ובדבר הזה אינכם מאמינים ביהוה אלהיכם: **33** תהלך לפניכם בדרך לחור לכם מקום לחנותכם באש לילה לראתכם בדרך אשר תלכו-בה ובענן יומם: **34** וישמע יהוה את-קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר: **35** אם-יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת לאבותיכם: **36** וזלתי כלב בן-יפנה הוא יראה ולי-אתן את-הארץ אשר דרך-בה ולבני יען אשר מלא אחרי יהוה: **37** גם-בי התאנף יהוה בגללכם לאמר גם-אתה לא-תבא שם: **38** יהושע בן-נון העמד לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כיהוה ינחלנה את-ישראל: **39** ושפכם אשר אמרתם לבן יה יה ובניכם אשר לא-ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה וילחם אתננה והם יירשוהו: **40** ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך ים-סוף: **41** ותענו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר-צונו יהוה אלהינו ותחננו איש את-כלי מלחמתו ותהינו לעלת ההרה: **42** ויאמר יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא-תלחמו כי איני בקרבכם ולא תנפּו לפני איביכם: **43** ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את-פי יהוה ותודו ותעלו ההרה: **44** ויצא האמרי הישב בהר ההוא לקראתכם

וירדפו אתכם כאשר תעשינה הרברים ויכתו אתכם בשעיר ערחרמו: 45 ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא-שמע יהוה בקלכם ולא האזין אליכם: 46 ותשבו בקדש ימים רבים כימים אשר ישבתם: 2 ונפן ונסע המדברה דרך ים-סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב את-הרשעיר ימים רבים: ס 2 ויאמר יהוה אלי לאמר: 3 רב לכם סב את-ההר הזה פנו לכם צפונה: 4 ואת-העם צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני-עשו הישבים בשעיר וייראו מכם ונשמרתם מאד: 5 אל-תתגורו בם כי לא-אתן לכם מארצם עד מדרך כף-הרגל כירישה לעשו נתתי את-הר שעיר: 6 אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם וגם-מים תכרו מאתם בכסף ושתיתם: 7 כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידך וידע לכתך את-המדבר הנדל הזה והו ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך לא חסרת דבר: 8 ונ עבר מאת אחינו בני-עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעצון גבר ס ונפן ונעבר דרך מדבר מואב: 9 ויאמר יהוה אלי אל-תצר את-מואב ואל-תתגר בם מלחמה כי לא-אתן לך מארצו ירשה כי לבני-לוט נתתי את-ער ירשה: 10 האמים לפנים ישובו בה עם גדול ורב ורם פענקים: 11 רפאים יחשבו אחיהם פענקים והמאכים יקראו להם אמים: 12 ובשעיר ישובו החרים לפנים ובני עשו יירשום וישמירום מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר-נתן יהוה להם: 13 עתה קמו ועברו לכם את-נחל זרד ונעברו את-נחל זרד: 14 והימים אשר-הלכנו מקדש ברנע עד אשר-עברנו את-נחל זרד שלשים ושמנה שנה ער-תם כל-הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם: 15 וגם יר-יהוה היתה בם להם מקרב המחנה עד תמם: 16 ויהי כאשר-חמו כל-אנשי המלחמה למות מקרב העם: ס 17 וידבר יהוה אלי לאמר: 18 אתה עבר היום את-גבול מואב את-ער: 19 וקרבת מול בני עמון אל-תצרום ואל-תתגר בם כי לא-אתן מארץ בני-עמון לך ירשה כי לבני-לוט נתתי ירשה: 20 ארץ-רפאים תחשב אחיהו רפאים ישובו בה לפנים והעמנים יקראו להם וזמנים: 21 עם גדול ורב ורם פענקים וישמידם יהוה מפניהם ויירשם וישבו תחתם עד היום הזה: 23 והעמים הישבים בחצרים ער-עזה כפתרים היצאים מכפתור השמידם וישבו תחתם: 24 קומו סעו ועברו את-נחל ארנן ראה נתתי בידך את-סיחון מלך-חשבון האמרי ואת-ארצו החל רש והתגר בו מלחמה: 25 היום הזה אחל תת פחדך ויראתך על-פני העמים תחת כל-השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך: 26 ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל-סיחון מלך חשבון דברי שלום לאמר: 27 אעברה בארצך בדרך בדרך אלך לא אסור ימין ושמאול: 28 אכל בכסף תשברני ואכלתי ומים בכסף תחול לי ושתיתי רק אעברה ברגלי: 29 כאשר עשולי בני עשו הישבים בשעיר והמואבים הישבים בער עד אשר-אעבר את-הירדן אל-הארץ אשר-יהוה אלהינו נתן לנו: 30 ולא אבה סיחון מלך חשבון העברנו בו כירישה יהוה אלהיך את-ירדנו ואמץ את-לכבו למען תתן בידך פנים הנה: ס 31 ויאמר יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את-סיחון ואת-ארצו החל רש לרשת את-ארצו: 32 ויצא סיחון לקראתנו הוא וכל-עמו למלחמה יצא: 33 ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונך אתו ואת-בנו (בנו) (בנו) ואת-כל-עמו: 34 ונלכד את-כל-עריו בעת ההוא ונחרם את-כל-עיר מתם והנשים והטף לא השארנו שריד: 35 רק בהמה בזוני לנו ושלל הערים אשר לכדנו: 36 מערער אשר על-שפת-נחל ארנן והעיר אשר בנחל ועד-הגלעד לא היתה קריה אשר שגבה ממנו את-הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו: 37 רק אל-ארץ בני-עמון לא קרבת כל-יד נחל יבק ועריו הקר וכל אשר-צוה יהוה אלהינו: 3 ונפן ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך-הבשן לקראתנו הוא וכל-עמו למלחמה אדרעי: 2 ויאמר יהוה אלי אל-תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת-כל-עמו ואת-ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון: 3 ויתן יהוה אלהינו בידינו גם את-עוג מלך-הבשן ואת-כל-עמו ונכחו עד-בלתי השאירו שריד: 4 ונלכד את-כל-עריו בעת ההוא לא היתה קריה אשר לא-לקחנו מאתם ששים עיר כל-הכל ארזב ממלכת עוג בבשן: 5 כל-אלה ערים בצרות חומה ג בהה דלתים וברזיח לכד מעריו הפדיו הרבה מאד: 6 ונחרם אותם כאשר עשינו לסיחון מלך חשבון ונחרם כל-עיר מתם הנשים והטף: 7 וכל-הבהמה ושלל הערים בזוני לנו: 8 ונקח בעת ההוא את-הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנן עד-הר חרמון: 9 צידנים יקראו לחרמון שרגן

Deuteronomy

והאמרי ויקראלו שני: 10 כלו ערי המישר וכל-הגלעד וכל-הבשן עד-סלכה ואדרעי ערי ממלכת עוג בבשן: 11 כי רקיעו מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה הוא ברבת בני עמון תשע אמות ארפה וארבע אמות רחבה באמת-איש: 12 ואת-הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא מערער אשר-על-נחל ארנו וחצי-ההר-הגלעד וערו נתתי לראובני ולגדי: 13 ויתר הגלעד וכל-הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארנב לכל-הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים: 14 יאיר בן-מנשה לקח את-כל-חבל ארנב עד-גבול הנשורי והמעבתי ויקרא אותם על-שמו את-הבשן חת יאיר עד היום הזה: 15 ולמכיר נתתי את-הגלעד: 16 ולראובני ולגדי נתתי מן-הגלעד ועד-נחל ארנו תוך הנחל וגבול ועד יבק הנחל וגבול בני עמון: 17 והערכה והירדן וגבול מכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשרת הפסגה מזרחה: 18 ואצו אתכם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את-הארץ הזאת לרשתה חלוצים תעברו לפני אחיכם בני-ישראל כל-בני-חיל: 19 רק נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי כי-מקנה רב לכם ישובו בעריכם אשר נתתי לכם: 20 עד אשר-יניח יהוה לאחיהם ככם וירשו גם-הם את-הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם: 21 ואת-יהושע צויתי בעת ההוא לאמר עיניך הראת את כל-אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כן-עשה יהוה לכל-הממלכות אשר אתה עבר שמה: 22 לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם: 23 ואתחנן אליהו בעת ההוא לאמר: 24 אדני יהוה אתה החלות להראות את-עבדך את-גדלך ואת-ידיך החזקה אשר מי-אל בשמים ובארץ אשר-עשה כמעשיך וכנבורתך: 25 אעברה-נא ואראה את-הארץ הטובה אשר בעבר הירדן הנה הטוב הזה והלבנון: 26 ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב-לך אל-חוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: 27 עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי-לא תעבר את-הירדן הזה: 28 וצו את-יהושע וחו קהו ואמצהו כי-הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את-הארץ אשר תראה: 29 ונשב בנאי מול בית פעור: פ 4 ועתה ישראל שמע אלי-החקים ואל-המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את-הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן לכם: 2 לא תספו על-הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את-מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם: 3 עיניכם הראת את אשר-עשה יהוה בבעל פעור כי כל-האיש אשר הלך אחרי בעל-פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך: 4 ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום: 5 ראו! למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: 6 ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעו את כל-החקים האלה ואמרו רק עם-חכם ונבון הגוי הגדול הזה: 7 כי מרגיו גדול אשר-לו אלהים קרבים אליו פיהוה אלהינו בכל-קראנו אליו: 8 ומי גוי גדול אשר-לו חקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום: 9 רק השמר לך ושמור נפשך מאד פן-תשכח את-הדברים אשר-ראו עיניך ופן-יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך: 10 יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אלי הקהל-לי את-העם ואשמעם את-דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל-הימים אשר הם חיים על-הארמה ואת-בניהם ילמדון: 11 ותקרבון ותעמדון תחת הנהר והנהר בער באש עד-לב השמים חשך ענן וערפל: 12 וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים וזלתי קול: 13 ויגד לכם את-בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על-שני לוחות אבנים: 14 ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: 15 ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיכם כל-תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש: 16 פן-תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל-סמל תבנית זכר או נקבה: 17 תבנית כל-בהמה אשר בארץ תבנית כל-צפור כנף אשר תעוף בשמים: 18 תבנית כל-רמש בארמה תבנית כל-דגה אשר-במים מתחת לארץ: 19 ופן-חשא עיניך השמימה וראית את-השמש ואת-הירח ואת-הכוכבים כל צבא השמים ונדהת והשתחווית להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל-השמים: 20 ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל ממזרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה: 21 ויהוה התאפיין בי על-דברכם וישבע בלבתי עברי את-הירדן ולבלי-יבא אל-הארץ

הטובה אשר יהיה אליה נחן לך נחלה: 22 כי אנכי מת בארץ הזאת איני עבר
את הירדן ואתם עברים וישתם את הארץ הטובה הזאת: 23 השמרו לכם פן תשכחו
את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוה יהוה
אלהיך: 24 כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא: פ 25 כרתוליד בנים ובני בנים
ונושנתם בארץ והשתתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך
להכעיסו: 26 העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבדו תאבדון מהר מעל
הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לאתאריכון ימים עליה כי השמר
תשמדון: 27 והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשאתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה
אתכם שמה: 28 ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא
ישמעון ולא יאכלון ולא יריחו: 29 ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו
בכל לבבך ובכל נפשך: 30 בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת
עדי יהוה אלהיך ושמעת בקלו: 31 כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא
ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע לך: 32 כי שאלנא לזמנים ראשונים אשר יהיו לפניך
למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנגיה
כדבר הגדול הזה או הנשמע כמותו: 33 השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש
כאשר שמעת אתה ויחי: 34 או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת
באתם ובמופתים ובמלחמה וביר חזקה ובזרוע נטויה ובמוצאים גדלים ככל אשר עשה
לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך: 35 אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין
עוד מלבדו: 36 מן השמים השמייע את קולו ואל הארץ הראך את אשו הגדולה
ודבריו שמעת מתוך האש: 37 ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויצאך
בפניו בכחו הגדל ממצרים: 38 להודיש גוים גדלים ועצמים מן מן מפניך להביאך
לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה: 39 וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא
האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: 40 ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר
אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריו ולמען תאריך ימים על הארמה אשר
יהוה אלהיך נתן לך כל הימים: פ 41 אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה
שמש: 42 לנס שמה רוצח אשר ירצח את דרעהו בבלידעת והוא לא ישנא לו מתמול
שלשום ונס אל אחת מן הערים האל וחי: 43 את בצר במדבר בארץ המישר לראובני
ואת דאמת בגלעד לגדי ואת גולן בקשן למנשי: 44 ואת התורה אשר שם משה לפני בני
ישראל: 45 אלה הערים והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם
ממצרים: 46 בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחן מלך האמורי אשר יושב
בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים: 47 ויירשו את ארצו ואת ארץ
עוג מלך הבשן שני מלכי האמורי אשר בעבר הירדן מזרח שמש: 48 מערער אשר
על שפת נחל ארנו ושרהר שיאן הוא חרמון: 49 וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים

הערבה תחת אשרת הפסגה: פ 5 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהים שמע ישראל
את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם
לעשתם: 2 יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב: 3 לא את אבותינו כרת יהוה את ברית
הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים: 4 פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר
מתוך האש: 5 אנכי עמד בין ידיו ובניתיכם בעת ההוא להגיד לכם את דברי יהוה כי
יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר: ס 6 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך
מארץ מצרים מבית עבריים: 7 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: 8 לא תעשה לך
פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ:
9 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים
ועל שלשים ועל רביעים לשנאי: 10 ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי (מצותו) [מצותין]:
ס 11 לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו
לשוא: ס 12 שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוה יהוה אלהיך: 13 ששת ימים תעבד
ועשית כל מלאכתך: 14 ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה
ובנך ויבנתך ועבדך ואמך ושורך וחמך וכל בהמתך ונרך אשר בשעריך למען ינוח
עבדך ואמך כמון: 15 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם
ביר חזקה ובזרע נטויה על כן צוה יהוה אלהיך לעשות את יום השבת: ס 16 כבד
את אביך ואת אמך כאשר צוה יהוה אלהיך למען ואריכון ימך ולמען ייטב לך על

Deuteronomy

הַאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: ס 17 לֹא תִרְצֶנָּה: ס 18 וְלֹא תִנָּאֵף: ס 19 וְלֹא תִנְגַּב: ס 20 וְלֹא תִתְעַנֶּה בִּרְעֶךָ עַד שְׂוֹא: ס 21 וְלֹא תַחְמֹד אִשֶּׁת רֵעֶךָ ס וְלֹא תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ שְׂדֵהוּ וְעַבְדּוֹ וְאִמָּתוֹ שׂוֹר וְחֹמְרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לִרְעֶךָ: ס 22 אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר יְהוָה אֶל־כָּל־קְהָלְכֶם בְּהָר מֹתוֹף הָאֵשׁ הָעֵנָן וְהָעֶרְפֶּל קוֹל נְדוּל וְלֹא יִסָּף וַיִּכְתַּבְכֶּם עַל־שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים וַיִּתֵּן אֵלֶי: ס 23 וַיְהִי כִשְׁמַעְכֶּם אֶת־הַקּוֹל מֹתוֹף הַחֹשֶׁךְ וְהָהָר בָּעֵר בָּאֵשׁ וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כָּל־רֹאשִׁי שְׂבִיטִים וְקִנִּיכֶם: ס 24 וַתֹּאמְרוּ הֵן הֵרָאנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־כַּבְדּוֹ וְאֶת־נִדְלוֹ וְאֶת־קְלוֹ שָׁמַעְנוּ מֹתוֹף הָאֵשׁ הַיּוֹם הַזֶּה כִּי־יִדְבֹר אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וְחִי: ס 25 וַעֲתָה לָמָּה נָמוּת כִּי תִאֲכַלְנוּ הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת אִם־יִסָּפִים אֲנַחְנוּ לְשַׁמֵּעַ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עוֹד וְנַחֲנוּ: ס 26 כִּי מִי כָל־בָּשָׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים מִדְּבַר מֹתוֹף־הָאֵשׁ כְּמִנִּי וַיַּחֲ: ס 27 קִרַּב אֹתָהּ וְשָׁמַע אֶת כָּל־אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֹתוֹ תִּדְבֹּר אֵלֵינוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר יִדְבֹּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ וְשָׁמַעְנוּ וְעָשִׂינוּ: ס 28 וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹל דְּבָרֵיכֶם בְּדַבְּרֶכֶם אֵלַי וַיֹּאמַר יְהוָה אֵלַי שְׁמַעְתִּי אֶת־קוֹל דְּבָרֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְרוּ אֵלַיךְ הַיּוֹשִׁיבוּ כָל־אֲשֶׁר דִּבְרוּ: ס 29 מִי־יִתֵּן וְהָיָה לְבָבְכֶם זֶה לָהֶם לִירֵאָה אֹתִי וּלְשֹׁמֵר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי כָּל־הַיָּמִים לְמַעַן יִיטַב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעֹלָם: ס 30 לָךְ אָמַר לָהֶם שׁוּבוּ לָכֶם לְאֶהֱלִיכֶם: ס 31 וְאֹתָהּ פָּה עֹמֵד עֹמֵד וְאִדְבַּרְהָ אֵלֶיךָ אֶת כָּל־הַמִּצְוֹת וְהַחֲקִים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּלְמְדֶם וְעָשׂוּ בְּאֶרֶץ אֲנֹכִי נָתַן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ: ס 32 וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כְּאֲשֶׁר צֻוֶּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲתֶכֶם לֹא תִסְרוּ יָמִין וּשְׂמָאל: ס 33 בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צֻוֶּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲתֶכֶם תֵּלְכוּ לְמַעַן תַּחְיוּ וְיָטוּב לָכֶם וְהִאֲרַכְתֶּם יָמִים בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר תִּירְשׁוּ: ס 6 וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֲקִים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צֻוֶּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לַלְמֹד אֲתֶכֶם לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: ס 2 לְמַעַן תִּירֹא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹר אֶת־כָּל־חֻקָּיו וּמִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה אֹתָהּ וּבִנְךָ וּבִתְּךָ וְכָל־בְּנֵיךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ וּלְמַעַן יֵאָרְכוּ יָמֶיךָ: ס 3 וּשְׁמַעְתָּ יִשְׂרָאֵל וְשִׁמַּרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יִיטַב לָךְ וְאֲשֶׁר תִּרְבּוֹן מֵאֵד כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדִבְשָׁ: ס 4 שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד: ס 5 וְאַהֲבַת אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לֵבְכָךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדְךָ: ס 6 וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם עַל־לֵבְכָךָ: ס 7 וּשְׁנַתָּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבִלְכַתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבִשְׁכַבְּךָ וּבְקוּמְךָ: ס 8 וְקִשְׁרַתָּם לְאוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטָפָת בֵּין עֵינֶיךָ: ס 9 וְכִתַּבְתָּם עַל־מִזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעֶיךָ: ס 10 וְהָיָה כִּי יִבְאֵאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיִשְׂקָב לַחַת לָךְ עָרִים גְּדוֹלֹת וְטֹבָת אֲשֶׁר לֹא־בִנִּיתָ: ס 11 וּבְחַיִּים מְלֹאִים כָּל־טוֹב אֲשֶׁר לֹא־מֵלֶאכֶת וּבְרַת חֲצוּבִים אֲשֶׁר לֹא־חֻצַּבְתָּ כְּרָמִים וְיִיתִים אֲשֶׁר לֹא־נִטְעַתָּ וְאִכְלַת וּשְׁבַעְתָּ: ס 12 הַשֹּׁמֵר לָךְ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצִיאָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים: ס 13 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירֹא וְאֹתוֹ תַעֲבֹד וּבְשִׁמּוֹ תִשְׁבַּע: ס 14 לֹא תִלְכּוּן אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיכֶם: ס 15 כִּי אֵל קָנָא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ פֶּן יִזְרֶה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּךָ וְהִשְׁמִידְךָ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה: ס 16 לֹא תִנְסֵא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כְּאֲשֶׁר נִסִּיתֶם בְּמִסְפָּה: ס 17 שְׁמוֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְעֲדַתוֹ וְחֻקָּיו אֲשֶׁר צֻוֶּה: ס 18 וְעָשִׂיתָ הַיִּשָּׁר וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה לְמַעַן יִיטַב לָךְ וּבָאֵת וִירִשְׁתָּ אֶת־הָאֶרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם: ס 19 הַדֶּרֶךְ אֶת־כָּל־אִיבֶיךָ מִפְּנֶיךָ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: ס 20 כִּי־יִשְׁאַלְךָ בֶּןְךָ מָחָר לֵאמֹר מָה הָעֲדַת וְהַחֲקִים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צֻוֶּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲתֶכֶם: ס 21 וְאָמַרְתָּ לְבֶנְךָ עֲבָדִים הָיוּ לִפְרָעָה בְּמִצְרַיִם וַיּוֹצִיאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֹזֶק: ס 22 וַיִּתֵּן יְהוָה אוֹתוֹת וּמִפְתִּים גְּדוֹלִים וְרַעִיּוֹם בְּמִצְרַיִם כְּפָרַעְה וּבְכָל־בֵּיתוֹ לְעֵינֵינוּ: ס 23 וְאוֹתוֹ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הָבִיאוּ אֹתָנוּ לַחַת לָנוּ אֶת־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם: ס 24 וַיּוֹצֵנוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַחֲקִים הָאֵלֶּה לִירֵאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל־הַיָּמִים לְחַיֵּינוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה: ס 25 וְצִדְקָה תִּהְיֶה לָנוּ כִּי־נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כְּאֲשֶׁר צֻוֶּה: ס 7 כִּי יִבְאֵאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר־אָתָּה בְּאֲשֶׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנִשְׁל גּוֹיִם־רַבִּים מִפְּנֶיךָ תַּחְתִּי וְהִנְגַּשְׁתִּי וְהִאֲמַרְתִּי וְהִפְנַעְתִּי וְהִפְרָצִי וְהִיבֹסִי שְׁבַע־גּוֹיִם רַבִּים וְעַצְמוֹתֵם מִמּוֹךְ: ס 2 וַיִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהִפְתִּיתָ הַחֲרָם תַּחְתִּים אֹתָם לֹא־תִכְרַת לָהֶם בְּרִית וְלֹא תִחַנֵּם: ס 3 וְלֹא תַחַחְתֵּן בָּם בְּחֵף לֹא־תַחַתֵּן לָבָנוּ וּבָנוּ לֹא־תַחַתֵּן לְבָנֶיךָ: ס 4 כִּי־יִסֹּר אֶת־בְּנֶיךָ מֵאֲחֵרֵי וְעַבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְחָרָה אֶת־יְהוָה בְּכֶם וְהִשְׁמִידְךָ מֵהָר: ס 5 כִּי־אִם־כֹּה תַעֲשׂוּ לָהֶם מִזְבְּחֵיהֶם תִּתְּצוּ וּמִצְבָּתָם תִּשְׁבְּרוּ וְאִשְׁרֵיהֶם תִּגְדַּעוּ וּפְסִילֵיהֶם תִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ: ס 6 כִּי עִם קְדוֹשׁ אֹתָהּ לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּךָ בָּחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִהְיוֹת לוֹ

לעם סג' לה מפל' העמים אשר על-פני האדמה: ס' 7 לא מרובכם מכל-העמים חשק יהיה
 בכם ויבחר בכם כִּי־אתם המעט מכל-העמים: 8 כִּי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו
 את־השבעה אשר נשבע לאבותיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים
 מיד פרעה מלך־מצרים: 9 וידעת כי־יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר
 הברית והחסד לאהבו ולשמרו (מצותו) (מצותיו) לאלף דור: 10 ומשלם לשנאיו אל־פניו
 להאבירו לא יאחר לשנאו אל־פניו ישלם־לו: 11 ושמרת את־המצוה ואת־החקים
 ואת־המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם: פ' 12 והיה עקב תשמעו את המשפטים
 האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את־הברית ואת־החסד אשר נשבע
 לאבותיך: 13 ואהבך וברכך והרבך וברך פרי־בטנך ופרי־אדמתך דגנך ותרשך ויצהרך
 שגור־אלפיך ועשתרת צאנך על האדמה אשר־נשבע לאבותיך לחת לך: 14 ברך תהיה
 מכל־העמים לא־יהיה בך עקר ועקרה ובכהמתך: 15 והסיר יהוה ממך כל־חלי
 וכל־מדי מוצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתתם בכל־שנאיך: 16 ואכלת
 את־כל־העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא־תחס עינך עליהם ולא תעבד את־אלהיהם
 כִּי־מוקש הוא לך: ס' 17 כי תאמר בלבבך רבים הנוים האלה ממני איכה אוכל
 להורישם: 18 לא תירא מהם זכר תזכר את אשר־עשה יהוה אלהיך לפרעה
 ולכל־מצרים: 19 המוסת הגדלת אשר־ראו עיניך והאמת והמפתים וניד החזקה והזרע
 הנטויה אשר הוצאך יהוה אלהיך כִּי־עשה יהוה אלהיך לכל־העמים אשר־אתה רוא
 מפניהם: 20 וגם את־הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד־אבד הנשאים והנסתרים מפניך:
 21 לא תעריץ מפניהם כִּי־יהוה אלהיך בקרבך אל גדול וגורא: 22 ונשל יהוה אלהיך
 את־הנוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן־תרבה עליך חית השדה:
 23 ונתתם יהוה אלהיך לפניך והקם מהומה גדלה עד השמדם: 24 ונתן מלכיהם בידך
 והאבות את־שמן מתחת השמים לא־יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם: 25 פסילי
 אלהיהם תשרפון באש לא־תחמור כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תנקש בו כי תועבת
 יהוה אלהיך הוא: 26 ולא־תביא תועבה אל־ביתך והיות חרם כמותו שקין ו תשקצנו

ותעבו תתעבנו כִּי־חרם הוא: פ' 8 כל־המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמעו לעשות
 למען תחיו ורבותם ובאתם וירשתם את־הארץ אשר־נשבע יהוה לאבותיכם: 2 וזכרת
 את־כל־הדרך אשר הליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענך לנסתך
 לדעת את־אשר בלבבך תחשמו (מצותו) (מצותיו) אמ־לא: 3 ויענך וירעבך ויאכלך
 את־הקן אשר לא־ידעת ולא ידעו אבותיך למען הודעך כי לא על־הלחם לבדו יחיה
 האדם כי על־כל־מוצא פִּיהוּ יהיה האדם: 4 שמלכת לא בלחה מעליך ויגלך לא
 בצקה זה ארבעים שנה: 5 וידעת עס־לבבך כי כאשר יוסר איש את־בנו יהוה אלהיך
 מוסרך: 6 ושמרת את־מצוה יהוה אלהיך ללכת בדרךיו וליראה אותו: 7 כי יהוה
 אלהיך מביאך אל־ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר:
 8 ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ־זית שמן ודבש: 9 ארץ אשר לא במסכנת
 תאכל־בה לחם לא־תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומתהרריה תחצב נחשת:
 10 ואכלת ושבעת וברכת את־יהוה אלהיך על־הארץ הטבה אשר נתן־לך: 11 השמר לך
 פן־תשכח את־יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטי וחקתיו אשר אנכי מצוך היום:
 12 פן־תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת: 13 ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב
 ירבה־לך וכל אשר־לך ירבה: 14 ורם לבבך ושכחת את־יהוה אלהיך המוציאך מארץ
 מצרים מבית עבדים: 15 המולכך במדבר הגדל והגורא נחשו שרף ועקרב וצמאון אשר
 איך־מים המוציא לך מים מצור החלמיש: 16 המאכלך מן המדבר אשר לא־ידעו
 אבותיך למען ענך ולמען נסתך להיטבך באחריתך: 17 ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי
 עשה לי את־החיל הזה: 18 וזכרת את־יהוה אלהיך כי הוא נתן לך כח לעשות חיל
 למען הקים את־בריתו אשר־נשבע לאבותיך כיום הזה: פ' 19 והיה אם־שכח תשכח
 את־יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחית להם הערתי בכם
 היום כי אבד תאבדון: 20 כנו ים אשר יהוה מאבד מפניכם כן תאבדון עקב לא

תשמעו בקול יהוה אלהיכם: פ' 9 שמע ישראל אתה עבר היום את־הדרך לבא לרשת
 גוים גדלים ועצמים ממך ערים גדלות ובצורת בשמים: 2 עס־גדול ורם בני ענקים אשר
 אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק: 3 וידעת היום כי יהוה אלהיך
 הוא־העבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר

Deuteronomy

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה לְךָ: 4 אֶל־תֹּאמַר בִּלְבָבְךָ בְּהִדָּף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֹתָם מִלִּפְנֵיךָ לֵאמֹר
בְּצִדְקָתִי הִבֵּאתִי יְהוָה לְרִשְׁתָּהּ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבִרְשַׁעַת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְהוָה מוֹרִישָׁם
מִפְּנֵי: 5 לֹא בְּצִדְקָתְךָ וּבִישׁוּר לִבְבְּךָ אַתָּה בָּא לְרִשְׁתָּהּ אֶת־אֶרֶץ כִּי בִרְשַׁעְתָּהּ הַגּוֹיִם
הָאֵלֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישָׁם מִפְּנֵי וְלִמְעַן הָקִים אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לֵאבְדֹתֶיךָ
לְאַבְרָהָם לִיצְחָק וְלִיִּצְחָק: 6 וְיָדַעְתָּ כִּי לֹא בְּצִדְקָתְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ אֶת־הָאָרֶץ
הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ כִּי עִם־קִשְׁה־עֶרְףָּ אַתָּה: 7 זָכַר אֶל־תִּשְׁכַּח אֶת אֲשֶׁר־הִקְצַפְתָּ
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמוֹדָבָר לִמְנִי־הַיּוֹם אֲשֶׁר־יֵצְאָתָּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־בָּאֲכֶם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה
מִמֶּרְיָם הַיִּיתָ עִם־יְהוָה: 8 וּבַחֲרֹב הִקְצַפְתָּם אֶת־יְהוָה וַיִּתְאַפֵּף יְהוָה בְּכֶם לְהַשְׁמִיד אֹתְכֶם:
9 בַּעֲלִיתִי הָהָרָה לִקְחַת לִוְחַת הָאֲבָנִים לִוְחַת הַבְּרִית אֲשֶׁר־כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם וְאֲשַׁבּ בְּהָר
אֲרָבָעִים יוֹם וָאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי: 10 וַיִּתֵּן יְהוָה אֵלַי
אֶת־שְׁנֵי לִוְחַת הָאֲבָנִים כְּתוּבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים וְעָלִיהֶם כְּכֹל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
עִמָּכֶם בְּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בְּיוֹם הַקֹּהֵל: 11 וַיְהִי מִקֵּץ אֲרָבָעִים יוֹם וָאַרְבָּעִים לַיְלָה נָתַן יְהוָה
אֵלַי אֶת־שְׁנֵי לִחַת הָאֲבָנִים לִוְחַת הַבְּרִית: 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוֹם רֵד מִהָר זֶה כִּי
שָׁחַת עָמַךְ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם סָרוּ מִהָר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתָם עָשׂוּ לָהֶם מִסָּכָה:
13 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר רְאִיתִי אֶת־הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עִם־קִשְׁה־עֶרְףָּ הוּא: 14 הֲרַף מִמֶּנִּי
וְאֲשִׁמִּידָם וְאִמְחָה אֶת־שְׁמָם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ לְגוֹי־עֲצוֹם וָרֵב מִמֶּנִּי: 15 וְאִפֹּן
וְאֵרֵד מִן־הָהָר וְהָהָר בָּעָר בָּאֵשׁ וְשָׁנִי לִחַת הַבְּרִית עַל שְׁתֵּי יָדָי: 16 וְאֵרָא וְהִנֵּה חֲטֵאתֶם
לִיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עֲשִׂיתֶם לָכֶם עֵגֶל מִסָּכָה סָרְתֶם מִהָר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֹתְכֶם:
17 וְאֶחָפֶשׂ בְּשָׁנִי הִלַּחַת וְאֶשְׁלַכֶם מֵעַל שְׁתֵּי יָדָי וְאֶשְׁבַּרְם לְעֵינֵיכֶם: 18 וְאֶתְנַפֵּל לִפְנֵי יְהוָה
כְּרָאֵשׁ נָה אֲרָבָעִים יוֹם וָאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי עַל
כָּל־חֲטֵאתְכֶם אֲשֶׁר חֲטֵאתֶם לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ: 19 כִּי יִלְחֲתִי מִפְּנֵי הָאֵף
וְתַחֲמָה אֲשֶׁר קָצַף יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהַשְׁמִיד אֹתְכֶם וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם בַּפֶּעַם הַהוּא:
20 וּבֵאֵהָרֶן הַתְּמָנֶה יְהוָה מֵאֵד לְהַשְׁמִידוֹ וְאֶתְנַפֵּל נִסְבַּעַד אֲהַרֵן בַּעַת הַהוּא:
21 וְאֶת־חֲטֵאתְכֶם אֲשֶׁר־עֲשִׂיתֶם אֶת־הַעֲגֹל לִקְחָתִי וְאֶשְׂרַף אֹתָהּ בָּאֵשׁ וְאֶכַּת אֹתָהּ שַׁחוֹן הַיִּטֵּב
עַד אֲשֶׁר־יִבֶּקַּע לַעֲפָר וְאֶשְׂלַף אֶת־עַפְרוֹ אֶל־הַנָּחַל הַיָּרֵד מִן־הָהָר: 22 וּבַחֲבַעְרָה וּבִמְסָה
וּבִקְבֻרַת הַתְּמָנֶה מִקְצָפִים הַיִּיתָם אֶת־יְהוָה: 23 וּבִשְׁלַח יְהוָה אֹתְכֶם מִקְדָּשׁ בְּרַנֵּעַ לֵאמֹר
עָלוּ וּרְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם וּתְמַרְוּ אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלֹא הֶאֱמַנְתֶּם לִי וְלֹא
שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלִי: 24 מִמֶּרְיָם הַיִּיתָם עִם־יְהוָה מִיּוֹם דַּעַתִּי אֹתְכֶם: 25 וְאֶתְנַפֵּל לִפְנֵי יְהוָה אֵת
אֲרָבָעִים הַיּוֹם וְאֶת־אֲרָבָעִים הַלַּיְלָה אֲשֶׁר הִתְנַפַּלְתִּי כִּי־אֹמַר יְהוָה לְהַשְׁמִיד אֹתְכֶם:
26 וְאֶתְנַפֵּל אֶל־יְהוָה וְאֹמַר אֵרֵנִי יְהוָה אֶל־תִּשְׁכַּח עָמָךְ וְנִחַלְתָּךְ אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְּנִדְלָךְ
אֲשֶׁר־הוֹצַאתָ מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה: 27 זָכַר לַעֲבֹדֶיךָ לְאַבְרָהָם לִיצְחָק וְלִיִּצְחָק אֶל־תִּפֹּן
אֶל־קִשְׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל־רַשְׁעוֹ וְאֶל־חֲטֵאתָיו: 28 פְּרִיאֲמֹרוֹ הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָנוּ מִשָּׁם
מִבְּלִי יָכַלְתָּ יְהוָה לְהִבָּיֵא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־דִּבַּר לָהֶם וּמִשְׁנֵאתָו אוֹתָם הוֹצִיאָם לְהַמָּתֵם
בְּמוֹדָבָר: 29 וְתָם עָמָךְ וְנִחַלְתָּךְ אֲשֶׁר הוֹצַאתָ בְּכַחַךְ הַגָּדֹל וּבִדְרֹעַ הַנְּטוּיָה: פ 10 בַּעַת
הַהוּא אָמַר יְהוָה אֵלַי פֶּסֶל־לֶךְ שְׁנֵי־לִוְחַת אֲבָנִים כְּרָאֲשֵׁינִים וְעָלָה אֵלַי הָהָרָה וְעֲשִׂיתָ לְךָ
אֲרוֹן עֵץ: 2 וְאֶכְתֹּב עַל־הִלַּחַת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הִלַּחַת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שָׁכַרְתָּ
וְשָׁמַתָם בָּאֲרוֹן: 3 וְאֶעֱשֶׂה אֲרוֹן עֵצִי שְׁטִים וְאֶפְסֹל שְׁנֵי־לִחַת אֲבָנִים כְּרָאֲשֵׁינִים וְאֶעַל הָהָרָה
וְשָׁנִי הִלַּחַת בְּיָדִי: 4 וְיִכְתֹּב עַל־הִלַּחַת כְּמוֹכָתָהּ הָרִאשׁוֹן אֶת עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה אֵלֵיכֶם בְּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ וַיִּתְּנֶם יְהוָה אֵלַי: 5 וְאִפֹּן נֹאדָד מִן־הָהָר
וְאֲשֶׁם אֶת־הִלַּחַת בָּאֲרוֹן אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי וַיְהִי שֵׁם כְּאֲשֶׁר צִוֵּנִי יְהוָה: 6 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נָסְעוּ
מִבֵּאֵרַת בְּנֵי־עֶזְקָן מוֹסֶרָה שָׁם מֵת אֲהָרֹן וַיִּקְבְּר שָׁם וַיִּכְתֹּן אֶלְעָזָר בְּנֵי תַחֲתָיו: 7 מִשָּׁם
נָסְעוּ הַגִּדְגָּדָה וּמִן־הַגִּדְגָּדָה יִשְׁכַּתָּה אֶרֶץ נַחֲלִי מַיִם: 8 בַּעַת הַהוּא הִבְדִּיל יְהוָה אֶת־שִׁבְט
הַלֵּוִי לְשֵׁאת אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה לְעַמֹּד לִפְנֵי יְהוָה לְשָׁרְתוֹ וּלְכַבֵּד בְּשִׁמּוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
9 עַל־כֵּן לֹא־הָיָה לָלוֹי חֶלֶק וְנִחְלָה עִם־אֲחָיו יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לוֹ: 10 וְאֲנֹכִי עֲמַדְתִּי בְּהָר פְּזִמִּים הָרִאשֹׁנִים אֲרָבָעִים יוֹם וָאַרְבָּעִים לַיְלָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה
אֵלַי גַּם בַּפֶּעַם הַהוּא לֹא־אָבָה יְהוָה הַשְׁחִיתֶךָ: 11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוֹם לֶךְ לְמִסְעֶ לִפְנֵי
הָעָם וּבִבְאוֹ וּרְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָם לְתַתָּהּ לָהֶם: פ 12 וַעֲתָה יִשְׂרָאֵל מֶה
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁאֵל מֵעַמֶּךָ כִּי אִם־לִירְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִלְכַת בְּכָל־דְּרָכָיו וּלְאַהֲבָה
אוֹתוֹ וּלְעֹבֵד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ: 13 לְשֹׁמֵר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה
וְאֶת־חֻקָּיו אֲשֶׁר אֲנִי מֵצוּךְ הַיּוֹם לְטוֹב לְךָ: 14 הֵן לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ הַשְּׁמִים וְשְׁמֵי הַשְּׁמַיִם

הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר־בָּהּ: 15 רַק בְּאֶבְתָּיִךְ חָשַׁק יְהוָה לֵאחֲבָה אוֹתָם וַיִּבְחַר בְּזֶרַעַם אַחֲרֵיהֶם
בָּכֶם מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־זֶה הוּא: 16 וּמִלָּתָם אַתְּ עָרַלְתָּ לְבַבְכֶּם וְעַרְפְּכֶם לֹא חָקְשׁוּ עוֹד:
17 כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר
לֹא־יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד: 18 עֲשֵׂה מִשְׁפָּט יְתוֹם וְאַלְמָנָה וְאֲהַב נֹר לַתָּת לוֹ לֶחֶם
וְשִׁמְלָה: 19 וְאֲהַבְתָּם אֶת־הַנֶּגֶר כִּי־גֵרִים הָיִיתֶם בָּאָרֶץ מִצְרַיִם: 20 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירָא
אִתּוֹ תַעֲבֹד וְבוֹ תִירָבַק וּבְשִׁמּוֹ תִשָּׁבַע: 21 הוּא תִהְלַחְךָ וְהוּא אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר־עָשָׂה אִתָּךְ
אֶת־הַגְּדֻלָּת וְאֶת־הַנּוֹרָא הָאֵל הַאֵל אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ: 22 בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אִבְתָּיִךְ מִצְרַיִמָּה
וְעַתָּה שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב: 11 וְאֲהַבְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּשְׁמִרַת
מִשְׁמֵרְתּוֹ וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו וּמִצְוֹתָיו כָּל־הַיָּמִים: 2 וַיִּדְעֻתָּם הַיּוֹם כִּי לֹא אֶת־בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר
לֹא־יָדְעוּ וְאֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֶת־מוֹסֵר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת־גִּדְּלוֹ אֶת־יָדוֹ הַחֹזֶק וְזִרְעוֹ הַנּוֹשִׁיָּה:
3 וְאֶת־אֲחֵיתִי וְאֶת־מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה בְּחוּךְ מִצְרַיִם לַפְרֵעָה מִלֶּךְ־מִצְרַיִם וּלְכָל־אֶרֶצוֹ:
4 וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְחַיִּל מִצְרַיִם לְסוֹסָיו וּלְרִכְבּוֹ אֲשֶׁר הִצִּיף אֶת־יָם־סוּף עַל־פְּנֵיהֶם בְּרֹדֶפָם
אֲחֵרֵיכֶם וַיַּאֲבֹדָם יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 5 וְאֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם בְּמִדְבָּר עַד־בְּאֲכֶם עַד־הַמִּקְוֶה
הַזֶּה: 6 וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָתְךָ וּלְאֵבִירְךָ בְּנִי אֵלִיָּאב בֶּן־רָאוּבֵן אֲשֶׁר פָּצְתָה הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ
וּתְבַלַּעַם וְאֶת־בְּתִיתָם וְאֶת־אֱהֲלֵיתָם וְאֶת כָּל־הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם בְּקֶרֶב כָּל־יִשְׂרָאֵל:
7 כִּי עֵינֶיכֶם הָרָא אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגָּדֹל אֲשֶׁר עָשָׂה: 8 וּשְׁמֵרְתָם אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר
אֲנִי מְצַוֶּךְ הַיּוֹם לִמְעַן תַּחֲזִקוּ וּבְאֵתָם וַיִּרְשֻׁתָּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם עֹבְרִים שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ: 9 וּלְמַעַן תִּתְּרִיכוּ יָמִים עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לַתָּת לָהֶם
וּלְזֶרַעֲךָ אָרֶץ זָבַת חֶלֶב וְרֹבֵשׁ: 10 כִּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם בָּא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא כִאֲרִין
מִצְרַיִם הוּא אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִשָּׁם אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת־זֶרְעֶךָ וְהִשְׁקִיתָ בְּרִגְלְךָ כֶּנֶן הַיָּרֵק:
11 וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ אָרֶץ הָרִים וּבִקְעָתָה לְמִטַּר הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתַּחֲוֶיֶם:
12 אָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דָּרַשׁ אֶתָּה תָּמִיד עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מְרִשִּׁית הַשָּׁנָה וְעַד
אַחֲרִית שָׁנָה: 13 וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתָּ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֲתֶכֶם הַיּוֹם
לֵאחֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֹבְדוֹ בְּכָל־לִבְכֶּם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: 14 וְנָתַתִּי מִטַּר־אֲרָצְכֶם
בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסַּפְתִּי דִגְנְךָ וְחִירְשְׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: 15 וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֹׁדֶךְ לִבְהֵמַתְךָ
וְאָכְלָתָ וּשְׂבַעְתָּ: 16 הַשְׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶּם וּסְרַתֶם וּעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: 17 וְחָרָה אִפְיָהּ וְהָיָה בָכֶם וְעֲצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאָדָמָה לֹא
תִתֵּן אֶת־יִבּוּלָהּ וּבְאֲדָתָם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ תִּטְבָּה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: 18 וּשְׁמַתֶם
אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־לִבְכֶּם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אִתָּם לְאוֹת עַל־יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֶת בֵּין
עֵינֵיכֶם: 19 וּלְמִדְתָּם אֲתֶם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְחֶךָ בְּבִיתְךָ וּבְלַחְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ
וּבְקוּמְךָ: 20 וּכְתַבְתֶּם עַל־מוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: 21 לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל
הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לַתָּת לָהֶם כִּי־יִמֵּי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ: 22 כִּי
אִם־שָׁמַר תִּשְׁמְרוּ אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֲתֶכֶם לַעֲשֹׂתָהּ לֵאחֲבָה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם לִלְכַת בְּכָל־דְּרָכָיו וּלְדַבְּקָה־בּוֹ: 23 וְהוֹרִישׁ יְהוָה אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלִּפְנֵיכֶם
וַיִּרְשֻׁתָּם גּוֹיִם גְּדֻלִּים וְעַצְמִים מִכֶּם: 24 כָּל־הַמִּקְוֶה אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כִּי־יִגְלַכְכֶם בּוֹ לָכֶם יִהְיֶה
מִן־הַמִּדְבָּר וְהַלְבִּנוֹן מִן־הַנֶּגֶז הַר נִהַר־פָּרָת וְעַד הַיָּם הָאֲחֵרוֹן יִהְיֶה גְּבֻלְכֶם: 25 לֹא־יִתְּצֵב
אִישׁ בְּפָנֶיכֶם פָּחַדְכֶם וּמוֹרָאֶם יִתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּדְרֹכּוּהָ
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם: 26 רָאָה אֲנִי נָתַן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה: 27 אֶת־הַבְּרָכָה
אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֲתֶכֶם הַיּוֹם: 28 וְהַקְלָלָה אִם־לֹא
תִשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּסְרַתֶם מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֲתֶכֶם הַיּוֹם לִלְכַת
אֲחֵרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יִדְעֻתָּם: 29 וְהָיָה כִּי יִבְיֹאֵךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־אֲתָהּ בְּאִשְׁמָה לְרִשְׁתָּהּ וְנָתַתָּה אֶת־הַבְּרָכָה עַל־הַר גִּזְרִים וְאֶת־הַקְלָלָה עַל־הַר עֵיבָל:
30 הַלֹּא־הָיָה בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן אֲחֵרֵי דֶרֶךְ מִבּוֹא הַשָּׁמֶשׁ בָּאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַיֵּשֶׁב בְּעֶרְבָה מוֹל
הַגָּלִיל אֲצֹל אֲלוֹנֵי מִרְהָ: 31 כִּי אֲתֶם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן לָבֹא לְרִשְׁתָּ אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם וַיִּרְשֻׁתָּם אֲתָהּ וַיִּשְׁבַּתֶּם־בָּהּ: 32 וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת אֶת

כָּל־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנִי נָתַן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם: 12 אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ לְרִשְׁתָּהּ כָּל־הַיָּמִים
אֲשֶׁר־אֲתֶם חַיִּים עַל־הָאָדָמָה: 2 אֲבָד תִּאֲבֹדוּ אֶת־כָּל־הַמִּקְוֹת אֲשֶׁר עֲבַדְתֶּם הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר אֲתֶם יֹרְשִׁים אֲתֶם אֶת־אֱלֹהֵיהֶם עַל־הַהָרִים הָרָמִים וְעַל־הַגְּבָעוֹת וּמִתַּחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן:

Deuteronomy

3 ונתתם את־מזבחכם ושברתם את־מזבחתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגרעו ואתם את־שמן מן־המקום ההוא: 4 לא־תעשון כן ליהוה אלהיכם: 5 כי אם־אל־המקום אשר־יבחר יהוה אלהיכם מכל־שבטים לשום את־שמו שם לשכנו תרשו ובאת שמה: 6 והבאתם שמה על־תבים וזבחים ואת מעשר־תבים ואת תרומת ידכם ונדריכם ונדבתים ובכלת בקרכם וצאנכם: 7 ואכלתם־שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתים אשר ברכך יהוה אלהיך: 8 לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש פל־הישר בעיניו: 9 כי לא־באתם עד־עתה אל־המונחה ואל־הנחלה אשר־יהוה אלהיך נתן לך: 10 ועברתם את־הירדן וישבתם בארץ אשר־יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל־איביכם מסביב וישבתם־בשטח: 11 והיה המקום אשר־יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את כל־אשר אנכי מצוה אתכם עולותיכם וזבחים מעשרותיכם ותרמת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה: 12 ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדכם ומהותכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם: 13 השמר לך פן־תעלה על־תך בכל־מקום אשר תראה: 14 כי אם־במקום אשר־יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה על־תך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוה: 15 רק בכל־אות נפשך תזבח ואכלת בשר כבדך יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל־שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל: 16 רק הדם לא תאכלו על־הארץ תשפכו כמים: 17 לא־תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך ותירשך וצמרך ובכלת בקרך וצאנך וכל־נדריך אשר תדר ונדבתך ותרומת ידך: 18 כי אם־לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך: 19 השמר לך פן־תעזב את־הלוי כל־ימך על־אדמתך: 20 כי ירחיב יהוה אלהיך את־גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כִּי־תאוו נפשך לאכל בשר בכל־אות נפשך תאכל בשר: 21 כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך: 22 אך כאשר יאכל את־הצבי ואת־האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו: 23 רק חֵזֶק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא־תאכל הנפש עִם־הבשר: 24 לא תאכלנו על־הארץ תשפכו כמים: 25 לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחר־ך כִּי־תעשה הישר בעיני יהוה: 26 רק קדשיך אשר־יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל־המקום אשר־יבחר יהוה: 27 ועשית על־תך הבשר והדם על־מזבח יהוה אלהיך ודם־זבחיך ישפך על־מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל: 28 שמר ושמעת את כל־הדברים האלה אשר אנכי מצוה למען ייטב לך ולבניך אחר־ך עד־עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך: 29 כִּי־זכרת יהוה אלהיך את־הגוים אשר אתה בא־שמה לרשת אותם מפניך וירשת אתם וישבת בארצם: 30 השמר לך פן־תנקש אחריהם אחרי השמים מפניך ופן־תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את־אלהיהם ואעשה־כן גם־אני: 31 לא־תעשה כן ליהוה אלהיך כי כִּל־תועבת יהוה אשר שגא עשו לאלהיהם כי גם את־בניהם ואת־בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם: 13 את כל־הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא־תסך עליו ולא תגרע ממנו: 2 כִּי־יָקֻם בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת: 3 ובא האות והמופת אשר־ידבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא־ידעתם ונעבדם: 4 לא תשמע אל־דברי הנביא ההוא או אל־חלום החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את־יהוה אלהיכם בכל־לבבכם ובכל־נפשכם: 5 אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת־מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקו: 6 והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר־סֵרָה על־יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפך מבית עבדים להדיחך מן־הירדן אשר צוה יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך: 7 כי יסיתך אחיך בן־אמך או־בןך או־בתך או־אשת חיקך או־רעה אשר נפשך בסתר לא מר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתך: 8 מאלה העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או־הרחקים ממך מקצה הארץ ועד־קצה הארץ: 9 לא־תאבה לו ולא תשמע אליו ולא־תחוס עינד עליו ולא־תחמל ולא־תחסס עליו: 10 כי הרג תהרגנו ידך תהיהבו בראשונה להמיתו ויד פל־העם באחרונה: 11 וסקלתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית

עבדים: 12 וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וִירָאוּ וְלֹא־יֹסֵפוּ לַעֲשׂוֹת כְּדָבָר הָרַע הַזֶּה בְּקִרְבְּךָ: ס
 13 כִּי־תִשְׁמַע בְּאַחַת עֲלִיד אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לִשְׁבֹּת שָׁם לֵאמֹר: 14 יָצְאוּ אַנְשֵׁים
 בְּנֵי־בִלְעֵל מִקִּרְבְּךָ וַיְדִיחוּ אֶת־יֹשְׁבֵי עִירָם לֹא מִר נִלְכָּה וְנַעֲבְדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר
 לֹא־יָדְעֵתֶם: 15 וַדְרַשְׁתָּ וַחֲקַרְתָּ וְשָׁאַלְתָּ הֵיטֵב וְהִנֵּה אִמַּת נָכוֹן הִדְבֵּר נַעֲשִׂיתָ הַתּוֹעֵבָה
 הַזֹּאת בְּקִרְבְּךָ: 16 הִכָּה תִכָּה אֶת־יֹשְׁבֵי הָעִיר (הַהוּא) וְנִהְיָא לְפִי־חֶרֶב הַחֶרֶם אֹתָהּ
 וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּהּ וְאֶת־בְּהֵמָתָהּ לְפִי־חֶרֶב: 17 וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָהּ תִּקְבֹּץ אֶל־תּוֹךְ רַחֲבָהּ
 וְשָׂרַפְתָּ בָּאֵשׁ אֶת־הָעִיר וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָהּ כָּלִיל לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָיְתָה תֵּל עוֹלָם לֹא תִבְנֶה
 עוֹד: 18 וְלֹא־יִדְבֹּק בְּיָדְךָ מְאוּמָה מִן־הַחֶרֶם לְמַעַן יָשׁוּב יִהְיֶה מַחֲרוֹן אָפֹו וְנִתַּן־לָךְ רַחֲמִים
 וְרַחֲמֶךָ וְהִרְבֵּךְ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם: 19 כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר
 אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנִי מֵצוּךְ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: ס 14 בָּנִים אַתָּם
 לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִתְגַּדְּרוּ וְלֹא־תִשְׁמְצוּ קִרְחָה בֵּין עֵינֵיכֶם לְמַת: 2 כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְכָךְ בָּחַר יְהוָה לְהוֹיֹת לוֹ לְעַם סָג לָהּ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ:
 ס 3 לֹא תֹאכַל כָּל־תּוֹעֵבָה: 4 זֹאת הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ שׁוֹר שֶׁה כִּשְׁבִים וְשֵׁה עֲזִים:
 5 אֵיל וְצִבִי וְיַחֲמור וְאֶזֶן וְדִישָׁן וְתֹאז וְזֹמֶר: 6 וְכָל־בְּהֵמָה מִפִּרְסַת פִּרְסָה וְשִׁסְעַת שִׁסְעַל שְׁתֵּי
 פִּרְסוֹת מַעֲלַת גֶּרֶה בְּבֵהֶמָה אֹתָהּ תֹאכְלוּ: 7 אֵךְ אֶת־זֶה לֹא תֹאכְלוּ מִמַּעֲלֵי הַגֶּרֶה
 וּמִמִּפְרִסֵי הַפִּרְסָה הַשְּׂסוּעָה אֶת־הַנֶּמֶל וְאֶת־הָאַרְנֶבֶת וְאֶת־הַשֹּׁפֵן כִּי־מַעֲלֵה גֶרֶה הֵמָּה
 וּפִרְסָהּ לֹא הִפְרִיסוּ טְמֵאִים הֵם לָכֵם: 8 וְאֶת־הַחֲזִיר כִּי־מִפְרִיס פִּרְסָה הוּא וְלֹא גֶרֶה
 טְמֵא הוּא לָכֵם מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ וּבְנִבְלָתָם לֹא תִנְעֹז: 9 אֶת־זֶה תֹאכְלוּ מִכָּל אֲשֶׁר
 בָּמִים כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת תֹּאכְלוּ: 10 וְכָל אֲשֶׁר אֵין־לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת לֹא
 תֹאכְלוּ טְמֵא הוּא לָכֵם: 11 כָּל־צִפּוֹר טָהוֹר תֹּאכְלוּ: 12 זֶה אֲשֶׁר לֹא־תֹאכְלוּ מֵהֶם
 הַנֶּשֶׁר וְהַפֶּרֶס וְהַעֲזִינָה: 13 וְהָרָאָה וְאֶת־הָאֵיָה וְהַדִּיָּה לְמִינָהּ: 14 וְאֵת כָּל־עֶרֶב לְמִינֹו:
 15 וְאֵת בֵּת הַיַּעֲנָה וְאֶת־הַתַּחֲמָס וְאֶת־הַשֹּׁחַף וְאֶת־הַנֶּזֶן לְמִינֵהוּ: 16 אֶת־הַכּוֹס וְאֶת־הַיִּשּׁוּף
 וְהַתְּנֻמָּה: 17 וְהַקָּאָה וְאֶת־הַרְחֻמָּה וְאֶת־הַשֹּׁלֶךְ: 18 וְהַחֲסִידָה וְהָאֲנָפָה לְמִינָהּ וְהַדּוֹכִיפָה
 וְהַעֲשָׂלָה: 19 וְכָל שְׂרֵץ הָעוֹף טְמֵא הוּא לָכֵם לֹא יֹאכְלוּ: 20 כָּל־עוֹף שָׁמַיִם תֹּאכְלוּ:
 21 לֹא תֹאכְלוּ כָל־נֶבֶלָה לְגֵר אֲשֶׁר־בְּשַׁעֲרֶיךָ תִּתְנַנֶּה וְאָכְלָה אוֹ מִזֶּר לְנִכְלִי כִּי עַם קָדוֹשׁ
 אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִבְשֹׁל גִּדִּי בַחֲלֵב אִמּוֹ: פ 22 עֶשֶׂר תַּעֲשֶׂר אֵת כָּל־תְּבוּאָת זֶרַעֲךָ
 הַיֵּצֵא הַשָּׂדֶה שְׁנָה שְׁנָה: 23 וְאָכַלְתָּ לְפָנָי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר לִשְׁכֹּן שְׁמוֹ שָׁם
 מַעֲשֶׂר הַדֶּגֶל תִּירְשֶׁךָ וְיִצְהָרְךָ וּבִכּוֹרֶת בְּקֶרֶךְ וְצֹאנְךָ לְמַעַן תִּלְמֹד לִירְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 כָּל־הַיָּמִים: 24 וְכִי־יִרְבֶּה מִמֶּךָ הָדָרְךָ כִּי לֹא תוּכַל שְׂאתֹו כִּי־יִרְחַק מִמֶּךָ הַמִּקּוֹם אֲשֶׁר
 יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹן שְׁמוֹ שָׁם כִּי יִבְרַךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: 25 וְנִתְּתָה בַּסֶּף וְצִרְתָּ
 הַסֶּף בְּיָדְךָ וְהִלַּכְתָּ אֶל־הַמִּקּוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ: 26 וְנִתְּתָה הַסֶּף בְּכָל־
 אֲשֶׁר־תֹּאמַר נִפְשֶׁךָ בְּבָקָר וּבְצֹאֵן וּבִיָּין וּבִשְׂכָר וּבְכָל אֲשֶׁר תִּשְׁאַלֶךָ נִפְשֶׁךָ וְאָכַלְתָּ שָׁם לְפָנָי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׂמַּחְתָּ אֹתָהּ וּבִיתְךָ: 27 וְהָלוּי אֲשֶׁר־בְּשַׁעֲרֶיךָ לֹא תַעֲזוּבוּ כִּי אֵין לוֹ חֶלֶק
 וְנִחַלָה עִמָּךְ: ס 28 מִקְצֶהוּ שְׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא אֶת־כָּל־מַעֲשֶׂר תְּבוּאָתְךָ בְּשָׁנָה הַהִיא וְהִנַּחְתָּ
 בְּשַׁעֲרֶיךָ: 29 וְכָא הֵל וִי כִּי אֵין־לוֹ חֶלֶק וְנִחַלָה עִמָּךְ וְהָגֵר וְהַיְתוּם וְהָאֲלֻמָּנָה אֲשֶׁר
 בְּשַׁעֲרֶיךָ וְאָכְלוּ וְשִׂבְעוּ לְמַעַן יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂה יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה: ס
 15 מִקֵּץ שֶׁבַע־שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה: 2 וְזֶה דְּבַר הַשְּׁמִטָּה שְׁמוֹת כָּל־בְּעַל מִשָּׁה יְדוֹ אֲשֶׁר יִשֶּׂה
 בְּרַעְיוֹ לֹא־יִנָּשׂ אֶת־רַעְיוֹ וְאֶת־אֲחִיו כִּי־קָרָא שְׁמִטָּה לַיהוָה: 3 אֶת־הַנֶּכְרִי תִּנָּשׂ וְאֲשֶׁר יִהְיֶה
 לָךְ אֶת־אֲחִיךָ תִּשְׁמַט יָדְךָ: 4 אָפֶס כִּי לֹא יִהְיֶה־לְךָ אֲבִיּוֹן כִּי־בִרְכְּךָ יִבְרַכְךָ יְהוָה בְּאֶרֶץ
 אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן־לָךְ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ: 5 רַק אִם־שָׁמַעַתָּ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי מֵצוּךְ הַיּוֹם: 6 כִּי־יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ בְּרַכְךָ
 כַּאֲשֶׁר דִּבַּר־לְךָ וְהִעֲבַשְׁתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאֹתָהּ לֹא תַעֲבֹט וּמִשְׁלַת בָּנוּיִם רַבִּים וְכָךְ לֹא
 יִמְשְׁלוּ: ס 7 כִּי־יִהְיֶה לְךָ אֲבִיּוֹן מֵאֶחָד אֲחִיךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן לָךְ לֹא תִאֲמָן אֶת־לִבְּךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת־יָדְךָ מֵאֲחִיךָ הָאֲבִיּוֹן: 8 כִּי־פָתַח תִּפְתַּח
 אֶת־יָדְךָ לוֹ וְהִעֲבַט תַּעֲבִיטֵנוּ דִּי מַחֲסֵרוֹ אֲשֶׁר יִחְסֹר לוֹ: 9 הִשְׁמַר לָךְ פְּתִיחַת דְּבַר
 עַם־לִבְּךָ לְבִלְעַל לֹא־מֶר קִרְבָּה נִכְתֵּה־שֹׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרַעְיָה עֵינְךָ אֶת־יְהוָה הָאֲבִיּוֹן וְלֹא
 תִתֵּן לוֹ קָרָא עֲלֶיךָ אֶל־יְהוָה וְהִנֵּה לְךָ חַטָּא: 10 נָתַן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא־רַע לְבָבְךָ בְּתַתֶּךָ לוֹ
 כִּי בְנִלְלוּ הַדְּבַר הַזֶּה יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂךָ וּבְכָל מַשְׁלַח יָדְךָ: 11 כִּי
 לֹא־יִחַדֵּל אֲבִיּוֹן מִקִּרְבִּי הָאֶרֶץ עַל־פִּי אֲנִי מֵצוּךְ לֵאמֹר פָּתַח תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לְאֲחִיךָ

לענין ולאביןך בארצך: ס 12 כי ימכר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך: 13 וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם: 14 העניק תעניק לו מצאנך ומגדנך ומיגבך אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו: 15 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויסדך יהוה אלהיך על־כן אנכי מצוך אתהדבר הזה היום: 16 והיה כי ייאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואח־ביתך פירטוב לו עמך: 17 ולקחת אתהמרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמחך תעשה־כן: 18 לא יקשה בעינך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים ובכרך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה: פ 19 כל־הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבקר שורך ולא תגז בכור צאנך: 20 לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך: 21 וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך: 22 בשעריך תאכלנו השמא והטחור והדו כצב וקאכל: 23 רק אתדמו לא תאכל על־הארץ תשפכו כמים: פ

16 שמור את־חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך פי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה: 2 וזכחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם: 3 לא־תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל־עליו מצות לחם עני כי בחפזו יצאת מארץ מצרים למען תזכר את־יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך: 4 ולא־יראה לך שאר בכל־גבלך שבעת ימים ולא־ילין מן־הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר: 5 לא תוכל לזבח אתהפסח באתר שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך: 6 כי אם־אלהמקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח אתהפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים: 7 ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך: 8 ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה: ס 9 שבעה שבעת תספר־לך מהחל חרמם בקמה תחל לספר שבעה שבעות: 10 ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך יהוה אלהיך: 11 ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמחך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: 12 וזכרת כי־עבד היית במצרים ושמרת ועשית את־החקים האלה: פ 13 חג הסכת תעשה לך שבעת ימים באספך מגדנך ומיגבך: 14 ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמחך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: 15 שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח: 16 שלוש פעמים בשנה יראה כל־זכורך את־פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות ולא יראה את־פני יהוה ריקם: 17 איש כמתנת ידו ככרכת יהוה אלהיך אשר נתן לך: ס

18 שפטים ושטרים תתן לך בכל־שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשכמדך ושפטו אתהעם משפט־צדק: 19 לא תחפה משפט לא תכיר פנים ולא תחקה שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים: 20 צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת אתהארץ אשר־יהוה אלהיך נתן לך: ס 21 לא תחטע לך אשרה פל־עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה־לך: ס 22 ולא תקים לך מצבה אשר שגא יהוה אלהיך: ס 17 לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תזעבת יהוה אלהיך הוא: ס

2 כי־ימצא בקרבך באתר שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש אוראשה אשר יעשה אתהרע בעיני יהוה־אלהיך לעבר בריחו: 3 וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמשו או לזרה או לכל־צבא השמים אשר לא־צוית: 4 והגדל־לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל: 5 והוצאת אתהאיש ההוא או אתהאשה ההוא אשר עשו אתהדבר הרע הזה אל־שעריך אתהאיש או אתהאשה וסקלתם באבנים ומתו: 6 על־פיו שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על־פי עד אחד: 7 יד העדים תהיה־בו בראשנה להמיתו ויד פליהעם באחרנה ובערת הרע מקרבך: פ 8 כי יפלא ממך דבר למשפט ביו־דם לֹדם ביו־דין לדין וגין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל־המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: 9 ובאת אל־הפנהים הללוים ולא־השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: 10 ועשית על־פי הדבר אשר יגידו לך מן־המקום ההוא אשר יבחר יהוה

ושמרת לעשות ככל אשר יורוך: 11 על-פי התורה אשר יורוך ועל-משפט אשר-יאמרו לך תעשה לא תסור מן-הדבר אשר-יגידו לך ימין ושמאל: 12 והאיש אשר-יעשה בזדון לבלתי שמע אלהיהן העמד לשרת שם את-יהוה אלהיו או אלהשפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל: 13 וכל-העם ישמעו ויראו ולא יזדון עוד: ס 14 כִּי-תבא אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל-הגוים אשר סביבתי: 15 שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיו בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא-אחיך הוא: 16 רק לא-ירבה-לו סוסים ולא-ישיב את-העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד: 17 ולא ירבה-לו נשים ולא יסור לבבו ויכסף ויהב לא ירבה-לו מאד: 18 והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את-משנה התורה הזאת על-ספר מלפני הכהנים הלויים: 19 והיתה עמו וקרא בו כל-ימי חייו למען ילמד ליראה את-יהוה אלהיו לשמר את-כל-דברי התורה הזאת ואת-החקים האלה לעשותם: 20 לבלתי רום-לבבו מאחיו ולבלתי סור מן-המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים

על-ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל: ס 18 לא יהיה לכהנים הלויים כל-שבת לוי חלק ונחלה עם-ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון: 2 ונחלה לא-יהיה-לו בקרב אחיו יהוה הוא ונחלתו כאשר דבר-לו: ס 3 וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם-שור אם-שה ונתן לכהן הורש והלחיים והקבה: 4 ראשית הגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן-לו: 5 כי בו בחר יהוה אלהיו מכל-שכשך לעמד לשרת בשם-יהוה הוא ובניו כל-הימים: ס 6 וכי-יבא הלוי מאחד שעריך מכל-ישראל אשר-הוא נר שם ובא בכל-אות נפשו אל-המקום אשר-יבחר יהוה: 7 ושרת בשם יהוה אלהיו ככל-אחיו הלויים העומים שם לפני יהוה: 8 חלק בחלק יאכלו לבד ממכרו על-האבות: ס 9 כי אתה בא אל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לאתלמד לעשות כתועבת הגוים ההם: 10 לא-ימצא בך מעביר בנובחתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף: 11 וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אלהמותים: 12 כִּי-תועבת יהוה כל-עשה אלה ובג לל תועבת האלה יהוה אלהיו מוריש אותם מפניך: 13 תמים תהיה עם יהוה אלהיו: ס 14 כִּי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אַתָּה יורש אותם אל-מעננים ואל-קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיו: 15 נביא מקרבך מאחריך כמני יקים לך יהוה אלהיו אליו תשמעון: 16 ככל אשר-שאלת מעם יהוה אלהיו בחרב ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע את-קול יהוה אלהי ואת-האש הגדלה הזאת לא-אראה עוד ולא אמות: 17 ויאמר יהוה אלי הישיבו אשר דברו: 18 נביא אקים להם מקרב אחיהם כמון ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל-אשר אצוו: 19 וה יה האיש אשר לא-ישמע אל-דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: 20 אך הנביא אשר יזיר לדבר דבר בשמי את אשר לא-צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא: 21 וכי תאמר בלבבך איכה נדע את-הדבר אשר לא-דברו יהוה: 22 אשר ידבר הנביא בשם יה זה ולא-יהיה הדבר ולא יבוא הוא הדבר אשר לא-דברו יהוה בזדון דברו הנביא

לא תגור ממנו: ס 19 כִּי-יבֹרַחַת יהוה אלהיו את-הגוים אשר יהוה אלהיו נתן לך את-ארצם וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם: 2 שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיו נתן לך לרשתה: 3 תכון לך הדרך ושלשת את-גבול ארצך אשר יתחילך יהוה אלהיו והיה לנוס שמה כל-רצח: 4 וזה דבר הרצח אשר-ינוס שמה וחי אשר יכה את-דרכו בכל-ידעת והוא לא-ישנא לו מתמל שלשם: 5 ואשר יבא את-דרכו ביער לחטב עצים ונדחה ידו בגרון לבחת העץ ונשל הברזל מן-העץ ומצא את-דרכו ומת הוא ונוס אליהם הערים-האלה וחי: 6 פן-ירדף גאל הדם אחריו הרצח כִּי-יחם לבבו והשיגו כִּי-ירבה הדרך והכהו נפש ולו אין משפטימות כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום: 7 על-כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך: ס 8 ואם-ירחיב יהוה אלהיו את-גבולך כאשר נשבע לאבתך ונתן לך את-כל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר דָּבַר לָתֵת לְאַבְרָהָם: 9 כִּי-תִשְׁמַר את-כל-המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך לאהבה את-יהוה אלהיו וללכת בדרךיו כל-הימים ויספת לך עוד שלש ערים על השלש האלה: 10 ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיו נתן לך נחלה ויהי עליך דמים: ס 11 וכִּי-יְהִיֶּה איש שנא לדרכו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס

Deuteronomy

אֶל־אֶחָת הָעָרִים הָאֵלֶּה: 12 וְשָׁלְחוּ זֶקֶנִי עִירָו וּלְקַחוּ אֹתוֹ מִשָּׁם וְנָתַנוּ אֹתוֹ בְּיַד גָּאֵל הָדָם וְכֵן: 13 לֹא־תַחֲסוּ עִינֶיךָ עָלָיו וּבְעֵרַת דָּם־הַנֶּקֶץ מִיִּשְׂרָאֵל וְטוֹב לָךְ: ס 14 לֹא תִסֵּיג גְּבוּל רֵעֶךָ אֲשֶׁר גְּבוּלוֹ רִאשֹׁנִים בְּנִחְלָתְךָ אֲשֶׁר תִּנְחַל בְּאַרְצֵךְ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְרִשְׁתָּהּ: ס 15 לֹא־יִקְוֶם עִד אֶחָד בְּאִישׁ לְכָל־עֵדוּן וּלְכָל־חֲטָאת בְּכָל־חֲטָא אֲשֶׁר יִחַטֵּא עַל־פִּיו שְׁנֵי עֲדִים אוֹ עַל־פִּי שְׁלֹשֶׁה־עֲדִים יִקְוֶם דְּבָר: 16 כִּי־יִקְוֶם עֲדִיחָם בְּאִישׁ לַעֲנוֹת בּוֹ סָרָה: 17 וְעִמְדוּ שְׁנֵיהֶם־אֲנָשִׁים אֲשֶׁר־לָהֶם הָרִיב לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים וְהַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר יִהְיוּ בַּיָּמִים הָהֵם: 18 וְדָרְשׁוּ הַשֹּׁפְטִים הַיָּשָׁר וְהִנֵּה עֲדִי־שֹׁקֶר הָעֵד שֹׁקֶר עָנָה בְּאָחִיו: 19 וַעֲשִׂיתָם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו וּבְעֵרַת הָרָע מִקֶּרְבְּךָ: 20 וְהַנְּשָׂאִים יִשְׁמְעוּ וְיִדְאוּ וְלֹא־יִסְפוּ לַעֲשׂוֹת עוֹד כְּדָבָר הָרָע הַזֶּה בְּקֶרְבְּךָ: 21 וְלֹא תַחֲסוּ עִינֶיךָ נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ עֵדוּן בְּעֵדוּן שֵׁן בְּשֵׁן יָד בְּיָד רֶגֶל בְּרֶגֶל: ס 20 כִּי־תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אִיבֶיךָ וְרֹאִיתָ סוֹס וְרֶכֶב עִם רַב מִמֶּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעֲלֶךְ מֵאַרְצֵךְ מִצְרַיִם: 2 וְהָיָה כְּקֶרְבָּכֶם אֶל־הַמִּלְחָמָה וְנָשָׂה הַכֹּהֵן וְדָבָר אֶל־הָעָם: 3 וְאָמַר אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֲתֶם קֶרְבִּים הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה עַל־אִיבֵיכֶם אֲלִיכֶם לְכַבֵּכֶם אֶל־תִּירְאוּ וְאֶל־תַּחֲפוּזוּ וְאֶל־תַּעֲרִצוּ מִפְּנֵיהֶם: 4 כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הֵהָלֶךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם־אִיבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם: 5 וְדִבְרוּ הַשֹּׁטְרִים אֶל־הָעָם לֵאמֹר מִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה בֵּית־חֹדֶשׁ וְלֹא חָנַכְוּ יָלָךְ וְיָשֵׁב לְבֵיתוֹ פְּרִי־מוֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אֲחֵר יִתְנַכְּנוּ: 6 וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר־נָטַע כָּרֶם וְלֹא חָלְלוֹ יָלָךְ וְיָשֵׁב לְבֵיתוֹ פְּרִי־מוֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אֲחֵר יִחְלֹלֵנוּ: 7 וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַרְשָׁה אִשָּׁה וְלֹא לָקָחָהּ יָלָךְ וְיָשֵׁב לְבֵיתוֹ פְּרִי־מוֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אֲחֵר יִתְחַנֶּה: 8 וְיִסְפוּ הַשֹּׁטְרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וְאָמְרוּ מִי־הָאִישׁ הִירָא וְכָךְ הִלָּכְבּ יָלָךְ וְיָשֵׁב לְבֵיתוֹ וְלֹא יָמַס אֶת־לֵבָב אָחִיו כִּלְכָּבוֹ: 9 וְהָיָה כָּכֵל הַשֹּׁטְרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וּפָקְדוּ שְׁרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם: ס 10 כִּי־תִקְרַב אֶל־עִיר לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ וְקִרְאתָ אֶלֶּיהָ לְשָׁלוֹם: 11 וְהָיָה אִם־שָׁלוֹם תַּעֲנֶךָ וּפָתַחָה לָךְ וְהָיָה כָּל־הָעָם הַנִּמְצָאֶכָה יִהְיוּ לָךְ לְמַס וּעֲבָדוּךָ: 12 וְאִם־לֹא תִשְׁלִים עִמָּךְ וַעֲשִׂתָה עִמָּךְ מִלְחָמָה וְצִרְתָּ עִלֶּיהָ: 13 וְנִתְּנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וְהִכִּיתָ אֶת־כָּל־זִכְרוֹהָ לְפִי־חֶרֶב: 14 רַק הַנָּשִׁים וְהַטָּף וְהַבְּהֵמָה וְכָל אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעִיר כָּל־שָׁלָלָהּ תָּבוֹן לָךְ וְאִכְלָתָ אֶת־שָׁלָל אִיבֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ: 15 בֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָל־הָעָרִים הַרְחֹקֹת מִמֶּךָ מֵאֹד אֲשֶׁר לֹא־מַעֲרִי הַגּוֹיִם־הָאֵלֶּה הֵנָּה: 16 רַק מַעֲרִי הָעַמִּים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נִחַלָה לֹא תַחֲזִיק כָּל־נַשְׁמָה: 17 כִּי־תִחַרֶם תַּחֲרִימֶם הַחַיִּי וְהָאָמִרִי הַכֹּנְעָנִי וְהַפְּרוֹזִי הַחַיִּי וְהַיּוֹסֵב כַּאֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: 18 לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־יִלְמְדוּ אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת כָּכֵל תּוֹעֲבֹתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ אֲלֹהֵיהֶם וְחֲטָאתָם לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ס 19 כִּי־תִצְוֶה אֶל־עִיר יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ לְתַפְשָׁהּ לֹא־תִשְׁחִית אֶת־עֵצָהּ לְנֹחַ עָלֶיהָ כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכַל וְאָתוּ לֹא תִכְרֹת כִּי הָאָדָם עֵץ הַשֵּׁדָה לְבָא מִפְּתָךְ בַּמִּצּוֹר: 20 רַק עֵץ אֲשֶׁר־תִּדְעַ כִּי־לֹא־עֵץ מֵאֹכֵל הוּא אֹתוֹ תִשְׁחִית וְכָרְתָּ וּבְנִיתָ מִצּוֹר עַל־הָעִיר אֲשֶׁר־הוּא עָשָׂה עִמָּךְ מִלְחָמָה עַד רִדְתָּהּ: פ 21 כִּי־יִמְצֵא חָלָל בְּאֶדְמָתָא אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְרִשְׁתָּהּ נָפַל בְּשָׂדֶה לֹא נֹדַע מִי הִכּוֹה: 2 וְיֵצְאוּ זֶקֶנֶיךָ וּשְׁפָטֶיךָ וּמִדְּרוֹ אֶל־הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבַת הַחָלָל: 3 וְהָיָה הָעִיר הַקֶּרְבָּה אֶל־הַחָלָל וּלְקַחוּ זֶקֶנִי הָעִיר הַהוּא עֹלָת בָּקָר אֲשֶׁר לֹא־עִבֵּד בָּהּ אֲשֶׁר לֹא־מִשְׁכָּה בָּעַל: 4 וְהוֹרְדוּ זֶקֶנִי הָעִיר הַהוּא אֶת־הָעֹגֶלָה אֶל־נִחַל אִיתָן אֲשֶׁר לֹא־יִעֲבֹד בּוֹ וְלֹא יִזְרַע וְעַרְפוֹרֶשֶׁם אֶת־הָעֹגֶלָה בְּנִחַל: 5 וְנִגְשׁוּ הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי כִּי בָם בָּחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁרְתּוֹ וּלְכַרְךָ בְּשֵׁם יְהוָה וְעַל־פִּיתָם יִהְיֶה כְּלִי־רִיב וְכָל־נֶגְעוֹ: 6 וְכָל זֶקֶנִי הָעִיר הַהוּא הַקֶּרְבִּים אֶל־הַחָלָל וְיִחַצּוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הָעֹגֶלָה הָעָרוּפָה בְּנִחַל: 7 וְעָנוּ וְאָמְרוּ יָדֵינוּ לֹא (שָׁפַכָה) [נִשְׁפָּכוּ] אֶת־הָדָם הַזֶּה וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ: 8 כִּפּוֹר לְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־פָּדִיתָ יְהוָה וְאֶל־תָּתֵן הֶם נָקִי בְּקֶרֶב עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל וְנִכְפַּר לָהֶם הָדָם: 9 וְאֵתָה תִּבְעַר הָדָם הַנָּקִי מִקֶּרְבְּךָ כִּי־תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה: ס 10 כִּי־תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אִיבֶיךָ וְנִתְּנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וְשִׁבִּיתָ שְׁבוּיָו: 11 וְרֹאִיתָ בְּשִׁבְיָה אִשָּׁה וּפְתַחְתָּהּ וְחִשַּׁקְתָּ בָּהּ וּלְקַחְתָּ לָךְ לְאִשָּׁה: 12 וְהִבֵּאתָהּ אֶל־חֹדֶךָ בֵּיתְךָ וְנִלְחָה אֶת־רֹאשָׁהּ וַעֲשִׂתָה אֶת־צַרְפָּתָהּ: 13 וְהִסְתַּרְתָּ אֶת־שְׂמֹלְתָּ שְׁבִיָּה מַעֲלִיהָ וְיָשְׁבָה בְּבִיתְךָ וּבִכְתָּהּ אֶת־אִבְיָהּ וְאֶת־אִמָּהּ וְיָחַ יָמִים וְאַחֵר כֵּן תִּבְּאוּ אֵלֶיהָ וּבְעַלְתָּהּ וְהָיְתָה לָךְ לְאִשָּׁה: 14 וְהָיָה אִם־לֹא חָפְצָתָ בָּהּ וּשְׁלַחְתָּהּ לִנְפֹשָׁהּ וּמִכָּר לֹא־תִמְכְּרָנָה בְּכֶסֶף לֹא־תִתְּעַמֵּר בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר עֵשִׂיתָ: ס 15 כִּי־תִרְחִיץ לְאִשׁ שְׁתֵּי נָשִׁים תִּאָּחַז אֶחָבָה וְהָאֵחָבָה וְהַשְּׁנֹאָה וְהָיָה הֵבֶן הַבְּכֹר לְשִׁנְיָהּ: 16 וְהָיָה בְּיוֹם הַנִּחִילוֹ אֶת־בְּנוֹי אֶת־אֲשֶׁר־יִהְיֶה לוֹ לֹא יִזְכֹּר לְכַפֵּר

אֶת־בְּנֵי־הָאֻחֻבָּה עַל־פְּנֵי בְּרֶהֱשֹׁנוֹתָ הַבָּכָר: 17 כִּי אֶת־הַבָּכָר בְּרֶהֱשֹׁנוֹתָ יִפְרֹ לַחַת לֹא
פִּי שְׁנִים בְּכָל אֲשֶׁר־יִמְצָא לוֹ כִּי־הוּא רֹאשִׁית אֲנִי לוֹ מִשְׁפַּט הַבָּכָרָה: ס 18 כִּי־יְהִיֶּה לְאִישׁ
בֶּן סוֹרֵר וּמֹרֵה אֵינֶנּוּ שְׁמַע בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ וְיִסְרוּ אוֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם:
19 וְתִפְּשׂוּ בוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אוֹתוֹ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ וְאֶל־שַׁעַר מִקְּמוֹ: 20 וְאָמְרוּ אֶל־זִקְנֵי
עִירוֹ בְּנֵנוּ זֶה סוֹרֵר וּמֹרֵה אֵינֶנּוּ שְׁמַע בְּקוֹלֵנוּ וְזוֹלֵל וְסָבָא: 21 וְרָנְמוּ כָּל־אֲנָשֵׁי עִירוֹ
בְּאָבָנִים וּמָת וּבַעֲרַת הָרֶעַ מִקִּרְבּוֹ וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וִירָאוּ: ס 22 וְכִי־יְהִיֶּה בְּאִישׁ חָטָא
מִשְׁפָּטִימוֹת וְהוֹמָת וְחִלִּית אוֹתוֹ עַל־עֵץ: 23 לֹא־חֲלוּן נִבְלָתוֹ עַל־הָעֵץ כִּי־קָבֹר תִּקְבְּרֶנּוּ
בַּיּוֹם הַהוּא כִּי־קָלַלְתָּ אֱלֹהִים תָּלוּ וְלֹא חָטָא אֶת־אֲדָמָתְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
נַחֲלָה: ס 22 לֹא־תִרְאֶה אֶת־שׂוֹר אַחִיד אוֹ אֶת־שׂוֹי נְדָחִים וְהִתְעַלְמַת מֵהֶם הֲשֵׁב תִּשְׁיָבָם
לְאָחִיד: 2 ואִם־לֹא קָרֹב אַחִיד אֵלֶיךָ וְלֹא יִדְעָתוּ וְאִסְפָּתוּ אֶל־חוּץ בֵּיתְךָ וְהָיָה עִמָּךְ עַד
הָרֶשֶׁת אַחִיד אוֹתוֹ וְהִשְׁכַּח לוֹ: 3 וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְחַמְרוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְלָתוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה
לְכָל־אֲבֵדַת אַחִיד אֲשֶׁר־תֹּאבֵד מִמֶּנּוּ וּמִצֹּאֲתָהּ לֹא תוֹכֵל לְהִתְעַלֵּם: ס 4 לֹא־תִרְאֶה
אֶת־חֲמוֹר אַחִיד אוֹ שׂוֹר נָפְלִים בְּדֶרֶךְ וְהִתְעַלְמַת מֵהֶם הֲקָם תִּקָּם עִמּוֹ: ס 5 לֹא־יְהִיֶּה
כְּלִיגַּב בֶּר עַל־אִשָּׁה וְלֹא־יִלְבַּשׁ גִּבֵּר שְׁמִלַת אִשָּׁה כִּי תוֹעֵבֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּלְעֵשָׂה אֵלֶּה: פ
6 כִּי יִקְרָא קִרְיָצוֹרוֹ לְפָנֶיךָ בְּדֶרֶךְ בְּכָל־עֵץ אוֹ עַל־הָאָרֶץ אִפְרָחִים אוֹ בִיצִים וְהָאֵם
רֹבֶצֶת עַל־הָאִפְרָחִים אוֹ עַל־הַבִּיצִים לֹא־תִקַּח הָאֵם עַל־הַבִּיצִים: 7 שְׁלַח תִּשְׁלַח אֶת־הָאֵם
וְאֶת־הַבִּיצִים תִּקַּח לָךְ לְמַעַן יִיטֵב לָךְ וְהָאִרְכָּת יָמִים: ס 8 כִּי תִבְנֶה בֵּית חָדָשׁ וְעִשִּׂיתָ
מַעֲקֵה לְגִנֶּךָ וְלֹא־תִשֶׂם דְּמִים בְּבֵיתְךָ כִּי־יִפֹּל הַנֶּפֶל מִמֶּנּוּ: ס 9 לֹא־תוֹרַע כְּרִמְךָ כְּלָאִים
פֶּתִיחֶךָ מִלֵּלָהּ הָרָע אֲשֶׁר תוֹרַע וְתִבּוֹנָת הַכֶּרֶם: ס 10 לֹא־תִחְרַשׁ בְּשׁוֹר־וּבְחֹמֶר יַחְדוֹ:
ס 11 לֹא תִלְבַּשׁ שְׁעִמְנִי צִמֹּר וּפִשְׁתִּים יַחְדוֹ: ס 12 גְּדִלִים תַּעֲשֶׂה לָךְ עַל־אַרְבַּע כַּנּוֹת
כְּסוּתֶיךָ אֲשֶׁר תִּכְסֶּה־בָּהֶן: ס 13 כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וְכָא אֵלֶיהָ וְשָׁנְאָה: 14 וְשֵׁם לָהּ עֲלִילַת
דְּבָרִים וְהוֹצִיא עֲלֶיהָ שֵׁם רָע וְאָמַר אֶת־הָאִשָּׁה הַזֹּאת לִקְחָתִי וְאָקְרַב אֵלַי וְלֹא־מִצָּאִיתִי
לָהּ בְּתוּלִים: 15 וְלָקַח אָבִי (הַנֶּעֱרָה) וְאִמָּהּ וְהוֹצִיאוּ אֶת־בְּתוּלִי (הַנֶּעֱרָה) (הַנֶּעֱרָה)
אֶל־זִקְנֵי הָעִיר הַשְּׂעֵרָה: 16 וְאָמַר אָבִי (הַנֶּעֱרָה) אֶל־הַזִּקְנִים אֶת־בְּתִי נָחִיתִי לְאִישׁ
הַזֶּה לְאִשָּׁה וְיִשְׁנָאָה: 17 וְהִנֵּה־הוּא שֵׁם עֲלִילַת דְּבָרִים לְאָמַר לֹא־מִצָּאִיתִי לְבֶתְךָ בְּתוּלִים
וְאַלֶּה בְּתוּלִי בְּתִי וּפְרָשׁוּ הַשְּׁמִלָּה לְפָנֵי זִקְנֵי הָעִיר: 18 וְלָקְחוּ זִקְנֵי הָעִיר־הַהוּא אֶת־הָאִישׁ
וְיִסְרוּ אוֹתוֹ: 19 וְעָנְשׁוּ אוֹתוֹ מֵאָה כֶּסֶף וְנָתַנוּ לְאָבִי הַנֶּעֱרָה כִּי הוֹצִיא שֵׁם רָע עַל בְּתוּלַת
יִשְׂרָאֵל וְלֹא־תְהִיֶּה לְאִשָּׁה לֹא־יִוָּכַל לְשַׁלַּח כָּל־יָמָיו: ס 20 וְאִם־אִמָּת הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה
לֹא־נִמְצָא בְּתוּלִים (לַנֶּעֱרָה) (לַנֶּעֱרָה): 21 וְהוֹצִיאוּ אֶת־הַנֶּעֱרָה (הַנֶּעֱרָה) אֶל־פֶּתַח בֵּית־אָבִיהָ
וּסְקוּלוֹת אֲנָשֵׁי עִירוֹ בְּאָבָנִים וּמָתָה כִּי־עָשָׂתָה נִבְלָה בְּיִשְׂרָאֵל לְזִנוּת בֵּית אָבִיהָ וּבַעֲרַת
הָרֶעַ מִקִּרְבּוֹ: ס 22 כִּי־יִמְצָא אִישׁ שֹׁכֵב עִם־אִשָּׁה בַּעֲלַת־בַּעַל וּמָתוּ גַם־שְׁנֵיהֶם הָאִישׁ
הַשֹּׁכֵב עִם־הָאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה וּבַעֲרַת הָרֶעַ מִיִּשְׂרָאֵל: ס 23 כִּי יְהִיֶּה (נֶעֱרָה) (נֶעֱרָה) בְּתוּלָה
מֵאֲרָשָׁה לְאִישׁ וּמִצָּאָה אִישׁ בְּעִיר וְשֹׁכֵב עִמָּה: 24 וְהוֹצִיאתָם אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶל־שַׁעַר הָעִיר
הַהוּא וּסְקַלְתָם אֹתָם בְּאָבָנִים וּמָתוּ אֶת־הַנֶּעֱרָה (הַנֶּעֱרָה) עַל־דָּבָר אֲשֶׁר לֹא־עָשָׂה בְּעִיר
וְאֶת־הָאִישׁ עַל־דָּבָר אֲשֶׁר־עָנָה אֶת־אִשְׁתּוֹ רָעָה וּבַעֲרַת הָרֶעַ מִקִּרְבּוֹ: ס 25 וְאִם־בִּשְׂדֵה
יִמְצָא הָאִישׁ אֶת־הַנֶּעֱרָה (הַנֶּעֱרָה) הַמֵּאֲרָשָׁה וְהַחֲזִיקָהּ הָאִישׁ וְשֹׁכֵב עִמָּה וּמָת הָאִישׁ
אֲשֶׁר־שֹׁכֵב עִמָּה לְבָדּוֹ: 26 (וְלַנֶּעֱרָה) (וְלַנֶּעֱרָה) לֹא־תַעֲשֶׂה דָּבָר אֵין (לַנֶּעֱרָה) (לַנֶּעֱרָה) חָטָא
מוֹת כִּי כֹאשֶׁר יָקוּם אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ וְרָצָחוּ נֶפֶשׁ בֶּן הַדָּבָר הַזֶּה: 27 כִּי בִשְׂדֵה מִצָּאָה
צִעָקָה (הַנֶּעֱרָה) (הַנֶּעֱרָה) הַמֵּאֲרָשָׁה וְאֵין מוֹשִׁיעַ לָהּ: ס 28 כִּי־יִמְצָא אִישׁ (נֶעֱרָה) (נֶעֱרָה)
בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא־אֲרָשָׁה וְתִפְּשֶׁה וְשֹׁכֵב עִמָּה וְנִמְצָאוּ: 29 וְנָתַן הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עִמָּה לְאָבִי
(הַנֶּעֱרָה) חֲמִשִּׁים כֶּסֶף וְלֹא־תְהִיֶּה לְאִשָּׁה תַּחַת אֲשֶׁר עָנָה לֹא־יִוָּכַל שְׁלַחָה כָּל־יָמָיו:
ס 23 לֹא־יִקַּח אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ אָבִיו וְלֹא יִנָּח כִּנָּף אָבִיו: ס 2 לֹא־יִבָּא פְצוּע־דָּפָא וּכְרוֹת
שִׁפְכָה בְּקֶהַל יְהוָה: ס 3 לֹא־יִבָּא מִמּוֹר בְּקֶהַל יְהוָה גַּם דּוֹר עֲשִׂירִי לֹא־יִבָּא לוֹ בְּקֶהַל
יְהוָה: ס 4 לֹא־יִבָּא עֲמוּנִי וּמוֹאֲבִי בְּקֶהַל יְהוָה גַּם דּוֹר עֲשִׂירִי לֹא־יִבָּא לָהֶם בְּקֶהַל יְהוָה
עַד־עוֹלָם: 5 עַל־דָּבָר אֲשֶׁר לֹא־קִדְּמוּ אֹתָם בְּלָחִם וּבְמִים בְּדֶרֶךְ בְּצִאתָם מִמִּצְרָיִם
וְאֲשֶׁר שָׁכַר עֲלֶיךָ אֶת־בָּלַעַם כִּי־בָעוֹר מִפְּתוֹר אֶרֶם נִהְרִים לְקַלְלָךְ: 6 וְלֹא־אָבָה יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמַע אֶל־בָּלַעַם וְיִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ לָךְ אֶת־הַקַּלְלָה לְבִרְכָּהּ כִּי אֶהְבֶּךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ: 7 לֹא־תִרְדֵּשׁ שְׁלָמָם וּשְׁבָתָם כָּל־יְמֶיךָ לְעוֹלָם: ס 8 לֹא־תַחַעֵב אֲדָמִי כִּי אַחִיד
הוּא ס לֹא־תַחַעֵב מִצְרִי כִּי־גֵר הָיִיתָ בְּאֶרֶצוֹ: 9 בְּנִים אֲשֶׁר־יִוָּלְדוּ לָהֶם דּוֹר שְׁלִישִׁי יָבֹא

לָהֶם בָּקָה לַיהוָה: ס' 10 כִּי־תֵצֵא מִחֵנָּה עַל־אֵיבֶיךָ וְנִשְׁמַרְתָּ מִכָּל דְּבַר רַע: 11 כִּי־יִהְיֶה כִּךְ אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִהְיֶה טָהוֹר מִקֶּדֶה לַיְלָה וַיֵּצֵא אֶל־מַחֲוִין לַמַּחֲנֶה לֹא יָבֹא אֶל־חוּף הַמַּחֲנֶה: 12 וְהָיָה לַפְּנוֹת־עָרֶב יִרְחֹץ בְּמֵי־וַיִּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ יָבֹא אֶל־חוּף הַמַּחֲנֶה: 13 וְיָד תְּהִיָּה לָךְ מַחֲוִין לַמַּחֲנֶה וַיֵּצֵאתָ שָׁמָּה חוּץ: 14 וְיִתֵּן תְּהִיָּה לָךְ עַל־אֹנֶךָ וְהָיָה בִּשְׂבָתֶךָ חוּץ וּחִפְרָתָה בָּהּ וּשְׂבָת וּכְסִית אֶת־צִאֲתֶךָ: 15 כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ מִתְּהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחֲנֶךָ לְהַצִּילֶךָ וְלֹתֵת אֵיבֶיךָ לִפְנֶיךָ וְהָיָה מַחֲנֶיךָ קָדוֹשׁ וְלֹא־יִרְאֶה כִּךְ עֲרֹת דְּבַר וְשֵׁב מֵאֲחֵרֶיךָ: ס' 16 לֹא־תִסְגִּיר עֶבֶד אֶל־אֲדֹנָיו אֲשֶׁר־נָצַל אֵלֶיךָ מֵעַם אֲדֻמִּי: 17 עַמֶּךָ יֵשֵׁב בְּקֶרְבְּךָ בְּמִקְוֵם אֲשֶׁר־יִבְחַר בְּאָחֶיךָ שְׂעָרֶיךָ בְּטוֹב לוֹ לֹא תוֹנֶנּוּ: ס' 18 לֹא־תִהְיֶה קִדְשָׁה מִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל וְלֹא־יִהְיֶה קֹדֶשׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 19 לֹא־תִבְיֹא אֲחֵנּוּ זֹנָה וּמַחֲוִיר כָּלֵב בֵּית יִהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל־נָדָר כִּי תוֹעֲבָת יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ גִּם־שְׁנֵיהֶם: 20 לֹא־תִשְׁחָד לְאֹחֶיךָ נֶשֶׁךְ כֶּסֶף נֶשֶׁךְ אֶכָּל נֶשֶׁךְ כָּל־דָּבָר אֲשֶׁר יִשְׁחָד: 21 לֹא־יִכְרִי תִשְׁחָד וְלֹא־יִכְרִי לֹא תִשְׁחָד לְמַעַן יִבְרַכְךָ יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַשְׁלַח יָדְךָ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בֹּא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: ס' 22 כִּי־תִהְיֶה נָדָר לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תִאָּחֵז שְׁלֹמֹה כִּי־דָרַשׁ יִדְרֹשְׁנֵי יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ מַעֲמֵד וְהָיָה כִּךְ חָטָא: 23 וְכִי תִחְדָּל לְנָדָר לַיהוָה כִּךְ חָטָא: 24 מוֹצֵא שְׁפָתֶיךָ תִּשְׁמֹר וְעִשִּׂיתָ כַּאֲשֶׁר נָדַרְתָּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ נִדְבָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּפִי: ס' 25 כִּי תִבֹּא בְּכֶרֶם רֶעֶךָ וְאָכַלְתָּ עֲנָבִים כִּנְפֹשֶׁךָ שְׂבָעֶךָ וְאֵל־כִּלְיֶיךָ לֹא תִחַן: ס' 26 כִּי תִבֹּא בְּקִמָּת רֶעֶךָ וְקִטְפַת מְלִילֹת בִּידְךָ וְחִרְמַשׁ לֹא תִנִּיחַ עַל קִמָּת רֶעֶךָ: ס' 24 כִּי־יִרְחַק אִישׁ אִשָּׁה וּבַעֲלָהּ וְהָיָה אִם־לֹא תִמְצָאֲתָן בְּעִנְיֵי כִי־מֵצָא בָּהּ עֲרֹת דְּבַר וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כִּרְיֹתָ וְנָתַן בְּיָדָהּ וּשְׁלַחָהּ מִבֵּיתָה: 2 וַיֵּצֵאָה מִבֵּיתָה וְהִלְכָה וְהָיְתָה לְאִישׁ־אֲחֵר: 3 וּשְׁנֵי־הָאִישׁ הָאֲחֵרִים וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כִּרְיֹתָ וְנָתַן בְּיָדָהּ וּשְׁלַחָהּ מִבֵּיתָה אוֹ כִּי יָמוּת הָאִישׁ הָאֲחֵרִים אֲשֶׁר־לָקְחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה: 4 לֹא־יִכָּבֵל בַּעֲלָהּ הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר־שְׁלַחָהּ לָשׁוּב לְקַחְתָּהּ לְהִיטֵל לוֹ לְאִשָּׁה אֲחֵרִי אֲשֶׁר הִטְמִינָהּ כִּי־תוֹעֲבָה הִוא לִפְנֵי יִהוָה וְלֹא תִחַטֵּא אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה: ס' 5 כִּי־יִרְחַק אִישׁ אִשָּׁה קִדְשָׁה לֹא יֵצֵא בָּצָא וְלֹא־יַעֲבֹד עָלָיו לְכָל־דָּבָר נָכִי וְהָיָה לְבֵיתוֹ שָׁנָה אַחַת וּשְׁמֹחַ אֶת־אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר־לָקְחָה: ס' 6 לֹא־יִחָבֵל רַחִים וְרָכַב כִּי־נָפֵשׁ הִוא חָבֵל: ס' 7 כִּי־יִמְצָא אִישׁ גִּנֵּב נֶפֶשׁ מֵאֲחֵרֵי מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִתְעַמְרֵבוּ וּמָכְרוּ וּמָת הַגִּנֵּב הִהוּא וּבַעֲרַת הָרַע מִקֶּרְבְּךָ: 8 הַשֹּׁמֵר בְּנִגְזֵה־רַעַת לֹא־יִשְׁמֹר מֵאֹד וּלְעִשׂוֹת כָּל־אֲשֶׁר־יֹרִי אֲתָכֶם הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם כַּאֲשֶׁר צִוִּיתֶם תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת: ס' 9 וְזָכֹר אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ לְמִרְיָם בְּרַדְךָ בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרָיִם: ס' 10 כִּי־תִשָּׂה בְרַעְךָ מִשָּׂאת מֵאוֹמֶה לֹא־תִבֹּא אֶל־בֵּיתוֹ לַעֲבֹת עִבְטוֹ: 11 בַּחוּץ תַּעֲמֹד וְהָאִישׁ אֲשֶׁר אֲתָה נֹשֶׂה בוֹ יֵצֵא אֵלֶיךָ אֶת־הַעֲבֹט הַחוּצָה: 12 וְאִם־אִישׁ עֲנִי הוּא לֹא תִשָּׁבֵב בַּעֲבָטוֹ: 13 הָשֵׁב תִּשָּׁבֵב לוֹ אֶת־הַעֲבֹט כִּבְּא הַשֶּׁמֶשׁ וְשָׁכַב בְּשִׁלְמָתוֹ וּבִרְכָּךָ וְלֶךְ תִּהְיֶה צְדָקָה לִפְנֵי יִהוָה אֱלֹהֶיךָ: ס' 14 לֹא־תִשְׁשָׁק שָׂכִיר עֲנִי וְאִבְיוֹן מֵאֲחֶיךָ אוֹ מִנְּךָ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ בִּשְׁעָרֶיךָ: 15 בְּיוֹמוֹ תִּחַן שָׂכִיר וְלֹא־תִבֹּא עָלָיו הַשֶּׁמֶשׁ כִּי עֲנִי הוּא וְאֵלָיו הוּא נֹשֵׂא אֶת־נַפְשׁוֹ וְלֹא־יִקְרָא עָלֶיךָ אֶל־יִהוָה וְהָיָה כִּךְ חָטָא: ס' 16 לֹא־יִזְמֹתוּ אָבוֹת עַל־בָּנִים וּבָנִים לֹא־יִזְמֹתוּ עַל־אָבוֹת אִישׁ בְּחָטָאוֹ וְיִמָּתוּ: ס' 17 לֹא תִשָּׂה מִשְׁפַּט גֵּר וְתוֹם וְלֹא תִחַבֵּל בְּגֵד אִלְמָנָה: 18 וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וַיִּפְדֶּךָ יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ מֹשֶׁם עַל־כֵּן אֲנִכִּי מִצְוֶה לַעֲשׂוֹת אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה: ס' 19 כִּי תִקְצֹר קְצִירֶךָ בַּשָּׂדֶךְ וּשְׂכַחְתָּ עֹמֵר בֶּשֶׂר דָּה לֹא תִשׁוּב לְקַחְתּוֹ לָגֵר לִיתוֹם וְלֹא־לְמִנָּה יִהְיֶה לְמַעַן יִבְרַכְךָ יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ: 20 כִּי תִחַבֵּט יִתְדְךָ לֹא תִפָּאֵר אַחֲרֶיךָ לָגֵר לִיתוֹם וְלֹא־לְמִנָּה יִהְיֶה: ס' 21 כִּי תִבְצֹר כִּרְמֶךָ לֹא תַעֲוֹלֵל אַחֲרֶיךָ לָגֵר לִיתוֹם וְלֹא־לְמִנָּה יִהְיֶה: 22 וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ בְּאָרֶץ מִצְרַיִם עַל־כֵּן אֲנִכִּי מִצְוֶה לַעֲשׂוֹת אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה: ס' 25 כִּי־יִהְיֶה רִיב בֵּין אָנָשִׁים וְנִגְשׁוּ אֶל־הַמִּשְׁפָּט וּשְׁפָטוֹם וְהִצִּדִּיק אֶת־הַצָּדִיק וְהִרְשִׁיעוּ אֶת־הַרָּשָׁע: 2 וְהָיָה אִם־בֵּין הַכּוֹת הָרָשָׁע וְהִפִּילוּ הַשֶּׁפֶט וְהִכְהוּ לִפְנֵי פְדֵי רַשְׁעָתוֹ בְּמִסְפָּר: 3 אֲרֻבִּים יָכֵנוּ לֹא יִסְיֹף פֶּן־יִסְיֹף לְהַכְתּוֹ עַל־אֵלֶּה מִכָּה רַבָּה וְנִקְלָה אֲחִיךָ לַעֲנִיד: 4 לֹא־תִחַסֵּם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ: ס' 5 כִּי־יִשְׁכְּבוּ אָחִים יַחְדָּו וּמָת אֶחָד מֵהֶם וּבֶן אֵין־לוֹ לֹא־תִהְיֶה אֶשְׁתִּי־הַפֹּת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר יִכְמֹה יָבֹא עָלֶיהָ וּלְקַחְתָּ לוֹ לְאִשָּׁה וַיִּבְמֶהָ: 6 וְהָיָה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלַד יָקֹם עַל־שֵׁם אָחִיו הַמֵּת וְלֹא־יִמָּחֶה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל: 7 וְאִם־לֹא יִחַפֵּץ הָאִישׁ לְקַחַת אֶת־יְבִמְתּוֹ וְעָלָתָה יְבִמְתּוֹ הַשְּׂעִירָה אֶל־הַזָּקִים וְאָמְרָה מֵאֵין יְבָמִי לְהִקְיָם לְאָחִיו שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה יְבָמִי: 8 וְקָרְאוּ לוֹ זִקְנֵי־עִירוֹ וְדִבְרוּ אֵלָיו וְעָמַד וְאָמַר לֹא חָפְצִיתִי לְקַחְתָּהּ: 9 וְנִגְשָׁה יְבִמְתּוֹ אֵלָיו לַעֲנִי הַזִּקְנִים וְחִלְצָה נַעֲלָהּ מֵעַל רֵגְלוֹ וְיִרְחַק בָּפָנָיו וְעָנָתָה וְאָמְרָה כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ

אשר לא יבנה את בית אחיו: 10 ונקרא שמו בישראל בית חלון הנעל: ס 11 כיוצו אנשים יחדיו איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה במכשיו: 12 וקצתה את כפה לא תחוס עיני: ס 13 לא יהיה לה בכיסך אבן ואבן גדולה וקטנה: ס 14 לא יהיה לה בביתך איפה ואיפה גדולה וקטנה: 15 אבן שלמה וצדק יהיה לה איפה שלמה וצדק יהיה לה למען יאריכו ימיו על האדמה אשר יהיה אלהיך נתן לה: 16 כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עול: פ 17 זכור את אשר עשה לה עמלק בדרך בצאתכם ממצרים: 18 אשר קרף בדרך ויוגב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עוף ויגע ולא ירא אלהים: 19 והיה בהניח יהוה אלהיך לה מפל איביו מסביב בארץ אשר יהיה אלהיך נתן לה נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח: פ 26 והיה כירחבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לה נחלה וירשתה וישבת בה: 2 ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארץ אשר יהוה אלהיך נתן לה ושמת בט נא ותלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: 3 ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הנחתי היום ליהוה אלהיך כירבאתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבותינו לתת לנו: 4 ולקח הכהן הפגא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך: 5 וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לנו גדול עצום ורב: 6 וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה: 7 ונציל אל יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו ובמרא גדל ובאחות ובמפתים: 8 ויצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל ובאחות ובמפתים: 9 ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש: 10 ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתת לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך: 11 ושמת בכל המשוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה ותלוי והגר אשר בקרבך: ס 12 כי תכלה לעשר את פלמער תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו: 13 ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי: 14 לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני: 15 השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש: ס 16 היום הזה יהוה אלהיך מצוץ לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמת ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך: 17 את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרךיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטי ושמע בקול: 18 ויהוה האמירך היום להיות לו לעם סג לא כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו: 19 ולחתך עליו על כל הגוים אשר עשה להחלה ולשם ולתפארת ולהיתך עם קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר: ס 27 ויצו משה וקני ישראל את העם לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום: 2 וה' יה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ותקמת לה אבנים גדולות ושרת אתם בשיר: 3 וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך: 4 והיה בעברכם את הירדן חקמו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושרת אתם בשיר: 5 ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל: 6 אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עולת ליהוה אלהיך: 7 וזבתת שלמים ואכלת שם ושמת לפני יהוה אלהיך: 8 וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב: ס 9 וידבר משה והכניס הלויים אל כל ישראל לאמר הסכתו ושמע ישראל היום נהיית לעם ליהוה אלהיך: 10 ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית ואת חקיו ואת מצוה מצוץ היום: ס 11 ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר: 12 אלה יעמדו ויבנו את העם על הר גריזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימין: 13 ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל ראובן גד ואשר וזבולון דן ונפתלי: 14 ועני הלויים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם: ס 15 ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש ושם בסתר

Deuteronomy

וענו כל־העם ואמרו אמן: ס 16 אָרוֹר מִקֶּלֶה אֲבִיו וְאִמּוֹ וְאָמַר כֹּל־הָעָם אָמֵן: ס
17 אָרוֹר מִסֵּין וּבֹל רַעְיוֹ וְאָמַר כֹּל־הָעָם אָמֵן: ס 18 אָרוֹר מִשְׁנֵה עוֹר בְּדֶרֶךְ וְאָמַר כֹּל־הָעָם
אָמֵן: ס 19 אָרוֹר מִטָּה מִשְׁפָּט גִּירֵי־חוֹם וְאִלְמָנָה וְאָמַר כֹּל־הָעָם אָמֵן: ס 20 אָרוֹר שֹׁכֵב
עִם־אִשְׁתּוֹ אֲבִיו כִּי נָלֵה כָּנָף אֲבִיו וְאָמַר כֹּל־הָעָם אָמֵן: ס 21 אָרוֹר שֹׁכֵב עִם־כָּל־בְּהֵמָה
וְאָמַר כֹּל־הָעָם אָמֵן: ס 22 אָרוֹר שֹׁכֵב עִם־אִחֹתוֹ בִּתְּאֲבִיו אוֹ בִּתְאִמּוֹ וְאָמַר כֹּל־הָעָם
אָמֵן: ס 23 אָרוֹר שֹׁכֵב עִם־חֲתָנָתוֹ וְאָמַר כֹּל־הָעָם אָמֵן: ס 24 אָרוֹר מִכָּה רַעְיוֹ בִּסְתֵר
וְאָמַר כֹּל־הָעָם אָמֵן: ס 25 אָרוֹר לִקַּח שָׁחַד לְהַכּוֹת נֶפֶשׁ דָּם נָקִי וְאָמַר כֹּל־הָעָם אָמֵן: ס
26 אָרוֹר אֲשֶׁר לֹא־יָקִים אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה־הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת אוֹתָם וְאָמַר כֹּל־הָעָם אָמֵן: פ

28 וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָ
הַיּוֹם וְנִתְּנָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עָלֶיךָ עַל כָּל־גּוֹיֵי הָאָרֶץ: 2 וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל־הַבְּרָכוֹת הָאֵלֶּה
וְהִשְׁתַּיְנֶךָ כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: 3 בְּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר וּבְכֻרְךָ אַתָּה בַּשָּׂדֶה: 4 בְּרוּךְ
פְּרִיבִטְנֶךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ וּפְרִי בְהֵמָתְךָ שֶׁנֶּרְאָה אֶלְפִּיךָ וְעִשְׂתִּירֹת צֶאֱנֶךָ: 5 בְּרוּךְ טַנְאֶךָ
וּמִשְׁאֲרֹתֶיךָ: 6 בְּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתְךָ: 7 יְתֵן יְהוָה אֶת־אִיבֶיךָ הַקָּמִים
עָלֶיךָ נִפְסִים לִפְנֶיךָ בְּדֶרֶךְ אֶחָד וְצֹא אִלֶּיךָ וּבִשְׁבַעַת דְּרָכִים יָנוֹסוּ לִפְנֶיךָ: 8 יְצֹא יְהוָה
אֶתְּךָ מִן־הַבְּרָכָה בְּאֶסְמִיךָ וּבְכָל מַשְׁלַח יָדְךָ וּבְכָרְךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ:
9 יִקְיַם יְהוָה לֹא לְעַם קָדוֹשׁ כִּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְלָךְ כִּי תִשְׁמֹר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִלַּכְתָּ
בְּדִרְכָּיו: 10 וְרָא כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם יְהוָה נִקְרָא עָלֶיךָ וִירָאוּ מִמֶּךָ: 11 וְהוֹתִרְךָ יְהוָה
לְטוֹבָה בְּפִרִי בִטְנֶךָ וּבְפִרִי בְהֵמָתְךָ וּבְפִרִי אֲדָמָתְךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם
לֵאמֹר לָךְ: 12 וַיִּתֵּן יְהוָה לָךְ אֶת־אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת־הַשְּׂמִימִים לְחַם מִטֶּרֶם־אֲרָצְךָ בָּעָתָה
וּלְכָרְךָ אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה יָדְךָ וְהִלִּיתָ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִלּוּהָ: 13 וְנִתְּנָךְ יְהוָה לְרֹאשׁ
וְלֹא לְגֹב וְהָיִיתָ רֶגֶל לְמַעֲלָה וְלֹא תִהְיֶה לְמַטָּה כִּי־תִשְׁמַע אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם וְלַעֲשׂוֹת: 14 וְלֹא תִסּוֹר מִכָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אִתְּכֶם
הַיּוֹם וּשְׂמַאֲוֹל לִלְכַּת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לַעֲבֹדָם: ס 15 וְהָיָה אִם־לֹא תִשְׁמַע בְּקוֹל
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו וְחֻקֵּיהֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם וּבָאוּ עָלֶיךָ
כָּל־הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה וְהִשְׁתַּיְנֶךָ: 16 אָרוֹר אַתָּה בְּעִיר וְאָרוֹר אַתָּה בַּשָּׂדֶה: 17 אָרוֹר טַנְאֶךָ
וּמִשְׁאֲרֹתֶיךָ: 18 אָרוֹר פְּרִיבִטְנֶךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ שֶׁנֶּרְאָה אֶלְפִּיךָ וְעִשְׂתִּירֹת צֶאֱנֶךָ: 19 אָרוֹר אַתָּה
בְּבֹאֶךָ וְאָרוֹר אַתָּה בְּצֵאתְךָ: 20 יִשְׁלַח יְהוָה בָּךְ אֶת־הַמֶּאֱרָה אֶת־הַמְּהוּמָה וְאֶת־הַמְּנַגַּחַת
בְּכָל־מַשְׁלַח יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַד הַשְּׂמִיךְ וְעַד־אֲבֶרֶךְ מִהֵרָ מִפְּנֵי רָע מַעֲלִילֶיךָ אֲשֶׁר
עֹבְתֵנִי: 21 יִדְּבַק יְהוָה בָּךְ אֶת־הַדְּבָר עַד כָּלְתוֹ אֶתְּךָ מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בֹּא־שָׂמָה
לְרִשְׁתָּהּ: 22 וַיִּכָּה יְהוָה בַּשַּׁחַת וּבִקְדָּחַת וּבִדְלָקַת וּבְחִרְחָל וּבְחִרְבַּב וּבְשִׁפּוֹן וּבִירְקוֹן
וּבְרִפּוֹךְ עַד אֲבֶרֶךְ: 23 וְהָיוּ שְׂמִיךְ אֲשֶׁר עַל־רֹאשְׁךָ נִחַשְׁתָּ וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר־תַּחְתֶּיךָ בְּרוּל:
24 יְתֵן יְהוָה אֶת־מִטֶּר אֲרָצְךָ אֲבָק וְעֹפֶר מִן־הַשָּׁמַיִם יָרֵד עָלֶיךָ עַד הַשְּׂמִיךְ: 25 וַיִּתֵּן יְהוָה
נֶגֶף לִפְנֵי אִיבֶיךָ בְּדֶרֶךְ אֶחָד תֵּצֵא אֵלָיו וּבִשְׁבַעַת דְּרָכִים תָּנוֹס לִפְנֵי וְהָיִיתָ לְזִעְזֹה לְכָל
מַמְלֻכוֹת הָאָרֶץ: 26 וְהָיְתָה נִבְלָתְךָ לְמֹאכֵל לְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבְּהֵמַת הָאָרֶץ וְאִין
מִחֲרִיד: 27 וַיִּכָּה יְהוָה בַּשַּׁחִין מִצָּרִים (וּבַעֲפָלִים) (וּבַשְּׁחָרִים) וּבְגִרְבַּב וּבְחֶרֶס אֲשֶׁר
לֹא־חֹכֵל לְהִרְפָּא: 28 וַיִּכָּה יְהוָה בַּשִּׁנְעוֹן וּבַעֲוֹנוֹן וּבַחֲמוֹהוֹן לִבָּב: 29 וְהָיִיתָ מִמַּשֵּׁשׁ
בְּצִהְרִים כֹּאֲשֶׁר יִמַּשֵּׁשׁ הָעוֹר בְּאַפְלָה וְלֹא תִצְלִיחַ אֶת־דְּרָכְךָ וְהָיִיתָ אֶךְ עֲשׂוֹק וְגֹזֵל
כָּל־הַיָּמִים וְאִין מוֹשִׁיעַ: 30 אִשָּׁה תֹאדָשׁ וְאִישׁ אַחֵר (יִשְׁגְּלוּהָ) (וַיִּשְׁכְּבֶנָהּ) בֵּית תִּבְנֶה
וְלֹא־תִשָּׁב בּוֹ כֶּרֶם תִּשַׁע וְלֹא תִחַלְלֶנּוּ: 31 שׂוֹרֶךְ טְבוּחַ לַעֲנִיד וְלֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ חֲמֹרֶךָ
גֹּזֵל מִלִּפְנֶיךָ וְלֹא יָשׁוּב לָךְ צֶאֱנֶךָ נִתְּנוֹת לְאִיבֶיךָ וְאִין לָךְ מוֹשִׁיעַ: 32 בְּנִיד וּבִנְתִיד נִתְּנִים
לְעַם אַחֵר וְעִנִיד רְאוּת וְכָלוֹת אֵלֵיהֶם כָּל־הַיּוֹם וְאִין לֹא־יָדְךָ: 33 פְּרִי אֲדָמָתְךָ
וְכָל־יִצְיָעֶךָ יֹאכַל עִם אֲשֶׁר לֹא־יִדְעֶתָ וְהָיִיתָ רֶגֶל עֲשׂוֹק וְרָצוּץ כָּל־הַיָּמִים: 34 וְהָיִיתָ מִשְׁנַעַ
מִמְרָאָה עֲנִיד אֲשֶׁר תִּרְאֶה: 35 וַיִּכָּה יְהוָה בַּשַּׁחִין רָע עַל־הַבְּרָכִים וְעַל־הַשְּׂקִים אֲשֶׁר
לֹא־חֹכֵל לְהִרְפָּא מִכָּה רִגְלֶךָ וְעַד קִדְרָדְךָ: 36 יוֹלֵךְ יְהוָה אֶתְּךָ וְאֶת־מִלְכְּךָ אֲשֶׁר תָּקִים
עָלֶיךָ אֶל־גּוֹי אֲשֶׁר לֹא־יִדְעֶתָ אַתָּה וְאֶתְּךָ וְעִבְדְּתָ שָׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים עֵץ וְאֶבֶן: 37 וְהָיִיתָ
לְשִׁמָּה לְמַשֵּׁל וּלְשִׁנִּינָה בְּכָל־הַעַמִּים אֲשֶׁר־יִנְהַגְךָ יְהוָה שְׂמָה: 38 זָרַע רַב תּוֹצֵא הַשָּׂדֶה
וּמַעֲט תֹאסֵף כִּי יִחַלְּסֶנּוּ הָאֲרָבָה: 39 כְּרָמִים תִּשַׁע וְעִבְדְּתָ וְאִין לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה וְלֹא תִאָּנֵר כִּי
תֹאכְלֶנּוּ הַחֲלָעַת: 40 זִיתִּים יִהְיוּ לָךְ בְּכָל־גִּבּוֹלְךָ וְשִׁמּוֹן לֹא תִסּוֹךְ כִּי יִשַׁל וְיִתֵּךְ: 41 בָּנִים
וּבָנוֹת תוֹלִיד וְלֹא־יִהְיוּ לָךְ כִּי יִלְכוּ בְּשָׁבִי: 42 כָּל־עֶצֶךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ יִירֹשׁ הַצִּלְצֹל:
43 הֵנֶר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ יַעֲלֶה עָלֶיךָ מַעֲלָה מַעֲלָה וְאַתָּה תִּרְדַּ מִטָּה מִטָּה: 44 הוּא יִלּוֹךְ וְאַתָּה

לא תלוננו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב: 45 ובאו עליך כל-הקללות האלה ודרךפוך והשינוף עד השמרך כִּי-לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוה: 46 והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד-עולם: 47 תחת אשר לא עבדת את-יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל: 48 ועבדת את-איביך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובערים ובחסר כל ונתן על ברזל על-צואריך עד השמידו אתך: 49 ישא יהוה עליך גוי מרחוק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא-תשמע לשנו: 50 גוי עז פנים אשר לא-ישא פנים לזקן ונער לא יחן: 51 ואכל פרי בהמתך ופרי-אדמתך עד השמרך אשר לא-ישאיר לך הגן תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרת צאנך עד האבדו אתך: 52 והצר לך בכל-שעריך עד רדת חמריך הגבהות והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל-ארצך והצר לך בכל-שעריך בכל-ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך: 53 ואכלת פרי-במקדך בשר בנוד ובנחירך אשר נתן לך יהוה אלהיך ובמזור ובמצוק אשר-יציק לך איבך: 54 האיש הרך בך והענן מאד תרע עינו באחייו ובאשת חיקו וביתר בניו אשר יותרי: 55 מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל מבלי השאירלו כל במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בכל-שעריך: 56 תרפה בך והענגה אשר לא-נסתה כפר-נגלה הצנ על-הארץ מהתענן ומרף תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה: 57 ובשליחה היוצת מבין רגליה ובבניה אשר תלד כיר-אכלם בחסר-כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בשעריך: 58 אם-לא תשמר לעשות את-כל-דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה ליראה את-השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך: 59 והפלא יהוה את-מכתך ואת מכות ורעך מכות גדלות ונאמנות וחלים רעים ונאמנים: 60 והשיב בך את כל-מדות מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך: 61 גם כל-חלי וכל-מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמרך: 62 ונשאתם במתי מעט תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כִּי-לא שמעת בקול יהוה אלהיך: 63 והיה כאשר-רשש יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן וישי יהוה עליכם להאבד אתכם ולהשמיד אתכם ונסחתם מעל האדמה אשר-אתה בא-שמה לרשתה: 64 והפיצך יהוה בכל-העמים מקצה הארץ ועד-קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא-ירשת אתה ואבותיך עין ואבן: 65 ובגוים ההם לא תרגיע ולא-יהיה מנוח לכפר-רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון עינים ודאבון נפש: 66 והיו חייך תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחייו: 67 בבקר תאמר מיימתן ערב ובקרב תאמר מיימתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד וממראה עיניך אשר תראה: 68 והשיבך יהוה ויצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא-תסוף עוד לראתה והתמכרתם שם לאיבך לעבדים ולשפחות ואין קנה: ס 69 אלה דברי הברית אשר-צוה יהוה את-משה לכתר את-בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר-כרת אתם בחרב: פ

29 ויקרא משה אל-כל-ישראל ויאמר אלהם אתם ראייתם את כל-אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל-עבדיו ולכל-ארצו: 2 תמסות הגדלת אשר ראו עיניך האחת והמפתים הגדלים ההם: 3 ולא-יתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה: 4 ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא-יכלו שלמתיכם מעליכם ונעלף לא-יכלתה מעל רגלך: 5 לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם: 6 ותבא אל-המקום הזה ויצא סיון מלך-חשבון ועון מלך-הבשן לקראתנו למלחמה ונכס: 7 ונקח את-ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי: 8 ושמרתם את-דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשפילו את כל-אשר תעשיו: פ 9 אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם וזקניכם ושטריכם כל איש ישראל: 10 טפכם נשיכם ונרדך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימך: 11 לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום: 12 למען תקים-אתך היום! לו לעם והוא יהיה-לך לאלהים כאשר דבר-לך וכאשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב: 13 ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את-הברית הזאת ואת-האלה הזאת: 14 כי את-אשר ישנו פה עמנו היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום: 15 כִּי-אתם ידעתם את אשר-נשבענו בארץ מצרים ואת אשר-עברנו בקרב הנוגים אשר עברתם: 16 ותראו את-שקוציהם ואת גלליהם עין ואבן כסף וזהב אשר עמהם: 17 פריש בכם איש אר-אשה או משפחה אר-שבת אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את-אלהי הנוגים ההם פריש בכם שרש

Deuteronomy

פרה ראש ולענה: 18 והיה בשמעו את־דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה־לי כי בשירות לבי אלך למען ספות הרוה את־הצמאה: 19 לא־יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אף־יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבעה בו כ־האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את־שמו מתחת השמים: 20 והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה: 21 ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והן כרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את־מזלות הארץ ההוא ואת־תחילתה אשר־חלה יהוה בה: 22 גפרית ומלח שרפה כל־ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל־עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה (וצביים) וצביון אשר הפך יהוה באפו ובחמתו: 23 ואמרו כל־הגוים על־מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה: 24 ואמרו על אשר עזבו את־ברית יהוה אלהי אבותם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים: 25 וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא־ידעום ולא חלק להם: 26 ויחראף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את־כל־הקללה הכתובה בספר הזה: 27 ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובקצף גדול וישלכם אל־ארץ אחרת כיום הזה: 28 הנסתרת ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד־עולם

לעשות את־כל־דברי התורה הזאת: ס 30 והיה כ־יבאו עליך כל־הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל־לבבך בכל־הגוים אשר הדיחק יהוה אליך שמה: 2 ושבת עדיהוה אליך ושמעת בקלו ככל אשר־אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל־לבבך ובכל־נפשך: 3 ושב יהוה אליך את־שביתך ורחמך ושכ וקבצך מכל־העמים אשר הפיצך יהוה אליך שמה: 4 אסיתה נדחק בקצה השמים משם יקבצך יהוה אליך ומשם יפחד: 5 והביאך יהוה אלהיך אל־הארץ אשר־ירשו אבותיך וירשתה ותישבך והרבה מאבתך: 6 ומל יהוה אלהיך את־לבבך ואת־לבב זרעך לאהבה את־יהוה אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך למען חייד: 7 ונתן יהוה אלהיך את כל־האלות האלה על־איבוק ועל־שנאיד אשר רדפוך: 8 ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את־כל־מצותיו אשר אנכי מצוך היום: 9 והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטןך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כ־י ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר־שש על־אבתך: 10 כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזה כי תשוב אל־יהוה אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך: פ 11 כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא־נפלאה הוא ממך ולא רחקה הוא: 12 לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויפקה לנו וישמענו אתה ונעשנה: 13 ולא־מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל־עבר הים ויפקה לנו וישמענו אתה ונעשנה: 14 כ־קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו: ס 15 ראה נתתי לפניך היום את־החיים ואת־הטוב ואת־המוות ואת־הרע: 16 אשר אנכי מצוך היום לאהבה את־יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית ורבית וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר־אתה בא־שמה לרשתה: 17 ואס־יפנה לבבך ולא תשמע ונדחת והשתחית לאלהים אחרים ועבדתם: 18 הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא־תאריכון ימים על־האדמה אשר אתה עבר את־הירדן לבא שמה לרשתה: 19 העידתי לכם היום את־השמים ואת־הארץ החיים והמוות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך: 20 לאהבה את־יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חייד וארך ימים לשבת

על־האדמה אשר נשבע יהוה לאבתך לאבדתם ליצחק וליעקב לתת להם: פ 31 וילך משה וידבר את־הדברים האלה אל־כל־ישראל: 2 ויאמר אלהם בן־מאה ועשרים שנה אנכי היום לא־אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר את־הירדן הזה: 3 יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא־ישמיד את־הגוים האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה: 4 ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיוחן ולעוג מלכי האמורי ולא־יצם אשר השמיד אתם: 5 ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל־המצוה אשר צויתי אתכם: 6 חזק ואמצו אל־תיראו ואל־תערצו מפניהם כ־י יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך: 7 ויקרא משה ליהושע ויאמר אלוי לעיני כל־ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את־העם הזה אל־הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תחילנה אותם: 8 ויהיה הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחת: 9 ויכתב משה את־התורה הזאת ויתנה אל־הכהנים

בני לוי הנ שאים את־ארון ברית יהוה ואל־כל־זקני ישראל: 10 ויצו משה אותם לאמר מקצו שבע שנים במעד שנת השמיטה בחג הסוכות: 11 בבוא כל־ישראל לראות את־פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את־התורה הזאת נגד כל־ישראל באזניהם:

12 הקהל את־העם האנשים והנשים והטף וגרף אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ולמדו ויראו את־יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את־כל־דברי התורה הזאת: 13 ובניהם אשר לא־יודעו ישמעו ולמדו ליראה את־יהוה אלהיכם כל־הימים אשר אתם חיים על־האדמה אשר אתם עבדים את־היהודן שמה לרשתה: פ 14 ויאמר יהוה אל־משה הן קרבו ימין למות קרא את־יהושע והתניצבו באהל מועד ואצוני וילך משה ויהושע ויתניצבו באהל מועד: 15 וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על־פתח האהל: ס 16 ויאמר יהוה אל־משה הנה שכב עם־אבתך וקם העם הזה ונתנו אחריו אלהי נכרה־הארץ אשר הוא בא־שמה בקרביו ועזבני והפר את־בריתי אשר כרת־י אתו: 17 והנה אפי כו ביום־ההוא ועובתים והסתרותי פני מהם והנה לאכל ומצאוהו רעות רבות וצרות ואמר ביום־ההוא הלא על כ־ראין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה: 18 ואנכי הסתר אס תיר פני ביום־ההוא על כל־הרעה אשר עשה כי פנה אל־אלהים אחרים: 19 ועתה כתבו לכם את־השירה הזאת ולמדוה את־בני־ישראל שירה בפיהם למען תזכיר־לי השירה הזאת לעד בבני ישראל: 20 כ־אביאנו אל־האדמה אשר־נשבעתי לאבותי וזבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופ־נה אל־אלהים אחרים ועבדום ונאצוני והפר את־בריתי: 21 והנה כ־תמצאן אלו רעות רבות וצרות ועתה השירה הזאת לפני לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את־יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל־הארץ אשר נשבעתי: 22 וכתב משה את־השירה הזאת ביום־ההוא ולמדוה את־בני ישראל: 23 ויצו את־יהושע בר־ונו ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את־בני ישראל אל־הארץ אשר־נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך: 24 ויהיו ככלות משה לכתב את־דברי התורה־הזאת על־ספר עד תמם: 25 ויצו משה את־הלוים נשאי ארון ברית־יהוה לאמר: 26 לקח את ספר התורה הזה ושמתם אלו מצד ארון ברית־יהוה אלהיכם והיה־שם בך לעד: 27 כי אנכי ידעתי את־מריך ואת־ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים היתם עם־יהוה ואף כ־אחרי מותי: 28 תקהילו אלי את־כל־זקני שבטכם ושטריכם ואדברוה באזניהם את הדברים האלה ואעידה בם את־השמים ואת־הארץ: 29 כי ידעתי אחרי מותי כ־יהשחת תשחתון וס רתם מן־הדרך אשר צוית אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית הימים כ־תעשו את־הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם: 30 וידבר משה באזני כל־קהל ישראל את־דברי השירה הזאת עד תמם: פ 32 האזינו השמים ואדברוה וחשמעו הארץ אמריפי: 2 וערף כמטר לקחי תגל פטל אמרתי כשעירם על־דשא וכרביבים עלי־עשב: 3 כי שם יהוה אקרא הבו גדר לאלהינו: 4 הצור תמים פעלו כי כל־דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא: 5 שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל: 6 ה־לִיהוה תג מל־זאת עם נבל ולא חכם הלא־הוא אביר קנף הוא עשך ויכנגד: 7 זכר ימות עולם בינו שנות דור־דור שאל אביר ויגדד זקניו ויאמרו לך: 8 בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים למספר בני ישראל: 9 כי חלק יהוה עמו ועקב חבל נחלתו: 10 ימצאוהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישמן יסבגוהו ויבוגוהו יצרוהו פאישון עינו: 11 פגשר יעיר קנו על־גזליו ורחף יפרש פגפיו יקחתו וישאוהו על־אברתו: 12 יהוה בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר: 13 וירפבוהו על־(במותי) [במתח] ארץ ויאכל תנובת שדי וינקוהו דבש מסלע ושמן מחלמז צור: 14 המאת בקר וחלב צאן עס־חלב פרים ואילים בני־בשן ועתודים עס־חלב פליות חטה ודס־ענב תשתה־המז: 15 וישמן ישרון ויבעט שמנת עבית פשית וישט אלוה עשהו ויגבל צור ישעתו: 16 יקנאוהו בזרים בתועבת יכעיסוהו: 17 יזבחו לשדים לא אלה אלהים לא ידעום חדשים מקרב באו לא שערם אבתיכם: 18 צור ילדך תשי ותשכח אל מחללך: 19 וירא יהוה וינאץ מפעם בניו ובנותיו: 20 ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם כי דור תהפכת המה בנים לא־אמן בם: 21 הם קנאוני בלא־אל כעסוני בהבליתם ואני אקניאם בלא־עם בניו נבל אכעיסם: 22 כ־ראש קדחה באפי ותקיד עד־שאל תחתית ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסדי הרים: 23 אספה עלימו רעות חצי אכלה־בם: 24 מזו רעב ולחמי רשף וקטב מרירי ושד־במות אשלה־בם עס־חמת זחלי עפר: 25 מחוץ תשכל־חייב ומחדרים אימה גס־בחור גס־בתולה יונק עס־איש שיבה:

26 אמרתי אפואיכם אשביחה מאנוש זכרם: 27 לולי כעס אויב' אגור פון'נכרו צרימו פון'אמר' ידיו רמה ולא יהיה פעל כל-זאת: 28 כי-גוי אבך עצות המה ואין בהם תבונה: 29 לו חכמו ישפילו זאת יבינו לאחריהם: 30 איכה ירדף אחד אלה ושנים יניסו רבבה אמלא כי-צורם מכם ויהיה הסניגם: 31 כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים: 32 כי-מנפן סדם נפנם ומשדמת עמרה ענבמו ענבירוש אשכלת מורת למו: 33 חמת תניגם ייגם וראש פתנים אכור: 34 הלא-הוא כמס עמדי חתם באוצרתי: 35 לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחש עתרת למו: 36 כי-רדיו יהיה עמו ועל-עבדיו יתנחם כי יראה כי-אולת יד ואפס עצור ועזוב: 37 ואמר אי אלהימו צור חסיו בו: 38 אשר חלב ובחימו יאכלו ישתו יין נסיכם יקומו ויעזרכם יהי עליכם סתרה: 39 ראו! עתה כי אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל: 40 כי-אשא אל-שמים ידי ואמרתני חי אנכי לעלם: 41 אס-שנותי ברך חרבי ותאחו במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם: 42 אשכיר חצי מדם וחריבי תאכל בשר מדם חלל ושבתי מראש פרעות אויב: 43 חרנינו גוים עמו כי דם-עבדיו יקום ונקם יישיב לצריי וכפר אדמתו עמו: פ 44 ויבא משה וידבר את-כל-הדברים השיריה-הזאת באזני העם הוא והושע בן-נון: 45 ויכל משה לדבר את-כל-הדברים האלה אל-כל-ישראל: 46 ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל-הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר חצום את-בניכם לשמר לעשות את-כל-דברי התורה הזאת: 47 כי לא-דבר רק הוא מכם כי-הוא תיכם ובדבר הזה תאריכו ימים על-האדמה אשר אתם עברים את-הירדן שמה לרשתה: פ 48 וידבר יהוה אל-משה בעצם היום הזה לאמר: 49 עלה אליהר העברים הזה הרנבו אשר בארץ מואב אשר על-פני ירחו וראה את-ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה: 50 ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל-עמך באשר-מת אהרן אחיד בהר ההר ויאסף אל-עמיו: 51 על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי-מריבת קדש מו-ברצן על אשר לא-קשיתם אותי בתוך בני ישראל: 52 כי מנגד תראה את-הארץ ושמה לא תבוא אל-הארץ אשר-אני נתן לבני ישראל: פ 33 וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את-בני ישראל לפני מותו: 2 ויאמר יהוה מסיני בא ונורח מש עיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו (אשדת) [אשן] [נתן] למו: 3 אף חבב עמים כל-קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך: 4 תורה צוה-לנו משה מורשה קהלת יעקב: 5 ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: 6 יחי ראובן ואל-ימת ויהי מתיו מספר: פ 7 וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל-עמו תביאנו ידיו רב לו ועור מצריו תהיה: פ 8 וללוי אמר תמיד ואורוד לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריביו על-מי מריבה: 9 האמר לאביו ולאמו לא ראתיו ואת-אחיו לא הכיר ואת-בנו (ובנין) לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו: 10 יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על-מזבחתך: 11 ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמו ומשנאי מן-ינקומו: פ 12 לבניגן אמר ידיד יהוה ישכן לבטח עליו חפץ עליו כל-היום ובין כתיפיו שכן: פ 13 וליסוף אמר מברכת יהוה ארצו ממגד שמים משל ומתהום רבצת תחת: 14 וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירחים: 15 ומראש הררי-קדם וממגד גבעות עולם: 16 וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבואתה לראש יוסף ולקדך גור אחיו: 17 בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים יגמ ויחור אפסי-ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה: פ 18 ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך ויששכר באחליך: 19 עמים הר-קראו שם ויבחו זבחי-צדק כי שפע ימים ילכו ושפוני ממוני חול: פ 20 ולגד אמר ברך מרחיב גד פלביא שכן ושקף זרוע אף-קדך: 21 וירא ראשית לו כישם חלקת מולקס פון ויחא ראשי עם צדקת יהוה עשה ומשפטיו עסי-ישראל: פ 22 ולדן אמר דן גור אריה יוגך מן-הבשן: 23 ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברפת יהוה גם ודרום ורשה: פ 24 ולאשר אמר ברך מבנים אשר יהי רצון אחיו וטבל בשמן רגלו: 25 ברזל ונחשת מנעליך וכנמך דבאך: 26 אין פאל ישרון רכב שמים בעזרך ובנאותו שחקים: 27 מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש מפגך אויב ויאמר השמר: 28 וישכן ישראל בטח בך עין יעקב אל-ארץ דגן ותירוש אף-שמיו יערפו טל: 29 אשריד ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה מן עזרף ואשר-חרב

נִאֲתָד וַיִּכְחֹשׁוּ אִיבֵיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל־בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרֹךְ: ס 34 וַיַּעַל מֹשֶׁה מִעֶרְבַת מוֹאָב אֶל־הַר נָבוֹ רֹאשׁ הַפִּסְגָּה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרֵחוֹ וַיִּרְאֶהוּ יְהוָה אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֶת־הַגִּלְעָד עַד־דָּן: 2 וְאֵת כָּל־נַפְתָּלִי וְאֶת־אָרֶץ אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וְאֵת כָּל־אָרֶץ יְהוּדָה עַד הַיָּם הָאֲחֵרוֹן: 3 וְאֶת־הַנֹּגֵב וְאֶת־הַכֶּכֶר בַּקָּעַת יְרֵחוֹ עִיר הַתְּמָרִים עַד־צֶעֱר: 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו וְאֵת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב לֵאמֹר לְזֶרַעְךָ אֶתְנֶנָּה הִרְאִיתִיךָ בְּעֵינֶיךָ וְשָׂמָּה לֹא תַעֲבֹר: 5 וַיָּמָת שֵׁם מֹשֶׁה עַבְד־יְהוָה בָּאָרֶץ מוֹאָב עַל־פִּי יְהוָה: 6 וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּגִי בָּאָרֶץ מוֹאָב מִזֶּל בֵּית פְּעֹר וְלֹא־יָדָע אִישׁ אֶת־קְבֻרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 7 וּמֹשֶׁה בֶן־מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בָּמָוֶתוֹ לֹא־כָהֶתָּה עֵינָיו וְלֹא־נָס לַחֹה: 8 וַיִּבְכּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה בְּעֶרְבַת מוֹאָב שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיָּתֻמוּ יָמָיו בְּכִי אֲבֵל מֹשֶׁה: 9 וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן מָלֵא רוּחַ חֲכָמָה כִּי־סָ מִן־מֹשֶׁה אֶת־יָדָיו עָלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 10 וְלֹא־קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יָדָעוּ יְהוָה פָּנִים אֶל־פָּנִים: 11 לְכָל־הָאֲתוֹת וְהַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ מִצְרַיִם לְפָרְעָה וּלְכָל־עַבְדָּיו וּלְכָל־אֶרֶצוֹ: 12 וּלְכָל הַיָּד הַחֲזָקָה וְלְכָל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינָיו כָּל־יִשְׂרָאֵל:

Joshua

1 ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אליהושע בן נון משרת משה לאמר:
2 משה עבדי מת ועתה קום עבר את הירדן הזה וכל העם הזה אלה הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל: **3** כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אלי-משה: **4** מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים הגדול מבוא השמש יהיה וכולכם: **5** לא יתיצב איש לפניך כל ימי חיך כאשר הייתי עם-משה אהיה עמך לא ארפך ולא אעזבך: **6** חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת להם: **7** רק חזק ואמץ מאד לשמור לעשות ככל התורה אשר צוה משה עבדי את-סור ממנו ימין ושמאל למען תשכיל בכל אשר תלך: **8** לא ילוש ספר התורה הזה מפיד ותניח בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כראוי תצליח את-דרךך ואז תשכיל: **9** הלא צויתוך חזק ואמץ אל-תעזבן ואל-תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך: **10** ויצו יהושע את-שמרי העם לאמר: **11** עברו בקרב המחנה וצאו את-העם לאמר הכינו לכם צידה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן הזה לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה: **12** ולראובני ולנדי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע לאמר: **13** זכור את-הדבר אשר צוה אתכם משה עבד-יהוה לא מר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ הזאת: **14** נשיכם טפכם ומקניכם ושבנו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חמשים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אותם: **15** עד אשר-יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו נסיחמה את הארץ אשר-יהוה אלהיכם נתן להם ושבחתם לארץ ורשתתם אותה אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מורח השמש: **16** ויענו את-יהושע לא מר כל אשר-צויתנו נעשה ואל-כל אשר תשלחנו נלך: **17** ככל אשר-שמענו אל-משה כן נשמע אליך רק יהיה יהוה אלהיך עמך כאשר היה עם-משה: **18** כל-איש אשר-ימרה את-פיד ולא-ישמע את-דברך לכל אשר-תצוו יומת רק חזק ואמץ: **פ 2** וישלח יהושע-בן נון מן השטים שנים-אנשים מרגלים חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת-יריחו וילכו ויבאו בית-אשה זונה ושמה רחב וישכבו-שמה: **2** ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל לחפר את-הארץ: **3** וישלח מלך יריחו אל-רחב לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך אשר-באו לביתך כי לחפר את-כל הארץ באו: **4** ותקח האשה את-שני האנשים ותצפנו ותאמרו כן באו אלי האנשים ולא ידעתי מאין המה: **5** ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו אחריהם כי תשינום: **6** והיא העלתם הנה ותסמנם בפשתי העץ הערכות לה עליהם: **7** והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סגור אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם: **8** והמה טרם ישכבו והיא עלתה עליהם עליהם: **9** ותאמר אל-האנשים ידעתי כידעתן יהוה לכם את הארץ וכידעלה אימתכם עלינו וכי נמנו כל-ישובי הארץ מפניכם: **10** כי שמענו את אשר-הוביש יהוה את מי יסוף מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמורי אשר ב עבר הירדן לסיחן ולעוג אשר החרמתם אותם: **11** ונשמע וימס לבבנו ולא-קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת: **12** ועתה השבעי-נא לי ביהוה כי-עשיתי עמכם חסד ועשיתם גם-אתם עמי-בית אבי חסד ונתתם לי אות זאת: **13** ותחיתם את-אבי ואחאמי ואת-אחי ואח-אחותי ואחיותי ואת כל-אשר להם והצלתם את-נפשתינו ממות: **14** ויאמרו לה האנשים נפ שנו תחתים למות אם לא תגידו את-דברנו זה והיה בת-יהוה לנו את הארץ ועשינו עמך חסד ואמת: **15** ותורדם בחבל בעד החלון כי ביתה בקיר החומה ובחומה היא יושבת: **16** ותאמר להם התרה לנו פריצתנו ככם הרדפים ונחבתם שמה שלשת ימים עד שוב הרדפים ואחר תלכו לדרךכם: **17** ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך הזה אשר השבעתנו: **18** הנה אנחנו באים בארץ את-תקות חוט השני הזה תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת-אביך ואת-אמך ואת-אחיד ואת כל-בית אביך תאספי אליך הביתה: **19** והיה כל אשר-יצא מדלתי ביתך החוצה דמו בראשו ואנחנו נקים וכל אשר יהיה אתך בבית דמו בראשו אסיד תהיה-בו: **20** ואם-תגיד

אֶת־דָּבָרָנוּ זֶה וְהִינֵנוּ נִקְיָם מִשְׁבַּעֲתָךְ אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ: 21 וְתֹאמַר כְּדִבְרֶיכֶם כִּי־הוּא וְתִשְׁלַחֵם וַיֵּלְכוּ וַתִּקְשֶׁר אֶת־חֲתָנָת הַשָּׁנִי בַחֲלוֹן: 22 וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ הָהָרָה וַיֵּשְׁבוּ שָׁם שְׁלֹשַׁת יָמִים עַד־שָׁבוּ הָרָדְפִים וַיִּבְקְשׁוּ הָרָדְפִים בְּכָל־הַדֶּרֶךְ וְלֹא מָצְאוּ: 23 וַיֵּשְׁבוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וַיִּירָדוּ מִהָרָר וַיַּעֲבְרוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון וַיִּסְפְּרוּ־לוֹ אֵת כָּל־הַמַּצָּאוֹת אוֹתָם: 24 וַיֹּאמְרוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ כִּי־נָתַן יְהוָה בְּיָדֵנוּ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ וְגַם־נִמְנָה כְּלִישֵׁבִי הָאָרֶץ מִפְּנֵינוּ: ס

3 וַיִּשְׁכֵּם יְהוֹשֻׁעַ בַּבֹּקֶר וַיִּסְעוּ מִהֶשְׁטִיִּם וַיָּבֹאוּ עַד־הַיַּרְדֵּן הוּא וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּלְנוּ שָׁם טָרֵם יַעֲבְרוּ: 2 וַהֲיִי מִקְצֵה שְׁלֹשַׁת יָמִים וַיַּעֲבְרוּ הַשְּׂטָרִים בִּקְרֵב הַמַּחֲנֶה: 3 וַיִּצְווּ אֶת־הָעָם לֵאמֹר כִּרְאוּתְכֶם אֵת אַרְוֹן בְּרִית־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהַכְּהֵנִים הַלְוִיִּם נְשָׂאִים אֹתוֹ וְאֵתֶם תַּסְעִי מִמְּקוֹמְכֶם וְהִלַּכְתֶּם אַחֲרָיו: 4 אַךְ רַחוּק יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם (וּבֵינִי) וּבֵינֵינוּ כְּאֵלִפִּים אִמָּה בְּמִדָּה אֶל־תִּקְרְבוּ אֵלָיו לִמְעַן אֲשֶׁר־תִּדְּעוּ אֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תִּלְכּוּ־בָהּ כִּי לֹא עֲבַרְתֶּם בְּדֶרֶךְ מִתְּמוֹל שְׁלֹשֶׁם: ס 5 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם הַתִּקְדְּשׁוּ כִּי מִחֹר יַעֲשֶׂה יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם נִפְלְאוֹת: 6 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הַכְּהֵנִים לֵאמֹר שְׂאוּ אֶת־אַרְוֹן הַבְּרִית וַעֲבְרוּ לִפְנֵי הָעָם וַיִּשְׂאוּ אֶת־אַרְוֹן הַבְּרִית וַיֵּלְכוּ לִפְנֵי הָעָם: ס 7 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם הַזֶּה אֶחָד נִדְּלַךְ בְּעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדְעוּן כִּי כֹאֲשֶׁר הָיוּתִי עִם־מֹשֶׁה אֵהְיֶה עִמָּךְ: 8 וְאַתָּה תַּצְוֶה אֶת־הַכְּהֵנִים נְשָׂאֵי אַרְוֹן־הַבְּרִית לֹא מִרַ כְּבֹאֲכֶם עַד־קֶצֶה מִן הַיַּרְדֵּן בִּיַּרְדֵּן תַּעֲמִדוּ: פ 9 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל גִּשּׁוּ הִנֵּה וּשְׁמַעוּ אֶת־דִּבְרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 10 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ בְּזֹאת תִּדְּעוּן כִּי אֵל חַי בְּקִרְבְּכֶם וְהוֹרֵשׁ יוֹרֵשׁ מִפְּנֵיכֶם אֶת־הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַחִתִּי וְאֶת־הַחִוִּי וְאֶת־הַפְּרוֹזִי וְאֶת־הַנֶּגְרִי וְהָאֲמֹרִי וְהַיְבוֹסִי: 11 הִנֵּה אַרְוֹן הַבְּרִית אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ עָבַר לִפְנֵיכֶם בַּיַּרְדֵּן: 12 וְעַתָּה קָחוּ לָכֶם שְׁנֵי עֶשֶׂר אִישׁ מִשְׁבֹּטֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ־אַחַד לִשְׁבֹּט: 13 וְהָיָה כְּמוֹת רִגְלֵי הַכְּהֵנִים נְשָׂאֵי אַרְוֹן יְהוָה אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ בְּמִן הַיַּרְדֵּן מִן הַיַּרְדֵּן יִכְרְתוּן מֵהֵימָּה הַיַּרְדִּים מִלְּמַעְלָה וְעַמְּדוּ נֹד אַחֵד: 14 וְהָיָה בְּנוֹסַע הָעָם מֵאֶת־לִיחֵם לֵעַ בָּר אֶת־הַיַּרְדֵּן וְהַכְּהֵנִים נְשָׂאֵי הָאָרֶץ הַבְּרִית לִפְנֵי הָעָם: 15 וְכִבְּאוּ נְשָׂאֵי הָאָרֶץ עַד־הַיַּרְדֵּן וּרְגְלֵי הַכְּהֵנִים נְשָׂאֵי הָאָרֶץ נִסְבְּלוּ בַקֶּצֶה מֵהֵימָּה וְהַיַּרְדֵּן מָלֵא עַל־כָּל־גְּדוֹתָיו כֹּל יָמֵי קְצִיר: 16 וַיַּעֲמִדוּ מֵהֵימָּה הַיַּרְדִּים מִלְּמַעְלָה קָמוּ גִדְאוּתֵהֶם תִּרְחֹק מָאֹד (בְּאֶדָם) (מֵאֶדָם) הָעִיר אֲשֶׁר מֵצֵד צִרְתָּן וְהַיַּרְדִּים עַל יָם הָעֲרֶבָה יִסְתַּמְּלַח תָּמוּ וַיִּכְרְתוּ וְהָעָם עָבְרוּ נֹד וַיִּחָיו: 17 וַיַּעֲמִדוּ הַכְּהֵנִים נְשָׂאֵי הָאָרֶץ בְּרִית־יְהוָה בַּחֲרֶבָה בְּתוֹךְ

הַיַּרְדֵּן הֵכֵן וְכָל־יִשְׂרָאֵל עֲבָרִים בַּחֲרֶבָה עַד אֲשֶׁר־תָּמוּ כָל־הֲנוּי לַעֲבַר אֶת־הַיַּרְדֵּן: פ 4 וַהֲיִי כֹאֲשֶׁר־תָּמוּ כָל־הֲנוּי לַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן פ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר: 2 קָחוּ לָכֶם מִן־הָעָם שְׁנַיִם עֶשֶׂר אָנָשִׁים אִישׁ־אַחַד אִישׁ־אַחַד מִשְׁבֹּט: 3 וַיִּצְווּ אוֹתָם לֵאמֹר שְׂאוּ־לָכֶם מִזֶּה מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן מִמִּצֵּב רִגְלֵי הַכְּהֵנִים הֵכֵן שְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה אֲבָנִים וְהַעֲבַרְתֶּם אוֹתָם עִמָּכֶם וְהִנַּחְתֶּם אוֹתָם בְּמַלּוֹן אֲשֶׁר־תִּלְכּוּ בּוֹ הַלֵּילָה: ס 4 וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ אֶל־שְׁנַיִם הָעֶשֶׂר אִישׁ אֲשֶׁר הֵכִין מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ־אַחַד אִישׁ־אַחַד מִשְׁבֹּט: 5 וַיֹּאמֶר לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ עֲבְרוּ לִפְנֵי אַרְוֹן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶל־תּוֹךְ הַיַּרְדֵּן וְהִרְיִמוּ לָכֶם אִישׁ אֶבֶן אַחַת עַל־שִׁכְמוֹ לְמִסְפַּר שְׁבֹטֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל: 6 לִמְעַן תְּהִיָּה זֹאת אוֹת בְּקִרְבְּכֶם כִּי־יִשְׁאָלוּן בְּיֵינֵיכֶם מִחֹר לֵאמֹר מֶה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה לָכֶם: 7 וְאָמַרְתֶּם לָהֶם אֲשֶׁר נִכְרְתוּ מִן מִן הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵי אַרְוֹן בְּרִית־יְהוָה בַּעֲבֹר בִּיַּרְדֵּן נִכְרְתוּ מִן הַיַּרְדֵּן וְהָיוּ הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה לְזִכָּרוֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד־עוֹלָם: 8 וַיַּעֲשֶׂה־כֵן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׂאוּ שְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה אֲבָנִים מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ לְמִסְפַּר שְׁבֹטֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבְרוּ עִמָּם אֶל־הַמַּלּוֹן וַיִּנַּחֲם־שָׁם: 9 וְשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה אֲבָנִים הָקִים יְהוֹשֻׁעַ בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן תַּחַת מִצֵּב רִגְלֵי הַכְּהֵנִים נְשָׂאֵי אַרְוֹן הַבְּרִית וַיְהִי שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 10 וְהַכְּהֵנִים נְשָׂאֵי הָאָרֶץ עֲמִידִים בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן עַד תָּם כָּל־הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ לְדַבֵּר אֶל־הָעָם כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה מֹשֶׁה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיִּמְחְרוּ הָעָם וַיַּעֲבְרוּ: 11 וַהֲיִי כֹאֲשֶׁר־תִּסְּרֶם כָּל־הָעָם לַעֲבֹר וַיַּעֲבֹר אַרְוֹן־יְהוָה וְהַכְּהֵנִים לִפְנֵי הָעָם: 12 וַיַּעֲבְרוּ בְּנֵי־רָאוּבֵן וּבְנֵי־גָד וְחָצִי שְׁבֹט הַמְּנַשֶּׁה לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים מִשְׁחֵ: 13 כֹּאֲרָבְעִים אֶלֶף חֲלוּצֵי הַצֶּבָא עָבְרוּ וְהָיָה לְמַלְחָמָה אֵל עֲרִבּוֹת וַיִּחָיו: ס 14 בָּיִם הָהוּא נ דָּל יְהוָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בְּעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כֹּאֲשֶׁר יִרְאוּ אֶת־מֹשֶׁה כְּלִימֵי חַיִּיו: פ 15 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר: 16 צֹוֶה אֶת־הַכְּהֵנִים נְשָׂאֵי אַרְוֹן הָעֲדוּת וַיַּעֲלוּ מִן־הַיַּרְדֵּן: 17 וַיִּצְוּ יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הַכְּהֵנִים לֵאמֹר עָלוּ מִן־הַיַּרְדֵּן: 18 וְהָיָה (בַּעֲלֹת) (בְּעֲלֹת) הַכְּהֵנִים נְשָׂאֵי אַרְוֹן בְּרִית־יְהוָה מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן נִתְּקוּ כְּמוֹת רִגְלֵי הַכְּהֵנִים אֵל הַחֲרֶבָה וַיֵּשְׁבוּ מִן־הַיַּרְדֵּן לְמִקְוָם וַיֵּלְכוּ כְּתוֹמֹל־שְׁלֹשֶׁם עַל־כָּל־גְּדוֹתָיו: 19 וְהָעָם עָלוּ מִן־הַיַּרְדֵּן בַּעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן וַיַּחֲנוּ בְּגִלְגָל בַּקֶּצֶה מִזֶּרֶח וַיִּחָיו: 20 וְאֵת

שְׁתֵּים עָשָׂר הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר לָקְחוּ מִן־הַיַּרְדֵּן הַקֵּים יְהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָּל: 21 וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲשֶׁר יִשְׁאָלוּן בְּנֵי כֶם מָחָר אֶת־אֲבֹתָם לֵאמֹר מָה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה: 22 וְהוֹדַעְתֶּם אֶת־בְּנֵיכֶם לֵאמֹר בִּיבִשְׁתָּה עִבְרַיִם יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: 23 אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת־מִי הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵיכֶם עַד־עֲבָרְכֶם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לִימִסֹּף אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ מִפְּנֵינוּ עַד־עֲבָרְנוּ: 24 לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַם מִי הָאָרֶץ אֶת־יְדֵי יְהוָה כִּי חֲזָקָה הָיָא

ל מַעַן יֵדְעוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים: 5 וַיְהִי כַשְּׁמַע כָּל־מַלְכֵי הָאֲמֹלִי אֲשֶׁר בַּעֲבַר הַיַּרְדֵּן יָמָה וְכָל־מֶלֶךְ כִּי הִכְנַעְנִי אֲשֶׁר עַל־הַיָּם אֶת אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ יְהוָה אֶת־מִי הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל עַד־עֲבָרְנוּ [עֲבָרְנוּ] וַיִּמָּס לְבָבָם וְלֹא־הָיָה בָּם עוֹד רוּחַ מִפְּנֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל: 6 בַּעַת הָיָא אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי־יְהוֹשֻׁעַ עָשָׂה לָךְ חֲרִיבוֹת צָרִים וְשׁוֹב מֶלֶךְ אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁנִית: 3 וַיַּעֲשִׂלוּ יְהוֹשֻׁעַ חֲרִיבוֹת צָרִים וַיִּמָּל אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־נִבְעַת הָעֵרְלוֹת: 4 וְהָיָה הַדָּבָר אֲשֶׁר־מָלֵךְ יְהוֹשֻׁעַ כָּל־הָעָם הֵיכָא מִמְּצָרִים הַזֵּה כָּל־הָעָם כָּל־אִנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה מֵתוּ בַּמִּדְבָּר בַּדֶּרֶךְ בְּצִאתָם מִמְּצָרִים: 5 כִּי־מָלִים הָיוּ כָּל־הָעָם הֵיכָא וְכָל־הָעָם הַיְלָדִים בַּמִּדְבָּר בַּדֶּרֶךְ בְּצִאתָם מִמְּצָרִים לֵאמֹלוּ: 6 כִּי אֲרִבְעִים שָׁנָה הָלָכוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר עַד־תָּם כָּל־הַגּוֹי אֲנִי שִׂי הַמִּלְחָמָה הֵיכָא מִמְּצָרִים אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם לֵבֵל תִּי הִרְאוּתָם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לֵאבֹתָם לָתֵת לָנוּ אָרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדִבְשָׁה: 7 וְאֶת־בְּנֵיהֶם הַקֵּים תַּחַתָּם אֲתָם מֶלֶךְ יְהוֹשֻׁעַ כִּי־עָרְלִים הָיוּ כִּי לֹא־מָלוּ אוֹתָם בַּדֶּרֶךְ: 8 וַיְהִי כַאֲשֶׁר־תָּמוּ כָל־הַגּוֹי לְהַמּוֹל וַיִּשְׁכּוּ תַּחַתָּם בְּמַחְנֵה עַד יוֹתָם: 9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי־יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם גִּלּוּתִי אֶת־חֲרַפַּת מִצְרַיִם מַעֲשֵׂיכֶם וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא גִלְגָּל עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 10 וַיַּחֲנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּגִלְגָּל וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח בָּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בַּעֲרֵב בַּעֲרִיבוֹת וַיִּרְחוּ: 11 וַיֵּאָכְלוּ מִעֲבֹר הָאָרֶץ מִמַּחֲרַת הַפֶּסַח מִצוֹת וְקִלְוֵי בָעֲצִים הַיּוֹם הַזֶּה: 12 וַיִּשְׁבַּת הַמֶּן מִמַּחֲרַת בָּאֲכָלָם מִעֲבֹר הָאָרֶץ וְלֹא־הָיָה עוֹד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מֶן וַיֵּאָכְלוּ מִתְּבוּאֹת אָרֶץ כְּנָעַן בַּשָּׁנָה הַהִיא: 13 וַיְהִי בַּהֲיוֹת יְהוֹשֻׁעַ בִּירְחוֹ וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהַגִּידֵי אִישׁ עֹמֵד לִנְגְדוֹ וְחָרְבוּ שְׁלוֹפָה בִּידוֹ וַיִּלָּךְ יְהוֹשֻׁעַ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הֲלָנוּ אִתָּה אִם־לְצָרֵינוּ: 14 וַיֹּאמְרוּ לֹא כִּי אֲנִי שַׂר־צְבָאֵי־יְהוָה עִתָּה בָּאתִי וַיַּפֵּל יְהוֹשֻׁעַ אֶל־פָּנָיו אֶרֶצָה וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר לוֹ מָה אֲדִנִּי מִדְּבַר אֶל־עַבְדְּךָ: 15 וַיֹּאמֶר שַׂר־צְבָא יְהוָה אֱלֹהֵי־יְהוֹשֻׁעַ שַׁל־נַעֲלָךְ מַעַל רַגְלֶךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אִתָּה עֹמֵד עָלָיו קָדֵשׁ הוּא וַיַּעַשׂ

יְהוֹשֻׁעַ כֵּן: 6 וַיִּרְחוּ סִגְרָת וּמִסְגֵּרָת מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵין יוֹצֵא וְאֵין בָּא: 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי־יְהוֹשֻׁעַ רֹאה נָתַתִּי בְּדֶךְ אֶת־יִרְחוֹ וְאֶת־מִלְכָּה גִבּוֹרִי הַחֵיל: 3 וְסִבְתֶּם אֶת־הָעִיר כָּל־אִנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַקָּץ אֶת־הָעִיר פַּעַם אֶחָת כֹּה תַעֲשֶׂה שֵׁשֶׁת יָמִים: 4 וְשִׁבְעָה כְּהֵנִים יִשְׂאוּ שִׁבְעָה שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבֵלִים לִפְנֵי הָאָרוֹן וּבָיִים הַשְּׁבִיעִי תִסְבּוּ אֶת־הָעִיר שִׁבְעַת פַּעֲמִים וְהַכְּהֵנִים יִתְקַעוּ בַּשּׁוֹפְרוֹת: 5 וְהָיָה בַּמִּשְׁחָה בְּקֶרֶן הַיּוֹבֵל (בַּשְּׁמֵעֶכֶם) [בַּשְּׁמֵעֶכֶם] אֶת־קוֹל הַשּׁוֹפָר וַיִּרְעוּ כָּל־הָעָם תְּרוּעָה גְדוֹלָה וְנִפְלָא הוּא מֵת הָעִיר תַּחַתִּיהָ וְעָלָיו הָעָם אִישׁ נִגְדּוֹ: 6 וַיִּקְרָא יְהוָה שֶׁ בִּינּוֹן אֶל־הַכְּהֵנִים וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שְׂאוּ אֶת־אָרוֹן הַבְּרִית וְשִׁבְעָה כְּהֵנִים יִשְׂאוּ שִׁבְעָה שׁוֹפְרוֹת וַיִּבְלִים לִפְנֵי אָרוֹן יְהוָה: 7 (וַיֹּאמְרוּ) [וַיֹּאמֶר] אֶל־הָעָם עֲבְרוּ וְסִבּוּ אֶת־הָעִיר וְהַחֲלוּץ יַעֲבֹר לִפְנֵי אָרוֹן יְהוָה: 8 וַיְהִי כַאֲמַר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם וְשִׁבְעָה כְּהֵנִים נִשְׂאִים שִׁבְעָה שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבֵלִים לִפְנֵי יְהוָה עֲבְרוּ וְתִקְעוּ בַּשּׁוֹפְרוֹת וְאָרוֹן בְּרִית יְהוָה הִלָּךְ אַחֲרֵיהֶם: 9 וְהַחֲלוּץ הִלָּךְ לִפְנֵי כְהֵנִים (תִּקְעוּ) [תִּקְעִין] הַשּׁוֹפְרוֹת וְהַמֶּאֱסָף הִלָּךְ אַחֲרֵי הָאָרוֹן הַלּוֹךְ וְתִקְעוּ בַּשּׁוֹפְרוֹת: 10 וְאֶת־הָעָם צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר לֹא תִרְעוּ וְלֹא־תִשְׁמְעוּ אֶת־קוֹלְכֶם וְלֹא־יֵצֵא מִפִּיכֶם דָּבָר עַד יוֹם אֲמַרְי אֲלֵיכֶם הִרְעוּ וְהִרְעֵתֶם: 11 וַיִּסָּב אָרוֹן־יְהוָה אֶת־הָעִיר הַקָּץ פַּעַם אֶחָת וַיִּבְאוּ הַמַּחְנֶה וַיִּלְגּוּ בְּמַחְנֵה: 12 וַיִּשְׁכֹּם יְהוֹשֻׁעַ בִּבְקֶר וַיִּשְׂאוּ כְהֵנִים אֶת־אָרוֹן יְהוָה: 13 וְשִׁבְעָה כְּהֵנִים נִשְׂאִים שִׁבְעָה שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבֵלִים לִפְנֵי אָרוֹן יְהוָה הַלְכִים הַלּוֹךְ וְתִקְעוּ בַּשּׁוֹפְרוֹת וְהַחֲלוּץ הִלָּךְ לִפְנֵיהֶם וְהַמֶּאֱסָף הִלָּךְ אַחֲרֵי אָרוֹן יְהוָה (וְהוֹלֵךְ) [וְהוֹלֵךְ] וְתִקְעוּ בַּשּׁוֹפְרוֹת: 14 וַיִּסְבּוּ אֶת־הָעִיר בָּיִם הַשְּׁנִי פַעַם אֶחָת וַיִּשְׁכּוּ הַמַּחְנֶה כֹּה עָשָׂה שֵׁשֶׁת יָמִים: 15 וַיְהִי בָיִם הַשְּׁבִיעִי וַיִּשְׁכְּמוּ כָּעֵלּוֹת הַשָּׁחַר וַיִּסְבּוּ אֶת־הָעִיר כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה שִׁבְעַת פַּעֲמִים רַק בָּיִם הָיָה וְסִבְבוּ אֶת־הָעִיר שִׁבְעַת פַּעֲמִים: 16 וַיְהִי בַּפַּעַם הַשְּׁבִיעִית תִּקְעוּ כְהֵנִים בַּשּׁוֹפְרוֹת וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם הִרְעוּ כִּי־נָתַן יְהוָה לָכֶם אֶת־הָעִיר: 17 וְהָיְתָה הָעִיר חָרָם הָיָא וְכָל־אֲשֶׁר־בָּהּ לִיהוָה רַק רָחֵב הַזֹּנָה תַּחֲיָה הָיָא וְכָל־אֲשֶׁר אִתָּה בֵּיתִי כִּי תַחֲבֹאתָה אֶת־הַמְּלָאכִים אֲשֶׁר שָׁלַחְנוּ: 18 וְרַק־אֲתָם שְׁמָרוּ מִן־הַחָרֵם פִּן־תַּחֲרִימוּ וּלְקַחְתֶּם מִן־הַחָרֵם וּשְׂמַתֶּם אֶת־מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל לַחָרֵם וְעִכְרְתֶּם אוֹתוֹ: 19 וְכָל־כֹּסֶף וְהָבָה וְכֹל לִי נַחֲשֵׁת וּבְרָזָל קָדֵשׁ הוּא לִיהוָה אוֹצֵר יְהוָה יְבֹא:

20 וַיֵּרָע הָעָם וַיַּחֲקְעוּ בַּשְּׁפֹרוֹת וַיְהִי כְשֹׁמֵעַ הָעָם אֶת־קוֹל הַשּׁוֹפָר וַיִּרְעוּ הָעָם תְּרוּעָה גְדוֹלָה וַתִּפֹּל הַחוֹמָה תַּחְתֶּיהָ וַיַּעַל הָ עַם הָעִירָה אִישׁ גִּדְּלוֹ וַיִּלְכְּדוּ אֶת־הָעִיר׃ 21 וַיַּחֲרִימוּ אֶת־כָּל־אִשֶּׁר בְּעִיר מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה מִנֶּעֶר וְעַד־זָקֵן וְעַד שׁוֹר וְעַד שֶׁה וַחֲמֹר לַפִּי־הָרֶבֶב׃ 22 וְלִשְׁנֵי הָאֲנָשִׁים הַמֶּרֶז לִים אֶת־הָאָרֶץ אָמַר יְהוֹשֻׁעַ בָּאוּ בֵּית־הָאִשָּׁה הַזֹּאתָ וְהוֹצִיאוּ מִשָּׁם אֶת־הָאִשָּׁה וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָהּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּם לָהּ׃ 23 וַיָּבֹאוּ הַנָּעֲרִים הַמִּזְנוּגִּים וַיֵּצִיאוּ אֶת־רָחָב וְאֶת־אֲבִיהָ וְאֶת־אִמָּהָ וְאֶת־אֲחִיהָ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָהּ וְאֶת־כָּל־מִשְׁפַּחְתָּהּ הַזֵּאתָ וַיֵּצִיחוּם מִחוּץ לַמַּחֲנֶה יִשְׂרָאֵל׃ 24 וְהָעִיר שָׂרָפוּ כַּאֲשֶׁר וְכָל־אֲשֶׁר־בָּהּ רָקוּ הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב וְכָל־הַנְּחֹשֶׁת וְהַבְּרָזִל נִתְּנוּ אוֹצֵר בֵּית־יְהוָה׃ 25 וְאֶת־רָחָב הַזֹּאתָ וְאֶת־בֵּית אֲבִיהָ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָהּ הַחַיָּה יְהוֹשֻׁעַ וְתִשָּׁב בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי הִחְבִּיֵּאתָ אֶת־הַמְּלָאכִים אֲשֶׁר־שָׁלַח יְהוֹשֻׁעַ לְרַגֵּל אֶת־יְרִיחוֹ׃ פ 26 וַיִּשְׁבַּע יְהוֹשֻׁעַ בַּעַת הַהִיא לֵאמֹר אִירֹר אִישׁ לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר יָקוּם וַכְּנֶה אֶת־הָעִיר הַזֹּאת אֶת־יְרִיחוֹ בְּכִלְרוֹ וַיִּסְדְּנָה וּבְצַעֲרֵיו יֵצִיב דִּלְתֶּיהָ׃ 27 וַיְהִי יְהוָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיְהִי שִׁמְעוֹ כְּכָל־הָאָרֶץ׃ 7 וַיַּמְעִלוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִעַל בְּחֶרֶם וַיִּקַּח עִבְדֵּי בְן־כְּרָמִי בְן־זִבְדִּי בְן־זִרְחָ לְמִטָּה וַיְהוּדָה מִן־הַחֶרֶם וַיַּחֲרָאָף יְהוָה בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 2 וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ אֲנָשִׁים מִירִיחוֹ הֵעִי אֲשֶׁר עֹסְדֹת אֹן מִן־דָּם לְבֵית־אֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר עָלוּ וְרַגְלוּ אֶת־הָאָרֶץ וַיַּעֲלוּ הָאֲנָשִׁים וַיִּרְגְּלוּ אֶת־הָעִיר׃ 3 וַיָּשֻׁבוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲלֵי־עַל כָּל־הָעָם כָּאֲלֻפִּים אִישׁ אוֹ כְּשִׁלְשֶׁת אֲלֻפִּים אִישׁ וַיְכַח אֶת־הָעִיר אֶת־הַיָּעִי אֶת־כָּל־הָעָם כִּי מִטָּה הָמָּה׃ 4 וַיַּעֲלוּ מִן־הָעָם שְׁמֹה כְּשִׁלְשֶׁת אֲלֻפִּים אִישׁ וַיִּסְּסוּ לִפְנֵי הָעָם׃ 5 וַיָּבֹאוּ מֵהֶם אֲנָשִׁי הֵעִי כְּשִׁלְשִׁים וְשֵׁשָׁה אִישׁ וַיִּרְדְּפוּם לִפְנֵי הַשָּׁעַר עַד־הַשְּׂבָרִים וַיָּכּוּם בַּמוֹרֶד וַיִּמָּס לְבַב־הָעָם וַיְהִי לְמִיָּם׃ 6 וַיִּקְרַע יְהוֹשֻׁעַ שִׁמְלָתוֹ וַיִּפֹּל עַל־פְּנֵי אֶרֶץ לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה עַד־הָעֶרֶב הוּא וְקָנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עִפְרָ עַל־רֹאשָׁם׃ 7 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֲהֵא אֲדִנִּי יְהוָה לָמָּה הִעֲבַרְתָּ הָעֶבֶר אֶת־הָ עִם הַזֶּה אֶת־הַיַּרְדֵּן לָתֵת אֶתְּנוּ בְּיַד הָאֲמֹרִי לְהִאֲבִידֵנוּ וְלֹא הוֹאֲלֵנוּ וְנִשָּׁב בַּעֲבֵר הַיַּרְדֵּן׃ 8 בִּי אֲדִנִּי מָה אָמַר אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִפֵּךְ יִשְׂרָאֵל עָרָף לִפְנֵי אִיבֹי׃ 9 וַיִּשְׁמְעוּ הַכְּנַעֲנִי וְכָל־יִשְׁבֵּי הָאָרֶץ וַנִּסְבּוּ עֲלֵינוּ וְהַכְרִיתוּ אֶת־שִׁמְנוֹ מִן־הָאָרֶץ וְמִה־תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל׃ 10 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ קָם לָךְ לָמָּה זֶה אַתָּה נָפַל עַל־פְּנֵיךְ׃ 11 חָטָא יִשְׂרָאֵל וְגַם עָבְרוּ אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתָם וְגַם לָקְחוּ מִן־הַחֶרֶם וְגַם גִּבְּבוּ וְגַם כָּחֲשׁוּ וְגַם שָׁמוּ בְּכָל־הֵם׃ 12 וְלֹא יָכְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לָקוּם לִפְנֵי אִיבֵיהֶם עָרָף יָפְנוּ לִפְנֵי אִיבֵיהֶם כִּי הָיוּ לַחֲרִים לֹא אוֹסִיף לִהְיוֹת עִמָּכֶם אִם־לֹא תִשְׁמְדוּ הַחֶרֶם מִקֶּרְבְּכֶם׃ 13 קָם קָדַשׁ אֶת־הָעָם וְאָמַרְתָּ הַתְּקַדְּשׁוּ לְמַחֵר כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל חֶרֶם בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל לֹא תִּכְלֹל לָקוּם לִפְנֵי אִיבֵיךְ עַד־הִסְתִּירְכֶם הַחֶרֶם מִקֶּרְבְּכֶם׃ 14 וְנִקְרַבְתֶּם בְּבִקְרָ לִשְׁבַּתִּיכֶם וְהָיָה הַשֹּׁבֵט אֲשֶׁר־לְכַדְּנוּ יְהוָה יִקְרַב לְמִשְׁפַּחַת וְהַמִּשְׁפָּחָה אֲשֶׁר־לְכַדְּנָהּ יְהוָה תִּקְרַב לְבָתִּים וְהַבֵּית אֲשֶׁר יִלְכְּדוּ יְהוָה יִקְרַב לְנִבְרִים׃ 15 וְהָיָה הַנִּלְכָּד בַּחֶרֶם יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר אֲתוּ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לֹא בִּי עֶבֶר אֶת־בְּרִית יְהוָה וְכִי־עָשָׂה נִבְלָה בִּישְׂרָאֵל׃ 16 וַיִּשְׁכֶּם יְהוֹשֻׁעַ בְּבִקְרָ וַיִּקְרַב אֶת־יִשְׂרָאֵל לִשְׁבַּתִּי וַיִּלְכְּדוּ שְׁבַט יְהוּדָה׃ 17 וַיִּקְרַב אֶת־מִשְׁפַּחַת יְהוּדָה וַיִּלְכְּדוּ אֶת־מִשְׁפַּחַת הַזִּרְחִי וַיִּקְרַב אֶת־מִשְׁפַּחַת הַזִּרְחִי לְנִבְרִים וַיִּלְכְּדוּ זָבְדִּי׃ 18 וַיִּקְרַב אֶת־בִּיתוֹ לְנִבְרִים וַיִּלְכְּדוּ עִבְדֵּי בְן־כְּרָמִי בְן־זִבְדִּי לְמִטָּה יְהוּדָה׃ 19 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֲלֵי־עֵכֶן בְּנֵי שִׁים־נָא כְּבוֹד לֵיהּ זֶה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְתִתְּלוּ תוֹרָה וְהַגִּדְנָא לִי מִה עָשִׂיתָ אֶל־תַּכְחֹד מִמֶּנִּי׃ 20 וַיַּגִּידוּ עִבְדֵּי אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֲמָנָה אֲנִכִּי חָטָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְכֹזָאת וְכֹזָאת עָשִׂיתִי׃ 21 (וְאֶרְאָה) (וְאֶרְאָה) נִוְאֶרְאָה בְּשָׁלָל אֲדָרַת שְׁנֵעַר אַחַת טוֹבָה וּמֵאֲתִים שְׁקָלִים כֶּסֶף וְלִשְׁוֹן זָהָב אַחַד חֲמִשִּׁים שְׁקָלִים מִשְׁקָלוֹ וְאַחַמָּדָם וְאַחַם וְהֵם טְמוּנִים בָּאָרֶץ בְּחוּף הָאֶהָלִי וְהַכֶּסֶף תַּחְתֶּיהָ׃ 22 וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ מְלָאכִים וַיִּרְצוּ הָאֶהָלָה וְהָנָה טְמוּנָה בָּאֶהָלֹ וְהַכֶּסֶף תַּחְתֶּיהָ׃ 23 וַיִּקְחוּם מִחוּץ הָאֶהָל וַיָּבֹאוּם אֶל־יְהוֹשֻׁעַ וְאֵל כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְקֶם לִפְנֵי יְהוָה׃ 24 וַיִּקַּח יְהוֹשֻׁעַ אֶת־עֵכֶן בְּן־זִרְחָ וְאֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הָאֲדָרַת וְאֶת־לִשְׁוֹן הַזָּהָב וְאֶת־בְּנָיו וְאֶת־בָּתָּיו וְאֶת־שׁוֹרֹוֹ וְאֶת־חֲמֹרֹוֹ וְאֶת־צֹאֲנוֹ וְאֶת־אֶהָלֹ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לֹ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עָמָּו וַיַּעֲלוּ אֹתָם עִמָּם עֶבֶר׃ 25 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ מִה עָבַרְתֶּנוּ וְעַכְרָהּ יְהוָה בְּיָוִם הַזֶּה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲבָן וַיִּשְׂרְפוּ אֹתָם כַּאֲשֶׁר וַיִּסְקְלוּ אֹתָם בְּאֲבָנִים׃ 26 וַיִּקְיְמוּ עָלָיו גִּלְגָּבִים גְּדוֹלִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּשָּׁב יְהוָה מִחֲרוֹן אָפוֹ עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא עִמָּם עֶבֶר עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ פ 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶל־תִּירָא וְאֶל־תַּחַת קַח עִמָּךְ אֶת־כָּל־עַם הַמִּלְחָמָה וְקוּם עֲלֵה הָעִיר רָאֵה נִתְּתִי בְיָדְךָ אֶת־מֶלֶךְ הָעִיר וְאֶת־עַמּוֹ וְאֶת־עִירֹו וְאֶת־אֶרְצוֹ׃ 2 וְעָשִׂיתָ לָּהּ וּלְמִלְכָּהּ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לִירִיחוֹ וּלְמִלְכָּהּ רַק־שָׁלַלָהּ

ובהמתה תבזו לכם שים-לך ארב לעיר מאחריה: 3 ויגס יהושע וכל-עם המלחמה לעלות העי ויבחר יהושע שלשים אלף איש גבורי החיל וישלחם לילה: 4 ויצו אתם לאמר ראו אתם אר בים לעיר מאחרי העיר אל-תרחיקו מן-העיר מאד והייתם כלכם נכנים: 5 ואני וכל-העם אשר אתי נקרב אל-העיר והיה כירצאו לקראתנו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם: 6 ויצאו אחרינו עד התיקנו אותם מן-העיר כי יאמרו נסים לפנינו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם: 7 ואתם תקמו מהאורב והורשתם את-העיר ונתנה יהוה אלהיכם בידכם: 8 והיה כתפשכם את-העיר תציתו את-העיר באש כדבר יהוה תעשו ראו צויתי אתכם: 9 וישלחם יהושע וילכו אל-המארב וישבו בין בית-אל ובין העי מים לעי וגלן יהושע בלילה ההוא בתוך העם: 10 וישכם יהושע בבקר ויפקד את-העם ויעל הוא וזקני ישראל לפני העם העי: 11 וכל-העם המלחמה אשר אתו עלו ויגשו ויבאו נגד העיר ויחנו מצפון לעי והני (בינו) ובינו ובינו: 12 ויזח כחמשת אלפים איש וישם אותם ארב בין בית-אל ובין העי מים לעיר: 13 וישימו העם את-כל-המחנה אשר מצפון לעיר ואת-עקבו מים לעיר יהושע בלילה ההוא בתוך העמק: 14 והיו כראות מלך-העי וימהרו ויש כימו ויצאו אנשי-העיר לקראת ישראל למלחמה הוא וכל-עמו למועד לפני הערבה והוא לא ידע כי-ארב לו מאחרי העיר: 15 וינגעו יהושע וכל-ישראל לפניהם ויגסו דרך המדבר: 16 ויזעקו כל-העם אשר (בעיר) ובעין לך דף אחריהם וירדפו אחרי יהושע וינתקו מן-העיר: 17 ולא-נשאר איש בעי ובית אל אשר לא-יצאו אחרי ישראל ויעזבו את-העיר פתחה וירדפו אחרי ישראל: פ 18 ויאמר יהוה אל-יהושע נטה בפידון אשר-בידך אל-העי כי בידך אתננה ויש יהושע בפידון אשר-בידו אל-העיר: 19 והאורב קם מהרה ממקומו וירצו כנסות ידו ויבאו העיר וילכדה וימהרו ויציתו את-העיר באש: 20 ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו והנה עלה עשן העיר השמימה ולא-היה בהם ידים לנוס הנה והנה והעם הנס המדבר נהפך אל-הרודף: 21 ויהושע וכל-ישראל ראו כיל כד הארב את-העיר וכי עלה עשן העיר וישבו ויבכו את-אנשי העי: 22 ואלה יצאו מן-העיר לקראתם והיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה ויבכו אותם עד-בלתי השאיר-לו שריד ופליט: 23 ואת-מלך העי תפשו חי ויקרבו אתו אל-יהושע: 24 והיו ככלות ישראל להרג את-כל-ישיבי העי בשדה במדבר אשר רדפום בו ויפלו כלם לפי-חרב עד-תמם וישבו כל-ישראל העי ויבכו אתה לפי-חרב: 25 והיו כל-הנפלים ביום ההוא מאיש ועד-אשה שנים עשר אלף כל אנשי העי: 26 ויהושע ואל-הישיבי ידו אשר נטה בפידון עד אשר החריס את כל-ישיבי העי: 27 רק הבהמה ושלל העיר ההיא בזו להם ישראל כדבר יהוה אשר צוה את-יהושע: 28 וישרף יהושע את-העי וישימה תל-עולם שממה עד היום הזה: 29 ואת-מלך העי תלה על-העץ עד-תערב ויבכו ויחשמו שמה צוה יהושע וירידו את-נבלתו מן-העץ וישליכו אותה אל-פתח שער העיר ויקימו עליו גל-אבנים גדול עד היום הזה: פ 30 אז יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל: 31 כאשר צוה משה עבד-יהוה את-בני ישראל ככתוב בספר תורת משה מזבח אבנים שלמות אשר לא-הניף עליהן ברזל ויעלו ע ליו עלות ליהוה ויזבחו שלמים: 32 ויכתב-שם על-האבנים את משנה תורת משה אשר כתב לפני בני ישראל וזקניו ושטרים ושפטיו עמדים מזה ומזה לארון נגד הכתנים הלויים נשיא ארון ברית-יהוה כגר כאזרח חציו אל-מול הר-גרוזים והחציו אל-מול הר-עיבל כאשר צוה משה עבד-יהוה לכתב את-העם ישראל בראשנה: 34 ואחרי-כן קרא את-כל-דברי התורה הברכה והקללה ככל-הכתוב בספר התורה: 35 לא-היה דבר מפל אשר-צוה משה אשר לא-קרא יהושע נגד כל-קהל ישראל והנשים והטף והגר ההלך בקרבם: פ 9 והיו כשמע כל-המלכים אשר בעבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף הים הגדול אל-מול הלבנון החתי והאמרי הפנעני הפרזי החוי והיבוסי: 2 ויחקצו יחדו להלחם עם-יהושע ועם-ישראל פה אחד: פ 3 וישיבו נבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולעי: 4 ויעשו גס-המה בערמה וילכו ויצטטרו ויקחו שקים בלים לחמוריהם ונאדות יין בלים ומבקעים ומצורים: 5 ונעלות בלות ומשלאות ברנליהם ושלמות בלות עליהם וכל לחם צידם יבש היה נקדים: 6 וילכו אל-יהושע אל-המחנה הגלגל ויאמרו אליו ואל-איש ישראל מארץ רחוקה באנו ועתה כרתו-לנו ברית: 7 (ויאמרו) [ויאמרו] איש-ישראל אל-יחזי אולי בקרבי אתה יושב ואיך (אכרות) [אכרת-לך] ברית: 8 ויאמרו אל-יהושע עבדך אנחנו ויאמר אלהם יהושע מי אתם ומאין

תבאו: 9 ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאד באו עבדיך לשם יהוה אלהיך כישמענו שמענו ואת כל אשר עשה במצרים: 10 ואת כל אשר עשה לפני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיוחן מלך חשבון ולעוג מלך הבשן אשר בעשתרות: 11 ויאמרו אלינו זקינינו וכל יושבי ארצנו לאמר קחו בידכם צידה לדרך ולכו לקראתם ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה פרתו לנו ברית: 12 והו' לחמנו הם הצטיינו אתו מבחינו ביום צאתנו ללכת אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדים: 13 ואלה נאדות היו אשר מלאנו חדשים והנה התבקעו ואלה שלמותינו ונעלינו בלו מרב הדרך מאד: 14 ויקחו האנשים מוציקם ואתפי יהוה לא שאלו: 15 ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה: 16 ויהי מקצה שלשת ימים אחרי אשר פרתו להם ברית וישמעו כירקבים הם אליו ובקרבן הם ישיבים: 17 ויסעו בני ישראל ויבאו אל עריהם ביום השלישי ועריהם נבעו והכפירה ובארות וקרית ערים: 18 ולא הכנס בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה ביהוה אלהי ישראל וילנו כל העדה על הנשיאים: 19 ויאמרו כל הנשיאים אל כל העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגע בהם: 20 זאת נעשה להם והחיה אותם ולא יהיה עלינו קצף על השבועה אשר נשבענו להם: 21 ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו ויהיו חטבי עצים ושאב ימים לכל העדה כאשר דברו להם הנשיאים: 22 ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר למח רמיתם אתנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו ישיבים: 23 ועתה ארוקים אתם ולא יכרת מכם עבר וחטבי עצים ושאב ימים לבית אלהי: 24 ויענו את יהושע ויאמרו כי הגד הגד לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך את משה עבדו ל חת לכם את כל הארץ ולהשמד את כל יושבי הארץ מפניכם וירא מאד לנפשתינו מפניכם ונעשה את הדבר הזה: 25 ועתה הגנו בידך פטוב וכישר בעיניך לעשות לנו עשה: 26 ויעש להם כן ויצל אותם מיד בני ישראל ולא הרגום: 27 ויתגם יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושאב ימים לעדה ולמו בח יהוה ער היום הזה אל המקום אשר יבחר:

פ 10 ויהי כשמע אדני צדק מלך ירושלים כי לכלד יהושע את העי ויחרימה כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן עשה לעי ולמלכה וכי השלימו ישיבי נבעו את ישראל ויהיו בקרבם: 2 וייראו מאד כי עיר גדולה נבעו כאחת ערי הממלכה וכי היא גדולה מן העי וכל אנשיה גברים: 3 וישלח אדני צדק מלך ירושלים אל הוהם מלך חברון ואל פראם מלך ירמות ואל פי ע מלך לכיש ואל דביר מלך עגלון לאמר: 4 עלוי אלי ועוזני ונכה את נבעו כי השלימה את יהושע ואת בני ישראל: 5 ויאספו ויעלו חמשתו מלכי האמרי מלך ירושלים מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש מלך עגלון הם וכל מחניהם ויחנו על גבעו וילחמו עליה: 6 וישלחו אנשי נבעו אל יהושע אל המחנה הגלגלה לאמר את ררך דוד מעבדך עלה אלינו מהרה והושיעה לנו ועוזנו כי נקבצו אלינו כל מלכי האמרי ישיבי ההר: 7 ויעל יהושע מן הגלגלה הוא וכל עם המלחמה עמו וכל גבורי החיל: פ 8 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מהם כי בידך נתתם לא יעמד איש מהם בפניך: 9 ויבא אליהם יהושע פתאם כל הלילה עלה מן הגלגלה: 10 ויהי מן יהוה לפני ישראל ויכסם מכה גדולה נבעו וירדפם דרך משלה בית חורן ויכסם עד עזקה ועד מקדה: 11 ויהי בנסם מפני ישראל הם במורד בית חורן ויהוה השליך עליהם אבנים גדולות מן השמים עד עזקה וימתו רבים אשר ימתו באבני הברד מאשר הרגו בני ישראל בחרב: ס 12 אז ידבר יהושע ליהוה ביום תת יהוה את האמרי לפני בני ישראל ויאמרו לעיני ישראל שמש נבעו דום וירח בעמק אילון: 13 ויהי השמש וירח עמד עד ימים גוי איביו הלא היא כתובה על ספר הישר ויעמד השמש בחצי השמים ולא אץ לבוא כיום תמים: 14 ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו לשמש יהוה בקול איש כי יהוה נלחם לישראל: פ 15 וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה: 16 וינסו חמשת המלכים האלה ויחבאו במערה במקדה: 17 ויגד ליהושע לא מר נמצאו חמשת המלכים נחבאים במערה במקדה: 18 ויאמר יהושע גלו אבנים גדולות אל פי המערה והפקידו עליה אנשים לשמורם: 19 ואתם אל תעמדו דרפם אחרי אביכם ונבחתם אותם אל תתנום לבוא אל עריהם כי נתנם יהוה אליהם בידכם: 20 ויהי ככלות יהושע ובני ישראל להכותם מכה גדולה מאד עד תמם והשירידם שררו מהם ויבאו אל ערי המבצר: 21 וישבו כל העם אל המחנה אל יהושע מקדה בשלום לא חרץ לבני ישראל לאיש את לשנו: 22 ויאמר יהושע פתחו את פי המערה והוציאו

אלי את־חמשת המלכים האלה מן־המערה: 23 ויעשו כן ויצאו אליו את־חמשת המלכים האלה מן־המערה אתו מלך ירושלם את מלך חברון את־מלך ירמות את־מלך לכיש את־מלך ענלון: 24 ויהי כהוציאם את־המלכים האלה אל־יהושע ויקרא יהושע אל־כל־איש ישראל ויאמר אל־קציתי אנשי המלחמה ההלכו אתו קרבו שימו את־רגליכם על־צווארי המלכים האלה ויקרבו וישימו את־רגליהם על־צוואריהם: 25 ויאמר אליהם יהושע אל־תיראו ואל־תחתו חזקו ואמצו כי ככה ועשה יהוה לכל־איביכם אשר אתם נלחמים אותם: 26 ויכם יהושע אחר־כן וימיתם ויתלם על חמשה עצים ויהיו תלוים על־העצים עד־הערב: 27 ויהי לעת בוא השמש צוה יהושע וירידו מעל העצים וישלכם אל־המערה אשר נחבאו־שם וישמו אבנים גדולות על־פי המערה עד־עצם היום הזה: 28 ואת־מקדח לכד יהושע ביום ההוא ויכה לפי־חרב ואת־מלכה החרם אותם ואת־כל־הנפש אשר־בה לא השאיר שריד ויעש למלך מקדח כאשר עשה למלך יריחו: 29 ויעבר יהושע וכל־ישראל עמו ממקדח לבנה וילחם עִם־לבנה: 30 ויתן יהוה נס־אותה ביד ישראל ואת־מלכה ויכה לפי־חרב ואת־כל־הנפש אשר־בה לא־השאיר בה שריד ויעש למלכה כאשר עשה למלך יריחו: 31 ויעבר יהושע וכל־ישראל עמו מלבנה לכישה ויחן עליה וילחם בה: 32 ויתן יהוה את־לכיש ביד ישראל וילכדה ביום השני ויכה לפי־חרב ואת־כל־הנפש אשר־בה ככל אשר־עשה ללבנה: 33 אז עלה הרם מלך גזר לעזר את־לכיש ויכפו יהושע ואת־עמו עד־בלתי השאיר־לו שריד: 34 ויעבר יהושע וכל־ישראל עמו מלכיש ענלנה ויחנו עליה וילחמו עליה: 35 וילכדה ביום ההוא ויכה לפי־חרב ואת־כל־הנפש אשר־בה ביום ההוא החרים ככל אשר־עשה ללכיש: 36 ויעל יהושע וכל־ישראל עמו מענלנה חברונה וילחמו עליה: 37 וילכדה ויכוה לפי־חרב ואת־מלכה ואת־כל־עריה ואת־כל־הנפש אשר־בה לא־השאיר שריד ככל אשר־עשה לענלון ויחרם אותה ואת־כל־הנפש אשר־בה: 38 וישב יהושע וכל־ישראל עמו דברה וילחם עליה: 39 וילכדה ואת־מלכה ואת־כל־עריה ויכוסם לפי־חרב ויחרמו את־כל־נפש אשר־בה לא השאיר שריד כאשר עשה לחברון כן־עשה לדברה ולמלכה וכאשר עשה ללבנה ולמלכה: 40 ויכה יהושע את־כל־ה' ארץ ההר והנגב והשפלה והאשדות ואת כל־מלכיהם לא השאיר שריד ואת כל־הנשמה החרים כאשר צוה יהוה אלהי ישראל: 41 ויכם יהושע מקדש ברנע ועד־עזה ואת כל־ארץ גֶשֶׁן ועד־נבעון: 42 ואת כל־המלכים האלה ואת־אֲרֵצָם לכד יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם לישראל: 43 וישב יהושע וכל־ישראל עמו אל־המחנה הגלגלה: 44 ויהי כשמעו ובין מלך־חצור וישלח אל־יוזבב מלך מדון ואל־מלך שמרון ואל־מלך אשף: 45 ואל־המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרת ובשפלה ובנפות דור מים: 46 הכנעני מזורח ומים והאמרי והחתי והפריז והיבוסי בהר והחוי תחת חרמון בארץ המצפה: 47 ויצאו הם וכל־מחניהם עִם־עֶדְרָב כחול אשר על־שפת־הים לרב וסוס ורכב רב־מאד: 48 וייעדו כל המלכים האלה ויבאו ויחנו יחדו אל־מי מרום להלחם עִם־ישראל: 49 ויאמר יהוה אל־יהושע אל־תירא מפניהם כי־מחר כעת הזאת אני כי נתן את־פֶלֶם חללים לפני ישראל את־סוסיהם תעקר ואת־מרכבתיהם תשרף באש: 50 ויבא יהושע וכל־עם המלחמה עמו עליהם על־מי מרום פתאם ויפלו בהם: 51 ויתנם יהוה ביד־ישראל ויכוסם וירדפום עד־צידון רבה ועד משרפות מים ועד־בקעת מצפה מזורח ויכם עד־בלתי השאיר־להם שריד: 52 ויעש להם יהושע כאשר אמר־לו יהוה את־סוסיהם עקר ואת־מרכבתיהם שרף באש: 53 וישב יהושע בעת ההיא וילכד את־חצור ואת־מלכה הכה בחרב כי־חצור לפניו היא ראש כל־הממלכות האלה: 54 ויכו את־כל־הנפש אשר־בה לפי־חרב החרם לא נותר כל־נשמה ואת־חצור שרף באש: 55 ואת־כל־ערי המלכים האלה ואת־כל־מלכיהם לכד יהושע ויכם לפי־חרב החרים אותם כאשר צוה משה עבד יהוה: 56 רק כל־הערים העמדות על־תלם לא שרפם ישראל וזלתי את־חצור לבדה שרף יהושע: 57 וכל שלל הערים האלה והבהמה בזו להם בני ישראל רק את־כל־האדם הכו לפי־חרב עד־השמדם אותם לא השאירו כל־נשמה: 58 כאשר צוה יהוה את־משה עבדו כן־צוה משה את־יהושע וכן עשה יהושע לא־הסיר דבר מכל אשר־צוה יהוה את־משה: 59 וינק יהושע את־כל־הארץ ואת־ההר ואת־כל־הנגב ואת כל־ארץ גֶשֶׁן ואת־השפלה ואת־הערבה ואת־הר ישראל ושפלתה: 60 מן־ההר החלק העולה שער ועד־בעל נד בבקעת הלכנון תחת הר־חרמון ואת

כל-מלכיהם לְכָד וַיָּכֶם וַיִּמָּוֶתוּ: 18 יָמִים רַבִּים עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ אֶת-כָּל-הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה מִלְחָמָה: 19 לֹא-הָיְתָה עִיר אֲשֶׁר הִשְׁלִימָהּ אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּלַחַי הַחַיִּי יֹשְׁבֵי גְבוּעוֹן אֶת-הַחֵל לָקוּהוּ בַּמִּלְחָמָה: 20 כִּי מֵאֵת יְהוָה הָיְתָה לַחֲנוּךְ אֶת-לִבָּם לִקְרֹאת הַמִּלְחָמָה אֶת-יִשְׂרָאֵל לִמְעַן הַחֲרִימָם לְבַלְחֵי הַיּוֹת-לָהֶם תַּחְתָּה כִּי לִמְעַן הַשְׁמִידָם כֹּאשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה: 21 וַיָּבֹא יְהוֹשֻׁעַ בַּעַת הַהִיא וַיִּכּוּ רַת אֶת-הָעֲנָקִים מִן-הַהָר מִדְּחָרוֹן מִדְּבַר מִן-עֵנָב וּמִכָּל הָר יִשְׂרָאֵל עַם-עָרֵיהֶם הַחֲרִימָם יְהוֹשֻׁעַ: 22 לֹא-נִוְתָר עֲנָקִים בָּאָרֶץ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַק בַּעֲזָה בְּנֵת וּבֶאֱשֻׁדֹר נִשְׁאָר: 23 וַיִּקַּח יְהוֹשֻׁעַ אֶת-כָּל-הָאָרֶץ כָּכָל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וַיַּתְּנָה יְהוֹשֻׁעַ לְנַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל כַּמַּחְלָתָם לִשְׁבֹּתָהֶם

וְהָאָרֶץ שָׁקְטָה מִמִּלְחָמָה: פ 12 וְאֵלֶּה מַלְכֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר הָיוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיִּרְשׁוּ אֶת-אֲרָצָם בַּעֲבַר הַיַּרְדֵּן מִזִּרְחָה הַשָּׁמֶשׁ מִנְּחַל אֲרִנוֹן עַד-הָר חֲרָמוֹן וְכָל-הָעֲרֵבָה מִזִּרְחָה: 2 סִיחֹון מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי הַיּוֹשֵׁב בַּחֲשְׁבוֹן מִשַּׁל מַעְרוֹ עַד אֲשֶׁר עַל-שִׁפְת־נַחַל אֲרִנוֹן וְהַר הַנָּחַל וְחָצִי הַגִּלְעָד וְעַד יַבֵּק הַנָּחַל גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן: 3 וְהָעֲרֵבָה עַד-יָם כְּנֹרֹת מִזִּרְחָה וְעַד יָם הָעֵזר בַּהּ יִסְתַּמְּלָה מִזִּרְחָה דֶּרֶךְ בֵּית הַיִּשְׁמוּת וּמִתִּימֹן תַּחַת אֲשֻׁדּוֹת הַפִּסְגָּה: 4 וּגְבוּל עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן מִיַּתֵּר הַרְפָּאִים הַיּוֹשֵׁב בַּעֲשָׁתְרוֹת וּבֶאֱדָרְעִי: 5 וּמִשַּׁל בַּהֲר חֲרָמוֹן וּבִסְלָכָה וּבְכָל-הַבָּשָׁן עַד-גְּבוּל הַגִּשְׁזָרִי וְהַמַּעַכְתִּי וְחָצִי הַגִּלְעָד גְּבוּל סִיחֹון מֶלֶךְ-חֲשְׁבוֹן: 6 מֹשֶׁה עַבְד־יְהוָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָכִינוּ וַיַּתְּנָה מֹשֶׁה עַבְד־יְהוָה יִשָּׁה לְרֵאשִׁיתוֹ וְלִגְדֵי וְלִחְצֵי שִׁבְט הַמִּנְשָׁה: 7 וְאֵלֶּה מַלְכֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר הָכָה יְהוֹשֻׁעַ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בַּעֲבַר הַיַּרְדֵּן יָמָּה מִבַּעַל גֹּר בַּבְּקַעַת הַלְבָנוֹן וְעַד-הָהָר הַחֵלֶק שְׁעִירָה וַיַּתְּנָה יְהוֹשֻׁעַ לִשְׁבֹּתֵי יִשְׂרָאֵל יִרְשָׁה כַּמַּחְלָתָם: 8 בַּהֲר וּבִשְׁפֵלָה וּבָעֲרֵבָה וּבִאֲשֻׁדּוֹת וּבַמִּדְבָּר וּבַגִּבְעָה הַחַתִּי הָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי הַפְּרוֹזִי הַחַיִּי וְהַיְבוֹסִי: פ 9 מֶלֶךְ יִרְחֹו אֶחָד מֶלֶךְ הָעִי אֲשֶׁר-מִצֵּד בֵּית-אֵל אֶחָד: 10 מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם אֶחָד מֶלֶךְ חֲבֵרוֹן אֶחָד: 11 מֶלֶךְ יִרְמוֹת אֶחָד מֶלֶךְ לָכִישׁ אֶחָד: 12 מֶלֶךְ עֵגְלוֹן אֶחָד מֶלֶךְ גֹּר אֶחָד: 13 מֶלֶךְ דָּבֵר אֶחָד מֶלֶךְ גֹּר אֶחָד: 14 מֶלֶךְ חֲרָמָה אֶחָד מֶלֶךְ עֵרֵד אֶחָד: 15 מֶלֶךְ לִבְנָה אֶחָד מֶלֶךְ עַדְלָם אֶחָד: 16 מֶלֶךְ מַקְדָּה אֶחָד מֶלֶךְ בֵּית-אֵל אֶחָד: 17 מֶלֶךְ חֲפּוֹחַ אֶחָד מֶלֶךְ חֶפֶר אֶחָד: 18 מֶלֶךְ אַפֶּק אֶחָד מֶלֶךְ לָשְׁרוֹן אֶחָד: 19 מֶלֶךְ מִדּוֹן אֶחָד מֶלֶךְ חֲצוֹר אֶחָד: 20 מֶלֶךְ שְׁמֶרוֹן מִרְאֹן אֶחָד מֶלֶךְ אֲכַשָּׁף אֶחָד: 21 מֶלֶךְ תַּעֲנָן אֶחָד מֶלֶךְ מַגְדוֹ אֶחָד: 22 מֶלֶךְ קָדֵשׁ אֶחָד מֶלֶךְ-קִנְעָם לִפְרֵמֶל אֶחָד: 23 מֶלֶךְ דּוֹר לִנְפֹת דּוֹר אֶחָד מֶלֶךְ-גּוֹיִם לִגְלָגַל אֶחָד: 24 מֶלֶךְ תַּרְצָה אֶחָד

כָּל-מְלָכִים שְׁלֹשִׁים וְאַחַד: פ 13 וַיְהוֹשֻׁעַ זָקֵן בָּא בַיָּמִים וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו אַתָּה זָקֵנָה בָּאת בַּיָּמִים וְהָאָרֶץ נִשְׁאָרָה רַב־הָמָאֵר לְרִשְׁתָּהּ: 2 זֹאת הָאָרֶץ הַנִּשְׁאָרָה כָּל-גִּלְיוֹת הַחֲשָׁשִׁים וְכָל-הַגִּשְׁזָרִי: 3 מִן-הַשִּׁיחֹר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי מִצְרַיִם וְעַד גְּבוּל עַקְרוֹן צִפּוֹנָה לִכְנַעֲנִי תַחֲשֵׁב חֲמִשָּׁתַּי סָרְנִי פִלְשְׁתִּים הָעַז תִּי וְהָאֲשֻׁדִּי הָאֲשָׁקְלוֹנִי הַנָּתִי וְהַעֲקֹרוֹנִי וְהָעוֹזִים: 4 מִתִּי מִן כָּל-אָרֶץ הַכְּנַעֲנִי וּמַעֲרָה אֲשֶׁר לְצִידִינִים עַד-אֲפֶקָה עַד גְּבוּל הָאֱמֹרִי: 5 וְהָאָרֶץ הַגְּבֹלִי וְכָל-הַלְבָנוֹן מִזִּרְחָה הַשָּׁמֶשׁ מִבַּעַל גֹּר תַּחַת הַר-חֲרָמוֹן עַד לְבֹאֹת חֲמַת: 6 כָּל-יֹשְׁבֵי הָהָר מִן-הַלְבָנוֹן עַד-מִשְׁרַפַּת מֵיִם כָּל-צִידִינִים אֲנִכִּי אֹרִישָׁם מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל רַק הַפּ לָהּ לְיִשְׂרָאֵל בְּנַחֲלָה כֹּאשֶׁר צִוִּיתִיךָ: 7 וְעַתָּה חֲלֵק אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת בְּנַחֲלָה לַחֲשֵׁשֶׁת הַשִּׁבְטִים וְחָצִי הַשִּׁבְט הַמִּנְשָׁה: 8 עֲמֹ הָרֵאשִׁית וְהַגְדִּי לָקוּהוּ נַחֲלָתָם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן מִזִּרְחָה כֹּאשֶׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה עַבְד־יְהוָה: 9 מַעְרֹעֵר אֲשֶׁר עַל-שִׁפְת־נַחַל אֲרִנוֹן וְהָעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ-הַנָּחַל וְכָל-הַמִּישֹׁר מִיִּדְבָּא עַד-דִּיבּוֹן: 10 וְכָל עֵרֵי סִיחֹון מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר מֶלֶךְ בַּחֲשְׁבוֹן עַד-גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן: 11 וְהַגִּלְעָד וּגְבוּל הַגִּשְׁזָרִי וְהַמַּעַכְתִּי וְכָל הָר חֲרָמוֹן וְכָל-הַבָּשָׁן עַד-סְלָכָה: 12 כָּל-מִמְלָכוֹת עוֹג בַּבָּשָׁן אֲשֶׁר-מֶלֶךְ בַּעֲשָׁתְרוֹת וּבֶאֱדָרְעִי הוּא נִשְׁאָר מִיַּתֵּר הַרְפָּאִים וַיָּכֶם מֹשֶׁה וַיִּרְשָׁם: 13 וְלֹא הוֹרִישׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַגִּשְׁזָרִי וְאֶת-הַמַּעַכְתִּי וַיֵּשֶׁב נָשׁוֹר וּמַעַכַת בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 14 רַק לִשְׁבֹּת הַלֵּוִי לֹא נָתַן נַחֲלָה אֲשִׁי יְהוָה אֵל הַיִּי יִשְׂרָאֵל הוּא נַחֲלָתוֹ כֹּאשֶׁר דִּבֶּר-לֵוִי: 15 וַיִּתֵּן מֹשֶׁה לְמֹשֶׁה בְּנֵי-רֵאשִׁיב לְמִשְׁפַּחָתָם: 16 וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּל מַעְרֹעֵר אֲשֶׁר עַל-שִׁפְת־נַחַל אֲרִנוֹן וְהָעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ-הַנָּחַל וְכָל-הַמִּישֹׁר עַל-מִידְבָּא: 17 חֲשְׁבוֹן וְכָל-עָרֶיהָ אֲשֶׁר בְּמִישֹׁר דִּיבּוֹן וּבְקִמּוֹת בַּעַל וּבֵית עֵמֶק: 18 וַיַּחֲזֶק וּקְדָמַת וּמִפְּעֵת: 19 וּקְרִיתִים וּשְׁבִימָה וְצִרַת הַשָּׁחַר בַּהֲר הָעֲמָקִים: 20 וּבֵית פַּעוֹר וְאֲשֻׁדּוֹת הַפִּסְגָּה וּבֵית הַיִּשְׁמוּת: 21 וְכָל עֵרֵי הַמִּישֹׁר וְכָל-מִמְלָכוֹת סִיחֹון מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר מֶלֶךְ בַּחֲשְׁבוֹן אֲשֶׁר הָכָה מֹשֶׁה אֹתוֹ וְאֶת-נִשְׁאֵי מִדּוֹן וְאֶת-אֹזִי וְאֶת-דָּרְקָם וְאֶת-צוֹר וְאֶת-חֹר וְאֶת-רַבֵּעַ וְסִיכִי סִיחֹון יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ:

22 ואח־בלעם בן־בעור הקוסם הרגו בני־ישראל בחרב אל־חלליהם: 23 ויהי גבול בני ראובן הירדן וגבול זאת נח לת בני־ראובן למשפחתם הערים וחציריהן: פ 24 ויתן משה למטה־נז לבני־נז למשפחתם: 25 ויִּהְיֶה לָהֶם הַגְּבוּל יַעֲזֹר וְכַלְעָרִי הַגִּלְעָד וְחִצִּי אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן עַד־עֲרֹתָר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי רְבֵּה: 26 וּמַחֲשֹׁבוֹן עַד־רֶמֶת הַמִּצְפָּה וּבִמְנִיָּם וּמַמְחִינִים עַד־גְּבוּל לְדָבָר: 27 וְכִּי עָמְקוּ בֵּית הָרָם וּבֵית נִמְרָה וּסְפֹת וְצִפּוֹן יָתֵר מִמְּלֻכֹת סִיחֹן מִלֶּךְ חִשְׁבוֹן הִירְדֵּן וּגְבֹל עַד־קֶצֶה יִסְכַּנְרֶת עֵבֶר הִירְדֵּן מִזְרָחָה: 28 זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי־נֹז לַמִּשְׁפָּחָתָם הָעָרִים וְחֲצִירֵיהֶם: 29 ויתן משה לחצי שבט מנשה ויהי לחצי מטה בני־מנשה למשפחותם: 30 ויהי גבולם ממחנים כל־הַבָּשָׁן כָּל־מַמְלָכוֹת עֹג מִלֶּךְ הַבָּשָׁן וְכָל־חֲתָן יָאִיר אֲשֶׁר בְּבָשָׁן שְׁשִׁים עָרִי: 31 וְחִי הַגִּלְעָד וְעַשְׁתְּרוֹת וְאֹדְרָעִי עָרֵי מַמְלָכוֹת עֹג בְּבָשָׁן לְבְנֵי מִכִּיר בֶּן־מִנְכִּיר לַחֲצִי בְּנֵי־מִכִּיר לַמִּשְׁפָּחוֹת: 32 אֵלֶּה אֲשֶׁר־נָחַל מֹשֶׁה בְּעֶרְבוֹת מוֹאָב מֵעֵבֶר לִירְדֵּן יְרִיחוֹ מִזְרָחָה: ס 33 וּלְשִׁבְטֵי הַלֵּוִי לֹא־נָתַן מֹשֶׁה נַחֲלָה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּא נַחֲלָתָם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם: 14 ואלה אשר־נחלו בני־ישראל בארץ כנען אשר נחלו אותם אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וַיהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן וְרָאשֵׁי אֲבוֹת הַמִּשְׁטוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: 2 בְּנוֹחֵל נַחֲלָתָם כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בִּיד־מֹשֶׁה לַחֲשֹׁעַת הַמִּשְׁטוֹת וְחֲצִי הַמִּשְׁטָה: 3 כִּי־נָתַן מֹשֶׁה נַחֲלָה שְׁנֵי הַמִּשְׁטוֹת וְחֲצִי הַמִּשְׁטָה מֵעֵבֶר לִירְדֵּן וּלְלוֹיִם לֹא־נָתַן נַחֲלָה בְּתוֹכָם: 4 כִּי־הָיוּ בְּנֵי־יוֹסֵף שְׁנֵי מִשְׁטוֹת מִנְשֶׁה וְאֶפְרַיִם וְלֹא־נָתַנוּ חֶלֶק לְלוֹיִם בְּאֶרֶץ כִּי אִסְעִירִים לִשְׁבֹּת וּמִגְרָשִׁיָּם לְמַקְנֵיהֶם וּלְקִנְיָנָם: 5 כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בֶּן עֶשְׂרִי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲלִקוּ אֶת־הָאָרֶץ: פ 6 וַיַּגִּישׁוּ בְנֵי־יְהוָה זֶה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בְּנִלְגָל וַיֹּאמֶר אֵלָיו כָּלֵב בֶּן־יִפְתָּה הַקִּנִּי אֶתָּה יָדַעְתָּ אֶת־הָדָבָר אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים עַל אֹדוֹתַי וְעַל אֹדוֹתֶיךָ בְּקֶדֶשׁ בְּרַנֶּע: 7 בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה אָנֹכִי בְשָׁלַח מֹשֶׁה עַבְד־יְהוָה אֹתִי מִקְדָּשׁ בְּרַנֶּע לְרַגֵּל אֶת־הָאָרֶץ וְאֲשֶׁב אֹתוֹ דָּבָר כְּאֲשֶׁר עִם־לִבִּי: 8 וְאֹחִי אֲשֶׁר עָלוּ עִמִּי הַמַּסִּי אֶת־לֵב הָעָם וְאָנֹכִי מִלֵּאמֹר אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי: 9 וַיִּשְׁבַּע מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר אִם־לֹא אֶחָד מֵאֲשֶׁר דִּרְבַּח רָגַלְךָ כִּהֵן לָךְ תִּהְיֶה לְנַחֲלָה וּלְבָנוֹךְ עַד־עוֹלָם כִּי מִלֵּאמֹר אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי: 10 וְעַתָּה הִנֵּה הַחַיָּה יְהוָה אוֹתִי כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר זֶה אַרְבָּעִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מֵאָז דִּבֶּר יְהוָה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֶל־מֹשֶׁה אֲשֶׁר־הִלָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּמוֹדָבָר וְעַתָּה הִנֵּה אָנֹכִי הַיּוֹם בְּרַחֲמֶיךָ וּשְׂמוֹנִים שָׁנָה: 11 עוֹדֵנִי הַיּוֹם חֹזֵק כְּאֲשֶׁר בַּיּוֹם שָׁלַח אוֹתִי מֹשֶׁה פָּכַחִי אֲזִי וּכְכַחִּי עַתָּה לְמַלְחָמָה וּלְצֹאֹת וּלְבוֹא: 12 וְעַתָּה תִּנְהַלֵּי אֶת־הָהָר הַזֶּה אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא כִּי אֶתָּה שָׁמַעְתָּ בַּיּוֹם הַהוּא כִּי־עָנִקְוִים שָׁם וְעָרִים גְּדוֹלוֹת בְּצִרּוֹת אוֹלֵי יְהוָה אוֹתִי וְהוֹרֶשְׁתִּים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: 13 וַיִּבְרָכּוּ וַיְהוֹשֻׁעַ וַיָּתֵן אֶת־חֲבֹרֹן לְכָלֵב בֶּן־יִפְתָּה לְנַחֲלָה: 14 עַל־כֵּן הִיָּתְהָלְכִי חֲבִירוֹן לְכָלֵב בֶּן־יִפְתָּה הֵן נֹי לְנַחֲלָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה יַעַן אֲשֶׁר מָלָא אַחֲרָי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: 15 וְשֵׁם חֲבִירוֹן לְפָנִים קִרְיַת אַרְבַּע הָאֵדָם הַגְּדוֹל בְּעָנְקִים הוּא וְהָאָרֶץ שָׁקְטָה מִמַּלְחָמָה: פ 15 ויהי הגוֹלֵל לַמִּשְׁטָה בְּנֵי יְהוּדָה לַמִּשְׁפָּחָתָם אֶל־גְּבוּל אֲדוֹם מִדְּבַר־צֹן נִגְבֵּה מִקְצֵה תִּמְנָן: 2 ויִּהְיֶה לָהֶם גְּבוּל נִגְבֵּה מִקְצֵה יַם הַמֶּלַח מִן־הַלָּשָׁן הַפְּנֵה נִגְבֵּה: 3 וַיָּצֵא אֶל־מִנְגִּבַּ לַמַּעֲלָה עֲקָרִיִּים וְעֵבֶר צִנֹּה וְעַלָּה מִנְגִּבַּ לְקָדֵשׁ בְּרַנֶּע וְעֵבֶר חֲצֹרֹן וְעַלָּה אֹרֶרָה וְנִסֵּב הַקֶּרְקָעָה: 4 וְעֵבֶר עֲצֻמוֹתָה וַיָּצֵא נָחַל מִצְרַיִם (וְהָיָה) נוֹהֵיֹן תַּצֹּאוֹת הַגְּבוּל יָמָה זֶה־יְהִיָּה לָכֶם גְּבוּל נִגְבֵּה: 5 וּגְבוּל קְרִמָּה יַם הַמֶּלַח עַד־קֶצֶה הִירְדֵּן וּגְבוּל לַפָּאֵת צִפּוֹנָה מִלְּשׁוֹן הַיָּם מִקְצֵה הִירְדֵּן: 6 וְעַלָּה הַגְּבוּל בֵּית חֲנָנִי וְעֵבֶר מִצְפּוֹן לְבֵית הָעֵרֶבָה וְעַלָּה הַגְּבוּל אֲבֹן בֶּתֶן בֶּן־רָאוּבֵן: 7 וְעַלָּה הַגְּבוּל מֵעַמֶּק עֶכּוֹר וְצִפּוֹנָה פְּנֵה אֶל־הַגִּלְעָד אֲשֶׁר־נִגְבַּח לַמַּעֲלָה אֲדָמִים אֲשֶׁר מִנְגִּבַּ לְנָחַל וְעֵבֶר הַגְּבוּל אֶל־מִירְעִין שִׁשִּׁם וְהָיוּ תַּצֹּאוֹתָיו אֶל־עֵין רֹגֵל: 8 וְעַלָּה הַגְּבוּל גִּי כִּי־הֵנָּם אֶל־בְּתָר הַיְּבוּסִי מִנְגִּבַּה הִיא יְרוּשָׁלַם וְעַלָּה הַגְּבוּל אֶל־רָאשׁ הָהָר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי גִירָהֵם יָמָה אֲשֶׁר בִּקְצֵה עִמְק־רַפָּאִים צִפּוֹנָה: 9 וְתֹאֵר הַגְּבוּל מִרָאשׁ הָהָר אֶל־מַעְיָן מִי נִפְתּוֹחַ וַיָּצֵא אֶל־עָרֵי הָר־עַפְרוֹן וְתֹאֵר הַגְּבוּל בְּעַלָּה הִיא קִרְיַת יַעֲרִים: 10 וְנִסֵּב הַגְּבוּל מִבְּעַלָּה יָמָה אֶל־הָהָר שְׁעִיר וְעֵבֶר אֶל־בְּתָר הָר־יַעֲרִים מִצְפּוֹנָה הִיא כְּסֻלּוֹן וְיִרְדֵּן בֵּית־שִׁשִּׁם וְעֵבֶר תַּמְנָה: 11 וַיָּצֵא הַגְּבוּל אֶל־בְּתָר עֶקְרוֹן צִפּוֹנָה וְתֹאֵר הַגְּבוּל שְׂכֹרֶזָה וְעֵבֶר הָר־הַבְּעֵלָה וַיָּצֵא יַבְנָאֵל וְהָיוּ תַּצֹּאוֹת הַגְּבוּל יָמָה: 12 וּגְבוּל יַם הַיָּמָה הַגְּדוֹל וּגְבוּל זֶה גְּבוּל בְּנֵי־יְהוּדָה סָבִיב לַמִּשְׁפָּחָתָם: 13 וּלְכָלֵב בֶּן־יִפְתָּה נָתַן חֶלֶק בְּתוֹךְ בְּנֵי־יְהוּדָה אֶל־פִּי יְהוָה לִיהוֹשֻׁעַ אֶת־קִרְיַת אַרְבַּע אֲבִי הַעֲנָק הִיא חֲבִירוֹן: 14 וַיֵּרֶשׁ מִשָּׁם כָּלֵב אֶת־שְׁלוּשָׁה בְנֵי הַעֲנָק אֶת־שִׁי וְאֶת־אֲחִימָן וְאֶת־תַּלְמִי וְלִידֵי הַעֲנָק: 15 וַיַּעַל מִשָּׁם אֶל־יִשְׁבִּי דָבָר וְשִׁם־דָּבָר לְפָנִים קִרְיַת־סֹפֶר: 16 וַיֹּאמֶר כָּלֵב אֲשֶׁר־יָכֹף

את-קריית-ספר ולכדה ונתתי לו את-עכסה בתי לאשה: 17 וילכדה עתניאל בן-קנז אחי
 קלב ויתן-לו את-עכסה בתו לאשה: 18 ויהי בבואה ותסיתוהו לשאול מאת-אביה שרה
 ותצננה מעל החמור ויאמר-לה קלב מה-לך: 19 ותאמר תנה-לי ברכה כי ארץ הנגב
 נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן-לה את גלת עליות ואת גלת תחתיות: פ 20 זאת נחלת
 משה בני-יהודה למשפחתם: 21 ויהיו הערים מקצה למשה בני-יהודה אל-גבול אדום
 בנגבה קבצאל ועדר ונויר: 22 וקניה ודימונה ועדערה: 23 וקדש וחצור ויתנו: 24 ויף
 וטלם ובצלח: 25 וחצור חדתה וקריית חצרון היא חצור: 26 אָמֵם ושמע ומולדה:
 27 וחצר גדה וחשמון ובית פלט: 28 וחצר שועל ובאר שבע ובזיתיה: 29 בעלה ועיים
 ועצם: 30 ואלתולד וכסיל וחרמה: 31 וצקלג ומדמנה וסנסנה: 32 ולבאות ושלחים ועין
 ורמון כל-ערים עשרים ותשע וחצריהן: ס 33 בשפלה אשתאול וצדעה ואשנה: 34 וזנוח
 ועין גנים תפוח והענים: 35 ירמות ועדלם שוכה ועוקה: 36 ושערים ועדיתים והגדרה
 וגדרתים ערים ארבע-עשרה וחצריהן: 37 צנן וחדשה ומגדל-גד: 38 ודלגן והמצפה
 ויקתאל: 39 לכיש ובקצח ועגלון: 40 וכבון ולחמס וכתלש: 41 וגדרות בית-דגון ונעמה
 ומפקדה ערים שש-עשרה וחצריהן: ס 42 לבנה ועתר ועשין: 43 ויפתח ואשנה ונציב:
 44 וקעילה ואכזיב ומראשה ערים תשע וחצריהן: 45 עקרון ובנתיה וחצריהן: 46 מעקרון
 וימה כל אשר-עליך אשדוד וחצריהן: 47 אשדוד בנותיה וחצריה עזה בנותיה וחצריה
 עד-נחל מצרים והים (הגבול) (הגבול) וגבול: ס 48 ובקר שמיר ויתיר ושוכה: 49 ודנה
 וקריית-סנה היא דבר: 50 וענב ואשתמה וענים: 51 ולשן וחלץ וגלה ערים אחת-עשרה
 וחצריהן: 52 ארב ורומה ואשען: 53 (וינים) (וינים) ובית-תפוח ואפקה: 54 וחמטה
 וקרית ארבע היא חברון וציעה ערים תשע וחצריהן: ס 55 מעון פרמל ויוף ויוטה:
 56 ויזרעאל וקדש וזנוח: 57 הקון גבעה ותמנה ערים עשר וחצריהן: 58 חלחול בית-חצור
 וגדור: 59 ומערת ובית-ענות ואלחמן ערים שש וחצריהן: 60 קרית-בעל היא קרית יערים
 והרבה ערים ששים וחצריהן: ס 61 במדבר בית הערבה מדון וסככה: 62 ותנבקשן
 ועיר-המלח ועין גדי ערים שש וחצריהן: 63 ואת-היבوسی יושבי ירושלים לא-יוכלו
 [יכלו] בני-יהודה להורישם וישב היבوسی יהודה בירושלים עד היום הזה: פ

16 ויצא הגורל לבני יוסף מיהרן וריחו למי וריחו מזרחת המדבר עלה מיריחו בהר
 בית-אל: 2 ויצא מבית-אל לזוה ועבר אל-גבול הארפי עשרות: 3 ויבד-זמה אל-גבול
 היפלאטי עד גבול בית-חורן תחתון ועד-גזר והיו (תצאחו) (תצאתיון) ימה: 4 וינחלו
 בני-יוסף מנשה ואפרים: 5 ויהי גבול בני-אפרים למשפחתם ויהי גבול נחלתם מזרחת
 עשרות ארר עד-בית חורן עליון: 6 ויצא הגבול הימה המכמתת מצפון ונסב הגבול
 מזרחת תאנת שלה ועבר אותו ממזרח יונה: 7 ויבד מיעוה עשרות ונערחה ופגע
 ביריחו ויצא הירדן: 8 מתפוח ילך הגבול ימה נחל קנה והיו תצאתיו הימה זאת נחלת
 משה בני-אפרים למשפחתם: 9 והערים המבדלות לבני אפרים בחוף נחלת בני-מנשה
 כל-הערים וחצריהן: 10 ולא הורישו את-הפנעני היושב בגזר וישב הפנעני בקרב אפרים

עד-היום הזה ויהי למסע-בד: פ **17** ויהי הגורל למטה מנשה כיהוא בכור יוסף למכיר
 בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש מלחמה ויהיו-לו הגלעד והבשן: 2 ויהי לבני
 מנשה הנותרים למשפחתם לבני אביעזר ולבני-חלק ולבני אשריאל ולבני-שכם
 ולבני-חפר ולבני שמידע אלה בני מנשה ביוסף הזכרים למשפחתם: 3 ולצלפחד
 בן-חפר בן-גלעד בן-מכיר בן-מנשה לא-היו לו בנים כי אסבגות ואלה שמות בנותיו
 מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה: 4 ותקרבנה לפני אלעזר הפהן ולפניו יהושע בן-נון
 ולפני הנשיאים לאמר יהנה צנה את-משה לתת-לנו נחלה בתוך אחינו ויתן להם אל-פי
 יהנה נחלה בתוך אחי אביהן: 5 ויפלו חבלי-מנשה עשרה לבד מאיץ הגלעד והבשן
 אשר מעבר לירדן: 6 כי בנות מנשה נחלו נחלה בתוך בני וארץ הגלעד היתה
 לבני-מנשה הנותרים: 7 וי הי גבול-מנשה מאשר המכמתת אשר על-פני שכם והלך
 הגבול אל-הימין אל-ישבי עין תפוח: 8 למנשה היתה ארץ תפוח ותפוח אל-גבול מנשה
 לבני אפרים: 9 ויבד הגבול נחל קנה נגבה לנחל ערים אלה לאפרים בחוף ער
 מנשה וגבול מנשה מצפון לנחל ויהי תצאתיו הימה: 10 נגבה לאפרים וצפונה למנשה
 ויהי הים וגבולו ובאשר ופנעון מצפון ובאשר ממזרח: 11 ויהי למנשה ביששכר ובאשר
 בית-שאן ובנותיה ויבלעם ובנותיה ואת-ישבי דאר ובנותיה וישבי עין-דל ובנותיה וישבי

תענף ובנחיה וישבי מגדו ובנחיה שלשת הנפת: 12 ולא יכלו בני מנשה להוריש את הערים האלה ויאמר הכנעני לשבת בארץ הזאת: 13 ויהי כי חזקו בני ישראל וחתנו את הכנעני למס והורש לא הורישו: 14 וידברו בני יוסף את יהושע לאמר מרדע נתת לי נחלה גו רל אחד וחבל אחד ואני עסר ב עד אשר ערבה ברכני יהוה: 15 ויאמר אליהם יהושע אסעם רב אתה עלה לך היערה ובראת לך שם בארץ הפרו והרפאים כראון לך הר אפרים: 16 ויאמרו בני יוסף לאימצא לנו הנה ורכב ברזל בכל הכנעני הישב בארץ העמק לאשר בבית שאן ובנחיה ולאשר בעמק יזעאל: 17 ויאמר יהושע אל בית יוסף לאפרים ולמנשה לאמר עסר ב אתה וכן גדול לך לא יהיה לך גורל אחד: 18 כי הו יהיה לך כיער הוא ובראתו והנה לך תצאתיו

כיהוריש את הכנעני כי רכב ברזל לו כי חזק הוא: פ 18 ויקהליו כל עדת בני ישראל שלה וישכיניו שם את אהל מועד והארץ נכבשה לפניהם: 2 ויתרו בני ישראל אשר לא חלקו את נחלתם שבעה שבטים: 3 ויאמר יהושע אל בני ישראל עד אנה אתם מתרפים לבוא לשבת את הארץ אשר נתן לכם יהוה אלהי אבותיכם: 4 הבו לכם שלשה אנשים לשבט ואשלחם ויסקמו ויתחלכו בארץ ויכתבו אותה לפי נחלתם ויבאו אלי: 5 והתחלקו אתה לשבעה חלקים יהודה יעמד על גבולו מנגב ובית יוסף יעמדו על גבולם מצפון: 6 ואם תכתבו את הארץ שבעה חלקים והבאתם אלי הנה ויריתי ל כם גורל פה לפני יהוה אלהינו: 7 כי אין חלק ללוים בקרבכם כי כהנת יהוה נתלתו וזר וראובן וחצי שבט המנשה לקחו נחלתם מ עבר לירדן מזרחת אשר נתן להם משה עבד יהוה: 8 ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את החלכים לכתב את הארץ לאמר לנו והתחלכו בארץ וכתבו אותה ושובו אלי ופה אשליך לכם גורל לפני יהוה בשלה: 9 וילכו האנשים ויעברו בארץ ויכתבוה לערים לשבעה חלקים על ספר ויבאו אל יהושע אל המחנה שלה: 10 וישלך להם יהו שם גורל בשלה לפני יהוה ויחלקשם יהושע את הארץ לבני ישראל כמחלקתם: פ 11 ויעל גורל משה בני בנימין למשפחתם ויצא גבול גורלם בין בני יהודה ובין בני יוסף: 12 ויהי להם הגבול לפאת צפונה מן הירדן ועלה הגבול אל כפת יריחו מצפון ועלה בהר ימה (והיה) נוהיו תצאתיו מדברת בית און: 13 ועבר משם הגבול לזוה אל כפת לזוה נגבה היא בית אל וירד הגבול עטרת אדר על ההר אשר מנגב לבית חרון תחתון: 14 ותאר הגבול ונסב לפאתים נגבה מן ההר אשר על פני בית חרון נגבה (והיה) נוהיו תצאתיו אל קרית בעל היא קרית יערים עיר בני יהודה זאת פאתים: 15 ופאת נגבה מקצה קרית יערים וי צא הגבול ימה ויצא אל מעין מי נפתוח: 16 וירד הגבול אל קצה ההר אשר על פני גי כרית אשר בעמק רפאים צפונה וירד גי הנם אל כפת היבוי נגבה וירד עין רגל: 17 ותאר מצפון ויצא עין שמש ויצא אל גלילות אשר נכח מעלה ארמים וירד און בהן בן ראובן: 18 ועבר אל כפת מול הערבה צפונה וירד הערבה: 19 ועבר הגבול אל כפת בית חנניה צפונה (והיה) נוהיו תצאתיו (תצאתיו) תצאתיו הגבול אל לשון ים המלח צפונה אל קצה הירדן נגבה זה גבול נגב: 20 והירדן גבול אתו לפאת קדמה זאת נחלת בני בנימין לגבולתיה סביב למשפחתם: 21 והיו הערים למטה בני בנימין למשפחותיהם יריחו ובית חנניה ועמק קצין: 22 ובית הערבה וצמרים ובית אל: 23 והערים והפרה ועפרה: 24 (וכפר העמני) וכפר העמני והעמני ונגב ערים שתי עשרה וחצרתיו: 25 ובעון והרמה ובארות: 26 והמצפה והכפר והמצפה: 27 ורקס וירפאל ותראלה: 28 וצלע האלף והיבוי היא ירושלם נבעת קרית ערים

ארבע עשרה וחצרתיו זאת נחלת בני בנימין למשפחתם: פ 19 ויצא הגורל השני לשמעון למטה בני שמעון למשפחתם ויהי נחלתם בתוך נחלת בני יהודה: 2 ויהי להם בנחלתם באר שבע ושבע ומולדה: 3 וחצר שועל ובלה ועצם: 4 ואלתולד ובתול והרמה: 5 וצקלן ובית המרכבות וחצר סוסה: 6 ובית לבאות ושרון ערים שלש עשרה וחצרתיו: 7 עין רמון ועשר ועשן ערים ארבע וחצרתיו: 8 וכל החצרים אשר סביבות הערים האלה עד בעלת באר ראמת נגב זאת נחלת משה בני שמעון למשפחתם: 9 מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון כיהיה חלק בני יהודה רב מהם וינתלו בני שמעון בתוך נחלתם: פ 10 ויעל הגורל השלישי לבני זבולן למשפחתם ויהי גבול נחלתם עד שריר: 11 ועלה גבולם ל ימה ומרעלה ופגע בדבשת ופגע אל הנחל אשר על פני יקנעם:

12 וְשֶׁבַע מִשְׁרִיד קִדְמָה מִזֶּרֶחַ הַשֶּׁמֶשׁ עַל-גִּבּוֹל כְּסֶלֶת תִּבְרִי וַיֵּצֵא אֶל-הַדְּבָרָה וְעָלָה יָפִיעַ:
 13 וּמִשָּׁם עָבַר קִדְמָה מִזֶּרֶחָה נָתַח חֹפֶר עֵתָה קָצִין וַיֵּצֵא רִמּוֹן הַמֵּתָאֵד הַנֶּחֱזֶה: 14 וְנֹסֵב אֹתוֹ
 הַגִּבּוֹל מִצָּפוֹן תֵּתֵן וְהָיוּ תִצְאָתָיו נִי יַפְתָּח-אֶל: 15 וְקָטַת וְנִהְלָל וְשִׁמְרִין וַיִּדְאָלָה
 וּבֵית לֶחֶם עָרִים שְׁתֵּים-עֶשְׂרֵה וַחֲצִירֵיהֶן: 16 זֹאת נִחַלַת בְּנֵי-זִבְלוֹן לְמִשְׁפְּחוֹתֵם הָעָרִים
 הָאֵלֶּה וַחֲצִירֵיהֶן: פ 17 לְיִשְׁשָׁכָר וַיֵּצֵא הַגִּזְרֵל הַרְבִּיעִי לִבְנֵי יִשְׁשָׁכָר לְמִשְׁפְּחוֹתֵם: 18 וְהָיוּ
 גִּבּוֹלָם יִזְרְעֵאלָה וְהַכְּסֹלֶת וְשֹׁנָם: 19 וְחַפְרַיִם וְשִׁיאָן וְאַנְתָּרַת: 20 וְהַרְבִּית וְקִשְׁיוֹן וְאֶבְי:
 21 וְרִמָּת וְעִיר-גִּנָּיִם וְעֵין חֲדָה וּבֵית פִּצְצִין: 22 וּפְגַע הַגִּבּוֹל בַּחֲבוּר (וְשִׁחְצִימָה) (וְשִׁחְצִימָה)
 וּבֵית שֶׁמֶשׁ וְהָיוּ תִצְאוֹת גִּבּוֹלָם הִירְדֵן עָרִים שְׁשֶׁעֶשְׂרֵה וַחֲצִירֵיהֶן: 23 זֹאת נִחַלַת מִטָּה
 בְּנֵי-יִשְׁשָׁכָר לְמִשְׁפְּחוֹתֵם הָעָרִים וַחֲצִירֵיהֶן: פ 24 וַיֵּצֵא הַגִּזְרֵל הַחֲמִישִׁי לְמִטָּה בְּנֵי-אַשֵּׁר
 לְמִשְׁפְּחוֹתֵם: 25 וְהָיוּ גִבּוֹלָם חִלְקַת וְחָלִי וְכַטָּן וְאֶכְשָׁף: 26 וְאַלְמֹלֶךְ וְעַמְעֵד וּמִשְׁאֵל וּפְגַע
 בַּכְּרֵמֶל הַיָּמָה וּבְשִׁיחֹר לִבְנֵת: 27 וְשֶׁבַע מִזֶּרֶחַ הַשֶּׁמֶשׁ בֵּית דָּגָן וּפְגַע בִּזְבֻלוֹן
 וּבְנֵי יַפְתָּח-אֶל צָפוֹנָה בֵּית הָעֶמֶק וְנִעְיָאֵל וַיֵּצֵא אֶל-כָּבּוֹל מִשְׁמָאֵל: 28 וְעֶבְרֹן וְרַחֵב וַחֲמוֹן
 וְקָנָה עַד צִידֹון רֶבֶה: 29 וְשֶׁבַע הַגִּבּוֹל הָרְמָה וְעַד-עִיר מַכְבַּר-צֹר וְשֶׁבַע הַגִּבּוֹל חֶסֶה (וְיִהְיוּ)
 (וְהָיוּ) תִצְאוֹת הַיָּמָה מִזִּבְחֵי אֶזְיָבָה: 30 וְעַמָּה וְאַפֶּק וְרַחֵב עָרִים שְׁשִׁירִים וְשְׁתֵּים וַחֲצִירֵיהֶן:
 31 זֹאת נִחַלַת מִטָּה בְּנֵי-אַשֵּׁר לְמִשְׁפְּחוֹתֵם הָעָרִים הָאֵלֶּה וַחֲצִירֵיהֶן: פ 32 לִבְנֵי נַפְתָּלִי וַיֵּצֵא
 הַגִּזְרֵל הַשֵּׁשִׁי לִבְנֵי נַפְתָּלִי לְמִשְׁפְּחוֹתֵם: 33 וְהָיוּ גִבּוֹלָם מַחֲלָף מֵאֲלוֹן בַּצְעֲנָיִם וְאֲדָמִי הַגֶּבֶב
 וַיִּבְנָאֵל עַד-לָקוֹם וְהָיוּ תִצְאָתָיו הִירְדֵן: 34 וְשֶׁבַע הַגִּבּוֹל יָמָה אֲזוּנֹת חֲבוּר וַיֵּצֵא מִשָּׁם
 חֻקָּקָה וּפְגַע בִּזְבֻלוֹן מִנֹּגֵב וּבְאֵשֶׁר פְּגַע מַיִם וּבִיהוּדָה הִירְדֵן מִזֶּרֶחַ הַשֶּׁמֶשׁ: 35 וְעִיר
 מַכְבַּר הַצְּדִים צֹר וַחֲמַת רֶקֶת וְכִנְרַת: 36 וְאֲדָמָה וְהֶרְמָה וַחֲצֹר: 37 וְקֶדֶשׁ וְאֲדָרְעִי
 וְעֵין חֲצֹר: 38 וְיִרְאֹן וּמַגְדָּאֵל הָרָם וּבֵית-עֲנַת וּבֵית שֶׁמֶשׁ עָרִים שְׁשֶׁעֶשְׂרֵה וַחֲצִירֵיהֶן:
 39 זֹאת נִחַלַת מִטָּה בְּנֵי-נַפְתָּלִי לְמִשְׁפְּחוֹתֵם הָעָרִים וַחֲצִירֵיהֶן: פ 40 לְמִטָּה בְּנֵי-דָן
 לְמִשְׁפְּחוֹתֵם וַיֵּצֵא הַגִּזְרֵל הַשְּׁבִיעִי: 41 וְהָיוּ גִבּוֹל נִחַלָם צִרְעָה וְאַשְׁתָּאוֹל וְעִיר שֶׁמֶשׁ:
 42 וְשַׁעֲלָבִין וְאֵילֹן וְיַחֲלָה: 43 וְאֵילֹן וַחֲמַנְתָּה וְעַקְרוֹן: 44 וְאַלְתָּקָה וְנַחֲתָן וּבַעֲלָת: 45 וְיִהְדָּ
 וּבְנֵי-בֶרֶק וְנִתְרִמוֹן: 46 וּמִי הִירְקֹן וְהִרְקֹן עַם-הַגִּבּוֹל מֹל יָפוֹ: 47 וַיֵּצֵא גִבּוֹל-בְּנֵי-דָן
 מִתֵּם וַיַּעֲלוּ בְּנֵי-דָן וַיִּלְחָמוּ עִם-לִשָּׁם וַיִּלְכְּדוּ אוֹתָהּ וַיִּפְּסוּ אוֹתָהּ לִפְדֻיָּה וַיִּרְשׁוּ אוֹתָהּ
 וַיֵּשְׁבוּ בָּהּ וַיִּקְרְאוּ לִלְשָׁם דָּן כִּשְׁם הָן אֲבִיהֶם: 48 זֹאת נִחַלַת מִטָּה בְּנֵי-דָן לְמִשְׁפְּחוֹתֵם
 הָעָרִים הָאֵלֶּה וַחֲצִירֵיהֶן: פ 49 וַיִּכְלוּ לַנְּחֹל-אֶת-הָאָרֶץ לַגִּבּוֹלָתֶיהָ וַיַּחֲזִקוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל נִחַלָה
 לַיהוֹשֻׁעַ בְּרִנּוֹן בַּחוּסֶם: 50 עַל-פִּי יְהוָה נָתַנוּ לוֹ אֶת-הָעִיר אֲשֶׁר שָׁאֵל אֶת-חַמְמַת-סִרְחָ בְּהָר
 אֶפְרַיִם וַיִּבְנֶה אֶת-הָעִיר וַיֵּשֶׁב בָּהּ: 51 אֵלֶּה הַנְּחֹלָת אֲשֶׁר נָחֲלוּ אֲלֵעֶזֶר הַכֹּהֵן וַיְהוֹשֻׁעַ
 בֶּן-נּוּן וְרָאשֵׁי הָאֲבוֹת לַמּוֹטוֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בַּגִּזְרֵל לִפְנֵי יְהוָה פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
 וַיִּכְלוּ מַחֲלָק אֶת-הָאָרֶץ: פ 20 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר: 2 דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לֵאמֹר תֵּנוּ לָכֶם אֶת-עֵרֵי הַמִּקְלָט אֲשֶׁר-יִדְבַּרְתִּי אֵלֵיכֶם בְּיַד-מֹשֶׁה: 3 לָנוֹס שָׁמָּה רֹדֵף
 מִכַּחַד-נֶפֶשׁ בַּשָּׁנָה בְּכַל-יְדַעַת וְהָיוּ לָכֶם לְמִקְלָט מִנְּאֹל הָרָם: 4 וְנָס אֶל-אַחַת מֵהָעָרִים
 הָאֵלֶּה וְעַמֵּד פֶּתַח שַׁעַר הָעִיר וְדַבֵּר בְּאָזְנִי זִקְנֵי הָעִיר-הַהִיא אֶת-דִּבְרֵי וְאֶסְפוּ אוֹתוֹ
 הָעִירָה אֵלֵיהֶם וַיִּתְּנוּ-לָו מִקוֹם וַיֵּשֶׁב עִמָּם: 5 וְכִי יִדְרֹף גֹּאֲל הָרָם אַחֲרָיו וְלֹא-יִסְגְּרוּ
 אֶת-הָרֹדֵף בְּיָדוֹ כִּי בְּכַל-יְדַעַת הִכָּה אֶת-רַעְיוֹ וְלֹא-שָׁנָא הוּא לוֹ מִחַמּוֹל שְׁלוֹשָׁם: 6 וַיֵּשֶׁב
 בְּעִיר הַהִיא עַד-עֲמֹדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה לְמִשְׁפַּט עַד-מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֲשֶׁר יְהוָה בִּימֵי הָהֶם
 אָז יָשׁוּב הָרֹדֵף וּבֹא אֶל-עִירוֹ וְאֶל-בֵּיתוֹ אֶל-הָעִיר אֲשֶׁר-נָס מִשָּׁם: 7 וַיִּקְרְשׁוּ אֶת-קֶדֶשׁ
 בְּנִילֵל בְּהָר נַפְתָּלִי וְאֶת-שֶׁכֶם בְּהָר אֶפְרַיִם וְאֶת-קִרְיַת אַרְבַּע הָיָא חֲבֵרוֹן בְּהָר יְהוּדָה:
 8 וּמַעֲבַר לִירְדֵן יִרְחוֹ מִזֶּרֶחָה נָתַנוּ אֶת-בְּצֹר בְּמִדְבַר בְּמִישֵׁר מִמִּטָּה רְאוּבֵן וְאֶת-רִאמָת
 בְּנִגְעַד מִמִּשְׁה-זֶד וְאֶת-נִלְיוֹן (וְנִלְיוֹן) בְּבֶשֶׁן מִמִּטָּה מְנַשֶּׁה: 9 אֵלֶּה הָיוּ עָרֵי הַמּוֹעֵדָה לְכָל
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגֵּר בַּחוּסֶם לָנוֹס שָׁמָּה כִּלְמַח-נֶפֶשׁ בַּשָּׁנָה וְלֹא יָמוּת בְּיַד גֹּאֲל הָרָם
 עַד-עֲמֹדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה: פ 21 וַיִּגְשׁוּ רָאשֵׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם אֶל-אַלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל-יְהוֹשֻׁעַ
 בֶּן-נּוּן וְאֶל-רָאשֵׁי אֲבוֹת הַמּוֹטוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל: 2 וַיְדַבְּרוּ אֵלֵיהֶם בְּשִׁלָּה בָּאָרֶץ כְּנָעַן
 לֵאמֹר יְהוָה צִוָּה בְּיַד-מֹשֶׁה לַחֲתֹלָנוּ עָרִים לְשִׁבְתָּ וּמִגְרִישֵׁיהֶן לְבִהְמוֹתֵנוּ: 3 וַיַּחֲזִקוּ
 בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לָלוּ יָם מִנְּחֹלָתָם אֶל-פִּי יְהוָה אֶת-הָעָרִים הָאֵלֶּה וְאֶת-מִגְרִישֵׁיהֶן: 4 וַיֵּצֵא הַגִּזְרֵל
 לְמִשְׁפַּחַת קִהְתָּן וְהָיוּ לִבְנֵי אֶהֱרֹן מִן-הַלְוִיִּם מִמִּטָּה יְהוּדָה וּמִמִּטָּה הַשְּׁמֹנִי
 וּמִמִּטָּה בְּנִימִן בַּגִּזְרֵל עָרִים שֶׁשׁ עֶשְׂרֵה: ס 5 וּלְבְנֵי קָהַת הַנּוֹתָרִים מִמִּשְׁפַּחַת
 מִטָּה-אֶפְרַיִם וּמִמִּשְׁה-דָן וּמִחֲצִי מִטָּה מְנַשֶּׁה בַּגִּזְרֵל עָרִים עֶשֶׂר: ס 6 וּלְבְנֵי גִרְשׁוֹן

ממשפחות מטה־יששכר וממטה־אשר וממטה נפתלי ומחצי מטה מנשה בבשן בגולן
 ערים שלש עשרה: ס 7 לבני מררי למשפחתם מטה ראובן וממטה־נדר וממטה־זבולן
 ערים שתיים עשרה: 8 ויתנו בני־ישראל ללויים את־הערים האלה ואת־מגרשיהן כאשר
 צוה יהוה ביד־משה בגולן: פ 9 ויתנו ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון את הערים
 האלה אשר־יקרא אתהן בשם: 10 ויהי לבני אהרן ממשפחות הקהתי מבני לוי פי להם
 הנה הגורל ראישה: 11 ויתנו להם את־קרית ארבע אבי הענוק היא חברון בהר יהודה
 ואת־מגרשה סביבתיה: 12 ואת־שדה העיר ואת־צריה נתנו לכלב בן־יפנה באחוזו: ס
 13 ולבני אהרן הכהן נתנו את־עיר מקלט הרצח את־חברון ואת־מגרשה ואת־לבנה
 ואת־מגרשה: 14 ואת־יתר ואת־מגרשה ואת־אשתמע ואת־מגרשה: 15 ואת־חלץ
 ואת־מגרשה ואת־דבר ואת־מגרשה: 16 ואת־עין ואת־מגרשה ואת־יטה ואת־מגרשה
 את־בית שמש ואת־מגרשה ערים חשע מאת שני השבטים האלה: פ 17 וממטה בנימן
 את־גבעון ואת־מגרשה את־גבע ואת־מגרשה: 18 את־ענתות ואת־מגרשה ואת־עלמה
 ואת־מגרשה ערים ארבע: 19 כל־ערי בני־אהרן הכהנים שלש־עשרה ערים ומגרשיהן: ס
 20 ולמשפחות בני־קהת הלויים הנותרים מבני קהת ויהי ערי גורלם ממטה אפרים:
 21 ויתנו להם את־עיר מקלט הרצח את־שכם ואת־מגרשה בהר אפרים ואת־גזר ואת־מגרשה:
 22 ואת־קבצים ואת־מגרשה ואת־בית חורן ואת־מגרשה ערים ארבע: ס 23 וממטה־דן
 את־אלתקא ואת־מגרשה את־גבתון ואת־מגרשה: 24 את־אילון ואת־מגרשה את־גת־רמון
 ואת־מגרשה ערים ארבע: ס 25 וממחצית מטה מנשה את־תענך ואת־מגרשה ואת־גת־רמון
 ואת־מגרשה ערים שתיים: 26 כל־ערים עשר ומגרשיהן למשפחות בני־קהת הנותרים: ס
 27 ולבני נרשון ממשפחת הלויים מחצי מטה מנשה את־עיר מקלט הרצח את־גלון
 וגולן בבשן ואת־מגרשה ואת־בעשתרה ואת־מגרשה ערים שתיים: ס 28 וממטה יששכר
 את־קישון ואת־מגרשה את־דברת ואת־מגרשה: 29 את־ירמות ואת־מגרשה את־עין גנים
 ואת־מגרשה ערים ארבע: ס 30 וממטה אשר את־משאל ואת־מגרשה את־עבדון
 ואת־מגרשה: 31 את־חלקת ואת־מגרשה ואת־רחב ואת־מגרשה ערים ארבע: ס 32 וממטה
 נפתלי את־עיר מקלט הרצח את־קדש בגליל ואת־מגרשה ואת־חמת דאר ואת־מגרשה
 ואת־קרתן ואת־מגרשה ערים שלש: 33 כל־ערי הגרשני למשפחתם שלש־עשרה עיר
 ומגרשיהן: ס 34 ולמשפחות בני־מררי הלויים הנותרים מאת מטה זבולן את־זקנעם
 ואת־מגרשה את־קרתה ואת־מגרשה: 35 את־דמנה ואת־מגרשה את־נהלל ואת־מגרשה
 ערים ארבע: 36 וממטה ראובן את־בצר ואת־מגרשה ואת־יהצה ואת־מגרשה:
 37 את־קדמות ואת־מגרשה ואת־מיפעת ואת־מגרשה ערים ארבע: ס 38 וממטה־נדר את־עיר
 מקלט הרצח את־דמת בגלעד ואת־מגרשה ואת־מחנים ואת־מגרשה: 39 את־חשובן
 ואת־מגרשה את־יעזר ואת־מגרשה כל־ערים ארבע: 40 כל־הערים לבני מררי למשפחתם
 הנותרים ממשפחות הלויים ויהי גורלם ערים שתיים עשרה: 41 כל ערי הלויים בתוך
 אחוז בני־ישראל ערים ארבעים ושמונה ומגרשיהן: 42 תהיינה הערים האלה עיר עיר
 ומגרשה סביבתיה פן לכל־הערים האלה: ס 43 ויתן יהוה לישראל את־פל־הארץ אשר
 נשבע לתת לאבותם וירשוה וישבו בה: 44 וינח יהוה להם מסכים ככל אשר־נשבע
 לאבותם ולא־עמד איש בפניהם מפל־איביהם את כל־איביהם נתן יהוה בידם:
 45 לא־נפל דבר מפל הדבר הטוב אשר־דבר יהוה אל־בית ישראל הכל בא: פ

22 אז יקרא יהושע לראובני ולגדי ולחצי מטה מנשה: 2 ויאמר אליהם אתם שמרתם
 את כל־אשר צוה אתכם משה עבד יהוה ותשמעו בקולי לכל אשר־צויתי אתכם:
 3 לא־עזבתם את־אחיכם זה ימים רבים עד היום הזה ושמרתם את־משמרת מצות יהוה
 אליהם: 4 ועתה הניח יהוה אליהם לא־הייתם כפאשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם
 לא־הייתם אל־ארץ אחוזתכם אשרו נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן: 5 רק
 שמרו מאד לעשות את־המצוה ואת־התורה אשר צוה אתכם משה עבד־יהוה לא־הייתם
 את־יהוה אליהם וללכת בכל־דרכיו ולשמור מצותיו ולדבקהו ולעבדו בכל־לבעכם
 ובכל־נפשכם: 6 ויברכם יהושע וישלחם וילכו אל־אֶהֱלִיהֶם: ס 7 ולחציו שבט המנשה
 נתן משה בבשן ולחציו נתן יהושע עם־אחיכם (מעבר) (בעבר) הירדן ימה וגם פי
 שלחם יהושע אל־אֶהֱלִיהֶם ויברכם: 8 ויאמר אליהם לאמר בנכסים רבים שובו
 אל־אֶהֱלִיהֶם ובמקנה רב־מאד בכסף ובזהב ובנחשת ובבזל ובעלמית הרבה מאד חלקו
 שלל־איביכם עם־אחיכם: פ 9 וישבו וילכו בני־ראובן ובני־גד וחציו שבט המנשה מאת

בני ישראל משלה אשר בארץ כנען ללכת אל-ארץ הגלעד אל-ארץ אחוזם אשר נאחזיהם על-פי יהוה ביד-משה: **10** ויבאו אל-גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני-ראובן ובני-גד וחצי שבט המנשה שם מזבח על-הירדן מזבח גדול למראה: **11** וישמענו בני-ישראל לאמר הנה בנו בני-ראובן ובני-גד וחצי שבט המנשה את-המזבח אל-מול ארץ כנען אל-גלילות הירדן אל-עבר בני ישראל: **12** וישמענו בני ישראל ויקהלו כל-עדת בני-ישראל שלה לעלות עליהם לצבא: **13** וישלחו בני-ישראל אל-בני-ראובן ואל-בני-גד ואל-חצי שבט-מנשה אל-ארץ הגלעד את-פינחס בן-אלעזר הכהן: **14** ועשרה נשאים עמו נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל משות ישראל ואיש ראש בית-אבותם המה לאלפי ישראל: **15** ויבאו אל-בני-ראובן ואל-בני-גד ואל-חצי שבט-מנשה אל-ארץ הגלעד וידברו אתם לאמר: **16** כה אמרו כלו עדת יהוה מה-המעל הזה אשר מעלתם באלהי ישראל לשוב היום מאחרי יהוה בבנותכם לכם מזבח למרדכם היום ביהוה: **17** המעש-לנו את-עון פעור אשר לא-הסתרנו ממנו עד היום הזה ויהי הנגף בערת יהוה: **18** ואתם תשובו היום מאחרי יהוה והיה אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל-פל-ערת ישראל יקצף: **19** ואך אס-טמאה ארץ אחוזתכם עברו לכם אל-ארץ אחוזת יהוה אשר שכן-שם משכן יהוה והאחוז בתוכנו וביהוה אל-תמרדו ואתנו אל-תמרדו בבנת כם לכם מזבח מבלעדי מזבח יהוה אליהו: **20** הלאו עכן בן-זרח מעל מעל בחרם ועל-פל-ערת ישראל היה קצף והוא איש אחד לא נוע בעונו: **21** ויענו בני-ראובן ובני-גד וחצי שבט המנשה וידברו את-ראשי אלפי ישראל: **22** אלו אלהים יהוה אלו אלהים יהוה הוא ידע וישראל הוא ידע אס-במרד ואס-במעל ביהוה אל-תשיענו היום הזה: **23** לבנות לנו מזבח לשוב מאחרי יהוה ואס-להעלות עליו עולה ומנחה ואס-לעשות עליו זבחי שלמים יהוה הוא יבקש: **24** ואס-לא מראנה מרבר עשינו את-זאת לאמר מחר יאמרו בני כם לבנינו לאמר מה-לכם וליהוה אלהי ישראל: **25** וגבול נתן יהוה בינו וביניכם בני-ראובן ובני-גד את-הירדן איך-לכם חלק ביהוה והש ביתו ביניכם את-בנינו לבלתי ירא את-יהוה: **26** ונאמר נעשה-נא לנו לבנות את-המזבח לא לעולה ולא לזבח: **27** כי עד הוא בינינו וביניכם ובין דורותינו אחרינו לעבד את-עבד דת יהוה לפניו בעלותינו ובזבחינו ובשלמינו ולא-יאמרו בניכם מחר לבנינו איך-לכם חלק ביהוה: **28** ונאמר והיה כיראמרו אלינו ואל-דחתנו מחר ואמרנו ראו את-הבית מזבח יהוה אשר-עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי-עד הוא בינינו וביניכם: **29** חלילה לנו ממנו למרד ביהוה ולשוב היום מאחרי יהוה לבנות מזבח לעלה למנחה ולזבח מלבד מזבח יהוה אליהו אשר לפני משכנו: **30** וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה וראשי אל פי ישראל אשר אתו את-הדברים אשר דברו בני-ראובן ובני-גד ובני מנשה ויישב בעיניהם: **31** ויאמר פינחס בן-אלעזר הכהן אל-בני-ראובן ואל-בני-גד ואל-בני מנשה היום ידענו כי-בתוכנו יהוה אשר לא-מעלתם ביהוה המעל הזה אז הצלתם את-בני ישראל מיד יהוה: **32** וישב פינחס בן-אלעזר הכהן והנשיאים מאת בני-ראובן ומאת בני-גד מ ארץ הגלעד אל-ארץ כנען אל-בני ישראל וישבו אותם דבר: **33** ויישב הדבר בעיני בני ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת את-הארץ אשר בני-ראובן ובני-גד יושבים בה: **34** ויקראו בני-ראובן ובני-גד למזבח כי עד הוא בינתינו כי יהוה האלהים: **פ 23** והי' מימים רבים אחרי אשר-הניח יהוה לישראל מפל-איביהם מסבבו ויהושע זקן בא בימים: **2** ויקרא יהושע לכל-ישראל לזקניו ולראשי ולשפטיו ולשטריו ויאמר אלהם אני זקנתי באתי בימים: **3** ואתם ראייתם את כל-אשר עשה יהוה אליהם לכל-הגוים האלה מפניכם כי יהוה אליהם הוא הנלחם לכם: **4** ראו הפלתי לכם את-הגוים הנשואים האלה בנחלה לשבטיכם מן-הירדן וכל-הגוים אשר הכרתי והים הגדול מבוא השמש: **5** ויהוה אליהם הוא יהדפם מפניכם והוריש אתם מלפניכם וירשתם את-ארצם כאשר דבר יהוה אליהם לכם: **6** וחזקתם מאד לשמר ולעשות את כל-הכתוב בספר תורת משה לבלתי סור-ממנו ימין ושמאול: **7** לבלתי-בוא בגוים האלה הנשואים האלה אתכם ובכם אלהי הם לא-תזכירו ולא תשביעו ולא תעבדום ולא תשתחוו להם: **8** כי אס-ביהוה אליהם תדבקו כאשר עשיתם עד היום הזה: **9** ויורש יהוה מפניכם גוים גדלים ועצומים ואתם לא-עמדו איש בפניכם עד היום הזה: **10** איש-אחד מקם וידף-אלף פיו יהוה אליהם הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם: **11** ונשמרתם מאד

לנפשתיכם לאהבה את־יהוה אלהיכם: 12 כִּי אִם־שׁוּב תִּשׁוּבוּ וּדְבַקְתֶּם בַּיהוָה הַנּוֹתָן הָאֵלֶּה הַנּוֹשָׁאִים הָאֵלֶּה אִתְּכֶם וְהוֹחַחְתֶּנְתֶּם בָּהֶם וּבְאַתֶּם בָּהֶם וְהֵם בָּכֶם: 13 יָדוּעַ תִּדְעוּ וְלִשְׁטֵט בַּצַּדִּיקִים וּלְצַנִּינִים בְּעֵינֵיכֶם עַד־אֲבָרְכֶם מֵעַל הָאֲרָמָה הַטּוֹבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 14 וְהִנֵּה אֲנִי הוֹלֵךְ הַיּוֹם בְּדֶרֶךְ כָּל־הָאָרֶץ וַיִּדְעַתֶּם כָּל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם כִּי לֹא־נָפַל דָּבָר אֶחָד מִכָּל הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עֲלֵיכֶם הַכֹּל בָּאוּ לָכֶם לֹא־נָפַל מִמֶּנּוּ דָּבָר אֶחָד: 15 וְהִנֵּה כְּאֲשֶׁר־בָּא עֲלֵיכֶם כָּל־הַדְּבָר הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֵלֵיכֶם כֵּן יָבִיֵא יְהוָה עֲלֵיכֶם אֵת כָּל־הַדְּבָר הַרְעַ עַד־הַשְּׁמִירוֹ אוֹתְכֶם מֵעַל הָאֲרָמָה הַטּוֹבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 16 כְּעִבְרַכֶּם אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר צִוָּה אִתְּכֶם וְהִלַּכְתֶּם וּעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם וְחָרָה אֶת־יְהוָה בָּכֶם וְאֲבַרְתֶּם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם: פ 24 וַיֹּאסֶף יְהוֹשֻׁעַ אֶת־כָּל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל שִׁכְמָה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְקָדְשֵׁי וּלְשֹׁפְטָיו וּלְשִׁטְרָיו וַיִּתְּצוּבוּ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים: 2 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־כָּל־הָעָם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בַּעֲבַר הַנֶּהָר יֹשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם תִּרְחַ אֲבִי אֲבִרְהָם וְאֲבִי נָחוֹר וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים: 3 וְאִקַּח אֶת־אֲבִי כָם אֶת־אֲבִרְהָם מֵעֵבֶר הַנֶּהָר וְאוֹלָךְ אוֹתוֹ כָּל־לֶאֱרָץ כְּנָעַן (וְאַרְבִּי) [וְנֶאֱרָבָה] אֶת־יִרְדּוֹ וְאֶת־לֹו אֶת־יִצְחָק: 4 וְאֶת־ן לְיִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־עֵשָׂו וְאֶת־ן לְעֵשָׂו אֶת־הָרֶשֶׁת שְׂעִיר לְרֶשֶׁת אוֹתוֹ וַיַּעֲקֹב וּבְנָיו וַיִּרְדּוּ מִצְרָיִם: 5 וְאֶשְׁלַח אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן וְאֶנִּי אֶת־מִצְרַיִם כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ וְאַחַר הוֹצֵאתִי אֹתָם: 6 וְאֶצְוִי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם וְתִבְאוּ הַיּוֹמָה וַיִּרְדּוּ מִצְרַיִם אֲחֵרֵי אֲבוֹתֵיכֶם בְּרָכָה וּבִפְשִׁימִים יִסְדּוּ: 7 וַיַּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה וַיִּשָּׂם מֶאֱפֶל בֵּינֵיכֶם וּבֵין הַמִּצְרַיִם וַיָּבֵא עֲלֵיו אֶת־הַיָּם וַיַּכְסּוּ וְתִרְאִינָה עֵינֵיכֶם אֵת אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בַּמִּצְרַיִם וְתִשְׁבּוּ בַּמִּדְבָּר יָמִים רַבִּים: 8 (וְאִבְרָהָם) [וְאִבְרָהָם] אִתְּכֶם אֶל־ אָרֶץ הָאֱמֹרִי הַיּוֹשֵׁב בַּעֲבַר הַיַּרְדֵּן וַיִּלְחֲמוּ אִתְּכֶם וְאֶת־ן אוֹתָם בְּיָדְכֶם וְתִירְשׁוּ אֶת־אֲרָצָם וְאֶשְׁמִידֵם מִפְּנֵיכֶם: 9 וַיָּקֶם בִּלְק בֶּן־צִפּוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּלְחֶם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא לְבִלְעָם בֶּן־בְּעוֹר לְקַלֵּל אֹתָם: 10 וְלֹא אָבִיתִי לְשֹׁמֵעַ לְבִלְעָם וַיִּבְרַךְ בְּרוּךְ אִתְּכֶם וְאַצֵּל אֹתָם מִיָּד: 11 וְתַעֲבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן וְתִבְאוּ אֶל־יִרְדּוֹ וַיִּלְחֲמוּ בָכֶם בְּעִלְיִרְיָהוּ הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִיז וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחֲתִי וְהַגִּרְשִׁי הַחֲתִי וְהַיְבוֹסִי וְאֶת־ן אוֹתָם בְּיָדְכֶם: 12 וְאִשׁ לַח לִפְנֵיכֶם אֶת־הַצִּדְעָה וְתִגְרֹשׁ אוֹתָם מִפְּנֵיכֶם שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי לֹא בַחֲרַבְךָ וְלֹא בַקֶּשֶׁת: 13 וְאֶת־ן לָכֶם אָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־יִנְעַת כָּה וְעָרִים אֲשֶׁר לֹא־יִבְנוּתֶם וְתִשְׁבּוּ בָהֶם כְּרָמִים וְזֵיתִים אֲשֶׁר לֹא־יִנְטַעְתֶּם אִתָּם אֲכָלִים: 14 וְעַתָּה יִרְאוּ אֶת־יְהוָה וְעֲבָדוּ אוֹתוֹ בְּתַמִּים וּבְאֵמֶת וְהִסִּירוּ אֶת־אֱלֹהִים אֲשֶׁר עֲבָדוּ אֲבוֹתֵיכֶם בִּעֵבֶר הַנֶּהָר וּבַמִּצְרַיִם וְעֲבָדוּ אֶת־יְהוָה: 15 וְאִם רַע בְּעֵינֵיכֶם לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה בַּחֲרוּ לָכֶם הַיּוֹם אֶת־מִי תַעֲבֹדוּן אִם אֶת־אֱלֹהִים אֲשֶׁר־עֲבָדוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר (בַּעֲבַר) [נַעֲבַר] הַנֶּהָר וְאִם אֶת־אֱלֹהֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר אִתָּם יֹשְׁבֵי בְּאֲרָצָם וְאֲנִי וּבֵיתִי נַעֲבֹד אֶת־יְהוָה: פ 16 וַיַּעַן הָעָם וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לָנוּ מֵעוֹב אֶת־יְהוָה לַעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים: 17 כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הוּא הַמַּעֲלָה אֶתָּנוּ וְאֶת־אֲבוֹתֵינוּ מִן־אֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים וְאֲשֶׁר עָשָׂה לַעֲיָנוּ אֶת־הָאֲחֻת הַגְּדֹלוֹת הָאֵלֶּה וַיִּשְׁמְרֵנוּ כָּל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלְכָנוּ כֹּה וּבְכָל הָעָמִים אֲשֶׁר עֲבָרְנוּ בְּקִרְבָּם: 18 וַיִּגְרֹשׁ יְהוָה אֶת־כָּל־הָעָמִים וְאֶת־הָאֱמֹרִי יָשַׁב הָאָרֶץ מִפְּנֵינוּ נִסְאֲנַחְנוּ נַעֲבֹד אֶת־יְהוָה כִּי־הוּא אֱלֹהֵינוּ: ס 19 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם לֹא תוֹכְלוּ לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה כִּי־אֱלֹהִים קָדְשִׁים הוּא אֶל־קִנּוֹא הוּא לֹא־יִשָּׂא לְפִשְׁעֵיכֶם וּלְחַטְאוֹתֵיכֶם: 20 כִּי תַעֲזֹבוּ אֶת־יְהוָה וְעֲבַדְתֶּם אֱלֹהֵי נָכָר וְשָׁב וְהָרַע לָכֶם וְכָל־הָאִתְּכֶם אֲחֵרֵי אֲשֶׁר־הִיטִיב לָכֶם: 21 וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל־יְהוֹשֻׁעַ לֹא כִּי אֶת־יְהוָה נַעֲבֹד: 22 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם עֲדִים אִתָּם בָּכֶם כִּי־אַתֶּם בַּחֲרַתֶּם לָכֶם אֶת־יְהוָה לַעֲבֹד אוֹתוֹ וַיֹּאמְרוּ עֲדִים: 23 וְעַתָּה הִסִּירוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַנָּכָר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם וְהִטּוּ אֶת־לִבְבְּכֶם אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: 24 וַיֹּאמְרוּ הָעָם אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נַעֲבֹד וּבִקְוֹלֵנוּ נִשְׁמָע: 25 וַיִּכְרַת יְהוֹשֻׁעַ בְּרִית לָעָם בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּשָּׂם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט בְּשָׁבָם: 26 וַיִּכְתֹּב יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּסֵפֶר תּוֹרַת אֱלֹהִים וַיִּקַּח אֶבֶן גְּדֹלָה וַיִּקְיֶמָה שָׁם תַּחַת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר בְּמִקְדָּשׁ יְהוָה: ס 27 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־כָּל־הָעָם הִנֵּה הָאֵבֶן הַזֶּה הוּא תְּהִיָּה־בָנוּ לַעֲדָה כִּי־הָיָא שָׁמָּה אֵת כָּל־אֱמֹרֵי יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר עִמָּנוּ וְהָיְתָה בָכֶם לַעֲדָה בְּרַחֲמֵיכֶם בְּאֱלֹהֵיכֶם: 28 וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הָעָם אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ: פ 29 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּמָת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹנָן עַבְדֵּי יְהוָה בֶּן־מֵאָה וְעֶשְׂרִי שָׁנִים: 30 וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בְּגִבְלוֹ נַחֲלָתוֹ בְּחַמְת־סֶדֶר אֲשֶׁר בְּהַר־אֶפְרַיִם מִצְפּוֹן לְהַר־גִּעֲשִׁי: 31 וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה כָּל־יָמָיו

Holy Bible in Hebrew and Greek

יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יְמֵי הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר הָאֵרִיכוּ יָמִים אַחֲרָיו יְהוֹשֻׁעַ וְאַשֶׁר יָדְעוּ אֶת כָּל־מַעֲשֵׂה
יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל׃ 32 וְאַת־עֲצֻמוֹת יוֹסֵף אֲשֶׁר־הָעִלּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם קָבְרוּ
בְּשִׁכְמָם בְּחִלְקֵת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר קָנָה יַעֲקֹב מֵאֵת בְּנֵי־חֲמוֹר אֲבִי־שִׁכְמָם בְּמֵאָה קֶשֶׁטָה וַיְהִי
לְבְנֵי־יוֹסֵף לְנִחְלָה׃ 33 וְאַלְעָזָר בֶּן־אֵהָרָן מֵת וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בְּנִבְעַת פִּינְחָס בֶּנוֹ אֲשֶׁר נָתַן־לּוֹ
בְּהָר אֶפְרַיִם׃

Judges

1 ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל הכנעני בתחלה להלחם בו: **2** ויאמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ בידו: **3** ויאמר יהודה לשמעון אחיו ע לה אתי בגורלי ונלחמה בכנעני והלכתי נסמני אתך בגורלך וילך אתו שמעון: **4** ויעל יהודה ויתן יהוה את הכנעני והפרזי בידם ויכוס בבזק עשרת אלפים איש: **5** וימצאו את אדני בזק בבזק וילחמו בו ויפו את הכנעני ואת הפרזי: **6** וינסו אדני בזק וירדפו אחריו ויאחזו אתו ויקצצו את בהנות ידיו ורגליו: **7** ויאמר אדני בזק שבעים מל כים בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים היו מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי בן שלם לי אלהים וביאהו ירושלם וימת שם: **8** וילחמו בני יהודה בירושלם וילכדו אותה ויפכו לפי חרב ואת העיר שלחו באש: **9** ואחר ירדו בני יהודה להלחם בכנעני וישב החר והנגב והשפלה: **10** וילך יהודה אל הכנעני היושב בחברון ושחברון לפני קרית ארבע ויכו את ששי ואת אחימן ואת תלמי: **11** וילך משם אל יושבי דביר ושמדביר לפני קרית ספר: **12** ויאמר כלב אשריכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי לאשה: **13** וילכדה עתניאל בן קנז את כלב הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתו לאשה: **14** ויהי בבואה ותסיתוהו לשאול מאת אביה השדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך: **15** ותאמר לו הבה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן לה כלב את גלת עלית ואת גלת תחתית: **16** ובני קני חתן משה עלו מ עיר התמרים את בני יהודה מדבר יהודה אשר בגב ערד וילך וישב את העם: **17** וילך יהודה את שמעון אחיו ויפו את הכנעני וישב צפת ויחרמו אותה ויקרא את שם העיר חרמה: **18** וילכד יהודה את עזה ואת גבולה ואת אשקלון ואת גבולה ואת עקרון ואת גבולה: **19** ויהי יהוה את יהודה וירש את ההר כי לא להוריש את יושבי העמק כי רכב ברזל להם: **20** ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה וירש משם את שלשה בני הענק: **21** ואת היבסי ישב ירושלם לא הורישו בני בנימן וישב היבסי את בני בנימן בירושלם עד היום הזה: **22** ויעלו בית יוסף נסיהם בית אל ויהוה עמם: **23** ויתירו בית יוסף בבית אל ושם העיר לפנים לזו: **24** ויראו השמרים איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הן אנו נא את מבוא העיר ועשינו עמך חסד: **25** ויראם את מבוא העיר ויכו את העיר לפי חרב ואת האיש ואת כל משפחתו שלחו: **26** וילך האיש ארץ תחתים ויבן עיר ויקרא שמה לזו הוא שמה עד היום הזה: **27** ולא הוריש מנשה את בית שאן ואת בנותיה ואת תענך ואת בנותיה ואת (ישב) וישבן דור ואת בנותיה ואת יושבי יבלעם ואת בנותיה ואת יושבי מגדו ואת בנותיה ויאל הכנעני לשבת בארץ הזאת: **28** ויהי כיוון ישראל וישם את הכנעני למס והוריש לא הורישו: **29** ויאמרו לא הוריש את הכנעני היושב בגור וישב הכנעני בקרבו בגור: **30** ויבולן לא הוריש את יושבי קט רון ואת יושבי נחל וישב הכנעני בקרבו ויהיו למס: **31** אשר לא הוריש את יושבי עכו ואת יושבי צידון ואת אחלב ואת אקזיב ואת חלבה ואת אפיק ואת רחב: **32** וישב האשרי בקרב הכנעני ישב הארץ כי לא הורישו: **33** נפתלי לא הוריש את יושבי בית שמש ואת יושבי בית ענת וישב בקרב הכנעני ישב הארץ וישב בית שמש ובית ענת היו להם למס: **34** וילחצו האמרי את בני דן ההרה כיר לא נתנו לדרת לעמק: **35** ויאל האמרי לשבת בהר חרס באילון ובשעלים ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס: **36** וגבול האמרי ממעלה עקרבם מהסלע ומעלה: **2** ויעל מלאך יהוה מן הגלגל אל הבכים פ ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואביא אתכם אל הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם ואמר לא אפר בריתי אתכם לעולם: **2** ואתם לא תחרתו בריתי ליושבי הארץ הזאת מזבחותיהם תחצון ולא שמעתם בקלי מה זאת עשיתם: **3** וגם אמרתי לא אנרש אותם מפניכם והיו לכם לצדים ואלהיהם והיו לכם למוקש: **4** ויהי כד בר מלאך יהוה את הדברים האלה אל כל בני ישראל וישאו העם את קולם ויבכו: **5** ויקראו שם המקום ההוא בכים ויזבחושם ליהוה: **6** וישלח יהושע את העם וילכו בני ישראל איש לנחלתו לרשת את הארץ: **7** ויעברו העם את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע אשר את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשה לישראל: **8** וימת יהושע ברנן עבד יהוה בן מאה ועשר שנים: **9** ויקברו אותו

בגבול נחלתו בתמנת־חרם בהר אפרים מצפון להר־נעש: 10 וְגַם כָּל־הַדָּרוֹר הָהוּא נֶאֱסַפוּ אֶל־אֲבוֹתָיו וַיָּקָם דָּוִד אַחֵר אַחֲרֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ אֶת־יְהוָה וְגַם אֶת־הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל: ס 11 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָרָע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים מִלֵּא הֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם וַיִּכְעֲסוּ אֶת־יְהוָה: 13 וַיַּעֲבֹדוּ אֶת־יְהוָה וַיַּעֲבְדוּ לַבַּעַל וּלְעִשְׁתָּרוֹת: 14 וַיַּחֲרָאֲף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּןם בְּיַד־שָׁשִׁים וַיִּשְׁטוּ אוֹתָם וַיִּמְכְּרֵם בְּיַד אוֹיְבֵיהֶם מִסְכִּים וְלֹא־יָכֹלוּ עוֹד לַעֲמֹד לִפְנֵי אוֹיְבֵיהֶם: 15 בְּכָל אֲשֶׁר יֵצְאוּ יַד־יְהוָה הִתְחַבֵּם לְרָעָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וְכֹא שֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם וַיַּצֵּר לָהֶם מָאֵד: 16 וַיָּקָם יְהוָה שְׁפָטִים וַיּוֹשִׁיעוּם מִיַּד שְׁסִימָה: 17 וְגַם אֶל־שְׁפָטֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּ כִּי זָנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם כִּסּוּ מוֹהַר מִן־הַדָּרָךְ אֲשֶׁר הִלְכוּ אַבֹּתָם לִשְׁמֹעַ מִצֹּד־יְהוָה לֹא־עָשׂוּ כֵן: 18 וְכִי־הָקִים יְהוָה לָהֶם שְׁפָטִים וְהָיָה עֶסֶה־שֹׁשֶׁט וְהוֹשִׁיעַ מִיַּד אֲבוֹתָם כִּי־זָנוּ וְהָיָה הַשּׁוֹפֵט יֵשְׁבוּ וְהַשּׁוֹפֵט כִּי־זָנוּ חֵם יְהוָה מִנְּאֻחָתָם מִפְּנֵי חֲצִיצֵהֶם וְדִחְקֵיהֶם: 19 וְהָיָה בְּמֹת הַשּׁוֹפֵט יֵשְׁבוּ וְהַשּׁוֹפֵט מֵאֲבֹתָם לִלְכַת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לַעֲבֹדָם וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לָהֶם לֹא הִפִּילוּ מִמַּעַלְלֵיהֶם וּמִדְרָכָם הַקָּשָׁה: 20 וַיַּחֲרָאֲף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יְעֹן אֲשֶׁר עָבְרוּ הַגּוֹי הַזֶּה אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־אֲבֹתָם וְלֹא שָׁמְעוּ לְקוֹלִי: 21 נִסְאֵנִי לֹא אוֹסִיף לְהוֹרִישׁ אִישׁ מִפְּנֵיהֶם מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־עֹבֵד יְהוֹשֻׁעַ וַיִּמָּת: 22 לִמְעַן נִסּוֹת בָּם אֶת־יִשְׂרָאֵל הַשֹּׁמְרִים הֵם אֶת־הַדָּרָךְ יְהוָה לִלְכַת בָּם כַּאֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֲבֹתָם אִם־לֹא: 23 וַיָּנַח יְהוָה אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה לְבַלְתִּי הוֹרִישׁם מִהֵר וְלֹא נִתְּנָם בְּיַד־יְהוֹשֻׁעַ: פ 3 וְאֵלֶּה הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הֵנִיחַ יְהוָה לְנִסּוֹת בָּם אֶת־יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ אֶת כָּל־מַלְחָמוֹת כְּנָעַן: 2 רָק לִמְעַן דַּעַת דְּרוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְלַמֶּדֶם מַלְחָמָה רַק אֲשֶׁר־לִפְנֵיהֶם לֹא יָדְעוּם: 3 חֲמִשָּׁתָּה סֵרֶנִּי פִלְשְׁתִּים וְכָל־הַכְּנַעֲנִי וְהַצִּיִּדִי וְהַחִיטִי יָשָׁב הָרַ הַלְבָנוֹן מִהֵר בַּעַל חֲרָמוֹן עַד לְבֹאֵת חֲמַת: 4 וַיְהִי לְנִסּוֹת בָּם אֶת־יִשְׂרָאֵל לְדַעַת הַיִּשְׁמְעוּ אֶת־מִצְוַת יְהוָה אֲשֶׁר־צִוָּה אֶת־אֲבֹתָם בְּיַד־מֹשֶׁה: 5 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בְּקֶרֶב הַכְּנַעֲנִי חַח חִי וְהָאֲמִרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִטִּי וְהַיְבוֹסִי: 6 וַיִּקְחוּ אֶת־בְּנוֹתֵי הֵם לָהֶם לְנָשִׁים וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם נָתַנוּ לְבָנֵיהֶם וַיַּעֲבְדוּ אֶת־אֱלֹהֵיהֶם: פ 7 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל אֶת־הָרָע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּשְׁכַּחוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַאֲחֵי־הָאֲשֻׁרוֹת: 8 וַיַּחֲרָאֲף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְכְּרֵם בְּיַד כּוּשֵׁן רִשְׁעִים מֶלֶךְ אֲרָם וְהָרִים וַיַּעֲבְדוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־כּוּשֵׁן רִשְׁעִים שְׁמוֹנֶה שָׁנִים: 9 וַיִּזְעְקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה וַיָּקָם יְהוָה מוֹשִׁיעַ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּוֹשִׁיעֵם אֶת עַתְנִיָּאל בֶּן־קִנְזִי אֹחִי כָלֵב הַקָּטָן מִמֶּנּוּ: 10 וְהָיָה עָלָיו רֹחַ־יְהוָה וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא לְמַלְחָמָה וַיִּתֵּן יְהוָה בְּיָדוֹ אֶת־כּוּשֵׁן רִשְׁעִים מֶלֶךְ אֲרָם וַתָּעַז יָדוֹ עַל כּוּשֵׁן רִשְׁעִים: 11 וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ אַרְבַּע־שָׁנָה וַיָּמָת עַתְנִיָּאל בֶּן־קִנְזִי: פ 12 וַיִּסְכּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הָרָע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּחְזַק יְהוָה אֶת־עַגְלוֹן מֶלֶךְ־מוֹאָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַל כִּי־עָשׂוּ אֶת־הָרָע בְּעֵינֵי יְהוָה: 13 וַיֹּאסֹף אֱלֹוֹ אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן וַעֲמַלְק וַיִּלָּךְ וַיִּךְ אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּירָשׁוּ אֶת־עִיר הַתְּמָרִים: 14 וַיַּעֲבְדוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עַגְלוֹן מֶלֶךְ־מוֹאָב שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה: ס 15 וַיִּזְעְקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה וַיָּקָם יְהוָה לָהֶם מוֹשִׁיעַ אֶת־אֱהוֹד בֶּן־נֶרָא בֶן־הַיְמִינִי אִישׁ אֲשֶׁר יָד־יְמִינוֹ וַיִּשְׁלַח בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיָדוֹ מִנְּחָה לְעַגְלוֹן מֶלֶךְ מוֹאָב: 16 וַיַּעֲשֵׂה לוֹ אֱהוֹד חֶרֶב וְלֹא שָׁנִי פִּיּוֹת גָּמָד אֶרְכָּה וַיַּחֲנֵר אוֹתָהּ מִתְּחִלָּה לְמִדְּרוֹ עַל יַד יְמִינוֹ: 17 וַיִּקְרַב אֶת־הַמִּנְחָה לְעַגְלוֹן מֶלֶךְ מוֹאָב וַעֲגְלוֹן אִישׁ בְּרִיא מָאֵד: 18 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּל־הַקְּרִיב אֶת־הַמִּנְחָה וַיִּשְׁלַח אֶת־הָעָם נְשֵׂאֵי הַמִּנְחָה: 19 וְהָיָה שָׁב מִן־הַפְּסִילִים אֲשֶׁר אֶת־הַגָּלְגַל וַיֹּאמֶר דְּבַר־חֲסִדִּי לִי אֵלֶיךָ הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הֵם וַיֵּצְאוּ מַעַלְיוֹ כָּל־הָעַמִּידִים עָלָיו: 20 וְאֱהוֹד וְכָא אֱלֹוֹ וְהָיָה שָׁב בַּעֲלִית הַמִּקְרָה אֲשֶׁר־לּוֹ לְבָדוֹ וַיֹּאמֶר אֱהוֹד דְּבַר־אֱלֹהִים לִי אֵלֶיךָ וַיָּקָם מַעַל הַכֶּסֶּף: 21 וַיִּשְׁלַח אֱהוֹד אֶת־יָד שְׂמָאלוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַחֶרֶב מִעַל יָדוֹ וַיִּמְנֹעַ וַיִּתְּקָהּ בְּכַסְנוֹ: 22 וַיָּבֹא גִסְדֵּינָצֵב אַחֵר הַחֶלֶב וַיִּסְגֵּר הַחֶלֶב בַּעַד הַחֶלֶב כִּי לֹא שָׁלַף הַחֶרֶב מִבִּטְנוֹ וַיֵּצֵא הַפֶּרֶשְׁדָּנָה: 23 וַיֵּצֵא אֱהוֹד הַמִּסְדְּרוֹנָה וַיִּסְגֵּר דִּלְתוֹת הָעֲלִיָּה בַּעֲדוֹ וַנַּעַל: 24 וְהָיָה יֵצָא וַעֲבָדוּ כָּאֵל וַיִּרְאוּ וְהָיָה דִּלְתוֹת הָעֲלִיָּה נַעֲלוֹת וַיֹּאמְרוּ אֵךְ מִסִּךְ הוּא אֶת־הַנְּלִיּוֹ בַּחֲדֵר הַמִּקְרָה: 25 וַיִּחְלְלוּ עַד־בֹּשׁ וְהָיָה אֵינֵנו פָּתַח דִּלְתוֹת הָעֲלִיָּה וַיִּקְחוּ אֶת־הַמִּפְתָּח וַיַּפְתּוּ וְהָיָה אֲנִיהֶם נָפַל אֶרְצָה מָת: 26 וְאֱהוֹד נִמְלֵט עַד הַתְּמַהֲמָה וְהוּא עָבַר אֶת־הַפְּסִילִים וַיִּמְלֵט הַשְּׁעִירָתָה: 27 וַיְהִי כְּבֹאֵו וַיִּתְּקֵה בַּשּׁוֹפָר בְּהָר אֲפֹרִים וַיִּרְדּוּ עַמּוֹ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִן־הָהָר וְהוּא לִפְנֵיהֶם: 28 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים דִּרְפוּ אַחֲרֵי כִי־נָתַן יְהוָה אֶת־אִיְבֵיכֶם אֶת־מוֹאָב בְּיַדְכֶם וַיִּרְדּוּ אַחֲרָיו וַיִּלָּכְדוּ אֶת־מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן לְמוֹאָב וְלֹא־נָתַנוּ אִישׁ לְעַבְרִי: 29 וַיָּכּוּ אֶת־מוֹאָב בַּעַת הָהִיא כַּעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ כָּל־שָׁמֶן

וְכָל־אִישׁ חֵיל וְלֹא נִמְלֹט אִישׁ: 30 וַתִּכְנַע מוֹאָב בְּיוֹם הַהוּא תַּחַת יַד יִשְׂרָאֵל וַתִּשְׁקַט הָאָרֶץ שְׁמוֹנִים שָׁנָה: 31 וְאַחַר כֵּן רָיו הָיָה שֹׁמֵר בְּרִיעָתוֹ וַיֵּךְ אֶת־פְּלִשְׁתִּים שְׁש־מֵאוֹת אִישׁ בַּמִּלְחָמָה הַבְּקָר וַיֵּשֶׁע נִסְהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל: 4 וַיִּסְכּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַאֲהוּרָם מִתּ: 2 וַיִּמְכְּרֻם יְהוָה בְּיָד יָבִין מֶלֶךְ־כְּנָעַן אֲשֶׁר מֶלֶךְ בַּחצוֹר וּשְׂרָצָבָא סִיסְרָא וְהוּא יוֹשֵׁב בַּחֲרָשֶׁת הַגּוֹיִם: 3 וַיִּצְעֲקוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי תִשַׁע מֵאוֹת רֶכֶב־בָּרוֹל לֹא וְהוּא לֹחֵץ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּחֲזָקָה עֶשְׂרִים שָׁנָה: 4 וּדְבוּרָה אִשָּׁה נְבִיאָה אֲשֶׁת לַפִּדּוֹת הָיָה שֹׁפֵטָה אֶת־יִשְׂרָאֵל בַּעַת הַהִיא: 5 וְהָיָה יוֹשֶׁבֶת תַּחַת־חֲמֹר דְּבוּרָה בִּין הַרְמָה וּבִין בִּית־אֵל בְּהָר אֶפְרַיִם וַיַּעַל אֵלֶיהָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמוֹשָׁפֶט: 6 וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְבָרָק בֶּן־אֲבִינֵעַם מִקְדָּשׁ נִפְתָּלִי וַתֹּאמֶר אֵלָיו הֲלֹא צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל לֵךְ וּמִשְׁכַּת בְּהָר תָּבוֹר וּלְקַחֵת עִמָּךְ עַרְת אֲלָפִים אִישׁ מִבְּנֵי נִפְתָּלִי וּמִבְּנֵי זְבֻלוֹן: 7 וּמִשְׁכַּחֲתִי אֵלֶיךָ אֶל־נֶחֱל קִישּׁוֹן אֶת־סִיסְרָא שְׂרָצָבָא יָבִין וַתִּדְרָכְבוּ וַתַּחֲזִימוּ וַתַּחֲזִיחוּ בְיָדְךָ: 8 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ בָּרָק אֶם־תִּלְכִּי עִמִּי וְהִלַּמְתִּי וְאִם־לֹא תִלְכִּי עִמִּי לֹא אֵלֶיךָ: 9 וַתֹּאמֶר הִלֵּךְ אֵלֶיךָ עִמָּךְ אֲפֹס כִּי לֹא תִהְיֶה תַּפְאֲרָתְךָ עַל־הַדָּרֶךְ אֲשֶׁר אַתָּה הוֹלֵךְ כִּי בִיד־אִשָּׁה יִמְכַר יְהוָה אֶת־סִיסְרָא וַתִּקֵּם דְּבוּרָה וַתִּלְךְ עִם־בָּרָק קְדָשָׁה: 10 וַיִּזְעַק בָּרָק אֶת־זְבוּלוֹן וַתִּנְפַּתְחִי קְדָשָׁה וַיַּעַל בְּרַגְלָיו עֶשְׂרֵת אֲלָפֵי אִישׁ וַתַּעַל עִמּוֹ דְּבוּרָה: 11 וַחֲבֵר הַקִּינִי נִפְרַד מִקֵּין מִבְּנֵי חֶבֶל חֲתָן מֹשֶׁה וַיֵּט אֶהָלוֹ עַד־אֶלּוֹן (בְּצַעֲנִים) (בְּצַעֲנִים) אֲשֶׁר אֶת־קְדָשׁ: 12 וַיִּגְדּוּ לִסִּיסְרָא כִּי עָלָה בָרָק בֶּן־אֲבִינֵעַם הַר־תָּבוֹר: 13 וַיִּזְעַק סִיסְרָא אֶת־כָּל־רֶכֶבוּ תִשַׁע מֵאוֹת רֶכֶב בָּרוֹל וַתִּתְּלֶהֶם אֲשֶׁר אֹתוֹ מִחֲרָשֶׁת הַגּוֹיִם אֶל־נֶחֱל קִישּׁוֹן: 14 וַתֹּאמֶר דְּבוּרָה אֶל־בָּרָק קוֹם כִּי זֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֶת־סִיסְרָא בְיָדְךָ הֲלֹא יְהוָה יֵצֵא לַפְּנֵיךָ וַיִּירַד בָּרָק מִהָר תָּבוֹר וַעֲשֵׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ אַחֲרָיו: 15 וַיִּהְיֶם יְהוָה אֶת־סִיסְרָא וַתִּתְּלֶהֶם וַתִּתְּלֶהֶם מֵהָר תָּבוֹר נָה לַפְּתָרֵב לַפְּנֵי בָרָק וַיִּירַד סִיסְרָא מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה וַיִּנָּס בְּרַגְלָיו: 16 וּבָרָק רָדַף אַחֲרָיו הָרֶכֶב וַאֲחֵרֵי הַמַּחֲנֶה עַד חֲרָשֶׁת הַגּוֹיִם וַיַּפֵּל כָּל־מַחֲנֶה סִיסְרָא לַפְּתָרֵב לֹא נִשְׁאָר עַד־אַחֲרָה: 17 וַסִּיסְרָא נָס בְּרַגְלָיו אֶל־אֶהֱלָל וַעַל אִשָּׁת חֲבֵר הַקִּינִי כִּי שָׁלוֹם בֵּין יָבִין מֶלֶךְ־בַּחצוֹר וּבִין בֵּית חֲבֵר הַקִּינִי: 18 וַתֵּצֵא וַעַל לְקִרְיַת סִיסְרָא וַתֹּאמֶר אֵלָיו סוּרָה אֲדֹנִי סוּרָה אֵלַי אֶל־חִירָא וַיִּסֵּר אֵלֶיהָ הָאֱהֱלָה וַתַּכְסֶּהּ בַּשִּׁמְכָה: 19 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הַשְׁקִינִי נָא מַעֲט־מַיִם כִּי צָמְאִיתִי וַתַּפְתָּח אֶת־נְאוֹד הַחֶלֶב וַתִּשְׁקֶהּ וַתַּכְסֶּהּ: 20 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עֲמֹד פָּתַח הָאֶהֱלָ וְהִיא אִם־אִישׁ יָבוֹא וְשָׁאֵלְךָ וַאֲמַר הִישִׁיבָה אִישׁ וְאָמַרְתְּ אֵין: 21 וַתִּשָּׂא וַעַל אִשָּׁת־חֲבֵר אֶת־יְהוָה הָאֶהֱלָ וַתִּשָּׂא אֶת־הַמִּקְבָּת בְּיָדָהּ וַתָּבוֹא אֵלָיו בְּלֹאשׁ וַתַּחֲקֶע אֶת־הַיָּתֵד בְּרָקָהּ וַתַּנָּח בְּאָרֶץ וְהוּא־נִדְרָם וַיִּעַף וַיָּמָת: 22 וְהָיָה בָרָק רָדַף אֶת־סִיסְרָא וַתֵּצֵא וַעַל לְקִרְיָתוֹ וַתֹּאמֶר לוֹ לֵךְ וְאַרְאֶךָ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַתָּה מִבְּקֵשׁ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וְהָיָה סִיסְרָא נָפֵל מִתּ וַתִּיחַד בְּרָקָהּ: 23 וַיִּכְנַע אֱלֹהִים בְּיוֹם הַהוּא אֶת יָבִין מֶלֶךְ־כְּנָעַן לַפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 24 וַתִּלְךְ יַד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַלּוֹךְ וַקְשָׁה עַל יָבִין מֶלֶךְ־כְּנָעַן עַד אֲשֶׁר הִכְרִיחוּ אֶת יָבִין מֶלֶךְ־כְּנָעַן: 5 פ וַתִּשֶׁר דְּבוּרָה וּבָרָק בֶּן־אֲבִינֵעַם בְּיוֹם הַהוּא לֵאמֹר: 2 בַּפֶּרֶע פְּרַעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בַּהֲתַנְדֵּב עִם בָּרָכוֹ יְהוָה: 3 שְׁמֹעַ מַלְכִּים הָאֻזִּינוּ רֹגִים אֲנִכִּי לִיהוָה אֲנִכִּי אֲשִׁירָה אֲזַמֵּר לִיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: 4 יְהוָה בְּצֹאֲךָ מִשְׁעִיר בְּצַעֲדְךָ מִשְׁדֵּה אֲדוֹם אָרֶץ רָעָשָׁה גִּם־שָׁמַיִם נָטְפוּ גִם־עֵבִים נָטְפוּ מַיִם: 5 הָרִים נָזְלוּ מִפְּנֵי יְהוָה זֶה סִינִי מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: 6 בְּיוֹם שֹׁמֵר בְּרִיעָתוֹ יַעַל חֲדָלוֹ אֲרָחוֹת וְהִלְכִי נְתִיבוֹת וַיִּלְכוּ אֲרָחוֹת עַקְלָלוֹת: 7 חֲדָלוּ פְּרוֹזִן בְּיִשְׂרָאֵל חֲדָלוּ עַד שְׁקֻמָּתִי דְּבוּרָה שְׁקֻמָּתִי אִם בְּיִשְׂרָאֵל: 8 יִבְחַר אֱלֹהִים חֲדָשִׁים אִם לֶחֶם שְׁעָרִים מִגֹּן אִסְיָרָה וְרִמָּח בְּאַרְבָּעִים אֵלֶּף בְּיִשְׂרָאֵל: 9 לְבִי לַחֲזֹקִי יִשְׂרָאֵל הַמִּתְנַבֵּסִים בָּעַם בָּרָכוֹ יְהוָה: 10 רֶכֶבִּי אֲחִנּוֹת צַהֲרוֹת יִשְׁבִּי עַל־מִדְּוָן וְהִלְכִי עַל־דָּרֶךְ שִׁיחוֹ: 11 מִקּוֹל מַחְצָצִים בֵּין מִשְׁאָבִים שָׁם יִתְּנוּ צִדְקוֹת יְהוָה צִדְקַת פְּרוֹזִן בְּיִשְׂרָאֵל אִם יִרְדּוּ לַשְׁעָרִים עִם־יְהוָה: 12 עוֹרֵי עוֹרֵי דְּבוּרָה עוֹרֵי עוֹרֵי דְּבִרִּישִׁיר קוֹם בָּרָק וּשְׁבָה שְׁבִיךָ בֶּן־אֲבִינֵעַם: 13 אִם יִרְדּוּ שְׁלִיד לְאִדִּירִים עִם יְהוָה יִרְדְּלִי בְּגִבּוֹרִים: 14 מִנִּי אֶפְרַיִם שְׂרָשׁ בְּעַמְלָק אַחֲרִיךָ בְּנִמְזִין בְּעַמְמֹךְ מִנִּי מִכִּיר יִרְדּוּ מִחֲקָקִים וּמִזְבוּלוֹן מִשְׁכִּים בְּשִׁבְט סַפֵּר: 15 וְשָׂרִי בִישְׁשֶׁכֶר עִם־דְּבִרָה וַיִּשְׁשֶׁכֶר כֵּן בָּרָק בְּעַמְּךָ שִׁלַּח בְּרַגְלָיו בַּפְּלֹנוֹת רְאוּבוֹן גְּדִלִים חֲקִירִילֵב: 16 לָמָּה יִשְׁבֹּת בֵּין הַמִּשְׁפָּחִים לִשְׁמַע שְׂרָקוֹת עֲדָרִים לַפְּלֹנוֹת רְאוּבוֹן גְּדִלִים חֲקִירִילֵב: 17 גִּלְעָד בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן שָׁכֵן וְדָן לָמָּה יִגְדּוּ אֲנִיתִי אֲשֶׁר יִשְׁבִּי לַחוּף יָמִים וַעַל מִפְּרָצָיו יִשְׁכּוּ: 18 זְבֻלוֹן עִם חֲרָף נִפְשׁוּ לָמוֹת וּנְפַתְחִי עַל מְרוֹמֵי שָׂדֶה: 19 בָּאֵי מַלְכִּים נִלְחָמוּ אִם נִלְחָמוּ מַלְכֵי כְּנָעַן בַּתְּעַנְדָּה עַל־מִי מִגְדּוֹ בְּצַע כֶּסֶף לֹא לָקָחוּ:

20 מִן־שָׁמַיִם נִלְחֲמוּ הַכּוֹכָבִים מִמַּסְלֹתֵם נִלְחֲמוּ עַם־סִיסְרָא: 21 נָחַל קִישׁוֹן גִּרְפָּם נָחַל
קְדוּמִים נָחַל קִישׁוֹן תִּדְרֹכֶי נַפְשֵׁי עוֹ: 22 אִזְּ הַלְמוּ עֲקֵר־סִיס מִדִּהְרוֹת דִּהְרוֹת אֲבִירָיו:
23 אֲרוּ מְרוּ אִמֵּר מִלֶּאךְ יִהְיֶה אֲרוּ אֲרוּ יִשְׁבִּיהַ כִּי לֹא־בָא לַעֲזֹרַת יְהוָה לַעֲזֹרַת יְהוָה
בְּגִבּוֹרִים: 24 תִּבְרֹךְ מְנָשִׁים יַעַל אֶשֶׁת חֶבֶר הַקִּינִי מְנָשִׁים בָּאֵהֶל תִּבְרֹךְ: 25 מִיָּם שָׁאֵל חֶלֶב
נִתְּנָה בַסֶּפֶל אִדְרִים הַקְרִיבָה חֲמָאָה: 26 יְדָה לִיתֵּד תִּשְׁלַחְנָה וַיִּמְיֶנָה לְהַלְמוֹת עַמְלִים
וְהָלַךְ מִן־סִיסְרָא מַחֲקָה רִאשׁוֹ וּמַחֲצָה וַחֲלָפָה רִקְחוּ: 27 בֵּין רִגְלֵיהָ כָּרַע נָפֵל שָׁכַב בֵּין
רִגְלֵיהָ כָּרַע נָפֵל בְּאֶשֶׁר כָּרַע שָׁם נָפֵל שׂוֹדֵד: 28 בַּעַד הַחֲלוּן נִשְׁקָפָה וַתִּבְבֵּא אִם סִיסְרָא
בַּעַד הָאֵשֶׁנֶב מְדוּעַ ב' שָׁשׁ רַכְבוֹ לְבֹא מְדוּעַ אַחֲרוֹ פַעֲמֵי מִרְכַּבְתּוֹ: 29 חֲכָמוֹת שְׂרוּתֶיהָ
תַעֲנִינָה אִף־הִיא תִשָּׁיב אִמְרֶיהָ לֵה: 30 הִלָּא יִמְצָאוּ יַחֲלָקוּ שִׁלָּל רַחֵם רַחֲמָתִים לְרֹאשׁ גִּבֹּר
ש' לָל צִבְעִים לְסִיסְרָא שִׁלָּל צִבְעִים רַקְמָה צִבְעַ רַקְמָתִים לְצֹאֲרֵי שִׁלָּל: 31 כֵּן יֵאבְדוּ
כָּל־אֹיְבֵיךָ יְהוָה וַאֲהָבִיו כִּצָּאת הַשֶּׁמֶשׁ בְּגִבְרָתוֹ וַחֲשָׁקֵת הָאָרֶץ אֲרַבְעִים שָׁנָה: פ 6 וַיַּעֲשֵׂה
בְּנִי־יִשְׂרָאֵל הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּתֵּן יְהוָה בְּיַד־מֶדִּין שֶׁבַע שָׁנִים: 2 וַתֵּקֶן יִדְמֶדִּין
עַל־יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי מֶדִּין עָשׂוּ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּנְהֻרוֹת אֲשֶׁר בְּהָרִים וְאֶת־הַמַּעֲרוֹת
וְאֶת־הַמְּצֻדוֹת: 3 וְהָיָה אֲסִירָעַי יִשְׂרָאֵל וְעֹלָה מֶדִּין וְעַמְלֶק וּבְנֵי־קַדְמֹן וְעָלוּ עֲלָיו: 4 וַיַּחֲנוּ
עֲלֵיהֶם וַיִּשְׁתִּיחוּ אֶת־יִבּוּל הָאָרֶץ עַד־בּוֹאֹךָ עֹנָה וְלֹא־יִשְׁאֲרוּ מִחַיָּה בְּיִשְׂרָאֵל וְשָׁה וְשׁוּר
וַחֲמוֹר: 5 כִּי הֵם וּמִקְנֵיהֶם יַעַל וַאֲהַלִּיהֶם (יִבְאוּ) וַיָּבֹאוּ כְּדִיר־אַרְבָּה לֶרֶב וְלָהֶם
וּלְגַמְלֵיהֶם אֵין מִסְפָּר וַיָּבֹאוּ בָּאָרֶץ לִשְׁחַתָּה: 6 וַי' דָּל יִשְׂרָאֵל מְאֹד מִפְּנֵי מֶדִּין וַיִּזְעַקוּ
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה: 7 וַיְהִי כִּי־זָעַקוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה עַל אֲדוֹת מֶדִּין: 8 וַיִּשְׁלַח
יְהוָה אִישׁ נָבִיא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִלִּי הַעֲלִיתִי
אֲחֵכֶם מִמִּצְרַיִם וְאָצִיא אֲחֵכֶם מִבֵּית עַבְדִּים: 9 וְאָצֵל אֲחֵכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד
כָּל־לְחָצִים וְאֶגְרֹשׁ אוֹתָם מִפְּנֵיכֶם וְאֶתְּנָה לָכֶם אֶת־אֲרָצָם: 10 וְאֶמְרָה לָכֶם אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִירָאוּ אֶת־אֱלֹהֵי הָאֻמִּים אֲשֶׁר אִתָּם יוֹשְׁבִים בָּאֲרָצִם וְלֹא שִׁמְתֶם בְּקוֹלִי: פ
11 וַיָּבֹא מִלֶּאךְ יְהוָה וַיִּשָּׁב תַּחַת הָאֵלָה אֲשֶׁר בַּעֲפָרָה אֲשֶׁר לְיוֹשֵׁב אֲבִי הַעֲזָרִי וַיִּגְדְּעוּ בָנוּ
חֲבֵט חֲשִׁים בְּנֵת לְהַנִּס מִפְּנֵי מֶדִּין: 12 וַיֵּרָא אֵלָיו מִלֶּאךְ יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה עֲמֹךְ
גִּבּוֹר הַחֵיל: 13 וַיֹּאמֶר א' לִי גִדְּעוּ בִּי אֲדָנִי וַיִּשׁ יְהוָה עֲמֹנִי וְלָמָּה מִצָּאֲתִינוּ כָּל־זָאת וַאֲיָה
כָּל־נִפְלֵאָה תִּיּוֹ אֲשֶׁר סִפְרוּ־לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ לֵאמֹר הִלָּא מִמִּצְרַיִם הַעֲלֵנוּ יְהוָה וְעַתָּה נִשְׁשֹׁנוּ
יְהוָה וַיִּתְּנֵנוּ בַּכַּף־מֶדִּין: 14 וַיִּפֹּן אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר לֵךְ בִּכְחֹק זֶה וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת־יִשְׂרָאֵל
מִכַּף מֶדִּין הִלָּא שְׁלַחְתִּיךָ: 15 וַיֹּאמֶר אֵלָיו בִּי אֲדָנִי בְּמָה אוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל הִנֵּה אֶלְפִי
הִדָּל בְּמִנְשָׁה וְאֲנִכִּי הַעֲזִיר בְּבֵית אָבִי: 16 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה כִּי אֲהִיָּה עֲמֹךְ וְהִכִּיתָ
אֶת־מֶדִּין כַּאֲשֶׁר אָחִיר: 17 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲסִנָּה מִצָּאֲתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְעִשִּׂיתָ לִּי אוֹת שְׂאֵתָה
מִדְּבַר עַמִּי: 18 אֲלֵנָּה ת' מִשׁ מִזֶּה עַד־בָּאִי אֵלֶיךָ וְהִצָּאֲתִי אֶת־מִנְחָתִי וְהִנַּחְתִּי לַפְּגֹד וַיֹּאמֶר
אֲנִכִּי אֲשַׁב עַד שׁוֹבֶךָ: 19 וַיִּגְדְּעוּ כָּא וַיַּעֲשׂ גְּדִיעִים וַאֲפִיתִקְמַח מִצּוֹת הַבֶּשֶׂר שָׁם בַּסֶּל
וְהַמֶּרְק שָׁם בַּפֶּרֶר וַיּוֹצֵא אֵלָיו אֶת־תַּחַת הָאֵלָה וַיַּנֵּשׁ: ס 20 וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִלֶּאךְ הָאֱלֹהִים
קַח אֶת־הַבֶּשֶׂר וְאֶת־הַמִּצּוֹת וְהִנֵּה אֶל־הַסֶּלֶע הִלָּז וְאֶת־הַמֶּרְק שְׁפֹךְ וַיַּעֲשׂ כֵּן: 21 וַיִּשְׁלַח
מִלֶּאךְ יְהוָה אֶת־כָּזָה הַמִּשְׁעָנָה אֲשֶׁר בִּידוֹ וַיַּגֵּעַ בַּבֶּשֶׂר וּבַמִּצּוֹת וַתַּעַל הָאֵשׁ מִן־הַעֲזָרִי
וַתֹּאכַל אֶת־הַבֶּשֶׂר וְאֶת־הַמִּצּוֹת וּמִלֶּאךְ יְהוָה הִלָּךְ מַעֲיָנוֹ: 22 וַיֵּרָא גִדְּעוּ כִּי־מִלֶּאךְ יְהוָה
הוּא ס וַיֹּאמֶר גִּדְּעוּ אֵתֶּה אֲדָנִי יְהוָה כִּי־עַל־כֵּן רָאִיתִי מִלֶּאךְ יְהוָה פְּנִים אֶל־פְּנִים: 23
וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה שְׁלוֹם לֶךְ אֶת־תִּירָא לֹא תָמוּת: 24 וַיִּבֹן שָׁם גִּדְּעוּ מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָאֵלוּ
יְהוָה שְׁלוֹם עַד הַיּוֹם הַזֶּה עוֹדֵנוּ בַּעֲפָרָה אֲבִי הַעֲזָרִי: פ 25 וַיְהִי בַלִּילָה הַהוּא וַיֹּאמֶר לוֹ
יְהוָה קַח אֶת־פְּרֵה־הַשּׁוֹר אֲשֶׁר לְאֹבֶד וּפֶר הַשְּׁנִי שֶׁבַע שָׁנִים וְתִרְסַת אֶת־מִזְבַּח הַבַּעַל אֲשֶׁר
לְאֹבֶד וְאֶת־הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר־עָלָיו תִּכְרַת: 26 וּבְנִית מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל רֹאשׁ הַמַּעֲזָרִי
הַזֶּה בַּמַּעֲרָכָה וְלִקְחָתָה אֶת־הַפֶּר הַשְּׁנִי וְהַעֲלִיתָ עוֹלָה בְּעֵצֵי הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר תִּכְרַת: 27 וַיִּקַּח
גִּדְּעוּ עֲשָׂרָה אָנָשִׁים מִעַבְדָּיו וַיַּעֲשׂ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יְהוָה וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָרָא אֶת־בֵּית אָבִיו
וְאֶת־אֲנָשֵׁי הָעִיר מַעֲשׂוֹת יוֹמָם וַיַּעֲשׂ לִילָה: 28 וַיִּשְׁפִּימוּ אָנָשֵׁי הָעִיר בַּבֶּקֶר וַהֲנֵה נִתֵּן מִזְבַּח
הַבַּעַל וְהָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר־עָלָיו תִּכְרַת וְאֵת הַפֶּר הַשְּׁנִי הַעֲלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ הַבְּנוּי: 29 וַיֹּאמֶרוּ
אִישׁ אֶל־עֵמֻהוּ מִי עָשָׂה הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּדְרָשׁוּ וַיִּבְקָשׁוּ וַיֹּאמְרוּ גִדְּעוּ כִּי־יִוָּאֵשׁ עָשָׂה הַדָּבָר
הַזֶּה: 30 וַיֹּאמְרוּ אָנֹכִי הָעִיר אֶל־יִוָּאֵשׁ הוֹצֵא אֶת־בְּנֶךָ וַיָּמָת כִּי נִתֵּן אֶת־מִזְבַּח הַבַּעַל וְכִי
קִרַת הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר־עָלָיו: 31 וַיֹּאמֶר יוָּאֵשׁ לְכָל אֲשֶׁר־עָמְדוּ עָלָיו הָאֲתָם תִּרְבִּיּוּן לַבַּעַל
אֲסִאֲתָם תוֹשִׁיעוּן אוֹתוֹ אֲשֶׁר יָרִיב לוֹ וַיָּמָת עַד־הַבֶּקֶר אֲסִאֲלָהִים הוּא יָרִיב לוֹ כִּי נִתֵּן
אֶת־מִזְבְּחוֹ: 32 וַיִּקְרָאֵלוּ בַּיּוֹם הַהוּא יִרְבַּעַל לְאֹמֶר יָרִיב בּוֹ הַבַּעַל כִּי נִתֵּן אֶת־מִזְבְּחוֹ: פ

33 וְכָל-מִדְּיָן וְעַמְלֹק וּבְנֵי-קֶדֶם נֹאסְפוּ יַחַד וַיַּעֲבְרוּ וַיַּחֲנוּ בְּעֵמֶק יַרְדֵּנָא: 34 וְרוּחַ יְהוָה
 לָבָשָׁה אֶת-גִּדְעוֹן וַיִּחַקֵּעַ בְּשׁוּפָר וַיִּזְעַק אֲבִיעֶזֶר אַחֲרָיו: 35 וּמַלְאָכִים שָׁלַח בְּכָל-מִנְשָׁה
 וַיִּזְעַק נֹסֵהוּא אַחֲרָיו וּמַלְאָכִים שָׁלַח בְּאֶשֶׁר וּבִזְבֻּלוֹן וּבְנַפְתָּלִי וַיַּעֲלוּ לִקְרָאתָם: 36 וַיֹּאמֶר
 גִּדְעוֹן אֶל-הָאֱלֹהִים אֲסִישָׁךְ מוֹשִׁיעַ בְּיָדִי אֶת-יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: 37 הִנֵּה אֲנִי וְצִוִּי
 אֶתְנַת הַצֹּמֵר בְּגֶרֶם אִם טַל יִהְיֶה עַל-הַגֶּזֶה לְבָדָה וְעַל-כָּל-הָאָרֶץ חָרָב וַיִּדְעָתִי כִּי-תוֹשִׁיעַ
 בְּיָדִי אֶת-יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: 38 וַיַּהֲרֹן וַיִּשְׁכֶּם מִמַּחֲרַת יוֹזֵר אֶת-הַגֶּזֶה וַיִּמָּץ טַל
 מִן-הַגֶּזֶה מִלּוֹא הַסֶּסֶל מִיּוֹם: 39 וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן אֶל-הָאֱלֹהִים אֲלֵי־יָחִיד אִפְּךָ בִּי וְאִדְבַּרְךָ אֶךְ
 הַפֶּעַם אֲנֹסָה נְאֻרֶיךָ-הַפֶּעַם בְּגֶזֶה וַיִּהְיֶנָּה חָרָב אֶל-הַגֶּזֶה לְבָדָה וְעַל-כָּל-הָאָרֶץ יִהְיֶה-טַל:
 40 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים כֵּן בְּלִילָה הַהוּא וַיַּהֲרִיב חָרָב אֶל-הַגֶּזֶה לְבָדָה וְעַל-כָּל-הָאָרֶץ הָיָה טַל: פ

7 וַיִּשְׁכֶּם וַיַּבְעֵל הוּא גִדְעוֹן וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּחֲנוּ עַל-עֵין חָרָד וּמִמֶּנָּה מִדְּיָן הָיְתָלוּ
 מִצָּפוֹן מִנְבֶּעֶת הַמּוֹרֶה בְּעֵמֶק: 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-גִּדְעוֹן רַב הָעָם אֲשֶׁר אִתָּךְ מִתִּי
 אֶת-מִדְּיָן בְּיָדֶם פְּרוֹת־פָּאָר עַל יְיָ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יָדִי הוֹשִׁיעָה לִּי: 3 וַתֵּהָרָה קָרָא נָא בְּאָזְנִי
 הָעָם לֵאמֹר מִי-יִרְאֶה וַיֵּצֵא פֶה מִתֹּר הַגִּלְעָד וַיֵּשֶׁב מִן-הָעָם עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֲלָף
 וַעֲשָׂרָה אֲלָפִים נִשְׁאָרוּ: ס 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-גִּדְעוֹן עוֹד הָעָם רַב הַרְדָּךְ אוֹתָם אֶל-הַמַּיִם
 וַאֲצַרְפֻּנוּ לָךְ שֵׁם וְהָיָה אֲשֶׁר אָמַר אֲלֶיךָ וְהָיָה יָלָךְ אִתָּךְ הוּא יָלָךְ אִתָּךְ וְכָל אֲשֶׁר-אָמַר
 אֲלֶיךָ זֶה לֹא-יָלָךְ עִמָּךְ הוּא לֹא יָלָךְ: 5 וַיִּוֹרֵד אֶת-הָעָם אֶל-הַמַּיִם ס וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל-גִּדְעוֹן כָּל אֲשֶׁר-יֵלֵךְ בְּלִשְׁוֹנוֹ מִן-הַמַּיִם כַּאֲשֶׁר יֵלֵךְ הַכָּלֵב תִּצְנֶינִי אוֹתוֹ לְבָד וְכָל
 אֲשֶׁר-יִכְרַע עַל-בָּרְכָיו לִשְׁתוֹת: 6 וַיְהִי מִסָּפַר הַמַּלְאָקִים בְּיָדֵם אֶל-פִּיהֶם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ
 וְכָל יֹתֵר הָעָם כָּרְעוּ עַל-בָּרְכֵיהֶם לִשְׁתוֹת מִיָּם: 7 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-גִּדְעוֹן בְּשֹׁלֵשׁ מֵאוֹת
 הָ אִישׁ הַמַּלְאָקִים אוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם וַנִּתֵּן אֶת-מִדְּיָן בְּיָדְךָ וְכָל-הָעָם יִכּוּ אִישׁ לְמַקְמוֹ:
 8 וַיִּקְחוּ אֶת-צִדָּה הָעָם בְּיָדָם וַתִּשְׁפֹּרְתִּיהֶם וְאֵת כָּל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל שָׁלַח אִישׁ לְאֶחָיו
 וּבְשֹׁלֵשׁ-מֵאוֹת הָאִישׁ הַחוּזִק וּמִמֶּנָּה מִדְּיָן הָיָה לוֹ מִתַּחַת בְּעֵמֶק: פ 9 וַיְהִי בְלִילָה הַהוּא
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה קוֹם רֵד בְּמַחֲנֶה כִּי נִתְּנִי בְיָדְךָ: 10 וְאִם-יֵרָא אֹתָהּ לְרֵדֶת רֵד אִתָּהּ
 וּפְרָה נַעֲרָךְ אֶל-הַמַּחֲנֶה: 11 וְשָׁמַעַת מִה־יִּדְבְּרוּ וְאַחַר תַּחֲזֹקְנָה יָדֶיךָ וַיִּרְדָּת בְּמַחֲנֶה וַיִּרְדָּ
 הוּא וּפְרָה נַעֲרָה אֶל-קֶצֶה הַחֲמִשִּׁים אֲשֶׁר בְּמַחֲנֶה: 12 וּמִדְּיָן וְעַמְלֹק וְכָל-בְּנֵי-קֶדֶם נָפְלוּ
 בְּעֵמֶק כְּאֶרְבֶּה לְרֹב וּלְגַמְלִיָּהֶם אֵין מִסְפָּר כְּחוֹל שַׁעַל-שַׁפַּת הַיָּם לְרֹב: 13 וַיָּבֹא גִדְעוֹן
 וְהַנָּה-אִישׁ מִסְפָּר לְרַעְיוֹ חָלוֹם וַיֹּאמֶר הִנֵּה חָלוֹם חֲלֹמְתִי וְהִנֵּה (צִלּוֹל) (צִלִּיל) לֶחֶם
 שְׂעִירִים מִתְהַפֵּךְ בְּמַחֲנֶה מִדְּיָן וַיָּבֹא עַד-הָאֹהֶל וַיִּכּוּ וַיִּפֹּל וַיַּחֲזֵק וַיִּפֹּל הָאֹהֶל:
 14 וַיִּנָּחַר עָהוּ וַיֹּאמֶר אֵין זֹאת בְּלֹתִי אִם-חָרָב גִּדְעוֹן בְּיָדוֹ וְאִשׁ יִשְׂרָאֵל נָתַן הָאֱלֹהִים
 בְּיָדוֹ אֶת-מִדְּיָן וְאֶת-כָּל-הַמַּחֲנֶה: פ 15 וַיְהִי כְשֶׁמַּע גִּדְעוֹן אֶת-מִסְפָּר הַחֲלוֹם וְאֶת-שִׁבְרוֹ
 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֵּשֶׁב אֶל-מַחֲנֶה יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר קִימוּ כִּי-נָתַן יְהוָה בְּיָדְכֶם אֶת-מַחֲנֶה מִדְּיָן: 16 וַיִּחַץ
 אֶת-שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת הָאִישׁ שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים וַיִּתֵּן שׁוּפְרוֹת בְּיַד-כָּלֶם וּכְדִים רָקִים וּלְפָדִים בְּתוֹךְ
 הַכְּדִים: 17 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מִמֶּנִּי תִרְאוּ וְכֵן תַּעֲשׂוּ וְהָיָה אֲנִי בְּאֶצְהַר הַמַּחֲנֶה וְהָיָה
 כַּאֲשֶׁר-אֶעֱשֶׂה כֵן תַּעֲשׂוּ: 18 וַתִּקְעָתִי בְּשׁוּפָר אֲנִי וְכָל-אֲשֶׁר אִתִּי וַתִּקְעָתָם בְּשׁוּפְרוֹת
 גַּם-אֹתָם סְבִיבוֹת כָּל-הַמַּחֲנֶה וְאִמְרָתָם לִיהוָה וּלְגִדְעוֹן: פ 19 וַיָּבֹא גִדְעוֹן וּמֵאָה-אִישׁ
 אֲשֶׁר-אִתּוֹ בְּקֶצֶה הַמַּחֲנֶה רֹאשׁ הָאֲשִׁמֹּרֶת הַתִּיכּוֹנָה אֶךְ הָעָם הָקִימוּ אֶת-הַשְּׁמֵרִים וַיִּחַקְעוּ
 בְּשׁוּפְרוֹת וַנִּפְּצוּ הַכְּדִים אֲשֶׁר בְּיָדָם: 20 וַיִּתְּקֵנוּ שְׁלֹשַׁת הָרָאשִׁים בְּשׁוּפְרוֹת וַיִּשְׁבְּרוּ הַכְּדִים
 וַיַּחֲזִיקוּ בִיד־שִׁמְאוֹלֶם בַּלְפָּדִים וּבִיד־יִמִּינֵם הַשׁוּפְרוֹת לְתַקְעוֹ וַיִּקְרְאוּ חָרָב לִיהוָה וּלְגִדְעוֹן:
 21 וַיַּעֲמֵדוּ אִישׁ תַּחְתִּיו סְבִיב לְמַחֲנֶה וַיִּחַץ כָּל-הַמַּחֲנֶה וַיִּירָעוּ (וַיִּנָּסוּ) (וַיִּנְסוּ): 22 וַיִּתְּקֵנוּ
 שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת הַשׁוּפְרוֹת וַיִּשָּׁם יְהוָה אֶת חָרָב אִישׁ בְּרַעְיוֹ וּבְכָל-הַמַּחֲנֶה וַיִּנָּס הַמַּחֲנֶה
 עַד-בֵּית הַשֹּׁהַן צִרְחָתָה עַד שַׁפְת־אֲבֵל מַחוּלָה עַל-טִבַּת: 23 וַיִּצְעַק אִישׁ-יִשְׂרָאֵל מִנַּפְתָּלִי
 וּמִן-אֲשֶׁר וּמִן-כָּל-מִנְשָׁה וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרֵי מִדְּיָן: 24 וּמַלְאָכִים שָׁלַח גִּדְעוֹן בְּכָל-הָרָאשִׁים
 לֵאמֹר רָדוּ לִקְרַאת מִדְּיָן וּלְכָדוּ לָהֶם אֶת-הַמַּיִם עַד בֵּית בְּרָה וְאֶת-הַיָּרְדֵּן וַיִּצְעַק כָּל-אִישׁ
 אֲפָרַיִם וּלְכָדוּ אֶת-הַמַּיִם עַד בֵּית בְּרָה וְאֶת-הַיָּרְדֵּן: 25 וּלְכָדוּ שְׁנֵי-שָׂרֵי מִדְּיָן אֶת-עֶרְבַּ
 וְאֶת-זֹאב וַיִּהְרֹגוּ אֹתָם רַב בְּצוּר-עֶרְבַּ וְאֶת-זֹאב הָרָגוּ בְּקִבְצָאב וַיִּרְדְּפוּ אֶל-מִדְּיָן

וּרְאִשֵׁי-עֶרְבַּ וְזֹאב הַבִּיאוּ אֶל-גִּדְעוֹן מִעֵבֶר לַיָּרְדֵּן: 8 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ אֶפְרַיִם מִה־הִדְבָּר
 הַזֶּה עָשִׂיתָ לָּנוּ לְבִלְתִּי קָרָאוֹת לָנוּ כִּי הִלַּכְתָּ לְהִלָּחֵם בְּמִדְּיָן וַיִּרְיִבוּ אֹתוֹ בְּחֻזָּקָה:
 2 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מִה־עֲשִׂיתִי עִתָּה כִּכֶּם הֲלוֹא טוֹב עָלְלוֹת אֶפְרַיִם מִבְּצִיר אֲבִיעֶזֶר: 3 בְּיָדְכֶם
 נָתַן אֱלֹהִים אֶת-שָׂרֵי מִדְּיָן אֶת-עֶרְבַּ וְאֶת-זֹאב וּמִה־לְכָלְתִּי עֲשׂוֹת כִּכֶּם אִם רָפַתָּה רוּחַם
 מִעֲלֵיו בְּדַבְּרוֹ הַדָּבָר הַזֶּה: 4 וַיָּבֹא גִדְעוֹן הַיָּרְדֵּן עֶבֶר הוּא וּשְׁלֹשׁ-מֵאוֹת הָאִישׁ אֲשֶׁר אִתּוֹ

עִיפִים וְרָדִפִּים: 5 וַיֹּאמֶר לְאִנְשֵׁי סִכּוֹת תְּנוּנָא כְּכֹרוֹת לֶחֶם לָעָם אֲשֶׁר בְּרָגְלִי כִּי־עִיפִים
הֵם וְאֶנֶּכִי רֹדֵף אַחֲרֵי זֶבֶח וְצִלְמֶנֶע מַלְכִּי מִדִּין: 6 וַיֹּאמֶר שָׂרִי סִכּוֹת הֲכֶפֶז זֶבֶח וְצִלְמֶנֶע
עֲתָה בִידֶךָ כִּי־תֵתֶן לְצִבְאָךָ לֶחֶם: 7 וַיֹּאמֶר נִדְעוּן לָכֵן בַּחַת יְהוָה אֶת־זֶבֶח וְאֶת־צִלְמֶנֶע
בִּידֶךָ וְדִשְׁתִּי אֶת־בְּשָׂרְכֶם אֶת־קִצְוֵי הַמִּדְבָּר וְאֶת־הַבְּרֻקָּנִים: 8 וַיַּעַל מִשֶּׁם פְּנוּאֵל וַיִּדְבֹּר
אֶל־יְהוָה כְּזֹאת וַיַּעֲנוּ אוֹתוֹ אֲנֹשִׁי פְּנוּאֵל כַּאֲשֶׁר עָנוּ אֲנֹשִׁי סִכּוֹת: 9 וַיֹּאמֶר נִסְלֵאֲנִישִׁי פְּנוּאֵל
לֹא מִר בְּשׁוֹבִי בְּשָׁלוֹם אֲחִיזֵן אֶת־הַמִּגְדָּל הַזֶּה: פ 10 וְזֶבֶח וְצִלְמֶנֶע בְּקִרְרָךְ וּמִחֲנִיחֵם עִמָּם
כַּךְ מִשֶּׁת עֶשֶׂר אֶלֶף כָּל הַנּוֹתָרִים מִכָּל מִחְנֶה בְּנִי־קָדֶם וְהַנִּפְלִים מֵאֵה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ
שִׁלְף חֶרֶב: 11 וַיַּעַל נִדְעוּן רֹדֵף הַשְׁכּוֹנִי בְּאֵהֲלִים מִקָּדֶם לְנֹכַח וַיִּנְבְּהָה וַיֵּד אֶת־הַמַּחְנֶה
וְהַמַּחְנֶה הָיָה כַּטֶּח: 12 וַיִּנּוֹסוּ זֶבֶח וְצִלְמֶנֶע וַיִּרְדְּף אַחֲרֵיהֶם וַיִּלְכֹּד אֶת־שִׁנְיָו מַלְכִּי מִדִּין
אֶת־זֶבֶח וְאֶת־צִלְמֶנֶע וְכָל־הַמַּחְנֶה הַחֲרִיד: 13 וַיָּשֶׁב נִדְעוּן בְּיָדֵי־יֹאשׁ מִן־הַמִּלְחָמָה מִלְּמַעְלָה
הַחֵרֶס: 14 וַיִּלְכְּדֵהוּ נַעַר מֵאִנְשֵׁי סִכּוֹת וַיִּשְׁאַלְהוּ אֵלָיו אַחֲשָׁרִי סִכּוֹת וְאֶת־זִקְנֵיהֶ
שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה אִישׁ: 15 וַיֹּבֵא אֶל־אֲנֹשִׁי סִכּוֹת וַיֹּאמֶר הִנֵּה זֶבֶח וְצִלְמֶנֶע אֶת־חֲרַפְתָּם
אוֹתִי לֹאֲמֹר הֲכֶפֶז זֶבֶח וְצִלְמֶנֶע עֲתָה בִידֶךָ כִּי תֵתֶן לְאִנְשֵׁיךָ הַיַּעֲפִים לֶחֶם: 16 וַיִּקַּח
אֶת־זִקְנֵי הָעִיר וְאֶת־קִצְוֵי הַמִּדְבָּר וְאֶת־הַבְּרֻקָּנִים וַיַּדַּע בָּהֶם אֵת אֲנֹשִׁי סִכּוֹת: 17 וַאֲתִּמְגְדָּל
פְּנוּאֵל נָתַן וַיְהִרֵן אֶת־אֲנֹשִׁי הָעִיר: 18 וַיֹּאמֶר אֶל־זֶבֶח וְאֶל־צִלְמֶנֶע אִיפֹה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
הִרְגַּתֶּם בַּחֲבוּר וַיֹּאמְרוּ כְּמוֹךָ כְּמוֹתָם אֲחֵךְ כְּתָאֵר בְּנִי הַמֶּלֶךְ: 19 וַיֹּאמֶר אֲחִי בְּנִי־אֲמִי הֵם
חַיִּיהוּהָ לֹו הַחַיִּיתִם אוֹתָם לֹא הִרְגַּתִּי אֹתָכֶם: 20 וַיֹּאמֶר לִיחֵר בְּכוּרוֹ קוֹם הֲרֵג אוֹתָם
וְלֹא־שִׁלְף הַנַּעַר חֲרָבוֹ כִּי יָרָא כִּי עוֹדֵנוּ נַעַר: 21 וַיֹּאמֶר זֶבֶח וְצִלְמֶנֶע קוֹם אַתָּה וּפְנֵעֲבִנוּ
כִּי כֹאִשׁ גְּבוּרְתוֹ וַיִּקֶּם נִדְעוּן וַיְהִרֵן אֶת־זֶבֶח וְאֶת־צִלְמֶנֶע וַיִּקַּח אֶת־הַשְּׁהֲרִינִים אֲשֶׁר
בְּצוּאֵרִי גְּמִלְיָהִם: 22 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶל־נִדְעוּן מִשְׁלִבְנוּ נִסְאֲתָה נִסְבֵּנֶךָ גַּם בְּיָבֶנֶךָ
כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִיַּד מִדִּין: 23 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נִדְעוּן לֹא־אֲמַשֵּׁל אֲנִי בָכֶם וְלֹא־יִמְשַׁל בְּנֵי בָכֶם
יְהוָה יִמְשַׁל בָּכֶם: 24 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נִדְעוּן אֲשֶׁר לֵה מָכֶם שְׁאֵלָה וְתַנְוִילִי אִישׁ גִּם שְׁלָלוֹ
כִּי־נָמוּ זֶהָב לָהֶם כִּי יִשְׁמַעְאֲלִים הֵם: 25 וַיֹּאמְרוּ נָתַן נָתַן וַיִּפְרְשׁוּ אֶת־הַשְּׁמָלָה וַיִּשְׁלִיכוּ
שָׁמָּה אִישׁ גִּם שְׁלָלוֹ: 26 וַיְהִי מִשְׁקָל נֹו מִי הַזֶּהָב אֲשֶׁר שָׁאֵל אֶלֶף וְשִׁבְעֵמָאוֹת וְזָבָל לְבַד
מִן־הַשְּׁהֲרִינִים וְהָנָס פוֹת וּבְנָדֵי הָאֵרֶזְנָן שַׁעַל מַלְכִּי מִדִּין וְלִבְדֵּי מִן־הַעֲנָקוֹת אֲשֶׁר בְּצוּאֵרִי
גְּמִלְיָהִם: 27 וַיַּעַשׂ אוֹתוֹ נִדְעוּן לֵאפוֹד וַיַּצֵּן אוֹתוֹ בַּעֲפָרָה וַיִּזְנוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל אַחֲרָיו
שֶׁם וַיְהִי לְנִדְעוּן וּלְבִיתוֹ לְמוֹקֵשׁ: 28 וַיִּכְנַע מִדִּין לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יָסַפּוּ לְשֹׂאת רֹאשָׁם
וַתִּשְׁקַט הָאָרֶץ אַרְבַּעִים שָׁנָה יָמִי נִדְעוּן: פ 29 וַיֵּלֶךְ יִרְבֻּעֵל בְּיָדֵי־יֹאשׁ וַיָּשֶׁב בְּבֵיתוֹ:
30 וְלִנְדְעוּן הָיוּ שִׁבְעִים בָּנִים יֹצְאֵי יֶרֶכוֹ כִּי־נָשִׁים רַבּוֹת הָיוּ לוֹ: 31 וּפְלִיגְשׁוֹ אֲשֶׁר בִּשְׁכֶם
יִלְדֵהוּ לוֹ גִּסְדִּיָּא בֶן וָשֶׁם אֶת־שְׁמוֹ אֲבִימֶלֶךְ: 32 וַיָּמָת נִדְעוּן בְּיָדֵי־יֹאשׁ בְּשִׁיבָה טוֹבָה וַיִּקְבֹּר
בְּקִבְרֵי יֹאשׁ אָבִיו בַּעֲפָרָה אָבִי הָעוֹרִי: פ 33 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר מָת נִדְעוּן וַיָּשׁוּבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּזְנוּ אַחֲרֵי הַבְּעֻלִּים וַיִּשְׁמְרוּ לָהֶם בַּעַל בְּרִית לֵאלֹהִים: 34 וְלֹא זָכְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם הַמַּצִּיל אוֹתָם מִיַּד כָּל־אִיְבֵיהֶם מִסָּבִיב: 35 וְלֹא־עָשׂוּ חֶסֶד עִם־בֵּית יִרְבֻּעֵל נִדְעוּן
כְּכָל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה עִם־יִשְׂרָאֵל: פ 9 וַיֵּלֶךְ אֲבִימֶלֶךְ בְּיָדֵי־יִרְבֻּעֵל שְׁכָמָה אֶל־אֲחִי אָמוֹ
וַיִּדְבֹּר אֶל־יְהוָה וְאֶל־כָּל־מִשְׁפַּחַת בֵּית־אָבִיו אָמוֹ לֵאמֹר: 2 דְּבַרְזָא בָּאֲנִי כָל־בַּעַלִּי שְׁכָם
מִה־טוֹב לָכֶם הַמִּשַּׁל בָּכֶם שִׁבְעִים אִישׁ כָּל בְּנֵי יִרְבֻּעֵל אִם־יִמְשַׁל בָּכֶם אִישׁ אֶחָד וּזְכַרְתֶּם
כִּי־עַצְמָכֶם וּבְשָׂרְכֶם אֲנִי: 3 וַיִּדְבְּרוּ אַחֲרָאֲמוֹ עָלָיו בָּאֲנִי כָל־בַּעַלִּי שְׁכָם אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וַיֵּט לָבָם אַחֲרֵי אֲבִימֶלֶךְ כִּי אָמְרוּ אַחֲנִי הוּא: 4 וַיַּתְנוּלוֹ שִׁבְעִים כֶּסֶף מִבֵּית
בַּעַל בְּרִית וַיִּשְׁכֹּר בָּהֶם אֲבִימֶלֶךְ אֲנָשִׁים רִיקִים וּפְחוּזִים וַיִּלְכְּדוּ אַחֲרָיו: 5 וַיֹּבֵא בֵית־אָבִיו
עֲפָרְתָה וַיְהִרֵן אֶת־אֲחָיו בְּנֵי־יִרְבֻּעֵל שִׁבְעִים אִישׁ עַל־אָבִן אַחַת וַיִּחַר יוֹתָם בְּיָדֵי־יִרְבֻּעֵל
הַקָּטָן כִּי נִחְבָּא: פ 6 וַיֹּאסְפוּ כָל־בַּעַלִּי שְׁכָם וְכָל־בֵּית מִלּוּא וַיִּלְכְּדוּ וַיַּמְלִיכוּ אֶת־אֲבִימֶלֶךְ
לְמֶלֶךְ עַם־אֵילָן מִצֵּב אֲשֶׁר בִּשְׁכֶם: 7 וַיַּגִּדוּ לְיוֹתָם וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲמֵד בְּרֹאשׁ הָרִגְזִיזִים וַיִּשָּׂא
קוֹלוֹ וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמַעוּ אֵלַי בַּעַלִּי שְׁכָם וַיִּשְׁמַעוּ אֲלֵיהֶם: 8 הַלּוֹךְ הַלְכוּ
הָעֲצִים לְמִשַּׁח עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ וַיֹּאמְרוּ לְיוֹתָ (מְלוּכָה) [מְלָכָה] עֲלֵינוּ: 9 וַיֹּאמֶר לָהֶם הַיּוֹת
הַחֲדָלְתִּי אֶת־דִּשְׁנִי אֲשֶׁר־בִּי וַיִּכְבְּדוּ אֱלֹהִים וְאֲנָשִׁים וְהִלְכָתִי לְנוֹעַ עַל־הָעֲצִים: 10 וַיֹּאמְרוּ
הָעֲצִים לְתַאנָּה לְכִי־אֲתָּ מַלְכִּי עֲלֵינוּ: 11 וַתֹּאמֶר לָהֶם הַתַּאנָּה הַחֲדָלְתִּי אֶת־מַתְקִי
וְאֶת־תְּנוּבָתִי הַטּוֹבָה וְהִלְכָתִי לְנוֹעַ עַל־הָעֲצִים: 12 וַיֹּאמְרוּ הָעֲצִים לְגֶפֶן לְכִי־אֲתָּ (מְלוּכִי)
[מְלָכִי] עֲלֵינוּ: 13 וַתֹּאמֶר לָהֶם הַגֶּפֶן הַחֲדָלְתִּי אֶת־תִּירוּשִׁי הַמִּשְׁמַח אֱלֹהִים וְאֲנָשִׁים וְהִלְכָתִי
לְנוֹעַ עַל־הָעֲצִים: 14 וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעֲצִים אֶל־הָאֵשׁ לֵךְ אַתָּה מֶלֶךְ־עֲלֵינוּ: 15 וַיֹּאמֶר הָאֵשׁ
אֶל־הָעֲצִים אִם בָּאֲמַת אֲתָם מִשְׁחִים אֲ תִי לְמֶלֶךְ עֲלֵיכֶם בָּאוּ חֲסֹו בְּצִלִּי וְאִם־אֵין תַּצָּא אֲשִׁ

מִן־הָאֵסֶד וְהֹאכַל אֶת־אֲרוֹזֵי הַלְבָנוֹן: 16 וְעָתָה אֲסִבֶּאֱמֶת וּבְחַמִּים עֲשִׂיתֶם וּתְמַלִּיכוּ אֶת־אֲבִימֶלֶךְ וְאֲסִיבֶעֱלָ עִשְׁתֶּם עֲסִירֶבֶעֱלָ וְעַם־בֵּיתוֹ וְאֲסִיבֶנְמוֹל דָּוִי עֲשִׂיתֶם לוֹ: 17 אֲשֶׁר־נִלְחַם אָבִי עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁלַךְ אֶת־נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד וַיַּצֵּל אֶתְכֶם מִיַּד מָוִין: 18 וְאַתֶּם קָמְתֶם עַל־בֵּית אָבִי הַיּוֹם וַתַּהַרְגוּ אֶת־כָּן נָיו שְׂבָעִים אִישׁ עַל־אֶבֶן אֶחָת וּתְמַלִּיכוּ אֶת־אֲבִימֶלֶךְ בְּרִאֲמָתוֹ עַל־בְּעָלֵי שָׁכָם כִּי אַחִיכֶם הוּא: 19 וְאֲסִבֶּאֱמֶת וּבְחַמִּים עֲשִׁיתֶם עֲסִירֶבֶעֱלָ וְעַם־בֵּיתוֹ הַיּוֹם הַזֶּה שִׁמְחוּ בְּאֲבִימֶלֶךְ וַיִּשְׂמַח גַּם־הוּא בָכֶם: 20 וְאֲסִיבֶן תַּצֵּא אִשׁ מֵאֲבִימֶלֶךְ וְהֹאכַל אֶת־בְּעָלֵי שָׁכָם וְאֶת־בֵּית מְלֹא וְהֹאכַל אֶת־אֲבִימֶלֶךְ: 21 וַיָּנֶס יוֹתָם וַיִּבְרַח וַיֵּלֶךְ בָּאֶרֶץ וַיֵּשֶׁב שָׁם מִפְּנֵי אֲבִימֶלֶךְ אָחִיו: פ 22 וַיִּשֶׁר אֲבִימֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל שָׁלֹשׁ שָׁנִים: 23 וַיֵּשׁ לֹא אֱלֹהִים רוּחַ רָעָה בֵּין אֲבִימֶלֶךְ וּבֵין בְּעָלֵי שָׁכָם וַיִּבְגְּדוּ בְּעָלֵי־שָׁכָם בְּאֲבִימֶלֶךְ: 24 לְבָוֹא חָמֵס שְׂבָעִים בְּנֵי־רֶבֶעֱלָ וְדָמָם לְשׁוֹם עַל־אָבִי מֶלֶךְ אֲחִיהֶם אֲשֶׁר הָיָה אוֹתָם וְעַל בְּעָלֵי שָׁכָם אֲשֶׁר־חָקוּ אֶת־יָדָיו לְהָרֹג אֶת־אָחִיו: 25 וַיִּשְׁמְחוּ לוֹ בְּעָלֵי שָׁכָם מֵאֲרָבִים עַל רֹאשֵׁי הַהָרִים וַיִּזְלוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר־יַעֲבֹר עֲלֵיהֶם בְּדֶרֶךְ וַיִּגְדּוּ לְאֲבִימֶלֶךְ: פ 26 וַיָּבֹא גַעַל בְּרַעְבָר וְאָחִיו וַיַּעֲבֹר בְּשָׂכָם וַיִּבְמָסוּ־כּוּ בְּעָלֵי שָׁכָם: 27 וַיִּצְאוּ הַשָּׁרָה וַיִּבְצְרוּ אֶת־כַּרְמֵיהֶם וַיִּדְרְכוּ וַיַּעֲשׂוּ הַלּוּלִים וַיָּבֹאוּ בֵּית אֱלֹהֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂתּוּ וַיִּקְלְלוּ אֶת־אֲבִימֶלֶךְ: 28 וַיֹּאמְרוּ גַעַל בְּרַעְבָר מִן־אֲבִימֶלֶךְ וּמִי־שָׂכָם כִּי נַעֲבְדֵנוּ הֲלֹא בְּרַעְבָרְכֶם וּזְבַל פְּקִידוֹ עָבְדוּ אֶת־אֲנָשֵׁי חָמור אָבִי שָׁכָם וּמוֹדֵעַ נַעֲבְדֵנוּ אֲנַחְנוּ: 29 וּמִי יִתֵּן אֶתְּךָ עִם הַזֶּה בְּנִי וְאֲסִירָה אֶת־אֲבִימֶלֶךְ וַיֹּאמֶר לְאֲבִימֶלֶךְ רֵבָה צָבָאָךְ וַצֵּאָה: 30 וַיִּשְׁמַע זֶבֶל שֶׁר־הָעִיר אֶת־דְּבָרֵי גַעַל בְּרַעְבָר וַיַּחֲר אָפוֹ: 31 וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־אֲבִימֶלֶךְ בְּתַרְמָה לֵאמֹר הִנֵּה גַעַל בְּרַעְבָר וְאָחִיו בָּאִים שָׂכְמָה וְהִנֵּם צָרִים אֶת־הָעִיר עָלֶיךָ: 32 וְעָתָה קוּם לִילָה אִתָּה וְהָעָם אֲשֶׁר־אִתָּךְ וְאֵרֵב בְּשָׂדֶה: 33 וְהָיָה בְּבֹקֶר כִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ תִּשְׁכֹּם וּפְשַׁמֶּת עַל־הָעִיר וְהִנֵּה־הוּא וְהָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ יָצְאִים אֵלָיךְ וְעֲשִׂיתָ לוֹ כַּאֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ: פ 34 וַיָּקָם אֲבִימֶלֶךְ וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ לִילָה וַיֹּאֲרֶבוּ עַל־שָׂכָם אֲרֻכָּה רֵאשִׁים: 35 וַיִּצֵּא גַעַל בְּרַעְבָר וַיַּעֲמֵד פֶּתַח שַׁעַר הָעִיר וַיָּקָם אֲבִימֶלֶךְ וְהָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ מִן־הַמָּאֲרָב: 36 וַיִּרְאֻהֶם אֶת־הָעָם וַיֹּאמְרוּ אֵל־זֶבֶל הִנֵּה־הֵם יוֹרֵד מִרְאשֵׁי הַהָרִים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו זֶבֶל אַתָּה צֵל הַהָרִים אִתָּה רֹאֵה כְּאֲנָשִׁים: פ 37 וַיִּסָּף עוֹד גַּעַל לְדַבֵּר וַיֹּאמֶר הִנֵּה־הֵם יוֹרְדִים מֵעַם שְׂבוֹר הָאֶרֶץ וְרֹאש־אֲחָד בָּא מִדֶּרֶךְ אֶלּוֹן מַעֲנִיָּם: 38 וַיֹּאמֶר אֵלָיו זֶבֶל אֵיךְ אֲפֹא פִּיךָ בָּשׂוּר תֹּאמַר מִי אֲבִימֶלֶךְ כִּי נַעֲבְדֵנוּ הֲלֹא זֶה הָעָם אֲשֶׁר מֵאֲסָתָה בּוֹ צֵא־נָא עֵתָה וְהִלָּחֶם בּוֹ: פ 39 וַיִּצֵּא גַעַל לִפְנֵי בְּעָלֵי שָׁכָם וַיִּלָּחֶם בְּאֲבִימֶלֶךְ: 40 וַיִּרְדְּפוּ אֲבִימֶלֶךְ וַיָּנֶס מִפְּנֵי וַיִּפְּלוּ חִלְלִים רַבִּים עַד־פֶּתַח הַשַּׁעַר: 41 וַיֵּשֶׁב אֲבִימֶלֶךְ בְּאֵרוֹמָה וַיִּנְהַשׁ זֶבֶל אֶת־גַּעַל וְאֶת־אָחִיו מִשְׁבַּח בְּשָׂכָם: 42 וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיִּצֵּא הָעָם הַשָּׂדֶה וַיִּגְדּוּ לְאֲבִימֶלֶךְ: 43 וַיִּקַּח אֶת־הָעָם וַיַּחֲצֵם לְשִׁלְשָׁה רֵאשִׁים וַיֹּאֲרֵב בְּשָׂדֶה וַיִּרָא וְהִנֵּה הָעָם יָצָא מִן־הָעִיר וַיָּקָם עֲלֵיהֶם וַיִּכּוּם: 44 וְאֲבִימֶלֶךְ וְהָרֹאשִׁים אֲשֶׁר עִמּוֹ פָּשְׁטוּ וַיַּעֲמֵדוּ פֶתַח שַׁעַר הָעִיר וַשְׁנֵי הָרֹאשִׁים פָּשְׁטוּ עַל־כָּל־אֲשֶׁר בְּשָׂדֶה וַיִּכּוּם: 45 וְאֲבִימֶלֶךְ נִלָּחֵם בְּעִיר כָּל הַיּוֹם הַהוּא וַיִּלְכֹּד אֶת־הָעִיר וְאֶת־הָעָם אֲשֶׁר־בָּהּ הָרַג וַיִּתֵּן אֶת־הָעִיר וַיִּזְרְעָה מְלָחָה: פ 46 וַיִּשְׁמְעוּ כָּל־בְּעָלֵי מְגַד־שָׁכָם וַיָּבֹאוּ אֶל־צִרְיָה בֵּית אֵל בְּרִית: 47 וַיִּגְדּוּ לְאֲבִימֶלֶךְ כִּי הִתְקַבְּצוּ כָּל־בְּעָלֵי מְגַד־שָׁכָם כְּאֵלֶּכָּה אִישׁ וְאִשָּׁה: 48 וַיַּעַל אֲבִימֶלֶךְ הֶרֶצְלָמוֹן הוּא וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ וַיִּקַּח אֲבִימֶלֶךְ אֶת־הַקְּרָדְמוֹת בְּיָדוֹ וַיִּכְרַת שׁוֹכֵת עֵצִים וַיִּשְׂאֶה וַיִּשֶׁם עַל־שַׁכְמוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ מִה רֵאיתֶם עֲשִׂיתִי מִהֶרֶז עָשׂוּ כְמוֹנִי: 49 וַיִּכְרְתוּ גַם־כָּל־הָעָם אִישׁ שׁוֹכֵה וַיִּלְכּוּ אֶחָד רֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיִּשְׁמְחוּ עַל־הַצִּרְיָה וַיִּצְּחוּ עֲלֵיהֶם אֶת־הַצִּרְיָה בָּאֵשׁ וַיִּמְתּוּ גַם כָּל־אֲנָשֵׁי מְגַד־שָׁכָם כְּאֵלֶּכָּה אִישׁ וְאִשָּׁה: פ 50 וַיֵּלֶךְ אֲבִימֶלֶךְ אֶל־חֶבְזָן וַיִּתֵּן חֶבְזָן וַיִּלְכְּדָהּ: 51 וּמִגְד־לְעֹז הָיָה בְּחוּף־הָעִיר וַיִּנָּסוּ שָׁמָּה כָּל־הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְכָל בְּעָלֵי הָעִיר וַיִּסְגְּרוּ בַּעֲדָם וַיַּעֲלוּ עַל־גֵּג הַמִּגְדָּל: 52 וַיָּבֹא אֲבִימֶלֶךְ עַד־הַמִּגְדָּל וַיִּלָּחֶם בּוֹ וַיִּגְשׁ עַד־פֶּתַח הַמִּגְדָּל לִשְׂרֹפוֹ בָּאֵשׁ: 53 וְתֵשׁ לָךְ אִשָּׁה אֶחָת פֹּלַח רֶכֶב עַל־רֹאשׁ אֲבִימֶלֶךְ וְתִרְצֵן אֶת־גִּלְגָּלָתָה: 54 וַיִּקְרָא מִהֶרֶה אֶל־הַנַּעֲרָה וַיֹּאמֶר לוֹ שִׁלָּךְ חֶרֶבֶךָ וּמוֹתַחֲנִי פֶן־יֹאמְרוּ לִי אִשָּׁה הִרְגַּתָּהּ וַיִּדְקְרָהּ נַעֲרָה וַיִּמָּת: 55 וַיִּרְאוּ אִישׁ־יִשְׂרָאֵל כִּי מָת אֲבִימֶלֶךְ וַיִּלְכּוּ אִישׁ לְמִקְמוֹ: 56 וַיֵּשֶׁב אֱלֹהִים אֶת רַעַת אֲבִימֶלֶךְ אֲשֶׁר עָשָׂה לְאֲבָיו לְהָרֹג אֶת־שְׂבָעִים אָחִיו: 57 וְאַתָּה כָּל־רַעַת אֲנָשִׁי שָׂכָם הַשִּׁבִּי אֱלֹהִים בְּרֹאשָׁם וְתִבָּא אֱלֵיהֶם קָלָלָת יוֹתָם בְּרַעְבָרְכֶם: פ 10 וַיָּקָם אַחֲרֵי אֲבִימֶלֶךְ לְהוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל תּוֹלַע בְּרִפּוּאָה בְּדוֹדוֹ אִישׁ יִשְׁשָׁכָר וְהוּא־יָשֵׁב בְּשִׁמְרֵי בְּהַר אֶפְרַיִם: 2 וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה וַיָּמָת וַיִּקְבֹּר בְּשִׁמְרֵי: פ 3 וַיָּקָם אַחֲרָיו יָאִיר הַגִּלְעָדִי וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם

שנה: 4 ויהיו שלושים בנים רכבים על-שלושים ערים ושלושים ערים להם להם יקראו חת יאיר עד היום הזה אשר בארץ הגלעד: 5 וימת יאיר ויקבר בקמון: פ 6 ויספו בני ישראל לשנות הרע בעיני יהוה ויעבדו אתהבעלים ואתהעשתרות ואתאלהי אדם ואתאלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני עמון ואת אלהי פלשתים ויעבדו אתיהוה ולא עבדוהו: 7 ויחראף יהוה בישראל וימכרם בידפלשתים וביד בני עמון: 8 וירצעו וירצעו אתבני ישראל בשנה ההיא שמה עשרה שנה אתפלג בני ישראל אשר בעבר הירדן בארץ האמרי אשר בגלעד: 9 ויעבדו בניעמון אתהירדן להלחם נסביהודה ובבנימין ובבית אפרים ותצר לישראל מאד: 10 ויזעקו בני ישראל אל יהוה לאמר חטאנו לך ו כי עזבנו אתאלהינו ונעבד אתהבעלים: פ 11 ויאמר יהוה אל-בני ישראל הלא ממזרים ומן האמרי ומן בני עמון ומן פלשתים: 12 וצידונים ועמלק ועמון לחצו אחכם ותצעקו אלי ואשיעה אחכם: 13 ואחם עזבתם אותי ותעבדו אלהים אחרים לכן לאאוסף להושיע אתכם: 14 לכו וזעקו אל-האלהים אשר בחרתם בהם והמה יושיעו לכם בעת צרתכם: 15 ויאמרו בני-ישראל אל-יהוה חטאנו עשהאתה לנו ככלהטוב בעיניך אך הצילנו נא היום הזה: 16 ויסירו אתאלהי הנכר מקרבם ויעבדו אתיהוה ותקצר נפשם בעמל ישראל: פ 17 ויצעקו בני עמון ויחננו בגלעד ויאספו בני ישראל ויחננו במצפה: 18 ויאמרו העם שרי גלעד איש אלרעהו מי האיש אשר יחל להלחם בבני עמון יהיה לראש לכל ישרי גלעד: פ 11 ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן-אשה זונה ויולד גלעד אתיפתח: 2 ותלד אשתגלעד לו בנים ויגדלו בני-האשה ויגרשו אתיפתח ויאמרו לו לאתחנל בביתאביו כי בן-אשה אחרת אתה: 3 ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו אל-יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו: פ 4 ויהי מימים וילחמו בניעמון עמישראל: 5 ויהי כאשר נלחמו בניעמון עמישראל וילכו זקני גלעד לקחת אתיפתח מארץ טוב: 6 ויאמרו ליפתח לכה ויהייתה לנו לקצין ונלחמה בבני עמון: 7 ויאמר יפתח לזקני גלעד הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע באתם אלי עתה כאשר צר לכם: 8 ויאמרו זקני גלעד אל-יפתח לכן עתה שבנו אליך ותלכת עמנו ונלחמת בבני עמון והיית לנו לראש לכל ישרי גלעד: 9 ויאמר יפתח אלזקני גלעד אסמיכם אתם אותי להלחם בבני עמון ונתן יהוה אותם לפני אנכי אהיה לכם לראש: 10 ויאמרו זקניגלעד אל-יפתח יהוה יהיה שמע בינוחינו אםלא כדברך כן נעשה: 11 וילך יפתח עמוזקני גלעד וישימו העם אותו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח אתפלגדבריו לפני יהוה במצפה: פ 12 ויש לח יפתח מלאכים אל-מלך בניעמון לאמר מהלילי ולך פירבאת אלי להלחם בארצי: 13 ויאמר מלך בניעמון אלמלאכי יפתח כילקח ישראל אתארצי בעלותו ממזרים מארנו ועדתיבק ועדתיירדן ועתה השיב אתהן בשלום: 14 ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל-מלך בני עמון: 15 ויאמר לו כה אמר יפתח לאלקח ישראל אתארצי מואב ואתארצי בני עמון: 16 כי בעלותם ממזרים וילך ישראל במדבר עד-יסוף ויבא קדשה: 17 וישלח ישראל מלאכים אל-מלך אדום לאמר אעברהנא בארצך ולא שמע מלך אדום וגם אל-מלך מואב שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש: 18 וילך במדבר ויסב אתארצי אדום ואתארצי מואב ויבא ממזרח-שמש לארץ מואב ויחננו בעבר ארנון ולאבאו בגבול מואב כי ארנון גבול מואב: 19 ויש לח ישראל מלאכים אל-סיחון מלך-האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל נעברהנא בארצך עד-מקומי: 20 ולא-האמין סיחון אתישראל עבר בגבולו ויאסף סיחון אתפלג עמו ויחננו ביהצה וילחם עמישראל: 21 וייתן יהוה אלתישראל אתסיחון ואתפלג עמו ביד ישראל ויפסו ויירש ישראל את כל-ארצי האמרי וישב הארץ ההיא: 22 ויירשו את כל-גבול האמרי מארנון ועדתיבק ומדתימדבר ועדתיירדן: 23 ועתה יהוה אלתי ישראל הוריש אתהאמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו: 24 הלא את אשר יורישך כמוש אליהך אותו תירש ואת כל-אשר הוריש יהוה אליהנו מפנינו אותו תירש: 25 ועתה הטוב טוב אתה מכלק בן-צפור מלך מואב הרוב רב עמישראל אםלחם נלחם בהם: 26 בשבת ישראל בחשבון ובבנותיה ובבערעור ובבנותיה ובכלהערים אשר עלידי ארנון שלש מאות שנה ומדוע לאהצלחם בעת ההיא: 27 ואנכי לאחמאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי ושפט יהוה השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמון: 28 ולא שמע מלך בני עמון אלדברי יפתח אשר שלח אליו: פ

29 ותהי עליפתח רוח יהוה ויע בר את־הגלעד ואת־מנשה ויעבר את־מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמון: 30 וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם־נתון חתן את־בני עמון בידו: 31 והיה היוצא אשר יצא מדרל תי ביחי לקראתי בשוכי בשלום מבני עמון והיה ליהוה והעליתו עולה: פ 32 ויע בר יפתח אל־בני עמון להלחם בם ויתנם יהוה בידו: 33 וי' כם מערוער ועד־בואף מנית עשרים עיר ועד אבל כרמים מכה גדולה מאד ויכנעו בני עמון מפני בני ישראל: פ 34 ויבא יפתח המצפה אל־ביתו והנה בתו יצאת לקראתו בתפים ובמחלות ורק היא יחידה אינ־לו ממנו בן אורבת: 35 והיה כראותו אותה ויקרע את־בגדיו ויאמר אהה בתי הכרע הכרעתי ואת הנית בעכרי ואנכי פ ציתיפי אל־יהוה ולא אוכל לשוב: 36 ותאמר אליו אבי פציתך את־פך אל־יהוה עשה לי כאשר יצא מפך אחרי אשר עשה לך יהוה נקמות מאיבך מבני עמון: 37 ותאמר אל־אביה יעשה לי הדבר הזה הרפה ממני שנים חדשים ולאכח וירדתי על־ההרים ואבכה על־בתולי אנכי (ורעיתי) [ורעותי]: 38 ויאמר לבי וישלח אותה שני חדשים ו תלך היא ורעותיה ותבך על־בתוליה על־ההרים: 39 והיו מקוין שנים חדשים ותשב אל־אביה ויעש לה את־נדרו אשר נדר והיא לא־ידעה איש ותרחיק בישראל: 40 מימיו! ימימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת־יפתח הגלעדי ארבעת ימים בשנה: ס

12 ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדוע! עברת! להלחם בבני־עמון ולנו לא קראת ללכת עמך ביהך נשך עליך באש: 2 ויאמר יפתח אליהם איש ריב הייתי א ני ועמי ובני־עמון מאד ואעק אתכם ולא־הושעתם אותי מידם: 3 ואראה כִּי־אינך מושיע ואשימה נפ שי בכפי ואעברה אל־בני עמון ויתנם יהוה בידו ולמה עליהם אלי היום הזה להלחם בי: 4 ויקבץ יפתח את־כל־אנשי גלעד וילחם את־אפרים ויכו אנשי גלעד את־אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם גלעד בתוך אפרים בתוך מנשה: 5 וילכד גלעד את־מעברות הירדן לאפרים והיה כי יאמרו פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי־גלעד האפרתי אתה ויאמרו לא: 6 ויאמרו לו אמרנא שבלת ויאמר סבלת ולא יכין לדבר כן ויאחזו אותו וישקטוהו אל־מעברות הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים ושנים אלף: 7 וישפט יפתח את־ישראל שש שנים וימת יפתח הגלעדי ויקבר בערי גלעד: פ 8 וישפט אחריו את־ישראל אבצן מבית לחם: 9 ויהי־לו שלשים בנים ושל שים בנות שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן־החוץ וישפט את־ישראל שבע שנים: 10 וימת אבצן ויקבר בבית לחם: פ 11 וישפט אחריו את־ישראל אלון הזבולני וישפט את־ישראל עשר שנים: 12 וימת אלון הזבולני ויקבר באילון בארץ זבולן: פ 13 וישפט אחריו את־ישראל עבדון ברהלל הפרעוני: 14 ויהי־לו ארבעים בנים ושלשים בני בנים רכבים על־שבעים ערים וישפט את־ישראל שמונה שנים: 15 וימת עבדון ברהלל הפרעוני ויקבר בפרעתון בארץ אפרים בהר העמלקי: פ 13 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד־פלשתים ארבעים שנה: פ 2 והי' איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה: 3 וירא מלאך־יהוה אל־האשה ויאמר אליה הנה־נא את־עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן: 4 ועתה השמרי נא ואל־תשתי יין ושכר ואל־תאכלי כל־טמא: 5 כי הנך הרה וילדת בן ומורה לא־יעלה על־ראשו כי־נזיר אלהים יהיה הנער מן־הבטן והוא יחל להושיע את־ישראל מיד פלשתים: 6 ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלהים נורא מאד ולא שאלתיו אי־מנה הוא ואת־שמו לא־הגיד לי: 7 ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל־תשתי יין ושכר ואל־תאכלי כל־טמא כי־נזיר אלהים יהיה הנער מן־הבטן עד־יום מותו: פ 8 ויעתר מנוח אליהוה ויאמר בי אדוני איש האל הים אשר שלחת ובוא־נא עוד אלינו ויורנו מה־נעשה לגער היולד: 9 וישמע האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד אל־האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה: 10 ותמהר האשה ותצן ותגד לאישה ותאמר אליו הנה נראה אל האיש אשר־בא בזם אלי: 11 ויבס וילך מנוח אחריו ויבא אל־האיש ויאמר לו האתה האיש אשר־דברת אל־האשה ויאמר אני: 12 ויאמר מנוח עתה יבא דברך מה־יהיה משפט־הנער ומעשהו: 13 ויאמר מלאך יהוה אל־מנוח מפל אשר־אמרתי אל־האשה תשמר: 14 מפל אשר־יצא מנפן הין לא תאכל ויין ושכר אל־תשת וכל־טמא אל־תאכל כל אשר־צויתיה תשמר: 15 ויאמר מנוח אל־מלאך יהוה

נעצרה־נָא אוֹתָךְ וְנַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ נְדִי עֵינִים: 16 וַיֹּאמֶר מֶלֶאךְ יְהוָה אֶל־מְנוּחַ אֶסְתַּעֲצֵרְנִי לֹא־אֲכַל בְּלֶחְמֶךָ וְאֶסְתַּעֲשֶׂה עִלָּה לִיהוָה תַּעֲלֶנָּה כִּי לֹא־יָדַע מְנוּחַ כִּי־מֶלֶאךְ יְהוָה הוּא: 17 וַיֹּאמֶר מְנוּחַ אֶל־מֶלֶאךְ יְהוָה מִי שָׂמַךְ כִּי־יָבֹא (דְּבָרִיךָ) וְכִדְבָרְךָ וְכִדְבָרְךָ: 18 וַיֹּאמֶר לוֹ מֶלֶאךְ יְהוָה לָמָּה זֶה תִּשְׁאַל לִשְׁמִי וְהוּא־פָּלִיא: ס 19 וַיִּקַּח מְנוּחַ אֶת־נְדִי הָעֵינִים וְאֶת־הַמְּנוּחָה וַיַּעַל עַל־הַצֹּר לִיהוָה וּמִפֶּלֶא לַעֲשׂוֹת וּמְנוּחַ וְאִשְׁתּוֹ רֹאִים: 20 וַיְהִי בַעֲלוֹת הַלֵּילָב מִן עַל הַמִּזְבֵּחַ הַשְּׂמִימָה וַיַּעַל מֶלֶאךְ־יְהוָה בְּלֵילָב הַמִּזְבֵּחַ וּמְנוּחַ וְאִשְׁתּוֹ רֹאִים וַיַּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם אֶרֶצָה: 21 וְלֹא־סָפַךְ עוֹד מֶלֶאךְ יְהוָה לַהֲרֹאֶה אֶל־מְנוּחַ וְאֶל־אִשְׁתּוֹ אִזְּ דָּעַ מְנוּחַ כִּי־מֶלֶאךְ יְהוָה הוּא: 22 וַיֹּאמֶר מְנוּחַ אֶל־אִשְׁתּוֹ מוֹת נָמוּת כִּי אֱלֹהִים רָאִינוּ: 23 וְתֹאמַר לוֹ אִשְׁתּוֹ לוֹ חֲפִץ יְהוָה לְהַמִּיתֵנוּ לֹא־לָקַח מִנְּדֵנוּ עִלָּה וּמְנוּחָה וְלֹא הִרְאֵנוּ אֶת־כָּל־אֱלֹה וְכַעַת לֹא הַשְׂמִיעֵנוּ כְּזֹאת: 24 וְתִלְדַּר הָאִשָּׁה בֶּן וְתִקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שְׂמִשׁוֹן וַיִּגְדַּל הַנַּעַר וַיִּכְרַכְהוּ יְהוָה: 25 וְתַחַל רֹחַ יְהוָה לַפְּעָמִים בְּמַחֲנֵה־בֶן בִּין צִרְעָה וּבִין

אֶשְׁתָּאֵל: פ 14 וַיִּרְדַּ שְׂמִשׁוֹן תַּמְנָתָה וַיִּרְא אִשָּׁה בְּתַמְנָתָה מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים: 2 וַיַּעַל וַיִּגְדַּר לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ וַיֹּאמֶר אִשָּׁה רְאִיתִי בְּתַמְנָתָה מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים וְעַתָּה כְּחִרְאוֹתָה לִי לְאִשָּׁה: 3 וַיֹּאמֶר לוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ הֵאֵין בְּנוֹת אַחִיךָ וּבְכַל־עַמִּי אִשָּׁה כִּי־אֵתָה הוֹלֵךְ לִקְחַת אִשָּׁה מִפְּלִשְׁתִּים הָעַרְלִים וַיֹּאמֶר שְׂמִשׁוֹן אֶל־אָבִיו אוֹתָהּ קָחְלִי כִּי־הִיא יִשְׂרָהּ בְּעֵינִי: 4 וְאָבִיו וְאִמּוֹ לֹא יָדָעוּ כִּי מִיָּהוּנָה הִיא כִּי־תִאֲנָה הוּא־מִבְּכָשׁ מִפְּלִשְׁתִּים וְכַעַת הָיְתָה פְּלִשְׁתִּים מִשְׁלִים בִּישְׂרָאֵל: 5 פ וַיִּרְדַּ שְׂמִשׁוֹן וְאָבִיו וְאִמּוֹ תַּמְנָתָה וַיָּבֹאוּ עַד־כְּרָמִי תַּמְנָתָה וְהָנָה כְּפִיר אֲרוֹת שָׁאֵן לִקְרֹאתָה: 6 וְתַצְלַח עָלָיו רֹחַ יְהוָה וַיִּשְׁסַעְהוּ וַיִּשְׁסַעְהוּ הַנְּדִי וּמִאֲוִמָּה אֵין בִּידָו וְלֹא הִגִּיד לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה: 7 וַיִּרְדַּר לְאִשָּׁה וַחֲשִׁיר בְּעֵינֵי שְׂמִשׁוֹן: 8 וַיֵּשֶׁב מִיָּמִים לִקְחָתָהּ וַיִּסֵּר לְרֹאוֹת אֵת מַפְלַת הָאֲרוֹתָהּ וְהָנָה עֶדֶת דְּבוּרִים בְּנוֹת הָאֲרוֹתָהּ וַיִּדְבֹּשׁ: 9 וַיִּרְדְּהוּ אֶל־כְּפִיו וַיִּלְךְ הַלּוֹךְ וְאָכַל וַיִּלְךְ אֶל־אָבִיו וְאֶל־אִמּוֹ וַיִּתֵּן לָהֶם וַיֹּאכְלוּ וְלֹא־הִגִּיד לָהֶם כִּי מִנְּיוֹת הָאֲרוֹתָהּ רָדָה הַדְּבֹשׁ: 10 וַיִּרְדַּר אֲבִיהוּ אֶל־הָאִשָּׁה וַיַּעַשׂ שָׁם שְׂמִשׁוֹן מִשְׁתָּה כִּי כֵן יַעֲשׂוּ הַבְּחוּרִים: 11 וַיְהִי כִּרְאוֹתָם אוֹתוֹ וַיִּקְחוּ שְׁלֹשִׁים מָרְעִים וַיְהִיו אִתּוֹ: 12 וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׂמִשׁוֹן אַחֲוֵה־נָא לָכֶם חִידָה אֶסְתַּחֲדַךְ תַּחֲנִידוּ אוֹתָהּ לִי שְׁבַעַת יָמִי הַמִּשְׁתָּה וּמִצָּאתָם וְנָתַתִּי לָכֶם שְׁלֹשִׁים סְדִינִים וּשְׁלֹשִׁים חֲלִפּוֹת בְּנִדָּים: 13 וְאִסְרָא תוֹכְלוּ לְהַגִּיד לִי וְנָתַתֶּם אִתָּם לִי שְׁלֹשִׁים סְדִינִים וּשְׁלֹשִׁים חֲלִפּוֹת בְּנִדָּים וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲנִידָה חִידָתְךָ וְנִשְׁמַעְנָה: 14 וַיֹּאמֶר לָהֶם מִהָאֲכָל יֵצֵא מֵאֲכָל וּמִעַי יֵצֵא מִתּוֹק וְלֹא יִכְלוּ לְהַגִּיד הַחִידָה שְׁלֹשַׁת יָמִים: 15 וַיְהִי בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיֹּאמְרוּ לְאִשְׁת־שְׂמִשׁוֹן פְּתִי אֶת־אִשְׁךָ וַיִּגְדַּרְנָה אֶת־הַחִידָה פֶּן־יִשְׁרָף אוֹ תֵּךְ וְאֶת־בֵּית אָבִיךָ בָּאֵשׁ הַלִּירִשְׁנוּ קְרָאתָם לָנוּ הֵלֵא: 16 וְתַבֵּךְ אִשְׁת־שְׂמִשׁוֹן עָלָיו וְתֹאמַר רַק־שְׁנֵאתִנִּי וְלֹא אֶהְבֵּתִנִּי הַחִידָה חִידָת־לִבִּנִי עָמִי וְלִי לֹא הִגִּדתָהּ וַיֹּאמֶר לָהּ הִנֵּה לְאָבִי וּלְאִמִּי לֹא הִגִּדתָהּ וְלָךְ אֲנִיד: 17 וְתַבֵּךְ עָלָיו שְׁבַעַת הַיָּמִים אֶשְׁרֵהֶנָּה לָהֶם הַמִּשְׁתָּה וַיִּתְּנוּ בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּגְדַּרְלָהּ כִּי הִצִּיקְתָהּ וְתַגִּיד הַחִידָה לִבְנֵי עַמָּהּ: 18 וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֲנִשִּׁי הָעִיר בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי בְּטָרֶם יָבֹא הַחֲסִיסָה מִהַ־מִּתּוֹק מִדְּבֹשׁ וּמִה עַי מֵאִרִי וַיֹּאמֶר לָהֶם לֹאֵל חֲרַשְׁתֶּם בַּעֲגֻלָּתִי לֹא מִצָּאתָם חִידָתִי: 19 וְתַצְלַח עָלָיו רֹחַ יְהוָה וַיִּרְדַּר אֶשְׁקֹלוֹ וַיִּךְ מֵתָם שְׁלֹשִׁים אִישׁ וַיִּקַּח אֶת־חֲלִיצוֹתָם וַיִּתֵּן חֲלִיפּוֹת לְמַגִּידֵי הַחִידָה וַיַּחַר אָפוּ וַיַּעַל בֵּית אָבִיהוּ: פ 20 וְתָהִי אִשְׁת־שְׂמִשׁוֹן לְמַרְעָהוּ אֲשֶׁר רָעָה לוֹ:

15 וַיְהִי מִיָּמִים בֵּימֵי קִצְר־חַטִּים וַיַּפְקֵךְ שְׂמִשׁוֹן אֶת־אִשְׁתּוֹ בְּנִדֵי עֵינִים וַיֹּאמֶר אָבָהּ אֶל־אִשְׁתּוֹ הַחֲדָרָה וְלֹא־נָתַנִּי אָבִיךָ לְבֹאוֹ: 2 וַיֹּאמֶר אָבִיךָ אָמַר אֲמַרְתִּי כִּי־שָׂנֵא שְׁנֵאתָה וְאֶת־נָתַנָּה לְמַרְעֶךָ הֵלֵא אַחֲתָהּ הַקְּטָנָה טוֹבָה מִמֶּנָּה תַּהֲיֶנָּה לָךְ תַּחֲתֶיהָ: 3 וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׂמִשׁוֹן נִקִּיתִי הַפַּעַם מִפְּלִשְׁתִּים כִּי־עָשָׂה אֲנִי עִמָּם רָעָה: 4 וַיִּלְךְ שְׂמִשׁוֹן וַיִּלְכַּד שְׁלֹש־מֵאוֹת שׁוֹעֲלִים וַיִּקַּח לְפָדִים וַיַּפֵּן זָבִב אֶל־זָבִב וַיִּשֶׁם לְפִיד אֶחָד בֵּין־שְׁנֵי הַזָּבִיבֹת בַּתּוֹךְ: 5 וַיִּבְעֶר־אֵשׁ בַּלְּפִידִים וַיִּשְׁלַח בְּקִמּוֹת פְּלִשְׁתִּים וַיִּבְעֶר מִגְדִּישׁ וְעַד־קֶמָה וְעַד־כְּרֶם וְתִי: 6 וַיֹּאמְרוּ פְּלִשְׁתִּים מִי עָשָׂה זֹאת וַיֹּאמְרוּ שְׂמִשׁוֹן חֲתָן הַתַּמְנִי כִּי לָקַח אֶת־אִשְׁתּוֹ וַיִּתְּנָה לְמַרְעָהוּ וַיַּעַל פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁרְפוּ אוֹתָהּ וְאֶת־אָבִיךָ בָּאֵשׁ: 7 וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׂמִשׁוֹן אֶסְתַּעֲשׂוּן כְּזֹאת כִּי אֶסְתַּעֲשׂוּן כִּכֶּם וְאֶחָד אַחֲדָל: 8 וַיִּךְ אוֹתָם שׁוֹק עַל־יָרֵךְ מִכָּה גְדוֹלָה וַיִּרְדַּר וַיֵּשֶׁב בְּסַעֲרָה סָלַע עֵיטִים: ס 9 וַיַּעַל פְּלִשְׁתִּים וַיַּחֲנוּ בִּיהוּדָה וַיִּגְשׁוּ בִלְחִי: 10 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ יְהוּדָה לָמָּה עֲלִיתָם עָלֵינוּ וַיֹּאמְרוּ לְאִסּוֹר אֶת־שְׂמִשׁוֹן עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת לוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לָנוּ: 11 וַיִּרְדּוּ שְׁלֹשַׁת אֲלָפִים אִישׁ מִיְּהוּדָה אֶל־סַעֲרָה סָלַע עֵיטִים וַיֹּאמְרוּ לְשְׂמִשׁוֹן הֵלֵא יָדְעָתָ כִּי־מִשְׁלִים בְּנוֹ פְּלִשְׁתִּים וּמִה־זֶּה זֹאת עָשִׂיתָ לָנוּ וַיֹּאמֶר לָהֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לִּי כֵן עָשִׂיתָ

להם: 12 ויאמרו לו לאסרך וירדנו לחתך ביר-פלשתים ויאמר להם שמשון השבעו לי פתפנעון כי אתם: 13 ויאמרו לו לאמר לא כיאסר נאסרך ונתנוך בידם והמת לא נמיתך ויאסרוהו בשנים עבתיים חדשים ויעלוהו מן-הסלע: 14 הואבא עד-לחי ופלשתים הריעו לקראתו ותצלח עליו רוח יהוה ותהינה העבתיים אשר על-זיועותיו כפשתים אשר בערו באש וימסו אסוריו מעל ידיו: 15 וימצא לחי-חמור טריה וישלח ידו ויפקח ויך בה אלף איש: 16 ויאמר שמשון בלחי החמור חמור חמתיים בלחי החמור הפיתי אלף איש: 17 ויהי ככלתו לדבר וישלך הלחי מידו ויקרא למקום ההוא רמת לחי: 18 ויצא מאד ויך רא אליהנה ויאמר אתה נתת בידעכךך את-התשובה הנדלה הזאת ועתה אמות בצמא ונפלת ביד הערלים: 19 ויבקע אלהים את-המכתש אשר-בלחי ויצאו ממנו מים וישת ותשב רוחו ויהי על-כךו קרא שמה עין הקורא אשר בלחי עד היום הזה: 20 וישפט את-ישראל בימי פלשתים עשרים שנה: פ 16 וילך שמשון עזה ויראשם אשה זונה ויבא אליה: 2 לעזתים) לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויאריבו-לו כל-הלילה בעער העיר ויתחרשו כל-הלילה לאמר עד-אור הבקר והרגנוה: 3 וישכב שמשון עד-חצי הלילה ויקם בחצי הלילה ויאחז בדלתות שער-העיר ובשתי המזוזות ויס עם עס-הברית וישם על-כתפיו ויעלם אל-ראש ההר אשר על-פני חברון: פ 4 ויהי אחרי-כן ויאהב אשה בנחל שרק ושמה דלילה: 5 ויעלו אליה סרני פלשתים ויאמרו לה פתי אותו וראי במה כחו גדול ובמה נוכל לו ואסרגוה לענתו ואנחנו נתן-לך איש אלף ומאה כסף: 6 ותאמר דלילה אל-שמשון הנידהנא לי במה כחך גדול ובמה תאסר לענותך: 7 ויאמר אליה שמשון אם-יאסרני בשבעה יתרים לחים אשר לא-תחרבו וחליתי והייתי כאחד האדם: 8 ויעלו-לה סרני פלשתים שבעה יתרים לחים אשר לא-תחרבו ותאסרוהו בהם: 9 והארב ישב לה בחדר ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וינתק את-היתרים כאשר ין חק פתילה-נערת בהריחו אש ולא נודע כחו: 10 ותאמר דלילה אל-שמשון הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים עתה הנידהנא לי במה תאסר: 11 ויאמר אליה אם-אסור יאסרוני בעבתיים חדשים אשר לא-נעשה בהם מלאכה וחליתי והייתי כאחד האדם: 12 ותקח דלילה עבתיים חדשים ותאסרוהו בהם ותאמר אליו פלש תים עליך שמשון והארב ישב בחדר וינתקם מעל זרעתי כחוט: 13 ותאמר דלילה אל-שמשון עדהנה ה תלת בי ותדבר אלי כזבים הנידה לי במה תאסר ויאמר אליה אם-תארגני את-שבע מחלפות ראשי עס-המסכת: 14 ותתקע בידך ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וייקץ משנתו ויסע את-היתד הארג ואת-המסכת: 15 ותאמר אליו איך תאמר את-היתד ולבך אין אתי זה שלש פעמים תתלת בי ולא-תגדת לי במה כחך גדול: 16 ויהי כידהציקה לו בדבריה כל-הימים ותאלצוהו ותקצר נפשו למות: 17 ויגדלה את-פל-לבו ויאמר לה מורה לא-עלה על-ראשי כי-נזיר אלהים אני מבטן אמי אם-גלחתי וסר ממני כחי וחליתי והייתי ככל-האדם: 18 ותרא דלילה כיהניד לה את-פל-לבו ותשלח ותקרא לסרני פלשתים לאמר עלו הפעם כיהניד (לה) [לך] את-פל-לבו ועלו אליה סרני פלשתים ויעלו הכסף בידם: 19 ותישגוהו על-ברכיה ותקרא לאיש ותנלח את-שבע מחלפות ראשו ותחל לענותו ויסר כחו מעליו: 20 ותאמר פלשתים עליך שמשון ויקץ משנתו ויאמר אצא כפעם ונאנער והוא לא ידע כי יהוה סר מעליו: 21 ויאחזוהו פלשתים וינקרו את-עיניו ויורידו אותו עזה ויאסרוהו בגחשתים ויהי טוחן בבית (האסירים) (והאסורים): 22 ויחל שער-ראשו לצמח כאשר גלח: פ 23 וסרני פלשתים נאספו לזבח זבח-גדול לדגון אלהיהם ולשמחה ויאמרו נתן אלהינו בידנו את שמשון אויבנו: 24 ויראו אתו העם ויהללו את-אלהיהם כי אמרו נתן אלהינו בידנו את-אויבנו ואת מחרב ארצנו ואשר הרבה את-חללינו: 25 ויהי (כי) (טוב) (בטוב) לבם ויאמרו קראו לשמשון וישחקלנו ויקראו לשמשון מבית (האסירים) (והאסורים) ויצחק לפניהם ויעמידו אותו בין העמודים: 26 ויאמר שמשון אליהנער המחזיק בידו הניחה אותי (והימשני) [והמשני] את-העמודים אשר הבית נכון עליהם ואשען עליהם: 27 והבית מ לא האנשים והנשים ושמה כל סרני פלשתים ועל-הננ כשלשת אלפים איש ואשה הראים בשחוק שמשון: 28 ויקרא שמשון אליהנה ויאמר ארני יהוה זכרני נא וחזקני נא אך הפעם הזה האלהים ואנקמה נקם-אחת משתי עיני מפלשתים: 29 וילפת שמשון את-שניו עמודי התוך אשר הבית נכון עליהם ויסמך עליהם אחד בימינו ואחד בשמאלו: 30 ויאמר שמשון תמות נפשי עם-פלשתים ויט בכח ויפל הבית על-הסרנים

ועל-כל-העם אשר-בנו והיו המתים אשר המית במותו רבים מאשר המית בחייו: 31 וירדו אחיו וכל-בית אביהו וישאו אתו ויעלו ויקברו אותו בין צרעה ובין אשתאל בקבר מנוח אביו והוא שפט את-ישראל עשרים שנה: פ 17 ויהי-איש מה-ראפרים ושמו מיכיהו: 2 ויאמר לאמו אלף ומאה הכסף אשר לקח-לך (ואת) [ואת] אלית וגם אמרת באזני הנה-הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו ברוך בני ליהוה: 3 וישב את-אלף ומאה הכסף לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי את-הכסף ליהוה מנדי לבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך: 4 וישב את-הכסף לאמו ותקח אמו מאתים כסף ותתנהו לצורף ויעשהו פסל ומסכה והיו בבית מיכיהו: 5 והאיש מיכה לו בית אלהים ויעש אפוד ותרפים וימלא את-יד אחד מבניו ויהי-לו לכהן: 6 בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה: פ 7 ויהי-נער מבית לחם יהודה ממשפחת יהודה והוא לו והוא גרשם: 8 וילך האיש מהעיר מבית לחם יהודה לגור באשר ימצא ויבא ה-ראפרים עד-בית מיכה לעשות דרכו: 9 ויאמר-לו מיכה מאין תבוא ויאמר אליו לוי אנכי מבית לחם יהודה ואנכי הלך לגור באשר אמצא: 10 ויאמר לו מיכה שבה עמדי והיה-לי לאב ולכהן ואנכי את-לך ע שרת כסף לימים וערך בגדים ומחתך וילך הלוי: 11 ויואל הלוי לשבת את-האיש והי הנער לו כאחד מבניו: 12 וימלא מיכה את-יד הלוי ויהי-לו הנער לכהן בבית מיכה: 13 ויאמר מיכה עתה ידעתי כי-יטיב יהוה לי כי היה-לי הלוי לכהן: 18 בימים ההם אין מלך בישראל ובימים ההם שבט הדני מבקש-לו נחלה לשבת כי לא-נפלה לו עד-היום ההוא בתוך-שבטי ישראל בנחלה: ס 2 וישלחו בני-דן ממשפח תם חמשה אנשים מקצותם אנשים בני-חיל מצרעה ומאשתאל לרגל את-הארץ ולחקרה ויאמרו אלהם לכו חקרו את-הארץ ויבאו ה-ראפרים עד-בית מיכה וילינו שם: 3 המה עסבי בית מיכה והמה הכירו את-קול הנער הלוי ויסורו שם ויאמרו לו מיהביאך הלא ומה-אתה עשה בזה ומה-לך פה: 4 ויאמר אלהם כזה וכזה עשה לי מיכה וישפרני ואהי-לו לכהן: 5 ויאמרו לו שאל-נא באלהים ונדעה התצלית דרכנו אשר אנחנו הולכים עליה: 6 ויאמר להם הנה לכו לשלום נכח יהוה דרככם אשר תלכו-בה: פ 7 וילכו חמשת האנשים ויבאו לישה ויראו את-העם אשר-בקרבא יושבת לבטח כמשפט צדנים שקטו ובטח ואין-מכלים דבר בארץ יורש עזר ורחקים המה מצדנים ודבר אין-להם עמ-אדם: 8 ויבאו אל-אחיהם צרעה ומאשתאל ויאמרו להם אחיהם מה אתם: 9 ויאמרו קומה ונעלה עליהם כי ראינו את-הארץ והנה טובה מאד ואתם מחשים אלה-תעצלו ללכת לבא לרשת את-הארץ: 10 כבאכם תבואו אל-עם בטח והארץ רחבת ידים כי-נחמה אלהים בידכם מקום אשר אין-שם מחסור כל-דבר אשר בארץ: 11 ויסעו משם ממשפחת הדני מצרעה ומאשתאל שש-מאות איש חגור כלי מלחמה: 12 ויעלו ויחנו בקרית יערים ביהודה על-פן קראו למקום ההוא מהנה-דן עד היום הזה הנה אחרי קרית יערים: 13 ויעברו משם ה-ראפרים ויבאו עד-בית מיכה: 14 ויענו חמשת האנשים ההלכים לרגל את-הארץ ליש ויאמרו אל-אחיהם הירעתם כי יש בביתם האלה אפוד ותרפים ופסל ומסכה ועתה דעו מה-תעשו: 15 ויסורו שמה ויבאו אל-בית-הנער הלוי בית מיכה וישאלו-לו לשלום: 16 ושש-מאות איש חגורים כלי מלחמה נצבים פתח השער אשר מבני-דן: 17 ויעלו חמשת האנשים ההלכים לרגל את-הארץ באו שמה לקחו את-הפסל ואת-האפוד ואת-התרפים ואת-המסכה והכהן נצב פתח השער ושש-מאות האיש החגור כלי המלחמה: 18 ואלה באו בית מיכה ויקחו את-פסל האפוד ואת-התרפים ואת-המסכה ויאמר אליהם הנהן מה אתם עשים: 19 ויאמרו לו החרש שים-ידך על-פיך ולך עמנו והיה-לנו לאב ולכהן הטוב והיחך כהן לבית איש אחד או היתוך כהן לשבט ולמשפחה בישראל: 20 וייטב לב הנהן ויקח את-האפוד ואת-התרפים ואת-הפסל ויבא בקרב העם: 21 ויפנו וילכו ושימו את-השף ואת-המקנה ואת-הכבוד והפניהם: 22 המה הרחיקו מבית מיכה והאנשים אשר בביתם אשר עסבי בית מיכה נזעקו וידבקו את-בני-דן: 23 ויקראו אל-בני-דן ויסבו פניהם ויאמרו למיכה מה-לך כי נזעקת: 24 ויאמר את-אלהי אשר-עשיתי לקחתם ואת-הכהן ותלכו ומה-לי עוד ומה-זה תאמרו אלי מה-לך: 25 ויאמרו אליו בני-דן אלה-תשמע קולך עמנו פריפגענו ככלם אנשים מרי נפש ואספתה נפשך ונפש ביתך: 26 וילכו בני-דן לדרכם וירא מיכה כי-רחקים המה ממנו ויפן וישב אל-ביתו: 27 והמה לקחו את

אשר עשה מיכה ואת־הכהן אשר היה־לו ויבאו על־ליש על־עם שקט ובטח ויכו אותם לפי־הרב ואת־העיר שרפו באש: 28 ואין מציל כי רחוקה־היא מצידון ודבר אין־להם עסאדם והיא בעמק אשר לבית־רחוב ויבנו את־העיר וישבו בה: 29 ויקראו שם־העיר דן בשם דן אביהם אשר יולד לישראל ואולם ליש שם־העיר לראשנה: 30 ויקימו להם בני־דן את־הפסל ויהונתן בן־נרשם בן־מנשה הוא ובניו היו כהנים לשבט הדני עד־יום גלות הארץ: 31 וישימו להם את־פסל מיכה אשר עשה כלימני היות בית־האלהים

בשלה: פ 19 ויהי בימים ההם וימלך אין בישראל ויהיו איש לוי גר בירכתי הר־אפרים ויבחרלו אשה פילגש מבית לחם יהודה: 2 ותזנה עליו פילגשו ותלך מאתו אל־בית אביה אל־בית לחם יהודה ותהי־שם ימים ארבעה חדשים: 3 ויקם אישה וילך אחריה לדבר על־לבה (להשיבה) ונערו עמו וצמד חמרים ותביאהו בית אביה ויראהו אבי הנערה וישמח לקראתו: 4 ויחזקבו חתנו אבי הנערה וישב אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם: 5 ויהי ביום הרביעי וישפיו בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה אל־חתנו סעד לבך פת־לחם ואחר תלכו: 6 וישבו ויאכלו שניהם ויחדו וישתו ויאמר אבי הנערה אל־האיש האל־נא ולן ויטב לבך: 7 ויקם האיש ללכת ויפצרו בו חתנו וישב וילן שם: 8 וישכם בבקר ביום החמישי ללכת ויאמרו אבי הנערה סעד־נא לבכך והתמהמהו עד־נשות היום ויאכלו שניהם: 9 ויקם האיש ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמרו לו חתנו אבי הנערה הנה נא רפה היום לערב לינ־נא הנה חנות היום לן פה וישב לבכך והשכמתם מחר לדרכם והלכת לאהלך: 10 ולא־אכה האיש ללון ויקם וילך ויבא עד־נצח יבוס היא ירושלם ועמו צמד חמורים כבושים ופילגשו עמו: 11 הם עשר־יבוס והיום רך מאד ויאמר הנער אל־אדניו לכה־נא ונסורה אל־עיר־היבוס הזאת ונלן בה: 12 ויאמר אליו אדניו לא נסור אל־עיר נכרי אשר לא־מבני ישראל הנה ועברנו עד־נבעה: 13 ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד המקומות ולנו בנבעה או ברמה: 14 ויעברו וילכו ותבא להם השמש אצל הנבעה אשר לבנימין: 15 ויסרו שם לבוא ללון בנבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואין איש מאספ־אותם הביתה ללון: 16 והנהו איש זקן בא מן־משעו מן־השדה בערב והאיש מחר אפרים והוא־גֵר בנבעה ואנשי המקום בני ימיני: 17 וישא עיניו וירא את־האיש הארח ברחוב העיר ויאמר האיש הזקן אנה חלך ומאין תבוא: 18 ויאמר אליו עברים אנחנו מבית־לחם יהודה עד־ירכתי הר־אפרים משם אנכי ואלך עד־בית לחם יהודה ואת־בית יהוה אני הלך ואין איש מאספ־אותי הביתה: 19 וגם תכן גס־מספוא יש לחמורינו וגם לחם ויין יש־לי ולא־מתך ולנער עס־עבדך אין מחסור כל־דבר: 20 ויאמר האיש הזקן שלום לך רק כל־מחסורך עלי רק ברחוב אל־תלן: 21 ויביאהו לביתו (ויבול) (ויבול) לחמורים וירחצו רגליהם ויאכלו וישתו: 22 המה מישיבים את־לבם והנה אנשי העיר אנשי בני־בליעל נסבו את־הבית מתדפקים על־הדלת ויאמרו אל־האיש בעל הבית הזקן לאמר הוצא את־האיש אשר־בא אל־ביתך ונדענו: 23 ויצא אליהם האיש בעל הבית ויאמר אליהם אל־אחי אל־תרעו נא אחרי אשר־בא ה־איש הזה אל־ביתי אל־תעשו את־הנבלה הזאת: 24 הנה בתי הבחולה ופילגשו אוציאה־נא אותם וענו אותם ועשו להם טוב בעיניכם ול איש הזה לא תעשו דבר הנבלה הזאת: 25 ולא־אבו האנשים לשמע לו ויחזק האיש בפילגשו ויצא אליהם הזקן וידעו אותה ויתעללו־בה כל־הלילה עד־הבקר וישלחוה (בעלות) (בעלות) השחר: 26 ותבא האשה לפנות הבקר ותפל פתח בית־האיש אשר־אדוניה שם עד־האור: 27 ויקם אדניה בבקר ויפתח דלתות הבית ויצא ללכת לדרכו והנה האשה פילגשו נפלה פתח הבית וידיה על־הסף: 28 ויאמר אליה קומי ונלכה ואין ענה ויקחה על־החמור ויקם האיש וילך למקמו: 29 ויבא אל־ביתו ויקח את־המאכלת ויחזק בפילגשו וינתחה לעצמיה לשנים עשר נחלים וישלחה בכל גבול ישראל: 30 והיה כל־הראה ואמר לא־נהיתה ולא־נראתה כזאת למיום עלות בני־ישראל

מארץ מצרים עד היום הזה שימור־לכם עליה עזו ודברו: פ 20 ויצאו כל־בני ישראל ותק חל העדה כאיש אחד למדן ועד־באר שבע וארץ הנגד אל־יהודה המצפה: 2 ויחיצבו פנות כל־העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלהים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב: 3 פ וישמעו בני בנימין כדעלו בני־ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל דברו איכה נהיתה הרעה הזאת: 4 ויען האיש הלוי איש האשה הנרצחה ויאמר

הגבעה אשר לבנימין באחי אני ופילגשי ללון: 5 ויקמו עלי בעלי הגבעה ויסבו עלי את־הבית לילה אותי דמו להרג ואת־פילגשי ענו וחמת: 6 ואחו בפילגשי ואתחזה ואשלחה בכל־שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבלה בישראל: 7 הנה כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועצה היום: 8 ויקם כל־העם כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאהלו ולא נסור איש לביתו: 9 ועתה זה הדבר אשר נעשה לגבעה עליה בנוהל: 10 ולקחנו עשרה אנשים למאה לכלו שבטי ישראל ומ אה לאלף ואלף לרבבה לקחת צדה לעם לעשות לבואם לגבע בנימין ככל־הגבעה אשר עשה בישראל: 11 ויאסף כל־איש ישראל אל־העיר כאיש אחד חברים: פ 12 וישלחו שבטי ישראל אנשים בכל־שבטי בנימין לאמר מה הרעה הזאת אשר נהיתה בכם: 13 ועתה תנו את־האנשים בני־בליעל אשר בגבעה ונמיתם ונגבעה רעה מישראל ולא אבו (כך) [בנין] בנימין לשמע בקול אחיהם בני־ישראל: 14 ויאספו בני־בני מן מן־הערים הגבעה לצאת למלחמה עִם־בני ישראל: 15 ויתפקדו בני בנימין ביום ההוא מהערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב לבד מִשֵׁ בִי הגבעה התפקדו שבע מאות איש בחור: 16 מכלו העם הוֹף שבע מאות איש בחור אשר יד־ימינו כל־זה קלע באבן אל־השערה ולא יחטא: פ 17 ואיש ישראל התפקדו לבד מבנימין ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל־זה איש מלחמה: 18 ויקמו ויעלו בית־אל וישאלו באלהים ויאמרו בני ישראל מי יעלה־לנו בתחלה למלחמה עִם־בני בנימין ויאמר יהוה יהודה בתחלה: 19 ויקומו בני־ישראל בבקר ויחנו על־הגבעה: פ 20 ויצא איש ישראל למלחמה עִם־בנימין ויערכו אתם איש־ישראל מלחמה אל־הגבעה: 21 ויצאו בני־בנימין מן־הגבעה וישחיתו בישראל ביום ההוא שנים ועשרים אלף איש ארצה: 22 ויתחזק העם איש ישראל ויספו לערף מלחמה במקום אשר־ערכו שם ביום הראשון: 23 ויעלו בני־ישראל ויבכו לפני־יהוה עד־הערב וישאלו ביהוה לאמר האוסף לגשת למלחמה עִם־בני בנימין אחי ויאמר יהוה עליו אליו: פ 24 ויִקְרְבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּנֵי בִנְיָמִן בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי: 25 ויצא בנימין לקראתם מן־הגבעה ביום השני וישחיתו בבני ישראל עוד שמונת עשר אלף איש ארצה כל־אלה שלפי חרב: 26 ויעלו כל־בני ישראל וכל־העם ויבאו בית־אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצומו ביום־ההוא עד־הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה: 27 וישאלו בני־ישראל ביהוה וישם ארון ברית האלהים בימים ההם: 28 ופינחס בן־אלעזר בן־אהרן עמד לפניו בימים ההם לאמר האוסף עוד ל צאת למלחמה עִם־בני־בנימין אחי אסאחדל ויאמר יהוה עליו כי מחר אתננו בידך: 29 וישם ישראל ארבים אל־הגבעה כפעם בפעם: 31 ויצאו בני־בנימין אל־בני בנימין ביום השלישי ויערכו אל־הגבעה כפעם בפעם: 32 ויצאו בני־בנימין לקראת העם הנחקו מן־העיר ויחלו להכות מהעם חללים כפעם בפעם במסלות אשר אחת עלה בית־אל ואחת נבעה בשדה כשלים איש בישראל: 33 ויצאו בני בנימין ננפים הם לפניו כקראשנה ובני ישראל אמרו ננוסה ונתקננו מן־העיר אל־המסלות: 33 וכלו איש ישראל קמו ממקומו ויערכו בבעל תמר וארב ישראל מניח ממקומו מועדה־גבע: 34 ויבאו מנגד לגבעה עשרת אלפים איש בחור מכל־ישראל והמלחמה כבדה והם לא ידעו פִּי־נִנְעָה עליהם הרעה: פ 35 ויגף יהוה את־בנימין לפני ישראל וישחיתו בני ישראל אל בנימין ביום ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה איש כל־אלה שלף חרב: 36 ויראו בני־בנימין כי נגפו ויחיו איש־ישראל מקום לבנימין כי בטחו אל־הארב אשר שמו אל־הגבעה: 37 והארב החישו ויפשטו אל־הגבעה וימשך הארב ויך את־כל־העיר לפי־חרב: 38 והמועד הִיָּה לאיש ישראל עִם־הארב הרב להעלותם משאת העשן מן־העיר: 39 ויהפך איש־ישראל במלחמה ובנימין החל להכות חללים באיש־ישראל כשלים איש כי אמרו אך נגוף נגף הוא לפנינו כמלחמה הראשנה: 40 והמשאת החלה לעלות מן־העיר עמוד עשן ויפן בנימין אחריו והגה עלה כל־לִיל־העיר השְׁמִימָה: 41 ו איש ישראל הפך ויבהל איש בנימין כי ראה פִּי־נִנְעָה עליו הרעה: 42 ויפלו לפני איש ישראל אל־דרך המדבר והמלחמה הדיבקהו ואשר מהערים משחיתים אותו בתוכו: 43 פתרו את־בנימין הרדיפהו מנוחה הרדיכהו עד נכח הגבעה מזורח־שמש: 44 ויפלו מבנימין שמונה־עשר אלף איש את־כל־אלה אנשי־חיל: 45 ויפנו וינסו המדברה אל־סע הרמון ויעללו במסלות חמשת אלפים איש וידיבקו אחריו עד־דעם ויכו ממנו אלפים איש: 46 ויהי כל־הנפלים מבנימין עשרים וחמשה אלף איש שלף חרב ביום ההוא את־כל־אלה אנשי־חיל: 47 ויפנו וינסו המדברה אל־סע הרמון

Judges

שש מאות איש וישבו בסלע רמון ארבעה חדשים: 48 ואיש ישראל שבו אל-בני בנימן ויכנסו לפי-חרב מעיר מתם עד-בהמה עד כל-הנמצא גם כל-הערים הנמצאות שלחו
באש: פ 21 ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו לא יתן בתו לבנימן לאשה:
2 ויבא העם בית-אל וישבו שם עד-הערב לפני האלהים וישאו קולם ויבכו בכי גדול:
3 ויאמרו למה יהיה אלהי ישראל היתה זאת בישראל להפקד היום מישראל שבט אחד:
4 ויהי מוקחרת וישיקמו העם ויבנו-שם מזבח ויעלו עלות ושלמים: פ 5 ויאמרו בני ישראל מי אשר לא-עלה בקהל מפל-שבטי ישראל אל-יהוה כי השבועה הגדולה היתה לאשר לא-עלה אל-יהוה המצפה לאמר מות יומת: 6 וינחמו בני ישראל אל-בנימן אחיו ויאמרו נגדע היום שבט אחד מישראל: 7 מה-נעשה להם לנוחרים לנשים ואנחנו נשבענו ביהוה לבלתי חתול להם מבנותינו לנשים: 8 ויאמרו מי אחד משבטי ישראל אשר לא-עלה אל-יהוה המצפה והנה לא בא-איש אל-המחנה מימינו גלעד אל-הקהל:
9 ויפקד העם והנה אין-שם איש מיושבי יבש גלעד: 10 וישלחו-שם העדה שנים-עשר אלף איש מבני החיל ויצאו אותם לאמר לכו והפיתם את-יושבי יבש גלעד לפי-חרב והנשים והטף: 11 וזה הדבר אשר תעשו כל-זכר וכל-אשה ידעת משכב-זכר תחרימו: 12 וימצאו מיושבי יבש גלעד אך בע מאות נערה בתולה אשר לא-ידעה איש למשכב זכר ויביאו או תם אל-המחנה שלה אשר בארץ פנען: ס 13 וישלחו כל-העדה וידברו אל-בני בנימן אשר בסלע רמון ויקראו להם שלום: 14 וישב בנימן בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר חיו מנשי יבש גלעד ולא-מצאו להם כן: 15 והעם נחם לבנימן כי-עשה יהוה פרץ בשבטי ישראל: 16 ויאמרו זקני העדה מה-נעשה לנוחרים לנשים כי-נשמדה מבנימן אשה: 17 ויאמרו ירשת פליטה לבנימן ולא-ימחה שבט מישראל: 18 ואנחנו לא נוכל לחתול להם נשים מבנותינו כי-נשבעו בני-ישראל לאמר ארור נתן אשה לבנימן: ס 19 ויאמרו הנה חגיגה בשלו מימים ימימה אשר מצפונה לבית-אל מזרחה השמש למסלה העלה מבית-אל שכמה ומנוב לבונה: 20 ויצו וניצו את-בני בנימן לאמר לכו וארבתם בפרמים: 21 וראיתם והנה אם-יצאו בנות-שילו לחול במחלות ויצאתם מן-הפרמים וחטפתם לכם איש אשתו מבנות שילו והלכתם ארץ בנימן: 22 והיה כירבאו אבותם או אחיהם (לרוב) [לרוב] אלינו ואמרנו אליהם חנונו אותם כי לא לקחנו איש אשתו במלחמה כי לא אתם נתתם להם בעת תאשמו: ס 23 ויעשו-כן בני בנימן וישאו נשים למספרם מן-המחללות אשר גזלו וילכו וישבו אל-נחלתם ויבנו את-הערים וישבו בהם: 24 ויתהלכו משם בני-ישראל בעת ההיא איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם איש לנחלתו: 25 בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה:

I Samuel

1 ויהי איש אחד מן הרמתיים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן יריחם בן אליהוא בן אחיו בן צוץ אפרתי: **2** ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה וי' הי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים: **3** ועלה האיש ההוא מעירו מימיו למימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה ו' שם שני בני-עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה: **4** ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל-בניה ובנותיה מנות: **5** ולחנה יתן מנה אחת אפים כי אחתה אהב ויהוה סגר רחמה: **6** וכעסחה צרתה גספס בעבור הרעמה כי-סגר יהוה בעד רחמה: **7** וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה כן תעססה ותבכה ולא תאכל: **8** ויאמר לה אלקנה אישה חנה חבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים: **9** ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על-הכסא על-מוזות היכל יהוה: **10** והיא מרת נפש ותתפלל על-יהוה וכלה תבכה: **11** ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אסדרה תראה בעני אמתך וזכרתי: ולא-תשכח את-אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כלי-ימי חייו ומורה לא-יעלה על-ראשו: **12** והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את-פיה: **13** וחנה היא מדברת על-לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה: **14** ויאמר אליה עלי עד-מתי תשכרין הסירי את-יניך מעליך: **15** ותען חנה ותאמר לא אדני אשה קשת-רוח אנכי ויון ושכר לא שתיני ואשפך את-נפשי לפני יהוה: **16** אל-תתן את-אמתך לפני בת-בליעל כיר-מרב שיתי וכעסי דברתי עד-הנה: **17** ויען עלי ויאמר לבי לשלום ואלהי ישראל יתן את-שלתך אשר שאלת מעמו: **18** ותאמר תמצא שפתך חן בעיניך ותלך האשה לדרך ותאכל ופניה לא-היזילה עוד: **19** וישכמו בכרך וישתחו לפני יהוה וישבו ויבאו אל-ביתם הרמיה וידע אלקנה את-חנה אשתו ויזכרה יהוה: **20** ויהי לתקפות הימים ותהר חנה ותלד בן ותקרא את-שמו שמואל כי מיהוה שאלתי: **21** וי' על האיש אלקנה וכל-ביתו לזבח ליהוה את-זבח הימים ואת-נדרו: **22** וחנה לא עלתה כיר-אמרה לאישה עד י' מל הנער ותבאחיו ונראה את-פני יהוה וישב שם עד-עולם: **23** ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי עד-גמולך אתו אך יקם יהוה את-דברו ותשב האשה ותינק את-בנה עד-גמלה אתו: **24** ותעלהו עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמח ונגבל יין ותבאחו בית-יהוה שלו והנער נער: **25** וישחטו את-הפר ויביאו את-הנער אל-עלי: **26** ותאמר בי אדני חי נפשך אדני אני האשה הנ צבת עמכה בזה להתפלל אל-יהוה: **27** אל-הנער הזה התפללתי ונתן יהוה לי את-שאלתי אשר שאלתי מעמו: **28** וגם אנכי השאלתיו ליהוה כל-הימים אשר הזה הוא שאול ליהוה וישתחו שם ליהוה: **פ 2** ותתפלל חנה ותאמר עלן לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על-אויבי כי שמתני בישועתך: **2** אין-קדוש ביהוה כי אין בלתי ואין צור כאלהינו: **3** אל-תרבו תדברו גבהה גבהה וצא עתק מפיהם כי אל דעות יהוה (ולא) נולד נתקנו עללות: **4** קשת גברים חתים ונכשלים אזורו חיל: **5** שבקים בלחם נשכרו ורעבים חדלו עד-עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה: **6** יהוה מנחת ומחיה מוריד שאול ויעל: **7** יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף-מרומם: **8** מקים מעפר דל מאשפת רים אביון להושיב עס-נדיבים וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה מוצק ארץ ונשת עליהם תבל: **9** רגלי (חסידו) נחסידין ישמר ורשעים בחשך ידמו כיר-לא בלח וגבר-איש: **10** יהוה יחיה (מריבו) (מריבו) (עליו) (עליו) בשמים ירעם יהוה ידון אפי-ארץ ויתן-עז למלכו וירם כרן משיחו: **פ 11** וגלך אלקנה הרמיה על-ביתו והנער הזה משרת את-יהוה את-פני עלי הכהן: **12** ובני עלי בני בליעל לא ידעו את-יהוה: **13** ומשפט הכהנים את-העם כל-איש זבח זבח וגבר הכהן כבשל הבשר והמזלג שלש-השנים בידו: **14** והכה בכיור או בדיור או בקלחת או בפרור כל אשר יעלה המזלג יקח הכהן בו ככה יעשו לכל-ישראל הבאים שם בשלה: **15** גם בטרם יקטרון את-החלב ובאו נער הכהן ואמר לאיש הזבח תנה בשר לצלות לכהן ולא-יקח ממך בשר מבשל כי אסחי: **16** ויאמר אליו האיש קטר יקטריון כיום החלב וקח-לך כאשר תאנה נפשך ואמר (לו) [לא] כי עתה חתן ואם-לא לקחתי בחזקה: **17** ותהי חסאת הנערים גדולה מאד את-פני יהוה כי נאצו האנשים את מנחת יהוה: **18** ושמואל משרת את-פני יהוה נער חגור אפוד

בד: 19 ומעיל קטן תעשה-לו אמו והעלתה לו מימים ימימה בעלותה את-אישה לזבח את-זבח הימים: 20 ובדך עלי את-אלקנה ואת-אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן-האשה הזאת תחת השאלה אשר שאל ליהוה והלכו למקומו: 21 כִּי-פָקַד יהוה את-הנה ותהר ותלד שלשה-בנים ושתִּי בנוה ויגדל הנער שמואל עס־יהוה: ס 22 ועלי זקן מאד ושמע את כל-אשר יעשון בניו לכל-ישראל ו את אשר-ישכבון את-הנשים הצבאות פתח אהל מועד: 23 ויאמר להם למה תעשון כדברים האלה אשר אנכי שמע את-דברכם רעים מאת כל-העם אלה: 24 אל בני כי לוא־שובה השמעה אשר אנכי שמע מצערים עס־יהוה: 25 אס־יחטא איש לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה יחטא־איש מי יתפלל־לו ולא ישמעו לקול אביהם כִּי-תִפֹּץ יהוה להמיתם: 26 והנער שמואל הלך ויגדל וטוב גם עס־יהוה וגם עס־אנשים: ס 27 ויבא איש-אלהים אל-עלי ויאמר אליו כה אומר יהוה הנגלה נגליתִי אל־בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה: 28 ובחר אחו מכל־שבטי ישראל לי לבחון עלותו של־מזבחִי להקטיר קטרת לשאת אפוד לפני ואחנה לבית אביך את-כל־אשי בני ישראל: 29 למה תבעטו בזבחי ובמנחתי אשר צויתי מעון ותכבד את-בניך ממני להבדילאכם מראשית כל־מנחת ישראל לעמי: 30 לכן נאס־יהוה אלהי ישראל אמור אמרתי ביתך ובית אביך יתהלכו לפני עד־עולם ועתה נאס־יהוה חלילה לי כִּי־מכבדי אכבד ובזו וקל: 31 הנה ימים באים ויגדעתי את־העדר ואת־זרע בית אביך מהיות זקן בביתך: 32 והבטת צר מעון בכל אשר־יוסיב את־ישראל ולא־יהיה זקן בביתך כל־הימים: 33 ואיש לא־אכרית לך מעם מזבחי לכלות את־עיניך ולא־דיב את־נפשך וכל־מרבית ביתך ימותו אנשים: 34 וזה־לך האות אשר יבא אל־שני בניך אל־חפני ופינתס ביום אחד ימותו שניהם: 35 והקימתי לי כהן נאמן כאשר בלבבי ובנפשי יעשה ובניתי לו בית נאמן והתהלך לפני־משיחי כל־הימים: 36 והיה כל־הנותר בביתך יבוא להשתחות לו לאגורת כסף וכפר־לחם ואמר ספחני נא אל־אחת הכהנות לאכל פת־לחם: ס 3 והנער שמואל משרת את־יהוה לפני עלי ודבר־יהוה הנה יקר בימים ההם אין חזון נפרץ: ס 2 והי ביום ההוא ועלי שכב במקומו (ועינו) (ועינו) החלו כחות לא יוכל לראות: 3 ונָר אלהים טרם יבֹּה ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר־שם ארון אלהים: פ 4 ויקרא יהוה אל־שמואל ויאמר הנני: 5 ויִרָץ אל־עלי ויאמר הנני כִּי־קראת לי ויאמר לא־קראתי שוב שכב וילך וישכב: ס 6 ויסף יהוה קרא עוד שמואל ויקם שמואל וילך אל־עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא־קראתי בני שוב שכב: 7 ושמואל טרם ידע את־יהוה וטרם יגלה אליו דבר־יהוה: 8 ויסף יהוה קרא־שמואל בשלשית ויקם וילך אל־עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויגב עלי כי יהוה קרא לנער: 9 ויאמר עלי לשמואל לך שכב והיה אס־יקרא אליך ואמרת דבר יהוה כי שמע עבדך וילך שמואל וישכב במקומו: 10 ויבא יהוה ויחיצב ויקרא כפעם־בפעם שמואל שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך: פ 11 ויאמר יהוה אל־שמואל הנה אנכי עשה דבר בישראל אשר כל־שמעו תצלינה שתי אוניו: 12 ביום ההוא אקים אל־עלי את כל־אשר דברתי אל־ביתו החל וכלה: 13 והגדתי לו כִּי־שפט אני את־ביתו עד־עולם בעון אשר־ידע כִּי־מקללים להם בניו ולא כהה בם: 14 ולכן נשבעתי לבית עלי אס־יחכפר עון בית־עלי בזבח ובמנחה עד־עולם: 15 וישכב שמואל עד־הבקר ויפתח את־דלתות בית־יהוה ושמואל ירא מהיגר את־המראה אל־עלי: 16 ויקרא עלי את־שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר הנני: 17 ויאמר מה הדבר אשר דבר אליך אל־נא תכחד ממני כה יעשה־לך אלהים וכה יוסיף אס־תכחד ממני דבר מכל־הדבר אשר־דבר אליך: 18 ויגדלו שמואל את־כל־הדברים ולא כחד ממנו ויאמר יהוה הוא הטוב בעינו יעשה: פ 19 ויגדל שמואל ויהוה היה עמו ולא־הפיל מכל־דבריו ארצה: 20 וידע כל־ישראל מיד ועד־באר שבע כי נאמן שמואל לנביא ליהוה: 21 ויסף יהוה להראה בשלה כִּי־נגלה יהוה אל־שמואל בשלו בדבר יהוה: פ 4 והי דבר־שמואל לכל־ישראל ויצא ישראל לקראת פלשתים למלחמה ויחנו על־האבן העזר ופלשתים חנו באפק: 2 ויערכו פלשתים לקראת ישראל ותמש המלחמה ויגנף ישראל לפני פלשתים ויכו במערכה בשדה כארבעת אלפים איש: 3 ויבא העם אל־המחנה ויאמרו זקני ישראל למה נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נק חה אלינו משלה את־ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו וישענו מכף איבנו: 4 ויש לח העם שלה וישאו משם את ארון ברית־יהוה

צבאות ישב הכרבים ו' שם שני בני-עלי עס-ארון ברית האלהים חפני ופינחס: 5 ויהי כבוא ארון ברית-יהוה אל-המחנה וירעו כל-ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ:

6 וישמעו פלשתים את-קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת במחנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל-המחנה: 7 ויראו הפלשתים כי אמרו בא אלהים אל-המחנה ויאמרו אוי לנו כי לא היתה פזאת אתמול שלשם: 8 אוי לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה אלה הם האלהים המזכים את-מצרים בכל-מכה במדבר:

9 והתחזקו והיו לאנשים פלשתים פן תעבדו לעברים כאשר עבדו לכם והייתם לאנשים וגלחמם: 10 וילחמו פלשתים ויגנף ישראל וינסו איש לאהלו ותהי המכה גדולה מאד ויפל מישראל שלשים אלף רגלי: 11 וארון אלהים נלקח ושני בני-עלי מתו חפני ופינחס: 12 וירץ איש-בנימין מהמערכה ויבא שלה ביום ההוא ומדיו קרעים ואדמה על-ראשו: 13 ויבוא והנה עלי יושב על-הכסא (נד) [נד] דרך מצפה כיהיה לבו חרד על ארון האלהים והאיש בא להניד בעיר ותזעק כל-העיר: 14 וישמע עלי את-קול הצעקה ויאמר מה קול ההמון הזה והאיש מהר ויבא ויגד לעלי: 15 ועלי בן-תשעים ושמנה שנה ועניו קמה ולא יכול לראות: 16 ויאמר האיש אל-עלי אנכי הבא מן-המערכה ואני מן-המערכה נסתי היום ויאמר מה-היה הדבר בני: 17 ויען המבשר ויאמר נס ישראל לפני פלשתים ו גם מנפה גדולה היתה בעם ונס-שני בניד מתו חפני ופינחס וארון האלהים נלקח: פ 18 ויהי כהזכירו את-ארון האלהים ויפל מעל-הכסא אחריית בעד יד השער ותשבר מפרקתו וימת כירזקן האיש וכבד והוא שפט את-ישראל ארבעים שנה: 19 וכלתו אשת-פינחס הרה ללח ותשמע את-השמעה אל-הללך ארון האלהים וימת חמיה ואישה ותכרע ותלד כירהפכו עליה צריה: 20 וכעת מותה ותדברנה הנצבות עליה אל-חיראי כי בן ילדת ולא ענתה ולא-שתה לבה: 21 ותקרא לגער אי-כבוד לאמר גלה כבוד מישראל אל-הללך ארון האלהים ואל-חמיה ואישה:

22 ותאמר גלה כבוד מישראל כי נלקח ארון האלהים: פ 5 ופלשתים לקחו את ארון האלהים ויבאנו מאבן העזר אשדוד: 2 וינקחו פלשתים את-ארון האלהים ויביאו אתו בית דגון ויצניו אתו אצל דגון: 3 וישכמו אשדודים ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה וינקחו את-דגון וישבו אתו למקומו: 4 וישכמו בבקר ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה וראש דגון ושתי כפות ידיו פרוות אל-המפתן רק דגון נשאר עליו: 5 על-כן לא-ידרכו כהני דגון וכל-הבאים בית-דגון על-מפתן דגון באשדוד עד היום הזה: 6 ויתכבד יד-יהוה אל-האשדודים וישמם ויד אחם (בעפלים) [בשחרים] את-אשדוד ואת-גבוליה: 7 ויראו אנשי-אשדוד כירזן ואמרו לא-ישב ארון אלהי ישראל עמנו כירקשתה ידו עלינו ועל דגון אלהינו: 8 וישלחו ויאספו את-כל סרני פלשתים אליהם ויאמרו מה-נעשה לארון אלהי ישראל ויאמרו נת יסב ארון אלהי ישראל ויסב את-ארון אלהי ישראל: 9 ויהי אחריו הסבו אתו ותהי יד-יהוה בעיר מהומה גדולה מאד ויד את-אנשי העיר מקטן ועד-גדול וישחרו להם (עפלים) [שחרים]: 10 וישלחו את-ארון האלהים עקרון ויהי כבוא ארון האלהים עקרון ויזעקו העקרנים לאמר ה סבו אלי את-ארון אלהי ישראל להמיתני ואת-עמי: 11 וישלחו ויאספו את-כל-סרני פלשתים ויאמרו שלחו את-ארון אלהי ישראל וישב למקומו ולא-ימית אתי ואת-עמי כיריותה מהומת-מות בכל-העיר כבדה מאד יד האלהים שם:

12 והאנשים אשר לא-ימיתו הכו (בעפלים) [בשחרים] ותעל שועת העיר השמים: 6 ויהי ארון-יהוה בשדה פלשתים שבעה חדשים: 2 ויקראו פלשתים לכהנים ולקסמים לאמר מה-נעשה לארון יהוה הודענו במה נשלחנו למקומו: 3 ויאמרו אס-משלחים את-ארון אל הי ישראל אל-תשלחו אתו ריקם כיהושב תשיבו לו אשם אז תרפאו ונודע לכם למה לא-תסרו ידו מכם: 4 ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו ויאמרו מספר סרני פלשתים חמשה (עפלי) [שחרים] וזהב וחמשה עבדיו וזהב כיר-נפח אתה לכלם ולסרניכם: 5 ועשיתם צלמי (עפלים) [שחרים] וצלמי עבדריכם המושחיתם את-הארץ ונתתם לאלהי ישראל כבוד אולי יקל את-ידו מעליכם ומעל אלהיכם ומעל ארצכם: 6 ולמה תכבדו את-לבבכם כאשר כבדו מצרים ופרעה את-לבם הלא כאשר התעלל בהם וישלחום וילכו: 7 ועתה קחו ועשו עגלה חדשה אחת ושתי פרות עלות אשר לא-עלה עליהם על ואסרתם את-הפרות בעגלה והשיבתם בניהם מאחריהם הביתה: 8 ולקחתם את-ארון יהוה ונתתם אתו אל-העגלה ואתו כלי הזהב אשר השבתם לו אשם תשימו

בארנו מצדו ושלחתם אתו והלך: 9 וראיתם אם־דרך נבולו יעלה בית שמש הוא עשה לנו את־הרעה הגדולה הזאת ואם־לא וידענו כי לא ידו נענה בנו מקרה הוא היה לנו: 10 ויעשו האנשים כן ויקחו שתי פרות עלות ויאסרו בענלה ואת־בניהם כלו בבית: 11 וישמו את־ארון יהוה אל־הענלה ואת הארנו ואת עכברי הזהב ואת צלמי שחיהם: 12 וישנה הפרות בדרך על־דרך בית שמש במסלה אחת הלכו הלק וגעו ולא־סרו ימין ושמאל וסרנו פלשתים הלכים אחריהם עד־גבול בית שמש: 13 ובית שמש קצרים קציר־חטים בעמק וישאו את־עיניהם ויראו את־הארון וישמחו לראות: 14 והענלה באה אל־שדה יהו שם בית־השמיני ותעמד שם ושם אבן גדולה ויבקעו את־עצי הענלה ואת־הפרות העלו עלה ליהוה: 15 והלויים הורידו את־ארון יהוה ואת־הארנו אשר־אתו אשר־בו כל־יזהב וישמו אל־האבן הגדולה ואנשי בית־שמש העלו עלות ויזבחו זבחים ביום ההוא ליהוה: 16 וחמשה סני־פלשתים ראו וישבו עקרון ביום ההוא: 17 ואלה שחרי הזהב אשר השיבו פלשתים אשם ליהוה לאשדוד אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לנת אחד לעקרון אחד: 18 ועכברי הזהב מספר כל־ערי פלשתים לחמשת הסרנים מעיר מבצר ועד כפר הפרו ועד אבן הגדולה אשר הניחו עליה את ארון יהוה עד היום הזה בשדה יהושע בית־השמיני: 19 וידך באנשי בית־שמש כי ראו בארון יהוה וידך בעם שבעים איש חמשים אלף איש ויתאבדו העם כ־הכה יהוה בעם מכה גדולה: 20 ויאמרו אנשי בית־שמש מי יוכל לעמד לפני יהוה האלהים הקדוש הזה ואל־מי יעלה מעלינו: 21 וישלחו מלאכים אל־יושבי קרית־יערים לאמר השבו פלשתים את־ארון יהוה רדו העלו אתו אליכם: 7 ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את־ארון יהוה ויבאו אתו אל־בית אביגדב בגבעה ואת־אלעזר בנו קדשו לשמר את־ארון יהוה: 2 ויהי מיום שבת הארון בקרית יערים וירבו הימים ויהיו עשרים שנה ויהיו כל־בית ישראל אחרו יהוה: 3 ויאמר שמואל אל־כל־בית ישראל לאמר אם־בכל־לבבכם אתם שבים אל־יהוה הסירו את־אלהי הנכר מתוכם והעשתרות והכינו לבבכם אל־יהוה ועבדוהו לבדו ויצל אתכם מיד פלשתים: 4 ויסירו בני ישראל את־הבעלים ואת־העשתרות ויעבדו את־יהוה לבדו: 5 ויאמר שמואל קבצו את־כל־ישראל המצפתה ואתפלל בעדכם אל־יהוה: 6 ויקבצו המצפתה וישאבו־מים וישפכו לפני יהוה ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה וישפט שמואל את־בני ישראל במצפה: 7 וישמעו פלשתים כ־התקבצו בני־ישראל המצפתה ויעלו סני־פלשתים אל־ישראל וישמעו בני ישראל ויראו מפני פלשתים: 8 ויאמרו בני־ישראל אל־שמואל אל־תחרחש ממנו מזעק אל־יהוה אלהינו וישענו מיד פלשתים: 9 ויקח שמואל טלה חלב אחד (ויעלה) ויניחלח עולה כליל ליהוה ויזעק שמו אל אל־יהוה בעד ישראל ויענהו יהוה: 10 ויִי־הי שמואל מעלה העולה ופלשתים נגשו למלחמה בישראל וירעם יהוה בקול־גדול ביום ההוא על־פלשתים ויהם וינפלו לפני ישראל: 11 ויצאו אנשי ישראל מן־המצפה וירדפו את־פלשתים ויכנסו עד־מתחת לבית כר: 12 ויקח שמואל אבן אחת וישם בין־המצפה ובין השן ויקרא את־שמה אבן העזר ויאמר עד־הנה עזרנו יהוה: 13 ויכנעו הפלשתים ולא־יספו עוד לבוא בגבול ישראל ותהי יד־יהוה בפלשתים כל ימי שמואל: 14 ותשבנה הערים אשר לקחו־פלשתים מאת ישראל לישראל מעקרון ועד־נת ואת־גבולן הציל ישראל מיד פלשתים ויהי שלום בין ישראל ובין האמרי: 15 וישפט שמואל את־ישראל כל ימי חייו: 16 והלך מדי שנה בשנה וסבב בית־אל והנגלגל והמצפה ושפט את־ישראל את כל־המקומות האלה: 17 ותשבחו הרממה כ־ישם ביתו ושם שפט את־ישראל ויבן־שם מזבח ליהוה: 8 ויהי כאשר זקן שמואל וישם את־בניו שפטים לישראל: 2 ויִי־הי שם־בנו הבכור יואל ושם משנהו אביה שפטים בבאר שבע: 3 ולא־הלכו בניו (בדרך) ויטו אחרי הבצע ויקחו־שחר ויטו משפט: 4 ויתקבצו כל זקני ישראל ויבאו אל־שמואל הרמתה: 5 ויאמרו אליו הנה אתה זקנת וכן נדך לא הלכנו בדרךך עתה שימה־לנו מלך לשפטנו ככל־הגוים: 6 ויירע דבר בעיני שמואל כאשר אמרו תנה־לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל אל־יהוה: 7 ויאמר יהוה אל־שמואל שמע בקול העם לכל אשר־יאמרו אליך כי לא אתך מאסו כ־ראתי מאסו ממלך עליהם: 8 ככל־המועשים אשר־עשו מיום העלתי אתם מוצרים ועד־היום הזה ויעזבני ויעבדו אלהים אחרים כן המה עשים גם־לך: 9 ועתה שמע בקולם אך כ־העד

תעיד בהם והגדת להם משפט המלך אשר ימלך עליהם: ס 10 ויאמר שמואל את כל־דברו יהוה אל־העם השאלים מאתו מלך: ס 11 ויאמר זה יהיה משפט המלך אשר ימלך עליכם את־בניכם יקח ושם לו במרכבתו ובפרשיו ורצו לפני מרכבתו: 12 ולשום לו שרי אלים ושרי חמשים וחרש חרישו ולקצר קצירו ולעשות כל־מלחמתו וכלי רכבו: 13 ואת־בנותיהם יקח לרקחות ולטבחות ולאפות: 14 ואת־שרותיהם ואת־פרמיהם ויוחיהם הטובים יקח ונתן לעבדיו: 15 וזרעיהם ופרמיהם יעשר ונתן לשריטיו ולעבדיו: 16 ואת־עבדיו ואת־שפוחותיהם ואת־בחוריהם הטובים ואת־חמוריהם יקח ועשה למלכתו: 17 צאנכם יעשר ואתם תהיולו לעבדים: 18 וזעקתם ביום ההוא מלפני מלכם אשר בחרתם לכם ולא־ינעה יהוה אתכם ביום ההוא: 19 וימאנו העם לשמע בקול שמואל ויאמרו לא כי אס־מלך יהיה עלינו: 20 והיינו נס־אנחנו ככל־הגוים ושפטנו מלכנו ונצא לפנינו ונלחם את־מלחמתנו: 21 וישמע שמואל את כל־דברו העם וידברם באזני יהוה: פ 22 ויאמר יהוה אל־שמואל שמע בקולם והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל־אנשי ישראל לכו איש לעירו: פ 9 ויהי־איש (מבן־נמן) (מבנמינן) ושמו קיש בן־אבי אל ברצור בר־בכורת בן־אפיה בן־איש ימיני גבור חיל: 2 ולו־היה בן ושמו שאול בחור נטוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה נבה מכל־העם: 3 ותאבדנה האתנות לקיש אבי שאול ויאמר קיש אל־שאול בנו קח־נא אתך את־אחד מהנערים וקום לך בקש את־האתנות: 4 ויעבר בהר־אפרים ויעבר בארץ־ששלה ולא מצאו ויעברו בארץ־ששלים ואין ויעבר בארץ־ימיני ולא מצאו: 5 הִמָּה באו בארץ צוף ושאול אמר לעשרו אשר־עמו לכה ונשובה פן־יחדל אבי מן־האתנות ודאנ לנו: 6 ויאמר לו הנה־נא איש־אלהים בעיר הזאת והאיש נכבד כל אשר־ידבר הוא יבוא עתה נלכה שם אולי יגיד לנו את־דרךנו אשר־הלכנו עליה: 7 ויאמר שאול לנערו והנה גלך ומה־נביא לאיש כי הלחם אול מפלינו ותשורה איך־להביא לאיש האלהים מה אתנו: 8 ויפך הנער לענות את־שאול ויאמר הנה נמצא בודי רבע שקל כסף ונתתי לאיש האלהים והגיד לנו את־דרךנו: 9 לפנינו בישראל כה־אמר האיש בלכתו לדרוש אלהים לכו ונלכה עד־הראה כי לנביא היום יקרא לפניו הראה: 10 ויאמר שאול לנערו טוב דברך לכה נלכה וילכו אל־העיר אשר־שם איש האלהים: 11 הִמָּה עלים במעלה העיר והמָה מצאו נערות יצאות לשאב מים ויאמרו להן היש בזה הראה: 12 ותענינה אותם ותאמרנה יש הנה לפניך מה־ר עתה כי היום בא לעיר כי זבח היום לעם בבמה: 13 כבאכם העיר בן תמצאון אלו בטרם יעלה הבמה לאכל כי לא־יכל העם עד־באו כִּי־הוא יברך הזבח אחרי־כן יאכלו הקראים ועתה עלו כִּי־אתו כהיום תמצאון אתו: 14 ויעלו העיר הִמָּה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם לעלות הבמה: ס 15 ויהיה גילה את־אזן שמואל ויום אחד לפני בוא־שאול לאמר: 16 כעתו מחר אשלה אליך איש מארץ בנימין ומשחתו לגניד על־עמי ישראל והושיע את־עמי מיד פלשתים כי ראיתי את־עמי כי באה צעקתו אלי: 17 ושמואל ראה את־שאול ויהוה ענהו הנה האיש אשר אמרתי אליך זה ועצר בעמי: 18 ויגש שאול את־שמואל בתוך השער ויאמר הניד־נָא לי איזה בית הראה: 19 ויען שמואל את־שאול ויאמר אנכי הראה עלה לפני הבמה ואכלתם עמי היום ושלחתיד בבקר וכל אשר בלבבך אניד לך: 20 ולא־תזות האבות לך היום שלשת הקמים אל־תשם את־לבך להם כי נמצאו ולמי כל־חמדת ישראל הלא לך ולכל בית אביו: ס 21 ויען שאול ויאמר הלאו בן־ימיני אנכי מקטני שבטי ישראל ומשפחתי הצערה מכל־משפחות שבטי בנימין ולמה דברת אלי כדבר הזה: ס 22 ויקח שמואל את־שאול ואת־נערו וביאם לשכבה ויתן להם מקום בראש הקרואים והמָה כשלים איש: 23 ויאמר שמואל לטבח תנה את־המָנה אשר נתתי לך אשר אמרתי אליך שים אתה עמך: 24 וירם הטבח את־השוק והעלית וישם לפני שאול ויאמר הנה הנשאר שים־לפניך אכל כי למועד שמו־לך לאמר העם קראתי ויאכל שאול עם־שמואל ביום ההוא: 25 וירדו מהבמה העיר וידבר עם־שאול על־הנג: 26 וישכמו ויהי כעלות השחר ויקרא שמואל אל־שאול (הנג) (הנגת) לאמר קומה ואשלחך ויגם שאול ויצאו שניהם הוא ושמואל החוצה: 27 הִמָּה יורדים בקצה העיר ושמואל אמר אל־שאול אמר לנער ויעבר לפנינו ויעבר ואתה עמד פיום ואשמיעך את־דבר אלהים: פ 10 ויקח שמואל את־פך השמן ויצק על־ראשו וישקהו ויאמר הלא כִּי־משחך

יהוה על-נחלתו לגיד: 2 בלכתך היום מעמדי ומצאתי שני אנשים עם-קברת רחל בנבול בנימן בצלצח ואמרו אליך נמצאו האתנות אשר הלכת לבקש והנה נטש אביך את-דברי האתנות ודאג לכם לאמר מה אעשה לבני: 3 וחלפת משם והלאה ובאת ער-אלון תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עלים אל-האלהים בית-אל אחד נשאו שלשה נדדים ואחר נשא שלשת כפרות לחם ואחר נשא נבל-יון: 4 ושאלו לך לשלום ונתנו לך שתי-לחם ולקחת מידם: 5 אחר כן תבוא גבעת האלהים אשר-שם נצבי פלשתים ויהי כבאך שם העיר ופגעת חבל נביאים ירדים מהבמה ולפניהם נבל ותף וחליל וכנור והמה מתנבאים: 6 וצל חה עליך רוח יהוה והתנבית עמם ונהפכת לאיש אחר: 7 והנה כי (תבאינה) [תבאנה] האתות האלה לך ע שה לך אשר תמצא ירך כי האלהים עמך: 8 וירדת לפני הגלגל והנה אנכי ירך אליך להעלות עלות לזבח ובחי שלמים שבעת ימים תוחל ער-בואי אליך והודעת לי את אשר תעשה: 9 והנה כשהנחו שכמו ללכת מעם שמואל ויהפך-לו אלהים לב אחר ויבאו כל-האתות האלה ביום ההוא: 10 ויבאו שם הנבעתה והנה חבל-נביאים לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים ויתנבא בתוכם: 11 ויהי כל-יודעו מאתמול שלשום ויראו והנה עם-נביאים נבא ויאמר העם איש אל-רעהו מה-זה הנה לבן-קיש הנם שאול בנביאים: 12 ויען איש משם ויאמר ומי אביהם על-כן היתה למשל הנם שאול בנביאים: 13 ויכל מהתנבות ויבא הבמה: 14 ויאמר דוד שאול אליו ואל-נערו אן הלכתם ויאמר לבקש את-האתנות ונראה כראין ונבאו אל-שמואל: 15 ויאמר דוד שאול הנדח-נא לי מה-אמר לכם שמואל: 16 ויאמר שאול אל-דודו הגד הנדח לנו כי נמצאו האתנות ואת-דבר המלוכה לא-הגיד לו אשר אמר שמואל: פ 17 ויצ עק שמואל את-העם אל-יהוה המצפה: 18 ויאמרו אל-בני ישראל פ כה-אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי את-ישראל ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל-הממלכות הלחצים אתכם: 19 ואתם היום מאסתם את-אלהיכם אשר-הוא מושיע לכם מפל-רעותיכם וצרותיכם ותאמרו לו פיר-מלך תשים עלינו ועתה התיצבו לפני יהוה לשבטיכם ולא-לפיהם: 20 ויקרב שמואל את כל-שבטי ישראל וילכד שבט בנימן: 21 ויקרב את-שבט בנימן (למשפחתו) [למשפחתיו] ותלכד משפחת המטרי וילכד שאול בן-קיש ויבקש-הו ולא נמצא: 22 וישאלו-עוד ביהוה הבא עוד הלא איש ס ויאמר יהוה הנה-הוא נחבא אל-הפלים: 23 וירצו ויסקחו משם ויתיצב בתוך העם וינבא מפל-העם משכמו ומעלה: 24 ויאמר שמואל אל-כל-העם הראיתם אשר בחרבו יהוה כי אין כמזה בכל-העם וירעו כל-העם ויאמרו יחי המלך: פ 25 וידבר שמואל אל-העם את משפט המלוכה ויכתב בספר וינח לפני יהוה וישלח שמואל את-כל-העם איש לביתו: 26 וגם-שמואל הלך לביתו ובעתה וילכו עמו החיל אשר-נגנע אלהים בלבם: 27 ובני בלעל אמרו מה-ישענו זה ויבזהו ולא-הביאו לו מנחה ויהי כמחריש: פ 11 ויעל נחש העמוני ויחן על-יבש גלעד ויאמרו כל-אנ שי יביש אל-נחש פרת-לנו ברית ונעבדך: 2 ויאמר אליהם נחש העמוני בואת אכרת לכם בנקור לכם כל-עין ימין ושמתיה חרפה על-כל-ישראל: 3 ויאמרו אליו זקני יביש הרף לנו שבעת ימים ונשלחה מלאכים בכל גבול ישראל ואס-אין מושיע אתנו ויצאנו אלד: 4 ויבאו המלאכים גבעת שאול וידברו הדברים באזני העם וישאו כל-העם את-קולם ויבכו: 5 והנה שאול בא אחרי הבקר מן-הש דה ויאמר שאול מה-לעם כי יבכו ויספרו-לו את-דברי אנשי יביש: 6 ותצלח רוח-אלהים על-שאו (בשמעו) [בשמעו] את-הדברים האלה ויחר אפו מאד: 7 וינח צמר בקר וינחחו וישלח בכל-גבול ישראל ביד המלאכים לאמר אשר איננו יצא את רי שאול ואחר שמואל כה יעשה לבקרו ויפל פחד-יהוה עליהם ויצאו פאיש אחד: 8 ויפקדם בבזק ויהיו בני-ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף: 9 ויאמרו למלאכים הבאים כה תאמרון לאיש יביש גלעד מחר תהיה-לכם תשועה (בחם) [בחס] השמש ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי יביש וישמחו: 10 ויאמרו אנשי יביש מחר נצא אליכם ונשייתם לנו ככל-הטוב בעיניכם: 11 והי ממהרת וישם שאול את-העם שלשה ראשים ויבאו בתוך-המחנה באש-מרת הבקר ויכו את-עמון ערחת היום ויהי הנשאים ויפצו ולא נשאר-דכם שנים יחד: 12 ויאמר העם אל-שמואל מי האמר שאול ימלך עלינו תנו האנשים ונמיתם: 13 ויאמר שאול לא-יומת איש ביום הזה כי היום עשה-יהוה תשועה בישראל: ס 14 ויאמר שמואל אל-העם לכו ונלכה הגלגל ונחדש שם המלוכה: 15 וילכו כל-העם הגלגל וימלכו שם את-שאו לפני יהוה בגלגל ויזבחו-שם זבחים

שְׁלֹמִים לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַח שָׁם שָׁאוּל וְכָל־אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל עַד־מָאד׃ פ **12** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל הִנֵּה שָׁמַעְתִּי בְקֻלָּם לְכָל אֲשֶׁר־אָמַרְתָּם לִי וְאִמְלִיךְ עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ׃ 2 וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ׃ מִתְחַלֵּף לִפְנֵיכֶם וְאֲנִי זָקֵנִתִּי וְשִׁבְתִּי וּבְנֵי הָעָם אֲתָכֶם וְאֲנִי הִתְחַלַּכְתִּי לִפְנֵיכֶם מִזֶּמֶר עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃ 3 הֲנִי עֲנִי בִּי נָגַד יְהוָה וְנָגַד מִשִּׁיחוֹ אֶת־שׁוּר׃ מִי לִקְחֹתִי וְחֲמוּר מִי לִקְחֹתִי וְאֵת מִי עָשָׂקְתִּי אֶת־מִי רָצוֹתִי וּמִי־דָמִי לִקְחֹתִי כִּפּוּר וְעֲלִים עֵינִי בּוֹ וְאֲשִׁיב לָכֵם׃ 4 וַיֹּאמְרוּ לֹא עָשָׂקְתָנוּ וְלֹא רָצוֹתָנוּ וְלֹא־לִקְחָת מִי־דָאִישׁ מֵאוֹמֵהּ׃ 5 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עַד יְהוָה בְּכֶם׃ עַד מִשִּׁיחוֹ הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא מִצְאָתֶם בְּיָדִי מֵאוֹמֵהּ וַיֹּאמֶר עַד׃ פ 6 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־הָעָם יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן וְאֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶת־אֲבֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃ 7 וְעַתָּה הִתְצַבּוּ וְאִשְׁפָּטָה אֲתָכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֵת כָּל־צְדָקוֹת יְהוָה אֲשֶׁר־עָשָׂה אֲתָכֶם וְאֶת־אֲבוֹתֵיכֶם׃ 8 כַּאֲשֶׁר־בָּא יַעֲקֹב מִצְרַיִם וַיִּזְעַק אֲבוֹתֵיכֶם אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן וַיּוֹצִיאוּ אֶת־אֲבֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם וַיִּשְׁבּוּ בְּמִקְוֵם הַזֶּה׃ 9 וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּמְכְּרוּ אֶת־סִסְרָא שֶׁר־צָבָא חֲצוֹר וּבִיד־פִּלְשְׁתִּים וּבִיד־ מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּלְחֲמוּ בָם׃ 10 וַיִּזְעַקוּ אֶל־יְהוָה (וַיֹּאמֶר) וַיִּיאֲמְרוּן חָטָאנוּ כִּי עָזַבְנוּ אֶת־יְהוָה וַנַּעֲבֹד אֶת־הַבְּעֻלִּים וְאֶת־הַעֲשָׁתוֹת וְעַתָּה הִצִּילָנוּ מִיַּד אִיִּבֵינוּ וְנַעֲבֹדְךָ׃ 11 וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־יִרְבֵּעֵל וְאֶת־בֶּדֶן וְאֶת־יִפְתָּח וְאֶת־שְׁמוּאֵל וַיִּצַּל אֲתָכֶם מִיַּד אִיִּבֵיכֶם מִסָּבִיב וַתִּשְׁבּוּ בְּטָח׃ 12 וְתִרְאוּ כִּי־נָחַשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן בָּא עֲלֵיכֶם וְתֹאמְרוּ לִי לֹא כִּי־מֶלֶךְ וְיִמְלֹךְ עָלֵינוּ וְיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מַלְכְּכֶם׃ 13 וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בָּחַרְתֶּם אֲשֶׁר שָׁאַלְתֶּם וְהִנֵּה נָתַן יְהוָה עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ׃ 14 אִם־תִּירְאוּ אֶת־יְהוָה וְעַבַדְתֶּם אוֹתוֹ וְשָׁמַעְתֶּם בְּקוֹל וְלֹא תִחְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה וְהִיתֶם גִּם־לְהַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר מֶלֶךְ עֲלֵיכֶם אַחֵר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 15 וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה וּמִרְיָתֶם אֶת־פִּי יְהוָה וְהִיתָה יַד־יְהוָה בָּכֶם וּבְאֲבֹתֵיכֶם׃ 16 גַּם־עַתָּה הִתְצַבּוּ וּרְאוּ אֶת־הַדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אֲשֶׁר אֲשֶׁר יְהוָה עָשָׂה לְעֵינֵיכֶם׃ 17 הֲלוֹא קִצְרֵי־חַטִּים הַיּוֹם אֶקְרָא אֶל־יְהוָה וַיִּתֵּן קִלּוֹת וּמִטָּה וְדָעוּ וּרְאוּ כִּי־דַעְתֶּכֶם רַבָּה אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם בְּעֵינֵי יְהוָה לְשׂאוֹל לָכֵם מֶלֶךְ׃ 18 וַיִּקְרָא שְׁמוּאֵל אֶל־יְהוָה וַיִּתֵּן קִלּוֹת וּמִטָּה בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּקְרָא כָל־הָעָם מֵאֵד אֶת־יְהוָה וְאֶת־שְׁמוּאֵל׃ 19 וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם אֶל־שְׁמוּאֵל הֲתֵפֵל לֵל בְּעַד־עֲבֹדְךָ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֶל־נְמוֹת כִּי־נִסְפָנוּ עַל־כָּל־חַטֹּאתֵינוּ רָעָה לְשׂאֵל לָנוּ מֶלֶךְ׃ 20 וַיֹּאמֶר שְׁמוֹ אֶל אֶל־הָעָם אֶל־תִּירְאוּ אֲתָם עָשִׂיתֶם אֵת כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת אֲךָ אֶל־חַסְרוֹ מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְעַבַדְתֶּם אֶת־יְהוָה בְּכָל־לִבְבְּכֶם׃ 21 וְלֹא חֲסִירוּ כִּי אַחֲרֵי הַחַטּוֹ אֲשֶׁר לֹא־יִעֲשִׂיאוּ וְלֹא יִצִּילוּ כִּי־תִהְיֶה הָמָּה׃ 22 כִּי לֹא־יִשֶׁשׁ יְהוָה אֶת־עַמּוֹ בְּעִבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֲתָכֶם לֹדֵעִם׃ 23 גַּם אֲנִי חֲלִילָה לִי מִחַטָּא לִיתְהוָה מִחֻלַּל לַהֲתַפְלֵל בְּעַדְכֶם וְהוֹרִיתִי אֲתָכֶם בְּדֶרֶךְ הַטּוֹבָה וְהִישָׁרָה׃ 24 אֲךָ וַיֹּאזְנוּ אֶת־יְהוָה וְעַבַדְתֶּם אוֹתוֹ בְּאֵמֶת בְּכָל־לִבְבְּכֶם כִּי רָאוּ אֵת אֲשֶׁר־הִגִּדְלָם עֲמָכֶם׃ 25 וְאִם־הִרְעָה תִרְעוּ גַם־אֲתָם גַּם־מַלְכְּכֶם תִּסְפוּ׃ פ **13** בֶּן־שָׁנָה שָׁאוּל בְּמִלְכוֹ וּשְׁתֵּי שָׁנִים מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל׃

2 וַיִּבְחַרְלוּ שָׁאוּל שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מִיִּשְׂרָאֵל וַיְהִי עַם־שָׁאוּל אֲלָפִים בְּמִכְמַשׁ וּבְהָרָ בֵּית־אֵל וְאֵלֶּף הָיוּ עַם־יֹנָתָן בְּנֹכַח בְּנִימִין וְיִתְרֵי הָעָם שִׁלַּח אִישׁ לְאֹהֲלָיו׃ 3 וַיֵּךְ יֹנָתָן אֵת נָצִיב פִּלְשְׁתִּים אֲשֶׁר בְּנָבֵעַ וַיִּשְׁמְעוּ פִּלְשְׁתִּים וְשָׁאוּל תָּקַע בְּשׁוֹפָר בְּכָל־הָאָרֶץ לֵאמֹר וַיִּשְׁמְעוּ הָעִבְרִים׃ 4 וְכָל־יִשְׂרָאֵל שָׁמְעוּ לֵאמֹר הִנֵּה שָׁאוּל אֶת־נָצִיב פִּלְשְׁתִּים וְגַם־נִבְאֵשׁ יִשְׂרָאֵל בְּפִלְשְׁתִּים וַיִּזְעַקוּ הָעָם אַחֲרֵי שָׁאוּל הַגָּלִיל׃ 5 וּפִלְשְׁתִּים נֹאסְפוּ לְהִלָּחֵם עִם־יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֲלָף רֶכֶב וּשְׁשַׁת אֲלָפִים פָּרָשִׁים וְעַם כְּחוֹל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת־הַיָּם לְרֹב וַיַּעֲלוּ וַיִּחַנוּ בְּמִכְמַשׁ קִדְמַת בֵּית אֹז׃ 6 וְאִישׁ יִשָּׂר אֶל רֵאֵו כִּי צָרָלוּ כִּי נָגַשׁ הָעָם וַיִּתְחַבְּאוּ הָעָם בְּמַעְרוֹת וּבְחֻחִים וּבְסֻלְעִים וּבְצֻרִים וּבְבִרְוֹת׃ 7 וְעִבְרִים עָבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן אָרֶץ גֹּד וּגְלַעַד וְשָׁאוּל עֹדְנֵה בְּגִלְגָל וְכָל־הָעָם חָרְדוּ אַחֲרָיו׃ 8 (וַיִּיחָל) (וַיִּיחָל) שְׁבַעַת יָמִים לְמוֹעֵד אֲשֶׁר שְׁמוּאֵל וְלֹא־בָא שְׁמוּאֵל הַגָּלִיל וַיִּפֹּץ הָעָם מֵעֲלָיו׃ 9 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל הַנָּשׁוּ אֵלֵי הָעֵלָה וְהַשְׁלָמִים וַיַּעַל הָעֵלָה׃ 10 וַיְהִי כִּכְלָתוֹ לַהֲעֵלֹת הָעֵלָה וְהִנֵּה שְׁמוּאֵל בָּא וַיִּצֵּץ שָׁאוּל לִקְרָאתוֹ לְבָרְכוֹ׃ 11 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל מַה עָשִׂיתָ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל כִּי־רָאִיתִי כִּי־נִפְץ הָעָם מֵעָלַי וְאֵתָה לֹא־בָאתָ לְמוֹעֵד הַיָּמִים וּפִלְשְׁתִּים נֹאסְפִים מִכְמַשׁ׃ 12 וְאֵמֶר עַתָּה יִרְדּוּ פִלְשְׁתִּים אֵלֵי הַגָּלִיל וּפִנִּי יְהוָה לֹא חֲלִיתִי וְאֶת־אֶפֶס וְאֶעֱלֶה׃ 13 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל נִסְכַּלְתָּ לֹא שְׁמִרְתָּ אֶת־מִצְוַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר צִוְּךָ כִּי עַתָּה הִכִּין יְהוָה אֶת־מַמְלַכְתְּךָ אֶל־יִשְׂרָאֵל עַד־עוֹלָם׃ 14 וְעַתָּה מַמְלַכְתְּךָ לֹא־תִקְוֶם בְּקֶשׁ יְהוָה לֹא אִישׁ כִּלְכְּבוֹ וַיִּצְוּהוּ יְהוָה לְנָגִיד עַל־עַמּוֹ כִּי לֹא שְׁמִרְתָּ אֵת אֲשֶׁר־צִוְּךָ יְהוָה׃ פ **15** וַיִּקָּם

שמואל ו יעל מן-הגלגל גבעת בנימן ויפקד שאל את-העם הנמצאים עמו כשש מאות איש: 16 ושאל ויונתן בנו והעם הנמצא עמם ישיבים בגבע בנימן ופלשתים חנו במכמש: 17 וי צא המשחית ממחנה פלשתים שלשה ראשים אחד ופנה אל-דרך עפרה אל-ארץ שועל: 18 והראש אחד ופנה דרך בית חרון והראש אחד ופנה דרך הנבול הנשקף על-גני הצבעים המדברה: ס 19 וחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל כיר(אמר) [אמר] פלשתים פן יעשו העברים חרב או חנית: 20 וירדו כל-ישראל הפלשתים ללמשוש איש את-מחרשתו ואת-אחו ואת-קרדמו ואת מחרשתו: 21 והיתה הפצירה פים למחרשת ולאתים ולשלש קלשון ולהקרדמים ולהציב הדרך: 22 והיה ביום מלחמת ולא נמצא חרב וחנית ביד כל-העם אשר את-שאל ואת-יונתן ותמצא לשאל וליונתן בנו: 23 ויצא

מצב פלשתים אל-מעבר מכמש: ס 14 ויהי היום ויאמר יונתן בן-שאל אל-הנער נשא כליו לכה ונעברה אל-מצב פלשתים אשר מעבר הלו ולאביו לא הניד: 2 ושאל יושב בקצה הנבכה תחת הרמון אשר במגרון והעם אשר עמו כשש מאות איש: 3 ואחיה בן-אחטיב אחי איכבודו בן-פינתס בן-עלי כהן יהוה בשלו נשא אפור והעם לא ידע כי הלך יונתן: 4 ובין המעברות אשר בקש יונתן לעבר על-מצב פלשתים שוהסלע מהעבר מזה ושךסלע מהעבר מזה ושם האחד בוצץ ושם האחד סנה: 5 השן האחד מצוק מצפון מול מכמש והאחד מנגב מול גבע: ס 6 ויאמר יונתן אל-הנער נשא כליו לכה ונעברה אל-מצב הערלים האלה אולי יעשה יהוה לנו כי אין ליהוה מעזור להושיע ברב או במעט: 7 ויאמר לו נשא כליו עשה כל-אשר בלבבך נשה לך הנני עמו כלבבך: ס 8 ויאמר יונתן הנה אנחנו עברים ונעמדנו תחתיו ולא נעלה אליהם: 9 אם-כה יאמרו אלינו דמו עד-הגיענו אליכם ונעמדנו תחתיו ולא נעלה אליהם: 10 ואם-כה יאמרו עליו עלינו ועלינו כירנתם יהוה בידנו וזה-לנו הוצא: 11 ויגלו שניהם אל-מצב פלשתים ויאמרו פלשתים הנה עברים יצאים מן-החרים אשר התחבא-שם: 12 ויענו אנשי המצבה את-יונתן ואת-נשא כליו ויאמרו עליו אלינו ונודיעה אתכם דבר פ ויאמר יונתן אל-נשא כליו עלה אחרי כירנתם יהוה ביד ישראל: 13 ויעל יונתן על-ידיו ועל-רגליו ונשא כליו אחריו ויפלו לפני יונתן ונשא כליו ממותת אחריו: 14 ותהי המכה הראשנה אשר הפך יונתן ונשא כליו פעשרים איש כבחצי מענה צמוד שדה: 15 ותהי חרדה במחנה בש דה ובכל-העם המצב והמשחית חדרו גס-המה ותרנו הארץ ותהי לחרדת אלהים: 16 ויראו הצפים לשאל בגבעת בנימן והנה ההמון נמוג וילך והלם: פ 17 ויאמר שאל לעם אשר אתו פקדונא וראו מי הלך מעמנו ויפקדו והנה אין יונתן ונשא כליו: 18 ויאמר שאל לאחיה הנשיא ארון האלהים כיריה ארון האלהים ביום ההוא ובני ישראל: 19 ויהי עד דבר שאל אל-הפחו וההמון אשר במחנה פלשתים וילך הלוך ורב פ ויאמר שאל אל-הפחו אסף ידך: 20 ויוצק שאל וכל-העם אשר אתו ויבאו עד-המלחמה והנה היתה חרב איש ברעהו מהומה גדולה מאד: 21 והעברים היו לפלשתים כאתמול שלשום אשר עלו עמם במחנה סביב וגס-המה להיות עש-ישראל אשר עש-שאל ויונתן: 22 וכל איש ישראל המתחבאים בהר-אפרים שמעו כירנסו פלשתים וידבקו גס-המה אחריהם במלחמה: 23 ויושע יהוה ביום ההוא את-ישראל והמלחמה עברה את-בית און: 24 ואיש-ישראל נגש ביום ההוא ויאל שאל את-העם לאמר ארור האיש אשר-יאכל לחם עד-הערב ונקמתי מאיביו ולא טעם כל-העם לחם: ס 25 וכל-הארץ באו ביער ויהי רבש על-פני השדה: 26 ויבא העם אל-היער והנה הלך רבש ואירמשינ ידו אל-פיו כירורא העם את-השבעה: 27 ויונתן לא-שמע בהשבע אביו את-העם וישלח את-קצה המטה אשר בידו ויטבל אותה ביערת הרבש וישב ידו אל-פיו (ותראנה) (ותאנה) עיניו: 28 ויען איש מהעם ויאמר השבע השביע אביך את-העם לאמר ארור האיש אשר-יאכל לחם היום ויעף העם: 29 ויאמר יונתן עבר אבי את-הארץ ראוינא כירארו עיני כי טעמתי מעט רבש הזה: 30 אף פי לוא אכל אכל היום העם משלל איביו אשר מצא כי עתה לא-רבתה מכה בפלשתים: 31 ויכלו ביום ההוא בפלשתים ממכמש אילנה ויעף העם מאד: 32 (ויעש) (ויעש) העם אל-שול (השלל) ויקחו צאן ובקר ובגן בקר וישחטו-ארצה ויאכל העם על-הדם: 33 ויגידו לשאל לאמר הנה העם חטאים ליהוה לאכל על-הדם ויאמר בנרתם גלוראלי היום אכן גדולה: 34 ויאמר שאל פצו בעם ואמרתם להם הגישו אלי איש שורו ואיש שורו ושחטתם בזה ואכלתם ולא-תחטטו או ליהוה לאכל אל-הדם ויגשו כל-העם איש שורו

בִּידוֹ הַלֵּילָה וַיִּשְׁחַטְרוּשָׁם: 35 וַיָּבֶן שְׁאוּל מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֹתוֹ הַחֹל לִבְנוֹת מִזְבֵּחַ לַיהוָה: פ
 36 וַיֹּאמֶר שְׁאוּל נִרְדָּה אַחֲרֵי פִלְשְׁתִּים לֵילָה וְנִכְזָה בָהֶם עַד־אֲוֹר הַבֹּקֶר וּלְאִנְשָׁאֵר
 בָּהֶם אִישׁ וַיֹּאמְרוּ כָל־הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה: ס וַיֹּאמֶר הִכְהֵן נִקְרְבָה הָלֶם אֶל־הָאֱלֹהִים:
 37 וַיֵּשׁ אֶל שְׁאוּל בָּאֱלֹהִים הָאֲדָר אַחֲרֵי פִלְשְׁתִּים הִתְחַנְּם בִּיד יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָנָהוּ בַּיּוֹם הַהוּא:
 38 וַיֹּאמֶר שְׁאוּל נָשׂוּ הָלֶם כָּל פְּנוֹת הָעָם וְדַעַנּוּ וּרְאוּ בְמָה הִיְתָה הַחֲטָאת הַזֹּאת הַיּוֹם:
 39 כִּי חִירִיתָהּ הַמוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל כִּי אִסִּישְׁנִי בְיוֹנָתָן בְּנִי כִּי מוֹת יָמוּת וְאֵין עָנָהוּ
 מִכָּל־הָעָם: 40 וַיֹּאמֶר אֶל־פִּלְשְׁתֵּי־יִשְׂרָאֵל אַתֶּם תִּהְיוּ לַעֲבָד אַחֵד וְאֲנִי וְיוֹנָתָן בְּנִי נִהְיָה לַעֲבָד
 אֶחָד וַיֹּאמְרוּ הָעָם אֶל־שְׁאוּל הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה: ס 41 וַיֹּאמֶר שְׁאוּל אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל תְּבַה תָּמִים וַיִּלְכֹּד יוֹנָתָן וְשְׁאוּל וְהָעָם יָצְאוּ: 42 וַיֹּאמֶר שְׁאוּל הִפִּילוּ בִּינִי וּבִין
 יוֹנָתָן בְּנִי וַיִּלְכֹּד יוֹנָתָן: 43 וַיֹּאמֶר שְׁאוּל אֶל־יוֹנָתָן הַנִּיחָה לִּי מָה עָשִׂיתָה וַיַּגִּדֵּל־וּ יוֹנָתָן
 וַיֹּאמֶר שְׁעַם שְׁעַמְתִּי בַקֶּצֶה הַמָּטָה אֲשֶׁר־בִּידִי מַעַט דָּבַשׁ הִנֵּנִי אֲמוֹת: 44 וַיֹּאמֶר שְׁאוּל
 כֹּה־עָשִׂיתָ אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסֵף כִּי־מוֹת תָּמוּת יוֹנָתָן: 45 וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל־שְׁאוּל הַיּוֹנָתָן מוֹת
 אֲשֶׁר עָשִׂיתָ הַיּוֹשֻׁעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל חִירִיתָהּ אֶסְפֹּל מִשְׁעֶרֶת רֹאשׁוֹ
 אֶרְצָה כִּי־עַם־אֱלֹהִים עָשִׂה הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפְדּוּ הָעָם אֶת־יוֹנָתָן וְלֹא־מָת: ס 46 וַיַּעַל שְׁאוּל
 מֵאַחֲרֵי פִלְשְׁתִּים וּפִלְשְׁתִּים הִלְכוּ לְמִקּוֹמָם: 47 וְשְׁאוּל לָכֵד הַמְּלוּכָה עַל־יִשְׂרָאֵל וַיִּלְחֶם
 סָבִיב בְּכָל־אִיָּבֹי בְּמוֹאָב וּבְבְנֵי־עַמּוֹן וּבְאֲדָוֶם וּבְמַלְכֵי צוּבָה וּבְפִלְשְׁתִּים וּבְכָל־אֲשֶׁר־יִפְגַּח
 יִרְשָׁע: 48 וַיַּעַשׂ חֵיל וַיִּדֹּף אֶת־עַמְּמֶלֶךְ וַיַּצֵּל אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד שָׁסָהוּ: ס 49 וַיִּהְיוּ בְנֵי שְׁאוּל
 יוֹנָתָן וַיִּשׁוּי וּמִלְכִּישׁוּעַ וְשָׁם שְׁתֵּי בָנָיו שָׁם הַבְּכִירָה מֵרֵב וְשָׁם הַקְּטָנָה מִיכָל: 50 וְשָׁם
 אִשֶּׁת שְׁאוּל אַחִינֹעַם בַּת־אֲחִימֶעַץ וְשָׁם שְׂרָצְבָאָה אֵבִינָה בִן־נָר הוּד שְׁאוּל: 51 וְקִישׁ
 אֲבִיר־שְׁאוּל וְנָר אֲבִיר־בִּנְיָמִן בְּרֵאֲבִיאל: ס 52 וְהָיָה הַמֶּלֶךְ הַזֶּה חֹזֶקָה עַל־פִּלְשְׁתִּים כָּל יְמֵי
 שְׁאוּל וְרָאָה שְׁאוּל כָּל־אִישׁ גָּבוּר וְכָל־בֶּן־חֵיל וַיֹּאסְפֵהוּ אֵלָיו: ס 15 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
 אֶל־שְׁאוּל אַתָּה שָׁלַח יְהוָה לְמַשְׁחֶךָ לְמַלֵּךְ עַל־עַמּוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה שְׁמַע לְקוֹל דְּבָרֵי
 יְהוָה: ס 2 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת פְּקֹדֵתִי אֶת אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ עִמָּלֶךְ לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־שָׁם לֹ
 בְּדֶרֶךְ בַּעֲלֹתוֹ מִמִּצְרַיִם: ס 3 עַתָּה לֵךְ וְהִכִּיתָה אֶת־עַמְּמֶלֶךְ וְהִחַרְמָתָם אֶת־פִּלְאֲשֶׁר־לֹו וְלֹא
 תִחַמֵּל עָלָיו וְהָמָּה תָּהּ מֵאִישׁ עַד־אִשָּׁה מַעֲלֵל וְעַד־יוֹנָק מִשּׁוֹר וְעַד־שָׂה מִגִּמְלָה וְעַד־חֲמוֹר: ס
 4 וַיִּשְׁמַע שְׁאוּל אֶת־הָעָם וַיִּפְקְדֵם בְּטָלָאִים מֵאֲחֵים אֶלֶף רִגְלִי וְעִשְׂרֵת אֲלָפִים אֲחֵאִישׁ
 יְהוּדָה: ס 5 וַיָּבֵא שְׁאוּל עַד־עִיר עַמְּלֶךְ וַיִּרֶב בְּנָחַל: ס 6 וַיֹּאמֶר שְׁאוּל אֶל־הַקִּנִּי לֵכּוּ סְרוּ
 רֹדֹ מִתּוֹךְ עַמְּלֶיךָ פְּרֹאֲסָפֶךָ עִמּוֹ וְאַתָּה עָשִׂיתָ חֲסֵד עִם־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּעֲלֹתָם
 מִמִּצְרַיִם וְסָר קִנִּי מִתּוֹךְ עַמְּלֶיךָ: ס 7 וַיִּדֹּף שְׁאוּל אֶת־עַמְּמֶלֶךְ מִחוּלָה בּוֹאֵךְ שׁוֹר אֲשֶׁר
 עַל־פְּנֵי מִצְרַיִם: ס 8 וַיֵּת פֶּשַׁע אֶת־אֶנֶּן מִלֶּךְ־עַמְּלֶיךָ חֵי וְאֶת־כָּל־הָעָם הַחֲרִים לַפִּי־חֶרֶב:
 9 וַיַּחַמֵּל שְׁאוּל וְהָעָם עַל־אֲנִי וְעַל־מִיטְבַּת הַצֹּאן וְהַבֹּקֶר וְהַמִּשְׁנֵים וְעַל־הַדְּרִים וְעַל־כָּל־הַטּוֹב
 וְלֹא אָבוּ הַחֲרִימָם וְכָל־הַמְּלוּכָה נִמְכְּזָה וְנָמַס אֶתָּה הַחֲרִימוֹ: פ 10 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה
 אֶל־שְׁמוּאֵל לֵאמֹר: ס 11 נַחֲמֵתִי כִּי־הֵמָּה לָכֵתִי אֶת־שְׁאוּל לְמַלֵּךְ כִּרְשֵׁב מֵאַחֲרֵי וְאֶת־דְּבָרֵי לֹא
 הָקִים וַיַּחֲרַ לְשְׁמוּאֵל וַיִּזְעַק אֶל־יְהוָה כָּל־הַלַּיְלָה: ס 12 וַיִּשְׁכַּם שְׁמוּאֵל לִקְרֹאת שְׁאוּל בַּבֹּקֶר
 וַיַּגִּד לְשְׁמוּאֵל לֵאמֹר בֶּאֱשָׁאוּל הַכְּרַמְלָה וְהִנֵּה מַצִּיב לֹו יָד וַיִּסֵּב וַיַּעֲבֹר וַיִּירֶד הַגִּלְגָּל:
 13 וַיָּבֵא שְׁמוּאֵל אֶל־שְׁאוּל וַיֹּאמֶר לֹו שְׁאוּל בְּרוּךְ אַתָּה לַיהוָה הַקִּימָתִי וְהִדְבַּר יְהוָה:
 14 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל וְמָה קוֹל־הַצֹּאן הַזֶּה בְּאוֹנִי וְקוֹל הַבֹּקֶר אֲשֶׁר אֲנִכִּי שְׁמַע: ס 15 וַיֹּאמֶר שְׁאוּל
 מַעֲמֶלְכִי הַבִּיאוּם אֲשֶׁר חָמַל הָעָם עַל־מִיטְבַּת הַצֹּאן וְהַבֹּקֶר לִמְעַן וְכֹךְ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
 וְאֶת־הַיִּתְדֵי הַחֲרָמָנִי: ס 16 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שְׁאוּל הֲרָף וְאִמְנִיָה לָךְ אֶת אֲשֶׁר דִּבַּר
 יְהוָה אֵלַי הַלַּיְלָה (וַיֹּאמְרוּ) וַיִּמְאָרְן לֹו דָּבָר: ס 17 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הֲלֹוא אִסְקָנָם אַתָּה
 בְּעֵינֶיךָ רֹאשׁ שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל אַתָּה וַיִּמְשַׁח יְהוָה לְמַלֵּךְ עַל־יִשְׂרָאֵל: ס 18 וַיִּשְׁלַח יְהוָה
 בְּדֶרֶךְ וַיֹּאמֶר לָךְ וְהִחַרְמָתָה אֶת־הַחֲטָאִים אֶת־עַמְּמֶלֶךְ וְנִלְחַמְתָּ בּוּ עַד פְּלוֹתָם אֲתָם:
 19 וְלָמָּה לֹא־שְׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וְהָעַם אֶל־הַשֵּׁלל וְהָעַם הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה: ס 20 וַיֹּאמֶר שְׁאוּל
 אֶל־שְׁמוּאֵל אֲשֶׁר שְׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה וְאֶלֶךְ בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר־שָׁלַחְתִּי יְהוָה וְאֵבִיא אֶת־אֲנִי מִלֶּךְ
 עַמְּלֶיךָ וְאֶת־עַמְּלֶיךָ הַחֲרַמְתִּי: ס 21 וַיִּקַּח הָ עַם מִהַשֵּׁלל צֹאן וּבֹקֶר רֹאשִׁית הַחֲרָם לִזְבֹּחַ לַיהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּגִלְגָּל: ס 22 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הַ חֲפִץ לַיהוָה בַּעֲלוֹת וּזְבָחִים כְּשֶׁמַּע בְּקוֹל יְהוָה הִנֵּה
 שְׁמַע מִזְבֵּחַ טוֹב לְהַקְשִׁיב מִחֲלֵב אֵלִים: ס 23 כִּי חֲטָאת־קֶסֶם מָרִי וְאֵין וְתַרְפִּים הַפָּצָר יֵעַן
 מֵאֲסֵת אֶת־דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאָסָךְ מִמֶּלֶךְ: ס 24 וַיֹּאמֶר שְׁאוּל אֶל־שְׁמוּאֵל חֲטָאתִי כִּי־עָבַרְתִּי
 אֶת־פִּרְיִיתָהּ וְאֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי יָדַאתִי אֶת־הָעָם וְאִשְׁמַע בְּקוֹלָם: ס 25 וְעַתָּה שֵׂא נָא אֶת־חֲטָאתִי
 וְשׁוּב עִמִּי וְאִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה: ס 26 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שְׁאוּל לֹא אֲשׁוּב עִמָּךְ כִּי מֵאֲסָתָה

אֶת־דָּבָר יְהוָה וַיִּמָּסֶק יְהוָה מִהוּיֹת מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל: ס 27 וַיֹּסֶב שְׁמוּאֵל לִלְכֹת וַיִּחֲזַק בַּכֶּנֶף־מַעֲלֹו וַיִּקְרַע: 28 וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׁמוּאֵל קִרַּע יְהוָה אֶת־מַמְלְכוֹת יִשְׂרָאֵל מִעַלְיָךְ הַיּוֹם וַתִּנָּה לְרַעַךְ הַטּוֹב מִמֶּךָ: 29 וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר וְלֹא יִנָּחַם כִּי לֹא אָדָם הוּא לְהִנָּחֵם: 30 וַיֹּאמֶר חֲסִיאִי עֲתָה כְּבַדְנִי נָא נֹגֵד זָקְנִי־עִמִּי וְנֹגֵד יִשְׂרָאֵל וְשׁוֹב עִמִּי וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: 31 וַיֹּסֶב שְׁמוּאֵל אַחֲרָיו שְׁאוּל וַיִּשְׁתַּחוּ שְׁאוּל לַיהוָה: ס 32 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הִגִּישׁוּ אֵלַי אֶת־אֲנִי מֶלֶךְ עַמְּלֵךְ וַיִּלָּךְ אֵלָיו אֲנִי מַעֲרֹנָתוֹ וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶבֶן סֵר מִרֶהוּמוֹת: ס 33 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל כְּאִשֶּׁר שִׁכְלָה נָשִׁים חֲרָבָךְ כִּתְּשֶׁכֶּל מְנַשִּׁים אִמָּךְ וַיִּשְׁפֹּךְ שְׁמוּאֵל אֶת־אֲנָנִי לִפְנֵי יְהוָה בַּגִּלְגָל: ס 34 וַיִּלָּךְ שְׁמוּאֵל הֶרְמֵתָה וְשְׁאוּל עָלָה אֶל־בֵּיתוֹ גִּבְעַת שְׁאוּל: 35 ׀ לֹא־יִסָּף שְׁמוּאֵל לִרְאוֹת אֶת־שְׁאוּל עַד־יוֹם מוֹתוֹ כִּי־הִתְאַבֵּל

שְׁמוּאֵל אֶל־שְׁאוּל וַיְהוֶה נָחַם כִּי־הִמְלִיךְ אֶת־שְׁאוּל עַל־יִשְׂרָאֵל: פ 16 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל עַד־מָתִי אֲתָהּ מִתְאַבֵּל אֶל־שְׁאוּל וְאֲנִי מֵאֲחִסּוֹ מִמֶּלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל מִלֵּא קֶרֶןךָ שָׁמָּה וְלֶךְ אֲשַׁלַּחךָ אֶל־יָשִׁי בֵּית־הַלְחָמִי כִּי־רָאִיתִי בְּבָנָיו לִי מֶלֶךְ: 2 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶךְ אֶלְךָ וְשָׁמַע שְׁאוּל וַתִּרְגְּנִי ס וַיֹּאמֶר יְהוָה עֲגַלְתָּ בְּקֶר תִּקַּח בִּידְךָ וְאִמְרַת לִזְבָּח לַיהוָה בְּאִתִּי: 3 וַקְרַאת לִישִׁי בִּזְבָּח וְאִנְכִי אִידִיעַךְ אֶת אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה וְנִשְׁחַת לִי אֶת אֲשֶׁר־אֲמַר אֵלֶיךָ: 4 וַיַּעַשׂ שְׁמוּאֵל אֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וַיָּבֵא בֵּית לָחֶם וַיַּחֲדִדוּ זָקְנֵי הָעִיר לִקְרָאתוֹ וַיֹּאמֶר שְׁלֹם בּוֹאֵךְ: 5 וַיֹּאמְרוּ שְׁלֹם לִזְבָּח לַיהוָה בְּאִתִּי הִתְקַדְשׁוּ וּבְכַתֵּם אֲתִי בִּזְבָּח וַיֵּךְ דֹּשׁ אֶת־יָשִׁי וְאֶת־בָּנָיו וַיִּקְרָא לָהֶם לִזְבָּח: 6 וַיְהִי בְּבּוֹאָם וַיֵּרָא אֶת־אֱלִיאֵב וַיֹּאמֶר אֶךְ נֹגֵד יְהוָה מִשִּׁיחוֹ: 7 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל אֶל־חֲבֹט אֶל־מִרְאֵהוּ וְאֶל־נִבְיָה קוֹמְתוֹ כִּי מֵאֲחִיתָהוּ כִּי לֹא אֲשֶׁר יֵרָאֵה הָאָדָם כִּי הָאָדָם יֵרָאֵה לְעֵינָיו וַיְהוֶה יֵרָאֵה לְלִבִּי: 8 וַיֵּךְ רָא יִשִׁי אֶל־אֲבִינֵידָב וַיַּעֲבִדְהוּ לִפְנֵי שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר נִסְבִּיהָ לֹא־בָחַר יְהוָה: 9 וַיַּעֲבֶר יִשִׁי שָׁמָּה וַיֹּאמֶר נִסְבִּיהָ לֹא־בָחַר יְהוָה: 10 וַיַּעֲבֶר יִשִׁי שִׁבְעַת בָּנָיו לִפְנֵי שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־יִשִׁי לֹא־בָחַר יְהוָה בְּאַלְהֵי: 11 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־יִשִׁי הֲתָמוּ הַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר עוֹד שָׂאֵר הַקָּטָן וְהָנָה רָעָה בְּצִאָן וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־יִשִׁי שְׁלַח וְקַחְנוּ כִּי לֹא־נִסְבֵּךְ עַד־בָּאוּ פֹה: 12 וַיֵּשׁ לַח וַיִּבְיֵאֵהוּ וְהוּא אֲדָמוֹנִי עֲסִיפָה עֵינָיו וְטוֹב רָאִי פ וַיֹּאמֶר יְהוָה קוֹם מִשְׁחָהוּ כִּי־זֶה הוּא: 13 וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת־כֶּרֶן הַשֶּׁמֶן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ בְּקֶרֶב אָחָיו וַתִּצְלַח רֹחַ־יְהוָה אֶל־יָדוֹ מִהַיּוֹם הַהוּא וַנְּעַלָה וַיִּקַּם שְׁמוּאֵל וַיִּלָּךְ הֶרְמֵתָה: ס 14 וַרְנָח יְהוָה סָרָה מֵעַם שְׁאוּל וּבַעֲתָתוֹ רֹחַ־רָעָה מֵאֵת יְהוָה: 15 וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵּי־שְׁאוּל אֵלָיו הִנֵּה־נָא רֹחַ־אֱלֹהִים רָעָה מִכַּעֲתֶיךָ: 16 יֹאמְרֵנָא אֲדָנִנוּ עַבְדֶּיךָ לִפְנֶיךָ וַיִּכְשׁוּ אִישׁ יָדָע מִנֵּן בַּכֶּנֶף וְהָיָה בְּהוּיֹת עֲלֶיךָ רֹחַ־אֱלֹהִים רָעָה וְנִגַּן בִּידוֹ וְטוֹב לָךְ: פ 17 וַיֹּאמֶר שְׁאוּל אֶל־עַבְדָּיו רֹאֲיוֹנָא לִי אִישׁ מִיִּטִּיב לִנְנָן וְהִבְיֵאוּתָם אֵלַי: 18 וַיַּעַן אֶחָד מִהַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר הִנֵּה רָאִיתִי בֶן לִישִׁי בֵּית הַלְחָמִי יָדָע נֶגֶן וְנִבְדָר חֵיל ׀ אִישׁ מִלְחָמָה וְנִבְדָר דְּבָר וְאִישׁ תָּאֵר וַיְהוֶה עִמּוֹ: 19 וַיִּשְׁלַח שְׁאוּל מַלְאָכִים אֶל־יִשִׁי ׀ יֹאמֶר שְׁלַח אֶת־יָדוֹךְ בְּנֹךְ אֲשֶׁר בְּצִאָן: 20 וַיִּקַּח יִשִׁי חֲמֹור לָחֶם וְנָאֵר יוֹן וְנָדִיר עֲזִים אֶחָד וַיִּשְׁלַח בִּיד־יָדוֹךְ בְּנֹךְ אֶל־שְׁאוּל: 21 וַיָּבֵא דוֹד־אֶל־שְׁאוּל וַיַּעֲמֵד לִפְנָיו וַיֹּאקְבֻהוּ מֵאֵד וַיַּהֲרִלּוּ נָשָׁא כְּלוּם: 22 וַיִּשְׁלַח שְׁאוּל אֶל־יִשִׁי לֹא מֵר יַעֲמִדֵנָא דוֹד לִפְנֵי כִּי־מִצָּא חָן בְּעֵינָי: 23 וְהָיָה בְּהוּיֹת רֹחַ־אֱלֹהִים אֶל־שְׁאוּל וַלְקַח דוֹד־אֶת־הַכֶּנֶף וְנִגַּן בִּידוֹ וַרְנָח לְשְׁאוּל וְטוֹב לוֹ וְסָרָה מִעַלְיוֹ רֹחַ־הָרָעָה: פ

17 וַיֹּאסְפוּ פִלְשֵׁי תִים אֶת־מַחֲנֵיהֶם לְמַלְחָמָה וַיֹּאסְפוּ שָׂכָה אֲשֶׁר לַיהוּדָה וַיַּחֲזִק בִּין־שׁוֹכָה וּבִין־עֻקָּה בְּאֶפֶס דְּמִים: 2 וְשְׁאוּל וְאִיש־יִשְׂרָאֵל נֹאסְפוּ וַיַּחֲזִקוּ בְּעֶמֶק הָאֵלָה וַיַּעֲרֻכוּ מִלְחָמָה לִקְרַאת פִּלְשְׁתִּים: 3 וּפְלִשְׁתִּים עַם דִּים אֶל־הָהָר מִזֶּה וְיִשְׂרָאֵל עֲמָדִים אֶל־הָהָר מִזֶּה וְהִנֵּה בִּינֵיהֶם: 4 וַיָּצֵא אִיש־הַבָּנִים מִמַּחֲנוֹת פִּלְשְׁתִּים גִּלְתִּי שִׁמּוֹ מִנֵּת גְּבֹהָ שֵׁשׁ אַמּוֹת וְזֹרֶת: 5 וְכוֹכֵב נִחֲשֵׁת עַל־רֹאשׁוֹ וּשְׂרִיּוֹן קִשְׁקִשִׁים הוּא לְבוּשׁ וּמִשְׁקַל הַשְּׂרִיּוֹן חֲמִשָּׁת־אֲלָפִים שְׁקָלִים נִחֲשֵׁת: 6 וּמִצָּחָת נִחֲשֵׁת עַל־רִגְלָיו וּכִידוֹן נִחֲשֵׁת בֵּין כַּתְּפוּי: 7 (וַחֲזִין) (וַעֲזִין) חֲנִיתוֹ כְּמִגְדוֹר אֲרָנִים וְלַחֲבֹת חֲנִיתוֹ שִׁש־מֵאוֹת שְׁקָלִים בְּרָגֹל וְנָשָׂא הַצֶּנֶף הַלָּךְ לִפְנָיו: 8 וַיַּעֲמֵד וַיִּקְרָא אֶל־מַעֲרֹכַת יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לָהֶם לָמָּה תִּצְאוּ לַעֲרֹךְ מִלְחָמָה הַלּוֹא אֲנִכִּי הַפְּלִשְׁתִּי וְאַתֶּם עַבְדֵּים לְשְׁאוּל בְּרוּ־לָכֶם אִישׁ וַיִּרֹד אֵלַי: 9 אֲסִיכּוּלִם לְהִלָּחֵם אֲתִי וְהִכְנִי וְהִינֵנוּ לָכֶם לַעֲבָדִים וְאֲסִינִי אוֹכֵל־לֹו וְהִכִּיתִיו וְהִייתֶם לְנֹו לַעֲבָדִים וְעַבְדְּתֶם אֲתָנִי: 10 וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֲנִי חֲרַפְתִּי אֶת־מַעֲרֹכֹת יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה תִּנְדָּלִי אִישׁ וְנִלְחָמָה יַחַד: 11 וַיֵּשׁ מֵעַ שְׁאוּל וְכָל־יִשְׂרָאֵל אֶת־דְּבָרֵי הַפְּלִשְׁתִּי הָאֵלָה וַיַּחֲזִקוּ וַיִּרְאוּ מֵאֵד: פ 12 וַיִּדְרֹךְ בְּיָאִשׁ אֶפְרָתִי הַזֶּה מִבֵּית לָחֶם וַיְהוּדָה וַעֲמֹו יִשִׁי וְלֹו שְׁמֹנֶה כְּנִים וְהָאִישׁ בִּימִי

שָׁאוּל זָקֵן בָּא בָּאֲנָשִׁים: 13 וַיָּלְכוּ שְׁלֹשָׁת בְּנֵי-יֹשִׁי הַגְּדֹלִים הָלְכוּ אַחֲרֵי-שָׁאוּל לְמַלְחָמָה וְשֵׁם שְׁלֹשָׁת בָּנָיו אֲשֶׁר הָלְכוּ בְּמַלְחָמָה אֵלִיָּאב הַבְּכֹר וּמִשְׁנֵהוּ אֲבִיגַיִר וְהַשְׁלִישִׁי שֵׁמָּה: 14 וְדָוִד הוּא הַקָּטָן וְשְׁלֹשָׁה הַגְּדֹלִים הָלְכוּ אַחֲרֵי שָׁאוּל: ס 15 וְדָוִד הָלַךְ וְשָׁב מֵעַל שָׁאוּל לְרֵעוֹת אֶת-צֹאן אָבִיו בֵּית-לַחֶם: 16 וַיֵּגֶשׁ הַפְּלִשְׁתִּי הַשָּׁכֵם וְהָעֶרֶב וַיַּחֲצִיב אַרְבָּעִים יוֹם: פ 17 וַיֹּאמֶר יֹשִׁי לְדָוִד בְּנֵי קַח-נָא לְאַחִידֶךָ אֵיפֶת הַקָּלִיא הַזֶּה וְעֲשֶׂהָ לֶחֶם הַזֶּה וְהָרֵץ הַמַּחֲנֶה לְאַחִידֶךָ: 18 וְאֵת עֲשֶׂרֶת חֹר צִי הַחֶלֶב הָאֵלֶּה תָּבִיא לְשִׂירֵה-הָאֵלֶּךָ וְאֶת-אֲחִידֶךָ תַּפְקֵד לְשָׁלוֹם וְאֶת-עֲרֻבָתָם תַּחֵּן: 19 וְשָׁאוּל וְהַמָּדָה וְכָל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל בַּעֲמֻק הָאֵלֶּה נִלְחָמִים עִם-פְּלִשְׁתִּים: 20 וַיִּשָּׁכֵם דָּוִד בְּבֹקֶר וַיִּשָּׂא אֶת-הַצֹּאן עַל-שֹׁמֶר וַיֵּשָׂא וַיֵּלֶךְ כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ יֹשִׁי וַיָּבֹא הַמַּעֲנֵלָה וְהַחִיל הַיָּצֵא אֶל-הַמַּעֲרֵכָה וְהָרַעוּ בְּמַלְחָמָה: 21 וְהַעֲרָךְ יִשְׂרָאֵל וּפְלִשְׁתִּים מַעֲרֵכָה לְקִרְאָת מַעֲרֵכָה: 22 וַיִּשָּׁשׁ דָּוִד אֶת-הַכְּפָלִים מִעָלָיו עַל-יַד שׁוֹמֵר הַכְּפָלִים וְהָרֵץ הַמַּעֲרֵכָה וַיָּבֹא וַיִּשְׁאָל אֶת-חֵיוֹ לְשָׁלוֹם: 23 וְהוּא מְדַבֵּר עִמָּו וְהִנֵּה אִישׁ הַבָּנִים עוֹלֵה גִלְתִּי הַפְּלִשְׁתִּי שִׁמּוֹ מִנֵּת [מַמְעֻרוֹת] [מַמְעֻרָכוֹת] פְּלִשְׁתִּים וַיְדַבֵּר כְּדִבְרֵים וַיְהִי אֵלֶּה וַיִּשְׁמַע דָּוִד: 24 וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּרֹאוֹתָם אֶת-הָאִישׁ וַיִּנָּסוּ מִפָּנָיו וַיִּירָאוּ מֵאֵד: 25 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל הֲרֹאִיתָם הָאִישׁ הָעֹלֶה הַזֶּה כִּי לַחֲרָף אֶת-יִשְׂרָאֵל עָלָה וְהִנֵּה הָאִישׁ אֲשֶׁר-יִפְגְּנוּ יַעֲשֶׂהוּ הַמֶּלֶךְ עֶשֶׂר גְּדֹל וְאֶת-בֵּיתוֹ יַחְדָּלוּ וְאֵת בֵּית אָבִיו יַעֲשֶׂה חֲפָשִׁי בְּיִשְׂרָאֵל: 26 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-הָאֲנָשִׁים הַעֲמִידִים עִמּוֹ לֵאמֹר מִה־יַּעֲשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר יָבֹא אֶת-הַפְּלִשְׁתִּי הַלֵּז וְהַסִּיר חֲרָפָה מֵעַל יִשְׂרָאֵל כִּי מִי הַפְּלִשְׁתִּי הָעָרַל הַזֶּה כִּי חָרַף מַעֲרָכוֹת אֱלֹהִים חַיִּים: 27 וַיֹּאמְרוּ לוֹ הָעָם כְּדָבָר הַזֶּה לֵאמֹר כֹּה יַעֲשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר יָבֹא: 28 וַיִּשְׁמַע אֱלִיָּאב אֲחִיו הַגְּדֹל כְּדִבְרֵי אֶל-הָאֲנָשִׁים וַיַּחֲרֹף אֶל־אִיָּאב בְּדוֹד וַיֹּאמֶר לְמַה־זֶּה יִדְרֹת וְעַל-מִי נִשְׁתָּה מַעַט הַצֹּאן הַזֶּה כְּמִדְבָּר אֲנִי יִדְעָתִי אֶת-יִדְדֶךָ וְאֵת רַע לְבָבְךָ כִּי לִמְעַן רֹאוֹת הַמַּלְחָמָה יִדְרֹת: 29 וַיֹּאמֶר דָּוִד מִה עֲשִׂיתִי עִתָּה הַלֵּוָא דָּבָר הוּא: 30 וַיִּסֵּב מֵאֲצֻלֹּ אֶל-מִיֹּל אַחֵר וַיֹּאמֶר כְּדָבָר הַזֶּה וַיִּשְׁכַּחוּ הָעָם דְּבַר כְּדָבָר הָרָשָׁיוֹן: 31 וַיִּשְׁמַעוּ הַדְּרָכִים אֲשֶׁר דָּבַר דָּוִד וַיִּגְדּוּ לַפְּנֵי-שָׁאוּל וַיַּקְחֵהוּ: 32 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-שָׁאוּל אֶל-יֹפֶל לְבִי-אֲדָם עָלָיו עֲבָדְךָ יֵלֶךְ וְנִלְחָם עִם-הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה: 33 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל-דָּוִד לֹא תוֹכֵל לֵלְכָת אֶל-הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה לְהִלָּחֵם עִמּוֹ כִּי-נַעַר אַתָּה וְהוּא אִישׁ מַלְחָמָה מִנְּעָרָיו: ס 34 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-שָׁאוּל רַעֲהָ הִנֵּה עֲבָדְךָ לֹאֲבִי צֹאֵן וְכָא הָאִרִי וְאֶת-הַדּוֹב וְנִשְׂא שֶׁה מִהֶעֱדָר: 35 וְכִצְאִי אַחֲרָיו וְהַכְּתִיו וְהַצִּלְתִּי מִפָּנָיו וַיָּקֶם עָלָי וְהַחֲזִקְתִּי בִּזְקֹנוֹ וְהַכְּתִיו וְהַמִּיתִיו: 36 גַּם אֶת-הָאִרִי גַם-הַדּוֹב הִכָּה עֲבָדְךָ וְהִנֵּה הַפְּלִשְׁתִּי הָעָרַל הַזֶּה כְּאִתָּךְ מִמֶּנּוּ כִּי חָרַף מַעֲרָכָת אֱלֹהִים חַיִּים: ס 37 וַיֹּאמֶר דָּוִד יְהוָה אֲשֶׁר הַצִּלְנִי מִיַּד הָאִרִי וּמִיַּד הַדּוֹב הוּא יַצִּילֵנִי מִיַּד הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה: ס וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל-דָּוִד לֶךְ וַיְהִי וַיְהִי עִמָּךְ: 38 וַיִּלְבַּשׁ שָׁאוּל אֶת-דָּוִד מִדּוֹ וְנָתַן קֶבֶעַ נְחֹשֶׁת עַל-רֹאשׁוֹ וַיִּלְבַּשׁ אֹתוֹ שְׂרִיֹן: 39 וַיַּחֲזֵר דָּוִד אֶת-חֲרָבוֹ מֵעַל לַמִּדְּיוֹ וַיֵּאֵל לֵלְכָת כִּי לֹא-נִסָּה וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-שָׁאוּל לֹא אוֹכֵל לֵלְכָת בְּאֵלָה כִּי לֹא נִסִּיתִי וַיִּסָּרֵם דָּוִד מִעָלָיו: 40 וַיָּקֶחַ מִקְלָו בִּידוֹ וַיַּבְחֲרֵלּוּ חֲמִשָּׁה חֲלָקֵי-אֲבָנִים מִן-הַנֶּחֱל וַיִּשֶׂם אֹתָם בְּכָלִי הָרַעִים אֲשֶׁר-לָו וּבִיִּלְקוּט וּקְלָעוֹ בִּידוֹ וַיֵּגֶשׁ אֶל-הַפְּלִשְׁתִּי: 41 וַיֵּלֶךְ הַפְּלִשְׁתִּי הָלַךְ וְקָרַב אֶל-דָּוִד וְהָאִישׁ נִשָּׂא הַצֶּנֶה לַפָּנָיו: 42 וַיַּבִּט הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּרְאֶה אֶת-דָּוִד וַיִּבְזֶהוּ כִּי-הָיָה נָעַר וְאֲדָמָנִי עִם-יָפֶה מְרָאָה: 43 וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֶל-דָּוִד הַכֶּלֶב אֲנֹכִי כִּי-אַתָּה כָּאֲלִי בְּמִקְלֹת וּבְקִלְלַת הַפְּלִשְׁתִּי אֶת-דָּוִד בְּאַלְהֵיו: 44 וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֶל-דָּוִד לָכֵּה אֵלַי וְאֶתְנֶה אֶת-בִּשְׂרָף לַעֲוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת הָאֲדָמָה: ס 45 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-הַפְּלִשְׁתִּי אַתָּה כָּאֲלִי בַּחֲרֹב וּבַחֲנִית וּבִכְדִּירֹן וְאֲנֹכִי כָאֲלִיךָ בִּשֶׁם יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי מַעֲרָכוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָרַפְתָּ: 46 הַיּוֹם הַזֶּה יִסְגָּרֶךָ יְהוָה בִּידוֹ וְהִפְתִּיךָ וְהַסִּיתִי אֶת-רֹאשְׁךָ מִעָלָי וְנִתְחִי פָנֶיךָ מִחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים הַיּוֹם הַזֶּה לַעֲוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְחַתֵּי הָאָרֶץ וַיִּדְעוּ כָּל-הָאָרֶץ כִּי יֵשׁ אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל: 47 וַיִּדְעוּ כָּל-הַקָּהָל הַזֶּה כִּי-לֹא בַּחֲרֹב וּבַחֲנִית וְהַשִּׁיעַ יְהוָה כִּי לִיתְהוָה הַמַּלְחָמָה וְנָתַן אֹתָם בְּיָדוֹ: 48 וְהִנֵּה כִּי-יָקֶם הַפְּלִשְׁתִּי וַיֵּלֶךְ וַיִּקָּרֶב לְקִרְאָת דָּוִד וַיִּמָּהֵר דָּוִד וַיִּרְקֵץ הַמַּעֲרֵכָה לְקִרְאָת הַפְּלִשְׁתִּי: 49 וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת-יָדוֹ אֶל-הַכְּפָלִי וַיָּקֶחַ מִשָּׁם אֶבֶן וַיִּקְלָע וַיִּךְ אֶת-הַפְּלִשְׁתִּי אֶל-מִצְחוֹ וְהָטָה בֶּעַ הָאֶבֶן בְּמִצְחוֹ וַיִּפֹּל עַל-פָּנָיו אֶרֶצָה: 50 וַיַּחֲזֹק דָּוִד מִן-הַפְּלִשְׁתִּי בֶּקֶלֶט וּבָאֶבֶן וַיִּךְ אֶת-הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּמִּיתֵהוּ וַיַּחֲרֹב אֵין בִּיד-דָּוִד: 51 וַיִּרְקֵץ דָּוִד וַיַּעֲמֵד אֶל-הַפְּלִשְׁתִּי וַיָּקֶחַ אֶת-חֲרָבוֹ וַיִּשְׁלַפְהָ מִתַּעֲרָה וַיַּכְתֶּהוּ וַיַּכְתֵּהוּ אֶת-רֹאשׁוֹ וַיִּרְאֵהוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי-מָתָה בְּיָדָם וַיִּנָּסוּ: 52 וַיִּקְמוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וַיַּהֲדוּהָ וַיִּלְעוּ וַיִּדְרֹפוּ אֶת-הַפְּלִשְׁתִּים עַד-בּוֹאֵץ נֵיָא וְעַד שַׁעֲרֵי מִדְּבָר וַיִּפְּלוּ חֲלָלִי פְּלִשְׁתִּים בְּדָרֶךְ שַׁעֲרֵם וְעַד-רֶגֶל וְעַד-עֲקָרוֹן: 53 וַיָּשָׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִדֶּלֶק אַחֲרֵי פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׂסוּ אֶת-מַחְנֵיהֶם:

54 וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־רֹאשׁ הַפִּלְשְׁתִּי וַיַּבֵּאֵהוּ יְרוּשָׁלַם וְאֶת־כָּלֹי שָׁם בָּאֵהָלוֹ: ס 55 וּכְרֹאוֹת שְׂאוֹל אֶת־דָּוִד יָצָא לִקְרֹאת הַפִּלְשְׁתִּי אֲמֹר אֶל־אֲבִנִּי שֶׁר הַצֵּבָא בִּן־מִיזֵה הַנָּעַר אֲבִנִּי וַיֹּאמֶר אֲבִנִּי חִירְנֶפֶשֶׁךְ הַמֶּלֶךְ אִם־יִדְרָעֵתִי: 56 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שָׂאל אֹתָהּ בִּן־מִיזֵה הָעֵלָם: ס 57 וּכְשׁוֹב דָּוִד מִחֻכּוֹת אֶת־הַפִּלְשְׁתִּי וַיִּקַּח אֹתוֹ אֲבִנִּי וַיַּבֵּאֵהוּ לִפְנֵי שְׂאוֹל וְרֹאשׁ הַפִּלְשְׁתִּי בְּיָדוֹ: 58 וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׂאוֹל בִּרְמִי אַתָּה הַנָּעַר וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּיָד־עֲבָדֶיךָ יָשִׁי בֵּית הַלְחָמִי:

18 וַיְהִי כִכְלָתוֹ לִדְבַר אֶל־שְׂאוֹל וְנִפְשׁ יְהוֹנָתָן נִקְשְׁרָה בְנֶפֶשׁ דָּוִד (וַיֵּאָהֲבוּ) וַיֵּאָהֲבֵהֶם יְהוֹנָתָן כִּנְפָשׁוֹ: 2 וַיִּקְחֵהוּ שְׂאוֹל בְּיוֹם הַהוּא וְלֹא נָתַן לְשׁוֹב בֵּית אָבִיו: 3 וַיִּכְרֹת יְהוֹנָתָן וְדָוִד בְּרִית בָּאֵהֲבָתוֹ אֹתוֹ כִּנְפָשׁוֹ: 4 וַיַּחֲפֹשֶׁט יְהוֹנָתָן אֶת־הַמַּעֲוִל אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתְּנֵהוּ לְדָוִד וּמִיָּדָיו וְעַד־רַגְלָיו וְעַד־קִשְׁתּוֹ וְעַד־חֲנֹרוֹ: 5 וַיֵּצֵא דָוִד בְּכָל אֲשֶׁר יִשְׁלַחֵנוּ שְׂאוֹל יִשְׁכִּיל וַיִּשְׁמָהוּ שְׂאוֹל עַל אֲנָשֵׁי הַמַּלְחָמָה וַיִּשְׁטֹב בְּעֵינֵי כָל־הָעָם וְגַם בְּעֵינֵי עֲבָדֵי שְׂאוֹל: פ 6 וַיְהִי כְּבוֹאֵם בְּשׁוֹב דָּוִד מִחֻכּוֹת אֶת־הַפִּלְשְׁתִּי וַתִּצְאָנָה הַנָּשִׁים מִכָּל־עִיר יִשְׂרָאֵל (לְשׁוֹר) [לְשׁוֹר] וְהַמַּחֲלוֹת לִקְרֹאת שְׂאוֹל הַמֶּלֶךְ בַּחֲפִים בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁלְשִׁים: 7 וַתַּעֲנִינָה הַנָּשִׁים הַמִּשְׁחָקוֹת וַתֹּאמְרֶן הִכָּה שְׂאוֹל (בְּאַלְפֹּ) [בְּאַלְפִּין] וְדָוִד בִּרְבַבְתָּיו: 8 וַיַּחַר לְשְׂאוֹל מְאֹד וַיִּרְעַ בְּעֵינָיו הַדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר נָתַן דָּוִד רַבְבוֹת וְלִי נָתַן הָאֲלָפִים וְעוֹד לוֹ אֵךְ הַמְּלוּכָה: 9 וַיְהִי שְׂאוֹל (עוֹן) [עוֹן] אֶת־דָּוִד מֵהַיּוֹם הַהוּא וְהַלָּאָה: 10 וַיְהִי מִמָּחֶרֶת וַתִּצְלַח רוּחַ אֱלֹהִים רָעָה אֶל־שְׂאוֹל וַיִּתְּנָבָא כְּחוֹךְ־הַבַּיִת וְדָוִד מִנֶּגַע בְּיָדוֹ כְּיוֹם בְּיוֹם וַתַּחֲנִית בִּיד־שְׂאוֹל: 11 וַיִּשָּׁל שְׂאוֹל אֶת־הַחֲנִית וַיֹּאמֶר אִכָּה בְּדָוִד וּבְקִיר וַיִּסָּב דָּוִד מִפְּנֵי פַעֲמָיו: 12 וַיֵּרָא שְׂאוֹל מִלִּפְנֵי דָוִד כִּי־הָיָה יְהוָה עִמּוֹ וּמַעַם שְׂאוֹל סָר: 13 וַיִּסְרֵהוּ שְׂאוֹל מַעֲמֹו וַיִּשְׁמָהוּ לוֹ שֶׁר־אֵלָף וַיֵּצֵא וַיִּבָּא לִפְנֵי הָעָם: פ 14 וַיְהִי דָוִד לְכָל־דָּרָכָו מִשְׁכִּיל וַיְהוָה עִמּוֹ: 15 וַיֵּרָא שְׂאוֹל אֶשְׁרֵהוּא מִשְׁכִּיל מְאֹד וַיִּגְדַּר מִפְּנֵיו: 16 וְכָל־יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה אֲהָב אֶת־דָּוִד כִּי־הוּא יוֹצֵא וְכֹא לִפְנֵיהֶם: פ 17 וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל אֶל־דָּוִד הִנֵּה בְתִי הַגְּדוּלָּה מֵרַב אַתָּה אֶת־לֶךְ לְאִשָּׁה אֵךְ הַיְּהוּדִי לְכֹן־חִיל וְלַחֲלָם מַלְחָמוֹת וַיְהוָה וְשְׂאוֹל אָמַר אֶל־תְּהִי יָדִי בּוֹ וַתַּחֲרִיבוּ יַד־פִּלְשְׁתִּים: ס 18 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־שְׂאוֹל מִי אֲנִכִּי וּמִי חַי מִשְׁפַּחַת אָבִי בְּיִשְׂרָאֵל כִּי־אַתָּה חָתָן לַמֶּלֶךְ: 19 וַיְהִי בַעַת תַּת אֶת־מֵרַב בַּת־שְׂאוֹל לְדָוִד וַהֲיָא נָתַנָּה לְעַדְרִיאֵל הַמַּחֲלָתִי לְאִשָּׁה: 20 וַתֹּאחֲבַ מִיכָל בַּת־שְׂאוֹל אֶת־דָּוִד וַיִּגְדּוּ לְשְׂאוֹל וַיִּשֶׁר הַדָּבָר בְּעֵינָיו: 21 וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל אֲתֻנָּה לוֹ וַתַּחֲרִילוֹ לְמוֹקֵשׁ וַתַּחֲרִיבוּ יַד־פִּלְשְׁתִּים וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל אֶל־דָּוִד בְּשָׂתִים תַּחֲתָתָן בִּי הַיּוֹם: 22 וַיֵּצֵא שְׂאוֹל אֶת־עֲבָדָיו דִּבְרוּ אֶל־דָּוִד בְּלֹט לֵאמֹר הִנֵּה חֲפֵץ בָּךְ הַמֶּלֶךְ וְכָל־עֲבָדָיו אֲהַבְדּוּ וְעַתָּה תַּחֲתָתָן בְּמֶלֶךְ: 23 וַיִּדְבְּרוּ עֲבָדֵי שְׂאוֹל בְּאָזְנֵי דָוִד אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר דָּוִד הִנֵּה לָּהּ בְּעֵינֵיכֶם תַּחֲתָתָן בְּמֶלֶךְ וְאֲנִכִּי אִישְׁרֵשׁ וְנִקְלָה: 24 וַיִּגְדּוּ עֲבָדֵי שְׂאוֹל לוֹ לֵאמֹר כְּדִבְרֵים הָאֵלֶּה דִּבֶּר דָּוִד: פ 25 וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל כִּי־תֹאמְרוּ לְדָוִד אִין חֲפֵץ לַמֶּלֶךְ בְּמַהָּ כִּי בְמַהָּ עָרְלוֹת פִּלְשְׁתִּים לַהֲנָם בְּאִיבֵי הַמֶּלֶךְ וְשְׂאוֹל חָשַׁב לְהַפִּיל אֶת־דָּוִד בִּיד־פִּלְשְׁתִּים: 26 וַיִּגְדּוּ עֲבָדָיו לְדָוִד אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשֶׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי דָוִד לַתַּחֲתָתָן בְּמֶלֶךְ וְלֹא מֵלֹא הַיּוֹמִים: 27 וַיָּקָם דָּוִד וַיֵּלֶךְ הוּא וְאֲנָשָׁיו וַיֵּךְ בַּפִּלְשְׁתִּים מֵאִתִּים אִישׁ וַיָּבֵא דָוִד אֶת־עַרְלָתֵיהֶם וַיִּמְלֹאם לַמֶּלֶךְ לַתַּחֲתָתָן בְּמֶלֶךְ וַיַּחֲזִילוּ שְׂאוֹל אֶת־מִיכָל בְּתוֹ לְאִשָּׁה: ס 28 וַיֵּרָא שְׂאוֹל וַיִּדַּע כִּי יְהוָה עִם־דָּוִד וּמִיכָל בַּת־שְׂאוֹל אֲהַבְתָּהּ: 29 וַיֹּאסֶף שְׂאוֹל לֵרֹא מִפְּנֵי דָוִד וַיְהִי שְׂאוֹל אִיב אֶת־דָּוִד כָּל־הַיּוֹמִים: ס 30 וַיֵּצֵא שְׁרֵי פִלְשְׁתִּים וַיְהִי מִדֵּי צֹאֲתָם שָׁכַל דָּוִד מִכָּל עֲבָדֵי שְׂאוֹל וַיִּיקַּר שְׁמוֹ מְאֹד: ס

19 וַיִּדְבַר שְׂאוֹל אֶל־יְהוֹנָתָן בְּנוֹ וְאֶל־כָּל־עֲבָדָיו לְהִמָּית אֶת־דָּוִד וַיְהוֹנָתָן בֶּן־שְׂאוֹל חֲפֵץ בְּדָוִד מְאֹד: 2 וַיִּגְדַּר יְהוֹנָתָן לְדָוִד לֵאמֹר מִכָּשׁ שְׂאוֹל אָבִי לַהֲמִיתָךְ וְעַתָּה הַשְׁמֵר־נָא בְּכִיר וּשְׁכֶת כִּסֵּר וְנִחַבְתָּ: 3 וְאֲנִי אֵצֵא וְעַמְדָתִי לִיד־אָבִי בְשָׂדֶה אֲשֶׁר אַתָּה שָׁם וְאֲנִי אֲדַבֵּר בָּךְ אֶל־אָבִי וְרֹאשִׁי מִה וְהַגְּדַתִּי לָךְ: ס 4 וַיִּדְבַר יְהוֹנָתָן בְּדָוִד טוֹב אֶל־שְׂאוֹל אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶל־יְחֶטָא הַמֶּלֶךְ בַּעֲבָדוֹ בְּדָוִד כִּי לֹא חָטָא לָךְ וְכִי מַעֲשָׂיו טוֹב־לָךְ מְאֹד: 5 וַיִּשֶׁם אֶת־נִפְשׁוֹ כִּכְפּוֹ וַיֵּךְ אֶת־הַפִּלְשְׁתִּי וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְּדוּלָּה לְכָל־יִשְׂרָאֵל רֹאשִׁי וַתִּשְׁמָח וְלִמָּה חָטָא בְּדָם נָקִי לְהִמָּית אֶת־דָּוִד חָם: 6 וַיִּשְׁמַע שְׂאוֹל בְּקוֹל יְהוֹנָתָן וַיִּשְׁבַּע שְׂאוֹל חִי־יְהוָה אִם־יָמוּת: 7 וַיֵּק רֹא יְהוֹנָתָן לְדָוִד וַיִּגְדְּלוּ יְהוֹנָתָן אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּבָּא יְהוֹנָתָן אֶת־דָּוִד אֶל־שְׂאוֹל וַיְהִי לִפְנֵי כְּאֲתֻמּוֹל שְׁלוֹשׁ: ס 8 וַתּוֹסֶף הַמַּלְחָמָה לְהִיּוֹת וַיֵּצֵא דָוִד וַיִּלְחָם בַּפִּלְשְׁתִּים וַיֵּךְ בָּהֶם מִכָּה גְּדוּלָּה וַיִּנְסוּ מִפְּנָיו: 9 וַתְּהִי רוּחַ יְהוָה רָעָה אֶל־שְׂאוֹל וַהֲוֹא בְּכִיתוֹ יוֹשֵׁב וַתַּחֲנִית בְּיָדוֹ וְדָוִד מִנֶּגַע בְּיָד: 10 וַיִּבְקֹשׁ שְׂאוֹל לְחַכּוֹת בַּחֲנִית בְּדָוִד וּבְקִיר וַיַּפְטֹר מִפְּנֵי שְׂאוֹל וַיֵּךְ אֶת־הַחֲנִית בְּקִיר וְדָוִד

11 וישלח שאלו מלאכים אלביית דוד לשמרו ולהמיתו
 בבקר ותגד לדוד מיכל אשתו לאמר אסאניך ממלט אתנפשך הלילה מחר אתה
 מומת: 12 ותדר מיכל אתדוד בעד החלון וילך ויברח וימלט: 13 ותקח מיכל
 אתהתרפים ותשם אלחמטה ואת כביר העזים שמה מראשתיו ותכס בגדו: 14
 וישלח שאלו מלאכים לקחת אתדוד ותאמר חלה הוא: 15 וישלח שאלו
 אתהמלאכים לראות אתדוד לאמר העלו אותו במטה אלי להמתו: 16 ויבאו המלאכים
 והנה התרפים אלחמטה וכביר העזים מראשתיו: 17 ויאמר שאל אלמיכל למה ככה
 רמיתי ותשלחי אתאיבי וימלט ותאמר מיכל אלשאל הואאמר אלי שלחני למה
 אמיתך: 18 ודוד ברח וימלט ויבא אלשמואל הרמיה ויגדלו את כל אשר עשהלו
 שאל וילך הוא ושמואל וישבו (בנוית) [בנוית]: 19 ויגד לשאל לאמר הנה דוד (בנוית)
 [בנוית] ברמה: 20 וישלח שאלו מלאכים לקחת אתדוד וירא אתלהקת הנביאים
 נבאים ושמואל עמד נצב עליהם ותהי עליהם כי שאל רוח אלהים ויתנבאו גסהמה:
 21 ויגדו לשאל וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו גסהמה ויסף שאל וישלח מלאכים
 שלשים ויתנבאו גסהמה: 22 וידד גסהמה הרמיה ויבא ערבור הגדול אשר בשכו
 וישאל ויאמר איפה שמואל ודוד ויאמר הנה (בנוית) [בנוית] ברמה: 23 וילך שם
 אלנוית [נוית] ברמה ותהי עליו גסהמה רוח אלהים וילך הלך ויתנבא ערבו
 (בנוית) [בנוית] ברמה: 24 ויפשט גסהמה בגדיו ויתנבא גסהמה לפני שמואל ויפל ערם
 כלהיום ההוא וכלהלילה עלפן ויאמרו הנם שאלו בנביאים: 25 ויברח דוד (מנוות)
 [מנוית] ברמה ויבא ויאמרו לפני יהונתן מה עשיתי מהעוני ומהחטאתי לפני אביך כי
 מבקש אתנפשי: 2 ויאמר לו חלילה לא תמות הנה (לרעשה) [לרעשה] אבי דבר
 גדול או דבר קטן ולא יגלה אתאני ומדוע יסתר אבי ממני אתהדבר הזה אין זאת:
 3 וישבע עוד דוד ויאמר ידע אביך כימצאתי חן בעיניך ויאמר אלדע זאת
 יהונתן פריעצב ואולם חיהיה וחי נפשך כי כפשע ביני ובין המות: 4 ויאמר יהונתן
 אלדוד מהתאמר נפשך ואעשהלך: 5 ויאמר דוד אלייהונתן הנהדבר מחר ואנכי
 שביאשב עמהמלך לאכול ושלחתי ונסתרתי בשרה עד הערב השלישית: 6 אםפגש
 יפקדני אביך ואמרת נשאל נשאל ממני דוד לרויך ביתלחם עירו כי זבח היום שם
 לכלהמשפחה: 7 אםפה יאמר טוב שלום לעבדך ואסחרה יחרה לו דע כירכלתה
 הרעה מעמו: 8 וע שית חסד עלעבדך כי בבכרית יהיה הבאת אתעבדך עמך
 ואסיש בי עון המיתני אתה ועדאביך למהזה חביאני: 9 ויאמר יהונתן חלילה לך
 כיו אסידע אדע כירכלתה הרעה מעם אבי לבוא עליך ולא אתה אני לך: 10
 ויאמר דוד אלייהונתן מי יגיד לי או מהיענך אביך קשה: 11 ויאמר יהונתן אלדוד
 לכה ונצא השדה ונצאו שניהם השדה: 12 ויאמר יהונתן אלדוד יהיה אלהי ישראל
 כראחקר אתאבי כעתו מחר השלישית והנה טוב אלדוד ולאאיו אשלה אליך וגלית
 אתאונך: 13 כהיעשה יהיה ליהונתן וכה יסוף כיריטב אלאבי אתהרעה עליך
 וגליתי אתאונך ושלחתך והלכת לשלום וי הי יהיה עמך כאשר היה עםאבי: 14 ולא
 אסיערני חי ולאיעשה עמדי חסד יהיה ולא אמות: 15 ולאיתכרת אתחסדך מעם
 ביתי ערעולם ולא בהכרת יהיה אתאיבי דוד איש מעל פני האדמה: 16 ויכרת יהונתן
 עםבית דוד ובקש יהיה מיד איבי דוד: 17 ויוסף יהונתן להשיבע אתדוד באהבתו
 אחו כראהבת נפשו אהבו: 18 ויאמרלו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד מושבך:
 19 ושלשת תרד מאד ובאת אליהמקום אשרנסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל
 האבן האול: 20 ואני שלשת החצים צדה אורה לשלחלי למשרה: 21 והנה אשלה
 אתהנער לך מצא אתהחצים אסאמר אמר לנער הנה החצים ממך והנה קחנו ובה
 כירשלום לך ואין דבר חיהיה: 22 ואספה אמר לעלם הנה החצים ממך והלאה לך
 כי שלחך יהיה: 23 והדבר אשר דברנו אני ואחיה הנה ביני וביןך ערעולם: 24
 וימת דוד בשרה ויהי החדש וישב המלך (על) [אלהלחם לאכול]: 25 וישב המלך
 עלמושבו כפעם בפעם אלמושב הקיר ויקם יהונתן וישב אבגר מצד שאל ויפקד
 מקום דוד: 26 ולאדבר שאל מאומה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא
 כירלא טהור: 27 ויהי ממחרת החדש השני ויפקד מקום דוד: 28 ויאמר שאל
 אלייהונתן בנו מדוע לאבא כירישי גסהמול גסהמול אללהלם: 28 וינע יהונתן
 אתשאל נשאל נשאל דוד מעמדי ערביית לחם: 29 ויאמר שלחני לא כי זבח משפחה

לנו בעיר והוא צוה-לי אחי ושתה אסמצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את-אחי
על-כן לא-בא אל-שלחן המלך: ס 30 ויחר-אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן-נענת
המדרות הלא ידעתי כי-בחר אתה לבן-ישי לבשתך ולבשת ערות אמו: ס 31 כי
כל-הימים אשר בן-ישי חי על-האדמה לא חסון אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו
אלי כי ברמות הוא: ס 32 ויען יהונתן את-שאול אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה:
ס 33 וישל שאול את-החנית עליו להכתי וידע יהונתן כי-כלה היא מעם אביו להמית
את-דוד: ס 34 ויקם יהונתן מעם השלחן בחר-אף ולא-אכל ביום-החדש השני לחם כי
נעצב אל-דוד כי הכלמו אביו: ס 35 ויהי בבקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער
קטן עמו: ס 36 ויאמר לנערו רץ מצא נא את-החצים אשר אנכי מורה הנער רץ והוא-ירה
החצי להעברו: ס 37 ויבא הנער עד-מקום החצי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחריו
הנער ויאמר הלא החצי ממך והלאה: ס 38 ויקרא יהונתן אחריו הנער מהרה הושה
אל-העמוד וילקט נער יהונתן את-החצי [החצים] ויבא אל-אדוניו: ס 39 והנער לא-ידע
מאומה אף יהונתן ודוד ידעו את-הדבר: ס 40 ויתן יהונתן את-כליו אל-הנער אשר-לו
ויאמר לו לך הבוא העיר: ס 41 הנער בא ודוד קם מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה
וישתחו שלש פעמים וישקו איש את-רעהו ויבכו איש את-רעהו עד-דוד הגדיל:
ס 42 ויאמר יהוה חן לדוד לך לשלום אשר נשבענו שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה

ביני ובינך ובין זרעי ובין זרעך עד-עולם: פ 21 ויקם וילך ויהונתן בא העיר: ס 2 ויבא
דוד נבה אל-אחימלך הכהן ויחרד אחימלך לקראת דוד ויאמר לו מדוע אתה לבדך
ואיש אין אתך: ס 3 ויאמר דוד לאחימלך הכהן המלך צניי דבר ויאמר אלי איש
אל-ידע מאומה אתה-בר אשר-אנכי שלחך ואשר צויתך ואת-הנערים וידעתי אל-מקום
פלני אלמוני: ס 4 ועתה מה-יש תחת-ידך חמשה-לחם תנה בידי או הנמצא: ס 5 ויען הכהן
את-דוד ויאמר אין-לחם חל אל-תחת ידי כי-אם-לחם קדש יש אסנשמו הנערים אף
מאשה: פ 6 ויען דוד את-הכהן ויאמר לו כי אם-אשה עצרה-לנו כתמול שלשם בצאתי
ויהיו כלי-הנערים קדש והוא דרך חל ואף כי היום יקדש בכלי: ס 7 ויתן-לו הכהן קדש
כי לא-היה שם לחם כי-אם לחם הפנים המוסרים מלפני יהוה לשום לחם חם ביום
הלקחו: ס 8 וְשָׁם אִישׁ מִעֲבָדֵי שָׁאוֹל בְּיוֹם הַהוּא נִעְצָר לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁמוֹ דָּאָג הָאֲדָמִי אֲבִיר
הָרַעִים אֲשֶׁר לְשָׁאוֹל: ס 9 ויאמר דוד לאחימלך ואין ישיפה תחת-ידך חנית או-חרב כי
גסתר בי וגם-כלי לא-לקחתי בידי כי-היה דבר-המלך נחזין: ס 10 ויאמר הכהן חרב
גלית הפלשתי אשר-הפיתו בעמק האלה הנה-היא לויטה בשמלה אחרת האפור אסאתה
תקח-לך קח כי אין אחרת וילתה בזה ויאמר דוד אין כמות תננה לי: ס 11 ויקם דוד
ויברח ביום-ההוא מפני שאול ויבא אל-אכיש מלך גת: ס 12 ויאמרו עבדי אכיש אליו
הלא-זהו דוד מלך הארץ הלא לזה יענו במחלות לאמר הנה שאול (באלפ) (באלפין)
ודוד (ברבכתו) (ברבכתיו): ס 13 וישם דוד את-הדברים האלה בלבבו וירא מאד מפני
אכיש מלך-גת: ס 14 וישנו את-שעמו בעיניהם ויתהלל בידם (ניחו) (נחתו) על-דלתות
השער ויורד רירו אל-זקנו: ס 15 ויאמר אכיש אל-עבדיו הנה תראו איש משתגע למה
תביאו אתו אלי: ס 16 חסר משגעים אני כי-הבאתם את-זה להשתגע עלי הנה יבוא

אל-ביתו: ס 22 וילך דוד משם וימלט אל-מערת עדלם וישמעו אחיו וכל-בית אביו
ויירדו אליו שמה: ס 2 ויחבקצו אליו כל-איש מצוק וכל-איש אשר-לו נשא וכל-איש
מרנפש ויהי עליהם לשר ויהיו עמו פארבע מאות איש: ס 3 וילך דוד משם מצפה מואב
ויאמר אל-מלך מואב יצא-נא א בי ואמי אתכם עד אשר אדע מה-יעשה-לי אלהים:
ס 4 וינחם את-פני מלך מואב וישבו עמו כל-ימי היות-דוד במצודה: ס 5 ויאמר גד הנביא
אל-דוד לא תשב במצודה לך ובאת-לך ארץ יהודה וילך דוד ויבא יער חרת: ס 6
וישמע שאול כי נודע דוד ואנשים אשר אתו ושאול יושב בגבעה תחת-האשל ברמה
וחניתו בידו וכל-עבדיו צדים עליו: ס 7 ויאמר שאול לעבדיו הנצבים עליו שמעו-נא בני
ימיני גס-לכלכם יתן בן-ישי צדות וקרמים לכלכם ישים שרי אפלים ושרי מאות: ס 8 כי
קשרתם כלכם עלי ואירג לה את-אזני בכרת-בני עס-בן-ישי ואין-להם מכס עלי ונלה
את-אזני כי הקים בני את-עבדיו עלי לארב פיוס הזה: ס 9 ויען דאג האדמי והוא נצב
על-עבדי-שאול ויאמר ראיתי את-בן-ישי בא נבה אל-אחימלך בן-אחשוב: ס 10 וישאל-לו
ביתה וצידה נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי נתן לו: ס 11 וישלח המלך לקרא
את-אחימלך בן-אחשוב הכהן ואת כל-בית אביו הכהנים אשר בנב ויבאו כלם

אֶל־הַמֶּלֶךְ: ס 12 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל שְׁמַעֲנָא בְּר־אֲחִישׁוֹב וַיֹּאמֶר הֲנִי אֲדִנִּי: 13 וַיֹּאמֶר (אֱלֹהִים) וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לָמָּה קָשַׁרְתֶּם עָלַי אֶת־הַיָּשׁוּי בַּחֲתָךְ לֹא לָחֶם וְחֶרֶב וְשָׁאוּל לוֹ בְּאֵלֵהֶם לָקוּם אֵלַי לָאֲרֹב כִּי־זֶה: ס 14 וַיַּעַן אֲחִימֶלֶךְ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר וּמִי בְּכָל־עֲבָדֶיךָ כְּדוּר נֶאֱמָן וְחָתָן הַמֶּלֶךְ וְסָר אֶל־מִשְׁמַעְתְּךָ וְנִכְבַּד בְּבִיתְךָ: 15 הַיּוֹם הַחֲלָלִי (לְשָׁאוּל) (לְשָׁאֵל) לוֹ בְּאֵלֵהֶם חֲלִילָה לִי אֲלֵישָׁם הַמֶּלֶךְ בַּעֲבָדוֹ דָּבָר בְּכָל־בֵּית אָבִי כִּי לֹא־יָדַע עֲבָדְךָ בְּכָל־זֹאת דָּבָר קָטָן אוֹ גָּדוֹל: 16 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מוֹת תָּמוּת אֲחִימֶלֶךְ אֶת־הַ וְכָל־בָּתִּי אֲבִיךָ: 17 וַיֹּאמֶר הַ מֶלֶךְ לְרָצִים הַנֹּצֵבִים עָלָיו סָבוּ וְהָמִיתוּוּ בְּהִנֵּה יֵהוּהָ כִּי גִסְרִים עֲסִידוֹד וְכִי יָדַעוּ כִּי־בִרְחָה הוּא וְלֹא גָלוּ אֶת־(אֹזְנוֹ) (אֹזְנִי) וְלֹא־אָבֹו עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ לְשַׁלַּח אֲחֵיהֶם לִפְנֵעַ בְּכַהֲנֵי יְהוָה: ס 18 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ (לְדֹוִיג) (לְדֹוֹאֵן) סָב אֶת־הַ וּפְגַע בְּכַהֲנֵים וַיֹּסֵב (דֹוִיג) (דֹוֹאֵן) הָאֲדָמִי וַיִּפְגַּע־הוּא בְּכַהֲנִים וַיָּמָתוּ בַּיּוֹם הַהוּא שְׁמָנִים וְחֲמִשָּׁה אִישׁ נִשָּׂא אֶפֶוד בֶּד: 19 וְאֵת נֹכַח עִיר־הַכֹּהֲנִים הִכָּה לִפְי־חֶרֶב מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה מְעוּלָל וְעַד־יוֹנֵק וְשׁוֹר וְחֹמֶר וְשֵׂה לִפְי־חֶרֶב: 20 וַיִּמָּלֵט בֶּן־אֲחָד לְאֲחִימֶלֶךְ בֶּן־אֲחִישׁוֹב וּשְׁמוֹ אֲבִיתָר וַיִּבְרַח אַחֲרָיו דָּוִד: 21 וַיִּגַּד אֲבִיתָר לְדָוִד כִּי הָרַג שָׁאוּל אֶת כַּהֲנֵי יְהוָה: 22 וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאֲבִיתָר יָדַעְתִּי בַּיּוֹם הַהוּא כִּי־שָׁם (דֹוִיג) (דֹוֹאֵן) הָאֲדָמִי כִּי־הִגִּד יָגִיד לְשָׁאוּל אֲנֹכִי סָבְתִּי בְּכָל־נַפְשׁ בֵּית אֲבִיךָ: 23 שָׁכַח אֲתִי אֶל־תִּירָא כִּי אֲשֶׁר־יִבְקֹשׁ אֶת־נַפְשִׁי וַיִּבְקֹשׁ אֶת־נַפְשִׁי

כִּי־מִשְׁמַרְתָּ אֶת־הַ עַמִּידִי: 23 וַיִּגְדוּ לְדָוִד לֹא מֵר הִנֵּה פִלְשְׁתִּים נִלְחָמִים בְּקַעֲלָה וְהָמָה שְׂסִים אֶת־הַגִּרְנוֹת: 2 וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הַאֵלֶּךְ וְהַכִּיתִי בְּפִלְשְׁתִּים הָאֵלֶּה ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִד לֵךְ וְהַכִּיתָ בְּפִלְשְׁתִּים וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת־קַעֲלָה: 3 וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי דָוִד אֵלָיו הִנֵּה אֲנַחְנוּ פֹּה בַּיהוּדָה וַיֹּאמֶר וְאֵן כִּי־נִלְחַם קַעֲלָה אֶל־מַעֲרֻכֹת פִּלְשְׁתִּים: ס 4 וַיִּסָּפֶר עוֹד דָּוִד לְשָׁאֵל בַּיהוָה ס וַיַּעֲנֶהוּ יְהוָה וַיֹּאמֶר קוּם רֵד קַעֲלָה כִּי־אֲנִי נָתַן אֶת־פִּלְשְׁתִּים בְּיָדְךָ: 5 וַיֵּלֶךְ דָּוִד (וְאִנְשָׁיו) (וְאִנְשֵׁיוֹן) קַעֲלָה וַיִּלָּחֶם בְּפִלְשְׁתִּים וַיִּנְהֲגוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם וַיִּךְ בָּהֶם מִכָּה גְדוֹלָה וַיִּשַׁע דָּוִד אֶת יָשָׁב קַעֲלָה: ס 6 וַיְהִי בִּבְרַח אֲבִיתָר בֶּן־אֲחִימֶלֶךְ אֶל־דָּוִד קַעֲלָה אֶפֶוד יָרֵד בְּיָדוֹ: 7 וַיִּגַּד לְשָׁאוּל כִּי־כָּא דָּוִד קַעֲלָה וַיֹּאמֶר שָׁאוּל נָכַר אֹתוֹ אֱלֹהִים בְּיָדִי כִּי נִסְגַּר לְבוֹא בַּעִיר דִּלְתִּים וּבְרִית: 8 וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל אֶת־כָּל־הָעָם לְמַלְחָמָה לְרִדָּת קַעֲלָה לְצוֹר אֶל־דָּוִד וְאֶל־אֲנָשָׁיו: 9 וַיַּדַּע דָּוִד כִּי עָלָיו שָׁאוּל מִחֲרִישׁ הָרַעָה וַיֹּאמֶר אֶל־אֲבִיתָר הַכֹּהֵן הַגִּישָׁה הָאֶפֶוד: ס 10 וַיֹּאמֶר דָּוִד יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁמַע שְׁמַע עֲבָדְךָ כִּי־מִבְּקֹשׁ שָׁאוּל לְבוֹא אֶל־קַעֲלָה לְשַׁחַת לַעִיר בַּעֲבוּרִי: 11 הִסְגַּרְנִי בְּעֵלֵי קַעֲלָה בְּיָדִי הִירֵד שָׁאוּל כְּאִשֶּׁר שְׁמַע עֲבָדְךָ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִגִּידָנָא לְעֲבָדְךָ ס וַיֹּאמֶר יְהוָה יִרְדּוּ: 12 וַיֹּאמֶר דָּוִד הִסְגַּרוּ בְּעֵלֵי קַעֲלָה אֲתִי וְאֶת־אֲנָשֵׁי בִיר־שָׁאוּל וַיֹּאמֶר יְהוָה וַיִּסְגְּרוּ: ס 13 וַיִּקָּם דָּוִד וְאֲנָשָׁיו כְּשֶׁ־מָאוֹת אִישׁ וַיִּצְאוּ מִקַּעֲלָה וַיִּתְּחַלְּכוּ בְּאִשֶּׁר יִתְּחַלְּכוּ וַיִּלְשָׁאוּל הִגִּד כִּי־נִמְלֵט דָּוִד מִקַּעֲלָה וַיַּחְדַּל לְצֹאָתָּ: 14 וַיֵּשֶׁב דָּוִד בַּמִּדְבָּר בַּמְצָדוֹת וַיֵּשֶׁב בְּהָר בַּמִּדְבָּר־זוֹף וַיִּבְקֹשׁוּהוּ שָׁאוּל כָּל־הַיָּמִים וְלֹא־נִתְּנוּ אֱלֹהִים בְּיָדוֹ: 15 וַיִּרְא דָּוִד כִּי־רָצָא שָׁאוּל לְבַקֵּשׁ אֶת־נַפְשׁוֹ וְדָוִד בַּמִּדְבָּר־זוֹף בַּחֲרָשָׁה: ס 16 וַיִּקָּם יְהוֹנָתָן בֶּן־שָׁאוּל וַיֵּלֶךְ אֶל־דָּוִד חֲרָשָׁה וַיַּחֲזֹק אֶת־יָדוֹ בְּאֵלֵהֶם: 17 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶל־תִּירָא כִּי לֹא תִמָּצָא יָד שָׁאוּל אָבִי וְאֶת־הַ תַּמְלָךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה־לָּךְ לְמִשְׁנֵה וְגַם־שָׁאוּל אָבִי יָדַע בֵּן: 18 וַיִּכְרַחֵם שְׁנֵיהֶם בְּרִית לִפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב דָּוִד בַּחֲרָשָׁה וַיְהוֹנָתָן הָלַךְ לְבֵיתוֹ: ס 19 וַיַּעֲלֹ וְפִים אֶל־שָׁאוּל הַנִּבְעָתָה לֵאמֹר הֲלוֹא דָּוִד מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ בַּמְצָדוֹת בַּחֲרָשָׁה בְּגִבְעַת הַחִכִּילָה אֲשֶׁר מִימִין הַיְּשִׁימוֹן: 20 וְעַתָּה לְכָל־אֹת נִפְשֶׁךָ הַמֶּלֶךְ לְרִדָּת רֵד וְלֹנוּ הַסְגִּירוּ בְּיָד הַמֶּלֶךְ: 21 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה כִּי מִחַלְתֶּם עָלַי: 22 לְכִי־נָא חֲכִינוּ עוֹד וְדַעַנִי וְרֹאוּ אֶת־מִקְוָמוֹ אֲשֶׁר תִּהְיֶה רִגְלֹו מִי רָאוּהוּ שָׁם כִּי אָמַר אֵלֵי עֲרוֹם יַעֲרֹם הוּא: 23 וַיֹּא וְדַעַנִי מִכָּל הַמַּחֲבָאִים אֲשֶׁר יִתְחַבֵּא שָׁם וְשִׁבְתֶּם אֵלַי אֶל־נִכְוֹן וְהִלַּכְתִּי אַחֲכֶם וְהָיָה אִם־יִשְׁנֶוּ בָּאָרֶץ וְחִפְשָׁתִּי אֹתוֹ בְּכָל אֶלְפֵי יְהוּדָה: 24 וַיִּקְוָמוּ וַיִּלְכְּזוּ וַיִּזְכּוּ לִפְנֵי שָׁאוּל וְדָוִד וְאֲנָשָׁיו בַּמִּדְבָּר מַעוֹן בַּעֲרֵבָה אֶל יָמִין הַיְּשִׁימוֹן: 25 וַיֵּלֶךְ שָׁאוּל וְאֲנָשָׁיו לְבַקֵּשׁ וַיִּגְדוּ לְדָוִד וַיִּרֵד הַסֹּלֶעַ וַיֵּשֶׁב בַּמִּדְבָּר מַעוֹן וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל וַיִּרְדֶּף אַחֲרֵי־דָוִד מִדְבָּר מַעוֹן: 26 וַיֵּלֶךְ שָׁאוּל מִצַּד הָהָר מִזֶּה וְדָוִד וְאֲנָשָׁיו מִצַּד הָהָר מִזֶּה וַיְהִי דָּוִד נִחְפֹּז לִלְכַת מִפְּנֵי שָׁאוּל וְשָׁאוּל וְאֲנָשָׁיו עֲטִירִים אֶל־דָּוִד וְאֶל־אֲנָשָׁיו לְחַפְשָׁם: 27 וּמִלֶּאֲךָ בָּא אֶל־שָׁאוּל לֵאמֹר מִהֲרָה וְלָכָה כִּי־פָשְׁטוּ פִלְשְׁתִּים עַל־הָאָרֶץ: 28 וַיֵּשֶׁב שָׁאוּל מִרְדֵּף אַחֲרָיו דָּוִד וַיֵּלֶךְ

לְקִרְאָת פִּלְשְׁתִּים עַל־כֵּן קָרָאוּ לְמָקוֹם הַהוּא סַלַע הַמַּחֲלָקוֹת: 24 וַיַּעַל דָּוִד מִשָּׁם וַיֵּשֶׁב בַּמְצָדוֹת עֵין־גִּדִּי: 2 וַיְהִי כְּאִשֶּׁר שָׁב שָׁאוּל מֵאַחֲרֵי פִלְשְׁתִּים וַיִּגְדוּ לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה דָּוִד

במדבר עין גדי: ס 3 ויקח שאול שלשת אלפים איש בחור מכל־ישראל וילך לבקש את־דוד ואנשיו על־פני צורי היעלים: 4 ויבא אל־גדרות הצאן על־הדרך ושם מערה ויבא שאול להסד את־רגליו ודוד ואנשיו בירכתי המערה ישבים: 5 ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום אשר־אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את־איביך ואיבך בידך ועשית לו כאשר יטב בעיניך ויקם דוד ויכרת את־כנף־המעיל אשר־לשאול בלש: 6 ויהי אחר־כן ויך לבד־דוד אתו על אשר כרת את־כנף אשר לשאול: ס 7 ויאמר לאנשיו חלילה לי מיהוה אם־אעשה את־הדבר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח ידו בו כי־משיח יהוה הוא: 8 וישמע דוד את־אנשיו בדברים ולא נתנם לקום אל־שאול ושאול קם מהמערה וילך בדרך: ס 9 ויקם דוד אחר־כן ויצא (מן־המערה) (מהמערה) ויקרא אחר־שאול לאמר אדני המלך ויבט שאול אחריו ויקד דוד אפים ארצה וישתחו: ס 10 ויאמר דוד לשאול למה תשמע את־דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש רעתך: 11 הנה היום הזה ראו עיניך את אשר־נתנך יהוה היום: בידו במערה ואמר להרגך ותחס עלוך ואמר לא־אשלח ידי באדני כי־משיח יהוה הוא: 12 ואבי ראה גם ראה את־כנף מעילך בידך כי ברכת את־כנף מעילך ולא הרגתיך דע וראה כי אין בידך רעה ופשע ולא־תמאתי לך ואתה צדה את־נפשי לקחתה: 13 ישפט יהוה ביני ובינך ונקמי יהוה ממך וידוי לא תהיה־בך: 14 כאשר יאמר מושל הקדמני מרשעים יצא רשע וידוי לא תהיה־בך: 15 אחרי מי יצא מלך ישראל אחרי מי אתה רגף אחרי כלב מת אחרי פרעש אחד: 16 והיה יהוה לדון ושפט ביני ובינך וירא וירב את־דיבי וישפטי מידך: פ 17 ויהיו ככלות דוד לדרב את־הדברים האלה אל־שאול ויאמר שאול הקלך זה בני דוד וישא שאול קלו ויבך: 18 ויאמר אל־דוד צדיק אתה ממני כי אתה גמלתני טובה ואני גמלתיך הרעה: 19 (ואת) [ואתה] הגדת היום את אשר־עשית אתי טובה את אשר סגרני יהוה בדרך ולא הרגתני: 20 וכי־יצא איש את־איבו ושלחו בדרך טובה ויהוה ישלמך טובה תחת היום הזה אשר עשית לי: 21 ועתה הנה ידעתי כי מ לך תמלוך וקמה בדרך ממלכת ישראל: 22 ועתה ה שבעה לי ביהוה אם־תכרית את־רעי אחרי ואם־תשמד את־שמי מבית אבי: 23 וישבע דוד לשאול וילך שאול אל־ביתו ודוד ואנשיו עלו על־המצודה: פ 25 וימת שמואל ויקבצו כל־ישראל ויספדו־לו ויקברוהו בביתו ברמה ויקם דוד וירד אל־מדבר פארן: ס 2 ואיש במעון ומעשהו כפרמל והאיש גדול מאד ולו צאן שלשת־אלפים ואלף עזים ויורו בנוז את־צאנו כפרמל: 3 ושם האיש נבל ושם אשתו אביגיל והאשה טובת־שכל ויפת תאר והאיש קשה רע מעללים והוא (כלבו) [כלבין]: 4 וישמע דוד במדבר כי־נזו נבל את־צאנו: 5 וישלח דוד עשרה נערים ויאמר דוד לנערים עלו כרמלה ובאתם אל־נבל ושאלתם־לו בשמי לשלום: 6 ואמרתם זה לחי ואתה שלום וביחק שלום וכל אשר־לך שלום: 7 ועתה שמעתי כי גזוים לך עתה הרעים אשר־לך היו עמנו לא הכלמנום ולא־נפקד להם מאומה פל־ימי היותם כפרמל: 8 שאל את־נעריך ויגידו לך וימצאו הנערים חן בעיניך כי־על־יום טוב בנו תנה־נא את אשר תמצא ידך לעבדיך ולבנק לְדוד: 9 ויבאו נערי דוד וידברו אל־נבל ככל־הדברים האלה בשם דוד וינחמו: 10 ויען נבל את־עב די דוד ויאמר מי דוד ומי בן־ישי היום רבו עבדים המתפרצים איש מפני אדניו: 11 ולקחתי את־לחמי ואת־מימי ואת טבחי אשר ט בחתי לזוני ונתתי לאנשים אשר לא ידעתי אי מזה מהו: 12 ויהפכו נערי־דוד לדרכם וישבו ויבאו ויגידו לו ככל הדברים האלה: 13 ויאמר דוד לאנשיו חננו איש את־חברו ויחננו איש את־חברו ויחנר גם־דוד את־חברו ויעלו אחרי דוד כארבע מאות איש ומאתים ישבו על־הכלים: 14 ולאביגיל אשת נבל הגיד נערא אחד מהנערים לאמר הנה שלח דוד מלאכים לבקך את־אדנינו ויעט בהם: 15 והאנשים טבים לנו מאד ולא הכלמנו ולא־פקדנו מאומה פל־ימי התהלכנו אתם בהיותנו בשדה: 16 חומה היו עלינו גם־לילה גם־יומם פל־ימי היותנו עמם רעים הצאן: 17 ועתה דעי וראי מה־תעשי כי־כלתה הרעה אל־אדנינו ועל פל־ביתו והוא בן־בלעל מדבר אליו: 18 ותמהר (אבוגיל) [אביגיל] ותקח מאתים לחם ושנים נבל־יין וחמש צאן (עשויות) [עשויות] וחמש סאים קלי ומאה צמקים ומאתים דבלים ותשם על־החמרים: 19 ותאמר לנעריה עברו לפני הנני אחריכם באה ולא־אשה נבל לא הגידה: 20 והיה היאו רכבת על־החמור ויירדת בסתר החר והנה דוד ואנשיו ירדים לקראתה ותפגש אתם: 21 ודוד אמר אך לשקר שמרתי את־פל־אשר לזה במדבר ולא־נפקד מכל־אשר־לו מאומה וישיב־לו רעה

תחת טובה: 22 כהניע שה אלהים לאיבי דוד וכה יסוף אסאשאר מכל-אשר-לו
 ערהבקר משתין בקור: 23 ו תרא אביגיל את-דוד ותמהר ותרד מעל החמור ותפל
 לאפי דוד על-פניה ותשתחו ארץ: 24 ותפל על-רגליו ותאמר בראני אדני העון
 ותדברנא אמתך באזניך ושמע את דברי אמתך: 25 אל-נא ישים אדניו את-לבו
 אל-איש הבליעל הזה על-נבל כי כשמו כן-הוא נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך לא
 ראיתי את-נערי אדני אשר שלחת: 26 ועתה אדני חריהוה וחינפשך אשר מנעך יהוה
 מבוא בדםים והושע ידך לך ועתה יהיו כנבל איבך והמבקשים אל-אדני רעה:
 27 ועתה הברכה הזאת אשר-הביא שפחתך לאדני ונתנה לנערים המתהלכים ברגלי אדני:
 28 שא נא לפשע אמתך כי עשה-יעשה יהוה לאדני בית נאמן כי-מלחמות יהוה אדני
 נלחם ורעה לא-תמצא כן מימך: 29 וגם אדם לרדפך ולבקש את-נפשך והיתה נפש
 אדני צרורה בצרור החיים את יהוה אלהיך ואת נפש איבך יקלעה בחרף כף הקלע:
 30 והזה כיי-עשה יהוה לאדני ככל אשר-דבר את-הטובה עליך וגו' לגידי אשר-ישראל:
 31 ולא תהיה זאתו לך לפוקה ולמכשול לב לאדני ולשפך-דם הנם ולהושיע אדני לו
 והיטב יהוה לאדני וזכרת את-אמתך: ס 32 ו יאמר דוד לאביגיל ברוך יהוה אלהי
 ישראל אשר שלחך היום הזה לקראתי: 33 וברוך שעמד וברוכה את אשר כלתני היום
 הזה מבוא בדםים והשע ידי לי: 34 ואולם חריהוה אלהי ישראל אשר מעני מהרע
 אתך כיו לולי מהרת (ותבאתי) (ותבאת) לקראתי כי אסנותר לנבל עד-אור הבקר
 משתין בקור: 35 ויבך דוד מידה את אשר-הביאה לו ולה אמר עלי לשלום לביתך
 ראי שמעתי בקולך ואשא פניך: 36 ותבא אביגיל אל-נבל והנה-לו משתה בביתו
 כמשתה המלך ולב נבל טוב עליו והוא שבר עד-מאד ולא-הנידה לו דבר קטן וגדול
 עד-אור הבקר: 37 ויהי בבקר ב צאת היין מנבל ותגדלו אשתו את-הדברים האלה
 וימת לבו בקרבו והוא היה לאבן: 38 ויהי כעשרת הימים ויגף יהוה את-נבל וימת:
 39 וישמע דוד כי מת נבל ויאמר ברוך יהוה אשר רב את-יריב חרפתי מיד נבל ואת-עבדו
 חשך מרעה ואת רעת נבל השיב יהוה בראשו וישלח דוד וידבר באביגיל לקחתה לו
 לאשה: 40 ויבאו עבדי דוד אל-אביגיל הפקמלה וידברו אליה לאמר דוד שלחנו אליך
 לקחתך לו לאשה: 41 ותקם ותשתחו אפים ארצה ותאמר הנה אמתך לשפחה לרחץ
 רגלי עבדי אדני: 42 ותמ הו ותקם אביגיל ותרכב על-החמור וחמש נערותיה ההלכות
 לרגלה ותלך אחרי מלאכי דוד ותהי-לו לאשה: 43 ואת-אחינעם לקח דוד מיוזעאל
 ותהיון נספותיהו לו לנשים: ס 44 ושאל נתן את-מיכל בתו אשת דוד לפלטי כן-לויש
 אשר מנלים: 26 ויבאו הזפים אל-שאל הנבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר בנגעת
 החכילה על פני השימון: 2 וגם שאל וירד אל-מדבר-יוף ואתו שלשת-אלפים איש
 בחורי ישראל לבקש את-דוד במדבר-יוף: 3 ויחן שאל בנגעת החכילה אשר על-פני
 השימון על-הדרך ודוד ישב במדבר וירא כי בא שאל אחריו המדברה: 4 וישלח דוד
 מרגלים וידע כי-בא שאל אל-נכון: 5 וגם דוד ויבא אל-המקום אשר נהג-שם שאל
 וירא דוד את-המקום אשר שכב-שם שאל ואבגר בגר שר-צבאו ושאל שכב במעגל
 והעם חנים (סביבתו) (סביבתיו): 6 ויען דוד ויאמר אל-אחימלך החתי ואל-אבישי
 בן-צרויה א חי יואב לאמר מי-ירד אתי אל-שאל אל-המחנה ויאמר אבישי אני ארד
 עמך: 7 ויבא דוד ואבישו אל-העם לילה והנה שאל שכב ישן במעגל וחניתו
 מעוכה-בארץ (מראשתו) (מראשתיו) ואבגר והעם שכבים (סביבתו) (סביבתיו): ס 8 ויאמר
 אבישי אל-דוד סגר אלהים היום את-אויבך בידך ועתה אכנו נא בחנית ובארץ פעם
 אחת ולא אשנה לו: 9 ויאמר דוד אל-אבישי אל-תשחיתוהו כי מי שלח ידו במשיח
 יהוה ונקמה פ 10 ויאמר דוד חריהוה כי אסיהוה ונפנו אויזינו ובוא ומת או במלחמה
 ירד ונספה: 11 ח לילה לי מיהוה משלח ידי במשיח יהוה ועתה קח-נא את-החנית אשר
 (מראשתו) (מראשתיו) ואת-צפחת המים ונלכה לנו: 12 ויבך דוד את-החנית ואת-צפחת
 המים מראשתי שאל וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקיץ כי כלם ישנים כי
 חרמת יהוה נפלה עליהם: 13 ויעבר דוד העבר ויעמד על-ראשהוהו מרחק רב
 המקום ביניהם: 14 ויקרא דוד אל-העם ואל-אבגר בגר לאמר הלוא תענה אבגר ויען
 אבגר ויאמר מי אתה קראת אל-המלך: פ 15 ויאמר דוד אל-אבגר הלוא איש אתה ומי
 כמוך בישראל ולמה לא שמרת אל-אדניך המלך כי-בא אחד העם להשחית את-המלך
 אדניך: 16 לא-טוב הדבר הזה אשר עשית חריהוה כי בנימות אתם אשר לא-שמרתם

על-אדניכם על-משיח יהוה ועתה ראה אי-חנית המלך ואח-צפחת המים אשר (מראשון) [מראשית]: 17 ויכר שאול את-קול דוד וי' יאמר הקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדני המלך: 18 ויאמר למה זה אדני רדף אחרי עבדו כי מה עשיתי ומה-בידי רעה: 19 ועתה ישמענא אדני המלך את דברי עבדו אם-יהוה הסיתך בי ירח מנחה ואם בני האדם ארורים הם לפני יהוה כי-גרשוני היום מהסתפח בנחלת יהוה לאמר לך עבד אלהים אחרים: 20 ועתה אל-יפל דמי ארצה מנגד פני יהוה כי-רצא מלך ישראל לבקש את-פרעש אחד כאשר ירדף הקרא בהרים: 21 ויאמר שאול חטאתי שוב בני-דוד כי לא-א רע לך עוד תחת אשר יקרה נפשי בעיניך היום הזה הנה הספלתני ואשנה הרבה מאד: 22 ויען דוד ויאמר הנה (החנית) [חנית] המלך ויעבר אחד מהנערים ויקחה: 23 ויהוה ישיב לאיש את-צדקתו ואת-אמתו אשר נתן יהוה היום ביד ולא אביתי לשלח ידי במשיח יהוה: 24 והנה כאשר גדרה נפשך היום הזה בעיני כן תגדל נפשי בעיני יהוה ויצלני מכל-צרה: 25 ויאמר שאול אל-דוד ברוך אתה בני דוד גם עשה תעשה וגם יכל תוכל וילך דוד לדרכו ושאלו שב למקומו: פ 27 ויאמר דוד אל-לבו עתה אספה יום-אחד ביד-שואל אי-לי טוב כי המלט אמלט אל-ארץ פלשתים ונאש ממני שואל לבקשני עוד בכל-גבול ישראל ונמלטתי מידו: 2 ויקם דוד ויעבר הוא ושי-מאות איש אשר עמו אל-אכיש בן-מעוך מלך גת: 3 וישב דוד עס-אכיש בנת הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושתי נשיו אחינעם היוזעאלית ואביגיל את-נבל הכרמלית: 4 ויגר לשאול כי-ברת דוד נת ולא-יוסף [נסן] עוד לבקשו: 5 ויאמר דוד אל-אכיש אם-נא מצאתי חן בעיניך ויתרלי מקום באחת ערי השדה ואשבה שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה עמך: 6 ויתרלו אכיש ביום ההוא את-צקלני לכן היתה צקלני למלכי יהודה עד היום הזה: פ 7 והי מספר הימים אשר-ישב דוד בשדה פלשתים ימים וארבעה חדשים: 8 ויעל דוד ואנשיו ויפשטו אל-הגשורי (והגרזי) [והגרזי] והעמלקי כי הנה ישובת הארץ אשר מעולם בואך שורה ועד-ארץ מצרים: 9 והכה דוד את-הארץ ולא יחיה איש ואשה ולקח צאן ובקר וחמרים וגמלים ובגדים וישב ויבא אל-אכיש: 10 ויאמר אכיש אל-פשתם היום ויאמר דוד על-נגב יהודה ועל-נגב הירחמאלי ואל-נגב הקיני: 11 ואיש ואשה לא-יחיה דוד להביא גת לאמר פנינו עלינו לאמר כה-עשה דוד וכה משפטו כל-הימים אשר ישב בשדה פלשתים: 12 ויאמן אכיש בדוד לאמר הב אש הבאיש בעמו בישראל והיה לי לעבד עולם: פ 28 והי בימים ההם ויקבצו פלש תים את-חמניהם לצבא להלחם בישראל ויאמר אכיש אל-דוד ידע תדע כי אתי תצא במחנה אתה ואנשיך: 2 ויאמר דוד אל-אכיש לכן אתה תדע את אשר-עשה עבדך ויאמר אכיש אל-דוד לכן שמר לראשי אשימך כל-הימים: פ 3 ושמואל מת ויספדו-לו כל-ישראל ויקברוהו ברמה ובעירו ושאל הסיר האבות ואת-הידוענים מהארץ: 4 ויקבצו פלשתים ויבאו ויחנו בשונם ויקבץ שאול את-כל-ישראל ויחנו בגלבע: 5 וירא שאול את-מחנה פלשתים וירא ויחרד לבו מאד: 6 וישאל שאול ביהוה ולא ענהו יהוה גם בחלמות גם באורים גם בנביאים: 7 ויאמר שאול לעבדיו בקשורלי אשת בעלת-אוב ואלכה אליה ואדרשה-בה ויאמרו עבדיו אליו הנה אשת בעלת-אוב בעין דור: 8 ויתחפש שאול וילבש בגדים אחרים וילך הוא ושני אנשים עמו ויבאו אל-האשה לילה ויאמר (קסומי) [קסמין] נא לי באוב והעלי לי את אשר-אמר אליך: 9 ותאמר האשה אליו הנה אתה ידעת את אשר-עשה שאול אשר הכרית את-האבות ואת-הידועני מן-הארץ ולמה אתה מתנשק בנפשי להמיתני: 10 וישבע לה שאול ביהוה לאמר חיהוה אם-יקרעך עון בדבר הזה: 11 ותאמר האשה את-מי אעלה לך ויאמר את-שמואל העלילי: 12 ו תרא האשה את-שמואל ותעק בקול גדול ותאמר האשה אל-שואל האמר למה אמתני ואתה שואל: 13 ויאמר לה המלך אל-חיראי כי מה ראית ותאמר האשה אל-שואל אלהים ראיתי עליהם מן-הארץ: 14 ויאמר לה מה-תאדו ותאמר איש זקן עלה והוא עטה מעיל וידע שאול כי-שמואל הוא ויך אפים ארצה וישתחו: 15 ויאמר שמואל אל-שואל למה הרגתני להעלות אתי ויאמר שאול צר-לי מאד ופלשתים נלחמים בי ואל-הים סר מעלי ולא-ענני עוד גם ביד-הנביאים גם-בחלמות ואקרא לך להודיעני מה אעשה: 16 ויאמר שמואל ולמה תשאלי ויהוה סר מעליך ויהי ערך: 17 ויעש יהוה לו כאשר דבר בידו ויקרע יהוה את-הממלכה מידך ויתנה לרעך לדוד: 18 כאשר לא-שמעת בקול יהוה ולא-עשית חרוץ-אפו בעמלק על-כן הדבר

I Samuel

הָיָה עֲשֵׂה לָךְ יְהוָה הַיּוֹם הַזֶּה: 19 וַיֵּתֶן יְהוָה גַּם אֶת־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּיַד־פְּלִשְׁתִּים וּמִחָר אַחֶה וּבְנִיךָ עִמִּי גַם אֶת־מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל יִתֵּן יְהוָה בְּיַד־פְּלִשְׁתִּים: 20 וַיִּמְהַר שָׂאוּל וַיִּפֹּל מִלֵּאֲקֻמּוֹתָו אֶרֶצָה וַיָּרָא מְאֹד מִדְּבָרֵי שְׂמוּאֵל גַּם־כִּתּוּ לֹא־הָיָה בּוֹ כִּי לֹא אָכַל לֶחֶם כָּל־הַיּוֹם וְכָל־הַלַּיְלָה: 21 וַתָּבוֹא הָאִשָּׁה אֶל־שָׂאוּל וַתֵּרָא כִּי־נִבְהַל מְאֹד וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה שָׁמָּה שִׁפְחָתְךָ בְּקוֹלְךָ וְאִשִּׁים נָפְשִׁי כַּכִּי וְאַשְׁמַע אֶת־דְּבָרְךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלַי: 22 וַעֲתָה שָׁמַע־נָא גַם־אֶתָּה בְּקוֹל שִׁפְחָתְךָ וְאַשְׁמָה לַפִּנֶּיךָ פֶּת־לֶחֶם וְאֶכֹּל וַיְהִי כִּךָ כִּי תִלָּךְ בְּדֶרֶךְ: 23 וַיֵּמָּן וַיֹּאמֶר לֹא אֶכַל וַיַּפְרֹצֻבּוּ עֲבָדָיו וְגַם־הָאִשָּׁה וַיִּשְׁמַע לִלְלָם וַיִּקֶּם מִהָאָרֶץ וַיֵּשֶׁב אֶל־הַמָּשָׁה: 24 וְלֹא שָׁה עַל־מַרְבֵּק בֵּיתוֹ וַתִּמְהַר וַתִּזְבַּחַהּ וַתַּחֲקִימָהּ וַתִּלְשֵׁ וַתַּפְּהוּ מִצּוֹת: 25 וַתֵּגֶשׁ לַפִּנֵּי־שָׂאוּל וּלְפָנֵי עֲבָדָיו וַיֹּאכְלוּ וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ בַּלַּיְלָה הַהוּא: פ

29 וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת־כָּל־מַחֲנֵיהֶם אֲפֶקָה וַיִּשְׂרָאֵל חֲנִים בְּשֵׁן אֲשֶׁר בְּיַזְרְעֵאל׃ **2** וּסְרֵגִי פְּלִשְׁתִּים עֲבָרִים לְמֹאֲוֹת וְלֹאֲפִים וְדָוִד וְאֲנָשָׁיו עֲבָרִים בְּאֶחָרָהָ עַם־אֲכִישׁ׃ **3** וַיֹּאמְרוּ שְׂרֵי פְּלִשְׁתִּים מָה הָעֲבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר אֲכִישׁ אֲלֵשְׂרֵי פְּלִשְׁתִּים הַלּוֹאֲזֶה דָּוִד עֲבָדוֹ שְׂאוֹל מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיָה אֹתִי זֶה יָמִים אוֹיֵב שְׁנִים וְלֹא־מָצָאתִי בוֹ מֵאֻמָּה מִיּוֹם נָפְלוּ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃ **4** פ וַיִּקְבְּצוּ עֲלָיו שְׂרֵי פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ לוֹ שְׂרֵי פְּלִשְׁתִּים הֲשֵׁב אֶת־הָאִישׁ וְיֹשֵׁב אֶל־מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר הִפְקַדְתּוֹ שָׁם וְלֹא־יֵרֵד עִמָּנוּ בְּמַלְחָמָה וְלֹא־יִהְיֶה־לָּנוּ לְשָׂטָן בְּמַלְחָמָה וּבְמָה יִתְרַצֶּה זֶה אֶל־אֲדֹנָיו הַלּוֹא בְּרָאשֵׁי הָאֲנָשִׁים הָהֵם׃ **5** הַלּוֹאֲזֶה דָּוִד אֲשֶׁר יַעֲנִילוֹ בַּמַּחֲלוֹת לֵאמֹר הִנֵּה שְׂאוֹל בְּאֶלְפָיו וְדָוִד (בִּרְבֻכָּתוֹ) (בִּרְבֻכְתִּין)׃ **6** וַיִּקְרָא אֲכִישׁ אֶל־דָּוִד וַיֹּאמֶר אֵלָיו חֲיִיהָּהּ פְּרִי־שֶׁר אַתָּה וְטוֹב בְּעֵינֵי צֹאחֶךָ וּבֶאֱמָךְ אֹתִי בַּמַּחֲנֶה׃ **7** ז' לֹא־מָצָאתִי בְּךָ רָעָה מִיּוֹם בָּאָךְ אֵלַי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה וּבְעֵינֵי הַסְּרֵגִים לֹא־טוֹב בָּאתָ׃ **8** י וַעֲתָה שׁוֹב לֵךְ בְּשָׁלוֹם וְלֹא־תַעֲשֶׂה רָע בְּעֵינֵי סְרֵגֵי פְּלִשְׁתִּים׃ **8** י וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲכִישׁ כִּי מָה עֲשִׂיתִי וּמַה־מָּצָאתָ בְּעַבְדְּךָ מִיּוֹם אֲשֶׁר הֵייתִי לַפְּגִיף עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא אָבֹא וְנִלְחַמְתִּי בְּאִיבֵי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃ **9** יג וַיֵּן אֲכִישׁ וַיֹּאמֶר אֶל־דָּוִד וְדַעְתִּי כִּי טוֹב אַתָּה בְּעֵינֵי כָּל־מֶלֶךְ אֱלֹהִים אֲךָ שׂ רִי פְּלִשְׁתִּים אֲמָרוּ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּנוּ בְּמַלְחָמָה׃ **10** יד וַעֲתָה הִשָּׁם בְּבֶקֶר וְעַבְדִּי אֲדֹנֶיךָ אֲשֶׁר־בָּאוּ אִתְּךָ וְהִשְׁכַּמְתָּם בְּבֶקֶר וְאוֹר לָכֶם וְלָכֶם׃ **11** יו וַיִּשְׁלַם

דוד הוא ואנשיו ללכת בבקר לשוב אל-ארץ פלשתים ופלשתים עלו וירעאל: **ס 30** ויהי בבא דוד ואנשיו צקלג ביום השלישי ועמלקי פשטו אל-נגב ואל-צקלג ונפו את-צקלג וישרפו אתה באש: **2** וישבו את-הנשים אשר-בה מקטן ועד-גדול לא המיתו איש וינהגו וילכו לדרךם: **3** ויבא דוד ואנשיו אל-העיר והנה שרופה באש ונשירים ובניהם בנחיהם נשבו: **4** וישא דוד והעם אשר-אתו את-קולם ויבכו עד אשר אייב-הם כח לבכות: **5** ושתו נשי-דוד נשבו אחינעם היוזעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי: **6** ותצר לדוד מאד כיראמרו העם לסקלו כדמרה נפש כל-העם איש על-רובו (בנין) ועל-בנותיו ויתחנק דוד ביהמה אלהיו: **7** ויאמר דוד אל-אבותר הפתן בן-אחימלך הגישה-נא לי האפד ויגש אבותר את-האפד אל-דוד: **8** וישאל דוד ביהמה לאמר ארדף אחרי הגדוד-הזה האשגנו ויאמר לו דרך כי-השנ תשני והצל תציל: **9** וילך דוד הוא ושני-מאות איש אשר אתו ויבאו עד-נחל הבשור והנוותרים עמרו: **10** ויירד דוד הוא וארבע-מאות איש ויעמדו מאחרי איש אחרי מעבר את-נחל הבשור: **11** וישא וימצאו איש-מצרי בשדה ויקחו אתו אל-דוד ויתגדלו לחם ויאכל ושקוה מים: **12** ויתגדלו פלח דבלה ושני צמקים ויאכל ותשב רוחו אליו כי לא-אכל לחם ולא-שתה מים שלשה ימים ושלשה לילות: **ס 13** ויאמר לו דוד למי-אתה ואי מזה אתה ויאמר נער מצרי אנכי עבד לאיש עמלקי ויעובני אדני כי חליתי היום שלשה: **14** אנהנו פשטנו נגב הפרתי ועל-אשר ליהודה ועל-נגב כלב ואת-צקלג שרפנו באש: **15** ויאמר אליו דוד תחורדני אל-הגדוד הזה ויאמר השבעה לי באלהים אם-תמיתני ואם-תסגירני ביד-אדני ואורדך אל-הגדוד הזה: **16** ויירדו והנה נטשים על-פני כל-הארץ אכלים ושתים וחגנים בכל השלל הגדול אשר לקחו מארץ פלשתים ומארץ יהודה: **17** ויפם דוד מהנשף ועד-הערב למחרתם ולא-נמלט מהם איש כי אם-ארבע מאות איש-נער אשר-רכבו על-הגמלים וינסו: **18** ויצל דוד את כל-אשר לקחו ועמלק ואת-שתי נשיו הציל דוד: **19** ולא נעדר-לחם מן-הקטן ועד-הגדול ועד-בנים ובעות ושולל ועד כל-אשר לקחו לחם הכל השיב דוד: **20** ויחק דוד את-כל-הצאן והבקר ונהג לפני מלמנה ההוא ויאמרו זה שלל דוד: **21** ויבא דוד אל-מאתים האנשים אשר-פגרו מלכתו אחרי דוד וישיבם בנחל הבשור ויצאו לקראת דוד ולקראת העם אשר-אתו ויגש דוד את-העם וישאל להם

לשָׁלוֹם: ס 22 וַיֵּן כָּל־אִשְׁרָע וּבְלִיעַל מִהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָלְכוּ עִם־דָּוִד וַיֹּאמְרוּ יָעַן אֲשֶׁר
 לֹא־הָלְכוּ עִמִּי לֹא־נָתַן לָהֶם מִהַשְׁלָל אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ כִּי־אִם־אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־בָּנָיו וַיִּנָּהֲגוּ
 וַיֵּלְכוּ: ס 23 וַיֹּאמֶר דָּוִד לֹא־תַעֲשׂוּ כֵן אֲחֵי אֵת אֲשֶׁר־נָתַן יְהוָה לָנוּ וַיִּשְׁמֹר אֲתָנוּ וַיִּתֵּן
 אֶת־הַדָּוִד הַבָּא עָלֵינוּ בְיָדוֹ: ס 24 וּמִי יִשְׁמַע לָכֶם לְדַבֵּר הַזֶּה כִּי כַחֲלָקוֹ הִירָד בַּמֶּלֶכְמָה
 וְכַחֲלָק הַיִּשָּׁב עַל־הַכְּלָיִם וַיַּחְדּוּ וַיַּחֲלֹקוּ: ס 25 וַיְהִי מִהַיּוֹם הַהוּא וַיִּמְעַלָּה וַיִּשְׁמָה לַחֵק
 וּלְמִשְׁפָּט לְיִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה: פ 26 וַיָּבֹא דָוִד אֶל־צִקְלָג וַיִּשְׁלַח מִהַשְׁלָל לְזִקְנֵי יְהוּדָה
 לְרַעְהוּ לֹא מֵר הָנָה לָכֶם בְּרָכָה מִשְׁלָל אִיבֵי יְהוָה: ס 27 לְאִשֶּׁר בְּבֵית־אֵל וּלְאִשֶּׁר
 בְּרִמּוֹת־נֹגֵב וּלְאִשֶּׁר בִּיתֵר: ס 28 וּלְאִשֶּׁר בַּעֲרַעַר וּלְאִשֶּׁר בַּשְּׁפֹמוֹת וּלְאִשֶּׁר בַּאֲשַׁתְמוֹעַ: ס
 29 וּלְאִשֶּׁר בְּרָכָל וּלְאִשֶּׁר בַּעֲרֵי הִירְחֲמָאֵלִי וּלְאִשֶּׁר בַּעֲרֵי הַקִּינִי: ס 30 וּלְאִשֶּׁר בַּחֲרֹמָה וּלְאִשֶּׁר
 בְּכוּר־עֵשֶׂן וּלְאִשֶּׁר בַּעֲתָךְ: ס 31 וּלְאִשֶּׁר בַּחֲבֵרוֹן וּלְכָל־הַמִּקְמוֹת אֲשֶׁר־הִתְהַלֵּךְ־שָׁם דָּוִד הוּא
 וְאֲנָשָׁיו: פ 31 וּפְלִשְׁתִּים נִלְחָמִים בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּנָּסוּ אַן שִׁי יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים וַיִּפְּלוּ חֲלָלִים
 בְּהַר הַגִּלְבָּעַ: ס 2 וַיִּדְּבְקוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־שְׂאוּל וְאֶת־בָּנָיו וַיִּכּוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־יְהוֹנָתָן
 וְאֶת־אֲבִינֶדָב וְאֶת־מַלְכִי־יֹשִׁיעַ בֶּן־יֹשִׁיעַ שְׂאוּל: ס 3 וַתֵּכּ בַּד הַמֶּלֶכְמָה אֶל־שְׂאוּל וַיִּמְצָאֶהוּ הַמּוֹרִים
 אֲנָשִׁים בְּקֶשֶׁת וַיַּחַל מָאָד מִהַמּוֹרִים: ס 4 וַיֹּאמֶר שְׂאוּל לְנֹשָׂא כְלָיו שְׁלַף חֲרָבָךְ וַדְּקֹרְנִי בָּהּ
 פֶּן יָבוֹאוּ הָעֶרְלִים הָאֵלֶּה וַדְּקֹרְנִי וְהִתְעַלְלֹוּ־בִי וְלֹא אָבִה נֹשָׂא כְלָיו כִּי יֵרָא מָאָד וַיִּקַּח
 שְׂאוּל אֶת־הַחֲרֵב וַיִּפֹּל עָלֶיהָ: ס 5 וַיֵּרָא נֹשָׂא־כְלָיו כִּי מָת שְׂאוּל וַיִּפֹּל גַּם־הוּא עַל־חֲרָבּוֹ
 וַיָּמָת עִמּוֹ: ס 6 וַיָּמָת שְׂאוּל וּשְׁלֹשֶׁת בָּנָיו וְנֹשָׂא כְלָיו גַּם כָּל־אֲנָשָׁיו בַּיּוֹם הַהוּא וַיַּחְדּוּ:
 ס 7 וַיִּרְאוּ אֲנָשֵׁי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־בַּעֲבֵר הָעֵמֶק וְאִשְׁרָאֵל בַּעֲבֵר הַיַּרְדֵּן כִּי־נָסוּ אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל וַיִּכִּי־מָתוּ
 שְׂאוּל וּבָנָיו וַיַּעֲזְבוּ אֶת־הָעֵרִים וַיִּנָּסוּ וַיָּבֹאוּ פְלִשְׁתִּים וַיִּשְׁבּוּ בָּהֶן: ס 8 וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיָּבֹאוּ
 פְלִשְׁתִּים לַפֶּשֶׁט אֶת־הַחֲלָלִים וַיִּמְצְאוּ אֶת־שְׂאוּל וְאֶת־שְׁלֹשֶׁת בָּנָיו נָפְלִים בְּהַר הַגִּלְבָּעַ:
 ס 9 וַיִּכְרְתוּ אֶת־רֹאשׁוֹ וַיִּפְשְׁטוּ אֶת־כְּלָיו וַיִּשְׁלַחוּ בְּאַרְצֵי־פְלִשְׁתִּים סָבִיב לְבָשָׂר בֵּית עֲצִיבֵיהֶם
 וְאֶת־הָעַם: ס 10 וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־כְּלָיו בֵּית עֲשָׁתְרוֹת וְאֶת־גִּוֵּיתוֹ תָּקְעוּ בַּחוּמֹת בֵּית שֵׁן: ס 11 וַיִּשְׁמְעוּ
 אֲלֵיו יִשְׁבִּי יָבִישׁ גִּלְעָד אֵת אֲשֶׁר־עָשׂוּ פְלִשְׁתִּים לְשְׂאוּל: ס 12 וַיָּקֻמוּ כָל־אִישׁ חֵיל וַיֵּלְכוּ
 כָּל־הַלַּיְלָה וַיִּקָּחוּ אֶת־גִּוֵּית שְׂאוּל וְאֵת גִּוֵּית בָּנָיו מִחוּמַת בֵּית שֵׁן וַיָּבֹאוּ יָבִישָׁה וַיִּשְׂרְפוּ
 אֹתָם שָׁם: ס 13 וַיִּקָּחוּ אֶת־עֲצָמֹתֵיהֶם וַיִּקְבְּרוּ תַּחַת־הָאֶשֶׁל בְּיָבִישָׁה וַיִּצְמּוּ שִׁבְעַת יָמִים: פ

II Samuel

1 ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכוח את־העמלק וישב דוד בצקלני ימים שנים:
2 ויהי ביום השלישי והנה איש בא מן־המחנה מעם שאול ובגדיו קרעים וארמה על־ראשו ויהי בבאו אל־דוד ויפל ארצה וישתחו: **3** ויאמר לו דוד אי מזה תבוא ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטתי: **4** ויאמר אליו דוד מה־היה הדבר הנרנא לי ויאמר אשר־נס העם מן־המלחמה וגם־הרבה נפל מן־העם וימתו וגם שאול ויהונתן בנו מתו: **5** ויאמר דוד אל־הנער המניד לו איך ידעת כִּי־מת שאול ויהונתן בנו: **6** ויאמר הנער ו המניד לו נקרא נקריתי בהר הגלבע והנה שאול נשען על־חניתו והנה הרבב ובעלי הפרשים הדבקוהו: **7** ויפן אחריו ויראני ויקרא אלי ואמר הנני: **8** ויאמר לי מ־אתה (ויאמר) [ואמר] אליו עמלקי אנכי: **9** ויאמר אלי עמדנא עלי ומתחני כי אחזני השבץ כִּי־כל־עוד נפשי בי: **10** ואעמד עליו ואמתחתי כי ידעתי כי לא יחיה אחרי נפלו ואקח הנרו אשר על־ראשו ואצטדה אשר על־זרעו ואביאם אל־אני הנה: **11** ויחזק דוד (בבגדו) (ובבגדיו) ויקרעם וגם כל־האנשים אשר אתו: **12** ויסדורו ויכלו ויצמו עד־הערב על־שאל ועל־יהונתן בנו ועל־ עם יהודה ועל־בית ישראל כי נפלו בחרב: **13** ויאמר דוד אל־הנער המניד לו אי מזה אתה ויאמר בן־איש גר עמלקי אנכי: **14** ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח ידך לשחת את־משיח יהוה: **15** ויקרא דוד לאחר מהנערים ויאמר נש פנעבדו ויכפו וימתו: **16** ויאמר אליו דוד (דמיך) [דמך] על־ראשך כי פיד ענה כף לאמר אנכי מחתי את־משיח יהוה: **17** ויקנן דוד את־הקנה הזאת על־שאל ועל־יהונתן בנו: **18** ויאמר ללמד בני־יהודה קשת הנה כתובה על־ספר הישר: **19** הצבי ישראל על־במותיך חלל איך נפלו גבורים: **20** אל־תגידו בנת אל־תבשרו בחוצת אשקלון פן־תשמחנה בנות פלשתים פן־תעלזנה בנות הערלים: **21** הרי בגלבע אל־טל ואל־מטר עליכם ושרי תרומת כי שם ננעל מן גבורים מן שאול בלי משיח בשמן: **22** מרם חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחור וחרב שאול לא תשוב ריקם: **23** שאול ויהונתן הנאה בים והנעמים בחייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות גברו: **24** בנות ישראל אל־שאל בכינה המלבש כם שני עס־עדנים המעלה ערי זהב על לבושכן: **25** איך נפלו גברים בחוף המלחמה יהונתן על־במותיך חלל: **26** צר־לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלאתה אהבתך לי מאהבת נשים: **27** איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה: **פ 2** ויהי אחר־כן וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברנה: **2** ויעל שם דוד וגם שתי נשיו אחינעם הזיעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי: **3** ואנשיו אשר־עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בערי חברון: **4** ויבאו אנשי יהודה וימשחוישם את־דוד למלך על־בית יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי יבש גלעד אשר קברו את־שאל: **5** וישלח דוד מלאכים אל־אנשי יבש גלעד ויאמר אליהם ברכים אתם ליהוה אשר עשיתם חסד הזה עס־אנשיכם עס־שאל ותקברו אתו: **6** ועתה יעש־יהוה עמכם חסד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה: **7** ועתה תחזקנה ידיכם והיו לבני־חיל כִּי־מת אדניכם שאל וגם־אתי משחו בית־יהודה למלך עליהם: **פ 8** ואבגר בן־גר שר־צבא אשר לשאל לקח את־איש בשת בן־שאל ויעברוהו מחנים: **9** וימלכוהו אל־הגלעד ואל־האשורי ואל־הזרעאל ועל־אפרים ועל־בנימין ועל־ישראל כלה: **פ 10** בן־ארבעים שנה איש־בשר בן־שאל במלכו על־ישראל ושתיים שנים מלך אך בית יהודה היו אחרי דוד: **11** ויהי מספר הימים אשר היה דוד מלך בחברון על־בית יהודה שבע שנים וישה חדשים: **ס 12** ויצא אבגר בן־גר ועבדי איש־בשת בן־שאל ממחנים ובעונה: **13** ויואב בן־צרויה ועבדי דוד יצאו ויפגשוהו על־ברכת גבעון ויחרו וישבו אלה על־הברכה מזה ואלה על־הברכה מזה: **14** ויאמר אבגר אל־יואב יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו ויאמר יואב יקמו: **15** ויקמו ויעברו במספר שנים עשר לבנימין ולאיש בשת בן־שאל ושנים עשר מעבדי דוד: **16** ויחזקו איש בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר בגבעון: **17** ותהי המלחמה קשה עד־מאד ביום ההוא וינפג אבגר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד: **18** ויהיו־שם שלשה בני צרויה יואב ואבשי ועשהאל ועשהאל קל פרנליו כאחד הצבים אשר בשדה:

19 וירדף עשהאל אחרי אבנר ולא נטתה ללכת על-הימין ועל-השמאל מאחרי אבנר:
 20 ויפן אבנר אחרי ויאמר האתה זה עשהאל ויאמר אנכי: 21 ויאמר לו אבנר נטה לך על-ימיןך או על-שמאלך ואחז לך אחד מהנערים וקחלך את-חלצתו ולא-אתה עשהאל לסור מאחרי: 22 ויסף עוד אבנר לאמר אל-עשהאל סור לך מאחרי למה אכפה ארצה ואיך אשא פני אל-יואב אחיך: 23 וימאן לסור ויפכו אבנר באחרי חנית אל-החמש ותצא חנית מאחרי ויפל-שם וימת (תחתו) (תחתיו) ויהי פל-הבא אל-המקום אשר-נפל שם עשהאל וימת ויעמדו: 24 וירדפו יואב ואבישו אחרי אבנר והשמש באה והמה באו עד-נבעת אמה אשר על-פני-נח דרך מדבר נבעון: 25 ויחקצו בני-בנימין אחרי אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש-נבעה אחת: 26 ויקרא אבנר אלי-יואב ויאמר הלנצח תאכל חרב הלא ידעתה כי-מרה חיה באחרונה ועד-מתי לא-תחאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם: 27 ויאמר יואב חי האלהים כי לולא דברת כי אז מהבקר נעלה העם איש מאחרי אחיו: 28 ויחקע יואב בשופר ויעמדו כל-העם ולא-ירדפו עוד אחרי ישראל ולא-יספו עוד להלחם: 29 ואבנר ואנשיו הלכו בערבה כל הלילה ההוא ויעברו את-הירדן וילכו כל-הבתרון ויבאו מחנים: 30 ויואב שב מאחרי אבנר ויקבץ את-כל-העם ויפקדו מעבדי דוד תשעה-עשר איש ועשהאל: 31 ועבדי דוד הכו מבנימין ובאנשי אבנר שלש-מאות וששים איש מתו: 32 וישאו את-עשהאל ויקברוהו בקבר אביו אשר בית לחם וילכו כל-הלילה יואב ואנשיו ויאר להם בחברון: 3 ותהי המלחמה ארפה בין בית שאול ובין בית דוד ודוד הלך וחזק ובית שאול הלכים ודלים: ס
 2 (וילדו) (ויילדו) לדוד בנים בחברון והיו בכורו אמנון לאחיותם הזורעאלת: 3 ומשנהו כלב (לאביגל) (לאביגיל) אשת נבל הפרמלי והשלשי אבשלום בן-עכבה בת-חלמי מלך גשור: 4 והרביעי אדניה בן-חנית ותחמישי שפטיה בן-אבישיל: 5 והששי יחזקם לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון: פ 6 והיו בהיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דוד ואבנר היה מתחזק בבית שאול: 7 ולשאול פלגז ושמה רצפה בת-איה ויאמר אל-אבנר מזהב באתה אל-יפולגש אבי: 8 ויחר לאבנר מאד על-דבריו איש-בשת ויאמר הראש כלב אנכי אשר ליהודה היום אעשה-חסד עם-ביתו שאול אביך אלא-חיו ואל-מרעו ולא המציאת ביד-דוד ותפקד עלי עון האשה היום: 9 כה-יעשה אלהים לאבנר וכה יסוף לו כי כאשר נשבע יהוה לדוד כי-כן אעשה-לו: 10 להעביר הממלכה מבית שאול ולהקים את-כסא דוד על-ישראל ועל-יהודה מן ועד-באר שבע:
 11 ולא-יכל עוד להשיב את-אבנר דבר מיראתו אתו: ס 12 וישלח אבנר מלאכים אל-דוד (תחתו) (תחתיו) לאמר למי-ארצן לאמר כר תה בריתך אתי והנה ידי עמך להסב אליך את-פל-ישראל: 13 ויאמר טוב אני אכרת אתך ברית אך דבר אחד אנכי שאל מאתך לאמר לא-תראה את-פני כיו אם-לפני הביאך את מיכל בת-שאול בבאך לראות את-פני: ס 14 ויש לח דוד מלאכים אל-איש-בשת בן-שאול לאמר תנה את-אשתי את-מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות פלשתים: 15 וישלח איש בשת ויפקח מעם איש מעם פלטיאל בן-לוש (ולישן): 16 וילך אתה אישה הלוד וכהה אחריה עד-בחרים ויאמר אליו אבנר לך שוב וישוב: 17 ודבר-אבנר היה עסוקני ישראל לאמר גס-מתמול גס-שלשם הייתם מבקשים את-דוד למלך עליכם: 18 ועתה עשו כי יהוה אמר אל-דוד לאמר בידו דוד עבדי הושיע את-ע מוי ישראל מיד פלשתים ומיד כל-אויבתם: 19 וידבר גס-אבנר באזני בנימין וילך גס-אבנר לדבר באזני דוד בחברון את כל-אשר-טוב בעיני ישראל ובעיני כל-בית בנימין: 20 ויבא אבנר אל-דוד חברון ואחז עשרים אנשים ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר-אתו משתה: 21 ויאמר אבנר אל-דוד אקומה ואלכה ואקבצה אל-אדני המלך את-פל-ישראל ויכרתו אתך ברית ומלכת בכל אשר-תאמרה נפשך וישלח דוד את-אבנר וילך בשלום: 22 והנה עבדי דוד ויואב בא מהגדוד ושלל רב עמם הביאו ואבנר איננו עסוקני בחברון כי שלחו וילך בשלום: 23 ויואב וכל-הצבא אשר-אתו באו ויגדו ליואב לאמר בא-אבנר בן-נר אל-המלך וישלחוהו וילך בשלום: 24 ויבא יואב אל-המלך ויאמר מה עשית הנה-בא אבנר אליך למה-זה שלחתו וילך הלוד: 25 ידעת את-אבנר בן-נר כי לפחתך בא ולדעת את-מוצאך ואת-מבואך (מובאך) (מובאך) ולדעת את כל-אשר אתה עשה: 26 ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישבו אתו מבור הסרה ודוד לא ידע: 27 וישב אבנר חברון וישוה יואב אל-חוף השער לדבר אתו בשלי ויפכו שם החמש וימת בדם עשהאל אחיו: 28 וישמע דוד מאחרי כן

וַיֹּאמֶר נָקִי אֲנִי כִּי וּמַמְלַכְתִּי מִעַם יְהוָה עַד־עוֹלָם מִדָּמִי אֲבִנֶּה בְּיָנֶיךָ: 29 וַחֲלוּ עַל־רֹאשׁ יוֹאָב וְעַל כָּל־בָּיִת אָבִיו וְעַל־יִכָּרְת מִבֵּית יוֹאָב זָב וּמִצָּרַע וּמַחֲזִיק בַּפֶּלֶךְ וּנְפֹל בַּחֶרֶב וְחִסְר־לֶחֶם: 30 וַיֹּאבֵב וַאֲבִישִׁי אָחִיו הָרְגוּ לֵאבֹנֶה עַל אֲשֶׁר הָמִית אֶת־עֲשֵׂה־אֵל אֲחֵיהֶם בְּנִבְעוֹן בְּמַלְחָמָה: פ 31 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יוֹאָב וְעַל־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ קִרְעוּ בְּגָדֵיכֶם וְחַגְרוּ שָׁרִים וְסָפְדוּ לִפְנֵי אֲבֹנֶה וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד הַלֵּךְ אַחֲרֵי הַמָּוֶת: 32 וַיִּקְבְּרוּ אֶת־אֲבֹנֶה בַּחֲבֵרֹן וַיֵּשֶׂא הַמֶּלֶךְ אֶת־קִוְלֹו וַיָּבֵךְ אֶל־קֹבֶר אֲבֹנֶה וַיִּבְכּוּ כָל־הָעָם: פ 33 וַיִּקְנֶה הַמֶּלֶךְ אֶל־אֲבֹנֶה וַיֹּאמֶר הַכְמוֹת נָבֵל וָמוֹת אֲבֹנֶה: 34 וַיֵּךְ לֶאֱסָרוֹת וַיְרַלֵּךְ לֹא־לַנְשָׁתַיִם הַנָּשׁוּ כַּנְפּוֹל לִפְנֵי בְּנֵי־עוֹלָה נִפְלֹת וַיִּסְפּוּ כָל־הָעָם לִבְכוֹת עָלָיו: 35 וַיָּבֵא כָל־הָעָם לְהַבְרוֹת אֶת־דָּוִד לֶחֶם בַּעֲדֵי הַיּוֹם וַיֵּשְׁבַע דָּוִד לֵאמֹר כֹּה יַעֲשֶׂה־לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יִסִּיף כִּי אֶסְלַפְנִי בּוֹאֵה־שֹׁמֵשׁ אֲטַעֵם־לֶחֶם אוֹ כֹל־מֵאֻמָּה: 36 וְכָל־הָעָם הִפְרִיז וַיִּטֵּב בַּעֲנִיָּהם כָּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ בַּעֲנֵי כָל־הָעָם טוֹב: 37 וַיִּדְעוּ כָל־הָעָם וְכָל־יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם הַהוּא כִּי לֹא הָיְתָה מִהַמֶּלֶךְ לְהָמִית אֶת־אֲבֹנֶה בְּיָנֶיךָ: פ 38 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־עַבְדָּיו הֲלוֹא חִדַּעְתִּי כִּי־יִשָּׁר וְנִדּוּל נָפֹל הַיּוֹם הַזֶּה בְּיִשְׂרָאֵל: 39 וְאֲנֹכִי הַיּוֹם רֵךְ וּמְשִׁיחַ מֶלֶךְ וְהָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּנֵי

צְרוּיָה קָשִׁים מִמֶּנִּי יִשְׁלַם יְהוָה לַעֲשֵׂה הָרָעָה כְּרַעְתּוֹ: פ 4 וַיִּשְׁמַע בְּיָשׂאוֹל כִּי מָת אֲבֹנֶה בַּחֲבֵרֹן וַיִּרְפוּ דָּוִד וְכָל־יִשְׂרָאֵל נִבְהָלוּ: 2 וּשְׁנֵי אָנָשִׁים שָׂרֵי־נִדְוִדִים הָיוּ בְּיָשׂאוֹל שֵׁם הָאֶחָד בַּעֲנָה וּשֵׁם הַשֵּׁנִי רֹכֵב בִּן גִּי רִמּוֹן הַבְּאֵרִית מִבְּנֵי בִנְיָמִן כִּי גִסְבָּאוֹת תַּחֲשֵׁב עַל־בְּנֵימֹנִי: 3 וַיִּבְרָחוּ הַבְּאֵרִיתִים נְתִימָה וַיְהִי־שָׁם נָגִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 4 וּלְהוֹנָתָן בְּיָשׂאוֹל בֶּן נֹכַח רָגִלִים בְּיָחֶמֶשׁ שָׁנִים הָיָה בְּבֹא שְׁמַעְתִּי שָׂאוֹל וַיְהוֹנָתָן מִיִּזְרְעֵאל וְחַשְׁשָׁאוֹ אֲמָנָתוֹ וְחֵטִס וַיְהִי בַּחֲפוּזָה לָנוֹס וַיִּפֹּל וַיִּפְסַח וּשְׁמוֹ מִפִּיבֶשֶׁת: 5 וַיָּלֹכוּ בְּנֵי־רִמּוֹן הַבְּאֵרִיתִי רֹכֵב וּבַעֲנָה וַיָּבֹאוּ כָּחֶם הַיּוֹם אֶל־בֵּית אִישׁ בִּשֵׁת וְהוּא שָׁכַב אִתּוֹ מִשְׁכָּב הַצִּהָרִים: 6 וְהָיָה בָּאוּ עַד־תָּרֹץ הַבָּיִת לִקְחֵי חָטִים וַיָּבֹאוּ אֶל־הַחֶמֶשׁ וּרְכֹב וּבַעֲנָה אָחִיו נִמְלִטוּ: 7 וַיָּבֹאוּ הַבָּיִת וְהוּא־שָׁכַב עַל־מִטָּתוֹ בַּחֲדָר מִשְׁכָּבוֹ וַיִּכְהוּ וַיִּמָּתוּ וַיִּסְרוּ אֶת־רַאשֵׁי וַיִּקְחוּ אֶת־רַאשֵׁי וַיָּלֻכוּ הַרְדָּךְ הַעֲרֹכָה כָּל־הַלַּיְלָה: 8 וַיָּבֹאוּ אֶת־רֹאשׁ אִישׁ־בִּשֵׁת אֶל־דָּוִד בַּחֲבֵרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ הַנְּהַרְאֵשׁ אִישׁ־בִּשֵׁת בְּיָשׂאוֹל אִיבָךְ אֲשֶׁר בָּקַשׁ אֶת־נַפְשְׁךָ וַיִּתֵּן יְהוָה לֹאֲדָנִי הַ מֶלֶךְ נִקְמוֹת הַיּוֹם הַזֶּה מִשָּׂאוֹל וּמִזִּרְעוֹ: פ 9 וַיַּעַן דָּוִד אֶת־רֹכֵב וְאֶת־בַּעֲנָה אָחִיו בִּן גִּי רִמּוֹן הַבְּאֵרִיתִי וַיֹּאמֶר לָהֶם חַי־יְהוָה אֲשֶׁר־פָּדָה אֶת־נַפְשִׁי מִכָּל־צָרָה: 10 כִּי הַמָּגִיד לִי לֵאמֹר הַנְּהַרְמַת שָׂאוֹל וְהוּא־הָיָה כַּמְבַּשֵּׁר בַּעֲנֵי וְאִתּוֹ בּוֹ וְאֶהְרֹגוֹ בַּצֶּקֶלֶן אֲשֶׁר לְתַחֲתָיו בְּשָׂרָה: 11 אֵף כִּי־אָנָשִׁים רָשָׁעִים הָרְגוּ אֶת־אִישׁ־צָדִיק בְּבִיתוֹ עַל־מִשְׁכָּבוֹ וְעָתָה הֲלוֹא אֲבָקֶשׁ אֶת־דָּמֹו מִיָּדְכֶם וּבַעֲדָתִי אֲחַכֶּם מִן־הָאָרֶץ: 12 וַיֹּצִי דָוִד אֶת־הַנְּעָרִים וַיְהַרְגֵם וַיִּקְצְצוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם וַיַּחֲלוּ עַל־הַבְּרֶכָה בַּחֲבֵרֹן וְאֵת רֹאשׁ אִישׁ־בִּשֵׁת לִקְחוֹ

וַיִּקְבְּרוּ בַּקֹּבֶר־אֲבֹנֶה בַּחֲבֵרֹן: פ 5 וַיָּבֹאוּ כָל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־דָּוִד בַּחֲרוּנָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר הֲנֵנוּ עִצְמוֹךְ וּבִשְׂרָךְ אֲנַחְנוּ: 2 גִּסְבָּאוֹל גִּסְשָׁלוֹם בְּהִיּוֹת שָׂאוֹל מֶלֶךְ עָלֵינוּ אֲתָה (הַיִּיתָה) (הָיִיתָ) (מוֹצִיא) (הַמוֹצִיא) (וְהַמָּבִי) (וְהַמְבִּיא) אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יְהוָה לָךְ אֲתָה חָרָה אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֲתָה תְּחִיָה לְנֶגֶד עַל־יִשְׂרָאֵל: 3 וַיָּבֹאוּ כָל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמֶּלֶךְ בַּחֲרוּנָה וַיִּכָּרְת לָהֶם הַמֶּלֶךְ דָּוִד בִּרְיָת בַּחֲבֵרֹן לִפְנֵי יְהוָה וַיִּמְשְׁחוּ אֶת־דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל: פ 4 בְּיָשָׁלְשִׁים שָׁנָה דָּוִד בְּמָלְכוֹ אַרְבָּעִים שָׁנָה מֶלֶךְ: 5 בַּחֲבֵרֹן מֶלֶךְ עַל־יִהוּדָה שִׁבְעַ שָׁנִים וּשְׁשֶׁה חֳדָשִׁים וּבִירוּשָׁלַם מֶלֶךְ שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה עַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה: 6 וַיֵּלֶךְ הַ מֶלֶךְ וְאָנָשָׁיו יְרוּשָׁלַם אֶל־הַיַּבֶּסֶי וַיֹּשֶׁב הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר לְדָוִד לֵאמֹר לֹא־תָבֹא הִנֵּה כִּי אִסְדָּסִיךָ הָעוֹרִים וְהַפְסָחִים לֵאמֹר לֹא־יָבֹאוּ דָוִד הֵנָּה: 7 וַיִּלְכֹּד דָּוִד אֶת מִצְדַּת צִיּוֹן הִיא עִיר דָּוִד: 8 וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּיוֹם הַהוּא כָּל־מִפְּהָ יָבִסִי וַיַּעַן בַּצִּנּוֹר וְאֶת־הַפְסָחִים וְאֶת־הָעוֹרִים (שָׁנָאוּ) (שָׁנָאן) נָפַשׁ דָּוִד עַל־כֵּן וַיֹּאמְרוּ עוֹר וּפֶסַח לֹא יָבֹאוּ אֶל־הַבָּיִת: 9 וַיֵּשֶׁב דָּוִד בַּמִּצְדָּה וַיִּקְרָאֶלָּה עִיר דָּוִד וַיִּבֶן דָּוִד סָבִיב מִן־הַמִּלּוֹא וּגְבֻתָּהּ: 10 וַיֵּלֶךְ דָּוִד הַלֹּךְ וְנִדְרְשִׁי וַיְהִי אֱלֹהֵי צְבָאוֹת עִמּוֹ: פ 11 וַיִּשְׁלַח חִילָם מֶלֶךְ־צֹר מַלְאָכָיִם אֶל־דָּוִד וַעֲצֵי אֲרָזִים וְחֲרָשֵׁי עֵץ וְחֲרָשֵׁי לָדוֹד: 12 וַיַּעַד דָּוִד כִּי־יִהְיֶה וַיְהִי לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְכִי נִשְׂא מַמְלַכְתּוֹ בַּעֲבֹד עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: 13 וַיִּקַּח דָּוִד עוֹד פֶּלֶן שֵׁם וְנָשִׁים מִירוּשָׁלַם אַחֲרָי בָּאוּ מִחֲבֵרֹן וַיָּגִלְדוּ עוֹד לְדָוִד בָּנִים וּבָנוֹת: 14 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַיְלָדִים לוֹ בִּירוּשָׁלַם שְׁמוֹעַ וְשׁוּבָב וְנָתָן וְשִׁלְמוֹה: 15 וַיִּבְחַר וְאֵלִישֻׁעַ וְנָפֹת וַיִּפְעֵ: 16 וְאֵלִישֻׁמַע וְאֵלִידָד וְאֵלִיפֶלֶט: פ 17 וַיִּשְׁמְעוּ פִּלְשֵׁתִים כִּי־מָשַׁח אֶת־דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלֻ כָל־פִּלְשֵׁתִים לִבְקֶשׁ אֶת־דָּוִד וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיִּרָד אֶל־הַמִּצְעֹדָה: 18 וּפְלִשְׁתִּים בָּאוּ

וַיִּנָּשְׂאוּ בַּעֲמֻק רַפָּאִים: 19 וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הֲאֵעֲלֶה אֶל-פְּלִשְׁתִּים הַתַּחֲתָנִם בְּיָדִי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-דָּוִד עֲלֶה כִּי-נָתַן אֲתָן אֶת-הַפְּלִשְׁתִּים בְּיָדְךָ: 20 וַיָּבֹא דָוִד בְּבַעַל-פְּרָצִים וַיִּכֶּם שָׁם דָּוִד וַיֹּאמֶר פָּרִץ יְהוָה אֶת-אִיכִי לִפְנֵי כַּפְרִץ מִיָּם עַל-כֵּן קָרָא שְׁמֵהֶמְקוֹם הַהוּא בַּעַל פְּרָצִים: 21 וַיַּעֲזֹב־שָׁם אֶת-עֲצָבֵיהֶם וַיִּשְׂאֵם דָּוִד וְאֲנָשָׁיו: פ 22 וַיִּסְפּוּ עוֹד פְּלִשְׁתִּים לַעֲלוֹת וַיִּנָּשְׂאוּ בַּעֲמֻק רַפָּאִים: 23 וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲלֶה הַסָּב אֶל-אֶחָיִיהֶם וּבָאתָ לָהֶם מִמּוֹל בְּכָאִים: 24 וַיְהִי (בְּשִׁמְעָךְ) (וּכְשִׁמְעָךְ) אֶת-קוֹל צַעֲדָה בְּרָאשֵׁי הַבְּכָאִים אִזּו תַחֲרֹץ כִּי אִזּו י צָא יְהוָה לִפְנֵיךְ לַהֲכֹת בַּמַּחֲנֶה פְלִשְׁתִּים: 25 וַיַּעַשׂ דָּוִד כֵּן כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ

יְהוָה וַיֵּךְ אֶת-פְּלִשְׁתִּים מִגִּבֵּעַ עֲדִיבָאָךְ גִּזְרִי: פ 6 וַיִּסָּף עוֹד דָּוִד אֶת-כָּל-בַּחֹר בְּיִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֶלֶף: 2 וַיִּקָּם וַיִּלָּךְ דָּוִד וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִבְּעָלֵי יְהוּדָה לַהֲעֵלוֹת מִשָּׁם אֶת אֲרֹן הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר-נִקְרָא שָׁם שֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת יֹשֵׁב הַרְבִּיבִים עָלָיו: 3 וַיִּרְכְּבוּ אֶת-אֲרֹן הָאֱלֹהִים אֶל-עֲגֹלָה חֲדָשָׁה וַיֵּשׂ אִתּוֹ מִבֵּית אֲבִינֶדָב אֲשֶׁר בְּבִבְעָה וַעֲזָא וְאִחִיו בְּנֵי אֲבִינֶדָב נָהִיגִים אֶת-הָעֲגֹלָה חֲדָשָׁה: 4 וַיִּשְׁאֲלוּ מִבֵּית אֲבִינֶדָב אֲשֶׁר בְּבִבְעָה עִם אֲרֹן הָאֱלֹהִים וְאִחִיו הִלָּךְ לִפְנֵי הָאֲרֹן: 5 וַיָּדוּדוּ וְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל מִשְׁחֻקִּים לִפְנֵי יְהוָה בְּכָל עֲצֵי בְרוּשִׁים וּבַכְנֹרוֹת וּבַנְּבָלִים וּבַחֲפִים וּבַמִּנְעִנְעִים וּבַצִּלְצִלִּים: 6 וַיָּבֹאוּ עַד-נָרָן נֶכֶן וַיִּשְׁלַח עֲזָא אֶל-אֲרֹן הָאֱלֹהִים וַיֹּאחֲזֵ בּוֹ כִּי שָׁמָּה הִבְכָּר: 7 וַיַּחֲרֹאֲף יְהוָה בַּעֲזָה וַיִּכְּחוּ שָׁם הָאֱלֹהִים עַל-הַשָּׁל וַיָּמָת שָׁם עִם אֲרֹן הָאֱלֹהִים: 8 וַיַּחֲרֹד לְדָוִד עַל אֲשֶׁר פָּרִץ יְהוָה פָּרִץ בַּעֲזָה וַיִּקְרָא לְמִקְוֶם הַהוּא פָּרִץ עֲזָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 9 וַיֵּרָא דָוִד אֶת-יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵיךְ יָבֹא אֵלֵי אֲרֹן יְהוָה: 10 וְלֹא-אָבָה דָּוִד לְהִסִּיר אֵלָיו אֶת-אֲרֹן יְהוָה עַל-עֵיר דָּוִד וַיִּשְׁתֵּי דָוִד בֵּית עֲבֶד-אָדָם הַנְּתִי שְׁלֹשָׁה חֲדָשִׁים וַיִּבְרָךְ יְהוָה אֶת-עֲבֶד אָדָם וְאֶת-כָּל-בֵּיתוֹ: 12 וַיָּגֵד לַמֶּלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר בְּרַךְ יְהוָה אֶת-בֵּית עַבְדְּךָ וְכָל-אֲשֶׁר-לּוֹ בַּעֲבוּר אֲרֹן הָאֱלֹהִים וַיִּלָּךְ דָּוִד וַיַּעַל אֶת-אֲרֹן הָאֱלֹהִים מִבֵּית עֲבֶד אָדָם עֵיר דָּוִד בְּשִׁמְחָה: 13 וַיְהִי כִּי צָעְדוּ נְשָׂאֵי אֲרֹן-יְהוָה שְׁשֶׁה צַעֲדִים וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמִרְיָא: 14 וַדָּוִד מִכְרֹכַר בְּכָל-עֹז לִפְנֵי יְהוָה וַדָּוִד חָגַר אֶפֶסֶד בָּדִ: 15 וַדָּוִד וְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל מַעֲלִים אֶת-אֲרֹן יְהוָה בַּתְּרוּעָה וּבַקּוֹל שׁוֹפָר: 16 וַהֲיָה אֲרֹן יְהוָה בָּא עֵיר דָּוִד וּמִיכָל בַּת-שָׁאוּל נִשְׁקָפָהוּ בַּעַד הַחֲלוֹן וַתֵּרָא אֶת-הַמֶּלֶךְ דָּוִד מִפָּנָיו וּמִכְרֹכַר לִפְנֵי יְהוָה וַתִּבְזּוּ לוֹ בַּלְבָּבָהּ: 17 וַיָּבֹאוּ אֶת-אֲרֹן יְהוָה וַיַּצִּנוּ אֹתוֹ בַּמִּקְוֶם בַּתּוֹךְ הָאֶהָל אֲשֶׁר נָטָה-לּוֹ דָּוִד וַיַּעַל דָּוִד עֲלוֹת לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁלָמִים: 18 וַיִּכַּל דָּוִד מִהַעֲלוֹת הָעוֹלָה וְהַשְׁלָמִים וַיִּבְרָךְ אֶת-הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת: 19 וַיַּחֲלַק לְכָל-הָעָם לְכָל-הַמּוֹן יִשְׂרָאֵל לְמֹאִישׁ וְעַד-אִשָּׁה לְאִישׁ חֶלֶת לֶחֶם אֶחָד וְאֶשְׁפָּר אֶחָד וְאִשְׁשִׁיטָה אֶחָת וַיִּלָּךְ כָּל-הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ: 20 וַיֵּשֶׁב דָּוִד לְבֶרֶךְ אֶת-בֵּיתוֹ וַחֲצֵא מִיכָל בַּת-שָׁאוּל לִקְרַאת דָּוִד וַתֹּאמֶר מִתְּכַבֵּד הַיּוֹם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָנָה הַיּוֹם לַעֲנִי אִמְהוֹת עֲבָדָיו כִּהְגִּלוֹת נִגְלוֹת אֶחָד הַרְקִיבִי: 21 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-מִיכָל לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בַּחֲרַבְנִי מֵאִבְיָךְ וּמִכָּל-בֵּיתוֹ לְצוֹת אִתִּי וְגִיד עַל-עַם יְהוָה עַל-יִשְׂרָאֵל וְשִׁחֲתִי לִפְנֵי יְהוָה: 22 וּנְקַלְתִּי עוֹד מִזֹּאת וְהָיִיתִי שָׁפֵל בְּעֵינֵי וְעַם-הָאִמְהוֹת אֲשֶׁר אִמְרַת עִמָּם אֲכַבְּדָהּ: 23 וּלְמִיכָל בַּת-שָׁאוּל לֹא-הָיָה לָהּ יָלִד עַד יוֹם מוֹתָהּ: פ 7 וַיְהִי כִּי-יֵשֶׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ וַיְהִי הַנִּיחָלוֹ מִסָּבִיב מִכָּל-אִיכִיו:

2 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-נָתָן הַנָּבִיא רְאֵה נָא אֲנִכִּי יוֹשֵׁב בְּבֵית אֲרָזִים וְאֲרֹן הָאֱלֹהִים יוֹשֵׁב בַּתּוֹךְ הַיַּרְדִּיעָה: 3 וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל-הַמֶּלֶךְ כָּל אֲשֶׁר בַּלְבָּבְךָ לָךְ עֲשֵׂה כִּי יְהוָה עִמָּךְ: ס 4 וַיְהִי בַלִּילָה הַהוּא וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-נָתָן לֵאמֹר: 5 לָךְ וְאִמְרַת אֶל-עֲבָדֶיךָ אֶל-דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה הָאֵתָה תִּבְנֶה-לִּי בַּיִת לִשְׁכַּתִּי: 6 כִּי לֹא יִשְׁכַּתִּי בְּבֵית לְמִיּוֹם הַעֲלֵתִי אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֵתָה מִתְחַלֵּף בָּאֶהָל וּבַמִּשְׁכָּן: 7 בְּכָל אֲשֶׁר-הִתְחַלַּכְתִּי בְּכָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַדֹּבֵר דְּבַרְתִּי אֶת-אֶחָד שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוִּיתִי לַרְעוֹת אֶת-עַמִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל לֹא מִרְ לָמָּה לֹא-בִנִיתָ לִּי בַּיִת אֲרָזִים: 8 וְעַתָּה כִּהְתַּחֲמֶר לַעֲבֹד לְדָוִד כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲנִי לִקְחֹתִיךְ מִן-הַנְּהוּה מֵאַחֵר הַצֹּאֵן לַהֲיִיתָ נָגִיד עַל-עַמִּי עַל-יִשְׂרָאֵל: 9 וְאַתָּה עִמָּךְ כָּל אֲשֶׁר הִלַּכְתָּ וְאִכְרַתָּ אֶת-כָּל-אִיכִיךָ מִפְּנֵיךְ וְשִׁחֲתִי לָךְ שֵׁם גָּדוֹל כְּשֵׁם הַגִּדְלִים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ: 10 וְשָׁמָּה מִקוֹם לְעַמִּי לְיִשְׂרָאֵל וְנִשְׁעִיתִי וְשָׁכַן תַּחֲתָיו וְלֹא יִרְצוּ עוֹד וְלֹא-יִסְפוּ בְּנֵי-עוֹלָה לַעֲשׂוֹתָ כַּאֲשֶׁר בְּרָאשׁוֹנָה: 11 וּלְמִן-הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוִּיתִי שְׁפָטִים עַל-עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְנִהְיִיתִי לָךְ מִכָּל-אִיכִיךָ וְהָיִיד לָךְ יְהוָה כִּי-בֵּית יַעֲשֶׂה-לָּךְ יְהוָה: 12 כִּי יִמְלֹא וְיִמֹּד וְשִׁכְבַּת אֶת-אֲבֹתֶיךָ וְהָקִימָה חֵי אֶת-זֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ אֲשֶׁר יָצָא מִמֶּעֶדְךָ וְהִכְנִיתִי אֶת-מַמְלַכְתּוֹ: 13 הוּא יִבְנֶה-בֵּית לְשִׁמִּי וְנָתַתִּי אֶת-כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ עַד-עוֹלָם: 14 אֲנִי

אֲהִי־לֹ לֹאב וְהוּא יִהְיֶה־לִּי לְבֵן אֲשֶׁר בְּהַעֲוֹתוֹ וְהִכַּחֲתִיו בְּשֹׁבֶט אֲנָשִׁים וּבִגְנֵנִי בְּנֵי אָדָם:
15 וְחֹסְדִי לֹא־יִסֹּר מִמֶּנּוּ כַּאֲשֶׁר הִסְרִיתִי מִעַם שְׂאוֹל אֲשֶׁר הִסְרִיתִי מִלְּפָנָי: **16** וְנֶאֱמַן בֵּיתְךָ
וּמִמְלַכְתְּךָ עַד־עוֹלָם לִפְנֶיךָ כַּסָּאף יִהְיֶה נָכוֹן עַד־עוֹלָם: **17** כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְכָל־
הַחֲזִיוֹן הַזֶּה כֵּן דִּבֶּר נָתָן אֶל־דָּוִד: **18** וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֵּשֶׁב לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר מִי
אֲנִי כִי אֲדֹנִי יְהוָה וּמִי בֵיתִי כִּי הִבִּיאֲתָנִי עַד־הֵלֶם: **19** וַתִּקְשֶׁן עוֹד זֹאת בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי יְהוָה
וַתִּדְּבַר גַּם אֶל־בֵּית־עַבְדְּךָ לְמַרְחֹק וְזֹאת תֹּרַת הָאָדָם אֲדֹנִי יְהוָה: **20** וּמִתְיֹסֵף דָּוִד עוֹד
לְדַבֵּר אֵלָיְךָ וְאַתָּה יֹדֶעַת אֲתִיעַבְּךָ אֲדֹנִי יְהוָה: **21** בַּעֲבוּר דְּבָרְךָ וְכִלְכַּךְ עֲשִׂיתָ אֵת
כָּל־הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת לְהוֹדִיעַ אֲתִיעַבְּךָ: **22** עַל־כֵּן גְּדַלְתָּ אֲדֹנִי יְהוָה כִּי־אֵין כְּמוֹךָ וְאֵין
אֱלֹהִים זֹלַתְךָ בְּכָל אֲשֶׁר־שָׁמַעְנוּ בְּאָזְנוֹ: **23** וּמִי כַעֲמֶךָ כִּישְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ אֲשֶׁר
הִלְכּוּ אֱלֹהִים לְפָרוֹת־לֹ לָעַם וּלְשׁוֹם לֹ שֵׁם וּלְעֲשׂוֹת לָכֶם הַגְּדוּלָּה וְנִרְאוּת לָאָרֶץ: מִפְּנֵי
עַמְּךָ אֲשֶׁר פָּדִיתָ לָךְ מִמִּצְרַיִם גּוֹיִם וְאֱלֹהֵיוֹ: **24** וַתִּכְוֶנֶן לָךְ אֲתִיעַמְךָ יִשְׂרָאֵל לָךְ לָעַם
עַד־עוֹלָם וְאַתָּה יְהוָה יָהִיתָ לָהֶם לֵאלֹהִים: **25** וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים הַדְּבָרִתָּ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
עַל־עַבְדְּךָ וְעַל־בֵּיתוֹ הֵקֵם עַד־עוֹלָם וְעֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: **26** וַיִּגְדַּל שִׁמְךָ עַד־עוֹלָם לְאָמֹר
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל וּבֵית עַבְדְּךָ דָּוִד יִהְיֶה נָכוֹן לִפְנֶיךָ: **27** כִּי־אַתָּה יְהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל גָּלִיתָ אֶת־אֲדָמָן עַבְדְּךָ לְאָמֹר בֵּית אֲבִנֵּה־לְךָ עַל־כֵּן מִצָּא עַבְדְּךָ
אֲתִילְבוּ לְהַתְּפַלֵּל אֵלָיְךָ אֲתִי־תִפְלֶה הַזֹּאת: **28** וְעַתָּה אֲדֹנִי יְהוָה אֲתִי־הוּא הָאֱלֹהִים
וְדִבְרֶיךָ יִהְיוּ אִמֶּת וַתִּדְּבַר אֶל־עַבְדְּךָ אֲתִי־טוֹבָה הַזֹּאת: **29** וְעַתָּה הוֹאֵל וּבִרְךָ אֲתִי־בֵית
עַבְדְּךָ לְהִיּוֹת לְעוֹלָם לִפְנֶיךָ כִּי־אֵת אֲדֹנִי יְהוָה דִּבַּרְתָּ וּמִבְּרַכְתְּךָ יִבְרַךְ בֵּית־עַבְדְּךָ
לְעוֹלָם: **פ 8** וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיָּךְ דָּוִד אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיִּכְנְעֵם וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־מִתְּנֵה הָאֵמָה מִיַּד
פְּלִשְׁתִּים: **2** וַיָּךְ אֶת־מוֹאָב וַיִּמְדֹּם בַּחֲבֵל הַשֶּׁכֶב אוֹתָם אֶרְצָה וַיִּמְדֹּד שְׁנֵי־חִבְלִים לְהִמִּית
וּמֹלֵא הַחֲבֵל לְהַחֲיוֹת וַתְּהִי מוֹאָב לְדוֹד לְעַבְדִּים נוֹשְׂאֵי מִנְחָה: **3** וַיָּךְ דָּוִד אֶת־הַדְּרֵעֹר
בְּיָרְחָב מֶלֶךְ צוֹבָה בְּלַכְתּוֹ לְהָשִׁיב יָדוֹ בְּנִהֲר־**(כך)** **[פָּרָת]**: **4** וַיִּלְכֹּד דָּוִד מִמֶּנּוּ אֶלֶף
וּשְׁבַע־מֵאוֹת פָּרָשִׁים וְעֹשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ רִגְלִי וַיַּעֲקֹר דָּוִד אֶת־כָּל־הָרֶכֶב וַיֹּתֵר מִמֶּנּוּ מֵאָה
רֶכֶב: **5** וַתָּבֹא אָרָם דְּמֹשֶׁק לֵעַ זֶר לְהַדְרֵעוֹר מֶלֶךְ צוֹבָה וַיָּךְ דָּוִד בָּאָרֶם עֶשְׂרִים־וּשְׁנַיִם
אֶלֶף אִישׁ: **6** וַיֵּשֶׁם דָּוִד נְצִבִּים בָּאָרֶם דְּמֹשֶׁק וְהָיָה אָרָם לְדוֹד לְעַבְדִּים נוֹשְׂאֵי מִנְחָה וַיֵּשַׁע
יְהוָה אֶת־דָּוִד בְּכָל אֲשֶׁר הָלַךְ: **7** וַיִּקַּח דָּוִד אֶת שְׁלֹשִׁי הַזָּהָב אֲשֶׁר הָיוּ אֵל עַבְדֵי
הַדְּרֵעוֹר וַיְבִיאֵם יְרוּשָׁלַם: **8** וּמִבִּטָּח וּמִבְּרִיתִי עָרֵי הַדְּרֵעוֹר לָקַח הַמֶּלֶךְ דָּוִד נְחֹשֶׁת הַרְבֵּה
מְאֹד: **9** וַיִּשְׁמַע חֲזִי מֶלֶךְ חֲמַת כִּי הִכָּה דָּוִד אֶת כָּל־חֵיל הַדְּרֵעוֹר: **10** וַיִּשְׁלַח חֲזִי
אֶת־יֹרֶם־בְּנוֹ אֶל־הַמֶּלֶךְ־דָּוִד לְשַׁאֲלֵהוּ לְשָׁלוֹם וּלְבָרְכּוֹ עַל אֲשֶׁר נָלַח בַּהַדְרֵעוֹר וַיִּכְהוּ
כִּי־אִישׁ מִלַּחְמוֹת חֲזִי הָיָה הַדְּרֵעוֹר וּבְיָדוֹ הָיוּ כְּלִי־כֶסֶף וְכִלְי־זָהָב וְכָלִי נְחֹשֶׁת:
11 גַּם־אַתָּם הִקְדִּישׁ הַמֶּלֶךְ דָּוִד לַיהוָה עֶסֶת כֶּסֶף וְהַזָּהָב אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ מִכָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר כָּבַשׁ:
12 מֵאֵרֶם וּמִמוֹאָב וּמִבְּנֵי עַמּוֹן וּמִפְּלִשְׁתִּים וּמִעַמְלָק וּמִשְׁשָׁלִי הַדְּרֵעוֹר בְּיָרְחָב מֶלֶךְ צוֹבָה:
13 וַיַּעַשׂ דָּוִד שֵׁם בְּשֶׁבוֹ מִהַכּוֹתוֹ אֶת־אָדָם בְּנִיאֲמֹלַח שְׁמוֹנֶה עָשָׂר אֲלָפִי: **14** וַיֵּשֶׁם בָּאָדָם
נְצִבִּים בְּכָל־אָדָם שֵׁם נְצִבִּים וַיְהִי כָל־אָדָם עַבְדִּים לְדָוִד וַיִּשְׁעַי יְהוָה אֶת־דָּוִד בְּכָל
אֲשֶׁר הָלַךְ: **15** וַיֵּם לָךְ דָּוִד עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי דָּוִד עֹשֶׂה מִשְׁפָּט וְצִדְקָה לְכָל־עַמּוֹ:
16 וַיּוֹאֵב בְּרָצוֹנִיהָ עַל־הַצֶּבֶא וַיְהוֹשֶׁפֶט בְּרֹאחִילוֹד מִזְכִּיר: **17** וַצִּדִּיק בְּרֹאחִישׁוֹב וְאַחִימֶלֶךְ
בְּרֹאחִיתֵר כַּהֲנִים וְשָׂרֵיהֶם סוֹפֵר: **18** וּבְנֵיהוּ בְּרִיתֹוִי־עַד וְהַכְּרַתִּי וְהַפְּלִיתִי וּבְנֵי דָוִד כַּהֲנִים

הָיוּ: **פ 9** וַיֹּאמֶר דָּוִד הֲכִי יִשְׁעוֹד אֲשֶׁר נֹתֵר לְבֵית שְׂאוֹל וְאַעֲשֵׂה עִמּוֹ חֶסֶד בַּעֲבוּר
וַיֹּהֲנָתָן: **2** וּלְבֵית שְׂאוֹל עַבְדֵּי וְשִׁמּוֹ צִיבָא וַיִּקְרָאוּ־לוֹ אֶל־דָּוִד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הֲאֵתָה
צִיבָא וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ: **3** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הָאֶפֶס עוֹד אִישׁ לְבֵית שְׂאוֹל וְאַעֲשֵׂה עִמּוֹ חֶסֶד
אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ עוֹד בֶּן לַיהוֹנָתָן נָכֵה רִגְלִים: **4** וַיֹּאמְרוּ־לוֹ הַמֶּלֶךְ אִיפֹה
הוּא וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ הִנֵּה־הוּא בֵּית מְכִיר בֶּן־עַמְיָאֵל בְּלוֹ דָּבָר: **5** וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
דָּוִד וַיִּקְחֵהוּ מִבֵּית מְכִיר בֶּן־עַמְיָאֵל מְלוֹ דָּבָר: **6** וַיָּבֹא מִפִּיבֶשֶׁת בְּרִיתֹוִי־נָתָן בְּרֹאחִישׁוֹ
אֶל־דָּוִד וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר דָּוִד מִפִּיבֶשֶׁת וַיֹּאמֶר הִנֵּה עַבְדְּךָ: **7** וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד
אֶל־חִירָא כִּי עֲשֵׂה אֲעֲשֶׂה עִמָּךְ חֶסֶד בַּעֲבוּר יְהוֹנָתָן אֲבִיךָ וְהַשְׁבֵּתִי לָךְ אֶת־כָּל־שְׂדֵה
שְׂאוֹל אֲבִיךָ וְאַתָּה תִּאֲכַל לָחֶם עַל־שְׁלַחְתִּי תְּמִיד: **8** וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר מֶה עַבְדְּךָ כִּי פָנִיתִי
אֶל־הַפֶּלֶב הַזֶּה אֲשֶׁר כְּמוֹנִי: **9** וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ אֶל־צִיבָא נָעַר שְׂאוֹל וַיֹּאמֶר אֵלָיו כָּל אֲשֶׁר
הָיָה לְשְׂאוֹל וְלִכְלִי־בֵיתוֹ נָתַתִּי לְבֶן־אֲדֹנִיךָ: **10** וְעַבְדְּתָ לֹ אֶת־הָאֲדָמָה אֲתָה וּבְנֶיךָ וְעַבְדֶּיךָ
וְהַבָּתָּה וְהָיָה לְבֶן־אֲדֹנִיךָ לָחֶם וְאָכְלוּ וּמִפִּיבֶשֶׁת בְּרֹאחִיךָ יֹאכֵל תְּמִיד לָחֶם עַל־שְׁלַחְתִּי

ולציבא חמשה עשר בנים ועשרים עבדים: 11 ויאמר ציבא אל־המלך ככל אשר יצוה
אדני המלך את־עבדו כן יעשה עבדך ומפיכת אכל על־שלחני כאשר מבני המלך:
12 ולמפיכת בן־קטן ושמו מיכא וכל מושב בית־ציבא עבדים למפיכת: 13 ומפיכת ישב

בירושלם כי על־שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שתי רגליו: פ 10 ויהי אחר־כן
וימת מלך בני עמון וימלך חנון בנו תחתיו: 2 ויאמר דוד אעשה־חסד עִם־חנון בן־נחש
כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד־עבדיו אל־אביו ויבאו עבדי דוד
ארץ בני עמון: 3 ויאמרו שרי בני־עמון אל־חנון אדניהם המכבד דוד את־אביו בעיניך
כי־שלח לך מנחמים הלוא בעבור חקור את־העיר ולרגלה ולהפכה שלח דוד
את־עבדיו אליו: 4 ויקח חנון את־עבדי דוד ויגלה את־חצי זקנם ויכרת את־מדותיהם
בחצי עד שותותיהם וישלחם: 5 ויגדו לדוד וישלח לקראתם כיהיו האנשים נכלמים
מאד ויאמר המלך שבו ברחו עדיצמח זקנם ושבחם: 6 ויראו בני עמון כי נבאשו
בדוד וישלחו בני־עמון וישכרו את־אדם בית־רחוב ואת־אדם צובא עשרים אלף רגלי
ואת־מלך מעכה אלף איש ואיש טוב שנים־עשר אלף איש: 7 וישמע דוד וישלח
את־יואב ואת כל־הצבא הנבחרים: 8 ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער
ואדם צובא ורחוב ואיש־טוב ומעכה לבדם בשדה: 9 וירא יואב כי־היתה אלו פני
המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי (בישראל) וישראל ויערך לקראת אדם:
10 ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערך לקראת בני עמון: 11 ויאמר אסחחוק אדם
ממני והיתה לי לישועה ואסבני עמון יחזקו ממך והלכתי להושיע לך: 12 חזק ונתחזק
בעד־עמנו ובעד ערי אלהינו ויהיה יעשה הטוב בעיניו: 13 ויגש יואב והעם אשר עמו
למלחמה באדם ויגסו מפניו: 14 ובני עמון ראו כי־גס אדם ויגסו מפני אבשי ויבאו
העיר וישב יואב מעל בני עמון ויבא ירושלם: 15 וירא אדם כי נגף לפני ישראל
ויאספו יחד: 16 וישלח הדרדור וי צא את־אדם אשר מעבר הנחל ויבאו חילם ושוכך
שר־צבא הדרדור לפניו: 17 ויגד לדוד ויאסף את־כל־ישראל ויעבר את־הירדן ויבא
חלאמה ויערכו אדם לקראת דוד וילחמו עמו: 18 ויגס אדם מפני ישראל ויהרג דוד
מאדם ש בע מאות רכב וארבעים אלף פרשים ואת שוכך שר־צבאו הכה וימת שם:
19 ויראו כל־המלכים עבדי הדרדור כי נגפו לפני ישראל וישלמו את־ישראל ויעבדו
ויראו אדם להושיע עוד את־בני עמון: פ 11 ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלאכים
וישלח דוד את־יואב ואת־עבדיו עמו ואת־כל־ישראל וישחתו את־בני עמון ויצרו
על־רבה דוד וישב בירושלם: ס 2 ויהיו לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך
על־גג בית־המלך וירא אשה רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד: 3 וישלח דוד
וידרש לאשה ויאמר הלוא־זאת בת־אליעם אשת אוריה החתי: 4 וישלח דוד
מלאכים ויקחה ותבוא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת מטמאתה ותשב אל־ביתה:
5 ותהר האשה ותשלח ותגד לדוד ותאמר הרה אנכי: 6 וישלח דוד אל־יואב שלח אלי
את־אוריה החתי וישלח יואב את־אוריה אל־דוד: 7 ויבא אוריה אליו וישאל דוד
לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה: 8 ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ויתן
רגלך וי צא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משאת המלך: 9 וישכב אוריה פתח בית
המלך את כל־עבדי אדניו ולא ירד אל־ביתו: 10 ויגדו לדוד לאמר לא־ירד אוריה
אל־ביתו ויאמר דוד אל־אוריה הלוא מדרך אתה בא מדוע לא־ירדת אל־ביתך:
11 ויאמר אוריה אל־דוד הארץ וישראל ויהודה ישבים בסכות ואדני יואב ועבדי אדני
על־פני השדה חנים ואני אבוא אל־ביתי לאכל ולשתות ולשכב עִם־אשתי חיד ותי נפשך
אסאעשה את־הדבר הזה: 12 ויאמר דוד אל־אוריה שב בזה גסהים ומחר אשלחך
וישב אוריה בירושלם ביום ההוא וממחרת: 13 ויקרא־לו דוד ויאכל לפניו וישת
וישכרו ויצא בערב לש כב במשכבו עִם־עבדי אדניו ואל־ביתו לא ירד: 14 ויהי בבקר
ויכתב דוד ספר אל־יואב וישלח ביד אוריה: 15 ויכתב בספר לאמר הבו את־אוריה
אל־מול פני המלחמה החזקו ושבחם מאחרי ונכה ומת: ס 16 ויהי בשמור יואב
אל־העיר ויתן את־אוריה אל־המקום אשר ידע כי אנשי־חיל שם: 17 ויצאו אנשי העיר
וילחמו את־יואב ויפל מן־העם מעבדי דוד וימת גם אוריה החתי: 18 וישלח יואב ויגד
לדוד את־כל־דברי המלחמה: 19 ויצו את־המלך לאמר ככל־חוקך את כל־דברי
המלחמה לדבר אל־המלך: 20 והיה אסחמעה חמת המלך ואמר לך מדוע נגשיתם

אֶל־הָעִיר לַהֲלָחֵם הָלֹא יָדַעְתֶּם אֶת אֲשֶׁר־יָרֹם מֵעַל הַחוֹמָה: 21 מִי־הִכָּה אֶת־אֲבִימֶלֶךְ בִּן־יִרְבֶּשֶׁת הַלֹּא־אִשָּׁה הַשְּׁלִיכָה עָלָיו פֶּלֶח לְכָב מֵעַל הַחוֹמָה וַיִּמָּת בַּחֲבֹץ לְמֹת נַפְשָׁם אֶל־הַחוֹמָה וַאֲמָרָת גַּם עַבְדְּךָ אֲוִירָה הַחֲתִי מָת: 22 וַיִּלָּךְ הַמֶּלֶךְ וַיָּבֹא וַיַּגֵּד לְדָוִד אֶת כָּל־אֲשֶׁר שָׁלַח וַיֹּאבֵב: 23 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־דָּוִד כִּי־נִבְרָו עָלֵינוּ הָאֲנָשִׁים וַיֵּצְאוּ אֵלֵינוּ הַשָּׂדֶה וְנִהְיָה עֲלֵיהֶם עַד־פֶּתַח הַשָּׁעַר: 24 (וַיִּרְאוּ) (וַיִּרְחַן) (הַמִּוֹרָאִים) (הַמִּוֹרִיסִים) אֶל־עַבְדְּךָ מֵעַל הַחוֹמָה וַיִּמְתּוּ מֵעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְגַם עַבְדְּךָ אֲוִירָה הַחֲתִי מָת: ס 25 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּהֵתָאמַר אֶל־יֹאבָב אֶל־יָרֵעַ בַּעֲנִיךָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה כִּי־כֹזֵה וְכֹזֵה תֹאכַל הַחֶרֶב הַחוֹק מִלְחָמָתְךָ אֶל־הָעִיר וְהָרֶסָה וְחִזְקָהּ: 26 וַתִּשְׁמַע אִשָּׁת אֲוִירָה כִּי־מָת אֲוִירָה אִשָּׁה וַתִּסְפֹּד עַל־בַּעְלָהּ: 27 וַיַּעֲבֹר הָאָבִל וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיֹּאסְפֶה אֶל־בֵּיתוֹ וַתְּהִי־לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ בֶּן וַיִּרֶע הַדָּבָר אֲשֶׁר־עָשָׂה דָּוִד בַּעֲנִי יְהוָה: פ 12 וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־נָתָן אֶל־דָּוִד וַיָּבֹא אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁנֵי אָנָשִׁים הָיוּ בְּעִיר אַחַת אֶחָד עֹשֶׂי וְאֶחָד רָאשִׁי: 2 לְעֹשֶׂי הָיָה צֹאן וּבָקָר הִרְבֵּה מְאֹד: 3 וְלָרֹשֶׁ אֵין־פֶּל כִּי אִם־כִּבְשָׁה אַחַת קִטְנָה אֲשֶׁר קָנָה וַיִּהְיֶה וַתִּגְדַּל עִמּוֹ וַעֲסִיבָנוּ וַיִּחְדּוּ מִפְּתוֹ תֹאכַל וּמִכֶּסֶּס תִּשְׁתֶּה וּבְחִיקוֹ תִּשְׁכַּב וַתְּהִי־לוֹ כִּכְבָּ: 4 וַיָּבֹא הַלֵּךְ לְאִישׁ הָעֹשֶׂי וַיִּחְמַל לִקְחַת מִצֹּאֵנוּ וּמִבָּקָרוֹ לַעֲשׂוֹת לְאֹרֶחַ הַבָּאִל וַיִּקַּח אֶת־כִּבְשַׁת הָאִישׁ הָרֹאשׁ וַיַּעֲשֶׂה לְאִישׁ הַבָּא אֵלָיו: 5 וַיַּחֲרָף דָּוִד בְּאִישׁ מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל־נָתָן חִי־יְהוָה כִּי בֶן־מוֹת הָאִישׁ הָעֹשֶׂה זֹאת: 6 וְאֶת־כִּבְשָׁה יִשְׁלַם אַרְבַּע־שֵׁטִים עֹקֵב אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְעַל אֲשֶׁר לֹא־חִמַּל: 7 וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד אַתָּה הָאִישׁ כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי מִשַׁח חֵף לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי הַצֹּלִיתִיךָ מִיַּד שְׂאוּל: 8 וְאַתָּה לֵךְ אֶל־בֵּית אֲדֹנֶיךָ וְאֶת־נְיָ שֵׁי אֲדֹנֶיךָ בְּחִיקֶךָ וַאֲתָנָה לָךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה וְאִם־מֵעַט אֶסְפֶּה לָּךְ כִּהְנֶה וְכִהְנֶה: 9 מִדּוּעַ בֵּיתוֹ אֶת־דָּבָר יְהוָה לַעֲשׂוֹת הָרַע (בַּעֲנִי) (בַּעֲנִי) אֶת אֲוִירָה הַחֲתִי הַכֵּית בַּחֶרֶב וְאֶת־אִשְׁתּוֹ לִקְחַת לָךְ לְאִשָּׁה וְאֵתוֹ הִרְבֵּת בַּחֶרֶב בְּנֵי עִמּוֹן: 10 וַעֲשֵׂה לֹא־חֶסֶד חֶרֶב מִבֵּיתְךָ עַד־עוֹלָם עֹקֵב כִּי בֵיתִי וַתִּחַךְ אֶת־אִשָּׁת אֲוִירָה הַחֲתִי לְהִיּוֹת לָךְ לְאִשָּׁה: ס 11 כֹּה אָמַר יְהוָה הֲנִי מָקִים עָלֶיךָ רָעָה מִבֵּיתְךָ וְלִקַּח תִּי אֶת־נְשִׁיךָ לַעֲנִיךָ וְנָתַתִּי לְרַעֲיָךָ וְשָׁכַב עִם־נְשִׁיךָ לַעֲנִי הַשֹּׁמֵם הַזֶּה: 12 כִּי אַתָּה עֹשֶׂית כֹּס תָר וְאֲנִי אַעֲשֶׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל וְנֶגֶד הַשָּׁמַיִם: ס 13 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־נָתָן חֲטָאִיתִי לַיהוָה ס וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד גַּם־יְהוָה הִעֲבִיר חֲטָאתְךָ לֹא תָמוּת: 14 אֲפֹס כִּי־נֶאֱמַר נֶאֱמַר אֶת־אֲבִי יְהוָה בְּדָבָר הַזֶּה גַּם הֵבֵן הַיִּלֹּד לָךְ מוֹת וְנָמוּת: 15 וַיִּלָּךְ נָתָן אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּנָּף יְהוָה אֶת־הַיִּלֹּד אֲשֶׁר יָלְדָה אֶת־אֲוִירָה לְדָוִד וַיֹּאנֶשׁ: 16 וַיִּכְבַּשׁ דָּוִד אֶת־הָאֱלֹהִים בַּעַד הַנֶּגֶד וַיֵּצֵא דָוִד צֹם וְכָא וְלֵן וְשָׁכַב אַרְצָה: 17 וַיִּקְמוּ וַיָּנִי בֵיתוֹ עָלָיו לְחַקְמוֹ מִן־הָאֲרָץ וְלֹא אָבָה וְלֹא־בָרָא אֹתָם לָחֵם: 18 וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיָּמָת הַיִּלֹּד וַיִּרְאוּ עַבְדֵי דָוִד לְהַגִּיד לוֹ כִּי־מָת הַיִּלֹּד כִּי אָמְרוּ הִנֵּה בְהִיּוֹת הַיִּלֹּד חַי דַּבְּרָנוּ אֵלָיו וְלֹא־שָׁמַע בְּקוֹלָנוּ וַאֲךָ נֹאמַר אֵלָיו מָת הַיִּלֹּד וַעֲשֵׂה רָעָה: 19 וַיִּרֶא דָוִד כִּי עַבְדּוֹ מִתְּלַחֲשִׁים וַיָּבֵן דָּוִד כִּי מָת הַיִּלֹּד וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־עַבְדָּיו מָת הַיִּלֹּד וַיֹּאמְרוּ מָת: 20 וַיָּקֶם דָּוִד מִהָאָרֶץ וַיִּרְחֹץ וַיִּסָּךְ (שְׁמִלְחוֹ) (שְׁמִלְחוֹ) וַיָּבֹא בֵית־יְהוָה וַיִּשְׁתַּחוּ וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁאֵל וַיִּשְׁמָנו לוֹ לָחֵם וַיֹּאכַל: 21 וַיֹּאמְרוּ עַבְדָּיו אֵלָיו מִה־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ בַּעֲבוּר הַיִּלֹּד חַי צָמָת וַתִּבֶן וְכֹאֲשֶׁר מָת הַיִּלֹּד קָמָת וַתֹּאכַל לָחֵם: 22 וַיֹּאמֶר בַּעֲדֵי הַיִּלֹּד חַי צָמָת וְאָכַלָה כִּי אָמַרְתִּי מִי יֹדַע (וַתִּנָּנִי) (וַתִּנָּנִי) יְהוָה וְחַי הַיִּלֹּד: 23 וַעֲתָה מָת לְמָה זֶה אֲנִי צָם הַאֲוִכַל לְהַשִּׁיבֵנו עוֹד אֲנִי הֵלֶךְ אֵלָיו וְהוּא לֹא־יָשׁוּב אֵלָי: 24 וַיִּנָּחֵם דָּוִד אֶת בַּת־שֶׁבַע אִשְׁתּוֹ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַיִּשְׁכַּב עִמָּה וַתֵּלֶד בֶּן (וַיִּקְרָא) (וַתִּקְרָא) אֶת־שְׁמוֹ שְׁלֹמֹה וַיְהוָה אֱהָבֵהּ: 25 וַיִּשְׁלַח בִּיד נָתָן הַנָּבִיא וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יִדְדִיָה בַּעֲבוּר יְהוָה: 26 פ 26 וַיִּלָּחֶם יֹאבָב בְּרַבֹּת בְּנֵי עִמּוֹן וַיִּלְכֹּד אֶת־הָעִיר הַמְּלוּכָה: 27 וַיִּשְׁלַח יֹאבָב מַלְאָכִים אֶל־דָּוִד וַיֹּאמֶר נִלְחַמְתִּי בְּרַבָּה גַם־לִכְדָּתִי אֶת־הָעִיר הַמִּים: 28 וַעֲתָה אֶסֶף אֶת־יְתֵר הָעָם וְחָנָה עַל־הָעִיר וְלִכְדָּהּ פֶּן־אֲלַכְּדָּה אֲנִי אֶת־הָעִיר וְנִקְרָא שְׁמִי עָלֶיהָ: 29 וַיֹּאסֶף דָּוִד אֶת־פִּלְהֵעֵם וַיִּלָּךְ רַבְתָּה וַיִּלָּחֶם בָּהּ וַיִּלְכְּדָהּ: 30 וַיִּקַּח אֶת־עַמְרֹת־מֶלֶכָם מֵעַל רֹאשׁוֹ וּמִשְׁקָלָהּ כֶּסֶף וְזָהָב וְאֶבֶן יָקָרָה וַתְּהִי עַל־רֹאשׁ דָּוִד וּשְׁלַל הָעִיר הוֹצִיא הִרְבֵּה מְאֹד: 31 וְאֶת־הָעָם אֲשֶׁר־בָּהּ הוֹצִיא וַיִּשֶׁם בְּמִגְרָה וּבְחֶרֶצִי הַבְּרָזִל וּבְמִנְזוֹת הַבְּרָזִל וַהֲעִיבֵי אוֹתָם (בְּמִלְכָן) (בְּמִלְכָן) וְכֵן יַעֲשֶׂה לְכָל עָרֵי בְנֵי־עִמּוֹן וְשָׁכַב דָּוִד וְכָל־הָעָם וַיְרוּשְׁלָם: פ 13 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וְלֹא־בָשְׁלוּם בֶּן־דָּוִד אֶחָת וְיָפָה וּשְׁמָה תָמָר וַיֵּאֱהָבָה אִמְנוֹן בֶּן־דָּוִד: 2 וַיֵּצֵר לְאִמְנוֹן לְהַתְּחַלּוֹת בַּעֲבוּר תָּמָר אַחָתוֹ כִּי בְּתוּלָה הָיָה וַיִּפְּלָה בַּעֲנִי

אֲמֵנוּן לַעֲשׂוֹת לָהּ מֵאוֹמֶה: 3 וְלֵאמֹנוּן רַע וְשֹׂמֵן יִנָּדֵב בְּשִׁמְעָה אֲחִי דָוִד וַיִּנָּדֵב אִישׁ
חָכֵם מֵאֹד: 4 וַיֹּאמֶר לוֹ מִדּוֹעַ אֲתָהּ כָּכָה דָּל בְּיָהֱמֹלֶךְ בְּבָקָר בְּבָקָר הֲלוֹא תִּנְדֹּר לִי
וַיֹּאמֶר לוֹ אֲמֵנוּן אֶת־תִּמְרָא אֲחֻת אֲבִשָׁלָם אֲחִי אֲנִי אֹהֵב: 5 וַיֹּאמֶר לוֹ יִהְיֶנָּדֵב שָׂכֵב
עַל־מִשְׁכָּבָךְ וְהִתְחַל וְכָא אֲבִיךָ לִרְאוּתָךְ וְאִמְרַת אֵלָיו תְּבֹא נָא תִמְרָא אֲחֻתִּי וְתִבְרַנִּי לָחֵם
וְעַשׂ תָּהּ לַעֲיִנִּי אֶת־הַבְּרִיָּה לְמַעַן אֲשֶׁר אֶרְאֶה וְאֶכְלֶתִּי מִיָּדָה: 6 וַיִּשְׁכַּב אֲמֵנוּן וַיִּתְחַל וַיִּבֹא
הַמֶּלֶךְ לִרְאוּתָהּ וַיֹּאמֶר אֲמֵנוּן אֶל־הַמֶּלֶךְ תְּבוֹא־נָא תִמְרָא אֲחֻתִּי וְתִלָּבֵב לַעֲיִנִּי שְׁתֵּי לִבְבוֹת
וְאִכְרָה מִיָּדָה: 7 וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־תִּמְרָא הַבִּיתָה לֵאמֹר לְכִי נָא בֵּית אֲמֵנוּן אֲחִידָךְ וְעִשְׂיָלוּ
הַבְּרִיָּה: 8 וְתִלָּךְ תִּמְרָא בֵּית אֲמֵנוּן אֲחִידָהּ וְהוּא שָׂכֵב וְתִקַּח אֶת־הַבָּצֵק (וְתִלּוּשׁ) (וְתִלְשֵׁל)
וְתִלָּבֵב לַעֲיִנִּי וְתִבְשֵׁל אֶת־הַלֵּבְבוֹת: 9 וְתִקַּח אֶת־הַמִּשְׁרַת וְתִצֵּק לִפְנֵי וַיִּמָּן לֵאכּוֹל
וַיֹּאמֶר אֲמֵנוּן הוּא צִיָּאוּ כָּל־אִישׁ מַעֲלִי וַיֵּצֵאוּ כָּל־אִישׁ מַעֲלִיו: 10 וַיֹּאמֶר אֲמֵנוּן אֶל־תִּמְרָא
הַ בְּרִיָּה הַחֲדָרָה וְהַחֲדָר אֲבִיךָ וְתִקַּח תִּמְרָא אֶת־הַלֵּבְבוֹת אֲשֶׁר עָשָׂתָה וְתִבֹּא לְאֲמֵנוּן
אֲחִידָהּ הַחֲדָרָה: 11 וְתִשָּׂא אֵלָיו לֵאכּוֹל וְיִחְזַקְכָּהּ וַיֹּאמֶר לָהּ בּוֹא שָׂכֵב עִמִּי אֲחֻתִּי:
12 וְתֹאמֶר לוֹ אֶל־אֲחִי אֶת־עֲנִנִי כִּי לֹא־יַעֲשֶׂה כֵּן בְּיִשְׂרָאֵל אֶל־תַּעֲשֶׂה אֶת־הַנִּבְלָה הַזֹּאת:
13 וְאֲנִי אֵנָּה אוֹלִידָךְ אֶת־חֲרָפְתִּי וְאֲתָהּ תָּהּ יְהִי כְּאֶתֶר הַנִּבְלִים בְּיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה דַּבְּרִינָא
אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי לֹא יִמְנַעֲנִי מִמֶּךָ: 14 וְלֹא אָבָה לִשְׁמַע בְּקוֹלָהּ וַיִּחְזַק מִמֶּנָּה וַיַּעֲזֶה וַיִּשְׁכַּב
אֲתָהּ: 15 וַיִּשְׁנֶאֱהָ אֲמֵנוּן שְׁנֵאָה גְדוֹלָה מֵאֹד כִּי גְדוֹלָה הַשְּׁנֵאָה אֲשֶׁר שְׁנֵאָה מֵאֲהָבָה אֲשֶׁר
אֲהָבָה וַיֹּאמֶר לָהּ אֲמֵנוּן קוֹמִי לְכִי: 16 וְתֹאמֶר לוֹ אֶל־אוֹדֹת הָרַעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת
מֵאֲחֶרֶת אֲשֶׁר־עָשִׂית עִמִּי לִשְׁלַחְנִי וְלֹא אָבָה לִשְׁמַע לָהּ: 17 וַיִּקְרָא אֶת־נַעֲרָו מִשְׁרָתוֹ וַיֹּאמֶר
שְׁלַח־נָא אֶת־ זֹאת מַעֲלִי הַחֲזָצָה וְנַעַל הַדֶּלֶת אַחֲרָיָהּ: 18 וְעֲלִיָּהּ כְּתִנַּת פָּסִים כִּי כֵּן
תֵּל בִּשְׁן בְּנוֹת־הַמֶּלֶךְ הַבְּחוּלֹת מַעֲלִים וַיֵּצֵא אוֹתָהּ מִשְׁרָתוֹ הַחוּץ וְנַעַל הַדֶּלֶת אַחֲרָיָהּ:
19 וְתִקַּח תִּמְרָא אַפֶּר עַל־רֹאשָׁהּ וְכְתִנַּת הַפָּסִים אֲשֶׁר עָלֶיהָ קָרַעָה וְתִשֵּׂם יָדָהּ עַל־רֹאשָׁהּ וְתִלָּךְ
הַלֹּךְ וְעָקְבָהּ: 20 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֲבִשָׁלָם אֲחִידָהּ הָאֲמֵנוּן אֲחִידָךְ הִיָּה עִמָּךְ וְעָלָה אֲחֻתִּי
הַחֲרִישִׁי אֲחִידָךְ הוּא אֶת־תְּשִׁיטִי אֶת־לִבָּךְ לְדַבֵּר הַזֶּה וְתִשָּׂב תִּמְרָא וְשִׁמְמָה בֵּית אֲבִשָׁלָם
אֲחִידָהּ: 21 וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד שָׁמַע אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּחֲרֵ לוֹ מֵאֹד: 22 וְלֹא־דָבַר
אֲבִשָׁלָם עִם־אֲמֵנוּן לְמַרְעַ וְעַד־שׁוֹב כִּרְשָׁנָא אֲבִשָׁלָם אֶת־אֲמֵנוּן עַל־דָּבָר אֲשֶׁר עָנָה אֶת־
תִּמְרָא אֲחֻתִּי: פ 23 וַיְהִי לִשְׁנָתִים יָמִים וַיְהִיו נְזִוִּים לְאֲבִשָׁלָם בְּכַעַל חֲצוֹר אֲשֶׁר עִם־אֲפָרַיִם
וַיִּקְרָא אֲבִשָׁלָם לְכָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ: 24 וַיָּבֹא אֲבִשָׁלָם אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא נְזִוִּים
עֲבָדְךָ יִלְד־נָא הַמֶּלֶךְ וְעַבְדֵּיו עִם־עַבְדְּךָ: 25 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אֲבִשָׁלָם אֶל־בְּנֵי אֶל־נָא
נִלָּךְ כִּלְנוּ וְלֹא נִכְבֵּד עֲלֵיךְ וַיִּפְרִצְוּ וְלֹא־אָבָה לִלְכֵּת וַיִּכְרְכוּ: 26 וַיֹּאמֶר אֲבִשָׁלָם וְלֹא
יִלְד־נָא אֲתָנוּ אֲמֵנוּן אֲחִי וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה יִלָּךְ עִמָּךְ: 27 וַיִּפְרִצְוּ אֲבִשָׁלָם וַיִּשְׁלַח
אוֹתוֹ אֶת־אֲמֵנוּן וְאֶת־כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ: ס 28 וַיֵּצֵאוּ אֲבִשָׁלָם אֶת־נַעֲרָיו לֵאמֹר רְאוּ כִּי כְּשׁוֹב
לְבִית־אֲמֵנוּן בִּין־וְאִמְרַתִּי אֵלֶיכֶם הִכּוּ אֶת־אֲמֵנוּן וְהִמָּתֵם אוֹתוֹ אֶל־תִּירָאוּ הֲלוֹא כִּי אֲנֹכִי
צִוִּיתִי אֲתֶכֶם חֲזָקוּ וְהָיוּ לְבְנֵי־חַיִל: 29 וַיַּעֲשׂוּ נַעֲרֵי אֲבִשָׁלָם לְאֲמֵנוּן כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֲבִשָׁלָם
וַיִּקְמוּ כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּדְכְּבוּ אִישׁ עַל־פִּרְדּוֹ וַיִּנָּסוּ: 30 וַיְהִי הַמָּוֶה בְּדֶרֶךְ וְהַשְׁמַעָה כָּאֵה
אֶל־דָּוִד לֵאמֹר הִנֵּה אֲבִשָׁלָם אֶת־כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלֹא־נִתְרַם מֵהֶם אֶחָד: ס 31 וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ
וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו וַיִּשְׁכַּב אֶרְצָה וְכָל־עַבְדָּיו נֹצְבִים קִרְעֵי בְּגָדִים: ס 32 וַיַּעַן וַיִּנָּדֵב
בְּשִׁמְעָה אֲחִידָתוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־יֹאמֶר אֲדֹנִי אֶת־כָּל־הַנְּעָרִים בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ הִמָּיתוּ כִּי־אֲמֵנוּן
לָבָדוּ מֵת כִּי־עַל־ פִּי אֲבִשָׁלָם הִיתָה שׁוּמָה מִיּוֹם עָנָתוּ אֶת־תִּמְרָא אֲחֻתִּי: 33 וְעַתָּה אֶל־יִשָּׁם
אֲדֹנִי הַ מֶלֶךְ אֶל־לְבוֹ דָּבַר לֵאמֹר כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ מָתוּ כִּי־אִסְדָּאֲמֵנוּן לָבָדוּ מֵת: פ
34 וַיִּבְרַח אֲבִשָׁלָם וַיֵּשֶׂא הַנַּעֲרָה אֶת־(עֵינוּ) (עֵינֵי) וַיִּרָא וַיִּהְיֶה עֹסֵרֵב הַלְכִים מִדֶּרֶךְ
אַחֲרָיו מִצֵּד הָהָר: 35 וַיֹּאמֶר וַיִּנָּדֵב אֶל־הַמֶּלֶךְ הִנֵּה בְנֵי־הַמֶּלֶךְ כָּאוּ כְּדָבָר עַבְדְּךָ כֵּן הָיָה:
36 וַיְהִיו כְּכֹלָתוֹ לְדַבֵּר וַהֲגָה בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ כָּאוּ וַיִּשְׁאוּ קוֹלָם וַיִּבְכּוּ וַיִּגְסִי הַמֶּלֶךְ וְכָל־עַבְדָּיו
כָּכֹו כִּכִּי גְדוֹל מֵאֹד: 37 וְאֲבִשָׁלָם בָּרַח וַיִּלָּךְ אֶל־תִּלְמִי בְּרֹן־עַמִּיהוֹר) (עַמִּיהוֹר) מֶלֶךְ גִּשּׁוֹר
וַיִּתְחַבֵּל עַל־בְּנוֹ כָּל־הַיָּמִים: 38 וְאֲבִשָׁלָם בָּרַח וַיִּלָּךְ גִּשּׁוֹר וַיְהִי־שָׁם שְׁלֹשׁ שָׁנִים: 39 וְתִכְלֵ

דָּוִד הַמֶּלֶךְ לָצֵאת אֶל־אֲבִשָׁלָם כִּי־נָחֵם עַל־אֲמֵנוּן כִּי־מָת: ס 14 וַיָּדַע יוֹאָב בְּיָצְרָהּ
כִּי־לֵב הַמֶּלֶךְ עַל־אֲבִשָׁלָם: 2 וַיִּשְׁלַח יוֹאָב תְּקוּעָה וַיִּקַּח מִשֵּׁם אִשָּׁה חֲכָמָה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ
הַתְּאֵבֶל־יָנָא וְלִבְשִׁינָא בְּגָדֵי־אֵבֶל וְאֶל־תְּסוּכִי שִׁמֹן וְהִיָּית כַּאֲשֶׁה זֶה יָמִים רַבִּים מֵתֵאֵבֶלֶת
עַל־מָת: 3 וְכָאת אֶל־הַמֶּלֶךְ וְדַבַּרְת אֵלָיו כְּדָבָר הַזֶּה וְנִשָּׂם יוֹאָב אֶת־הַדְּבָרִים בְּפִיָּה:
4 וְתֹאמֶר הָאֵשׁ הַתְּקַעִית אֶל־הַמֶּלֶךְ וְתִפְּל עַל־אִפְּיָה אֶרְצָה וְתִשְׁתַּחֲוּ וְתֹאמֶר הוֹשַׁעָה
הַמֶּלֶךְ: ס 5 וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ מִהֲרִיךְ וְתֹאמֶר אֲבָל אִשָּׁה־אֶלְמָנָה אֲנִי וַיִּמָּת אִישִׁי:

6 ולשפחתך שני בנים וינצו שניהם בשדה ואין מציל ביניהם ויכו האחד את האחד וימת אחו: 7 והנה קמה כל־המשפחה על־שפחתך ויאמרו חניו את־מכה אחיו ונמתהו בנפש אחיו אשר הרג ונשמרה גם את־היורש וכבו את־נחלתו אשר נשאה לבלתי (שום) [שים] לאיש שם ושארית על־פני האדמה: פ 8 ויאמר המלך אל־האשה לבי לביתך ואני אצוה עליך: 9 ותאמר האשה התקועית אל־המלך עלי אדני המלך העון ועל־בית אבי והמלך וכסאו נקי: ס 10 ויאמר המלך המדבר אליך ותבאתו אלי ולא־יסוף עוד לנעת בך: 11 ותאמר יוצר־נא המלך את־יהנה אלהיך (מהרבות) (מהרבות) נאל תדם לשחת ולא ישמידו את־בני ויאמר חִי־יהנה אסופל משערת בנך ארצה: 12 ותאמר האשה תדבר־נא שפחתך אל־אדני המלך דבר ויאמר דברי: ס 13 ותאמר האשה ולמה חשבתה כ זאת על־עם אלהים ומדבר המלך תדבר הזה כאשם לבלתי השיב המלך את־נחיו: 14 כ־מות נמות וכמים הנגרים ארצה אשר לא יאספו ולא־ישא אלהים נפש והשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח: 15 ועתה אשר־באתי לדבר אל־המלך אדני את־הדבר הזה כי יראני העם ותאמר שפחתך אדברה־נא אל־המלך אולי יעשה המלך את־דבר אמת: 16 כי ישמע המלך להציל את־אמתו מכף האיש להשמיר אשה ואת־בני יחד מנחלת אלהים: 17 ותאמר שפחתך יהיה־נא דבר־אדני המלך למנוחה כיו כמלאך האלהים כן אדני המלך לשמע הטוב והרע ויהנה אלהיך ותי עמו: פ 18 ויען המלך ויאמר אל־האשה אל־נא תכח די ממני דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה ידבר־נא אדני המלך: 19 ויאמר המלך הוד יואב אתך בכל־זאת ותען האשה ותאמר ח־נפשי אדני המלך אס־אשו להמין ולהשמיל מכל אשר־דבר אדני המלך כ־עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפחתך את כל־הדברים האלה: 20 לבעבור סבב את־פני הדבר עשה עבדך יואב את־הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מלאך האלהים לדעת את־כל־אשר בארץ: ס 21 ויאמר המלך אל־יואב הנה־נא עשיתי את־הדבר הזה ולך השב את־הנער את־אבשלום: 22 ויפל יואב אל־פניו ארצה וישתחו ויברך את־המלך ויאמר יו אב היום ידע עבדך כ־מצאתי חן בעיניך אדני המלך אשר־עשה המלך את־דבר (עבדו) [עבדך]: 23 ויקם יואב וילך גשורה ויבא את־אבשלום ירושלם: פ 24 ויאמר המלך יסב אל־ביתו ופני לא יראה ויסב אבשלום אל־ביתו ופני המלך לא ראה: ס 25 וכאבשלום לא־היה איש־יפה בכל־ישראל להלל מאד מכף רגלו ועד קדקדו לא־היה בו מום: 26 ובגלחו את־ראשו והיה מקץ ימים לימים אשר ילח כ־כבד עליו ונלחו וישקל את־שער ראשו מאתים שקלים באבן המלך: 27 ויולדו לאבשלום שלושה בנים ובת אחת ושמה תמור היא היתה אשה יפת מראה: פ 28 וישב אבשלום בירושלם שנים ימים ופני המלך לא ראה: 29 וישלח אבשלום אל־יואב לשלח אתו אל־המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא: 30 ויאמר אל־עבדיו ראו חלקת יואב אל־ידי ולו־שם שערים לכו (והוציתו) [והציתוהו] כאש ויצאו עבדי אבשלום את־החלקה כאש: פ 31 ויקם יואב ויבא אל־אבשלום הביתה ויאמר אליו למה הציתו עבדך את־החלקה אשר־לי כאש: 32 ויאמר אבשלום אל־יואב הנה שלחתי אליך לא מור בא הנה ואשלחה אתך אל־המלך לאמר למה באתי מנשור טוב לי עד אני־שם ועתה אראה פני המלך ואם־ישבי עון והמתני: 33 ויבא יואב אל־המלך ויגיד־לו ויקרא אל־אבשלום ויבא אל־המלך וישתחו לו על־אפיו ארצה לפני המלך וישק המלך לאבשלום: פ 15 ויהי מאתרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה וסוסים וחמשים איש רצים לפניו: 2 והשכים אבשלום ועמד על־יד הרך השער ויהי כל־האיש אשר־יהיה־לו־ריב לבוא אל־המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אי־מזה עיר אתה ויאמר מאחד שבטי־ישראל עבדך: 3 ויאמר אליו אבשלום ראה דברך טובים ונכחים ושמע איך־לך מאת המלך: 4 ויאמר אבשלום מ־י־שמני שפט בארץ ועלי יבוא כ־לאיש אשר־יהיה־לו־ריב ומשפט והצדקתיו: 5 והיה בקרב־איש להשתחות לו ושלח את־ידו והחזיק לו ונשק לו: 6 ויעש אבשלום כדבר הזה לכל־ישראל אשר־יבאו למשפט אל־המלך ויגנב אבשלום את־לב אנשי־ישראל: פ 7 ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל־המלך אלכה נא ואשלם את־נדרי אשר־נדרתי ליהוה בחברון: 8 כ־יגדר נדר עבדך בשבתי כגשור בארם לאמר אם־(ישם) [ישום] וישבני יהוה ירושלם ועבדתי את־יהוה: 9 ויאמר־לו המלך לך בשלום ויקם וילך חברונה: פ 10 וישלח אבשלום מרגלים בכל־שבטי ישראל לא מור כשמעכם את־קול השפר ואמרתם מלך אבשלום

בַּחֲבֵרוֹן: 11 וְאֶת־אֲבִשְׁלוֹם הִלְכוּ מֵאֲתָיִם אִישׁ מִירוּשָׁלַם קְרָאִים וְהַלְכִים לַחֲמֹם וְלֹא יָדְעוּ
כָּל־דָּבָר: 12 וַיִּשְׁלַח אֲבִשְׁלוֹם אֶת־אֲחִיתָפֶל הַגִּילְנִי יוֹעֵץ דָּוִד מֵעִירוֹ מִגִּלְגָּל בְּזִבְחוֹ
אֶת־הַזִּבְחִים וַיְהִי הַקָּשֶׁר אֲמִין וְהָעָם הוֹלֵךְ וְרֹב אֶת־אֲבִשְׁלוֹם: 13 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ אֶל־דָּוִד
לֵאמֹר הִנֵּה לְבִי־אִישׁ יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי אֲבִשְׁלוֹם: 14 וַיֹּאמֶר דָּוִד לְכָל־עֲבָדָיו אֲשֶׁר־אִתּוֹ
בִּירוּשָׁלַם קוֹמוּ וְנִבְרַחָה כִּי־לֹא־תִהְיֶה־לָּנוּ פְּלִיטָה מִפְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם מִהֲרֹנוּ לִלְכֹת פְּרִימָהָר
וְהַשְׁגָנוּ וְהָיָה עֲלֵינוּ אֲתִירָעָה וְהָכָה הָעִיר לַפִּי־חֶרֶב: 15 וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמֶּלֶךְ
כָּכָל אֲשֶׁר־יִבְחַר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הִנֵּה עַבְדֶּיךָ: 16 וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ וְכָל־בֵּיתוֹ בִּרְגִלָּיו וַיַּעֲזֹב הַמֶּלֶךְ
אֶת עֶשֶׂר נָשִׁים פִּלְגָשִׁים לְשֹׁמֵר הַבַּיִת: 17 וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ וְכָל־הָעָם בִּרְגִלָּיו וַיַּעֲמִדוּ בֵּית
הַמִּדְבָּר: 18 וְכָל־עֲבָדָיו עֲבָרִים עַל־יָדוֹ וְכָל־הַכְּרָתִי וְכָל־הַפְּלִתִי וְכָל־הַנְּהִיִּם שִׁשְׁמָאוֹת
אִישׁ אֲשֶׁר־בָּאוּ בִּרְגִלָּיו מִנֵּת עֲבָרִים עַל־פְּנֵי הַמֶּלֶךְ: 19 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אֲתִי הַנְּתִי לָמָּה
חָלַף גִּם־אֲתָהּ אֲתָנִי שׁוֹב וְשָׁב עִם־הַמֶּלֶךְ כִּי־נִכְרִי אֲתָהּ וְגִם־לָמָּה אֲתָהּ לִמְקוֹמִי: 20 תִּמְוֹל
בּוֹאֵךְ וְהַיּוֹם [אָנֻשֶׁךָ] [אָנֻשֶׁךָ] עָמְנוּ לִלְכֹת וְאִנִּי הוֹלֵךְ עַל אֲשֶׁר־אִנִּי שׁוֹב הוֹלֵךְ
אֶת־אֲחִירִי עִמָּךְ חֹסֵד וְאֲמַתּוֹ: 21 וַיַּעַן אֲתִי אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר כִּי־יִהְיֶה וְחִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי
אֲסַבֵּקוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה־שָׁם אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֲסַלְמֹת אֲסַלְחִים כִּי־שָׁם יִהְיֶה עַבְדֶּךָ:
22 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲתִי לֵךְ וְעָבֵר וְעָבֵר אֲתִי הַנְּתִי וְכָל־אֲנָשָׁיו וְכָל־הַטָּף אֲשֶׁר־אִתּוֹ:
23 וְכָל־הָאָרֶץ בּוֹכִים קוֹל גָּדוֹל וְכָל־הָעָם עֲבָרִים וְהַמֶּלֶךְ עָבֵר בְּנַחַל קָדְרוֹן וְכָל־הָעָם
עֲבָרִים עַל־פְּנֵי־דָרֶךְ אֶת־הַמִּדְבָּר: 24 וְהִנֵּה גִם־צִדּוֹק וְכָל־הַלְוִיִּם אֲתָנִי נִשְׁאִים אֶת־אֲרֹן
בְּרִית הָאֱלֹהִים וַיֵּצְאוּ אֶת־אֲרֹן הָאֱלֹהִים וַיַּעַל אֲבִיתָר עֹדֵתָם כָּל־הָעָם לְעִבּוֹר מִן־הָעִיר:
25 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְצִדּוֹק הִשָּׁב אֶת־אֲרֹן הָאֱלֹהִים הָעִיר אֲסַמְעָא חֵן בְּעֵינֵי יְהוָה וְהַשְׁכֵּנִי
וְהִרְאֵנִי אֲתוֹ וְאֶת־נְהוֹ: 26 וְאִם כֹּה יֹאמֶר לֹא חָפְצָתִי בָךְ הִנֵּנִי יַעֲשֶׂה־לִּי כַּאֲשֶׁר טוֹב
בְּעֵינָיו: 27 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־צִדּוֹק הִכֵּן הִרְוָאָה אֲתָהּ שָׁבָה הָעִיר בְּשָׁלוֹם וְאֲחִימֵעַן
בֶּנְךָ וַיְהוֹנָתָן בְּנֵי־אֲבִיתָר שְׁנֵי בָנִים אֲחֵכֶם: 28 רְאוּ אֲנִכִּי מִתְמַהֲמָה (בַּעֲבֹדוֹת) (בַּעֲבֹדוֹת)
הַמִּדְבָּר עַד כּוֹא דָּבָר מֵעַמְכֶם לַהֲגִיד לִי: 29 וַיֵּשֶׁב צִדּוֹק וְאֲבִיתָר אֶת־אֲרֹן הָאֱלֹהִים
יְרוּשָׁלַם וַיֵּשְׁבוּ שָׁם: 30 וְדָוִד עָלָה בַּמַּעֲלָה הַזֹּאת עִלָּה וּבִכָּה וּרָאשׁ לוֹ חֲפוּי וְהוּא
הֹלֵךְ יָחַף וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ חֲפוּ אִישׁ רֹאשׁוֹ וְעָלוּ עִלָּה וּבִכָּה: 31 וְדָוִד הִגִּיד לֵאמֹר
אֲחִיתָפֶל בַּקָּשָׁרִים עִם־אֲבִשְׁלוֹם וַיֹּאמֶר דָּוִד סִפְלָנָה אֲתִיעֵצַת אֲחִיתָפֶל יְהוָה: 32 וַיְהִי דָוִד
בָּא עֹדֵה־רֹאשׁ אֲשֶׁר־יִשְׁתַּחֲוֶה שָׁם לָאֱלֹהִים וְהִנֵּה לִקְרָאתוֹ חוּשֵׁי הָאָרֶץ קָרוֹעַ כְּתָנָתוֹ
וְאֲדָמָה עַל־רֹאשׁוֹ: 33 וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אִם עָבַרְתָּ אֲתִי וְהִיתָ עָלַי לְמִשְׁאָ: 34 וְאִם־הָעִיר
תִּשׁוּב וְאֲמַר תָּ לֹאֲבִשְׁלוֹם עַבְדֶּךָ אִנִּי הַמֶּלֶךְ אֲתִי עָבֵר אֲבִיר וְאִנִּי מֵאֵז וְשִׁתָּה וְאִנִּי עַבְדֶּךָ
וְהַפְּרָתָה לִי אֵת עֵצַת אֲחִיתָפֶל: 35 וְהִלָּא עִמָּךְ שָׁם צִדּוֹק וְאֲבִיתָר הַכֹּהֲנִים וְהִנֵּה
כָּל־הַכֹּהֵן אֲשֶׁר תִּשְׁמַע מִבֵּית הַמֶּלֶךְ תִּגִּיד לְצִדּוֹק וְלֹאֲבִיתָר הַכֹּהֲנִים: 36 הִנֵּה־שָׁם עִמָּךְ
שְׁנֵי בָנִים אֲחִימֵעַן לְצִדּוֹק וַיְהוֹנָתָן לְאֲבִיתָר וְשִׁלְחָתֶם בָּדָם אֵלַי כָּל־דָּבָר אֲשֶׁר תִּשְׁמַע:
37 וַיָּבֹא חוּשֵׁי רֵעָה דָּוִד הָעִיר וְאֲבִשְׁלֹם וְכָא יְרוּשָׁלַם: 16 וְדָוִד עָבֵר מֵעַל מִהֲרָאשׁ וְהִנֵּה
צִיבָא נֹעַר מִפִּי־בִשֵׁת לִקְרָאתוֹ וְצִמֵּר חֲמָרִים חֲבָשִׁים וְעֲלִיָּהִם מֵאֲתָיִם לָחֵם וּמָאָה צִמּוֹקִים
וּמָאָה קִיץ וְגַבֵּל יֵין: 2 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־צִיבָא מִה־אֵלָה לָךְ וַיֹּאמֶר צִיבָא חֲמָמוֹרִים
לְבֵית־הַמֶּלֶךְ לְרֹכֵב (וְלַחֲלָם) (וְלַחֲלָם) וְהִקִּיץ לֹאֲכֹל הַנְּעָרִים וְהָיָה לִשְׁתוֹת הַיֶּקֶף
בַּמִּדְבָּר: 3 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ וְאִיָּה בֶן־אֲדִינָךְ וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ הִנֵּה יוֹשֵׁב בִּירוּשָׁלַם כִּי
אָמַר הַיּוֹם יָשִׁיבוּ לִי בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת מַמְלָכוֹת אָבִי: 4 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְצִבָּא הִנֵּה לָךְ כָּל
אֲשֶׁר לְמִפִּי־בִשֵׁת וַיֹּאמֶר צִיבָא הַשְׁתַּחֲוִיתִי אֲמַצְאֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ: 5 וְכָא הַמֶּלֶךְ
דָּוִד עַד־בַּחֲוִירִים וְהִנֵּה מִשָּׁם אִישׁ יוֹצֵא מִמִּשְׁפַּחַת בֵּית־שְׂאוּל וְשְׁמוֹ שִׁמְעִי בֶן־גֵּרָא יוֹצֵא
יוֹצֵא וּמִקְלָל: 6 וַיִּסָּלֵךְ בְּאֲבָנִים אֶת־דָּוִד וְאֶת־כָּל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְכָל־הָעָם
וְכָל־הַגִּבּוֹרִים מִיָּמִינוֹ וּמִשְׁמָאלוֹ: 7 וְכֹה־אָמַר שִׁמְעִי בְּקִלְלוֹ צָא צָא אִישׁ הַדְּמִים וְאִישׁ
הַבָּלִיעַל: 8 הַשִּׁיב עָלֶיךָ יְהוָה כְּלֹא דַמְנִי בֵּית־שְׂאוּל אֲשֶׁר מָלַכְתָּ (תַּחְתּוֹ) (תַּחְתּוֹ) וַיִּתֵּן
יְהוָה אֶת־הַמְּלוּכָה בְּיַד אֲבִשְׁלוֹם בֶּנְךָ וְהִנֵּה בְרַעְתָּךְ כִּי אִישׁ דְּמִים אֲתָהּ: 9 וַיֹּאמֶר אֲבִישָׁי
בֶן־צְרוּיָה אֶל־הַמֶּלֶךְ לָמָּה יִקְלַל הַכָּל הַמֶּת הַזֶּה אֶת־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶעֱבֹדֶנָּה וְאִסִּירָהּ
אֶת־רֹאשׁוֹ: 10 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִה־לִּי וְלָכֶם בְּנֵי צְרוּיָה (כִּי) (כִּי) וְקָלָל (כִּי) (כִּי) וְהָיָה
אָמַר לוֹ קָלָל אֶת־דָּוִד וְכִי יֹאמֶר מִדּוּעַ עֲשִׂיתָה כֵּן: 11 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲבִישָׁי
וְאֶל־כָּל־עֲבָדָיו הִנֵּה בְנֵי אֲשֶׁר־יוֹצֵא מִמִּנִּי מִבְּקֵשׁ אֶת־נַפְשִׁי וְאֶף כִּי־עָשִׂיתָ בְּרִיחִימִנִי הִנֵּחוּ לוֹ
וְיִקְלַל כִּי אָמְרוּ־לוֹ יְהוָה: 12 אוּלַּי יִרְאֶה יְהוָה (בַּעֲוֹנִי) (בַּעֲוֹנִי) וְהַשִּׁיב יְהוָה לִי מִזִּבְחַת תַּחַת
קָלְלָתוֹ הַיּוֹם הַזֶּה: 13 וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְאֲנָשָׁיו בַּדָּרֶךְ ס וְשִׁמְעִי הֹלֵךְ בְּצִלְעַת הָהָר לַעֲמֹתוֹ הַלּוֹךְ

וַיִּקְלַל וַיִּסְקַל בְּאֲבָנִים לַעֲמֹתוֹ וַעֲפָר בַּעֲפָר: פ 14 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ עִיפִים וַיִּנָּפֶשׂ שָׁם: 15 וַאֲבִשְׁלוֹם וְכָל־הָעָם אִישׁ יִשְׂרָאֵל בָּאוּ וִירוּשָׁלַם וַאֲחִיתֹפֶל אִתּוֹ: 16 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־בָּא חוּ שִׁי הָאֲרָכִי רָעָה דָּוִד אֶל־אֲבִשְׁלוֹם וַיֹּאמֶר חוּשִׁי אֶל־אֲבִשְׁלוֹם יְחִי הַמֶּלֶךְ יְחִי הַמֶּלֶךְ: 17 וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלוֹם אֶל־חוּשִׁי זֶה חֲסִדְךָ אֲתִירֶעֱךָ לָמָּה לֹא־הִלַכְתָּ אֲתִירֶעֱךָ: 18 וַיֹּאמֶר חוּשִׁי אֶל־אֲבִשְׁלוֹם לֹא כִּי אֲשֶׁר בָּחַר יְהוָה וְהָעָם הַזֶּה וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל (לֹא) וְלֹחַ אֹהֶיב וְאִתּוֹ אֲשָׁב: 19 וְהַשְׁנִית לִמִּי אֲנִי אֶעֱבֹד הֲלוֹא לִפְנֵי בְנוֹ כַּאֲשֶׁר עֲבַדְתִּי לִפְנֵי אָבִיךָ כִּן אֹהֶיב לִפְנִיךָ: פ 20 וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלוֹם אֶל־אֲחִיתֹפֶל הֲבִי לָכֶם עֵצָה מִהֲנִיעֶשָׁה: 21 וַיֹּאמֶר אֲחִיתֹפֶל אֶל־אֲבִשְׁלוֹם בּוֹא אֶל־פִּלְגֵּשִׁי אָבִיךָ אֲשֶׁר הֵנִיחַ לְשִׁמּוֹר הַבַּיִת וּשְׂמַע כְּלִי־יִשְׂרָאֵל כִּי־נִבְאֶשְׁתָּ אֲתִירֶעֱבִיךָ וְחִזְקוּ יָדֶי כְּלִי־אֲשֶׁר אֲתָךְ: 22 וַיֵּטוּ לְאֲבִשְׁלוֹם הָאֵהָל עַל־הַגֶּגֶז וַיָּבֹא אֲבִשְׁלוֹם אֶל־פִּלְגֵּשִׁי אָבִיו לַעֲוִי כְּלִי־יִשְׂרָאֵל: 23 וַעֲצָתָ אֲחִיתֹפֶל אֲשֶׁר יָעַן בְּיָמָיו הָיָה כַּאֲשֶׁר יִשְׂאֵל (כִּד) [אִישׁ] בְּדָבָר הָאֱלֹהִים כִּן כְּלִי־עֲצָתָ אֲחִיתֹפֶל גַּם־לְדָוִד גַּם לְאֲבִשְׁלוֹם: ס

17 וַיֹּאמֶר אֲחִיתֹפֶל אֶל־אֲבִשְׁלוֹם אֲבַחְרָה נָא שְׁנַיִם־עָשָׂר אֲלֶיךָ אִישׁ וְאֶקְוֶמָה וְאֶרְדָּפָה אַחֲרֵי־דָוִד הַלֵּילָה: 2 וַאֲבֹא אֶלָּיו וְהוּא יָנֵעַ וּרְפָה יָדָיו וְהִתְחַדְתִּי אִתּוֹ וְנָס כְּלִי־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ וְהַכִּיתִי אֶת־הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ: 3 וְאִשְׁבִּיבָה כְּלִי־הָעָם אֲלֶיךָ כְּשׁוֹב הַכָּל הָאִישׁ אֲשֶׁר אִתָּה מִבֶּקֶשׁ כְּלִי־הָעָם יְהִיֶּה שְׁלוֹם: 4 וַיִּישֶׁר הַדָּבָר בַּעֲוִי אֲבִשְׁלוֹם וּבַעֲוִי כְּלִי־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: 5 ס וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלוֹם קְרָא נָא גַם לְחוּשִׁי הָאֲרָכִי וְנִשְׁמָעָה מִהֲבִפּוֹ גַם־הוּא: 6 וַיָּבֹא חוּשִׁי אֶל־אֲבִשְׁלוֹם וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלוֹם אֵלָיו לֵאמֹר כְּדָבָר הַזֶּה דָּבַר אֲחִיתֹפֶל הִנֵּעֶשָׁה אֲתִירֶעֱבִיר אִסְמָאֵן אִתָּה דָּבָר: 7 וַיֹּאמֶר חוּשִׁי אֶל־אֲבִשְׁלוֹם לֹא־טוֹבָה הָעֵצָה אֲשֶׁר־יָעַן אֲחִיתֹפֶל בַּפֶּעַם הַזֹּאת: 8 וַיֹּאמֶר חוּשִׁי אִתָּה יָדַעְתָּ אֲתִירֶעֱבִיר וְאֲתִירֶעֱבִיר כִּי נִבְרִים הֵמָּה וּמִרִּי נָפֶשׁ הֵמָּה כְּדָב שְׂכֹל בַּשָּׂדֶה וְאָבִיךָ אִישׁ מַלְחָמָה וְלֹא יִלְוֶן אֲתִירֶעֱבִיר: 9 הִנֵּה עֹתָה הוּא־נִחְבָּא בְּאִתָּת הַפֹּתָחִים אוֹ בְּאִתָּר הַמְּקוֹמֹת וְהִיָּה כְּנָפֶל בָּהֶם בְּתַחֲלָה וּשְׂמַע הַשְׁמַע וְאִמְרָ הִתְהַלֵּךְ מִנֶּפֶח בָּעָם אֲשֶׁר אַחֲרָי אֲבִשְׁלוֹם: 10 וְהוּא גַם־בְּחִיל אֲשֶׁר לָבוֹ כָּלִבּ הָאֲרִיָּה הַמָּס יִמָּס כִּי־יָדַע כְּלִי־יִשְׂרָאֵל כִּי־נִבּוֹר אָבִיךָ וּבְנִי־חִיל אֲשֶׁר אִתּוֹ: 11 כִּי יַעֲצִיתִי הָאִסָּף וְהָאִסָּף עֲלֶיךָ כְּלִי־יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד־בָּאָר שִׁבְעַ כְּחֹל אֲשֶׁר־עַל־הֶם לָרֶב וּפְנִיךָ הַלֵּכִים בְּקֶרֶב: 12 וּבָאֵנוּ אֵלָיו (בֶּאֱחָת) [בֶּאֱחָת] הַמְּקוֹמֹת אֲשֶׁר נִמְצָא שָׁם וְנִחַנּוּ עֲלָיו כַּאֲשֶׁר יָפֶל הַטָּל עַל־הָאֲדָמָה וְלֹא־נֹתַר בּוֹ וּבְכָל־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אִתּוֹ גַּם־אֲחֶר: 13 וְאִסְמָאֵל־עִיר יֹאסֵף וְהַשִּׁירָיו כְּלִי־יִשְׂרָאֵל אֶל־הָעִיר הָיָה חֲבָלִים וְסָ כִּהְנוּ אִתּוֹ עַד־הַנָּחַל עַד אֲשֶׁר־לֹא־יִנְמָצָא שָׁם גַּם־צִרּוֹ: פ

14 וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלוֹם וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל טוֹבָה עֲצַת חוּשִׁי הָאֲרָכִי מֵעֲצַת אֲחִיתֹפֶל וַיְהִיֶּה צָוָה לְהַפֵּר אֶת־עֲצַת אֲחִיתֹפֶל הַטוֹבָה לְבַעֲבוֹר הַבּוֹא יְהוָה אֶל־אֲבִשְׁלוֹם אֲתִירֶעֱכָה: ס

15 וַיֹּאמֶר חוּשִׁי אֶל־צִדּוֹק וְאֶל־אֲבִיתָר הַכֹּהֲנִים כִּזָּאת וְכִזָּאת יָעַן אֲחִיתֹפֶל אֶת־אֲבִשְׁלוֹם וְאֵת זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִזָּאת וְכִזָּאת יַעֲצִיתִי אָנִי: 16 וְעַתָּה שְׁלַחוּ מִהֵרָה וְהִגִּידוּ לְדָוִד לֵאמֹר אֶל־חֵל הַלֵּילָה בַּעֲרֵבוֹת הַמִּדְבָּר וְגַם עֲבוֹד תַּעֲבֹר פֶּן יִבְלַע לַמֶּלֶךְ וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ: 17 וַיְהִינֶתָן וְאֲחִימֵעַץ עֹמְדִים בַּעֲיִן־רָגֶל וְהָלַ כֶּה הַשְׁפַּחָה וְהִגִּידָה לָהֶם וְהָם יִלְכוּ וְהִגִּידוּ לַמֶּלֶךְ דָּוִד כִּי לֹא יִכְלֹו לְהִרְאוֹת לְבֹא הָעִירָה: 18 וַיֵּרָא אֲתָם נַעַר וַיִּגֵּד לְאֲבִשְׁלוֹם וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם מִהֵרָה וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּית־אִישׁ בְּבַחוּרִים וְלוֹ בָּאָר בַּחֲצֵרוֹ וַיִּרְדּוּ שָׁם: 19 וְתַחַךְ הָאִשָּׁה וְתַחַרְשׁ אֶת־הַמֶּסֶךְ עַל־פְּנֵי הַבָּאָר וְתַשְׁטַח עָלָיו הַרְפוֹת וְלֹא נֹדַע דָּבָר: 20 וַיָּבֹאוּ עֲבָדֵי אֲבִשְׁלוֹם אֶל־הָאִשָּׁה הַבַּיִתָּה וַיֹּאמְרוּ אֵיךְ אֲחִימֵעַץ וַיְהִינֶתָן וְהַתֹּאמֶר לָהֶם הָאִשָּׁה עָבְדוּ מִיֵּכֶל הַמָּיִם וַיִּבְקְשׁוּ וְלֹא מָצְאוּ וַיִּשְׁבּוּ וִירוּשָׁלַם: ס 21 וַיְהִי אַחֲרָי לָכֶתֶם וַיַּעֲלוּ מִהַבָּאָר וַיִּלְכוּ וַיִּגִּדוּ לַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּאמְרוּ אֶל־דָּוִד קִמּוֹ וְעִבְרֵנוּ מִהֵרָה אֶת־הַמָּיִם כִּי־רָבָה יָעַן עֲלֵיכֶם אֲחִיתֹפֶל: 22 וַיָּקָם דָּוִד וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּעֲבִרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן עַד־אוֹר הַבֶּקֶר עַד־אֲחֶר לֹא נַעֲדָר אֲשֶׁר לֹא־עָבַר אֶת־הַיַּרְדֵּן: 23 וַאֲחִיתֹפֶל רָאָה כִּי לֹא נַעֲשִׂתָה עֲצָתוֹ וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־הַחֲמֹר וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־בֵּיתוֹ אֶל־עִירוֹ וַיֵּצֵא אֶל־בֵּיתוֹ וַיַּחֲנֹק וַיָּמָת וַיִּקְבֹּר בְּקֶבֶר אָבִיו: ס 24 דָּוִד בָּא מִחֲנִימָה וְאֲבִשְׁלוֹם עָבַר אֶת־הַיַּרְדֵּן הוּא וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ: 25 וְאֶת־עַמְּשָׂא שָׁם אֲבִשׁ לָם תַּחַת יוֹאֵב עַל־הַצֶּבָא וְעַמְּשָׂא כִּרְאִישׁ וּשְׁמֹן יִתְרָא הַיִּשְׂרָאֵלִי אֲשֶׁר־בָּא אֶל־אֲבִיגַיִל בַּת־נָחָשׁ אֲחוֹת צִרוּיָה אִם יוֹאֵב: 26 וַיְחַן יִשְׂרָאֵל וְאֲבִשְׁלוֹם אֶרֶץ הַגִּלְעָד: ס 27 וַיְהִי כְּבֹא דָוִד מִחֲנִימָה וְשָׁבִי בִן־נָחָשׁ מִרְבַּת בְּנִי־עַמּוֹן וּמִכִּיר בֶּן־עַמְּיָאֵל מִלֹּא דָבָר וּבְרֹזִלִי הַגִּלְעָדִי מִרְגִּלִים: 28 מִשְׁכָּב וּסְפוֹת וְכָל־יֹצֵר וְחַמְסִים וְשִׁעְרִים וְקִמָּח וְקִלִּי וּפּוֹל וְעַדְשִׁים וְקִלִּי: 29 וַדְּבַשׁ וְחִמָּמָה וְצֹאן וְשִׁפּוֹת בָּקָר הִגִּישׁוּ לְדָוִד וְלָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ לְאֹכֹל כִּי אָמְרוּ הָעָם רָעַב וַעֲוִי וְצָמָא בְּמִדְבָּר: 18 וַיִּפְקֹד דָּוִד אֶת־הָעָם

אשר אתו וישם עליהם שרי אלפים ושרי מאות: 2 וישלח דוד את־העם השלישית ביד־יואב וְהַשְׁלִישִׁית בִּיד אֲבִי שֵׁי בֶן־צְרוּיָה אֲחִי יוֹאָב וְהַשְׁלִשֶׁת בִּיד אֲחִי הַגָּתִי ס וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־הָעָם יֵצֵא אֲנִי נִסְאִי עִמָּכֶם: 3 וַיֹּאמֶר הָעָם לֹא תֵצֵא כִּי אִם־נָס נָסוּ לֹא־יִשְׁמְרוּ אֲלֵינוּ לֵב וּאִם־יִמְתּוּ חֲצִינוּ לֹא־יִשְׁמְרוּ אֲלֵינוּ לֵב כִּי־עֲתָה כְּמִנּוּ עֲשֶׂה אֲלֵפִים וְעַתָּה טוֹב כִּי־תִהְיֶה־לָּנוּ מֵעַר (לַעֲזוּרָה) וְלַעֲזוּרָה: ס 4 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־יִיטֹב בְּעֵינֵיכֶם אַעֲשֶׂה וַיַּעֲמֵד הַמֶּלֶךְ אֶל־יָד הַשָּׁעַר וְכָל־הָעָם יֵצְאוּ לַמָּוֶת וְלֹא־לָפִים: 5 וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת־יוֹאָב וְאֶת־אֲבִישִׁי וְאֶת־דָּבִר אֲבִשְׁלוֹם וְכָל־הָעָם שָׁמְנוּ בְּצוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־הַשָּׂרִים עַל־דָּבָר אֲבִשְׁלוֹם: 6 וַיֵּצֵא הָעָם הַשְּׂדֵה לַקָּרְאֵת יִשְׂרָאֵל וְתֵהִי הַמִּלְחָמָה בְּיַעַר אֶפְרַיִם: 7 וַיִּגְּפוּ שָׁם עִם יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי עַבְדֵי דָוִד וְתִהְיֶה־שָׁם הַמִּגְּפָה גְדוֹלָה כִּי־סָר הָהוּא עֲשָׂרִים אֲלָף: 8 וְתִהְיֶה־שָׁם הַמִּלְחָמָה (נִפְצִית) (נִפְצֵתָ) עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וַיִּדָּבֵר הַיֵּשֶׁר לֵאמֹר כְּעִם מֵאֲשֶׁר אִכְלָה הַחֶרֶב כִּי־סָר הָהוּא: 9 וַיִּקְרָא אֲבִשְׁלוֹם לִפְנֵי עַבְדֵי דָוִד וְאֲבִשְׁלוֹם רָכַב עַל־הַפֶּדֶר וַיָּבֵא הַפֶּדֶר תַּחַת שׁוֹכֵף הָאֵלֶּה הַגְּדוֹלָה וַיַּחֲזֹק רֹאשׁוֹ בְּאֵלָה וַיִּמָּן בֵּין הַשָּׂמִים וּבֵין הָאָרֶץ וַהֲפִרֵּד אֲשֶׁר־תַּחְתּוֹ עֶבֶר: 10 וַיֵּרָא אִישׁ אֶחָד וַיִּגַּד לְיוֹאָב וַיֹּאמֶר הִנֵּה רִאֲשִׁית אֲתִיבְשָׁלִם תְּלוּי בְּאֵלָה: 11 וַיֹּאמֶר יוֹאָב לְאִישׁ הַמְּגִיד לוֹ וְהִנֵּה רִאֲשִׁית וּמִדּוּעַ לֹא־הִכִּיתוּ שָׁם אֶרֶץ וְעָלִי לַחַת לָךְ עֲשֶׂהָ כִסֶּף וְחִנְיָה אַחַת: 12 וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֶל־יוֹאָב (וְלֹא) וְלֹאִן אֲנִכִּי שָׁקֵל עַל־פִּי אֲלֵךְ כִּסֶּף לֹא־אֲשַׁלַּח דָּדִי אֶל־בֶּן־הַמֶּלֶךְ כִּי בְּאֲזִינוּ צָנָה הַמֶּלֶךְ אֲחִי וְאֶת־אֲבִישִׁי וְאֶת־דָּבִר לֵאמֹר שְׁמֹר־מִי בְּנֵעַר בְּאֲבִשְׁלוֹם: 13 אֲדַעֲשִׂיתִי (בְּנַפְשִׁי) (בְּנַפְשִׁי) שָׁקֵר וְכָל־דָּבָר לֹא־יִפְחַד מִבֶּן־הַמֶּלֶךְ וְאֵתָה תַּחֲצִיב מִמֶּנִּי: 14 וַיֹּאמֶר יוֹאָב לֹא־כֵן אֲחִילָה לִפְנֵיךְ וַיִּקַּח שְׁלֹשָׁה שִׁבְטִים כִּכְפּוֹ וַיַּחֲקֵעֵם בְּלֵב אֲבִשְׁלוֹם עוֹדְנוּ חַי בְּלֵב הָאֵלֶּה: 15 וַיִּסְבוּ עֲשָׂרָה נְעָרִים נְשָׂאִי כָלִי יוֹאָב וַיִּכּוּ אֶת־אֲבִשְׁלוֹם וַיִּמָּתְהוּ: 16 וַיַּחֲקֵעַ יוֹאָב בַּשֶּׁפֶר וַיִּשָּׁב הָעָם מִדָּוָד אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל כִּי־חָשַׁף יוֹאָב אֶת־הָעָם: 17 וַיִּקְחוּ אֶת־אֲבִשְׁלוֹם וַיִּשְׁלִיכוּ אֹתוֹ בְּיַעַר אֶל־הַפַּחַת הַגְּדוֹל וַיִּצְבּוּ עָלָיו גַּל־אֲבָנִים גְּדוֹל מֵאֹד וְכָל־יִשְׂרָאֵל נָסוּ אִישׁ (לֹא־הָלוּ) וְלֹא־הָלִיוּ: ס 18 וְאֲבִשְׁלָם לָקַח וַיִּצְבְּלוּ (בַּחַיִּי) (בַּחַיִּי) אֶת־מִצְבֵּת אֲשֶׁר בְּעִמְקֵי־הַמֶּלֶךְ כִּי אָמַר אִי־לִי בֶן עַבְדִּי הַזִּכִּיר שְׁמִי וַיִּקְרָא לַמִּצְבֵּת עַל־שְׁמוֹ וַיִּקְרָא לָהּ יָד אֲבִשְׁלָם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: ס 19 וְאֲחִימֵעַץ בֶּן־צְדוּק אָמַר אֲרוּצָה נָא וְאֲבִשְׂרָה אֶת־הַמֶּלֶךְ כִּי־שָׁפְטוּ יְהוָה מִיַּד אֲבִיו: 20 וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹאָב לֹא אִישׁ בָּשָׂר אַתָּה הַיּוֹם וּבִשְׂרָת בְּיוֹם אַחֵר וְהַיּוֹם הַזֶּה לֹא תִבָּשֶׂר (כִּי־עַל) (כִּי) [עַל־כֵּן] בֶּן־הַמֶּלֶךְ מָת: 21 וַיֹּאמֶר יוֹאָב לְכוּשִׁי לָךְ הַגֶּד לְמֶלֶךְ אֲשֶׁר רִאֲשִׁיתָ וַיִּשְׁתַּחוּ כֹּהֲנֵי לְיוֹאָב וַיִּרְוּ: 22 וַיִּסֶּף עוֹד אֲחִי מֵעֵץ בֶּן־צְדוּק וַיֹּאמֶר אֶל־יוֹאָב וַיְהִי מָה אֲרֻצָּה־נָא גַם־אֲנִי אַחֲרֵי הַכֹּהֲנִי וַיֹּאמֶר יוֹאָב לְמֹה־זֶה אַתָּה רֵץ בְּנִי וְלָכָה אִי־בְשׁוּרָה מִצָּנָת: 23 וַיְהִי־יָמָה אַרְצוֹן וַיֹּאמֶר לוֹ רֵץ וְרֵץ אֲחִימֵעַץ דָּרָךְ הַכֶּכֶר וַיַּעֲבֹר אֶת־הַכּוֹשֵׁ: 24 וְדָוִד יוֹשֵׁב בֵּין־שְׁנֵי הַשָּׂעָרִים וַיִּלָּךְ הַצִּפָּה אֶל־גֹּגַל הַשָּׁעַר אֶל־תְּחוּמָּהּ וַיֵּשֶׁא אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה־אִישׁ רֵץ לְבָדוֹ: 25 וַיִּקַּח רֹא הַצִּפָּה וַיִּגַּד לְמֶלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אִם־לָבְדוּ בְּשׁוּרָה בְּפִי וַיִּלָּךְ הַלֹּךְ וַקָּרֵב: 26 וַיִּקְרָא הַצִּפָּה אִישׁ־אַחֵר רֵץ וַיִּקְרָא הַצִּפָּה אֶל־הַשָּׁעַר וַיֹּאמֶר הִנֵּה־אִישׁ רֵץ לְבָדוֹ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ גַּם־זֶה מִבָּשֶׂר: 27 וַיֹּאמֶר הַצִּפָּה אֲנִי רֹאֶה אֶת־מִרְצַת הָרָאשׁוֹן כִּמְרֻצַּת אֲחִימֵעַץ בֶּן־צְדוּק וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אִישׁ־טוֹב זֶה וְאֶל־בְּשׁוּרָה שׁוֹכֵה וְבוֹא: 28 וַיִּקְרָא אֲחִימֵעַץ וַיֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלוֹם וַיֵּשׁ תַּחֲוִי לְמֶלֶךְ לִאֲפִיו אֲרֻצָּה ס וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר סָר אֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־נִשְׂאוּ אֲחִידִים בְּאֲדָנִי הַמֶּלֶךְ: 29 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שְׁלוֹם לְנֹעַר לְאֲבִשְׁלוֹם וַיֹּאמֶר אֲחִי מֵעַן רִאֲשִׁית הַהֶמְנוֹן הַגְּדוֹל לְשַׁלַּח אֶת־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ יוֹאָב וְאֶת־עַבְדֵיךָ וְלֹא יִדְעִתִּי מָה: 30 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ סֵב תַּחֲצִיב כֹּה וַיִּסָּב וַיַּעֲמֵד: 31 וְהִנֵּה הַכּוֹשֵׁי בָּא וַיֹּאמֶר הַכּוֹשֵׁי וַיִּבָּשֶׂר אֲדָנִי הַמֶּלֶךְ כִּי־שָׁפְטָךְ יְהוָה הַיּוֹם מִיַּד כָּל־הַקָּמִים עָלֶיךָ: 32 ס וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־הַכּוֹשֵׁי הַשְׁלוֹם לְנֹעַר לְאֲבִשְׁלוֹם וַיֹּאמֶר הַכּוֹשֵׁי וַיְהִי כִנְעַר אֲבִי אֲדָנִי הַמֶּלֶךְ וְכָל אֲשֶׁר־קָמוּ עָלֶיךָ לְרַעְיָה: ס 19 וַיִּרְצוּ הַמֶּלֶךְ וְעַל עַל־עֲלִית הַשָּׁעַר וַיִּגַּד וְכֹה אָמַר בְּלִבָּתוֹ בְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם בְּנֵי בְנֵי אֲבִשְׁלוֹם מִיָּתָן מוֹתִי אֲנִי תַּחֲתִיד אֲבִשְׁלוֹם בְּנֵי בְנֵי: 2 וַיִּגַּד לְיוֹאָב הִנֵּה הַמֶּלֶךְ בָּכָה וַיַּחֲאֵב עַל־אֲבִשְׁלָם: 3 וְתִהְיֶה הַתְּשֻׁעָה בְּיוֹם הַהוּא לֵאבֵל לְכָל־הָעָם כִּי־שָׁמַע הָעָם בְּיוֹם הַהוּא לֵאמֹר נִעֲצַב הַמֶּלֶךְ עַל־בְּנָיו: 4 וַיִּתְּנָבֵה הָעָם בְּיוֹם הַהוּא לְבֹא הָעִיר כֹּאֲשֶׁר יִתְּנָבֵה הָעָם הַנִּכְלָמִים בְּנוֹסָם בַּמִּלְחָמָה: 5 וְהַמֶּלֶךְ לֹאֵט אֶת־פָּנָיו וַיִּזְעַק הַמֶּלֶךְ קוֹל גְּדוֹל בְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם אֲבִשְׁלוֹם בְּנֵי בְנֵי: 6 וַיָּבֵא יוֹאָב אֶל־הַמֶּלֶךְ הַבֵּית וַיֹּאמֶר הַבֵּשֶׁת הַיּוֹם אֶת־פְּנֵי כָל־עַבְדֵיךָ הַמְּמַלְטִים אֶת־נַפְשָׁךְ הַיּוֹם וְאֵת נַפֶּשׁ בְּנִיךְ וּבְנֵיךְ וְנַפֶּשׁ נְשִׁיךְ וְנַפֶּשׁ פְּלִגְשִׁיךָ: 7 לֹא־הִכָּה אֶת־שְׂנָאִיךָ וְלֹשְׁנָא אֶת־אֹהֲבֶיךָ כִּי

הַגִּדַת הַיּוֹם כִּי אֵין לָךְ שָׂרִים וְעֲבָדִים כִּי יָדַעְתִּי הַיּוֹם כִּי (לֹא) וְלֹא אֲבָשְׁלוֹם חַי וְכַלְנוּ הַיּוֹם מֵתִים כִּי־אֵין יִשְׂרָאֵל בְּעֵינֶיךָ: 8 וְעַתָּה קוֹם צֵא וּדְבַר עַל־לֵב עֲבָדֶיךָ כִּי בִיהוּהַ נִשְׁכַּעְתִּי כִי־אֵין יוֹצֵא אֶסְרֵילָן אִישׁ אֶתֶּךָ הַלַּיְלָה וְרָעָה לָךְ זֹאת מִכָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר־בָּאָה עָלֶיךָ מִנְּעִרְיָךְ עַד־עֶתָּה: 9 וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב בַּשָּׂעַר וְכָל־הָעָם הַגִּידוּ לֵאמֹר הִנֵּה הַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בַּשָּׂעַר וַיָּבֹא כָל־הָעָם לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְיִשְׂרָאֵל נָס אִישׁ לֵאלֹהָיו: 10 וַיְהִי כָל־הָעָם נִדּוּן בְּכָל־שַׁבָּתוֹ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַמֶּלֶךְ הִצִּילֵנוּ מִכַּף אִיבֵינוּ וְהוּא מוֹלָטֵנוּ מִכַּף פִּלְשְׁתִּים וְעַתָּה בָּרַח מִן־הָאָרֶץ מֵעַל אֲבָשְׁלוֹם: 11 וְאֲבָשְׁלוֹם אֲשֶׁר מִשְׁחֵנוּ עָלֵינוּ מֵת בַּמַּלְחָמָה וְעַתָּה לָמָּה אַתָּם מַחְרָשִׁים לְהִשָּׁב אֶת־הַמֶּלֶךְ: 12 וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד שָׁלַח אֶל־צִדִּיק וְאֶל־אֲבִיתָר הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר דַּבְּרוּ אֶל־זִקְנֵי יִהוּדָה לֵאמֹר לָמָּה תִּהְיוּ אַחֲרָיִים לְהִשָּׁב אֶת־הַמֶּלֶךְ אֶל־בֵּיתוֹ וְדַבֵּר כָּל־יִשְׂרָאֵל בָּא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־בֵּיתוֹ: 13 אַחֵי אַתֶּם עֲצִמִי וּבָשָׂר אַתֶּם וְלָמָּה תִּהְיוּ אַחֲרָיִים לְהִשָּׁב אֶת־הַמֶּלֶךְ: 14 וְלַעֲמָשָׁא תַמְרוֹ הֲלוֹא עֲצִמִי וּבָשָׂר אַתָּה כֹּה יַעֲשֶׂה־לִי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף אִם־לֹא שֶׁרָצָא תִּהְיֶה לִפְנֵי כָל־הַיָּמִים תַּחַת יוֹאָב: 15 וַיֵּט אֶת־לִבָּב כָּל־אִשֵּׁי־יִהוּדָה כַּאֲשֶׁר אַחֲרָיִם וַיִּשְׁלַחוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שׁוֹב אֶתָּה וְכָל־עֲבָדֶיךָ: 16 וַיָּשֶׁב הַמֶּלֶךְ וַיָּבֹא עַד־הַיַּרְדֵּן וַיְהִי דָּהָב הַתְּלָזְלָה לִלְכַת לִקְרֹאת הַמֶּלֶךְ לְהַעֲבִיר אֶת־הַמֶּלֶךְ אֶת־הַיַּרְדֵּן: 17 וַיִּמְהַר שָׁמַיִם עַיִן בִּן־גֵּיָא בֶן־הַיְמִינִי אֲשֶׁר מִבְּחֹרִים וַיִּרֶד עִם־אִשֵּׁי יִהוּדָה לִקְרֹאת הַמֶּלֶךְ דָּוִד: 18 וְאַלְף אִישׁ עִמּוֹ מִבְּנֵינִי וְצִיָּבָא גַּם־בֵּית שְׁאוּל וְחִמְשֵׁת עֶשְׂרִי בָנָיו וְעֶשְׂרִים עֲבָדָיו אִתּוֹ וְצָלְחוּ הַיַּרְדֵּן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: 19 וְעַבְדָּה הַעֲבָרָה לְעַבְדֵי אֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב (בְּעֵינָיו) [בְּעֵינָיו] וְשָׁמַיִם בֶּן־גֵּיָא נָפַל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בַּעֲבֹרֵוֹ בַּיַּרְדֵּן: 20 וַיֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־יִחְשָׁב־לִי אֲדֹנָיִי עוֹן וְאֶל־תִּזְכֹּר אֶת אֲשֶׁר הָעוּהָ עֲבָדֶיךָ בַּיּוֹם אֲשֶׁר־יָצָא אֲדֹנִי־הַמֶּלֶךְ מִירוּשָׁלַם לְשׁוֹם הַמֶּלֶךְ אֶל־לָבֹ: 21 כִּי יָדַע עֲבָדֶיךָ כִּי אֲנִי חָטָאתִי וְהִנֵּה־בָאתִי הַיּוֹם רָאשׁוֹן לְכָל־בֵּית יוֹסֵף לְדָרֵת לִקְרֹאת אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ: 22 וַיַּעַן אֲבִי שִׁי בֶן־צִרְיֹוּהָ וַיֹּאמֶר תַּחַת זֹאת לֹא יוֹמַת שְׁמֵנִי כִּי קָלַל אֶת־מִשְׁחֵי יִהוּהָ: 23 וַיֹּאמֶר דָּוִד מִה־לִּי וְלָכֶם בְּנֵי צִרְיֹוּהָ כִּי־תִהְיוּ־לִי הַיּוֹם לְשֹׁמֵן הַיּוֹם יוֹמַת אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל כִּי הֲלוֹא יָדַעְתִּי כִּי הַיּוֹם אֲנִי־מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל: 24 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־שְׁמֵנִי לֹא תָמוּת וַיִּשָּׁבַע לוֹ הַמֶּלֶךְ: 25 וּמִפִּבְשֶׁת בֶּן־שְׁאוּל יָרַד לִקְרֹאת הַמֶּלֶךְ וְלֹא־עָשָׂה רָגִלָּיו וְלֹא־עָשָׂה שְׁפָמוֹ וְאֶת־בְּגָדָיו לֹא כִסָּס לִמַּךְ־הַיּוֹם לִכַת הַמֶּלֶךְ עַד־הַיּוֹם אֲשֶׁר־בָּא בְּשָׁלוֹם: 26 וַיְהִי כִּי־בָא יְרוּשָׁלַם לִקְרֹאת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה לֹא־הִלַּכְתָּ עִמִּי מִפִּיבְשֶׁת: 27 וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ עַבְדִּי רַמְנִי כִּי־אֹמַר עֲבָדֶיךָ אֲחַבֵּשֶׁה־לִּי הַחֲמוֹר וְאַרְכָּב עָלָיו וְאַלֶּךְ אֶת־הַמֶּלֶךְ כִּי פֶסַח עֲבָדֶיךָ: 28 וַיִּרְגַל עֲבָדֶיךָ אֶל־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ וְאֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כָּמֹלָךְ הָאֱלֹהִים וְעָשָׂה הַטּוֹב עֲבָדֶיךָ: 29 כִּי לֹא הָיָה כָל־בֵּית אֲבִי כִּי אִם־אֲנִשְׁרִימוֹת לֹאֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ וְתִשֶׁת אֶת־עֲבָדֶיךָ בְּאַכְלִי שִׁלְחָנֶךָ וּמִה־יִשְׁלִי עוֹד צִדְקָה וְלִזְעַק עוֹד אֶל־הַמֶּלֶךְ: 30 וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה תִּדְרֹב עוֹד דְּבָרֶיךָ אֲמַרְתִּי אַתָּה וְצִיָּבָא תַחֲלֹקוּ אֶת־הַשָּׂדֶה: 31 וַיֹּאמֶר מִפִּיבְשֶׁת אֶל־הַמֶּלֶךְ גַּם אֶת־הַכֹּל וְיָחַד אַחֲרָיִם אֲשֶׁר־בָּא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ בְּשָׁלוֹם אֶל־בֵּיתוֹ: 32 וּבִרְזִלִי הַגִּלְעָדִי יָרַד מִרְגָּלָם וַיַּעֲבֵר אֶת־הַמֶּלֶךְ הַיַּרְדֵּן לְשַׁלְּחוֹ אֹתוֹ (בַּיַּרְדֵּן) וְהַיַּרְדֵּן: 33 וּבִרְזִלִי וְקָן מֵאֹד בֶּן־שְׁמָנִים שָׁנָה וְהוּא־כָּל כָּל אֶת־הַמֶּלֶךְ בְּשִׁיבְתוֹ בַּמַּחֲנִים כִּי־אִישׁ גְּדוֹל הוּא מֵאֹד: 34 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־בִּרְזִלִי אַתָּה עָבַר אִתִּי וְכָל־פְּלַתִּי אַחֲרָיִם עִמּוֹ בִּירוּשָׁלַם: 35 וַיֹּאמֶר בִּרְזִלִי אֶל־הַמֶּלֶךְ כֹּמָה יָמִי שְׁנֵי חַיִּי כִּי־אֶעֱלֶה אֶת־הַמֶּלֶךְ וְיִרְשָׁלַם: 36 בֶּן־שְׁמָנִים שָׁנָה אֲנִכִּי הַיּוֹם הָאֵדָעָה בִּין־טוֹב לְרָע אִם־יִשְׁעַם עֲבָדֶיךָ אֶת־אֲשֶׁר אָכַל וְאֶת־אֲשֶׁר אָשָׂתָה אִם־אֲשָׁמַע עוֹד בְּקוֹל שָׂרִים וְשִׁרֹת וְלָמָּה יִהְיֶה עֲבָדֶיךָ עוֹד לְמִשָּׂא אֶל־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ: 37 כִּמְעֹט יַעֲבֵר עֲבָדֶיךָ אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶת־הַמֶּלֶךְ וְלָמָּה יִמְלֹנִי הַמֶּלֶךְ הַגְּמוּלָה הַזֹּאת: 38 יִשְׁכַּנָּה עֲבָדֶיךָ וְאָמַת בְּעִירִי עִם קָבֵר אֲבִי וְאֲמִי וְהִנֵּה עֲבָדֶיךָ כִּמְהֵם יַעֲבֵר עִם־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ וְעָשָׂה־לוֹ אֶת אֲשֶׁר־טוֹב בְּעֵינֶיךָ: 39 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אִתִּי יַעֲבֵר כִּמְהֵם וְאֲנִי אֶעֱשֶׂה־לוֹ אֶת־הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ וְכָל אֲשֶׁר־תִּבְחַר עָלַי אֶעֱשֶׂה־לָּךְ: 40 וַיַּעֲבֵר כָּל־הָעָם אֶת־הַיַּרְדֵּן וְהַמֶּלֶךְ עָבַר וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ לְבִרְזִלִי וַיִּבְרַכְהוּ וַיֵּשֶׁב לִמְקוֹמוֹ: 41 וַיַּעֲבֵר הַמֶּלֶךְ הַתְּלָזְלָה וּכְמִתָּן עָבַר עִמּוֹ וְכָל־עָם יִהוּדָה (וַיַּעֲבֵרוּ) [וַיַּעֲבֵרוּ] אֶת־הַמֶּלֶךְ וְגַם חֲצִי עַם יִשְׂרָאֵל: 42 וְהָיָה כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בָּאִים אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ מִדּוּעַ נִגְבוֹךְ אֲחִינוּ אִישׁ יִהוּדָה וַיַּעֲבֵרוּ אִתָּה מֶלֶךְ וְאֶת־בֵּיתוֹ אֶת־הַיַּרְדֵּן וְכָל־אֲנָשֵׁי דָוִד עִמּוֹ: 43 וַיַּעַן כָּל־אִישׁ יִהוּדָה עַל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל כִּי־קָרֹוב הַמֶּלֶךְ אֵלָּי לָמָּה זֶה תִּהְיֶה לָּךְ עַל־הַדָּבָר הַזֶּה הָאֲכֹל אֲכָלְנוּ מִן־הַמֶּלֶךְ אִם־נִשְׁאֵת נִשָּׂא לָנוּ: 44 וַיַּעַן אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶת־אִישׁ יִהוּדָה וַיֹּאמֶר עֲשֶׂר־דָּרוֹת לִי בַּמֶּלֶךְ וְגַם־דָּרוֹד אֲנִי מִמֶּךָ וּמִדּוּעַ הִקְלַתִּי וְלֹא־תִּהְיֶה

דבריו ראשון לי להשיב את-מלכי ויקש דבר-איש יהודה מדבר איש ישראל: **ס 20** ושם נקרא איש בלעל ושמו שבע בן-בכרי איש ימיני ויתקע בשפר ויאמר אין-לנו חלק בדרך ולא נחלה-לנו בבכרי איש לאהלו ישראל: **2** ועל כל-איש ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן-בכרי ו איש יהודה דבקו במלכם מן-הירדן ועד-ירושלם: **3** ויבא דוד אל-ביתו וירושלם ויקח המלך את עשר-נשים פלגשים אשר הניח לשמר הבית ויתנם בית-משמרת ויכלכלם ואליהם לאבא ומהינה צרות עד-יום מתן אלמנות חיות: **ס 4** ויאמר המלך אל-עמשא הזקק-לי את-איש-יהודה שלשת ימים ואתה פה עמוד: **5** וילך עמשא להזעיק את-יהודה (ויחר) [ויחר] מן-המועד אשר יעדו: **ס 6** ויאמר דוד אל-אבשי עתה ירע לנו שבע בן-בכרי מן-אבשלום אתה קח את-עבדך אדניך ודרךך אחריך פן-מצא לו ערים בצרות והציל עיני: **7** ויצאו אחריו אנשי יואב והפלתו והפלתו וכל-הנזבים ויצאו מירושלם לדרך אחרי שבע בן-בכרי: **8** הם עשה-האבן הנדולה אשר נבבעו ועמשא בא לפניהם ויואב חנורו מרו לבשו (ועלו) [ועלו] חנורו הרב מצמות על-מיתניו בתערה והוא יצא ותפל: **ס 9** ויאמר יואב לעמשא השלום אתה אחי ותחזי ידימיני יואב בזקן עמשא לנשק-לו: **10** ועמשא לא-נשמר בחברו אשר ביד-יואב ויפכו בה אל-החמש וישפך מעיו ארצה ולא-שנה לו וימת **ס 11** ואחרי דרך אחרי שבע בן-בכרי: **11** ואיש עמד עליו מנערי יואב ויאמר מי אשר חפץ ביואב ומי אשר-לדוד אחרי יואב: **12** ועמשא מתגלל בדם בתוך המסלה וירא ראה כיעמד כלהעם ויסב את-עמשא מן-המסלה השדה וישלף עליו בנד כאשר ראה כל-הבא עליו ועמד: **13** כאשר הנה מן-המסלה עבר כל-איש אחרי יואב לדרך אחרי שבע בן-בכרי: **14** ויעבר בכל-שבטי ישראל אבלה ובית מעכה וכל-העברים **ס 15** [ויקלחו] ויבאו אף-אחריו: **15** ויבאו ויצרו עליו באבלה בית המעכה וישפכו סלה אל-העיר ותעמד בחל וכל-העם אשר את-יואב משחיתם להפיל החומה: **16** ותקרא אשה חכמה מן-העיר שמעו שמעו אמרו-נא אל-יואב קרב עד-הנה ואדברה אליך: **17** ויקרב אליה ותאמר האשה האתה יואב ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע אנכי: **18** ותאמר לא מר דבר ידברו כראשנה לאמר שאל וישאלו באבל וכן התמו: **19** אנכי שלמי אמוני ישראל אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל למה חבלע נחלת יהוה: **פ 20** ויען יואב ויאמר ח לילה חלילה לי אם-אבלע ואם-אשחית: **21** לא-כן הדבר כי איש מהר אפרים שבע בן-בכרי שמו נ שא ירו במלך בדרך תגאיתו לבדו ואלכה מעל העיר ותאמר האשה אל-יואב הנה ראשו משלף אליך בעד החומה: **22** ותבוא האשה אל-פל-העם בחכמתה ויכרתו את-ראש שבע בן-בכרי וישלכו אל-יואב ויתקע בשופר ויפצו מעל-העיר איש לאהלו ויואב שב וירושלם אל-המלך: **ס 23** ויואב אל כל-הצבא ישראל ובניה בן-יהוידע על-(הכרי) [הכרתי] ועל-הפלתו: **24** ואדום על-המס ויהושפט בן-אחילוד המזכיר: **25** (ושיא) [ושאן] ספר וצדוק ואביתר פהנים: **26** וגם עירא הנאלי הנה כהן לדוד: **ס 21** ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוד אתפני יהוה **ס 1** ויאמר יהוה אל-שאו! ואל-בית הדמים על-אשר-המית את-הנזבים: **2** ויקרא המלך לנזבים ויאמר אליהם והנבע נים לא מבני ישראל המה כי אם-מיתר האמרי ובני ישראל נשבעו להם ויבקש שאול להפתם בקנאתו לבני-ישראל ויהודה: **3** ויאמר דוד אל-הנזבים מה אעשה לכם ובמה אכפר וברכו את-נחלת יהוה: **4** ויאמרו לו הנזבים אין-לי [לנן] כסף וזהב עש-שאו! ועם-ביתו ואין-לנו איש להמית בישראל ויאמר מה-אתם אמרים אעשה לכם: **5** ויאמרו אל-המלך האיש אשר כלנו ואשר דמה-לנו נשמדנו מהתיצב בכל-גבל ישראל: **6** (ניתן) [ניתן] לתן-לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום ליהוה נבבעת שאול בחיר יהוה **ס 7** ויאמר המלך אני אתן: **7** ויחמל המלך על-מפי-בשת בן-יהונתן בן-שאו! על-שב עת יהוה אשר בנתם בין דוד ובין יהונתן בן-שאו! **8** ויקח המלך את-שני בני רצ פה בתי-איה אשר ילדה לשאו! לא-ראמני ואת-מפבשת ואת-חמשת בני מיכל בתי-שאו! אשר ילדה לעדריאל בן-ברזלי המחלתי: **9** ויתנם ביד הנזבים ויקעם בהר לפני יהוה ויפלו (שבעתים) [שבעתם] יחד (והם) [והמה] המתו בימי קציר בראשנים (תחלת) [בתחלת] קציר שערים: **10** ותקח רצפה בתי-איה את-השק ותשחיה לה אל-הצור מתחלת קציר עד נתדמים עליהם מן-השמים ולא-נחנה עוף השמים לנוח עליהם יומם ואת-חית השדה לילה: **11** ויגד לדוד את אשר-עשתה רצפה בתי-איה פלגש שאול: **12** וילך דוד ויקח את-עצמות שאול

ואת־עצמות יהונתן בנו מאת בעלי יביש גלעד אשר נגבו אתם מרחב בית־שן אשר (תלום) [חלאום] (שם) (הפלשתים) [שמה] [פלשתים] ביום הכות פלשתים את־שאול בגלבע: 13 ויעל משם את־עצמות שאול ואת־עצמות יהונתן בנו ויאספו את־עצמות המוקעים: 14 ויקברו את־עצמות־שאול ויהונתן בנו בארץ בנימין בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר־צוה המלך ויעתר אלהים לארץ אחרי־כן: פ 15 ותהי־עוד מלחמה לפלשתים את־ישראל וירד דוד ועבדיו עמו וילחמו את־פלשתים ויעף דוד: 16 (וישב) (וישבי בנב) אשרו בילידי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשת והוא חגור חדשה ויאמר להכות את־דוד: 17 ויעור־לו אבישי בן־צרויה ויף את־הפלשתי וימיתוהו אז נשבעו אנשי־דוד לו לאמר לא־תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את־נר ישראל: פ 18 ויהי אחרי־כן ותהי־עוד המלחמה בגוב עם־פלשתים אז הלה סבכי החשתי את־סף אשר בילדי הרפה: פ 19 ותהי־עוד המלחמה בגוב עם־פלשתים ויף אלהן בן־יערי ארנים בית הלחמי את גלית הגתי ועץ חניתו כמנור ארנים: 20 ס ותהי־עוד מלחמה בנת ויתיו איש (מדון) [מדון] ואצבעת ידיו ואצבעת רגליו שש ושש עשרים וארבע מספר וגם־הוא ילד להרפה: 21 ויחרף את־ישראל ויכבו יהונתן בור(שמעי) (שמעה) אתו דוד: 22 את־ארבעת אלה ילדו להרפה בנת ויפלו ביד־דוד וביד עבדיו: פ

22 וידבר דוד ליהוה את־דבריו השירה הזאת ביום הציל אתו מכף כלי־אביו ומכף שאול: 2 ויאמר יהוה סלעו ומצדתי ומפלטי־לי: 3 אלהי צורי אססה־בו מנני וקרן ישעי משבבי ומנוסי משעי מחסם תשעני: 4 מהלל אקרא יהוה ומאיבי אנשע: 5 כי אפני משבר־ימות נחלי בלעל ובעתני: 6 חבלי שאול סבני קדמני מקשי־מות: 7 בצר־לי אקרא יהוה ולא־אלהי אקרא ויש מע מהיכלו קולי ושויעתי באזניו: 8 (ותגעש) (ותגעש) ותרגש הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כ־חרה לו: 9 עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו: 10 ויש שמים וירד וערפל תחת רגליו: 11 וירכב על־כרוב ויעף וירא על־כנפ־רוח: 12 וישת חשך סביבותי ספות חשרת־מים עבי שחקים: 13 מננה נגדו בערו נחלי־אש: 14 ירגם מן־שמים יהוה ועליון יתן קולו: 15 וישלח חצים ויפיצם ברק (וניהמם) [ניהם]: 16 ויקרא אפקי ים יגלו מסדות חבל בנערת יהוה מנשמת רוח אפו: 17 ישלח ממרום יחני ימשי ממים רבים: 18 יצילני מאיבי עז משנאי כי אמצו ממני: 19 יקדמני ביום אירי ויהי יהוה משען לי: 20 ויצא למרחב אתי יחלצני כ־חפץ בי: 21 וגמלני יהוה כצדקתי כבר ידי ישיב לי: 22 כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי: 23 כי כל־משפטו) [משפטיו] לנגדי וחקתיו לא־אסור ממנו: 24 ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני: 25 וישב יהוה לי כצדקתי כברי לנגד עיניו: 26 עם־חסיד תחסד עם־גבור תמים תחמם: 27 עם־גבר תחבר ועם־עקש תתפל: 28 ואת־עם עני תושיע ועניך על־רמים תשפיל: 29 כ־אתה נירי יהוה ויהוה יגיה חשקי: 30 כי בכה ארוץ נדודו באלהי אדלג־שור: 31 האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מן הוא לכל החסים בו: 32 כי מיראל מבלעדו יהוה ומי צור מבלעדו אלהינו: 33 האל מעוזי חיל ויתר תמים (דרכו) [דרכין]: 34 משנה (רגליו) [רגלן] כאלות ועל כמותי יעמדני: 35 מלמד ידי למלחמה ונחת קשת־נחושה ורעתי: 36 ותתן־לי מגן ישעך וענתך תרבני: 37 תרחיב צעדי תחתני ולא מערד קרסלי: 38 ארדפה איבי ואשמידם ולא אשוב עד־פלתי: 39 ואכלם ואמחצם ולא יקומון ויפלו תחת רגלי: 40 ותזני חיל למלחמה תכריע קמי תחתני: 41 ואיבי תהה לי ערף משנאי ואצמיתם: 42 ישעני וישע אל־יהוה ולא ענם: 43 ואשתקם כעפר־ארץ כשי־חוצות אדקם ארקם: 44 ותפלטי מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא־ידעתי ועבדני: 45 בני נכר יתכחשו־לי לשמוע און ישמעו לי: 46 בני נכר יבלו ויחגרו ממסגרותם: 47 ח־יהוה וברוך צורי ויהוה אלהי צורי ישעי: 48 האל הנתן נקמת לי ומורוד עמים תחתני: 49 ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני: 50 עליכן אודך יהוה בגוים ולשמך אזור: 51 (מגדיל)

(מגדול) ישועות מלכו ועשה־חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד־עולם: פ 23 ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן־ישי ונ אם הגבר הקם על משיח אלהי יעלב ונעים זמרות ישראל: 2 רוח יהוה דברבי ומלחו על־לשוני: 3 אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל וראת אלהים: 4 וכאור בקר יורח־שמש בקר לא עבות מננה ממטר דשא מארץ: 5 כ־לא־אכן ביתי עם־אל כי ברית עולם שם לי ערוכה בכל ושמרה

כִּי־כָל־יִשְׁעֵי וְכָל־חַפְצֵי כִּי־לֹא יִצְמִיחַ: 6 וּבִלְעֵל כִּקְוֶן מִנֶּד כֻּלָּהֶם כִּי־לֹא בִיד יִקְחוּ:
 7 וְאִישׁ יֵנֶע בָּהֶם וְיִמְלֹא בְרוּל וְעֵץ חַיִּית וּבֹאֵשׁ שְׂרוּף יִשְׂרָפוּ בְּשִׁבְתָּ: פ 8 אֱלֹה שְׁמוֹת
 הַנְּבִרִים אֲשֶׁר לְדֹד יֵשֵׁב בְּשִׁבְתָּ תַּחֲכַמְנִי רֹאשׁ הַשְּׁלֹשִׁי הוּא עֲדִינוּ (הַעֲצִנוּ) (הַעֲצִנִי)
 עַל־שְׁמִנָה מֵאוֹת חֲלָל בַּעֲשֵׂם (אֲחֵד) (אֲחַת): ס 9 (וְאֲחֵד) (וְאֲחֵרִית) אֲלֵעָר בִּן־(דֹד) (וְדֹד)
 בֶּן־אֲחִחִי בְּשִׁלְשָׁה (נְבִרִים) (הַנְּבִרִים) עִם־דֹד בְּחֶרֶפֶם בְּפִלְשְׁתִּים נֶאֱסָפֹר־שֶׁם לְמַלְחָמָה
 וַיַּעֲלוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל: 10 הוּא קָם וַיָּךְ בְּפִלְשְׁתִּים עַד כִּי־נִנְעָה וַיָּדוּ וַתִּדְבֹק וַיָּדוּ אֶל־הַחֶרֶב
 וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה בְּיוֹם הַהוּא וְהָעָם יָשְׁבוּ אַחֲרָיו אֶךְ־לִפְשֹׁט: ס 11 וְאֲחֵרֵי שְׁמֹא
 בֶּן־אֲנָה הֶרְרִי וַיִּאֲסָפוּ פִלְשְׁתִּים לַחֲיָה וַתְּהִי־שֶׁם חֲלֻקַת הַשָּׂדֶה מִלֵּאָה עֲדָשִׁים וְהָעָם נָס
 מִפְּנֵי פִלְשְׁתִּים: 12 וַיְהִי צָב בַּחוּף־הַחֲלָקָה וַיִּצִּילָה וַיָּךְ אֶת־פִּלְשְׁתִּים וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה
 גְדוֹלָה: ס 13 וַיִּרְדּוּ (שְׁלֹשִׁים) (שְׁלֹשָׁה) מִהַשְּׁלֹשִׁים רֹאשׁ וַיָּבֹאוּ אֶל־קִצִּיר אֶל־דֹד אֶל־מַעֲרַת
 עֲדָה וַתִּתַּן פִּלְשְׁתִּים חֲנָה בַּעֲמֻקַּת רְפָאִים: 14 וְדֹד אֵן בְּמַצוּדָה וַיִּצְבֹּב פִּלְשְׁתִּים אֵן
 בֵּית לָחֶם: 15 וַתֵּאָדָה דֹד וַיֹּאמֶר מִי יִשְׁקֵנִי מִיָּם מִבָּאֵר בֵּית־לָחֶם אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֵי:
 16 וַיִּבְקְעוּ שְׁלֹשֶׁת הַנְּבִרִים בְּמַחֲנֶה פִלְשְׁתִּים וַיִּשְׁאֲבוּ־מִיָּם מִבָּאֵר בֵּית־לָחֶם אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֵי וַיִּשְׁאֹ
 וַיָּבֹאוּ אֶל־דֹד וְלֹא אָבָה לְשִׁתוֹתָם וַיִּסֹּף אֲתָם לִיהוָה: 17 וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִי יְהוָה מַעֲשֵׂי
 זֹאת הֵם הָאֲנָשִׁים הַהֵלֵכִים בְּנַפְשוֹתָם וְלֹא אָבָה לְשִׁתוֹתָם אֱלֹה עֲשֵׂי שְׁלֹשֶׁת הַנְּבִרִים: ס
 18 וְאֲבִישִׁי אֲחִיו יוֹאֵב בֶּן־צִרוּיָה הוּא רֹאשׁ (הַשְּׁלֹשִׁי) (הַשְּׁלֹשָׁה) וְהוּא עוֹרֵר אֶת־חַיִּיתוֹ
 עַל־שֵׁשׁ מֵאוֹת חֲלָל וְלוֹשֶׁם בְּשִׁלְשָׁה: 19 מִן־הַשְּׁלֹשָׁה הָכִי נִכְבֵּד וַיְהִי לָהֶם לִשָּׁר
 וְעַד־הַשְּׁלֹשָׁה לֹא־בָא: ס 20 וּבְנֵיהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע בֶּן־אִישִׁי־חִי (חִיל) רִב־פְּעֻלִים מִקְּבָצָאֵל הוּא
 הָכָה אֵת שְׁנֵי אֲרָאֵל מוֹאֵב וְהוּא יָרָד וְהָכָה אֶת־(הָאֲרָיָה) (הָאֲרָן) בַּחוּף הַבָּאֵר בְּיוֹם
 הַשִּׁלֹּשׁ: 21 וְהוּא־הָכָה אֶת־אִישׁ מִצְרִי (אֲשֶׁר) (אִישׁ) מֵרָאָה וּבִיד הַמִּצְרִי חַיִּית וַיִּרַד אֵלָיו
 בְּשִׁבְטֵי וַיִּגְזַל אֶת־הַחַיִּית מִיַּד הַמִּצְרִי וַיַּהֲרֹגוּהוּ בַּחַיִּיתוֹ: 22 אֱלֹה עֲשֵׂה בְנֵיהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע
 וְלוֹשֶׁם בְּשִׁלְשָׁה הַנְּבִרִים: 23 מִן־הַשְּׁלֹשִׁים נִכְבֵּד וְאֶל־הַשְּׁלֹשָׁה לֹא־בָא וַיִּשְׁמְהוּ דֹד
 אֶל־מַשְׁמַעְתּוֹ: 24 עָשָׂה־אֵל אֲחִיוֹיֹאֵב בְּשִׁלְשִׁים אֲלַחָן בְּדֹדוֹ בֵּית לָחֶם: 25 שְׁמֹה
 הַחֲרָדִי אֲלִיקָא הַחֲרָדִי: ס 26 חֲלִין הַפִּלְשִׁי עִירָא כֹרְעָשׁ הַתְּקוּעִי: ס 27 אֲבִיעִזֵּר הַעֲנַתִּי
 מִכְּנִי הַחֲשִׁתִּי: ס 28 צִלְמוֹן הָאֲחִחִי מִהֲרִי הַנְּטַפְתִּי: ס 29 חֲלָב בֶּן־בְּעֻנָה הַנְּטַפְתִּי ס אֲחִי
 בֶּן־רִיבִי מִגִּבְעַת בְּנֵי בְנִימִן: ס 30 בְנֵיהוּ פֶּרְעִתָנִי הָדִי מִנְחֵלִי נַעַשׂ: ס 31 אֲבִיר־עֲלֹנוֹ
 הַעֲרִבְתִּי עֲזֻמֹּת הַבְּרַחֲמִי: ס 32 אֲלִיחֻבָּא הַשְּׁעֲלַבְנִי בְנִי יִשָּׁן יְהוֹנָתָן: ס 33 שְׁמֹה הַהֲרָרִי
 אֲחִיאֵם בֶּן־שָׁרֵר הָאֲרָרִי: ס 34 אֲלִיפֶלֶט בֶּן־אֲחַסְבִּי בֶן־הַמַּעֲשֵׁכִי ס אֲלִיעָם בֶּן־אֲחִיחֶפֶל
 הַגִּלְגִּי: ס 35 (חֲצֹר) (חֲצִיר) הַכְּרַמְלִי פַּעְרִי הָאֲרָבִי: ס 36 יִגָּאֵל בֶּן־נָתָן מִצִּבְחָה ס בְּנֵי
 הַנְּדִי: ס 37 צֶלֶק הַעַמְנִי ס נַחֲרִי הַבְּאֲרָחִי (נִשְׂאִי) (נִשְׂאָן) כָּלִי יוֹאֵב בֶּן־צִרוּיָה: ס 38 עִירָא
 הַיְתִירִי גֶרֶב הַיְתִירִי: ס 39 אוֹרִיָה הַחֲתִי כָל שְׁלֹשִׁים וְשִׁבְעָה: פ 24 וַיִּסֹּף אֶת־יְהוָה לְחֹרֶת
 בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּסַּח אֶת־דֹד בָּהֶם לֵאמֹר לֵךְ מִנֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־יְהוּדָה: 2 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 אֶל־יוֹאֵב וְשֶׁר־הַחֵיל אֲשֶׁר־אֲתוֹ שׁוֹטֵנָא כָּכֶל־שִׁבְכִי יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד־בָּאֵר שִׁבְעָה וּפְקִדּוֹ
 אֲתִהְיֶם וַיִּדְעֹתִי אֵת מִסְפַּר הָעָם: ס 3 וַיֹּאמֶר יוֹאֵב אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּסֵף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 אֶל־הָעָם בָּהֶם וּבָהֶם מֵאָה פַּעֲמִים וְעַיִן אֲדִנִּי־הַמֶּלֶךְ רֹאוֹת וְאֲדִנִּי הַמֶּלֶךְ לִמֹּת חַפְצֵי
 בְּדָבָר הַזֶּה: 4 וַיַּחֲזֹק דְּבַר־הַמֶּלֶךְ אֶל־יוֹאֵב וְעַל שְׂרֵי הַחֵיל וַיִּצָּא יוֹאֵב וְשֵׂרֵי הַחֵיל לִפְנֵי
 הַמֶּלֶךְ לִפְקֹד אֶת־הָעָם אֶת־יִשְׂרָאֵל: 5 וַיַּעֲבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיַּחֲנוּ בַּעְרוּזֵר יָמִין הָעִיר אֲשֶׁר
 בַּחוּף־הַנָּתַל הַגֶּד וְאֶל־עִירוֹ: 6 וַיָּבֹאוּ הַגִּלְעָדָה וְאֶל־אֲרָץ תַּחֲתִים חֲדָשִׁי וַיָּבֹאוּ דִנְהָ יֵעַן
 וְסִבּוֹב אֶל־צִידוֹן: 7 וַיָּבֹאוּ מִכְּצֻר־צֹר וְכָל־עָרֵי הַחֲיוֹ וַתִּכְנַעְנֵנּי וַיִּצְאֹוּ אֶל־נֶגֶב הַיְּהוּדָה
 בָּאֵר שִׁבְעָה: 8 וַיִּשְׁטוּ בְּכָל־הָאֲרָץ וַיָּבֹאוּ מִקְצֵה תְּשֻׁעָה חֲדָשִׁים וְעֶשְׂרִים יוֹם וַיִּרְשְׁלֵם:
 9 וַיַּחֲנוּ יוֹאֵב אֶת־מִסְפַּר מִפְקְדֵי־הָעָם אֶל־הַמֶּלֶךְ וַתְּהִי יִשְׂרָאֵל שְׁמִנָה מֵאוֹת אֲלָף אִישׁ־חֵיל
 שִׁלָּף חֶרֶב וְאִישׁ יְהוּדָה חֲמִש־מֵאוֹת אֲלָף אִישׁ: 10 וַיָּךְ לְבַד־דֹד אֲתוֹ אַחֲרֵי־כֵן סֹפֵר
 אֲתִהְיֶם ס וַיֹּאמֶר דֹד אֶל־יְהוָה חֲטָאתִי מָאֵד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וְעַתָּה יְהוָה הַעֲבֵר־נָא אֶת־עֵינִי
 עַבְדְּךָ כִּי נִסְפַלְתִּי מָאֵד: 11 וַיָּקָם דֹד בְּבֹקֶר פ' וַיִּדְבַּר־יְהוָה הִיָּה אֶל־נֶגֶד הַנְּבִיא חֲזָה דֹד
 לֵאמֹר: 12 הֲלוֹךְ וּדְבַרְתָּ אֶל־דֹד כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלֵשׁ אֲנִכִּי נוֹטֵל עֲלֶיךָ בַּחֲרִלֶךָ
 אֲחִתְּמוֹתָם וְאֶעֱשֶׂה־לָּךְ: 13 וַיָּבֹאוּ אֶל־דֹד וַיַּגִּדְלוּ וַיֹּאמֶר לוֹ הַחֲבֹא לָךְ שִׁבְעָה שָׁנִים
 רַעֲבָא בְּאֶרֶץ אִם־שְׁלֹשָׁה חֲדָשִׁים נִסֹּף לִפְנֵי־צִרִיךָ וְהוּא רִדְפֶךָ וְאִם־חַיִּית שְׁלֹשֶׁת יָמִים
 דָּבָר בְּאֶרֶץ עַתָּה דַּע וְרֹאֵה מִתְּאֲשִׁיב שְׁלָחִי דָּבָר: ס 14 וַיֹּאמֶר דֹד אֶל־נֶגֶד צִרִי־לִי מָאֵד
 נִפְלֵה־נָא בִּיד־יְהוָה כִּי־רַבִּים (רַחֲמִים) וּבִיד־אָדָם אֶל־אֲפֻלָּה: 15 וַיַּחֲנוּ יְהוָה דָּבָר
 בְּיִשְׂרָאֵל מִתְּבַקֵּר וְעִדְיַת מוֹעֵד וְנִמְתָּ מִן־הָעָם מִדָּן וְעַד־בָּאֵר שִׁבְעָה שָׁבָעִים אֲלָף אִישׁ:

II Samuel

16 וַיִּשְׁלַח יְדֹוּ הַמֶּלֶךְ וַיִּרְשָׁלַם לִשְׁחַתּוֹ וַיִּנָּחֵם יְהוָה אֶל־הַרְעָה וַיֹּאמֶר לַמֶּלֶךְ הַמַּשְׁחִית
בָּעֵם רֹב עֵתָה הֲרַף יָדְךָ וּמִלֹּאֲךָ יְהוָה הִיָּה עִם־גֵּרְוֹ (הָאוֹרֶנָּה) [הָאוֹרֶנָּה] הַיּוֹבֵסִי: ס
17 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יְהוָה בְּרָאתוֹ אֶת־הַמֶּלֶךְ וְהַמִּכָּה בָּעֵם וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִי חֲטָאתִי וְאֲנִי
הַעֲוִיתִי וְאֱלֹהֵי הַצֹּאן מָה עָשׂוּ תְהִי נָא יָדְךָ בִּי וּבְבֵית אָבִי: פ 18 וַיִּבְאֲנֵד אֶל־דָּוִד בְּיוֹם
הַהוּא וַיֹּאמֶר לוֹ עֲלֵה הָקֵם לַיהוָה מִזְבֵּחַ בְּגֵרֶן (אֲרֹנִיָּה) [אֲרֹנִיָּה] הַיּוֹבֵסִי: 19 וַיַּעַל דָּוִד
כְּדַבְּרֵי־נָד כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: 20 וַיִּשְׁקֹף אֲרֹנִיָּה וַיִּרְא אֶת־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־עַבְדָּיו עֹבְרִים עָלָיו
וַיֵּצֵא אֲרֹנִיָּה וַיִּשְׁתַּחֲוֶי לַמֶּלֶךְ אַפְּיוֹ אֶרְצָה: 21 וַיֹּאמֶר אֲרֹנִיָּה מִדּוּעַ בָּא אֲדֹנִי־הַמֶּלֶךְ
אֶל־עַבְדּוֹ וַיֹּאמֶר דָּוִד לִקְנוֹת מַעֲמֶךָ אֶת־הַגֵּרֶן לִבְנוֹת מִזְבֵּחַ לַיהוָה וְתַעֲצֹר הַמִּנְפָּה מֵעַל
הָעֵם: 22 וַיֹּאמֶר אֲרֹנִיָּה אֶל־דָּוִד יָקָח וַיַּעַל אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב (בַּעֲיָנוֹ) [בַּעֲיָנוֹ] רָאֵה
הַבֶּקֶר לַעֲלֹה וְהַמִּרְגִּים וְכֹלִי הַבֶּקֶר לַעֲצִים: 23 הֲכֹל נָתַן אֲרֹנִיָּה הַמֶּלֶךְ לַמֶּלֶךְ ס וַיֹּאמֶר
אֲרֹנִיָּה אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ יִרְצֶךָ: 24 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אֲרֹנִיָּה לֹא כִי־קִנֹּו אֶקְנֶה
מֵאוֹתָךְ בַּמַּחִיר וְלֹא אֶעֱלֶה לַיהוָה אֱלֹהֵי עֲלֹת חֹטֵם וַיִּקֶּן דָּוִד אֶת־הַגֵּרֶן וְאֶת־הַבֶּקֶר בַּכֶּסֶף
שְׁקָלִים חֲמִשִּׁים: 25 וַיִּבֶן שֵׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיַּעַל עֲלֹת וּשְׁלָמִים וַיַּעֲתֵר יְהוָה לְאַרְצָן
וְתַעֲצֹר הַמִּנְפָּה מֵעַל יִשְׂרָאֵל:

I Kings

1 והמלך דוד זָקן בָּא בַּיָּמִים וַיִּכְסֹּהוּ בַּבְּגָדִים וְלֹא יָחַם לוֹ: **2** וַיֹּאמְרוּ לוֹ עֲבָדָיו וַיִּבְקְשׁוּ לְאֹדֶנִי הַמֶּלֶךְ נֶעְרָה בְּחֻלָּה וְעַמֻּדָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתְּחִילֵהוּ סִכְנָה וּשְׂכֵבָה בְּחִיקָךְ וְחָם לְאֹדֶנִי הַמֶּלֶךְ: **3** וַיִּבְקְשׁוּ נֶעְרָה יָפָה כָּל כְּבוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּמְצְאוּ אֶת־אֲבִישׁנַת הַשְּׁוֹנִמִית וַיָּבֹאוּ אֹתָהּ לַמֶּלֶךְ: **4** וַתִּנְעֶרָה יָפָה עַד־מָאֹד וַתְּחִי לַמֶּלֶךְ סִכְנָה וַתִּשְׁרָתְהוּ וַתְּמַלֵּךְ לֹא יָדָעָה: **5** וְאֹדְנֶיהָ בִּרְחִינָה מִתְנַשֵּׂא לֵאמֹר אֲנִי אִמְלֹךְ וַיַּעַשׂ לוֹ רֶכֶב וּפָרָשִׁים וַחֲמִשִּׁים אִישׁ רָצִים לִפְנָיו: **6** וְלֹא־עֲצָבוּ אֲ בָּיו מִיָּמָיו לֵאמֹר מְדוּעַ כָּכָה עֲשִׂיתִי וְנִסְתָּהוּ טוֹב־תָּאֵר מְאֹד וַתְּחִי לְדָוִד אַחֲרֵי אֲבִישׁלוֹם: **7** וַיְהִי וְדָבָרָיו עִם יוֹאָב בֶּן־צִרוּיָהּ וְעִם אֲבִיתָר הַכֹּהֵן וַיַּעֲזְרוּ אַחֲרֵי אֹדְנֶיהָ: **8** וַצִּדִּיק הִכְתֵּן וּבִנְיָהוּ בֶן־יְהוֹנָדָע וְנָתָן הַנָּבִיא וְשִׁמְעִי וְרֵעִי וְהַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר לְדָוִד לֹא הָיוּ עִם־אֹדְנֶיהָ: **9** וַיִּזְבַּח אֹדְנֶיהָ צֹאן וּבָקָר וּמִרְיָא עִם אֲבָן הַזֹּחֶלֶת אֲשֶׁר־אֶצֶּל עֵין רֹגֵל וַיִּקְרָא אֶת־כָּל־אֲחָיו בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְכָל־אֲנָשֵׁי יְהוּדָה עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ: **10** וַאֲחִיתָן הַנָּבִיא וּבִנְיָהוּ וְאֶת־הַגִּבּוֹרִים וְאֶת־שְׁלֹמֹה אֲחָיו לֹא קָרָא: **11** וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־בֶּת־שֶׁבַע אִם־שְׁלֹמֹה לֵאמֹר הֲלוֹא שְׁמַעְתָּ כִּי מֶלֶךְ אֹדְנֶיהָ בֶן־רְחִינָה וְאֹדְנֶיהָ דָּוִד לֹא יָדָע: **12** וְעַתָּה לִכִּי אֵי־עָצָד נָא עֲצֵה וּמַלְטִי אֶת־נַפְשִׁי וְאֶת־נַפְשׁ בְּנִי שְׁלֹמֹה: **13** לָכֵן וּבֹאִיו אֶל־הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַאֲמָרָת אֵלָיו הֲלֹא־אֹתָהּ אֹדְנִי הַמֶּלֶךְ נָשׁ בָּעַתְּ לֵאמֹתָ לֵאמֹר כִּי־שְׁלֹמֹה בְנִי יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל־כִּסֵּאי וּמְדוּעַ מֶלֶךְ אֹדְנֶיהָ: **14** הִנֵּה עוֹדָךְ מִדְּבַרְתָּ שֶׁם עִם־הַמֶּלֶךְ וְאֲנִי אֲבֹא אַחֲרָי וּמַלְטִי אֶת־דְּבָרְךָ: **15** וַתָּבֹא בֶת־שֶׁבַע אֶל־הַמֶּלֶךְ הַחֲדָרָה וַתְּמַלֵּךְ זָקן מְאֹד וְאֲבִישַׁן הַשְּׁוֹנִמִית מִשְׁרָת אֶת־הַמֶּלֶךְ: **16** וַתִּקַּד בֶּת־שֶׁבַע וַתִּשְׁתַּחֲוֶה לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה־לָּךְ: **17** וַתֹּאמֶר לוֹ אֹדְנִי אֹתָהּ נִשְׁבַּעְתָּ בַּיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֵאמֹתָ כִּי־שְׁלֹמֹה בְנִי יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל־כִּסֵּאי: **18** וְעַתָּה הִנֵּה אֹדְנֶיהָ מֶלֶךְ וְעַתָּה אֹדְנִי הַמֶּלֶךְ לֹא יָדָעָתִי: **19** וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמִרְיָא־זָעָן לֶרֶב וַיִּקְרָא לְכָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְאֲבֹתָר הַכֹּהֵן וְלִיֹּאָב שֶׁר הַצָּבָא וּלְשְׁלֹמֹה עֲבָדָךְ לֹא קָרָא: **20** וְאֹתָהּ אֹדְנִי הַמֶּלֶךְ עֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל עָלֶיהָ לְהַגִּיד לָהֶם מִי יֵשֵׁב עַל־כִּסֵּא אֹדְנֶיהָ: **21** וְהָיָה כַּשְׁכַּב אֹדְנֶיהָ עִם־אֲבָתָיו וַתְּחִילִי אֲנִי וּבִנְיָ שְׁלֹמֹה חֲטָאִים: **22** וְהָיָה עוֹדָנָה מִדְּבַרְתָּ עִם־הַמֶּלֶךְ וְנָתָן הַנָּבִיא בָּא: **23** וַיַּגִּידוּ לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר הִנֵּה נָתָן הַנָּבִיא וַיָּבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַמֶּלֶךְ עַל־אִפְּיוֹ אֶרְצָה: **24** וַיֹּאמֶר נָתָן אֹדְנִי הַמֶּלֶךְ אֹתָהּ אֲמָרָת אֹדְנֶיהָ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל־כִּסֵּאי: **25** כִּי וַיֵּרָד הַיּוֹם וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמִרְיָא־זָעָן לֶרֶב וַיִּקְרָא לְכָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְשָׂרֵי הַצָּבָא וּלְאֲבֹתָר הַכֹּהֵן וְהַנָּגִם אֲכָלִים וּשְׂתִים לִפְנָיו וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ אֹדְנֶיהָ: **26** וְלִי אֵי־עָבָדךָ וּלְצִדִּיק הַכֹּהֵן וּלְבִנְיָהוּ בֶן־יְהוֹנָדָע וּלְשְׁלֹמֹה עֲבָדָךְ לֹא קָרָא: **27** אִם מֵאֵת אֹדְנִי הַמֶּלֶךְ נָתַתָּה הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא הוֹדַעְתָּ אֹתִי(עֲבָדֶיךָ) (עֲבָדֶיךָ) מִי יֵשֵׁב עַל־כִּסֵּא אֹדְנֶיהָ: **28** וַיִּשֶׁן הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּאמֶר קְרָאֵלִי לְבֶת־שֶׁבַע וַתָּבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: **29** וַיִּשְׁבַּע הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר חַי־יְהוָה אֲשֶׁר־פָּדָה אֶת־נַפְשִׁי מִכָּל־צָרָה: **30** כִּי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָךְ בַּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כִּי־שְׁלֹמֹה בְנִי יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל־כִּסֵּאי תַּחְתָּי כִּי כֵּן אַעֲשֶׂה הַיּוֹם הַזֶּה: **31** וַתִּקַּד בֶּת־שֶׁבַע אֶפְרַיִם אֶרֶץ וַתִּשְׁתַּחֲוֶה לַמֶּלֶךְ וַתֹּאמֶר יְחִי אֹדְנִי הַמֶּלֶךְ דָּוִד לְעַלְמִים: **32** פ וַיֹּאמְרוּ הַמֶּלֶךְ דָּוִד קְרָאֵלִי לְצִדִּיק הַכֹּהֵן וּלְנָתָן הַנָּבִיא וּלְבִנְיָהוּ בֶן־יְהוֹנָדָע וַיָּבֹאוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: **33** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לָהֶם קָחוּ עִמָּכֶם אֶת־עֲבָדֵי אֹדְנִיכֶם וְהִרְכַּבְתֶּם אֶת־שְׁלֹמֹה בְּנִי עַל־הַפָּרָדָה אֲשֶׁר־לִי וְהוֹרַדְתֶּם אֹתוֹ אֶל־נַחֲוִן: **34** וּמִשָּׁח אֹתוֹ שֶׁם צִדִּיק הַכֹּהֵן וְנָתָן הַנָּבִיא לַמֶּלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וַתִּקְעֻתֶם בְּשׁוֹפָר וַאֲמַרְתֶּם יְחִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה: **35** וְעַל־יָתֶם אַחֲרָיו וּבָא וַיֵּשֶׁב עַל־כִּסֵּאי וְהוּא יָמַלְךְ תַּחְתָּי וְאֹתוֹ צִוִּיתִי לְהַיּוֹת נָגִיד עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְהוּדָה: **36** וַיִּשֶׁן בִּנְיָהוּ בֶן־יְהוֹנָדָע אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ אָמֵן כֵּן יֵאֱמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֹדְנִי הַמֶּלֶךְ: **37** כַּאֲשֶׁר הָיָה יְהוָה עִם־אֹדְנִי הַמֶּלֶךְ כֵּן (יְחִי) וַיְהִי עִם־שְׁלֹמֹה וַיַּגִּיד אֶת־כִּסֵּאי מִכִּסֵּא אֹדְנִי הַמֶּלֶךְ דָּוִד: **38** וַיֵּרָד צִדִּיק הַכֹּהֵן וְנָתָן הַנָּבִיא וּבִנְיָהוּ בֶן־יְהוֹנָדָע וְהַכֹּהֵן וְהַפָּלִי וַיִּרְכְּבוּ אֶת־שְׁלֹמֹה עַל־פָּרָדָת הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיִּלְכוּ אֹתוֹ עַל־נַחֲוִן: **39** וַיִּקַּח צִדִּיק הַכֹּהֵן אֶת־קָרֶן הַשֶּׁמֶן מִן־הָאֵהָל וַיִּשְׁמַח אֶת־שְׁלֹמֹה וַתִּקְעוּ בְּשׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעָם יְחִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה: **40** וַיַּעֲלוּ כָּל־הָעָם אַחֲרָיו וְהָעָם מַחֲלָלִים בַּחֲלָלִים וּשְׂמִחִים שִׂמְחָה גְדוֹלָה וַתִּבְרַק הָאָרֶץ בְּקוֹלָם: **41** וַיִּשְׁמַח אֹדְנֶיהָ וְכָל־הַקְּרָאִים אֲשֶׁר אֹתוֹ וְהָעָם כָּלֵל לְאָכַל וַיִּשְׁמַח יוֹאָב אֶת־קוֹל הַשׁוֹפָר וַיֹּאמֶר מְדוּעַ קוֹל־הַקְּרִיָּה הַזֹּאת: **42** עוֹדָנִי מְדַבֵּר וְהִנֵּה יוֹנָתָן בֶּן־אֲבִיתָר הַכֹּהֵן בָּא וַיֹּאמֶר אֹדְנֶיהָ בָּא כִּי אִישׁ חָיִל אֹתָהּ וְטוֹב תִּבְשֶׁר: **43** וַיִּשֶׁן יוֹנָתָן וַיֹּאמֶר לְאֹדְנֶיהָ אֲכָל

אֲדִינֵנוּ הַמֶּלֶךְ־דָּוִד הַמֶּלֶךְ אֶת־שְׁלֹמֹה: 44 וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ־הַמֶּלֶךְ אֶת־צִדִּיק הַכֹּהֵן וְאֶת־נָתָן הַנָּבִיא וּבְנֵיהוּיָדָע וְהַכֹּהֵן וְהַפֹּלֵתִי וַיִּרְכְּבוּ אֹתוֹ עַל פֶּרֶדַת הַמֶּלֶךְ: 45 וַיִּמְשְׁחוּ אֹתוֹ צִדִּיק הַכֹּהֵן וְנָתָן הַנָּבִיא לַמֶּלֶךְ בְּנִחוּן וַיַּעֲלוּ מִשֶּׁם שְׂמֹחִים וְהָם הַקְרִיָּה הוּא הַקּוֹל אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם: 46 וְגַם יָשָׁב שְׁלֹמֹה עַל כֶּסֶף הַמְּלוּכָה: 47 וְגַם־בָּא עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ לִבְרֹךְ אֶת־אֲדִינֵנוּ הַמֶּלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר יֵיטֵב (אֱלֹהִיךָ) אֱלֹהִים אֶת־שֵׁם שְׁלֹמֹה מִשְׁמֶךָ וַיִּגְדַּל אֶת־כֶּסֶפוֹ מִכֶּסֶף וַיִּשְׁתַּחוּ הַמֶּלֶךְ עַל־הַמִּשְׁכָּב: 48 וְגַם־כָּכָה אָמַר הַמֶּלֶךְ בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן הַיּוֹם יָשָׁב עַל־כֶּסֶף וַעֲנִי רָאוּת: 49 וַיַּחֲרִדוּ וַיִּקְמוּ כָּל־הַקְּרָאִים אֲשֶׁר לֹא־דָנִיּוֹ וַיִּלְכוּ אִישׁ לְדַרְכּוֹ: 50 וְאֲדִינֵהוּ יָרָא מִפְּנֵי שְׁלֹמֹה וַיִּקֶם וַיִּלֶךְ בַּחֲזָק בְּקִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: 51 וַיִּגַּד לְשְׁלֹמֹה לֵאמֹר הִנֵּה אֲדִינֵהוּ יָרָא אֶת־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה אֵחָז בְּקִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ לֵאמֹר יִשְׁבַּע־לִי כִּי־וָם הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה אִסְּמִית אֶת־עַבְדִּי בַּחֲרָב: 52 וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה אִם יִהְיֶה לְבִן־חַיִּל לֹא־יִפֹּל מִשְׁעָרָתוֹ אֶרְצָה וְאִסְּרֶנָּה תִּמְצָאֵבוּ וְנָתַן: 53 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּרְדּוּ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וַיָּבֹא וַיִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיֹּאמְרוּ לוֹ שְׁלֹמֹה לֵךְ לְבֵיתְךָ: פ

2 וַיִּקְרְבוּ מִיַּד־דָּוִד לְמוֹת וַיֵּצֵא אֶת־שְׁלֹמֹה בָּנוֹ לֵאמֹר: 2 אֲנִי הֵלֵךְ בְּדֶרֶךְ כָּל־הָאָרֶץ וְחֻקָּתָהּ וְהִיָּיתִי לְאִישׁ: 3 וְשִׁמְרַתִּי אֶת־מִשְׁמֶרְתָּהּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִלְכַת בְּדַרְכֶּיךָ לְשֹׁמֵר חֻקֶּיךָ מִצְוֹתֶיךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְעֻדְתֶּיךָ כִּכְתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה לְמַעַן תִּשְׁכִּיל אֶת כָּל־אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר תִּפְנֶה שָׁם: 4 לְמַעַן יָקִים יְהוָה אֶת־דְּבָרֹךְ אֲשֶׁר דִּבֶּר עֲלֶיךָ לֵאמֹר אִסְּיִמְרוּ בְּנֶיךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל: 5 לִלְכַת לִפְנֵי בָאֵמֶת כָּל־לִבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם לֵאמֹר לֹא־יִזְכֶּרְתָּ לֵךְ אִישׁ מֵעַל כֶּסֶף יִשְׂרָאֵל: 5 וְגַם אִתָּהּ יִדְעַת אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה לִי יוֹאָב בֶּן־צִרוּיָהּ אֲשֶׁר עָשָׂה לִשְׁנֵי־שָׁרֵי צְבָאוֹת יִשְׂרָאֵל לֵאבֹנֶר בֶּן־נֶר וְלַעֲמִי שָׂא בֶן־יִתְרֹן וַיִּהְיֶה וַיִּשֶׁם דְּמִי־מִלְחָמָה בְּשָׁלֹם וַיִּתֵּן דָּמִי מִלְחָמָה בַּחֲגֻרָתוֹ אֲשֶׁר בִּמְתָנִי וּבִנְעָלוֹ אֲשֶׁר בְּרַגְלָיו: 6 וַעֲשִׂיתִי כַּחֲכֻמָּתְךָ וְלֹא־תוֹדֹר שִׁיבֹת בְּשָׁלֹם שָׂא: 7 וּלְבָנִי בְּזוּלִי הַנִּלְעָדִי תַעֲשֶׂה־חֶסֶד וְהָיוּ בְּאִכְלִי שְׁלֹמֶךָ כִּי־כֵן קִרְבִּי אֵלַי בְּכִרְחִי מִפְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם אַחִיךָ: 8 וְהִנֵּה עָמַד שְׁמַעִי בֶן־נֶגָא בֶן־הִימִינִי מִבְּחָרִים וְהוּא קָלְלָנִי קָלְלָה נִמְרָצַת בְּיוֹם לְכֵתִי מִחַיִּים וְהוּא־יִרְדֵּךְ לְקִרְאָתִי הִירְדָן וְאִשְׁבַּע לוֹ בִּיהִנֵּה לֵאמֹר אִסְּמִיתְךָ בַּחֲרָב: 9 וְעַתָּה אֶת־תִּנְקָהוּ כִּי אִישׁ חָכֵם אַתָּה וַיִּדְעַת אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־לוֹ וְהוֹרֵדְתָּ אֶת־שִׁיבֹתוֹ בְּדָם שְׂאוּל: 10 וַיִּשְׁכַּב דָּוִד עַם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבֶּר בְּעִיר דָּוִד: פ 11 וְהַיּוֹמִים אֲשֶׁר מָלַךְ דָּוִד עַל־יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּחֲבֵרֹן מֶלֶךְ שֶׁבַע שָׁנִים וּבִירוּשָׁלַם מֶלֶךְ שְׁלֹשִׁים וְשֶׁשׁ שָׁנִים: 12 וּשְׁלֹמֹה יָשָׁב עַל־כֶּסֶף דָּוִד אָבִיו וְחָתָן מֶלְכָּתוֹ מָאֹד: 13 וַיָּבֹא אֲדִינֵהוּ בֶן־חֲנִיָּה אֶל־בֶּת־שֶׁבַע אִם־שְׁלֹמֹה וְהָאִמֶּר הַשְׁלוֹם בָּאךָ וַיֹּאמֶר שְׁלוֹם: 14 וַיֹּאמֶר דָּבָר לִי אֵלֶיךָ וְהָאִמֶּר דִּבֶּר: 15 וַיֹּאמֶר אֶת יִדְעַת כִּי־לִי הִתָּה הַמְּלוּכָה וְעָלִי שְׁמוֹ כָּל־יִשְׂרָאֵל פְּנִיָּהם לַמֶּלֶךְ וְחִסָּב הַמְּלוּכָה וְתָהִי לְאִחִי כִּי מִיְהוָה הִתָּה לוֹ: 16 וְעַתָּה שָׂא לָהּ אַחַת אֶנְכִּי שָׂאֵל מֵאֵתְךָ אֶל־תִּשְׁבִּי אֶת־פְּנִי וְהָאִמֶּר אֵלָיו דִּבֶּר: 17 וַיֹּאמֶר אִמְרִי־נָא לְשְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ כִּי לֹא־יֵשִׁיב אֶת־פְּנֶיךָ וַיִּתֵּן־לִי אֶת־אֲבִישָׁנ הַשְּׂנִינִית לְאִשָּׁה: 18 וְהָאִמֶּר בֶּת־שֶׁבַע שׁוּב אֲנִי אֶדְבֵּר עֲלֶיךָ אֶל־הַמֶּלֶךְ: 19 וְתָבֹא בֶת־שֶׁבַע אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְדַבֵּר־לוֹ עַל־אֲדִינֵהוּ וַיִּקֶם הַמֶּלֶךְ לְקִרְאָתָהּ וַיִּשְׁתַּחוּ לָהּ וַיָּשָׁב עַל־כֶּסֶפוֹ וַיִּשֶׁם כֶּסֶף לֹאֵם הַמֶּלֶךְ וְתִשְׁבִּי לִימִינוֹ: 20 וְהָאִמֶּר שָׂאֵלָה אַחַת קָטָנָה אֲנִי שְׂאֵלָה מֵאֵתְךָ אֶל־תִּשְׁבִּי אֶת־פְּנִי וַיֹּאמֶר־לָהּ הַמֶּלֶךְ שְׂאֵלִי אֲמִי כִּי לֹא־אֲשִׁיב אֶת־פְּנֶיךָ: 21 וְהָאִמֶּר יִתֵּן אֶת־אֲבִישָׁנ הַשְּׂנִינִית לֹא־דָנִיּוֹ אַחִיךָ לְאִשָּׁה: 22 וַעֲנֵן הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיֹּאמֶר לֵאמֹר וְלָמָּה אֶת שְׂאֵלָת אֶת־אֲבִישָׁנ הַשְּׂנִינִית לֹא־דָנִיּוֹ וְשָׂאֵל־לוֹ אֶת־הַמְּלוּכָה כִּי הוּא אֲחִי הַגָּדוֹל מִמֶּנִּי וְלוֹ וּלְאֲבִיתָר הַכֹּהֵן וְלִיוֹאָב בֶּן־צִרוּיָהּ: פ 23 וַיִּשְׁבַּע הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בִּיהוָה לֵאמֹר כֹּה יַעֲשֶׂה־לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף כִּי בִנְפֹשׁוֹ דִּבֶּר אֲדִינֵהוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה: 24 וְעַתָּה חֲרִיטֶהוּ אֲשֶׁר הִכִּינִי (וַיִּזְשִׁיבִינִי) [וַיִּזְשִׁיבִינִי] עַל־כֶּסֶף דָּוִד אָבִי וְאֲשֶׁר עָשָׂה־לִּי בֵּית כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר כִּי הָיִים יוֹמָת אֲדִינֵהוּ: 25 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֶּן־בְּנִיָּהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע וַיִּפְגַּע־בוּ וַיִּמָּת: פ 26 וּלְאֲבִיתָר הַכֹּהֵן אָמַר הַמֶּלֶךְ עֲנֵתָ לִךְ עַל־שִׁדְיֶיךָ כִּי אִישׁ מוֹת אַתָּה וּבַיּוֹם הַזֶּה לֹא אֲמִיתְךָ כִּי־נִשְׁמַת אֶת־אֲרֹן אֲדִנִּי יְהוָה לִפְנֵי דָוִד אָבִי וְכִי תַחֲעִינִת בְּכָל אֲשֶׁר־תַּחֲעִנָּה אָבִי: 27 וַיִּהְיֶה שְׁלֹמֹה אֶת־אֲבִיתָר מִהָיִית כֹּהֵן לַיהוָה לְמֹלָא אֶת־דָּבָר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר עַל־בֵּית עָלִי בְּשָׁלָה: פ 28 וְהַשְּׁמַעָה בָּאָה עֲדִיּוֹאָב כִּי יוֹאָב נָטָה אַחֲרֵי אֲדִינֵהּ וְאֲחֵרִי אֲבִישָׁלוֹם לֹא נָטָה וְגַם יוֹאָב אֶל־אֶהֱלָה יְהוָה וַיַּחֲזֹק בְּקִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: 29 וַיִּגַּד לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כִּי נָס יוֹאָב אֶל־אֶהֱלָה יְהוָה וְהִנֵּה אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶת־בְּנֵיהוּיָדָע לֵאמֹר לֵךְ פְּגַע־בוֹ: 30 וַיָּבֹא בְנֵיהוּיָדָע אֶל־אֶהֱלָה יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה־אָמַר הַמֶּלֶךְ צֵא וַיֹּאמְרוּ לֹא כִּי פֹה אָמִית וַיָּשָׁב בְּנֵיהוּיָדָע אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּבָר לֵאמֹר כֹּה־דִבֶּר יוֹאָב וְכֹה עָנִי: 31 וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ עֲשֶׂה כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר

I Kings

ופגעו בקברתו והסירתו דמי חנם אשר שפך יואב מעלי ומעל בית אבי: 32 והשיב יהוה את־דמו על־ראשו אשר פגע בשני־אנשים צדקים וטבים ממנו ויהרגם בחרב ואבי דוד לא ידע את־אבנר בן־נר שר־צבא ישראל ואת־עמשא בן־יתר שר־צבא יהודה:
 33 ו־שבו דמיהם בראש יואב ובראש זרעו על־עלם ולדורו ולזרעו ולביתו ולכסאו יהיה שלום עד־עולם מעם יהוה: 34 ויעל בניו בן־יהוידע ויפגעו בו וימתו וינקר בביתו במדר: 35 ויתן המלך את־בניו בן־יהוידע תחתיו על־הצבא ואת־צדוק הכהן נתן המלך תחת אביתר: 36 ויש לח המלך ויקרא לשמעו ויאמר לו בנה־לך בית בירושלם וישבת שם ולא־תצא משם אנה ואנה: 37 והיה ביום צאתך ועברת את־נחל קדרון ידע תדע כי מות תמות דמוך יהיה בראשך: 38 ויאמר שמעי המלך טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך בן־יעשה עבדך וישב שמעי בירושלם ימים רבים: 39 ויהי מקץ שלש שנים ויכרו שני־עבדים לשמעי אל־אכיש בן־מעכה מלך גת ויגידו לשמעו לאמר הנה עבדך בנת: 40 ויקם שמעי ויחבש את־חמורו וילך נתן אל־אכיש לבקש את־עבדיו וילך שמעי ויבא את־עבדיו מנת: 41 ויגד לשלמה כי־הלך שמעי מירושלם גת וישלח המלך ויקרא לשמעו ויאמר אליו הלא השבעתך ביהוה ואעד בך לאמר ביום צאתך ותלכת אנה ואנה ידע תדע כי מות תמות ותאמר אלי טוב הדבר שמעתי: 43 ומידע לא שמרת את־שבעת יהוה ואת־המצוה אשר־צויתי עליך: 44 ויאמר המלך אל־שמעי אתה ידעת את־פלי־הרעה אשר ידע לבבך אשר עשית לדוד אבי והשיב יהוה את־דעתך בראשך: 45 והמלך שלמה ברוך וכסא דוד יהיה נכון לפני יהוה עד־עולם: 46 ויצו המלך את־בניו בן־יהוידע ויצא ויפגעו בו וימת והממלכה נכונה ביד־שלמה: 3 ויתחתן שלמה את־פרעה מלך מצרים ויקח את־בת־פרעה ויביאה אל־עיר דוד עד כלה לבנות את־ביתו ואת־בית יהוה ואת־החומות ירושלם סביב: 2 רק העם מזבחים בבמות כי לא־נבנה בית לשם יהוה עד היום ההם: 3 ויאהב שלמה את־יהוה ללכת בחקות דוד אביו רק בבמות הוא מזבח ומקטיר: 4 וילך המלך גבענה לזבח שם כי היא הבמה הגדולה אלף עלות יעלה שלמה על המזבח ההוא: 5 בנבעון נראה יהוה אל־שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה את־לך: 6 ויאמר שלמה אתה עשית עס־עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה וביושרת לבב עמוך ותשמר־לו את־החסד הגדול הזה ותתן־לו בן ישב על־כסאו כיום הזה: 7 ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את־עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא אדע זאת ובא: 8 ועבדך בחור עמוך אשר בחרת עס־דב אשר לא־ימנה ולא יספר מרב: 9 ונתת לעבדך לב שמע לשפט את־עמוך להבין ביו־טוב דע כי מי יוכל לשפט את־עמוך הכבוד הזה: 10 וייטב הדבר בעיני אדני כי שאל שלמה את־הדבר הזה: 11 ויאמר אלהים אליו וען אשר שאלת את־הדבר הזה ולא־שאלת לך ימים רבים ולא־שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איבך ושאלת לך הבין לשמע משפט: 12 הנה עשיתי כדברך הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא־היה לפניך ואחריו לא־יקום כמוך: 13 וגם אשר לא־שאלת נתתי לך גם־עשר גם־כבוד אשר לא־היה כמוך איש במלכים כל־ימיו: 14 ואם תלך בדרכי לשמר חקי ומצוותי כאשר הלך דוד אבך והארכתי את־ימיו: 15 ויקן שלמה והנה חלום ויבוא ירושלם ויעמוד לפניו ארון ברית־אדני ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משתה לכל־עבדיו: 16 אז תבאנה שמים נשים זנות אל־המלך ותעמלנה לפניו: 17 ותאמר הא שה האחת בי אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית אחר ואדע עמה בבית: 18 וי־הי ביום השלישי ללדתי ותלד גסה־אשה ה זאת ואנחנו יחדו אין־הי אתנו בבית וזלתי שתיס־אנחנו בבית: 19 וימת בן־האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו: 20 ותקם בחור הלילה ותקח את־בני מאצלי ואמחק ישנה ותשפיהו בחיקה ואת־בנה המת השכיבה בחיקי: 21 ואקם ב־בקר להיניק את־בני והנה־מת ואחבונן אליו בבקר והנה לא־היה בני אשר ילדתי: 22 ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובנד המת וזאת אמרת לא כי בנד המת ובני החי ותדברנה לפני המלך: 23 ויאמר המלך זאת אמרת והבני החי ובנד המת וזאת אמרת לא כי בנד המת ובני החי: 24 ויאמר המלך קחו ליתרוב ויבאו החרב לפני המלך: 25 ויאמר המלך גזרו את־הילד החי לשנים ותנו את־החצי לאחת ואת־החצי לאחת: 26 ותאמר האשה אשר־בנה החי אל־המלך כי־נמקרו רחמיך על־בנה ותאמר בי אדני תגילה את־הילד החי והמת אל־תמיתו וזאת אמרת גס־לי גס־לך לא יהיה גזרו: 27 ויען המלך ויאמר תגילה את־הילד החי והמת לא תמיתו

היא אמו: 28 וישמעו כל־ישראל את־המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי

ראו כי־חכמת אלהים בקרבו לעשות משפט: ס 4 ויהי המלך שלמה מלך על־כל־ישראל: ס 2 ואלה השנים אשר־לו עזריהו בן־דקוק הכהן: ס 3 אליהרף ואחיה בני ישא ספרים והושפט בראחילוד המזכיר: 4 ובנייהו בן־יהוידע על־העבא וצדוק ואביתר כהנים: ס 5 ועזריהו בן־נחן על־הנצבים וזבדי בן־נחן כהן רעה המלך: 6 ואחישר על־הבית ואדנירם בן־עבדא על־המס: ס 7 ולשלמה שנים־עשר נצבים על־כל־ישראל וכל־כלו את־המלך ואת־ביתו חדש בשנה יהיה על־(אחד) (האחד) לכל־כל: ס 8 ואלה שמונת בן־חור בהר אפרים: ס 9 בן־דקר במקץ ובשעלבים ובית שמש ואילון בית חנן: ס 10 בן־חסד בארבות לו שכה וכל־ארץ חפר: ס 11 בן־אבינר כל־נפת דאר שפת בת־שלמה היתה לו לאשה: ס 12 בענא בן־אחילוד תענך ומגור וכל־בית שאן אשר אצל צרתנה מתחת ליזרעאל מבית שאן עד אבל מחולה עד מעבר ליקמקם: ס 13 בן־גבר ברמת גלעד לו חות יאיר בן־מנשה אשר בגלעד לו חבל ארנב אשר בבשן ששים ערים גדלות חומה ובריה נחשת: ס 14 אחינר בן־ערא מחנימה: 15 אחימעץ בנפתלי נס־הוא לקח את־בשמת בת־שלמה לאשה: 16 בענא בן־חשוי באשר ובעלות: ס 17 והושפט בן־פרות ביששכר: ס 18 שמעי בן־אלא בבנימין: ס 19 גבר בן־ארי בארץ גלעד ארץ סיחון מלך האמרי ועל מלך הבשן ונציב אחד אשר בארץ: 20 יהודה

וישראל רבים כחול אשר־על־הים לרב אכלים ושחים ושמים: 5 ושלמה היה מושל בכל־הממלכות מן־הנהר ארץ פלשתים ועד גבול מצרים מנשים מנחה ועבדים את־שלמה כל־ימי חייו: 2 פ והיה לחם־שלמה ליום אחד שלשים כר סלת וששים כר קמח: 3 עשרה בקר בראים ועשרים בן־קר רעי ומאה צאן לבד מאיל וצבי ויחמור וברברים אבוסים: 4 כ־הוא רדהו בכל־עבר הנהר מתפסח ועד־עזה בכל־מלכי עבר הנהר ושלום היה לו מפל־עבריו מסביב: 5 וישב יהודה וישראל לבטח איש תחת גפנו ותחת תאנתו מן־ועד־באר שבע כל ימי שלמה: ס 6 ויהי לשלמה ארבעים אלף ארות סוסים למרכבו ושנים־עשר אלף פרשים: 7 וכל־כלו הנצבים האלה את־המלך שלמה ואת כל־הק רב אל־שלחן המלך־שלמה איש חדשו לא יעדרו דבר: 8 והשערים והחפן לסוסים ולרכש יבאו אל־המקום אשר יהיה־שם איש כמשפטו: ס 9 ויתן אלהים חכמה לשלם מה וכתבנה הרבה מאד ורחב לב כחול אשר על־שפת הים: 10 ותרב חכמת שלמה מחכמת כל־בני־קדם ומכל חכמת מצרים: 11 ויחכם מפל־האדם מאיתן האזרחי והימן וכל כל ודרדע בני מחול ויהי־שמו בכל־הנחיות סביב: 12 וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף: 13 וידבר על־העצים מן־האזר אשר בלבנון ועד האזוב אשר יצא בקיר וידבר על־הבהמה ועל־העוף ועל־הרמש ועל־הדגים: 14 ויבאו מפל־העמים לשמע את חכמת שלמה מאת כל־מלכי הארץ אשר שמעו את־חכמתו: ס 15 וישלח חירם מלך־צור את־עבדיו אל־שלמה כי שמע כי אתו משחו למלך תחת אביו כי אהב היה חירם לדוד כל־הימים: ס 16 וישלח שלמה אל־חירם לאמר: 17 אתה ידעת את־דוד אבי כי לא יכל לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר סבבו עד תתייחז אתם תחת כפות (רגלו) (רגליו): 18 ועתה הניח יהוה אלהי לי מסביב אין שטן ואין פגע רע: 19 והנני אמר לבנות בית לשם יהוה אלהי כאשר דבר יהוה אל־דוד אבי לאמר בנך אשר אתן תחתיד על־כסאך הוא־יבנה הבית לשמי: 20 ועתה צוה ויכרתו־לי ארזים מן־הלבנון ועבדי יהיו ע־עבדיו ושכר עבדך אתן לך ככל אשר תאמר כיו אתה ידעת כי אין בני איש ידע לכרת־עצים כצדנים: 21 ויהי פשמע חירם את־דברי שלמה וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה היום אשר נתן לדוד בן חכם על־העם הרב הזה: 22 וישלח חירם אל־שלמה לאמר שמעתי את אשר־שלחת אלי אני אעשה את־כל־חפצך בעצי ארזים ובעצי ברושים: 23 עבדי ירדו מן־הלבנון ומה ואני אשימם דברות בים עד־המקום אשר־תשלח אלי ונפצתים שם ואתה תשא ואתה תעשה את־חפצי לחת לחם בית: 24 ויהי חירום נתן לשלמה עצי ארזים ועצי ברושים כל־חפצו: 25 ושלמה נתן לחירם עשרים אלף כר חטים מכלת לביתו ועשרים כר שמן כתיח כהיתו שלמה לחירם שנה בשנה: פ 26 ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר־לו ויהי שלם בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שניהם: 27 ועל המלך שלמה מס מכל־ישראל ויהי המס שלשים אלף איש: 28 וישלחם לבנונה עשרת אלפים בחדש חליפות חדש יהיו בלבנון

I Kings

שנים חדשים בביתו ואדנירם על-המס: ס 29 ויהי לשלמה שבעים אלף נשא סבל ושמונים אלף חצב בהר: 30 לבד משירי הנצב בים לשלמה אשר על-המלאכה שלשת אלפים ושלש מאות הודים בעם העשויים במלאכה: 31 ויצו המלך ויסעו אבנים גדולות ואבנים יקרות ליסד הבית אבני נזית: 32 ויפסלו בני שלמה ובני חירום והנבלים ויכינו העצים והאבנים

לבנות הבית: פ 6 ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני-ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זה הוא החדש השני למלך שלמה על-ישראל ויבן הבית ליהוה: 2 והבית אשר בנה ה' מלך שלמה ליהוה ששים-אמה ארכו ועשרים רחבו ושולים אמה קומתו: 3 והאולם על-פני היכל הבית עשרים אמה ארכו על-פני רחב הבית עשר באמה רחבו על-פני הבית: 4 ועש לבית חלוני שקפים אטמים: 5 ויבן על-קיר הבית (ניצו) (ניצו) סביב את-קירות הבית סביב להיכל ולדביר ועש צלעות סביב: 6 (הניצו) (הניצו) התחתנה חמש באמה רחבה והתכינה שש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי מנרעות נתן לבית סביב חיצה לבלתי אחז בקירות-הבית: 7 והבית בהבנתו אבן-שלמה מסע נבנה בזה ומהרזו כל-קלי ברזל לא-נשמע בבית בהבנתו: 8 פתח הצלע התכינה אל-פתח הבית הימנית ובלולים יעלו על-התכינה וימרחינה אל-השלישים: 9 ויבן את-הבית ויכלהו ויספן את-הבית גבים ושרת בארזים: 10 ויבן את-הניצו) (הניצו) על-כל-הבית חמש אמות קומתו ויאהז את-הבית בעצי ארזים: פ 11 ויהי דבר-יהוה אל-שלמה לאמר: 12 הבית הזה אשר-אתה בנה אס-תלך בחקתי ואת-משפטי תעשה ושמרת את-כל-מצותי ללכת בהם והקמת את-דבירי אתך אשר דברתי אל-דוד אבדך: 13 ושמרת בתוך בני ישראל ולא אעזב את-עמי וישראל: ס 14 ויבן שלמה את-הבית ויכלהו: 15 ויבן את-קירות הבית מביתו בצלעות ארזים מקרקע הבית עד-קירות הספן צפה עץ מבית ויצף את-קרקע הבית בצלעות ברושים: 16 ויבן את-עשרים אמה (מירכתי) (מירכתי) הבית בצלעות ארזים מן-הקרקע עד-קירות ויבן לו מבית לדביר לקדש הקדשים: 17 וארבעים באמה היה הבית הוא ההיכל לפני: 18 ו ארז אל-הבית פנימה מקלעת פקעים ופסוירי צצים הכל ארז אין אבן נראה: 19 ודביר בתוך-הבית מפנימה הכין לתתן שם את-ארון ברית יהוה: 20 ולפני הדביר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים אמה קומתו ויצפהו זהב סגור ויצף מזבח ארז: 21 ויצף שלמה את-הבית מפנימה זהב סגור ויעבר (ברתיקות) (ברתיקות) זהב לפני הדביר ויצפהו זהב: 22 ואת-כל-הבית צפה זהב עד-תם כל-הבית וכל-המזבח אשר-לדביר צפה זהב: 23 ועש בדביר שני כרובים עצי-שמן עשר אמות קומתו: 24 וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות כנף הכרוב השנית עשר אמות מקצות כנפיו ועד-קצות כנפיו: 25 ועשר באמה הכרוב השני מדה אחת וקצב אחד לשני הכרובים: 26 קומת הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני: 27 ויתן את-הכרובים בתוך הבית הפנימי ויפרשו את-כנפיו הכרובים ותגע כנף-האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני וכנפיהם אל-תוך הבית נגעת כנף אל-כנף: 28 ויצף את-הכרובים זהב: 29 ואת כל-קירות הבית מסב קלע פתוחי מקלעות כרובים ותמרות ופסוירי צצים מלפנים ולחיצון: 30 ואת-קרקע הבית צפה זהב לפנימה ולחיצון: 31 ואת פתח הדביר עשה דלתות עצי-שמן האיל מזוזות חמשית: 32 ושתי דלתות עצי-שמן וקלע עליהם מקלעות כרובים ותמרות ופסוירי צצים וצפה זהב ו ירד על-הכרובים ועל-התמרות את-הזהב: 33 וכן עשה לפתח ההיכל מזוזות עצי-שמן מאת רבעית: 34 ושתי דלתות עצי ברושים שני צלעים ה דלת האחת גלילים ושני קלעים הדלת השנית גלילים: 35 וקלע כרובים ותמרות ופסוירי צצים וצפה זהב מישר על-המחקה: 36 ויבן את-החצר הפנימית שלשה טורי גינת וטור פרתת ארזים: 37 בשנה הרביעית יסד בית יהוה בירח זה: 38 ובשנה האחת עשרה בירח בול הוא החדש השמיני כלה הבית לכל-דבריו ולכל-משפטו)

(משפטי) ויבנהו שבע שנים: 7 ואת-ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל את-כל-ביתו: 2 ויבן את-ביתו יער הלבנון מאה אמה ארכו וחמשים אמה רחבו ושלשים אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארזים וכרתות ארזים על-העמודים: 3 וספן בארז ממעל על-הצלעות אשר על-העמודים ארבעים וחמשה חמשה עשר הטור: 4 ושקפים שלשה טורים ומחזה אל-מחזה שלש פעמים: 5 וכל-הפתחים והמזוזות רבעים שקף ומול מחזה אל-מחזה שלש פעמים: 6 ואת אולם העמודים עשה חמשים אמה ארכו ושלשים

אָמַר רָחֵב וְאוֹלָם עַל־פְּנֵיהֶם וְעַמּוּדִים וְעַב עַל־פְּנֵיהֶם: 7 וְאוֹלָם הַכֶּסֶּא אֲשֶׁר יִשְׁפֹּט־שָׁם
 אֶלֶם הַמִּשְׁפָּט עֲשֵׂה וּסְפּוֹן בְּאֵרֹז מִהַקְרָקַע עַד־הַקְרָקַע: 8 וּבֵיתוֹ אֲשֶׁר־יָשֵׁב שָׁם חָצַר
 הָאֲחֵרֶת מִבֵּית לְאוֹלָם כַּמַּעֲשֶׂה הַזֶּה הָיָה וּבֵית יַעֲשֶׂה לְבַת־פְּרַעְיָה אֲשֶׁר לָקַח שְׁלֹמֹה
 כְּאוֹלָם הַזֶּה: 9 כָּל־אֵלֶּה אֲבָנִים יָקָרֹת כְּמוֹת גְּזִית מְגֻרֹת בְּמִגְרָה מִבֵּית וּמַחוּץ וּמִמִּסָּד
 עַד־הַטַּפְּחוֹת וּמַחוּץ עַד־הַחֲצֵר הַגְּדוֹלָה: 10 וּמִיֹּסֵד אֲבָנִים יָקָרוֹת אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת אֲבָנֵי עֵשֶׂר
 אַמּוֹת וְאֲבָנֵי שְׁמֹנֶה אַמּוֹת: 11 וּמִלְמַעְלָה אֲבָנִים יָקָרוֹת כְּמוֹת גְּזִית וְאֵרֹז: 12 וְחָצֵר
 הַגְּדוֹלָה סָבִיב שְׁלֹשָׁה טוּרִים גְּזִית וְטוּר כֶּרֶת אֲרִיזִים וְלִחְצֵר בֵּית־יְהוָה הַפְּנִימִית וְלֹאֶלֶם
 הַבַּיִת: פ 13 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּקַּח אֶת־חִירָם מִצֹּר: 14 בֶן־אִשָּׁה אֲלֻמְנָה הוּא מִמִּטָּה
 נִפְתָּלִי וְאָבִיו אִישׁ־צֹרֵי חָרָשׁ נִחְשֵׁת וַיִּמְלֵא אֶת־הַחֲכֵמָה וְאֶת־הַתְּבוּנָה וְאֶת־הַדַּעַת לַעֲשׂוֹת
 כָּל־מְלָאכָה בְּנִחְשֵׁת וַיְבוֹא־אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־מְלָאכָתּוֹ: 15 וַיֵּצֵר אֶת־שְׁנֵי
 הָעַמּוּדִים נִחְשֵׁת שְׁמֹנֶה אַמּוֹת קוֹמַת הָעַמּוּד הָאֶחָד וְחוּט שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה אַמּוֹת יָסַב
 אֶת־הָעַמּוּד הַשֵּׁנִי: 16 וַיִּשֵׂי כְתֹרֶת עֲשֵׂה לָתֶת עַל־רָאשֵׁי הָעַמּוּדִים מִצָּד נִחְשֵׁת חֲמֵשׁ אַמּוֹת
 קוֹמַת הַכְּתֹרֶת הָאֶחָת וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכְּתֹרֶת הַשֵּׁנִית: 17 שְׁבָכִים מַעֲשֶׂה שְׁבָכָה גְּדוֹלִים
 מַעֲשֶׂה שְׂרָשְׁרוֹת לְכַתְּרַת אֲשֶׁר עַל־רָאשׁ הָעַמּוּדִים שְׁבַע לְכַתְּרַת הָאֶחָת וּשְׁבַע לְכַתְּרַת
 הַשֵּׁנִית: 18 וַיַּעַשׂ אֶת־הָעַמּוּדִים וּשְׁנֵי טוּרִים סָבִיב עַל־הַשְּׁבָכָה הָאֶחָת לְכִסּוֹת אֶת־הַכְּתֹרֶת
 אֲשֶׁר עַל־רָאשׁ הָרְמוֹנִים וְכֵן עֲשֵׂה לְכַתְּרַת הַשֵּׁנִית: 19 וְכַתְּרַת אֲשֶׁר עַל־רָאשׁ הָעַמּוּדִים
 מַעֲשֶׂה שׁוֹשֶׁן בְּאוֹלָם אַרְבַּע אַמּוֹת: 20 וְכַתְּרַת עַל־שְׁנֵי הָעַמּוּדִים גִּם־מִמַּעַל מִלְּעֻמַּת הַבֶּטֶן
 אֲשֶׁר לַעֲבֹר (שְׁבָכָה) [הַשְּׁבָכָה] וְהָרְמוֹנִים מֵאֲתִים שְׁרִים סָבִיב עַל הַכְּתֹרֶת הַשֵּׁנִית: 21 וַיִּקַּם
 אֶת־הָעַמּוּדִים לְאוֹלָם הַהֵיכָל וַיִּקַּם אֶת־הָעַמּוּד הַיְמָנִי וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יָכִין וַיִּקַּם אֶת־הָעַמּוּד
 הַשְּׂמָאלִי וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ בְּעֻז: 22 וְעַל רָאשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֶׂה שׁוֹשֶׁן וְחֹתֶם מִלְּאֶכֶת
 הָעַמּוּדִים: 23 וַיַּעַשׂ אֶת־הֵיטָם מוֹצָק עֵשֶׂר בְּאֻמָּה מִשְׁפָּחוֹ עַד־שִׁפְחוֹ עָלָו סָבִיב וְחֲמֵשׁ בְּאֻמָּה
 קוֹמָתוֹ (וַיְקוּדָה) [וַיְקוּדָה] וְקוֹן שְׁלֹשִׁים בְּאֻמָּה יָסַב אֹתוֹ סָבִיב: 24 וּפָקָעִים מִתַּחַת לִשְׁפָחוֹ סָבִיב
 סָבָבִים אֹתוֹ עֵשֶׂר בְּאֻמָּה מִקְפִּים אֶת־הֵיטָם סָבִיב שְׁנֵי טוּרִים הַפָּקָעִים יִצְקִים בִּיצְקָתוֹ:
 25 עֹמֵד עַל־שְׁנֵי עֵשֶׂר בָּקָר שְׁלֹשָׁה פָּנִים צִפּוֹנָה וּשְׁלֹשָׁה פָּנִים יָמָה וּשְׁלֹשָׁה פָּנִים נֹגְבָה
 וּשְׁלֹשָׁה פָּנִים מְזֻרְחָה וְהֵיטָם עֲלֵיהֶם מִלְמַעְלָה וְכָל־אַחֲרֵיהֶם בִּיתָה: 26 וַעֲבֹדוֹ טָפַח וּשְׁפָחוֹ
 כַּמַּעֲשֶׂה שְׁפַח־כּוֹס פָּרַח שׁוֹשֶׁן אֲלָפִים בֶּת יָכִיל: פ 27 וַיַּעַשׂ אֶת־הַמִּכְנוֹת עֵשֶׂר נִחְשֵׁת אַרְבַּע
 בְּאֻמָּה אֲרָךְ הַמִּכְנוֹהַ הָאֶחָת וְאַרְבַּע בְּאֻמָּה רָחְבָּהּ וּשְׁלֹשׁ בְּאֻמָּה קוֹמָתָהּ: 28 וְזֶה מַעֲשֶׂה
 הַמִּכְנוֹהַ מִסְּגֻרַת לָתֶם וּמִסְּגֻרַת בֵּין הַשְּׁלָבִים: 29 וְעַל־הַמִּסְּגֻרוֹת אֲשֶׁר בֵּין הַשְּׁלָבִים אֲרִיזוֹת
 בָּקָר כְּרוֹבִים וְעַל־הַשְּׁלָבִים כֵּן מִמַּעַל וּמִתַּחַת לְאֲרִיזוֹת וּלְבָקָר לִזְוֹת מַעֲשֶׂה מוֹדָר:
 30 וְאַרְבַּעַת אֹפְנֵי נִחְשֵׁת הַמִּכְנוֹהַ הָאֶחָת וְסֻרְנֵי נִחְשֵׁת וְאַרְבַּעַת פַּעֲמָתָיו כַּחֲתָף לָתֶם מִתַּחַת
 לַעֲזִיר הַכַּחֲתָף יִצְקוֹת מַעֲבָר אִישׁ לִזְוֹת: 31 וּפִיהוּ מִבֵּית לְכַתְּרַת וּמַעְלָה בְּאֻמָּה וּפִיהָ עָנָל
 מַעֲשֶׂה־כֵּן אַמּוֹה וְחָצִי הָאֻמָּה וְגִם־עַל־פִּיהָ מִקְלָעוֹת וּמִסְּגֻרָתֶיהֶם מִרְבָּעוֹת לֹא עָנָלוֹת:
 32 וְאַרְבַּעַת הָאֹפְנִים לְמִתַּחַת לְמִסְּגֻרוֹת וַיְדוֹת הָאֹפְנִים בְּמִכְנוֹהַ וְקוֹמַת הָאֹפֶן הָאֶחָד אַמּוֹה
 וְחָצִי הָאֻמָּה: 33 וּמַעֲשֶׂה הָאֹפְנִים כַּמַּעֲשֶׂה אֹפֶן הַמִּרְבָּעָה יְדוֹתֶם וְנִבְיָהֶם וְחִשְׁקֵיהֶם
 וְחִשְׁרֵיהֶם הֶכֶל מוֹצָק: 34 וְאַרְבַּע כַּחֲפּוֹת אֶל אַרְבַּע פְּנוֹת הַמִּכְנוֹהַ הָאֶחָת מִן־הַמִּכְנוֹהַ
 כַּחֲפִיָּה: 35 וּבִרְאֵשׁ הַמִּכְנוֹהַ חָצִי הָאֻמָּה קוֹמָה עָנָל סָבִיב וְעַל רָאֵשׁ הַמִּכְנוֹהַ יְדִיתָהּ
 וּמִסְּגֻרָתֶיהָ מִמֶּנָּה: 36 וַיִּפְתַּח עַל־הַלָּחַת יְדִיתָהּ וְעַל (מִסְּגֻרָתֶיהָ) [מִסְּגֻרָתֶיהָ] כְּרוֹבִים אֲרִיזוֹת
 וְחִמְרֹת כַּמַּעֲשֶׂה־אִישׁ וְלִזְוֹת סָבִיב: 37 כְּזֹאת עֲשֵׂה אֶת עֵשֶׂר הַמִּכְנוֹת מוֹצָק אֶחָד מִדָּה אֶחָת
 קָצֵב אֶחָד לְכֻלָּהֶנָּה: ס 38 וַיַּעַשׂ עֲשָׂרָה נִחְשֵׁת אַרְבָּעִים בֶּת יָכִיל הַפִּיזוֹר הָאֶחָד
 אֶרְבַּע בְּאֻמָּה הַפִּיזוֹר הָאֶחָד כִּיּוֹר אֶחָד עַל־הַמִּכְנוֹהַ הָאֶחָת לַעֲשֹׂר הַמִּכְנוֹת: 39 וַיִּתֵּן
 אֶת־הַמִּכְנוֹת חֲמֵשׁ עַל־כַּחֲתָף הַבַּיִת מִיָּמִין וְחֲמֵשׁ עַל־כַּחֲתָף הַבַּיִת מִשְׂמָאלוֹ וְאֶת־הֵיטָם נָתַן
 מִכַּחֲתָף הַבַּיִת הַיְמָנִית קִדְמָה מִמּוֹל נֹגֵב: ס 40 וַיַּעַשׂ חִירָם אֶת־הַפִּיזוֹת וְאֶת־הֵיטָעִים
 וְאֶת־הַמְּזֻרְקוֹת וְכָל חִירָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עֲשֵׂה לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה:
 41 עַמּוּדִים שְׁנַיִם וְגֹלֶת הַכְּתֹרֶת אֲשֶׁר־עַל־רָאשׁ הָעַמּוּדִים שְׁתֵּים וְהַשְּׁבָכּוֹת שְׁתֵּים לְכִסּוֹת
 אֶת־שְׁתֵּי גֹלֶת הַכְּתֹרֶת אֲשֶׁר עַל־רָאשׁ הָעַמּוּדִים: 42 וְאֶת־הָרְמוֹנִים אַרְבַּע מֵאוֹת לִשְׁתֵּי
 הַשְּׁבָכּוֹת שְׁנֵי־טוּרִים רְמוֹנִים לְשְׁבָכָה הָאֶחָת לְכִסּוֹת אֶת־שְׁתֵּי גֹלֶת הַכְּתֹרֶת אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
 הָעַמּוּדִים: 43 וְאֶת־הַמִּכְנוֹת עֵשֶׂר וְאֶת־הַפִּיזוֹת עֲשָׂרָה עַל־הַמִּכְנוֹת: 44 וְאֶת־הֵיטָם הָאֶחָד
 וְאֶת־הַבָּקָר שְׁנַיִם־עֵשֶׂר תַּחַת הֵיטָם: 45 וְאֶת־הַסִּירוֹת וְאֶת־הֵיטָעִים וְאֶת־הַמְּזֻרְקוֹת וְאֶת־
 כָּל־הַכְּלִים (הָאֵלֶּה) אֲשֶׁר עֲשֵׂה חִירָם לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה נִחְשֵׁת מִמֶּרֶס:
 46 בְּכֶבֶד הִירְדּוֹ וְצָקָם הַמֶּלֶךְ בַּמַּעֲבָה הָאֲדָמָה בֵּין סִכּוֹת וּבֵין צִדְתּוֹ: 47 וַיִּגַּח שְׁלֹמֹה

I Kings

את כל־הפלים מרב מאד מאד לא נחקר משקל הנחשת: 48 ויעש שלמה את כל־הפלים אשר בית יהוה את מזבח הזהב ואת־השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב: 49 ואת־המנרות חמש מימין וחמש משמאל לפני הדביר זהב סגור והפרח והנלת והמלקחים זהב: 50 והספות והמזמורות והמזרקות והכפות והמזחלות זהב סגור והפתות לדלתות הבית הפנימי לקדש הקדשים לדלתי הבית להיכל זהב: פ 51 ותשלם כל־המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה את־קדשיו דרך אביו את־ה כסף ואת־הזהב ואת־הפלים נתן באצרות בית יהוה: פ 8 אז יקהל שלמה את־זקני ישראל את־כל־ראשי המטות ונשיא האבות לבני ישראל אל־המלך שלמה ירושלם להעלות את־ארון ברית־יהוה מעיר דוד היא ציון: 2 ויקהלו אל־המלך שלמה כל־איש ישראל בירח האתנים בחג הוא החדש השביעי: 3 ויבאו כל זקני ישראל וישאו הפהנים את־הארון: 4 ויעלו את־ארון יהוה ואת־אהל מועד ואת־כל־כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם הפהנים והלוויים: 5 והמלך שלמה וכל־ע דת ישראל הנעדרים עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא־יספרו ולא ימנו מרב: 6 ויבאו הפהנים את־ארון ברית־יהוה אל־מקומו אל־דביר הבית אל־קדש הקדשים אל־תחת כנפי הכרובים: 7 כי הכרובים פרשים כנפים אל־מקום הארון ויסכו הכרובים על־הארון ועל־בדיו מלמעלה: 8 ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן־הק דש על־פני הדביר ולא יראו החוצה והיו שם עד היום הזה: 9 אין בארון רק שני לחות האבנים אשר הנח שם משה בחרב אשר פ רת יהוה עס־בני ישראל בצאתם מארץ מצרים: 10 ויהי בצאת הפהנים מן־הקדש והענין מלא את־הי בית יהוה: 11 ולא־יכלו הכה נים לעמוד לשרת מפני הענן כבוד־יהוה את־בית יהוה: פ 12 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפלי: 13 בנה בניתי בית וכל לך מכון לשבתך עולמים: 14 ויסב המלך את־פניו ויברך את כל־קהל ישראל וכל־קהל ישראל עמד: 15 ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ויבדו מלא לאמר: 16 מן־היום אשר הוצאתי את־עמי את־ישראל ממצרים לא־בחרתי בעיר מפל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על־עמי ישראל: 17 ויהי עס־ללבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: 18 ויאמר יהוה אל־דוד אבי יען אשר היה עס־ללבב לבנות בית לשמי הטיבת כי היה עס־ללבבך: 19 רק אתה לא תבנה הבית כי אס־בנך הוצא מחלציד הוא־יבנה הבית לשמי: 20 ויגם יהוה את־דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב על־פסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: 21 ואשם שם מקום לארון אשר־שם ברית יהוה אשר כרת עס־אבותינו בהוציא אתם מארץ מצרים: ס 22 ויעמוד שלמה לפני מזבח יהוה נגד כל־קהל ישראל ויפרש בפיו השמים: 23 ויאמר יהוה אלהי ישראל אין־פסוד אלהים בשמים ממעל ועל־הארץ מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך החלכים לפניך בכל־לבם: 24 אשר שמרת לעבדך דוד אבי את אשר־דברת לו ותדבר בפניך ויבדך מלאת פנים הזה: 25 ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא־יכרת לך איש מלפני ישב על־פסא ישראל רק אס־ישמרו בניך את־דרכם ללכת לפני כאשר הלכת לפני: 26 ועתה אלהי ישראל יאמן נא (דברך) (דברך) אשר דברת לעבדך דוד אבי: 27 כי האמנש ישב על־הארץ הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כ־הבית הזה אשר בנית: 28 ופנית אל־תפלת עבדך ואל־תחננו יהוה אלהי לשמע אל־הנהגה ואל־התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום: 29 להיות עניך פתחות אל־הבית הזה לילה ניום אל־המקום אשר אמרת יהיה שמי שם לשמע אל־התפלה אשר יתפלל עבדך אל־המקום הזה: 30 ושמעת אל־תחנת עבדך ועמד ישראל אשר יתפללו אל־המקום הזה ואתה תשמע אל־מקום שבתך אל־השמים ושמעת וסלחת: 31 את אשר יחטא איש לרעהו ונשאוכו אלה להאלתו וכל אלה לפני מזבחת בבית הזה: 32 ואתה תשמע השמים ועשית ושפטת את־עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו: ס 33 בהנגף עמך ישראל לפני אויב אשר יחטאו־לך ו י שבו אליך והודו את־שמך והתפללו והתחננו אליך בבית הזה: 34 ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם אל־האדמה אשר נתת לאבותם: ס 35 בהעצר שמים ולא־יהיה מטר כי יחטאו־לך והתפללו אל־המקום הזה והודו את־שמך ומחטאתם ישוכון כי תענם: 36 ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמד ישראל כי תורם את־הדרך הטובה אשר ילכרבה ונתתה מטר על־ארצך אשר־נתתה

לעמך לנחלה: ס 37 ר' עב כִּי־יְהוּה בָּאֲרֶץ הַבֶּר כִּי־יְהוּה שָׁדָפוֹן יִקְוֹן אֶרְבֶּה חֲסִיל כִּי יְהוּה כִּי יִצְרֵלוֹ אוֹיֵב בָּאֲרֶץ שַׁעֲרֵיו כִּלְנָגַע כִּלְמַחֲלָה: 38 כִּלְמַחֲלָה כִּלְתַּחֲנָה אֲשֶׁר תְּהִיָּה לְכָל־הָאָדָם לְכָל עַמֹּךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּן אִישׁ נָגַע לִבּוֹ וּפְרַשׁ כְּפִיו אֶל־הַבֵּית הַזֶּה: 39 וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שִׁבְתְּךָ וְסִלַּחַת וְעִשִׂית וְנָתַת לְאִישׁ כִּכְל־דַּרְכּוֹ אֲשֶׁר תִּרְעֵ אֶת־לִבְּכָה כִּי־אַתָּה יִדְעָת לִבְּךָ אֶת־לִבְּכָה כִּלְבָּנִי הָאָדָם: 40 לְמַעַן יִרְאוּךָ כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר־הֵם חַיִּים עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לְאַבְתָּינוּ: 41 וְגַם אֶל־הַנִּכְרִי אֲשֶׁר לֹא־מִעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הוּא וְכָא מֵאֲרֶץ רַחוּקָה לְמַעַן שָׁמֶךָ: 42 כִּי יִשְׁמְעוּן אֶת־שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְאֶת־דִּרְךָ הַחוּזָה וְיִרְעָךְ הַנְּשׁוּיָה וְכָא וְהַתְּפִלָּה אֶל־הַבֵּית הַזֶּה: 43 אַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שִׁבְתְּךָ וְעִשִׂית כִּי כָל אֲשֶׁר־יִקְרָא אֵלֶיךָ הַנִּכְרִי לְמַעַן יִדְעוּן כִּלְעַמִּי הָאָרֶץ אֶת־שִׁמְךָ לִירְאָה אַתָּה כַּעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל וְלִדְעַת כִּי־שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־הַבֵּית הַזֶּה אֲשֶׁר בְּנִיתִי: 44 כִּי־צֹא עִמָּךְ לְמַלְחָמָה עַל־אוֹיֵב בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר תִּשְׁלַחְם וְהַתְּפִלָּה אֶל־יְהוּה דֶּרֶךְ הָעִיר אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בָּהּ וְהַבֵּית אֲשֶׁר־בְּנִיתִי לְשִׁמְךָ: 45 וְשִׁמְעָת הַשָּׁמַיִם אֶת־תְּפִלָּתְךָ וְעִשִׂית מִשְׁפָּטָם: 46 כִּי יִחְטְאוּ־לְךָ כִּי אֵין אָדָם אֲשֶׁר לֹא־יִחְטָא וְאִנְפַּתְךָ בָּם וְנִתְחַם לִפְנֵי אוֹיֵב וּשְׂבוּם שְׂבִיחַם אֶל־אֲרֶץ הָאוֹיֵב רַחוּקָה אוֹ קְרוֹבָה: 47 וְהַשִּׁיבּוֹ אֶל־לִבְּכָה בָּאֲרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּרְשָׁם וּשְׂבוּ וְהַתְּחַנְּנוּ אֵלֶיךָ בָּאֲרֶץ שְׂבִיחַם לֵאמֹר חֲטָאנוּ וְהַעֲוִינוּ רָשָׁעִינוּ: 48 וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ בְּכָל־לִבְבָם וּבְכָל־נַפְשָׁם בָּאֲרֶץ אִיבֵיהֶם אֲשֶׁר־שָׁבוּ אִתָּם וְהַתְּפִלָּה אֵלֶיךָ דֶּרֶךְ אֶרְצָם אֲשֶׁר נָתַתָּה לְאַבְתָּם הָעִיר אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ וְהַבֵּית אֲשֶׁר־בְּנִיתָ) וְנִתְחַם לְשִׁמְךָ: 49 וְשִׁמְעָת הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שִׁבְתְּךָ אֶת־תְּפִלָּתְךָ וְאֶת־תַּחֲנֻנְתָּם וְעִשִׂית מִשְׁפָּטָם: 50 וְסִלַּחַת לְעַמְּךָ אֲשֶׁר חֲטָאוּ־לְךָ וְלִכְל־פְּשָׁעֵיהֶם אֲשֶׁר פָּשְׁעוּ־בְּךָ וְנִתְחַם לְרַחֲמִים לִפְנֵי שְׂבִיחַם וְרַחֲמִים: 51 כִּי־עַמָּךְ וְנִחַלְתָּךְ הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם מִתּוֹךְ כּוֹר הַבְּרוּל: 52 לִהְיוֹת עֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת אֶל־תַּחֲנֻת עַבְדְּךָ וְאֶל־תַּחֲנֻת עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְשִׁמְעַת אֵלֵיהֶם בְּכָל קְרָאם אֵלֶיךָ: 53 כִּי־אַתָּה הַגְּדַלְתָּם לְךָ לְנַחֲלָה מִכָּל עַמִּי הָאֲרֶץ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּיָד מֹשֶׁה עַבְדְּךָ בְּהוֹצִיאֶךָ אֶת־אַבְתָּינוּ מִמִּצְרַיִם אֲדֹנִי יְהוּה: פ 54 וְיִהְיוּ כִכְלוֹת שְׁלֹמָה לְהַתְּפִלָּה אֶל־יְהוּה אֶת כִּלְתַּחֲלָה וְהַתְּחַנְּנָה הַזֹּאת קָם מִלִּפְנֵי מִזְבֵּחַ יְהוּה מִכְרַע עַל־בְּרָכָיו וְכְפִיו פִּרְשׁוֹת הַשָּׁמַיִם: 55 וְיַעֲמֵד וְיִבְרָךְ אֶת כִּלְקַת־יִשְׂרָאֵל קוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר: 56 בְּרוּךְ יְהוּה אֲשֶׁר יִתֵּן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כִּכָּל אֲשֶׁר דִּבַּר לֵאמֹר לְדָבָר אֶחָד מִכָּל דְּבָרֵי הַטוֹב אֲשֶׁר דִּבַּר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ: 57 יְהִי יְהוּה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אַבְתָּינוּ אֶל־יַעֲזוֹבֵנוּ וְאֶל־יִשְׁשׁוּנוּ: 58 לְהַטּוֹת לִבְּכָנוּ אֵלָיו לִלְכַּת בְּכָל־דַּרְכָּיו וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו וְחֻקֵּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אַבְתָּינוּ: 59 וְיִהְיוּ דְבָרֵי אֱלֹהֵי אֲשֶׁר תַּחֲנֻנְנִי לִפְנֵי יְהוּה קְרִיבִים אֶל־יְהוּה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבָרִים בִּיּוֹמֵנוּ: 60 לְמַעַן דַּעַת כִּלְעַמִּי הָאָרֶץ כִּי יְהוּה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד: 61 וְיִהְיֶה לִבְבָּכֶם שֵׁלֶם עִם יְהוּה אֱלֹהֵינוּ לִלְכַּת בְּחֻקֵּיו וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו כִּי־הוּא הוּא: 62 וְהַמֶּלֶךְ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ זָבָחִים זָבַח לִפְנֵי יְהוּה: 63 וְיִזְבַּח שְׁלֹמָה אֶת זָבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר זָבַח לַיהוּה בְּכָר עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף וְצֹאן מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וְיִחְנְכוּ אֶת־בָּתֵּי יְהוּה הַמֶּלֶךְ וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 64 כִּי־הוּא קָדַשׁ הַמֶּלֶךְ אֶת־תּוֹךְ הַחֲצֵר אֲשֶׁר לִפְנֵי בֵית־יְהוּה כִּי־עֲשֶׂה שָׁם אֶת־הָעֵלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים כִּי־מִזְבֵּחַ הַנֶּחֱשֵׁת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוּה קָטָן מִהַכִּיל אֶת־הָעֵלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים: 65 וְיַעֲשֶׂה שְׁלֹמָה בְּעִתְּהֵיאָה אֶת־הַיָּהּ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ קָהֵל גָּדוֹל מִלְּבָא חֲמַת עַד־נַחֲל מִצְרַיִם לִפְנֵי יְהוּה אֱלֹהֵינוּ שְׁבַעַת יָמִים וּשְׁבַעַת יָמִים אַרְבַּעַת עֶשֶׂר יוֹם: 66 כִּי־הוּא הַשְּׁמִינִי שְׁלַח אֶת־הָעָם וְיִבְרַכּוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וְיִלְכּוּ לְאַהֲלֵיהֶם שְׂמֵחִים וְטוֹבִי לֵב עַל כִּלְהַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוּה לְדוֹד עַבְדּוֹ וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: 9 וְיִהְיֶה כִכְלוֹת שְׁלֹמָה לִבְנוֹת אֶת־בֵּית־יְהוּה וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת כִּלְחֶשֶׁק שְׁלֹמָה אֲשֶׁר חָפֵץ לַעֲשׂוֹת: פ 2 וְיִרָא יְהוּה אֶל־שְׁלֹמָה שְׁנִית כְּאֲשֶׁר נִרְאָה אֵלָיו בְּנִבְעוֹן: 3 וַיֹּאמֶר יְהוּה אֵלָיו שְׁמַעְתִּי אֶת־תְּפִלָּתְךָ וְאֶת־תַּחֲנֻנְתְּךָ אֲשֶׁר תַּחֲנַנְתָּה לִפְנֵי הַקֹּדֶשֶׁתִי אֶת־הַבֵּית הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתָ לְשׁוֹם־שְׁמִי שָׁם עַד־עוֹלָם וְהָיוּ עֵינֵי וְלִבִּי שָׁם כָּל־הַיָּמִים: 4 וְאֶתָּה אֶסְתַּלַּךְ לִפְנֵי פָאֲשֶׁר הִלַּךְ דּוֹד אָבִיךָ בְּתַם־לִבְּכָה וּבִישָׁר לַעֲשׂוֹת כִּכָּל אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ חָן וּמִשְׁפָּטִי תִשְׁמֹר: 5 וְהַקְמַתִּי אֶת־כִּסֵּא מַמְלַכְתְּךָ עַל־יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עַל־דּוֹד אָבִיךָ לֵאמֹר לֹא־יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל: 6 אִם־שׁוֹב תִּשְׁבּוֹן אֲתָם וּבְנֵיכֶם מֵאַחֲרֵי וְלֹא תִשְׁמְרוּ מִצְוֹתִי חֻקֵּי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם וְהִלַּכְתֶּם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: 7 וְהִכְרַתִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם וְאֶת־הַבֵּית אֲשֶׁר הַקְדַּשְׁתִּי לְשִׁמִּי אֲשַׁלַּח מֵעַל פְּנֵי יְהוּה יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁלַל וּלְשִׁנְיָה כְּכָל־הָעַמִּים: 8 וְהַבֵּית הַזֶּה יִהְיֶה עֵלְיוֹן כִּלְעֵבֶר עֲלֵיו יֵשֶׁם וְשָׂרָק וְאִמְרוּ עַל־מָה עָשָׂה

I Kings

יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה: 9 ואמרו על אשר עזבו את־יהוה אלהיהם אשר הוציא את־אבתם מארץ מצרים ויחזקו באלהים אחרים (וישתחו) ויִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם ויעבדוּ על־פִּי ה' בֵּיא יְהוָה עֲלֵיהֶם אֶת כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת: פ 10 ויהי מקצה עשרים שנה אשר־בָּנָה שְׁלֹמֹה אֶת־שְׁנֵי הַבָּתִּים אֶת־בֵּית יְהוָה וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ: 11 חִירָם מֶלֶךְ־צֹר נָשָׂא אֶת־שְׁלֹמֹה בַּעֲצֵי אֲרִיזִים וּבַעֲצֵי כְרוֹשִׁים וּבְזָהָב לְכַלְחָפְצוֹ אִי יִתֵּן הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְחִירָם עֲשָׂרִים עִיר בְּאֶרֶץ הַגִּלִּיל: 12 וַיָּצֵא חִירָם מִצֹּר לְרֵאוֹת אֶת־הָעָרִים אֲשֶׁר נָתַן לוֹ שְׁלֹמֹה וְלֹא יִשְׂרָוּ בַּעֲנָיו: 13 וַיֹּאמֶר מֶה הָעָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִּי אֲדֹנָי וַיִּקְרָא לָהֶם אֶרֶץ כְּבוֹל עַד הַיּוֹם הַזֶּה: פ 14 וַיִּשְׁלַח חִירָם לַמֶּלֶךְ מֵאָה וְעֶשְׂרִים כֶּכֶר זָהָב: 15 וְהָיָה דְּבַר־הַמֶּס אֲשֶׁר־הֶעֱלָה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת־בֵּית יְהוָה וְאֶת־בֵּיתוֹ וְאֶת־הַמִּלּוֹא וְאֶת חֹמֹת יְרוּשָׁלַם וְאֶת־חֲצֹר וְאֶת־מְגִדוֹ וְאֶת־נֹר: 16 פָּרַעַה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם עָלָה וַיִּלְכֹּד אֶת־נֹר וַיִּשְׁרָפָה בָּאֵשׁ וְאֶת־כִּכְנִישֵׁי הַיָּשֵׁב בְּעִיר הָרָג וַיִּתְּנָה שְׁלֹחִים לְבָתוֹ אֶשֶׁת שְׁלֹמֹה: 17 וַיָּבֶן שְׁלֹמֹה אֶת־נֹר וְאֶת־בֵּית חָיִן וְחַתְמוֹן: 18 וְאֶת־בַּעֲלָת וְאֶת־(תָּמָר) [תְּדֹמָר] בְּמִדְבַר בָּאֶרֶץ: 19 וְאֵת כָּל־עַרְי הַמַּסְכְּנוֹת אֲשֶׁר הָיוּ לְשְׁלֹמֹה וְאֵת עָרֵי הָרֶכֶב וְאֵת עָרֵי הַפָּרָשִׁים וְאֵת חֶשֶׁק שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חֶשֶׁק לִבְנוֹת בִּירוּשָׁלַם וּבִלְבָנוֹן וּבְכָל אֶרֶץ מִמְּשַׁלְתּוֹ: 20 כָּל־הָעָם הַהוּא מִן־הָאֲמֹרִי הַחֲתִי הַפְּרוֹזִי הַחִיטִי וְהַיְבוֹסִי אֲשֶׁר לֹא־מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָמָּה: 21 בְּנֵיהֶם אֲשֶׁר נָתַנוּ אֲחֵירֵיהֶם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא־יָכֹלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַחְרִימָם וַיַּעַלְם שְׁלֹמֹה לְמַסַּעַבַּד עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 22 וּמִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־נָתַן שְׁלֹמֹה עֶבֶד כִּי־הֵם אֲנָשֵׁי הַמַּלְחָמָה וְעֶבְדָּיו וְשִׂרְיוֹ וְשָׁלְשֵׁיו וְשָׂרֵי רֶכֶבוֹ וּפָרָשָׁיו: ס 23 אֵלֶּה הָיוּ הַנְּצִיבִים אֲשֶׁר עַל־הַמְּלָאכָה לְשְׁלֹמֹה חֲמִשִּׁים וְחֲמִשָּׁה מֵאוֹת הָרִדִּים בָּעָם הָעֹשִׂים בַּמְּלָאכָה: 24 אֵךְ בַּת־פָּרַעַה עָלְתָה מִעִיר דָּוִד אֶל־בֵּיתָהּ אֲשֶׁר בָּנָה־לָהּ אִי בָנָה אֶת־הַמִּלּוֹא: 25 וְהֶעֱלָה שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים בַּשָּׁנָה עֲלוֹת וּשְׁלָמִים עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בָּנָה לַיהוָה וְהַקְטִיר אֹתוֹ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה וְשָׁלַם אֶת־הַבֵּית: 26 וְאִי־עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בַּעֲצִיּוֹן־לְבָב אֲשֶׁר אֶת־אֵלוֹת עַל־שֹׁפֵת יַם־סוּף בְּאֶרֶץ אֲדוֹם: 27 וַיִּשְׁלַח חִירָם בָּאֵנִי אֶת־עֶבְדָּיו אֲנָשֵׁי אֲנִיּוֹת יָדְעֵי הַיָּם עִם עֶבְדֵי שְׁלֹמֹה: 28 וַיָּבִיאוּ אוֹפִירָה וַיִּקְחוּ מִשֶּׁם זָהָב אַרְבַּע־מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים כֶּכֶר וַיָּבִיאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה: פ 10 וּמִלְכַּת־שֶׁבָא שָׁמְעַת אֶת־שִׁמְעַת שְׁלֹמֹה לִשְׁם יְהוָה וְחָבָא לְנַסְתּוֹ בַּחֲדוֹת: 2 וְחָבָא יְרוּשָׁלַם בַּחֲלוֹ כֶּכֶר מֵאֹד גְּמִלִים נְשָׂאִים בֶּשׂ מִיָּם וְזָהָב רַב־מֵאֹד וְאֶבֶן יָקָרָה וְחָבָא אֶל־שְׁלֹמֹה וְחִדְּבָר אֵלָיו אֵת כָּל־אֲשֶׁר הָיָה עִם־לִבָּבָהּ: 3 וַיַּגִּד־לָהּ שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־דְּבָרֵיהָ לֹא־הָיָה דָּבָר נֶעְלָם מִן־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא הִגִּיד לָהּ: 4 וְחָבָא מִלְכַּת־שֶׁבָא אֵת כָּל־חֲכֻמַּת שְׁלֹמֹה וְהַבֵּית אֲשֶׁר בָּנָה: 5 וּמֵאֲכָל שֶׁלְחָנוֹ וּמוֹשָׁב עֶבְדָּיו וּמַעֲמָדוֹ (מִשְׁרָתוֹ) [מִשְׁרָתוֹ] וּמִלְבִּישֵׁיהֶם וּמִשְׁקִיו וְעֵלְתּוֹ אֲשֶׁר יַעֲלֶה בֵּית יְהוָה וְלֹא־הָיָה בָּהּ עוֹד רוּחַ: 6 וְחָאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ אֵמֶת הָיָה הָרֶכֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בָּאֶרֶץ עַל־דְּבָרֶיךָ וְעַל־חֲכֻמָּתְךָ: 7 וְלֹא־הָאֲמַנְתִּי לְדַבָּרִים עַד אֲשֶׁר־בָּאתִי וְתָרַאֲנִיהָ עֵינִי וְהִנֵּה לֹא־הִגְדִּילִי הַחֲצִי הוֹסַפְתָּ חֲכָמָה וְשׁוּב אֶל־הַשְׂמוּעָה אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי: 8 אֲשֶׁר־אֲנִשִּׁיךְ אֲשֶׁר־עֶבְדֶּיךָ אֵלֶּה הָעַמִּידִים לִפְנֵיךְ תָּמִיד הַשְׂמָעִים אֶת־חֲכֻמָּתְךָ: 9 וְהִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּרוּךְ אֲשֶׁר חָפֵץ בְּךָ לְחַתֵּךְ עַל־כֹּסֶף יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָת יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל לְעַלְם וַיִּשְׁמֹךְ לַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְצִדִּיקָה: 10 וְחָתַן לַמֶּלֶךְ מֵאָה וְעֶשְׂרִים כֶּכֶר זָהָב וּבִשְׂמִים הָרַבָּה מֵאֹד וְאֶבֶן יָקָרָה לֹא־בָא כִּבְשָׁם הָהוּא עוֹד לָרֶב אֲשֶׁר־נָתַנָּה מִלְכַּת־שֶׁבָא לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה: 11 וְגַם אֵנִי חִירָם אֲשֶׁר־נָשָׂא זָהָב מֵאוֹפִיר הֵבִיא מֵאִפִּיר עֲצֵי אֲלֻמִּיִּם הָרַבָּה מֵאֹד וְאֶבֶן יָקָרָה: 12 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ אֶת־עֲצֵי הָאֲלֻמִּיִּם מִסַּע עַד לְבֵית־יְהוָה וּלְבֵית הַמֶּלֶךְ וּכְנֹחוֹת וּנְבִלִים וְשָׂרִים לֹא בָ־כֶן עֲצֵי אֲלֻמִּיִּם וְלֹא נִרְאָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 13 וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה נָתַן לַמְּלַכַּת־שֶׁבָא אֶת־כָּל־חֲפָצָהּ אֲשֶׁר שָׁאַלָה מִלְכָּהּ אֲשֶׁר נָתַן־לָהּ כִּי־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְחָפֵן וְחָלֵף לְאַרְצָהּ הָיָה וְעַבְדֶּיהָ: ס 14 וְהִי מִשְׁקֵל זָהָב אֲשֶׁר־בָּא לְשְׁלֹמֹה בַּשָּׁנָה אֶחָת שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׂשִׁים וְשֵׁשׁ כֶּכֶר זָהָב: 15 לְבֹד מֵאֲנָשֵׁי הָתָרִים וּמִסַּחֵר הָרֶכֶלִים וְכָל־מִלְכֵי הָעָרֵב וּפְחוֹת הָאֶרֶץ: 16 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵאִתִּים צָנָה זָהָב שְׁחוֹט שֶׁשׁ־מֵאוֹת זָהָב יַעֲלֶה עַל־הַצָּנָה הָאֵחָת: 17 וּשְׁלֹשׁ־מֵאוֹת מִגְנִים זָהָב שְׁחוֹט שְׁלֹשַׁת מִגְנִים זָהָב יַעֲלֶה עַל־הַמִּגֶּן הָאֵחָת וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ בֵּית יַעַר הַלְבָנוֹן: פ 18 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כִּסֵּא־שֵׁן גָּדוֹל וַיַּצְפּוּהוּ זָהָב מוֹפֵז: 19 שֵׁשׁ מַעֲלוֹת לְכִסֵּה וְרֹאשׁ־עֲגֹל לְכִסֵּה מֵאַחֲרָיו וַיִּדֹת מִזָּה וּמִזָּה אֶל־מִקְוֵם הַשֶּׁבֶת וּשְׁנַיִם אֲרִיּוֹת עֹמְדִים אֶצֶל הַיָּדוֹת: 20 וּשְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲרִיִּים עֹמְדִים שָׁם עַל־שֵׁשׁ הַמַּעֲלוֹת מִזָּה וּמִזָּה לֹא־נַעֲשֶׂה כֵן לְכָל־מַמְלָכוֹת: 21 וְכָל־כְּלִי מִשְׁקָה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה זָהָב וְכָל־כְּלִי בֵית־יַעַר הַלְבָנוֹן זָהָב סִגְרֹה אֵין כִּסֶּף לֹא נִחְשַׁב בְּיָמָיו שְׁלֹמֹה לְמֵאוֹמָה: 22 כִּי אֵין תְּרֻשִׁישׁ לַמֶּלֶךְ בָּיִם עִם אֵין חִירָם אֶחָת לְשֹׁלֶשׁ שָׁנִים תְּבוּאוֹ אֵין תְּרֻשִׁישׁ נִשְׂאָת זָהָב וְכֶסֶף שְׁנֵהָבִים

וקפים ותכיים: 23 ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לשער ולחכמה: 24 וכל־הארץ מבקשים אחפני שלמה לשמע את־חכמתו אשר־נתן אלהים בלבּו: 25 והמה מבאים איש מנחלו כלי כסף וכלי זָהָב ושלמות ונשק ובשמים סוסים ופרדים דבר־שנה בשנה: 26 ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהיו־לו אֵלף וארבע־מאות רכב ושנים־עשר אֵלף פרשים וינחם בערי הרכב ועם־המלך בירושלם: 27 ויתן המלך את־הכסף בירושלם כִּפְּאֵנִים ואת הארזים נתן כשקמים אשר־בשפלה לרב: 28 ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומן וה סחרי המלך יקחו מקנה במחיר: 29 ותעלה ותצא מרכבה ממצרים בשש מאות

כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל־מל כי החתים ולמלכי ארם בידם יצאו: פ 11 והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת־בת־פרעה מואבית עמנוית ארמית צדנית חתית: 2 מִן־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר אִמְרֵ־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־תָבֹאוּ בָהֶם וְהֵם לֹא־יָבֹאוּ בָכֶם אֲכָן יָטוּ אֶת־לִבְבְּכֶם אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם בָּהֶם דָּבַק שְׁלֹמֹה לֵאמֹהָ: 3 ויהיו־לו נשים שבע מאות ופלושים שלש מאות ויטו נשיו את־לבּו: 4 ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את־לבּו אחרי אלהים אחרים ולא־יהוה לבּו שֶׁלֶם עִסְיָהוּהָ אֱלֹהֵיו כִּלְכַּב דָּוִד אָבִיו: 5 ויגדל שלמה אחרי עשתרת אֱלֹהֵי צִדּוֹנִים ואחרי מולכם שקן עמונים: 6 ויעש שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד אביו: 7 אִי יָבִנה שְׁלֹמֹה כִּמֹּה לְכַמּוֹשׁ שִׁקָּן מוֹאֵב בָּהֶרֶ אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרוּשָׁלַם וּלְמֶלֶךְ שִׁקָּן בְּנֵי עַמּוֹן: 8 וכן עשה לכל־נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות לאלהיהן: 9 ויתאנף יהוה בשלמה כִּי־נָטָה לִבּוֹ מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְרָאָה אֵלָיו פַּעַמַּיִם: 10 וצוה אֵלָיו עַל־הַדָּבָר הַזֶּה לְבַלְתִּי־לָכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרִים וְלֹא שָׁמַר אֶת־אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה: פ 11 ויאמר יהוה לשלמה יען אשר היתה־זאת עִמָּךְ וְלֹא שָׁמַרְתָּ בְּרִיתִי וְחַקְתִּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי קֶרַע אֶקְרַע אֶת־הַמַּמְלָכָה מֵעַלְיָךְ וְנִתְחַיָּה לְעַבְדֶּךָ: 12 אֶדְ־בִימִידִךְ לֹא אֶעֱשֶׂה לָמַעַן דָּוִד אָבִיךָ מִיַּד בֶּן־אֶרְעֻנָה: 13 רַק אֶת־כָּל־הַמַּמְלָכָה לֹא אֶקְרַע שֶׁבֶט אֶחָד אֶתֶּן לְבִנְךָ לָמַעַן דָּוִד עַבְדִּי וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי: 14 וַיָּקָם יְהוָה שָׁטָן לְשַׁלֹּמֹה אֶת הַדָּד הָאֲדָמִי מִזֵּרַע הַמֶּלֶךְ הוּא בָּאָדָם: 15 ויהי בהיות דוד את־אָדָם בַּעֲלוֹת יוֹאָב שֶׁר הַצָּבָא לְקַבֵּר אֶת־הַחֲלָלִים וַיָּךְ כְּלִיזְבֶּר בָּאָדָם: 16 כִּי שֶׁשֶׁת חֲדָשִׁים יִשְׁבֹּשֶׁם יוֹאָב וְכָל־יִשְׂרָאֵל עַד־הַכְּרִית כְּלִיזְבֶּר בָּאָדָם: 17 ויברח אֶד־דָּ הוּא וְאֲנָשִׁים אֲדָמִיִּים מֵעַבְדֵי אָבִיו אֲתוֹ לָבֹאוּ מִצְרַיִם וְהָדָד נָעַר קָטָן: 18 וַיָּקָמוּ מִמֶּדִּינָה וַיָּבֹאוּ פֶּאֶרְזָן וַיִּקְחוּ אֲנָשִׁים עִמָּם מִפֶּאֶרְזָן וַיָּבֹאוּ מִצְרַיִם אֶל־פְּרַעְיָה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וַיִּתְּנוּ־לוֹ בֵּית וְלֶחֶם אָמַר לוֹ וְאָרֶץ נָתַן לוֹ: 19 וַיִּמְצָא הָדָד חָן בַּעֲנֵי פְרַעְיָה מֶלֶךְ וַיִּתְּנוּ־לוֹ אִשָּׁה אֶת־אֲחֹת אִשְׁתּוֹ אֲחֹת תַּחֲפֹנִיס הַנְּבִירָה: 20 וַחֲלָד לוֹ אֲחֹת תַּחֲפֹנִיס אֶת נַגְבַּת בָּנוּ וַתִּמְנַלְהוּ תַּחֲפֹנִיס בַּחוּךְ בֵּית פְּרַעְיָה וַיְהִי נַגְבַּת בֵּית פְּרַעְיָה בַּחוּךְ בְּנֵי פְרַעְיָה: 21 וַהֲדָד שָׁמַע בְּמִצְרַיִם כִּי־שָׁב דָּוִד עִם־אֲבָתָיו וְכִירְמַת יוֹאָב שֶׁר־הַצָּבָא וַיֹּאמֶר הָדָד אֶל־פְּרַעְיָה שְׁלַחֲנִי וְאֶל־אֶרְצִי: 22 וַיֹּאמֶר לוֹ פְּרַעְיָה כִּי מִה־אֲתָה חֹסֵר עָמִי וְהִנֵּךְ מִבְּקֵשׁ לָלֶכֶת אֶל־אֶרְצֶךָ וַיֹּאמְרוּ לֹא כִי שְׁלַח תְּשַׁלַּחֲנִי: 23 וַיָּקָם אֱלֹהִים לוֹ שָׁטָן אֶת־דָּוִד בֶּן־אֶלְדָּדֶךָ אֲשֶׁר בָּרַח מֵאֶת הָדָדִיָּעַר מֶלֶךְ־צוֹבָה אֲדָנָיו: 24 וַיִּקְבֹּץ עָלָיו אֲנָשִׁים וַיְהִי שֶׁר־גִּדּוֹד בֵּהֶנּוּ דָּוִד אֲתָם וַיִּלְכוּ דֹמֶשֶׁק וַיִּשְׁבּוּ בָּהּ וַיִּמְלְכוּ בְּדִמְשֶׁק: 25 וַיְהִי שָׁטָן לְיִשְׂרָאֵל כְּלִיזְבֶּר שְׁלֹמֹה וְאֶת־הָרַעָה אֲשֶׁר הָדָד וַיִּקָּץ בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֶךְ עַל־אָרֶם: פ 26 וַיִּרְבְּעַם בֶּן־נִבְט אֶפְרַתִּי מִן־הַצִּדִּדִּי וְשֵׁם אִמּוֹ צִרוּעָה אִשָּׁה אֶלְמָנָה עַבְדֵּי שְׁלֹמֹה וַיִּרֶם דָּד בְּמֶלֶךְ: 27 וַיְהִי הָדָדִיָּעַר אֲשֶׁר־הָרִים דָּד בְּמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה בָּנָה אֶת־הַמְּלוּא סָנַר אֶת־פְּרִיץ עִיר דָּוִד אָבִיו: 28 וְהָאִישׁ יִרְבְּעָם נְבוֹר חֵיל וַיֹּרֵא שְׁלֹמֹה אֶת־הַנְּעַר כִּי־עַ שֶׁה מְלָאכָה הוּא וַיַּפְקֵד אֹתוֹ לְכָל־סֹבֵל בֵּית יוֹקֵפִ: פ 29 וַיְהִי בַּעֲת הַהִיא וַיִּרְבְּעַם יֹצֵא מִירוּשָׁלַם וַיִּמְצָא אֹתוֹ אֲחִיהָ הַשִּׁילְנִי הַנְּבִיא בְּדֶרֶךְ וְהוּא מִתְּכֶסֶה בְּשִׁלְמָה חֲרֻשָּׁה וּשְׁנִיָּהם לְבָדָם בַּשָּׂדֶה: 30 וַיַּחַשׁ אֲחִיהָ בְּשִׁלְמָה הַחֲרֻשָּׁה אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּקְרַעָה שְׁנִים עֶשֶׂר קָרְעִים: 31 וַיֹּאמֶר לִירְבְּעָם קַח־לָךְ עֶשְׂרֵה קָרְעִים כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי קָרַע אֶת־הַמַּמְלָכָה מִיַּד שְׁלֹמֹה וְנִתְּתִי לָךְ אֶת עֶשְׂרֵה הַשְּׂבָטִים: 32 וְהַשְּׂבַט הָאֶחָד יִהְיֶה־לוֹ לָמַעַן עַבְדִּי דָּוִד וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם הָעִיר אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי בָּהּ מִכָּל שְׂבָטֵי יִשְׂרָאֵל: 33 וַיֵּן אֲשֶׁר עֲבֹדִי וַיִּשְׁתַּחֲוֶי לְעֶשְׂתֶּרֶת אֱלֹהֵי צִדּוֹן לְכַמּוֹשׁ אֱלֹהֵי מוֹאֵב וּלְמִלְכָם אֱלֹהֵי בְנֵי־עַמּוֹן וְלֹא־הָלְכוּ בְּדַרְכֵי לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בַּעֲנֵי וְחַקְתִּי וּמִשְׁפָּטִי כְּדוֹד אָבִיו: 34 וְלֹא־אָקַח אֶת־כָּל־הַמַּמְלָכָה מִיָּדוֹ כִּי נָשָׂא אִשְׁתּוֹ כָּל יְמֵי חַיָּיו לָמַעַן דָּוִד עַבְדִּי אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי אֹתוֹ אֲשֶׁר שָׁמַר מִצְוַתִּי וְחַקְתִּי: 35 וְלִקְחָתִי הַמְּלוּכָה מִיָּד בָּנוּ וְנִתְּתִיהָ לָךְ אֶת עֶשְׂרֵה הַשְּׂבָטִים: 36 וּלְבָנוּ אֶתֶּן שְׂבַט־אֶחָד לָמַעַן הַיּוֹתָנִיר לְדָוִיד־עַבְדִּי כָּל־הַיָּמִים לִפְנֵי בִירוּשָׁלַם הָעִיר אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי לִי לְשׁוֹם שְׁמִי שָׁם:

37 ואתך אֶחָד וּמַלְכָּת כָּל אֲשֶׁר־תֵּאָוֶה נַפְשְׁךָ וְהָיִית מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל: 38 וְהָיָה אֲסִיחָשְׁמֶע אֶת־כָּל־אֲשֶׁר אֲנֻךְ וְהִלַּכְת בְּדַרְכֵי וְעָשִׂית הַיָּשָׁר בְּעֵינִי לְשִׁמּוֹר חֻקּוֹתַי וּמִצְוֹתַי כַּאֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִד עַבְדִּי וְהָיִיתִי עִמָּךְ וּבִנְיָתִי לָךְ בֵּית־נֶאֱמָן כַּאֲשֶׁר בִּנְיָתִי לְדָוִד וְנָתַתִּי לָךְ אֶת־יִשְׂרָאֵל: 39 וְאֶעֱנֶה אֶת־זִכְרֶךָ דָּוִד לְמַעַן זֹאת אֲךָ לֹא כָל־הַיָּמִים: ס 40 וּבִקֵּשׁ שְׁלֹמֹה לְהִמָּיֵת אֶת־יִרְבֶּעֶם וַיָּקֶם יִרְבֶּעֶם וַיָּבֶר רַח מִצְרִים אֶל־שִׁישַׁק מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וַיְהִי בְּמִצְרַיִם עֲרִמּוֹת שְׁלֹמֹה: 41 וַיְהִי דְבָרִי שֶׁל מָה וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִכְמָתוּ הַלְוָאִיתִים כְּתָבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי שְׁלֹמֹה: 42 וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מֶלֶךְ שְׁלֹמֹה בִּירוּשָׁלַם עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה:

43 וַיִּשְׁכַּב שְׁלֹמֹה עַם־אֲבָתָיו וַיִּקְבֹּר בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ רִחְבֶּעֶם בְּנוֹ תַּחְתָּיו: ס 12 וַיִּלְךָ רִחְבֶּעֶם שָׂכָם כִּי שָׂכָם בָּא כָל־יִשְׂרָאֵל לְהִמְלִיךְ אֹתוֹ: 2 וַיְהִי כַּשְּׁמֹנֶה יִרְבֶּעֶם בִּן־נִבְטָן וְהוּא עֹדֵנוּ בְּמִצְרַיִם אֲשֶׁר בָּרַח מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיֵּשֶׁב יִרְבֶּעֶם בְּמִצְרַיִם: 3 וַיִּשְׁלַחוּ וַיִּקְרְאוּ־לוֹ (וַיִּבְאוּ) (וַיִּבְאֻ) יִרְבֶּעֶם וְכָל־קַהֲלֵי יִשְׂרָאֵל וַיְדַבְּרוּ אֶל־רִחְבֶּעֶם לֵאמֹר: 4 אֲבִיךָ הִקְשָׁה אֶת־עַלְנוּ וְאַתָּה עָתָה הִקַּל מֵעֲבֹדָת אֲבִיךָ הִקְשָׁה וַיַּעֲלֵנוּ הַכְּבֹד אֲשֶׁר־נָתַן עֲלֵינוּ וַנַּעֲבֹדָךְ: 5 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֵכוּ עַד שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁבוּ אֵלַי וַיֵּלְכוּ הָעָם: 6 וַיִּזְעַץ הַמֶּלֶךְ רִחְבֶּעֶם אֶת־הַזִּקְנִים אֲשֶׁר־הָיוּ עֹמְדִים אִתְּפָנִי שְׁלֹמֹה אָבִיו בְּהִיתוֹ חַי לֵאמֹר אֵיךְ אַתֶּם נֹעֲצִים לְהָשִׁיב אֶת־הָעָם הַזֶּה: 7 (וַיְדַבֵּר) (וַיְדַבְּרוּ) אֵלָיו לֵאמֹר אִם־הַיּוֹם תְּהִי־הָעֲבֹדָה לָ עָם הַזֶּה וְעֲבַדְתֶּם וְעָנִיתֶם וְדָבַרְת אֲלֵיהֶם דְּבָרִים טוֹבִים וְהָיוּ לָךְ עֲבָדִים כָּל־הַיָּמִים: 8 וַיַּעַן זֶב אֶת־עֲצַת הַזִּקְנִים אֲשֶׁר יַעֲזֹהוּ וַיִּזְעַץ אֶת־הַלְוִיִּם אֲשֶׁר גָּדְלוּ אֹתוֹ אֲשֶׁר הָעֹמְדִים לִפְנָיו: 9 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מָה אַתֶּם נֹעֲצִים וְנֹשִׁיב דְּבַר אֶת־הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְרוּ אֵלַי לֵאמֹר הִקַּל מֶלֶךְ הָעָם אֲשֶׁר־נָתַן אֲבִיךָ עֲלֵינוּ: 10 וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו הַלְוִיִּם אֲשֶׁר גָּדְלוּ אֹתוֹ לֵאמֹר כֹּה־תֵאָמַר לָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְרוּ אֵלַיךְ לֵאמֹר אֲבִיךָ הַכְּבִיד אֶת־עַלְנוּ וְאַתָּה הִקַּל מֵעֲלֵנוּ כֹּה תְדַבֵּר אֲלֵיהֶם קִטְנוֹ עֲבַה מִמֹּתַי אָבִי: 11 וְעָתָה אָבִי הָעָמִים עֲלֵיכֶם עַל כִּבְדִּי וְאֲנִי אוֹסִיף עַל־עַלְכֶם אָבִי יִסֵּר אֹתְכֶם בְּשׁוֹטִים וְאֲנִי אוֹסֵר אֹתְכֶם בְּעֻקְרָבִים: 12 (וַיִּבְכוּ) (וַיִּבְכּוּ) יָרֵב עַם וְכָל־הָעָם אֶל־רִחְבֶּעֶם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר שׁוּבוּ אֵלַי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי: 13 וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ אֶת־הָעָם קָשָׁה וַיַּעֲזֹב אֶת־עֲצַת הַזִּקְנִים אֲשֶׁר יַעֲזֹהוּ: 14 וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כַּעַז הַלְוִיִּם לֵאמֹר אָבִי הַכְּבִיד אֶת־עַלְכֶם וְאֲנִי אוֹסִיף עַל־עַלְכֶם אָבִי יִסֵּר אֹתְכֶם בְּשׁוֹטִים וְאֲנִי אוֹסֵר אֹתְכֶם בְּעֻקְרָבִים: 15 וְלֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶל־הָעָם כִּי־הִיתָה סִבָּה מֵעַם יְהוָה לְמַעַן הָקִים אֶת־דְּבָרֵי אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בִּיד אֲחִיהַ הַשִּׁילֹנִי אֶל־יִרְבֶּעֶם בִּן־נִבְטָן: 16 וַיֵּרָא כָל־יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֲלֵיהֶם וַיֵּשְׁבוּ הָעָם אֶת־הַמֶּלֶךְ דִּבְרוּ לֹא מִרַחֲמָיו חֲלָק בְּדָוִד וְלֹא־נִחַלָה בְּכֹרֵשִׁי לֹא־הָלִיךְ יִשְׂרָאֵל עָתָה רָאָה בֵּיתְךָ דָּוִד וַיִּלְךָ יִשְׂרָאֵל לֹא־הָלִיו: 17 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עֲלֵיהֶם רִחְבֶּעֶם: פ

18 וַיֵּשׁ לֶח הַמֶּלֶךְ רִחְבֶּעֶם אֶת־אֲדָרִים אֲשֶׁר עַל־הַנָּהָר וַיִּרְגְּמוּ כָל־יִשְׂרָאֵל בּוֹ אֶבֶן וַיָּמָת וְהַמֶּלֶךְ רִחְבֶּעֶם הִתְאֲמָץ לַעֲלֹת בְּמִרְכָּבָה לְנוֹס יְרוּשָׁלַם: 19 וַיִּפְשְׁעוּ יִשְׂרָאֵל בְּבֵית דָּוִד עַד הַיּוֹם הַזֶּה: ס 20 וַיְהִי כַּשְּׁמֹנֶה כָל־יִשְׂרָאֵל כִּי־שָׁב יִרְבֶּעֶם וַיִּשְׁלַחוּ וַיִּקְרְאוּ אֹתוֹ אֶל־הָעֵדָה וַיִּמְלִיכוּ אֹתוֹ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה אַחֲרָי בֵּית־דָּוִד וְזֹלָתִי שִׁבְט־יְהוּדָה לְבָדּוּ: 21 (וַיִּבְאוּ) (וַיִּבְאֻ) רִחְבֶּעֶם יְרוּשָׁלַם וַיִּקְהַל אֶת־כָּל־בֵּית יְהוּדָה וְאֶת־שָׁבֵט בִּנְיָמִן מֵאֹה וְשִׁמְעֹנִים אֶלֶף בָּחוּר עָשָׂה מִלְחָמָה לְהַלְחֵם עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהָשִׁיב אֶת־הַמְּלוּכָה לְרִחְבֶּעֶם בִּן־שְׁלֹמֹה: פ

22 וַיְהִי דְבַר הָאֱלֹהִים אֶל־שָׁמְעִיָה אִישׁ־הָאֱלֹהִים לֵאמֹר: 23 אָמַר אֶל־רִחְבֶּעֶם בִּן־שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֶל־כָּל־בֵּית יְהוּדָה וּבִנְיָמִן וַיְהִי הָעָם לֵאמֹר: 24 כֹּה אָמַר יְהוָה לֹא־תַעֲלֶה וְלֹא־תִלָּחֲמוּן עִם־אֲחֵיכֶם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שׁוּבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ כִּי מֵאִתִּי נָהָה הַדְּבַר הַזֶּה וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־דְּבַר יְהוָה וַיֵּשְׁבוּ לִלְכַת כְּדָבָר יְהוָה: ס 25 וַיָּבֶן יִרְבֶּעֶם אֶת־שָׂכָם בְּהָר אֶפְרַיִם וַיֵּשֶׁב בָּהּ וַיֵּצֵא מִשֶּׁם וַיָּבֶן אֶת־פְּנוֹאֵל: 26 וַיֹּאמֶר יִרְבֶּעֶם בְּלִבּוֹ עָתָה תִּשׁוּב הַמַּמְלָכָה לְבֵית דָּוִד: 27 אֲסִי־עֲלֶהוּ הָעָם הַזֶּה לַעֲשׂוֹת זִכְרִים בְּכִית־יְהוָה בִּירוּשָׁלַם וְשָׁב לֵב הָעָם הַזֶּה אֶל־אֲדֹנֵיהֶם אֶל־רִחְבֶּעֶם מֶלֶךְ יְהוּדָה וְהִרְגִּנִי וְשׁוּבוּ אֶל־רִחְבֶּעֶם מֶלֶךְ־יְהוּדָה: 28 וַיִּזְעַץ הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ שְׁנֵי עֲנָבִי וְהָב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רַב־לָכֶם מַעֲלֹת יְרוּשָׁלַם הִנֵּה אֵלַיִךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלֹךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: 29 וַיִּשֶׁם אֶת־הָאֲחֵד בְּבֵית־אֵל וְאֶת־הָאֲחֵד נָתַן בְּדָן: 30 וַיְהִי הַדְּבַר הַזֶּה לְחִטָּאת וַיֵּלְכוּ הָעָם לִפְנֵי הָאֲחֵד עַד־דָּן: 31 וַיַּעַשׂ אֶת־בֵּית בְּמֹות וַיַּעַשׂ כִּהְנִים מִקְצֹת הָעָם אֲשֶׁר לֹא־הָיוּ מִבְּנֵי לֹו: 32 וַיַּעַשׂ יִרְבֶּעֶם חָג בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי בַּחֲמִשָּׁה־עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ כִּהְנִי אֲשֶׁר בִּיהוּדָה וַיַּעַל עַל־הַמִּזְבֵּחַ כִּן עָשָׂה בְּבֵית־אֵל לִזְבֹּחַ לַעֲנָנִים אֲשֶׁר־עָשָׂה וְהַעֲמִיד בְּבֵית אֵל אֶת־כִּהְנֵי הַבְּמֹות אֲשֶׁר עָשָׂה: 33 וַיַּעַל עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר־עָשָׂה בְּבֵית־אֵל בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי בַּחֹדֶשׁ אֲשֶׁר־בָּרָא (מִלְבָּן) (מִלְבָּן)

ויעש חג לבני ישראל ויעל על-המזבח להקטיר: פ **13** והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אל-בית-אל וירבעם עמד על-המזבח להקטיר: 2 ויקרא על-המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה-כן נו לך לבית-דוד יאשיהו שמו וזבח עליך את-כהני המזבחות המוקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך: 3 ונתן ביום ההוא מופת לאמר זה המזבח אשר דבר יהוה הנה המזבח נקדע ונשפך הדשן אשר-עליו: 4 ויהי כשמוע המלך את-דבר איש-האלהים אשר קרא על-המזבח בבית-אל וישלח ירבעם את-ידו מעל המזבח לאמר! תפשוה ותי בש ידו אשר שלח עליו ולא לכל להשיבה אליו: 5 והמזבח נקדע וישפך הדשן מן-המזבח כמופת אשר נתן איש האלהים בדבר יהוה: 6 ויען המלך ויאמר! אל-איש האלהים חל-נא את-פני יהוה ולהפיל בעדי ותשב ידי אלי ויחל איש-האלהים את-פני יהוה ו תשב יד-המלך אליו ותהי ככראשנה: 7 וידבר המלך אל-איש האלהים באה-אתי הביתה וסעדה ואתנה לך מתת: 8 ויאמר איש-האלהים אל-המלך אם-תתן-לי את-חצי ביתך לא אבא עמך ולא-אכל לחם ולא אשתה-מים במקום הזה: 9 כידון צוה אתי בדבר יהוה לאמר לא-תאכל לחם ולא תשתה-מים ולא תשוב בדרך אשר הלכת: 10 וילך בדרך אחר ולא-שב בדרך אשר בא כה אל-בית-אל: פ **11** ונביא אחר זקן ישב בבית-אל ויבוא בנו ויספר-לו את-כל-המעשה אשר-עשה איש-האלהים היום בבית-אל את-הדברים אשר דבר אל-המלך ויספרום לאביתם: **12** וידבר אלהם אביתם איזה הדרך הלך ויראו בניו את-הדרך אשר הלך איש האלהים אשר-בא מיהודה: **13** ויאמר אל-בניו חבשו-לי החמור ויחבשו-לו החמור וירכב עליו: **14** וילך אחרי איש האלהים וימצאוהו ישב תחת האלה ויאמר אליו האתה איש-האלהים אשר-באת מיהודה ויאמר אני: **15** ויאמר אליו לך אתי הביתה ואכל לחם: **16** ויאמר לא אוכל לשוב אתך ולבוא אתך ולא-אכל לחם ולא-אשתה אתך מים במקום הזה: **17** כידבר אלי בדבר יהוה לא-תאכל לחם ולא-תשתה שם מים לא-תשוב ללכת בדרך אשר-הלכת בה: **18** ויאמר לו נס-אני ונביא כמורך ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר השבנה אתך אל-ביתך ויאכל לחם וישת מים כחש לו: **19** וישב אהו ויאכל לחם בביתו וישת מים: **20** ויהי הם יושבים אל-השלחן פ ויהי דברי-יהוה אל-הנביא אשר השיבו: **21** ויקרא אל-איש האלהים אשר בא מיהודה לאמר כה אמר יהוה יען כי מרית פי יהוה ולא שמרת את-המצוה אשר צוה יהוה אלהיך: **22** ותשב ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר דבר אליך לא-תאכל לחם ולא-תשת מים לא-תבוא ובלחך אל-קבר אבותי: **23** ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי שתותו ויחבשו-לו החמור לנביא אשר השיבו: **24** וילך וימצאוהו איתו בדרך וימיתוהו ות הן נבלתו משלכת בדרך והחמור עמד אצלה ותארוה עמד אצל הנבלה: **25** והנה אנשים עברים ויראו את-הנבלה משלכת בדרך ואת-הארוה עמד אצל הנבלה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא הזקן ישב בה: **26** וישמע הנביא אשר השיבו מן-הדרך ויאמר איש האלהים הוא אשר מרה את-פי יהוה ויתנהו יהוה לארצה וישברוהו וימתוהו בדבר יהוה אשר דבר-לו: **27** וידבר אל-בניו לאמר חבשו-לי את-החמור ויחבשו: **28** וילך וימ צא את-נבלתו משלכת בדרך ותארוה עמדים אצל הנבלה לא-אכל הארצה את-הנבלה ולא שבר את-החמור: **29** וישא הנביא את-נבלת איש-האלהים וינחהו אל-החמור וישיבוהו ויבא אל-עיר הנביא הזקן לספר ולקברו: **30** וינה את-נבלתו בקברו ויספרו עליו הוי אחי: **31** ויהי אחרי קברו אתו ויאמר אל-בניו לאמר במוית וקברתם אתי בקבר אשר איש האלהים קבור בו אצל עצמותי הניחו את-עצמותי: **32** כי היה יהיה הדבר אשר קרא בדבר יהוה על-המזבח אשר בבית-אל ועל כל-בתי המזבחות אשר בערי שמרון: פ **33** אחר הדבר הזה לא-שב ירבעם מדרךו הרעה וישב ויעש מקצות העם כהני כמות החפץ ומלא את-ידו ויהי כהני כמות: **34** ויהי בדבר הזה לחטאת בית ירבעם ולהכחיד ולהשמיר מעל פני האדמה: פ **14** בעת ההיא חלה אביה כיד-ירבעם: 2 ויאמר ירבעם לאשחז קומי נא והשתניתי ולא ידעו כיד-אחי ואח אשת ירבעם ותלכת שלה הנה-שם איתו הנביא הוא-דבר עלי למלך על-העם הזה: 3 ולקחת בדרך עשרה לחם ונג דים ובקבק דבש ובאת אליו הוא יגיד לך מה-יהיה לנערי: 4 ו תעש כן אשת ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא בית אחיה ותאחזה לא-יכל לראות כי קמו עיניו משיבו: 5 ויהיה אמר אל-אחיהו הנה אשת ירבעם באה לדרש דבר מעמך אל-בנה כיד-חלה הוא כזה וכזה תדבר אליה ויהי כבאה והיא מתנכרה:

6 ויהי כשמוע אחיהו את־קול רגליוֹ בָּאָה בפתח ויאמר באי אשת ירבעם למה זה את מתנכרה ואנכי שלוח אליך קשה: 7 לִי כי אמרי לירבעם כה־אמר יהוה אלתי ישראל יען אשר הרימתיך מתוך העם ואתנך נגיד על עמי ישראל: 8 ואקרא את־הממלכה מבית דוד ואתנה לך ולא־הייתי כעבדי דוד אשר שמר מצותי ואשר־הלך אחרי בכל־לבבו לעשות רק הישר בעיני: 9 ותרט לעשות מפל אשר־היו לפניך ותלך ותעשה־לך אלהים אחרים ומסכות להכעיסני ואתי השלכת אחרי נוד: 10 לכן הנני מביא רעה אלי בית ירבעם והכרתי לירבעם משתין בקיר עצור ועוזב בישראל ובערתי אחרי בית־ירבעם כאשר יבער הגלל עד־תמו: 11 המה לירבעם בעיר ואכלו הפלבים והמה בשדה יאכלו עוף השמים כי יהוה דבר: 12 ואתי קומי לבי לביתך בבאה רגליך העירה ומת הילד: 13 וספרו־לו כל־ישראל וקברו אתו כיוה לבדו ובא לירבעם אל־קבר יען נמצאו־ו דבר טוב אלי־הוה אלהי ישראל בבית ירבעם: 14 והקים יהוה לו מלך על־ישראל אשר יכרית את־בית ירבעם זה היום ומה נס־עתה: 15 והפל יהוה את־ישראל כאשר נגיד הקנה במים ונתש את־ישראל מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם וזרם מעבר לנהר יען אשר עשו את־אשריהם מכעיסים את־יהוה: 16 ויתן את־ישראל בגלל חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את־ישראל: 17 ותקם אשת ירבעם ותלך ותבא תרצתה היא באה בסף־הבית והנער מת: 18 ויקברו אתו ויספרו־לו כל־ישראל כדבר יהוה אשר דבר ביד־עבדו אחיהו הנביא: 19 ויתר דברי ירבעם אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 20 והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושתיים שנה וישכב עס־אבתיו וימלך נדב בנו תחתיו: 21 ורחבעם בן־שלמה מלך ביהודה בן־ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנהו מלך בירושלם העיר אשר־בחר יהוה לשום את־שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית: 22 ויעש יהודה הרע בעיני יהוה ויקנאו אתו מכל אשר עשו אבתם בחטאתם אשר חטאו: 23 ויבנו גם־המה להם במות ומצבות ואשרים על פלג־נבעה ובהה ותחת פלג־עז רענן: 24 וגם־קדש היה בארץ עשו ככל התועבת הנוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 25 ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה (שושק) (שישק) מלך־מצרים על־ירושלם: 26 ויִשָּׁךְ את־אצרות בית־יהוה ואת־אוצרות בית המלך ואת־הכל לקח ויִשָּׁךְ את־פל־מנני הזהב אשר עשה שלמה: 27 ויעש המלך רחבעם תחתם מנני נחשת והפקיד על־יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך: 28 ויהי מדיבא המלך בית יהוה ישאום הרצים והשיבום אל־תא הרצים: 29 ויתר דברי רחבעם וכל־אשר עשה הלא־המה כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: 30 ומלחמה היתה בין־רחבעם ובין ירבעם פל־הימים: 31 וישכב רחבעם עס־אבתיו ויקבר עס־אבתיו בעיר דוד ושם אמו נעמה העמנית וימלך אבים בנו תחתיו: 2 פ 15 ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן־נבט מלך אבים על־יהודה: 2 שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת־אבישלום: 3 וילך בכל־חטאות אביו אשר־עשה לפניו ולא־היה לבבו שלם עס־יהוה אלהיו כלבב דוד אביו: 4 כי למען דוד נתן יהוה אלהיו לו ניר בירושלם להקים את־בנו אחריו ולהעמיד את־ירושלם: 5 אשר עשה דוד את־הישר בעיני יהוה ולא־סר מפל אשר־ענהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה החתי: 6 ומלחמה היתה בין־רחבעם ובין ירבעם פל־ימי חייו: 7 ויתר דב רי אבים וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה ומלחמה היתה בין אבים ובין ירבעם: 8 וישכב אבים עס־אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד וימלך אסא בנו תחתיו: 9 ובשנת עשרים לירבעם מלך ישראל מלך אסא מלך יהודה: 10 וארץ עים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת־אבישלום: 11 ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדוד אביו: 12 ויעבר הקדשים מן־הארץ ויסר את־פל־הגללים אשר עשו אבתיו: 13 וגם את־מעכה אמו ויסרה מנבירה אשר־עשתה מפלצת לאשרה ויכתה אסא את־מפלצתה וישרף בנחל קדרון: 14 והבמות לא־סרו רק לבב־אסא היה שלם עס־יהוה פל־ימיו: 15 ויבא את־קדשי אביו (וקדשו) (וקדשין) בית יהוה כסף וזהב וכלים: 16 ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך־ישראל פל־ימיהם: 17 ויעל בעשא מלך־ישראל על־יהודה ובין את־הרמה לבלתי תת יצא ובא לאסא מלך יהודה: 18 ויִשָּׁךְ אסא את־כל־הכסף והזהב הנותרים באוצרות בית־יהוה ואת־אוצרות בית (מלך) (המלך) ויתנם ביד־עבדיו וישלחם המלך אסא אל־בן־הרד בן־שבדמן בן־חיון מלך ארם הישב בדמשק לאמר: 19 ברית ביני

וּבִינְךָ בֵּין אָבִי וּבֵין אֲבִיךָ הִנֵּה שְׁלַחְתִּי לָךְ שֹׁחַד כֶּסֶף וְזָהָב לְךָ הִפְרָה אֶת־בְּרִיתְךָ
 אֶת־בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיַּעַל מַעֲלִי: 20 וַיִּשְׁמַע בֶּן־הָדָד אֶל־הַמֶּלֶךְ אָסָא וַיִּשְׁלַח אֶת־שָׂרֵי
 הָחַי לִים אֲשֶׁר־לוֹ עַל־עָרֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּדְּ אֶת־עֵינָיו וְאֶת־דָּן וְאֵת אָבֶל בֵּית־מַעֲכָה וְאֵת
 כָּל־כְּבוֹרוֹת עַל כָּל־אֶרֶץ נַפְתָּלִי: 21 וַיְהִי כִשְׁמַע בַּעֲשָׂא וַיַּחֲלֵל מִבְּנוֹת אֶת־הָרְמָה וַיֵּשֶׁב
 בְּתַרְצָה: 22 וְהַמֶּלֶךְ אָסָא הִשְׁמִיעַ אֶת־כָּל־יְהוּדָה אֵין נָקִי וַיִּשְׁאוּ אֶת־אֲבָנֵי הָרְמָה
 וְאֶת־עֲצֵיהָ אֲשֶׁר בָּנָה בַּעֲשָׂא וַיִּבְנוּ בָּם הַמֶּלֶךְ אָסָא אֶת־גִּבְעֵה בִּנְיָמִן וְאֶת־הַמִּצְפָּה: 23 וַיִּתֵּר
 כָּל־דִּבְרֵי־אָסָא וְכָל־גְּבוּרָתוֹ וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהָעָרִים אֲשֶׁר בָּנָה הִלְאֵהֶם כַּחוֹבִים
 עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה רַק לֵעֵת זָקְנָתוֹ חָלָה אֶת־רַגְלָיו: 24 וַיִּשְׁכַּב אָסָא
 עַם־אֲבָתָיו וַיִּקְבֹּר עַם־אֲבָתָיו בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמָּלֶךְ יְהוֹשָׁפָט בֶּן־תַּחֲתִי: פ 25 וְנָדָב
 בֶּן־יִרְבֵּעַם מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמָּלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁנַתִּים: 26
 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּלְךְ בְּדֶרֶךְ אָבִיו וּבַחֲטָאוֹתָיו אֲשֶׁר הִחֲטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל: 27 וַיִּקְשֹׁר
 עָלָיו בַּעֲשָׂא בִן־אֲחִיהָ לְבִית יִשְׁשָׁכָר וַיַּכּוּהוּ בַּעֲשָׂא בְּנִבְחוֹן אֲשֶׁר לְפִלְשֶׁתִים וְנָדָב
 וְכָל־יִשְׂרָאֵל צָרִים עַל־גִּבְחוֹן: 28 וַיִּמָּתוּהוּ בַּעֲשָׂא בִּשְׁנַת שָׁלֹשׁ לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמָּלֶךְ
 תַּחֲתִי: 29 וַיְהִי כַּמְּלֹכוֹ הִכָּה אֶת־כָּל־בֵּית יִרְבֵּעַם לֹא־הָשִׁיֹּר כָּל־נִשְׁמָה לִירְבֵּעַם
 עַד־הַשְּׁמָדוֹ כְּדָבָר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בִּידֵּעֲבָדוֹ אֲחִיהָ הַשִּׁילִנִי: 30 עַל־חַטָּאוֹת יִרְבֵּעַם אֲשֶׁר
 חָטָא וְאֲשֶׁר הִחֲטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל כַּכֶּסֶף אֲשֶׁר הִכְעִיס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: 31 וַיִּתֵּר
 דְּבָרֵי נָדָב וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הִלְאֵהֶם כַּחוֹבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: 32
 וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין אָסָא וּבֵין בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל כָּל־יְמֵיהֶם: פ 33 בִּשְׁנַת שָׁלֹשׁ לְאָסָא
 מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ בַּעֲשָׂא בִן־אֲחִיהָ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּתַרְצָה עָשָׂרִים וָאַרְבַּע שָׁנָה: 34 וַיַּעַשׂ
 הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּלְךְ בְּדֶרֶךְ יִרְבֵּעַם וּבַחֲטָאוֹתָיו אֲשֶׁר הִחֲטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל: ס 16 וַיְהִי
 דְּבַר־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם בֶּן־חֲנָנִי עַל־בַּעֲשָׂא לֵאמֹר: 2 יֵעַן אֲשֶׁר הִרְמִיתִיךָ מִן־הָעֶפֶר וְאֶתְּנֶה
 נִגִּיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְתִלְךָ בְּדֶרֶךְ יִרְבֵּעַם וְתַחֲטֹא אֶת־עַמִּי יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיסֵנִי בַּחֲטָאוֹתִים: 3
 הֲנִי מִבְּעִיר אַחֲרֵי בַעֲשָׂא וְאַחֲרֵי בִיתוֹ וְנִתְתִּי אֶת־בִּיתְךָ כְּבֵית יִרְבֵּעַם בֶּן־נִבְטָה: 4 הַמָּת
 לְבַעֲשָׂא בְּעִיר יֹאכָלוּ הַכְּלָבִים וְהַמָּת לוֹ בַּשָּׂדֶה יֹאכְלוּ עוֹף הַשָּׁמַיִם: 5 וַיִּתֵּר דְּבָרֵי בַּעֲשָׂא
 וְאֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ הִלְאֵהֶם כַּחוֹבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: 6 וַיִּשְׁכַּב
 בַּעֲשָׂא עַם־אֲבָתָיו וַיִּקְבֹּר בְּתַרְצָה וַיִּמָּלֶךְ אֵלָה בֶּן־תַּחֲתִי: 7 וְגַם בִּידֵּי־הוּא בֶּן־חֲנָנִי הִנְבִּיא
 דְּבַר־יְהוָה וְהָיָה אֵל־בַּעֲשָׂא וְאֵל־בִּיתוֹ וְעַל כָּל־הָרָעָהוּ אֲשֶׁר־עָשָׂהוּ בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ
 בַּמַּעֲשֵׂה יָדָיו לְהוֹיֹת כְּבֵית יִרְבֵּעַם וְעַל אֲשֶׁר־הִכָּה אֹתוֹ: פ 8 בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וָשֵׁשׁ שָׁנָה
 לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ אֵלָה בֶּן־בַּעֲשָׂא עַל־יִשְׂרָאֵל בְּתַרְצָה שְׁנַתִּים: 9 וַיִּקְשֹׁר עָלָיו
 עֲבָדוֹ זִמְרִי שֶׁר מִחֲצִית הָרֶקֶב וְהוּא בְּתַרְצָה שְׁתֵּה שְׁכוֹר בֵּית אֲרֻצָּא אֲשֶׁר עַל־הַבֵּית
 בְּתַרְצָה: 10 וַיָּבֵא זִמְרִי וַיַּכּוּהוּ וַיִּמָּתוּהוּ בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וָשֵׁבַע לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמָּלֶךְ
 תַּחֲתִי: 11 וַיְהִי כַּמְּלֹכוֹ כִּשְׁכָּתוֹ עַל־כִּסְאוֹ הִכָּה אֶת־כָּל־בֵּית בַּעֲשָׂא לֹא־הָשִׁיֹּר לוֹ מִשְׁתֵּין
 בְּקִיר וְנֹאֲלָיו וְרַעְהוּ: 12 וַיִּשְׁמַד זִמְרִי אֶת כָּל־בֵּית בַּעֲשָׂא כְּדָבָר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר
 אֶל־בַּעֲשָׂא בִידֵּי הוּא הִנְבִּיא: 13 אֵל כָּל־חַטָּאוֹת בַּעֲשָׂא וְחַטָּאוֹת אֵלָה בֶּן־אֲשֶׁר חָטָא
 וְאֲשֶׁר הִחֲטִיאוֹ אֶת־יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַבְלִיָּהֶם: 14 וַיִּתֵּר דְּבָרֵי
 אֵלָה וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הִלְאֵהֶם כַּחוֹבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: פ 15
 בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וָשֵׁבַע שָׁנָה לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ זִמְרִי שִׁבְעַת יָמִים בְּתַרְצָה וְהָעָם חָנִים
 עַל־גִּבְחוֹן אֲשֶׁר לְפִלְשֶׁתִים: 16 וַיֵּשׁ מֵעַ הָעָם הַחָנִים לְאֹמֶר קֶשֶׁר זִמְרִי וְגַם הִכָּה אֶת־הַמֶּלֶךְ
 וַיִּמְלֹכוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶת־עַמְּרִי שִׁרְצָבָא עַל־יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא בְּמַחְנֶה: 17 וַיַּעַל עַמְּרִי
 וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִגִּבְחוֹן וַיִּצְרוּ עַל־תַּרְצָה: 18 וַיְהִי כִרְאוֹת זִמְרִי כִּי־נִלְכְּדָה הָעִיר וַיָּבֵא
 אֶל־אֲרָמוֹן בֵּית־הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׂרֹף עָלָיו אֶת־בֵּית־מֶלֶךְ כַּאֲשֶׁר וַיִּמָּת: 19 עַל־חַטָּאוֹתָיו (וְחַטָּאוֹתָיו)
 אֲשֶׁר חָטָא לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ יִרְבֵּעַם וּבַחֲטָאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה לְהַחֲטִיא
 אֶת־יִשְׂרָאֵל: 20 וַיִּתֵּר דְּבָרֵי זִמְרִי וְקִשְׁרוֹ אֲשֶׁר קֶשֶׁר הִלְאֵהֶם כַּחוֹבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי
 הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: פ 21 אֵז יַחֲלַק הָעָם יִשְׂרָאֵל לַחֲצֵי חֲצֵי הָעָם הָיָה אַחֲרֵי תִבְנִי
 בֶּן־יִנִּית לְהַמְלִיכוֹ וְהַחֲצֵי אַחֲרֵי עַמְּרִי: 22 וַיַּחֲזֹק הָעָם אֲשֶׁר אַחֲרֵי עַמְּרִי אֶת־הָעָם אֲשֶׁר
 אַחֲרֵי תִבְנִי בֶּן־יִנִּית וַיָּמָת תִּבְנִי וַיִּמָּלֶךְ עַמְּרִי: פ 23 בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וָאַחַת שָׁנָה לְאָסָא מֶלֶךְ
 יְהוּדָה מֶלֶךְ עַמְּרִי עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּתַרְצָה מֶלֶךְ שְׁש־עָשָׂרִים: 24 וַיָּקֶן
 אֶת־הָהָר שְׁמֵרוֹן מֵאֵת שֹׁמֵר בְּכַפְּרִים כֶּסֶף וַיִּבְנוּ אֶת־הָהָר וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם הָעִיר אֲשֶׁר בָּנָה
 עַל שֵׁם־שֹׁמֵר אֹדְנִי הָהָר שְׁמֵרוֹן: 25 וַיַּעֲשֵׂה עַמְּרִי הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיָּרַע מִכָּל אֲשֶׁר לִפְנָיו: 26
 וַיִּלְךְ בְּכָל־דֶּרֶךְ יִרְבֵּעַם בֶּן־נִבְטָה (וּבַחֲטָאוֹתָיו) אֲשֶׁר הִחֲטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל

I Kings

להכעיס את־יהוה אלהי ישראל בהבליהם: 27 ויתר דברי עמרי אשר עשה וגבורתו אשר עשה הלא־הם כחובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 28 ושכב עמרי עם־אבתיו ויקבר בשמרון וימלך אחאב בנו תחתיו: פ 29 ואחאב בר־עמרי מלך על־ישראל בשנת של שים ושמונה שנה לאסא מלך יהודה וימלך אחאב בר־עמרי על־ישראל בשמרון עשרים ושנים שנה: 30 ויעש אחאב בר־עמרי הרע בעיני יהוה מכל אשר לפניו: 31 ויהי הנקל לכתו בחטאות וירבעם בר־נבט ויחא אשה את־איובל בת־אחבעל מלך צידונים וילך ויעבד את־הבעל וישתחו לו: 32 ויקם מזבח לבעל בית הבעל אשר בנה בשמרון: 33 ויעש אחאב את־האשרה ויוסף אחאב לעשות להכעיס את־יהוה אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו: 34 בי מיו בנה חיאל בית האלי את־יריחה באבירם בחרו־סדה (ובשגוב) צעירו הציב דלחיה כדבר יהוה אשר דבר ביד יהושע בר־נון:

ס 17 ויאמר אליהו החשבי מתשבי גלעד אל־אחאב ח־יהוה אלהי ישראל אשר עמדתו לפניו א־יהיה השנים האלה של ומטר כי א־לפי דברי: ס 2 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: 3 לך מזה ופנית לך קרמה ונסתרת בגחל כרית אשר על־פני הירדן: 4 והנה מהגחל תשתה ואת־הערבים צייתי לכלכלך שם: 5 וילך ויעש כדבר יהוה וילך וישב בגחל כרית אשר על־פני הירדן: 6 והערבים מביאים לו לחם ובשר בבקר ולחם ובשר בערב ומן־הגחל ישתה: 7 ויהי מקץ ימים ויבש הגחל כי לא־היה גשם בארץ: ס 8 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: 9 קום לך צרפתה אשר לצידון וישבת שם הנה צייתי שם אשה אלמנה לכלכלך: 10 ויקסו וילך צרפתה ובא אל־פתח העיר והנה־שם אשה אלמנה מקששת עצים ויקרא אליה ויאמר קחי־נא לי מעט־מים ככלי ואשתה: 11 ותלך לקחת ויק רא אליה ויאמר לקחי־נא לי פת־לחם בירך: 12 ותאמר ח־יהוה אלהיך א־ישל לי מעונ כי א־סמלא כד־קמח בכר ומעט־שמן בצפתה והנני מקששת שנים עצים ובאתי ונעשיתיו לי ולבני ואכלנוהו ומתנו: 13 ויאמר א־ליה אליהו א־לתיראי באי עשי כדברך אך עש־לי משם ענה קט נה בראשנה והוצאת לי וְלָךְ ולבנך תעשי באחרנה: ס 14 כי כה א־מר יהוה אלהי ישראל כד־הקמח לא תכלה וצפתה השמן לא תחסר עד יום (תתן) [תתן]־יהוה גשם על־פני האדמה: 15 ותלך ותעשה כדבר אליהו ותאכל (הוא־יהיא) [היא] [נהוא] וביתה ימים: 16 כד־הקמח לא תכלה וצפתה השמן לא תחסר כדבר יהוה אשר דבר ביד אליהו: פ 17 ויהי אחר הדברים האלה חלה בן־האשה בעלת הבית ויהי חליו חזק מאד עד אשר לא־ניתרדו נשמה: 18 ותאמר אל־אליהו מה־לי וְלָךְ איש הא־לים באת אלי להזכיר את־עוני ולהמית את־בני: 19 ויאמר אליה תני־לי את־בנך ויקחתו מחיקה ויעלהו אל־העליה אשר־הוא יושב שם וישכבנהו על־משת: 20 ויקרא אל־יהוה ויאמר יהוה אליה הנם על־האלמנה אשר־אני מתגורר עמה הרעות להמית את־בנה: 21 ויהי דד על־הילד שלש פעמים ויקרא אליהו ויאמר יהוה אליה תשב נא נפש־הילד הזה על־קרבו: 22 וישמע יהוה בקול אליהו ותשב נפש־הילד על־קרבו ויהי: 23 ויקח אליהו את־הילד וירדהו מן־העליה הביתה וניתנהו לאמו ויאמר אליהו ראי חי בנך: 24 ותאמר האשה אל־אליהו עתה זה ידעתי כי איש

אלהים אתה ודבר־יהוה בפיך אמת: פ 18 ויהי ימים רבים ודבר־יהוה ה' אל־אליהו בשנה השלישית לאמר לך הראה אל־אחאב ואחנה מטר על־פני האדמה: 2 וילך אליהו להראות אל־אחאב והרעב חזק בשמרון: 3 ויקרא אחאב אל־עבדיו אשר על־הבית ועבדיו הנה נרא את־יהוה מאד: 4 ויהי בהכרית איובל את נביאי יהוה ויקח עבדיו מאה נבאים ויחבי א־ם חמשים איש במערה וכלכלם לחם ימים: 5 ויאמר אחאב אל־עבדיו לך בארץ אל־כ־ל־מעוני המים ואל כ־ל־הנחלים אוליו נמצא חציר ונחיה סוס ופרד ולוא נכרית מהבהמה: 6 ויחלקו להם את־הארץ לעבר־בה אחאב הלך בדרך אחד לבדו וברך־אחד לברד: 7 ויהי עבדיו בדרך והנה אליהו לקראתו ויכרהו ויפל על־פניו ויאמר האתה זה אדני אליהו: 8 ויאמר לו אני לך א־מור לאדניך הנה אליהו: 9 ויאמר מה חשאתי כ־ראתה נתן את־עבדך ביד־אחאב להמיתני: 10 חיו יהוה אליהו א־יש־גוי וממלכה אשר לא־שלח אדני שם לבקשך ואמרו א־ן והש ביע את־הממלכה ואת־הגוי כי לא ימצאכה: 11 ועתה אתה א־מר לך א־מר לאדניך הנה אליהו: 12 והנה אני א־לך מאתך ורוח יהוה וישאף על אשר לא־אדע ובאתי להגיד לאחאב ולא ימצאך והרגני ועבדך נרא את־יהוה מנערי:

13 הלא־הגד לאדני את אשר־עשיתי בהרג איובל את נביאי יהוה ואחבא מנביאי יהוה מאה איש חמשים חמשים איש במערה ואכלכלם לחם ומים: 14 ועתה אתה אמר לך א מר לאדוניך הנה אליהו והרגני: 15 ויאמר אליהו חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי היום אראה אליו: 16 וילך עבדיוהו לקראת אחבא ויגדלו וילך אחבא לקראת אליהו: 17 ויהי כראות אחבא את־אליהו ויאמר אחבא אליו האתה זה עבר ישראל: 18 ויאמר לא עכתי את־ישראל כי אסאתה ובית אביך בעזבכם את־מצות יהוה ותלך אחרי הבעלים: 19 ועתה שלח קבץ אלי את־כל־ישראל אל־הר הכרמל ואת־נביאי הבעל ארבע מאות וחמשים ונבי אי האשרה ארבע מאות אכלי שלחן איובל: 20 וישלח אחבא בכל־בני ישראל ויבקץ את־הנביאים אל־הר הכרמל: 21 ויגש אליהו אל־כל־העם ויאמר עד־מתי אתם פסחים על־שתי הסעפים אס־יהוה האלהים לכו אחרי ואס־הבעל לכו אחרי ולא־ענו העם אתו דבר: 22 ויאמר אליהו אל־העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדי ונביאי הבעל ארבע־מאות וחמשים איש: 23 ויתגדלו שנים פרים ויבחרו להם הִפּר האֶחָד ויתחוו וישימו על־העצים ואש לא תשימו ואני אעשה ואת־הִפּר האֶחָד ונתתי על־העצים ואש לא אשים: 24 וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשם־יהוה והיה האלהים אשר־יענה כאש הוא האלהים ויען כל־העם ויאמרו טוב הִדְבַּר: 25 ויאמר אליהו לנביאי הבעל בחרו לכם הִפּר האֶחָד ועשו ראשנה כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש לא תשימו: 26 ויִקְחוּ את־הִפּר אשר־נתן להם ויעשו ויקראו בשם־הבעל מהבקר ועד־הצהרים לאמר הבעל ענו ואין קול ואין ענה ויפסחו על־המזבח אשר עשה: 27 ויהי בצהרים ויהי חל בהם אליהו ויאמר קראו בקול־גדול כי־אלהים הוא כי שׁוּחַ וכִישִׁינַן לוֹ וכִידְרֹךְ לוֹ אוֹלֵי יֶשֶׁן הוא ויִקְצֵן: 28 ויקראו בקול גדול ויתגדלו כמשפטם בחרבות וברמחים עד־שִׁפְךָ דָּם עליהם: 29 ויהי כעבר הצהרים ויתגבאו עד לעלות המנחה ואין־קול ואין־ענה ואין קשב: 30 ויאמר אליהו לכל־העם נשו אלי ויעשו כל־העם אליו וירפא את־מזבח יהוה ההוא: 31 ויִקַּח אליהו שתי עשרה אבנים כמספר שבטי בני־יעקב אשר הָיָה דְבַר־יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמוך: 32 ויבנה את־האבן גִּם מִזְבֵּחַ בשם יהוה ויעש תעלה בבית סתים וזרע סביב למִזְבֵּחַ: 33 ויער רך את־העצים וינתח את־הִפּר וישם על־העצים: 34 ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על־התעלה ועל־העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלשו: 35 וילכו המים סביב למִזְבֵּחַ וגם את־התעלה מלא־מים: 36 ויהיו בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום ידע כי־אתה אלהים בישראל ואני עבדך (ובדברך) עשיתי את כל־הדברים האלה: 37 ענני יהוה ענני וידעו העם הזה כי־אתה יהוה האלהים ואתה הסבת את־לִבְךָ אחרנית: 38 ותפל אש־יהוה ותאכל את־התעלה ואת־העצים ואת־האבנים ואת־העֵפֶר ואת־המים אשר־בתעלה לחכה: 39 וירא כל־העם ויפלו על־פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים: 40 ויאמר אליהו להם תפשו את־נביאי הבעל איש אל־ימלט מהם ויתפשטו ויורדם אליהו אל־נחל קישון וישחטם שם: 41 ויאמר אליהו לאחבא עלה אכל ושתה כי־קול המון הגשם: 42 ויעלה אחבא לאכל ולשתות ואלהיו עלה אל־ראש הכרמל ויגהר ארצה וישם פניו בין (ברכו) [ברכיו]: 43 ויאמר אל־נערו עלה־נא הבט דרך־ים ויעל ויבט ויאמר אין מאומה ויאמר שב שבע פעמים: 44 ויהי בשבעית ויאמר הנה־עב קט נה כפך־איש עלה מים ויאמר עלה אמר אל־אחבא אסר ורד ולא יעצבך הגשם: 45 ויהיו ערפה וערפה והשמים התקדרו עבים ורוח יהי גשם גדול וירפב אחבא וילך וירעאלה: 46 וירדוהו היתה אל־אליהו וישנם מתניו וירץ לפני אחבא ער־באכה וירעאלה: 19 ויגד אחבא לאיובל את כל־אשר עשה אליהו ואת כל־אשר הרג את־כל־הנביאים בחרב: 2 ותשלח איובל מלאך אל־אליהו לאמר כה־עשון אלהים וכה יוספון כי־קצת מחר אשים את־נפשי בפנפך אחד מהם: 3 וירא ויִקַּם וילך אל־נפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה וינח את־נערו שם: 4 והוא־הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רחם (אחת) [אחד] וישאל את־נפשו למות ויאמרו רב עתה יהוה קח נפשי כי־לא־טוב אנכי מאבתי: 5 וישכב וישן תחת רחם אחד והנה־זה מלאך נגע בו ויאמר לו קום אכול: 6 ויבט והנה מראשתיו עת רצפים וצפחת מים ויאכל וישת וישב וישכב: 7 וישב מלאך יהוה וישנת ויגע־בו ויאמר קום אכל כי רב מזון הדרך: 8 וגם ויאכל וישתה וילך בבחו האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים לילה עד הר

I Kings

האלהים חרב: 9 ויבאשם אל־המערה וילן שם והנה דברי־יהוה אליו ויאמר לו מה־לך פה אליהו: 10 ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כיעזבו בריחך בני ישראל את־מזבח־ך הָרִסוּ ואת־נביאי־ך הרגו בחרב ואחר אני לבדי ויבקשו את־נפשי לקחתה: 11 ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברות יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש יהוה: 12 ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה: 13 ויהיו כשמע אליהו וילט פניו באדמתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה־לך פה אליהו: 14 ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כיעזבו בריחך בני ישראל את־מזבח־ך הָרִסוּ ואת־נביאי־ך הרגו בחרב ואחר אני לבדי ויבקשו את־נפשי לקחתה: ס 15 ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרךך מדברך דמשק ובאת ומשחת את־חזאל למלך על־אדם: 16 ואת יהוא בן־נמשי תמשח למלך על־ישראל ואת־אלישע בן־שפט מאכל מחולה תמשח לנביא תחתיו: 17 והיה הנמלט מחרב חזאל ימית יהוא וחרב יהוא ימית אלישע: 18 והשתאיתי בישראל שבעת אלפים כל־הברכים אשר לא־כרעו לבצל וכל־הפה אשר לא־נשק לו: 19 וילך משם וימצא את־אלישע בן־שפט והוא חרש שנים־עשר צמדים לפניו והוא בשנים העשר ויעברו אליהו אליו וישלך אדמתו אליו: 20 ויעזב את־הבקר וירץ אחריו אליהו ויאמר אשק־נא לאבי ולאמי ואלכה אחריו ויאמר לו לך שוב כי מה־עשיתי לך: 21 וישב מאחריו ויחזק את־צמוד הבקר ויזבחנה ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו וישרתהו: פ 20 ובן־הרד מלך־אדם קבץ את־כל־חילו ושלשים ושנים מלך אתו וסוס ורכב ויעל ויצר על־שמרון וילחם בה: 2 ויש לח מלאכים אל־אחאב מלך־ישראל העירה: 3 ויאמר לו כה אמר בן־הרד כספך וזהבך ליהוה ונשדך ובניך הטובים ליהם: 4 ויען מלך־ישראל ויאמר כדרךך אדני המלך לך אני וכל־אשר־לי: 5 וישבו המלאכים ויאמרו כה־אמר בן־הרד לאמר כִּי־שַׁלַּחְתִּי אֵלֶיךָ לָאֵמֵר כִּסְפְּךָ וזהבְּךָ ונשדְּךָ ובני־ך ונשדְּךָ ויהי כל־מחמד עינך ושימו בידם ולקחו: 7 ויך רא מלך־ישראל לכל־זקני הארץ ויאמר דענא וראו כי רעה זה מבקש כִּי־שַׁלַּח אֵלַי לִנְשִׁי ולבני ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממנו: 8 ויאמרו אליו כל־הזקנים וכל־העם אל־תשמע ולוא תאבה: 9 ויאמר למלאכי בן־הרד אמרו לאדני המלך כל־אשר־שַׁלַּחְתָּ אֶל־עַבְדְּךָ בראשנה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות וילכו המלאכים וישבהו דבר: 10 וישלח אליו בן־הרד ויאמר כה־יעשון לי אלהים וכה יספו אשישפך עפר שמרון לשעלים לכל־העם אשר ברנלי: 11 ויען מלך־ישראל ויאמר דברו אליהלל חנר כמפתח: 12 ויהי כשמע את־הדבר הזה והוא שתה הוא והמלכים בס כות ויאמר אל־עבדיו שימו ושימו על־העיר: 13 והנה נביא אחד נגש אל־אחאב מלך־ישראל ויאמר כה אמר יהוה הראית את כל־הקמון הגדול הזה הנני נתנו בידך היום וידעת כִּי־אני יהוה: 14 ויאמר אחאב במו ויאמר כה־אמר יהוה בנערי שרי המדינות ויאמר מִי־אִסַּר המלחמה ויאמר אתה: 15 ויפקד את־נערי שרי המדינות ויהיו מאתים שנים ושלשים ואחריהם פקד את־כל־העם כל־בני ישראל שבעת אלפים: 16 ויצאו בצוהרים ובן־הרד שתה כשור בס כות הוא והמלכים שלשים־ושנים מלך עזר אתו: 17 ויצאו נערי שרי המדינות בראשנה וישלח בן־הרד ויגידו לו לאמר אנשים יצאו משמרון: 18 ויאמר אסלשלוש ויצאו תפשו חיים ואם למלחמה יצאו חיים תפשו: 19 ואלה יצאו מן־העיר נערי שרי המדינות והחיל אשר אחריהם: 20 ויכו איש איש וינסו אדם וירדפם ישראל וימלט בן־הרד מלך אדם על־סוס ופרשים: 21 ויצא מלך־ישראל ויך את־הסוס ואת־הרכב והכה באדם מכה גדולה: 22 ויגש הנביא אל־מלך־ישראל ויאמר לו לך התחזק ודע וראה את אשר־תעשה כי לחשובת השנה מלך אדם עלה עליך: ס 23 ועבדי מלך־אדם אמרו אליו אל הִי הרים אלהיהם על־כן חזקו ממנו ואולם נלחם אתם במישור אסלא נחזק מהם: 24 ואת־הדבר הזה עשה הסר המלכים איש ממקומו ושים פחות תחתיהם: 25 ואתה תמנה לך חיל כחיל הנפל מאותך וסוס פסוס ורכב כרכב ונלח מה אותם במישור אסלא נחזק מהם וישמע לקלם ויעש כן: פ 26 ויהי לחשובת השנה ויפקד בן־הרד את־אדם ויעל אפקה למלחמה עמי־ישראל: 27 ובני ישראל התפקדו וכלכלו וילכו לקראתם ויחטו בני־ישראל נגדם כשני חשפי עינים ואדם מלאו את־הארץ: 28 ויגש איש האלהים ויאמר אל־מלך־ישראל ויאמר כה־אמר יהוה

יַעַן אֲשֶׁר אָמְרוּ אֲרָם אֵל הִי הָרִים יְהוָה וּלֹא־אֱלֹהֵי עַמִּיקִים הוּא וְנָתַתִּי אֶת־כָּל־הַמִּזְבֵּחַ הַגָּדוֹל הַזֶּה בִּידֶךָ וַיִּדְעָתָם כִּי־אֲנִי יְהוָה: 29 וַיַּחֲנוּ אֵלֶּה נֹכַח אֵלֶּה שְׁבַעַת יָמִים וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי וַתִּקְרַב הַמַּלְחָמָה וַיָּכּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־אֲרָם מֵאֶהֱאֶלֶף רַנְלִי בַיּוֹם אֶחָד: 30 וַיָּנֻסוּ הַנוֹתְרִים אֶפְקָה אֶל־הָעִיר וַתִּפֹּל הַחוֹמָה עַל־עֲשָׂרִים וּשְׁבַעַה אֶלֶף אִישׁ הַנוֹתְרִים וּבְנֵי־הָרָדָר נָס וַיָּבֹא אֶל־הָעִיר חָדָר בַּחֲדָר: ס 31 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו עֲבָדֶיךָ הִנֵּה־נָא שָׁמַעְנוּ כִּי מֶלֶךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֹרֵלִי יָחִיהָ אֶת־נַפְשְׁךָ: 32 וַיַּחֲגְרוּ שָׂקִים בַּמַּתְנִיָּה וַחֲבָלִים בְּרַאשֵׁיהֶם וַיָּבֹאוּ אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ עֲבָדְךָ בֶּן־הָרָדָר אָמַר תַּחֲיֵנָּה נַפְשִׁי וַיֹּאמֶר הַעֲוֹדְנָה חֵי אָחִי הוּא: 33 וְהָאֲנָשִׁים יָנִחְשׁוּ וַיִּמָּהְרוּ וַיַּחֲלֹטוּ הַמִּמֶּנּוּ וַיֹּאמְרוּ אַחֲרָי בֶּן־הָרָדָר וַיֹּאמֶר בָּאוּ קָהָיו וַיֵּצֵא אֵלָיו בֶּן־הָרָדָר וַיַּעֲלֵהוּ עַל־הַמַּרְכָּבָה: 34 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעָרִים אֲשֶׁר־לְקַח־אַבִּי מֵאֵת וַיֵּצֵא אֲשִׁיב וְחוֹצוֹת תִּשֶׁים לָךְ בְּדַמְשֶׁק כַּאֲשֶׁר שָׁם אָבִי בְשִׁמְרוֹן וְאֵין בְּבֵרִית אֲשֶׁלְּךָ וַיִּכְרַתְלוּ בְרִית וַיִּשְׁלַחֻהוּ: ס 35 וְאִישׁ אֶחָד מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים אָמַר אֶל־רַעְיָהוּ בְּדָבָר יְהוָה הֲכִינִי נָא וַיִּמָּאן הָאִישׁ לְהַכְתּוֹ: 36 וַיֹּאמֶר לוֹ יַעַן אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַעַתָּ בְּקוֹל יְהוָה הִנֵּה הוֹלֵךְ הַכִּינִי נָא וְהַכָּה הָאֵרִיָּה וַיִּלָּךְ מֵאַצְלוֹ וַיִּמָּצְאֵהוּ הָאֵרִיָּה וַיַּכֶּה: 37 וַיִּמָּצֵא אִישׁ אֶחָד וַיֹּאמֶר הֲכִינִי נָא וַיַּכּוּהוּ הָאִישׁ הַזֶּה וּפָצָה: 38 וַיִּלָּךְ הַנְּבִיאַ וַיַּעֲמֵד לְמֶלֶךְ עַל־הָרָדָר וַיִּתְחַפֵּשׂ בִּאֶפֶר עַל־עֵינָיו: 39 וַיְהִי הַמֶּלֶךְ עֹבֵר וְהוּא צָעֵק אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר עֲבָדְךָ יֵצֵא בְּקֶרֶב־הַמַּלְחָמָה וְהִנֵּה־אִישׁ סָר וַיְהִי בָּא אֵלָי אִישׁ וַיֹּאמֶר שְׁמֹר אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה אִם־יִפְקֹד יִפְקֹד וְהִיתָה נַפְשְׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ אוֹ כִּכְר־כֶּסֶף תִּשְׁקוֹל: 40 וַיְהִי עֲבָדְךָ עֹשֶׂה הֵנָּה וְהֵנָּה וְהוּא אֵינִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל כִּן מִשְׁפָּטָה אַתָּה חֲרַצְתָּ: 41 וַיִּמָּהְרֶה וַיִּסֹּר אֶת־הָאֶפֶר (מַעַל) (מַעַל) עֵינָיו וַיִּפֹּר אַחֲרָיו מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כִּי מִהֲנֻבָּאִים הוּא: 42 וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה יַעַן שְׁלַחְתָּ אֶת־אִישׁ־חֲרָמִי מִיָּד וְהִיתָה נַפְשְׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ: 43 וַיִּלָּךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל

עַל־בֵּיתוֹ סָר וּזְעַף וַיָּבֹא שְׁמֵרוֹנָה: פ 21 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּרְם הֵנָּה לְנֻבּוֹת הַיִּזְרַעְאֵלִי אֲשֶׁר בִּיזְרַעְאֵל אֲצֵל הַיִּכָּל אַחָב מֶלֶךְ שְׁמֵרוֹן: 2 וַיְדַבֵּר אַחָב אֶל־נֻבּוֹתוֹ לֵאמֹר תִּנְהַלִּי אֶת־כִּרְמֶךָ וַיְהִי־לִי לְגִידֶיךָ כִּי הוּא קְרוֹב אֲצֵל בֵּיתִי וְאַתָּה לָךְ תַּחֲתִיו כִּרְם טוֹב מִמֶּנּוּ אִם טוֹב בְּעֵינֶיךָ אַתָּה־לָךְ כֶּסֶף מַחִיר זֶה: 3 וַיֹּאמֶר נֻבּוֹת אֶל־אַחָב חַ לִּלְחָה לִי מִיְהוָה מַתְחִי אֶת־נִחְלַת אֲבֹתִי לָךְ: 4 וַיָּבֹא אַחָב אֶל־בֵּיתוֹ סָר וּזְעַף עַל־הַדָּבָר אֲשֶׁר־דָּבַר אֵלָיו נֻבּוֹת הַיִּזְרַעְאֵלִי וַיֹּאמֶר לָךְ אֶת־נִחְלַת אֲבֹתִי וַיִּשְׁכַּב עַל־מִטָּתוֹ וַיִּסַּב אֶת־פָּנָיו וּלֹא־אָכַל לֶחֶם: 5 וַתָּבֹא אֵלָיו אִיזֹבֵל אִשְׁתּוֹ וַתְּדַבֵּר אֵלָיו מִיְהוָה רִיחֶךָ סָרָה וְאֵינֶךָ אֲכָל לֶחֶם: 6 וַיְדַבֵּר אֵלֶיהָ כִּי־אָדַבְרָה אֶל־נֻבּוֹת הַיִּזְרַעְאֵלִי וַאֲמַר לוֹ תִנְהַלִּי לִי אֶת־כִּרְמֶךָ בְּכֶסֶף אוֹ אִם־יִפְחֹץ אַתָּה אַתָּה־לָךְ כִּרְם תַּחֲתִיו וַיֹּאמֶר לֹא־אֶתֶּן לָךְ אֶת־כִּרְמִי: 7 וְהָאִשָּׁה אֵלָיו אִיזֹבֵל אִשְׁתּוֹ אַתָּה עָתָה תַעֲשֶׂה מְלוּכָה עַל־יִשְׂרָאֵל קוֹם אֲכַל־לֶחֶם וַיִּשָּׁב לִפְנֵי אֲנִי אֶתֶּן לָךְ אֶת־כִּרְם נֻבּוֹת הַיִּזְרַעְאֵלִי: 8 וַתִּכְתֹּב סִפְרִים בָּשֶׁם אַחָב וַתַּחֲתֶם בַּחֲתוּמוֹ וַתִּשְׁלַח (הַסִּפְרִים) (סִפְרִים) אֶל־הַזִּקְנִים וְאֶל־הַחֲרִים אֲשֶׁר בְּעִירוֹ הַיִּשְׁבִּים אֶת־נֻבּוֹת: 9 וַתִּכְתֹּב בְּסִפְרִים לֹא מֵר קְרָאוֹצִים וְהוֹשִׁיבוּ אֶת־נֻבּוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם: 10 וְהוֹשִׁיבוּ שְׁנַיִם אָנָשִׁים בְּנֵי־בִלְעֵל נְגֹדוֹ וַיַּעֲדוּהוּ לֵאמֹר בְּרַכְתָּ אֱלֹהִים וְנִמְלֹךְ וְהוֹצִיאֵהוּ וְסִקְלָהוּ וַיָּמָת: 11 וַיַּעֲשֶׂה אָנָשִׁי עִירוֹ הַזִּקְנִים וְהַחֲרִים אֲשֶׁר הַיִּשְׁבִּים בְּעִירוֹ כַּאֲשֶׁר שְׁלַחָה אֵלֵיהֶם אִיזֹבֵל כַּאֲשֶׁר כָּתוּב בְּסִפְרִים אֲשֶׁר שְׁלַחָה אֵלֵיהֶם: 12 קְרָאוּ צֹם וְהוֹשִׁיבוּ אֶת־נֻבּוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם: 13 וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הָאָנָשִׁים בְּנֵי־בִלְעֵל וַיִּשְׁבוּ נְגֹדוֹ וַיַּעֲדוּהוּ אָנָשִׁי הַבִּלְעִיל אֶת־נֻבּוֹת נְגֹד הָעָם לֵאמֹר בְּרַךְ נֻבּוֹת אֱלֹהִים וְנִמְלֹךְ וַיִּצְאֵהוּ מִחוּץ לְעִיר וַיִּסְקְלֵהוּ בָּאֲבָנִים וַיָּמָת: 14 וַיִּשְׁלַחוּ אֶל־אִיזֹבֵל לֵאמֹר סִקֵּל נֻבּוֹת וַיָּמָת: 15 וַיְהִי כַּשֶּׁמֶעַ אִיזֹבֵל כִּי־סִקֵּל נֻבּוֹת וַיָּמָת וְהָאִשָּׁה אִיזֹבֵל אֶל־אַחָב קוֹם רֵשׁ אֶת־כִּרְם נֻבּוֹת הַיִּזְרַעְאֵלִי אֲשֶׁר מֵאֵן לַחֲתֹלְךָ בְּכֶסֶף כִּי אֵין נֻבּוֹת חֵי כִּרְמֹת: 16 וַיְהִי כַּשֶּׁמֶעַ אַחָב כִּי מָת נֻבּוֹת וַיָּקָם אַחָב לְרֹדֶת אֶל־כִּרְם נֻבּוֹת הַיִּזְרַעְאֵלִי לְרִשְׁתּוֹ: ס 17 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־אֵלֵיהֶם הַתִּשְׁבִּי לֵאמֹר: 18 קוֹם רֹד לְקִרְיַת אַחָב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּשִׁמְרוֹן הֵנָּה בְּכֶרֶם נֻבּוֹת אֲשֶׁר־רִידָה שָׁם לְרִשְׁתּוֹ: 19 וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה הַרְצַחְתָּ וְנִסְיַשְׁתָּ וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לָקַחְתָּ הַכִּלְבִּים אֶת־דָּם נֻבּוֹת וְלָקוּ הַכִּלְבִּים אֶת־דָּמָךָ נִסְאֲתָה: 20 וַיֹּאמֶר אַחָב אֶל־אֵלֵיהֶם הַמִּצְאָתִי אֵיבִי וַיֹּאמֶר מִצְאָתִי יַעַן הַתִּמְכָּרְךָ לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה: 21 הִנְנִי (מִכִּי) (מִכִּי) אֵלֶיךָ רָעָה וּבַעֲרָתִי אַחֲרָי וְהִכְרַתִּי לַאֲחָב מִשְׁתִּין בְּקִיר וְעֶצֶר וְעֹזֹב בְּיִשְׂרָאֵל: 22 וְנָתַתִּי אֶת־בֵּיתְךָ כְּבֵית וְרִבְעָם בְּרִנְבֶט וּכְבֵית בְּעֶשֶׂא בֶן־אַחִיהָ אֶל־הַפֶּעַס אֲשֶׁר הִכְעֵסְתָּ וַתַּחֲטֵא אֶת־יִשְׂרָאֵל: 23 וְנִסְאֲ לֵאִיזֹבֵל דְּבַר יְהוָה

I Kings

לא מור הפלבים יאכלו את־איובל בחל וזרעאל: 24 חמת לאחאב בעיר יאכלו הפלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים: 25 רק לא־היה כאחאב אשר התמכר לעשות הרע בעיני יהוה אשר־הסמך אתו איובל אשתו: 26 ויתעב מאד ללכת אחרי הגללים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: ס 27 ויהי כשמע אחאב את־הדברים האלה ויקרע בגדיו וישמשק על־בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך אט: ס 28 ויהי דבר־יהוה אל־אליהו החשבי לאמור: 29 הראית כִּי־נכנע אחאב מלפני יען כִּי־נכנע מפני לא־[אבי] הרעה בימי בני אביא הרעה על־ביתו: 22 וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל: פ 2 ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך־יהודה אל־מלך ישראל: 3 ויאמר מלך־ישראל אל־עבדיו הירעתם כִּי־לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים מקחת אתה מיד מלך ארם: 4 ויאמר אל־יהושפט החלף אתי למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט אל־מלך ישראל כמוני כמוך כעמי כעמך כססי כססיד: 5 ויאמר יהושפט אל־מלך ישראל דרשנא כיום את־דבר יהוה: 6 ויקבץ מלך־ישראל את־הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם האלף על־רמת גלעד למלחמה אם־אחדל ויאמרו עלה ונתן אדני ביד המלך: 7 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאותו: 8 ויאמר מלך־ישראל אל־יהושפט עוד איש־אחד לדרש את־יהוה מאתו ואני שנאתיו כי לא־יתנבא עלי טוב כי אסדע מיכיהו בְּיִמְלָה ויאמר יהושפט אל־יאמר המלך בן: 9 ויקרא מלך ישראל אל־סרים אחד ויאמר מהרה מיכיהו בְּיִמְלָה: 10 ומלך ישראל ויהושפט מלך־יהודה ישיבים איש על־כסאו מלכשים בגדים בנרן פתח שער שמרון וכל־הנביאים מתנבאים לפניהם: 11 ויעש לו צדקיה בן־כנענה קרני ברזל ויאמר כה־אמר יהוה באלה תננח את־ארם עד־פלחם: 12 וכל־הנביאים נבאים בן לאמר ע לה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך: 13 והמלך אשר־הלך לקרא מיכיהו דבר אליו לאמר הנה־נא דברי הנביאים פה־אחד טוב אל־המלך וירנא [דבריו] ונדבך כדבר אחד מהם ודברת טוב: 14 ויאמר מיכיהו חייהוה כי את־אשר יאמר יהוה אלי אתו אדבר: 15 ויבוא אל־המלך ויאמר המלך אליו מיכיהו הנלך אל־רמת גלעד למלחמה אם־נחדל ויאמר אליו עלה והצלח ונתן יהוה ביד המלך: 16 ויאמר אליו המלך עד־כמה פעמים אני משבעך אשר לא־תדבר אלי רק־אמת בשם יהוה: 17 ויאמר ר איתי את־כל־ישראל נפצים אל־ההרים כצאן אשר אין־להם רעה ויאמר יהוה לא־אוינים לאלה ישוּבוּ איש־לבתו בשלום: 18 ויאמר מלך־ישראל אל־יהושפט הלא אמתני אליך לוא־יתנבא עלי טוב כי אסדע: 19 ויאמר לכן שמע דבר־יהוה ראיתי את־יהוה ישב על־כסאו וכל־צבא השמים עמד עליו מימיו ומשמאלו: 20 ויאמר יהוה מי יפתה את־אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה בכה וזה אמר בכה: 21 ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה: 22 ויאמר אצא ויהייתי רוח שקר בפי כל־נביאי ויאמר תפתה ונס־תוכל צא ועשה־כן: 23 ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל־נביאיו אלה ויהוה דבר עליך רעה: 24 ויעש צדקיהו בן־כנענה ויכח את־מיכיהו על־הלחי ויאמר איהו עבר רוח־יהוה מאתי לדבר אותך: 25 ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבא חדר בחדר להחכה: 26 ויאמר מלך ישראל קח את־מיכיהו והשיבוהו אל־אמן שר־העיר ואל־יואש בן־המלך: 27 ואמרת כה אמר המלך שימו אתזה בית הפלא והאכילהו לחם לחץ וגמים לחץ עד בא בשלום: 28 ויאמר מיכיהו אשוב תשוב בשלום לא־דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם: 29 ויעל מלך־ישראל ויהושפט מלך־יהודה רמת גלעד: 30 ויאמר מלך ישראל אל־יהושפט התחפש ובא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבוא במלחמה: 31 ומלך ארם צנה את־שרי הרכב אשר־לו שלשים ושנים לאמר לא תלחמו את־קטן ואת־גדול כי אסאת־מלך ישראל לבדו: 32 ויהי כראות שרי הרכב את־יהושפט ומה אמרו אך מלך־ישראל הוא ויסרו עליו להלחם ויועץ יהושפט: 33 ויהי כראות שרי הרכב כִּי־לא־מלך ישראל הוא וישבו מאחוריו: 34 ואיש משך בקשת לחמו ויכח את־מלך ישראל בין הדקקים ובין השרין ויאמר לרכבו הפך ידך והוציאני מן־המחנה כי החליתי: 35 ותע לה המלחמה ביום ההוא והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארם וימת בערב ויוצק דם־המסכה אל־חיק הרכב: 36 ויעבר הנה במחנה כבא השמש לאמר איש אל־עירו ואיש אל־אצו: 37 וימת המלך ויבוא שמרון ויקברו את־המלך בשמרון: 38 וישטף את־הרכב על ברכת שמרון וילקו הפלבים את־דמו

והזנות רחצו כדבר יהוה אשר דבר: 39 ויתר דברי אחאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל הערים אשר בנה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 40 וישכב אחאב עם אבתיו וימלך אחזיהו בנו תחתיו: פ 41 ויהושפט בן-אסא מלך על יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל: 42 יהושפט בן-שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת-שלחי: 43 וילך בכל-דרך אסא אביו לא-סר ממנו לעשות הישר בעיני יהוה: 44 אך הבמות לא-סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: 45 וישלם יהושפט עם מלך ישראל: 46 ויתר דברי יהושפט וגבורתו אשר עשה ואשר נלחם הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 47 ויתר הקדש אשר נשאר בימי אסא אביו בער מן הארץ: 48 ומלך אין באדום נצב מלך: 49 יהושפט (עשר) [עשה] אגיות תרשים ללכת אופירה לזהב ולא הלך כי- (נשברה) [נשברו] אגיות בעציון גבר: 50 אז אמר אחזיהו בן-אחאב אל-יהושפט ולכו עבדי עם עבדיך באגיות ולא אבה יהושפט: 51 וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהורם בנו תחתיו: ס 52 אחזיהו בן-אחאב מלך על-ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך על-ישראל שנתים: 53 ויעש הרע בעיני יהוה וילך ב דרך אביו ובדרך אמו ובדרך ירבעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל: 54 ויעבד את-הבעל וישתחוה לו ויכעס את-יהוה אלהי ישראל ככל אשר עשה אביו:

II Kings

1 ויפֿשע מִזֶּבֶךְ בִּישְׂרָאֵל אַחֲרֵי מוֹת אַחָאב׃ **2** וַיִּפֹּל אַחֲזִיָּה בְּעַד הַשִּׁבְלָה בַּעֲלִיתּוֹ
אֲשֶׁר בְּשִׁמְרוֹן וַיַּחַל וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם לֵכּוּ דַרְשׁוּ בְּכַעַל זָבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן
אִם־אֲחִיָּה מַחְלִי זֶה׃ **3** ס וּמַלְאָךְ יְהוָה דִּבֶּר אֶל־אֱלִיָּה הַתִּשְׁבִּי קוֹם עֲלֵה לְקִרְיַת מַלְאָכֵי
מֶלֶךְ־שִׁמְרוֹן וְדַבֵּר אֲלֵהֶם הַמֶּלֶךְ לִי אִין־אֱלֹהִים בִּישְׂרָאֵל אַתֶּם הַלֹּכִים לְדַרְשׁ בְּכַעַל זָבוּב
אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן׃ **4** וּלְכֹן כֹּה־אָמַר יְהוָה הַמָּטָה אֲשֶׁר־עָלִיתָ שָׁם לֹא־תֵרָד מִמָּנָה כִּי מוֹת תָּמוּת
וַיִּלָּךְ אֱלִיָּה׃ **5** וַיָּשׁוּבוּ הַמַּלְאָכִים אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם מַה־זֶּה שִׁבְתֶּם׃ **6** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁוֹ
עָלָה לְקִרְיַתָּנוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָינוּ לֵכּוּ שׁוּבוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־שָׁלַח אַתֶּכֶם וְדַבַּרְתֶּם אֵלָיו כֹּה
אָמַר יְהוָה הַמֶּלֶךְ לִי אִין־אֱלֹהִים בִּישְׂרָאֵל אַתָּה שָׁלַח לְדַרְשׁ בְּכַעַל זָבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן לָכֵן
הַמָּטָה אֲשֶׁר־עָלִיתָ שָׁם לֹא־תֵרָד מִמָּנָה כִּי־מוֹת תָּמוּת׃ **7** וַיִּדְבֹּר אֱלֹהִים מִה מִשְׁפַּט הָאִישׁ
אֲשֶׁר עָלָה לְקִרְיַתְכֶם וַיִּדְבֹּר אֲלֵיכֶם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ **8** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ בְּעַל שַׁעַר
וְאֲזֹר עוֹר אֲזֹר בִּמְתָנִי וַיֹּאמְרוּ אֱלִיָּה הַתִּשְׁבִּי הוּא׃ **9** וַיִּשְׁלַח אֵלָיו שְׂרַחֲמָשָׁיו וַחֲמָשִׁיו
וַיַּעַל אֵלָיו וְהֵנָּה יֹשֵׁב עַל־רֹאשׁ הָהָר וַיִּדְבֹּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים הַמֶּלֶךְ דִּבֶּר רִדָּה׃
10 וַיַּעֲנֶה אֱלִיָּהוּ וַיִּדְבֹּר אֶל־שְׂרַחֲמָשָׁיו וְאִם־אִישׁ אֱלֹהִים אֲנִי תֵרָד אֲשֶׁר מִן־הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל
אֶתְךָ וְאֶת־חֲמָשֶׁיךָ וְתֵרָד אֲשֶׁר מִן־הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֹתוֹ וְאֶת־חֲמָשָׁיו׃ **11** וַיֵּשֶׁב וַיִּשְׁלַח אֵלָיו
שְׂרַחֲמָשָׁיו אַחֲרֵי וַחֲמָשָׁיו וַיַּעַן וַיִּדְבֹּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים כֹּה־אָמַר הַמֶּלֶךְ מַה־רָּדָה׃
12 וַיַּעַן אֱלִיָּה וַיִּדְבֹּר אֲלֵיהֶם אִם־אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲנִי תֵרָד אֲשֶׁר מִן־הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֶתְךָ
וְאֶת־חֲמָשֶׁיךָ וְתֵרָד אֲשֶׁר־אֱלֹהִים מִן־הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֹתוֹ וְאֶת־חֲמָשָׁיו׃ **13** וַיֵּשֶׁב וַיִּשְׁלַח
שְׂרַחֲמָשָׁיו שְׁלֹשִׁים וַחֲמָשִׁיו וַיַּעַל וַיִּבֹּא שְׂרַחֲמָשָׁיו הַשְּׁלִישִׁי וַיִּכְרַע עַל־בִּרְכָּיו לִנְגֹד
אֱלִיָּהוּ וַיַּחֲנוּן אֵלָיו וַיִּדְבֹּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים תִּיקֶרֶנָּה נַפְשִׁי וְנַפְשׁ עַבְדֶּיךָ אֱלֹהֵי חֲמָשִׁים
בְּעֵינֶיךָ׃ **14** הִנֵּה יִרְדָּה אֲשֶׁר מִן־הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֶת־שְׁנֵי שְׂרָיִי הַחֲמָשִׁים הָרִאשֹׁנִים
וְאֶת־חֲמִשֵּׁיהֶם וְעִתָּה תִּיקֶר נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ׃ **15** ס וַיֵּרֶד בֶּר מַלְאָךְ יְהוָה אֶל־אֱלִיָּהוּ רִדָּה אוֹתוֹ
אֶל־תִּירָא מִפְּנֵי וַיִּקֶּם וַיִּרֶד אוֹתוֹ אֶל־הַמֶּלֶךְ׃ **16** וַיִּדְבֹּר אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה וַיַּעַן
אֲשֶׁר־שָׁלַח מַלְאָכִים לְדַרְשׁ בְּכַעַל זָבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן הַמֶּבֶלִי אִין־אֱלֹהִים בִּישְׂרָאֵל
לְדַרְשׁ בְּדַבְּרוֹ לָכֵן הַמָּטָה אֲשֶׁר־עָלִיתָ שָׁם לֹא־תֵרָד מִמָּנָה כִּי־מוֹת תָּמוּת׃ **17** וַיָּמָת כְּדַבֵּר
יְהוָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֱלִיָּהוּ וַיִּמְלֹךְ הַיּוֹרָם תַּחְתָּיו פ' בְּשֵׁנָת שְׁתֵּים לַיהוֹרָם בְּן־יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ
יְהוּדָה כִּי לֹא־הָיָה לוֹ בֶּן׃ **18** וַיַּחֲרֹ דְּבָרֵי אַחֲזִיָּהוּ אֲשֶׁר עָשָׂה הַלֹּא־הֵמָּה כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר

דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ' **2** וַיְהִי בַּהֲעֻלוֹת יְהוָה אֶת־אֱלִיָּהוּ בַּסַּעֲרָה הַשְּׁמַיִם וַיִּלָּךְ
אֱלִיָּהוּ וְאִלְיָשָׁע מִן־הַגִּלְגָּל׃ **2** וַיֹּאמְרוּ אֱלִיָּהוּ אֶל־אִלְיָשָׁע שְׂבִינָא פֹּה כִּי יְהוָה שְׁלַחֲנִי
עַד־בֵּית־דָּל וַיֹּאמְרוּ אִלְיָשָׁע חִי־יְהוָה וְחִי־נַפְשֶׁךָ אִם־אֲעֻזְבֶּךָ וַיִּרְדּוּ בֵּית־דָּל׃ **3** וַיֵּצְאוּ
בְּנֵי־הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר־בֵּית־דָּל אֶל־אִלְיָשָׁע וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִידַעְתָּ כִּי הַיּוֹם יְהוָה לָקַח
אֶת־אֲדֹנֶיךָ מֵעַל רֹאשְׁךָ וַיֹּאמְרוּ גִּם־אֲנִי יִדַּעְתִּי הַחֲשׂוֹ׃ **4** וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֱלִיָּהוּ אִלְיָשָׁעוּ שְׂבִינָא
פֹּה כִּי יְהוָה שְׁלַחֲנִי וַיִּרְחוּ וַיֹּאמְרוּ חִי־יְהוָה וְחִי־נַפְשֶׁךָ אִם־אֲעֻזְבֶּךָ וַיָּבֹאוּ וַיִּרְחוּ׃ **5** וַיִּגְשׁוּ
בְּנֵי־הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר־בִּירְחוֹ אֶל־אִלְיָשָׁע וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִידַעְתָּ כִּי הַיּוֹם יְהוָה לָקַח אֶת־אֲדֹנֶיךָ
מֵעַל רֹאשְׁךָ וַיֹּאמְרוּ גִּם־אֲנִי יִדַּעְתִּי הַחֲשׂוֹ׃ **6** וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֱלִיָּהוּ שְׂבִינָא פֹּה כִּי יְהוָה שְׁלַחֲנִי
הִידַעְתָּ וַיֹּאמְרוּ חִי־יְהוָה וְחִי־נַפְשֶׁךָ אִם־אֲעֻזְבֶּךָ וַיִּלְכּוּ שְׁנֵיהֶם׃ **7** וַחֲמָשִׁים אִישׁ מִבְּנֵי
הַנְּבִיאִים הִלְכוּ וַיַּעֲמִדוּ מִגֵּד מִרְחֹק וּשְׁנֵיהֶם עָמְדוּ עַל־הַיַּרְדֵּן׃ **8** וַיִּקַּח אֱלִיָּהוּ אֶת־אֲדָרְתוֹ
וַיִּלְבֹּשׁ וַיִּכָּה אֶת־הַמַּיִם וַיַּחֲצוּ הֵנָּה וְהֵנָּה וַיַּעֲבְרוּ שְׁנֵיהֶם בַּחֲרָב׃ **9** וַיְהִי כַּעֲבָרָם וְאֱלִיָּהוּ
אָמַר אֶל־אִלְיָשָׁע שָׂאֵל מִה אֲעִשֶׂה לָּךְ כְּטָרָם אֶלְקָח מַעֲמָךְ וַיֹּאמְרוּ אִלְיָשָׁע וַיְהִינָא פִּרְשֵׁינִים
בְּרוּחָךְ אֵלַי׃ **10** וַיֹּאמְרוּ הַקִּשִּׁית לְשֹׂאוֹל אִם־תִּרְאֶה אֹתִי לָקַח מֵאֶתְךָ יִהְיֶה לְךָ כֵּן וְאִם־אֵין
לֹא יְהִיָּה׃ **11** וַיְהִי הַמָּה הַל כִּים הַלּוֹךְ וַדְּבַר וְהֵנָּה רֶכֶב־אֵשׁ וְסוּסִים אֲשֶׁר וַיִּפְּרְדּוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם
וַיַּעַל אֱלִיָּהוּ בַּסַּעֲרָה הַשְּׁמַיִם׃ **12** וְאִלְיָשָׁע רָאָה וְהוּא מִצַּעֲק אָבִיו אָבִי רֶכֶב יִשְׂרָאֵל
וּפְרָשָׁיו וְלֹא רָאָהוּ עוֹד וַיַּחֲזֹק בְּגִידָיו וַיִּקְרַעֵם לִשְׁנַיִם קָרְעִים׃ **13** וַיֵּרֶם אֶת־אֲדָרְתוֹ אֱלִיָּהוּ
אֲשֶׁר נָפְלָה מֵעָלָיו וַיֵּשֶׁב וַיַּעֲמֵד עַל־שַׁפַּת הַיַּרְדֵּן׃ **14** וַיִּקַּח אֶת־אֲדָרְתוֹ אֱלִיָּהוּ אֲשֶׁר־נָפְלָה
מֵעָלָיו וַיִּכָּה אֶת־הַמַּיִם וַיֹּאמְרוּ אֵי יְהוָה אֱלֹהֵי אֱדִי־הוּא וַיִּכָּה אֶת־הַמַּיִם וַיַּחֲצוּ
הֵנָּה וְהֵנָּה וַיַּעֲבְרוּ אִלְיָשָׁע׃ **15** וַיִּרְאֶהוּ בְּנֵי־הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר־בִּירְחוֹ מִגֵּד וַיֹּאמְרוּ נָחָה רוּחַ
אֱלִיָּהוּ עַל־אִלְיָשָׁע וַיָּבֹאוּ לְקִרְיַתוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ אַרְצָה׃ **16** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה־נָא
יִשְׁתַּחֲוֶיְכֶם עַבְדֶּיךָ חֲמָשִׁים אָנָּשִׁים בְּנִי־חֵיל יִלְכוּ נָא וַיִּבְקְשׁוּ אֶת־אֲדֹנֶיךָ פֶּן־נִשְׁאָו רוּחַ יְהוָה

וַיִּשְׁלַכְהוּ בְּאֶחָד הַהָרִים אוֹ בְּאַחַת (הַגִּיאוֹת) וַיֹּאמְרוּ לֹא תִשְׁלַחוּ: 17 וַיַּפְצְרוּ בוֹ עַד-בֹּשׁ וַיֹּאמְרוּ שְׁלַחוּ וַיִּשְׁלַחוּ חֲמִשִּׁים אִישׁ וַיִּבְקְשׁוּ שְׁלֹש־יָמִים וְלֹא מָצְאוּ: 18 וַיָּשֻׁבוּ אֵלָיו וְהוּא יֹשֵׁב בִּירְיָהוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הֲלוֹא-אֲמַרְתִּי אֲלֵיכֶם אֶל-חֲלֹכוֹ: 19 וַיֹּאמְרוּ אֲנִשִּׁי הָעִיר אֶל-אֲלִישָׁע הִנֵּה-לֹא מוֹשֵׁב הָעִיר טוֹב כַּאֲשֶׁר אָדֹנִי רָאָה וְהַמִּים רַעִים וְהָאָרֶץ מְשֻׁפָּלָה: 20 וַיֹּאמֶר קְחוּ-לִי צִלְחִית חֲדָשָׁה וְשִׂימוּ שָׁם מֶלַח וַיִּקְחוּ אֵלָיו: 21 וַיֵּצֵא אֶל-מוֹצָא הַמִּים וַיִּשְׁלַךְ שָׁם מֶלַח וַיֹּאמֶר כֹּה-יֹאמְרוּ יְהוָה רַפְאֵתִי לַמִּים הָאֵלֶּה לֵּאמֹר יִהְיֶה מִשָּׁם עוֹד מוֹת וּמְשֻׁפָּלָה: 22 וַיִּרְפוּ הַמִּים עַד הַיּוֹם הַזֶּה כַּדָּבָר אֲלִישָׁע אֲשֶׁר דִּבֶּר: פ 23 וַיַּעַל מִשָּׁם בִּיתְאֵל וְהוּא עָלָה בְּדֶרֶךְ נַעֲרִים קָטָן נִים יֵצֵאוּ מִן-הָעִיר וַיִּתְּקַלְסוּ-בוֹ וַיֹּאמְרוּ לוֹ עָלָה קָרָב עָלָה קָרָב: 24 וַיִּפֹּן אַחֲרָיו וַיִּרְאֵם וַיִּקְלָלֵם בְּשֵׁם יְהוָה וַתִּצְאָנָה שְׁתֵּים דְּבִים מִן-הָעִיר וַתִּבְקַעְנָה מֵהֶם אַרְבָּעִים וּשְׁנֵי יָלָדִים: 25 וַיִּלָּךְ מִשָּׁם אֶל-הַר הַכְּרִמָּל וּמִשָּׁם שָׁב שִׁמְרוֹן: פ

3 וַיְהוֹדֶם בְּרֹאשָׁאָב מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן בַּשָּׁנָה שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה לַיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ שְׁתֵּים-עֶשְׂרֵה שָׁנָה: 2 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינָיו יְהוָה רַק לֹא כָאָבוֹ וּכְאִמּוֹ וַיִּסָּר אֶת-מִצְבַּת הַבַּעַל אֲשֶׁר עָשָׂה אָבִיו: 3 רַק בַּחֲסִיאוֹת יִרְבָּעָם בִּרְנֻבָּט אֲשֶׁר-הִחֲטִיא אֶת-יִשְׂרָאֵל דָּבַק לֹא-סָר מִמֶּנָּה: 4 ס וּמִישָׁע מֶלֶךְ-מוֹאָב הָיָה נָקֹד וַהֲשִׁיב לְמֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל מֵאֶת-אֶלֶף כְּרִים וּמֵאֶה אֲלֶף אֵילִים צִמְרוּ: 5 וַיְהִי כְמוֹת אֲחָאָב וַיִּפְשַׁע מֶלֶךְ-מוֹאָב בְּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: 6 וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ יְהוֹרָם בָּיִם הֵהוּא מִשִּׁמְרוֹן וַיִּפְקֹד אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל: 7 וַיִּלָּךְ וַיִּשְׁלַח אֶל-יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ-יְהוּדָה לֵאמֹר מֶלֶךְ מוֹאָב פָּשַׁע בִּי הַחֲלָף אֹתִי אֶל-מוֹאָב לְמַלְחָמָה וַיֹּאמֶר אֵשֶׁלָּה כְּמוֹנִי כְּמוֹךְ כְּעַמִּי כְּעַמְּךָ כְּסוֹסִי כְּסוֹסֶיךָ: 8 וַיֹּאמֶר אִי-יְהוָה הֲדֶרֶךְ נִשְׁלַח וַיֹּאמֶר דֶּרֶךְ מִדְּבַר אֲדוֹם: 9 וַיִּלָּךְ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וּמֶלֶךְ-יְהוּדָה וַיִּלָּךְ אֲדוֹם וַיִּסְעוּ דֶּרֶךְ שִׁבְעַת יָמִים וּלְאֵהֲרָה מִים לְמַחֲנֶה וּלְבַהֲמָה אֲשֶׁר בְּרִגְלֵיהֶם: 10 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵלֶּה כִּי-קָרָא יְהוָה לְשִׁלְשֵׁת הַמַּלְכִּים הָאֵלֶּה לָתֵת אוֹתָם בְּיַד-מוֹאָב: 11 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט הֲאִין פֹּה נָבִיא לַיהוָה וַנְּדַרְשֶׁהוּ אֶת-יְהוָה מֵאוֹתוֹ וַיַּעַן אֶחָד מֵעַבְדֵי מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר פֹּה אֲלִישָׁע בֶּן-שָׁפָט אֲשֶׁר-צָדַק מִים עַל-יְדֵי אֱלֹהֵינוּ: 12 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט וְשׂ אוֹתוֹ דְּבַר-יְהוָה וַיִּרְדּוּ אֵלָיו מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשָׁפָט וּמֶלֶךְ אֲדוֹם: 13 וַיֹּאמֶר אֲלִישָׁע אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מֹה-לִּי וְלָךְ אֶל-נְבִיאֵי אֲבִיךָ וְאֶל-נְבִיאֵי אִמֶּךָ וַיֹּאמֶר לוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵל כִּי-קָרָא יְהוָה לְשִׁלְשֵׁת הַמַּלְכִּים הָאֵלֶּה לָתֵת אוֹתָם בְּיַד-מוֹאָב: 14 וַיֹּאמֶר אֲלִישָׁע חֲרִי-יְהוָה צְבֹאוֹת אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי לִפְנֵי כִי לֹלִי פָנִי יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ-יְהוּדָה אֲנִי נִשָּׂא אֶם-אֲבִישׁ אֶלְיָךְ וְאִם-אֶרְאֶךָ: 15 וַעֲתָה קְחוּ-לִי מִנֵּן וְהָיָה כִּנְנֹן הַמִּנְנֹן וַתְּהִי עָלָיו יַד-יְהוָה: 16 וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה עֲשֵׂה הַנְּחָל הַזֶּה גְּבוּס וְגָבִים: 17 כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה לֹא-תֵרְאוּ רוּחַ וְלֹא-תֵרְאוּ נָשָׁם וְהַנְּחָל הַהוּא יִמְלֵא מִיָּם וּשְׁתֵּיתֶם אֹתָם וּמִקְנֵיכֶם וּבְהֵמַתְכֶם: 18 וְנָקַל זֹאת בְּעֵינֵי יְהוָה וְנָתַן אֶת-מוֹאָב בְּיַדְכֶם: 19 וְהִכִּיתֶם כָּל-עִיר מִבְּצָר וְכָל-עִיר מִבְּחוּר וְכָל-עֵץ טוֹב תַּחֲלִילוּ וְכָל-מִעֻנֵּי-יָמִים תִּסְתָּמוּ וְכָל הַחֲלָקָה הַטּוֹבָה תִּכְאֲבוּ בְּאֲכָנִים: 20 וַיְהִי בַבֹּקֶר פַּעֲלוֹת הַמּוֹנָחָה וְהַנֶּהֱמִים בָּאִים מִדֶּרֶךְ אֲדוֹם וַתִּמְלֹא הָאָרֶץ אֶת-הַמִּים: 21 וְכָל-מוֹאָב שָׁמְעוּ כִּי-עָלוּ הַמַּלְכִּים לְהִלָּחֵם בָּם וַיִּצְעֲקוּ מִכָּל חֹגֶר חֲגֶרָה וּמַעֲלָה וַיַּעֲמֵדוּ עַל-הַגְּבוּל: 22 וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֹּקֶר וַהֲשִׁמָּשׁ וַרְחָה עַל-הַמִּים וַיִּרְאוּ מוֹאָב מִגֹּדֶר אֶת-הַמִּים אֲדָמִים כִּדְּמִים: 23 וַיֹּאמְרוּ דָּם זֶה הֵחָ רָב נַחֲרָבוּ הַמַּלְכִּים וַיָּכּוּ אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ וַעֲתָה לְשָׁלֵל מוֹאָב: 24 וַיָּבֹאוּ אֶל-מַחֲנֶה יִשְׂרָאֵל וַיִּקְמוּ יִשְׂרָאֵל וַיָּכּוּ אֶת-מוֹאָב וַיִּנָּסוּ מִפְּנֵיהֶם (וַיָּכּוּ) [וַיִּכְוֹזְכָהּ] וְהַפּוֹת אֶת-מוֹאָב: 25 וְהָעָרִים וְהָרְסוּ וְכָל-חֲלָקָה טוֹבָה יִשְׁלִיכוּ אִישׁ-אֲבָנוֹ וּמִלְאוּהָ וְכָל-מִעֻנֵּי-יָמִים יִסְתָּמוּ וְכָל-עֵץ-טוֹב יַפִּילוּ עַד-הַשָּׂאִיר אֲבִנֶיהָ בְּקִיר חֲרָשֶׁת וַיִּסְבוּ הַקַּלְעִים וַיִּכְוֶה: 26 וַיֵּרָא מֶלֶךְ מוֹאָב כִּי-חָזַק מִמֶּנּוּ הַמַּלְחָמָה וַיִּקַּח אוֹתוֹ שִׁבְע־מֵאוֹת אִישׁ שְׁלָף חָרָב לְהִבָּקֵעַ אֶל-מֶלֶךְ אֲדוֹם וְלָלוּ: 27 וַיִּקַּח אֶת-בְּנוֹ הַבְּכוֹר אֲשֶׁר-יִמְלֹךְ תַּחְתָּיו וַיַּעֲלֵהוּ עָלָה עַל-הַחֲמָה וַיְהִי קֶצֶף-גִּדּוּל עַל-יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ מֵעָלָיו וַיָּשֻׁבוּ לָאָרֶץ: פ 4 וַאֲשֶׁה אֶחָת מִנְּשֵׁי בְנֵי-הַנְּבִיאִים צָעָה אֶל-אֲלִישָׁע לֵאמֹר עֲבַדְךָ אִשִּׁי מָת וְאַחֲתָה יָדַעְתָּ כִּי עֲבַדְךָ הָיָה יָרָא אֶת-יְהוָה וְהַנֶּשֶׁה בָּא לָקַח אֶת-שְׁנֵי יָלָדָיו לֹא לְעַבְדִּים: 2 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֲלִישָׁע מָה אַעֲשֶׂה-לָּךְ הַגִּידִי לִי מִה-יִשְׁ-לֹכִי [לָךְ] בְּבֵית וְהָאִמֶּר אִין לְשַׁפְּחָתְךָ כָּל בְּבֵית כִּי אֶם-אֶסְדֹּךְ שָׁמוֹ: 3 וַיֹּאמֶר לָכִי שְׂאִי-לָךְ כָּלִים מִן-הַחוּץ מֵאֵת כָּל-(שְׂכָנְכִי) (שְׂכָנֶיךָ) כָּלִים רָקִים אֶת-מִעֻנֵּי: 4 וּבֹאת וּסְגַרְתְּ הַדְּלָת בְּעֶדְךָ וּבְעַד-בְּנִיךָ וַיִּצָּקְתָּ עַל כָּל-הַכָּלִים הָאֵלֶּה וְהַמְּלֵא תִסְעִי: 5 וַתִּלָּךְ מֵאִתּוֹ וַתִּסְגֹּר הַדְּלָת בְּעַדָּהּ וּבְעַד בְּנֵיהָ הֵם מִנְּשֵׁים אֵלֶיהָ וְהָיָא (מִצָּקָתָה) [מִצָּקָתָה]: 6 וַיְהִי כְמוֹלֵאֵת הַכָּלִים וְהָאִמֶּר אֶל-בְּנָהּ הַנִּישָׂה אֵלִי עוֹד כָּלִי וַיֹּאמֶר

II Kings

אליה אין עוד כלי ויעמוד השמן: 7 ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לבי מכרי את השמן ושלמי אתי (נשיכי) [נשיך] ואת (בניכי) [ובניך] תחיו בנותר: 8 פ ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזקבו לאכל לחם ויהי מדי עברו יסר שמה לאכל לחם: 9 ותאמר אל אישה הנהנא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד: 10 נעשהנא עליה קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבואו אלינו יסור שמה: 11 ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העליה וישכב שמה: 12 ויאמר אל גחזי וגדו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו: 13 ויאמר לו אמרנא אליה הנה חדרתי אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך היש לדבר לך אל המלך או אלשר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת: 14 ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גחזי אבל בן איך לה ואישה זקן: 15 ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד בפפת: 16 ויאמר למועד הזה כעת חיה (אתי) [את] חבבת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תחכו בשפחתך: 17 ותהר האשה ותלד בן כמו עד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע: 18 ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים: 19 ויאמר אל אביו ראשו ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו: 20 וישארה ויביאהו אל אמו וישב על ברכיה עד הצהרים וימת: 21 ותעל ותשכבהו על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא: 22 ותקרא אל אישה ותאמר שלחה נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות וארציה עד איש האלהים ואשובה: 23 ויאמר מרוע (אתי) [את] (הלכתי) [הלכתי] אליו היום לאחדש ולא שבת ותאמר שלום: 24 ותחבש האתון ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר לי לרפכ כי אסאמרת לך: 25 ותלך ותבוא אל איש האלהים אל הר הפרמל ויהי פראות איש האלהים אתה מנגד ויאמר אל גחזי נערו הנה השונמית הלז: 26 עתה רוצנא לקראתה ואמר לה שלום לך השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום: 27 ותבא אל איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גחזי להרפה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נעשה מרה לה ויהיה העלים ממני ולא הגיד לי: 28 ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא תשלח אתי: 29 ויאמר לגחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך ולך כירחמא איש לא תברכנו וכי יברכך איש לא תענו ושמת משענתי על פני הנער: 30 ותאמר אם הנער חיה ויהיה וחי נפשו אסאעזבך ויקם וילך אחריו: 31 וגחזי עבר לפניו וישם את המשענת על פני הנער ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגדלו לאמר לא הקין הנער: 32 ויבא אלישע הביתה והנה הנער מת משכב על מטתו: 33 ויבא ויס גר הדלת בעד שניהם ויתפלל אליהו: 34 ויעל וישכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על (כפו) [כפיו] ויגהר עליו ויהם בער הילד: 35 וישב וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל ויגהר עליו ויוורר הנער עד שבע פעמים ויפקח הנער את עיניו: 36 ויקרא אל גחזי ויאמר קרא אל השנמית הזאת ויקרא לה ותבוא אליו ויאמר שאי בנך: 37 ותבא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא: 38 ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישיבים לפניו ויאמר לנערו שפת הסיר הגדולה ובשל נזיר לבני הנביאים: 39 ויצא אחד אל השדה ללקט ארת וימצא גפן שדה וילקט ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא ויפלא אל סיר הנזיר כי לא ידעו: 40 ויצקו לאנשים לאכול ויהי פאכלם מהנזיר והמה צעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל: 41 ויאמר וקח יקחם וישלך אל הסיר ויאמר צק לעם ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר: 42 ואיש בא מבבל שלשה ויבא לאיש האלהים לחם כבורים עשירים לחם שערים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו: 43 ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה אכל והותר: 44 ויתן לפניו ויאכלו ויתרו כדבר יהוה: 45 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשא פנים כירבו נתן יהוה חסד לארם והאיש היה גבור חיל מצרע: 46 וארם יצא גורדים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה ותחי לפני אשת נעמן: 47 ותאמר אל גברתה אחלי אדני לפני הנביא אשר בשמרון או יאסף אתו מצרעתו: 48 ויבא ויגד לאדניו לא מר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל: 49 ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר כפרים כסף וששת אלפים זהב ועשר חליפות בגדים: 50 ויבא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה ש לחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו: 51 ויהי כקרא מלך ישראל אתהס פר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כיהוה שלח אלי יאסף

אִישׁ מִצֶּרֶתוֹ כִּי אֶדְדֶּרְנָא וְרָאוּ כִּי־מִתְאַנֶּה הוּא לִי: 8 וַיְהִי כַשְׁמֹעַ אֵלִישַׁע
 אִיש־הָאֱלֹהִים כִּי־ךָ רַע מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּנָדָיו וַיִּשְׁלַח אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר לָמָּה קָרַעְתָּ בְּגָדֶיךָ
 וַיֵּבֶאֱנָא אֵלַי וַיֹּדַע כִּי יֵשׁ נָבִיא בְּיִשְׂרָאֵל: 9 וַיָּבֵא נַעֲמָן (בְּסוֹסוֹ) [בְּסוֹסִין] וּבְרַכְבּוֹ וַיַּעֲמֵד
 פֶּתַח־הַבַּיִת לֵאֲלִישַׁע: 10 וַיִּשְׁלַח אֵלָיו אִלִּישַׁע מַלְאָךְ לֵאמֹר הִלֹּךְ וְרִחַצְתָּ שֶׁבַע־פְּעָמִים
 בִּיְרֵדוֹן וַיֵּשֶׁב בַּשֹּׁדֶךְ לֶךְ וַיִּטְהַר: 11 וַיָּכַן צֶף נַעֲמָן וַיִּלְךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה אִמְרָתִי אֵלָיו יֵצֵא יֵצֵאוּ
 וַעֲמִד וְקִרְא בְּשֵׁם־יְהוָה אֱלֹהָיו וַהֲיָרָה יָדוֹ אֶל־הַמָּקוֹם וַאֲסַף הַמִּצְרָעִי: 12 הֲלֹא טוֹב (אֲבָנָה)
 [אֲמָנָה] וּפְרָפֵר נִהְרֹת דְּמָשֶׁק מִכָּל־מִימֵי יִשְׂרָאֵל הֲלֹא־אֶרְחֵץ בָּהֶם וַיִּטְהַרְתִּי וַיִּפֹּן וַיִּלְךְ
 בַּחֲמָה: 13 וַיָּגֶשׁוּ עֲבָדָיו וַיִּדְּבְרוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ אָבִי דָּבָר גָּדוֹל הִנְבִּיא דְּבַר אֱלֹהִי הֲלוֹא
 תַעֲשֶׂה וְאָף כִּי־אָמַר אֱלֹהִי רַחֵם וַיִּטְהַר: 14 וַיֵּרֶד וַיִּטְבֹּל בִּיְרֵדוֹן שֶׁבַע פְּעָמִים כַּדְּבַר אִישׁ
 הָאֱלֹהִים וַיֵּשֶׁב בְּשָׂרָו כְּבֶשֶׂר נַעַר קָטָן וַיִּטְהַר: 15 וַיֵּשֶׁב אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא וְכָל־מַחֲנֵהוּ
 וַיָּבֵא וַיַּעֲמֵד לִפְנָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא יָדַעְתִּי כִּי אֵין אֱלֹהִים בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי אִם־בְּיִשְׂרָאֵל
 וַעֲתָה קַח־נָא בְּרָכָה מֵאֵת עֲבָדֶיךָ: 16 וַיֹּאמֶר חִי־יְהוָה אֲשֶׁר־עָמַדְתִּי לִפְנֵי אֲסִיָּקָה
 וַיַּפְצְרִיבוּ לִקְחַת וַיִּמָּאֵן: 17 וַיֹּאמֶר נַעֲמָן וְלֹא יִתְּנָא לַעֲבָדֶיךָ מִשָּׂא צִמְד־פָּרָדִים אֲדָמָה כִּי
 לֹא־יַעֲשֶׂה עוֹד עֲבָדֶיךָ עַל־הָזֶה וְזָבַח לֵאלֹהִים אֲחֵרִים כִּי אִם־לַיהוָה: 18 לְדָבָר הַזֶּה יִסְלַח
 יְהוָה לַעֲבָדֶיךָ כִּבְּוֹ אֲדֵנִי בִּיתְרִמּוֹן לְהַשְׁתַּחֲוֹת שְׁמָה וְהוּא וְנָשָׁן עַל־יָדַי וְהַשְׁתַּחֲוִיתִי בֵּית
 רִמּוֹן בְּהַשְׁתַּחֲוִיתִי בֵּית רִמּוֹן וַיִּסְלַח(נָא) [קָן] וַהֲיָרָה לַעֲבָדֶיךָ בַּדְּבַר הַזֶּה: 19 וַיֹּאמֶר לוֹ לֶךְ
 לְשָׁלוֹם וַיִּלְךְ מֵאִתּוֹ כְּבֶרֶת־אֲרִיץ: 20 וַיֹּאמֶר גִּיחִי נַעַר אִלִּישַׁע אִיש־הָאֱלֹהִים הִנֵּהוּ חָשָׁךְ
 אֲדֵנִי אֶת־נַעֲמָן הָאֲרָמִי הַזֶּה מִן־חַת מִיָּדוֹ אֶת־אֲשֶׁר־הִבִּיא חִי־יְהוָה כִּי־אִם־רָצִיתִי אֲחֵרָיו
 וְלִקְחָתִי מֵאִתּוֹ מֵאִתּוֹ: 21 וַיִּרְדֶּף גִּיחִי אֲחֵרֵי נַעֲמָן וַיִּרְאֶה נַעֲמָן רֵץ אֲחֵרָיו וַיִּפֹּל מֵעַל
 הַמֶּרְכָּבָה לִקְרָאתוֹ וַיֹּאמֶר הַשְׁלוֹם: 22 וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם אֲדֵנִי שְׁלַחְנִי לֵאמֹר הִנֵּה עָתָה זֶה
 בָּאוּ אֵלַי שְׁנֵי־נָעַרִים מִהֵרָ אֲפֻרִים מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים תִּנְהַנָּא לָהֶם כַּכֶּרֶסֶף וְשִׁתִּי חִלְפוֹת
 בְּנָדָיִם: 23 וַיֹּאמֶר נַעֲמָן הוּאֹל קַח כַּכְּרִים וַיַּפְרִיזוּ וַיִּצֵּר כַּכְּרִים כֶּסֶף בִּשְׁנֵי חֲרָטִים וְשִׁתִּי
 חִלְפוֹת בְּנָדָיִם וַיִּתֵּן אֶל־שְׁנֵי נַעֲרָיו וַיֵּשְׂאוּ לִפְנָיו: 24 וַיָּבֵא אֶל־הַנֶּפֶל וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיַּפְקֵד
 בְּבֵית וַיִּשְׁלַח אֶת־הָאֲנָשִׁים וַיִּלְכוּ: 25 וְהוּאִבָּא וַיַּעֲמֵד אֶל־אֲדָנָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִלִּישַׁע (מָאֵן)
 [מֵאִין] גִּיחִי וַיֹּאמֶר לֹא־הִלְךְ עֲבָדֶיךָ אֲנָה וְאֲנָה: 26 וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא־לָבִי הִלְךְ כֹּאֲשֶׁר
 הִפְךָ־אִישׁ מֵעַל מֶרְכָּבָתוֹ לִקְרָאתֶךָ הַעַת לִקְחַת אֶת־הַכֶּסֶף וְלִקְחַת בְּנָדָיִם וַיִּיתֵם וַיִּכְרְמִים
 וַיֵּצֵאוּ וַיִּבְקֵר וַעֲבָדָיִם וַשְׁפֹּחוֹת: 27 וְצִ רַעַת נַעֲמָן תִּדְּבַק־בְּךָ וּבְזוֹעֶךָ לַעֲוֹלָם וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי
 מִצְרַע כַּשְׁלָן: 28 6 וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי־הַנְּבִיאִים אֶל־אִלִּישַׁע הִנֵּה־נָא הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ יוֹשְׁבֵים שָׁם
 לִפְנֶיךָ צָר מִמֶּנּוּ: 2 לִכְהֵנָּא עַד־הִירֵדוֹן וְנִקְחָה מִשָּׁם אִישׁ קוֹרָה אַחַת וְנַעֲשֶׂה־לָנוּ שָׁם
 מָקוֹם לְשִׁבְתָּ שָׁם וַיֹּאמֶר לָכֵן: 3 וַיֹּאמֶר הָאֶחָד הוּאֹל נָא וְלֶךְ אֶת־עֲבָדֶיךָ וַיֹּאמֶר אָנִי אֵלַי:
 4 וַיִּלְךְ אִתָּם וַיָּבֵאוּ הִירְדְנָה וַיִּגְזְרוּ הַעֲצִים: 5 וַיְהִי הָאֶחָד מִפְּוֵל הַקּוֹרָה וַאֲתִּיבְרָזֵל נָפַל
 אֶל־הַמִּים וַיִּצְעַק וַיֹּאמֶר אֵתָה אֲדֵנִי וְהוּא שָׂאוֹל: 6 1 וַיֹּאמֶר אִיש־הָאֱלֹהִים אֲנָה נָפַל וַיִּרְאוּ
 אֶת־הַמָּקוֹם וַיִּקְצְצֻעַן וַיִּשְׁלַח־שְׁמָה וַיִּצָּף הַבְּרוֹזֵל: 7 וַיֹּאמֶר הָרֶם לֶךְ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקְחֵהוּ: 8
 9 וּמֶלֶךְ אֲרָם הָיָה נִלְחָם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּנְעִץ אֶל־עֲבָדָיו לֵאמֹר אֶל־מָקוֹם פִּלְגִי אֲלִמְנִי תַחֲנִיתִי:
 8 וַיִּשְׁלַח אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַשְׁמֵר מֵעַבֵּר הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי־שָׁם אֲרָם
 נַחֲתִים: 10 וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ אִיש־הָאֱלֹהִים (וְהַזְהִירָה)
 [וְהַזְהִירוֹן] וַנִּשְׁמֵר שָׁם לֹא אַחַת וְלֹא שְׁתֵּים: 11 וַיִּסְעֵר לֵב מֶלֶךְ־אֲרָם עַל־הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּקְרָא
 אֶל־עֲבָדָיו וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם הֲלוֹא תִּנְיֹד לִי מִי מִשְׁלָנוּ אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: 12 וַיֹּאמֶר אֶחָד
 מֵעֲבָדָיו לֹא אֲדֵנִי הַמֶּלֶךְ כִּי־אֵלִי שַׁע הִנְבִּיא אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל גִּידִל לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 אֶת־הַרְבָּבִים אֲשֶׁר תִּדְּבַר בַּחֲדָר מִשְׁכָּבֶךָ: 13 וַיֹּאמֶר לָכֵן וַיֹּאזֵן אֵיכָה הוּא וַאֲשַׁלַּח וַאֲקַחְהוּ
 וַיִּגְדִּלוּ לֵאמֹר הִנֵּה בִּרְתֵּן: 14 וַיִּשְׁלַח־שְׁמָה סוֹסִים וּרְכָב וַחֲוִיל כֶּבֶד וַיָּבֵאוּ לִילָה וַיִּקְפּוּ
 עַל־הָעִיר: 15 וַיִּשְׁכֵּם מִשְׁרַת אִישׁ הָאֱלֹהִים לָקוֹם וַיֵּצֵא וַהֲדִיחִיל סוֹבֵב אֶת־הָעִיר וְסוֹס
 וּרְכָב וַיֹּאמֶר נַעֲרָו אֵלָיו אֵתָה אֲדֵנִי אֵיכָה נַעֲשֶׂה: 16 וַיֹּאמֶר אֶל־תִּירָא כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אֲנִי
 מֵאֲשֶׁר אֹתָם: 17 וַיַּחֲפֹלֵל אִלִּישַׁע וַיֹּאמֶר יְהִי זֶה פִּקְחָנָא אֲתַעֲנִינוּ וַיִּרְאֶה וַיַּפְקֵחַ יְהוָה
 אֲתַעֲנִינוּ תַנְעַר וַיִּרְאֶה וַהֲנֵה הָהָר מֵלֵא סוֹסִים וּרְכָב אֲשֶׁ סָבִיבֹת אִלִּישַׁע: 18 וַיִּרְדּוּ אֵלָיו
 וַיַּחֲפֹלֵל אֵלֵי שַׁע אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר הֲדָנָא אֶת־הַגּוֹי־הַזֶּה בַּסְּנוּרִים וַיִּכֶּם בַּסְּנוּרִים כַּדְּבַר
 אִלִּישַׁע: 19 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אִלִּישַׁע לֹא זֶה הַדָּרֶךְ וְלֹא זֶה הָעִיר לָכֵן אֲחֵרִי וְאוֹלִיכָה אֲחִיכֶם
 אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר תִּבְקָשׁוּן וַיִּלְךְ אֹתָם שְׁמִירוֹנָה: 20 וַיְהִי כַּבָּאֵם שְׁמִירוֹן וַיֹּאמֶר אִלִּישַׁע יְהוָה
 פִּקַּח אֶת־עֵינֵי־אֵלָה וַיִּרְאוּ וַיַּפְקֵחַ יְהוָה אֶת־עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וַהֲנֵה בְּתוֹךְ שְׁמִירוֹן: 21 וַיֹּאמֶר
 מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־אִלִּישַׁע כִּי־רָאוּ אֹתָם הָאֵכָה אָכָה אָבִי: 22 וַיֹּאמֶר לֹא תִכֶּה הָאִשֶּׁר שְׂבִית

II Kings

בחרבך ובקשתך אתה מכה שים לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל-אדניהם:
23 ויכרה להם כרה גדולה ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל-אדניהם ולא-יספו עוד גדורו
 אדם לבוא בארץ ישראל: פ **24** ויהי אחר-כן ויקבץ בן-הדר מלך-ארם את-כל מחנהו
 ויעל ויצר על-שמרון: **25** ויהי ר עב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש-חמור
 בשמנים כסף ורבע הקב (חרייונים) (דכיונים) בחמשה-כסף: **26** ויהי מלך ישראל עבר
 על-חממה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אנני המלך: **27** ויאמר אליזשעף יהוה
 מאין אושיעך המן-הגדן או מן-הקב: **28** ויאמר-לה המלך מה-לך ותאמר האשה הזאת
 אמרה אלי תני את-בנך ונאכלנו היום ואת-בני נאכל מחר: **29** ונבשל את-בני ונאכלהו
 ואמר אליה ביום האחר תני את-בנך ונאכלנו ותחבא את-בנה: **30** ויהי כשמע המלך
 את-דבר רי האשה ויקרע את-בגדיו והוא עבר על-חממה וירא העם והנה השק על-בשרו
 מבית: **31** ויאמר כה-יעשה-לי אלהים וכה יוסף אסיעמל ראש אלישע בן-שפט עליו
 היום: **32** ואלישע ישב בביתו והזקנים ישיבים אתו וישלח איש מלפניו במרם יבא
 המלאך אליו והוא אמר אל-הזקנים הראיתם כד-שלח בן-הממצח הזה להסיר את-ראשי
 ראו! כבא המלאך אמר הדלת ולחצתם אתו בדלת הלוא קול רגלי אנני אחריו:
33 עורני מדבר עםם והנה המלאך ירד אליו ויאמר הנה-זאת העצה מאת יהוה מה-אחזיל

ליהוה עוד: ס **7** ויאמר אלישע שמעו דברי-יהוה כה! אמר יהוה פעת! מחר סאה-סלת
 בשקל וסאתים שערים בשקל בשער שמרון: **2** ויען השליש אשר-למלך נשען על-ידו
 את-איש האלהים ויאמר הנה עשה ארבות בשמים היתה הדבר הזה ויאמר הנכה
 ראה בעיניך ומשם לא תאכל: ס **3** וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו
 איש אל-רעהו מה אנחנו ישיבים פה עד-מתנו: **4** אס-אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר
 ומתנו שם ואס-ישכנו פה ומתנו ועתה לכו ונפלה אל-מחנה ארם אס-יחנינו נחיה
 ואס-ימיתנו ומתנו: **5** ויקומו בנשף לבוא אל-מחנה ארם ויבאו עד-קצה מחנה ארם והנה
 איך-שם איש: **6** ואנני השמיעו את-מחנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול ויאמרו
 איש אל-אחיו הנה שכר-עלינו מלך ישראל את-מלכי החתים ואת-מלכי מצרים לבוא
 עלינו: **7** ויקומו וינסו בנשף ויעזבו את-אחיהם ואת-סוסיהם ואת-חמוריהם המחנה
 כאשר-היא וינסו אל-נפשמ: **8** ויבאו המצרעים האלה עד-קצה המחנה ויבאו אל-אהל
 אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו וישבו ויבאו אל-אהל
 אחר וישאו משם וילכו ויטמנו: **9** ויאמרו איש אל-רעהו לא-כן! אנחנו עשים היום הזה
 יום-בשרה הוא ואנחנו מחשים וחכינו עד-אור הבקר ומצאנו עון ועתה לכו ונבא
 ונגידה בית המלך: **10** ויבאו ויקראו אל-שער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל-מחנה
 ארם והנה איך-שם איש וקול אדם כי אס-הסוס אסור והחמור אסור ואהלים
 כאשר-המה: **11** ויקרא השערים ויגידו בית המלך פנימה: **12** ויקם המלך לילה ויאמר
 אל-עבדיו אנידה-נא לכם את אשר-עשו לנו ארם ידעו כד-רעבים אנחנו ויצאו
 מן-המחנה להחביא (בהשרה) (בשרה) לאמר כד-יצאו מן-העיר ונחפשמ חיים ואל-העיר
 נבא: **13** ויען אחד מעבדיו ויאמר ויקחו-נא חמשה מן-הסוסים הנשארים אשר נשארו-בה
 הנם ככל-החמון (המון) ישראל אשר נשארו-בה הנם ככל-המון ישראל אשר-תמו
 ונשלחה ונראה: **14** ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה-ארם לאמר לכו
 וראו: **15** וילכו אחריהם עד-היריד והנה כל-הדרך מלאה בגדים וכלים אשר-השליכו
 ארם (בהתפוס) (בהפוס) וישבו המלאכים ויגדו למלך: **16** ויצא העם ויבאו את מחנה
 ארם ויהי סאה-סלת בשקל וסאתים שערים בשקל כדבר יהוה: **17** והמלך הפקיד
 את-השליש אשר-נשען על-ידו על-השער וירמסהו העם בשער וימת כאשר דבר איש
 האלהים אשר דבר בדת המלך אליו: **18** ויהי כדבר איש האלהים אל-המלך לאמר
 סאתים שערים בשקל וסאה-סלת בשקל יהיה פעת מחר בשער שמרון: **19** ויען השליש
 את-איש האלהים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות בשמים היתה כדבר הזה ויאמר הנך
 ראה בעיניך ומשם לא תאכל: **20** ויהי-ל כן וירמסו אתו העם בשער וימת: ס

8 ואלישע דבר אל-האשה אשר-החנה את-בנה לאמר קומי ולכי (אתי) (את) וביתך ויגירי
 באשר תגורי כי-ך רא יהוה לרעב ונס-בא אל-הארץ שבע שנים: **2** ותקם האשה ותעש
 כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ-פלשתים שבע שנים: **3** ויהי מקצה
 שבע שנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לצעק אל-המלך אל-ביתה ואל-שרה:
4 והמלך מדבר אל-נחזי נער איש-האלהים לא מר ספרה-נא לי את כל-הגדלות אשר-עשה

אלישע: 5 ויהי הוא מספר למלך את אשר-החיה את-החמה והנה האשה אשר-החיה את-בנה צעקת אל-המלך על-ביתה ועל-שדה ויאמר נחוי אדני המלך זאת האשה והחיה אשר-החיה אלישע: 6 וישאל המלך לאשה ותספר-לו ויתן-לה המלך סוס אחד לאמר השיב את-כל-אשר-לה ואת כל-תבואת השדה מיום עזבה את-הארץ ועד-עתה: 7 פ ויבא אלישע דמשק ובן-הדרך מלך-ארם חלה ויגדלו לאמר בא איש האלהים עד-הנה: 8 ויאמר המלך אל-חזקאל קח בנך מנחה ולך לקראת איש האלהים ודרשת את-יהוה מאותו לאמר האחיה מחלי זה: 9 וילך חזאל לקראתו וינח מנחה בידו וכליטוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן-הדרך מלך-ארם שלחני אליך לאמר האחיה מחלי זה: 10 ויאמר אליו אלישע לך אמר-לא [לן] חיה תחיה והראני יהיה כרמוני וימות: 11 ויעמד את-פניו וישם ערבש ויבך איש האלהים: 12 ויאמר חזאל מדוע אדני בכה ויאמר כירידתי את אשר-תעשה לבני ישראל רעה מבצריהם תש לך באש ובחריהם בחרב תהרג ועלליהם תרשם והרתיהם חבקק: 13 ויאמר חזקאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה הרבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהיה אתך מלך על-ארם: 14 וילך מאת אלישע ויבא אל-אדניו ויאמר לומה-אמר לך אלישע ויאמר אמר לי חיה תחיה: 15 ויהי ממחרת וינח המכבר ויטבל במים ויפול על-פניו וימות וימלך חזקאל תחתיו: 16 ובשנת חמש ליורם בן-אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה מלך יהורם בן-יהושפט מלך יהודה: 17 בן-שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמנה (שנה) [שנים] מלך בירושלם: 18 וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בתי-אחאב היתה-לו לאשה ויעש הרע בעיני יהוה: 19 ולא-אבה יהוה להשחית את-יהודה למען דוד עבדו כאשר אמר-לו לחת לו ניר לבניו כל-הימים: 20 במימי פשע אדום מתחת ידי-יהודה ומלכו עליהם מלך: 21 ויעבר יורם צעירה וכל-הרכב עמו ויהיה-ואו קם לילה ויבה את-אדום הסביב אליו ואת שרי הרכב וינס העם לאחלוי: 22 ויפשע אדום מתחת ידי-יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא: 23 ויתר דברי יורם וכל-אשר עשה הלוואיהם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה: 24 וישכב יורם עסאבתיו וינקבר עסאבתיו בעיר דוד וימלך אחזיהו בנו תחתיו: 25 בשנת ששים-עשרה שנה ליורם בן-אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בן-יהורם מלך יהודה: 26 בן-עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ו שם אמו עתליהו בת-עמרי מלך ישראל: 27 וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן בית-אחאב הוא: 28 וילך יורם בן-אחאב למלחמה עם-חזקאל מלך-ארם ברמת גלעד ויכו ארמים את-יורם: 29 וישב יורם המלך להתרפא בירושלם מן-הפכים אשר י כהו ארמים ברמת גלעד את-חזקאל מלך ארם ואחזיהו בן-יהורם מלך יהודה ירד לראות את-יורם בן-אחאב בירושלם כירחלה הוא: 30 פ

9 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר לו חגר מתוךך וקח פך השמן הזה בנך ולך רמת גלעד: 2 ובאת שמה וראה שם יהוה בן-יהושפט בן-נמשי ובאת והקמתו מתוך אחיו והביאת אותו חדר בחדר: 3 ולקחת פך השמן ויצקת על-ראשו ואמרת כה-אמר יהוה משחתיך למלך אל-ישראל ופתחת הדלת ונסתה ולא תחבה: 4 וילך הנער הנער הנביא רמת גלעד: 5 ויבא והנה שרי החיל ישיבים ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר יהוה אל-מי מכלנו ויאמר אליך השר: 6 ויקם ויבא הביתה ויצק השמן אל-ראשו ויאמר לו כה-אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך אל-עם יהוה אל-ישראל: 7 והפיתה את-בית אחאב אדניך ונקמתי דמי עבדי הנביאים ודמי כל-עבדי יהוה מיד איזבל: 8 ואבך כל-בית אחאב ויכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועיזב בישראל: 9 ונתתי את-בית אחאב כבית זרבעם בן-נבט וכבית בעשא בן-אחיה: 10 ואת-איזבל יאכלו הכלבים בחלק יורעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס: 11 ויהוה יצא אל-עבדי אדניו ויאמר לו השלום מדוע בא-המשגע הזה אליך ויאמר אלהים אתם ידעתם את-האיש ואת-שיחו: 12 ויאמרו שקר הגדנא לנו ויאמר כזאת וכזאת אמר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך אל-ישראל: 13 וימהרו וינחיו איש בגדו וישימו תחתיו אל-גרים המעלות ויחקקו בשופר ויאמרו מלך יהוה: 14 ויתקשר יהוה בן-יהושפט בן-נמשי אל-יורם ויורם היה שמר ברמת גלעד הוא וכל-ישראל מפני חזאל מלך-ארם: 15 וישב יהורם המלך להתרפא בירושלם מן-הפכים אשר י כהו ארמים בהלחמו את-חזאל מלך ארם ויאמר יהוה אסירש נפשכם אל-יצא פליט מן-העיר ללכת (לגיד)

II Kings

וַלְהִינָה בְּיֹרְעָאֵל: 16 וַיָּר כָּב וַיְהוּ וַיֵּלֶךְ יֹרְעָאֵל כִּי יִזְרַם שֶׁכֶב שָׁמָּה וַאֲחֻזְיָה מֶלֶךְ
יְהוּדָה יָרַד לִרְאוֹת אֶת־יִזְרָם: 17 וַהֲצִפָּה עֹמֵד עַל־הַמִּגְדָּל בְּיֹרְעָאֵל וַיֵּרָא אֶת־שַׁפְעַת יְהוּא
בְּבֹאוֹ וַיֹּאמֶר שַׁפְעַת אֲנִי רָאִיתִי וַיֹּאמֶר יְהוֹרָם קַח רֶכֶב וּשְׁלַח לִקְרָאתָם וַיֹּאמֶר הַשְׁלוֹם:
18 וַיֵּלֶךְ רֶכֶב הַסּוּס לִקְרָאוֹ וַיֹּאמֶר כֹּה־יֹאמַר הַמֶּלֶךְ הַשְׁלוֹם וַיֹּאמֶר יְהוּא מִה־לֶּךְ וּלְשָׁלוֹם
סָב אֶל־אַחֲרָי וַיִּגַּד הַצֶּפֶה לְאֹמֶר בֹּא־הַמֶּלֶךְ עִדְיָהֻם וּלְאִשְׁבָּ: 19 וַיִּשְׁלַח רֶכֶב סֹס שְׁנֵי
וַיָּבֹא אֵלֵיהֶם וַיֹּאמֶר כֹּה־יֹאמַר הַמֶּלֶךְ שְׁלוֹם וַיֹּאמֶר יְהוּא מִה־לֶּךְ וּלְשָׁלוֹם סָב אֶל־אַחֲרָי:
20 וַיִּגַּד הַצֶּפֶה לְאֹמֶר בֹּא עַד־אֵלֵיהֶם וּלְאִשְׁבָּ וְהַמְנִיחָה כִּמְנִיחָה וַיְהוּ בֶן־נִמְשִׁי כִּי בִשְׁנֵעוֹן
יָנִיחַ: 21 וַיֹּאמֶר יְהוֹרָם אֲסֹר וַיֹּאסֶר רֶכְבּוֹ וַיֵּצֵא יְהוֹרָם מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַאֲחֻזְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה
אִישׁ בִּרְכֻבוֹ וַיֵּצֵאוּ לִקְרָאת יְהוּא וַיִּמְצְאוּהוּ בַּחֲלֻקַּת נְבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי: 22 וַיְהִי כִּדְרֹאת
יְהוֹרָם אֶת־יְהוּא וַיֹּאמֶר הַשְׁלוֹם יְהוּא וַיֹּאמֶר מַה הַשְׁלוֹם עַד־זִנּוּנִי אֵיבֹל אִמְךָ וְכַשְׁפִּיהָ
הַרְבִּים: 23 וַיַּהֲפֹךְ יְהוֹרָם דָּיו וַיָּנֶס וַיֹּאמֶר אֶל־אַחֻזְיָהוּ מִרְמָה אַחֻזְיָה: 24 וַיְהוּ מֶלֶךְ יִזְרָאֵל
בְּקִשְׁת וַיָּךְ אֶת־יְהוֹרָם בֵּין רַגְלָיו וַיֵּצֵא הַחֲצִי מִלְּבוֹ וַיִּכְרַע בִּרְכֻבוֹ: 25 וַיֹּאמֶר אֶל־בִּדְקָר
(שְׁלֹשָׁה) שְׁלֹשׁן שָׁא הַשְׁלֻכָּהוּ בַּחֲלֻקַּת שָׂדֶה נְבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי כִּי־זָכַר אֲנִי וְאַתָּה אֶת רֶכְבִּים
צִמְדִּים אַחֲרָי אַחָב אָבִיו וַיְהוּה נָשָׂא עָלָיו אֶת־הַמָּשָׂא הַזֶּה: 26 אִסְלָא אֶת־דָּמִי נְבוֹת
וְאַתְּדָמִי בְּנִי רִאֲתִי אִמְשׁ נֹאסִיחָה וּשְׁלֹמִתִי לֶךְ בַּחֲלֻקָּה הַזֹּאת נֹאסִיחָה וְעַתָּה שָׁא
הַשְׁלֻכָּהוּ בַּחֲלֻקָּה כְּדָבָר יְהוּה: 27 וַאֲחֻזְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה רָאִה וַיָּנֶס דֶּרֶךְ בֵּית הַנָּה וַיִּרְדֵּף
אַחֲרָיו יְהוּא וַיֹּאמֶר גִּסְמָתוֹ הִפְּחוּ אֶל־הַמֶּרְכָּבָה בַּמַּעֲלָה־נֹרָא אֲשֶׁר אֶת־יִבְלָעֻם וַיָּנֶס מִגְדּוֹ
וַיָּמָת שָׁם: 28 וַיִּרְכְּבוּ אֹתוֹ עֲבָדָיו וַיִּשְׁלָמָה וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בַּקְּבָרָתוֹ עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דּוֹד: פ
29 וּבִשְׁנַת אַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְיֹרָם בֶּן־אַחָב מֶלֶךְ אַחֻזְיָה עַל־יְהוּדָה: 30 וַיָּבֹא יְהוּא
יֹרְעָאֵל וַאֲיֹבֵל שְׁמַעְיָה וְחִשְׁם בַּפּוֹךְ עֵינָיָה וְחִיטָב אֶת־רֹאשָׁה וְחַשְׁבָּה עַד הַחֲלוֹן:
31 וַיְהוּ בֹא בַשָּׁעַר וַתֹּאמֶר הַשְׁלוֹם זִמְרִי הֲרַג אֲדֹנָיו: 32 וַיֵּשָׂא פָנָיו אֶל־הַחֲלוֹן וַיֹּאמֶר מִי
אֲתִי מִן וַיִּשְׁקִיפוּ אֵלָיו שְׁנֵים שְׁלֹשָׁה סְרִיסִים: 33 וַיֹּאמֶר (שְׁמַטוֹה) (שְׁמַטוֹה) וַיִּשְׁמַטוּהּ וַיִּזְוּ
מִדְמָה אֶל־הַקִּיר וְאֶל־הַסּוּסִים וַיִּרְמְסוּהָ: 34 וַיָּבֹא וַיֹּאכַל וַיֵּשֶׁת וַיֹּאמֶר פְּקֻדֵּי־נָא אֶת־הָאֲרוֹרָה
הַזֹּאת וַקְבִּירוּהָ כִּי בַת־מֶלֶךְ הִיא: 35 וַיִּלְכּוּ לִקְבָרָהּ וּלְאִמְצָאוֹ כִּהִי כִּי אִם־הִגְלִילָת
וְהַרְגִּילִים וְכַפּוֹת הַיָּדִים: 36 וַיִּשְׁבוּ וַיֵּינְדּוּ לוֹ וַיֹּאמֶר דְּבַר־יְהוּה הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד־עַבְדּוֹ
אֵלֵיהֶם הַחֲשָׁבִי לֹא מִר בַּחֲלֹק יֹרְעָאֵל יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים אֶת־בֶּשֶׂר אֵיבֹבֵל: 37 (וַהֲיָתָה) (וַהֲיָתָה)
נִבְלַת אֵיבֹבֵל כְּדָמִן עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בַּחֲלֹק יֹרְעָאֵל אֲשֶׁר לֹא־יֹאמְרוּ זֹאת אֵיבֹבֵל: פ

10 וּלְאַחָב שִׁבְעִים בָּנִים בְּשִׁמְרוֹן וַיִּכְתֹּב יְהוּא סְפָרִים וַיִּשְׁלַח שְׁמִרוֹן אֶל־שָׂרֵי יֹרְעָאֵל
הַזְּקִינִים וְאֶל־הָאֲמֻנִים אַחָב לֵאמֹר: 2 וְעַתָּה כָּבֹא הִזֵּה הַסֵּפֶר הַזֶּה אֵלֵיכֶם וְאַתְּכֶם בְּנֵי אֲדֹנֵיכֶם
וְאַתְּכֶם הַרְכָּב וְהַסּוּסִים וְעִיר מִכְצָר וְהַנֶּשֶׁק: 3 וּרְאִיתֶם הַטּוֹב וְהַיָּשִׁיר מִבְּנֵי אֲדֹנֵיכֶם
וְשִׁמְתֶםם עַל־כֶּסֶף אָבִיו וְהַלְחֲמוּ עַל־בֵּית אֲדֹנֵיכֶם: 4 וַיִּרְאוּ מֶלֶךְ מֶלֶךְ וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה שְׁנֵי
הַמִּלְכִּים לֹא עֹמְדֵי לִפְנֵינוּ וְאִיךְ נַעֲמֹד אֲנַחְנוּ: 5 וַיִּשְׁלַח אֲשֶׁר־עַל־הַבַּיִת וְאֲשֶׁר עַל־הָעִיר
וְהַזְּקִינִים וְהָאֲמֻנִים אֶל־יְהוּא לֵאמֹר עֲבָדֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל אֲשֶׁר־תֹּאמַר אֵלֵינוּ נַעֲשֶׂה
לֹא־נִמְלִיךְ אִישׁ הַטּוֹב בַּעֲיֵנֶיךָ עֲשֵׂה: 6 וַיִּכְתֹּב אֵלֵיהֶם סֵפֶר שְׁנֵית לְאֹמֶר אִסְלִי אֲתָם
וּלְקָלִי אֲתָם שְׁמַעִים קְחוּ אֶת־רֹאשֵׁי אֲנָשֵׁי בְנֵי־אֲדֹנֵיכֶם וּבֹאוּ אֵלַי כַּעַת מִחַר יֹרְעָאֵל
וּבְנֵי הַמֶּלֶךְ שִׁבְעִים אִישׁ אֶת־גִּדְלֵי הָעִיר מַגְדִּילִים אוֹתָם: 7 וַיְהִי כִכָּא הַסֵּפֶר אֵלֵיהֶם
וַיִּקְחוּ אֶת־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁחָטוּ שִׁבְעִים אִישׁ וַי שִׁימוּ אֶת־רֹאשֵׁיהֶם בְּדוּדִים וַיִּשְׁלְחוּ אֵלָיו
יֹרְעָאֵל: 8 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וַיִּגְדֵּל לָאֹמֶר הַבִּיאוּ רֹאשֵׁי בְנֵי־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר שִׁימוּ אֲתָם שְׁנֵי
צִבְרִים פֶּתַח הַשָּׁעַר עַד־הַבָּקָר: 9 וַיְהִי בַבֶּקֶר וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֵד וַיֹּאמֶר אֶל־כָּל־הָעָם צִדְקִים
אֲתָם הִנֵּה אֲנִי קִשְׁרָתִי עַל־אֲדָנִי וְאַהֲרָגְהוּ וּמִי הִכָּה אֶת־כָּל־אֵלֶּה: 10 דַּעוּ אַפּוֹא כִּי לֹא
יִפֹּל מִדְּבַר יְהוּה אֶרְצָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוּה עַל־בֵּית אַחָב וַיְהוּה עֲשֵׂה אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד
עַבְדּוֹ אֵלֵיהֶם: 11 וַיָּךְ יְהוּא אֶת כָּל־הַנְּשָׂאִים לְבֵית־אַחָב בְּיֹרְעָאֵל וְכָל־גִּדְלָיו וּמִדְּעָיו
וְכַהֲנָיו עַד־בִּלְתִּי הַשְׂאִיר־לוֹ שְׂרִיד: 12 וַיָּקָם וַיָּבֹא וַיֵּלֶךְ שְׁמִרוֹן הוּא בֵּית־עֶקֶד הָרָעִים
בְּדֶרֶךְ: 13 וַיְהוּ מֶלֶךְ אֶת־אַחֵי אַחֻזְיָהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וַיֹּאמֶר מִי אֲתָם וַיֹּאמְרוּ אֲחֵי אַחֻזְיָהוּ
אֲנַחְנוּ וַנֵּד לְשָׁלוֹם בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ וּבְנֵי הַגְּבִירָה: 14 וַיֹּאמֶר תַּפְשׁוּם חַיִּים וַחֲפֹשׂוּם חַיִּים
וַיִּשְׁחָטוּם אֶל־בּוֹר בֵּית־עֶקֶד אֶרֶב עִים וּשְׁנַיִם אִישׁ וּלְאִי־הַשְּׂאִיר אִישׁ מֵהֶם: 15 וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם
וַיִּמְצָא אֶת־יְהוֹנָדָב בֶּן־רֶכֶב לִקְרָאוֹ וַיִּכְרַכּוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִישׁ אֶת־לִבְכֶּךָ יִשָּׂר פֶּאֶשֶׁר
לְכָבִי עַל־לִבְכֶּךָ וַיֹּאמֶר וַיְהוֹדָב יֵשׁ נִישׁ תִּנֵּה אֶת־יָדְךָ וְתֵת יָדוֹ וַעֲלֶהָ אֵלָיו אֶל־הַמֶּרְכָּבָה:
16 וַיֹּאמֶר לָקַח אֲתִי וְרָאִה בְּקִנְיָתִי לַיהוּה וַיִּרְכְּבוּ אֹתוֹ בִּרְכָבוֹ: 17 וַיָּבֹא שְׁמִרוֹן וַיָּךְ
אֶת־כָּל־הַנְּשָׂאִים לְאַחָב בְּשִׁמְרוֹן עַד־הַשְּׁמִירוֹ כְּדָבָר יְהוּה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל־אֵלֵיהֶם: פ

18 וַיִּקְבֹּץ יְהוָה אֶת־כָּל־הָעָם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אַחָב עֶבֶד אֲתִּי־הִבֵּעַל מַעַשׂ יְהוָה וְעַבְדּוֹ הִרְבָּה:
 19 וְעַתָּה כִּלְגִּיבָאִי ה' הַעַל כָּל־עַבְדָיו וְכָל־כַּהֲנָיו קְרָאוּ אֵלַי אִישׁ אֶל־יִפְקֹד כִּי זָבַח נָדוּל לִי לִבְעַל כָּל אֲשֶׁר־יִפְקֹד לֹא יָחִיד וְיְהוָה עָשָׂה בְּעֻקְבָּהּ לְמַעַן הַאֲבִיד אֶת־עַבְדָיו הַבְּעַל:
 20 וַיֹּאמֶר יְהוָה קִדְשׁוּ עֲצֻדָּה לִבְעַל וַיִּקְרָאוּ: 21 וַיִּשְׁלַח יְהוָה בְּכָל־יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ כָל־עַבְדָיו הַבְּעַל וְלֹא־נִשְׁאָר אִישׁ אִשֶּׁר לֹא־בָא וַיָּבֹאוּ בֵּית הַבְּעַל וַיִּמְלֹא בֵּית־הַבְּעַל פֶּה לִפְהֶ: 22 וַיֹּאמֶר לְאִשֶּׁר עַל־הַמִּלְחָמָה הוֹצֵא לְבוּשׁ לְכָל עַבְדֵי הַבְּעַל וַיֵּצֵא לָהֶם הַמַּלְבוּשׁ:
 23 וַיָּבֹא יְהוָה וַיְהוֹרֶגְבּ בְּיָרֶכָב בֵּית הַבְּעַל וַיֹּאמֶר לְעַבְדֵי הַבְּעַל חַפְשׁוּ וּרְאוּ פְּרוֹ־שִׁפָּה מֵעַמְּכֶם מֵעַבְדֵי יְהוָה כִּי אֲסִי־עַבְדֵי הַבְּעַל לְבָדֶם: 24 וַיָּבֹאוּ לַעֲשׂוֹת זִבְחִים וְעֹלֹת וַיְהוּא שָׁם־לוֹ בַּחוּץ שְׁמוֹנִים אִישׁ וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֲשֶׁר־יִמְלֹט מִן־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיֵא עֲלֵי־דִיכֶם נַפְשׁוֹ תַּחַת נַפְשׁוֹ: 25 וַיְהִי כַּכֵּלָתוֹ לַעֲשׂוֹת הָעֹלָה וַיֹּאמֶר יְהוָה לְרָצִים וּלְשֹׁלְשִׁים בָּאוּ הַכּוֹסִים אִישׁ אֶל־יָצֵא וַיִּכּוּם לִפְי־חֶרֶב וַיִּשְׁלְכוּ הָרָצִים וְהַשֹּׁלְשִׁים וַיִּלְכּוּ עַד־עִיר בֵּית־הַבְּעַל:
 26 וַיֵּצֵאוּ אֶת־מִצְבֹּת בֵּית־הַבְּעַל וַיִּשְׂרְפוּהָ: 27 וַיַּחֲצוּ אֶת מִצְבַּת הַבְּעַל וַיַּחֲצוּ אֶת־בֵּית הַבְּעַל וַיִּשְׁמְהוּ (לְמַחְרָאוֹת) (לְמִצְרָאוֹת) עַד־הַיּוֹם: 28 וַיִּשְׁמַד יְהוָה אֶת־הַבְּעַל מִיִּשְׂרָאֵל:
 29 דָּךְ חֲטָאִי וַיִּבְעֶם בְּיָנֶכֶם אֲשֶׁר הַחֲטָאִי אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא־סָר וְיְהוָה מֵאַחֲרֵיהֶם עֲנִלִּי הַזָּבֹב אֲשֶׁר בֵּית־אֵל וְאֲשֶׁר בְּדֹן: 30 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוּא יֵעַן אֲשֶׁר־הִטִּיבְתָּ לַעֲשׂוֹת יְהִי־שֶׁר בְּעֵינֵי כָל־אִשֶּׁר בְּלִבָּבִי עָשִׂיתָ לְבֵית אַחָב בְּנֵי רַבְעִים וַיֵּשְׁבוּ לָךְ עַל־כַּסֵּא יִשְׂרָאֵל:
 31 וַיְהוּא לֹא שָׁ מָר לִלְכַת בַּחֲדוֹת־יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־לִבָּבוֹ לֹא סָר מֵעַל חֲטָאוֹת וַיִּבְעֶם אֲשֶׁר הַחֲטָאִי אֶת־יִשְׂרָאֵל: 32 בַּיָּמִים הָהֵם הִחֵל יְהוָה לַקְצוֹת בִּישְׂרָאֵל וַיִּכּוּם הוֹאֵל כָּל־גִּבּוֹל יִשְׂרָאֵל: 33 מִן־הִירְדֵן מִזֶּרֶחַ הַשָּׁמֶשׁ אֶת כָּל־אֶרֶץ הַגִּלְעָד הַגָּדִי וְהַרְאוּבִי וְהַמְנַשִּׁי מִשְׁרַעֲרֵי אֲשֶׁר עַל־נַחַל אֲרָן וְהַגִּלְעָד וְהַבָּשָׁן: 34 וַיִּחַר דַּבְרֵי יְהוָה וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְכָל־גִּבּוֹרָתוֹ הַלּוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: 35 וַיִּשְׁכַּב יְהוָה עַם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בְּשִׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ וַיְהוֹאֲזוּ בְנֵי תַחְתָּיו: 36 וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים וּשְׁמוֹנֶה־שָׁנָה בְּשִׁמְרוֹן: פ 11 וְעַתְלִיָּה אִם אֲחֻזִּיהוּ (וּרְאָתָהּ) (נְאֻתָהּ) כִּי מֵת בָּנָה וְתָקַם וְתִאֲבָד אֶת כָּל־זֶרַע הַמְּמֻלָּךְ: 2 וְתָקַם יְהוֹשֻׁעַ בִּתְּהִימָלֶךְ יִזְרָם אֲחֻזָּה אֲחֻזִּיהוּ אֲתִיּוֹשׁ בְּנ־אֲחֻזִּיהוּ וְתִגְנֹב אוֹתוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ (הַמְּמוֹתָחִים) (הַמְּמוֹתִים) אוֹתוֹ וְאֶת־מִינִיקָתוֹ בַּחֲדַר הַמִּשְׁוֹת וַיִּסְתְּרוּ אוֹתוֹ מִפְּנֵי עַתְלִיָּה וְלֹא הוֹמָתָ: 3 וַיְהִי אוֹתָהּ בֵּית יְהוָה מִתְחַבֵּא שֵׁשׁ שָׁנִים וְעַתְלִיָּה מָלְכָה עַל־הָאָרֶץ: פ 4 וּבִשְׁנָה הַשְּׁבִיעִית שָׁלַח יְהוֹיָדָע וַיִּקְחוּ אֶת־שָׂרֵי (הַמִּיּאֻוֹת) (נְהַמְאוֹת) לְכָרִי וּלְרָצִים וַיָּבֹא אֲתָם אֵלָיו בֵּית יְהוָה וַיִּכְרַת לָהֶם בְּרִית וַיֵּשׁ בַּע אֲתָם בְּבֵית יְהוָה וַיֵּרָא אֲתָם אֶת־בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ: 5 וַיֵּצֵאם לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן הִשָּׁל שֵׁית מִכֶּם בָּאִי הַשֶּׁבַת וְשִׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ: 6 וְהַשְּׁלִישִׁת בַּשָּׁעַר סוּר וְהַשְּׁלִישִׁת בַּשָּׁעַר אַחֵר הָרָצִים וְשִׁמְרָתָם אֶת־מִשְׁמֶרֶת הַבֵּית מִסָּח: 7 וּשְׁתֵּי הַיָּדוֹת בָּכֶם כָּל יָצֵאִי הַשֶּׁבַת וְשִׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת בֵּית־יְהוָה אֶל־הַמֶּלֶךְ: 8 וְהַקֶּפֶתָם עַל־הַמֶּלֶךְ סָבִיב אִישׁ וּכְלָיו בִּידוֹ וְהָבֹא אֶל־הַשְּׁדֵרוֹת יוֹמָת וְהָיוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ בְּצֻאוֹ וּבִבְאוֹ: 9 וַיַּעֲשׂוּ שָׂרֵי (הַמִּיּאֻוֹת) (נְהַמְאוֹת) כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן וַיִּקְחוּ אִישׁ אֶת־אֲנָשָׁיו בָּאִי הַשֶּׁבַת עִם יָצֵאִי הַשֶּׁבַת וַיָּבֹאוּ אֶל־יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן: 10 וַיִּתֵּן הַכֹּהֵן לְשָׂרֵי (הַמִּיּאֻוֹת) (נְהַמְאוֹת) אֶת־הַתְּחִנִּית וְאֶת־הַשְּׁלִשִׁים אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ דָּוִד בְּבֵית יְהוָה: 11 וַיַּעֲמֵדוּ הָרָצִים אִישׁ וּכְלָיו בִּידוֹ מִכְתֵּף הַבֵּית הַיָּמִינִית עַד־כְּתֵף הַבֵּית הַשְּׁמָאלִית לְמִזְבֵּחַ וּלְבֵית עַל־הַמֶּלֶךְ סָבִיב: 12 וַיּוֹצֵא אֶת־בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ וַיִּתֵּן עֲלֵיוֹ אֶת־הַחֹר וְאֶת־הַעֲדוֹת וַיִּמְלְכוּ אוֹתוֹ וַיִּמְשְׁחֻהוּ וַיִּכְרֹךְ וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ: ס 13 וַתִּשְׁמַע עַתְלִיָּה אֶת־קוֹל הָרָצִין הָעָם וְתִבֹּא אֶל־הָעָם בֵּית יְהוָה: 14 וְתִרָא וְהָנָה הַמֶּלֶךְ עֹמֵד עַל־הַעֲמֹד כְּמִשְׁפַּט וְהַשָּׂרִים וְהַחֲצֻצּוֹת אֶל־הַמֶּלֶךְ וְכָל־עַם הָאָרֶץ שָׁמָּה וְתָקַע בַּחֲצֻצּוֹת וְתָקַר עַתְלִיָּה אֶת־בְּגָדֶיהָ וְתִקְרָא קָשֶׁר קָשֶׁר: ס 15 וַיֵּצֵא יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֶת־שָׂרֵי (הַמִּיּאֻוֹת) (נְהַמְאוֹת) פָּקְדֵי הַחֵיל וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הוֹצִיאוּ אֹתָהּ אֶל־מִבֵּית לֵשׁ דָּרַת וְהָבֹא אַחֲרֶיהָ הַמָּת בַּחֲרֵב כִּי אָמַר הַכֹּהֵן אֶל־תּוֹמָת בֵּית יְהוָה: 16 וַיִּשְׁמְעוּ לָהּ יָדִים וְתִבֹּאוּ דֶרֶךְ־מִבּוֹא הַסּוֹסִים בֵּית הַמֶּלֶךְ וְתוֹמָת שָׁם: ס 17 וַיִּכְרַת יְהוֹיָדָע אֶת־הַעֲבָרִית בֵּין יְהוָה וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעָם לִהְיוֹת לָעָם לִיהוָה וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעָם: 18 וַיָּבֹאוּ כָל־עַם הָאָרֶץ בֵּית־הַבְּעַל וַיַּחֲצוּ אוֹת־מִזְבְּחָתָם (מִזְבְּחָתָיו) וְאֶת־עֲלִמָיו שָׁבְרוּ הַיֵּשֶׁב וְאֵת מִתֵּן כֹּהֵן הַבְּעַל הָרְגוּ לִפְנֵי הַמִּזְבְּחוֹת וַיִּשֶׁם הַכֹּהֵן פָּקְדוֹת עַל־בֵּית יְהוָה: 19 וַיִּקְחוּ אֶת־שָׂרֵי הַמִּיּאֻוֹת וְאֶת־הַכָּרִי וְאֶת־הָרָצִים וְאֵת־כָּל־עַם הָאָרֶץ וַיִּירְדּוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ מִבֵּית יְהוָה וַיָּבֹאוּ דֶרֶךְ־שָׁעַר הָרָצִים בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב עַל־כַּסֵּא הַמְּלָכִים: 20 וַיִּשְׁמַח כָּל־עַם־הָאָרֶץ וַיְהִי עִיר וְעָרִי שָׁקֵטָה וְאֶת־עַתְלִיָּהוּ הַמִּיּוֹת בַּחֲרֵב בֵּית (הַמֶּלֶךְ) (הַמֶּלֶךְ): ס 12 בְּשִׁבְעֵה שָׁנִים וַיְהוֹשֵׁב

II Kings

במלכו: פ 2 בשנת שבע ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע: 3 ויעש יהואש ה' שר בעיני יהוה פליטמו אשר הורוהו יהודיע הכהן: 4 רק הבמות לאסרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: 5 ויאמר יהואש אליהכנים כל כסף הקדשים אשריו בא בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה: 6 יקחו להם הכהנים איש מאת מכרו והם יחזקו את בך הבית לכל אשר ימצא שם בך: פ 7 ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך יהואש לא יחזקו הכהנים את בך הבית: 8 ויקרא המלך יהואש ליהודיע הכהן ולכהנים ויאמר אלהם מודע אינכם מחזקים את בך הבית ועתה אל תקחו כסף מאת מכריכם כי ללבך הבית תתנהו: 9 ויאתו הכהנים לבלתי קחת כסף מאת העם ולבלתי חזק את בך הבית: 10 ויקח יהודיע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח (במין) (במין) בבוא איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים שמרי הסף את כל הכסף המובא בית יהוה: 11 ויהי כראותם כי רב הכסף בארון ויעל ספר המלך והכהן הגדול ויצרו וימנו את הכסף הנמצא בית יהוה: 12 ונתנו את הכסף המכסן על יד (יד) (יד) עשר המלאכה (הפקדים) (המפקדים) בית יהוה ויציאנהו לחרשי העץ ולבנים העשים בית יהוה: 13 ולגדירים ולחצבי האבן ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את בך בית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה: 14 אך לא יעשה בית יהוה ספות כסף מזמרות מורקות חצצרות כלי כלי וזהב וכלי כסף מן הכסף המובא בית יהוה: 15 כי לעשי המלאכה יתנהו וחזקו בית יהוה: 16 ולא יחשבו את האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם לתת לעשי המלאכה כי באמנה הם עשים: 17 כסף אשם וכסף חטאות לא יבא בית יהוה לכהנים יהיו: פ 18 אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם על גת וילבדה וישם חזאל פניו לעלות על ירושלם: 19 ויקח יהואש מלך יהודה את כל הקדשים אשר הקדישו יהושפט ויהורם ואחזיהו אבותיו מלכי יהודה ואת קדשיו ואת כל הוזהב הנמצא באצרות בית יהוה ובית המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלם: 20 ויתר דברי יואש וכל אשר עשה הלוואתם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 21 ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יואש בית מלא היות סלא: 22 ויוזבד בן שמעת ויהוזבד בן שמרי עבדיו הפכו וימת ויקברו אתו עם אבותיו בעיר דוד וימלך אמציה בנו תחתיו: פ 13 בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן אחזיהו מלך יהודה מלך יהואחז בן יהואש על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה: 2 ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחר חטאת ירבעם ברובט אשר החטיא את ישראל לאסר ממנה: 3 ויחראף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדד בן חזאל כל הימים: 4 ויחל יהואחז את דפי יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחץ אתם מלך ארם: 5 ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם כחמול שלשום: 6 אך לאסרו מחטאות בית ירבעם אשר (החטי) (החטיא) את ישראל בה הלך וגם האשרה עמדה בשמרון: 7 כי לא השאיר ליהואחז עם כי אסחמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם וישמע כעפר לרש: 8 ויתר דב רי יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלוואתם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 9 וישכב יהואחז עם אבותיו ויקברו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו: פ 10 בשנת של שים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך יהואש בן יהואחז על ישראל בשמרון שש עשרה שנה: 11 ויעשה הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם ברובט אשר החטיא את ישראל בה הלך: 12 ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם אמציה מלך יהודה הלוואתם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 13 וישכב יואש עם אבותיו וירבעם ישב על כסאו ויקבר יואש בשמרון עם מלכי ישראל: פ 14 ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר אביו אבי רכב ישראל ופרשיו: 15 ויאמר לו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים: 16 ויאמר למלך ישראל הרקב ידך על הקשת וירקב ידו וישם אלישע ידיו על ידיו המלך: 17 ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה ויור ויאמר חץ תשועה ליהוה ותן תשועה באלם והפית את ארם באפק עד פלה: 18 ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד: 19 ויקצף עליו איש האלהים ויאמר להכות ח מש או שש פעמים אז הפית את ארם עד פלה ועתה שלש פעמים תכה את ארם: ס 20 וימת אלישע ויקברו ויגדודי מואב ויבאו בארץ בא שנה:

21 ויהי תם קברים איש והנה ראו את־הגדוד וישליכו את־האיש בקבר אלישע וילך ויגע האיש בעצמות אלישע ויחי ויקם על־רגליו: פ 22 וחזאל מלך ארם לחץ את־ישראל כל ימי יהואחז: 23 ויחן יהוה א תם וירחמם ויפן אליהם למען בריחו את־אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא־השליכם מעל־פניו עד־עתה: 24 וימת חזאל מלך־ארם וימלך בן־הרד בן תחתיו: 25 וישב יהואש בן־יהואחז ויפת את־הערים מנד בן־הרד בן־חזאל אשר לקח מ יד יהואחז אביו במלחמה שלש פעמים הכהו ויאש וישב את־ערי ישראל: פ 14 בשנת שתים ליואש בן־יהואחז מלך ישראל מלך אמציהו בן־יואש מלך יהודה: 2 בן־עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו (יהועדין) [יהועדן] מן־ירושלם: 3 ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כדוד אביו ככל אשר־עשה יואש אביו עשה: 4 רק הממות לא־סרו עוד העם מזבחים ומקטרים במקמות: 5 ויהי כאשר חזקה הממלכה בידו ויך את־עבדיו המפכים את־המלך אביו: 6 ואת־בני המפכים לא המית ככתוב בספר תורת־משה אשר־צוה יהוה לאמר לא־יומתו אבות על־בנים ובנים לא־יומתו על־אבות כי אסאיש בחטאו (ימות) [יומת]: 7 הוא־הכה את־אדום (בניא־המלח) [בניא־מלח] עשרת אלפים וחמש את־הסלע במלחמה וייקרא את־שמה ויקחאל עד היום הזה: פ 8 אז שלח אמציה מלאכים אל־יהואש בן־יהואחז בן־יהוא מלך ישראל לאמר לכה נראה פנים: 9 וישלח יהואש מלך־ישראל אל־אמציהו מלך־יהודה לאמר החזח אשר בלבנון שלח אל־הארז אשר בלבנון לאמר תנה־את־בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותתנם את־החיות: 10 הנה הכית את־אדום ונשאך לבן הכבד ושב בביתך ולמה חתונה ברעה ונפלתה אתה ויהודה עמך: 11 ולא־שמע אמציהו ויעל יהו אש מלך־ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך־יהודה בבית שמש שמש אשר ליהודה: 12 וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש (לא־הלו) [לא־הליו]: 13 ואת אמציהו מלך־יהודה בן־יהואש בן־אחזיהו תפש יהואש מלך־ישראל בבית שמש (ויבאו) [ויבאו] וירושלם ויפרץ בחומת ירושלם בשער אפרים עד־שער הפנה ארבע מאות אמה: 14 ולקח את־כל־הזהב והכסף ואת כל־הפלים הנמצאים בית־יהוה ובאצרות בית המלך ואת בני התעורבות וישב שמונה: 15 ויתר דברי יהואש אשר עשה וגבורתו ואשר נלחם עם אמציהו מלך־יהודה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 16 וישעב יהואש עס־אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בן תחתיו: פ 17 ויחי אמציהו בן־יואש מלך יהודה אחרי מות יהואש בן־יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה: 18 ויתר דברי אמציהו הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: 19 ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימתו שם: 20 וישאו אתו על־הסוסים ויקבר בירושלם עס־אבתיו בעיר דוד: 21 ויקחו כל עם יהודה את־עזריה והוא בן־שש עשרה שנה וימלכו אתו תחת אביו אמציהו: 22 הוא בנה את־אילת וישבה ליהודה אחרי שכב־המלך עס־אבתיו: פ 23 בשנת חמש־עשרה שנה לאמציהו בן־יואש מלך יהודה מלך ירבעם בן־יואש מלך־ישראל בשמרון ארבעים ואחת שנה: 24 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מפל־חטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל: 25 הוא השיב את־נבול ישראל מלכוא חמת עד־ים הערבך כדרך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בירעבדו וינה בן־אמתי הנביא אשר מנת החפר: 26 כיראה יהוה את־עני ישראל מרה מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עז ל־ישראל: 27 ולא־דבר יהוה למחות את־שם ישראל מתחת השמים וישיעם ביד ירבעם בן־יואש: 28 ויתר דברי ירבעם וכל־אשר עשה וגבורתו אשר־נלחם ואשר השיב את־דמשק ואת־חמת ליהודה בישראל הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 29 וישב ירבעם עס־אבתיו עם מלכי ישראל וימלך זכריה בן תחתיו: פ 15 בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מ לך עזריה בן־אמציה מלך יהודה: 2 בן־שש עשרה שנה היה במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו וכליהו מירושלם: 3 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר־עשה אמציהו אביו: 4 רק הממות לא־סרו עוד העם מזבחים ומקטרים במקמות: 5 וינגע יהוה את־המלך ויהי מצרע עד־יום מלוא וישב בבית החפשיית ויותם בן־המלך על־הבית שפט את־העם הארץ: 6 ויתר דברי עזריהו וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: 7 וישעב עזריה עס־אבתיו ויקברו אתו עס־אבתיו בעיר דוד וימלך יותם בן תחתיו: פ

II Kings

8 בשנת של שים ושמנה שנה לעזריהו מלך יהודה מלך זכריהו בן-ירבעם על-ישראל בשמרון ששה חדשים: 9 ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשו אבותיו לא סר מחטאות ירבעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל: 10 ויקשר עליו שלם בן-יבש ויכרו קבלעם וימיתו וימלך תחתיו: 11 ויתר דברי זכריה הנם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: 12 הוא דבר-יהוה אשר דבר אליהוא לאמר בני רביעים ישובו לך על-כסא ישראל ויהי-כן: פ 13 שלום בן-יבש מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזיה מלך יהודה וימלך ירמיהו בשמרון: 14 ויעל מנחם בן-גדי מתרצה ויבא שמרון ויך את-שלום בן-יבש בשמרון וימיתו וימלך תחתיו: 15 ויתר דברי שלום וקשרו אשר קשר הנם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: ס 16 אז יכה מנחם את-הפסח ואת-כל-אשר-בה ואת-גבוליה מתרצה כי לא פתח ויך את כל-ההרדותיה בקע: פ 17 בשנת של שים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה מלך מנחם בן-גדי על-ישראל עשר שנים בשמרון: 18 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מעל חטאות ירבעם בן-נבט אשר-החטיא את-ישראל כל-ימיו: 19 בא פול מלך-אשור על-הארץ ויתן מנחם לפול אלף כפר-כסף להיות דיוו אתו להחזיק הממלכה בידו: 20 ויצא מנחם את-הכסף על-ישראל על כל-גבורי החיל לתת למלך אשור חמ שים שקלים כסף לאיש אחד וישב מלך אשור ולא-עמד שם בארץ: 21 ויתר דברי מנחם וכל-אשר עשה הלואיהם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: 22 וישכב מנחם עסאבתי וימלך פקחיה בנו תחתיו: פ 23 בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקחיה בן-מנחם על-ישראל בשמרון שנתיים: 24 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות ירבעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל: 25 ויקשר עליו פקח בן-רמליהו שליטו ויכרו בשמרון בארמון בית-(מלך) [המלך] את-ארנב ואת-האריה ועמו חמשים איש מבני נלעדים וימיתו וימלך תחתיו: 26 ויתר דברי פקחיה וכל-אשר עשה הנם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: פ 27 בשנת חמ שנים ושתיים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן-רמליהו על-ישראל בשמרון עשרים שנה: 28 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מן-חטאות ירבעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל: 29 בימי פקח מלך-ישראל בא תגלת פלאסר מלך אשור ויך את-עיון ואת-אבאל בית-מע כה ואת-נינח ואת-קדש ואת-חצור ואת-הגלעד ואת-הגלילה כל ארץ נפתלי ויגלם אשורה: 30 ויקשר-קשר הושע בן-אלה על-פקח בן-רמליהו ויכרו וימיתו וימלך תחתיו בשנת עשרים ליותם בן-עזיה: 31 ויתר דברי-פקח וכל-אשר עשה הנם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: פ 32 בשנת שתיים לפקח בן-רמליהו מלך ישראל מלך יותם בן-עזיהו מלך יהודה: 33 בן-עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש-עשר שנה מלך בירושלם ושם אמו יושא בת-צדוק: 34 ויעש הישר בעיני יהוה בכל אשר עשה עזיהו אביו עשה: 35 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים בעיני יהוה בבמות הוא בנה את-שער בית-יהוה העליון: 36 ויתר דברי יותם אשר עשה הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה: 37 בימים ההם החל יהוה להשליח ביהודה רצין מלך ארם ואת פקח בן-רמליהו: 38 וישכב יותם עסאבתי ויקבר עסאבתי בעיר דוד אביו וימלך אחז בנו תחתיו: פ 16 בשנת שבע-עשרה שנה לפקח בן-רמליהו מלך אחז בן-יותם מלך יהודה: 2 בן-עשרים שנה אחז במלכו ושש-עשרה שנה מלך בירושלם ולא-עשה הישר בעיני יהוה אלהיו כדוד אביו: 3 וילך בדרך מלכי ישראל וגם את-בניהו באש כתעבות הגוים אשר הוריש יהוה אתם מפני בני ישראל: 4 ויזבח ויקטר בבמות ועל-הנבכות ותחת פל-עץ רענן: 5 אז יעלה רצין מלך-ארם ופקח בן-רמליהו מלך-ישראל וירושלם למלחמה ויצרו על-אחז ולא יכלו להלחם: 6 בעת ההיא השיב רצין מלך-א רם את-אילת לארם וינשל את-היהודים מאילות (וארמים) [נאדומים] באו אילת וישבו שם עד היום הזה: פ 7 וישלח אחז מלאכים אל-תגלת פלאסר מלך-אשור לאמר עבדך ובנך אני עלה והושעני מכף מלך-ארם ומכף מלך ישראל הקומים עלי: 8 ויך אחז את-הכסף ואת-הזהב הנמצא בית יהוה ובאצרות בית המלך וישלח למלך-אשור שחד: 9 וישמע אליו מלך אשור ויעל מלך אשור אל-דמשק ויתפשט ויגלה קורה ואת-רצון המית: 10 וילך המלך אחז לקראת תגלת פלאסר מלך-אשור דמשק וירא את-המזבח אשר בדמשק וישלח המלך אחז אל-אוריה הכהן את-דמות המזבח ואת-תבניתו לכל-מעשהו: 11 ויבן אוריה הכהן את-המזבח ככל אשר-שלח המלך אחז מדמשק כן עשה אוריה הכהן ער-בוא

המלך־אחז מִדְמֹשֶׁק: 12 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ מִדְמֹשֶׁק וַיֵּרָא הַמֶּלֶךְ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּקְרַב הַמֶּלֶךְ
עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעַל עָלָיו: 13 וַיִּקְטֹר אֶת־עֹלֹתָו וַאֲתִמְנַחְתּוּ וַיִּסַּף אֶת־נִסְכּוֹ וַיִּזְרֹק
אֶת־דֹּם־הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר־לוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ: 14 וְאֵת הַמִּזְבֵּחַ הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה וַיִּקְרַב
מֵאֵת פָּנֵי הַבַּיִת מִבֵּין הַמִּזְבֵּחַ וּמִבֵּין בַּיִת יְהוָה וַיִּתֵּן אֹתוֹ עַל־יָדָיו הַמִּזְבֵּחַ צִפּוֹנָה:
15 (וַיִּצְוָהוּ) (וַיִּצְוָהוּ) הַמֶּלֶךְ־אֲחִיז אֶת־אֹרִיָּה הַכֹּהֵן לֵאמֹר עַל הַמִּזְבֵּחַ הַגָּדוֹל הַקָּטָן
אֶת־עֹלֹת־הַבָּקָר וְאֶת־מִנְחַת הָעֶרֶב וְאֶת־עֹלֹת הַמֶּלֶךְ וְאֶת־מִנְחָתוֹ וְאֵת עֹלֹת כָּל־עַם הָאָרֶץ
וּמִנְחָתָם וְנִסְפִיהֶם וְכָל־דָּם עֲלֶיהָ וְכָל־דֹּם־זִבְחָ עָלָיו תִּזְרֹק וּמִזְבֵּחַ הַנְּחֹשֶׁת יִהְיֶה־לִּי לְבָקָר:
16 וַיַּעַשׂ אֹרִיָּה הַכֹּהֵן כְּכָל אֲשֶׁר־צִוָּה הַמֶּלֶךְ אֲחִיז: 17 וַיִּקְצֹץ הַמֶּלֶךְ אֲחִיז אֶת־הַמִּסְגָּרוֹת
הַמִּכְנוֹת וַיִּסֹּר מֵעֲלֵיהֶם (וְאֵת) הַכִּיֹּר וְאֶת־הַיָּם הַרְדִּי מֵעַל הַבָּקָר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר
תַּחְתֶּיהָ וַיִּתֵּן אֹתוֹ עַל מַרְצֶפֶת אֲבָנִים: 18 וְאֶת־(מִיֶּסֶף) (מִוֶּסֶף) הַשִּׁבְתָּ אֲשֶׁר־בְּנֵי בֵּית
וְאֶת־מְבוֹא הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה הֵסֵב בַּיִת יְהוָה מִפְּנֵי מֶלֶךְ אֲשׁוּר: 19 וַיִּתֵּר דְּבָרֵי אֲחִיז אֲשֶׁר
עָשָׂה הָאֱלֹהִים כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה: 20 וַיִּשְׁכַּב אֲחִיז עִם־אֲבֹתָיו
וַיִּקְבֹּר עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דֹּד וַיִּמְלֹךְ חֻזַּקְהוּ בֶן־תַּחְתִּי: פ 17 בִּשְׁנַת שְׁתֵּים עָשָׂר לְאֲחִיז
מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ הוֹשֵׁעַ בֶּן־אֵלָה בִּשְׁמֵרֹן עַל־יִשְׂרָאֵל תִּשְׁעָ שָׁנִים: 2 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה רַק לֹא כַּמִּלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ לִפְנָיו: 3 עָלָיו עֲלָה שְׁלֹמֹנָאֶסֶר מֶלֶךְ אֲשׁוּר
וַיִּהְיֶה הוֹשֵׁעַ עֶבֶד וַיֵּשֶׁב לוֹ מִנְחָה: 4 וַיִּמְצָא מֶלֶךְ־אֲשׁוּר בְּהוֹשֵׁעַ קָשֶׁר אֲשֶׁר שָׁלַח
מִלְאָכִים אֶל־סוּא מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וּלְאֹהֲלֵהֶם מִנְחָה לְמֶלֶךְ אֲשׁוּר כְּשֶׁנָּה כְּשֶׁנָּה וַיַּעֲזְרוּהוּ מֶלֶךְ
אֲשׁוּר וַיִּאֲסֶרְהוּ בַּיִת פֶּלֶא: 5 וַיַּעַל מֶלֶךְ־אֲשׁוּר כְּכָל־הָאָרֶץ וַיַּעַל שְׁמֹרֹן וַיִּצֹר עָלֶיהָ שְׁלֹשׁ
שָׁנִים: 6 בִּשְׁנַת הַתְּשִׁיעִית הוֹשֵׁעַ ל כֹּד מֶלֶךְ־אֲשׁוּר אֶת־שְׁמֹרֹן וַיִּגַּל אֶת־יִשְׂרָאֵל אֲשׁוּרָה
וַיֵּשֶׁב אֹתָם בַּחֲלָה וּבְחִבּוּר נָהָר נֶזֶן וְעַרִי מְדִי: פ 7 וַיְהִי כִּי־חֲמָא בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לִיהוָה
אֱלֹהֵיהֶם הִמָּע לָה אֹתָם מֵאֲרִיץ מִצְרַיִם מִתַּחַת יָד פֶּרַעַה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וַיִּירָאוּ אֱלֹהִים
אֲחֵרִים: 8 וַיִּלְכּוּ בַּחֲקוֹת הַנְּגִיז אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
עָשׂוּ: 9 וַיַּחֲפֹא בְנֵי־יִשְׂרָאֵל דְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא־כֵן עַל־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּבְנוּ לָהֶם בְּמוֹת
בְּכָל־עֲרֵיָהֶם מִמִּגְדָּל נֹצְרִים עַד־עִיר מִבְּצָר: 10 וַיִּצְבּוּ לָהֶם מִצְבּוֹת וְאִשְׁרִים עַל כָּל־נִבְעָה
נְבָהָה וַתַּחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן: 11 וַיִּקְטְרוּ־שֵׁם בְּכָל־בְּמוֹת פְּנוּיִם אֲשֶׁר־הִגִּיל יְהוָה מִפְּנֵיהֶם
וַיַּעַשׂוּ דְּבָרִים רָעִים לְהַכְעִיֵּם אֶת־יְהוָה: 12 וַיַּעֲבְדוּ הַגִּלְלִים אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם לֹא
תַעֲשׂוּ אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה: 13 וַיַּעַר יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וּבִיהוּדָה בִּיד כָּל־(נְבִיאִו) (נְבִיאִין) כָּל־חֻזָּה
לֵאמֹר שְׁבוּ מִדְּרִיכֵכֶם הָרָעִים וּשְׁמֹרוּ מִצְוֹתֵי חֲקוֹתֵי כָּל־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־אֲבֹתֵיכֶם
וְאֲשֶׁר שָׁלַחְתִּי אֲלֵיכֶם בִּיד עֲבָדֵי הַנְּבִיאִים: 14 וְלֹא שָׁמְעוּ וַיִּקְשּׁוּ אֶת־עֲרֵפָם כַּעֲרַף אֲבוֹתָם
אֲשֶׁר לֹא הֶאֱמִינוּ בִּיהוָה אֱלֹהֵיהֶם: 15 וַיִּמָּאֶסּוּ אֶת־חֲקוֹ וְאֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אֲבוֹתָם
וְאֵת עֲדוּתָיו אֲשֶׁר הָעִיד בָּם וַיִּלְכּוּ אַחֲרֵי הַהֶבֶל וַיַּהֲבִלוּ וְאַחֲרֵי הַנְּגִיז אֲשֶׁר סָבִיבָתָם אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֹתָם לְבַלֵּית עֲשׂוֹת כֵּהֶם: 16 וַיַּעֲזְבוּ אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיַּעַשׂוּ לָהֶם
מִסָּכָה (שָׁנִים) (שָׁנִין) עֲנָלִים וַיַּעַשׂוּ אֲשִׁירָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְכָל־צִבָּא הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲבְדוּ אֶת־הַבַּעַל:
17 וַיַּעֲבִירוּ אֶת־בְּנֵי הָם וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם בָּאֵשׁ וַיִּקְסְמוּ קִסְמִים וַיִּנְחֲשׁוּ וַיִּתְמַכְדּוּ לַעֲשׂוֹת הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיֵּסוֹ: 18 וַיַּחֲאֲנָף יְהוָה מְאֹד בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּסֹּרֵם מֵעַל פָּנָיו לֹא נִשְׂאָר רַק
שִׁבְט יְהוּדָה לְבָדוֹ: 19 גַּם־יְהוּדָה לֹא שָׁמַר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּלְכּוּ בַּחֲקוֹת יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר עָשׂוּ: 20 וַיִּמָּאֶס יְהוָה בְּכָל־זֹרַע יִשְׂרָאֵל וַיַּעַנֵּם וַיִּתְּנֵם בְּיַד־שָׂסִים עַד אֲשֶׁר הִשְׁלִיכֵם
מִפָּנָיו: 21 כִּי־קָרַע יִשְׂרָאֵל מֵעַל בַּיִת דֹּד וַיִּמְלִיכוּ אֶת־יִרְבֵּעַם בֶּן־נֶבֶט (וַהֲדָא) (וַהֲדָן)
יִרְבֵּעַם אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרֵי יְהוָה וַתִּחְשָׂאֵם חֲטָאָה גְדוֹלָה: 22 וַיִּלְכּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּכָל־חֲטָאוֹת יִרְבֵּעַם אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא־סִרוּ מִמֶּנָּה: 23 עַד אֲשֶׁר־הִסִּיר יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעַל
פָּנָיו כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר בִּיד כָּל־עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים וַיִּגַּל יִשְׂרָאֵל מֵעַל אֲדָמָתוֹ אֲשׁוּרָה עַד הַיּוֹם
הַזֶּה: פ 24 וַיָּבֹא מֶלֶךְ־אֲשׁוּר מִבְּבֶל וּמִכּוּתָה וּמִעֲנָא וּמִחֲמַת וּסְפָרַיִם וַיֵּשֶׁב בְּעִיר שְׁמֹרֹן
תַּחַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְשׁוּ אֶת־שְׁמֹרֹן וַיִּשְׁכּוּ בְּעִרְיָה: 25 וַיְהִי בַּתַּחֲלַת שְׁבַתָם שֶׁם לֹא יֵרָאֹ
אֶת־יְהוָה וַיִּשְׁלַח יְהוָה בָּהֶם אֶת־הָאֲרִיֹּת וַיְהִי הָרָגִים בָּהֶם: 26 וַיֹּאמְרוּ לְמֶלֶךְ אֲשׁוּר
לֵאמֹר הַנְּגִיז אֲשֶׁר הִגִּילְתָּ וַתּוֹשֵׁב בְּעִיר שְׁמֹרֹן לֹא יָדְעוּ אֶת־מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי הָאָרֶץ
וַיִּשְׁלַחֲכֶם אֶת־הָאֲרִיֹּת וְהָנֵם מִמִּיתִים אוֹתָם כְּאֲשֶׁר אֵינֶם יָדְעִים אֶת־מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי הָאָרֶץ:
27 וַיִּצֹו מֶלֶךְ־אֲשׁוּר לֵאמֹר הִלִּיכוּ שָׁמָּה אֶחָד מִהַכְּהֵנִים אֲשֶׁר הִגִּילְתֶּם מִשָּׁם וַיִּלְכּוּ וַיִּשְׁכּוּ
שָׁם וַיִּרְם אֶת־מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי הָאָרֶץ: 28 וַיֵּבֶא אֶחָד מִהַכְּהֵנִים אֲשֶׁר הִגִּלוּ מִשְׁמֹרֹן וַיִּשְׁכֵּב
בְּבֵית־אֵל וַיְהִי מוֹרָה אֹתָם אֹךְ יִירָאוּ אֶת־יְהוָה: 29 וַיְהִי עֲשִׂים גִּי גִי אֱלֹהֵיו וַיִּנְיֹחוּ
בְּבֵית הַבְּמוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ הַשְּׁמֹרְנִים גִּי גִי בְּעֲרֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם יֹשְׁבִים שָׁם: 30 וְאֲנֹשִׁי כָּל־

II Kings

עשו את־סכות בנות ואנשי־כות עשו את־נרגל ואנשי חמת עשו את־אשימא: 31 והענים עשו נבחו ואת־חרתק והספרים שר פים את־בניהם באש לאר־מלך וענמלך (אלה) ואלהין] (ספרים) [ספרונים: 32 ויהיו יראים את־יהוה ויעשו להם מקצותם כהני כמות ויהיו עשים להם בבית הבמות: 33 את־יהוה היו יראים ואת־אלהיהם היו עבדים כמשפט הגוים אשר־הגלו אתם משם: 34 עד היום הזה הם עשים כמשפטים הראשנים אינם יראים את־יהוה ואינם עשים כחקתם וכמשפטים וכחוקיה וכמצותה אשר צוה יהוה את־בני יעקב אשר־שם שמו ישראל: 35 ויכרת יהוה אתם ברית ויצנם לאמר לא תיראו אלהים אחרים ולא־תשתחוו להם ולא תעבדום ולא תזבחו להם: 36 כי אִם־את־יהוה אשר העלה אתכם מארץ מצרים בכח גדול ובזרוע נטויה אתו תיראו ולו תשתחוו ולו תזבחו: 37 ואת־החקים ואת־המשפטים והחוקים והמצותה אשר כתב לכם תשמרון לעשות כל־הצמים ולא תיראו אלהים אחרים: 38 והברית אשר־כרתו אתכם לא תשכחו ולא תיראו אלהים אחרים: 39 כי אִם־את־יהוה אלהיכם תיראו והוא יציל אתכם מיד כל־איביכם: 40 ולא שמעו כי אִם־כמשפטם הראשון הם עשים: 41 ויהיו הגוים האלה ויראים את־יהוה ואת־פסוליהם היו עבדים גם־בניהם ובני בניהם כאשר עשו אבתם הם עשים עד היום הזה: פ 18 ויהי בשנת שלש להושע בן־אלה מלך ישראל מלך חזקיה בן־אחז מלך יהודה: 2 בן־עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אבי בת־זכריה: 3 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר־עשה דוד אביו: 4 הוא הוסיף את־הבמות ושבר את־המזבחת וכתת את־המזבחה וכתת את־הנחשת אשר־עשה משה כי ער־הי מים ההמה היו בני־ישראל מקטרים לו ויקראלו נחשת: 5 ביהוה אלהי־ישראל בטח ואח־ריו לא־היה כלמה בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו: 6 וידבק ביהוה לא־סר מאחוריו וישמר מצותיו אשר־צוה יהוה את־משה: 7 והיה יהוה עמו בכל אשר־יצא וישלח וימרוד במלך־אשור ולא עבדו: 8 הוא־הכה את־פלשתים עד־עזה ואת־גבוליה ממגדל נוצרים עד־עיר מבצר: פ 9 ויהי בשנה הרביעית למלך חזקיהו היא השנה השביעית להושע בן־אלה מלך ישראל עלה שלמנאסר מלך־אשור על־שמרון ויצר עליה: 10 וילכדה מקצה שלש שנים בשנת־שש לחזקיהו היא שנת־תשע להושע מלך ישראל ולכדה שמרון: 11 ויגל מלך־אשור את־ישראל אשורה ונחם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי: 12 על אשר לא־שמעו בקול יהוה אלהיהם ויעברו את־בריו את כל־אשר צוה משה עבד יהוה ולא שמעו ולא עשו: פ 13 ובארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך־אשור על כל־ערי יהודה הבצורות ויתפשט: 14 וישלח חזקיהו מלך־יהודה אל־מלך־אשור לְכִישָׁה לֵאמֹר חֲטָאתִי שׁוּב מֵעָלַי אֵת אֲשֶׁר־תָּתַן עָלַי אֲשָׁא וְנִשָּׂא מִלֶּךְ־אֲשׁוּר עַל־חֻזְקָה מִלֶּךְ־יְהוּדָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף־כֶּסֶף וּשְׁלֹשִׁים כֶּבֶד וְזָבָ: 15 ויתן חזקיהו את־כָּל־הכֶּסֶף הַנִּמְצָא בֵּית־יְהוָה וּבֵּצֵרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ: 16 בעת ההיא קצץ חזקיהו את־דלתות הי כל יהוה ואת־האמנות אשר צפה חזקיהו מלך יהודה ויתנם למלך אשור: פ 17 וישלח מלך־אשור את־חרתן ואת־רב־סריס ואת־רב־שקה מן־לכיש אל־המלך חזקיהו בחיל כבד בירושלם ויעלו ויבאו בירושלם ויעלו ויבאו ויעמדו בתעלת הברכה העליונה אשר במסלת שדה כובס: 18 ויקראו אל־המלך ויֵאמֶר אֲלֵהֶם אֲלֵהֶם בְּחִלְקֵיהֶם אֲשֶׁר עַל־הַבַּיִת וּשְׁבֵנָה הַסָּפֵר וַיֹּאמֶר בְּרָאשָׁי הַמִּזְבִּיחַ: 19 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רַב־שָׁקָה אֲמַרְיָנָא אֶל־חֻזְקִיהוּ כֹה־אָמַר הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אֲשׁוּר מֶה הַבְּטוּחַ הַזֶּה אֲשֶׁר בָּטַחְתָּ: 20 אַמַּרְתָּ אֶדְבַר־שִׁפְתַּיִם עֲצָה וּבִגְדָה לְמַלְחָמָה עִתָּה עַל־מִי בָטַחְתָּ כִּי מֵרַדְתָּ בִּי: 21 עִתָּה הִנֵּה בָטַחְתָּ לָךְ עַל־מִשְׁעַנְתִּי הַקֵּנָה הַרְצִיץ הַזֶּה עַל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִסְמָךְ אִישׁ עָלָיו וְכָא כִכְפֹּה וְנִקְבָה בֶּן פִּרְעֹה מִלֶּךְ־מִצְרַיִם לְכָל־הַבְּטָחִים עָלָיו: 22 וְכִי־תֹאמְרוּן אֵלַי אֲלֵי־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בָטַחְנוּ הַלּוֹא־הוּא אֲשֶׁר הִסִּיר חֻזְקִיהוּ אֶת־בְּמֹתָיו וְאֶת־מִזְבְּחָתָיו וַיֹּאמֶר לַיהוָה וּלְיְרוּשָׁלַם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה תִּשְׁתַּחֲווּ בִירושלם: 23 ועתה התערב נָא אֶת־אֲדָנִי אֶת־מֶלֶךְ אֲשׁוּר וְאֶתְנָה לָךְ אֲלֵפִים סוּסִים אֲסִיחֹלֶל לָתֵת לָךְ רֶכֶבִים עֲלֵיהֶם: 24 וְאִיךָ תָשִׁיב אֵת פִּנִּי פָתַח אֶחָד עֲבָדִי אֲדָנִי הַקָּטָן וְתִבְטַח לָךְ עַל־מִצְרַיִם לָרֶכֶב וּלְפָרָשִׁים: 25 עִתָּה הַמְבַלְעֵנִי יְהוָה עֲלִיתִי עַל־הַמָּקוֹם הַזֶּה לְהִשְׁחָתוֹ יְהוָה אָמַר אֵלַי עֲלֵה עַל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהִשְׁחִיתָהּ: 26 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בְּחִלְקֵיהֶם וּשְׁבֵנָה וַיֹּאמֶר אֶל־רַב־שָׁקָה דְּבַרְנָא אֶל־עֲבָדֶיךָ אֲרִמִּית כִּי שָׁמָּה אֲנַחְנוּ וְאֶל־דָּבָר עֲמִנוּ יְהוּדִית בְּאֻזֵּי הָעָם אֲשֶׁר עַל־הַחֲמָה: 27 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רַב־שָׁקָה הֵעַל אֲדָנֶיךָ וְאֵלַיךְ שְׁלַחְנִי אֲדָנִי לְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הֵלֵא עַל־הָאֲנָשִׁים הַיֹּשְׁבִים עַל־הַחֲמָה לֵאמֹר אֵת (תריהם) [נצואתם]

ולשתות את (שיניהם) [מימן] ורגליהם] עמכם: 28 ויעמוד רב־שָׁקָה ויקרא בקול גדול
יהודית וידבר ויאמר שמעו דבר־המלך הגדול מלך אשור: 29 כה אמר המלך אל־ישיא
לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם מידו: 30 ואל־יבטח אתכם חזקיהו אל־יהוה
לאמר הצל יצילנו יהוה ולא תתן את־העיר הזאת ביד מלך אשור: 31 אל־תשמעו
אל־חזקיהו כי כה אמר מלך אשור עש־א תי ברכה וצאו אלי ואכלו איש־נפשו ואיש
תאנתו ושתי איש מ־יבדו: 32 ע־באי ולקחתי אתכם אל־ארץ כארצכם ארץ דגן
ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ זית וצהר ודבש וחיו ולא תמתו ואל־תשמעו אל־חזקיהו
כ־יסיס אתכם לאמר יהוה יצילנו: 33 ההצל הצילו אלהי הגוים איש את־ארצו מיד
מלך אשור: 34 איה אלהי חמת וארפד א־יה אלהי ספרונים הנע וענה כ־הצילו
את־שמרון מידו: 35 מי בכל־אלהי הארצות אשר־הצילו את־ארצם מידו כ־יצילו יהוה
את־ירושלם מידו: 36 והחרישו העם ולא־ענו אתו דבר כ־ימצות המלך היא לאמר לא
תענהו: 37 ויבא אל־קים בן־חלקיה אשר־על־הבית ושכנא הספר ויואח בן־אסף המזכיר
אל־חזקיהו קרוע בגדים ויגדו לו דברי רב־שָׁקָה: 19 ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע
את־בגדיו ויחכס בשק ויבא בית יהוה: 2 וישלח את־אל־קים אשר־על־הבית ושכנא
הספר ואת זקני הכהנים מתכסס בשקים אל־ישעיהו הנביא בן־אמוץ: 3 ויאמרו אליו
כה אמר חזקיהו יום־צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים ע־משבר וכן און
ללכה: 4 אוֹלִי ישמע יהוה אלהיך אתו כל־דברי רב־שָׁקָה אשר שלחו מלך־אשור
אִדְנִי לחרף אֱלֹהִים חֵי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד
השארית הנמצאה: 5 ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל־ישעיהו: 6 ויאמר להם ישעיהו כה
תאמרון אל־אֲדִינִיכם כה אמר יהוה אלהיך מפני הדברים אשר שמעת אשר נדפו
נערי מלך־אשור אתי: 7 הנני נתן בו רוח ושמע שמועה ושב לארצו והפלתיו בחרב
בארצו: 8 וישב רב־שָׁקָה וימצא את־מלך אשור נלחם על־לבנה כי שמע כי נסע
מלכיש: 9 וישמע אל־תרהקה מלך־כוש לאמר הנח וצא להלחם אתך וישב וישלח
מלאכים אל־חזקיהו לאמר: 10 כה תאמרון אל־חזקיהו מלך־יהודה לאמר אל־ישאך
אלהיך אשר אתה בטח בו לא מר לא תתן ירושלם ביד מלך אשור: 11 הנה אתה
שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל־הארצות להחרים ואתה תנצל: 12 ההצילו אתם
אל הי הגוים אשר שחתו אבותי את־גוֹזָן ואת־חֶבֶר ורָצַף ובני־עֶזְרָן אשר בתלאש־ר: 13 אי
מלך־חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרונים הנע וענה: 14 ויחז חזקיהו את־הספרים
מיד המלאכים ויקראם ויעל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה: פ 15 ותפלל
חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי ישראל ישב הכרבים את־היהוה האלהים לבדך
לכל ממלכות הארץ אתה עשית את־השמים ואת־הארץ: 16 הפה יהוה אונד ושמע
פֶּקֶח יהוה עיניו וראו ושמע את דברי סנחריב אשר שלחו לחרף אֱלֹהִים חֵי: 17 אמנם
יהוה החריבו מלכי אשור את־הגוים ואת־ארצם: 18 ונתנו את־אלהיהם באש כי לא
אלהים המה כי אִם־מַעֲשֵׂה יִדְרָאֵם עֵץ ואֶבֶן ויאבדום: 19 ועתה יהוה אלהינו הושיענו
נא מידו וידעו כל־ממלכות הארץ כי אתה יהוה אלהים לבדך: ס 20 וישלח וישעיהו
בן־אמוץ אל־חזקיהו לא מר כה־אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל־סנחריב
מלך־אשור שמעתי: 21 זה הדבר אשר־דבר יהוה עליו כֹּה־לֵךְ לענה לך בחולת
בת־צִיֹן אחריך ראש הניעה בת ירושלם: 22 את־מי חרפת ונדפת ועל־מי הרימות קול
ותשא מרום עיניך על־קדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: 23 ביד מלאכֶיךָ חרפתו אֲדִנִי ותאמר (ברכב)
[וברב] רכבו אני עליתי מרום הרים ורכתי לבגון ואכרת קומת אֲדִנִי מבחור ברשיו
ואבואה מלון קצה יער כ־מלוי: 24 אני קרתי ושתיתי מים זרים ואחרב בכך־פְּעָמִי כֹל
יָאִרִי מַצֹּר: 25 הלא־שָׁמַעַת למרחוק אתה עשיתי למימי קדם ויצרתיה עתה הביאתיה
ותחיה להשות גלים נצים ערים בצרות: 26 וישביהן קצרי־יד חתו ויבשו היו עשב שדה
ויירק דשא חציר גנות ושרפה לפני קמה: 27 ושבתך וצאתך ובאך ידעתי ואת התרגוֹךְ
אלי: 28 יען התרגוֹךְ אלי ושאננד עלי באוני ושמתי חחי באפך ומתתי בשפתֶיךָ
והשבתֶיךָ בדרך אשר־באת בה: 29 וזה־לֵךְ האות אכול השנה ספִיח ובשנה השנית סחִישׁ
ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פִּרְיָם: 30 ויספה פליטת בית־יהודה
הנשארה שרש למטה וששה פרי למעלה: 31 כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר
צִיֹן קנאת יהוה (כך) [נבואות] תעשה־זאת: ס 32 לכן כה־אמר יהוה אל־מלך אשור לא
יבא אל־העיר הזאת ולא־יורה שם חץ ולא־יקדמנה מֶנֶן ולא־ישפך עליה סללה:

II Kings

33 בדרך אשר יבא בה ישוב ואלהעיר הזאת לא יבא נאסיהוה: 34 וננתי אל העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי: 35 ויהי כלילה ההוא ויצאו מלאך יהוה ויך במחנה אשר מאה שמונים וחמשה אלף וישפיתו בכך והנה כלם פגרים מתים: 36 ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב בנינוה: 37 ויהי הוא משתחוה ביתו נסרף אלהיו ואדרמלך ושראצר (כך) ובניו הפכו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסרחדן

בנו תחתיו: פ 20 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן אמיץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה: 2 ויסב אתפניו אל הקיר ויחפול אל יהוה לאמר: 3 אנה יהוה זכרנא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלבב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכו גדול: ס 4 ויהי ישעיהו לא יצא (העיר) (חצר) החכמה ודבריהוה היה אליו לאמר: 5 שוב ואמרת אל חזקיהו ננידעמי כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני רפא לך ביום השלישי תעלה בית יהוה: 6 והספתי עלי ימיו חמש עשרה שנה ומכר מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת למעני ולמען דוד עבדי: 7 ויאמר ישעיהו קח דבלת תאנים ויקחו וישמו על השחן ויחי: 8 ויאמר חזקיהו אלי ישעיהו מה אות כירפא יהוה לי ועליתי ביום השלישי בית יהוה: 9 ויאמר ישעיהו זה לך האות מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר אשר דבר הלך הצל עשר מעלות אסירשוב עשר מעלות: 10 ויאמר חזקיהו נקל לצל לנשות עשר מעלות לא כי ישוב הצל אחרינו עשר מעלות: 11 ויקרא ישעיהו הנביא אל יהוה וישב את הצל במעלות אשר ירדה במעלות אחרות עשר מעלות: 12 בעת ההיא שלח בראדך בלארן בן בלארן מלך בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו: 13 וישמע עליהם חזקיהו ויראם את כל בית נחלתה את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת שמן הטוב ואת בית כליו ואת כל אשר נמצא באוצרותיו לא היה דבר אשר לא יהיה חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו: 14 ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו מבבל: 15 ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא יהיה אצלם באוצרותי: 16 ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דברי יהוה: 17 הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבתך עד היום הזה בבבל לא יותר דבר אמר יהוה: 18 ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד (יחזק) (יחזק) והיו סריסים בהיכל מלך בבל: 19 ויאמר חזקיהו אלי ישעיהו טוב דבריהוה אשר דברת ויאמר הלא אסגלום ואמת יהיה בימי: 20 ויתר דב רי חזקיהו וכל גבורתו ואשר עשה את ההפך ואת התעלה ויבא את המים העירה הלא הם כחובים על ספר דברי הימים למלכי

יהודה: 21 וישכב חזקיהו עס אבתיו וימלך מנשה בנו תחתיו: פ 21 בן שנים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו חפציבה: 2 ויעש הרע בעיני יהוה כחועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 3 וישב ויבן את הבמות אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחת לבעל ויעש אשרה כאשר עשה אחאב מלך ישראל וישתחו ללכל עבא השמים ויעבד אתם: 4 ובנה מזבחת בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם אשים את שמי: 5 ויבן מזבחות לכל עבא השמים בשתי חצרות בית יהוה: 6 והע ביר את בניו באש ועון ונחש ונעשה אוב וידענים הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיס: 7 וישם את פסל האשרה אשר עשה בבית אשר אמר יהוה אל דוד ואשלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מפל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם: 8 ולא אסוף להניד הנל ישראל מיהאדמה אשר נתתי לאבותם רק אסירשמו לעשות ככל אשר צויתם ולכל התורה אשר צוה אתם עבדי משה: 9 ולא שמעו ויתעם מנשה לעשות את הרע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: 10 וידבר יהוה בירעבדו הנביאים לאמר: 11 יען אשר עשה מנשה מלך יהודה התעבות האלה הרע מ כל אשר עשו האמרי אשר לפני ויחטא גם את יהודה בגלגלי: 12 לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מבאי רעה על ירושלם ויהודה אשר כל (שמעון) (שמעון) תצלנה שתי אזני: 13 ונטיתי על ירושלם את קו שמרון ואת משקלת בית אחאב ונחיתי את ירושלם כאשר נחתי את יהודה והפך על פניה: 14 ונטשתי את שארית נחלתי ונתתים ביד איביהם והיו לבו ולמשה לכל איביהם: 15 יען אשר עשו את הרע בעיני

ויהיו מכעסים אתי מן־היום אשר יצאו אבותם ממצרים ועד היום הזה: 16 וגם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר־מלא את־ירושלם פה לפה לכד מחטאתו אשר חטאתו את־יהודה לעשות הרע בעיני יהוה: 17 ויתר דברי מנשה וכל־אשר עשה וחטאתו אשר חטא הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: 18 וישכב מנשה עם־אבתיו ויקבר בנ־בריתו בנ־עזא וימלך אמון בנו תחתיו: פ 19 בן־עשרים ושתים שנה אמון במלכו ושתים שנים מלך בירושלם ושם אמו משלמת בת־חורין מן־יטבה: 20 ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו: וילך בכל־הדרך אשר־הלך אביו ויעבד את־העלילים אשר עבד אביו וישתחו להם: 22 ויעזוב את־יהוה אלהי אבתיו ולא הלך בדרך יהוה: 23 ויקשרו עבדי־אמון עליו וימיתו את־המלך בביתו: 24 ויך עס־הארץ את כל־הקשרים על־המלך אמון וימליכו עס־הארץ את־ישיהו בנו תחתיו: 25 ויתר דברי אמון אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: 26 ויקבר אתו בקברתו בנ־עזא וימלך יאשיהו בנו תחתיו: פ 22 בן־ששנה שנה יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו ידירה בת־עדיה מבצקת: 2 ויעש הישר בעיני יהוה וילך בכל־דרך דוד אביו ולא־סר מין ושמאול: 3 פ ויהי בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו שלח המלך את־שפן בן־אצליהו בן־משלם הספר בית יהוה לאמר: 4 עלה אל־חלקיהו הכהן הגדול ויתם את־הספס המזבח בית יהוה אשר אספו שמרי הסף מאת העם: 5 (ויתנה) (ויתנה) על־יד עשי המלאכה המפקדים (בבית) (בית) יהוה ויתנו אתו לע שִׁי המלאכה אשר בבית יהוה לחזק בדרך הבית: 6 לחתשים ולבנים ולגדרים ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את־הבית: 7 אך לא־יחשב אתם הספס הנתן על־ידם כי באמונה הם עשים: 8 ויאמר לחלקיהו הכהן הגדול על־שפן הספר התורה ספר מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את־הספר אל־שפן ויקראהו: 9 ויבא שפן הספר אל־המלך וישב את־המלך דבר ויאמר התיכו עבדיך את־הספס הנמצא בבית ויתנהו על־יד עשי המלאכה המפקדים בית יהוה: 10 ויגד שפן הספר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקראתו שפן לפני המלך: 11 ויהי כשמע המלך את־דברי ספר התורה ויקרע את־בגדיו: 12 ויצו המלך את־חלקיהו הכהן ואת־אחיקם בן־שפן ואת־עכבור בן־מיכיה ואתו שפן הספר ואת עשיה עבד־המלך לאמר: 13 לכו דרשו את־יהוה בעדי ובעד־העם ובעד כל־יהודה על־דברי הספר הנמצא הזה כי־גדולה חמת יהוה אשר־היא נצתה בנו על אשר לא־שמעו אבותינו על־דברי הספר הזה לעשות ככל־הכתוב עלינו: 14 וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל־חלדה הנביאה אשתו שלם בן־תקנה בן־חרחס שמר הבגדים והיא ישבת בירושלם במשנה וידברו אליה: 15 ותאמר אליהם כה־אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר־שלח אתכם אלי: 16 פה אמר יהוה הנני מבוא רעה אל־המקום הזה ועל־ישוביו את כל־דברי הספר אשר קרא מלך יהודה: 17 תחלו אשר עזבני ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשה ידיהם ונצתה חמתי במקום הזה ולא תכבה: 18 ואל־מלך יהודה השלח אתכם לדרש את־יהוה כה האמרו אליו כה־אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת: 19 יען רד־לבבך ותכנעו מפני יהוה בשמעך אשר דברתי על־המקום הזה ועל־ישוביו להיות לשמוה ולקללה ותקדע את־בגדיך ותכבה לפני וגם אנכי שמעתי נא־מ־יהוה: 20 לכן הנני אספך על־אבתיך ונאספת אל־קברתיך בשלום ולא־תראינה עיניך בכל הרעה אשר־אני מבוא על־המקום הזה וישיבו את־המלך דבר: 23 וישלח המלך ויאספו אליו כל־זקני יהודה וירושלם: 2 ויעל המלך בית־יהוה וכל־איש יהודה וכל־ישיבי ירושלם אתו והכהנים והנביאים וכל־העם למקטן ועד־גדול ויקרא באזניהם את־כל־דברי ספר הבית הנמצא בבית יהוה: 3 ויעמד המלך על־העמוד ויכרת את־הברית לפני יהוה ללכת אחר יהוה ולשמור מצותיו ואת־עדותיו ואת־חקתיו ככל־לב ובכל־נפש להקים את־דברי הברית הזאת הפתבים על־הספר הזה ויעמד ליהעם בברית: 4 ויצו המלך את־חלקיהו הכהן הגדול ואת־כהני המשנה ואת־שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל־הכלים העשויים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישראל מחוץ לירושלם בשדמות קדרון ונשא את־עפרם בית־אל: 5 והשבות את־העפרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בכמות בערי יהודה ומסבי ירושלם ואת־המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים: 6 ויצא את־האשרה מבית יהוה מחוץ לירושלם אל־נחל קדרון וישרף אתה בנחל קדרון וידק לעפר וישלך את־עפרה על־קבר בני העם: 7 ויתן את־בתי

II Kings

הַקְדָּשִׁים אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה אֲשֶׁר הַנָּשִׁים אֲרָנוֹת שָׁם בָּתִּים לְאַשְׁרָה: 8 וַיָּבֹא
אֶת־כָּל־הַכֹּהֲנִים מִעִיר יְהוּדָה וַיָּטֵמְאוּ אֶת־הַבָּמֹת אֲשֶׁר קָטְרוּ־שָׁמָּה הַכֹּהֲנִים מִנֹּבַע
עַד־בָּאָר שֶׁבַע וְנָתַן אֶת־בָּמֹת הַשָּׁעֵרִים אֲשֶׁר־פָּתַח שַׁעַר יְהוֹשֻׁעַ שַׁר־הָעִיר אֲשֶׁר־עַל־שְׁמָאוֹל
אִישׁ בְּשַׁעַר הָעִיר: 9 אֲךָ לֹא יָעִלוּ כֹהֲנֵי הַבָּמֹת אֶל־מִזְבֵּחַ יְהוָה בִּירוּשָׁלַם כִּי אִם־אָכְלוּ
מִצֹּת בְּתוֹךְ אֲחֵיהֶם: 10 וַיָּטֵמְאוּ אֶת־הַתֹּפֶת אֲשֶׁר (בְּנֵי נִגְיָהָם) (בְּנֵי בִרְהֻנָם) לְבָלְתִּי
לְהַעֲבִיר אִישׁ אֶת־בִּגְדוֹ וְאֶת־בָּתּוֹ כַּאֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ: 11 וַיִּשְׁבֹּת אֶת־הַסּוֹסִים אֲשֶׁר נָתַנוּ מַלְכֵי
יְהוָה לְשֵׁשׁ מִבָּא בֵּית־יְהוָה אֶל־לִשְׁכַּת נְתַן־מֶלֶךְ הַסּוֹסִים אֲשֶׁר בַּפְּרוּרִים וְאֶת־מַרְכָּבוֹת
הַשֶּׁמֶשׁ שָׂרָף בָּאֵשׁ: 12 וְאֶת־הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר עַל־הַגֵּי עֲלִית אֲחָז אֲשֶׁר־עָשָׂו מַלְכֵי יְהוּדָה
וְאֶת־הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר־עָשָׂה מְנַשֶּׁה בְּשָׁנֵי חֲצֹרוֹת בֵּית־יְהוָה נָתַן הַמֶּלֶךְ וַיַּרְץ מִשָּׁם וְהַשְׁלִיךְ
אֶת־עֲפָרָם אֶל־נָחַל קָדְרוֹן: 13 וְאֶת־הַבָּמֹת אֲשֶׁר וְעַל־פְּנֵי יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר מִיַּמִּין
לְהַר־הַמִּשְׁחִית אֲשֶׁר בְּנֵה שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל לַעֲשֹׁתָהּ שָׁקָן צִידִים וְלִכְמוֹשׁ שָׁקָן מִזֶּבֶב
וְלִמְלָכָם תּוֹעֵבַת בְּנֵי־עַמּוֹן טָמֵא הַמֶּלֶךְ: 14 וְשֹׁבֵר אֶת־הַמִּצְבּוֹת וַיִּכְרֹת אֶת־הָאֲשֵׁרִים וַיִּמְלֹא
אֶת־מְקוֹמָם עֲצֻמוֹת אֲדָם: 15 וְגַם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בְּבֵית־אֵל הַבָּמָה אֲשֶׁר עָשָׂה יִרְבֵּעָם
בְּרִנְבֹט אֲשֶׁר הִחְטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל גַּם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ הַהוּא וְאֶת־הַבָּמָה נָתַן וַיִּשְׂרָף אֶת־הַבָּמָה
הַדֶּק לַעֲפֹר וְשָׂרָף אֲשֶׁרָה: 16 וַיִּפֹּן יְאֹשִׁיהוּ וַיֵּרָא אֶת־הַקִּבְרִים אֲשֶׁר־שָׁם בְּהָר וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח
אֶת־הָעֲצָמוֹת מִן־הַקִּבְרִים וַיִּשְׂרָף עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיָּטֵמְאוּהוּ כְּדָבָר יְהוָה אֲשֶׁר קָרָא אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר קָרָא אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: 17 וַיֹּאמֶר מֶה הַצִּיּוֹן הַלֹּז אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו אֲנֹשֵׁי הָעִיר הֵן כֵּן בָּרַ אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־בָּא מִיְּהוּדָה וַיִּקְרָא אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ עַל הַמִּזְבֵּחַ בֵּית־אֵל: 18 וַיֹּאמֶר הַנִּיחוּ לוֹ אִישׁ אֶל־יָדָיו עֲצָמָיו וַיִּמְלְטוּ עֲצָמָיו אֶת
עֲצָמוֹת הַנְּבִיא אֲשֶׁר־בָּא מִשְׁמֹרֶן: 19 וְגַם אֶת־כָּל־בָּתֵּי הַבָּמֹת אֲשֶׁר וְעַד־יָמֵינוּ שְׁמֹרֶן אֲשֶׁר
עָשָׂה מֶלֶךְ כִּי יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיס הַסִּיר יְאֹשִׁיהוּ וַיַּעַשׂ לָהֶם כְּכָל־הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר עָשָׂה בְּבֵית־אֵל:
20 וַיִּזְבַּח אֶת־כָּל־כֹּהֲנֵי הַבָּמֹת אֲשֶׁר־שָׁם עַל־הַמִּזְבְּחוֹת וַיִּשְׂרָף אֶת־עֲצָמוֹת אֲדָם עֲלֵיהֶם
וַיִּשָּׁב יְרוּשָׁלַם: 21 וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־הָעָם לֵאמֹר עָשׂוּ פֶסַח לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּכְּתוּב עַל
סֵפֶר הַבְּרִית הַזֶּה: 22 כִּי לֹא נַעֲשֶׂה כַּפֶּסֶח הַזֶּה מִיָּמֵינוּ הַשְּׁפָטִים אֲשֶׁר שָׁפְטוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל
וְכָל־יָמֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וּמַלְכֵי יְהוּדָה: 23 כִּי אִם־בְּשִׁמְנָה עָשָׂה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ יְאֹשִׁיהוּ נַעֲשֶׂה
הַפֶּסַח הַזֶּה לַיהוָה בִּירוּשָׁלַם: 24 וְגַם אֶת־הָאֲבֹת וְאֶת־הַיָּדְעָנִים וְאֶת־הַתַּרְפִּים וְאֶת־הַגִּלְגָּלִים
וְאֶת־כָּל־הַשִּׁקְצִים אֲשֶׁר נִרְאוּ בָּאָרֶץ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם בָּעָר יְאֹשִׁיהוּ לְמַעַן הָקִים אֶת־דְּבַר
הַתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־הַסֵּפֶר אֲשֶׁר מִצָּא חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן בֵּית יְהוָה: 25 וַכְּמוֹת אֵלֶּה
לְפָנָיו מֶלֶךְ אֲשֶׁר־שָׁב אֶל־יְהוָה כָּכָל־לִבָּבוֹ וּבְכָל־נַפְשׁוֹ וּבְכָל־מַאדּוֹ כָּכָל תּוֹרַת מֹשֶׁה
וְאֲחֵרָיו לֹא־קָם כְּמוֹתוֹ: 26 אֲךָ לֹא־שָׁב יְהוָה מִחֲרוֹן אַפּוֹ הַגִּדּוֹל אֲשֶׁר־תָּרָה אַפּוֹ בַּיהוּדָה
עַל כָּל־הַכְּעָסִים אֲשֶׁר הִכְעִיטוּ מְנַשֶּׁה: 27 וַיֹּאמֶר יְהוָה גַּם אֶת־יְהוּדָה אֲסִיר מֵעַל פְּנֵי
כַּאֲשֶׁר הִסְרִיתִי אֶת־יִשְׂרָאֵל וּמֵאֲסִיתִי אֶת־הָעִיר הַזֹּאת אֲשֶׁר־בְּחֶרְתִּי אֶת־יְרוּשָׁלַם וְאֶת־הַבֵּית
אֲשֶׁר אָמַרְתִּי יְהִיָּה שָׁמָּה שָׁם: 28 וַיַּחַר דְּבָרֵי יְאֹשִׁיהוּ וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֵלֵאֲתָם כְּתוּבִים
עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה: 29 בְּיָמָיו עָלָה פְּרַעְיָה נָכַח מֶלֶךְ־מִצְרַיִם עַל־מֶלֶךְ
אֲשׁוּר עַל־נְהַר־פָּרַת וַיִּלְךְ הַ מֶלֶךְ יְאֹשִׁיהוּ לִקְרָאתוֹ וַיְמִיתָהוּ בַּמִּגְדוֹ כְּרָאתוֹ אֹתוֹ:
30 וַיִּרְכָּבוּהוּ עֲבָדָיו מֵת מִמִּגְדוֹ וַיִּבְאֹהוּ יְרוּשָׁלַם וַיִּקְבְּרוּהוּ בַּקִּבְרֹת וַיִּקַּח עִם־הָאָרֶץ
אֶת־יְהוֹאָחָז בֶּן־יְאֹשִׁיהוּ וַיִּמְשְׁחוּ אֹתוֹ וַיִּמְלִיכוּ אֹתוֹ תַּחַת אֲבָיו: פ 31 בְּרִעְשָׁרִים וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה
יְהוֹאָחָז בָּמַלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשָׁם אָמוֹ חֲמוּטָל בֵּית־רִמְיָהוּ מִלִּבְנָה:
32 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כָּכָל אֲשֶׁר־עָשָׂו אֲבָתּוֹ: 33 וַיֹּאסְרוּהוּ פְּרַעְיָה נָכַח בְּרַכְלָה בָּאָרֶץ
חֶמֶת (בַּמֶּלֶךְ) (בַּמֶּלֶךְ) בִּירוּשָׁלַם וַיַּחַרְעֹשׂ עַל־הָאָרֶץ מֵאֵה כִּפְרִסָּף וְכִכָּר זָהָב:
34 וַיִּמְלֹךְ פְּרַעְיָה נָכַח אֶת־אֱלֹקִים בֶּן־יְאֹשִׁיהוּ תַּחַת יְאֹשִׁיהוּ אֲבָיו וַיִּסַּב אֶת־שְׁמוֹ יְהוֹיָקִים
וְאֶת־יְהוֹאָחָז לָקַח וַיָּבֵא מִצְרַיִם וַיָּמָת שָׁם: 35 וְהַכֶּסֶף וְהַזָּהָב נָתַן יְהוֹיָקִים לְפְרַעְיָה אֲךָ
הָעָרִיד אֶת־הָאָרֶץ לַתֹּחַת אֶת־הַכֶּסֶף עַל־פִּי פְּרַעְיָה אִישׁ כְּעָרְכּוֹ נָגַשׁ אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב
אֶת־עַם הָאָרֶץ לַתֹּחַת לְפְרַעְיָה נָכַח: ס 36 בְּרִעְשָׁרִים וַחֲמֵשׁ שָׁנָה יְהוֹיָקִים בָּמַלְכוֹ וְאֶת־
עָשָׂה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשָׁם אָמוֹ (זַבְדִּיָה) (זַבְדִּיָה) בַּת־פְּדָיָה מִירוּמָה: 37 וַיַּעַשׂ הָרַע

בְּעֵינֵי יְהוָה כָּכָל אֲשֶׁר־עָשָׂו אֲבָתּוֹ: 24 בְּיָמָיו עָלָה נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וַיַּחֲזִילוּ יְהוֹיָקִים
עַבְדֵי שְׁלֹשׁ שָׁנִים וַיָּשֻׁב וַיִּמְרְדּוּ־בּוֹ 2 וַיִּשְׁלַח יְהוָה בּוֹ אֶת־גִּדְרֹנִי כְּשֹׁרִים וְאֶת־גִּדְרֹנִי אֶרֶם
וְאֶת־גִּדְרֹנִי מִזָּבֵב וְאֶת־גִּדְרֹנִי בְּנֵי־עַמּוֹן וַיִּשְׁלָחֵם בַּיהוּדָה לְהֹאבִידוֹ כְּדָבָר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר
בְּיַד עַבְדָּיו הַנְּבִיאִים: 3 אֲךָ עַל־פִּי יְהוָה הָיְתָה בַּיהוּדָה לְהַסִּיר מֵעַל פְּנֵי כַּחֲטָאת מְנַשֶּׁה
כָּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה: 4 וְגַם הִסְתַּנֵּקֵי אֲשֶׁר שָׁפַךְ וַיִּמְלֹא אֶת־יְרוּשָׁלַם דָּם נָקִי וְלֹא־אָבָה יְהוָה

לסלח: 5 ו יתר דבריו יהוֹיָקִים וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֵלֵאֲתָם כְּחֻבִּים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה: 6 וַיִּשְׁכַּב יְהוֹיָקִים עִם־אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ יְהוֹיָכִין בְּנֵו תַּחְתָּיו: 7 וְלֹא־הָסִיף עוֹד מֶלֶךְ מִצְרַיִם לִצְאֹת מִצְרָאִי כִּי־לֹךְ קָח מֶלֶךְ בָּבֶל מִנְחָל מִצְרַיִם עַד־נְהַר־פָּרָת כָּל־אֲשֶׁר הָיְתָה לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם: 8 פ בַּרְשֻׁמְנָה עֲשָׂרָה שָׁנָה יְהוֹיָכִין בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ נַחֲשָׁתָא בְּת־אֶלְנָתָן מִירוּשָׁלַם: 9 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכָל אֲשֶׁר־עָשָׂה אֲבִיו: 10 בַּעַת הָיָא (עֵלָה) [עָלוֹ] עֲבָדוֹ וּבְכַדְנָאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל יְרוּשָׁלַם וְתָבָא הָעִיר בְּמִצְוֹר: 11 וַיָּבֹא וּבְכַדְנָאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל עַל־הָעִיר וַעֲבָדוֹ צָרִים עָלֶיהָ: 12 וַיֵּצֵא יְהוֹיָ כִּין מֶלֶךְ־יְהוּדָה עַל־מֶלֶךְ בָּבֶל הוּא וְאִמּוֹ וְעֲבָדָיו וְשָׂרָיו וְסִרְסִיו וַיִּקַּח אִתּוֹ מֶלֶךְ בָּבֶל בִּשְׁנַת שְׁמֹנֶה לְמַלְכוֹ: 13 וַיֵּצֵא מִשָּׁם אֶת־כָּל־אוֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה וְאוֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּקַּץ צִין אֶת־כָּל־כָּלִי הַזֶּהָב אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל בְּהִיכָל יְהוָה כַּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה: 14 וְהִגִּילָה אֶת־כָּל־יְרוּשָׁלַם וְאֶת־כָּל־הַשָּׂרִים וְאֶת־כָּל־גְּבוּרֵי הַחֵיל (עֲשָׂרָה) [עֲשָׂרָת] אֲלָפִים גּוֹלָה וְכָל־חֲרָשׁ וְהַמְסָר לֹא נִשְׁאַר זֹלַת דֶּלֶת עִם־הָאָרֶץ: 15 וַיִּגַּל אֶת־יְהוֹיָכִין בְּבִלְהָ וְאֶת־אֵם הַמֶּלֶךְ וְאֶת־נָשֵׁי הַמֶּלֶךְ וְאֶת־סִרְסִיו וְאֶת (אוֹלָה) [אוֹלָה] וְאֶת־הָאָרֶץ הַלּוֹדֵךְ גּוֹלָה מִירוּשָׁלַם בְּבִלְהָ: 16 וְאֶת־כָּל־נָשֵׁי הַחֵיל שִׁבְעַת אֲלָפִים וְחֲרָשׁ וְהַמְסָר אֶל־הַכָּל גְּבוּרִים עֹשֵׂי מַלְחָמָה וַיָּבִיאוּם מֶלֶךְ־בָּבֶל גּוֹלָה בְּבִלְהָ: 17 וַיִּמְלֹךְ מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־מַתְנַיָה דָּדוֹ תַּחְתָּיו וַיִּסַּב אֶת־שְׁמוֹ צִדְקִיָּהוּ: 18 בְּנ־עֲשָׂרִים וָאֶחָת שָׁנָה צִדְקִיָּהוּ בְּמָלְכוֹ וָאֶחָת עֲשָׂרָה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ (חַמְיִשָּׁל) [חַמְיִשָּׁל] בְּת־יִרְמְיָהוּ מַלְבָּנָה: 19 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכָל אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוֹיָקִים: 20 כִּי עַל־אֵף יְהוָה הָיְתָה בִּירוּשָׁלַם וּבִיהוּדָה עַד־הַשְׁלֹכּוֹ אֲתָם מֵעַל פָּנָיו וַיִּמְרֹד צִדְקִיָּהוּ בְּמֶלֶךְ בָּבֶל: 25 וַיְהִי בִּשְׁנַת הַתְּשִׁיעִית לְמָלְכוֹ בַּחֲדָשׁ הָעֲשִׂירִי בְּעֶשְׂרֵי לַחֹדֶשׁ בָּא וּבְכַדְנָאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל הוּא וְכָל־חֵילוֹ עַל־יְרוּשָׁלַם וַיִּחַן עָלֶיהָ וַיִּבְנוּ עָלֶיהָ דִּיק סָבִיב: 2 וְתָבָא הָעִיר בְּמִצְוֹר עַד עֲשָׂתִי עֲשָׂרָה שָׁנָה לְמֶלֶךְ צִדְקִיָּהוּ: 3 בַּתְּשַׁעָה לַחֲדָשׁ וַיִּזְחַק הָרַעֲב בְּעִיר וּלֹא־הָיָה לֶחֶם לָעָם הָאָרֶץ: 4 וַתִּבְקַע הָעִיר וְכָל־אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה הִלְלִיחַ דֶּרֶךְ שַׁעַר בֵּין הַחֲמָתִים אֲשֶׁר עַל־גֶּן הַמֶּלֶךְ וּכְשָׁדִים עַל־הָעִיר סָבִיב וַיֵּלֶךְ דֶּרֶךְ הָעֲרֵבָה: 5 וַיִּרְדְּפוּ חֵיל־כַּשְׂדִּים אַחֵר הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁנוּ אִתּוֹ בַּעֲרֻבוֹת וַיִּרְחוּ וְכָל־חֵילוֹ נִפְצּוּ מֵעַלְיוֹ: 6 וַיַּחֲפְשׂוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲלוּ אִתּוֹ אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל רַב־לֶחֶת וַיִּדְּבְרוּ אִתּוֹ מִשְׁפָּט: 7 וְאֶת־בְּנֵי צִדְקִיָּהוּ שָׁחֲטוּ לְעֵינָיו וְאֶת־עֵינָיו צִדְקִיָּהוּ עוֹר וַיֹּאסְרוּהוּ בַּנְּחֻשְׁתִּים וַיָּבִיאוּהוּ בָּבֶל: 8 וּבַחֲדָשׁ הַחֲמִישִׁי בַּשְּׂבַעָה לַחֲדָשׁ הָיָה שְׁנַת תְּשַׁע־עֲשָׂרָה שָׁנָה לְמֶלֶךְ בְּכַדְנָאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל בָּא נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים עֲבַד מֶלֶךְ־בָּבֶל יְרוּשָׁלַם: 9 וַיִּשְׁרָף אֶת־בֵּית־יְהוָה וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת־כָּל־בְּתֵי יְרוּשָׁלַם וְאֶת־כָּל־בֵּית גְּדוֹל שָׂרָף בָּאֵשׁ: 10 וְאֶת־חוֹמַת יְרוּשָׁלַם סָבִיב נִחְצוּ כָּל־חֵיל כַּשְׂדִּים אֲשֶׁר רַב־טַבָּחִים: 11 וְאֶת יֵתֵר הָעָם הַנִּשְׁאָרִים בְּעִיר וְאֶת־הַנְּפִלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ עַל־הַמֶּלֶךְ בָּבֶל וְאֶת יֵתֵר הַקְּמוֹן הִגִּילָה נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים: 12 וּמִדֶּלֶת הָאָרֶץ הֵשִׁיאוּ רַב־טַבָּחִים לְכַרְמִים וּלְגִבְיִים: 13 וְאֶת־עַמּוּדֵי הַנְּחֻשָׁת אֲשֶׁר בֵּית־יְהוָה וְאֶת־הַמְּכֻנּוֹת וְאֶת־הֵם הַנְּחֻשָׁת אֲשֶׁר בְּבֵית־יְהוָה שִׁבְרוּ כְּשָׁדִים וַיִּשְׁאוּ אֶת־נְחֻשָׁתָם בְּבִלְהָ: 14 וְאֶת־הִסִּירֹת וְאֶת־הַנִּיעִים וְאֶת־הַמְּזֻמּוֹרוֹת וְאֶת־הַכְּפּוֹת וְאֶת־כָּל־כָּל־הַנְּחֻשָׁת אֲשֶׁר יִשְׁרָתוּיָם לָקְחוּ: 15 וְאֶת־הַמַּחְתּוֹת וְאֶת־הַמְּזֻרְקוֹת אֲשֶׁר זָהָב וָחַב וְאֶת־כֶּסֶף כֶּסֶף לָקַח רַב־טַבָּחִים: 16 הָעַמּוּדִים שְׁנֵים הֵם הָאֶחָד וְהַמְּכֻנּוֹת אֲשֶׁר־עָשָׂה שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה לֹא־הָיָה מִשְׁקֵל לַנְּחֻשָׁת כָּל־הַכְּלִים הָאֵלֶּה: 17 שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה אֲמָה קוֹמַתָּ הָעַמּוּד הָאֶחָד וְכִתְרַת עָלָיו נְחֻשָׁת וְקוֹמַת הַכְּתֵרֶת שְׁלֹשׁ (אֲמָה) [אֲמוֹת] וּשְׂבַכָּה וּרְמָנִים עַל־הַכְּתֵרֶת סָבִיב הַכָּל נְחֻשָׁת וְכֹאֲלָהָ לַעֲמוּד שְׁנֵי עַל־הַשְּׂבַכָּה: 18 וַיִּקַּח רַב־טַבָּחִים אֶת־שָׂרָיו כֹּהֵן הָרָאשׁ וְאֶת־צַפְנִיָּהוּ כֹהֵן מִשְׁנֵה וְאֶת־שְׁלֹשַׁת שְׂמָרֵי הַסֵּף: 19 וּמִן־הָעִיר לָקַח סִרְסִים אֶחָד אֲשֶׁר־הוּא פְּקִיד וְעַל־אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה וְחַמְשָׁה אֲנָשִׁים מֵרָאִי פְּנֵי־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר נִמְצְאוּ בְּעִיר וְאֶת הַסֵּף פֶּר שֶׁר הִצְבָּא הַמִּצְבָּא אֶת־עַם הָאָרֶץ וְשֵׁשִׁים אִישׁ מֵעַם הָאָרֶץ הַנִּמְצָאִים בְּעִיר: 20 וַיִּקַּח אֲתָם נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים וַיֵּלֶךְ אֲתָם עַל־מֶלֶךְ בָּבֶל רַב־לֶחֶת: 21 וַיֵּךְ אֲתָם מֶלֶךְ בָּבֶל וַיִּמָּיתֵם בְּרַב־לָהּ בָּאָרֶץ חֲמַת וַיִּגַּל יְהוּדָה מֵעַל אֲדָמָיו: 22 וְהָעָם הַנִּשְׁאָר בָּאָרֶץ יְהוּדָה אֲשֶׁר הֵשִׁיאוּ וּבְכַדְנָאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וַיַּפְקֵד עֲלֵיהֶם אֶת־גִּדְלִיָּהוּ בֶן־אֲחִיקָם בְּרֶשֶׁפֶן: 23 וַיִּשְׁמְעוּ כָּל־שָׂרֵי הַחֵילִים הָמָּה וְהָאֲנָשִׁים כִּי־הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־גִּדְלִיָּהוּ וַיָּבִיאוּ אֶל־גִּדְלִיָּהוּ הַמִּצְפָּה וַיִּשְׁמַעֲלֵם בְּרִנְתָּהָ וַיִּזְחַן בֶּן־קֶרֶחַ וּשְׂרָיָה בֶן־תַּנְחֻמֶת הַנֵּט פָּתִי וַיֹּאצְנוּהוּ בֶן־הַמַּעֲכָתִי הָמָּה וְאֲנָשִׁיהֶם: 24 וַיִּשְׁבַּע לָהֶם גִּדְלִיָּהוּ וּלְאֲנָשֵׁיהֶם וַיֹּאמֶר לָהֶם אֲלֵתִירָאוּ מַעֲבָדֵי הַכַּשְׂדִּים שָׁבוּ בָּאָרֶץ וְעֲבָדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל וַיִּשָּׁב לָכֵם: 25 וַיְהִי בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בָּא וַיִּשְׁמַעֲלֵם בֶּן־נְתַנְיָה בֶן־אֲלִישָׁמַע מִזֵּרַע הַמְּלוּכָה

II Kings

וַעֲשֵׂה רָחָה אֲנָשִׁים אֹתוֹ וַיִּכְּנוּ אֶת־נַדְלָיָהּ וַיָּמָת וְאֶת־הַיְּהוּדִים וְאֶת־הַכַּשְׂדִּים אֲשֶׁר־הָיוּ אִתּוֹ בַּמִּצְפָּה: 26 וַיָּקֻמוּ כָּל־הָעָם מִקֶּטָן וְעַד־גָּדוֹל וְשָׂרֵי הַחֲיָלִים וַיָּבֹאוּ מִצָּרִים כִּי יֵרְאוּ מִפְּנֵי כַשְׂדִּים: פ 27 וַיְהִי בִשְׁלָשִׁים וְשִׁבְעָה שָׁנָה לְגָלוּת יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ־יְהוּדָה בִּשְׁנִים עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּעָשָׂרִים וְשִׁבְעָה לַחֹדֶשׁ נָשָׂא אִוִּיל מֶרְדֹּךְ מֶלֶךְ בָּבֶל בִּשְׁנַת מָלְכוֹ אֶת־רֹאשׁ יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ־יְהוּדָה מִבֵּית כְּלָא: 28 וַיְדַבֵּר אִתּוֹ טָבוֹת וַיִּתֵּן אֶת־כֶּסֶּאוֹ מֵעַל כִּסֵּא הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּבִבְלִי: 29 וּשְׁנָא אֶת בְּגָדָיו כְּלָאוֹ וְאָכַל לֶחֶם תָּמִיד לִפְנֵי כְּלֵי־יָמֵי חַיָּיו: 30 וַאֲרָחֲתוֹ אֲרָחַת תָּמִיד נִתְּנָה־לּוֹ מֵאֵת הַמֶּלֶךְ דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ כֹּל יְמֵי חַיָּיו:

Isaiah

1 חֲזוֹן יִשְׁעִיהוּ בֶן-אֲמוּץ אֲשֶׁר חָזָה עַל-יְהוּדָה וּירוּשָׁלַם בַּיָּמִי עֲזִיהוּ יוֹתָם אֲחֻז יִחְזָקֶיהוּ מַלְכֵי יְהוּדָה: **2** שָׁמְעוּ שָׁמַיִם וְהָאָרֶץ כִּי יְהוָה דִּבֶּר בְּנִים גְּדֹלָתִי וְרוֹמְמָתִי וְהֵם פָּשְׁעוּ בִּי: **3** יָדַע שׁוֹר קָנָהוּ וְחִמּוֹר אָבֹס בְּעָלָיו יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַע עָמִי לֹא תִבְדּוּנִי: **4** הָיָה נֹזֵחַ חֲטָא עִם כָּבֵד עֹן וְדַע מְרֻעִים בָּנִים מִשְׁחִיתִים עֲזָבוּ אֶת־יְהוָה נֶאֱצַזוּ אֶת־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל נִזְרוּ אֲחֹרֶי: **5** עַל מָה תִּכּוּ עוֹד תוֹסִיפוּ סָרָה כָּל־רֹאשׁ לְחָלִי וְכָל־לֵבָב דָּוִי: **6** מִכַּף־הַגִּל וְעַד־רֹאשׁ אֵין־בּוֹ מָתָם פָּצַע וְחִבּוּדָהּ וּמָכָה טְרִיהַ לֹא־זָרוּ וְלֹא חָבְשׁוּ וְלֹא רָפְקָה בְּשָׁמוֹ: **7** אֶרְצְכֶם שָׁמָּה עָרִיכֶם שָׁרְפוֹת אֵשׁ אֲדַמְתֶּכֶם לַגִּנְדָּכֶם זָרִים אֲכָלִים אֲתָהּ וּשְׁמָהּ כְּמַהֲפַכַת זָרִים: **8** וְנֹתְרָה בַת־צִיּוֹן כְּסִפָּה בְּכָרָם כְּמַלּוּנָהּ בְּמִקְשָׁה כְּעִיר נְצוּרָה: **9** לֹא־לִי יְהוָה צְבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ שְׂרִיד כְּמַעֵט כְּסֶדֶם הָיִינוּ לַעֲמֻדָה דְּמִינוּ: **10** שָׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה קְצִינֵי סֶדֶם הָאֲזִינוּ תוֹרַת אֱלֹהֵינוּ עִם עֲמֻרָה: **11** לָמָּה לִּי רַב־זִבְחִים יִאֲמַר יְהוָה שְׁבַעֲתִי עֲלוֹת אֵלִים וְחֵלֶב מְרִיאִים וְדָם פְּרִים וּכְבָּשִׁים וְעִתּוּדִים לֹא חֲפָצְתִּי: **12** כִּי תִבְאוּ לִרְאוֹת פְּנֵי מִי־בִקֵּשׁ וְאַתְּ מִי־דַבַּרְתָּם רָמַס חֲצִרִי: **13** לֹא תוֹסִיפוּ הִבִּיא מִנְחֹתֶיךָ קִטְרֵת תוֹעֵבָה הִיא לִּי חֹדֶשׁ וּשְׁבַת קָרָא מְקָרָא לֹא־אוּכַל אֲנִי וְעַצְרָה: **14** חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנָאָה נִפְשִׁי הִיוּ עָלַי לְטָרָה נִלְאִיתִי נִשְׂאָ: **15** וּבִפְרֻשְׁכֶם כְּפִילֶם אֲעָלִים עֵינִי מִכֶּם גַּם כִּי־תִרְבּוּ תַּפְלָה אֵינִי שָׁמַע יוֹדִיכֶם דְּמִים מְלָאוּ: **16** רַחֲצוּ הַזְּכוֹת הַסִּירוּ רַע מֵעַלְלִיכֶם מִגִּנּוּד עֵינֵי חֲדָלּוּ הָרַע: **17** לִמְדוּ הַיֹּטֵב הִרְשׁוּ מִשְׁפָּט אֲשֶׁרֻ חֲמוּץ שִׁפְטוֹ יָחֹם הִיבּוֹ אֲלֻמְנָה: **18** לִכְרִינָא וְנִגְכַּחַהּ יֹאמַר יְהוָה אֲסִי־הִיוּ חֲטָאֵי כֶם כְּשֵׁנִים כְּשִׁלְנִי וְלִבִּינוּ אֲסִי־אֲדִימוּ כְּתוּלַע כְּצִמְרֵי יְהוּ: **19** אֲסִי־תֵאָבֻוּ וּשְׁמַעְתֶּם טוֹב הָאָרֶץ תֹּאכֹלוּ: **20** וְאֲסִי־תֵאָבֻוּ וּמִרִיתֶם חֶרֶב תֹּאכֹלוּ כִּי פִי יְהוָה דִּבֶּר: **21** סִי אֵיכָה הִיָּתָה לִזְנוּנָה קִרְיָה נֶאֱמָנָה מִלְּאִתִּי מִשְׁפָּט צָדֵק יִלְוֶן בָּהּ וְעַתָּה מִרְצָחִים: **22** כְּסֶפֶד הָיָה לִסְיָגִים סָבָאךְ מְהוּל בָּמִים: **23** שְׂרִיד סוֹרְרִים וְחִבְרֵי גִבִּים כָּלֹ אֲהֵב שָׂחַד וְרָדַף שְׁלֹמִינִים יָחֹם לֹא יִשְׁפֹּטוּ וְרִיב אֲלֻמְנָה לֹא־יִבּוֹא אֱלֹהִים: **פ** **24** לָכֵן נֹאֵם הָאֲדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת אֲבִיר יִשְׂרָאֵל הִיוּ אֲנֹחֶם מִצְרֵי וְאֲנֻקְמָה מֵאוֹיְבֵי: **25** וְאִשְׁיָכָה יָדִי עָלֶיךָ וְאֶצְרָף כְּבַר סִינַיִךְ וְאִסִּירָה כָּל־בְּדִילֶיךָ: **26** וְאִשְׁיָכָה שִׁפְטֶיךָ כְּבִרְאשָׁנָה וְיַעֲצִיךָ כְּבִתְחֻלָּה אַחֲרֵי־כֵן יִקְרָא לְךָ עִיר הַצֹּדֵק קִרְיָה נֶאֱמָנָה: **27** צִיּוֹן בְּמִשְׁפַּט תִּפְדֶּה וּשְׁכִיבָה בְּצִדְקָה: **28** וְשִׁבְרֵי פִשְׁעִים וְחַטָּאִים יִחָדּוּ וְעֲזָבוּ יְהוָה יִכְלוּ: **29** כִּי יִבְשׁוּ מֵאֵלִים אֲשֶׁר חֲמַדְתֶּם וְתִחַפְרוּ מִהַנּוֹת אֲשֶׁר בְּחִרְתֶּם: **30** כִּי תִהְיוּ כְּאֵלָה נִבְלַת עֵלָה וְכִנְנָה אֲשֶׁר־מִים אֵין לָהּ: **31** וְהָיָה הַחֶסֶן לַעֲרֹת וּפְעָלוֹ לִנְצִיּוֹן וּבְעָרוֹ שְׁנֵיהֶם יִחָדּוּ וְאֵין מִכְבָּה: **ס** **2** הַדְּבָר אֲשֶׁר חָזָה יִשְׁעִיהוּ בֶן־אֲמוּץ עַל־יְהוּדָה וּירוּשָׁלַם: **2** וְהָיָה אַחֲרֵית הַיָּמִים נִכּוֹן יִהְיֶה הָרַ בֵּית־יְהוָה בְּרֹאשׁ הָהָרִים וְנִשְׂא מִנְבָּעוֹת וְנִהְרֻ אֵלָיו כָּל־הַגּוֹיִם: **3** וְהָלְכוּ עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לְכוּ וְנַעֲלָה אֶל־הָרֵי־יְהוָה אֶל־בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וִירֵנוּ מִדְּרָכָיו וְנִלְכָה בְּאַדְרֻתָּיו כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר־יְהוָה מִירוּשָׁלַם: **4** וְשָׁפַט בֵּין הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ לַעֲמִים רַבִּים וְכַתְּתוּ חֲרָבוֹתָם לֵאחֲוִים וְחִנּוּתוֹתֵיהֶם לְמוֹמְרוֹת לֹא־יִשָּׂא גּוֹי אֶל־גּוֹי חֶרֶב וְלֹא־יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה: **פ** **5** בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וְנִלְכָה בְּאוֹר יְהוָה: **6** כִּי נִטְשָׁתָה עֲמֻד בֵּית יַעֲקֹב כִּי מִלֹּא מִקְדָּשׁ וְעֲנָנִים כְּפִלְשֹׁתִים וּבִגְדֵי־נָכְרִים יִשְׁפִּיקוּ: **7** וְתָמָּן לֹא אֶרֶצוּ כְּסָף וְזָהָב וְאֵין קֶצֶה לִאֲצֻרָתוֹ וְתִמְלֹא אֶרֶצוֹ סוֹסִים וְאֵין קֶצֶה לְמִרְכַּבְתּוֹ: **8** וְתִמְלֹא אֶרֶצוֹ אֱלִילִים לַמַּעֲשֶׂה יָדָיו יִשְׁתַּחֲוּוּ לְאֲשֶׁר עָשָׂה אֲצַעֲבֵתוֹ: **9** וְיִשָּׁח אָדָם וְיִשְׁפֹּל־אִישׁ וְאֶל־תֶּשֶׂא לָהֶם: **10** בּוֹא בָצוֹר וְהִטְמֵן בְּעֶפֶר מִפְּנֵי פֶחַד יְהוָה וּמַהֲדֵר נֶאֱמָר: **11** עֵינֵי נְבָהוֹת אָדָם שִׁפְל וְשָׁח רוּם אֲנָשִׁים וְנִשְׁגַּב יְהוָה לְבָדוּ בְּיוֹם הַהוּא: **ס** **12** כִּי יֹאֵם לִיְהוָה צְבָאוֹת עַל כָּל־נְאֻה וְהָרָם וְעַל כָּל־נִשְׂא וְשִׁפְל: **13** וְעַל כָּל־אֲרָץ הַלְּבָנוֹן הַרְמִים וְהַנִּשְׂאִים וְעַל כָּל־אֲלֹנֵי הַבָּשֵׁן: **14** וְעַל כָּל־הָהָרִים הַרְמִים וְעַל כָּל־הַנְּבָעוֹת הַנִּשְׂאֹת: **15** וְעַל כָּל־מְגִדֵּל גִּבָּה וְעַל כָּל־חוֹמוֹת בְּצוּרָה: **16** וְעַל כָּל־אֲנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ וְעַל כָּל־שְׁכוֹת הַחֲמָדָה: **17** וְשָׁח נְבָהוֹת הָאָדָם וְשִׁפְל רוּם אֲנָשִׁים וְנִשְׁגַּב יְהוָה לְבָדוּ בְּיוֹם הַהוּא: **18** וְהָאֱלִילִים כָּלִיל יִחַלְף: **19** וּבָאוּ בַּמַּעֲרוֹת צָרִים וּבִמְחֻלּוֹת עֶפֶר מִפְּנֵי פֶחַד יְהוָה וּמַהֲדֵר נֶאֱמָר: **20** בְּיוֹם הַהוּא יִשְׁלַח הָאָדָם אֶת אֱלִילָיו כְּסָפּוֹ וְאֶת אֱלִילֵי זָהָבֻ אֲשֶׁר עָשׂוּ לָהֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְחַפְרֵי פְרוֹת וּלְעֹטְלָפִים: **21** לְבָאוּ בְּנִקְרוֹת הַצָּרִים וּבְסַעֲפֵי הַסַּלְעִים מִפְּנֵי פֶחַד יְהוָה וּמַהֲדֵר נֶאֱמָר: **22** בְּיוֹם הַהוּא יִחַלְף הָאָדָם אֶת אֱלִילָיו

צבאות מִסִּיר מִירוּשָׁלַם וּמִיהוּדָה מִשְׁעָן וּמִשְׁעָנָה כָּל מִשְׁעָן לַחֵם וְכָל מִשְׁעָן מִיָּם: 2 גְּבוּר
וְאִישׁ מִלַּחְמָה שׁוֹפֵט וְנָבִיא וְלֹסֶם וְזָקֵן: 3 שְׂרָחֻמִּים וְנִשְׁוֹא פָּנִים וְיוֹעֵץ וְחֹכֶם חֲרָשִׁים
וְגִבּוֹן לַחֹשׁ: 4 וְנִתְחִי נְעָרִים שְׂרִיהֶם וְתַעֲלוּלִים יִמְשְׁלוּ־בָם: 5 וְנִגְשׁ הָעָם אִישׁ בְּאִישׁ וְאִישׁ
בְּרַעְיוֹ וְיִהְיוּ הַנָּעַר בְּזָקֵן וְהַנִּקְלָה בְּנֹכְדָד: 6 כִּי־תַפֵּשׁ אִישׁ בְּאִחִיו בֵּית אָבִיו שְׂמֵלָה
לְכֶה קִצִּין תִּהְיֶה־לָּנוּ וְהַמְכַשְׁלָה הַזֹּאת תַּחַת יָדָךְ: 7 יֵשָׁא בְיוֹם הַהוּא! לֹא־אֶהְיֶה
חֹבֵב וּבִבְיָתִי אֵין לָחֶם וְאֵין שְׂמֵלָה לֹא תִשְׁמְנִי קִצִּין עִם: 8 כִּי כִשְׁלֵה יְרוּשָׁלַם וְיִהְיֶה
נִפֹל כִּי־לִשְׁוֹנָם וּמַעֲלִילֵיהֶם אֶל־יְהוָה לְמִרוֹת עֲנִי כְבוֹדוֹ: 9 הַפֶּתַח פְּתִיחָם עֲנֹתָ בָם
וְחִטָּאתָם כִּסְדָם הִגִּידוּ לֹא כִחְדוּ אוֹי לְנַפְשָׁם כִּי־נִמְלוּ לָחֶם רָעָה: 10 אִמְרוּ צָדִיק כִּי־טוֹב
כִּי־פָרִי מַעֲלִילֵיהֶם יֵאָכְלוּ: 11 אוֹי לְרָשָׁע רָע כִּי־נִמְלוּ דָדוֹ יַעֲשֶׂה לוֹ: 12 עֲמִי נִנְשִׂיו מַעֲלוֹל
וְנִשְׁוֹא מִשְׁלֹו בּוֹ עֲמִי מֵאֲשֶׁר־יָדַע מִתַּעֲמִים וְדָרָךְ אֲרַחֲתִיק בִּלְעָן: 13 נִצֵּב לְרִיב יְהוָה וְעַמְּד
לְדִין עַמִּים: 14 יְהוָה בְּמִשְׁפָּט יָבוֹא עִם־זִקְנִי עַמּוֹ וְשָׂרָיו וְאֶת־ם בְּעֶרְתָם הַכָּרֶם גֹּלֶת הָעֵנִי
בְּכַחֲתִיבִם: 15 (מִלְכָם) (נִמְחָ) (לָכֶם) תִּרְכָּאוּ עֲמִי וּפְנִי עֲנִים תִּשְׁתַּנּוּ נֹאס־אֲדָרְנִי יְהוָה צְבָאוֹת:
16 16 וְיֹאמְרוּ יְהוָה יֵעַן כִּי נִבְהִי בְנוֹת צִיּוֹן וְתַלְכָּנָה (נְטוּרוֹת) (נְטוּרוֹת) דָּרוֹן וּמִשְׁקִיחוֹת עֵינֵינוּ
הַלּוֹךְ וְשָׂפָא תַלְכָּנָה וּבְרַגְלֵיהֶם תַּעֲסִכְנָה: 17 וְשָׂפָא אֲדָרְנִי קִדְרָךְ בְּנוֹת צִיּוֹן וְיִהְיֶה פִתְחוֹן
יַעֲרָה: 18 בְיוֹם הַהוּא יִסֵּר אֲדָרְנִי אֶת תַּפְאֶרֶת הָעֵסְכִים וְהַשְׁהִרְנִים:
19 הַנְּטִיפוֹת וְהַשִּׁירוֹת וְהַרְעִלוֹת: 20 תַּפְאֵרִים וְהַצְעָרוֹת וְהַקְשָׁרוֹת וּבְתִי הַנֶּפֶשׁ וְהַלְחָשִׁים:
21 תַּשְׁבָּעוֹת וְזִמִּי הָאָף: 22 הַמַּחְלָצוֹת וְהַמַּעֲטָפוֹת וְהַמַּטְפָּחוֹת וְהַחֲרִישִׁים: 23 וְהַגְּלִינִים
וְהַסְדִּינִים וְהַצִּיּוֹפוֹת וְהַדִּידִים: 24 וְיִהְיֶה תַחַת בָּשָׁם מִן יְהוָה וְתַחַת חֲנוּכָה נִקְפָה וְתַחַת
מַעַ שֶׁה מִקְשָׁה קִרְחָה וְתַחַת פְּתִיגִיל מִחֲנֶרֶת שֶׁךְ כִּי־תַחַת יָפִי: 25 מִתִּיד בְּתֶרֶב יִפְלוּ
וּגְבוּרָתָךְ בְּמִלַּחְמָה: 26 וְאֵין וְאֵבִלוּ פִתְחֶיהָ וְנִקְתָה לְאֶרֶץ תִּשְׁבִּי: 4 וְהַחֲיוֹקִי שֶׁבַע נְשִׁים
בְּאִישׁ אֶחָד בְּיוֹם הַהוּא לֹא־מִרְלָנוּ נֹאכָל וּשְׂמִלְתָנוּ נִלְבַּשׁ רֶק יִקְרָא שְׂמֹךְ עָלֵינוּ אִסָּף
חֲרַפְתָּנוּ: 2 בְיוֹם הַהוּא יְהוָה צִמַּח יְהוָה לְצִבִּי וּלְכְבוֹד וּפְרִי הָאֶרֶץ לֵאמֹר וְלִתְפָאֶרֶת
לְפָלִיטַת יִשְׂרָאֵל: 3 וְיִהְיֶה הַנִּשְׁאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַם קִדְוֶשׁ יֹאמְרוּ לוֹ כִּלְהַפְתּוֹב
לְחַיִּים בִּירוּשָׁלַם: 4 אִם! רַחֵן אֲדָרְנִי אֶת צֹאת בְּנוֹת־צִיּוֹן וְאֶת־דָּמִי יְרוּשָׁלַם דִּיתִי מִקְרָבָה
בְּרוּחַ מִשְׁפָּט וּבְרוּחַ בָּעֵר: 5 וּבְרָא יְהוָה עַל כִּלְמִכוֹן הַר־צִיּוֹן וְעַל־מִקְרָאָה עָנָן יוֹמָם
וְעֶשֶׂן וְנִגַּח אֵשׁ לְהִבָּה לַיְלָה כִּי עַל־כִּלְכְּבוֹד חִפָּה: 6 וְסִכָּה תַחֲיֶה לְצִלְיֹמָם מִחֶרֶב
וּלְמַחֲסֵה וּלְמַסְתוֹר מִזֶּרֶם וּמִמָּטָר: פ 5 א שִׁירָה נֹא לִידִידִי שִׁירַת דָּוִד לְכַרְמוֹ כָּרֶם הָיָה
לִידִידִי בְּקֶרֶן בְּ־שִׁמּוֹן: 2 וְיַעֲקֹהוּ וְיִסְכָּלָהוּ וְיִשְׁעָהוּ שָׂרָךְ וַיִּבֶן מִגְדָל בְּחוֹכּוֹ וַיִּסְדִּיקֵב חֲצֵב
בּוֹ וַיִּקּוּ לַעֲשׂוֹת עִנְבִּים וַיַּעַשׂ בְּאִשִּׁים: 3 וַעֲתָה יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם וְאִישׁ יְהוּדָה שְׂפֹט־נֹא בִינִי
וּבִין כְּרָמִי: 4 מִה־לַּעֲשׂוֹת עוֹד לְכַרְמִי וְלֹא עֲשִׂיתִי בּוֹ מִדּוּעַ קִוִּיתִי לַעֲשׂוֹת עִנְבִּים וַיַּעַשׂ
בְּאִשִּׁים: 5 וַעֲתָה אוֹדִיעֶה־נֹא אֶתְכֶם אֶת אֲשֶׁר־אֲנִי עֹשֶׂה לְכַרְמִי הִסֵּר מִשׁוֹפְכוֹ וְיִהְיֶה לְבָעֵר
פָּרִץ גָּדְרוֹ וְיִהְיֶה לְמִרְמָס: 6 וְאִשְׁתִּיהוּ בְתֶה לֹא יִזְמַר וְלֹא יַעֲדָר וְעֵלָה שְׁמִיר וְשִׁתִּי וְעַל
הָעִבִּים אֲצִוֶּה מִהַמְטִיר עָלָיו מָטָר: 7 כִּי כָרֶם יְהוָה צְבָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאִישׁ יְהוּדָה נִטַּע
שָׁעִשְׁעוּ וַיִּקּוּ לְמַשְׁפָּט וְהִנֵּה מִשְׁפָּח לְצַדִּיקָה וְהִנֵּה צַעֲקָה: 8 הוּא מְנִיעֵי בֵּית בְּבֵית שְׂדֶה
בְּשָׂדֶה יִקְרִיבוּ עַד אֶפֶס מְקוֹם וְהוֹשַׁבְתֶּם לְבִדְכֶם בְּקֶרֶב הָאֶרֶץ: 9 בְּאֵזֶן יְהוָה צְבָאוֹת
אִם־לֹא בְתִים רַבִּים לְשִׁמָּה יִהְיוּ גְדֻלִּים וְטוֹבִים מֵאֵין יוֹשֵׁב: 10 כִּי עֲשִׂיתִי צִמְדִּי־כָרֶם וַעֲשִׂיתִי
בֵּת אֶחָד וּרְעָה חֲמֹר יַעֲשֶׂה אִיפָה: פ 11 הוּא מִשְׁכִּימִי בְּבִקְרָ שֶׁכֶר וְיִרְדֵּפוּ מֵאֲחֵרֵי בִנְשֵׁי יוֹן
יִדְלִיקֶם: 12 וְיִהְיֶה כְנוֹר וְנָכָל חָף וְחִלְלִל וַיִּזֵּן מִשְׁתִּיהֶם וְאֵת פֶּעַל יְהוָה לֹא יִבְיִטוּ וּמַעֲשֶׂה
יָדָיו לֹא רָאוּ: 13 לֵב כֵּן גִּלָּה עֲמִי מִבְּלִידֶעַת וּכְבוֹדוֹ מִתִּי רָעַב וְהִמּוֹנוּ צָחָה צָמָא: 14 לֵבִן
הַרְחִיקָה שְׂאוֹל נִפְשָׁה וּפָעִרָה פִּיהָ לְבִלְיָחֵק וַיִּרַד הַדָּרָה וְהִמּוֹנָה וְשִׁאוֹנָה וְעָלָו בָּהּ:
15 וַיִּשַׁח אֲדָם וַיִּשְׁפֹּל־אִישׁ וַיַּעֲנִי נְבָהִים תִּשְׁפֹּלְנָה: 16 וַיִּגְבַּהּ יְהוָה צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל
הַקְדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה: 17 וַיַּעַזוּ כְּבָשִׁים כְּדִבְרָם וְחִרְבוֹת מַחִים גָּרִים יֵאָכְלוּ: 18 הוּא מִשְׁכִּי
הָעוֹן בַּחֲבִלֵי הַשָּׂוִא וּכְעֻבוֹת הָעֲנָלָה חֲטָאָה: 19 הָאֲמֹרִים יִמְהָרוּ וְיִחְשָׁה מַעֲשָׂהוּ לְמַעַן נִרְאָה
וְתִקְרַב וְתִבּוֹאָה עֲצַת קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְנִדְעָה: 20 הוּא הָאֲמֹרִים לְרַע טוֹב וּלְטוֹב רַע שְׁמִים
חֲשָׁךְ לְאוֹר וְאוֹר לְחֹשֶׁךְ שְׁמִים מֵר לְמִתּוֹךְ וּמִתּוֹךְ לְמֵר: 21 הוּא חֲכָמִים בְּעִינֵיהֶם וְנִגְדָּ
פְּתִיחָם וְנִבְנִים: 22 הוּא גְבוּרִים לְשִׁתּוֹת יוֹן וְאִנְשֵׁי־חֵיל לְמִסְךְ שֶׁכֶר: 23 מַצְדִּיקִי רָשָׁע עֶקֶב
שָׂחָד וְצַדִּיקָתִי צִדִּיקִים יִסְרוּ מִמֶּנּוּ: 24 לֵבִן כְּאֹכֵל קֶשׁ לִשּׁוֹן אֵשׁ וְחֹשֶׁשׁ לְהִבָּה יִרְפָּה
שְׂרָשָׁם מִן הָיָה וּפְרָחָם פֶּאֶבֶק יַעֲלֶה כִּי מֵאִסּוֹ אֶת הוֹרֶת יְהוָה צְבָאוֹת וְאֵת אֲמֶרֶת
קְדוֹשׁ־יִשְׂרָאֵל נִאֲצוּ: 25 עַל־כֵּן חֲרָה אֶת־יְהוָה בְּעַמּוֹ וַיִּטּ יָדוֹ עָלָיו וַיִּכְהוּ וַיִּרְגְּזוּ הַהָרִים

ותהי נבלתם כסוּחָה בקרב חוצות ככל־זאת לא־שָׁב אִפּוּ וְעוֹד יָדוּ נְטוּיָה: 26 וְנִשְׁאַנֵּס לְנוּיִם מִחֻזּוֹק וְשָׂרָק לוֹ מִקֶּצֶה הָאָרֶץ וְהִנֵּה מִהֵרָה קָל יָבוֹא: 27 אִי־עֵיף וְאִי־כּוֹשֵׁל בּוֹ לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן וְלֹא נִפְתַּח אָזְנוֹ חֲלָצִיו וְלֹא נָתַק שְׂרֹף נַעְלָיו: 28 אֲשֶׁר חֲצִיו שְׁנוֹנִים וְכָל־קִשְׁתָּיו דְּרָכוֹת פְּרִסוֹת סוֹסָיו כֶּצֶר נִחְשְׁבוּ וְנִלְלוּ כְּסוּפָה: 29 שֹׁאֲנָה לוֹ כְּלָבִיא (וְשֹׁאֵן) [וְשֹׁאֵן] כִּכְפָּרִים וְיִנְהֵם וְיֵאָחֲזוּ טָרֶף וַיִּפְלִיט וְאֵין מִצִּיל: 30 וְיִנְהֵם עָלָיו בְּיוֹם הַהוּא

כְּנִהֲמֵתִים וְנִבֵּט לָאָרֶץ וְהִנֵּה־חֲשֹׁךְ צָר וְאֹרֶךְ חֹשֶׁךְ בְּעֶרְפִּיהָ: פ 6 בְּשִׁנְת־מוֹת הַמֶּלֶךְ עֲזִיָּהוּ וְאִרְאָה אֶת־אֲדָנִי יָשֵׁב עַל־כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא וְשׁוּלָיו מְלֵאִים אֶת־הַהֹכֵל: 2 שְׂרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאַחֵר בִּשְׁתֵּים־יָכֶסֶה פָּנָיו וּבִשְׁתֵּים־יָכֶסֶה רַגְלָיו וּבִשְׁתֵּים־יַעֲוֹפֶף: 3 וְקָרָא זֶה אֱלֹהִים וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מֶלֶךְ כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: 4 וַיִּנְעֹר אֲמוֹת הַסָּפִים מִקּוֹל הַקּוֹרָא וְהַבֵּית יִמְלֵא עֲשָׂן: 5 וְאָמַר אִי־לִי כִי־נִדְמִיתִי כִּי אִישׁ טָמֵא־שִׁפְתִּים אֲנִי וּבְחוּץ עִמָּשׁ מֵאֵ שִׁפְתִּים אֲנִי יוֹשֵׁב כִּי אֶת־הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת רָאוּ עֵינִי: 6 וַיִּקָּץ אֵלַי אֶחָד מִן־הַשְּׂרָפִים וַיְכַדּוּ רִצְפָה בְּמִלְקָתָם לָקַח מִעַל הַמִּזְבֵּחַ: 7 וַיַּנֵּעַ עַל־פִּי וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָנֵעַ זֶה עַל־שִׁפְתֶיךָ וְסָר עֲוֹנְךָ וְחֲטָאתְךָ תִּכָּפֵר: 8 וַאֲשַׁמֶּע אֶת־קוֹל אֲדָנִי אֹמַר אֶת־מִי אֲשַׁלַּח וּמִי יִלְךְ־לִנִּי וְאָמַר הִנְנִי שְׁלָחְנִי: 9 וַיֹּאמֶר לִךְ וְאָמַרְתָּ לָעַם הַזֶּה שְׁמֹעוּ שְׁמוֹעַ וְאַל־תִּבְיִנוּ וּרְאוּ רְאוּ וְאַל־תִּדְעוּ: 10 הַשִּׁמְעוֹן לִב־הֶעָם הַזֶּה וְאֹזְנוֹ הַכֹּבֵד וְעֵינָיו הַשֹּׁעַ פֶּן־יִרְאֶה כְּעֵינָיו וּבְאָזְנוֹ יִשְׁמַע וּלְבָבוֹ יִבֶּן וְשֵׁב וּרְפָא לוֹ: 11 וְאָמַר עַד־מָתַי אֲדָנִי וַיֹּאמֶר עַד אֲשֶׁר אֶסְשָׂא עֵרִים מֵאֵין יוֹשֵׁב וּבָתִּים מֵאֵין אָדָם וְהִאֲדָמָה תִּשָּׂא שְׁמָמָה: 12 וְרַחֵק יִהְיֶה אֶת־הָאָדָם וּרְבָה הַעֲוֹנָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: 13 וְעוֹד כֹּה עֲשִׂיָּה וְשִׁבָה וְהִתָּה לְכַעַר

כָּאֵלָה וְכֵאלוֹן אֲשֶׁר בְּשִׁלְכָת מִצַּבְתָּ בָּם זֶרַע קִדָּשׁ מִצַּבְתָּה: פ 7 וַיְהִי בַיּוֹם אֲחֻזַּת בְּרִיּוֹתֵם בְּרִעְזֵיהֶם מֶלֶךְ יְהוָה עָלָה רִצְוֹן מֶלֶךְ־אֲרָם וּפָקַח בְּרִמְלִיָּהוּ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיּוֹשֶׁלֶם לְמַלְחָמָה עֲלֵיהָ וְלֹא יָכַל לְהִלָּחֵם עֲלֵיהָ: 2 וַיַּגֵּד לִּי בֵּית דָּוִד לֵאמֹר נָחָה אֲרָם עַל־אֶפְרַיִם וַיִּנְעַר לְבָבוֹ וּלְבָב עַמּוֹ כְּנוּעַ עֲצִיָּעֶר מִפְּנֵי־רוּחַ: 3 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי־שִׁעְרָהוּ צִאֲנָא לְקִרְאָתָא אֲחֻזָּה וְשֹׁאֵר יָשׁוּב בִּנְךָ אֶל־קֶצֶה תַּעֲלֵת הַבְּרֶכֶה הַעֲלִינָה אֶל־מַסְלַח שְׂדֵה כּוֹבֵס: 4 וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הַשְׁמַר וְהִשְׁמַר אֶת־יִרְאָה וּלְכַבֵּךְ אֶל־יֶדֶךָ מִשְׁנֵי זִנְבוֹת הָאֹדִים הַעֲשִׂינִים הָאֵלֶּה בְּחֵרִי־אֶף רִצְוֹן וְאֲרָם וּבְרִמְלִיָּהוּ: 5 יָנֵן כִּי־עֵשָׂן עָלֶיךָ אֲרָם רָעָה אֶפְרַיִם וּבְרִמְלִיָּהוּ לֵאמֹר: 6 נַע לָהּ בִּיהוּדָה וְנִקְיִצָּה וְנִבְקַעְנָה אֲלֵינוּ וְנִמְלִיךְ מֶלֶךְ בְּחוּכָה אֶת בְּרִמְלִיָּהוּ: 7 ס כֹּה אָמַר אֲדָנִי יְהוָה לֹא תִקּוֹם וְלֹא תִהְיֶה: 8 כִּי רֹאשׁ אֲרָם דִּמְשֶׁק וְרֹאשׁ דִּמְשֶׁק רִצְוֹן וּבְעוֹד שְׁשִׁים וְחֲמִשׁ שָׁנָה יִחַת אֶפְרַיִם מֵעַם: 9 וְרֹאשׁ אֶפְרַיִם שְׁמֵרוֹן וְרֹאשׁ שְׁמֵרוֹן בְּרִמְלִיָּהוּ אִם לֹא תִאֲמִינוּ כִּי לֹא תִאֲמִנוּ: 10 וַיֹּסֶף יְהוָה דְּבַר אֶל־אֻזּוֹ לֵאמֹר: 11 שְׁאֵל־לָךְ אוֹת מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הֵעָמָּה שְׁאֵלָה אוֹ הִנֵּבָה לַעֲמָלָה: 12 וַיֹּאמֶר אֲחֻזָּה לֹא־אֲשַׁאל וְלֹא־אֲנַסֶּה אֶת־יְהוָה: 13 וַיֹּאמֶר שְׁמֵעוּנָא בֵּית דָּוִד הַמַּעֲט מִכֶּם הַלְאוֹת אֲנָשִׁים כִּי תִלְאוּ גַם אֶת־אֱלֹהֵי: 14 לָכֵן יִתֵּן אֲדָנִי הוּא לָכֶם אוֹת הִנֵּה הַעֲלָמָה הָרָה וְיִלְדֵת בֵּן וְקִרְאָת שְׁמוֹ עֲמָנוּ אֵל: 15 חֲמָאָה וּדְבַשׁ יֵאָכַל לִדְעָתוֹ מֵאוֹס בָּרֶעַ וּבְחֹר בְּטוֹב: 16 כִּי בְטָרָם יִדַּע הַנַּעַר מֵאֵס בָּרֶעַ וּבְחֹר בְּטוֹב תַּעֲזֹב הָאֲדָמָה אֲשֶׁר קָץ מִפְּנֵי שְׁנֵי מַלְכֶיהָ: 17 יָבִיא יְהוָה עָלֶיךָ וְעַל־עַמְּךָ וְעַל־בֵּית אָבִיךָ יָמִים אֲשֶׁר לֹא־בָאוּ לַיּוֹם סוּר־אֶפְרַיִם מִעַל יְהוּדָה אֶת מֶלֶךְ אַשּׁוּר: פ 18 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׂרָק יְהוָה לְזָבוּב אֲשֶׁר בִּקְצֵה יֶאֱרִי מִצְרַיִם וּלְדַבּוּרָה אֲשֶׁר בָּאֲרֵץ אַשּׁוּר: 19 וּבָאוּ וְנָחֻ כֻּלָּם בְּנַחְלֵי הַבְּתוֹת וּבְנִיקְיֹה הַסְּלָעִים וּבְכָל הַנְּעֻצִּים וּבְכָל הַנְּחָלִילִים: 20 בַּיּוֹם הַהוּא יִגְלַח אֲדָנִי בְּתַעַר הַשִּׁכְרָה בְּעֶבְרִי נֶהָר בְּמֶלֶךְ אַשּׁוּר אֶת־הָרֹאשׁ וְשֵׁר הַרְנָגִלִים וְגַם אֶת־הַזֶּקֶן תִּסְפֹּה: 21 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתִּיָּה־אִישׁ עֲנֹלָת בָּקָר וּשְׂחִי־צֹאן: 22 וְהָיָה מִרְבַּע עֲשׂוֹת חֶלֶב יֵאָכַל חֲמָאָה כִּי־חֲמָאָה וּדְבַשׁ יֵאָכַל כָּל־הַנּוֹחַר בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: 23 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה כָּל־מִקְוֵים אֲשֶׁר יִהְיֶה־שָׁם אֵלֶף וְגַן בָּאֵלֶף כֶּסֶף לְשִׁמְרִי וְלִשְׂחִי יִהְיֶה: 24 בַּחֲצִים וּבְקִשְׁתָּ יָבוֹא שְׁמָה כִּי־שִׁמְרִי וְשִׂית תִּהְיֶה כָּל־הָאָרֶץ: 25 וְכָל הַהָרִים אֲשֶׁר בְּמַעַדְר יַעֲדְרוּן לֹא־תִבְּאוּ שְׁמָה יִרְאֵת שְׁמִיר וְשִׂית וְהָיָה לְמִשְׁלַח שׁוֹר וּלְמִרְמָס שֶׁה: פ 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קְח־לָךְ גִּלְיוֹן וְכָתֵב עָלָיו בְּחֵרַט אֲנוֹשׁ לְמַה שְׁלַל חֵשׁ בּוֹ: 2 וְאֶעֱיִדָה לִי עֲדִים נְאֻמִּים אֶת אֹרֶיָה הַכֹּהֵן וְאֶת־זִכְרִיהוּ בֶן־יִרְמְיָהוּ: 3 וְאֶקְרַב אֶל־הַנְּבִיאָה וְתַהֲרַר וְתַחַל בֶּן וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קְרָא שְׁמוֹ מַהֲרָה שְׁלַל חֵשׁ בּוֹ: 4 כִּי בְטָרָם יִדַּע הַנַּעַר קְרָא אָבִי וְאֲמִי יִשָּׂאוּ אֶת־חֵיל דִּמְשֶׁק וְאֵת שְׁלַל שְׁמֵרוֹן לַפְּנֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר: 5 וַיֹּסֶף יְהוָה דְּבַר אֵלַי עוֹד לֵאמֹר: 6 יָנֵן כִּי מֵאֵס הָעָם הַזֶּה אֶת מִי הַשִּׁלַּח הַהִלָּכִים לֹאֵט וּמִשְׁוֹשׁ אֶת־רִצְוֹן וּבְרִמְלִיָּהוּ: 7 וְלָכֵן הִנֵּה אֲדָנִי מַעֲלָה

עליהם את־מִי הִנֵּהר העֲצוּמִים וְהַרְבִּים אֶת־מֶלֶךְ אֲשׁוּר וְאֶת־כָּל־כְּבוֹדוֹ וְעַל־הַ
עַל־כָּל־אֲפִיקָיו וְהַלֵּךְ עַל־כָּל־נְדוּתָיו: 8 וְחָלַף בִּיהוּדָה שָׁמַךְ וְעָבַר עַד־צֹאֵר וַיַּגֵּעַ וְהָיָה
מִטּוֹת כִּנְפָיו מִלֵּא רַחֲב־אֲרָצָה עֲמָנוּ אֵל: 9 רָעוּ עַמִּים וַחֲתוּ וַהֲאִזְנוּ כָּל־מִרְחֲקֵי־אֶרֶץ
הַתְּחָאזִי וַחֲתוּ הַתְּחָאזִי וַחֲתוּ: 10 עָצוּ עֲצָה וַחֲפָר דְּבָרוֹ דְּבָר וְלֹא יָקִים כִּי עֲמָנוּ אֵל: 11
כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֵלֵי כַחֲזָקַת הַיָּד וַיִּסְרֵנִי מִלְּכַת בְּדֶרֶךְ הָעִם־הַזֶּה לֵאמֹר: 12 לֹא־תֵאמְרוּן
קֶשֶׁר לְכָל־אֲשִׁרְיֵי מֶרֶץ הָעָם הַזֶּה קֶשֶׁר וְאֶת־מִוֹרָא לֹא־תִירָאוּ וְלֹא תַעֲרִיצוּ: 13 אֲתִיְהוֹנָה
צָבָאוֹת אֹתוֹ תַקְהִישׁוּ וְהוּא מִוֹרָאכֶם וְהוּא מַעֲרַצְכֶם: 14 וְהָיָה לְמַקְדָּשׁ וּלְאָבֶן נִגָּף וּלְצֹר
מִכְשׁוֹל לְשָׂנֵי בְּתִי יִשְׂרָאֵל לִפְח וּלְמוֹקֵשׁ לְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם: 15 וְכִשְׁלוּ בָם רַבִּים וַיִּפְּלוּ
וַיִּשְׁכְּרוּ וַיִּנְקְשׁוּ וַיִּלְכְּדוּ: 16 צוּר תַעֲוֹדָה חֲתוּם תוֹרָה בְּלִמְדֵי: 17 וַחֲכִיתִי לִיהוֹנָה הַמַּסְתִּיר
פָּנָיו מִבֵּית יַעֲקֹב וּקְנִיתִי־לוֹ: 18 הִנֵּה אֲנֹכִי וְהַיִּלָּדִים אֲשֶׁר נָתַלִּי יְהוָה לֵאתוֹת וּלְמוֹפְתִים
בְּיִשְׂרָאֵל מִעַם יְהוָה צָבָאוֹת הַשֶּׁכֶן בְּהַר צִיּוֹן: 19 וְכִי־יֵאמְרוּ אֵלֵיכֶם דְּרָשׁוּ אֶל־הָאֲבוֹת
וְאֶל־הַיִּדְעָנִים הַמַּצְצָפִים וְהַמְּהִימִים הַלּוֹא־עִם אֶל־אֱלֹהֵי יִדְרֵשׁ בַּעַד הַחַיִּים אֶל־הַמְּתִים:
20 לְתוֹרָה וּלְתַעֲוִיָּה אִם־לֹא יֵאמְרוּ בְּדֶבֶר הַזֶּה אֲשֶׁר אֵינְלוּ שִׁחַר: 21 וְעָבַר בָּהּ נִקְשָׁה וְרַעַב
וְהָיָה כִּי־רָעַב וַתַּחֲקֹץ וְקָלַל בְּמִלְכוֹ וּבֵאלֹהֵיו וּפָנָה לְמַעֲלָה: 22 וְאֶל־אֶרֶץ יָבִישׁ וְהָיָה
צָרָה וַחֲשֻכָה מִעוֹף צוֹקָה וּמַפְלָה מִנְּדָה: 23 כִּי לֹא מוֹעֵף לְאֶשֶׁר מוֹעֵץ לָהּ פֶּעַת הָרָאשׁוֹן
הַ קֵל אֲרֻצָּה וְזָלוֹ וְאֲרֻצָּה נִפְתְּלִי וְהֶאֱחָרוֹן הַכְּבִיד דֶּרֶךְ הַיָּם עָבַר הַיַּרְדֵּן גִּלְגַּל הַגּוֹיִם:
9 הָעַם הַהֹלְכִים בַּחֲשָׁךְ רָאוּ אֹרֶךְ יָדוֹל יִשְׂבִּי בָאֶרֶץ צִלְמוֹת אֹרֶךְ נִגָּה עֲלֵיהֶם: 2 הַרְבִּית הַגּוֹי
(לֹא) [לֹן] הַגִּלְגַּל הַשְּׂמֻחָה שְׂמֻחוֹ לִפְנֵיךְ כַּשְּׂמַחַת בְּקִצִּיר כַּאֲשֶׁר יִגְלוּ בַּחֲלָקֶם שָׁלֵל: 3 כִּי
אֲתֵּעַל סָבְלוֹ וְאֵת מִטָּה שְׂכָמוֹ שֶׁבֶט הַנֶּגֶשׁ בֹּו הַחַחַת כְּיוֹם מִדְּוִן: 4 כִּי לִסְאוֹן סֹאן
בְּרַעַשׁ וּשְׂמֵלָה מְנוּלָּלָה בְּדַמִּים וְהָיְתָה לְשִׁרְפָה מֵאֲכָלָה אֵשׁ: 5 כִּי־יִלְדוּ יִלְדֵּנוּ בֶן
נִתְּנָנוּ וַחֲתָהּ הַמַּשְׁרָה עַל־שְׂכָמוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּלֶא יוֹעֵץ אֵל גְּבוּר אֲבִיעַד שֶׁר־שָׁלוֹם:
6 (לִסְרָבָה) [לְמַרְבָּה] הַמַּשְׁרָה וּלְשָׁלוֹם אֵין־קֵץ עַל־כִּפְסֵא דוֹד וְעַל־מַמְלַחְתּוֹ לְהַכִּין אֹתָהּ
וּלְסַעֲדָה בְּמַשְׁפָּט וּבַעֲדָקָה מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם קִנְיָה יְהוָה צָבָאוֹת תַּעֲשֶׂה־זֹאת: 7 דְּבַר
שְׁלַח אֲדָנִי בְּיַעֲקֹב וַיִּפֹּל בְּיִשְׂרָאֵל: 8 וַיִּדְעוּ הָעָם כָּלֹּ אַפְרַיִם וַיּוֹשֶׁב שְׁמִרוֹן בְּנֵאנָה וּבְגִדְלָה
לָקֵב לֵאמֹר: 9 לְבָנִים נִפְּלוּ וְנִזְוִית נִבְנָה שְׂקָמִים גִּדְּעוּ וְאֲרִזִּים נִחְלָדוּ: 10 וַיִּשְׁגֹּב יְהוָה
אֶת־צִרֵי רִצּוֹן עָלָיו וְאֶת־אֵיכָבִיו וַיִּסְכְּסֹךְ: 11 אֶרֶם מִקְדָּם וּפְלִשְׁתִּים מֵאַחֲוֹר וַיֵּאֲכָלוּ
אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּכָל־פֶּה בְּכָל־זֹאת לֹא־שָׁב אִפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נִטְוִיָּה: 12 וְהָעָם לֹא־שָׁב עַד־הַמַּכָּהוּ
וְאֲתִיְהוֹנָה צָבָאוֹת לֹא דְרָשׁוּ: 13 וַיִּכְרַת יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל רֹאשׁ וַיִּגַּב כֶּפֶה וַאֲנִמּוֹן יוֹם אַחֲד:
14 זָקֵן וְנִשְׁוֹאֲפִינִים הוּא הָרֹאשׁ וְנִבְיֵא מוֹרֶה־שֶׁקֶר הוּא הַנִּיב: 15 וַיְהִי מֵאַשְׁרֵי הָעַם־הַזֶּה
מִתַּעִים וּמֵאַשְׁרֵיו מִבְּלָעִים: 16 עַל־כֵּן עַל־בַּחֲוָרָיו לֹא־יִשְׁמַח אֲדָנִי וְאֶת־יִתְמָיו וְאֶת־אֱלֻמָּתָיו
לֹא יִרְחֵם כִּי כָלֹ חֲנָף וּמִרַע וְכָל־פֶּה דְּבַר נִבְלָה בְּכָל־זֹאת לֹא־שָׁב אִפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נִטְוִיָּה:
17 כִּי־רַע רַח כֹּאשׁ רַשָּׁעָה שְׁמִיר וְשִׁית תֹּאכַל וַחֲצַת בִּסְבָכִי הִיעַר וַיִּתְּאֲבָכוּ נְאוֹת עֶשֶׂן:
18 בַּעֲבֻרָת יְהוָה צָבָאוֹת נִעְתָם אֶרֶץ נִי הִי הָעָם כַּמֵּאֲכָלָת אֵשׁ אִישׁ אֶל־אֲחָיו לֹא יִתְמָלוּ:
19 וַיִּנְזֹר עַל־יָמִין וְרַעַב יֵאֲכַל עַל־שְׂמָאוֹל וְלֹא שָׁבְעוּ אִישׁ בְּשֶׁר־רָעוֹ יֵאֲכָלוּ: 20 מִנְּשָׁה
אֶת־אַפְרַיִם וְאַפְרַיִם אֶת־מִנְּשָׁה יִתְּדוּ הֵמָּה עַל־יְהוּדָה בְּכָל־זֹאת לֹא־שָׁב אִפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ
נִטְוִיָּה: 10 הוּי הַחֲקִיקִים חֲקִיקָאוֹן וּמִכְתָּבִים עֲמָל כְּתָבוֹ: 2 לְהַטּוֹת מִדְּוִן דָּלִים וּלְגַל
מִשְׁפָּט עֲנִי עַמִּי לְהִיּוֹת אֲלֻמָּנוֹת שְׁלָלֶם וְאֶת־יְתוּמִים יָבֹזוּ: 3 וּמִה־תַּעֲשׂוּ לְיוֹם פִּקְדָה
וּלְשׂוּאָה מִמֶּרְחָק תָּבוֹא עַל־מִי תִגְסוּ לַעֲזוּרָה וְאַנָּה תַעֲזֹבוּ כְּבוֹדְכֶם: 4 בְּלִית כֶּרַע תַּחַת
אִסִּיר וַתַּחַת הַרְוִיגִים יִפְּלוּ בְּכָל־זֹאת לֹא־שָׁב אִפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נִטְוִיָּה: 5 הוּי אֲשׁוּר שֶׁבֶט
אִפּוֹ וּמִשְׁוֹהֵאֵהוּ בִּדְמֵי זַעֲמִי: 6 בְּנוֹי חֲנָף אֲשִׁלְחֵנוּ וְעַל־עַם עֲבָרְתִּי אֲצַוֵּנוּ לְשַׁלַּל שְׁלָל וּלְבֹז
בֹּז (וּלְשִׁימוֹ) וּלְשׁוּמוֹן מִרְמָס בַּחֲמֵר חוּצוֹת: 7 וְהוּא לֹא־כֵן יִדְמָה וּלְבָבוֹ לֹא־כֵן יַחֲשֵׁב כִּי
לְהַשְׁמִיד בִּלְבָבוֹ וּלְהַכְרִית גּוֹיִם לֹא מַעֵט: 8 כִּי יֵאמַר הֲלֹא שָׁרִי יִתְּדוּ מְלָכִים: 9 הֲלֹא
כַּכְרַמִּישׁ כָּלְנוּ אִם־לֹא כֹאֲרַפְדִּי חֲמַת אִם־לֹא כַּדְמִשֵּׁק שְׁמִרוֹן: 10 פֹּאשֶׁר מִצָּעָה יָדִי
לְמַמְלַחַת הָאֱלִיל וּפְסִילֵיהֶם מִירוּשָׁלַם וּמִשְׁמִרוֹן: 11 הֲלֹא פֹאשֶׁר עֲשִׂיתִי לְשְׁמִרוֹן וּלְאֱלִילִיָּה
כֵּן אַעֲשֶׂה לִירוּשָׁלַם וּלְעַצְבֵּיהֶ: 12 וְהָיָה כִּי־יִבְצַע אֲדָנִי אֶת־כָּל־מַעֲשָׂהוּ בְּהַר צִיּוֹן
וּבִירוּשָׁלַם אֶפְקֶר עַל־פְּרִי־גִדְלָה לָקֵב מֶלֶךְ־אֲשׁוּר וְעַל־חַפְאֲרַת רוּם עֵינָיו: 13 כִּי אָמַר בְּכַח
יָדִי עֲשִׂיתִי וּבְחֻכְמָתִי כִי נִבְנוּתִי וְאִסְרִי גְבוּלָת עַמִּים (וְעַתִּידוֹתֵיהֶם) [וְעַתִּידוֹתֵיהֶם] שִׁשְׁתִּי
וְאוֹרִיד פֹּאבִיר יוֹשְׁבִים: 14 וַתִּמָּצֵר כִּקְוֹ יָדִי לְחַלֵּל הָעַמִּים וְכִאֲפֹר בִּיצִים עֲזוּבוֹת
כָּל־הָאֶרֶץ אֲנִי אֶסְפְּתִי וְלֹא הָיָה נִגְדֵר כִּנְף וּפִצָּה פֶה וּמַצְצָפָה: 15 הַיִּתְּפֹאֵר הַנִּגְזָן עַל

החצב בו אסיתגדל המשור על-מניפו כהניף שבט ואת-מרימיו כהרים מטה לא-עין:
16 לכן ישלח הארון יהוה צבאות במשמניו רזון ותחת כבדו יקד יקד פיקוד אש: **17** והיה אורי-ישראל לאש וקדושו ובעלה וכללה שיתו ושמירו ביום אחד: **18** וכבוד יערו וכרמלו מנפש ועד-בשר יכלה והיה כמסס נסס: **19** ושאר עץ יערו מספר יהיו ונער יכתבם: פ **20** והיה ביום ההוא לא-יוסיף עוד שאר ישראל ופליטת בית-יעקב להשען על-מכחו ונשען על-יהוה קדוש ישראל באמת: **21** שאר ישוב שאר יעקב אל-אל גבור: **22** כי אסיה יה עמך ישראל כחול הים שאר ישוב בו כליון הרוץ שומף צדקה: **23** כי כלה ונחרצה אדני יהוה צבאות עשה בקרב כל-הארץ: ס **24** לכן כה-אמר אדני יהוה צבאות אל-תירא עמי ישב ציון מאשור בשבט וכפה ומטהו ישא-עליך בדרך מצרים: **25** כיעוד מעט מזער וכלה זעם ואפי על-תבליתם: **26** ועורר עליו יהוה צבאות שוט כמפת מודן בצור עורב ומטהו על-הים ונשאו בדרך מצרים: **27** והיה ביום ההוא אסור סכלו מעל שכמך ועלו מעל צנארך וחבל על מפני-שמן: **28** בא על-עית עבר במגדון ומכמש ופקיד כליו: **29** עברו מעברה גבע מלון לנן חרדה הרמה נבעת שאול נסס: **30** צהלי קולך בת-נלים הקשיבי לישא עניה ענתות: **31** נדרה מרמנה ישיבי הנבים העיו: **32** עוד היום נבב לעמד ינפף ידו הר (בית) [בת]ציון נבעת ירושלים: ס **33** הנה הארון יהוה צבאות מסעף פארה במעצרה ורמי הקומה גרועים והנבהים ישפלו: **34** נקף סבכי היער בברול והלבנון באדיר יפול: ס **11** ויצא חטר מגוע ישי ונצר משרשיו יפרה: **2** ונחה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה ונבונה רוח דעת ויראת יהוה: **3** והריחו ביראת יהוה ולא-למראה עיניו ישפוט ולא-למשמעת אזניו יכיה: **4** ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי-ארץ והכה-ארץ בשבט פיו וברוח שפתי ימות רשע: **5** והיה צדק אזור ומריא יחדו ונער קטן נהג בם: **6** ונר זאב עם-כבש ונמר עם-גדי ירצץ ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בם: **7** ופ רה נדב תרעינה יחדו ירבעו ילדיהו ואריה פבקר יאכל-תבן: **8** ושעשע יונק על-חר פתן ועל מאורת צפעוני גמול ידו הדה: **9** לא-ירעו ולא-ישחיתו בכל-הר קדשי כיר-מלאה הארץ דעה את-יהוה כמים לים מכסים: פ **10** והיה ביום ההוא ערש ישי אשר עמד לנס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו כבוד: פ **11** והיה ביום ההוא יוסיף אדניו שנית ידו לקנות את-שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפפתרוס ומכוש ומעלים ומשנער ומחמת ומאיי הים: **12** ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ מארבע מנפות הארץ: **13** וסרה קנאת אפרים וצרי יהודה יכרתו אפרים לא-יקנא את-יהודה ויהודה לא-יצר את-אפרים: **14** ועפו בכתף פלשתים ימה יחדו יבאו את-בני-קדם אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון משמעם: **15** והחרים יהוה את לשון ים-מצרים והניף ידו על-הנהר בעים רוחו והכחו לשבעה נחלים והדרוך בנעלים: **16** והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים: **12** ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת בי ושב אפך ותנחמני: **2** הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כירעו וזמרת יה יהוה ויהיילי לישועה: **3** ושאבתם-מים בששון ממעיני לישועה: **4** ואמר תם ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים על-ילתיו הוכירו כי נשגב שמו: **5** זמרו יהוה כי גאות עשה (מידעת) [מודעת] זאת בכל-הארץ: **6** צהלי ורני יושבת ציון כירגול בקרבך קדוש ישאל: פ **13** משא בבל אשר חזה ישעיהו בראמוץ: **2** על הר-נשפה שאר-נס הרימו קול להם הניפו יד ונבאו פתחי נדבים: **3** אני צויתי למקדשי גם ק ראתי גבורי לאפי עליו גאותי: **4** קול המון כהרים דמות עסדר קול שאון ממלכות גוים נאספים יהוה צבאות מפקר צבא מלחמה: **5** באים מארץ מרחק מקצה השמים יהוה וכלי זעמו לחבל כל-הארץ: **6** הילילו כי קרוב יום יהוה כשר משדי יבוא: **7** על-כן כל-ידיים תרפנה וכל-לבב אגוש ימס: **8** ונבהלו צירים וחבלים יאחזון פילודה יחילו איש אל-רעהו ותמהו פני להבים פניהם: **9** הנה יוסי-יהוה בא אכזרי ועברה וחרון אף לשום הארץ לשמה וחשאתה ישמיר ממנה: **10** כירכז בי השמים וכסיליהם לא יהלו אורם חשך השמש בצאתו וירח לא-יגיה אורו: **11** ופקך תי על-תבל רעה ועל-רשעים עונם והשבותי נאון ודים וגאות ערצים אשפיל: **12** אוקיר אגוש מפן ואדם מפתם אוקיר: **13** על-כן שמים ארגיו ותרגש הארץ ממקומה בעברת יהוה צבאות וביום חרון אפו: **14** והיה כצבי

מִדָּח וּכְצֹאן וְאִין מִקְבֵּץ אִישׁ אֶל־עַמּוֹ וַיָּנֻסוּ וַיֵּשְׁבוּ אֶל־אֲרָצוֹ וַיִּסְּסוּ 15 כָּל־הַנִּמְצָא וַיִּדְקֹר
וְכָל־הַנִּסְפָּה יָפוֹל בְּחֶרֶב: 16 וְעַל־לִיָּהֶם יִרְשָׁו לְעִנְיָהֶם וְיִשְׁוּ בְּחִיָּהֶם וְנִשְׁיָהֶם (תִּשְׁלַחֲנָה)
[תִּשְׁכַּבְנָה]: 17 הֵן יִמְעִיר עֲלֵיהֶם אֶת־מִדִּי אֲשֶׁר־כִּסֶּף לֹא יִחֲשְׁבוּ וְהָבָה לֹא יִחְפְּצוּבוּ:
18 וְקִשְׁתוֹת נֶעְרִים תִּרְמְשֶׁנָּה וּפְרִי־בֶטֶן לֹא יִרְחֲמוּ עַל־בָּנִים לֹא־תִהְיֶה עֵינָם: 19 וְהִיתָה כָּבֵל
צָבִי מִמְּלֹכוֹת תִּפְאֶרֶת נֶאֱוֵן כְּשֶׁדִּים כִּמְהַפֶּכֶת אֱלֹהִים אֶת־סִרְסִם וְאֶת־עַמְמָה: 20 לֹא־תִשָּׁב
לְנֹצַח וְלֹא תִשָּׁבַע עַד־דֹּדֹר וְדֹדֹר וְלֹא־יִהְיֶה שֵׁם עַרְבִי וְרַעִים לֹא־יִרְבְּצוּ שָׁם: 21 וְרַבְצוּ־שָׁם
צִיִּים וּמִלֹּאֵי בְּחִיָּהֶם אֲחִים וְשָׁכְנוּ שָׁם בְּנוֹת יַעֲנָה וְשִׁעְרִים וְרָקְדִישִׁים: 22 וְעֵנָה אִיִּם
בְּאַלְמֻנוֹתָיו וְתַנִּים בְּהִכְלִי עֵנָה וְקָרֹב לְבוֹא עֲתָה וְיִמְיָה לֹא יִמְשְׁכוּ: 14 כִּי יִרְחֹם יְהוָה
אֶת־יַעֲקֹב וְיִבְחַר עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל וְהַנִּחִים עַל־אֲדָמָתָם וְנִלְוֶה הָגֵר עֲלֵיהֶם וְנִסְפְּחוּ עַל־בֵּית
יַעֲקֹב: 2 וְלִקְחוּם עִמָּם וְהִבְיִאוּם אֶל־מִקְוָם וְהַתְנַחֲלוּם בְּיַד־יִשְׂרָאֵל עַל אֲדָמַת יְהוָה
לְעֹבְדִים וְלִשְׁפָחוֹת וְהָיוּ שְׂבִים לִשְׂבִיָּהֶם וְדָרוּ בְּנִשְׁיָהֶם: 3 וְהָיָה בְּיוֹם הַיָּהוּה לֹךְ
מִעֶצְבֶּךָ וּמִיִּגְדֹךָ וּמִן־הַעֲבֹדָה הַקָּשָׁה אֲשֶׁר עָבַדְךָ: 4 וְנִשְׁאָת הַמִּשְׁעָל הַזֶּה עַל־מֶלֶךְ בָּבֶל
וְאֲמָרָת אִיךָ שָׁבַת נִשְׁשׁ שְׁבַתָּה מִדַּהֲבָה: 5 שְׁבֵר יְהוָה מִטָּה רִשְׁעִים שִׁבְט מִשְׁלִים: 6 מִכָּה
עִמָּם בַּעֲבֹדָה מִכַּת בִּלְתִּי סִרָה רָדָה בְּאֶף גּוֹיִם מִרְהָף בְּלִי חֶשֶׁךְ: 7 נָחָה שָׁקֵתָה
כָּל־הָאָרֶץ פָּצְחוּ רָנָה: 8 גַּם־בְּרוּשִׁים שָׁמְחוּ לֹךְ אֲרָצוֹ לִבְנוֹן מֵאֵי שְׁכֵבֶת לֹא־יִשְׁלַח הַכֹּרֶת
עֲלֵינוּ: 9 שְׂאוֹל מִתַּחַת רִגְזָה לֹךְ לִקְרֹאת בּוֹאֵךְ עוֹדֵר לֹךְ רְפֹאִים כָּל־עַתִּידֵי אֶרֶץ הַקִּים
מִכְסֻאוֹתָם כָּל מַלְכֵי גּוֹיִם: 10 כֻּלָּם יַעֲנֻ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיךָ גַּם־אַתָּה חֲלִית כְּמוֹנוֹ אֲלֵינוּ
נִמְשַׁלְתָּ: 11 הוֹדֵר שְׂאוֹל נֶאֱוֵן הַמִּית נִבְלִיךָ תַּחְתִּיךָ יַעֲזֶה רָמָה וּמִכְסִּיךָ תוֹלַעָה: 12 אִיךָ
נִפְלַת מִשְׁמִים הִלַּל בְּיִשְׁחָר נִבְדַּעַת לְאֶרֶץ חוֹלָשׁ עַל־גּוֹיִם: 13 וְאַתָּה אֲמָרָת בְּלִבְכֶּךָ
הַשְׁמִים אֲעִלָּה מִמֶּעַל לְכּוֹכְבֵּי־אֵל אֲרִים כִּסְאִי וְאֲשַׁב בְּהֶרֶמוֹעַךָ בִּירְכַתִּי צִפּוֹן: 14 אֲעִלָּה
עַל־בְּמִיתִי עַב אֲדָמָה לְעִלְיוֹן: 15 אִךְ אֶל־שְׂאוֹל תוֹדֵר אֶל־יִרְכַתִּיבוֹ: 16 רִאֲךָ אֵלֶיךָ
וַיִּשְׁחָד אֵלֶיךָ וַיַּבְוֹגֵנִי הוּא אִישׁ מִרְעִישׁ מִמְּלֹכוֹת: 17 שֵׁם תִּבֶּל כְּמוֹכָר
וְעָרוֹ הָרָם אִסְרִיו לֹא־פָתַח בָּתָּה: 18 כָּל־מַלְכֵי גּוֹיִם כֻּלָּם שָׁכְנוּ בְּכֹבֹד אִישׁ בְּבֵיתוֹ:
19 וְאַתָּה הַשְׁלַכְתָּ מִקְבְּרֶךָ כְּנֶצֶר נִתְעַב לְבוֹשׁ הָרָגִים מִשְׁעֵנִי חֶרֶב יוֹרְדִי אֶל־אֲבִיבוֹר כְּפָנָר
מוֹכֵס: 20 לֹא־תָהָד אֲתָם בְּקַבְּרוֹהָ כִּי־אֲרֻצֶּךָ שַׁחַת עִמָּךְ הָרַגְתָּ לֹא־יִקְרָא לְעוֹלָם זֶרַע
מִרְעִים: 21 הָכִינוּ לִבְנוֹי מִטְ בַּח בַּעֲזֹן אֲבוֹתָם בְּלִי־קִמּוֹ וַיִּרְשׁוּ אֶרֶץ וּמִלֹּאֵי פְּנִיחֵבֶל עָרִים:
22 וְקִמְתִּי עֲלֵיהֶם נֹאֵם יְהוָה צְבָאוֹת וְהִכְרַתִּי לְכָבֶל שֵׁם וְשֹׂאֵר וְנִין וְנֶכֶד נֹאֲסִי־הָיָה:
23 וְשִׁמְתִּיהָ לְמוֹרֶשׁ קָפֹד וְאֲנִי־מִיִּם וְשִׁאֲמָתִיָּהּ בְּמִטְאָמָה הַשְׁמַד נֹאֵם יְהוָה צְבָאוֹת: פ
24 נִשְׁבַּע יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר אִם־ לֹא כְּאֲשֶׁר דִּמִּיתִי כֵּן הִיתָה וְכֹאֲשֶׁר יַעֲזִיתִי הִיא תִּקְוֶה:
25 לִשְׁבֵר אֲשׁוּר בְּאֶרֶצִּי וְעַל־הָרִי אֲבִסְנוֹ וְסִר מִעֲלֵיהֶם עָלֹ וְסִכְלוֹ מִעַל שְׁכֻמוֹ יִסְרוּ: 26 זֹאת
הַעֲזָה הַיַּעֲזֹבָה עַל־כָּל־הָאָרֶץ וְזֹאת הַיָּד הַנִּטְוִיָּה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם: 27 כִּי־יִהְיֶה צְבָאוֹת יַעֲזֹן
וְיָמִי יִפֹּר וְיִדְרוּ הַנִּטְוִיָּה וְיָמִי יִשְׁיַבֶּנָּה: פ 28 בְּשַׁנְת־מוֹת הַמֶּלֶךְ אֲחֹז הָיָה הַמִּשְׁאֵל הַזֶּה:
29 אֶל־תִּשְׁמָחִי פִלְשֶׁת כִּלְךָ כִּי נִשְׁבֵּר שִׁבְט מִכָּךְ כִּי־מִשְׁרֵשׁ נִחַשׁ יֵצֵא צָפֶה וּפְרִיו שָׂרָף מִעוֹפֶף:
30 וְרַעִי בְּכוֹרֵי דָלִים וְאֲבִיוִנִים לְבִטָּח יִרְבְּצוּ וְהַמִּתִּי בְּרַעֲב שְׂרָשָׁף וְשֹׁאֲרִיתְךָ יִהְיֶה:
31 הִי לִילִי שַׁעַר זַעֲקִיעִיר נִמּוֹן פִּלְשֶׁת כִּלְךָ כִּי מִצִּפּוֹן עֲשֹׂן בָּא וְאִין בּוֹדֵד בְּמוֹעֲדָיו:
32 וְמָה יַעֲנָה מִלֹּאֲכִיָּגִי כִּי יִהְיֶה יִסֹּד צִיּוֹן וְכָה יִחְסֹו עֲנִי עַמּוֹ: פ 15 מִשָּׂא מוֹאֵב כִּי בְּלִיל
שָׁדָד עַר מוֹאֵב נִדְמָה כִּי בְּלִיל שָׁדָד קִיר־מוֹאֵב נִדְמָה: 2 עֲלָה הַבֵּית וְדִיבֵן הַבְּמוֹת
לְכָבִי עַל־נֶבֶל וְעַל מִדְּבָא מוֹאֵב וְלִילִי בְּכָל־רֹאשֵׁי קִרְחָה כָּל־יָזֶן רִוְעָה: 3 בְּחוֹצוֹתָיו
חֲנוּרֵי שֶׁן עַל גִּזְרֵי חֵיהָ וּבִרְחֻבֶיהָ כָּלָה וְלִילִי יִרֵד בְּכָבִי: 4 וְתוֹעֵק חֲשׁוֹן וְאַעֲלָה
עַד־הָיָן נִשְׁמַע קוֹלָם עַל־כֵּן חֲלָצִי מוֹאֵב וְיִרְעֵי נַפְשׁוֹ יִרְעֵה לוֹ: 5 לְבִי לְמוֹאֵב יִזְעַק
בְּרִיחָה עַד־צֶעַר עֹלָת שְׁלִישִׁיָּה כִּי מַעֲלָה הַלּוֹחֲזִית בְּכָבִי יַעֲלֶה־בִּי כִּי דֶרֶךְ הוֹרָגִים
זַעֲקַת־שֹׁבֵר יַעֲזֶרוּ: 6 כִּי־יָמִי מִמְּרוֹם מִשְׁמוֹת יִהְיוּ כִּי־יִבֹּשׁ חֲצִיר כָּלָה דָּשָׂא יִרָק לֹא הָיָה:
7 עַל־כֵּן יִתְרָה עֲשֶׂה וּפְקַדְתָּם עַל נַחַל הָעַרְבִים וְשֹׂאֵם: 8 כִּי־הִקְפָּה הַזַּעֲקָה אֶת־נִבְּוִל
מוֹאֵב עַד־אֲנָלִים יִלְלָתָהּ וּבָאֵר אִילִים יִלְלָתָהּ: 9 כִּי מִי דִימוֹן מִלֹּאֵי דָם כִּי־אִשִּׁית
עַל־דִּימוֹן נִסְפּוֹת לְפִלִּישַׁת מוֹאֵב אִיָּהּ וְלִשְׂאֲרִית אֲדָמָה: 16 שְׁלַח־כֵּר מִשְׁלֵא־אֶרֶץ מִסְלַע
מִדְּבָרָה אֶל־הָרַב בַּחֲצִיּוֹן: 2 וְהָיָה כְּעוֹף־נוֹרֵד קֵן מִשְׁלַח תְּהִיָּיָה בְּנוֹת מוֹאֵב מַעֲבָרָה
לְאֶרְצוֹן: 3 (הִבְיֹאוּ) וְהִבְיֹאֵן עֲזָה עֲשׂוֹ פִלִּילָה שִׁיתִי כְּלִיל צֶלֶךְ בְּתוֹךְ צִהְרִים סַחְרִי
נִדְחִים נִדָּר אֶל־תַּגְלִי: 4 יִגְרוּ כֵךְ נִדְחִי מוֹאֵב הוֹי־סַחְרִי לְמוֹ מַפְגֵּי שוֹדֵד כִּי־אֶפֶס הַמִּין
כָּלָה שָׁד תָּמוּ רַמֵּס מִן־הָאָרֶץ: 5 וְהוֹכֵן בַּחֲסֵד כִּסָּא וְיֵשֶׁב עָלָיו בְּאַמַּת בְּאֶהֱל דֹד שִׁפְט

וְדַרְשׁ מִשְׁפָּט וּמִהַר צֶדֶק: ס 6 שְ�מַעְנוּ נְאֻם־מוֹאֵב גַּם מְאֹד נְאוֹתוֹ וְנֹאזְנוּ וְעִבְרְתוּ לֹא־בֶן בְּדִיּוֹ: ס 7 לֵכֵן יִלְלֵי מוֹאֵב לְמוֹאֵב כִּלְהַל יְלִיל לְאִשִּׁישֵׁי קִיר־חֲרֹשֶׁת תִּהְיֶה אֶךְ־נִכְאִים: ס 8 כִּי שְׂדֵמוֹת חֲשׁוֹן אֲמַלֵּל נֶפֶשׁ שְׂבִמָּה בְּעַלִּי נֹגִים הַלְמוּ שְׂרוּקֶיהָ עַד־יַעְזוֹר נִנְעוּ תַעֲנוּ מִדְּבַר שְׁלֹחֹתֶיהָ נִשְׁשׁוּ עֲבָרֵי יָם: ס 9 עַל־כֵּן אֲבָלָה בֶּכִי יַעֲזוֹר נֶפֶשׁ שְׂבִמָּה אַרְוִיךָ דַּמְעָתָהּ חֲשׁוֹן וְאִלְעָלָה כִּי עַל־קִצְיֹךְ וְעַל־קִצְיֹךְ הַיָּדָר נָפַל: ס 10 וְנֹאסֵף שִׂמְחָה וְנִיל מִקְרַכְרַמִּל וּבִכְרָמִים לֹא־יִרְנֶן לֹא יִרְעֶנָּה יָיִן בִּזְקָבָם לֹא־יִדְרֹךְ הַדְּרֹךְ הַיָּדָר הַשְּׁבִתִּי: ס 11 עַל־כֵּן מִעַי לְמוֹאֵב כַּפְזוֹר יִהְיוּ וְקִרְבִּי לְקִיר חֲרֹשׁ: ס 12 וְהִנֵּה כִּי־נִרְאָה כִּי־נִלְאָה מוֹאֵב עַל־הַבְּמָה וּבֹא אֶל־מִקְדָּשׁוֹ לְהַחֲפֹל וְלֹא יוֹכֵל: ס 13 זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מוֹאֵב מֵאִז: ס 14 וְעַתָּה דִּבֶּר יְהוָה לֵאמֹר בְּשָׁלֹשׁ שָׁנִים כַּשֵּׁנִי שְׂכִיר וְנִקְלָה כְּבוֹד מוֹאֵב בְּכָל הַהֶמְוֶן הָרֶב וּשְׂאֵר מַעַט מוֹזֵר לֹא כִבִּיר: ס 17 מִשָּׂא דַמְשֶׁק הִנֵּה דַמְשֶׁק מוֹסֵר מִעִיר וְהִיתָה מִעַי מִפְּלָה: ס 18 עֲזוּבוֹת עִיר עָרַעַר לְעִדְתִּים תִּהְיֶינָה וּרְבִצּוֹ וְאֵין מִחֲרִיד: ס 3 וְנִשְׁבַּת מִבְּכָר מֵאֲפָרִים וּמִמְלָכָה מִדַּמְשֶׁק וּשְׂאֵר אֲרָם כַּכְּבוֹד בְּנִי־יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ נֹאם יְהוָה צְבָאוֹת: ס 4 וְהִנֵּה בָּיִם הֵוא יִדֵּל כְּבוֹד יַעֲקֹב וּמִשְׁמַן בְּשֹׂר יִרְוָה: ס 5 וְהִנֵּה כַּאֲסֹף קִצִּיר קָמָה וּזְרַעוּ שְׂבָלִים יִקְצוֹר וְהִנֵּה כַּמְלֶקֶט שְׂבָלִים בַּעֲמֹק רְפָאִים: ס 6 וְנִשְׂאָרֵבוּ עוֹלָלָת כִּנְקֹף זִית שָׁנִים שְׁלֹשָׁה גִּדְגִּידִים בְּרֹאשׁ אֲמִיר אֲרַבְעָה חֲמִשָּׁה בַּסַּעֲפִיָּה פְרִיָּה נֹאם־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: ס 7 בָּיִם הֵוא יִשְׁעָה הָאֶדֶם עַל־שִׁעְהוֹ וְעֵינָיו אֶל־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּרְאֶינָה: ס 8 וְלֹא יִשְׁעָה אֶל־הַמִּזְבְּחוֹת מַעֲשֵׂה דִדְיוֹ וְאֲשֶׁר עָשׂוֹ אֲצַבְעָתִיו לֹא יִרְאֶה וְהָאֲשֵׁרִים וְהַחֲמֻמִּים: ס 9 בָּיִם הֵוא יִהְיוּ עִיר מַעֲזוֹ כַּעֲזוֹ בַּת הַחֲרֹשׁ וְהָאֲמִיר אֲשֶׁר עֲזָבוּ מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִיתָה שְׂמִמָּה: ס 10 כִּי שִׁכַּחַת אֱלֹהֵי יִשְׁעָךְ וְצוֹר מַעֲזָךְ לֹא זָכַרְתָּ עַל־כֵּן תַּחֲשִׁי נִשְׁעֵי נַעֲמָנִים וּמוֹרַת זֶר תִּזְרַעְנָה: ס 11 בָּיִם נִשְׁעֵךְ תִּשְׁטַנְשֵׁנִי וּבִבְכָר זֶרְעֵךְ תִּפְרִיחֵנִי נֹד קִצִּיר בָּיִם נִחַלָּה וְכֹאֵב אֲנוֹשׁ: ס 12 הִוֵּי הַמְּוֶן עִמָּי רַבִּים תִּהְיוּ יָמִים יְהִימוֹן וּשְׂאֵן לְאִמִּים כַּשְּׂאֵן מִים כִּבְיִיִּים וּשְׂאֵן: ס 13 לְאִמִּים כַּשְּׂאֵן מִים רַבִּים יִשְׂאֹן וְנַעַר בּוֹ וְנָס מִמֶּרְחֶק וְדָרַךְ כְּמִין הָרִים לִפְנִי־רִיחַ וּכְנִלְגַל לִפְנֵי סוּפָה: ס 14 לַעַת עָרֵב וְהִנֵּה בָלָהָה בְּטָרָם בְּקֹר אֵינָנו זֶה חֲלָק שׁוֹסִינוּ וְגוֹרֵל לְבוֹזֵינוּ: ס 18 הִוֵּי אֶרֶץ צֹלָצֵל כְּנָפִים אֲשֶׁר מַעֲבֵר לְנִהְרֵי־כּוֹשׁ: ס 2 השִׁלַּח בָּיִם צִוְרִים וּבְכִל־גִּמָּא עַל־פְּנֵי־מַיִם לְכוּ מִלְּאִכִּים קָלִים אֶל־גִּוֵּי מִמְשָׁךְ וּמוֹרָט אֶל־עַם נֹרָא מִן־הוּא וְהִלָּאָה גִּוֵּי קִרְקֹו וּמִבּוֹסָה אֲשֶׁר־בְּזָאוּ נְהָרִים אֲרָצוֹ: ס 3 כִּל־יִשְׁבִּי תִּחַל עַל־אֶרֶץ כְּנַשְׂאֵנִס הָרִים תִּרְאוּ וְתִכְתַּעַ שׁוֹפֵר תִּשְׁמַעְנָה: ס 4 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלִי (אֲשִׁקוּשָׁה) (אֲשִׁקְשֹׁתִן) וְאִבְיָשָׁה בַּמְכּוֹנִי כַּחַם צֹחַ עַל־יָאוֹר כַּעֲב טַל כַּחַם קִצִּיר: ס 5 כִּיל־לִפְנֵי קִצִּיר תִּתֵּם־פֶּרֶחַ וּבִסֵּר נִמְלֵךְ יִהְיֶה נֶגֶד וְכִרְתָּ הַזֹּלָזִלִּים בַּמְזֻמְרוֹת וְאֶת־הַנִּשְׁטוֹת הַסִּיר תִּחַזֵּק: ס 6 יַעֲזוּבוּ יַחְדוֹ לַעֲשֵׂי הָרִים וּלְבַהֲמַת הָאֶרֶץ וְקֶץ עָלֶיָּהּ תִּהְיֶה וְכִל־בַּהֲמַת הָאֶרֶץ עָלֶיָּהּ תִּחַרְקֶה: ס 7 בַּעַת הֵהִיא יוֹבֵל־שִׁי לִיהוָה צְבָאוֹת עִם מִמְשָׁךְ וּמוֹרָט וּמַעַם נֹרָא מִן־הוּא וְהִלָּאָה גִּוֵּי קִרְקֹו וּמִבּוֹסָה אֲשֶׁר בְּזָאוּ נְהָרִים אֲרָצוֹ אֶל־מִקּוֹם שֶׁ־יְהוָה צְבָאוֹת תִּרְצִיּוֹן: ס 19 מִשָּׂא מִצְרַיִם הִנֵּה יְהוָה רֹכֵב עַל־עֵב קָל וְכֹא מִצְרַיִם וְנִעֲזוּ אֱלִילֵי מִצְרַיִם מִפְּנֵי וּלְכָב מִצְרַיִם יִמָּס בְּקִרְבּוֹ: ס 2 וְסִכְסַכְתִּי מִצְרַיִם בַּמִּצְרַיִם וְנִלְחַמְנוּ אִישׁ־בְּאַחָיו וְאִישׁ בִּרְעֻהוֹ עִיר בְּעִיר מִמְלָכָה בַּמִּמְלָכָה: ס 3 וּנְבַכְהָ רִחוּ־מִצְרַיִם בְּקִרְבּוֹ וְעַצְתוֹ אֲכַלֵּה וְדַרְשׁוּ אֶל־הָאֱלִילִים וְאֶל־הָאֲשִׁיִּם וְאֶל־הָאֲבֹת וְאֶל־הַיְדֻעָנִים: ס 4 וְסִכְרְתִי אֶת־מִצְרַיִם בְּיַד אֲדָנִים קֶשֶׁה וּמִלֵּךְ עַל יִמְשִׁלֵּכֶם נֹאם הָאֲדֹנָיִם יְהוָה צְבָאוֹת: ס 5 וְנִשְׁתַּרְמִים מִהֵם וְנִהַר יִחַרֵּב וּיִבָּשׁ: ס 6 וְהַאֲזִינוּהוּ נִהְרוֹת דָּלְלוּ וְחִרְבוּ וְאִרֵּי מַצּוֹר קָנָה וְסוּף קָמְלוּ: ס 7 עֲרוֹת עַל־יָאוֹר עַל־פִּי יָאוֹר וְכֹל מוֹרַע יָאוֹר יִיבֹשׁ נִהַף וְאֵינָנו: ס 8 וְאֵנִי הַדְּיָגִים וְאֲבָלוּ כִּל־מִשְׁלִיכֵי בִּיאוֹר חֲכָה וּפְרָשִׁי מִכְמֹרַת עַל־פְּנֵי־מַיִם אֲמַלְלוּ: ס 9 וּבָשׂוּ עֲבָדֵי פִשְׁתִּים שְׂרִיקוֹת וְאֲרָגִים חוֹרִי: ס 10 וְהִוֵּי שְׁתִּיתִּיה מִדְּכָאִים כִּל־עֲשִׂי שִׁכָּר אֲנִי־נִפְשׁ: ס 11 אֶךְ־אוֹלִים שְׂרִי צִעַן חֲכָמִי יַעֲצֵן פֶּרַעַה עֲצָה נִבְעָרָה אִיךְ תֵּאֲמָרוּ אֶל־פֶּרַעַה בֶּן־חֲכָמִים אֲנִי בֶן־מִלְכֵי־קַדְשׁ: ס 12 אִים אֲפּוֹא חֲכָמִיד וְנִעֲדוּ נֹא לֵךְ וְיִדְעוּ מִה־יַּעַץ יְהוָה צְבָאוֹת עַל־מִצְרַיִם: ס 13 נִוְאלוּ שְׂרִי צִעַן נִשְׂאוּ שְׂרִי גֶף תַּחֲנוּ אֶת־מִצְרַיִם פֶּתַח שְׂבִיטָה: ס 14 יְהוָה מִסֵּךְ בְּקִרְבָּה רִיחַ עוֹשִׂים וְהַחֲנוּ אֶת־מִצְרַיִם בְּכָל־מַעֲשֵׂהוּ כַּתְּחֻעוֹת שְׂכוֹר בְּקִיאוֹ: ס 15 וְלֹא־יִהְיֶה לְמִצְרַיִם מַעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשֵׂה רֹאשׁ וְזִנְבִּ כַּפָּה וְאֲנִימוֹן: ס 16 בָּיִם הֵהוּא יְהוָה מִצְרַיִם כְּנָשִׁים וְחִרְדוּ וּפָחַד מִפְּנֵי תְנוּפַת יְדֵי־יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־הוּא מִנִּיף עָלֵיוֹ: ס 17 וְהִיתָה אֲדַמַּת יְהוּדָה לְמִצְרַיִם לְחֹגֶה כֹּל אֲשֶׁר יִזְכִּיר אֶתָּה אֱלֹהֵי יִפְחַד מִפְּנֵי עֲצַת יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־הוּא יוֹעֵץ עָלֵיוֹ: ס 18 בָּיִם הֵהוּא יְהוָה חֲמַשׁ עִרִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִדְּבָרוֹת שֶׁפֶת כְּנַעַן וְנִשְׁבָּעוֹת לִיהוָה צְבָאוֹת עִיר הַהָרִס יֵאֲמָר

לאחת: ס 19 ביום ההוא מוזב' ליהוה בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל-גבולה ליהוה: 20 והיה לאות ולעד ליהוה צבאות בארץ מצרים כיריעתו אל-יהוה מפני לחצים וישלח להם מושיע ורב והצילים: 21 ונודע יהוה למצרים וידעו מצרים את-יהוה ביום ההוא ועבדו זבח ומנחה ונדרי-נדר ליהוה ושלמו: 22 ונגף יהוה את-מצרים נגף ורפוא ושבו עדי-יהוה ונעתר להם ורפאם: 23 ביום ההוא תהיה מסלה ממצרים אשורה ובא-אשור במצרים ומצרים באשור ועבדו מצרים את-אשור: ס 24 ביום ההוא יהיה ישראל שלישיה למצרים ולאשור ברכה ברכה בארץ: 25 אשר ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי ישראל: ס 26 בשנת בא תרתן אשורה בשלח אתו סרגון מלך אשור וילחם באשדוד וילכדה: 2 בעת ההיא דבר יהוה ביד ישעיהו בן-אמון לאמר לך ופחתת השק מעל מתניך ונעלה חלחץ מעל רגליך ויעש כן הלך ערום ויחף: ס 3 ויאמר יהוה כאשר הלך עבדו ישעיהו ערום ויחף שלש שנים אות ומופת על-מצרים ועל-כוש: 4 כן יתן מלך-אשור את-שבי מצרים ואת-גלות כוש נערים וזקנים ערום ויחף וחשופי שתי ערות מצרים: 5 וחתו ובשו מכוש מכשם ומר-מצרים תפארתם: 6 ואמר ישב האי הזה ביום ההוא הנה-לה מבטני אשר-נסנו שם לעזרה להנצל מפני מלך אשור ואף נמלט אנחנו: ס 27 משא מדבריים כסופות בנגב לחלף ממדבר בא מארץ נוראה: 2 חזות קשה הנד-לי הבוגד! בוגד והשודד! שודד ע לי עולם צורר מדי כל-אנחתה השבת: 3 על-כן מלאו מתני לחלה צירים אחוזי כצירי יולדה נעוטי משמע נבהלתי מראות: 4 תעה לבכי פלצות בעתחתי את נשף חשקי שם לי להרדה: 5 ערך השלחן צפה הצפית אכול שתה קומו השרים משחו מנו: פ 6 כי כה א בר אלי אדני לך העמד המצפה אשר יראה יגיד: 7 וראה לכב צמד פרשים רכב חמור רכב נמל והקשיב קשב רב-קשב: 8 ויקרא אריה על-מוצפה! אדני אנכי ע מוד תמיד וזמם ועל-משמתי אנכי נצב כל-הלילות: 9 והנה-זה בא רכב איש צמד פרשים ויען ויאמר נפ לה נפלה בבל וכל-פסילי אליה שבר לארץ: 10 מודשתי ובן-גרני אשר שמעתי מאת יהוה צבאות אלהי ישראל הנדתי לכם: ס 11 משא דומה אלי קרא משעיר שמר מה-מלילה שמר מה-מליל: 12 אמר שמר אתה בקר וגם-לילה אסתבעיון בעיו שבו אתיו: ס 13 משא בערב בערב בלחמו קדמו נדר: 15 כירמפני דרנים: 14 לקראת צמא התיו מים ישבי ארץ תימא בלחמו קדמו נדר: 15 כירמפני הרבות נדרו מפני חרב נמושה ומפני קשת דרוכה ומפני כבד מלחמה: ס 16 כירכה אמר אדני אלי בעוד שנה כשני שכיר וכלה כל-כבוד קדר: 17 ושאר מספר-קשת גבורי בני-קדר ימעטו פי יהוה אלהי-ישראל דבר: ס 22 משא גיא חיון מה-לך אפוא כירעלית כלך לגנות: 2 תשאותו מלאה עיר הומיה קרנה עליה חלילך לא חללי-חרב ולא מתי מלחמה: 3 כל-קצינך נדרו-יחד מקשת אסרו כל-נמצאך אסרו יחדו מרחוק ברחו: 4 על-כן א מרתי שעו מני אמרר בבכי אל-תאיצו לנחמני על-שד בחדעמי: 5 פי יום מהומה ומבוסה ומבוכה לאדני יהוה צבאות בגיא חיון מקרקר קר ושוע אל-ההר: 6 ועלים נשא אשפה ברכב אדם פרשים וקיר ערה מן: 7 ויהי מבחר-עמקך מלאו רכב והפרשים שת שתו השערה: 8 וילל את מסך יהודה ותבט ביום ההוא אל-נשק בית העיר: 9 ואת בקיע עירך וד ראייתם כירדו ותקבצו אתמי הברכה התחתונה: 10 ואת-בתי ירושלם ספרתם ותחצו הבתים לבצר החומה: 11 ומקוה עשיתם בין התמתיים למי הברכה הישנה ולא הבטתם אל-עשיה ויצרה מרחוק לא ראייתם: 12 ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא לבכי ולמספר ולקרתה ולחגר שק: 13 והנהו ששון ושמחה הרגו בקר ושחט צאן אכל בשר ושתו יין אכול ושתו כי מחר נמות: 14 ונגלה באוני יהוה צבאות אם יכפר העון הזה לכם עד-תמתון אמר אדני יהוה צבאות: פ 15 כה אמר אדני יהוה צבאות לך-בא אל-הסכן הזה על-שבנא אשר על-הבית: 16 מה-לך פה ומי לך פה כירחצבת לך פה קבר חצבי מרום קברו חקקי בסלע משכן לו: 17 הנה יהוה מטלטלך מטלטלה גבר ועטף עטה: 18 צנוף יצנפך צנפה כדור אל-ארץ רחבת ידים שמה תמות ושמה מרפכות כבודך קלון בית אדניך: 19 והדפתך ממעבך וממעמדך יחרסך: 20 והיה ביום ההוא וקראתי לעבדי לאלילים בן-חלקיהו: 21 והלבשתיו כתנתך ואבנשך אחזקנו וממשלתך אתו בידו והיה לאב ליושב ירושלם ולבית יהודה: 22 ונחתו מפתח בית-דוד על-שכמו ופתח ואין סגר ואין פתח: 23 ותקעתי

יחד במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו: 24 ותלו עליו כל כבוד בית-אביו הצאצאים והצפעות כל כלי הקטן מפלי האננות ועד כל-כלי הנכלים: 25 ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוש היתר התקועה במקום נאמן ונגדעה ונפלה ונכרת המשא

אשר-עליה כי יהנה דבר: ס 23 משא צר הילילו! אניות תרשיש כרשוד מבית מבוא מארץ פתים נגלה-למו: 2 המו ירשי אי סחר צידון עבר ים מלאוד: 3 ובמים רבים זרע שחר קציר יאור תבואתה ותהי סחר גוים: 4 בושי צידון כראמר ים מעוז הים לא מור לא-חלתי ולא-לדתי ולא גדלתי בחוקים רוממתי בתולות: 5 באשר-שמע למצרים יחילו כשמע צר: 6 עברו תרשישה הילילו ירשי אי: 7 הזאת לכם עליזה מימי-קדם קדמתה יכליה רגליה מרחוק לגור: 8 מי יעץ זאת על-צר המעטירה אשר סחריה שרים כנעניה נכבדי-ארץ: 9 יהוה צבאות יעצה לחלל גאון כל-צבי להקל כל-נכבדי-ארץ: 10 עברי ארצך כיאר בתרשיש אין מזה עוד: 11 ירו נטה על-הים הרניו ממלכות יהוה צוה אל-כנען לשמר מעוזיה: 12 ויאמר לא-תוסיפי עוד לעלו המעשקה בתולת בת-צידון (פתיים) (פתים) קומי עברי נס-שם לא-ינחה לך: 13 הן ארץ פשרים זה העם לא היה אשור וסדה לציים הקימו (בחנינו) (בחנינו) עררו ארמונותיה שמה למפלח: 14 הילילו אניות תרשיש כי שדר מעוכן: ס 15 והיה ביום ההוא ונשפחת צר שבעים שנה כימי מלך אחד מקץ שב שים שנה יהיה לצר פשירת הזונה: 16 קחי כנור סבי עיר זונה נשפחה היטיבי נון הרברשיר למען תזכרי: 17 והיה מקץ שבעים שנה יפקד יהוה את-צר ושבה לאחננה ונתנה את-כל-ממלכות הארץ על-פני האדמה: 18 והיה סחרה ואחננה קדש ליהוה לא יאצר ולא יחסן כי לישיבים לפני יהוה יהיה סחרה לאכל לשבעה ולמכסה עתיק: פ 24 הנה יהוה בוקק הארץ ובולקה וענה פניה והפיץ ישיביה: 2 והיה כעם פלחן כעבר כאדניו כשפחה כנברתה כקונה כמוכר כמלוה כלוה כנשה כאשר נשא בו: 3 הבוקק הבוק הארץ והבוזו תבוז כי יהנה דבר את-הדבר הזה: 4 אב לה נבלה הארץ אמללה נבלה תבל אמללו מרום עסי-הארץ: 5 והארץ תנפה תחת ישיביה כרעברו תורת חלפו חק הפרו ברית עולם: 6 על-כן אלה אכלה ארץ ויאשמו ירשי בה על-כן חרו ירשי ארץ ונשאר אנוש מוער: 7 אבל תירוש אמללה-נפן נאנחו כל-שמחיה: 8 שבת משוש תפים חדל שאון עליוזם שבת משוש כנור: 9 בשיר לא ישתורין ימר שחר לשחיו: 10 תשברה קרית-תהו סגר כל-בית מבוא: 11 צוחה על-היין בחוצות ערבה כל-שמחה נלה משוש הארץ: 12 נשאר בעיר שמה ושאה יפת-שער: 13 כי כה יה יה בקרב הארץ בתוך העמים כנקף זית כעוללת אס-קלה כציר: 14 הנה ישאו קולם ירגו בנאון יהוה צהלו מים: 15 על-כן בארים כבדו יהוה באי הים שם יהוה אלהי ישראל: ס 16 מכנה הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק ואמר רזילי רזילי אוי לי בנדים בנדי ובנר בונדים בנדי: 17 פחד ופחת ופח עליך יושב הארץ: 18 והיה הנס מקול הפחד ופל אל-הפחת והעולה מתוך הפחת ילכד בפח כרארבות ממרום נפתחו וירעשו מוסדי ארץ: 19 רעה התרעעה הארץ פור התפוררה ארץ מוט התמוטטה ארץ: 20 נוע תנוע ארץ כשכור והתנודרה כמלונה וכבד עליה פשעה ונפלה ולא-תסוף קום: ס 21 והיה ביום ההוא יפקד יה זה על-צבא המרום במרום ועל-מלכי האדמה על-האדמה: 22 ואספו אספה אסיר על-בור וסגרו על-מסגר ומרב ימים יפקדו: 23 והפירה הלכנה ובושה החמה כימ לך יהוה צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד וקניו

כבוד: פ 25 יהנה אלהי אתה ארוממך אודה שמך כי עשית פלא עצוז מרחוק אמונה אמן: 2 כי שמת מעיר לגל קריה כצורה למפלח ארמון זרים מעיר לעולם לא יבנה: 3 על-כן יכבדוך עס-ען קרית גוים עריצים ויראוד: 4 כיהיית מעוז לגל מעוז לאביון בצר-לו מוח סה מורם צל מחרב כי רוח עריצים כזרם קיר: 5 כחרב כציון שאון זרים תכניע חרב בצל עב זמיר עריצים יענה: פ 6 ועשה יהוה צבאות לכל-העמים בהר הזה משתה שמנים משתה שמרים שמנים ממחים שמרים מזקקים: 7 ובלע בהר הזה פני-הלוט הלוט על-כל-העמים והמסכה הנסוכה על-כל-הגוים: 8 בלע המות לנצח ומחה ארצי יה זה דמעה מעל כל-פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל-הארץ כי יהוה דבר: פ 9 ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קנינו לו ויושיענו זה יהוה קנינו לו נגילה ונשמחה בישועתו: 10 כירנתנו ירי-הנה בהר הזה ונרוש מואב תחתיו כהדוש מתבן (במי) (במומדמנה): 11 ופרש ידיו בקרבם כאשר יפרש השחה לשחות והשפיל גאנותו עם

אֲרֻבוֹת יְדֵיו: 12 וּמִכֹּזֶר מְשֻׁבַּח חוֹמֹתָיִךְ הַשֵּׁחַ הַשְּׁפִיל הַנִּינֵה לְאַרְצָךְ עַד־עַפְרָה: ס 26 בְּיוֹם
הַהוּא יוֹשֵׁר וְיֹשֶׁר הַשִּׁיר־הַזֶּה בְּאַרְצָךְ יְהוּדָה עִיר עֲזָרְנוּ יִשׁוּעָה יִשִּׁית חוֹמוֹת וְחָל: 2 פְּתָחוּ
שְׁעֵרִים וְיָבֵא נְוִיר־צִדִּיק שְׁמֵר אֲמִנִים: 3 יִצַּר סְמוּךְ תִּצַּר שְׁלוֹם שְׁלוֹם כִּי בָךְ בְּטוּחַ:
4 בִּטְחוּ בַיהוָה עַד־עַד כִּי בֵּית יְהוָה צוּר עוֹלָמִים: 5 כִּי הַשֵּׁחַ יִשְׁבִּי מְרוֹם קְרִיָּה נִשְׁבָּה
וְשִׁפְלָנָה וְשִׁפְלָה עַד־אַרְצָךְ וְיִנְעָנָה עַד־עַפְרָה: 6 תִּרְמַסְנָה הַגֵּל הַגֵּל עֵנִי פַעַמִּים דְּלִים:
7 אֶרֶץ לְצִדִּיק מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁר מִנְעַל צִדִּיק תִּפְלֹס: 8 אֶף אֶרֶץ מִשְׁפָּטִיךְ יְהוָה קִינִיךְ לְשִׁמְךָ
וְלִצְדִּיק תֹּאמַר־נִפְשׁ: 9 נֶפֶשׁ אִוִּיתִיךְ בְּלִילָה אֶחָדֶיךָ בְּקִרְבִּי אֲשַׁחֲכֶךָ כִּי כֹאֲשֶׁר מִשְׁפָּטִיךְ
לְאַרְצָךְ צִדִּיק לְמוֹדוֹ יִשְׁבִּי חֶבֶל: 10 יַחַן רָשָׁע בִּלְלִמּוֹד צִדִּיק בְּאַרְצָךְ נִכְחוֹת יַעֲלֶה וּבִלְיָרָא
גֹּאֲוֹת יְהוָה: ס 11 יְהוָה רְמָה יִדָּךְ בִּלְיַחְזִיוֹן יַחְזוּ וְיִבְשׁוּ קִנְיַת־עַם אֶף־אֵשׁ צָרִיךְ תֹּאכִלֶם:
ס 12 יְהוָה תִּשְׁפֹּת שְׁלוֹם לָנוּ כִּי גַם כָּל־מַעֲשֵׂינוּ פָעִלְתָּ לָנוּ: 13 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בַּעֲלוֹנוּ
אֲדִינִים וְזִלְתָּךְ לְבִדְדֶךָ נִזְכִּיר שְׁמֶךָ: 14 מַתִּים בִּלְיַחְזִיו רַפְּאִים בִּלְיַקְמוֹ לָכֵן פָּקְדָתְךָ
וְתִשְׁמִידֶם וְתֹאבֵד כָּל־זִכֵּר לָמוֹ: 15 יִסְפֹּת לָנוּ יְהוָה יִסְפֹּת לָנוּ וּנְכַבְּדָתָּ רַחֲמֶךָ
כָּל־קְצוֹר־אַרְצֶךָ: 16 יְהוָה בְּצֹר פָּקְדִיךָ צָקוֹן לֶחֶשׁ מוֹסְרֶךָ לָמוֹ: 17 כִּמּוֹ הִרָּה תִּקְרִיב לִלְדֹת
תַּחֲלִיל תִּזְעַק בְּחֶבְלֶיהָ כֵּן הֵינִי מִפְּנֶיךָ יְהוָה: 18 הֲרִינוּ חֲלָנוּ כִּמּוֹ יִלְדְנוּ רוּחַ יִשׁוּעָה
בִּלְנַעֲשֵׂה אֶרֶץ וּבִלְיִפְלוֹ יִשְׁבִּי חֶבֶל: 19 יַחְזוּ מַחֲדָה נִבְלָתִי וְקִמְיוֹן הַקִּיצוֹ וְרַנְנוֹ שִׁכְנִי עִפָּר
כִּי טַל אֹרֶת שֶׁלֶךְ וְאַרְצָךְ רַפְּאִים תִּפִּיל: ס 20 לֶךְ עִמִּי כֹא בְחִדְרֶיךָ וְסֹנֶה (רִלְתִּיךָ)
(רִלְתִּיךָ) בַּעֲדֶךָ חֲבִי כְּמַעֲשֵׂה־נֶגַע עַד־(נַעֲבֹר) (נַעֲבֹר־זַעַם): 21 כִּי־הִנֵּה יְהוָה יֵצֵא מִמְּקוֹמוֹ
לִפְקֹד עֲוֹן יֹשְׁבֵי־הָאָרֶץ עָלָיו וְנִלְתָה הָאָרֶץ אֶת־דָּמֶיהָ וְלֹא־תִכְסֶּה עוֹד עַל־הָרוּגֶיהָ: ס

27 בְּיוֹם הַהוּא יִפְקֹד יְהוָה בְּחֶרְבוֹ הַקָּשָׁה וְהַגְדוֹלָה וְהַחֲזָקָה עַל לִוְיָתָן נַחֲשׁ בָּרַח וְעַל לִוְיָתָן
נַחֲשׁ עָקְלָתוֹן וְהָרָג אֶת־הַתַּנִּין אֲשֶׁר בַּיָּם: ס 2 בְּיוֹם הַהוּא כָּרַם חֲמֹד עֲנִילָה: 3 אִנִּי
יְהוָה נִצְרָה לְרִנְעִים אֲשַׁקֶּנָּה פֶּן יִפְקֹד עָלֶיהָ לִילָה וְיוֹם אֲצַרְנָה: 4 חֲמָה אֵין לִי מִי־יִתְּנִי
שְׁמִיר שִׁית בְּמִלְחָמָה אֲפַשְׁקָה בָּהּ אֲצִינָהּ יָחַד: 5 אֲוִי וַחֲזֹק בְּמַעֲוִי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי שְׁלוֹם
יַעֲשֶׂה־לִּי: 6 הַבָּאִים יִשְׂרָאֵל יַעֲקֹב וְצִיֵּן וּפְרָח יִשְׂרָאֵל וּמִלֹּא פְּרִיחֶבֶל חֲנוּכָּה: ס 7
הַכְּמַחַת מִכְּהוּ הַכְּהוּ אֶסְכְּהֶנּוּ הַרְגִּיו הֲרִג: 8 בְּסֹאפָא בְּשִׁלְחָה תִּרְבֶּנָּה הִנֵּה בְּרוּחוֹ
הַקָּשָׁה בְּיוֹם קָדִים: 9 לָכֵן בּוֹאֵת יִכְפָּר עוֹן־יַעֲקֹב וְזֶה כָּל־פִּרְי הֶסֶר חֲטָאוֹת בְּשׁוּמוֹ
כָּל־אֲבִנִי מִזִּבְחַת כֹּאבְנֵי־נֶגֶד מִנְפָצוֹת לֹא־יִקְמוּ אֲשֶׁרִים וְחֻמִּים: 10 כִּי עִיר בְּצוּרָה בְּדָד נִזָּה
מִשְׁלַח וְנַעֲבֹב כְּמַדְבָּר שֶׁם יִרְעָה עֵגֶל וְשֶׁם יִרְבֵּץ וְכֹלָה סַעֲפִיהָ: 11 בִּיבֶשׁ קְצִירָה תִּשְׁכַּרְנָה
נָשִׁים בָּאוֹת מֵאִירֹת אוֹתָהּ כִּי לֹא עַם־בִּינוֹת הוּא עַל־כֵּן לֹא־יִחַלְמֶנּוּ שִׁעְהוּ וְיִצְרוּ לֹא
יַחֲנִנוּ: ס 12 וְהִידָּה בְּיוֹם הַהוּא יִחְבֹּשׁ יְהוָה מִשְׁבֻּלַת הַנֶּגֶד עַד־רַחֲל מִצְרַיִם וְאֹתָם תִּלְקֹטוּ
לְאַחֵד אַחֵד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ס 13 וְהִיָּה בְּיוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל וְכָאֵר הַאֲבָרִים
בְּאַרְצָךְ אֲשׁוּר וְהַנְּדָחִים בְּאַרְצָךְ מִצְרַיִם וְהַשְׁתַּחֲוִי לִיהוָה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם:

28 הִוֵּי עֲטַרְתָּ נְאוֹת שְׁכָרִי אֲפָרִים וְצִיֵּן נָבֵל צָבִי תִּפְאֶרְתּוֹ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ גִּיא־שְׁמָנִים הַלּוּמִי יוֹן:
2 הִנֵּה חֲזֹק וְאִמְץ לְאֲדֹנִי כֹזֶם בְּרַד שֶׁעַר קֶטֶב כֹּזֶם מִים כְּבִירִים שְׁטָפִים הַנִּיחַ לְאַרְצָךְ
בִּיד: 3 בְּרַגְלִים תִּרְמַסְנָה עֲטַרְתָּ נְאוֹת שְׁכָרִי אֲפָרִים: 4 וְהִיָּתָה צִיצֵת נָבֵל צָבִי תִּפְאֶרְתּוֹ
אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ גִּיא שְׁמָנִים כְּכַסּוּרָה בְּמָרָם קִיֵּן אֲשֶׁר יִרְאֶה הָרָאָה אוֹתָהּ בַּעֲדוּדָה בְּכַפּוֹ
יִבְלַעְנָה: ס 5 בְּיוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה צְבָאוֹת לַעֲטַרְתָּ צָבִי וְלַצִּפּוֹרֶת תִּפְאֶרָה לְשָׂאֵר עַמּוֹ:
6 וְלִרְחוֹ מִשְׁפָּט לְיוֹשֵׁב עַל־הַמִּשְׁפָּט וְלַגְבוּרָה מִשְׁבִּי מִלְחָמָה שְׁעָרָה: ס 7 וְגַם־אֵלֶּה בֵּין
שְׁנֵי וּבִשְׁכָר חֲמוֹן וְנִבְיָא שְׁנֵי בִשְׁכָר נִבְלַעְנוּ מִן־הַיָּין חֲמוֹן מִן־הַשֶּׁכֶר שְׁנֵי בִּרְאָה פָּקוּ
פְּלִילִיָּה: 8 כִּי כָל־שְׁלֹחֲנוֹת מִלֹּאֵל קִיא צָאָה בְּלִי מְקוֹם: ס 9 אֶת־מִי יוֹרֶה דַּעַה וְאֶת־מִי
יִבְנוּ שְׁמוּעָה גְּמוּלָּה מִחֲלָב שְׁחִיקֵי מִשְׁדִּים: 10 כִּי צוֹ לְצוֹ צוֹ לְצוֹ קוֹ לְקוֹ קוֹ לְקוֹ זְעִיר
שֶׁם זְעִיר שֶׁם: 11 כִּי בִלְעֲנִי שָׁפָה וּבִלְשׁוֹן אַחֲרָת יְדַבֵּר אֱלֹהִים־הַזֶּה: 12 אֲשֶׁרֹא אֲמַר
אֱלֹהִים זֹאת הַמְּנוּחָה הַנִּיחוֹ לַעֲרֹף וְזֹאת הַמְּרוּגָה וְלֹא אָבּוֹא שְׁמוּעָה: 13 וְהִיָּה לָהֶם
דְּבַר־יְהוָה צוֹ לְצוֹ צוֹ לְצוֹ קוֹ לְקוֹ קוֹ לְקוֹ זְעִיר שֶׁם זְעִיר שֶׁם לְמַעַן יִלְכוּ וְכִשְׁלוּ אַחֲוֹר
וְנִשְׁכָּרוּ וְנִקְשׁוּ וְנִלְקְדוּ: פ 14 לֵךְ כֵּן שְׁמַעוּ דְּבַר־יְהוָה אֲנִשִּׁי לְצוֹן מִשְׁלִי הָעַם הַזֶּה אֲשֶׁר
בִּירוּשָׁלַם: 15 כִּי אֲמַרְתֶּם כִּי רַחֲנוּ בְרִית אֶת־מּוֹת וְעַם־שְׂאוֹל עֲשִׂינוּ חוּהָ (שִׁישׁ) (שְׁוֹמֵן) שְׁוֹמֵף
כִּי־(עֲבֹר) (נַעֲבֹר) לֹא יִבּוֹאוּ כִּי שְׁמֵנוּ כְּזָב מִחֲסֵנוּ וּבִשְׁכָר נִשְׁתַּחֲוִי: ס 16 לָכֵן כֹּה אֲמַר
אֲדֹנִי יְהוָה הַנְּנִי יֹסֵד בְּצִיֵּן אֲבָן אֲבָן בְּחֹן פָּנֶיךָ יִקְרַת מוֹסֵד מוֹסֵד הַמֶּאֱמָוִן לֹא יִחִישׁ:
17 וְשִׁמְתִי מִשְׁפָּט לָקוֹ וְצִדִּיקָה לְמִשְׁקַלָּת וְיַעֲה בְּרַד מִחֲסֵה כְּזָב וְסַחֲר מִים יִשְׁטַפּוּ: 18 וְכִפָּר

בריתכם את־מות וחיותכם את־שאל לא תקום שוט שוטף כי יעבר והיותם לו למרמס:
19 מדי עברו יקח אתכם כִּי־בִבְקֶר בִּבְקֶר יֵעַ בָּר בָּיִם וּבְלִילָה וְהָיָה רִקְוֹנָהּ הָבִין
שְׁמוּעָה: **20** כִּי־קָצֵר הַמָּצֵעַ מִהַשְׁתַּרְעַ וְהַמִּסְכָּה צָרָה כְּהַתְכַּנֵּס: **21** כִּי כְהַרְפְּצִים יָקוּם
וְהָיָה כַּעֲמֹק בְּנִבְעוֹן יִרְגֹּן לַעֲשׂוֹת מַעֲשָׂהוּ זֶר מַעֲשָׂהוּ וְלַעֲבֹד עֲבָדָו נִכְרָה עֲבָדָו:
22 וְעַתָּה אֲלֵתְחַלּוּצֻצוּ פְּרִיחוֹקוֹ מוֹסִרֵכֶם כִּי־כָלָה וְנִחְרָצָה שְׁמַעְתִּי מֵאֵת אֲדָנִי וְהָיָה צְבָאוֹת
עַל־כָּל־הָאָרֶץ: **23** הָאֻזִּינוּ וְשִׁמְעוּ קוֹלִי הַקְשִׁיבוּ וְשִׁמְעוּ אִמְרָתִי: **24** הֲכֹל הַיּוֹם יִחְרַשׁ
הַחֹרֶשׁ לִירֹעַ יִפְתָּח וַיִּשְׁרַד אֲדָמָתוֹ: **25** הֲלוֹא אִם־שָׁנָה פָּנִיָּה וְהַפִּיץ קֶצֶץ וְכָמֹן יִזְרַק וְשֵׁם
הַשָּׂה שׁוֹרָה וְשַׁעֲרָה נִסְמָן וְכִסְמַת נִבְלָחוּ: **26** וַיִּסְרוּ לְמַשְׁפַּט אֱלֹהֵיוּ וַיִּרְנוּ: **27** כִּי לֹא
בְּחִירוֹן יִיָּדֶשׁ קֶצֶץ וְאוֹפֵן עֲנָלָה עַל־כָּמֹן יוֹסֵב כִּי בַמָּטָה יִחְבֹּט קֶצֶץ וְכָמֹן בְּשִׁבְט: **28** לָחֵם
יִזְרַק כִּי לֹא לִנְצַח אֲדוֹשׁ יִדְוֹשְׁנוּ וְהֵמָּה גִלְגַּל עֲגָלָתוֹ וּפְרָשָׁיו לֹא־יִדְקֻנוּ: **29** גַּם־זֹאת מַעַם
וְהָיָה צְבָאוֹת יַצָּה הַפְּלִיא עֶצֶה הַנְדִּיל תוֹשִׁיָּה: **29** הוּא אֲרִיאֵל אֲרִיאֵל קִרְיַת חֲנָה דָּוִד
סֹפֵר שָׁנָה עַל־שָׁנָה חֲנִים נִקְפוּ: **2** וְהִצִּיקוֹתִי לְאֲרִיאֵל וְהִיְתָה תֹאנִיָּה וְהִיְתָה לִי
כְּאֲרִיאֵל: **3** וְחִנִּיתִי כְדוֹר עָלָיו וְצַדִּיק עָלָיו מִצֵּב וְהִקְוִיתִי עָלָיו מִצֵּרֶת: **4** וּשְׁפֹלַת
מֵאֲרִץ תִּרְבִּי וּמַעֲפָר תִּשָּׁח אִמְרָתָךְ וְהָיָה כְּאוֹב מֵאֲרִץ קוֹלָךְ וּמַעֲפָר אִמְרָתָךְ תַּצְפֹּץ:
5 וְהָיָה כַּאֲבֵק דָּק הַמּוֹן זָהִיד וְכָמֹן עֶבֶר הַמּוֹן עֲרִיצִים וְהָיָה לַפֹּתֶה פֶּתָאֵם: **6** מַעַם וְהָיָה
צְבָאוֹת תִּפְקֹד בִּרְעָם וּבְרַעַשׁ וְקוֹל גְּדוֹל סוֹפָה וְסַעֲרָה וְלֵבָב אֵשׁ אוֹכֵלָה: **7** וְהָיָה כְּחֹלֶם
חֲזוֹן לִילָה הַמּוֹן כְּלִהְיוֹת הַצְּבָאִים עַל־אֲרִיאֵל וְכָל־צִבְיָה וּמִצִּדְתָּהּ וְהַמִּצִּיקִים לָהּ:
8 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יִחְלֹם הָרַעֲב וְהָיָה אוֹכֵל וְהִקִּין וְרִיקָה נַפְשׁוֹ וְכַאֲשֶׁר יִחְלֹם הַצָּמָא וְהָיָה
שֹׁתֵה וְהִקִּין וְהָיָה עוֹף וְנַפְשׁוֹ שׁוֹקֵקָה כִּן יִהְיֶה הַמּוֹן כְּלִהְיוֹת הַצְּבָאִים עַל־הָרַעֲב: **9** וְהָיָה
וְהַתְּמַהֲמָהוּ וְהַמָּהוּ הַשְׁתַּעֲשַׁעוּ וְשָׁעוּ שָׁכְרוּ וְלֹא־יִין נָעוּ וְלֹא שָׁכְרוּ: **10** כִּי־נִסְפָּה עֲלֵיכֶם
וְהָיָה רוּחַ תִּרְדֵּמָה וַיַּעֲצֵם אֶת־עֵינֵיכֶם אֶת־הַנְּבִיאִים וְאֶת־רֹאשֵׁיכֶם הַחֲזִים כֶּסֶף: **11** וְהָיָה
לָכֵם חֲזוֹת הֲכֹל כְּדַבְּרֵי הַסֵּפֶר הַחֲזִים אֲשֶׁר־יִתְּנֵנוּ אֹתוֹ אֱלֹהֵי־דָוִד (הַסֵּפֶר) [סֵפֶר] לְאֹמֶר
קְרָא נְאֻמָּה וְאֹמֶר לֹא אוֹכֵל כִּי חֲזִים הוּא: **12** וְנָתַן הַסֵּפֶר עַל־אֲשֶׁר לֹא־יִדְעַה סֵפֶר לְאֹמֶר
קְרָא נְאֻמָּה וְאֹמֶר לֹא יִדְעֵתִי סֵפֶר: **13** וַיֹּאמֶר אֲדָנִי יֵעַן כִּי נִגַּשׁ הָעָם הַזֶּה בִּפְּנֵי
וּבִשְׁפָתָיו כְּבֹדִנִי וְלִבּוֹ רִחַק מִמֶּנִּי וְהִי יִרְאֵתֶם אֹתִי מִצֹּת אֲנָשִׁים מִלְּמֹדָה: **14** לָכֵן הִנֵּנִי
יֹסֵף לְהַפְלִיא אֶת־הָעָם הַזֶּה הַפְּלִא וְלֹא יִבְרָהּ כְּחֶמֶת כְּחֶמֶי וּבִנְיַת נִבְנִי תִסְתַּחֲתַר: **15** וְהָיָה
וְהָיָה הַמַּעֲמִיקִים מִיְּהוָה לִסְתֵּר עֶצֶה וְהָיָה בְּמַחֲשָׁךְ מַעֲשִׂיהֶם וַיֹּאמְרוּ מִי רָאֵנוּ וּמִי
יִדְעֵנוּ: **16** תִּפְכֹּכֶם אִם־כְּחֹמֶר הֵיזֵר יִחְשָׁב כִּי־יֹאמֶר מַעֲשָׂה לַעֲשׂוֹה לֹא עֲשִׂנִי וַיִּצֵּר אֹמֶר
לְיוֹצְרוֹ לֹא הָבִין: **17** הֲלוֹא־עוֹד מַעַם מוֹעֵד וְשֵׁב לִבְנוֹן לְכַרְמֶל וְהַכְּרַמֶּל לַעֲרֵךְ יִחְשָׁב:
18 וְשִׁמְעוּ בְּיוֹם־הַהוּא הַחֲרָשִׁים דְּבַר־רִסְפָּר וּמֵאֶפֶל וּמַחֲשָׁךְ עֵינֵי עוֹרִים תִּרְאִינָה: **19** וַיִּסְפוּ
עַן יוֹם בִּיהוָה שְׂמַחָה וְאִבּוּיָה אֶדֶם בְּקֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל יִגִּילוּ: **20** כִּי־רָאִסָּה עֵרִין וְכָלָה לֵץ
וּנִכְרָתוּ כָּל־שִׁקְדֵי אֹן: **21** מַחֲטֵי אֵי אֶדֶם בְּדָבָר וּלְמוֹכִית בִּשְׁעַר יִשְׁקוֹן וַיִּשְׁטוּ בַּחֲתוֹ צִדִּיק:
22 לָכֵן כְּהֵאֲמַר וְהָיָה אֶל־בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת־אֲבֹרָתָם לֹא־עָתָה יִבּוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא
עָתָה פָּנָיו יִחְזָרוּ: **23** כִּי בְּרֹאֵתוֹ יִלְדִּיו מַעֲשָׂה יָדִי בְּקִרְבּוֹ יִקְרִישׁוּ שְׁמִי וְהִקְדִּישׁוּ אֶת־קֹדֶשׁ
יַעֲקֹב וְאֶת־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲרִיצוּ: **24** וַיִּדְעוּ תַעֲרִירוֹת בִּינָה וְרוּנִים יִלְמְדוּ־לָקַח: **30** הוּא
בָּנִים סוֹרֵרִים נֹאם־יְהוָה לַעֲשׂוֹת עֶצֶה וְלֹא מִנִּי וְלִנְסָךְ מִסִּכָּה וְלֹא רוּחַ לִמְעַן סִפּוֹת חֲטָאֵת
עַל־חֲטָאֵת: **2** הַהֲלֹכִים לִרְדֹּת מִצְרַיִם וְפִי לֹא שָׁאֲלוּ לַעֲזֹב בְּמַעֲזֹ פִרְעֹה וּלְחַסוֹת בְּצֵל
מִצְרַיִם: **3** וְהָיָה לָכֵם מַעֲזֹ פִרְעֹה לְבִשֵּׁת וּלְחַסוֹת בְּצֵל־מִצְרַיִם לְכַלְמָה: **4** כִּי־הָיוּ בִצְעָן
שָׂרוּ וּמִלְאֲכֵיו חֲנֹס יִנְעוּ: **5** כֹּל (הַבֹּאֵשׁ) [וְהַבִּישׁ] עַל־עָם לֹא־יִזְעִילוּ לָמוּ לֹא לַעֲרֹךְ וְלֹא
לְהוֹעִיל כִּי לְבִשֵּׁת וְגַם־לַחֲרֹפֶה: **6** מִשָּׂא בְּהֵמוֹת נִגְבַּב בְּאֲרִץ צָרָה וְצוֹקָה לְבִיא וְלִישׁ
מֵהֶם אַפְעָה וְשָׁרָף מַעוּפָּף יִשְׂאוּ עַל־כַּתֵּף עֲרִים חִלְהֶם וְעַל־דִּבְשֵׁת גְּמִלִים אוֹצְרֵתָם
עַל־עָם לֹא יִזְעִילוּ: **7** וּמִצְרַיִם הִבֵּל וְרִיק יַעֲזֹרוּ לָכֵן קִרְאִיתִי לְזֹאת רִהֵב הֵם שָׁבָת:
8 עָתָה בּוֹא כְּתֹבָה עַל־לִחוֹת אֲתָם וְעַל־סֵפֶר חֻקָּה וְתִהְיֶה לְיוֹם אַחֲרוֹן לַעֲד עַד־עוֹלָם: **9** כִּי
עַם מִרִּי הוּא בָּנִים כְּחֹשִׁים בָּיִם לֹא־אֲבֹב שְׁמוֹעַ תּוֹרַת יְהוָה: **10** אֲשֶׁר אֲמָרוּ לְרָאִים לֹא
תִרְאוּ וּלְחֹזִים לֹא תַחֲזוּ־לֵנוּ נִכְחוֹת דְּבָרוֹ־לֵנוּ חִלּוֹת חֲזוּ מִהַתְּלוֹת: **11** סוֹרוּ מִעִדְדֶךְ הַטּוֹ
מִגִּיאָרָה הַשְּׁבִיתוּ מִפְּנֵינוּ אֶת־קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל: **12** לָכֵן כֹּה אֹמֶר קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל יֵעַן
מֵאֲסֹכֶם בְּדָבָר הַזֶּה וְתִבְשְׁמוּ בַּעֲשָׁק וְנִלְווּ וְתִשְׁעֲנֵנוּ עֲלֵינוּ: **13** לָכֵן יִהְיֶה לָכֵם הַעוֹן הַזֶּה
כְּפִרְץ נֶפֶל נִבְעָה בְּחֹמָה נִשְׁגָּבָה אֲשֶׁר־פֶּתָאֵם לַפֹּתֶה וּבּוֹא שְׂבָרָה: **14** וּשְׂבָרָה כְּשֶׁבֶר נֶגֶל
וְיֹצְרִים כְּתוּת לֹא יִחְמֹל וְלֹא־יִמָּצֵא בְּמִכְתָּחוֹ חֹרֶשׁ לְחַתּוֹת אֵשׁ מִיָּקוֹד וּלְחֹשֶׁף מִיָּם מִגְּבָא:

פ 15 כי כה אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשובה נחת תגשעון בהשקט ובבטחה
היהוה גבורתכם ולא אביתם: 16 ותאמרו לא-כי על-סוס נגוס על-כן תנסון ועל-קל
נרכב על-כן יקלו רדפיכם: 17 אלף אחד מפני גערת אחד מפני גערת חמשה תגסו עד
אסנותיהם פתרון על-ראש ההר וכנס על-הגבעה: 18 ולכן יחכה יהוה לחננכם ולכן
יורם לרחמכם כראליה משפט יהוה אשרי כל-חוכי לו: ס 19 פירעם בציון יושב
בירושלם בכו לא-תבכה חנון יחנך לקול זעקך כשמעתי ענך: 20 ונתן לכם אדני לחם
צר ומים לחץ ולא יפגף עוד מוריד והיו עיניך ראות את-מוריד: 21 ואניך תשמענה
דבר מאחריו לא מר זה הדרך לכו בו כי תאמינו וכי תשמיאלו: 22 ושמאתם את-צפוי
פסילי כספך ואת-אפרת מסכת זהבך תזרם כמו דנה צא תאמר לו: 23 ונתן מטר זרעך
אשר-תזרע את-האדמה ולחם תבואת האדמה והיה דשן ושמן ירעה מקנך ביום ההוא
בר נחב: 24 והאלפים והעדרים עבדי האדמה בליל חמין יאכלו אשר-זרה ברחת
ובמורה: 25 והיה על-פליהר גבה ועל פל-גבעה נשאה פלגים וכלי-מים ביום הגר רב
בנפל מגדלים: 26 והיה אורה-לבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבועתים כאור
שבועת הימים ביום חשך יהיה את-שכר עמו ויחזיק מכתו ירפא: ס 27 הנה שמי-יהוה בא
ממרחק בער אפו וכבר משאה שפתיו מלאו זעם ולשונו כאש אכלת: 28 ורוחו כנחל
שוטף עד-צנאר יחצה להנפה נזים בגפת שוא ורסן מתעה על לחי עמים: 29 השיר
יהיה לכם פליל התקדשתי ושמחת לבב כהולך כחליל לבוא בהר-יהוה אל-צור
ישראל: 30 והשמייע יהוה את-הוד קולו ונחת זרועו יראה בועף אף ולהב אש אוכלה
נפץ זרם ואבן ברד: 31 כי-מקול יהוה יחת אשור בשבט יפה: 32 והיה כל מעבר מטה
מוסדה אשר יניח יהוה עליו בתפים ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם-י (בה) [בם]:
33 כי-ערוד מאתמול תפתה גס-הוא (והיא) למלך הוכן העמיק הרחב מדרתה אש ועצים
הרבה נשמת יהוה כנחל גפרית בערה בה: ס 31 הוי הירדים מצרים לעזרה על-סוסים
ישענו ויבטחו על-רכב כי רב ו על פרשים כירעצמו מאד ולא שעו על-קדוש ישראל
ואת-יהוה לא דרשו: 2 וגם-הוא חכם ויבא רע ואת-דבריו לא הסיר וקם על-בית
מרעים ועל-עזרת פעלי און: 3 ומצרים אדם ולא-אל וסוסייהם בשר ולא-רוח ניהנה ושה
ידו וכשל עוזר ונפל עזר ויחרו כלם יכליון: ס 4 כי כה אמר-יהוה אלי כאשר יהנה
הארצה והכפיר על-טרפו אשר יקרא עליו מלא רעים מקולם לא יחת ומהמונם לא
יענה כן ירד יהוה צבאות לצבא על-הר-ציון ועל-גבעתה: 5 כצפרים עפות כן יגן יהוה
צבאות על-ירושלם גנון והציל פסח והמליט: 6 שובו לאשר העמיקו סרה בני ישראל:
7 כי ביום ההוא ימאסון איש אל-אלי כספו ואל-אלי זהבו אשר עשו לכם ידיכם חסא:
8 ונ פל אשור בהרב לא-איש וחרב לא-אדם תאכלנו וגס לו מפני-חרב ובחוריו למס יהיו:
9 וסלעו ממנור יעבור וחתו מנס שריו נאם-יהוה אשר-אור לו בציון ותגור לו
בירושלם: ס 32 הן לצדק ימלך-מלך ולשרים למשפט ישרו: 2 והיה-איש כמחבא-רוח
וסתר זרם כפלי-מים בציון כצל סלע-כבד בארץ עיפה: 3 ולא תשענה עיני ראים
ואני שמעים תקשבנה: 4 ולבב נמהרים ובין לדעת ולשון עלנים תמהר לדבר צחות:
5 לא-יקרא עוד לנבל גדיב ולכליל לא יאמר שוע: 6 כי נבל וכליל ידבר ולבו יעשה-און
לעשות חנף ולדבר אלי-יהוה תועה להריק נפש רעב ומשקה צמא יחסיר: 7 וכלי פליו
רעים הוא זמות יעץ לחבל (עניים) [עניים] באמרי-שקר ובדבר אביון משפט: 8 ונדיב
נדיבות יעץ והוא על-נדיבות יקום: פ 9 נשים שאננות קמנה שמענה קולי בנות בשחות
האזנה אמרתיו: 10 ימים על-שנה תרגזנה בשחות כי פלה בציר אסף בלי יבוא:
11 חרדו שאננות רגזה בשחות פשטה וערה וחגורה על-חלצים: 12 על-שרים ספרים
על-שרי-חמד על-גנפן פריה: 13 על אדמת עמי קוץ שמיר תעלה כי על-פל-בתי משוש
קרנה עליוה: 14 כי-ארמון נטש המון עיר עזב עפל ובתן היה בעד מערות עד-עולם
משוש פראים מרעה עדרים: 15 עד-יערה עלינו רוח ממרום והיה מדבר לפרמל
(וכרמל) (והכרמל) ליצר וחשב: 16 ושכן במדבר משפט וצדקה בכרמל תשב: 17 והיה
מעשה הצדקה שלום ועבדת הצדקה השקט ובטח עד-עולם: 18 וישב עמי בנות שלום
ובמשכנות מבטחים ובמנוחת שאננות: 19 ובדרך בדת היצר ובשפלה תשפל העיר:
20 אשר-יכם זרעי על-פל-מים משלתי רגל-השור והחמור: ס 33 הוי שוודר ואתה לא שוודר
ובוגד ולא-יבגדו בו כפתמך שוודר כנחתך לבגד ובגדו-בך: ס 2 יהנה חנונו לך

קוֹנֵנוּ הִיָּה זֶרַעַם לְבָקָרִים אֲפִי־שׁוֹעֲתֵנוּ בַּעַת צָרָה: 3 מִקּוֹל הַמּוֹן נִדְּרוּ עַמִּים מְרוֹמְמִתֵּךְ נִפְצוּ גוֹיִם: 4 וְאִסָּף שְׁלָלָם אִסָּף הַחֲסִיל כְּמֹשֶׁק גְּבוּיִם שׁוֹקֵךְ בּוֹ: 5 נִשְׁגָּב יִהְיֶה כִּי שָׁכַן מְרוֹם מֵלֵא צִיּוֹן מִשְׁפָּט וְצִדִּיקָה: 6 וְהָיָה אֱמוּנַת עַמִּיךָ חֶסֶן יִשׁוּעַת חֲכִמַת וְדַעַת יִרְאָת יְהוָה הִיא אוֹצְרוֹ: 7 הֵן אֲרֵאלִם צִעְקוּ חֲצָה מִלֵּאכִי שְׁלוֹם מִרְיָכִיו: 8 נִשְׁמָו מַסְלֹת שִׁבְת עֶבֶר אֶרֶץ הַפֶּר ברִית מֵאֵס עָרִים לֹא חֲשָׁב אֱנוֹשׁ: 9 אֲבָל אִמְלִלָּה אֶרֶץ הַחֲפִיר לְכֹנֵן קִמָּל הָיָה הַשְּׂרֹן כְּעֶרְבָה וְנֶגֶר בֶּשֶׁן וְכֶרֶמֶל: 10 עֲתָה אָקוּם יֹאמֶר יְהוָה עֲתָה אֲרוּמָם עֲתָה אֲנִשָּׂא: 11 תִּהְיוּ חֲשָׁש תִּלְדוּ קֶשׁ רֹחַלָם אֵשׁ תֹּאכְלֵכֶם: 12 וְהָיוּ עַמִּים מִשְׁרֹפֹת שִׂיד קוֹצִים כְּסוּחִים בְּאֵשׁ יִצְחוּ: 13 שְׁמָעוּ דְּחֻקִּים אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי וְדַעוּ קְרוֹבִים גְּבֻרָתִי: 14 פָּחַדוּ בְּצִיּוֹן חֲטָאִים אַחֲזָה רַעְדָה חֲנָפִים מִיָּו נִגְוֹר לָנוּ אֵשׁ אוֹכְלָה מִי־נִגְוֹר לָנוּ מוֹקְדֵי עוֹלָם: 15 הִלֵּךְ צִדִּיקוֹת וְדָבַר מִי־שָׁרִים מֵאֵס בְּבֻצָּע מַעֲשִׂקוֹת נֶגֶר כְּפָיו מִתְמַךְ בַּשֹּׁחַד אֲטֵם אֲזֹנוֹ מִשְׁמַע דְּמִים וְעֵצֶם עֵינָיו מִרְאוֹת בָּרָע: 16 הוּא מְרוֹמִים יִשְׁכֵּן מַצְרוֹת סֹלֵעִים מִשְׁגָּבוֹ לִחְמוֹ נָתַן מִיָּמָיו נֶאֱמָרִים: 17 מִלֵּךְ בִּיפְיוֹ תַחֲנוּנָה עֵינֶיךָ תִּרְאֶנָּה אֶרֶץ מִרְחֻקִּים: 18 לִבְךָ יִהְיֶה אֵימָה אֵימָה סֹפֶר אֵימָה שִׁקְלֵה אֵימָה סֹפֶר אִת־הַמַּגְדָּלִים: 19 אֲתֵעֵם נוֹעַז לֹא תִרְאֶה עִם שְׂמִיךְ מִשְׁמוּעַ נִלְעַג לִשׁוֹן אֵין בִּינָה: 20 חֲזֹה צִיּוֹן מוֹעֲדֵנוּ עֵינֶיךָ תִּרְאֶנָּה יְרוּשָׁלַם נוֹהֵ שְׁאֵן אֹהֶל בְּלִי־צֶעֶן בְּלִי־עַת יִתְדֹתָיו לִנְצַח וְכָל־חֲבָלָיו בְּלִי־נִתְקֵן: 21 כִּי אִשְׁשֵׁם אֶ דִּיר יִהְיֶה לָנוּ מְקוֹם־נִהְרִים יֹאדִים רַחֲבֵי יָדַיִם בְּלִי־תֵלֶךְ בּוֹ אֲנִי־שֵׁיט וְצִי אֲדִיר לֹא יַעֲבִרֵנוּ: 22 כִּי יִהְיֶה שְׁפָטֵנוּ יְהוָה מִחֻקֵּינוּ יְהוָה מִלְּפָנָיו הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ: 23 נִשְׁטוֹ חֲבָלֶיךָ בְּלִי־חֻזֶק כִּי־תִרְנֵם בְּלִי־פֶרֶשׁוֹ נֵס אֵין חֲלָק עַד־שִׁלָּל מִרְבָּה פִּסְחִים בּוֹזוּ בּוֹ: 24 וּבְלִי־אֲמַר שָׁכַן חֲלִיתִי הָעַם הַיֵּשֵׁב בָּהּ נִשָּׂא עוֹן: 25 קִרְבוּ גוֹיִם לִשְׁמָע וְלֵאמֹרִים הִקְשִׁיבוּ תִשְׁמַע הָאָרֶץ וּמִלֵּאָה תִּבֵּל וְכָל־צֹאֲצָאֶיהָ: 26 כִּי קֶצֶף לִיהוָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם וְחֻמָּה עַל־כָּל־צִבְאָם הַחֲרִימָם נִחְנֵם לְטִבְחָה: 3 וְחֲלִילִיתִם יִשְׁלְכוּ וּפְגַרֵיהֶם יַעֲלֶה בְּאֵשׁם וְנִמְסוּ הָרִים מִדָּמָם: 4 וְנִמְקוּ כָל־צִבְאָה הַשְּׁמִים וְנִגְלוּ כִסְפֵּר הַשְּׁמִים וְכָל־צִבְאָם יִבּוֹל כִּנְבֵּל עֲלֶה מִנֶּפֶן וּכְנֻבֵּל מִתְאַנָּה: 5 כִּי־רֹוּתָהּ בְּשָׁמִים חֲרָבִי הִנֵּה עַל־אֲדוֹם תִּדְרֹ וְעַל־עַם חֲרָמִי לִמְשַׁפֵּט: 6 חֲרָב לִיהוָה מִלֵּאָה דָם הַרְשָׁנָה מִחֲלָב מִדָּם פְּרִים וְעֹתוּדִים מִחֲלָב פְּלוֹת אֵילִים כִּי זִבַּח לִיהוָה בְּכֶזְרָה וְטִבַּח נִדּוּל בָּאָרֶץ אֲדוֹם: 7 וְיִדְּרוּ רֵאמִים עַמִּים וּפְרִים עַם־אֲבִירִים וְרוּתָהּ אֲרָצָם מִדָּם וּפְרָם מִחֲלָב יִדְשֵׁן: 8 כִּי יוֹם נָקָם לִיהוָה שְׁנַת שְׁלוֹמִים לְרִיב צִיּוֹן: 9 וְנִהַפְכוּ נַחֲלִיָּה לִזְוֶת וּפְעֻרָה לְנִפְרִית וְהִיתָה אֲרָצָה לִזְוֶת בְּעֶרְהָ: 10 לַיְלָה וְיוֹמָם לֹא תִּחַבֵּה לְעוֹלָם יַעֲלֶה עֲשֵׁנָה מִדּוֹר לְדוֹר תִּחַרֵּב לִנְצַח נִצְחִים אֵין עֶבֶר בָּהּ: 11 וִירְשׁוּהָ קָאֵת וְקַפּוֹד וְיִנְשׁוּף וְעָרֵב יִשְׁכַּנּוּ־בָהּ וְנָטָה עָלֶיהָ קֹרֶתָהּ וְאֲבִי־בָהּ: 12 חֲרִיָּה וְאֵין־שֵׁם מְלוֹכָהּ יִקְרָאוּ וְכָל־שְׂרָרֶיהָ יִהְיוּ אִפְסִ: 13 וְעֲלִתָה אֶרְמְנֶיהָ סִירִים קִמוֹשׁ וְרוּחַ בְּמִכְצָרֶיהָ וְהִיתָה נוֹה תַנִּים חֲצִיר לִבְנוֹת יַעֲנָה: 14 וּפְגַשׁוּ צִיִּים אֲתִירִיִים וְשַׁעִיר עַל־רַעְיוֹתָהּ יִקְרָא אֲדִי־שֵׁם הַרְגֵנָּה לִילִית וּמִצָּאָה לָהּ מְנוּחָה: 15 שְׁמָה קִנְנָה כְּפוֹ וְתִמְלֵט וּבִקְעָה וְדִרְגָה בְּצִלָּהּ אֲדִי־שֵׁם נִקְבְּצוּ דְרוֹת אֲשֶׁה רַעוּתָהּ: 16 דִּרְשׁוּ מַעַל־סֹפֶר יְהוָה וְקִרְאוּ אֶחָת מִתְנֶה לֹא נִעְדָּרָה אֲשֶׁה רַעוּתָהּ לֹא פָקְדוּ כִּי־פִי הוּא צִוָּה וְרוּחוֹ הוּא קִבְצָן: 17 וְהוּא־הַפִּיל לָהֶן גּוֹרֵל וְיִדּוּ חֲלֻקָתָהּ לָהֶם בְּקוֹ עַד־עוֹלָם יִירְשׁוּהָ לְדוֹר וָדוֹר יִשְׁכְּנוּ־בָהּ: 18 יִשְׁשׁוּם מִדְּבַר וְצִיָּה וְתִגַּל עֶרְבָה וְתִפְרַח כַּחֲבַצְלָת: 2 פֶּרֶחַ תִּפְרַח וְתִגַּל אֵף גִּילָת וְרֵנָן כְּבוֹד הִלְבֵּנוּן נִתְּן־לָהּ הַדָּר הַכְרַמֵּל וְהַשְּׂרֹן הִמָּה יִרְאוּ כְבוֹד־יְהוָה הַדָּר אֱלֹהֵינוּ: 19 חֲזֹקוּ יָדַיִם רַפּוֹת וּבְרָכִים כְּשִׁלּוֹת אִמְצָו: 4 אֲמַרוּ לְנַמְה־הִרְיָלֵב חֲזֹקוּ אֶל־תִּתְּקִאוּ הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם נָקָם יָבוֹא נִמּוֹל אֱלֹהִים הוּא יָבוֹא וְיִשְׁעֵכֶם: 5 אֵין תִּפְקַחְנָה עֵינֵי עוֹרֵרִים וְאֲזִינוּ חֲרָשִׁים תִּפְתַּחְנָה: 6 אֵין יִדְלַג כְּאִיל פֶּסַח וְתִרֵן לִשׁוֹן אֵלִם כִּי־נִבְקְעוּ בְּמִדְבַר מִים וְנִחֲלִים כְּעֶרְבָה: 7 וְהָיָה הַשְּׂרָב לֵאמֹר וְצִמְאוֹן לִמְבוּעֵי מִים בְּנוֹה תַנִּים רַבְצָה חֲצִיר לִקְנֶה וְנִמָּא: 8 וְהִיָּה־שֵׁם מַסְלֹל וְדָרֵךְ וְדָרֵךְ הַקֹּדֶשׁ יִקְרָא לָהּ לֹא־יַעֲבִרֵנוּ שְׂמָא וְהוּא־לָמוּ הִלֵּךְ דֶּרֶךְ וְאוֹיְלִים לֹא יִתְעוּ: 9 לֹא־יִהְיֶה שֵׁם אֲרִיָּה וּפְרִיָּץ חַיּוֹת בְּלִי־עֲלָנָה לֹא תִמְצָא שֵׁם וְהִלְכוּ גְּאוּלִּים: 10 וּפְדוּיָי יִהְיוּ יִשְׁבָּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל־רֵאשִׁים שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִשְׁשׁוּ וְנָסוּ וְנָתַן וְאִנְחָה: 11 וְהִיא בְּאַרְבַּע עֲשָׂרָה שָׁנָה לְמִלְךְ חֻזְקָהּ עֲלֶה סִנְחָרִיב מִלֵּךְ־אַשּׁוּר עַל כָּל־עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת וְיִתְפָּשֶׁם: 2 וְיִשְׁלַח מִלֵּךְ־אַשּׁוּר וְאֶת־רַב־שָׂקָה מֶלֶךְ כִּישׁ יְרוּשָׁלַיִם אֶל־הַמֶּלֶךְ חֻזְקָהּ וְתִתֵּן כֶּכֶר וְיַעֲמִד בַּתְּעֵלָה הַבְּרִיָּה הָעֲלִיוֹנָה בְּמַסְלַת שְׂדֵה כּוֹבֵס: 3 וַיֵּצֵא אֵלָיו אֱלִיָּקִים בֶּן־חֲלֻקָהּוּ אֲשֶׁר עַל־הַבֵּית וְשִׁבְנָא הַסֹּפֶר וְיוֹאָח בֶּן־אַסָּף הַמְּזִכִּיר: 4 וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם רַב־שָׂקָה אֲמִידִנָּא

אֶל-חֻזְקֵיהֶוּ כֹה-אָמַר הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אַשּׁוּר מֶה הַבִּשְׁחֹן הַזֶּה אֲשֶׁר בְּטַחַת: 5 אָמַרְתִּי אֶךְ-דָּבַר-שְׁפָתַימִים עָצָה וּנְבוּרָה לְמַלְחָמָה עָתָה עַל-מִי בְטַחַת כִּי מָרַדְתָּ בִּי: 6 הִנֵּה בְטַחַת עַל-מַשְׁעֶנֶת הַקֶּנֶה הַרְצֹוֹן הַזֶּה עַל-מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִסְמָךְ אִישׁ עָלָיו וְכָא כִכְפוּ וּנְקֵבָה כֵּן פָּרַעַה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם לְכָל-הַבְּשָׁחִים עָלָיו: 7 וְכִי-תֹאמַר אֵלֵי אֱלֹהֵיהֶוּ אֵלֵהֶנּוּ בְטַחֲנוּ הַלּוֹא-הִוא אֲשֶׁר הָ סִיר חֻזְקֵהוּ אֲתִבְמָתוֹ וְאֲתִמְזַבְחָתוֹ וַיֹּאמֶר לִיהוָה וּלְיִרְוֹשָׁלַם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה תִּשְׁתַּחֲוּ: 8 וְעַתָּה הִתְעַרְבָה נָא אֲתִאֲדִנִּי הַמֶּלֶךְ אַשּׁוּר וְאֵתְנָה לְךָ אֵלֵפִים סוּסִים אֲסִתּוּכַל לַחַת לְךָ רֶכֶבִים עֲלֵיהֶם: 9 וְאִךְ תָּשִׁיב אֶת פָּנַי פָּתַח אֶחָד עֲבָדִי אֲדִנִּי הַקֶּטָּנִים וְתִבְשָׁטַח לְךָ עַל-מִצְרַיִם לְרֶכֶב וּלְפָרָשִׁים: 10 וְעַתָּה הַמְבַלְעָדִי יְהוָה עֲלֵיתִי עַל-הָאָרֶץ הַזֹּאת לְהַשְׁחִיתָהּ יְהוָה אָמַר אֵלֵי עֲלֵה אֶל-הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהַשְׁחִיתָהּ: 11 וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים וְשִׁבְנָא וַיּוֹאֵחַ אֶל-רַב־שָׂקָה דְּבַר-נָא אֶל-עֲבָדֶיךָ אֲרָמִית כִּי שְׁמַעִים אֲנַחְנוּ וְאֶל-תְּדַבֵּר אֲלֵינוּ יְהוּדִית בְּאֵזְנֵי הָעָם אֲשֶׁר עַל-הַחוּמָה: 12 וַיֹּאמֶר רַב־שָׂקָה הֵאֵל אֲדִנִּיךָ וְאֵלֶיךָ שְׁלַחְנִי אֲדִנִּי דְבַר אֲתִהַרְבְּרִים הָאֵלֶּה הֵאֵל עַל-הָאֲנָשִׁים הַיֹּשְׁבִים עַל-הַחוּמָה לְאָכַל אֶת(חֲרָאִיהֶם) [נְצוּאָתָם] וּלְשַׁתֵּם אֶת(שִׁינֵיהֶם) [מִימָן] [רַגְלֵיהֶם] עַמְכֶם: 13 וַיַּעֲמֵד רַב־שָׂקָה וַיִּקְרָא בְּקוֹל-גָּדוֹל יְהוּדִית וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּ אֲתִדְבַרִּי הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אַשּׁוּר: 14 כֹה אָמַר הַמֶּלֶךְ אֲלֵי־שָׂא לָכֶם חֻזְקֵהוּ כִּי לֹא-יִכָּל לְהַצִּיל אַחֲכֶם: 15 וְאֶל-יִבְשָׁטַח אַחֲכֶם חֻזְקֵהוּ אֶל-יְהוָה לֵאמֹר הֲצִל יִצְחָק הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ אַשּׁוּר: 16 אֶל-תִּשְׁמַעוּ אֶל-חֻזְקֵהוּ ס כִּי כֹה אָמַר הַמֶּלֶךְ אַשּׁוּר עֲשׂוּרָתִי בִרְכָה וְצֹאוּ אֵלַי וְאִכְלוּ אִישׁ נֶפֶטָה וְאִישׁ תֹּאנָתוֹ וְשָׁחוּ אִישׁ מִיְּבוּרֹו: 17 עַד-בָּאִי וְלִקְחָתִי אַחֲכֶם אֶל-אָרֶץ כְּאַרְצֶכֶם אָרֶץ הֶגֶן וְתִירוֹשׁ אָרֶץ לֶחֶם וְכִרְמִים: 18 פְּרִי־סִית אַחֲכֶם חֻזְקֵהוּ לֵאמֹר יְהוָה יִצְחָק הִתְצִילוּ אֵל הֵי הַגּוֹיִם אִישׁ אֶת-אַרְצֹו מִיַּד מֶלֶךְ אַשּׁוּר: 19 אִיהָ אֱלֹהֵי חֶמֶת וְאַרְפָּד אִיהָ אֱלֹהֵי סַפְרוּיִם וְכִי-הִצִּילוּ אֶת־שִׁמְרוֹן מִיָּדִי: 20 מִי בְּכָל-אֱלֹהֵי הָאֲרָצוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר-הִצִּילוּ אֶת-אַרְצֶם מִיָּדִי כִי-יִצְלִל יְהוָה אֶת־יִרְוֹשָׁלַם מִיָּדִי: 21 וַיַּחֲשִׁיבוּ וְלֹא-עָנוּ אֹתוֹ דְּבַר כִּי-מַצּוֹת הַמֶּלֶךְ הִוא לֵאמֹר לֹא תִנְהַנּוּ: 22 וַיָּבֹא אֱלֹקִים בִּן-חֻלְקֵהוּ אֲשֶׁר-עַל הַבֵּית וְשִׁבְנָא הַסּוֹפֵר וַיּוֹאֵחַ בֶּן־אַסָּף הַמִּזְכִּיר אֶל-חֻזְקֵהוּ קְרוּעֵי בְגָדִים וַיִּגִּדּוּ לוֹ אֶת דְּבָרֵי רַב־שָׂקָה: ס

37 וַיְהִי כַשְׁמַע הַמֶּלֶךְ חֻזְקֵהוּ וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו וַיַּתְכֶּם בְּשָׂק וַיָּבֹא בֵית יְהוָה: 2 וַיִּשְׁלַח אֶת־אֱלֹקִים אֲשֶׁר-עַל הַבֵּית וְאֵתוֹ שִׁבְנָא הַסּוֹפֵר וְאֵת זִקְנֵי הַכֹּהֲנִים מִתַּפְסִּים בְּשָׂקִים אֶל־יִשְׁעֵיהֶוּ בֶן־אַמּוּן הַנְּבִיא: 3 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹה אָמַר חֻזְקֵהוּ יוֹם־צָרָה וְתוֹכַחָה וְנֹאצָה הַיּוֹם הַזֶּה כִּי בָאוּ בָנִים עַד־מִשְׁבֵּר וְכָא אֵין לָדָרָה: 4 אֲלֵי יִשְׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲתוֹ דְּבָרֵי רַב־שָׂקָה אֲשֶׁר שָׁלְחוּ מֶלֶךְ־אַשּׁוּר אֲדִנִּי לְחַרֵּף אֱלֹהִים חֵן וְהוֹכִיחַ בְּדִבְרֵים אֲשֶׁר שָׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְנִשְׁאָת תַּפְלָה בְּעַד הַשְׂאֲרִית הַנִּמְצָאָה: 5 וַיָּבֹאוּ עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ חֻזְקֵהוּ אֶל־יִשְׁעֵיהֶוּ: 6 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשְׁעֵיהֶוּ כֹה תֹאמְרוּן אֶל־אֲדִנִּיכֶם כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִפְּנֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ אֲשֶׁר גִּדַּפּוּ נַעֲרֵי מֶלֶךְ־אַשּׁוּר אוֹתִי: 7 הִנְנִי נֹתֵן בּוֹ רוּחַ וְשִׁמַּע שְׁמוּעָה וְשִׁב אֶל־אַרְצֹו וְהַפְּלַתִּיו בַּחֲרִב בְּאַרְצֹו: 8 וַיָּשִׁב רַב־שָׂקָה וַיִּמְצָא אֶת־מֶלֶךְ אַשּׁוּר נִלְחָם עַל־לִבְנָה כִּי שָׁמַע כִּי נָסַע מִלְכִּישׁ: 9 וַיִּשְׁמַע עַל־תְּרַהֲקָה מֶלֶךְ־כּוּשׁ לֵאמֹר יָצָא לְהִלָּחֵם אֲתָךְ וַיִּשְׁמַע וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־חֻזְקֵהוּ לֵאמֹר: 10 כֹה תֹאמְרוּן אֶל־חֻזְקֵהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה לֵאמֹר אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אֲתָךְ בּוֹטַח בּוֹ לֵאמֹר לֹא תִנְתֵּן יִרְוֹשָׁלַם בְּיַד מֶלֶךְ אַשּׁוּר: 11 הִנֵּה אֲתָךְ שָׁמַעְתָּ אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי אַשּׁוּר לְכָל־אַרְצוֹת לְהַחֲרִימָם וְאֵתָה תִנְצֵל: 12 הִתְצִילוּ אוֹתָם אֵל הֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הַשְׁחִיתוּ אֲבוֹתֵי אֲתִיגּוֹן וְאֲתִתָּן וְרַצָּה וּבְנֵי־עַדָן אֲשֶׁר בַּחֲלָשׁ: 13 אִיהָ מֶלֶךְ־חֶמֶת וּמֶלֶךְ אַרְפָּד וּמֶלֶךְ לַעִיר סַפְרוּיִם הִנֵּה וְעוֹהָ: 14 וַיִּקַּח חֻזְקֵהוּ אֶת־הַסֶּפֶר רִים מִיַּד הַמַּלְאָכִים וַיִּקְרָאָהוּ וַיֵּלֶע בֵּית יְהוָה וַיַּפְרֹשׁוּ חֻזְקֵהוּ לִפְנֵי יְהוָה: 15 וַיַּתְּפַלֵּל חֻזְקֵהוּ אֶל־יְהוָה לֵאמֹר: 16 יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִשָּׁב הַכְּרִבִּים אֲתִה־הִוא הָאֱלֹהִים לְבָדֶךָ לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ אֲתָה עֹשִׂית אֲתִה־שְׁמַיִם וְאֲתִה־הָאָרֶץ: 17 הִטָּה יְהוָה אוֹנֶךָ וְשָׁמַע פִּקְחַ יְהוָה עֵינֶךָ וּרְאָה וְשָׁמַע אֶת כָּל־דְּבָרֶיךָ סִנְחָרִיב אֲשֶׁר שָׁלַח לְחַרֵּף אֱלֹהִים חֵן: 18 אֲנִנִּים יְהוָה תַּחֲרִיבוּ מַלְכֵי אַשּׁוּר אֶת־כָּל־הָאֲרָצוֹת וְאֶת־אַרְצֶם: 19 וְנָתַן אֶת־אֱלֹהֵיהֶם בְּאֶשׁ כִּי לֹא אֱלֹהִים הֵמָּה כִּי אֲסַמְעֶשָׁה יְדִי־אֲדָם עֵץ וְאֶבֶן וַיִּאֲבָדוּם: 20 וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הוֹשִׁיעֵנוּ מִיָּד וַיִּדְעוּ כָל־מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ כִּי־אֲתָה יְהוָה לְבָדֶךָ: 21 וַיִּשְׁלַח יִשְׁעֵיהֶוּ בֶן־אַמּוּן אֶל־חֻזְקֵהוּ לֵאמֹר כֹה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר תַּתְּפַלֵּל אֵלַי אֶל־סִנְחָרִיב מֶלֶךְ אַשּׁוּר: 22 זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־דְּבַר יְהוָה עָלָיו כֹּה לֵךְ לַעֲנֵה לְךָ בַּחֲלוּת בְּחִצִּיוֹן אֲחִירֶיךָ רֹאשׁ הַנִּיעָה בַּת יִרְוֹשָׁלַם: 23 אֲתִי מִי תִּפְתֵּן וְנִדְפַת וְעַל־מִי הַרְמוּתָהּ קוֹל וְתִשָּׂא מְרוֹם עֵינֶיךָ אֶל־קְדוּשׁ

ישראל: 24 ביד עבדיך חרפתו אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרום הרים ורכתי לבנון ואכלת קן מת ארזיו מבחר ברשיו ואבוא מרום קצו יער פרמלו: 25 אני קרתי ושתיחי מים ואחרב בכף-פעמי כל יארי מצור: 26 הלא-שמעת למרחוק אותה עשיתי מימי קדם ויצרתיה עתה הבאתיה ותהי להשאות גלים נצים ערים בצרות: 27 וישביהן קצרי-יד חתו ובשו היו עשב שדה וירק רשא חציר נגות ושרמה לפני קמה: 28 ושבתך וצאתך ובואך ידעתי ואת התרנוך אלי: 29 יען התרנוך אלי ושאלנך עלה באוני ושמתיו חחי באפך ומתני בשפתיך והשיבתיך בדרך אשר-באת בה: 30 וזה-לך האות אכול השנה ספיה ובשנה השנית שהים ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים (ואכול) ונאכלו פרים: 31 ויספה פליטת בית-יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה: 32 כי מירושלם תצא שארית ופליטה מזה ציון קנאת יהוה צבאות תעשה-זאת: ס 33 לכן כה-אמר יהוה אל-מלך אשור לא יבוא אל-העיר הזאת ולא-יהיה שם חץ ולא-יקדמה מנן ולא-ישפך עליה טלה: 34 בדרך אשר-בא בה ישוב ואל-העיר הזאת לא יבוא נאס-יהוה: 35 ונגנתי על-העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי: ס 36 ויצאו מלאך יהוה ויבה במחנה אשור מאה ושמונים וחמשה אלף וישקימו בבקר והנה כלם פגרים מתים: 37 ויסע וילך וישב סנחריב מלך-אשור וישב בנינו: 38 ויהי הוא משתחוה ביתו נסרף אלהיו ואדרמלך ושר אצר בניו הכהו בהרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסר-חדן בנו תחתיו: ס 38 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבוא אליו ישעיהו בן-אמוץ הנביא ויאמר אליו כה-אמר יהוה צו לביחך כי מת אתה ולא תחיה: 2 ויסב חזקיהו פניו אל-הקיר ויתפלל אל-יהוה: 3 ויאמר אנה יהוה זכר-א את אשר התחלכתי לפניך באמת ובכל שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול: ס 4 ויהי דברי-יהוה אלי-ישעיהו לאמר: 5 הלך ואמרת אל-חזקיהו כה-אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את-תפלתך ראיתי את-דמעתך הנני יוסף על-ימך חמש עשרה שנה: 6 ומכף מלך-אשור אצילך ואת העיר הזאת ונגנתי על-העיר הזאת: 7 וזה-לך האות מאת יהוה אשר יעשה יהוה את-הדבר הזה אשר דבר: 8 הנני משיב את-צל המעלות אשר ירדה במעלות אחז בשמש אחרנית עשר מעלות ותשב השמש עשר מעלות במעלות אשר ירדה: ס 9 מכתב לחזקיהו מלך-יהודה בחלח ויחי מחלי: 10 אני אמרתי בדמי ימי אלקה בשערי שאול פקדתי יתר שנותי: 11 אמרתי לא-אראה יה יה בארץ החיים לא-אביט אדם עוד עם-יושבי חדל: 12 דולי נסע ונגלה מני כאהל רעי קפדתי כארג חיי מדלה יבצעני מיום עד-לילה תשלימני: 13 שויתי עד-בקר כארי כן ישבר כל-עצמותי מיום עד-לילה תשלימני: 14 כסוס עגור כן אצפצף אהנה כיונה דלו עיני למרום אדני עשקה-לי ערבני: 15 מה-אדבר ואמר-לי והוא עשה אדירה כל-שנותי על-מר נפשי: 16 אדני עליהם יחיו ולכל-בהן חיי רוחי ותחלימני והחניני: 17 הנה לשלום מר-לי מר ואתה ח שקת נפשי משחת בלי כי השלכת אחרי גוף כלי-חטאי: 18 כי לא שאול תודך מות יהללך לא-ישכרו יורדי-בור אל-אמתך: 19 חי חי הוא יודך כמוני היום אב לבנים יודעי אל-אמתך: 20 יהוה להושיעני ונגנתי נגן כל-ימי חיינו על-בית יהוה: 21 ויאמר ישעיהו ישא דבלת תאנים וימרחו על-השחין ויחי: 22 ויאמר חזקיהו מה אות כי אעלה בית יהוה: ס 39 בעת ההוא שלח מלך בלאדן בן-בלאדן מלך-בבל ספרים ומנחה אל-חזקיהו וישמע כי חלה ויחזק: 2 וישמח עליהם חזקיהו ויבאם את-בית (נכתה) נכתון את-הכסף ואת-הזהב ואת-הבשמים ואתו השמן הטוב ואת כל-בית כליו ואת כל-אשר נמצא באצלתיו לא-יהיה דבר אשר לא-הראם חזקיהו בביתו ובכל-ממשלתו: 3 ויבא ישעיהו הנביא אל-המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו אלי מבבל: 4 ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל-אשר בביתי ראו לא-יהיה דבר אשר לא-הראיתם באוצרתי: 5 ויאמר ישעיהו אל-חזקיהו שמע דברי-יהוה צבאות: 6 הנה ימים באים ונשא כל-אשר בביתך ואשר אצרו אבתך עד-היום הזה בבל לא-יותר דבר אמר יהוה: 7 ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו והיו כריסים בהיכל מלך בבל: 8 ויאמר חזקיהו אלי-ישעיהו טוב דברי-יהוה אשר דברת ויאמר כי יהיה שלום ואמת בימי: פ 40 נחמו נחמו עמי יאמר אליהם: 2 דברו על-לב ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל-חטאתיה: ס 3 קול קורא

במדבר פנו הרף יהוה ושרו בערבה מסלה לאלהינו: 4 כל־גיא יגשא וכל־הר ונבעה יספלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה: 5 ונגלה כבוד יהוה וראו כל־בשר יחדיו כי פי יהוה דבר: 6 קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל־הבשר חציר וכל־חסדו כצין השדה: 7 י בש חציר נבל צין כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם: 8 יבש חציר נבל צין ודבר־אלהינו יקום לעולם: 9 על הרגבה עלי־לך מבשרת ציון הרימי בכף קולך מבש רת ויושלים הרימי אל־תיראי אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם: 10 הנה אדני יהוה בחזק ובזרוע משלה לו הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו: 11 פרעה עדרו ידעה בזרעו יקבץ טלאים וביחקו ישא עלות ונהל: 12 מ־מרדר בשעלו מים ושמים בזזת תכן וכל בשלש עפר הארץ ושקל בפלס הרים ונבעות במאונים: 13 מ־יתכן את־רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו: 14 את מי נועץ ויביניהו וילמדוהו בארח משפט וילמדוהו דעת ודרך חבונות וידענו: 15 הן גוים כמר מדלי וכשחק מאונים נחשבו הן איים כדק וטול: 16 ולבנון אין די בער וחיתו אין די עולה: 17 כל־הגוים כאין נהדו מאפס ותהו נחשבו־לו: 18 ואל־מי תדמיון אל ומה־דמות תערכו לו: 19 הפסל נסך חרש וצרף בזהב ירקענו ורחקות כסף צורף: 20 המסכן תרומה עין לא־ירקב יבחר חרש חכם ויקש־לו להכין פסל לא ימוט: 21 הלוא תדעו הלוא תשמעו הלוא הנד מראש לכם הלוא הבינתם מוסדות הארץ: 22 תישב על־חוג הארץ וישיבה כחנבים הנוטה כדק שמים וימתחם כאהל לשבת: 23 הנותן רוזנים לאין שפטי אין כהתו עשה: 24 אף בל־נטעו אף בל־זרעו אף בל־שרש בארץ נזעם וגס־נשף בהם ויכשו וסערה פקש תשאם: 25 ואל־מי תדמינוי ואשה יאמר קדוש: 26 שא־מרום עיניכם וראו מ־ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמין כח איש לא נעדר: 27 למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסת רה דרכי מיהוה ומאלהי משפטי יעבור: 28 הלוא ידעת אס־לא שמעת אלהי עולם יהוה בורא קצות הארץ לא ייעף ולא ייגע אין חקר לחבונות: 29 נתן לנעף כח ולאין אונים עצמה ירבה: 30 ויעפו נערים ויגעו ובוחרים כשול ויכשלו: 31 וקוי יהוה יחליפו כח יעלו אבר כנשפים ירצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו: פ 41 החרישו אלי איים ולאמים יחליפו כח יגשו אי ידברו יחדו למשפט נקרה: 2 מי העיר ממזרח צדק יקראוהו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו פקש נהף קשתו: 3 ירדפם יעבור שלום ארח ברגליו לא יבוא: 4 מ־פעל ועשה קרא הדרות מראש אני יהוה ראשון ואת־אחרנים אני־הוא: 5 ראו איים וייראו קצות הארץ יחרדו קרבו ויאתיו: 6 איש את־דעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק: 7 ויחזק חרש את־צרף מחליק פטיש את־הולם פעם אמר לרדק טוב הוא ויחזקהו במסמרים לא ימוט: 8 ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך זרע אברהם אהבי: 9 אשר החזקתיך מקצות הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך עבדי־אתה בחרתיך ולא מאסתיך: 10 אל־תיראי כי עמד־אני אל־תשתע כי־אני אלהיך אמצתיך אף־עזרתיך אף־תמכתיך בימין צדקי: 11 הן יבשו ויפלטו כל הנחלים בך יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך: 12 תבקשם ולא תמצאם אנשי מצתך יהיו כאין וכאפס אנשי מלחמתך: 13 כי אני יהוה אלהיך מחזיק ימינך האמר לך אל־תיראי אני עזרתיך: 14 אל־תיראי תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נאס־יהוה ונאלף קדוש ישראל: 15 הנה שמתך למורג חרוץ חדש בעל פיפיות תדוש הרים ותדק ונבעות כמין תשים: 16 תזרם ורות תשאם וסערה תפיץ אותם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל תתהלל: פ 17 העניים והאביונים מבקשים מים ואין לשונם בצמא נשתה אני יהוה אענם אלהי ישראל לא אעזבם: 18 אפתח על־שפיים נהרות ובתוך בקעות מעינות אשים מדבר לאגם־מים וארץ ציה למוצאי מים: 19 אתן במדבר ארז שטה והדס ועץ שמן אשים בערבה ברוש תדור ותאשור יחדו: 20 למען יראו וידעו וי שימו וישכילו יחדו כי יד־יהוה עשתה זאת וקדוש ישראל בראה: פ 21 קרבו ריבכם יאמר יהוה הגישו עצמותיכם יאמר מלך יעקב: 22 יגישו ויגידו לנו את אשר תקרינה הראשנות! מה הנה הגידו ונשימה לפניו ונדעה אחריתו או הבאות השמיענו: 23 הגידו האמתות לאחור ונדעה כי אלהים אתם אף־תיטיבו ותדעו ונשתעה (ונרא) [ונראה] יחדו: 24 הן־אתם מאין ופעלכם מאפע תועבה יבחר בכם: 25 העירותי מצפון ואת ממזרח־שמש יקרא בשמי ויבא סגנים כמזחמר וכמו יוצר ירמס־טיט: 26 מ־הגיד מראש ונדעה ומלפנים ונאמר צדיק אף אין־מגיד אף אין משמיע אף אין־שמע אמריכם: 27 ראשון לציון הנה הנם ולירושלם מבשר אתן:

28 וְאָרָא וְאִין אִישׁ וּמֵאלֹה וְאִין יוֹעֵץ וְאִישְׁאֵלָם וְיִשְׁכְּבוּ דְבַר: 29 הֵן כֻּלָּם אֹון אַפְס מַעֲשִׂיהֶם

רוח ותהו נסביהם: פ 42 הן עבדי אתמקדבו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט לנזים יוציא: 2 לא יעצק ולא ישא ולא ישמע בחוץ קולו: 3 כנה רצון לא ישבור ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט: 4 לא יכהה ולא ירוץ עדושים בארץ משפט ולחורתו איים ייחילו: פ 5 כהאמר האלו יהנה בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה: 6 אני יהנה קראתיך בצדק ואחזק בדרך ואצרך ואחנך לברית עם לאור גוים: 7 לפקח עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא ישבי חשך: 8 אני יהנה הוא שמי וכבודי לאחר לאאתן ותהלתי לפסילים: 9 הראשנות הנהבאו וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה אשמיע אתכם: פ 10 שירו ליהנה שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלאו איים וישביהם: 11 ישאו מדבר וערי חצרים תשב קדר ילנו ישבי סלע מראש הרים יצוהו: 12 ישמו ליהנה כבוד ותהלתו באיים יגידו: 13 יהנה כנבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע ארצות על איביו יתגבר: ס 14 החשיתי מעולם אחריש אתאפק פיו לדה אפעה אשם ואשאף יחד: 15 אחריב הרים וינבעות וכל עשבם אוכיש ושמתי נהרות לאיים ואנזים אוכיש: 16 והולכתי עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעו אדריכם אשים מחשך לפניהם לאור ומעשקים למישור אלה הדברים עשיתם ולא עזבתם: 17 נסנו אחור יבשו בשת הבטחים בפסל האמרים למסכה אתם אלהינו: ס 18 החרשם שמעו והעורים הביטו וראו: 19 מי עור כי אסעבדי וחרש כמלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעבר יהוה: 20 (ראית) (נראות) רבות ולא תשמר פקוח אונים ולא ישמע: 21 יהנה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: 22 והוא עסבנו ושכור הפח בחורים כלם ובכתי כלאים תהבאו היו לבו ואין מציל משסה ואין אמר השב: 23 מי ככם ואין זאת יקשב וישמע לאחור: 24 מי נתן (למשוסה) (למשפט) יעקב וישראל לבזוזים כלוא יהנה זו חטאנו לו ולא אבו בדרךיו הלוך ולא שמעו בחורתו: 25 וישפך עליו חמה

אפו ועזוז מלחמה ותלהטהו מסכים ולא ידע ותבערבו ולא ישים על לב: פ 43 ועתה כהאמר יהנה בראש יעקב ויצרך ישראל אל תירא כי נאלתיך קראתי בשמך לראתה: 2 כי תעבר במים אתך אני ובנהרות לא ישטפוך כי תחלך במוראש לא תפנה ולהבה לא תבער: 3 כי אני יהנה אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים כוש וסבא תחתיך: 4 מאשר יקרה בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך ולאמים תחת נפשך: 5 אל תירא כי אתך אני ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך: 6 אמר לצפון תני ולתמן אל תכלאי ה ביאי בני מרחוק ובנתי מקצה הארץ: 7 כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתו יצרתיו אף עשיתיו: 8 הוציא עסעור ועינים יש וחרשים ואונים למו: 9 כל הנוזם נקבצו יחדו ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת וראשנות ישמענו יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמת: 10 א תם עדי נאס יהנה ועבדי אשר בחרתי למען תדעו ותאמינו לי וחינו כראני הוא לפני לא ינוצר אל ואחרי לא יהיה: ס 11 אנכי אנכי יהנה ואין מבלעדי מושיע: 12 אנ כי הגדתי והושעתי והשמעתי ואין ככם זר ואתם עדי נאס יהנה ואניאל: 13 גס מיום אני הוא ואין מידי מציל אפעל ומי ישיבנה: ס 14 כהאמר יהנה נאלכם קדוש ישראל למענכם שלחתי בכלה והורדתי בריחים כלם וכשדים באניות רתם: 15 אני יהנה קדושכם בורא ישראל מלפכם: ס 16 כה אמר יהנה הנותן בים דרך ובמים עים נתיבה: 17 המוציא רכב וסוס חיל ועזו יחדו ושכבו בליקומו דעכו כפשתה כבו: 18 אל תזכרו ראשנות וקדמניות אל תחבנו: 19 הגני עשה חדשה עתה תצמח הלא תדענה אף אשים במדבר דרך בישמון נהרות: 20 תכבדני חת הש דה תנים ובנות יענה כי נתתי במדבר מים נהרות בישמון להשקות עמי בחירי: 21 עסדו יצרתי לי תהלתי וספרו: ס 22 ולא אתי קראת יעקב כי יגעת בי ישראל: 23 לאיה ביאת לי שה עלתיך וזכתיך לא כבדתני לא העבדתני במנחה ולא הונעתני בלבונה: 24 לא קניתי לי כסף קנה וחלב וזכתיך לא הריתיני אף העבדתני בחטאותיך הונעתני בעונותיך: ס 25 אנכי אנכי הוא מוחה פשעך למעני ותחתיך לא אוכר: 26 הזכירני נשפטה יחד ספר אתה למען תצדק: 27 אביך הראשון חטא ומליצך פשעו בי: 28 ואחלל שרי קדש ואתנה לחרם יעקב וישראל לגדופים: ס 44 ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו: 2 כהאמר יהנה עשך ויצרך מבטן יעזרך אל תירא עבדי יעקב

וישרון בחרתי בו: 3 כי אצקמים על צמא ונזלים על יבשה אצק רוחי על זרעך
 וברכתי על צאצאריך: 4 וצמחו בבין חציר כערכים על יבלימים: 5 זה יאמר ליהוה
 אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה: 6 כה אמר יהוה
 מלך ישראל ונאלי יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים:
 7 ומי כמוני יקרא ויגידה ויערכה לי משומי עשועולם ואחיות ואשר תבאנה ויגידו למו:
 8 אל תפחדו ואל תרהו הלא מאז השמעתיד והגדתי ואתם עדי הוש אלוה מבלעדי ואין
 צור בל ידעתי: 9 ויצר פסל פלם תהו וחמודיהם בל יועילו ועדיהם המה בל יראו
 ובל ידעו למען ובשו: 10 מי יצר אל ופסל נסך לבלתי הועיל: 11 הן כל חבירו וישו
 וחרשים המה מאדם יתקבצו כלם יעמדו יפחדו יבשו יחד: 12 חרש ברזל מעצד ופעל
 בפחם ובמק בות יצרוהו ויפעלוהו בזרוע כחו גסרעב ואין כח לא שתה מים וייעף:
 13 חרש עצים נטה קו יתארוהו בשרר יעשהו במקצעות ובמחוגה יתארוהו ויעשהו כתבנית
 איש כתפארת אדם לשבת בית: 14 לכתליו ארזים ויסק תרהו ואלון ויאמין לו
 בעצירת נטע ארן וגשם יגדל: 15 והיה לאדם לבקר ויחם מהם ויחם ארזישיק ואפה
 לחם ארזיפעל אל וישתחו עשהו פסל ויסגד למו: 16 חציו שרף במראש על חציו בשר
 יאכל יצלה צלי וישבע ארזיחם ויאמר האח תמותי ראיתי אור: 17 ושאריהו לאל עשה
 לפסלו (וסגוד) ויסגד לו וישתחו ויתפלל אליו ויאמר הצילני כי אלי אתה: 18 לא
 ידעו ולא יבינו כי טח מראות עיניהם מהשכיל לבתם: 19 ולא ישיב אל לבו ולא דעת
 ולא תבונה לאמר חציו שרפתי במראש ואף א פיתי על גחליו לחם אצלה בשר ואכל
 ויתרו לתועבה אעשה לבול עין אסגוד: 20 רעה אפר לב הותל הטהו ולא יציל
 את נפשו ולא יאמר הלא שקר בימיני: 21 זכר אלה יעקב וישראל כי עבד אהה
 יצר תיד עבד לל אתה ישראל לא תנשני: 22 מחיתי קעב פשעך וכענן חטאותיך שובה
 אלי כי גאלתיך: 23 רנו שמים כיעשה יהוה הריעו תחתיות ארץ פצחו הרים רנה יער
 וכל עץ בו כינ אל יהוה יעקב ובישראל יתפאר: 24 כה אמר יהוה גאלך ויצרך
 מבטן אנכי יהוה עשה כל נטה שמים לבדי רקע הארץ (מי) (אחי) (מאתי): 25 מפר
 אתות בדים וקסמים יהולל משיב חכמים אחר ודעתם ישכל: 26 מקים דבר עבדו
 ועצת מלאכיו ושלם האמר לירושלם תושב ולע רי יהודה תבניה וחרבותיה אקום:
 27 האמר לצולה חרבי ונהרתך אוביש: 28 האמר לכורש רעי וכל חפצי ישלם ולאמר
 לירושלם תבנה והיכל תסד: 29 ס 45 כה אמר יהוה למשיחו לכורש אשר החזקתי בימינו
 לרד לפניו גוים ונתתי מלכים אפתח לפתח לפניו דלתים וישערים לא יסרו: 2 אני
 לפניך אלך והדרוים (אויש) (אשר) דלתות נחושה אשבר ובריתו ברזל אנגד: 3 ונתתי
 לך אוצרות חשך ומטמני מסתרים למען תדע כי אני יהוה הקורא בשמך אלהי ישראל:
 4 למען עבדי יעקב וישראל בחירי ואקרא לך בשמך אכנך ולא ידעתי: 5 אני יהוה
 ואין עוד זולתי אין אלהים אאורך ולא ידעתי: 6 למען ידעו ממזרח שמש וממערבה
 כי אפס בלעדי אני יהוה ואין עוד: 7 ויצר אור ובורא חשך עשה שלום ובורא רע אני
 יהוה עשה כל אלה: 8 הר עיפו שמים ממעל ושחקים יזלזדק תפתח ארץ ויפרד ישה
 וצדקה תצמיח יחד אני יהוה בראתי: 9 ס 9 הוי רב את יצרו חרש את חרשי אדמה
 ויאמר חמר ליצרו מה תעשה ופעלך אין ידים לו: 10 הוי אמר לאב מה תחוליד
 ולאשה מה תחולין: 11 כה אמר יהוה קדוש יצרו האחיות האחיות שאוני על בני
 ועל פלע יד תצוני: 12 אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני ידו נטו שמים
 וכל צבאם צייתי: 13 אנכי העירתיהו בצדק וכל דרכיו אשר הוא יבנה עירי ונלותי
 ישלח לא במחיר ולא בשחר אמר יהוה צבאות: 14 כה אמר יהוה יגיע מנצרים
 וסחר כוש וסבאים אנשי מדה עליך יעברו ולך יהיו אחיך ולכו בזקים יעברו ואלו
 ישתחו לך ויתפללו אך בך אל ואין עוד אפס אלהים: 15 אכן אתה אל מסתתר
 אלהי ישראל מושיע: 16 בושו וגסגדו כלם יחדו הלכו בכלמה חרשי צירים:
 17 ישראל נושע ביהוה תשועת עולמים לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד: 18 כי כה
 אמר יהוה בורא השמים הוא האלהים יצר הארץ ועשה הוא כוננה לאתהו בראה
 לשבת יצרה אני יהוה ואין עוד: 19 לא בסתר דברתי במקום ארץ חשך לא אמרתי
 לזרע יעקב תהו בקשוני אני יהוה דבר צדק מגיד מישרים: 20 הקבצו ובאו התנששו
 יחדו פליטי הגוים לא ידעו הנשאים את עין פסלם ומתפללים אל אל לא יושע:
 21 הנגידו והנישו אף יעצו יחדו מי השמיע זאת מקדם מאז הנידה הלא אני יהוה

ואין עוד אלהים מבלעדי אל צדיק ומושיע אין זולתי: 22 פנו אלי והנשעו
 כל אפסי ארץ כי אני לא ואין עוד: 23 כי נשבעתי יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב
 מילי תכרע כל בדרך חשבתי כל לשון: 24 אך ביהוה לי אמר צדקות ועו עדי יבוא
 ויבשו כל הנחלים בו: 25 ביה זה יצדקו ויתהללו כל זרע ישראל: 46 כרע כל קרס נבו
 היו עצביהם לחיה ולבהמה נשאתים עמוסות משא לעיפה: 2 קרסו כרעו יחדיו לא
 יכלו מלט משא ונפשם בשבי הלכה: 3 שמעו אלי בית יעקב וכל שארית בית ישראל
 העומסים מנירבטן הנשאים מנירחם: 4 ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבל אני
 עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט: 5 למי תדמוני ותשו ותמשלוני ונדמה:
 6 תולים זהב מכיס וכסף בק נה ישקלו ישכרו צורף ויעשהו אל יסגדו אף ישתחוו:
 7 ישארו על כסף יסבלו ויני חוה תחתיו ויעמד ממקומו לא ימיש אף יצעק אליו ולא
 יענה מצדו לא יושיענו: 8 זכרונות והתאששו השיבו פושטים על לב: 9 זכרו
 ראשונות מעולם כי אנכי אל ואין עוד אלהים ואפס כמוני: 10 מניר מראשית אחרית
 ומקדם אשר לא יעשו אמר עצתי תקום וכל חפצי אעשה: 11 קרא ממזרח עיש מארץ
 מרחק איש (עצתו) (עצתו) אף דברתי אף אביאנה יצאתי אף אעשנה: 12 שמעו אלי
 אבירי לב הרחוקים מצדקה: 13 ק רבתי צדקתי לא תרחק ותשועתי לא תאחר ונחתי
 בציון תשועה לישראל תפארת: 47 רדיו ושבי על עפר בחולת בת בבל שבי לארץ
 אין כסף בת כשדים כי לא תוסיפי יקראו לך רכה ועננה: 2 קחי רחים וטחני קמח גלי
 צמחך חשפי שבל גלי שוק עברי נהרות: 3 תגל ערותך גם תראה חרפתך נקם אקח
 ולא אפגע אדם: 4 נאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל: 5 שבי דומם ובאי בחשך
 בת כשדים כי לא תוסיפי יקראו לך נברת ממלכות: 6 קצפתי על עמי חללתי נחלתי
 ואחנם בדרך לא שמת להם רחמים על זון הכבודת עלך מאד: 7 ותאמר לי עולם אהיה
 נברת עד לא שמת אלה על לבך לא זכרת אחרית: 8 ועתה שמעו זאת עדינה
 היושבת לבשת האמרה בלבכה אני ואפסי עוד לא אשב אלמנה ולא אדע שכול:
 9 ותבאנה לך שתיאלה נע ביום אחד שכול ואלמן כחם באו עליך ברב כשפך
 בעצמת חבירך מאד: 10 ותבט תי ברעתך אמרת אין ראני חכמתך ודעתך היא שובבתך
 ותאמר לי בלבך אני ואפסי עוד: 11 ובא עליך רעה לא תדעי שחרה ותפל עליך הוה
 לא תוכלי כפרה וחבא עליך פתאם שואה לא תדעי: 12 עמודיך בחבירך וברב
 כשפך באשר ינעת מנעורך אולי תוכלי הועיל אולי תערוצי: 13 נלאית ברב עצתך
 ועמודיך ויושיעך (הברך) שמים החזים בפוכבים מודיעים להרשים מאשר יבאו
 עליך: 14 הנה היו כקש אשר שרפתם לא יצילו את נפשם מיד להבה אין נחלת לחם
 אור לשבת נגדו: 15 כן הוילך אשר ינעת סחירך מנעורך איש לעברו תעו אין
 מושיעך: 48 שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל ומיני יהודה יצאו הנשבעים
 בשם יהוה ובאל הי ישראל יזכירו לא באמת ולא בצדקה: 2 כי מעיר הקדש נקראו
 ועל אלהי ישראל נסמכו יהוה צבאות שמו: 3 הראשונות מאז הנדתי ומפי יצאו
 ואשמיכם פתאם עשיתי ותבאנה: 4 מודעתי כי קשה אתה וגיד ברול ערפך ומצחך
 נחושה: 5 ואני לך מאז בטרם תבוא השמעתך פן תאמר עוצבי עשם ופסלי ונסכי
 צום: 6 שמעת חוה כלה ואתם תגידו השמעתך חדשות מעתה ונצרות ולא
 ידעתם: 7 עתה נבראו ולא מאז ולפניו לא שמעתם פן תאמר הנה ידעתיו: 8 גם
 לא שמעת גם לא ידעת גם מאז לא פתחה אוזן כי ידעתי בנוד חבנוד ופשע מבטן
 קרא לך: 9 למען שמי אאריך אפי ותהלתי אחטם לך לבלתי הכריתך: 10 הנה
 צרפתך ולא בכסף בחרתך בכור עני: 11 למעני למעני אעשה כי איך יחל וכבודי
 לאחר לא אתן: 12 ש מע אלי יעקב וישראל מקראי אני הוא אני ראשון אף אני
 אחרון: 13 אף יד יסדה ארץ וימיני טפחה שמים קרא אני אליהם ועמדו יחדיו:
 14 הן בצו כלכם ושמעו מי בהם הגיד את אלהי יהוה אהבו ועשה חפצו בבבל וירעו
 כשדים: 15 אני אני דברתי אף קראתי הביאתיו והצליח דרכו: 16 קרבו אלי שמעו זאת
 לא מראש בסתר דברתי מעת היותה שם אני ועתה אדני יהוה שליחי ורוחו: פ
 17 כה אמר יהוה נאלך קדוש ישראל אני יהוה אליהם מלמדך להועיל מדיכך בדרך
 תלך: 18 לוא הקשבת למצותי וי הי כנהר שלומך וצדקתך כנלי הים: 19 ויהי כחול
 ורעך וצאצאי מעד כמעתי לא יכרת ולא ישמד שמו מלפני: 20 צאו מבבל ברחו

מכשדים בקול רנה הגידו השמימי זאת הוציאה ערצקה הארץ אמרו נאל יהוה עבדו
יעקב: 21 ולא צמאו בחרבות הולכים מים מצור הויל כמו ויבקע צור ויבנו מים:

22 אין שלום אמר יהוה לרשעים: ס 49 שמעו איים אלי והקשיבו לאמים מרחוק יהוה
מבטן קראני מומע אמי הוציר שמי: 2 וישם פי בחרב חדה בצל ידו החביאני וישמיני
לתן ברור באשפתו הסתירני: 3 ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר: 4 ואני
אמרתי לרקי נעמתי לתהו והבל כתי כליתי אכן משפטי אתי יהוה ופעלתי את אלהי:
5 ועתה אמר יהוה יצירי מבטן לעבד לו לשובב יעקב אליו ישראל (לא) נלח יאסף
ואכבד בעיני יהוה ואלהי היה עזי: 6 ויאמר נקל מהיותך לי עבד להקים את שבטי
יעקב (ונצירי) ונצורתי ישראל להשיב ונתתיך לאור גוים להיות ישועתי ערצקה הארץ:
ס 7 כה אמר יהוה נאל ישאל קדושו לבזה נפש למתעב גוי לעבד משלים מלכים
יראו וקמו שרים וישתחוו ל מעי יהוה אשר נאמן קדש ישראל ויבחרך: 8 כה אמר
יהוה בעת רצון עניתיך וביום ישועה עזרתיך ואצרך ואתיך לברית עם להקים ארץ
להנחיל נחלות שממות: 9 לאמר לאסורים צאו לאשר בחשך הגלו על דרכים ירעו
ובכל שפיים מרעיתם: 10 לא ירעבו ולא יצמאו ולא יכש שרב ושמש כי מרחקם ונהגם
ועל מבוגי מים ונהלם: 11 ושמתי כל הרי לדרך ומסלתי ירמוני: 12 הנה אלה מרחוק
יבאו והנה אלה מצפון ומים ואלה מארץ סינים: 13 רנו שמים וגילי ארץ (ויפצחו)
(ויפצחו) הרים רנה כי נתנם יהוה עמו ועניו ירחם: ס 14 ותאמר ציון עובי יהוה וארני
שכחתי: 15 התשכח אשה עולה מרחם בן בטנה גם אלה תשכחנה ואנכי לא אשכחך:
16 הן על פנים חקתיך חומתיך נגדו תמיד: 17 מהרו בניך מהרסוך ומחרבך ממך יצאו:
18 שארס ביד עיניך וראי כלם נקבצו באילך חייאני נאסיהוה כי כלם כעדי תלבשי
ותקשרים כפלה: 19 כי חרבתיך ושממתיך וארץ הרסתך כי עתה תצרי מיושב ורחקו
מכלעך: 20 עוד יאמרו באוניך בני שכלך צרלי המקום נשחלי ואשבה: 21 ואמרת
בלבבך מי יגדלי את אלה ואני שכולה וגלמודה גלה וסורה ואלה מי גדל הן אני
נשארתי לבדי אלה איפה הם: פ 22 כה אמר אדני יהוה הנה אשא אלגונים ידי
ואל עמים ארים נסי והביאו בניך בחצן ובנתיך על פתח תשנאנה: 23 והיו מלכים
אמניך ושרותיהם מיניקתיך אפים ארץ ושתחו לך ועפר רגליך ילחנו וידעת כי אני
יהוה אשר לא יכשו קני: ס 24 תיקח מגבור מלקוח ואשבי צדיק ימלט: 25 כי יכה
אמר יהוה גם שבי גבור יקח ומלקוח עריץ ימלט ואת יריבך אנכי אריב ואת בניך אנכי
אוישי: 26 והאכלתי את מוניך את בשרם וכעסם דמם ישכרו וידעו כל בשר כי אני

יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב: ס 50 כה אמר יהוה אי זה ספר כריתות אמכם אשר
שלחתיה או מי מושי אשר מכרתי אתכם לו הן בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם שלחה
אמכם: 2 מודע באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצור קצרה ידי מפרות ואסאין בי
כח להציל הן בנעמתי אחריב ים אשים נהרות מדבר תבאש דתם מאין מים ותמת
בצמא: 3 אלביש שמים קדרות ושק אשים פסותם: ס 4 אדני יהוה נתן לי לשון
למודים לדעת לעות את יקף דבר יעיר בבקר בבקר יעיר לי און לשמע פלמודים:
5 אדני יהוה פתחלי און ואנכי לא מריתי אחר לא נסותני: 6 גוי נתתי למלכים ולחני
למרטין פני לא הסתרתי מכלמות ורק: 7 ואדני יהוה יעזרלי על כן לא נכלמתי
על כן שמתי פני פחלמיש ואדע כילא אבוש: 8 קרוב מצדיק מיריב אתי נעמדה
חד מירב על משפטי וגש אלי: 9 הן אדני יהוה יעזרלי מיהוא ירשיני הן כלם כבנר
יבלו עש יאכלם: 10 מי ככם ירא יהוה שמע בקול עבדו אשרו הלך חשכים ואין נה
לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו: 11 הן כלכם קדתי אש מאדני זיקות לכו באור

אשכם ובזיקות בערתם מידי היתה זאת לכם למעצבה תשכבו: פ 51 שמעו אלי רדפי
צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור חצבתם ואל מקבת בור נקרתם: 2 הביטו אל אברתם
אביכם ואל שרה תחוללכם כי אחד קראתי ואברכהו וארבהו: ס 3 כי נתנם יהוה ציון
נחם כל חרבתיה וגשם מדברה כערן וערבתה כנו יהוה ששון ושמחה ימצא כה תודה
וקול זמרה: ס 4 הן שיבו אלי עמי ולאומי אלי האזינו כי תודה מאתי תצא ומשפטי
לאור עמים ארגיע: 5 קרוב צדקי יצא ישעי וזרעי עמים ישפטו אלי איים וקו
ואל זרעי יחלון: 6 שאו לשמים עיניכם והביטו אל הארץ מתחת כי שמים כעשן נמלחו
והארץ כבנר תבלה וישביה כמו כן ומותון וישועתי לעולם תהיה וצדקתי לא תחת: ס

7 שָׁמְעוּ אֵלַי יְדַעוּ צְדָק עִם תּוֹרָתִי בִלְבָבם אֶל־תִּירָאוּ חֲרַפְתָּ אָנוּשׁ וּמִגִּדְפַתְכֶם אֶל־תַּחֲתוּ:
 8 כִּי כִבְדֹּר יֵאָכְלֶם עֵשׂ וּכְצֹמֶר יֵאָכְלֶם סֶם וְצִדְקָתִי לְעוֹלָם תִּהְיֶה וְיִשְׁעֵתִי לְדוֹר דּוֹרִים: ס
 9 עוֹרִי עוֹרִי לְבָשִׁיעֵנִי זֹרַע יִהְיֶה עוֹרִי כִּימִי קֶדֶם דְּרוֹת עוֹלָמִים הֲלוֹא אֶתִּיא
 הַמַּחֲצֶבֶת רֶחֶב מְוֹלֶלֶת תֵּינִן: 10 הֲלוֹא אֶתִּיא הַמַּחֲרַבֶּת יָם מִי תִהְיֶה רֶבֶה הַשְּׂמָה
 מַעֲמִיקִים דֶּרֶךְ לַעֲבֹר גְּאוּלִּים: 11 וּפְדוּיֵי יְהוָה יִשׁוּבוּ וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וּשְׂמִיחָה עוֹלָם
 עַל־רֹאשֶׁם שִׁשׁוֹן וּשְׂמִיחָה יִשְׁנִינָו נָסוּ יִנּוּן וְאַנְחָה: ס 12 אֲנִכִּי אֲנִכִּי הוּא מִנְחַמְכֶם מִירָאָה
 וְתִירָאִי מֵאָנוּשׁ יָמוּת וּמִבְּנֵי־אָדָם חֲצִיר יִנָּח: 13 וְתַשְׁפַּח יְהוָה עֹשֶׂךָ נוֹטָה שָׁמַיִם וְיֹסֵף אֶרֶץ
 וְתַפְחֵד תַּמִּיד כָּל־הַיּוֹם מִפְּנֵי חֲמַת הַמִּצִּיק כַּאֲשֶׁר כּוֹנֵן לְהַשְׁחִית וְאִיהָ חֲמַת הַמִּצִּיק:
 14 מִהֵרָ צַעֲה לַהֲפֹתָ וּלֹא־יָמוּת לִשְׁחַת וְלֹא יִחַסֵּר לַחֲמוֹ: 15 וְאֲנִכִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ רִנֵּה הֵימָּה
 וְיִהְיֶה גִלְיֹי יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ: 16 וְאֲשִׁים דְּבָרִי בְּפִיךָ וּבְצֶלֶל יָדִי כַּסִּיתִיךָ לְנֹטַע שָׁמַיִם
 וְלִיֹּסֶד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִירָאָה: ס 17 הַתְּעוֹרְרִי הַתְּעוֹרְרִי קוֹמִי וְרוֹשְׁלָם אֲשֶׁר שָׁתִית
 מִיָּד יְהוָה אֶת־כּוֹס חֲמָתוֹ אֶת־קִבְעַת כּוֹס הַתְּרַעֲלָה שְׁתִית מִצִּית: 18 אִין־מִגְּחֵל לָהּ
 מִכָּל־בְּנֵי יִלְדָה וְאִין מְחֻזֵּץ בִּידָה מִכָּל־בְּנֵי גִדְלָה: 19 שְׁתִים הִנֵּה קָרָאתִיךָ מִי יִגִּיד לָךְ
 הַשֵּׁד וְהַשֶּׁבֶר וְהָרֶעֱב וְהַחֲרֵב מִי אֲנַחֲמֶךָ: 20 בְּנִיךָ עֲלָפוּ שִׁכְבוּ בְּרָאשׁ כָּל־חֻצוֹת כְּתוּא
 מִכְּמֶר הַמַּלְאִים חֲמַת־יְהוָה נִגְרַת אֱלֹהֶיךָ: 21 לָכֵן שְׁמַעֲיָנָה זֹאת עֲנִיה וּשְׁכַרְתָּ וְלֹא מִיּוֹ:
 ס 22 כִּדְרָא מִר אֲדִינֶךָ יְהוָה וְאֱלֹהֶיךָ יִרְבֵּב עִמּוֹ הִנֵּה לִקְחִיתִי מִיָּדֶךָ אֶת־כּוֹס הַתְּרַעֲלָה
 אֶת־קִבְעַת כּוֹס חֲמָתִי לֹא־תוֹסִיפִי לְשִׁתּוֹתָהּ עוֹד: 23 וְשִׁמְתִּיהָ בִּידְמוּנֶיךָ אֲשֶׁר־אֲמֹר

לְנַפְשְׁךָ שְׁחִי וְנַעֲבֶרָה וְתִשְׁמִי כֶּאֱרֶץ גֹּדֶךָ וּכְחוֹץ לַעֲבָרִים: ס 52 עוֹרִי עוֹרִי לְבָשִׂי עוֹד צִיּוֹן
 לְבָשִׂי בְגָדִי תַפְאֲרָתְךָ יְרוּשָׁלַם עִיר הַקֹּדֶשׁ כִּי לֹא יוֹסִיף יְבֹאֲבֶךָ עוֹד עָרָל וְטָמֵא:
 2 הַתְּנַעֲרִי מִעַפְרֵךְ קוֹמִי שְׁבִי יְרוּשָׁלַם (הַתְּפַתְחִי) (הַתְּפַתְחִי) מוֹסִרִי צִנְאֲרֶךָ שְׁבִיהָ בַּת־צִיּוֹן: ס
 3 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה חָנֹם וּנְכַרְתָּם וְלֹא בְּכֶסֶף תִּנְאָלוּ: 4 כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה מַעֲרִים
 יִרְדְּעִימָה בְּרֹאשָׁנָה לְגֹר שָׁם וְאֲשׁוּר בְּאַפִּס עֲשָׂקוֹ: 5 וְעַתָּה (מִי־לִי) (מִה־לִּי) נֹאסִי־יְהוָה
 כִּי־לִקַּח עִמִּי חָנֹם (מַשְׁלוֹ) (מַשְׁלִי) וְנִשְׁלִיחַ יְהוֹלִילוֹ נֹאסִי־יְהוָה וְתַמִּיד כָּל־הַיּוֹם שְׁמִי מִנְאִץ: 6 לָכֵן
 יָדַע עַמִּי שְׁמִי לָכֵן בְּיוֹם הַהוּא כִּי־אֲנִי־הוּא הַמְדַּבֵּר הַנִּנִּי: 7 מִהֵנְאוּ עַל־הַתְּהִלִּים רִנְגִּי
 מִבְּשֹׁר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מִבְּשֹׁר טוֹב מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אָמַר לְצִיּוֹן מִלֶּךְ אֱלֹהֶיךָ: 8 קוֹל צִפִּיךָ
 נִשְׂאוּ קוֹל יִתְּרוֹ יִרְנְנוּ כִּי עוֹן בַּעֲיִן יִרְאוּ בָשׁוּב יְהוָה צִיּוֹן: 9 פִּצְחוּ רִנְנוּ יַחֲדוּ חֲרָבוֹת
 יְרוּשָׁלַם כִּי־נָחַם יְהוָה עַמּוֹ גְּאוֹל יְרוּשָׁלַם: 10 חֲשֶׁף יְהוָה אֶת־זִרְעוֹ קִדְּשׁוּ לְעִנִּי כָל־הַגּוֹיִם
 וְרֹאוּ כִּלְאִפְסִי־אֶרֶץ אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: ס 11 סוּרוּ סוּרוּ צֹאוּ מִשֶּׁם טָמֵא אֶל־תִּנְעֻמוּ צֹאוּ
 מִתּוֹכָהּ הִבְרֹו נִשְׂאִי כָלִי יְהוָה: 12 כִּי לֹא בַּחֲפוּזִן תִּצְאוּ וּבִמְנוּסָה לֹא תִלְכּוּן כִּי־הֵלֶךְ
 לַפְּנִיכֶם יְהוָה וּמֵאִסְפְּכֶם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: ס 13 הִנֵּה יִשְׁכַּל עֲבָדֵי יְרוֹם וְנִשְׂא וְנָכַח מָאֹד:
 14 כַּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ עֲלֶיךָ רַבִּים כִּי־מִשְׁחַת מֵאִישׁ מִרְאֵהוּ וְתֹארוֹ מִכְּנִי אָדָם: 15 כֵּן יִהְיֶה גּוֹיִם
 רַבִּים עֲלֵיו יִקְפְּצוּ מִלְּכִים פִּיהֶם כִּי אֲשֶׁר לֹא־סָפַר לָהֶם רְאוּ וְאֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ הַתְּבוֹנְנוּ:

53 מִי הָאֲמִין לְשִׁמְעַתּוֹ זֹרַע יְהוָה עַל־מִי נִגְלָתָה: 2 וְיַעַל כִּי־יִנָּח לִפְנֵיו וּכְשֶׁרֶשׁ מֵאֶרֶץ צִיָּה
 לֹא־תֵאֵר לוֹ וְלֹא הָרָר וְנִרְאָהוּ וְלֹא־מִרְאָה וְנִחְמַדְהוּ: 3 נִבְזָה וְחִדָּל אִישִׁים אִישׁ מִכְּאֲבוֹת
 וְיִדְוַע חֲלִי וּכְמִסְתֵּר פָּנִים מִמֶּנּוּ נִבְזָה וְלֹא חֲשַׁבְנָהוּ: 4 אֲכֹן חֲלִינִי הוּא נִשְׂא וּמַכְאִבִּנִי
 סָבֵלִם וְאַנְחָנִי חֲשַׁבְנָהוּ נְנוּעַ מִכָּה אֱלֹהִים וּמַעֲנָה: 5 וְהוּא מַחֲלֵל מַפְשַׁעֵנוּ מִדְּכָא מַעֲוֹתֵינוּ
 מוֹסֵר שְׁלוֹמֵנוּ עָלָיו וּבַחֲבִרְתּוֹ נִרְפָּא־לָנוּ: 6 כָּלֵנוּ כָּצָאן תַּעֲנִינוּ אִישׁ לְדָרְכּוֹ פָּנֵינוּ וְיְהוָה
 הַפְּנִיעַ בּוֹ אֶת עוֹן כָּלֵנוּ: 7 נִשֵּׁשׁ וְהוּא נִעְנֶה וְלֹא יִפְתַּח־פִּיו כֶּשֶׁה לַטֵּבָח יוֹכֵל וּכְרָחֵל
 לִפְנֵי נִזְוָה נֹאלָמָה וְלֹא יִפְתַּח פִּיו: 8 מַעֲזָר וּמִמְשַׁפֵּט לִקַּח וְאֶת־דִּוְרוֹ מִי יִשׁוּחַ כִּי נִגְזֹר
 מֵאֶרֶץ חַיִּים מִפֶּשַׁע עַמִּי נִנֵּעַ לָמוֹ: 9 וַיִּתֵּן אֶת־רִשְׁעִים קִבְּרוֹ וְאֶת־עֲשִׂיר בְּמַתִּי עַל
 לֹא־חֶמֶס עָשָׂה וְלֹא מִרְמָה בִּפְיוֹ: 10 וְיְהוָה חָפֵץ דְּכָאוּ תַּחֲלִי אִסְתִּישִׁים אֲשֶׁם נִפְשׁוּ יִרְאָה
 זֹרַע יִאֲרִיךְ וַיִּמֵּס וְחָפֵץ יְהוָה בִּגְדוֹ יִצְלַח: 11 מַעֲמֵל נִפְשׁוּ יִרְאָה וְשִׁבַּע בְּדַעְתּוֹ יִצְדִּיק
 צִדִּיק עֲבָדֵי לְרַבִּים וְעוֹנֵתָם הוּא יִסְבֵּל: 12 לָכֵן אֶחָלֶקְלוּ כְּרַבִּים וְאֶת־עֲצוּמִים יַחֲלַק
 שָׁלַל תַּחַת אֲשֶׁר הֵעָרָה לָמוֹת נִפְשׁוּ וְאֶת־פִּשְׁעִים נִמְנָה וְהוּא חֲטָא־רַבִּים נִשְׂא וּלְפִשְׁעִים

יַפְנִיעַ: ס 54 רִנֵּי עֲקָרָה לֹא יִלְדָה פִּצְחִי רִנָּה וְצִהֲלִי לֹא־חֲלָה כִּי־רַבִּים בְּנֵי־שׁוֹמֵמָה מִכְּנִי
 בְּעוֹלָה אָמַר יְהוָה: 2 הִתְחַבְּבוּ מְקוֹם אֱהֲלֶךָ וִירִיעוֹת מִשְׁכְּנֹתֶיךָ וַיֵּט אֶל־תַּחֲשִׁבִי הָאֵרִיכִי
 מִתְרַנֵּן וּתְחִתִּיךְ חֻזִּקִי: 3 כִּי־יִמִּין וּשְׂמָאוֹל תִּפְרָצִי זֹרַעֲךָ גּוֹיִם יִירָשׁ וְעַרְמִים נִשְׂמוֹת
 וְיִשְׁבִּיבוּ: 4 אֶל־תִּירָאִי כִּי־לֹא תִבּוֹשִׁי וְאֶל־תִּכְלָמִי כִּי לֹא תִפְרִירִי כִּי בִשְׁת עֲלוֹמֶיךָ תִּשְׁכַּחִי
 וְחֲרַפְתָּ אֶל־מִנְתּוֹךְ לֹא תִכְזִּרֶי־עוֹד: 5 כִּי בְּעֲלִיךָ עֹשֶׂיךָ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ וְנִגְלָךְ קִדְּשׁ

ישראל אלהי כל-הארץ יקרא: 6 כי-כאשה עזובה ועצובת רוח קראך יהוה ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך: 7 ברנע קטן עזבתיך וברחמים גדלים אקבצך: 8 בשצף לצף הסתרחתי פני רנע ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר גאלך יהוה: 9 כי-מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מיריח עוד על-הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומנער-בך: 10 כי ההרים ימושו והגבעות תמוטנה וחס די מאתך לא-ימושו וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה: 11 עניה סערה לא נחמה הנה אנכי מרבין בפורך אבניך ויסדתיך בספירים: 12 ושם תי כדכר שמשתיך ושעריך לאבני אקדה וכל-גבולך לאבני-חפץ: 13 וכל-בניך למונדי יהוה ורב שלום בניך: 14 בצדקה תכונני רחמי מעשך כילא תיראי וממחתי כי לא-תקרב אליך: 15 הן גור יגור אפס מאותי מי-גר אתך עליך יפול: 16 (הן) [הנה] אנכי בראתי חרש נפח באש פחם ומוציא כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל: 17 כל-כלי יוצר עליך לא יצלה וכל-לשון תקום-אתך למשפט תרשיעו זאת

נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם-יהוה: 55 הוי כל-צמא לכו למים ואשר אי-לכו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא-כסף ובלוא מחיר יין וחלב: 2 למה תשקלו-כסף בלוא-לחם ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו שמעו אלי ואכלו-טוב ותתענגו בדשן נפשכם: 3 הטו אזונכם ולכו אלי שמעו ותתי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים: 4 הן עד לאומים נתתיו נגיד ומצוה לאמים: 5 הן גוי לא-תדע תקרא וגוי לא-ידעוף אליך ורצו למען יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פאריך: 6 רדשו יהוה בהמצאו קראו בהיותו קרוב: 7 יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתיו וישב אל-יהוה וירחמנו ואל-אלהינו כי-ירבה לסלוח: 8 כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה: 9 כי-נבחו שמים מארץ כן גבחו דרכי מדרכיכם ומחשבותי מחשבותיכם: 10 כי כאשר ירד הנשם והשלג מן-השמים ושמה לא ישוב כי אם-הרונה את-הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם ולחם: 11 כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא-ישוב אלי ריקם כי אם-עשה את-אשר חפצתי והצליח אשר שלחתי: 12 כי-בשמה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניהם רנה וכל-עצי השדה ימחאו-כף: 13 תחת הנעצוץ יעלה ברזש (תחת) [ותחת] הסרפד יעלה הדס והיה ליהוה

לשם לאות עולם לא יכרת: 56 כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי-קרובה ישעתי לבוא וצדקתי להגלות: 2 אשרי אנוש יעשה-זאת ובן-אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל-דע: 3 ואל-יאמר בן-הנזר הגלות אלי-יהוה לאמר הבדל ויבדילני יהוה מעל עמו ואל-יאמר הסרים הן אני עין רבש: 4 כי-כזה אמר יהוה לס ריסים אשר ישמרו את-שבתותי ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתי: 5 ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם את-לוי אשר לא יכרת: 6 ובני הנזר הגלולים על-יהוה לשרתו ולא-הקה את-שם יהוה להיות לו לעבדים כל-שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי: 7 והביאותים אל-הר קדשי ושמהתים בבית תפילתי עולתי הם וזבחתם לרצון על-מזבחי כי ביתי בית-תפלה יקרא לכל-העמים: 8 נאם אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו: 9 כל חית שדי אחי לא-אכל כל-חיתו ביער: 10 (צפון) [צפון] עורים כלם לא ידעו כלם כלבים אלמים לא יוכלו לגבח היום שכבים אהבי לנום: 11 והכלבים עזי-נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו הבון כלם לדרכם פנו איש לבצרו מקצתו: 12 אחי

אקה-הינן ונסבאה שבר והיה כזה וזם מחר גדול יחר מאד: 57 הצדיק אבד ואין איש שם על-לב ואנשי-חסד נאספים באין מבין כי-מפני הרעה נאסף הצדיק: 2 יבוא שלום ינוחו על-משכבותם הלך נכחו: 3 ואתם קרבו-הנה בני עננה זרע מנאף ותזנה: 4 על-מי תתענגו על-מי תרחיבו פה תאריכו לשון הלא-אתם ילדי-פשע זרע שקר: 5 הנחמים באלים תחת פלעין רענן שחטי הילדים בנהלים תחת סעפי הסלעים: 6 בחלקי-נחל חלקך הם הם גורלך גם-ל הם שפכת נסך העליות מנחה העל אלה אנחם: 7 על הר-גבה ונשא שמת משכבך גם-שם עלית לזבח זבח: 8 ואחר הדלת והמזוזה שמת זכרונך כי מאתי גלית ותעלי הר חבת משכבך ותכרת-לך מהם אהבת משכבך יד חזית: 9 ותשרי למלך בשמן ותרבי רחתיך ותשלחי צריך עד-מרחק ותשפילי עד-שואל: 10 ברב דרכך יגעת לא אמרת נואש ידך מצאת עליכן לא חלית: 11 ואתמי דאגת ותיראי כי תכזבי ואותי לא זכרת לא-שמת על-לבך הלא אני מחשה ומעלם ואותי לא

חִירָאִי: 12 אֲנִי אֲנִיר צְדָקָתְךָ וְאֶת־מַעֲשֶׂיךָ וְלֹא יוֹעִילוּדִי: **13** בְּזַעֲקֶךָ יִצְלַח קְבוּצֶיךָ וְאֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְיִחְדָּבְלָהּ וְהַחֲסִיבָהּ כִּי יִנְחַל־אֶרֶץ וְיִירֶשׁ הָרֶקֶד־שָׁנִי: **14** וְאָמַר סִלּוּ־סִלּוּ פְּנֵי־דֶרֶךְ הָרִימוּ מִכְשׁוֹל מִדֶּרֶךְ עַמִּי: **ס 15** כִּי כֹה אָמַר רִם וְנָשָׂא שָׂכָן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ אֲשַׁכּוֹן וְאֶת־דָּכָא וְשַׁפְּל־רוּחַ לְהַחִיית׃ רוּחַ שְׁפָלִים וְלַהֲחִיית׃ לֵב נִדְכָּאִים: **16** כִּי לֹא לְעוֹלָם אֲרִיב וְלֹא לִנְצַח אֶקְצוֹף כִּי־רוּחַ מִלְּפָנֵי יַעֲטוֹף וְנִשְׁמָתוֹ אֲנִי עֲשִׂיתִי: **17** בַּעֲוֹן בְּצִעוֹ קִצַּפְתִּי וְאִבְהוֹ הַסֵּתֶר וְאֶקְצוֹף וְיִלֵּךְ שׁוֹכֵב בְּדֶרֶךְ לְבוֹ: **18** דִּרְכוֹ רְאִיתִי וְאֶרְפָּאֶהוּ וְאֶנְחָהוּ וְאֶשְׁלֵם נַחְמִים לוֹ וְלֹא־בָלִיּוֹ: **19** בּוֹרָא (נֹבֵב) נִיבֵב שְׁפָתַיִם שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְחֻזֹּק וּלְקֻרֹב אָמַר יְהוָה וּרְפָאִיתִיו: **20** וְהִרְשָׁעִים כִּי־ם נִגְרַשׁ כִּי הִשְׁקַט לֹא יִזְכֵּל וְיִגְרָשׁוּ מִיָּמָיו רַפְּשׁ וְטִיט׃ **21** אֵין שְׁלוֹם אָמַר אֱלֹהֵי לְרַשָּׁעִים: **ס 58** קְרָא בְּגִרּוֹן אֶל־תַּחֲשֹׁךְ כְּשׁוֹפֵר הָרִם קוֹלְךָ וְהִגֵּד לַעֲמִי פִשְׁעֵם וּלְבֵית יַעֲקֹב חַטָּאתָם: **2** וְאוֹתִי יוֹם יוֹם יִדְרָשׁוּן וְדַעַת דְּרָכֵי יִחְפְּצוּן כִּי־יִשְׁרָצֶקָה עֵשָׂה וּמִשְׁפַּט אֱלֹהֵי לֹא עֹזֵב יִשְׁאֲלוּנִי מִשְׁפַּט־צָדֵק קֶרֶבֶת אֱלֹהִים יִחְפְּצוּן: **3** לְמָה צָמְנוּ וְלֹא רָאִית׃ עֵינֵינוּ נִפְשָׁנוּ וְלֹא תִדַּע הֵן בְּיוֹם צָמְכֶם תִּמְצְאוּ־חַפֵּץ וְכָל־עֲצִיבֵיכֶם תִּנְגָּשׁוּ: **4** הֵן לְרִיב וּמִצָּה תִּצְוֶנוּ וְלַהֲכֹת בְּאֶנְרָף רָשָׁע לֹא־תִצְוֶנוּ כִּי־ם לְהַשְׁמִיעַ בְּמִרוֹם קוֹלְכֶם: **5** הִכָּזֶה יְהוָה צוּם אֲבַחֲרֶהוּ יוֹם עֲנוּת אָדָם נִפְשׁוֹ הִלְכָּה כְּאִנָּה רָאִישׁ וְשָׁךְ וְאֶפְרַיִם יִצִּיעַ הַלְזָה תִּקְרָא־צוּם וְיוֹם רָצוֹן לִיהוָה: **6** הֲלוֹא זֶה צוּם אֲבַחֲרֶהוּ פֶתַח חֲרָצוֹת רָשָׁע הִתֵּר אֲנִהוּת מוֹטָה וְשִׁלַּח רְצוּצִים חֲפָשִׁים וְכָל־מוֹטָה תִּנְתַּקִּי: **7** הֲלוֹא פֶרֶס לָרַעֲב לְחֻמֶּךָ וְעֵנִיִּים מִרּוּדִים תְּבִיא בֵית כִּי־תִרְאֶה עֶרֶם וְכִסְתִּיו וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלֵּם: **8** אֲוִי יִבְקַע כְּשֹׁחַר אוֹרֶךְ וְאֶרְכָּתְךָ מִהֲרָה תִּצְמַח וְהִלֵּךְ לְפָנָיִךְ צָדֵק כְּבוֹד יְהוָה יִסְפָּד: **9** אֲוִי תִקְרָא וְיִהְיֶה יַעֲנֶה תִּשְׁנֶה וְיֹאמַר הֲנִי אֶסְתַּרִּי מִתּוֹכְךָ מוֹטָה שְׁלֵל אֶצְבֶּה וְדִבַּר־אֲנִי: **10** וְחִפְּךָ לָרַעֲב נִפְשֶׁךָ וּנְפֶשׁ נַעֲנֶה תִּשְׁבִּיעַ וְזֶרַח בַּחֲשֹׁךְ אוֹרֶךְ וּבְאֶפְלָחַת כְּצִהְרִים: **11** וְנִחַךְ יְהוָה תִּמְיֹד וְהַשְׁבִּיעַ בְּצִחְצֻחוֹת נִפְשֶׁךָ וְעֲצֻמְתֶּךָ וְיִחְלִין וְהִיִּית׃ כֵּן רוּחַ וְכִמְוָצָא מִים אֲשֶׁר לֹא־יִכְזֹבוּ מִיָּמָיו: **12** וּבְכֹן מִמֶּךָ חֲרִיבוֹת עוֹלָם מוֹסְדֵי דוֹר־דּוֹר תִּקְוָם וְקִרָא לָךְ נִגְדֵר פְּרִץ מִשְׁכָּב נִחְיָבוֹת לִשְׁכַּת: **13** אֶסְתָּשִׁיב מִשְׁכַּת רִגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶיךָ בְּיוֹם קִדְשִׁי וְקִרְאָת לִשְׁכַּת עָנִי לְקָדוֹשׁ יְהוָה מִכְבֹּד וְכִבְדּוֹ מַעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמְּצוֹא חֲפָצֶךָ וְדִבַּר דְּבָר: **14** אֲוִי תִתְעַנֵּנִי עַל־יְהוָה וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל־(בְּמוֹתִי) [בְּמַחֲזִי] אֶרֶץ וְהֶאֱכִלְתִּיךָ נִחַלֵּת יַעֲקֹב אֲכִיד כִּי פִי יְהוָה דִּבֵּר: **ס 59** הֵן לֹא־קָצַרְהָ יִדְיָהוּהָ מִהוֹשִׁיעַ וְלֹא־כָבְדָּהּ אֲזוּנוֹ מִשְׁמוּעַ: **2** כִּי אֶסְתַּנְּחִיכֶם הִיוּ מִבְדִּלִים בֵּינְכֶם לְבֵין אֱלֹהִיכֶם וְחַטָּאוֹתֵיכֶם הִסְתִּירוּ פָנִים מִכֶּם מִשְׁמוּעַ: **3** כִּי כְּפִיכֶם נִגְאָלוּ בְּדָם וְאֶצְבְּעוֹתֵיכֶם בַּעֲוֹן שְׁפָתוֹתֵיכֶם דִּבְרוּ־שָׁקֶר לְשׁוֹנֵכֶם עוֹלָה תִּהְיֶה: **4** אֵין־קִרָא בְּצָדֵק וְאֵין נִשְׁפָּט בְּאִמּוּנָה בְּטוֹחַ עַל־תִּהוֹ וְדִבַּר־שׂוֹא הִרוּ עָמַל וְהוֹלִיד אֲוִי: **5** בִּיצֵי צַפְעוֹנִי בָקְעוּ וְקוֹרִי עֲכַבִּישׁ יֹאֲרֵנוּ הֵא כָל מִבְצִיחֵם יָמוּת וְהוֹזִירָה תִּבְקַע אַפְעָה: **6** קוֹרִיִּים לֹא־יְהִיו לְבָנִד וְלֹא יִחַסְסוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם מַעֲשֵׂיהֶם מַעֲשִׂי־אֲוִן וּפְעַל חֲמָס בְּכַפֵּיהֶם: **7** רִגְלֵיהֶם לָרַע יִרְצוּ וְיִמְהָרוּ לִשְׁפָךְ דָּם נָקִי מִחֲשָׁבוֹתֵיהֶם מִחֲשָׁבוֹת אֲוִן שֹׁד וְשֹׁבֵר בְּמַסְלוֹתָם: **8** דֶּרֶךְ שְׁלוֹם לֹא יִדְעוּ וְאֵין מִשְׁפָּט בְּמַעֲגֻלוֹתָם נִחְיָבוֹתֵיהֶם עָקְשׁוּ לָהֶם כָּל דֶּרֶךְ בָּהּ לֹא יָדַע שְׁלוֹם: **9** עַל־כֵּן רָחַק מִשְׁפָּט מִמֶּנּוּ וְלֹא תִשְׁיָנוּ צָדֵקָה נִקְוָה לְאוֹר וְהִנֵּה־חֲשֹׁךְ לִנְגָהוֹת בְּאֶפְלוֹת נִהְלָךְ: **10** נִגְשָׁה כְּעוֹרִים קִיר וְכֹאֵין עֵינִים נִגְשָׁה כְּשִׁלְנוּ בְּצִהְרִים כְּשֹׁף בְּאֶשְׁמָנִים כְּמַתִּים: **11** נִהְיָה כְּדָבִים כְּלָנוּ וְכִיּוֹנִים הִנֵּה נִהְיָה נִקְוָה לְמוֹשָׁפֵט וְאֵין לִישׁוּעָה רָחֶקָה מִמֶּנּוּ: **12** כִּי־רָבוּ פִשְׁעֵינוּ נִגְדָךְ וְחַטָּאוֹתֵינוּ עָנְתָה בָנוּ כִּי־פִשְׁעֵינוּ אֲחָנוּ וְעֵוִנוֹתֵינוּ יִדְעוּנָם: **13** פִּשְׁעַ וְכַחַשׁ בִּיהוָה וְנִסְגוּ מֵאַחַר אֱלֹהֵינוּ דִּבְר־עֲשָׁק וְסָרָה הִרוּ וְהָנוּ מִלֵּב דִּבְר־שָׁקֶר: **14** וְהִסֵּב אַחֲזֹר מִשְׁפָּט וּצְדָקָה מִרְחוֹק תַּעֲמֹד כִּי־קִשְׁלָה בְּרָחוֹב אִמָּת וּנִכְחָה לֹא־תוֹכֵל לְבוֹא: **15** וְתִּהִי הָאִמָּת נַעֲדֶרֶת וְסֵר מֵרַע מִשְׁתוֹלֵל וְיִרָא יְהוָה וְיִרַע בְּעֵינָיו כִּי־אֵין מִשְׁפָּט: **16** וְיִרָא כִּי־אֵין אִישׁ וְיִשְׁתוֹמֵם כִּי אֵין מוֹפְגֵי וְתוֹשַׁע לוֹ זִרְעוֹ וּצְדָקָתוֹ הִיא סִמְכָתָהּ: **17** וְיִלְבֹּשׁ צְדָקָה כְּשִׁרְיוֹן וְכֹבֵעַ יְשׁוּעָה בְּרָאשׁוֹ וְיִלְבֹּשׁ בְּגָדֵי נָקִם תִּלְבָּשֶׁת וְיַעֲטֵם כְּמַעֲלִיל קִנְאָה: **18** כֵּל עֲלֵ גְמֻלוֹת וְכָל־יִשְׁלֵם חֶמֶד לְצִרְיוֹ גְּמוּלָ לְאִיבֵיו לְאִיִּים גְּמוּלָ יִשְׁלֵם: **19** וְיִירָאוּ מִמַּעֲרָב אֲתִשֶּׁם יְהוָה וּמִמּוֹרֶחַ שֶׁשֶׁם אֲתִיכְבוֹדוֹ כִּי־יִבְזֹא כְהֹרֶץ רוּחַ יְהוָה נִסְסָה בּוֹ: **20** וְכֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשֶׁבִי פֶשַׁע בִּיעֲקֹב נָאִם יְהוָה: **21** וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אֲתֵם אָמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדִבְרִי אֲשֶׁר־שָׁמַעִי בְּפִיךָ לֹא־יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּרְעַף וּמִפִּי זֶרַע וּרְעַף אָמַר יְהוָה מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם: **ס 60** קוֹמִי אוֹרִי כִּי כָא אוֹרֶךְ וּכְבוֹד יְהוָה עָלֶיךָ וְרָחַ: **2** כִּי־הִנֵּה הַחֲשֶׁךְ יִכְסֶה־אֶרֶץ וְעֶרְפָּל לְאֻמִּים וְעָלֶיךָ יִזְרַח יְהוָה וּכְבוֹדוֹ עָלֶיךָ יִרְאֶה: **3** וְהִלְכוּ גוֹיִם

לאֲדוֹרָךְ וּמַלְכִּים לְנֹהֵם זֶרְחָדָּה: 4 שְׁאִי־ס בִּיב עֵינֶיךָ וְרֹאֵי כְּלָם נִקְבְּצוּ בְּאוֹרְךָ בְּנִיךָ מִרְחוֹק יָבֹאוּ וּבְנִתֶיךָ עַל־צֶדֶק תִּאֲמָנָה: 5 אִי תִרְאִי וְנִתְּרָת וּפְתוּר וְרֹחַב לִבְךָ כִּי־יִתְפָּחַ עָלֶיךָ הַמֶּזֶן לֹם חֵיל גּוֹיִם יָבֹאוּ לָךְ: 6 שְׁפַעַת גְּמִלִים תִּכְסֹּף בְּכָרִי מִדָּוִן וְשִׁפְהָ כְּלָם מִשְׁבָּא יָבֹאוּ זֶהָב וּלְבֹנֶה יִשְׁאוּ וְתִהְיֶה יְהוָה יִבְשְׁרוּ: 7 כִּלְצֹאן קָדָר יִקְבְּצוּ לָךְ אֵילֵי נִבְזוּת יִשְׁתַּחֲוֶינָךְ יַעֲלוּ עַל־רִצּוֹן מִזִּבְחֵי וּבֵית תַּפְאֲרָתִי אֶפְאֵר: 8 מִי־אַלֶּה קַעֵב תַּעֲרֹפְיָהּ וּכְיוֹנִים אֶל־אַרְבַּחְתִּיהֶם: 9 כִּי־לִלִי אֵיִים יִקְוּ וְאֵינִי תִרְשִׁישׁ בְּרֹאשָׁנָה לְהִבְיֵא בְּנִיךָ מִרְחוֹק כִּסְפָם וְזֹהָבָם אִתָּם לִשְׂם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְקֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי פֶאֶרְךָ: 10 וּבְנֵי בְנֵי־נֹכַר חֲמִיתֶיךָ וּמַלְכֵיהֶם יִשְׁתַּחֲוֶינָךְ כִּי בִקְצֵפִי הַכִּיתֶיךָ וּבִרְצוֹנִי רַחֲמֶיךָ: 11 וּפְתַחוּ שַׁעֲרֶיךָ תָּמִיד יוֹמָם וּלְיָלָל לֹא יִסְגְּרוּ לָהּ בִּיא אֱלֹיךָ חֵיל גּוֹיִם וּמַלְכֵיהֶם נִהְיוּ: 12 כִּי־הִגִּי וְהִמְלַכְתָּ אֲשֶׁר לֹא־יִעֲבֹדוּךָ יֹאבְדוּ וְהַגּוֹיִם חָרַב יִחַרְבוּ: 13 כְּבוֹד הַלְכֵנוּךְ אֱלֹיךָ יָבֹאוּ בְרוֹשׁ תִּדְהָר וּתִאֲשֹׁר וְיַחֲדוּ לִפְאֵר מָקוֹם מִקְדָּשִׁי וּמִקוֹם רִגְלִי אֶכְבֹּד: 14 וְהִלְכֵנוּ אֱלֹיךָ שְׂחוֹחַ בְּנֵי מַעֲרִיךְ וְהִשְׁתַּחֲוִי עַל־כְּפֹתֶיךָ בְּנִיךָ כִּלְמִנְאֲצִיךָ וּקְרָאוּ לָךְ עִיר יְהוָה צִיּוֹן קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל: 15 תַּחַת הִי חֵף עֲזוֹבָה וְשִׁנוּאָה וְאֵין עֹבֵר וּשְׂמִיתֶיךָ לְנֶאֱוֶן עוֹלָם מִשּׁוֹשׁ דּוֹר וָדוֹר: 16 וְנִקְחָת חֶלֶב גּוֹיִם וְשֹׁד מַלְכִּים יִתְּנִקִי וְיִדְעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעֶךָ וְנֹאֲלָךְ אֲבִיר יַעֲקֹב: 17 תַּחַת הַנְּחֹשֶׁת אֲבִיר זֶהָב וְתַחַת הַבְּרֹזֶל אֲבִיר כֶּסֶף וְ תַּחַת הַעֲצִים נְחֹשֶׁת וְתַחַת הָאֲבִנִים בְּרֹזֶל וְשִׁמְתִי כִּקְדָּתְךָ שְׁלוֹם וְנִשְׁתִּיךְ צִדְקָה: 18 לֹא־יִשְׁמַע עוֹד חֲמָס בְּאַרְצְךָ שֹׁד וְשָׂרָב בְּגִבּוֹלֶיךָ וּקְרָאתָ יְשׁוּעָה חֲוִמֶיךָ וּשְׁעֶיךָ תִּהְיֶה: 19 לֹא־יִהְיֶה־לָּךְ עוֹד הַשֶּׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם וּלְלֵנָה הַיָּרֵחַ לֹא־יֵאֵיר לָךְ וְהָיָה־לָּךְ יְהוָה לְאוֹר עוֹלָם וְאֱלֹהֶיךָ לְתַפְאֲרָתְךָ: 20 לֹא־יָבֹאוּ עוֹד שְׂמִשְׁךָ וְיִרְחָךְ לֹא יֵאֲסֹף כִּי יְהוָה יְהִי־לָּךְ לְאוֹר עוֹלָם וְשְׁלָמוֹ יִמִּי אֲבֹלָךְ: 21 וְעַמֶּךָ כְּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ נֹצֵר (מִטְעוֹ) [מִטְעֵן] מַעֲשֵׂה יְדֵי לְתַפְאֵר: 22 הַקֵּטָן יִהְיֶה לְאֵלֶיךָ וְהַעֲזִיר לְגוֹי עֲצוֹם אֲנִי יְהוָה בַּעֲתָה אֲחִישְׁנָה: ס 61 רוּחַ אֲדֹנִי יְהוָה עָלִי יָנֹן מִשָּׁח יְהוָה אֲחִי לְבָשֶׁר עֲנִיִּים שְׁלַחְנִי לְחַבֵּשׁ לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב לְקַרֵּא לְשִׁבּוּיִם דִּירוֹר וּלְאִסְרוֹרִים פִּקְח־קוֹחַ: 2 לְקַרֵּא שְׁנֵת־רִצּוֹן לִיהוָה וְיוֹם נָקָם לְאֱלֹהֵינוּ לְנֹחַם כָּל־אֲבֹלִים: 3 לְשׁוֹם לְאֲבֹלֵי צִיּוֹן לְתַת לָהֶם פֶּאֶר תַּחַת אֶפֶר שָׁמֶן שִׁשׁוֹן תַּחַת אֲבֹל מַעֲשֵׂה תִהְיֶה תַּחַת רוּחַ כְּהֵה וּקְרָא לָהֶם אֵילִי הַצֹּדֵק מִטְעַ יְהוָה לְתַפְאֵר: 4 וּבְנֵי חֲרִבּוֹת עוֹלָם שְׂמִמּוֹת רֹאשֵׁינִים יִקְוִמּוּ וְיַחֲדָשׁוּ עָרֵי חֲרִב שְׂמִמּוֹת דּוֹר וָדוֹר: 5 וְעַמְדוֹ זָרִים וְרַעַם צֹאנֶכָם וּבְנֵי נֹכַר אֲכָרִים וְכִרְמִיכָם: 6 וְאַתָּם כְּהֵנִי יְהוָה תִּקְרָאוּ מִשְׁרָתִי אֱלֹהֵינוּ יֹאמֵר לָכֶם חֵיל גּוֹיִם תִּאֲכָלוּ וּבִכְבוֹדָם תִּתִּימוּ: 7 תַּחַת בְּשֶׁתְּכֶם מִשְׁנֵה וּכְלָמָה יִרְנֶוּ חֲלָקָם לָכֵן בְּאַרְצָם מִשְׁנֵה יִירָשׁוּ שְׂמַחַת עוֹלָם תִּהְיֶה לָהֶם: 8 כִּי אֲנִי יְהוָה אֹהֵב מִשְׁפָּט שֹׁא נֹל בַּעוֹלָה וְנַחֲתִי פַעֲלָתָם בְּאֵמֶת וּבְרִית עוֹלָם אֲכֹרֹת לָהֶם: 9 וְנוֹ דַע בְּגוֹיִם זֶרַעִם וְצֹאצְאֵיהֶם בְּתוֹךְ הָעַמִּים כִּלְרִיאָתָם יִכְרוּם כִּי הֵם זֶרַע בְּרַךְ יְהוָה: ס 10 שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בִּיהוָה תִּגַּל נַפְשִׁי בְּאֵלֵהִי כִי הִלְבִּישְׁנִי בְּגָדֵי־יִשׁוּעַ מַעֲלֵ צִדְקָה יַעֲמִנִי כַּחַתִּי יִכְהֵן פֶּאֶר וּכְכֹלָה תַּעֲדָה כְּלִיתִי: 11 כִּי כֶּאֱרֶץ חֲוִצִּיא צִמְחָה וּכְנֹהֶה זֶרְעֶיהָ תִּצְמַח כֵּן אֲדֹנִי יְהוָה יִצְמַח צִדְקָה וְתִהְיֶה נֹגֵד כָּל־הַגּוֹיִם: 62 לִ מֶעַן צִיּוֹן לֹא אֲחֻשָּׁה וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם לֹא אֲשַׁקוּט עַד־יֵצֵא כְּנֹהֶה צִדְקָה וְיִשׁוּעָתָה כְּלִפִּיר יִבְעֶר: 2 וְרֹאֵי גּוֹיִם צִדְקָךְ וְכָל־מַלְכִּים כְּבוֹדְךָ וּקְרָא לָךְ שֵׁם חֲדָשׁ אֲשֶׁר פִּי יְהוָה יִקְבְּנוּ: 3 וְהָיִית עֲשֵׂרֶת תַּפְאֲרַת בִּיר־יְהוָה (וְצִנּוֹף) [וְצִנּוֹן] מְלוֹכָה כִּכְף־אֱלֹהֶיךָ: 4 לֹא־יֹאמֵר לָךְ עוֹד עֲזוֹבָה וְלֹא־אֲרַצְךָ לֹא־יֹאמֵר עוֹד שְׂמָמָה כִּי לָךְ יִקְרָא חֲפְצֵי־כְהֵה וְלֹא־צֶדֶק בַּעוֹלָה כִּי־חָפֵץ יְהוָה בָּךְ וְאַרְצְךָ תִּבְעַל: 5 כִּי־רִיבֶעַל בְּחוֹר בְּתוֹלָה יִבְעֻלֶךָ בְּנִיךָ וּמִשּׁוֹשׁ חָתָן עַל־כְּלָה יִשִּׁישׁ עָלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ: 6 עַל־חֲוִמֶיךָ יְרוּשָׁלַם הַפְּקָרִיתִי שְׂמִרִים כָּל־הַיּוֹם וְכָל־הַלַּיִל תָּמִיד לֹא יִחַשּׁוּ הַמִּזְכָּרִים אֲתִי־יְהוָה אֶל־דָּמִי לָכֶם: 7 וְאֶל־תַּתְּנִי דָמִי לֹעַ עַד־יִכּוֹנֶן וְעַד־יִשְׁוִים אֲתִי־יְרוּשָׁלַם תִּהְיֶה בְּאַרְצִי: 8 נִשְׁבַּע יְהוָה בִּימִינוֹ וּבִזְרוֹעַ עֲזוֹ אֲסִיתֶךָ אֲתִי־נֹגֵד עוֹד מֵאֲכָל לֹא־יִכְרֹךְ וְאֲסִישְׁתוּ בְּנֵי־נֹכַר תִּירָשׁוּךָ אֲשֶׁר יִנְעַת בּוֹ: 9 כִּי מֵאֲסִפּוֹ יֵאֲכָלְהוּ וְהִלְלוּ אֲתִי־יְהוָה וּמִקְבְּצוֹ יִשְׁתַּחֲוּ בְּחִצְרוֹת קָדְשִׁי: ס 10 עֲבְרוּ עֲבְרוּ בְּשַׁעֲרִים פִּנּוּ הַדָּר הָעָם סֹלוּ סֹלוּ הַמִּסְלָה סִקְלוּ מֵאֲכָן הִרִימוּ נֶס עַל־הָעַמִּים: 11 הִנֵּה יְהוָה הַשְׂמִיעַ אֶל־קֶצֶה הָאָרֶץ אֲמָרוּ לְבַת־צִיּוֹן הִנֵּה יִשְׁעָךְ בָּא הִנֵּה שְׁכָרְךָ אֲחֹ וּפַעֲלָתוֹ לִפְנֵינוּ: 12 וּקְרָאוּ לָהֶם עַם־הַקֹּדֶשׁ נְאוּלִי יְהוָה וְלָךְ יִקְרָא דְרוּשָׁה עִיר לֹא יַעֲזֹבָה: ס

63 מִי־זֶהָ בָּא מֵאִדּוֹם תִּמְוִן בְּגָדִים מִבְּצֵרָה זֶה הַדּוֹר בְּלוּשׁוֹ צִנָּה בְּרַב כַּחַת פָּחוּ אֲנִי מִדְּבַר בְּצִדְקָה רַב לְהוֹשִׁיעַ: 2 מִדְּוַע אֲדָם לְלַבּוֹשׁךָ וּבְגִדֶיךָ כְּדָרְךָ בְּנֵת: 3 פוֹרְחָה דְרַכְתִּי לְבִדִּי וּמַעֲמִים אֵין־אִישׁ אֲחִי וְאֲדָרְכָם בָּאִפִּי וְאַרְמָסָם בְּחִמְתִּי וְיוֹ נִצָּחָם עַל־בְּגָדִי וְכָל־מַלְבוּשִׁי

אנאלתי: 4 כי יום נקם בלבי ושנת נאולי באה: 5 ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרעי וחמתי היא סמכתי: 6 ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמתי ואוריד לארץ נצחם: 7 חסדי יהוה אציר תהלת יהוה כלל כל אשר-נמלנו יהוה ורב-טוב לבית ישראל אשר-נמלם ברחמי וכרב חסדיו: 8 ויאמר אך-עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע: 9 בכל-צרתם (לא) לן זר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא נאלם וינצלם וינשואם כלימי עולם: 10 והמה מרו ועצבו את-רוח קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחם-בם: 11 ויזכר ומיר-עולם משה עמו איהו המעלם מים את רעי צאנו איה השם בקרבם את-רוח קדשו: 12 מוליד לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם: 13 מוליכם בתהמות כסוס במדבר לא יפשל: 14 כבהמה בבקעה חדר רוח יהוה תניחו. כן נהגת עמך לעשות לך שם תפארת: 15 הבט משמים וראה מובל קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורתך המון מעוד ורחמיך אלי התאפקו: 16 כִּי־אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירו אתה יהוה אבינו מעולם שמך: 17 למה חת עני יהוה מדרךיו תקשיח לבנו מיראתך שוב למען עבדך שבטי נחלתך: 18 למצער ירשו עם-קדשך צרינו בוססו מקדשך: 19 היינו מעולם לא-משלת בם לא-נקרא שמך עליהם לא-קרעת שמים ירדת מפניך הרים

נזלו: 64 כפרת אש המסים מים חבעה-אש להודיע שמך לצורך מפניך גוים ורגזו: 2 בעשותך נזראות לא נקנה ירדת מפניך הרים נזלו: 3 ומעולם לא-שמעו לא האזינו עין לא-ראתה אלהים זולתך יעשה למחפה-לו: 4 פנעת את-דש ועשה צדק בדרךך וזכרך הן-אתה קצפת ונחטא בהם עולם ונשע: 5 וגה כטמא כלנו וכבנר עדים כל-צדקתנו וגבל כעלה כלנו ועוננו כרוח ישאנו: 6 ואין-קורא בשמך מתעורר להחזיק בך כִּי־הסתרת פניך ממנו ותענוג ביד-עוננו: 7 ועתה יהוה אבינו אתה אנתנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך כלנו: 8 אל-תקצר יהוה עד-מאד ואל-לעד תזכר עון הן הבטנא עמך כלנו: 9 ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלם שממה: 10 בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוד אבותינו היה לשרפת אש וכל-מחמדנו היה להרבה:

11 העל-אלה תתאפק יהוה תחשה ותענוג עד-מאד: 65 נדרשתי ללוא שאלו נמצאתי ללא בקשני אמרתי הנני הנני אל-גוי לא-קרא בשמי: 2 פרשתי ידי כלהיום אל-עם סורר ההלכים בדרך לא-טוב אחר מחשבתיהם: 3 העם המכעיס אותי על-פני תמיד וזבים בננות ומקטרים על-הלבנים: 4 הישבים בקברים ובנצורים ולינו ואכלים בשר החזיר (ופרק) נומרק פגלים כליהם: 5 האמרים קרב אליך אל-תגשבי כי קדשתך אלה עשן באפי אש יקרת כלהיום: 6 הנה כחובה לפני לא אחשה כי אס-שלמתי ושלמתי על-חיקם: 7 עונתיכם ועונת אבותיכם יחדו אמר יהוה אשר קטרו על-ההרים ועל-הנבעות חרפוני ומדתי פעלתם ראשנה (על) נאל-חיקם: 8 כה אמר יהוה כאשר ימ צא התירוש באשכול ואמר אל-תשחיתו כי ברכה בו כן אעשה למען עבדי לבלתי השחית הכל: 9 והוצא חי מיעקב זרע ומיהודה יורש הרי וירשיה בחירי ועבדי ישכנר-שמה: 10 והיה השרון לנה-צאן ועמק עכור לרביץ בקר לעמי אשר דרשוני: 11 ואתם עזבי יהוה השכחים את-הר קדשי הער כים לגד שלחן והממלאים למני ממסך: 12 ומניתי אתכם לחרב וכלכם לט בח תכרעו יען קראתי ולא עניתם דברתי ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר לא-הפצתי בחרתם: פ 13 לכן כה-אמרו אדני יהוה הנה עבדו יאכלו ואתם תרעבו הנה עבדי ישתו ואתם תצמאו הנה עבדי ישמחו ואתם תבשו: 14 הנה עבדי ירנו משוב לב וא תם תצעקו מכאב לב ומשכר רוח תלילו: 15 והנחתם שם כם לשבועה לבחירי והמיתך אדני יהוה ולעבדיו יקרא שם אחר: 16 אשר המתברך בארץ יתברך באלהי אמן והנשבע בארץ ישבע באלתי אמן כי נשכחו הצרות הראשנות וכי נסתרו מעיני: 17 כִּי־הנני בורא שמים חדשים וארץ חדשה ולא תזכרנה הראשנות ולא תעלינה על-לב: 18 כִּי־אם שישו וגילו עדי-עד אשר אני בורא כי הנני בורא את-ירושלם גילה ועמה משוש: 19 וגלתי בירושלם וששתי בעמי ולא-ישמע בה עוד קול בכי וקול זעקה: 20 לא-יהיה מושם עוד עול ימים וזמן אשר לא-ימלא את-ימינו כי הנער בן-מאה שנה ימות ותחוטא בן-מאה שנה יקלל: 21 וגבו בתים וישבו ונטעו כרמים ואכלו פריהם: 22 לא יבנו ואחר ישב לא ישעו ואחר יאכל כי-כימי העץ ימי עמי ומעשה ידיהם יכלו בחירי: 23 לא ייגעו לדיוק ולא ילדו לבהלה כי זרע ברוכי יהוה

הָמָּה וּצְאֲצֵאֵיהֶם אִתָּם: 24 וְהָיָה טָרְסִיקְרָאוֹ וְאֲנִי אֶעֱנֶה עֹדֶה תָּם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמְעֶה: 25 זָאב וְשׁ לֹה יִרְעוּ כֹאֲחֶד וְאַרְיֵה בִּבְקֶר יֹאכֹל-חֶבֶן וְנָחֵשׁ עֹפֵר לַחֲמוֹ לֹא-יִרְעוּ וְלֹא-יִשְׁחִיתוּ בְּכָל-הָהָר קָדְשִׁי אֲמַר יְהוָה: ס 66 כֹּה אָמַר יְהוָה הַשָּׁמַיִם כִּסֵּאִי וְהָאָרֶץ הַדָּם רִגְלִי אֵיזֶה בֵּית אֲשֶׁר תִּבְנוּלִי וְאֵיזֶה מְקוֹם מִנוּחִי: 2 וְאֶת-כָּל-אֱלֹהֵי יָדִי עֲשֵׂתָה וַיְהִי כָל-אֱלֹהֵי נְאֻמֵּיהֶנּוּ וְלֹא-יִזְוֶה אֲבוֹשׁ אֶלְעִנִי וְנִכְהִירוֹת וְחֹרֵד עַל-דִּבְרֵי: 3 שׁוֹחַת הַשּׁוֹר מִפֶּה-אִישׁ זֹוֹבֵחַ הַשֶּׁה עֹרֶף כָּלֵב מִעַל מִנְחָה דִּם-חַיִּיר מִזִּכִּיר לִבְנֵה מִכְרָךְ אֹון גִּם-הֶמָּה בִּחְרוּ בְּדַרְכֵיהֶם וּבִשְׁקֻצֵיהֶם נִפְשָׁם חֲפָצָה: 4 גִּם-אֲנִי אֲבַחֵר בַּתְּעַלְלֵיהֶם וּמִגִּוְרָתָם אֲבִיא לָהֶם יַעַן קִרְאתִי וְאֵין עֹנֶה דְּבַרְתִּי וְלֹא שָׁמְעוּ וַיַּעֲשׂוּ הָרַע בְּעֵינִי וּבִאֲשֶׁר לֹא-חֲפָצָתִי בִּחְרוּ: ס 5 שָׁמְעוּ דְּבַר-יְהוָה הַחֲרָדִים אֶל-דִּבְרֹוֹ אָמְרוּ אֲחִיכֶם שְׁנֵאִיכֶם מִנְדִּיכֶם לִמְעַן שְׁמִי יִכְבֹּד יְהוָה וְנִרְאָה בְּשִׁמְחָתְכֶם וְהֵם וַיִּשְׂאוּ: 6 קוֹל שְׁאוֹן מַעִיר קוֹל מִחִיכָל קוֹל יְהוָה מִשְׁלֵם נִמּוֹל לֹא-יִבְיוּ: 7 בְּטָרֵם תַּחֲלִיל יִלְדָה בְּטָרֵם יָבוֹא חֶבֶל לֹה וְהַמְלִיטָה זָכָר: 8 מִי־שָׁמַע כְּזֹאת מִי רָאָה כָּאֵלֶּה הֵיחָל אָרֶץ בְּיוֹם אַחֵר אֲסִיּוֹלֵד גּוֹי פֶּעַם אַחַת כִּי-תִלְדָה גִּם-יִלְדָה צִיּוֹן אֶת-בְּנֵיהֶּ: 9 הֲאֵנִי אֲשִׁבִּיר וְלֹא אוֹלִיד יֹאמַר יְהוָה אֲסִיּוֹנִי הַמּוֹלִיד וְעַצְרָתִי אֲמַר אֶל-הָיָד: ס 10 שָׁמַח אֶת-יְרוּשָׁלַם וְנִגְלוּ כֹה כָל-אֲהֻבָיָה שִׁישׁוֹ אֲתָוָה מִשׁוֹשׁ כָּל-הַמַּתְאֲבָלִים עֲלֵיהֶּ: 11 לִמְעַן תִּינָקוּ וּשְׁבַעְתֶּם מִשֹּׁד תַּנְחִמֶיהָ לִמְעַן תִּמְצֹו וְהַתְעַנְנֶתֶם מִזִּו כְּבוֹדָהּ: ס 12 כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה הֲנִנִי נֹטָה אֵלֶיהָ כְּנֶהֱרָ שְׁלוֹם וְכִנְחָל שׁוֹטֵף כְּבוֹד גּוֹיִם וַיִּנְקֶתֶם עַל-צֹד תִּנְשְׂאוּ וְעַל-בִּרְכִּים תִּשְׁעֲשַׁעוּ: 13 כֹּאִישׁ אֲשֶׁר אָמַר תִּנְחַמְנוּ כֵּן אֲנִכִּי אֲנַחֲמָכֶם וּבִירוּשָׁלַם תִּנְחַמוּ: 14 וְרֵאִיתֶם וְשֵׁשׁ לְבַבְכֶם וְעֲצֻמוֹתֵיכֶם כְּדָשָׁא תִּפְרַחְנָה וְנִדְעָה יַד-יְהוָה אֶת-עֲבָרֵי וְזַעַם אֶת-אִיבֵיוֹ: 15 כִּי-הִנֵּה יְהוָה בָּאֵשׁ יָבוֹא וְכִסּוּפָה מִרְכַּבְתִּיו לְהַשִּׁיב בַּחֲמָה אָפוֹ וְנִעְרָתוֹ בְּלֶהֱבִי-אֵשׁ: 16 כִּי בָאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט וּבַחֲרָבוֹ אֶת-כָּל-בָּשָׂר וּרְבוּ חֲלָלֵי יְהוָה: 17 הַמַּתְקַדְּשִׁים וְהַמְטַהֲרִים אֶל-הַנְּנוֹת אַחֵר (אֲחֵד) [אֲחַת] בַּתּוֹךְ אֲכָלִי בָשָׂר תַּחֲזִיר וְהַשְׁקִין וְהַעֲבֹר יַחְדוֹ יִסְפוּ נְאֻם-יְהוָה: 18 וְאֲנִכִּי מַעֲשֵׂיהֶם וּמַחֲשַׁבְתֵּיהֶם בָּאֵה לְקַבֵּץ אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם וְהַלְשִׁנוֹת וּבָאוּ וְרָאוּ אֶת-כְּבוֹדִי: 19 וְשָׁמַתִּי בָהֶם אוֹת וּשְׁלַחְתִּי מֵהֶם פְּלִיטִים אֶל-הַגּוֹיִם תִּרְשִׁישׁ פּוֹל וְלוֹד מִשְׁכִּי קִשֵּׁת תִּבֵּל וְיוֹן הָאִיִּים הִרְחִיק אֲשֶׁר לֹא-שָׁמְעוּ אֶת-שְׁמִיעִי וְלֹא-רָאוּ אֶת-כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ אֶת-כְּבוֹדִי בְּגוֹיִם: 20 וְהִבִּיאוּ אֶת-כָּל-אֲחֵיכֶם מִכָּל-הַגּוֹיִם וּמִנְחָה לִי-הִנֵּה בְּסוֹ סִים וּבִרְכָב וּבַצִּבִּים וּבַפָּרָדִים וּבַכִּרְכָּלוֹת עַל הָהָר קָדְשִׁי יְרוּשָׁלַם אֲמַר יְהוָה כֹּאֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַמִּנְחָה בְּכָל-שָׁהוֹר בֵּית יְהוָה: 21 וְגִם-מֵהֶם אֶקַּח לְכֹהֲנִים לְלוֹיִם אֲמַר יְהוָה: 22 כִּי כֹאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמּוֹדִים לִפְנֵי נְאֻם-יְהוָה כֵּן יַעֲמֹד זִרְעָכֶם וְשִׁמְכֶם: 23 וְהָיָה מִדִּי-חֲדָשׁ בַּחֲדָשׁ וּמִדִּי-שֶׁבַע בְּשֶׁבַע יָבוֹא כָל-בָּשָׂר לְהַשְׁתַּחֲוֹת לִפְנֵי אֲמַר יְהוָה: 24 וַיֵּצְאוּ וְרָאוּ בַּפִּגְרִי הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים בִּי כִּי תוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְאֲשֶׁם לֹא תִכָּבֵּה וְהָיוּ דְרָאוֹן לְכָל-בָּשָׂר:

Jeremiah

1 דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר בענחות בארץ בנימין: **2** אשר היה דבריהוה אליו בימי יאשיהו בן-אמון מלך יהודה בשלש-עשרה שנה למלכו: **3** ויהי בימי יהויקים בן-יאשיהו מלך יהודה עשרת עשר שנה לצדקיהו בן-יאשיהו מלך יהודה ערנלות ירושלם בחדש החמישי: **4** ויהי דבריהוה אלי לאמר: **5** בטרים (אצורך) ואצרך בבטן ידעתיך ובטרים תצא מרחם הקדשתיך נביא לגוים נתתיך: **6** ואמר אהו אדני יהוה הגה לא ידעתי דבר כי-נער אנכי: **7** ויאמר יהוה אלי אלי-תאמר נער א נכי כי על-פל-אשר אשלחך תלך ואת כל-אשר אצוך תדבר: **8** אלי-תקרא מפניהם כי-אתך אני להצילך נאסיהוה: **9** ויש לח יהוה את-ידו ויגע על-פי ויאמר יהוה אלי הגה נתתי דברי בפיו: **10** ראה הפקדתיך היום הזה על-הגוים ועל-הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאביר ולהרוס לבנות ולנטוע: **11** וי הי דבריהוה אלי לאמר מה-אתה ראה וימיהו ואמר מקל שקד אני ראה: **12** ויאמר יהוה אלי הישבת לראות כי-שקד אני על-דרכי לעשותו: **13** ויהי דבריהוה אלי שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה ופניו מפני צפוה: **14** ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל-ישיבי הארץ: **15** כי הני קרא לכל-משפחות ממלכות צפוה נאסיהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתחו שערי ירושלם ו על כל-חומותיה סביב ועל כל-ערי יהודה: **16** ודברתי משפטי אותם על כל-דעתם אשר עזבוני ונקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם: **17** ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל-אשר אנכי אצוך אלי-תחת מפניהם פן-אחתך לפניהם: **18** ואני הגה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחומות נחשת על-פל-הארץ למל כי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ: **19** ונלחמו אליך ולא-יוכלו לך כי-אתך אני נאסיהוה להצילך: **2** ויהי דבריהוה אלי לאמר: **2** הלך וקראת באוני ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרעה: **3** קדש ישראל ליתוה ראשית תבואתה כל-אכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאסיהוה: **4** פ שמעו דבריהוה בית יעקב וכל-משפחות בית ישראל: **5** כה אמר יהוה מה-מצאו אבותיכם בי עול כי רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל ויהבלו: **6** ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המוליך אתנו במדבר בארץ ער בה ושוחה בארץ ציה וצלמות בארץ לא-עבר בה איש ולא-ישב אדם שם: **7** ואי אתכם אל-ארץ הכרמל לאכל פריה ושובה ותבאו ותשמוא את-ארצי ונתחתי שמתי לחועבה: **8** הכהנים לא אמרו איה יהוה וחס שי התורה לא ידעני והרעים פשעו כי והנביאים נבאו בבעל ואחרי לא-יועלו הלכו: **9** לכן עד אריב אתכם נאסיהוה ואחבני בניכם אריב: **10** כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו והתבוננו מאד וראו הן היתה כזאת: **11** ההימיר גוי אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו כלוא יועיל: **12** שמו שמים על-זאת ושערו חרבו מאד נאסיהוה: **13** כי-שמים רעות עשה עמי אתי עזבו מקורו מים חיים לחצב להם בארות בארת נשברים אשר לא-יוכלו המים: **14** העבד ישראל אסיליד בית הוא מדוע היה לבו: **15** עליו ישאנו כפרים נחנו קולם וישיחו ארצו לשמה ערו (נצחה) (נצחון) מבלי ישוב: **16** גס-בני-גף (ותחפנס) (ותחפנס) ירעוך קדך: **17** הלוא זאת תעשה-לך עזבך את-יהוה אלהיך בעת מוליכך בדרך: **18** ועתה מה-לך לדרך מצרים לשחות מי שחור ומה-לך לדרך אשור לשחות מי נהר: **19** תיסרך רעף ומשבותיך תוכיך וד עי וראי כי-רע ומר עזבך את-יהוה אלהיך ולא פחדתי אליך נאסיהוה יהוה צבאות: **20** כי מעו לם שברתי עלך נחמתי מוסרתיך ותאמרי לא (אעבר) (אעברו) כי על-כל-גב עה נבהה ותחת כל-עץ רענן את צעה זנה: **21** ואנכי נט עתיד שרם כלה זרע אמת ואיך נהפכת לי סורי הגפן נכריה: **22** כי אס-תכבסי בזהר ותברילך ברית נכתם עונך לפני נאם אדני יהוה: **23** איך תאמרי לא נשמאתי אחרי העלים לא הלכתי ר אי דרךך בנאי דעי מה עשית בכרה קלה משרכת דרכיה: **24** פרה למד מדבר באות (נפשו) (נפש) שאפה רוח תאנתה מי וישיבנה כל-מבקשיה לא יעפו בחדשה ומצאוה: **25** מנעי רגלך מיהף (וגורגף) (וגורגף) מצנאה ותאמרי נאש לוא כי-אהבתי זרים ואחריהם אלך: **26** כבשת גנב כי ומצא בן הבישו בית ישראל המה מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאייהם: **27** אמרים לעץ אבי אתה ולאבן את (ולדתי)

וַיִּלְחַנּוּ כִּי־פָנוּ אֵלָיו עָרֶף וְלֹא פָנִים וּבַעַת רַעְתָּם יֹאמְרוּ קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ: 28 וַאֲחֵי אֱלֹהִיךָ
אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ לָךְ יִקְוּמוּ אֲסִיּוּשֵׁיךָ בַּעַת רַעְתָּךְ כִּי מִסְפָּר עָרִיךָ הָיוּ אֱלֹהִיךָ יְהוָה: ס
29 לָמָּה תִּרְיֹבוּ אֵלַי כָּל־כֶּסֶם פְּשַׁעְתֶּם בִּי נֹאסִיָּהוּ: 30 לָשׂוּא הִכִּיתִי אֶת־בְּנֵיכֶם מוֹסֵר לֹא
לָקָחוּ אֲכָלָה חֲרָבְכֶם וּבִי־אֵיכֶם כַּאֲרִיָּה מִשְׁחִית: 31 הַדּוֹר אִתָּם רָאוּ דְבַר־יְהוָה הַמְדַּבֵּר
הַיְיָתִי לְיִשְׂרָאֵל אִם אֶרֶץ מֵאֲפִלַּיָּה מְדוּעָ אָמְרוּ עַמִּי רָדְנוּ לֹא־נִבְּאוּ עוֹד אֱלֹהִיךָ:
32 הַתִּשְׁכַּח בַּחֲלוּלָה עֲדוּהָ פִלָּה קִשְׁרֶיהָ וְעַמִּי שִׁכְחוּנִי יָמִים אֵין מִסְפָּר: 33 מִהֲתִשְׁכַּח דְּרָכָךְ
לְבַקֵּשׁ אֲהַבָּה לָכֵן גַּם אֶת־הִרְעוּת (לְמַדְתִּי) [לְמַדְתָּ] אֶת־דְּרָכֶיךָ: 34 גַּם בְּכַנְפֶּיךָ נִמְצָאוּ דָם
נַפְשׁוֹת אֲבוֹנוּיִם נִקְיִים לֹא־בִמְחַחֲרָת מִצָּאִתִּים כִּי עַל־כִּלְאָלָה: 35 וְתֹאמְרוּ כִּי נִקְיִי אֵךְ
שֶׁב אָפּוּ מִמֶּנִּי הִנְנִי נִשְׁפָּט אוֹתָךְ עַל־אֲמֹרְךָ לֹא חָטָאתִי: 36 מִהֲתוֹלִי מֵאֵד לִשְׁנוֹת
אֶת־דְּרָכֶךָ גַּם מִמְצֹרִים תִּבְּשִׁי כַּאֲשֶׁר־בָּשֶׂת מֵאֲשׁוּר: 37 גַּם מֵאֵת זֶה תִּצָּא יְיָדֶיךָ עַל־רֹאשְׁךָ
כִּי־מֵאֵס יְהוָה בְּמִכְשָׁחֶיךָ וְלֹא תַצְלִיחִי לָהֶם: 3 לֵאמֹר הֵן יִשְׁלַח אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהִלָּכָה
מֵאִתּוֹ וְהָיְתָה לְאִשְׁי־אֲחֵר הַיּוֹשֵׁב אֵלֶיהָ עוֹד הֲלוֹא חֲנוּף תַּחֲנוּף הָאָרֶץ הָיְתָה וְאֵת זֵנִית
רַעִים רַבִּים וְשׁוּב אֵלַי נֹאסִיָּהוּ: 2 שְׁאִי־עִינֶיךָ עַל־שָׁפִים וְרֹא' אִיפָּה' לֹא (שְׁגַלְתָּ) [שִׁפְכָתָה]
עַל־דְּרָכִים וְשִׁבֹּת לָהֶם כַּעֲרֵבִי בַּמְדְּבָר וְתַחֲנִיפִי אֶרֶץ בְּזוּנוֹתֶיךָ וּבְרַעְתָּךְ: 3 וַיִּמְנְעוּ רַבִּבִּים
וּמִלְקוּשׁ לֹא הָיָה וּמִצָּח אִשָּׁה זִוְנָה הָיָה לָךְ מֵאֵנֶת הַכֶּלֶם: 4 הֲלוֹא מֵעַתָּה (קָרָאתִי)
[קָרָאתָ] לִי אֲבִי אֱלֹהִיךָ נַעֲרִי אֲחָה: 5 הֵינִטֵּר לְעוֹלָם אֲסִיּוּשֵׁמִר לְנִצָּח הִנֵּה (דְּבַרְתִּי) [דְּבַרְתָּ]
וְתַעֲשִׂי הִרְעוּת וְתוֹכֵל: פ 6 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי בְּיָמַי יֹאשִׁיבוּ הַמֶּלֶךְ הַרְאִית אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
מִשְׁבַּח יִשְׂרָאֵל הַלֵּכָה הִיא עַל־כִּלְהָר גִּבְהָ וְאֶל־תַּחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן וְתוֹנִי־שָׁם: 7 וַאֲמֹר
אֲחֵרִי עֲשׂוּתָה אֶת־כִּלְאָלָה אֵלַי תִּשׁוּב וְלֹא־שָׁבָה (וְתֹרָא) [וְתֹרָא] בְּגוֹדָה יְהוָה: 8 וַאֲרֹא
כִּי עַל־כִּלְאֲדוֹת אֲשֶׁר נֹאפָה מִשְׁבַּח יִשְׂרָאֵל שְׁלַחְתִּיהָ וְאֵתָן אֶת־סֵפֶר כְּרִיתֻתֶיהָ
אֵלֶיהָ וְלֹא יֵרָאֶה בְּגֹדָה יְהוָה וְתִלְךָ וְתוֹן גַּם־הִיא: 9 וְהָיָה מִקֵּל זִנְתָהּ וְתוֹנָהּ
אֶת־הָאָרֶץ וְתִנָּאֵף אֶת־הָאָבֶן וְאֶת־הָעֵץ: 10 וְגַם־כָּל־זֹאת לֹא־שָׁבָה אֵלַי בְּגוֹדָה אֲחֻתָּהּ
יְהוָה כָּל־כִּלְכָּה כִּי אֲסִיּוּשְׁךָ נֹאסִיָּהוּ: פ 11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי צִדְקָה נִפְשָׁה מִשְׁבַּח
יִשְׂרָאֵל מִבְּגֹדָה יְהוָה: 12 ה' לָךְ וּקְרָאתָ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה צְפוּנָה וְאִמְרַת שׁוּבָה מִשְׁבַּח
יִשְׂרָאֵל נֹאסִיָּהוּ לֹא־אֲפִיל פָּנַי בָּכֶם כִּי־חָסִיד אֲנִי נֹאסִיָּהוּ לֹא אֲשׁוּר לְעוֹלָם: 13 אֵךְ
דַּע' עוֹנֶךָ כִּי בִיהוֹת אֱלֹהִיךָ פִּשְׁעַת וּתְפֹאֲרִי אֶת־דְּרָכֶיךָ לְזֹרִים תַּחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן וּבְקוֹלִי
לֹא־שְׁמַעְתֶּם נֹאסִיָּהוּ: 14 שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבְבִים נֹאסִיָּהוּ כִּי אֲנִכִּי בַעֲלָתִי בָכֶם וּלְקַחְתִּי
אֶחָדֶם אֶחָד מֵעִיר וּשְׁנַיִם מִמִּשְׁפָּחָה וְהִבֵּאתִי אֶחָדֶם צִיּוֹן: 15 וְנָתַתִּי לָכֶם רַעִים כָּל־בִּי וְרַעִי
אֶחָדֶם דַּע' וְהַשְׁכִּיל: 16 וְהָיָה כִּי תִרְבּוּ וּפְרִיתֶם בָּאָרֶץ בְּיָמִים הָהֵמָּה נֹאסִיָּהוּ
לֹא־יֹאמְרוּ עוֹד אֲיוֹן בְּרִית־יְהוָה וְלֹא יַעֲלֶה עַל־לֵב וְלֹא יוֹכְרִיבוּ וְלֹא יַפְקְדוּ וְלֹא יַעֲשֶׂה
עוֹד: 17 בַּעַת הָיָה יִקְרָאוּ לִירוּשָׁלַם כֶּסֶם יְהוָה וְנִקְּיוּ אֵלֶיהָ כָּל־הַגּוֹיִם לִשְׁם יְהוָה
לִירוּשָׁלַם וְלֹא־יִלְכוּ עוֹד אֲחֵרֵי שְׁרָרוֹת לָכֶם הִרְעִ: ס 18 בְּיָמִים הָהֵמָּה יִלְכוּ בִית־יְהוָה
עַל־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיָבֹאוּ יַחַד מֵאֶרֶץ צָפוֹן עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִנַּחְתִּי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם: 19 וְאֲנִכִּי
אִמְרַתִּי אִידִּךְ אֲשִׁיתָךְ בְּבָנִים וְאֶת־לָךְ אֶרֶץ חֲמֹדָה נְחֹלֶת צָבִי צְבָאוֹת גּוֹיִם וְאֹמֶר אֲבִי
(תִּקְרָאוּ) [תִּקְרָאוּ]־לִי וּמֵאֲחֵרִי לֹא (תִּשׁוּבוּ) [תִּשׁוּבוּ]: 20 אָבֶן בְּגֹדָה אִשָּׁה מְרַעָה בֶן בְּגֹדָתָם
בִּי בֵית יִשְׂרָאֵל נֹאסִיָּהוּ: 21 קוֹל עַל־שָׁפִים נִשְׁמַע בְּכִי תַחֲנוּנִי בְּנִי יִשְׂרָאֵל כִּי הָעוּ
אֶת־דְּרָכֶם שִׁכְחוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: 22 שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבְבִים אֲרַפָּה מִשׁוֹבְחֵיכֶם הִנְנִי אֲתָנוּ
לָךְ כִּי אֲתָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: 23 אָבֶן לְשֹׁקֵר מִנְּבָעוֹת הַמָּוֶן הָרִים אָבֶן בִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ
תִּשְׁוַעַת יִשְׂרָאֵל: 24 וְהִבֵּשֶׁת אֲכָלָה אֶת־יָנֵיעַ אֲבוֹתֵינוּ מִנְּעוּרֵינוּ אֶת־צִנְאָה וְאֶת־בָּקָרִם
אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם: 25 נִשְׁכָּבָה בְּבִשְׁתֵּנוּ וְתִכְסְנוּ כָל־מִלְּתֵנוּ כִּי לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ חָטָאנוּ
אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ מִנְּעוּרֵינוּ וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: ס 4 אֲסִיּוּשׁוֹ
יִשְׂרָאֵל נֹאסִיָּהוּ אֵלַי תִּשׁוּב וְאֶת־חֲסִידֶיךָ שְׁקוּצִיךָ מִפָּנַי וְלֹא תִמְדּוּ: 2 וְנִשְׁבַּעַת חֲרִיָּהוּ
בְּאֵמֶת מִשְׁפָּט וּבְצִדְקָה וְהִתְבָּרְכוּ בּו גּוֹיִם וְבו יִתְהַלְלוּ: ס 3 כִּי־כֹה אֹמֶר יְהוָה לְאִישׁ
יְהוָה לִירוּשָׁלַם גִּירו לָכֶם גִּיר וְאֶל־תּוֹרַעְנוּ אֶל־קוֹצִים: 4 הַמְלוּ לִיהוָה וְהִסְרוּ עֲרֻלוֹת
לְבַבְכֶּם אִישׁ יְהוָה וְיִשְׁבִּי יִירוּשָׁלַם פְּתַחֶךָ כַּאֲשֶׁר וּבַעֲרָה וְאֵין מִכְכָּה מִפָּנַי רַע'
מִעַלְלֵיכֶם: 5 הִנְדִּי יְהוָה וּבִירוּשָׁלַם הַשְׁמִיעוּ וְאָמְרוּ (וְתַקְעוּ) [וְתַקְעוּ] שׁוֹפָר בָּאָרֶץ קְרָאוּ
מִלֹּא וְאָמְרוּ הָאֶסְפוּ וְנִבְּוֹאָה אֶל־עָרֵי הַמְּבֻצָּר: 6 שְׁאִי־נָס צִיּוֹנָה הָעִירִי אֶל־תַּעֲמָדוּ כִּי רַעָה
אֲנִכִּי מִבֵּית מִצָּפוֹן וּשְׁבֵר גְּדוֹל: 7 עֲלָה אֲרִיָּה מִסְבָּכּוּ וּמִשְׁחִית גּוֹיִם נִסַּע צָא מִמְּקוֹמוֹ
לְשׁוֹם אֶרֶץךָ לְשֹׁמֵה עָרֶיךָ תַצִּינָה מֵאֵין וְשׁוּב: 8 עַל־זֹאת חֲנִיּוּ שָׁקִים סִפְדוּ וְהִילָלוּ כִּי

לאֲשֶׁב חֲרוֹן אֶפְרַיִם מִמֶּנּוּ: פ 9 וְהָיָה בְיוֹם־הַהוּא נִאֲסִייתָהּ יֶאֱכֹד לִב־הַמֶּלֶךְ וְלִב־
הַשָּׂרִים וְנִשְׁמָו הַכְהֵנִים וְהַנְּבִיאִים יִחְמְדוּ: 10 וְאָמַר אֲהֵא אֲרֵנִי יְהוָה אֲכֵן הֲשֵׂא הַשֹּׂאֶת
לָ עִם הָיָה וְלִירוּשָׁלַם לֵאמֹר שְׁלוֹם יִהְיֶה לָכֶם וְנִנְעָה חָרִב עַד־הַנֶּפֶשׁ: 11 בַּעַת הַיּוֹם יֵאָמֶר
לְעַם־הַזֶּה וְלִירוּשָׁלַם רִוּחַ צַח שְׁפִים בַּמִּדְבָּר דֶּרֶךְ בַּת־עַמִּי לֹא לִזְרוֹת וְלֹא לְהִכָּר:
12 רִוּחַ מָלֵא מֵאֵלֶּה יָבוֹא לִי עֹתָה נִסְאֵנִי אֲדַבֵּר מִשְׁפָּטִים אוֹתָם: 13 הִנֵּהוּ כַּעֲנָנִים יַעֲלֶה
וְכִסְפָּה מִרְכַּבְתָּיו קָלוּ מְנֻשָּׁרִים סוֹסֵיוֹ אוֹי לָנוּ כִּי שִׁדְדֵנוּ: 14 כִּבְסִי מִרְעָה לְבָד יִירוּשָׁלַם
לְמַעַן תִּשְׁעִי עַד־מָתִי תִלּוֹן בְּקִרְבָּךְ מִחֻשְׁבוֹת אוֹנֶךְ: 15 כִּי קוֹל מְגִיד מִן־וּמִשְׁמִיעַ אוֹן
מִהָרָ אֶפְרַיִם: 16 הִזְכִּירוּ לַגּוֹיִם הִנֵּה הַשְׁמִיעוּ עַל־ירוּשָׁלַם נִצְרִים בָּאִים מֵאֶרֶץ הַמִּרְחָק
וַיִּתְּנוּ עַל־עַרְי יְהוּדָה קוֹלָם: 17 כַּשְׁמִירִי שְׂדֵי הָיָה עָלֶיהָ מִסְכֵּיב כִּירָאִי מִרְחָה נִאֲסִייתָהּ:
18 דֶּרֶכְךָ וּמַעַלְלֶיךָ עָשׂוֹ אֵלֶּה לָךְ זֹאת רַעַתְךָ כִּי מָר כִּי נִנְעַ עַד־לְבָבְךָ: ס 19 מַעֲיוֹ מַעֲיוֹ
(אֲחוּלָה) (אֲחוּלָה) קִירוֹת לְבִי הַמְהִילִי לְבִי לֹא אֲחֲרִישׁ כִּי קוֹל שׁוֹפָר (שְׁמַעֲתִי) (שְׁמַעֲתִי)
נִפְשִׁי תִרְנַעַת מִלְחָמָה: 20 שָׁבֵר עַל־שָׁבֵר נִקְרָא כִּי שִׁדְדָה כָּל־הָאָרֶץ פָּתָח־שָׂדֵה אוֹהֶלִי
רִנְנֵה יִרְעִיתִי: 21 עַד־מָתִי אֲרֹאֲהֶנָּס אֲשַׁמְעָה קוֹל שׁוֹפָר: ס 22 כִּי אוֹיֵל עָמִי אוֹתִי לֹא יֵדְעוּ
בְּנִים סְכָלִים הֵמָּה וְלֹא נְבוֹנִים הֵמָּה חֲכָמִים הֵמָּה לְהִרְעֹה וּלְהוֹשִׁיב לֹא יֵדְעוּ: 23 רֵאִיתִי
אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה־תָהוּ וְנָהוּ וְאֵל־הַשָּׁמַיִם וְאֵין אוֹרָם: 24 רֵאִיתִי הַהָרִים וְהִנֵּה רַעֲשִׁים
וְכָל־הַנִּבְנוֹת הַתְּקַלְקְלוּ: 25 רֵאִיתִי וְהִנֵּה אֵין הָאָדָם וְכָל־עֹרֹף הַשָּׁמַיִם נִדְרָדוּ: 26 רֵאִיתִי וְהִנֵּה
הַכְּרִמַּל הַמִּדְבָּר וְכָל־עֲרֵיו נִחְצוּ מִפְּנֵי יְהוָה מִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ: ס 27 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה
שְׁמָמָה תִּהְיֶה כָּל־הָאָרֶץ וְכָל־הָאָרֶץ לֹא אֲעִשֶׂה: 28 עַל־זֹאת תֵּאֱבֹל הָאָרֶץ וְקִדְרוּ הַשָּׁמַיִם מִמַּעַל
עַל כִּי־דִבַּרְתִּי זִמְתִּי וְלֹא נִחְמָתִי וְלֹא־אֲשׁוּב מִמֶּנָּה: 29 מִקּוֹל פֶּרֶשׁ וְרִמָּה קִשֶׁת בִּרְחַת
כָּל־הַעִיר בָּאוּ בַעֲבִים וּבְכַפִּים עָלוּ כָל־הָעִיר עֲזוּבָה וְאִין־יֹשֵׁב בָּהֶן אִישׁ: 30 (וְאִתִּי) (וְאִתִּי)
שְׂדוֹד מִהַתְעַשִּׂי כִּי־תִלְבְּשִׁי שָׁנִי כִי־תִחַרְרִי עַד־יִזְהָב כִּי־תִקְרָעִי בַּפּוֹךְ עֵינֶיךָ לְשׂוֹא תִחַפְּי
מֵאִסְרֶיךָ עֲנִיבִים נִפְשָׁךְ וּבְקִשׁוֹ: 31 כִּי קוֹל כְּחוֹלָה שְׁמַעֲתִי צָרָה כְּמִכְכִּיָּה קוֹל בַּת־צִיּוֹן
תִּתִּיפַח תִּפְרֹשׁ כַּפֶּיהָ אוֹרֵנָא לִי כִי־עִיפָה נִפְשִׁי לְהִרְגִים: פ 5 שׁוּמְטוּ כְּחוּצוֹת יִירוּשָׁלַם
וְרֹאדֵנָא וְדַעוּ וּבְקִשׁוּ בְּרַחוּבוֹתֶיהָ אִסְתַּמְצֵאוּ אִישׁ אִישׁ עֲשֵׂה מִשְׁפָּט מִבְּקֵשׁ אֲמוֹנָה
וְאִסְלַח לָהּ: 2 וְאִם חִירִיתָהּ יֵאָמְרוּ לָכֵן לִשְׁכָר וְשִׁבְעוּ: 3 יְהוָה עֵינֶיךָ הִלּוּא לְאֲמוֹנָה
הַפִּיתָה אֹתָם וְלֹא־חִלּוּ פִלִּיתָם מֵאֵנִי קַחַת מוֹסֵר חֻקִּים פְּנִיָּהם מִסְלַע מֵאֵנִי לְשׁוּב: 4 וְאֵין
אֲמַרְתִּי אֶדְדִּילִים הֵם נוֹאֲלוּ כִּי לֹא יֵדְעוּ דֶּרֶךְ יְהוָה מִשְׁפָּט אֱלֹהִיהֶם: 5 אֲלֹכֶה־לִּי
אֶל־הַגּוֹלִילִים וְאֲדַבֵּרָה אוֹתָם כִּי הֵמָּה יֵדְעוּ דֶּרֶךְ יְהוָה מִשְׁפָּט אֱלֹהִיהֶם אֶךְ הֵמָּה יִחְדּוּ
שָׁבֵרוּ עַל תִּקְוָה מוֹסְרוֹת: 6 עַל־כֵּן הֵכֶם אֲרִיָּה מִיַּעַר זֶאֵב עֲרֹבוֹת יִשְׁדָּרֵם נִמְרֵ שָׁקֵד
עַל־עֲרִיָּהם כָּל־הַיּוֹצֵא מִזֶּהָ יִטְרַף כִּי רַבּוּ פִּשְׁעֵיהֶם עֲצָמוּ (מִשְׁבוֹתֵיהֶם) (מִשְׁבוֹתֵיהֶם):
7 אִי לֹזֶתֶת (אֶסְלוֹחַ) (אֶסְלַח) לָךְ בְּנִיךְ עֲזוּבוֹנִי וְיִשְׁבְּעוּ בְּלֹא אֱלֹהִים וְאִשְׁבַּע אוֹתָם וְיִנְאֹפוּ
וּבֵית זִוְנָה וְתִגְדְּדוּ: 8 סוֹסִים מִיּוֹנִים מִשְׁכִּים הָיוּ אִישׁ אֶל־אִשֶּׁת רַעְיוֹ יִצְהָלוּ: 9 הַעַל־אֵלֶּה
לֹא־אֶפְקֹד נִאֲסִייתָהּ וְאִם בְּנוֹי אֲשֶׁר־כֹּזֶה לֹא תַחנֶּקֶם נִפְשֵׁי: ס 10 עָלוּ בִשְׁרוֹתֶיהָ וּשְׁחַתּוּ
וְכָל־הָאֱלֹהִים הִסִּירוּ נִטְשׁוֹתֶיהָ כִּי לֹא לִיהוָה הֵמָּה: 11 כִּי כְּגוֹד כְּגוֹד בֵּי בֵּית יִשְׂרָאֵל
וּבֵית יְהוּדָה נִאֲסִייתָהּ: 12 כָּחֲשׁוּ בֵּיתָהּ וְיֵאָמְרוּ לֹא־הוּא וְלֹא־תִבְּאוּ עָלֵינוּ רַעַה וְחָרִב
וְרַעַב לֹא נִרְאָה: 13 וְהַנְּבִיאִים יִהְיוּ לִרְחוֹת וְהַדְּבָר אֵין בָּהֶם כֹּה יַעֲשֶׂה לָהֶם: ס 14 לָכֵן
כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת יִנֵּן דְּבָרָכֶם אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה הִנֵּנִי תָתֵן דְּבָרְךָ בְּפִיךָ לֵאשׁ
וְהֵעָם הַזֶּה עֲצִים וְאֶכְלֵם: 15 הִנֵּנִי מִכִּיָּא עֲלִיכֶם גּוֹי מִמִּרְחָק בֵּית יִשְׂרָאֵל נִאֲסִייתָהּ גּוֹי
אֵיתָן הוּא גּוֹי מַעֲלֵם הוּא גּוֹי לֹא־תִרְעֶה לִשְׁנוֹ וְלֹא תִשְׁמַע מִהַיִּדְבָּר: 16 אֲשַׁפְּתִי כִּכְבֵּר
פָּתוּחַ כָּל־נְבוֹרִים: 17 וְאֶכֶל קִצִּירָךְ וְלַחְמֶךָ יֵאֱכְלוּ בְּנִיךְ וּבְנֵיתֶיךָ יֵאֱכֹל צֹאנֶךָ וּבְקִרְבֶּךָ
יֵאֱכֹל נֶפֶשׁ וְתִאֲנֶתְךָ יִרְשֶׁשׁ עָרִי מִבְּצֻרֶיךָ אֲשֶׁר אֲתָהּ בּוֹטָח בָּהֶנָּה בְּחָרִב: 18 וְגַם בְּיָמִים
הַהֵמָּה נִאֲסִייתָהּ לֹא־אֲעִשֶׂה אֲתָכֶם כֹּלֶה: 19 וְהָיָה כִּי תֹאמְרוּ תַחַת מֶה עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לָנוּ אֶת־כָּל־אֵלֶּה וְאִמַּרְתָּ אֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר עֲזַבְתֶּם אוֹתִי וְתַעֲבַדּוּ אֱלֹהִי נָכַר בְּאֲרַצְכֶּם כֵּן
תַּעֲבַדּוּ זֵרִים בְּאֶרֶץ לֹא לָכֶם: ס 20 הִנֵּדוּ זֹאת בְּבֵית יַעֲקֹב וְהַשְׁמִיעוּהָ בִּיהוּדָה לֵאמֹר:
21 שְׁמַעֲנָנָא זֹאת עִם סָכַל וְאֵין לֵב עֵינִים לָהֶם וְלֹא יָרְאוּ אֲזִנִּים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ: 22 הֵאֱתִיתִי
לֹא־תִירָאוּ נִאֲסִייתָהּ אִם מִפְּנֵי לֹא תִחִילוּ אֲשֶׁר־שְׁמַתִּי חוֹל גְּבוּל לִים חֲקִיעוֹלָם וְלֹא
יַעֲבִרְנָהּ וְיִתְנַשְּׁעוּ וְלֹא יִכְלּוּ וְהָמָּה נָלִיו וְלֹא יַעֲבִרְנָהּ: 23 וְלָעָם הַזֶּה הָיָה לֵב סוֹתֵר
וּמוֹדָה סוֹר וְיִלְכּוּ: 24 וְלֹא־אֲמָרוּ בְּלִבָּכֶם נִירָא נָא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הִנֵּנִי נִשְׁמָ (וְיִירָה)
(וְיִירָה) וּמִלְקוֹשׁ בַּעֲתוֹ שְׁבַעוֹת חֲקוֹת קִצִּיר יִשְׁמַרְלָנוּ: 25 עֲנוּתִיכֶם הַיִּשְׂרָאֵלִי וְחַטְאוֹתִיכֶם
מִנְעוּ הַטִּיב מִכֶּם: 26 כִּי־נִמְצָאוּ בְּעַמִּי רַשָּׁעִים יִשׁוּר כֶּשֶׁף יִקְוִשִׁים הַצִּיבוּ מִשְׁחִית אֲנָשִׁים

וּלְכָדוּ: 27 כָּלֹב מָלֵא עוֹף כֵּן בְּתֵיחִים מֵלֵאִים מִרְמָה עַל־כֵּן גָּדְלוּ וַיַּעֲשִׂירוּ: 28 שָׁמָּה עָשׂוּ גַם עָבְרוּ דְּבַר־יְדֹעַ דִּין לֹא־דָנוּ דִּין יָחוּם וַיַּצְלִיחוּ וּמִשְׁפָּט אֲבִיוֹנִים לֹא שָׁפְטוּ: 29 הַעַל־אֱלֹהִים לֹא־אָפַקְדָּ נֹאס־יְהוָה אִם בְּנוֹי אֲשֶׁר־כָּזָה לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי: 30 שָׁמָּה וַשְׁעִירָה נִתְּתָה בְּאָרְץ: 31 הַגְּבִי אִים נִבְאֹר־בְּשָׁקֵר וַתִּכְהַנִּים יִרְדּוּ עַל־יְדֵיהֶם וַעֲמִי אֶהְיֶה כֵּן

וּמִה־תַּעֲשׂוּ לִאֲחֵרִיתָהּ: 6 הָעֵזוּ בְּנִי בְּנִמְן מִקֶּרֶב יְרוּשָׁלַם וּבִתְחִקוּעַ תַּחֲקוּעַ שׁוֹפֵר וְעַל־בֵּית הַכֶּהֱן שָׂאוּ מִשְׁאֵת כִּי רָעָה נִשְׁקָפָה מִצָּפוֹן וּשְׁבֵר גָּדוֹל: 2 הַנְּהִה וַהֲמַעֲנֶנָּה דְּמִיתִי בַת־צִיּוֹן: 3 אֵלֶיהָ וְכָאוּ רָעִים וַעֲדִירֵיהֶם תַּחֲקוּ עֲלֶיהָ אֱהָלִים סָבִיב רָעוּ אִישׁ אֶת־יָדוֹ: 4 קִדְּשׁוּ עֲלֶיהָ מִלְחָמָה קוֹמוּ וַנַּעֲלָה בְּצִהָרִים אִוִי לָנוּ כִּי־פָנָה הַיּוֹם כִּי וַנְּטוּ צִלְלֵי־עָרֵב: 5 קוֹמוּ וַנַּעֲלָה בַלִּילָה וְנִשְׁחִיתָה אֲרָמֹנוֹתֶיהָ: 6 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת כִּרְתוּ עֶצֶה וּשְׁפָכוּ עַל־יְרוּשָׁלַם סִלְלָה הִיא הָעִיר הַפְּקָדָה פֶּלֶא עָשָׂק בִּקְרָבָהּ: 7 כְּהָקִיר (בּוֹר) (בּוֹר) [מִימֶיהָ כֵּן הִקְרָה רֵעֶתָה חֲמֵס נִשְׁדָּר יִשְׁמַע בָּהּ עַל־פְּנֵי תְּמִיד חָלִי וּמִכָּה: 8 הַסִּרִּי יְרוּשָׁלַם פֶּן־תַּחֲקוּעַ נַפְשִׁי מִמֶּךָ פֶּן־אֲשִׁימָךְ שָׁמָּה אֶרֶץ לֹא נוֹשְׁבָה: 9 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹלָל יַעֲוִלְלוּ כִנְפֵּן שְׁאֵרֵי יִשְׂרָאֵל הַשֵּׁב יָדְךָ כְּבוֹצֵר עַל־סִלְסֹלוֹת: 10 עַל־מִי אֲדַבְּרָה וְאֶעֱדָה וַיִּשְׁמְעוּ הִנֵּה עֲרָלָה אֲזִינִם וְלֹא יוֹכֵלוּ לְהַקְשִׁיב הִנֵּה דְּבַר־יְהוָה הִנֵּה לָהֶם לְחִפְפָּה לֹא יִחַפְּצוּבוּ: 11 וְאֵת חֶמֶת יְהוָה מִלֵּאִתִּי נִלְאִיתִי הַכִּיל שָׁפָךְ עַל־עוֹלָל בַּחוּץ וְעַל סוֹד בַּחוּרִים יַחֲדוּ כִּי־גַם אִישׁ עַם־אִשָּׁה יִלְכְּדוּ וְקָן עַם־מֵלֵא יָמִים: 12 וְנִסְבּוּ בְּתֵיחִים לִאֲחֵרִים שְׂדוֹת וְנָשִׁים יַחֲדוּ כִּי־אִשָּׁה אֶת־יָדֶיהָ עַל־יִשְׁבֵּי הָאָרֶץ נֹאס־יְהוָה: 13 כִּי מִקְטָנִם וְעַד־גְּדוֹלָם כָּל־בּוֹצֵעַ בָּצַע וּמִנְבִּיא וְעַד־כֹּהֵן כָּל־עֹשֶׂה שָׁקֶר: 14 וַיִּרְפְּאוּ אֶת־שִׁבְרֵי עַמִּי עַל־נִקְלָה לֹא־אָמַר שְׁלוֹם שְׁלוֹם וְאִין שְׁלוֹם: 15 הִבִּישׁוּ כִּי תוֹעֵבָה עָשׂוּ גַם־בְּשׁוֹשׁ לֹא־יִבְּשׁוּ גַם־הַכְּלִים לֹא יִדְּעוּ לִכֵּן יִפְּלוּ בְּנִפְלִים בַּת־פְּקָדוֹתַימִ יִכְשְׁלוּ אָמַר יְהוָה: 16 כֹּה אָמַר יְהוָה עַמּוּדֵי עַל־דִּרְכֵּים וְרֹאוּ וּשְׂאִלוּ לִנְתֻבוֹת עוֹלָם אִיזָה דֶּרֶךְ הַטּוֹב וּלְכֻרְכָּה וּמִצָּאוּ מִרְעוּעַ לְנִפְשָׁכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא גָדְלָךְ: 17 וְהִקָּמָה תִּי עֲלֵיכֶם צָפִים הַקְשִׁיבוּ לְקוֹל שׁוֹפֵר וַיֹּאמְרוּ לֹא נִקְשִׁיב: 18 לָכֵן שָׁמְעוּ הַיּוֹם וּדְעוּ עֲדָה אֶת־אֲשֶׁר־בָּם: 19 שְׁמַעֲנִי הָאָרֶץ הִנֵּה אֲנִי מִבִּיא רָעָה אֶל־הָעָם הַזֶּה פְּרִי מִחֻשְׁבוֹתֶם כִּי עַל־דְּבָרִי לֹא הִקְשִׁיבוּ וְתוֹרַתִּי וַיִּמְאִסּוּבָהּ: 20 לְמַה־זֶּה לִּי לְבוֹנָה מִשְׁבָּא תְּבוֹא וְקִנְיָ הַטּוֹב מֵאֶרֶץ מִרְחָק עֲלוֹתִיכֶם לֹא לְרָצוֹן וּזְכוּיִכֶם לֹא־עָרְבוּ לִי: 21 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּי נָתַן אֶל־הָעָם הַזֶּה מַכְשָׁלִים וַיִּכְשְׁלוּ בָם אֲבוֹת וּבָנִים יַחֲדוּ שָׁכָן וָרֵעַ (יֹאבֶדָה) (וְאֹבֶדָה): 22 כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה עִם בָּא מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְהִי גְדוֹל יַעֲוֹר מִיִּרְכַּת־אֶרֶץ: 23 קֶשֶׁת וְכִידוֹן יַחֲזִיקוּ אֲחֹרֶי הוּא וְלֹא יִרְחֲמוּ קוֹלָם כִּי־ם יִהְיֶה וְעַל־סוֹסִים יִרְכְּבוּ עָרוֹךְ כְּאִישׁ לְמִלְחָמָה עֹלֶיךָ בַת־צִיּוֹן: 24 שְׁמַעְנוּ אֶת־שִׁמְעוּ רָפוּ יָדֵינוּ צָרָה הַחֲזִיקְתֵּנוּ חֵיל כִּי־לִדְדָהּ: 25 אֶל־(תַּצָּא) (תַּצָּא) הַשִּׁירָה וּבִדְרֶךְ אֶל־(תִּלְכִּי) (תִּלְכִּי) כִּי חָרַב לֵאבִיב מִגּוֹר מִסְּבִיב: 26 בַת־עַמִּי תִּנְרִישֶׁק וְתִחַפְּלִשׁ בְּאִפְרָא אֲבָל יַחֲדִיר עָשִׂי לָךְ מִסְּפֵד תִּמְוִירִים כִּי פִתְאֵם יָבֹא הַשֹּׁדֵד עֲלֵינוּ: 27 בַּחוּץ נִתְתַּךְ בְּעַמִּי מִבְּצָר וְתִדְעַ וּבִחֲנִת אֶת־דִּרְכָּם: 28 כָּל־ם סוֹרְרִים הוֹלְכִי רַכִּיל נִחַשְׁתִּי וּבִרְגֵל כָּל־ם מִשְׁחִיתִים הֵמָּה: 29 נָחַר מִפֶּחַ (מֵאֲשַׁתֶּם) [מֵאֲשַׁן] [תָּחַם] עֲפָרָה לְשׂוֹא צָרָךְ צָרוֹךְ וְרָעִים לֹא נִתְקוּ: 30 כִּסְף נִמְאָס

קִרְאוּ לָהֶם כִּי־מֵאֵס יְהוָה בָּהֶם: 7 הַדְּבָרִי אֲשֶׁר הִיָּה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: 2 עֹמֵד בְּשַׁעַר בֵּית יְהוָה וּקְרֹאת שֵׁם אֶת־הַדְּבָרִי הַזֶּה וְאִמַּרְתָּ שְׁמַעֲנִי דְּבַר־יְהוָה כִּלִּי־הַיְּהוּדָה הַבָּאִים בְּשַׁעֲרֵים הָאֵלֶּה לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַיהוָה: 3 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַיֹּשְׁבִיבִים דְּרִכֵּיכֶם וּמַעֲלִילֵיכֶם וְאִשְׁכָּנָה אַחֲכֶם בְּמָקוֹם הַזֶּה: 4 אֶל־תִּבְשְׁתוּ לָכֶם אֶל־דְּבָרִי הַשָּׁקֵר לֵאמֹר הִי כָל־יְהוָה הִיכַל יְהוָה הִיכַל יְהוָה הַמָּה: 5 כִּי אִם־הִיִּשְׁבִּיב תִּשְׁבִּיבוּ אֶת־דִּרְכֵיכֶם וְאֶת־מַעֲלִילֵיכֶם אִם־עָשׂוּ תַעֲשׂוּ מִשְׁפָּט בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ: 6 גַּר יָחוּם וְאֶלְמָנָה לֹא תַעֲשִׂקוּ וְגַם נָקִי אֶל־תִּשְׁפָּכוּ בְּמָקוֹם הַזֶּה וְאַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לֹא תִּלְכוּ לְרַע לָכֶם: 7 וּשְׁכֵן תִּי אַחֲכֶם בְּמָקוֹם הַזֶּה בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לַאֲבוֹתֵיכֶם לְמִרְעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם: 8 הִנֵּה אֲתֶם בְּשָׂתִים לָכֶם עַל־דְּבָרִי הַשָּׁקֵר לְבַלְתִּי הוֹעִיל: 9 הִנְגִּבוּ רֹצֵחַ וְנָאֵף וְהִשְׁבַּע לְשָׁקֵר וְקִטֵּר לְבַעַל וְהִלָּךְ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יִדְּעֶתֶם: 10 וּבְאֲתָם וַעֲמַלְתֶּם לָפְנֵי בְּבֵית הַזֶּה אֲשֶׁר נִקְרָא־שְׁמִי עָלָיו וְאִמַּרְתֶּם נִצַּלְנוּ לְמַעַן עֲשׂוֹת אֵת כָּל־הַמַּעֲשִׂוֹת אֵלֶּה: 11 הַמַּעֲרָת פְּרָצִים הִיָּה הַבֵּית הַזֶּה אֲשֶׁר־נִקְרָא־שְׁמִי עָלָיו בְּעֵינֵיכֶם גַּם אֲנִי הִנֵּה רֹאִיתִי נֹאס־יְהוָה: 12 כִּי לְכוּ־נָא אֶל־מִקְוִי אֲשֶׁר בְּשִׁילֹו אֲשֶׁר שְׂכַנְתִּי שְׁמִי שָׁם בְּרֹאשׁוֹנָה וְרֹאוּ אֵת אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי לוֹ מִפְּנֵי רַעַת עַמִּי יִשְׂרָאֵל: 13 וְעַתָּה יָעַן עֲשׂוֹתְכֶם אֶת־כָּל־הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה נֹאס־יְהוָה וְאֶדְבַר אֲלֵיכֶם הַשֶּׁכֶם וְדַבֵּר וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וְאֶקְרָא

אתכם ולא עניתם: 14 ועשיתי לבית אשר נקרא שמי עליו אשר אתם בשמים בו ולמקום אשר נתתי לכם ולאבותיכם כאשר עשיתי לשל: 15 והשלכתי אתכם מעל פני כאשר השלכתי את כל אחיכם את כל זרע אפרים: 16 ואתה אל תתפלל בעדהעם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפנעני כי איני שמע אתך: 17 האניך ראה מה המה עשים בערי יהודה ובחצות ירושלים: 18 הבנים מלקטים עצים והאבות מבערים אתהאש והנשים לצוק בצק לעשות כננים למלכת השמים והסד נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני: 19 האתי הם מכעסים נאסיהנה הלוא אתם למען בשת פניהם: 20 לכן כהאמר אנני יהוה הנה א פי וחמתי נתכת אל המקום הזה עליהאדם ועל הבהמה ועל עץ השדה ועל פרי האדמה ובערה ולא תכבה: 21 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עלותיכם ספו על זבוחים ואכלו בשר: 22 כי לא דברתי את אבותיכם ולא צויתם ביום (הוציא) הוציא אתם מארץ מצרים על דברי עולה ונחת: 23 כי אסאתהדרב יהוה צויתי או תם לאמר שמעו בקולי והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם והלכתם בכל הדרך אשר אצוה אתכם למען ייטב לכם: 24 ולא שמעו ולא העמו את אזנם וילכו במעצות בשררות לבם הרע ויהיו לאחור ולא לפני: 25 למן היום אשר יצאו אבותיכם מארץ מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים וים השכם ושלח: 26 ולא שמעו אלי ולא העמו את אזנם ויקשו את ערפם הרעו מאבותם: 27 ודבר ת אליהם את כל הדברים האלה ולא ישמעו אליך וקראת אליהם ולא יענוכה: 28 ואמרת אליהם זה הנני אשר לוא שמעו בקול יהוה אלהי ולא לקחו מוסר אברה האמונה ונכרתה מפיהם: 29 נני נורד והשליכי ושאי על שפים קינה כי מאס יהוה ויטש את דור עברתו: 30 כי עשו בני יהודה הרע בעיני נאסיהנה שמו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו לטמא: 31 ובנו במות התפת אשר בניהם לשרף את בנייהם ואת בנייהם באש אשר לא צויתי ולא עלתה על לבי: 32 לכן הנהימים באים נאסיהנה ולא יאמר עוד התפת וניא בניהם כי אסניא הנהינה וקברו בתפת מאין מקום: 33 והיתה נבלת ה עם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מתירד: 34 והשבתני מערי יהודה ומחצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול פלה כי

לחרבה תהיה הארץ: 8 בעת ההיא נאסיהנה (ויצא) ויצא את עצמות מלכיהודה ואת עצמות שרי ואת עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלים מקבריהם: 2 ושטחום לשמש ולירח ולכל צב השמים אשר אהבום ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשו ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו: 3 ובחר מות מחיים לכל השארית הנשארים מן המשפחה הרעה ה זאת בכל המקומות הנשארים אשר הדחתים שם נאם יהוה צבאות: 4 ואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא יקומו אס ישוב ולא ישוב: 5 מדוע שובכה העם הזה ירושלים משכה נצחת החזיקו בחרמית מאנו לשוב: 6 הקשבתי ואשמע לוארץ ידברו אין איש נחם על דעתו לאמר מה עשיתי פלה שב (במרוצותם) (במרוצותם) פסוס שושף במלחמה: 7 גם חסידה בשמים ידעה מועדיה ותר (וסס) נוסס ועגור שמרו את דעת באנה ועמי לא ידעו את משפט יהוה: 8 אי כה תאמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו אכן הנה לשקר עשה עט שקר ספרים: 9 הבישו חכמים חתן וילכדו הנה בדבריהנה מאסו והכמת מה להם: 10 לכן אתן את נשיהם לאחרים שדותיהם לזרשים כי מקטן ועד גדול פלה בצע בצע מנביא ועד כהן פלה עשה שקר: 11 וירפו את שבר בת עמי על נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום: 12 הבשו כי תועבה עשו גם בוש לא יבשו והכלם לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת פקדתם יפלו יהוה: 13 אסף אספם נאסיהנה אין ענבים בגפן אין תאנים בתאנה והעלה נבל ואתן להם יעברום: 14 עלמה אנחנו ישים האספו ונבוא אל ערי המבצר ונדמה שם כי יהוה אלהינו הדמנו וישקנו מיראש כי חטאנו ליהוה: 15 קנה לשלום ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה: 16 מדין נשמע נחרת סוסיו מקול מזהלות אביריו רעשה פלה הארץ ויבואו ויאכלו ארץ ומלואה עיר וישיבי בה: 17 כי הנני משלח בכם נחשים צפענים אשר אין להם לחש ונשכו אתכם נאסיהנה: 18 מבלינתי עלי יגון עלי לבי דני: 19 הנה קול שועת בת עמי מארץ מרחקים היתה אין בציון אס מלכה אין בה מדוע הכעסוני בפסליהם בהבל נכר: 20 עבר קציר פלה קצין ואנחנו לוא נושענו: 21 על שבר בת עמי השברתי קרתי שמה החזקתני: 22 הצרי אין בגלעד אסירפא אין שם כי מדוע לא עלתה ארכת

בַּת־עַמִּי: 23 מִי־יָתֵן רֹאשִׁי מִיּוֹם וְעַיִן מִקּוֹר דַּמְעָה וְאֶבְכָּה יוֹמָם וְלַיְלָה אֶת חֲלָלִי בַת־עַמִּי:

9 מִי־תִתְּנִי בַּמִּדְבָּר מִלּוֹן אֲרָחִים וְאֶשְׁכְּבָה אֶת־עַמִּי וְאֶלְכָה מֵאֹתָם כִּי כָל־מִנְאָפִים עֲצַת בְּנֵיהֶם: 2 וַיִּדְרֹכּוּ אֶת־לְשׁוֹנָם קִשְׁתָּם שָׁקַר וְלֹא לְאֻמוֹנָה גִּבְרוּ בָאָרֶץ כִּי מִרְעָה אֶל־רַעְהָ וַיֵּצְאוּ וְאֵתִי לֹא־יָדָעוּ נֹאסִי־הֵוָה: 3 אִישׁ מִרְעָהוּ הִשְׁמִרוּ וְעַל־כָּל־אֶחָ אֶל־חֲבֻטָּהוּ כִּי כָל־אֶחָ עֲקוֹב יַעֲקֹב וְכָל־רַע רָכִיל וְהַלֵּךְ: 4 וְאִישׁ בִּרְעָהוּ וְהִחֲלוּ וְאָמַת לֹא יִדְבְּרוּ לְמִדּוֹ לְשׁוֹנָם דִּבְר־שָׁקַר הָעוֹה נִלְאוּ: 5 שִׁבְחָךְ בַּחוּךְ מִרְמָה בִּמְרֻמָּה מֵאֲנִי דַעֲתֹאוֹתִי נֹאסִי־הֵוָה: 6 לֵכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַגִּנִּי צוֹרֶפֶס וּבִחְנִיתִים כִּי־אֵיךְ אֶעֱשֶׂה מִפְּנֵי בַת־עַמִּי: 7 חֵץ (שׁוֹחֵט) וְשֹׁחֵט לְשׁוֹנָם מִרְמָה דִּבֵּר בְּפִיו שָׁלוֹם אֶת־רַעְהוּ וַיִּדְבֵּר וּבִקְרָבוֹ יָשִׁים אֲרָבוֹ: 8 הֶעֱלֵא־אֵלֶּה לֹא־אֶפְקֹד־בָּם נֹאסִי־הֵוָה אִם בְּגִוִּי אֲשֶׁר־כִּזָּה לֹא תַחֲנֹקֶם נַפְשִׁי: 9 עַל־הַהִרִים אֲשֶׁא כְּבִי וְנָחִי וְעַל־נְאוֹת מִדְבָּר קִינָה כִּי נִצַּחְתִּי מִבְּלִי־אִישׁ עֹבֵר וְלֹא שָׁמְעוּ קוֹל מִקְנֵה מַעֲוֵף הַשָּׁמַיִם וְעַרְבֵהֶמָּה נִדְּרוּ הַלְכוּ: 10 וְנִתְּתִי אֶת־יִירוּשָׁלַם לְגִלִּים מִעוֹן תְּנִים וְאֶת־עִירֵי יְהוּדָה אֲתֹן שָׁמָּה מִבְּלִי יוֹשֵׁב: 11 מִיָּה אִישׁ הַחֹכֶם וַיִּבֶן אֶת־זֹאת וְאִשֵּׁר דִּבֵּר פִּרְיֵיהֶוָה אֵלָיו וַיַּגִּדָה עַל־מָה אֶבְרָה הָאָרֶץ נָתַתָּה כְּמוֹדֵבֵר מִבְּלִי עִבְרִי: 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה עַל־עֲזֹבָם אֶת־תּוֹרָתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לַפְּתִיחַ וְלֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא־הִלְכוּ בָּהּ: 13 וַיִּלְכוּ אַחֲרֵי שְׂרָרוֹת לִבָּם וְאַחֲרֵי הַבַּעֲלִים אֲשֶׁר לְמִדּוֹם אֲבוֹתָם: 14 לֵכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַגִּנִּי מֵאֲכִילִם אֶת־הָעָם הַזֶּה לַעֲנָה וְהַשְׁקִיתִם מִי־רֹאשׁ: 15 וְהַפְּצֹתִים בְּנוֹים אֲשֶׁר לֹא יָדָעוּ הֵמָּה וְאֲבוֹתָם וּשְׁלַחְתִּי אַחֲרֵיהֶם אֶת־הַחֶרֶב עַד פְּלוֹתִי אוֹתָם: 16 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַתְּבוֹנִנוּ וְקִרְאוּ לְמִקְוֵנוֹת וְתִבּוֹאִינָה וְאֶל־הַחֲכָמוֹת שְׁלָחוּ וְתִבּוֹאִנָה: 17 וְתִמְהַדְּרֶנָּה וְתִשְׁנֶנָּה עֲלֵינוּ נָהִי וְדָרְנָה עֵינֵינוּ דַמְעָה וְעַפְעַפֵּינוּ יִלְוֵנוּ־מִיּוֹם: 18 כִּי קוֹל נָהִי נִשְׁמָע מִצִּיּוֹן אֵיךְ שָׁדָדְנוּ בָשׁוּ מֵאֹד כִּי־עֲזָבֵנו אָרֶץ כִּי הִשְׁלִיכּוּ מִשְׁכַּנּוֹתֵינוּ: 19 כִּי־שָׁמַעְנָה נָשִׁים דִּבְרֵי־יְהוָה וְתַחַח אוֹנֹכָם דִּבְרֵי־פִיו וּלְמִדְּנָה בְּנוֹתֵיכֶם נָהִי וְאִשֵּׁה רַעוּתָהּ קִינָה: 20 כִּי־עָלָה מוֹת בַּחֲלוּנֵינוּ בָּא בְּאִרְמְנוֹתֵינוּ לְהַכְרִית עוֹלָל מִחוּץ בַּחוּרִים מִרְחֻבוֹת: 21 דִּבֵּר כֹּה נֹאסִי־הֵוָה וְנִפְלָה נִבְלַת הָאָדָם כְּדָמֶן עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה וְכַעֲמִיר מֵאַחֲרֵי הַקֶּצֶר וְאִין מֵאִסָּף: 22 כֹּה אָמַר יְהוָה אֶל־יִתְהַלֵּל חֹכֶם בַּחֲכָמָתוֹ וְאֶל־יִתְהַלֵּל הַגִּבּוֹר בְּגִבּוֹרָתוֹ אֶל־יִתְהַלֵּל עֲשִׂיר בְּעֲשָׂרוֹ: 23 כִּי אִם־זֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשֹּׁפֵל וַיִּדַּע אוֹתִי כִּי אֲנִי יְהוָה עֲשֵׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וְצִדִּיקָה בָאָרֶץ כִּי־בֹאֵלֶה חֲפָצִי נֹאסִי־הֵוָה: 24 הִנֵּה יָמִים בָּאִים נֹאסִי־הֵוָה וּפְקַדְתִּי עַל־כָּל־מוֹל בְּעֶרְלָה: 25 עַל־מִצְרַיִם וְעַל־יְהוּדָה וְעַל־אֲדוֹם וְעַל־בְּנֵי עַמּוֹן וְעַל־מוֹאָב וְעַל־כָּל־קְצוּצֵי פֶאֶה הַיֹּשְׁבִים בַּמִּדְבָּר כִּי כָל־הַגּוֹיִם עֲרֵלִים וְכָל־בֵּית

יִשְׂרָאֵל עֲרֵלִי־לֵב: 10 שָׁמְעוּ אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבֵּר יְהוָה עֲלֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל: 2 כֹּה אָמַר יְהוָה אֵל־דֶּרֶךְ הַגּוֹיִם אֶל־תִּלְמְדוּ וּמֵאֲמוֹת הַשָּׁמַיִם אֶל־תִּחְתְּמוּ כִּי־יִתְחַתּוּ הַגּוֹיִם מִהֶמָּה:

3 כִּי־יִקְחוּ הָעַמִּים הַכֹּל הוּא כִּרְעִץ מִיַּעַר כִּרְחוּ מַעֲשֶׂה וַיִּדְרֹשׁ בַּמַּעֲצָד: 4 בַּכֶּסֶף וּבְזָהָב יִפְּסוּהוּ בַּמִּסְמְרוֹת וּבַמִּקְבוֹת יַחֲזִקוּם וְלֹא יִפִּיק: 5 כְּתֹמֶר מִקְשֶׁה הֵמָּה וְלֹא יִדְבְּרוּ נִשּׁוּא וְנִשּׁוּא כִּי לֹא יַעֲשׂוּ אֶל־תִּירָאוֹ מֵהֶם כִּי־לֹא יָדָעוּ וְנֹסִי־הִיטִיב אֵין אוֹתָם: 6 מֵאִין כְּמוֹךְ יְהוָה גָּדוֹל אֲתָה וְגָדוֹל שְׁמוֹךְ בְּגִבּוֹרָה: 7 מִי לֹא יִרְאֶךְ מִלִּפְנֵי הַגּוֹיִם כִּי לֹךְ יָאֲתָה כִּי בְּכָל־חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל־מַלְכוּתָם מֵאִין כְּמוֹךְ: 8 וּבִאֲחַת יַבְעִירוּ וּיְכַסְּלוּ מוֹסֵר הַבָּלִים עֵץ הוּא: 9 כֶּסֶף מִרְקַע מִתְרַשֵּׁי יוֹכָא וְזָהָב מֵאוּפָז מַעֲשֶׂה חֶרֶץ וַיִּדִּי צוֹרֵף חֲכָלֶת וְאַרְגָּמָן לְבוֹשֶׁם מַעֲשֶׂה חֲכָמִים כָּל־ם: 10 וַיְהִיֶּה אֱלֹהִים אֲמֵת הוּא־אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֹךְ עוֹלָם מִקְצֹפֹו חֶרֶץ הָאָרֶץ וְלֹא־יִכְלוּ גוֹיִם וְעַמּוֹ: 11 כִּדְנָה תִּאֲמָרוּן לְהוֹם אֱלֹהֵי־אֱדֻמִּיָּא וְאַרְקָא לֹא עָבְדוּ וְאֲבָדוּ מֵאַרְעָא וּמִן־תַּחֲתוֹת שְׁמַיָּא אֱלֹהִ: 12 עֲשֵׂה אָרֶץ בְּכָחוֹ מִכּוֹן תִּבֵּל בַּחֲכָמָתוֹ וּבַחֲבִינּוֹתָיו נִסָּה שְׁמִים: 13 לְקוֹל תַּחֲוֹ הַמּוֹן מִיּוֹם בְּשָׁמַיִם וַיַּעֲלֶה נִשְׁאִים מִקְצָה (אֲרִין) [הָאָרֶץ] בְּרָקִים לְמִטָּר עֲשֵׂה וַיּוֹצֵא רוּחַ מֵאַצְתֵּיהֶוָ: 14 נִבְכַּר כָּל־אֲדָם מִדַּעַת הַבִּישׁ כָּל־צוֹרֵף מִסָּפֵל כִּי שָׁקַר נִסְסוּ וְלֹא־רָחוּ בָם: 15 הַכֹּל הֵמָּה מַעֲשֶׂה תַעֲתָעִים בַּעַת פִּקְדָתָם יֵאבְדוּ: 16 לֹא־כֹאֵלֶה חֲלָק יַעֲקֹב כִּי־יוֹצֵר הַכֹּל הוּא וַיִּשְׂרָאֵל שִׁבְט נִחְלָתוֹ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ: 17 אִסְפִּי מֵאֲרֶץ כְּנַעַןָךְ (יִשְׁבְּתִי) [יִשְׁבְּתָן] בְּמִצְרָיִם: 18 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה הַגִּנִּי קוֹלֵעַ אֶת־יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ בַּפֶּסַע הַזֹּאת וְהַצְרֹתִי לָהֶם לְמַעַן יִמְצְאוּ: 19 אוֹי לִי עַל־שִׁבְרִי נַחֲלָה מִכָּתִי וְאִין אֲמָרְתִּי אֵךְ זֶה חֲלִי וְאֶחָלִי שָׁדָד וְכָל־מִיתָרִי נִתְקַן בְּנִי וְצִאֲנִי וְאִינָם אִירְנֹטָה עוֹד אֶחָלִי וּמִקִּים יִרְעוּתִי: 21 כִּי נִבְעִיר הָרָעִים וְאֶת־יְהוּדָה לֹא דָרְשׁוּ עַל־כֵּן לֹא הִשְׁכִּילוּ וְכָל־מִרְעִיתָם נִפְוצָה: 22 קוֹל שְׁמוּעָה הִנֵּה בָּאָה וְרַעַשׁ גָּדוֹל מֵאֲרֶץ צִפּוֹן לְשׁוֹם אֶת־עִירֵי יְהוּדָה שְׁמָמָה מִעוֹן תְּנִים: 23 יִדַּעְתִּי יְהוָה כִּי לֹא לְאָדָם

דרכו לא־לאיש הלך והכין את־צעדו: 24 יסרני יהוה אֶדְבִּמְשַׁפֵּט אֶל־בֶּאֱפֹךְ פְּתִמַּעֲמִנִי:
 25 שָׁפַךְ חֲמַתְךָ עַל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּךָ וְעַל מְשַׁחֲוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ כִּי־אֵלֶיךָ
 אֲתִיעֶקֶב וְאֶכְלֶה וְיִכְלֶהוּ וְאֲתַנְהוּ הַשָּׁמוֹ: פ 11 הִדְבַּר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה
 לֵאמֹר: 2 שָׁמְעוּ אֲתִדְבְּרִי הַבְּרִית הַזֹּאת וְדַבַּרְתֶּם אֶל־אִישׁ יְהוּדָה וְעַל־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם:
 3 וְאָמַרְתֶּם אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע אֲתִדְבְּרִי
 הַבְּרִית הַזֹּאת: 4 אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־אֲבוֹתַי כִּסּ בַּיּוֹם הוֹצִיאִיתֶם מֵאֶרֶץ־מִצְרַיִם מִכּוּר
 הַבְּרִזָּל לֵאמֹר שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְעֲשִׂיתֶם אוֹתָם כְּכֹל אֲשֶׁר־אֶצְוֶה אֲתֶכֶם וְהִייתֶם לִי לְעַם וְאֲנִי
 אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים: 5 לִמְעַן הָקִים אֶת־הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לֵאבֹתֵיכֶם לֵתַת לָהֶם
 אֶרֶץ וְכֵת חֵלֶב וְרֹבֵץ כִּי־יִהְיֶה וְאֶעַן וְאָמַר אֲמֵן יְהוָה: ס 6 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קְרֹא
 אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּעִרְיָה וְהוֹדָה וּבַחֲצוֹת יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר שָׁמְעוּ אֲתִדְבְּרִי הַבְּרִית
 הַזֹּאת וְעֲשִׂיתֶם אוֹתָם: 7 כִּי הֵעַד הֵעַדְתִּי בְּאֲבוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם הַעֲלֹתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה הַשֶּׁכֶם וְהָעֵד לֵאמֹר שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי: 8 וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא־הָיָה אֶת־אֲנִיָּם וְלִכְלוּ
 אִישׁ בַּשְּׂרִירוֹת לָבֶם הָרַע וְאָבִיָּא עֲלֵיהֶם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַבְּרִית־הַזֹּאת אֲשֶׁר־צִוִּיתִי לַעֲשׂוֹת
 וְלֹא עָשׂוּ: ס 9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי נִמְצָא־קִשְׁר בְּאִישׁ יְהוּדָה וּבִישְׁבֵי יְרוּשָׁלַם: 10 שָׁבוּ
 עַל־עֲוֹנוֹת אֲבוֹתָם הָרָאשֹׁנִים אֲשֶׁר מָאֵנו לְשִׁמּוֹעַ אֲתִדְבְּרִי וְהָמָּה הִלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 לַעֲבֹדָם הַפְּרוּ בִּית־יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת־אֲבוֹתָם: ס 11 לָכֵן כֹּה
 אָמַר יְהוָה הִנְנִי מֵ בֵיא אֲלֵיהֶם רָעָה אֲשֶׁר לֹא־יִוָּכְלוּ לְצַחַת מִמֶּנָּה וְזַעְקוּ אֵלַי וְלֹא אֲשִׁמָּע
 אֲלֵיהֶם: 12 וְהִלְכוּ עִרְיָה וְיִשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְזַעְקוּ אֶל־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הֵם מִקְטָרִים לָהֶם
 וְהוֹשַׁע לֹא־יִשְׁעֵהוּ לָהֶם בַּעַת רַעְתָּם: 13 כִּי מִסְפֵּר עֲרִידָה הִיוּ אֱלֹהֵיךָ יְהוּדָה וּמִסְפֵּר חֲצוֹת
 יְרוּשָׁלַם שְׁמָתָם מִזְבָּחוֹת לְבָשֶׁת מִזְבָּחוֹת לְקָטֹר לְבַעַל: ס 14 וְאַתָּה אֶל־תִּתְפַּלֵּל בַּעַד־הָעָם
 הַזֶּה וְאֶל־תִּשָּׂא בַּעַדָם רָנָה וְחַפְלָה כִּי אֵינִי שֹׁמֵעַ בַּעַת קְרָאָם אֵלַי בַּעַד רַעְתָּם: ס 15 מִה
 לִידִידִי בְּבֵיתִי עֲשׂוֹתָה הַמְזֻמָּתָה הַרְבִּים וּבִשְׂר־קֹדֶשׁ יַעֲבֹד מַעֲלִיד כִּי רַעְתִּכִּי אִין תַּעֲלוּ:
 16 זִית רַעֲנָן וְפֶה פְּרִי־תָאֵר קְרֹא יְהוָה שִׁמְךָ לְקוֹל הַמְּוֹלָה גְּדֹלָה הַצִּית אֵשׁ עָלֶיהָ וְרָעוּ
 דְּלִוְתֵיהִי: 17 וְיִהְיֶה צְבָאוֹת הַנּוֹט עֲ אוֹתָךְ דְּבַר עֲלִידָה רָעָה בְּגִלָּל רַעַת בִּית־יִשְׂרָאֵל וּבֵית
 יְהוּדָה אֲשֶׁר עָשׂוּ לָהֶם לְהַכְעִסְנִי לְקָטֹר לְבַעַל: ס 18 וְיִהְיֶה הוֹדִיעֲנִי וְאֶדְעָה אִין הָרֵאִיתִנִּי
 מַעֲלִיָּהֶם: 19 וְאִנִּי כִכְבֵּשׁ אֶלּוֹף יוֹבֵל לְטָבוֹחַ וְלֹא־יִדְעֵתִי כִּי־עָלִי חֲשָׁבוּ מַחֲשָׁבוֹת
 נִשְׁחִיתָה עֵץ בַּלְחָמוֹ וּנְכַרְתָּנוּ מֵאֶרֶץ חַיִּים וְשָׁמוּ לֹא־יִזְכָּר עוֹד: 20 וְיִהְיֶה צְבָאוֹת שִׁפֵּט
 צֶדֶק בְּחֹן כְּלִיּוֹת וְלֵב אֵר אֵה נִקְמָתְךָ מִהֶם כִּי אֶלִיד גְּלִיתִי אֶת־רִיבִי: ס 21 לָכֵן כֹּה־אָמַר
 יְהוָה עַל־אֲנָשִׁי עֲנֹתוֹת הַמִּבְקָשִׁים אֶת־נַפְשָׁךְ לֹא מֵר לֹא תִנָּבֵא בְּשֵׁם יְהוָה וְלֹא תִמּוֹת בִּידְנִי:
 ס 22 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִנְנִי פֹקֵד עֲלֵיהֶם הַבְּחוּרִים יָמָיו בַּחֲרֹב בְּנִיָּהִם
 וּבְנִוְתֵיהֶם יָמָיו בְּרַעֲבָה: 23 וְשִׁאֲרֹת לֹא תִהְיֶה לָהֶם כִּי־אָבִיָּא רָעָה אֶל־אֲנָשִׁי עֲנֹתוֹת שְׁנַת
 פְּקֻדָּתָם: ס 12 צִ דִּיק אַתָּה יְהוָה כִּי אֲרִיב אֶלִיד אֶךְ מַשְׁפָּטִים אֲדַבֵּר אוֹתָךְ מִדּוֹעַ הַדָּךְ
 רָשָׁעִים צִלַּחַת שְׁלֹו כִל־בְּגָדִי בְּגָד: 2 נִשְׁתַּחֲוֶה נִשְׁתַּחֲוֶה וְלִכּוֹ נִשְׁתַּחֲוֶה פְּרִי קְרוֹב אַתָּה
 בְּפִיהֶם וְרָחוֹק מִכְּלִוְתֵיהֶם: 3 וְאֵת תְּהָ יְהוָה יִדְעֵתִנִּי תִרְאֵנִי וּבִחֲנִת לִבִּי אַתָּה תִּתֶּכֶם כְּצֶאֱן
 לְטַבְחָה וְהַקְדַּשְׁם לַיּוֹם הַרְנָה: ס 4 עַד־מָתִי תֵאבֵל הָאֶרֶץ וְעֵשֶׁב כִּל־הַשָּׂדֶה יִיבֵשׁ מִרַעַת
 וְשִׁבִּירָה סָף תֵּה בְּהִמּוֹת וְעוֹף כִּי אָמְרוּ לֹא יִרְאֶה אֶת־אֲחֵרֵיתָנוּ: 5 כִּי אֶת־רִגְלֵינוּ רַעְתָּה
 וְלִלְאוֹךְ וְאִיד תִּתְחַרְהָ אֶת־הַסּוֹסִים וּבִאֶרֶץ שְׁלוֹם אַתָּה בּוֹטֵחַ וְאִיד תַּעֲשֶׂה בְּנֶאֱוֹן הַיַּרְדֵּן:
 כִּי נִגְס־אֲחִיד וּבֵית־אֲבִיד נִגְס־הִמָּה בְּגִדוֹ כֹךְ נִגְס־הִמָּה קְרָאוּ אֶת־יָדְךָ מִלֵּא אֶל־תִּצְאָמֵן בָּם
 6 כִּי־יִדְבְּרוּ אֶלִיד טוֹבוֹת: ס 7 עֹבֹתִי אֶת־בֵּיתִי נִשְׁתִּי אֶת־נִחְלָתִי נִתַּחִי אֶת־יְדֹדוֹת נַפְשִׁי
 בְּכַף אוֹיְבֵיהִ: 8 הוֹתֵח־לִי נִחְלָתִי כִאֲרִיָּה בִיעַר נִתְּנָה עָלַי בְּקוֹלָה עַל־כֵּן שְׁנֵאתִיה: 9 הֵנִיט
 צְבוּעַ נִחְלָתִי לִי הֵנִיט סָבִיב עָלֶיהָ לָכֵן אִסְפוּ כִל־חַיִּית הַשָּׂדֶה תִּתִּיו לֹאֲכֹלָה: 10 רָעִים
 רַבִּים שִׁחְתּוּ כְרָמִי בִסָּסוּ אֶת־חִלְקָתִי נִתְּנוּ אֶת־חִלְקַת חֲמֹדְתִי לַמְּדַבֵּר שְׁמֹה: 11 שְׁמֹה
 לְשִׁמְמָה אֲבָלָה עָלַי שְׁמֹה כִל־הָאֶרֶץ כִּי אִין אִישׁ שֵׁם עַל־לֵב: 12 עַל־כֵּל־שָׁפִים
 בַּמְּדַבֵּר בְּאוֹ שִׂדְרִים כִּי חֲרִיב לִיהוָה אֲכָלָה מִקְצֵה־אֶרֶץ וְעַד־קְצֵה הָאֶרֶץ אִין שְׁלוֹם
 לְכָל־בָּשָׂר: ס 13 זָרְעוּ חֲטִים וְקָצִים קָצְרוּ נָחֳלוֹ לֹא יִעֲלוּ וּבִשּׁוּ מִתְּבוֹאֲתֵיכֶם מִחוּרֹן
 אֶד־יְהוָה: ס 14 כֹּה־אָמַר יְהוָה עַל־כֵּל־שְׁכֵנִי הָרָעִים הַנּוֹגִים בְּנִחְלָה אֲשֶׁר־הִנְחֵלְתִּי
 אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל הִנְנִי נִתְּשָׁם מֵעַל אֲדָמָתָם וְאֶת־בֵּית יְהוּדָה אֲחוֹשׁ מִתּוֹכָם: 15 וְהָיָה
 אַחֲרָי נִתְּשִׁי אוֹתָם אֲשׁוֹב וְרַחֲמָתִים וְהַשְׁבָּתִים אִישׁ לְנִחְלָתוֹ וְאִישׁ לְאֶרְצוֹ: 16 וְהָיָה
 אִס־לְמוֹד וְלְמוֹדוֹ אֶת־דְּרָכֵי עַמִּי לַהֵשׁ בַּעַ שְׁמִי חִי־יְהוָה כִּאֲשֶׁר לְמוֹדוֹ אֶת־עַמִּי לַהֲשִׁבַּע

בכעל ונכנו בתוך עמי: 17 ואם לא ישמעו ונתשתי אתהגוי ההוא נתוש ואבד
 נאסיהו: ס 13 כה־אמר יהוה אלי הלוך וקניתי לך אזור פשתים ושמתי על־מתניך
 ובמים לא תבאיו: 2 ואקנה את־האזור כדבר יהוה ואשם על־מתני: ס 3 ויהי
 דבר־יהוה אלי שנית לאמר: 4 קח את־האזור אשר קניתי אשר על־מתניך וקום לך
 פרתה וטמנהו שם בנזיק הסלע: 5 ואלך ואתמנהו בפרת כאשר צוה יהוה אותי:
 6 ויהי מקץ ימים רבים ויאמר יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם את־האזור אשר
 צויתך לשמנו־שם: 7 ואלך פרתה ואחפר ואקח את־האזור מן־המקום אשר־טמנתי שמה
 והנה נשחת האזור לא יצלח לכל: פ 8 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: 9 כה אמר יהוה
 ככה אש חית את־נאון יהודה ואת־נאון ירושלם הרב: 10 העם הזה הרע המאנים
 לשמוע את־דברי ההלכים בשררות לבם וילכו אחרי אליהם אחרים לעבדם ולהשתחות
 להם ויהי כאזור הזה אשר לא־יצלח לכל: 11 כי כאשר ידבק האזור אל־מתני־איש כן
 הדבקתי אלי את־כל־בית ישראל ואת־כל־בית יהודה נאסיהו להיות לי לעם ולשם
 ולתהלה ולתפארת ולא שמעו: 12 ואמרת אליהם את־הדבר הזה ס כה־אמר יהוה
 אלהי ישראל כל־גבל וימלא ויין ואמרו אליך הידע לא נדע כי כל־גבל וימלא ויין:
 13 ואמרת אליהם כה־אמר יהוה הנני ממלא את־כל־ישיבי הארץ הזאת ואת־המלכים
 הישבים לרוד על־פסאוו ואת־הנכניהים ואת־הנביאים ואת כל־ישיבי ירושלם שפרון:
 14 ונפצתיים איש אל־אחיו והאבות והבנים יחדו נאסיהו לא־אחמול ולא־אחוס ולא ארחם
 מהשחיתם: 15 שמעו והאזינו אל־תגבהו כי יהוה דבר: 16 תנו ליהוה אלהיכם כבוד
 בטרם יחשך ובטרם יתנפצו רגליכם על־הרי נשף וקויתם לאור ושימה לצלמות (ישות)
 [ושית] לערפל: 17 ואם לא תשמעו במסחרים תבכה־נפשי מפני גוה ודמע תדמע ותרד
 עיני דמעה כי נשבה עדר יהוה: ס 18 אמר למלך ולנזירה השפילו שבו כי ירד
 מראשותיכם עשרת תפארתכם: 19 ערי הגלב סגרו ואין פתח הגלת יהודה כלה הגלת
 שלומים: ס 20 (שאי) [שאי] עיניכם (וראי) [וראי] הבאים מצפון איה העדר נתרלך צאן
 תפארתך: 21 מה־תאמרי כִּי־יפקד עליך ואת למדת אתם עליך אלפים לראש הלא
 חבלים יאחזוך כמו אשת לדה: 22 וכי תאמרי בלבבך מדוע קראני אלה ברב עונך
 נגלו שוליד נחמסו עקביך: 23 היתהפך כושי עורו ונמר חכרברתיו גס־אתם תוכלו
 להיטיב למדי הרע: 24 ואפצם פקש־עובר לרוח מדבר: 25 זה נורלך מנת־מדריך מאתי
 נאסיהו אשר שכחת אותי ותבטחי בשקר: 26 וגם־אני חשפתי שוליד על־פניך ונראה
 קלונך: 27 נאפיד ומצה־לוחיד זמת זנותך על־גבעות בשדה ראיתי שקציד אוי לך
 וירושלם לא תטהרי אחרי מתי עד: פ 14 אשר היה דבר־יהוה אל־ירמיהו על־דברי
 הבצרות: 2 אכלה יהודה ושעריה אמללו קדרו לארץ וצוחת ירושלם עלתה:
 3 ואדריהם שלחו (צעוריהם) [צעוריהם] למים באו על־גבים לא־מצאו מים שבו כליהם
 ריקם בשו והכלמו וחפו ראשם: 4 בעבור האדמה חתה כי לא־היה גשם בארץ בשו
 אפרים חפו ראשם: 5 כי גס־אילת בשדה ולדה ועוזב כי לא־היה דשא: 6 ופראים
 עמדו על־שפים שאפו רוח פתנים כלו עיניהם כִּי־אין עשב: 7 אם־עונינו ענו בנו יהוה
 עשה למען שמך כִּי־רבו משובתני לך חטאנו: 8 מקוה ישראל מושיעו בעת צרה למה
 תהיה כנר בארץ ובארח נטה ללון: 9 למה תהיה כאיש נדהם כנבור לא־יוכל להושיע
 ואתה בקרבנו יהוה ושמך עלינו נקרא אל־תנחננו: ס 10 כה־אמר יהוה לעם הזה כן
 אהבו לנוע רגליהם לא חשכו ויהוה לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאתם: ס
 11 ויאמר יהוה אלי אל־תחפול בעד־העם הזה לטובה: 12 כי יצמו איני שמע אל־רגתם
 וכי יעלו עלה ומנחה איני רצם כי בחרב וברעב ובדבר אנכי מכלה אותם: ס
 13 ואמר אלהי אדני יהוה הנה הנבאים אמרים להם לא־תראו חרב ורעב לא־יהיה לכם
 כִּי־שלוש אמת אתן לכם במקום הזה: ס 14 ויאמר יהוה אלי שקר הנבאים נבאים
 בשמי לא שלחתים ולא צויתים ולא דברתי אליהם חזון שקר וכסם (ואליל) [ואליל]
 (ותרמות) [ותרמית] לכם המה מתנבאים לכם: ס 15 לכן כה־אמר יהוה על־הנבאים
 הנבאים בשמי ואני לא־שלחתים והמה אמרים חרב ורעב לא יהיה בארץ הזאת חרב
 וברעב ויתמו הנבאים ההמה: 16 והעם אשר־המה נבאים להם יהיו משלכים בחצות
 ירושלם מפני הרעב והחרב ו אין מקבר להמה המה נשיהם ונביהם ונביהם ושפכתי
 עליהם את־רעשם: 17 ואמר ת אליהם את־הדבר הזה תרדנה עיני דמעה לילה ויומם

ואֶל־תְּרִמִּינָה כִּי שָׁבַר גְּדוֹל נִשְׁבְּרָה בַּחֹלֶת בַּת־עַמִּי מִכָּה נִחְלָה מָאֹד: 18 אִם־יִצְאָתִי הֲשֵׁה לָהּ וְהִנֵּה חֲלִי־הָרֶב וְאִם בָּאתִי הָעִיר וְהִנֵּה תַחֲלוּאִי רָעַב כִּי־נִסְנְבִיא גִסְפָּהֵן סָחְרוּ אֶל־אֶרֶץ וְלֹא יָדָעוּ: 19 הַמָּאֵס מֵאֶסֶת אֶת־יְהוּדָה אִם־בְּצִיּוֹן נִעְלָה נִפְשָׁךְ מִדּוֹעַ הַפִּיתָנוּ וְאִין לָנוּ מִרְפָּא קוֹה לְשָׁלוֹם וְאִין טוֹב וְלַעֲת מִרְפָּא וְהִנֵּה בַעֲתָה: 20 יָדָעְנוּ יְהוָה רִשְׁעֵנוּ עֲוֹן אֲבוֹתֵינוּ כִּי חָטְאוּ לָךְ: 21 אֶל־תִּנְאֹץ לְמַעַן שִׁמְךָ אֶל־תִּגְבַּל כִּכָּא כְבוֹדְךָ זָכַר אֶל־תִּפָּר בְּרִיתְךָ אֲחֵנוּ: 22 הִישׁ בְּהֵב לִי הַגּוֹיִם מְנַשְׁמִים וְאִם־הַשְׁמִיִּם יִתְּנוּ רַבִּבִּים הֲלֹא

אֶת־הָהוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִקְנֶה לָךְ כִּי־אֲתָה עֲשִׂית אֶת־כָּל־אֵלֶּה: פ 15 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי אֲסִיעֲמוֹד מִן־שָׁה וּשְׂמוּאֵל לִפְנֵי אֵין נִפְשִׁי אֶל־הָעָם הַזֶּה שְׁלַח מַעַל־פָּנַי וַיֹּצֵא: 2 וְהִיהַ כִּי־יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ אָנָּה נֵצַא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֲשֶׁר לְמוֹת לְמוֹת וְאֲשֶׁר לַחֲרֹב לַחֲרֹב וְאֲשֶׁר לָרָעַב לָרָעַב וְאֲשֶׁר לִשְׂכִי לִשְׂכִי: 3 וּפְקַדְתִּי עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִשְׁפָּחוֹת נֹאסִיָּהוּ אֶת־הַחֲרֹב לַחֲרֹב וְאֶת־הַכְּלָבִים לִסְחַב וְאֶת־עוֹף הַשָּׁמַיִם וְאֶת־בְּהֵמַת הָאָרֶץ לֶאֱכֹל וְלַהֲשִׁית: 4 וְנִתְּתִים (לְזַעֲרָה) וְלִזְעוּרָה לְכָל מַמְלַכּוֹת הָאָרֶץ בְּגִלְל מִנְשָׁה כִּי־יִחַקְרוּהָ מִלֶּךְ וְיִהְיֶה עַל אֲשֶׁר־עָשָׂה בִירוּשָׁלַם: 5 כִּי מִי־יִחַמֵּל עֲלֶיךָ יִרְשָׁלַם וּמִי יִנְדֹּד לָךְ וּמִי יִסּוֹר לִשְׁאֹל לְשָׁלָם לָךְ: 6 אַתָּה נָטַשְׁתָּ אֹתִי נֹאסִיָּהוּ אַחֲרֵי חֲלָבִי וְאַתָּה אֶת־יָדִי עֲלֶיךָ וְאֲשַׁחֲיֶךָ גִּלְאִיתִי הִנָּחֵם: 7 וְאֹזֶרֶם בְּמוֹרָה בִּשְׁעָרֵי הָאָרֶץ שִׁכַּלְתִּי אֲבָדְתִּי אֶת־עַמִּי מִדְּרָכֵיהֶם לֹא־שָׁבוּ: 8 עֲצֹמֹר לִי אֱלֹמִנְתּוֹ מִחוּל יָמִים הִבָּאתִי לָהֶם עַל־אֵם בַּחוּר שָׂדֶךְ בְּצִהְרֵים הַפִּלְתִּי עֲלֵיהֶם פֶּתָאֵם עִיר וּבִהְלֹת: 9 אִמְלִלָּה יִלְדַת הַשִּׁבְעָה נִפְחָה נִפְשָׁה (בָּאָה) [בָּאָה] שִׁמְשָׁה בְּעַד יוֹמָם בּוֹשָׁה וְחָפְרָה וְשֹׁאֲרֵיהֶם לַחֲרֹב אֲתָן לִפְנֵי אִיבֵיהֶם נֹאסִיָּהוּ: 10 אוּלִי־אִמִּי כִּי יִלְדֹתִי אִישׁ רִיב וְאִישׁ מְדוֹן לְכָל־הָאָרֶץ לֹא־נִשְׁתִּי וְלֹא־נִשְׁוִי־כִּי פֶלֶה מְקַלְלוֹנִי: 11 אָמַר יְהוָה אֲסִילָא (שְׂרוּתֶךָ) [שְׂרוּתֶךָ] לְטוֹב אֲסִילוּא הִפְעַתִּי בָךְ בַּעֲת־רָעָה וּבַעֲת צָרָה אֶת־הָאֵיב: 12 הִירַע בְּרוּלָו בְּרוּלָו מִצָּפוֹן וּנְחֹשֶׁת: 13 חִילְדֵךְ וְאוֹצְרוֹתֶיךָ לְבוֹ אֲתָן לֹא בַמַּחֲרִי וּבְכָל־חֲטָאוֹתֶיךָ וּבְכָל־גְּבוּלֶיךָ: 14 וְהִעַבְרְתִּי אֶת־אִיבֶיךָ בָּאָרֶץ לֹא יָדַעַת כִּי־רָאָשׁ קָדְמָה בִּאֲפִי עֲלֵיכֶם תּוֹקֵד: 15 אֲתָה יָדַעְתָּ יְהוָה זָכְרִנִי וּפְקַדְנִי וְהִנָּקֵם לִי מִרְדְּפִי אֶל־לֶאֱרָךְ אֲפָךְ תִּקְחֵנִי דַע שְׂאֵתִי עֲלֶיךָ חֲרָפָה: 16 נִמְצָאוּ דְבָרֶיךָ וְאִכְלָם וַיְהִי (וְדָבָרֶיךָ) [וְדָבָרֶיךָ] לִי לִשְׁשׁוֹן וּלְשִׁמְחַת לִבִּי כִּי־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלַי יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת: 17 לֹא־יִשְׁבַּחֵנִי בְּסוֹד־מִשְׁחָקִים וְאֶעֱלֶז מִפְּנֵי יָדְךָ בְּדָד יִשְׁבַּחֵנִי כִּי־זָעַם מִלֹּאֲחֵנִי: 18 לָמָּה הָיָה כֹּאבִי נֹצַח וּמִכְתִּי אֲנוּשָׁה מֵאֲנֵה הִרְפָּא הָיָה תְּהִיָּה לִי כִּמְוֹ אֲכֹב מִיָּם לֹא נִאֲמָנוּ: 19 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֲסִתְּשׁוּב וְאִשְׁכִּיב לִפְנֵי תַעֲמוֹד וְאִם־יִצְוֵנִי יָקָר מִזִּילִל כִּפִּי תְהִיָּה יִשְׁבוּ הָמָּה אֵלֶיךָ וְאֲתָה לֹא־תִשׁוּב אֲלֵיהֶם: 20 וְנִתְּחַד לָעָם הַזֶּה לְחֻמַּת נַחֲשֵׁת בְּצוּרָה וּלְנַחֲמוֹ אֵלֶיךָ וְלֹא־יִכְלֹו לָךְ כִּי־אֲתָךְ אֶנִּי הִלְוִישִׁיעַךְ וְלִהְיִילְדֶךָ נֹאסִיָּהוּ:

21 וְהַצִּלְתֶּיךָ מִיַּד רָעִים וּפְדִיתֶךָ מִכַּף עֲרָצִים: פ 16 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 2 לֹא־תִחַק לָךְ אִשָּׁה וְלֹא־יִהְיֶה לָךְ בָּנִים וּבָנוֹת בְּמִקּוֹם הַזֶּה: 3 כִּי־כֹהָ אָמַר יְהוָה עַל־הַבָּנִים וְעַל־הַבָּנוֹת הַיְּלֻדִים בְּמִקּוֹם הַזֶּה וְעַל־אִמָּתָם הַיְּלֻדוֹת אוֹתָם וְעַל־אֲבוֹתָם הַמּוֹלִידִים אוֹתָם בָּאָרֶץ הַזֹּאת: 4 מִמוֹתֵי תַחֲלָאִים יָמָתוּ לֹא יִסְפְּרוּ וְלֹא יִקְבְּרוּ לְדָמָן עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה הָיָה וּבַחֲרֹב וּבְרָעַב יִכְלֹו וְהָיָה תְּהָ נִבְלָתָם לְמֶאֱכֹל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבִהְמַת הָאָרֶץ: 5 כִּי־כֹהָ אָמַר יְהוָה אֶל־תִּבְּאוּ בֵּית מְרוֹחַ וְאֶל־תֵּלֶךְ לִסְפוֹד וְאֶל־תִּנְדֹּר לָהֶם כִּי־אֲסַפְתִּי אֶת־שְׁלוֹמִי מֵאֵת הָ עַם־הַזֶּה נֹאסִיָּהוּ אֶת־הַחֲסִד וְאֶת־הַרְחֻמִּים: 6 וּמָתוּ גְדֻלִּים וְקִטְנִים בָּאָרֶץ הַזֹּאת לֹא יִקְבְּרוּ וְלֹא־יִסְפְּרוּ לָהֶם וְלֹא יִתְגַּדֵּר וְלֹא יִקְרָא לָהֶם: 7 וְלֹא־יִפְרְסוּ לָהֶם עַל־אֲבָל לְנַחֲמוֹ עַל־מָת וְלֹא־יִשְׁקוּ אוֹתָם כּוֹס תַּנְחוּמִּים עַל־אֲבִיו וְעַל־אִמּוֹ: 8 וּבֵית־מִשְׁתֶּה לֹא־תִבְּאוּ לִשְׁכַּת אוֹתָם לֶאֱכֹל וּלְשִׁתּוֹת: 9 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מְשַׁבִּית מִן־הַמִּקְוֹם הַזֶּה לְעִינֵיכֶם וּבִימֵיכֶם קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שִׁמְחָה קוֹל חֲתָן וְקוֹל פֶּלֶה: 10 וְהָיָה כִּי תִהְיֶה לָעָם הַזֶּה אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ אֵלֶיךָ עַל־מָה דָּבַר יְהוָה עֲלֵינוּ אֶת־כָּל־הָרָעָה הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת וּמָה עֲוֵנוֹ וּמָה חֲטָאֵנוּ אֲשֶׁר חָטְאוּנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ: 11 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם עַל אֲשֶׁר־עֲזָבוּ אֲבוֹתֵי כִם אוֹתִי אֶת־יְהוָה וְלִכְלֹו אֶת־הֵאֱחָרִים אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁמְחוּ לָהֶם וַיִּתְּנוּ וַאֲתִי עָזְבוּ וְאֶת־תּוֹרָתִי לֹא שָׁמְרוּ: 12 וְאֲתָם הִרְעִיתִי לַעֲשׂוֹת מֵאֲבוֹתֵיכֶם וְהִנָּקֵם הַלְכִים אִישׁ אַחֲרֵי שְׂרָרוֹת לְבוֹהֲרַע לְבַלְתִּי שִׁמְעָה אֵלַי: 13 וְהָטָה לְתִי אֲחֵכֶם מַעַל הָאָרֶץ הַזֹּאת עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתֶּם אֲתָם וְאֲבוֹתֵיכֶם וְעַבְדְּתֶם־שָׁם אֶת־אֱלֹהִים אַחֲרֵיהֶם יוֹמָם וְלַיְלָה אֲשֶׁר לֹא־אֲתָן לָכֶם חֲנִינָה: 14 לָכֵן הִנֵּה־יָמִים בָּאִים נֹאסִיָּהוּ וְלֹא־יֹאמַר עוֹד חִי־יְהוָה אֲשֶׁר הָעֵלָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ

מצרים: 15 כי אס-חיהוה אשר העלה את-בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות אשר הריחם שמה והשבתיים על-אדמתם אשר נתתי לאבותם: ס 16 הגני שלח (לדגנים) [לדגנים] רבים נאס-יהוה ודגוה ואחר-כן אשלח לרבים צידים וצדום מעל כל-הר ומעל כל-גבעה ומנזקיך הסלעים: 17 כי עיני על-לדרכיהם לא נסתרו מלפני ולא נצפן עונם מנגד עיני: 18 ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאתם על חללם את-ארצי בנבלת שקציהם ותועבותיהם מלאו את-נחלתי: ס 19 יהוה עז ומעז ומנוסי ביום צרה אלד גוים יבאו מאפס-ארץ ויאמרו אד-שקר נחלו אבותינו הבל ואי-דכם מועיל: 20 היעשה-לו אדם אלהים והמה לא אלהים: 21 לכן הגני מודיעם בפעם הזאת אודיעם

את-ידי ואח-גבורתי וידעו כי-שמי יהוה: ס 17 חטאת יהודה כתובה בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה על-לוח לבם ולקרנות מזבחותיכם: 2 כפר בניהם מזבחותם ואשריהם על-עץ רענן על גבעות הנבחות: 3 הררי בשדה חילף כל-אוצרותיך לבן אתן במתוך בחטאת בכל-גבולך: 4 ושמת תה ויבך מנחלתך אשר נתתי לך והעבדתיך את-איביך בארץ אשר לא-ידעת כי-אש קדחתם באפי עד-עולם תוקד: ס 5 כה אמר יהוה איור הנבר אשר יבטח באדם ושם בשר ורעו ומקיהוה יסור לבו: 6 והיה כעריער בערבה ולא יראה כי-יבוא טוב ויבן חררים במדבר ארץ מלחה ולא חשב: 7 כרית הנבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו: 8 והיה כעץ שתול על-מים ועל-יובל ישלח שרשיו ולא (ירא) [יראה] כי-יבא חם והיה עלהו רענן ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי: 9 עקב הלך מכל ואנש הוא מי ידענו: 10 אני יהוה חקר לב בחר פליות ולתת לאיש (פדרבו) [פדרבון] כפרי מעלליו: ס 11 קרא דגן ולא יד עשה עשר ולא במשפט בחצי (ימן) [ימיו] יעזבו ובאחריתו יהיה נבל: 12 כסא כבוד מרום מיראשון מקום מקדשו: 13 מקוה ישראל יהוה כל-עזבד יבשו (יסורי) [וסורי] בארץ יתלבו כי עזבו מקור מים-חיים את-יהוה: ס 14 רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה: 15 הנה-המה אמרים אלי איה דבר-יהוה יבוא נא: 16 ואני לא-אצתי מרעה את-יך ויום אנוש לא התאיתי אתה ידעת מוצא שפתי נכח פניך היה: 17 אל-תהילי למחתה מחסי-אתה ביום רעה: 18 יבשו רדפי ואל-אבשה אני יחתו המה ואל-אתה אני ה בא עליהם יום רעה ומשנה שברון שברם: ס 19 כה-אמר יהוה אלי הלך ועמדת בשער בני-רעם) [רעם] אשר יבאו בו מלכי יהודה ואשר יצאו בו ובכל שערי ירושלם: 20 ואמרת אליהם שמעו דבר-יהוה מל כי יהודה וכל-יהודה וכל יושבי ירושלם הבאים בשערים האלה: ס 21 כה אמר יהוה השמרו בנפשותיכם ואל-תשאו משא ביום השבת והבאתם בשערי ירושלם: 22 ולא-תוציאו משא מבתיכם ביום השבת וכל-מלאכה לא תעשו וקדשתם את-יום השבת כאשר צוית את-אבותיכם: 23 ולא שמעו ולא הטו את-אזנם וקשו את-רעפם לבלתי (שומע) [שמעו] ולבלתי קחת מוסר: 24 והיה אם-שמעו תשמעון אלי נאס-יהוה לבלתי הביא משא בשערי העיר הזאת ביום השבת ולקדש את-יום השבת לבלתי עשות (בה) [בן] כל-מלאכה: 25 ובאו בשערי העיר הזאת מלכים ושרים ישיבים על-פסא דוד רכבים ברכב ובסוסים המה ושריהם איש יהודה וישיבי ירושלם וישבה העיר-הזאת לעולם: 26 ובאו מערי-יהודה ומסביבות ירושלם ומארץ בנימן ומן-השפ לה ומן-ההר ומן-הנגב מבאים עולה וזבח ומנחה ולבונה ומבאי חודה בית יהוה: 27 ואס-לא תשמעו אלי לקדש את-יום השבת ולבלתי שאת משא ובא בשערי ירושלם ביום השבת והצתי אש בשעריה ואכלה ארמנות ירושלם ולא תחבה: פ

18 הדבר אשר היה אל-ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 קום וירדת בית היוצר ושמה אשמינך את-דברי: 3 וארד בית היוצר (והנהו) [והנה-הוא] עשה מלאכה על-האבנים: 4 ונשחת הפלי אשר הוא עשה בחמור ביד היוצר ושב ויעשהו פלי אחר כאשר ישר בעיני היוצר לעשות: פ 5 יהי דבר-יהוה אלי לאמור: 6 הכיוצר הזה לא-אוכל לעשות לכם בית ישראל נאס-יהוה הנה בחמור ביד היוצר פנ-אדם בדי בית ישראל: ס 7 רגע אדבר עליו ועל-ממלכה לתוש ולתוזי ולהאבד: 8 ושב הגוי ההוא מרעתו אשר דברתי עליו ונחמתי על-הרעה אשר חשבת לעשות לו: ס 9 והנע אדבר על-גוי ועל-ממלכה לבנת ולנש: 10 ועשה (הרעה) [הרע] בעיני לבלתי שמע בקולי ונחמתי על-הטובה אשר אמרתי להיטיב אותו: ס 11 ועתה אמר-נא אל-איש-יהודה ועל-יושבי ירושלם לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי יוצר עליכם רעה וחשב עליכם מחשבה שבו

נָא אִישׁ מִדְּרָכּוֹ הִרְעָה וְהִשְׁבִּיבוּ דְרָכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם: 12 וְאָמְרוּ נוֹאֵשׁ כִּי־אַחֲרֵי מַחֲשַׁבוֹתֵינוּ
נִלְךָ וְאִישׁ שְׂרָרוֹת לְבוֹד־הָרֶעַ נַעֲשֶׂה: ס 13 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה שְׂאֲלֹנָא בְּגוֹיִם מִי שְׁמַע
כָּאֵלֶּה שְׁעָרָת עֲשִׂתָּה מֵאֵד בְּחוֹלֹת יִשְׂרָאֵל: 14 הִיעֹזֵב מִצּוֹר שְׂדֵי שִׁלָּן לִבְנוֹן אֲסִינֹתָשׁוּ
מִיָּם וְרִים קָרוֹם נוֹזְלִים: 15 כִּי־שִׁכְחֵנִי עַמִּי לִשְׂאֹא יִקְטְרוּ וּיִכְשְׁלוּם בְּדִרְכֵיהֶם שְׁבִילִי עוֹלָם
לְלֶכֶת תַּיִבוֹת דֶּרֶךְ לֹא סְלוּלָה: 16 לָשׁוּם אֶרֶצָם לִשְׁמָה (שְׂרוּקָה) (שְׂרוּקוֹת) עוֹלָם כֹּל
עוֹבֵר עָלֶיהָ יִשָּׁם וְנִגִּיד בְּרַאשׁוֹ: 17 כִּרְחוֹקִידִים אֶפִּיצָם לִפְנֵי אוֹיֵב עֹרֵךְ וְלֹא־פָנִים אֶרְאֶם
בְּיוֹם אִידִים: ס 18 וַיֹּאמְרוּ לָכֵן וְנַחֲשָׁבָה עַל־יִרְמִיָּהוּ מַחֲשַׁבוֹת כִּי לֹא־תֵאבֹד תּוֹרָה מִפְּהֶן
וְעֵצָה מִחֶסֶד וְדָבָר מִנְּבִיא לָכֵן וְנִפְהוּ בִלְשׁוֹן וְאֵל־נִקְשִׁיבָה אֶל־כָּל־דְּבָרָיו: 19 הִקְשִׁיבָה
יְהוָה אֱלִי וּשְׁמַע לְקוֹל יְרִיבִי: 20 הִישָׁלֵם תַּחַת־טוֹבָה רָעָה כִּי־כָרוּ שׁוֹחָה לִנְפְשִׁי זָכְרוּ
עֲמִדִי לִפְנִיד לְדַבֵּר עֲלֵיהֶם טוֹבָה לְהַשִּׁיב אֶת־חַמְתָּךְ מֵהֶם: 21 לָכֵן תֵּן אֶת־בְּנֵיהֶם לָרַעֵב
וְהַגֵּרִם עַל־יִדֵּי־חֶרֶב וְתַהוֹנֶה נְשִׁיהֶם שְׂכָלוֹת וְאֶלְמָנוֹת וְאֲנָשִׁיהֶם הָיוּ הֲרֵגִי מוֹת בְּחוֹרֵיהֶם
מִכִּי־חֶרֶב בְּמִלְחָמָה: 22 תִּשְׁמַע וְעָקָה מִבְּתֵיהֶם כִּי־תֵבִיא עֲלֵיהֶם גִּדּוֹד פָּחָאֵם כִּי־כָרוּ
(שִׁיחָה) (שִׁיחָה) לְלַכְדֵּנִי וּפָחִים שָׂמְנוּ לִרְגְלִי: 23 וְאַתָּה יְהוָה יָדַעְתָּ עֲצָתִם עָלִי
לְמוֹת אֶת־חֲכָמָם עַל־עֲוֹנִם וְחִשָּׁאתָם מִלִּפְנֵיךְ אֶת־תַּמְחִי (וְהָיוּ) (וַיְהִיו) מִכְשָׁלִים לִפְנֵיךְ בַּעַת
אִפְּךָ עֲשֵׂה כֵהֶם: ס 19 כֹּה אָמַר יְהוָה הִלּוּךְ וְקִנְיָת בִּקְבֵקֵי יוֹצֵר חֶרֶשׁ וּמוֹזְנֵי הָעָם וּמוֹזְנֵי
הַכְּהֻנִּים: 2 וַיֵּצֵאת אֶל־גֵּיא בְּיַהֲנֵם אֲשֶׁר פָּתַח שַׁעַר (הַחֲרָסוֹת) (הַחֲרָסוֹת) וְקָרְאתָ שֵׁם
אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ: 3 וְאִמְרַת שְׁמַעוּ דְּבַר־יְהוָה מַלְכֵי יְהוּדָה וְיִשְׂכָּי יְרוּשָׁלַם
כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מִ בֵּיא רָעָה עַל־הַמְּקוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר כָּל־שְׁמַעְהָ
תַּעֲלֶה אֲזוּנִי: 4 יַעֲן אֲשֶׁר עֲזָבְנִי וַיִּנְכְּרוּ אֶת־הַמְּקוֹם הַזֶּה וַיִּקְטְרוּ־וּ בְּאֵלֹהִים אֲחֵרִים
אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּם הֵמָּה וְאֲבוֹתֵיהֶם וּמַלְכֵי יְהוּדָה וּמִלְאוּ אֶת־הַמְּקוֹם הַזֶּה דָּם נָקִים: 5 וּבְנֵי
אֶת־בָּמוֹת הַבַּעַל לְשֹׁרֵף אֶת־בָּנֵיהֶם בְּאֵשׁ עֵלוֹת לְבַעַל אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִי וְלֹא דִבַּרְתִּי וְלֹא
עָלְתָה עָלֵיהֶם: פ 6 לָכֵן הִגַּדְתִּים בָּאִים נֹאסִי־הוּא וְלֹא־יִקְרָא לְמָקוֹם הַזֶּה עוֹד תַּחַתָּה
וְגֵיא בְּיַהֲנֵם כִּי אֲסִי־גֵיא הִרְעִנָה: 7 וּבִקְחִי אֶת־עֵצָה יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בְּמָקוֹם הַזֶּה
וְהַפֵּל תִּים בְּחֶרֶב לִפְנֵי אוֹיְבֵיהֶם וּבִיד מִכְשֵׁי נִפְשָׁם וְנָתַתִּי אֶת־נִבְלָתָם לְמֹאכֵל לַעוֹף
הַשָּׁמַיִם וּלְבִהֶמַת הָאָרֶץ: 8 וּשְׁמַתִּי אֶת־הָעִיר הַזֹּאת לִשְׁמָה וּלְשִׁרְקָה כֹּל עֹבֵר עָלֶיהָ יִשָּׁם
וְיִשְׁרָק עַל־כָּל־מִכְתָּה: 9 וְהֵאכָל תִּים אֶת־בֶּשֶׂר בְּנֵיהֶם וְאֵת בֶּשֶׂר בְּנֵיהֶם וְאִישׁ בֶּשֶׂר־רַעְהוּ
יֹאכְלוּ בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹק אֲשֶׁר יֵצִיקוּ לָהֶם אוֹיְבֵיהֶם וּמִכְשֵׁי נִפְשָׁם: 10 וְשִׁכַּרְתָּ הַבִּקְבֵקֵי
לְעִינֵי הָאֲנָשִׁים הַחֹלְכִים אוֹתָךְ: 11 וְאִמְרַת אֱלֹהִים כֹּה־אָמְרוּ יְהוָה צְבָאוֹת כֹּכָה אֲשֶׁר
אֶתָּה עַם הַזֶּה וְאֶת־הָעִיר הַזֹּאת כֹּאֲשֶׁר יִשְׁבֵּר אֶת־כָּלִי הַיּוֹצֵר אֲשֶׁר לֹא־יוֹכֵל לְהַרְפֶּה עוֹד
וּבְתַפַּת יָקְרָבוּ מֵאֵין מָקוֹם לְקַבּוֹר: 12 כִּי־אֶעֱשֶׂה לְמָקוֹם הַזֶּה נֹאסִי־הוּא וְלִישְׁכֵּבִי וְלִתַּת
אֶת־הָעִיר הַזֹּאת כַּתְּפֹתִי: 13 וְהָיוּ בְתֵי יְרוּשָׁלַם וּבְתֵי מַלְכֵי יְהוּדָה כַּמְּקוֹם תַּחַת הַטְּמָאִים
לְכָל הַבָּתִּים אֲשֶׁר קִטְרוּ עַל־נַפְתֵיהֶם לְכָל צָבָא הַשָּׁמַיִם וְהַסֵּךְ נִסְכִּים לְאֵלֹהִים אֲחֵרִים: פ
14 וַיִּבֹא יִרְמִיָּהוּ מִתַּחַת אֲשֶׁר שָׁלְחוּ יְהוָה שָׁם לְהִנְבֵּא וַיַּעֲמֵד בְּחֶצֶר בֵּית־יְהוָה וַיֹּאמֶר
אֶל־כָּל־הָעָם: ס 15 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי (מִבֵּי) (מִבֵּיא) אֶל־הָעִיר
הַזֹּאת וְעַל־כָּל־עָרֶיהָ אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עָלֶיהָ כִּי הִקְשׁוּ אֶת־עֲרֵפָם לְבַלְתִּי שְׁמוֹעַ
אֶת־דְּבָרָי: 20 וַיֵּשׁ מֵעַ פִּשְׁחוֹר בְּיַאמֶר הַכֹּהֵן וְהוּא־פָקִיד נִגִּיד בְּבֵית יְהוָה אֶת־יִרְמִיָּהוּ נָבֵא
אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: 2 וַיִּכָּה פִּשְׁחוֹר אֶת יִרְמִיָּהוּ הַנְּבִיא וַיִּתֵּן אֹתוֹ עַל־הַמַּהֲפָכָת אֲשֶׁר
בִּשְׁעַר בִּנְיָמִן הַעֲלִיּוֹן אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה: 3 וַיְהִי מִמִּחְרָת וַיֵּצֵא פִּשְׁחוֹר אֶת־יִרְמִיָּהוּ
מִן־הַמַּהֲפָכָת וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִרְמִיָּהוּ לֹא פִּשְׁחוֹר קָרָא וְהָיָה שִׁמְךָ כִּי אֲסִי־מִגּוֹר מִסָּבִיב: פ
4 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נִתְנָךְ לְמִגּוֹר לָךְ וּלְכָל־אֶהְבִּיד וְנִפְּלוּ בְּחֶרֶב אוֹיְבֵיהֶם וְעִנִּיךְ רֹאֹת
וְאֶת־כָּל־יְהוּדָה אֶתָּה בִיד מִלֶּךְ־כָּכָל וְהַגֵּלם בְּכָל־הָאָרֶץ וְנִפְּלוּ בְּחֶרֶב: 5 וְנָתַתִּי אֶת־כָּל־חֶסֶן
הָעִיר הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־יְנוּעָה וְאֶת־כָּל־יִקְרָה וְאֵת כָּל־אוֹצְרוֹת מַלְכֵי יְהוּדָה אֶתָּה בִיד
אוֹיְבֵיהֶם וּבָזוּם וּלְקַחוּם וְהִבִּיאוּם בְּכָל־הָ: 6 וְאַתָּה פִּשְׁחוֹר וְכָל־יִשְׂכָּי יִשְׁבִּי בִיתְךָ חֲלָכִי בִשְׁבִי
וּבְכָל־תְּבֹאָה וְשָׁם תָּמוּת וְשָׁם תִּקְבֹּר אֶתָּה וְכָל־אֶהְבִּיד אֲשֶׁר־נִבְּאתָ לָהֶם בְּשִׁקְרִי: ס
7 פְּתִיתִי יְהוָה וְאַפְתָּ חֻזְקָתִי וְתוֹכֵל לִשְׁחֹק כָּל־הַיּוֹם כֹּה־לֵעַנִי: 8 כִּי־יִמְדִי
אֲדַבֵּר אֲזַעֵק תִּמְסֵנִי וְשֹׁד אִקְרָא כִּי־הָיָה דְּבַר־יְהוָה לִי לְחֶרֶף וּלְקִלְס כָּל־הַיּוֹם: 9 וְאִמְרַתִּי
לֹא־אֲזַכְּרֶנּוּ וְלֹא־אֲדַבֵּר עוֹד בְּשִׁמּוֹ הָיָה בְּלִבִּי כֹאֲשֶׁר בַּעֲרַת עֵצָר בַּעֲצַמֹתִי וְנִלְאִיתִי כָּל־כָּל
וְלֹא אוֹכֵל: 10 כִּי שְׁמַעְתִּי דִּבַּת רַבִּים מִגּוֹר מִסָּבִיב הִגִּידוּ וְנִגִּידוּ כָּל־אֲנָשׁ שְׁלֹמִי שְׁמִרִי
צִלְעִי אוֹ לִי יִפְתָּה וְנוֹכַחֶה לֹא וְנִקְחָה נִקְמָתִנוּ מִמֶּנּוּ: 11 וַיְהוָה אוֹתִי כְּגִבּוֹר עָרִיץ עַל־כֵּן

רדפי יכשלו ולא יכלו בשו מאד כִּי־לֹא הִשְׁכִּילוּ כְלִמַּת עוֹלָם לֹא תִשְׁכַּח: 12 וַיְהִי
צָבָאוֹת בָּחַן צָדִיק רָאָה כְּלוֹיֹת וְלֹב אֶרֶץ אֶה וְקִמְחָךְ מִהֶם כִּי אֵלֶיךָ נִלְוִיתִי אֲחִירֵיכִי: ס
13 שִׁירֵי לִיְהוָה הִלְלוּ אֶת־יְהוָה כִּי הִצִּיל אֶת־נַפְשׁ אֲבִינוֹן מִיַּד מַרְעִים: ס 14 אֲחִיר הַיּוֹם אֲשֶׁר
יִלְדְתִי בּוֹ יוֹם אֲשֶׁר־יִלְדַתִּנִּי אֲמִי אֶל־יְהִי בְרוּךְ: 15 אֲחִיר הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּשָׂר אֶת־אָבִי לֹא־מֵר
יִלְדֶלֶךְ בֶּן זָכָר שִׁמְחָה שִׁמְחָה: 16 וְהִנֵּה הָאִישׁ הַהוּא כְּעֶרְסִים אֲשֶׁר־הִפָּךְ יְהוָה וְלֹא נָחַם
וְשָׁמַע וְעָקַב בְּבִקְרָה וְתִרְעָה בַּעַת צִהְרִים: 17 אֲשֶׁר לֹא־מוֹתַתִּנִּי מִרְחֹם וְתַהֲדִילִי אֲמִי קִבְרִי
וְרַחֲמָה הֵרַת עוֹלָם: 18 לָמָּה זֶה מִרְחֹם יִצְאֹתִי לְרֹאוֹת עַמִּי וַיִּגְוֶן וַיִּכְלֹ בְּבִשְׁת יָמָי: פ

21 הָרַב אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה בִּשְׁלַח אֵלָיו הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ אֶת־פֶּשְׁחוֹר
בֶּן־מֶלְכִיָּה וְאֶת־צַפְנִיָּה בֶּן־מַעֲשִׂיָּה הַכֹּהֵן לֵאמֹר: 2 דַּרְשָׁנָא כְּעִדְנֵי אֶת־יְהוָה כִּי
נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל נָלַחַם עֲלֵינוּ אוֹלִי יַעֲשֶׂה יְהוָה אוֹתָנוּ כְּכֹל־נִפְלְאוֹתָיו וַיַּעֲלֶה
מִעֲלֵינוּ: ס 3 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֲלֵיהֶם כֹּה תֹאמְרוּן אֶל־צִדְקִיָּהוּ: 4 כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מִסַּב אֶת־כָּלִי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר בְּיָדְכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם נֹלְחָמִים בָּם אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל
וְאֶת־הַכַּשְׂדִּים הַצָּרִים עֲלֵיכֶם מִחוּץ לַחוֹמָה וְאֶסְפִּיתִי אוֹתָם אֶל־חוּף הָעִיר הַזֹּאת:
5 וְנִלְחַמְתִּי אֲנִי אִתְּכֶם בֵּיד נְטוּיָה וּבִזְרוֹעַ חֲזָקָה וּבִאֵף וּבְחִמָּה וּבְקֶצֶף גָּדוֹל: 6 וְהִכִּיתִי
אֶת־יוֹשְׁבֵי הָעִיר הַזֹּאת וְאֶת־הָאָדָם וְאֶת־הַבְּהֵמָה בְּדֶבֶר גָּדוֹל יָמֹתוּ: 7 וְאַחֲרֵי־כֵן נֹאסִיָּהוּ
אֶתֵּן אֶת־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְאֶת־עֲבָדָיו וְאֶת־הָעָם וְאֶת־הַנְּשָׂאִים בְּעִיר הַזֹּאת מִן־הַדֶּבֶר
מִן־הַחֶרֶב וּמִן־הַרְעָב בֵּיד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וּבִיד אִיֻּבִּיָּהם וּבִיד מִבְּקָשֵׁי נַפְשָׁם וְהָכֵם
לְפִי־חֶרֶב לֹא־יָחוּס עֲלֵיהֶם וְלֹא יִחַל וְלֹא יִרְחֹם: 8 וְאֶל־הָעָם הַזֶּה תֹּאמְרוּ כֹּה אָמַר יְהוָה
הִנְנִי נֹתֵן לְפָנֵיכֶם אֶת־דֶּרֶךְ הַחַיִּים וְאֶת־דֶּרֶךְ הַמּוֹת: 9 הַיֹּשֵׁב בְּעִיר הַזֹּאת יָמוּת בַּחֶרֶב
וּבְרַעַב וּבְדֶבֶר וְהַיּוֹצֵא וְנָפַל עַל־הַפֶּשְׁדִּים הַצָּרִים עֲלֵיכֶם (יָחִיָּה) [וְנָחִיָּה] וְהַיְּהוּדִי לֹלֵךְ נַפְשׁוֹ
לְשָׁלָל: 10 כִּי שָׁמַתִּי פָנַי בְּעִיר הַזֹּאת לְרַעַה וְלֹא לְטוֹבָה נֹאסִיָּהוּ בִיד־מֶלֶךְ בָּבֶל תִּתֵּן
וְשָׂרְפָהּ בָּאֵשׁ: ס 11 וְלִבְתֵּי מֶלֶךְ יְהוּדָה שָׁמַעוּ דְּבַר־יְהוָה: 12 בֵּית דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה
דִּינוּ לְבִקְרָה מִשְׁפַּט וְהַצִּילוּ נָזֹל מִיַּד עוֹשֵׁק פֶּן־תִּצָּא כָּאֵשׁ חֲמִי וּבַעֲרָה וְאִין מִכְבָּה מִפְּנֵי
רַע (מַעֲלִילֵיהֶם) [מַעֲלִילֵיכֶם]: 13 הִנְנִי אֵלֶיךָ יֹשֵׁבַת הָעֵמֶק צוּר הַמִּיּוֹשֵׁר נֹאסִיָּהוּ הָאֲמָרִים
מִיִּרְחַת עֲלֵינוּ וּמִן יָבֹא בַּמַּעֲוֹנוֹתֵינוּ: 14 וּפָקַד תִּי עֲלֵיכֶם כְּפָרִי מַעֲלִילֵיכֶם נֹאסִיָּהוּ וְהַצִּתִּי

אֵשׁ בִּיעֲרָה וְאָכְלָה כָּל־סִבְיָה: ס 22 כֹּה אָמַר יְהוָה רַב בֵּית־מֶלֶךְ יְהוּדָה וּדְבַרְתָּ שָׁם
אֶת־הַדֶּבֶר הַזֶּה: 2 וְאַמְרַת שָׁמַע דְּבַר־יְהוָה מֶלֶךְ יְהוּדָה הַיֹּשֵׁב עַל־כִּסֵּא דָוִד אֵתָּה
וְעַבְדְּךָ וְעַמְּךָ הַבָּאִים בַּשָּׁעִרִים הָאֵלֶּה: ס 3 כֹּה אָמַר יְהוָה עֲשׂוּ מִשְׁפָּט וְצִדְקָה וְהַצִּילוּ
נָזֹל מִיַּד עוֹשֵׁק וְגֵר יָחוּס וְאֶלְמָנָה אֶת־נַפְשׁוֹ אֶל־תִּחַמְסֵנוּ וְדָם נָקִי אֶל־תִּשְׁפְּכוּ בַּמָּקוֹם הַזֶּה:
4 כִּי אִם־עֲשׂוּ תַעֲשׂוּ אֶת־הַדֶּבֶר הַזֶּה וּבָאוּ בַשָּׁעֲרֵי הַבַּיִת הַזֶּה מַלְכִּים יֹשְׁבִים לְדָוִד
עַל־כִּסְאוֹ רִכְבִּים בְּרֶכֶב וּבִסּוּסִים הוּא (וְעַבְדּוֹ) [וְעַבְדֵּיו] וְעַמּוֹ: 5 וְאִם לֹא תִשְׁמַעוּ
אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נֹאסִיָּהוּ כִּי־לַחֲרָבָה יִהְיֶה הַבַּיִת הַזֶּה: ס 6 כִּי־כֹה אָמַר
יְהוָה עַל־בֵּית מֶלֶךְ יְהוּדָה לֵאמֹר אֵתָּה לִי רֹאשׁ הַלְּבָנוֹן אִם־לֹא אֲשִׁיתְךָ מִדְּבַר עֲרִים לֹא
(וְנִשְׁבָּה) [וְנִשְׁבָּח]: 7 וּקְדַשְׁתִּי עֲלֶיךָ מִשְׁחָתִים אִישׁ וְכָלִי וְכִרְתִּי מִבְּחַר אֲרִיזָה וְהַפִּילִי
עַל־הָאֵשׁ: 8 וְעִבְרוּ גוֹיִם רַבִּים עַל הָעִיר הַזֹּאת וְאָמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ עַל־מָה עָשָׂה יְהוָה
כֹּכָה לָעִיר הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת: 9 וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲווּ
לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וַיַּעֲבֹדוּ: ס 10 אֶל־תִּבְכּוּ לָמַת וְאֶל־תִּגְדּוּ לוֹ בְּכִי בְכוֹ לַהֲלֹךְ כִּי לֹא
יָשׁוּב עוֹד וְרָאָה אֶת־אֶרֶץ מוֹלִדְתּוֹ: ס 11 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֶל־שָׁלֹם בְּיָאִשְׁהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה הַמֶּלֶךְ תַּחַת יָאִשְׁהוּ אָבִיו אֲשֶׁר יָצָא מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה לֵאדָּשׁוֹב שָׁם עוֹד: 12 כִּי
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־הִנֵּלוּ אֹתוֹ שָׁם יָמוֹת וְאֶת־הָאֶרֶץ הַזֹּאת לֹא־יִרְאָה עוֹד: ס 13 הוּא בָנָה בֵּיתוֹ
בְּלֹא־צָרָה וְעַלְיוֹתָיו בְּלֹא מִשְׁפָּט בְּרַעְיוֹ יַעֲבֹד חָנָם וּפַעֲלוֹ לֹא יִתְּנֵהוּ: 14 הָאָמַר אֲבָנָה־לִּי
בֵּית מִדּוֹת וְעַלְיוֹת מְרֻחִים וְקָרַע לוֹ חֲלוֹנִי וְסָפּוֹן בָּאָרוֹ וּמִשׁוֹחַ בַּשָּׁשׂר: 15 הַתִּמְלֵךְ כִּי
אֵתָּה מִסְחָרָה בָּאָרוֹ אֲבִיד הָלוֹא אֲכַל וְשָׂתָה וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וְצִדְקָה אִם טוֹב לוֹ: 16 הֵן
דִּין־עָנִי וְאֲבִינוֹן אִם טוֹב הַלּוֹא־הָיָה הַדַּעַת אֹתִי נֹאסִיָּהוּ: 17 כִּי אִין עֵינֶיךָ לִבְדָּךְ כִּי
אִם־עַל־בָּצֵעַ וְעַל הַסִּתְּנִיק לַשְׁפּוֹךְ וְעַל־הַעֲשֵׂק וְעַל־הַמְרוּצָה לַעֲשׂוֹת: ס 18 לָכֵן כֹּה־אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵינוּכִּים בְּיָאִשְׁהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹא־יִסְפְּדוּ לוֹ הוּא אֹתִי וְהוּא אֹתוֹת לֹא־יִסְפְּדוּ
לוֹ הוּא אֲדָרוֹן וְהוּא הַדָּה: 19 קְבוּרַת חֲמוֹר יִקְבֹּר סָחֹב וְהַשְׁלָךְ מִהֲלָאָה לַשָּׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם: ס
20 עַל לִי הַלְּבָנוֹן וְצִעְקִי וּבִבְשָׁן תִּנִּי קוֹלְךָ וְצִעְקִי מַעֲבָרִים כִּי נִשְׁבְּרוּ כָל־מֵאֵהֶבֶךְ:
21 דְּבַרְתִּי אֵלֶיךָ בְּשִׁלּוֹתֶיךָ אֲמַרְתָּ לֹא אֲשָׁמַע זֶה דְּרָכְךָ מִנְּעוּרֶיךָ כִּי לֹא־שָׁמַעַת בְּקוֹלִי:

22 פִּלְרֵעֶךָ תַּרְעֵה־רוּחַ וּמֵאֲהִיבְךָ בְּשָׁבִי וְלֹכֵי כִי אֶז תַּבְשִׁי וְנִכְלַמְתָּ מִכָּל רָעָתְךָ: 23 (יִשְׁבַּחְתִּי) בְּלִבְנוֹן (מִקְנַנְתִּי) [מִקְנַנְתָּ] בְּאֵרוֹם מִה־נִּחַנְתָּ בְּבֹאֲלֶךָ חֲבָלִים חִיל פִּילֶדְהָ:
 24 חִירָאֲנִי נֹאסִיָּהוּהָ כִי אִסִּיָּה יֵה כְּנִיָּהוּ בְּיִהוּיָקִים מֶלֶךְ יְהוּדָה חוֹתֶם עַל־יָדֵי יָמִינִי כִי מִשָּׁם אֲתַקֵּן: 25 וְנִתְחַדֵּךְ בִּיד מִבְּקָשִׁי נִפְשֶׁךָ וּבִיד אֲשֶׁר־אֲתָה יָנוּר מִפְּנֵיהֶם וּבִיד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וּבִיד הַכַּשְׁדִּים: 26 וְהִטְלֵתִי אֶתְךָ וְאֶת־אֲמֶךָ אֲשֶׁר יִלְדָּתְךָ עַל הָאָרֶץ אַחֶרֶת אֲשֶׁר לֹא־יִלְדָּתָם שָׁם וְשָׁם תָּמוּתוּ: 27 וְעַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־הֶם מְנַשְׂאִים אֶת־נַפְשָׁם לְשׁוֹב שָׁם שְׁמָה לֹא יוֹשִׁבוּ: ס 28 הַעֲצֵב נִבְּחָה נְפוּץ הָ אִישׁ הִזָּה כְּנִיָּהוּ אִסְפְּלִי אֵין חֲפֵץ בּוֹ מִדּוֹעַ הוֹטְלוֹ הוּא וּרְעוֹ וְהַשְׁלִכּוּ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־יָדָעוּ: 29 אָרֶץ אָרֶץ אָרֶץ שְׁמַעִי דְּבַר־יְהוָה: ס 30 כֹּה אָמַר יְהוָה כָּתְבוּ אֶת־הָ אִישׁ הִזָּה עֲרִירִי גִבֹּר לֹא־יַעֲלֶה בְּיָמָיו כִּי לֹא יַעֲלֶה מִזְרָעוֹ אִישׁ יֹשֵׁב עַל־כֶּסֶף דָּוָד וּמִשָּׁל עוֹד בִּיהוּדָה: 23 הוּי רַעִים מֵאֲבָדִים וּמִפְּצִים אֶת־צֶאֱן מִרְעִיתִי נֹאסִיָּהוּהָ: 2 לֵכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־הָרַעִים הָרַעִים אֲתַעֲמִי אֲתֵם הַפֶּצַח אֶת־צֶאֱנִי וְתִדְחִינִי וְלֹא פִקְדָתָם אֲתֵם הִנֵּנִי פֶקֶד עֲלֵיכֶם אֲתַרְעַע מֵעַלְלֵיכֶם נֹאסִיָּהוּהָ: 3 וְאֲנִי אֶקְבֹּץ אֶת־שְׂאֵרֵי־תִצְאָנִי מִכָּל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר־הִדְחִיתִי אֲתֵם שָׁם וְהַשְׁבַּתִּי אֲתֶחֱן עַל־נִוְהֶן וּפְרוֹ וּרְבּוֹ: 4 וְהִקְמָה תִי עֲלֵיהֶם רַעִים וְרַעִים וְלֹא־יִוְרָאוּ עוֹד וְלֹא־יִחַתּוּ וְלֹא יִפְקְדוּ נֹאסִיָּהוּהָ: ס 5 הִנֵּה יָמִים בָּאִים נֹאסִיָּהוּהָ וְהִקְמֵתִי לְדָוִד צִמְח צִדִּיק וּמֶלֶךְ מֶלֶךְ וְהַשְׁכִּיל וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בָּאָרֶץ: 6 בְּיָמָיו תִּשְׁעַה יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵּן לְבָשָׁח וְהַשְׁמִי אֲשֶׁר־יִקְרָאוּ יְהוָה צִדְקָנוּ: ס 7 לֵכֵן הִנֵּה־יָמִים בָּאִים נֹאסִיָּהוּהָ וְלֹא־יֵאֱמָרוּ עוֹד חִירָאֲנִי הָ אִישׁ הָעֵלָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאָרֶץ מִצְרַיִם: 8 כִּי אִסִּיָּהוּהָ אֲשֶׁר הָעֵלָה וְאֲשֶׁר הִבִּיא אֶת־חֲרוֹעַ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵאָרֶץ צִפּוֹנָהּ וּמִכָּל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדְחִיתִים שָׁם וְיִשְׁכּוּ עַל־אֲדָמָתָם: ס 9 לִנְבִּי אִים נִשְׁכַּר לִבִּי בִקְרִי רַחֲפוֹ כִּלְעֲצָמוֹתֵי הָיִיתִי כֹאשׁ שָׂכּוֹר וְכֹנָכָר עֲבָדוּ יָוֹן מִפְּנֵי יְהוָה וּמִפְּנֵי דְבָרֵי קִדְשׁוֹ: 10 כִּי מִנְּאֻסִים מִלֶּאֱלֹהֵי הָאָרֶץ כִּרְמַנְתִּי אֱלֹהֵי אֲבֹתָהּ הָאָרֶץ וְכִשּׁוּ נֹאִית מִדְּבַר וְתִהִי מִרְצֹתָם רָעָה וְנִבְוֹתָתָם לֹא־יִכֵּן: 11 כִּי־נִסְגְּבוּאִי נִסְכְּחֶן נִפְּסוּ גִסְבִּיתִי מִצִּאֲתִי רַעִתָם נֹאסִיָּהוּהָ: 12 לֵכֵן יְהוָה דִּרְכָם לָהֶם כִּחְלָקִלְקוֹת בְּאֶפְלָה יִדְחוּ וְנִפְּלוּ בָּהּ כִּי־אָבִיא עֲלֵיהֶם רָעָה שְׁנַת פִּקְדָתָם נֹאסִיָּהוּהָ: 13 וּבִנְגִיָּאִי שְׁמִרוֹן רֵאִיתִי תַּחֲלָה הִנְבֹּאוּ בְּבַעַל וַיִּתְּנוּ אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל: ס 14 וּבִנְבֹאִי יְרוּשָׁלַם רֵאִיתִי שְׁעִירָהּ נְאוּף וְהִלָּךְ בְּשִׁקָּר וְחִזְקוּ יָדֵי מִרְעִים לְבַלְתִּי־שָׁבוּ אִישׁ מִרְעוֹ הַיּוֹדִלִי כֹלָם כִּסְדָם וַיִּשְׁכְּחַה כְּעִמְרָה: ס 15 לֵכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עַל־הַנְּבִאִים הִנֵּנִי מֵאֵ כִיל אוֹתָם לַעֲנֶה וְהַשְׁתִּיתִם מִי־רֹאשׁ כִּי מֵאֵת נְבִיאֵי יְרוּשָׁלַם יֵצֵאָה חֲנֹפֶה לְכָל־הָאָרֶץ: פ 16 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֶל־תִּשְׁמְעוּ עַל־דְּבָרֵי הַנְּבִאִים הַנְּבִאִים לָכֶם מִהַבִּלִּים הָמָּה אֲתִכֶּם חֲזוֹן לִבָם יִדְבְּרוּ לֹא מִפִּי יְהוָה: 17 אֲמָרִים אֲמֹר לִמְנַאֲצֵי דְבַר יְהוָה שְׁלוֹם יִהְיֶה לָכֶם וְכֹל הָ לָךְ בְּשִׁרְרוֹת לְבוֹ אֲמָרוּ לֹא־תָבוֹאוּ עֲלֵיכֶם רָעָה: 18 כִּי מִי עֹמֵד בְּסוֹד יְהוָה וְיֹרָא וַיִּשְׁמַע אֶת־דְּבָרוֹ מִי־הַקְשִׁיב (דְּבָרִי) [נְדָבְרוֹ] וַיִּשְׁמַע: ס 19 הִנֵּה סַעֲרַת יְהוָה חֲמָה יֵצֵאָה וְסַעַר מִתְחַלֵּל עַל רֹאשׁ רַשָּׁעִים יָחוּל: 20 לֹא יוֹשֵׁב אֶף־יְהוָה עַד־עֲשֹׂתוֹ וְעַד־הִקְיָמוֹ מִזְמוֹת לְבוֹ בִּאֲחֵרִית הַיָּמִים תִּתְּבוֹנְנוּ בָּהּ בִּינָה: 21 לֹא־שִׁלַּחְתִּי אֶת־הַנְּבִאִים וְהֵם רָצוּ לֹא־דִבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם וְהֵם נָבְאוּ: 22 וְאִם־עָמְדוּ בְּסוֹדִי וַיִּשְׁמְעוּ דְּבָרֵי אֶת־עַמִּי וַיִּשְׁבוּם מִדְּרָכָם הִרְעוּ וּמָרַע מֵעַלְלֵיהֶם: ס 23 הָאֱלֹהִי מִקְרֵב אֲנִי נֹאסִיָּהוּהָ וְלֹא אֱלֹהִי מִרְחָק: 24 אִם־יִסְתַּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא־אֶרְאֶנּוּ נֹאסִיָּהוּהָ הֲלוֹא אֶת־הַשְּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֲנִי מֵלֵא נֹאסִיָּהוּהָ: 25 שְׁמַעֲתִי אֵת אֲשֶׁר־אֲמָרוּ הַנְּבִאִים הַנְּבִאִים בְּשִׁמִּי שִׁקָּר לֵאמֹר חֲלָמָתִי חֲלָמָתִי: 26 עַד־מָתַי הָ יֵשׁ בְּלִב הַנְּבִאִים נְבִאִי הַשִּׁקָּר וְנִבְיָאֵי תִרְמַת לִבָם: 27 הַחֲשֹׁבִים לִהְיוֹת כִּיֹּחַ אֶת־עַמִּי שְׁמִי בַחֲלוּמָתָם אֲשֶׁר יִסְפְּרוּ אִישׁ לִרְעוֹהוּ כֹאשׁ שִׁכְחוּ אֲבוֹתָם אֶת־שְׁמִי בְּבַעַל: 28 הֵן כִּיֹּא אֲשֶׁר־אֲתוּ חֲלוֹם יִסְפֹּר חֲלוֹם וְאֲשֶׁר דְּבָרִי אֲתוּ יִדְבֹּר דְּבָרִי אֲמַת מִה־לִּתְּבוֹן אֶת־הַבֶּר נֹאסִיָּהוּהָ: 29 הֲלוֹא כֹה דְּבָרִי כֹאשׁ נֹאסִיָּהוּהָ וְכַפְשִׁישׁ וּפְצִץ סִלַּע: ס 30 לֵכֵן הִנֵּנִי עַל־הַנְּבִאִים נֹאסִיָּהוּהָ מִנְּגִבִי דְּבָרִי אִישׁ מֵאֵת רָעָהוּ: 31 הִנֵּנִי עַל־הַנְּבִאִים נֹאסִיָּהוּהָ הַלִּקְחִים לְשׁוֹנִם וַיִּנְאֲמוּ נֹאם: 32 הִנֵּנִי עַל־נְבִאֵי חֲלָמוֹת שִׁקָּר נֹאסִיָּהוּהָ וַיִּתְּנוּ אֶת־עַמִּי בְּשִׁקְרֵיהֶם וּבִפְחֻזּוֹתָם וְאֲנִכִּי לֹא־שִׁלַּחְתִּים וְלֹא צִוִּיתִים וְהוֹעִיל לֹא־יִוְעִילוּ לַעֲשֵׂה־הִזָּה נֹאסִיָּהוּהָ: 33 וְכִי־יִשְׁאַלְךָ הָעָם הִזָּה אִרְהִיבֵאִי אוֹיְכֶתָן לֵאמֹר מִה־מִּשְׁאֵל יְהוָה וְאֲמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־מַה־מִּשְׁאֵל וַיִּנְשָׁתִי אֲתִכֶּם נֹאסִיָּהוּהָ: 34 וְהִנְבִּיאֵי וְהַכְּהֵן וְהָעָם אֲשֶׁר יֹאמְרוּ מִשְׁאֵל יְהוָה וּפִקְדָתִי עַל־הָאִישׁ הַהוּא וְעַל־בֵּיתוֹ: 35 כֹּה תֹאמְרוּ אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶל־אֲחָיו מִה־עֲנָה יְהוָה וּמִה־דְּבַר יְהוָה: 36 וּמִשְׁאֵל יְהוָה לֹא תוֹכִירוּ־עוֹד כִּי הַמִּשְׁאֵל יִהְיֶה לְאִישׁ דְּבָרוֹ וְהַפְּכָתָם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים יְהוָה צְבָאוֹת

אלהינו: 37 כה תאמר אליהנביא מהענך יהוה ומהדבר יהוה: 38 ואם-משא יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה יען אמרכם אתהדבר הזה משא יהוה ואשלה אליכם לאמר לא תאמרו משא יהוה: 39 לכן הנני ונשיתי אתכם נשא ונששתי אתכם ואתהעיר אשר נתתי לכם ולאבותיכם מעל פני: 40 ונתתי עליכם חרפת עולם וכלמות עולם אשר לא תשכח: ס 24 הראני יהוה והנה שני הודאי תאנים מועדים לפני היכל יהוה אחרי הגלות ובנבוכדראצר מלך-ב כל אתיקניהו בןיהויקים מלך-יהודה ואתשרי יהודה ואתהח רש ואתהמסגר מירושלם ויבאם בבל: 2 הודו אחד תאנים טבות מאד פתאני הבכרות והדוד אחד תאנים רעות מאד אשר לאתאכלנה מרע: ס 3 ויאמר יהוה אלי מזה-א תה ראה ירמיהו ואמר תאנים התאנים הטבות טבות מאד והרעות רעות מאד אשר לאתאכלנה מרע: פ 4 והי דבריהוה אלי לאמר: 5 כה-אמר יהוה אלהי ישראל פתאנים הטבות האלה כרא-כיר אתגלות יהודה אשר שלחתי מןהמקום הזה ארץ כשדים לטובה: 6 ושמתי עיני עליהם לטובה והשבתים עלהארץ הזאת ובניתיים ולא אהרם ונשעתים ולא אחוש: 7 ונתתי להם לב לדעת אחי כי אני יהוה והיירלי לעם ואנכי אהיה להם לאלהים כירשבו אלי בכל-לכם: ס 8 וכתאנים הרעות אשר לאתאכלנה מרע פירכהו אמר יהוה בן אתון אתצדקיהו מלך-יהודה ואתשריו ואתו שארית ירושלם הנשארים בארץ הזאת והישיבים בארץ מצרים: 9 ונתתיים (לזוועה) (לזועה) לרעה לכל ממלכות הארץ לחר פה ולמשל לשנינה ולקללה בכלהמקומות אשר-אדיתם שם: 10 ושלחתי כם אתהחרב אתהרעב ואתהדבר עדתמם מעל האדמה אשר-נתתי להם ולאבותיהם: פ 25 הך-כר אשרהיה עליירמיהו על-פלעם יהודה בשנה הרבעית ליהויקים בןיאשיהו מלך יהודה היא השנה הראשנית לנבוכדראצר מלך בבל: 2 אשר דבר ירמיהו הנביא על-פלעם יהודה ואל כליישיב ירושלם לאמר: 3 מן-שלש עשרה שנה ליאשיהו בןאמון מלך יהודה ועד היום הזה זה שלש ועשרים שנה היה דבריהוה אלי ואדבר אליכם אשכים ודבר ולא שמעתם: 4 ושלח יהוה אליכם את-פלעב דיו הנבאים ושכם ושלח ולא שמעתם ולא-היטימם אתיאונכם לשמע: 5 לאמר שובר נא איש מדרכו הרעה וימנע מעלליכם ושבו עלהאדמה אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם למן-עולם ועד-עולם: 6 ואלתלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחוות להם ולאיתכ עיטו אותי במעשה ידיכם ולא ארע לכם: 7 ולא-שמעתם אלי נאסיהוה למנן (הכעסוני) (הכעסנין) במעשה ידיכם לרע לכם: ס 8 לכן כה אמר יהוה צבאות יען אשר לא-שמעתם אתדברי: 9 הנני שלח ולקחתי אתפל-משפחות צפון נאסיהוה ואלנבוכדראצר מלך-בבל עבדי והבאתים עליה ארץ הזאת ועליישיביה ועל כל-הגוים האלה סביב והתמרתיים ושמתיים לשמה ולשרקה ולחרבות עולם: 10 והאבדתי מהם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול פלה קול רחים ואור נר: 11 והיתה פלהארץ הזאת לחרבה לשמה ועבדו הגוים האלה את-מלך בבל שבעים שנה: 12 והיה כמלאות שבעים שנה אפקד על-מלך-בבל ועליהגוי ההוא נאסיהוה אתיענם ועל-ארץ כשדים ושמתי אתו לשממות עולם: 13 (והבאתי) (והבאתי) עלהארץ ההיא אתכל-דברי אשר-דברתי עליה את כל-הכתוב בספר הזה אשר-נבא ירמיהו על-פלהגוים: 14 כי עבדוכם גם-המה גוים רבים ומלכים גדולים ושלמתי להם כפעלם וכמעשה ידיהם: ס 15 כי כה אמר יהוה אל הי ישראל אלי קח אתכוס היין החמה הזאת מידי והשקתה אתו את-פלהגוים אשר אנכי שלח אותך אליהם: 16 ושיו והתגעשו והתהללו מפני החרב אשר אנכי שלח בינתם: 17 ואקח אתהכוס מיד יהוה ואשקה אתפלהגוים אשר-שלחתי יהוה אליהם: 18 אתירושלם ואתערי יהודה ואתמלכות אתשריה לחת אתם לחרבה לשמה ולשרקה ולקללה כיום הזה: 19 אתפרעה מלך-מצרים ואתעבדיו ואתשריו ואתפל-עמו: 20 ואת כל-הערב ואת כל-מלכי ארץ העזן ואת כל-מלכי ארץ פלשתיים ואת-אשקלון ואתעזה ואתעקרון ואת שארית אשדוד: 21 אתאדום ואתמואב ואתבני עמון: 22 ואת כל-מלכי-צר ואת כל-מלכי צידון ואת מלכי האי אשר בעבר הים: 23 ואתדרדן ואתחיתא ואתבזו ואת כל-קוצני פאה: 24 ואת כל-מלכי ערב ואת כל-מלכי הערב השכנים במדבר: 25 ואתו כל-מלכי זמרי ואת כל-מלכי עילם ואת כל-מלכי מדי: 26 ואתו כל-מלכי הצפון הקר בים והרחקים איש אל-אחיו ואת כל-הממלכות הארץ אשר על-פני האדמה ומלך ששך ושתה אחריהם: 27 ואמרת אליהם ס כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו וקיו ונפלו ולא תקומו מפני החרב אשר אנכי

שלח בניכם: 28 והנה כי ימאנו לקחת הכוס מידך לשתות ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות שחו חשתו: 29 כי הנה בעיר אשר נקרא שמי עליה אנכי מחל להרע ואחם הנקה תנקו לא תנקו כי חרב אני קרא על כל יושבי הארץ נאם יהוה צבאות: 30 ואחריה תנבא אליהם את כל הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה ממרום ישאן וממנון קרשו יתן קולו ישאן על גגות הידר כדרכים יענה אל כל יושבי הארץ: 31 בא שאון עד קצה הארץ כי ריב ליתוה בניו נשפט הוא לכל בשר הרשעים תנחם לחרב נאם יהוה: 32 כה אמר יהוה צבאות הנה רעה יצאת מגוי אל גוי וסער גדול יעור מירכתי ארץ: 33 והיו כל לי יהוה ביום ההוא מקצה הארץ ועד קצה הארץ לא יספור ולא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו: 34 הילילו הרעים וזעקו והתפלשו אדירי הצאן כי מלאו ימיהם לטבח ותפוצותיכם ונפלתם ככלי חמדה: 35 ואבד מנוס מן הרעים ופליטה מאדירי הצאן: 36 קול צעקת הרעים ויללת אדירי הצאן כירשוד יהוה את מרעיתם: 37 ונדרמו נאות השלום מפני חרון אפי יהוה: 38 עוב כפפיר סבו

כריתו תה ארצם לשמה מפני חרון הוינה ומפני חרון אפיו: פ 26 בראשית ממלכות ויוקיים בריאשיתו מלך יהודה הנה הדבר הנה מאת יהוה לאמר: 2 כה אמר יהוה עמד בחצר בית יהוה ודבר ת על פלערי יהודה הבאים להשתחוו בית יהוה את כל הדברים אשר צויתוך לדבר אליהם אליהם דבר: 3 אולי ישמעו וישבו איש מדרך הרעה ונחמתי אליהם אשר אנכי חשב לעשות להם מפני רע מעלליהם: 4 ואמרת אליהם כה אמר יהוה אם לא תשמעו אלי ללכת בתורת אשר נתתי לפניכם: 5 לשמע עלי דברי עבדי ונבאים אשר אנכי שלח אליכם והשכם ושלח ולא שמעתם: 6 ונתתי את הבית הזה כשלל ואחיעזר (הזאתה) נתתי לקללה לכל גוי הארץ: 7 וישמעו הפהנים והנבאים וכל העם את ירמיהו מדרב את הדברים האלה בבית יהוה: 8 ויהיו ככלות ימיהו לדבר את כל אשר צוה יהוה לדבר אליהם ויתפשו אתו הפהנים והנבאים וכל העם לאמר מות תמות: 9 מדוע נבית בשם יהוה לאמר כשלו יהיה הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאין יושב ויך כל כל העם את ירמיהו בבית יהוה: 10 וישמעו שרי יהודה את הדברים האלה ויעלו מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה החדש: 11 ויאמרו הפהנים והנבאים אליהם ואל כל העם לאמר משפט מות לאיש הזה כי נבא אליה העיר הזאת כאשר שמעתם באזניכם: 12 ויאמר ירמיהו אל כל השרים ואל כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא אליה הבית הזה ואל העיר הזאת את כל הדברים אשר שמעתם: 13 ועתה הישיבו דרכיכם ושמעו בקול יהוה אלהיכם וינחם יהוה אליהם אשר דבר עליכם: 14 ואני הנני בידכם עשירי כטוב וכשר בעיניכם: 15 אך ידעו תדעו כי אם ימנעו אתם אתי פירדם נקי אתם נתנים עליכם ואל העיר הזאת ואל יושביה כי באמת שלחני יהוה עליכם לדבר באזניכם את כל הדברים האלה: 16 ויאמרו השרים וכל העם אליהם ואל הפהנים ואל הנבאים אין לאיש הזה משפט מות כי בשם יהוה אליהו דבר אלינו: 17 ויקמו אנשים מוקני הארץ ויאמרו אל כל קהל העם לאמר: 18 (מיכיה) (נמיה) המורשת הנה נבא בימי חזקיהו מלך יהודה ויאמר אל כל העם יהודה לאמר כה אמר יהוה צבאות ציון ש דה תחרש וירושלים עיים תהיה והר הבית לבמות ער: 19 ההמת המתו חזקיהו מלך יהודה וכל יהודה הלא ירא את יהוה ויחל את פני יהוה וינחם יהוה אליהם אשר דבר עליהם ונאחזו עשים רעה גדולה על נפשותינו: 20 וגם איש היה מתנבא בשם יהוה אוריהו בן שמעיהו מקרית הערים וינבא עליה העיר הזאת ועל הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו: 21 וישמע המלך ויוקיים וכל גבוריו וכל השרים את דבריו ויבקש המלך המיתו ויש מע אוריהו וירא ויברח ויבא מצרים: 22 וישלח המלך ויוקיים אנשים מצרים את אלנתן בן עכבור ואנשים אתו אל מצרים: 23 ויוציאו את אוריהו ממצרים ויבאיו אל המלך ויוקיים ויכרו בחרב וישלח את נבלתו אל קברי בני העם: 24 אך יד אחים בן שפן היתה את ירמיהו לבלתי תחיתו ביד העם

להמיתו: פ 27 בראשית ממלכת יהוים בריאשיתו מלך יהודה הנה הדבר הזה אליהם מאת יהוה לאמר: 2 כה אמר יהוה אלי עשה לך מוסדות ומשוחות ונתתם על צנורך: 3 ושלחתם אל מלך אדום ואל מלך מואב ואל מלך בני עמון ואל מלך צר ואל מלך צידון ביד מלאכים הבאים ירושלם אל צדקיהו מלך יהודה: 4 וצוית אתם אליהם לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כה תאמרו אל אדניכם:

5 אָנֹכִי עֲשִׂיתִי אֶת־הָאָרֶץ אֲחִיהָ דָם וְאֶת־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ בְּכַחַי הַגָּדוֹל וּבְזוּרוֹשֵׁי הַנְּטוּיָה וְנִתְחִיהָ לְאִשֵּׁר יִשְׂרָאֵל בְּעֵינַי: 6 וְעַתָּה אֲנֹכִי נִתְחִי אֶת־כָּל־הָאֲרָצוֹת הָאֵלֶּה בֵּינְךָ נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל עֲבָדִי וְגַם אֶת־חֵית הַשָּׂדֶה נִתְחִי לוֹ לְעֶבְדּוֹ: 7 וְעַבְדּוֹ אֹתוֹ כָּל־הַנְּטוּיִם וְאֹתֵיבָנּוּ וְאֹת־בְּנֵיבָנּוּ עַד בֹּאֵת אֲרָצוֹ נִסְּהוּא וְעַבְדּוֹ בּוֹ נְטוּיִם רַבִּים וּמַלְכִּים גְּדֻלִּים: 8 וְהָיוּ הַנְּטוּיִם וְהַמַּמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבְדוּ אֹתוֹ אֶת־נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְאֹת אֲשֶׁר לֹא־יִתֵּן אֶת־צִוּאָרוֹ בַּעַל מֶלֶךְ בָּבֶל בַּחֲרִב וּבִקְרֹעַ וּבִדְבַר אַפְקָד עַל־הַנְּטוּיִם הַזֶּה נִאֲסִיחָה עֲדֹתָמִי אֲחֵם בְּדוֹ: 9 וְאַתָּם אֲלֹתֵיכֶם וְאֲלֵי־נְבִיאֵיכֶם וְאֲלֵי־קְסָמֵיכֶם וְאֲלֵי־חֲלָמֵיכֶם וְאֲלֵי־עֲנֻנֵיכֶם וְאֲלֵי־כַשְׁפֵּיכֶם אֲשֶׁר־הֵם אֲמָרִים אֵלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא תַעֲבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל: 10 כִּי שָׁקַר הֵם נְבִאִים לָכֵן לְמַעַן הַרְחִיק אֲחֵכֶם מֵעַל אֲדָמְתְּכֶם וְהִדְחִיתִי אֲתָכֶם וְאֶבְרַתְּכֶם: 11 וְהָיוּ אֲשֶׁר יָבִיא אֶת־צִוּאָרוֹ בַּעַל מֶלֶךְ־בָּבֶל וְעַבְדּוֹ וְהַנְּחִתָּיו עַל־אֲדָמָתוֹ נִאֲסִיחָה וְעַבְדָּהּ וְיֹשֵׁב בָּהּ: 12 וְאֲל־צִדְקִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה דְּבָרָתִי כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֹא מֵר הִבִּיאוֹ אֶת־צִוּאֵיכֶם בַּעַל מֶלֶךְ־בָּבֶל וְעַבְדּוֹ אֹתוֹ וְעָמְדוֹ וְהָיוּ: 13 לָמָּה תִּמְוָתוּ אִתָּה וְעַמְּךָ בַּחֲרִב בְּרַעַב וּבִדְבַר כָּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹד אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל: 14 וְאֲלֹתֵיכֶם וְאֲלֵי־דְבָרֵי הַנְּבִאִים הָאֵמָרִים אֵלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא תַעֲבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל כִּי שָׁקַר הֵם נְבִאִים לָכֵן: 15 כִּי לֹא שְׁלַחְתִּים נִאֲסִיחָה וְהֵם נְבִאִים בְּשֵׁמִי לְשָׁקַר לְמַעַן הִדְחִיתִי אֲתָכֶם וְאֶבְרַתְּכֶם וְהַנְּבִאִים הַנְּבִאִים לָכֵן: 16 וְאֲל־הַכְּהֵנִים וְאֲל־כָּל־הָעַם הַזֶּה דְּבָרָתִי לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹד אֶת־דְּבָרֵי נְבִיאֵיכֶם הַנְּבִאִים לָכֵן לֵאמֹר הִנֵּה כָּל־בֵּיתִי וְהַ מוֹשְׁבִים מִבְּבֵלָה עָתָה מֵהֵרָה כִּי שָׁקַר הָמָּה נְבִאִים לָכֵן: 17 אֲלֹתֵיכֶם וְאֲלֵי־הֵם עַבְדּוֹ אֶת־מֶלֶךְ־בָּבֶל וְהָיוּ לָמָּה תִּהְיֶה הָעִיר הַזֹּאת חֲרָבָה: 18 וְאֲנִי־נְבִאִים הֵם וְאֲנִי־שֵׁם דְּבָרֵי־יְהוָה אֲתָם יִפְגְּעוּ־נָא בִּיהוָה צְבָאוֹת לְבִלְתִּי־בָאוּ הַכְּלִים הַנּוֹתְרִים בְּבֵיתִי־יְהוָה וּבֵית מֶלֶךְ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם בְּבֵלָה: 19 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי־הַעֲמֻדִים וְעַל־הַיִּם וְעַל־הַמְּכֻנּוֹת וְעַל יַתֵּר הַכְּלִים הַנּוֹתְרִים בְּעִיר הַזֹּאת: 20 אֲשֶׁר לֹא־לָקַחְתֶּם נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל בְּגִלּוֹתָיו אֶת־יְכוֹנִיָּהוּ וְיִכְנִיָּהוּ בְּנֵי־יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה מִירוּשָׁלַם בְּבֵלָה וְאֹת כָּל־חֲרֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם: 21 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־הַכְּלִים הַנּוֹתְרִים בֵּית יְהוָה וּבֵית מֶלֶךְ־יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם: 22 בְּבֵלָה יִבְאֹו וְשָׁמָּה יִהְיוּ עַד יוֹם פֶּקַד דִּי אֲתָם נִאֲסִיחָה וְהַעֲלִיתִים וְהַשִּׁיבְתִּים אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה: 28 וְיִהְיוּ בִּשְׁנָה הַהִיא בְּרֵאשִׁית מַמְלַכַת צִדְקִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה (בִּשְׁנָה) (בִּשְׁנָה) הַרְבַּעִית בַּחֲדָשׁ הַחֲמִישִׁי אָמַר אֱלֹהֵי חֲנַנִיָּה בְּרַעְיוֹר הַנְּבִיא אֲשֶׁר מִנְּבִעִין בְּבֵית יְהוָה לְעֵינֵי הַכְּהֵנִים וְכָל־הָעָם לֵאמֹר: 2 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר שְׁבִרְתִּי אֶת־עַל מֶלֶךְ בָּבֶל: 3 בַּעֲדוֹ שְׁנָתִים יָמִים אֲנִי מוֹשִׁיב אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה אֶת־כָּל־כְּלֵי בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר לָקַח נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיָּבִיאם בָּבֶל: 4 וְאֶת־חֲנַנִיָּה בְּנֵי־יְהוֹנָדָס מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְאֶת־כָּל־גִּלּוֹת יְהוּדָה הַבָּאִים בְּבֵלָה אֲנִי מוֹשִׁיב אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה נִאֲסִיחָה כִּי אֲשַׁבֵּר אֶת־עַל מֶלֶךְ בָּבֶל: 5 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָה הַנְּבִיא אֶל־חֲנַנִיָּה הַנְּבִיא לְעֵינֵי הַכְּהֵנִים וּלְעֵינֵי כָל־הָעָם הַעֲמֻדִים בְּבֵית יְהוָה: 6 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָה הַנְּבִיא אֲמֵן כִּי יַעֲשֶׂה יְהוָה יְקָם יְהוָה אֶת־דְּבָרֵיךָ אֲשֶׁר נִבְּאתָ לְהַשִּׁיב כִּי לִי בֵּית־יְהוָה וְכָל־הַגִּלּוֹת מִבְּבֵל אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה: 7 אֲדָֹ שְׁמַעְנָה הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר בְּאָזְנִי כָל־הָעָם: 8 הַנְּבִאִים אֲשֶׁר הָיוּ לִפְנֵי וּלְפָנֶיךָ מִן־הָעוֹלָם וַיִּנְבְּאוּ אֶל־אֲרָצוֹת רַבּוֹת וְעַל־מַמְלָכוֹת גְּדֻלוֹת לְמַלְחָמָה וּלְרַעַה וּלְדָבָר: 9 הַנְּבִיא אֲשֶׁר יָבֵא לְשָׁלוֹם בָּבָא דְּבַר הַנְּבִיא יוֹדֵעַ הַנְּבִיא אֲשֶׁר־שָׁלְחוּ יְהוָה בְּאִמָּם: 10 וַיִּקַּח חֲנַנִיָּה הַנְּבִיא אֶת־הַמוֹטָה מֵעַל צִוּאֵר יִרְמְיָה הַנְּבִיא וַיִּשְׁבְּרָהּ: 11 וַיֹּאמֶר חֲנַנִיָּה לְעֵינֵי כָל־הָעָם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה כֹּכָה אֲשַׁבֵּר אֶת־עַל נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל בַּעֲדוֹ שְׁנָתִים יָמִים מֵעַל־צִוּאֵר כָּל־הַנְּטוּיִם וְיִלָּךְ יִרְמְיָה הַנְּבִיא לְדַרְכּוֹ: 12 וְיִהְיֶה דְּבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָה אַחֲרֵי שְׁבוֹר חֲנַנִיָּה הַנְּבִיא אֶת־הַמוֹטָה מֵעַל צִוּאֵר יִרְמְיָה הַנְּבִיא לֵאמֹר: 13 הֲלוֹךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־חֲנַנִיָּה לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה מוֹטָה עֵץ שְׁבִרְתָּ וְעֵשֶׂת תַּחְתִּיהֶן מוֹטוֹת בְּרוֹל: 14 כִּי כֹה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל בְּרוֹל נִתְחִי עַל־צִוּאֵר כָּל־הַנְּטוּיִם הָאֵלֶּה לְעֶבְדִּי אֶת־נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְעַבְדּוֹ וְגַם אֶת־חֵית הַשָּׂדֶה נִתְחִי לוֹ: 15 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָה הַנְּבִיא אֶל־חֲנַנִיָּה הַנְּבִיא שְׁמַעְנָה חֲנַנִיָּה לֹא־שָׁלַח יְהוָה וְאַתָּה הַבְּטַחְתָּ אֶת־הָעָם הַזֶּה עַל־שָׁקַר: 16 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּנִי מְשַׁלַּח מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה הַשָּׂנֵה אִתָּה מֵת כִּי־סָרָה דְּבַרְתָּ אֶל־יְהוָה: 17 וַיֵּם חֲנַנִיָּה הַנְּבִיא בִּשְׁנָה הַהִיא בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי: 29 וְאַלֶּה דְּבַר־הַסֶּפֶר אֲשֶׁר שָׁלַח יִרְמְיָה הַנְּבִיא מִירוּשָׁלַם אֶל־יַתֵּר זְקֵנֵי הַגִּלּוֹת וְאֲל־הַכְּהֵנִים וְאֲל־הַנְּבִאִים וְאֲל־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מִירוּשָׁלַם בְּבֵלָה: 2 אַחֲרַי צֵאת יְכִנְיָה הַמֶּלֶךְ

והנבירה והסרסים שרי יהוה וירושלם והחרש והמסגר מירושלם: 3 ביד אלעשה
 כן שפן וגמריה בן-חלקיה אשר שלח צדקיה מלך-יהודה אל-נבוכדנאצר מלך בבל
 בבבלה לאמר: ס 4 כה א מר יהוה צבאות אלהי ישראל לכל-הגולה אשר-הגלית
 מירושלם בבבלה: 5 בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את-פרון: 6 קחו נשים והולידו
 בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת-בנותיכם תנו לאנשים ותלדנה בנים ובנות ורבו-שם
 ואל-תמטו: 7 ודרשו את-שלום העיר אשר הגלית אתכם שמה והתפללו בעדה
 אליהוה כי בשלומה יהיה לכם שלום: פ 8 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 אלי שיוא לכם נביאים אשר בקרבכם וקסמים ואל-תשמעו אל-חלמתיכם אשר אתם
 מחלמים: 9 כי בשקר הם נבאים לכם בשמי לא שלחתי נאמיהוה: ס 10 כי-כה אמר
 יהוה כי ל פי מלאח לבבל שבעים שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם את-דברי הטוב
 להשיב אתכם אל-המקום הזה: 11 כי אנכי ידעתי את-המחשבת אשר אנכי חשב עליכם
 נאמיהוה מחשבות שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית וחסוה: 12 וקראתם אתי
 והלכתם והתפללתם אלי ושמתני אליכם: 13 ובקשתם אתי ומצאתם כי תרשני
 בכל-לבבכם: 14 ונמצאתי לכם נאמיהוה ושבתי את-(שביתכם) [שביתכם] וקבצתי
 אתכם מקל-הגוים ומקל-המקומות אשר הדחתי אתכם שם נאמיהוה והשבתי אתכם
 אל-המקום אשר-הגלית אתכם משם: 15 כי אמרתם הקים לנו יהוה נבאים בבבלה: ס
 16 כי-כה אמר יהוה אל-המלך היושב אל-פסא דוד ואל-כל-העם היושב בעיר הזאת
 אחיכם אשר לא-יצאו אתכם בגולה: 17 כה אמר יהוה צבאות הנני משלח בם
 את-החרב את-הרעב ואת-הדבר ונתתי אותם פתאים השערים אשר לא-תאכלנה מרע:
 18 ודפתי אחריהם בחרב ברעב ובדבר ונתחיתם [לזועה] [לזועה] לכל ממלכות הארץ
 לא לה ולשמה ולשקפה ולחרפה בכל-הגוים אשר-הדחתים שם: 19 תחת אשר-לא-שמעו
 אל-דברי נאמיהוה אשר שלחתי אליהם את-עבדי הנבאים השכם ושלח ולא שמעתי
 נאמיהוה: 20 ואתם שמעו דברי-יהוה כל-הגולה אשר-שלחתי מירושלם בבבלה: ס
 21 כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל-אחאב בן-קוליה ואל-צדקיהו בן-מעשיה
 הנבאים לכם בשמי שקר הנני נתן אתם ביד נבוכדנאצר מלך-בבל והכם לעיניכם:
 22 ולקח מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבבל לאמר ישמך יהוה בצדקתו וכאחב
 אשר-קלם מלך-בבל באש: 23 יען אשר עשו בבלה בישראל וינאפו את-נשי רעים
 וידברו דבר בשמי שקר אשר לוא צויתם ואנכי (הוידע) [הוידע] ועד נאמיהוה: ס
 24 ואל-שמעיהו הנחלמי תאמר לאמר: 25 כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר יען
 אשר אתה שלחת בשמחה ספרים אל-כל-העם אשר בירושלם אל-צפניה בן-מעשיה
 הפתן ואל כל-הכהנים לאמר: 26 יהוה נתנך כהן תחת יהוידע הפתן להיות פקדים
 בית יהוה לכל-איש משגוע ומתנבא ונתתה אתו אל-המהפכת ואל-הציניק: 27 ועתה למה
 לא נערת בירמיהו הענתני המתנבא לכם: 28 כי על-כן שלח אלינו בבל לאמר ארכה
 היא בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את-פריהן: 29 ויקרא צפניה הפתן את-הספר
 הזה באזני ירמיהו הנביא: פ 30 ויהי דברי-יהוה אלי-ירמיהו לאמר: 31 שלח
 על-כל-הגולה לאמר כה אמר יהוה אל-שמעיה הנחלמי יען אשר נבא לכם שמעיה
 ואני לא שלחתי ויבטח אתכם על-שקר: 32 ל כן כה-אמר יהוה הנני פקד על-שמעיה
 הנחלמי ועל-זרעו לא-יהיה לו איש וישב בתוך-העם הזה ולא-יראה בטוב אשר-אני
 עשה-לעמי נאמיהוה כי-סרה דבר עליהוה: ס 30 הדבר אשר היה אלי-ירמיהו מאת
 יהוה לאמר: 2 כה-אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב-לך את כל-הדברים
 אשר-דברתי אליך אל-ספר: 3 כי הזה ימים באים נאמיהוה ושבתי את-שבבות עמי
 ישראל ויהודה אמר יהוה והשבתיים אל-הארץ אשר-נתתי לאבותם וירשוה: פ 4 ואלה
 הדברים אשר דבר יהוה אל-ישראל ואל-יהודה: 5 כי-כה אמר יהוה קול חרדה שמענו
 פחד ואין שלום: 6 שאלנו וראו אסילד ובר מדוע ראיתי כל-גבר ידיו על-חלציו
 כפולדה ונהפכו כל-פנים לירקון: 7 הוי כי גדול היום ההוא מאין כמוה ועת-צרה היא
 ליעקב וממנה יושע: 8 והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אשר עלו מעל צוארך
 וגוססותיך אנתך ולא-יעבדו עוד זרים: 9 ועבדו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם
 אשר אקים להם: ס 10 ואתה אל-תירא עבדי יעקב נאמיהוה ואל-תחת ישראל כי הנני
 מושיעך מרחוק ואת-זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחיר: 11 כי-אתך
 אני נאמיהוה להושיעך כי אעשה כלה בכל-הגוים אשר הפצותיך שם אך אתך

לא־אֶעֱשֶׂה כְּלָה וְיִסְרְתִּיד לְמִשְׁפָּט וְנִקָּה לֹא אֶנְקֶה: פ 12 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֲנֹשׁ לְשִׁבְרָךְ
נִחְלָה מִכְתִּיד: 13 אִין־דִּן דִּינָךְ לְמִזֹּר רְפָאוֹת תַּעֲלֶה אִין לְךָ: 14 כָּל־מֵאֲהִבֶיךָ שִׁכְחוּךָ
אוֹתָךְ לֹא יִדְרְשׁוּ כִּי מִכַּת אוֹיֵב הַכּוֹתִיד מוֹסֵר אֶכְזֹרִי עַל רֵב עוֹנֵךְ עֲצֻמוֹ חֲטָאֲתִיד:
15 מִהֲתוֹעֵק עַל־שִׁבְרָךְ אֲנֹשׁ מִכֶּאֱבָךְ עַל רֵב עוֹנֵךְ עֲצֻמוֹ חֲטָאֲתִיד עֲשִׂיתִי אֱלֹהִי לְךָ:
16 ל' כֵּן כָּל־אֶכְלִיד יֵאָכְלוּ וְכָל־צִרִיד כָּלָם בִּשְׂבִי וְלֹכֹ וְהִיוּ שֹׂאֲסִיד לְמִשְׁפָּה וְכָל־בְּנוֹיךְ אֶתָּן
לְבֹ: 17 כִּי אֶעֱלֶה אֶרְכָּה לְךָ וּמִמְכּוֹתֶיךָ אֶרְפָּאךְ נֹאסִיָּהוּהָ כִּי נִדְחָה קִרְאוּ לְךָ צִיּוֹן
הִיא דִרְשׁ אִין לָהּ: ס 18 כֹּה אָמַר יְהוָה הַנְּיָשִׁיב שְׁבוֹת אֱהִלִּי יַעֲקֹב וּמִשְׁכַּנְתִּי אֶרְחֵם
וְנִבְנָתָה עִיר עַל־תְּחִלָּה וְאֶרְמֹן עַל־מִשְׁפָּטִי יֵשֵׁב: 19 וְיֵצֵא מִהֶם תּוֹדָה וְקוֹל מִשְׁחָקִים
וְהִרְבֵּיתִים וְלֹא יִמְעָטוּ וְהִכְבַּדְתִּים וְלֹא יִצְעֲרוּ: 20 וְהִיוּ בְּנֵי כֶּדֶם וְעַדְתּוֹ לִפְנֵי תַכּוֹן
וּפְקַדְתִּי עַל כָּל־לִחְצִיו: 21 וְהָיָה אֲדִירוֹ מִמֶּנִּי וּמִשְׁלּוֹ מִקִּרְבּוֹ יֵצֵא וְהִקְרַבְתִּיו וְנִשֵּׁא אֵלַי כִּי
מִי הוּא־זֶה עָרַב אֶת־לְבּוֹ לְנִשְׁתִּי אֵלַי נֹאסִיָּהוּהָ: 22 וְהִיָּתָם לִי לְעַם וְאֶנְכִּי אֱהִיָּה לָכֶם
לְאֱלֹהִים: 23 הִנֵּה סַעֲרַת יְהוָה חֲמָה יֵצֵאָה סַעַר מִתְנוֹרֵר עַל רֹאשׁ רִשְׁעִים יְחוּל:
24 לֹא יֵשׁוּב חֲרוֹן אַף־יְהוָה עַד־עֲשֶׂתָּה וְעַד־הִקִּימוּ מִזְמוֹת לְבֹ בְּאֶחָרִית הַיָּמִים תִּתְּבוֹנוּ כֹּה:
31 ב' עַתָּה הִיא נֹאסִיָּהוּהָ אֱהִיָּה לְאֱלֹהִים לְכָל מִשְׁפָּחוֹת יִשְׂרָאֵל וְהָמָּה הַיְּהוּדִי לְעַם: ס
2 כֹּה אָמַר יְהוָה מֵצֵא חֵן בְּמִדְבָּר עִם שְׂרִידֵי תְּרַב הַלּוֹךְ לְהִרְגִיעוֹ יִשְׂרָאֵל: 3 מִרְחֹק יְהוָה
נִרְאָה לִי וְאֶהְבֵּת עוֹלָם אֶהְבֵּתֶיךָ עַל־כֵּן מִשְׁכַּתֶּיךָ חֶסֶד: 4 עוֹד אֶבְנֶךָ וְנִבְנִית בְּחוֹלָת
יִשְׂרָאֵל עוֹד תַּעֲדִי חֲפִיד וְיֵצֵאת בְּמַחֹל מִשְׁחָקִים: 5 עוֹד חֲטָטִי כְרָמִים בְּהָרֵי שְׁמֶרֶן
נִשְׁטֹעַ נִשְׁטֵים וְחִלְלִי: 6 כִּי יִשְׂרָאֵל קִרְאוּ נִצְרִים בְּהָר אֶפְרַיִם קִימוֹ וְנַעֲלָה צִיּוֹן אֱלֹהֵיהָ
אֱלֹהֵינוּ: פ 7 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה רְנֹו לַיעֲקֹב שְׂמָחָה וְצִהְלוֹ בְּרֹאשׁ הַגּוֹיִם הַשְּׂמִיעִי הַלְלוּ
וְאֶמְרוּ הוּא שֵׁי יְהוָה אֲתַעֲמֶךָ אֶת שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל: 8 הִנֵּנִי מְבִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ צִפּוֹן
וּקְבָצְתִים מִיִּירֵכְתִּי־אֶרֶץ בֵּם עוֹר וּפֹסֶף הָרָה וְיִלְדַת הָרָה וְיִלְדוּ קָהֵל גְּדוֹל וְשׁוֹבֵה הֵנָּה: 9 בְּבָכִי
יָבֹאוּ וּבְתַחֲנוּנִים אוֹבִילָם אוֹלִיכָם אֶל־נְחִיל מֵיִם בְּדֶרֶךְ יֵשֶׁר לֹא יִכְשְׁלוּ בָּהּ כִּי־הִיָּתִי
לְיִשְׂרָאֵל לֹא־בְּאֶפְרַיִם בְּכָרִי הוּא: ס 10 שְׁמַעוּ דְּבַר־יְהוָה גּוֹיִם וְהִנֵּדוּ בְּאֵיִם מִמֶּרְחֶק
וְאֶמְרוּ מִן רֶה יִשְׂרָאֵל יִקְבְּצֻנוּ וְשִׁמְרוּ כְרַעְיָה עֲדָרוּ: 11 כִּי־פָדָה יְהוָה אֶת־יַעֲקֹב וְגִאֲלוֹ מִיַּד
חֲזֹק מִמֶּנּוּ: 12 וּבֹאוּ וְרַנְּנוּ בְּמִרוֹם־צִיּוֹן וְנִהְרֹו אֶל־שׁוֹב יְהוָה עַל־דָּגֶן וְעַל־תִּירֵשׁ וְעַל־צִיָּהָר
וְעַל־בְּנִי־צֶאֱן וּבְקָר וְהִי תֵּה נִפְשָׁם כֵּן רֹוה וְלֹא־יִוְסִיפוּ לְדַאֲבָה עוֹד: 13 אִזְּ שְׂמָחָה בְּחוֹלָה
בְּמַחֹל וּבְחָרִים וּזְקֵנִים יִחְדּוּ וְהַפְכֵתִי אֲבָלָם לְשִׁשּׁוֹן וְנַחֲמַתִּים וְשִׁמְחַתִּים מִיּוֹנוֹם: 14 וְרוֹתִי
נִפְשׁ הַכְּהֵנִים דָּשָׁן וְעַמִּי אֲתִשְׁבִּי יִשְׁבְּעוּ נֹאסִיָּהוּהָ: ס 15 כֹּה אָמַר יְהוָה קוֹל בְּרִמָּה
נִשְׁמַע נְהִי בְּכִי חֲמִירוֹרִים רַחֵל מִכְּבָּה עַל־בְּנִיָּה מֵאֲנָה לְהַנָּחֵם עַל־בְּנִיָּה כִּי אֵינֶנּוּ: ס
16 כֹּה אָמַר יְהוָה מִן עֵי קוֹלֶךָ מִבְּכִי וְעֵינֶיךָ מִדְּמָעָה כִּי יֵשׁ שֹׁכֵר לְפַעֲלֶתֶךָ נֹאסִיָּהוּהָ וְשׁוֹב
מֵאֶרֶץ אוֹיֵב: 17 וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאַחֲרִיתֶךָ נֹאסִיָּהוּהָ וְשׁוֹב בָּנִים לְנִבְלָתָם: ס 18 שְׁמוֹעַ שְׁמַעֲתִי
אֶפְרַיִם מִתְנוֹדֵר יִס רִתִּי וְאֹסֵר כְּעַגֵל לֹא לְמַד הַשִּׁיבֵנִי וְאִשְׁבֹּבָה כִּי אֶתָּה יְהוָה אֱלֹהִי:
19 כִּי־אֶחָר רִי שׁוֹבִי נַחֲמָתִי וְאַחֲרֵי הַנְּדָעִי סַפְקָתִי עַל־יָדֶךָ בִּשְׁתִּי וְנִסְכְּלַמְתִּי כִּי נִשְׁאָתִי חֲרַפְתִּי
נַעֲרוֹי: 20 הֵבֵן יָקִיר לִי אֶפְרַיִם אִם יִלְדֵּשׁ שְׁעָשְׂעִים כִּי־מִדֵּי דְּבָרֵי בֹו זָכַר אוֹזְכְּרוֹ עוֹד
עַל־כֵּן הִמּוֹ מַעֲלִי לוֹ רַחֵם אֶרְחָמֶנּוּ נֹאסִיָּהוּהָ: ס 21 הַצִּיּוֹנִי לְךָ צִיָּנִים שְׂמִי לְךָ תִּמְרוֹרִים
שְׂתִי לְבָךְ לְמַסְלָה דֶּרֶךְ (הַלְכָתִי) (הַלְכָתָה) שׁוֹבִי בְּחוֹלָתִי יִשְׂרָאֵל שְׂבִי אֶל־עֲרִידֶיךָ אֱלֹהִי:
22 עַד־מָתִי תִּתְחַמְקֶנּוּ חֶבֶת הַשׁוֹבֵבָה כִּי־בִרָא יְהוָה חֲדָשָׁה בְּאֶרֶץ נִקְבָּה חֲסוֹבֵב נָבִר: ס
23 כֹּה־אִמַר מֶר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד יֹאמְרוּ אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבְעָרֶיהָ
בְּשׁוֹבִי אֲתִשְׁבֹּתָם וּבְרִכְךָ יְהוָה נוֹה־צֶדֶק הָרַקְדֵּשׁ: 24 וְיִשְׁבֹּב כֹּה יְהוּדָה וְהוּדָה יִחְדּוּ
אֶפְרַיִם וְנִשְׁטֹעַ בְּעֶדֶי: 25 כִּי הָרוּתִי נִפְשׁ עִיפָה וְכָל־נִפְשׁ דָּאֲבָה מִלֵּאחִי: 26 עַל־זֹאתִי
הִקִּיצִיתִי וְאִרְאֶה וְשָׁתִי עֵרְבָה לִי: ס 27 ה' נָה יָמִים בָּאִים נֹאסִיָּהוּהָ וְרוֹעֲתִי אֶת־בֵּית
יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בֵּית יְהוּדָה זֶרַע אֶדָם וְזֶרַע בְּהֵמָה: 28 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר שְׁקַדְתִּי עֲלֵיהֶם לְנַתּוֹשׁ
וְלִנְחֹזֵץ וְלִהְרֹס וְלִהְאָבִיד וְלִהְרַע כֵּן אֲשַׁקֵּד עֲלֵיהֶם לְבִנּוֹת וּלְנִשְׁטֹעַ נֹאסִיָּהוּהָ: 29 בְּיָמִים
הָהֵם לֹא־יֹאמְרוּ עוֹד אֲבוֹת אֶכְלוּ כֶּסֶר וְשָׁנִי בָנִים תִּקְהִינָה: 30 כִּי אִם־אִישׁ בְּעוֹנֵי יָמוֹת
כָּל־הָאָדָם הָאֵכֶל הַכֶּסֶר תִּקְהִינָה שְׁנִיו: ס 31 הִנֵּה יָמִים בָּאִים נֹאסִיָּהוּהָ וְכִרְתִּי אֶת־בֵּית
יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בֵּית יְהוּדָה בְּרִית חֲדָשָׁה: 32 לֹא כְּבָרִית אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֲתָאֲבוֹתָם בְּיוֹם הַחֲזוֹקִי
בֵּיתָם לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר־הִמָּה הַפְּרוֹ אֶת־בְּרִיתִי וְאֶנְכִּי בְעַלְתִּי כֵּם נֹאסִיָּהוּהָ:
33 כִּי זֹאת הִבֵּיתִי אֲשֶׁר אֶכְרַת אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַיָּמִים הָהֵם נֹאסִיָּהוּהָ נַחֲמִי
אֶת־חֲתוּרָתִי בְּקִרְבָם וְעַל־לִבָּם אֶכְתַּבְנָה וְהִיָּתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים וְהָמָּה הַיְּהוּדִי לְעַם: 34 וְלֹא
לְמַדּוֹ עוֹד אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת־אֲחִיו לֵאמֹר דַּעוּ אֶת־יְהוָה כִּי־כֹלָם יִדְעוּ אוֹתִי

למקנמם ועד גדולם נאמיהוה כי אסלה לעונם ולחטאתם לא אזכר עוד: ס 35 כהו
אמר יהוה נתן שמש לאור יומם חת ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו גליו
יהוה צבאות שמו: 36 אסימנו החקים האלה מלפני נאמיהוה גם זרע ישראל ישבחו
מהיות נוי לפני כלהימים: ס 37 כהו אמר יהוה אסימנו שמים מלמעלה ויחקרו
מוסדירארץ למטה נסא ני אמאס בכל זרע ישראל על כל אשר עשו נאמיהוה: ס
38 הנה ימים (כך) [באים] נאמיהוה ובנן תה העיר ליהוה ממגדל חננאל שער הפנה:
39 ויצא עוד (קנה) [קן] המדה נגדו על גבעת גרב ונסב געתה: 40 וכל העמק הפנרים
והרשן וכל (השרמות) [השרמות] עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים מזרחה קדש
ליהוה לא ינתש ולא יחרס עוד לעולם: ס 32 הך בר אשר יהיה אלימיהו מאת יהוה
(בשנה) [בשנה] העשירית לצדקתו מלך יהודה היא השנה שמנה עשרה שנה
לנבוכדראצר: 2 ואז חיל מלך בבל צרים על ירושלים וירמיהו הנביא היה כלוא בחצר
המטרה אשר בית מלך יהודה: 3 אשר צדקתו מלך יהודה לאמר מדוע אתה
נכא לאמר כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ולכדה: 4 וצדקתו
מלך יהודה לא ימלט מיד הפשדים כי הנתן נתן ביד מלך בבל ודבר פיו עספיו
ועינו את (עיניו) [עיניו] תראנה: 5 וב כל יולד את צדקתו ושם יהיה עד פקדיו אתו
נאמיהוה כי תלחמו את הפשדים לא תצליחו: פ 6 ו יאמר ירמיהו היה דברי יהוה אלי
לאמר: 7 הנה הנמאל בן שלם דרך בא אליך לאמר קנה לך את שדי אשר בענתות כי
לך משפט הנאלה לקנות: 8 ויבא אלי חנמאל בן דדי דבר יהוה אלי חצר המטרה
ויאמר אלי קנה נא את שדי אשר בענתות אשר בארץ בנימין כי לך משפט הירשה ולך
הנאלה קנה לך ואדע כי דברי יהוה הוא: 9 ואקנה את השדה מאת חנמאל בן דדי
אשר בענתות ואשקלה לו את הכסף שבעה שקלים ועשרה הכסף: 10 ואכתב בספר
ואחתם ואעד עדום ואשקל הכסף במאונים: 11 ואקח את ספר המקנה את החתום
המצנה והחקים ואת הגלוי: 12 ואתן את הספר המקנה אל ברוך בן נריה בן מחסיה
לעיני חנמאל דדי ולעיני העדים הכתבים בספר המקנה לעיני כל היהודים הישבים
בחצר המטרה: 13 ואצוה את ברוך לעיניהם לאמר: 14 כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל לקוח את הספרים ה' אלה את ספר המקנה הזה ואת החתום ואת ספר הגלוי
הזה ונתחם בכלי חרש למען יעמדו ימים רבים: ס 15 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל עוד יקנו בתים ושרות וכרמים בארץ הזאת: פ 16 ואחפאל אלי יהוה אחרי חתי
את ספר המקנה אל ברוך בן נריה לאמר: 17 אתה אדני יהוה הנה אתה עשית
את השמים ואת הארץ בכחך הגדול ובזרעך הנשניה לא יפלא ממך כל דבר: 18 עשה
חסד לאלפים ומשלם עון אבות אל חיק בניהם אחריהם האל הגדול הגבור יהוה
צבאות שמו: 19 גדל העצה ורב העלילה אשר עניף פקחות על כל דרכי בני אדם
לחת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו: 20 אשר שמת אותות ומפתים בארץ מצרים עד היום
הזה וב ישראל ובאדם ותעשה לך שם כיום הזה: 21 ותצא את עמך את ישראל מארץ
מצרים באתות ובמופתים וביד חזקה ובאזרוע נשונה ובמורא גדול: 22 ותחת להם
את הארץ הזאת אשר נשבעת לאבותם לחת להם ארץ זבת חלב ודבש: 23 ויבאו וירשו
אתה ולא שמעו בקולך (ובחרותך) [ובחרותך] לא הלכו את כל אשר צויתם להם
לעשות לא עשו ותקרא אתם את כל הרעה הזאת: 24 הנה הסללות באו העיר ללכדה
והעיר נתנה ביד הפשדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדבר ואשר דברת הנה
והנף ראה: 25 וא תה אמרת אלי אדני יהוה קנה לך השדה בכסף והעד עדום והעיר
נתנה ביד הפשדים: 26 ויהי דברי יהוה אלי ירמיהו לאמר: 27 הנה אני יהוה אלהי
כל בשר הממני יפלא כל דבר: 28 לכן כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד
הפשדים וביד נבוכדראצר מלך בבל ולכדה: 29 ובאו הפשדים הנלחמים על העיר
הזאת והציתו את העיר הזאת באש ושרפוה ואת הבתים אשר קטרו על גנותיהם לפעל
והסכו נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני: 30 כי יהיו בני ישראל ובני יהודה אך
עשים הרע בעיני מנערתיהם כי בני ישראל אך מכעסים אתי במעשה ידיהם נאמיהוה:
31 כי על אפי ועל חמתי היתה לי העיר הזאת למן היום אשר בנו אותה ועד היום
הזה להסירה מעל פני: 32 על כל רעת בני ישראל ובני יהודה אשר עשו להכעסני
המה מלכיהם שריהם כהניהם ונביאיהם ואיש יהודה וישבי ירושלים: 33 ופנו אלי ערף
ולא פנים ול מוד אתם השכם ולמדו ואינם שומעים לקחת מוסר: 34 ושימו שקוציהם

בבית אשר נקרא שמי עליו לשמו: 35 ויבנו את במות הבעל אשר בניהו בן-הנם להעביר את בניהם ואת בנותיהם למלך אשר לא-צויתם ולא עלתה על-לבי לעשות התועבה הזאת למען (החטי) [החטיא] את יהודה: 36 ועתה לכן כה-אמר יהוה אלהי ישראל אלהי העיר הזאת אשר אתם אמרים נתנה ביד מלך-בבל חרוב וכרעם וכדבר: 37 הנני מקבצם מכל-הארצות אשר הדחתים שם באפי ובחמתי ובקצף גדול והשבתים אל-המקום הזה והשבתים לבשתי: 38 והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: 39 ונתתי להם לב אחד ודרך אחד ליראה אותי כל-הימים לטוב להם ולבניהם אחריהם: 40 וכרתי להם ברית עולם אשר לא-אשוב מאחריהם להיטיב אותם ואת-יראתי אתן בלבכם לבלתי סור מעלי: 41 וששתי עליהם להטיב אותם ונטעתי בארץ הזאת באמת בכל-לבי ובכל-נפשי: 42 כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה כִּאֲשֶׁר הִבֵּאתִי אֶל-הָעָם הַזֶּה אֶת-כָּל-הָעֵצָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת כֵּן אֲנִי מְבִיא עֲלֵיהֶם אֶת-כָּל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אָנֹכִי דָּבָר עֲלֵיהֶם: 43 ונקמה השדה בארץ הזאת אשר אתם אמרים שמה היא מאין אדם ובהמה נתנה ביד הפשדים: 44 שדות בכסף יקנו וכתוב בספר וחתום והעד עדים בארץ בנימן ובסביבי ירושלם ובעד רי יהודה ובעד הר ובעד השפלה ובעד הר הנגב כִּי-אָשִׁיב אֶת-שְׁבוֹתָם נֹאמַר-יְהוָה: פ 33 ויהי דבריה זה אל-ירמיהו שנינו והוא עורנו עצור בחצר המטרה לאמר: 2 כה-אמר יהוה עשה יהוה יוצר אותה להכינה יהוה שמו: 3 קרא אלי ואניידה לך גדלות ובצרות לא ידעתם: 4 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל על-בתי העיר הזאת ועל-בתי מלכי יהודה הנחצים אל-הסללות ואל-החרב: 5 באים להלחם את-הפחדים ולמלאם אש-המלחמה ואת-המלחמה ואת-המלחמה ואת-המלחמה פני מהעיר הזאת על כל-דעתם: 6 הנני מעלה-לה ארבה ומרפא ורפאתים וגלית להם עתת שלום ואמת: 7 והשבתי את-שבות יהודה ואת שבות ישראל ובתים ככראשנה: 8 ומהרתים מכל-עונם אשר חטאו לי וסלחתי (לכול) [לכל] עוונותיהם אשר חטאו לי ואשר פשעו בי: 9 והיתה לי ל שם ששון לתהלה ולתפארת לכל גוי הארץ אשר ישמעו את-כל-הטובה אשר אנכי עשה אתם ופחדו ורגזו על כל-הטובה ועל כל-השלום אשר אנכי עשה להם: 10 כה אמר יהוה עוד ישמע במקום הזה אשר אתם אמרים חרב הוא מאין אדם ומאין בהמה בע רי יהודה ובחצות ירושלם הנשמות מאין אדם ומאין יושב ומאין בהמה: 11 קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אמרים הודו את-יהוה צבאות כִּי-שׁוּב יְהוָה כִּי-לַעֲוֹלָם חֲסֹד מִבְּאִים תוֹדָה בֵּית יְהוָה כִּי-אָשִׁיב אֶת-שְׁבוֹת-הָאָרֶץ כְּבִרְאשֶׁנָּה אָמַר יְהוָה: 12 כה-אמר יהוה צבאות עוד יהיה במקום הזה החרב מאין-אדם ועד-בהמה ובכל-ערינו נוה רעים מרובצים צאן: 13 בעד הר השפלה ובעד הר הנגב ובארץ בני מן ובסביבי ירושלם ובעד רי יהודה עד תעברנה הצאן על-ידי מונה אמר יהוה: 14 הנה ימים באים נאס-יהוה והקמתי את-הדבר הטוב אשר דברתי אל-בית ישראל ועל-בית יהודה: 15 בימים ההם ובעת ההיא אצטמך לדוד צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ: 16 בימים ההם תושע יהודה וירושלם תשכון לבשתי וזה אשר-יקרא-לה יהוה צדקנו: 17 כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה לֹא-יִכָּרֵת לְדוֹד אִישׁ יֵשֵׁב עַל-פֶּסֶס בֵּית-יִשְׂרָאֵל: 18 ולכהנים הלויים לא-יכרת איש מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה ועשה-דבך כל-הימים: 19 ויהי דבר-יהוה אל-ירמיהו לאמור: 20 כה אמר יהוה אסתרפו את-בריתי היום ואת-בריתי הלילה ולבתי היות יומם ולילה בעתם: 21 נסדרי תי חפר את-דוד עבדי מהיות-לו בן מלך על-פסא ואת-הלויים הכהנים משרתי: 22 אשר לא-יס פר צבא השמים ולא ימד חול הם בן ארבה את-העיר דוד עבדי ואת-הלויים משרתי אתי: 23 ויהי דבר-יהוה אל-ירמיהו לאמר: 24 הלא ראית מה-היום הזה דברו לאמר שתי המשפחות אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת-עמי ינאצון מהיות עוד גוי לפניהם: 25 כה אמר יהוה אסלא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא-שמתי: 26 נסדיר יעקוב ודוד עבדי אמאס מקחת מזרעו משלים אל-העיר אברהם ישחק ויעקב כִּי-אָשִׁיב [ואשוב] את-שבותם ורחמתי: 27 34 הדבר אשר-יהוה אל-ירמיהו מאת יהוה ונבוכדראצר מלך-בבל וכל-חילו וכל-ממלכות ארץ ממשלתו ודו וכל-העמים נלחמים על-ירושלם ועל-כל-עריה לאמר: 2 כה-אמר יהוה אלהי ישראל הלך ואמרת אל-צדקנהו מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה הנני נתן את-העיר הזאת ביד מלך-בבל ושרפה באש: 3 ואתה לא תמלט מידו כי תפש תחפש ויבדו נתתן ועניך את-עני מלך-בבל תראנה ופיהו את-פיהו ויבדו ובבל תבוא:

4 אך שמע דבריהם צדקתו מלך יהודה כהאמר יהוה עליך לא תמות בחרב:
 5 בשלום תמות וכמשפחות אבותיך המלכים הראשנים אשר יהיו לפניך כן ישרוף לך והיו
 ארון יספוד לך כידבר אני דברתי נאסיהוה: ס 6 וידבר וימיהו הנביא אל צדקתו
 מלך יהודה את כל הדברים האלה בירושלם: 7 וחיל מלך בבל לנחמים על ירושלם
 ועל כל ערי יהודה הנותרות אל לביש ואל עזקה כי הנה נשאר בערי יהודה ערי
 מבצר: פ 8 הך בר אשר יהוה אל ירמיהו מאת יהוה אחרי כרת המלך צדקתו ברית
 את כל העם אשר בירושלם לקרא להם דרור: 9 לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו
 העברי והעבריה חפשים לבלתי עבדכם ביהודי אחיהו איש: 10 וישמעו כל השרים
 וכל העם אשר באו בברית לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו חפשים לבלתי
 עבדכם עוד וישמעו וישלחו: 11 וישבו אחרי כן וישבו את העבדים ואת השפחות אשר
 שלחו חפשים (ויכבשו) לעבדים ולשפחות: ס 12 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
 מאת יהוה לאמר: 13 כהאמר יהוה אלהי ישראל אנכי כרית את אבותיכם ביום
 הוצ' א' אותם מצרים מבית עבדים לאמר: 14 מקץ שבע שנים תשלחו איש
 את אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך שש שנים ושלחתו חפשי מעמד ולא שמעו
 אבותיכם אלי ולא הטו את אזנם: 15 ותשובו אתם היום ותעשו את ההשבר בעיני לקרא
 דרור איש לרעהו ותכרתו ברית לפני בבית אשר נקרא שמי עליו: 16 ותשובו ותחלו
 את שמי ותשובו איש את עבדו ואיש את שפחתו אשר שלחתם חפשים לנפשם ותכבשו
 אתם להיות לכם לעבדים ולשפחות: ס 17 לכן כהאמר יהוה אתם לא שמעתם אלי
 לקרא דרור איש לאחיו ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרור נאסיהוה אל ההרב
 אל הדבר ואל הרעב ונתתי אתכם (לזועה) (לזועה) לכל ממלכות הארץ: 18 ונתתי
 את האנשים העברים את ברתי אשר לא הקימו את דברי הברית אשר כרתו לפני העגל
 אשר כרתו לענים ויעברו בין בתרי: 19 שרי יהודה ושרי ירושלם הסרסים והכהנים
 וכל עם הארץ העברים בין בתרי העגל: 20 ונתתי אותם ביד איביהם וביד מבקשי
 נפשם והי' חו נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: 21 ואת צדקתו מלך יהודה
 ואת שריו אתן ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העלים מעליכם:
 22 הנני מצוה נאסיהוה והשבתים אליה עיר הזאת ונלחמו עליה ולכדהו ושרפה באש
 ואת ערי יהודה אתן שממה מאין ישוב: פ 35 הך בר אשר יהוה אל ירמיהו מאת יהוה
 בימי יהויקים בן יואשיהו מלך יהודה לאמר: 2 הלוך אל בית הרקבים ודברת אותם
 והבאותם בית יהוה אל אחת הלשכות והשקית אותם יין: 3 ואקח את יאזניה בן ירמיהו
 בן חבצניה ואת אחיו ואת כל בניו ואת כל בית הרקבים: 4 ואבא אתם בית יהוה
 אל לשכת ב' גי חנן בן ירמיהו איש האלהים אשר אצל לשכת השרים אשר ממעל
 ללשכת מעשהו בן שלם שמו הסף: 5 ואתן לפני בני בית הרקבים נביעים מלאים יין
 וכסות ואמר אליהם שתורין: 6 ויאמרו לא נשתורין כי יונגב בן רכב אבינו צוה
 עלינו לאמר לא תשתורין אתם ובניכם עד עולם: 7 ובית לא תבנו וזרע לא תורעו
 וכרם לא תחטטו ולא יהיה לכם כי באהלים תשובו כל ימיכם למען תחיו ימים רבים
 על פני האדמה אשר אתם גרים שם: 8 ונשמע בקול יהונגב בן רכב אבינו לכל אשר
 צונו לכל תי שתורין כל ימינו אנחנו נשינו בנינו ובנותינו: 9 ולבלתי בנות בתים
 לשבתנו וכרם וזרע לא יהיה לנו: 10 ונשב באהלים ונשמע ונעש ככל אשר צונו
 וינגב אבינו: 11 ויהי בעלות נבוכדראצר מלך בבל אל הארץ ונאמר באו ונבוא
 ירושלם מפני חיל הפשרים ומפני חיל ארם ונשב בירושלם: פ 12 ויהי דבר יהוה
 אל ירמיהו לאמר: 13 כהאמר יהוה צבאות אלהי ישראל הלך ואמרת לאיש יהודה
 וליושבי ירושלם הלוא תקחו מוסר לשמע אל דברי נאסיהוה: 14 הוקם את דברי
 יהונגב בן רכב אשר צוה את בניו לבלתי שתורין ולא שח עד היום הזה כי שמעו
 את מצות אביהם ואנכי דברתי אליכם השכם ודבר ולא שמעתם אלי: 15 ואשלח
 אליכם את כל עבדי הנבאים השפים ושליח לאמר שבר נא איש מדרפו הרעה והיטיבו
 מעלליכם ואל תלכו אחרי אל הים אחרים לעבדם ושובו אל האדמה אשר נתתי לכם
 ולאבותיכם ולא הטיחם את אונכם ולא שמעתם אלי: 16 כי הקימו בני יהונגב בן רכב
 את מצות אביהם אשר צוה והעם הזה לא שמעו אלי: ס 17 לכן כהאמר יהוה אלהי
 צבאות אלהי ישראל הנני מביא אלי יהודה ו אל כל יושבי ירושלם את כל הרעה אשר
 דברתי עליהם יען דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא להם ולא ענו: 18 ולבית הרקבים

אמר ורמיהו כה־מֶר יהוה צבאות אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעַן אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם עַל־מִצְוֹת יְהוֹנָדָב
אֲבִיכֶם וְחִשְׁמֹרוּ אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְתַעֲשׂוּ כְּכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה אֲחֵכֶם: ס 19 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־יִכָּרֵת אִישׁ לַיּוֹנָדָב בְּדֶרֶכְךָ עֹמֵד לִפְנֵי כָל־הַיָּמִים: פ 36 וַיְהִי
בִּשְׁנֵה הַרְבִּיעִת לַיהוֹיָקִים בְּנִי־אִשְׁחָזָה מֶלֶךְ יְהוּדָה הָיָה הַדְּבָר הַזֶּה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוה
לֵאמֹר: 2 קָח־לָךְ מִגִּלְת־סֵפֶר וְכָתַבְתָּ אֵלָיָה אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ
עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְהוּדָה וְעַל־כָּל־הַגּוֹיִם מִיּוֹם דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ מִיּוֹם יִאֲשִׁיחֻהוּ וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה:
3 אוֹ לִי וְשָׁמְעוּ בֵּית יְהוּדָה אֶת־כָּל־הָרֶעָה אֲשֶׁר אֲנִי כָשֵׁב לַעֲשׂוֹת לָהֶם לְמַעַן יָשׁוּבוּ אִישׁ
מִדְּרָכֹה הָרֶעָה וְסִלַּחְתִּי לַעֲוֹנָם וְלַחַטָּאתָם: ס 4 וַיִּקְרָא יִרְמְיָהוּ אֶת־בְּרוּךְ בֶּן־נְרִיָּה וַיַּכְתֹּב
בְּרוּךְ מִפִּי יִרְמְיָהוּ אֶת־כָּל־דְּבָרֵי יְהוה אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלָיו עַל־מִגְלַת־סֵפֶר: 5 וַיְצִיחֵהוּ יִרְמְיָהוּ
אֶת־בְּרוּךְ לֹא מֶר אֲנִי עֹצֹר לֹא אוֹכַל לִכְבֹּא בֵּית יְהוה: 6 וּבָאת אֵלֶּה וְקִרְאתָ בְּמִגְלָה
אֲשֶׁר־כָּתַבְתִּי מִפִּי אֶת־דְּבָרֵי יְהוה בְּאוֹזֵן הָעָם בֵּית יְהוה בְּיוֹם צוֹם וְגַם בְּאוֹזֵן כָּל־יְהוּדָה
הַבָּאִים מִעִירָהֶם תִּקְרָא: 7 אוֹ לִי תַּחַל תִּתְּנֶנָּם לִפְנֵי יְהוה וַיִּשְׁבוּ אִישׁ מִדְּרָכֹה הָרֶעָה
כִּי־גָדוֹל הָאֵף וְהַחֲמָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוה אֶל־הָעָם הַזֶּה: 8 וַיַּעַשׂ בְּרוּךְ בֶּן־נְרִיָּה כְּכָל
אֲשֶׁר־צִוָּהוּ יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא לִקְרֹא בַּסֵּפֶר דְּבָרֵי יְהוה בֵּית יְהוה: ס 9 וַיְהִי בִּשְׁנֵה הַחֲמִשִּׁית
לַיהוֹיָקִים בְּנִי־אִשְׁחָזָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה בַּחֹדֶשׁ הַחֲשֵׁנִי קִרְאוּ צוֹם לִפְנֵי יְהוה כָּל־הָעָם בִּירוּשָׁלַם
וְכָל־הָעָם הַבָּאִים מִעִיר יְהוּדָה בִּירוּשָׁלַם: 10 וַיִּקְרָא בְּרוּךְ בַּסֵּפֶר אֶת־דְּבָרֵי יִרְמְיָהוּ בֵּית
יְהוה בַּלִּשְׁתַּת גִּמְרֵיהוּ כִּן־שָׁפֵן הַסֵּפֶר בַּחֲצֵר הָעֲלִיּוֹן פָּתַח שַׁעַר בֵּית־יְהוה הַחֲדָשׁ בְּאוֹזֵן
כָּל־הָעָם: 11 וַיִּשְׁמַע מְכִיחֵהוּ בְּגִמְרֵיהוּ כִּן־שָׁפֵן אֶת־כָּל־דְּבָרֵי יְהוה מַעַל הַסֵּפֶר: 12 וַיֵּרֶד
בֵּית־הַמֶּלֶךְ עַל־לִשְׁתַּת הַסֵּפֶר וְהַנְּהַשִּׁים כָּל־הַשָּׂרִים וַיִּשְׁבִּים אֶל־שְׁמַע הַסֵּפֶר וּדְלִיָּהוּ
כִּן־שָׁמְעִיהוּ וְאֶלְנָתָן בֶּן־עֲכָבוֹר וְגִמְרֵיהוּ כִּן־שָׁפֵן וַצִּדְקָהוּ בֶן־תַּנְחֻנִּיָּהוּ וְכָל־הַשָּׂרִים: 13 וַיֵּגֶד
לָהֶם מְכִיחֵהוּ אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַע בְּקִרְאָ בְּרוּךְ בַּסֵּפֶר בְּאוֹזֵן הָעָם: 14 וַיִּשְׁלְחוּ
כָל־הַשָּׂרִים אֶל־בְּרוּךְ אֶת־יְהוֹדָי בֶּן־נַתַּנְיָהוּ בֶן־שְׁלֹמֹהוּ כִּן־כּוֹשִׁי לֵאמֹר הַמְּגִלָּה אֲשֶׁר
קִרְאתָ כֹּה בְּאוֹזֵן הָעָם קָחָה כִּדְּךָ וְלֶךְ וַיִּקַּח בְּרוּךְ בֶּן־נְרִיָּהוּ אֶת־הַמְּגִלָּה בְּיָדוֹ וַיָּבֵא
אֵלֵיהֶם: 15 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו שֶׁב־נָא וְקִרְאַנָּה בְּאוֹזְנֵנוּ וַיִּקְרָא בְּרוּךְ בְּאוֹזְנֵיהֶם: 16 וַיְהִי כְּשָׁמְעֵם
אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים פָּחַדוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיֹּאמְרוּ אֶל־בְּרוּךְ הַיָּד נִגִּיד לְמֶלֶךְ אֶת־
כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: 17 וְאֶת־בְּרוּךְ שָׁאֲלוּ לֵאמֹר הַנְּדִינָא לָנוּ אֵיךְ כָּתַבְתָּ אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה מִפִּי: 18 וַיֹּאמֶר לָהֶם בְּרוּךְ מִפִּי וַיִּקְרָא אֵלָי אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאֲנִי כָתַב
עַל־הַסֵּפֶר בְּדוֹ: פ 19 וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים אֶל־בְּרוּךְ לֶךְ הַסֵּתֶר אֶתָּה וִירְמְיָהוּ וְאִישׁ אֲלִידָע
אִיפָּה אַתֶּם: 20 וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ חֲצֵרָה וְאֶת־הַמְּגִלָּה הִפְקִידוּ בַּלִּשְׁתַּת אֶל־שְׁמַע הַסֵּפֶר
וַיִּגִּידוּ בְּאוֹזֵן הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים: 21 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אֶת־יְהוֹדָי לִקְחַת אֶת־הַמְּגִלָּה
וַיִּקְחָהּ מִלִּשְׁתַּת אֶל־שְׁמַע הַסֵּפֶר וַיִּקֶּר אֶה יְהוּדִי בְּאוֹזֵן הַמֶּלֶךְ וּבְאוֹזֵן כָּל־הַשָּׂרִים הָעֹמְדִים
מַעַל הַמֶּלֶךְ: 22 וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בֵּית הַחֹרֶף בַּחֹדֶשׁ הַחֲשֵׁנִי וְאֶת־הָאֵף לִפְנֵי מִבְּעֵרָתוֹ:
23 וַיְהִי כִּקְרֹא יְהוּדִי שְׁלֹשׁ דְּלָחוֹת וְאַרְבַּעַה יִקְרַעַהּ בַּתַּעַר הַסֵּפֶר וַהֲשִׁלָּךְ אֶל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר
אֶל־הָאֵף עֲרִיתָם כָּל־הַמְּגִלָּה עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הָאֵף: 24 וְלֹא פָחַדוּ וְלֹא קָרְעוּ
אֶת־גִּבְדֵּיהֶם הַמֶּלֶךְ וְכָל־עַבְדָּיו הַשְּׁמַעִים אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: 25 וְגַם אֶלְנָתָן וּדְלִיָּהוּ
וְגִמְרִיָּהוּ הִפְנִעוּ בַּמֶּלֶךְ לְבַלְתִּי שָׂרָף אֶת־הַמְּגִלָּה וְלֹא שָׁמַע אֵלֵיהֶם: 26 וַיְצִיחֵהוּ הַמֶּלֶךְ
אֶת־יִרְחִמְיָאֵל בֶּן־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־שָׂרְיָהוּ בֶן־עֲזַרְיָאֵל וְאֶת־שְׁלֹמֹהוּ בֶן־עֲבַדְיָאֵל לִקְחַת אֶת־בְּרוּךְ
הַסֵּפֶר וְאֶת־יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא וַיִּסְתֵּרֵם יְהוה: ס 27 וַיְהִי דְּבַר־יְהוה אֶל־יִרְמְיָהוּ אַחֲרָיו שָׂרָף
הַמֶּלֶךְ אֶת־הַמְּגִלָּה וְאֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר כָּתַב בְּרוּךְ מִפִּי יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר: 28 שׁוּב קָח־לָךְ
מִגְלָה אַחֶרֶת וְכָתַב עָלֶיהָ אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַמְּגִלָּה הָרִאשֹׁנָה אֲשֶׁר
שָׂרָף יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה: 29 וְעַל־יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה תֹּאמַר כֹּה אָמַר יְהוה אֵתָּה
שָׂרַפְתָּ אֶת־הַמִּגְלָה הַזֹּאת לֵאמֹר מִדּוּעַ כָּתַבְתָּ עָלֶיהָ לֵאמֹר בְּאִיבֹא מֶלֶךְ־בָּבֶל וְהַשְׁחִית
אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהַשְׁבִּית מִמֶּנָּה אָדָם וּבְהִמָּה: ס 30 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוה עַל־יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ
יְהוּדָה לֹא־יִתְּיָהֵלוּ יוֹשֵׁב עַל־פֶּסֶא דֹד וּנְבִלָתוֹ תִּהְיֶה מִשְׁלַכְתָּ לְחָרֵב בְּיוֹם וְלִקְרַח
בְּלִילָה: 31 וּפְקַדְתִּי עָלָיו וְעַל־זֵרְעוֹ וְעַל־עַבְדָּיו אֶת־עֲוֹנָם וְהִבֵּאתִי עֲלֵיהֶם וְעַל־יֹשְׁבֵי
יִרְשָׁלַם וְאֶל־אִישׁ יְהוּדָה אֶת־כָּל־הָרֶעָה אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי אֵלֵיהֶם וְלֹא שָׁמְעוּ: ס 32 וִירְמְיָהוּ
לָקַח מִגְלָה אַחֶרֶת וַיִּתֵּן אֶל־בְּרוּךְ בֶּן־נְרִיָּהוּ הַסֵּפֶר וַיַּכְתֵּב עָלֶיהָ מִפִּי יִרְמְיָהוּ אֶת־
כָּל־דְּבָרֵי הַסֵּפֶר אֲשֶׁר שָׂרָף יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה בְּאֵשׁ וְעוֹד נֹסֵף עֲלֵיהֶם דְּבָרִים רַבִּים

כְּתוּבָה: ס 37 וַיִּמְלֶךְ־מֶלֶךְ צִדְקָהוּ בְּנִי־אִשְׁחָזָה תַּחַת כְּנִיָּהוּ בְּנִי־יְהוֹיָקִים אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ
נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל בָּאֵרֶץ יְהוּדָה: 2 וְלֹא שָׁמַע הוּא וְעַבְדָּיו וְעַם הָאָרֶץ אֶל־דְּבָרֵי

יהוה אשר דבר ביד ירמיהו הנביא: 3 וישלח המלך צדקיהו את־יהויכל בן־שלמיה ואת־צפניהו בן־מעשיה כהן אל־ירמיהו הנביא לאמר התפלל־נא בעדנו אל־יהוה אלהינו: 4 וירמיהו בא ויצא בתוך העם ולא־נחנו אתו בית (הכלאי) (הפלוא): 5 וחיל פרעה יצא ממצרים וישמעו הפשדים הצרים על־ירושלם את־שמעם ויעלו מעל ירושלם: 6 פ ויהי דבר־יהוה אל־ירמיהו הנביא לאמר: 7 כה־אמר יהוה אלהי ישראל כה תאמרו אל־מלך יהודה השלח אתכם אלי לדרשני הנה חיל פרעה יוצא לכם לעזרה שֶׁב־לארצו מצרים: 8 ושבּוּ הפשדים ונלחמו על־העיר הזאת ולכדה ושרפה באש: 9 כה אמר יהוה אל־תשאׁו נפשתיכם לאמר הֲלֹךְ יֵלְכוּ מעלינו הפשדים כִּי־לא ילכו: 10 כִּי אִם־הפיתם כֹּל־חיל פשדים הנלחמים אתכם ונשארו כִּם אנשים מודקרים איש באֶהְלוּ יקומו ושרפו את־העיר הזאת באש: 11 והנה בהעלות חיל הפשדים מעל ירושלם מפני חיל פרעה: 12 וַיֵּצֵא ירמיהו מירושלם ללכת ארץ בנימין לחלק משם בתוך העם: 13 ויהי־הוא בשער בנימין ושם בעל פקדת ושמו יראייה בן־שלמיה בן־חנניה ויתפש את־ירמיהו הנביא לאמר אל־הפשדים אתה נפל: 14 ויאמר ירמיהו שָׁקֵר אַיִנִּי נפל על־הפשדים ולא שמע אליו ויתפש יראייה בירמיהו ויבאֵהוּ אל־השרים: 15 ויקצפו השרים על־ירמיהו והכו אתו ונתנו אותו בית האסור בית יהונתן הספר כִּרְאוֹ עֹשֵׂי לבית הכלא: 16 כִּי בא ירמיהו אל־בית הבור ואל־החניות וישב־שָׁם ירמיהו ימים רבים: 17 וישלח המלך צדקיהו ויפקדו וישאלהו המלך בביתו בסתר ויאמר הִנֵּה דָּבָר מאת יהוה ויאמר ירמיהו וַיֵּשׁ ויאמר ביד מלך־בָּבֶל נתַּחַן: 18 ויאמר ירמיהו אל־המלך צדקיהו מה תאמַרְי לָךְ ולעבדֶיךָ ולעם הזה כִּי־נחתם אותי אל־בית הכלא: 19 (ואיז) (ואיה) ונביאיכם אשר־נבאו לכם לא מר לא־יבא מלך־בָּבֶל עליכם ועל הארץ הזאת: 20 ועתה שמע־נא אֲדֹנִי המלך תפל־נא תחנני לפניך ואל־תשבני בית יהונתן הספר ולא אמות שָׁם: 21 ויצוה המלך צדקיהו ויפקדו את־ירמיהו בחצר המשרה ונתן לו כפר־לחם ליום מתוֹן האפים עד־תֵּם כֹּל־הלחם מן־העיר וישב ירמיהו בחצר המשרה: 38 וישמע שפט יה בן־מתן וגדליהו בן־פִּשְׁחוֹר ויוכל בן־שלמיהו ופִּשְׁחוֹר בן־מלכיה את־הדברים אשר ירמיהו מדבר אל־כָּל־הָעָם לאמר: 2 כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר והיצא אל־הפשדים (יחיה) (ויהיה) והיתה־לו נפשו לשלל וחי: 3 כה אמר יהוה הנה נתַּחַן העיר הזאת ביד חיל מלך־בָּבֶל ולכדה: 4 ויאמרו השרים אל־המלך וימת נא את־האיש הזה כִּי־על־כֵּן הוּא־מִרְפָּא את־ירי אנשי המלחמה הנשארים בעיר הזאת ואת ירי כָּל־הָעָם לִדְבַר אליהם כִּדְבָרִים האלה כִּי האיש הזה איננו רָשָׁע לָשׁוּם לָעַם הזה כִּי אִם־לִרְעָה: 5 ויאמר המלך צדקיהו הנה־הוא בידכם פִּרְאִין המלך יוכל אתכם דָּבָר: 6 ויקחו את־ירמיהו וישלכו אתו אל־הבור מלכיהו בן־המלך אשר בחצר המשרה וישלחו את־ירמיהו בחבלים ובבור אין־מים כִּי אִם־טִיט ויטבע ירמיהו בטיט: 7 וישמע עבד־מלך הכושי איש סִרִּים והוא בבית המלך כִּי־נחנו את־ירמיהו אל־הבור והמלך יושב בשער בנימין: 8 ויצא עבד־מלך מבית המלך וידבר אל־המלך לאמר: 9 אֲדֹנִי המלך הרעו האנשים האלה את כָּל־אִשֶּׁר עָשׂוּ לירמיהו הנביא את אשר־השליכו אל־הבור וימת תחתיו מפני הרעב כִּי אין הלחם עוד בעיר: 10 ויצוה המלך את עבד־מלך הכושי לאמר קח בידך מזה שלשים אנשים והעלית את־ירמיהו הנביא מן־הבור בשרם ימות: 11 ויקחו עבד־מלך את־האנשים בידו ויבא בית־המלך אל־תחת האוצר ויקח משם בלוי (הסכתות) (נסכתות) ובלוי מלחים וישלחם אל־ירמיהו אל־הבור בחבלים: 12 ויאמר עבד־מלך הכושי אל־ירמיהו שִׁים נָא בלואי הסִּכְתוֹת והמלחים תחת אצלות ידיך מתחת לחבלים ויעש ירמיהו כן: 13 וימשכו את־ירמיהו בחבלים ויעלו אתו מן־הבור וישב ירמיהו בחצר המשרה: 14 וישלח המלך צדקיהו ויקח את־ירמיהו הנביא אליו אל־מבוא השלישי אשר בבית יהוה ויאמר המלך אל־ירמיהו שָׁאֵל אֲנִי אֶתְּךָ דָּבָר אֶל־תִּכְחַד ממני דָּבָר: 15 ויאמר ירמיהו אל־צדקיהו כִּי אֵינִי לֹךְ הָלֹא הֵמָּה תִּמְחִינִי וְכִי אֵינִי צָדֵף לֹא תִשְׁמַע אֵלַי: 16 וישבע המלך צדקיהו אל־ירמיהו בסתר לאמר חֲיֵיהוּהָ (את) (קק) אשר עָשִׂה־לָנוּ אֶת־הַנֶּפֶשׁ הזאת אִם־אֶתְּךָ וְאִם־אֶתְּךָ בִּיד האנשים האלה אשר מבקשים את־נַפְשֶׁךָ: 17 ויאמר ירמיהו אל־צדק יהוה כה־אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל אִם־יֵצֵא תֵצֵא אִישׁ רִי מלך־בָּבֶל וחיתה נפשך והעיר הזאת לא תשרף באש וחיתה אתה וביחַד: 18 וְאִם לֹא־תֵצֵא אִישְׁרִי מלך בָּבֶל ונתנה ה עיר הזאת ביד הפשדים ושרפוה באש ואתה

לֹא־חַמְלַט מִיָּדָם: ס 19 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ אֶל־יְרֵמְיָהוּ אֲנִי דָאֵג אֶת־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר נָפְלוּ אֶל־הַכַּשְׂדִּים פְּרִי־תָנוּ אֹתִי בֵּינָם וְהַתְּעַלְלוּ־בִי: פ 20 וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָהוּ לֹא יִתְּנוּ שְׂמִיעָנָא בְּקוֹל יְהוָה לְאֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר אֵלֶיךָ וַיּוֹשֶׁב לֶךְ וַתְּחִי נַפְשְׁךָ: פ 21 וַאֲסִמָּאן אַתָּה לְצִאת זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר הִרְאֵנִי יְהוָה: 22 וְהִנֵּה כָל־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נִשְׂאָרוּ בְּבֵית מֶלֶךְ־יְהוּדָה מוֹצֵאוֹת אֶל־שָׂרֵי מֶלֶךְ בְּכָל וְהִנֵּה אִמְרוֹת הַסִּיתוּךְ וַיִּכְלוּ לֶךְ אֲנֹשִׁי שְׁלֹמֹךְ הַטְּבַעוּ בְּבֶן רִגְלֶךָ נִסְנוּ אַחֲרָי: 23 וְאֶת־כָּל־נְשֵׁיךָ וְאֶת־בְּנוֹיךָ מוֹצֵאִים אֶל־הַכַּשְׂדִּים וְאַתָּה לֹא־תַחְמַל מִיָּדָם כִּי בֶן־מֶלֶךְ־בָּבֶל תַּחַפֵּשׂ וְאַתָּה־עִיר הַזֹּאת תִּשְׂרָף בָּאֵשׁ: פ 24 וַיֹּאמֶר צִדְקִיָּהוּ אֶל־יְרֵמְיָהוּ אִישׁ אֲלִידֶע בְּדַבְרִים־הָאֵלֶּה וְלֹא תָמוּת: 25 וְכִירוּשְׁמֵנו הַשָּׂרִים כִּי־דַבַּרְתִּי אִתְּךָ וּבָאוּ אֵלֶיךָ וְאָמְרוּ אֵלֶיךָ הִנֵּידֶה־נָא לָנוּ מִה־דַּבַּרְתָּ אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־תַּכְחֹד מִמֶּנּוּ וְלֹא נִמְיָתֶךָ וּמִה־דָבָר אֵלֶיךָ הַמֶּלֶךְ: 26 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם מִפִּיל־אֲנִי תַחַתִּי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ לְבַלְתִּי הַשִּׁבְנִי בֵּית יְהוֹנָתָן לְמוֹת שָׁם: פ 27 וַיִּבְאוּ כָל־הַשָּׂרִים אֶל־יְרֵמְיָהוּ וַיִּשְׁאַלּוּ אֹתוֹ וַיֹּגֵד לָהֶם כָּל־דַּבְרֵיהֶם הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּה הַמֶּלֶךְ וַיַּחֲרֹשׁוּ מִמֶּנּוּ כִּי לֹא־נִשְׁמַע הַדָּבָר: פ 28 וַיּוֹשֶׁב יְרֵמְיָהוּ בַּחֲצַר הַמִּטְרָה עַד־יוֹם אֲשֶׁר־נִלְכְּדָה יְרוּשָׁלַם ס וְהָיָה כַּאֲשֶׁר נִלְכְּדָה יְרוּשָׁלַם:

פ 39 בַּשָּׁנָה הַתְּשַׁעִית לְצִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה בַּחֹדֶשׁ הַעֲשָׂרִי בָא נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְכָל־חֵילוֹ אֶל־יְרוּשָׁלַם וַיִּצְרוּ עֲלֵיהֶם: ס 2 בַּעֲשֻׁמ־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְצִדְקִיָּהוּ בַּחֹדֶשׁ הַרְבִּיעִי בַּתְּשַׁעָה לַחֹדֶשׁ הַקָּדֵמָה הָעִיר: 3 וַיָּבֹאוּ כָל שָׂרֵי מֶלֶךְ־בָּבֶל וַיֵּשְׁבוּ בַּשָּׂעַר הַתְּנֹף נִרְגַל שַׂר־אֶצֶר סִמְגַר־נְבוֹ שַׂר־סָבִים רַב־סָרִיס נִרְגַל שַׂר־אֶצֶר רַב־מַגֵּן וְכָל־שָׂאֲרֵית שָׂרֵי מֶלֶךְ־בָּבֶל: 4 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָם צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְכָל־אֲנָשֵׁי הַמַּלְחָמָה וַיִּבְרָחוּ וַיֵּצְאוּ לַיְלָה בַּבֵּית־עֵיר דֶּרֶךְ גֵּן הַמֶּלֶךְ בַּשָּׂעַר בֵּין הַחֲמֹתִים וַיֵּצֵא דֶּרֶךְ הָעֶרְבָה: 5 וַיִּרְדְּפוּ חֵיל־כַּשְׂדִּים אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁנוּ אֶת־צִדְקִיָּהוּ בַּעֲרֹבוֹת יָדָיו וַיִּקְחוּ אֹתוֹ וַיַּעֲלֵהוּ אֶל־נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל רַבְלָתָהּ בָּאֶרֶץ חֲמַת וַיְדַבֵּר אִתּוֹ שְׁפָטִים: 6 וַיִּשְׁחַט מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת־בְּנֵי צִדְקִיָּהוּ בִּרְבֻלָה לַעֲיִנֹי וְאֶת־כָּל־חֵירֵי יְהוּדָה שִׁחַט מֶלֶךְ־בָּבֶל: 7 וְאַתְּעִינֵי צִדְקִיָּהוּ עֹרֹ וַיֹּאסְרֵהוּ בַּנְּחֹשְׁתִים לְבִיא אֹתוֹ בְּבֵלָה: 8 וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת־בֵּית הָעָם שָׂרְפוּ הַכַּשְׂדִּים בָּאֵשׁ וְאֶת־חֲמוֹת יְרוּשָׁלַם נָתְצוּ: 9 וְאֶת־יָתֵר הָעָם הַנִּשְׂאָרִים בְּעִיר וְאֶת־הַנְּפִלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ עֲלָיו וְאֶת־יָתֵר הָעָם הַנִּשְׂאָרִים הִגְלָה נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים בְּבָל: 10 וּמִן־הָעָם הַדִּלִּים אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם מְאוּמָה הִשְׁאִיר נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים בָּאֶרֶץ יְהוּדָה וַיִּתֵּן לָהֶם כְּרָמִים וַיַּגְבִּים בָּיִם הַהוּא: 11 וַיֵּצֵא נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל עַל־יְרֵמְיָהוּ בֶן־נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים לֵאמֹר: 12 קְחֵנוּ וַעֲנִידֵךְ שָׁם עֲלָיו וְאֶל־תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה רַע כִּי (אם) קָקן כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אֵלֶיךָ כֵּן עֲשֵׂה עִמּוֹ: 13 וַיִּשְׁלַח נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים וַיַּגְבִּיחוּ וַיִּשְׁכְּחוּ וַיִּנְגְּלוּ שַׂר־אֶצֶר רַב־מַגֵּן וְכָל־רַבֵּי מֶלֶךְ־בָּבֶל: 14 וַיִּשְׁלָחוּ וַיִּקְחוּ אֶת־יְרֵמְיָהוּ מִחֲצַר הַמִּטְרָה וַיִּתְּנוּ אֹתוֹ אֶל־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקֶם בֶּן־שַׁפָּן לְהוֹצֵאָהוּ אֶל־הַבָּיִת וַיֵּשֶׁב בַּתּוֹךְ הָעָם: ס 15 וְאֶל־יְרֵמְיָהוּ הָיָה דְּבַר־יְהוָה בְּהִיטֹי עֲצוֹר בַּחֲצַר הַמִּטְרָה לֵאמֹר: 16 הַלּוֹךְ וְאָמַרְתָּ לַעֲבָד־מֶלֶךְ הַכּוֹשֵׁי לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה צִבְאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי (מִכִּי) (מְבִיא) אֶת־דְּבָרִי אֶל־הָעִיר הַזֹּאת לְרַעָה וְלֹא לְטוֹבָה וְהָיָה לִפְנִיךָ בַּיּוֹם הַהוּא: 17 וְהַצַּלְתִּיךָ בַּיּוֹם־הַהוּא נְאֻם־יְהוָה וְלֹא תָמוּת וְלֹא תִּתֵּן בְּיַד הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אַתָּה יָגוּר מִפְּנֵיהֶם: 18 כִּי מִלֵּט אֶמְלֹטְךָ וּבַחֲרֹב לֹא תִּפֹּל וְהִיתָה לֶךְ נַפְשְׁךָ לְשָׁלָל

כִּי־בִשְׁחַת בִּי נְאֻם־יְהוָה: ס 40 הִךְ כָּר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יְרֵמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה אַחֲרָי שִׁלַּח אֹתוֹ נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים מִן־הַרְמָה בַּקָּחְתוּ אֹתוֹ וְהוּא־אֶסוּר בְּאֻזִּים בַּתּוֹךְ פְּלִגְלוֹת יְרוּשָׁלַם וְיְהוּדָה הַמְּגִלִים בְּבֵלָה: 2 וַיִּקַּח רַב־טַבָּחִים לִירְמְיָהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דֹּבֵר אֶת־הָרַעָה הַזֹּאת אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה: 3 וַיָּבֹא וַיַּעַשׂ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר דֹּבֵר כִּי־תִטְאֲתֶם לִיהוָה וְלֹא־שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְהָיָה לָכֵם (דָּבָר) (הַדָּבָר) הַזֶּה: 4 וַעֲתָה הִנֵּה פִתַּחְתִּיךָ הַיּוֹם מִן־הָאֻזִּים אֲשֶׁר עַל־דֶּךְ אֶסְטוּב בַּעֲנִידֶךָ לְבֹא אֲנִי בָבֶל בָּא וְאֲשִׁים אֶת־עֵינִי עֲלֶיךָ וְאֶסְרֶךָ בְּעֵי יָד לְבֹא־אֲנִי בְּכָל־חֹדֶל רָאֵה כָל־הָאֶרֶץ לִפְנֶיךָ אֶל־טוֹב וְאֶל־הַיָּשָׁר בַּעֲנִידֶךָ לִלְכַּת שָׁמָּה לֶךְ: 5 וְעוֹדוּ וְאִישׁוּבוּ וְשָׁבֵה אֶל־גְּדַלְיָה בֶן־אֲחִיקֶם בֶּן־שַׁפָּן אֲשֶׁר הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּעִיר יְהוּדָה וְשֵׁב אִתּוֹ בַּתּוֹךְ הָעָם אוֹ אֶל־כָּל־הַיָּשָׁר בַּעֲנִידֶךָ לִלְכַּת לֶךְ וַיִּתְּנוּ־לוֹ רַב־טַבָּחִים אֲרָחָה וּמִשְׁאָת וַיִּשְׁלָחוּ: 6 וַיָּבֹא יְרֵמִיָּהוּ אֶל־גְּדַלְיָה בֶן־אֲחִיקֶם הַמַּצְפָּתָה וַיֵּשֶׁב אִתּוֹ בַּתּוֹךְ הָעָם הַנִּשְׂאָרִים בָּאֶרֶץ: ס 7 וַיִּשְׁמְעוּ כָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר בְּשָׂדֵה הַמָּוֶה וְאֲנָשִׁים כִּי־הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקֶם בָּאֶרֶץ וְכִי הִפְקִיד אֹתוֹ אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְשָׂפָה וּמְדַלַּת הָאֶרֶץ מֵאֲשֶׁר לֹא־הִגְלוּ בְּבֵלָה: 8 וַיָּבֹאוּ אֶל־גְּדַלְיָה הַמַּצְפָּתָה וַיִּשְׁמְעָל בֶּן־נַחֲמָנִי יְהוֹנָתָן וַיּוֹנָתָן בְּנֵי־קָרֵחַ וְיִשְׂרָיָה בֶן־תַּנְחֻמֶת וּבְנֵי (עוֹפִי) (עִיפִי) הַנְּטַפְתִּי וַיּוֹנָתָנוּ בֶן־הַמַּעֲכָתִי הַמָּוֶה וְאֲנָשִׁיהֶם: 9 וַיִּשְׁבְּעוּ לָהֶם גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקֶם בֶּן־שַׁפָּן וְלֹאֲנָשִׁיתָם לֵאמֹר

אֶל־תִּירָאוּ מֵעֲבֹד הַכַּשְׂדִּים שְׁבוּ בָאָרֶץ וְעִבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל וַיִּשָּׁב לָכֵם: 10 וְאֲנִי הִנְנִי יֹשֵׁב בְּמִצְפֶּה לַעֲמֹד לִפְנֵי הַכַּשְׂדִּים אֲשֶׁר יָבֹאוּ אֵלֵינוּ וְאַתֶּם אֲסַפּוּ יַיִן וְקִיץ וְשֶׁמֶן וְשִׁמּוּ בְּכֵלִים וְשָׁבוּ בְּעָרֵיכֶם אֲשֶׁר־תִּפְשֹׁתֶם: 11 וְגַם כָּל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר־בְּמִוְאָב וּבְגִידֵי־עַמּוּן וּבְאֲדָרִים וְאֲשֶׁר בְּכָל־הָאֲרָצוֹת שְׁמַעוּ כִּי־נָתַן מֶלֶךְ־בָּבֶל שְׂאִית לַיהוּדָה וְכִי הִפְקִיד עֲלֵיהֶם אֶת־גְּדָלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקֶם בֶּן־שָׁפָן: 12 וַיִּשְׁבוּ כָל־הַיְּהוּדִים מִכָּל־הַמְּקוֹמֹת אֲשֶׁר נִחְדָּו־שָׁם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ־יְהוּדָה אֶל־גְּדָלְיָהוּ הַמִּצְפָּה וַיֹּאסְפוּ יַיִן וְקִיץ הַרְבֵּה מְאֹד: פ 13 וַיֹּחֲזֶק בֶּן־קֶרֶחַ וְכָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר בָּשָׂדָה בָּאוּ אֶל־גְּדָלְיָהוּ הַמִּצְפָּה: 14 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִידֵּעַ תֵּדַע כִּי בַעֲלִיסָו מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוּן שָׁלַח אֶת־יִשְׁמַעְעָל בֶּן־נַתְנִיָּה לַהֲחֻדָּךְ נֶפֶשׁ וְלֹא־הֶאֱמִין לָהֶם גְּדָלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקֶם: 15 וַיֹּחֲזֶק בֶּן־קֶרֶחַ אָמַר אֶל־גְּדָלְיָהוּ בְּסֹתֵר בְּמִצְפֶּה לֵאמֹר אֲלֵכֶּה נָא וְאֵכֶה אֶת־יִשְׁמַעְעָל בֶּן־נַתְנִיָּה וְאִישׁ לֹא יֵדַע לָמָּה יַכֶּכָּה נֶפֶשׁ וְנִפְצֹו כָל־יְהוּדָה הַנִּקְבָּצִים אֵלָיִךְ וְאִכְרָה שְׂאִית יְהוּדָה: 16 וַיֹּאמֶר גְּדָלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקֶם אֶל־יֹחָזָן בֶּן־קֶרֶחַ

אֶל־(תַּעֲשֶׂה) (תַּעֲשֶׂה) אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה כִּי־שָׁקַר אַתָּה דֹּבֵר אֶל־יִשְׁמַעְעָל: ס 41 וַיְהִי בַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בָּא יִשְׁמַעְעָל בֶּן־נַתְנִיָּה בֶן־אֲחִיקֶם מִזִּדְּעָה הַמְּלוּכָה וְדָבִי הַמֶּלֶךְ וַעֲשָׂה אֲנִשִּׁים אִתּוֹ אֶל־גְּדָלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקֶם הַמִּצְפָּה וַיֹּאכְלוּ שָׁם לֶחֶם יָחִיד בְּמִצְפֶּה: 2 וַיִּקֶּם יִשְׁמַעְעָל בֶּן־נַתְנִיָּה וַעֲשֶׂת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־הָיוּ אִתּוֹ וַיִּכּוּ אֶת־גְּדָלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקֶם בֶּן־שָׁפָן בַּחֲרֹב וַיָּמָת אִתּוֹ אֲשֶׁר־הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל בָּאָרֶץ: 3 וְאֵת כָּל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר־הָיוּ אִתּוֹ אֶת־גְּדָלְיָהוּ בְּמִצְפֶּה וְאֶת־הַכַּשְׂדִּים אֲשֶׁר נִמְצְאוּ־שָׁם אִתּוֹ אֲנָשִׁים מִשְׁכָּם מִשְׁכָּם מִשְׁכָּם מִשְׁכָּם מִשְׁכָּם: 4 וַיְהִי בְּיוֹם הַשְּׁנִי לְהַמּוֹת אֶת־גְּדָלְיָהוּ וְאִישׁ לֹא יָדָע: 5 וַיָּבֹאוּ אֲנָשִׁים מִשְׁכָּם מִשְׁכָּם מִשְׁכָּם מִשְׁכָּם מִשְׁכָּם אִישׁ מִגִּלְתָּי וְזָן וְקֶרֶחַ בְּנֵדִים וּמַתְנַדְּרִים וּמִן חָה וּלְבֹנָה בִּידָם לְהַבִּיא בֵּית יְהוֹנָתָן: 6 וַיֵּצֵא יִשְׁמַעְעָל בֶּן־נַתְנִיָּה לְקֶרֶתָם מִן־הַמִּצְפֶּה הַלֵּךְ וּבִכְהָ וַיְהִי כַּפְנֵשׁ אִתָּם וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם בָּאוּ אֶל־גְּדָלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקֶם: ס 7 וַיְהִי כְּבֹאֵם אֶל־תּוֹךְ הַעִיר וַיִּשְׁחָטֵם יִשְׁמַעְעָל בֶּן־נַתְנִיָּה אֶת־תּוֹךְ הַבּוֹר הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אִתּוֹ: 8 וַעֲשָׂה אֲנָשִׁים נִמְצְאוּ־בָם וַיֹּאמְרוּ אֶל־יִשְׁמַעְעָל אֶת־מַתָּנוּ כִּי־יִשְׁלַח מִטְּמָנִים בְּשָׂדֵה הַטָּמִים וְשָׂעִרִים וְשֶׁמֶן וְדָבֶשׂ וַיַּחֲדֵל וְלֹא הִמִּיתָם בְּתוֹךְ אַחֲיהֶם: 9 וְהַבּוֹר אֲשֶׁר הִשְׁלִיךְ שָׁם יִשְׁמַעְעָל אִתּוֹ כָּל־פְּנֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִכָּה בִּיד־גְּדָלְיָהוּ הוּא אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ אֲסָא מִפְּנֵי בַעֲשָׂא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אִתּוֹ מֵלֶא יִשְׁמַעְעָל בֶּן־נַתְנִיָּה חָלָלִים: 10 וַיִּשְׁבּוּ יִשְׁמַעְעָל אֶת־כָּל־שְׂאִית הָעָם אֲשֶׁר בְּמִצְפֶּה אֶת־בָּנוֹת הַמֶּלֶךְ וְאֶת־כָּל־הָעָם הַנִּשְׁאָרִים בְּמִצְפֶּה אֲשֶׁר הִפְקִיד נְבוּזַרְדָּן רַב־שָׂבָחִים אֶת־גְּדָלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקֶם וַיִּשָּׁבֵם יִשְׁמַעְעָל בֶּן־נַתְנִיָּה וַיֵּלֶךְ לַעֲבֹד אֶל־בְּנֵי עַמּוּן: ס 11 וַיִּשְׁמַע יֹחָזָן בֶּן־קֶרֶחַ וְכָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶת כָּל־הַרְעָה אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׁמַעְעָל בֶּן־נַתְנִיָּה: 12 וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־הָאֲנָשִׁים וַיִּלְכּוּ לְהַלְחֵם עִם־יִשְׁמַעְעָל בֶּן־נַתְנִיָּה וַיִּמְצְאוּ אִתּוֹ אֶל־בָּנִים רַבִּים אֲשֶׁר בְּנִגְבְּעוּן: 13 וַיְהִי כִּרְאוֹת כָּל־הָעָם אֲשֶׁר אֶת־יִשְׁמַעְעָל אֶת־יֹחָזָן בֶּן־קֶרֶחַ וְאֵת כָּל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיִּשְׁחָטוּ: 14 וַיִּסְבּוּ כָל־הָעָם אֲשֶׁר־שָׁבָה יִשְׁמַעְעָל מִן־הַמִּצְפֶּה וַיִּשְׁבוּ וַיִּלְכּוּ אֶל־יֹחָזָן בֶּן־קֶרֶחַ: 15 וַיִּשְׁמַעְעָל בֶּן־נַתְנִיָּה נִמְלֵט בְּשִׁמְנֵה אֲנָשִׁים מִפְּנֵי יֹחָזָן וַיֵּלֶךְ אֶל־בְּנֵי עַמּוּן: ס 16 וַיִּקָּח יֹחָזָן בֶּן־קֶרֶחַ וְכָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר־אִתּוֹ אֶת כָּל־שְׂאִית הָעָם אֲשֶׁר הָשִׁיב מֵאֵת יִשְׁמַעְעָל בֶּן־נַתְנִיָּה מִן־הַמִּצְפֶּה אַחֵר הִכָּה אֶת־גְּדָלְיָה בֶן־אֲחִיקֶם וְגָבְרִים אֲנָשִׁי הַמְּלָחָמָה וְנָשִׁים וְטָף וְסָרִיסִים אֲשֶׁר הָשִׁיב מִנְּבָעוּן: 17 וַיִּלְכּוּ וַיִּשְׁבוּ בְּגִרְתָּ (כְּמוֹתָם) (כְּמוֹתָם) אֲשֶׁר־אֲצֵל בֵּית לָחֶם לְלַכֵּת לְבֹא מִצְרַיִם: 18 מִפְּנֵי הַכַּשְׂדִּים כִּי יִרְאוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי־הָ כֹה יִשְׁמַעְעָל בֶּן־נַתְנִיָּה אֶת־גְּדָלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקֶם אֲשֶׁר־הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל בָּאָרֶץ:

ס 42 וַיִּגְשׁוּ כָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים וַיֹּחֲזֶק בֶּן־קֶרֶחַ וַיֹּזִיחַ בֶּן־הַשְּׁעִיָּה וְכָל־הָעָם מִקֶּטֶן וְעַד־גְּדוֹל: 2 וַיֹּאמְרוּ אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא תַפְלֵ־נָא תַחֲנֻנֵנוּ לִפְנֵיךְ וְהַתְּפַלֵּל בְּעַדְנוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעַד כָּל־הַשְּׂאִית הַזֹּאת כִּי־נִשְׁאָרְנוּ מֵעַתָּה מִהַרְבֶּה כַּאֲשֶׁר עֵינֶיךָ רָאוּת אִתָּנוּ: 3 וַיַּגִּיד־לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר לֵךְ־כֹּה וְאֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה: 4 וַיֹּאמֶר אֶל־יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא שְׁמַעְתִּי הִנְנִי מִתְּפַלֵּל אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כְּדַבְּרִיכֶם וְהִלֵּךְ אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה יְהוָה אִתְּכֶם אֲנִיד לָכֵם לֹא־אֲמַנֵּעַ מִכֶּם דָּבָר: 5 וְהִמָּה אָמְרוּ אֶל־יִרְמְיָהוּ יְהִי יְהוָה כִּנּוּ לַעַד אִמָּת וְנֶאֱמַן אִם־לֹא כָּל־הַדָּבָר אֲשֶׁר יִשְׁלַחְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵלֵינוּ כִּן נַעֲשֶׂה: 6 אִם־טוֹב וְאִם־רָע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר (אֲנוּ) נֶאֱחָזֵק שְׁלָחִים אַחֲךָ אֵלָיו נִשְׁמַע לְמַעַן אֲשֶׁר יִיטַב־לָנוּ כִּי נִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: ס 7 וַיְהִי מִקֵּץ עֶשְׂרֵת יָמִים וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ: 8 וַיִּקְרָא אֶל־יֹחָזָן בֶּן־קֶרֶחַ וְאֵל כָּל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר אִתּוֹ וְכָל־הָעָם לְמַקְטֵן וְעַד־גְּדוֹל: 9 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלַחְתֶּם אִתִּי אֵלָיו לְהַפִּיל תַּחֲנוּכֶם לִפְנֵי: 10 אִם־שׁוֹב תִּשְׁבוּ בָאָרֶץ הַזֹּאת וּבְנִיתִי אִתְּכֶם וְלֹא אֶהְרֵס וְנִשְׁתַּחֲוִיתִי

אתכם ולא אחוש כי נחמתי אלהי־הרעה אשר עשיתי לכם: 11 אלהי־ראו מפני מלך בבל אשר־אתם וראים מפניו אלהי־ראו ממנו נא־יהוה כי־אתכם אני להושיע אתכם ולהציל אתכם מידו: 12 ואתן לכם רחמים ורחם אתכם והשיב אתכם אל־ארמתיכם: 13 ואם־אמרים אתם לא נשב בארץ ה זאת לבלתי שמע בקול יהוה אלהיכם: 14 לאמר לא כי ארץ מצרים נבוא אשר לא־נראה מלחמה וקול שופר לא נשמע וללחם לא־נרעב ושם נשב: 15 ועתה ל כן שמעו דברי־יהוה שארית יהודה כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אם־אתם שום תשמון פניכם לבא מצרים ובאתם לגור שם: 16 והיתה החרב אשר אתם וראים ממנה שם תשיג אתכם בארץ מצרים והרעב אשר־אתם דאנים ממנו שם ידבק אחריכם מצרים ושם תמותו: 17 ויהיו כל־האנשים אשר־שמו את־פניהם לבוא מצרים לגור שם ימותו ברעב וברעב ולא־יהיה להם שריר ופליט מפני הרעה אשר אני מבאי עליהם: 18 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כאשר נתף אפי וחמתי על־ישובי ירושלים שם כן תתך חמתי עליכם בבאכם מצרים והיותם לאלה ולשמה ולקללה ולחרפה ולא־תראו עוד את־המקום הזה: 19 דבר יהוה עליכם שארית יהודה אלתבאו מצרים ידע תדעו כיהעידתי בכם היום: 20 כי (התעתים) [התעיתם] בנפשתיכם כרא חם שלחתם אתי אליהוה אלהיכם לאמר התפלל בעדנו אליהוה אלהינו וכלל אשר יאמר יהוה אלהינו כן הגדלנו ועשינו: 21 ואגד לכם היום ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם ולכל אשר־שלחני אליכם: 22 ועתה ידע תדעו כי בחרב ברעב ובדבר תמותו במקום אשר חפצתם לבוא לגור שם: 23 ויהי ככלות ירמיהו לדבר אל־כל־העם את־כל־דבריו יהוה אלהיהם אשר שלחו יהוה אלהיהם אליהם את כל־הדברים האלה: 24 ויאמר עזריה בן־הושעיה ויוחנן בן־קרח וכל־האנשים הזדים אמרים אלי־ירמיהו שקר אתה מדבר לא שלחך יהוה אלהינו לאמר לא־תבאו מצרים לגור שם: 3 כי ברוך בן־נריה מסות אחד בננו למען תח אתנו ביד־הכשדים להמית אתנו ולהגלות אתנו בכל: 4 ולא־שמע יוחנן בן־קרח וכל־שרי החילים וכל־העם בקול יהוה לשבת בארץ יהודה: 5 ויקח יוחנן בן־קרח וכל־שרי החילים את כל־שארית יהודה אשר־שבו מכל־הגוים אשר נדחשו־שם לגור בארץ יהודה: 6 את הנבאים ואת־הנשים ואת־הטף ואת־בנות המלך ואת כל־הנפש אשר הנית נבוכדנאצר רב־שכחים את־גדליהו בן־אחיקם בן־שפן ואת ירמיהו הנביא ואת־ברוך בן־נריהו: 7 ויבאו ארץ מצרים כי לא שמעו בקול יהוה ויבאו עד־תחפנתם: 8 ויהי דברי־יהוה אלי־ירמיהו בתחפנתם לאמר: 9 קח בידך אבנים גדלות וטמנתם במלט במלכן אשר בפתח בית־פרעה בתחפנתם לעיני אנשים יהודים: 10 ואמרת אליהם כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שלח ולקחתיו את־נבוכדנאצר מלך בבל עבדי ושמתי כסאו ממעל לאבנים האלה אשר טמנתי ונטה את־שפרורו [שפירורו] עליהם: 11 (ובאה) [ובאן] והכה את־ארץ מצרים אשר למות למות ואשר לשבי לשבי ואשר לחרב לחרב: 12 והציתי אש בכתי אלהי מצרים ושרפם ושכם ועטה את־ארץ מצרים פאשר־יעטה הרעה את־בגדו ויצא משם בשלום: 13 ושבר את־מצבות בית שמש אשר בארץ מצרים ואת־בתי אלהי־מצרים ושרף באש: 14 הדבר אשר היה אלי־ירמיהו אל כל־היהודים הישבים בארץ מצרים היש בים במגדל ובתחפנתם ובנף ובארץ פתרוס לאמר: 2 כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אתם ראיתם את כל־הרעה אשר הבאתי על־ירושלם ועל כל־ערי יהודה והגם חרבה היום הזה ואין בהם יושב: 3 מפני רעתם אשר עשו להכעסני ללכת לקטר לעבד לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה אתם ואבותיכם: 4 ואש לח אליכם את־כל־עבדי הנביאים השכים ושלח לאמר אל־נא תעשו את דברי־התעבה הזאת אשר שנתתי: 5 ולא שמעו ולא־הטו את־אזנם לשוב מדעתם לבלתי קטר לאלהים אחרים: 6 ותתך חמתי ואפי ותבער בערי יהודה ובחצות ירושלים ותהינה לחרפה לשממה כיום הזה: 7 ועתה כה־אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם עשים רעה גדולה אל־נפשתיכם להכרית לכם איש־ואשה עולל ויונק מתוך יהודה לבלתי הותיר לכם שארית: 8 להכעסני במעשי ידיכם לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר־אתם באים לגור שם למען תכרית לכם ולמען היותכם לקללה ולחרפה בכל גווי הארץ: 9 השכחתם את־דעות אבותיכם ואת־דעות מלכי יהודה ואת רעות נשיו ואת רעתכם ואת רעת נשיכם אשר עשו בארץ יהודה ובחצות ירושלים: 10 לא דבאו עד היום הזה ולא יראו ולא־הלכו בתורתך ובחקתי אשר־נתתי

לפניכם ולפני אבותיכם: ס 11 לכן כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שם פני ככם לרעה ולהכרית את־כל־יהודה: 12 ולקחתי את־שארית יהודה אשר־שמו פניהם לבוא ארץ־מצרים לגור שם ותמו כל בארץ מצרים ופלו בחרב ברעב ותמו מקטן ועד־גדול בחרב וברעב יתמו והיו לאלה לשמה ולקללה ולחרפה: 13 ופקדתי על היושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי על־ירושלם בחרב ברעב ובדבר: 14 ולא יהיה פליט ושריד לשארית יהודה הבאים לגור־שם בארץ מצרים ולשובו ארץ יהודה אשר־המה מנש אים את־נפשם לשוב לשבת שם פי לא־שובו כי אס־פליטים: ס 15 ויענו את־ירמיהו כל־האנשים הידעים כי־מקטרות נשיהם לאלהים אחרים וכל־הנשים העמדות קהל גדול וכל־העם הישבים בארץ־מצרים בפחרוס לאמר: 16 הדבר אשר־דברת אלינו בשם יהוה אינו שמיים אלא: 17 כי עשה נעשה את־כל־הדבר אשר־יצא מפיו לקטר למלכת השמים והסיד־לה נסכים כאשר עשינו אנחנו ואבותינו מלכינו ושרינו בערי יהודה ובחצות ירושלם ונשב־להם ונתיה טובים ורעה לא ראינו: 18 ומי־אז חדלנו לקטר למלכת השמים והסיד־לה נסכים חסרנו כל ובחרב וברעב תמנו: 19 וכי־אנחנו מקטרים למלכת השמים ולהסיד לה נסכים המבלעדו אנשינו עשינו לה כונים להעצבה והסיד לה נסכים: פ 20 ויאמר ירמיהו אל־כל־העם על־הגברים ועל־הנשים ועל־כל־העם הענים אתו דבר לאמר: 21 הלא את־הקטר אשר קטרתם בערי יהודה ובחצות ירושלם א תם ואבותיכם מלכים ושרים ועם הארץ אתם זכר יהוה ותעלה על־לבו: 22 ולא־יוכל יהוה עוד לשאת מפני רע מעלליכם מפני התועבת אשר עשיתם ותהי ארצכם לחרבה ולשמה ולקללה מאין יושב כהיום הזה: 23 מפני אשר קטרתם ואשר חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקול יהוה ובחרתו ובחקתיו ובערותיו לא הלכתם על־פן קראת אתכם הרעה הזאת כיום הזה: ס 24 ויאמר ירמיהו אל־כל־העם ואל כל־הנשים שמעו דבר־יהוה כל־יהודה אשר בארץ מצרים: ס 25 כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר אתם ונשיכם ותדברנה בפיכם ובידיכם מלאתם לאמר עשה נעשה את־גדרינו אשר נדרנו לקטר למלכת השמים ולהסיד לה נסכים הקים תקימה את־גדריכם ועשה תעשיה את־גדריכם: פ 26 לכן שמעו דבר־יהוה כל־יהודה הישבים בארץ מצרים הנני נשב־עתי בש מי הגדול אמר יהוה אס־יהיה עוד שמי נקרא בפיו כל־איש יהודה אמר חיראני יהוה בכל־ארץ מצרים: 27 הנני שקד לרעה ולא לטובה ותמו כל־איש יהודה אשר בארץ־מצרים בחרב וברעב עד־פלותם: 28 ופליטי חרב ישובו מן־ארץ מצרים ארץ יהודה מתי מספר וידעו כל־שארית יהודה הבאים לארץ־מצרים לגור שם דבר־מי יקום ממני ומהם: 29 ואת־לכם האות נאס־יהוה כירפך א ני עליכם במקום הזה למען תדעו כי קום יקומו דברי עליכם לרעה: ס 30 כה־אמר יהוה הנני נתן את־פרעה חפ רע מלך־מצרים ביד איכיו וביד מבקשי נפשו כאשר נתתי את־צדקנהו מלך־יהודה ביד נבוכדראצר מלך־בבל איכו ומבקש נפשו: ס 45 הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל־ברוך בן־נריה בכתבו את־הדברים האלה על־ספר מפי ירמיהו בשנה הרבעית ליהויקים בן־יאשיהו מלך יהודה לאמר: ס 2 כה־אמר יהוה אלהי ישראל עליך ברוך: 3 אמרת אירגא לי כירפך יהוה וגון על־מכאבי ינעתי באנחתי ומונחת לא מצאתי: ס 4 כה־אמר אליו כה אמר יהוה הגה אשר־בניתי אני הרס ואת אשר־נשעתי אני נתש ואת־כל־הארץ היא: 5 ואתה תבקש־לך גדלות אל־תבקש כי הנני מביא רעה על־כל־בשר נאס־יהוה ונתתי לך את־נפשך לשלל על כל־המקומות אשר תלך־שם: ס 46 אשר היה דבר־יהוה וזה אל־ירמיהו הנביא על־הגוים: 2 למצרים על־חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר־היה על־נהר־פרת כפרפמש אשר הכה נבוכדראצר מלך בבל בשנת הרביעית ליהויקים בן־יאשיהו מלך יהודה: 3 ערכו מנו וצנה וגשו למלחמה: 4 אסרו הסוסים ועלו הפרשים והתיצבו בכובעים מרקו הרמחים לבשו הכרית: 5 מדוע ראיתי המה חתים נסגים אחור ונבוהים יפתו ומנוס נסו ולא הפנו מגור מסביב נאס־יהוה: 6 אל־ינוס הקל ואל־ימלט הגבור צפונה על־יד נהר־פרת קשלו ונפלו: 7 מִי־זה פִּי־אֶר יעלה כנהרות ותנעשו מימיו: 8 מצרים פִּי־אֶר יעלה ונהרות ותנעשו מים ויאמר אעלה אכסה־ארץ אבידה עיר וישובי בה: 9 עלו הסוסים והתהללו הרקב ויצאו הגבורים כוש ופוט תפשי מנו ולודים תפשי דרכי קשת: 10 והיום ההוא לאדני יהוה צבאות יום נקמה להנקם מצרי ואלה חרב ושבעה רוחה מדמם כי זבח לאדני יהוה צבאות בארץ צפון אל־נהר־פרת: 11 עלי גלעד וקחי צרי בתולת

בְּמִצְרַיִם לְשׂוֹא (הֶרְבִּית) (הֶרְבִּית) רָפְאוֹת תַּעֲלֶה אֵין לָךְ: 12 שְׁמַע נָוִים קִלְנֹךְ וְצוֹחֲחֶךָ מֵלֶאֱרֶץ כִּי־גִבּוֹר בְּגִבּוֹר כְּשֶׁלוּ יַחְדָּיו וְנָפְלוּ שְׁנֵיהֶם: פ' 13 הִדְבֵּר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא לְבֹאֹ בְּבוֹכֵדְרָאצֵּר מִלֶּךְ בָּבֶל לַהֲכֹת אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם: 14 הַגִּידוּ בְּמִצְרַיִם וּהְשִׁמְעוּ בְּמִגְדֹּל וּהְשִׁמְעוּ ב' נֶף וּבַחֲפִנְחָם אֲמָרוּ תַּחֲצֹב וְהָכֵן לָךְ כִּי־אֲכַלְהָ חֶרֶב סִבִּיבֶיךָ: 15 מִדּוֹעַ נִסְחַף אֲבִירֶיךָ לֹא עָמַד כִּי יְהוָה הִדְפוֹ: 16 הִרְבָּה כּוֹשֵׁל וְנִסְפַּל אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וְיֹאמְרוּ קוֹמָה וְנִשְׁבָּה אֶל־עַמּוּנוֹ וְאֶל־אֶרֶץ מוֹלִדְתָּנוּ מִפְּנֵי חֶרֶב הַיּוֹנָה: 17 קְרָאוּ שֵׁם פִּרְעֹה מִלֶּךְ־מִצְרַיִם שְׁאוֹן הַעֲבִיר הַמּוֹעֵד: 18 חִי־אֲנִי נֹאסֵה־מִלֶּךְ יְהוָה צָבָאוֹת שְׁמוֹ כִּי כִתְבוּר בְּהֵרִים וּכְכֹרֵםל בֵּינָם יְבוֹא: 19 כָּלִי נֹלֶה עָשִׂי לָךְ יוֹשֶׁבֶת בְּתִמְצָרִים כִּי־נָךְ לִשְׁמָה תִּהְיֶה וְנִצַּחַת מֵאֵין יוֹשֵׁב: ס' 20 עֲנֶלְה יִפְהִיָּה מִצְרַיִם קִרְצֵן מִצָּפוֹן בֶּאֱבָא: 21 גִּם־שִׁכְרֶיהָ בִּקְרָבָה כְּעֲנֵלִי מִרְבָּב כִּי־גִם־הִקְוָה הִפְנוּ נָסוּ יַחְדָּיו לֹא עָמְדוּ כִּי יוֹם אִידָם בֶּאֱ עֲלִיהֶם עַת פִּקְדָתָם: 22 קוֹלָה כְּנָשׁ יֶלֶךְ כִּי־בַחֲלוֹ לִכְּוֹ וּבִקְרָדֻמוֹת בָּאוּ לָהּ כַּחֲטָבִי עֲצִים: 23 כִּרְחוּ יֵעֲרָה נֹאסִיָּהוּהָ כִּי לֹא יִתֵּק כִּי רַבּוּ מֵאֲרָבָה וְאֵין לָהֶם מִסְפָּר: 24 הִבִּישָׁה בְּתִמְצָרִים תַּחֲנֶה בִּיד עַם־צִדְקָה: 25 אֲמַר יְהוָה צָבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲנִי פוֹקֵד אֶל־אֲמוֹן מִנָּא וְעַל־פִּרְעֹה וְעַל־מִצְרַיִם וְעַל־אֱלֹהֵיהֶם וְעַל־מַלְכֵיהֶם וְעַל־פִּרְעֹה וְעַל הַבְּשָׁחוֹם בּוֹ: 26 וְנִתְחִים בִּיד מִבְּקָשִׁי נִפְסָם וְכִי נִבּוֹכֵדְרָאצֵּר מִלֶּךְ־בָּבֶל וּבִיד־עֲבָדָיו וְאֲחֵירֵכֶן תִּשְׁכֵּן כִּי־מִרְקָם נֹאסִיָּהוּ: ס' 27 וְאֵתָה אֶל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב וְאֶל־תַּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי הֲנִי מוֹשִׁעַךְ מִרְחוֹק וְאֶת־זֶרְעֶךָ מֵאֶרֶץ שְׁבוֹם וְשֶׁב יַעֲקֹב וְשָׁקֵט וְשָׁאֵן וְאֵין מַחֲרִיד: ס' 28 אֵתָה אֶל־תִּירָא עַב דִּי יַעֲקֹב נֹאסִיָּהוּהָ כִּי אֲחַף אֲנִי כִי אַעֲשֶׂה כָּלָה בְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִחֲמִיד שְׁמָה וְאֲחַף לֹא־אַעֲשֶׂה כָּלָה וְיִסְרִיתֶיךָ לְמִשְׁפָּט וְנִקָּה לֹא אֲנַפֵּךְ: ס' 29 אֲשֶׁר הִיָּה דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא אֶל־פִּלְשְׁתִּים בְּמֵרֶם יֶכָה פִּרְעֹה אֶת־עֲזָה: ס' 2 כֹּה אֲמַר יְהוָה הַנְּהַמִּים עֲלִים מִצָּפוֹן וְהָיוּ לִנְחַל שׁוֹטֵף וְיִשְׁטֹף אֶרֶץ וּמְלוּאָה עִיר וְיִשְׁבִּי בָּהּ וְעַקְוֵי הָאָדָם וְהִילָּל כֹּל יוֹשֵׁב הָאֶרֶץ: 3 מִקּוֹל שְׁעֵת פִּרְסוֹת אֲבִירָיו מִרְעַשׁ לִרְכָּבוֹ הַמּוֹן לַגִּלְגָּלִי לֹא־הִפְנוּ אֲבוֹת אֶל־בָּנִים מִרְפוּן יָדִים: 4 עַל־הַיּוֹם הַבֹּא לְשֹׁדוֹד אֶת־כָּל־פִּלְשְׁתִּים לַהֲכָרִית לְצַר וּלְצִידוֹן כֹּל שְׂרִיר עֶזֶר כִּי־שׂ דָּד יְהוָה אֶת־פִּלְשְׁתִּים שְׂאֵרִית אֵי כִפְתּוֹר: 5 בָּאָה קִרְחָה אֶל־עֲזָה נְדַמְתָּה אֲשַׁקְלוֹן שְׂאֵרִית עַמְּךָ עֲדִמְתִּי תַחְנוּדִּי: ס' 6 הָיָה חֶרֶב לִיתָה עֲדֵאָנָה לֹא תִשְׁקָטִי הָאֲסָפִי אֶל־תַּעֲרֹךְ הַרְגֵנִי נְדַמְתִּי: 7 אֵיךְ תִּשְׁקָטִי יְהוָה צִוְּהֵלָה אֶל־אֲשַׁקְלוֹן וְאֶל־חֹרֶף הַיָּם שֵׁם יַעֲרָה: ס' 48 לְמוֹ אֵב כֹּה־אֲמַר יְהוָה צָבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֶל־גִּבּוֹר כִּי שִׁדְרָה הִבִּישָׁה נִלְכְּדָה קִרְתִּים הִבִּישָׁה הַמִּשְׁבֵּן וְחָתָה: 2 אֵין עוֹד תִּהְלֵת מוֹאָב בַּחֲשֹׁבוֹ חֲשָׁבוּ עֲלֶיהָ רָעָה לָכֵי וּנְכִרְתֶּנָּה מִנּוּי גִם־מִדְּמֵן תִּדְמוּ אַחֲרֶיךָ תִּלְךְ חֶרֶב: 3 קוֹל צִעֲקָה מִחֻרּוֹנִים שׁוֹ וְשֹׁבֵר גִּדּוֹל: 4 נִשְׁבְּרָה מוֹאָב הַשְׁמִיעוּ זַעֲקָה (צִעֲרוּרִי) (צִעֲרוּרִי): 5 כִּי מַעֲלָה (הַלְחָחוֹת) (הַלְחָחוֹת) בִּבְכִי יַעֲלֶה־בְּכִי כִּי בְּמוֹרֵךְ חוֹרָנִים צָרִי צִעֲקַת־שֹׁבֵר שְׁמַע: 6 נָסוּ מִלֹּט וּנְפִשְׁכֶם וְתַחֲזִינָה כַּעֲרוֹעֵר בְּמוֹדְבִּי: 7 כִּי יַעַן בִּטְחַךְ בְּמַעֲשֶׂיךָ וּבִאֲצוּרוֹתֶיךָ גִּם־אֵת תִּלְכְּדִי וְצָא (כְּמִישׁ) (כְּמוֹשׁ) בְּנוֹלָה כִּהְנִיו וְשָׂרְיוֹ (יַחַד) (יַחֲדָיו): 8 וְיָבֹא שָׂדֵד אֶל־כָּל־עִיר וְעִיר לֹא תִמְלֹט וְאֲבָר הָעַמִּיק וְנִשְׁמַד הַמִּיּוֹשֵׁר אֲשֶׁר אֲמַר יְהוָה: 9 תַּחֲזִיץ לְמוֹאָב כִּי נִ

ישראל אֲסִיבִנְבִּים (נִמְצָאָה) [נִמְצָא] כִּי־מִדִּי דְבָרֶיךָ בּוֹ תִתְנוּדֶּךָ: 28 עֲזָבוּ עָרִים וְשָׁכְנוּ
בֶּסֶלַע יִשְׁבּוּ מוֹאֵב וְהָיוּ כִּיּוֹנָה חֲקֵן בַּעֲבָרִי פִּי־פָתַח: 29 שְׁמַעְנוּ נְאוּן־מוֹאֵב נֹאֵה מֵאֵד
נְבִיאוֹ וְנִאֲוָתוֹ וְרַם לְבֹ: 30 אֲנִי יִדְעִיתִי נִאֲסִי־הִוָּה עֲבָרְתוֹ וְלֹא־כֵן בְּדִיו לֹא־כֵן עָשָׂה:
31 עַל־כֵּן עַל־מוֹאֵב אֵלִיל וּלְמוֹאֵב כָּלָה אֲזַעֵק אֶל־אֲנָשֵׁי קִיר־חֲרָשׁ יִהְיֶה: 32 מִכִּי יַעֲזֹר
אֶבְכַּה־לָּךְ הַגֶּפֶן שִׁבְמָה נִשְׁתַּחֲוֶה עֲבָרֻ יָם עַד יָם יַעֲזֹר נִנְעָה עַל־קִצְצָךְ וְעַל־בְּצִירֶךָ שָׂרָד
נָפַל: 33 וְנִאֲסָפָה שְׁמַחָה וְגִיל מִכְרָמֶל וּמֵאֲרָץ מוֹאֵב וַיִּין מִיָּקְבִּים הַשְּׁבִתִי לֹא־יִדְרֹךְ הַיָּדָד
הַיָּדָד לֹא הַיָּדָד: 34 מִזְעָקָת חֲשָׁבוֹן עַד־לַעֲלָה עַד־יִהְיֶה נִתְּנוּ קוֹלָם מִצֹּר עַד־חֲרָנִים
עָלָת שְׁלִשָּׁה כִּי גִסְמִי נִמְלִים לִמְשֻׁמוֹת יִהְיוּ: 35 וְהַשְּׁבִתִי לְמוֹאֵב נִאֲסִי־הִוָּה מַעֲלָה בָמָה
וּמִקְטִיר לֹא־לִהְיוּ: 36 עַל־כֵּן לִ בִּי לְמוֹאֵב כַּחֲלָלִים יִהְיֶה וְלִבִּי אֶל־אֲנָשֵׁי קִיר־חֲרָשׁ
כַּחֲלָלִים יִהְיֶה עַל־כֵּן יִתְרַת עֲשֵׂה אֲבָדוֹ: 37 כִּי כִלְרָאֵשׁ קָרַחָה וְכָל־זָקֵן גִּרְעָה עַל
כִּלְיָדִים גִּדְרָת וְעַל־מַתְנִים שָׁק: 38 עַל כָּל־גִּנוֹת מוֹאֵב וּבִרְחֻבֶתֶיהָ כָּלָה מִסְפָּד כִּי־שְׁבִרְתִּי
אֶת־מוֹאֵב כָּכָל אֵין־חֲפֵץ בּוֹ נִאֲסִי־הִוָּה: 39 אֵיךְ חָתָה הִילִילוּ אֵיךְ הִפְתָּה־עֶרְפָּה מוֹאֵב בּוֹשׁ
וְהָיָה מוֹאֵב לְשֹׁחַק וְלִמְחַחָה לְכָל־סִבִּיבָיו: 40 כִּי־כָה אֲמַר יְהוָה הִנֵּה כְנָשָׁר מוֹאֵב וּפְרָשׁ
כְּנָפָיו אֶל־מוֹאֵב: 41 לִכְלָכָה הַקְרִייתִי וְהַמְצֹדוֹת נִתְפַשֶּׁה וְהָיָה לֵב נְבוּרֵי מוֹאֵב בְּיוֹם הַהוּא
כָּלֵב אֲשֶׁה מִצְרָה: 42 וְנִשְׁמַד מוֹאֵב מֵעַם כִּי עַל־יְהוָה הִגְדִּיל: 43 פָּחַד נִפְתַּח וּפֶתַח עֲלִיךָ
יוֹשֵׁב מוֹאֵב נִאֲסִי־הִוָּה: 44 (הַיִּם) [הָיָס] מִפְּנֵי הַפָּחַד יִפֹּל אֶל־הַפָּתַח וְהָעֵלָה מִן־הַפָּתַח
יִלְכַּד בִּפְתַּח כִּי־אֲבִיא אֵלֶיהָ אֶל־מוֹאֵב שְׁנַת פְּקָדָתָם נִאֲסִי־הִוָּה: 45 בְּצַל חֲשָׁבוֹן עֲמָדוֹ מִכָּה
נִסִּים כִּי־אֵשׁ יֵצֵא מִחֲשָׁבוֹן וְלִהְבֶּה מִבֵּין סִיחֹן וְהֶאֱכַל פֶּאֶת מוֹאֵב וְקָרַד בְּנֵי שְׁאוּן:
46 אוּיִלֶּךְ מוֹאֵב אֲבָד עַם־כְּמוֹשׁ כִּי־לָקְחוֹ בְּיָד בְּשָׁבִי וּבִנְחִיךְ בְּשִׁבְיָה: 47 וְשְׁבִתִּי שְׁבוֹת־מוֹאֵב
בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נִאֲסִי־הִוָּה עַד־הִנֵּה מִשְׁפַּט מוֹאֵב: 49 לִבְנֵי עֲמוֹן כֹּה אֲמַר יְהוָה הַבְנִים
אֵין לְיִשְׂרָאֵל אֲסִירֹשׁ אֵין לוֹ מְדוּעַ יִרַם מִלִּכָּם אֶת־יָד וְעָמוֹן בַּעֲרִיו יִשָּׁב: 2 לִכֵּן הִנֵּה
יָמִים בָּאִים נִאֲסִי־הִוָּה וְהַשְּׁמַעְתִּי אֶל־רַבֹּת בְּנֵי־עֲמוֹן תְּרוּעַת מַלְחָמָה וְהִוָּתָה לְחַל שְׁמָמָה
וּבִנְתִּיהָ בָאֵשׁ תִּצְתַּנֶּה וּיְרַשׁ יִשְׂרָאֵל אֶת־יִרְשֵׁיו אֲמַר יְהוָה: 3 הִילִילִי חֲשָׁבוֹן כִּי שִׁדְדָה־עִי
צַעֲקָהּ בְּנוֹת רַבָּה חֲנִינָה שָׁקִים סִפְדָּנָה וְהַחֲשׁוּטָנָה בְּגִדְרוֹת כִּי מִלִּכָּם בְּגוּלָה יִלָּךְ
כַּהֲנִי וְשָׂרָיו יִחְדְּדוּ: 4 מִה־תִּתְהַלֵּלִי בַּעֲמָקִים זָב עֲמָקָךְ הִתַּב הַשׁוֹכֵבָה הַבִּשְׁחָה בְּאַצְרֶתֶיהָ
מִי יָבֹא אֵלַי: 5 הִנְנִי מְבִיא עֲלֶיךָ פָּחַד נִאֲסִי־אֲדִנִּי יְהוָה צְבָאוֹת מִכָּל־סִבִּיבֶיךָ וְנִדְחָתָם
אִישׁ לִפְנֵיו וַאֲנִי מִקְבֵּץ לְנֹדֶד: 6 וְאַחֲרֵיכֵן אֲשִׁיב אֶת־שְׁבוֹת בְּנֵי־עֲמוֹן נִאֲסִי־הִוָּה: 7
לְאֹדוֹם כֹּה אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת הָאֵין עוֹד חֲכֵמָה בְּחִימָן אֲבָדָה עֲצָה מִבְּנִים נִסְרַחָה
חֲכֵמָתָם: 8 נִסּוּ הַפְּנוּ הַעֲמִיקוּ לִשְׁבֹת יִשְׁבִי דָדָן כִּי אִיד עָשָׂה הַבֹּאֲתִי עָלֶיךָ עַת פְּקָדוֹתַי:
9 אֶסְבְּצִירִם בָּאֵל לָךְ לֹא יִשְׁאָרוּ עוֹלָלוֹת אֲסִי־גִבִּים בְּלִילָה הַשְּׁחִיתוּ דִּים: 10 כִּי־אֲנִי
חֲשַׁפְתִּי אֶת־עֵשׂוֹ גִּלְתִּי אֶת־מִסְתָּרָיו וְנִחַבָה לֹא יוֹכַל שָׂרָד זִרְעוֹ וְאֲחִיו וְשָׁכְנָיו וְאִינָנוּ:
11 עֲזָבָה יִתְמוֹךְ אֲנִי אֲחִיהָ וְאֶל־מִנְחִיךָ עָלֶי תִבְשָׁחוּ: 12 כִּי־כָה אֲמַר יְהוָה הִנֵּה אֲשֶׁר־אֵין
מִשְׁפָּטָם לִשְׁתוֹת הַכּוֹס שְׁתִּי יִשְׁתּוּ וְאֲתָה הוּא נָקָה תִּנְקָה לֹא תִנְקָה כִּי שְׁתָה תִשְׁתָּה: 13 כִּי
בִי נִשְׁבַּעְתִּי נִאֲסִי־הִוָּה כִּי־לֹשׁ מִה לְחַרְפָּה לְחָרֵב וּלְקַלְלָה תִּהְיֶה בְּצִרָה וְכָל־עֲרִירֵי תִהְיֶינָה
לְחַרְבוֹת עוֹלָם: 14 שְׁמוֹ עַה שְׁמַעְתִּי מֵאֵת יְהוָה וְצִיר בְּנוֹים שְׁלֹחַ הַחֲקָבָצוֹ וּבָאוּ עָלֶיהָ
וְקוֹמוּ לְמַלְחָמָה: 15 כִּי־הִנֵּה קָטָן נִתְחַדֵּךְ בְּנוֹים בְּזוּי בְּאֹדָם: 16 תִּפְלַצְתָּךְ הַשִּׁיא אֶתְךָ וְדוֹן
לִבְךָ שָׁכְנִי בְּחִנּוּי הַסֵּלַע תִּפְשִׁי מְרוֹם גְּבֻעָה כִּי־תֵב בֵּית כְּנָשָׁר קִנְדָּה מִשִּׁם אוּרִיךְ נִאֲסִי־הִוָּה:
17 וְהִוָּתָה אֲדוֹם לִשְׁמָה כָּל עֵבֶר עָלֶיהָ יֵשׁ וְיִשְׂרָאֵל עַל־כָּל־מְבוֹתֶיהָ: 18 כְּמַהֲפַכַת סוֹם
וְעִמְרָה וְשִׁכְנֶיהָ אֲמַר יְהוָה לֹא־יִשָּׁב שֵׁם אִישׁ וְלֹא־יִנּוֹר בָּהּ בְּיָאֲדָם: 19 הִנֵּה כְּאִרְיָה
יַעֲלֶה מִנְּאוֹן הַיָּרְדֵן אֶל־גִּוָּה אֵיתָן כִּי־אֲרִנִּיעָה אֲרִיצָנוּ מֵעָלֶיהָ וּמִי כְּחוֹר אֵלֶיהָ אֲפָקָד כִּי
מִי כְמוֹנִי וּמִי עֵרִינִי וּמִי־זָה רַעָה אֲשֶׁר יַעֲמֹד לִפְנֵי: 20 לִכֵּן שְׁמַעוּ עֲצִיתִי־הִוָּה אֲשֶׁר
יַעֲזֹר אֶל־אֲדוֹם וּמִחֲשָׁבוֹתָיו אֲשֶׁר חָשַׁב אֶל־יִשְׁבִּי תִימָן אֶסְלֵא יִסְחָבוֹם צַעֲרִי הֲצֹאן אֶסְלֵא
יֵשִׁים עָלֵיהֶם נוֹהֶה: 21 מִקּוֹל נִפְלֵם רַעֲשֵׂה הָאָרֶץ צַעֲקָה בִּים־סוּף נִשְׁמַע קוֹלָהּ: 22 הִנֵּה
כְּנָשָׁר יַעֲלֶה וְדוֹאֵה וּפְרָשׁ כְּנָפָיו עַל־בְּצִרָה וְהָיָה לֵב נְבוּרֵי אֲדוֹם בְּיוֹם הַהוּא כָּלֵב אֲשֶׁה
מִצְרָה: 23 לְדִמְשֵׁק בּוֹשָׁה חֲמַת וְאַרְפָּד כִּי־שְׁמַעָה רַעָה שְׁמַעוּ נִמְנוּ בִּים דֹּאֲנָה הַשְּׁקֵט
לֹא יוֹכַל: 24 רִפְתָּה דִמְשֵׁק הַפְּתָה לְנוֹס וְרַשְׁטָה הַחוּיָקָה צָרָה וְחִכְלִים אֲחֻזָּתָה כִּי־לָהֶרֶ: 25
אֵיךְ לֹא־עֲזָבָה עִיר (תַּחֲלָה) [תַּחֲלָת] קִרְית מְשׁוּשִׁי: 26 לִכֵּן יִפְלוּ בְּחִירֶיהָ בְּרַחֲבֶתֶיהָ
וְכָל־אֲנָשֵׁי הַמֶּלֶךְ מִה יִדְמוּ בְּיוֹם הַהוּא נֹאֵם יְהוָה צְבָאוֹת: 27 וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּחוֹמַת דִּמְשֵׁק
וְאֶכְלָה אֲרָמֻנוֹת בְּיָהֲרֹד: 28 לִקְדָרוּ וּלְמַמְלָכוֹת חֲצוֹר אֲשֶׁר הִכָּה (נְבוּכַדְרֶאצַּר)
(נְבוּכַדְרֶאצַּר) מֶלֶךְ־בָּבֶל כֹּה אֲמַר יְהוָה קוֹמוּ עָלֶי אֶל־קָדָר וְשִׁדְדוּ אֶת־בְּנֵי־קָדָם:

29 אלהיהם וצאנם יקחו ויריעותי הם וכל-פליהם וגמליהם ושאו להם וקראו עליהם מגור מסביב: 30 נסו נדו מאד העמיקו לשבת ישבי חצור נאסיהוה כירעין עליכם נבוכדראצר מלך-בבל עצה וחשב (עליהם) (עליכם) מחשבה: 31 קומו עלו אל-גוי שלי יושב לבשת נאסיהוה לאדלתים ולא-ברית לו בדרד ישכנו: 32 והיו גמליהם לבו והמון מקניהם לשלל וזרחים לכל-רוח קצוצי פאה ומפל-עבריו אביא את-אידם נאסיהוה: 33 והיתה חצור למעון תנים שממה עד-עולם לא-ישב שם איש ולא-יגור בה בראדס: 34 אשר היה דבריה זה אל-ירמיהו הנביא אל-עילם בראשית מלכות צדקיה מלך-יהודה לאמר: 35 כה אמר יהוה צבאות הנני שבר את-קשת עילם ראשית גבורתם: 36 והבאתי אל-עילם ארבע רוחות מארבע קצות השמים וזרחים לכל הרוחות האלה ולא-יהיה הנני אשר לא-יבוא שם נדחי (עולם) (עילם): 37 והחתתי את-עילם לפני איביהם ולפניו מבקשי נפשם והבאתי עליהם רעה את-חרון אפי נאסיהוה ושלחתי אחריהם את-החרב עד פלותי אותם: 38 ושמתי כסאי בעילם והאבדתי משם מלך ושמים נאסיהוה: 39 והיה באחרית הימים (אשוב) (אשוב) את- (שבות) (שבות) עילם נאסיהוה: 40 הדרב אשר דבר יהוה אל-בבל אל-ארץ כשדים ביד ירמיהו הנביא: 2 הנידו בגוים והשמיעו ושארנס השמיעו את-הכחדו אמרו נלכדה בבל הביש בל חת מדרך הבישו עצביה חתו גלוליה: 3 כי עלה עליה גוי מצפון הוא-ישית את-ארצה לשמה ולא-יהיה יושב בה מאדם ועד-בהמה נדו הלכו: 4 בימים ההמה וב שם ההיא נאסיהוה ובאו בני-ישראל המה ובני-יהודה יחדו הלכו וכלו ואת-יהוה אלהיהם יבקשו: 5 ציון ישאלו הדרך הנה פניהם באו וכלו אל-יהוה ברית עולם לא חשבת: 6 צאן אבדות (היה) (היה) עמי ריעים התעום הרים (שובבים) (שובבים) מהר אל-גבעה הלכו שכחו רבצם: 7 כל-מוציאתם אכלום וצריהם אמרו לא נאשם תחת אשר חטאו ליהוה נזהרצק ומקנה אבותיהם יהוה: 8 נדו מתוך בבל ומארץ כשדים (יצאו) (צאן) והיו כשתודים לפני-צאן: 9 כי הנה אנכי מעיר ומעלה על-בבל קהל-גוים גדלים מארץ צפון וערכו לה משם תלכך חציו כנבור משכיל לא ישוב ריקם: 10 והיתה כשדים לשלל כל-שלליה וישבעו נאסיהוה: 11 כי (תשמחי) (תשמחי) כי (תעלזי) (תעלזי) שפי נחלתי כי (תפושי) (תפושני) כעגלה דשה (ותצהלי) (ותצהלני) כאברים: 12 בושא אמכם מאד חפרה יולדתכם הנה אחרית גוים מדבר ציה וערבה: 13 מקצץ יהוה לא חשב והיתה שממה כלה כל עבר על-בבל ישם וישרק על-כל-מכותיה: 14 ערכו על-בבל סביב כל-דרכי קשת ודו אליה אל-תחמלו אליה כי ליהוה חטאה: 15 הריעו עליה סביב נתנה ידה נפלו (אשיותיה) (אשיותיה) נהרסו חומותיה כי נקמת יהוה היא הנקמה כה כאשר עשתה עשורלה: 16 כרתו זורע מבבל ותפש מגל בעת קציר מפני חרב היונה איש אל-עמו יפנו ואיש לארצו ינסו: 17 שה פוורה ישראל אריות הדיחו הראשון אכלו מלך אשור וזה האחרון עצמו נבוכדראצר מלך בבל: 18 לכן כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פ קד אל-מלך בבל ואל-ארצו כאשר פקדתי אל-מלך אשור: 19 ושבבתי את-ישראל אל-גויה ורעה הפרמל והבשן ובהר אפרים והגלעד תשבשע נפשו: 20 בימים ההם ובעת ההיא נאסיהוה יבקש את-עון ישראל ואינו ואת-חטאת יהודה ולא תמצאנה כי אסלח לאשר אשאר: 21 עליה ארץ מרתים עליה ואל-יושבי פקוד חרב והם רם אחריהם נאסיהוה ועשה ככל אשר צויתיו: 22 קול מלחמה בארץ ושבך גדול: 23 אף נדע וישבר פטיש כל-הארץ אף היתה לשמה בבל בגוים: 24 יקשתי לך וגם-לדכתי בבל ואת לא ידעת נמצאת וגם-נתפשת כי ביהוה התגדתי: 25 פ תח יהוה את-אוצרו ויוצא את-כלי זעמו כמלאכה היא לאדני יהוה צבאות בארץ כשדים: 26 בארץ מקץ פתחו מאבסיה סלוח כמו-ערמים והחרימוה אל-תהיילה שארית: 27 חרבו כל-פריה ירדו לטבח הוי עליהם כירא יומם עת פקדתם: 28 קול נסים ופליטים מארץ בבל להניד בציון את-נקמת יהוה אלהינו נקמת היכלו: 29 השמיעו אל-בבל רבים כל-דרכי קשת חנו עליה סביב אל-יהי- (וכך) (לה) פליטה שלמו-לה כפעלה ככל אשר עשתה עשורלה כי אל-יהוה ודה אל-קדוש ישראל: 30 לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל-אנשי מלחמתה ידמו ביום ההוא נאסיהוה: 31 הנני אליך זדון נאס-אדני יהוה צבאות כי בא יומך עת פקדתיך: 32 וכשל זדון ונפל ואין לו מקום והצתי אש בעריו ואכלה כל-סביבותיו: 33 כה אמר יהוה צבאות עשוקים בני-ישראל ובני-יהודה יחדו וכל-שביהם החזיקו כם מאנו שלחם: 34 נאלם חזק יהוה

צבאות שמו ריב וריב אתיריבם למען הרגיע את הארץ והרגיו לישיב בבל: 35 חרב על כשדים נאסיהוה ואלישיב בבל ואל שריה ואל חכמיה: 36 חרב אל חבדים ונאלו חרב אל גבוריה וחתו: 37 חרב אל סוסיו ואל רכבו ואל כל הערב אשר בחוכה והיו לנשים חרב אל אוצרותיה וכוזו: 38 חרב אל מימיה ויבשו כי אין פסלים היא ובאימים יתהללו: 39 לכן ישיבו ציים את אים וישבו בה בנות יענה ולא חשב עוד לנצח ולא חשכון עד דור ודור: 40 כמה פכת אלהים את סדם ואת עמרה ואת שכניה נאסיהוה לא יושב שם איש ולא יגור בה בן אדם: 41 הנה עם בא מצפון וגוי גדול ומלכים רבים יגרו מירכתי ארץ: 42 קשת וכי דן יחזיקו אכזרי המה ולא ירחמו קולם כי הם יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך באיש למלחמה ערוך בתבבל: 43 שמע מלך בבל את שמעם ורפו ידיו צרה החזיקתהו חיל פילדה: 44 הנה באריה יעלה מגאון הירדן אל גנה איתן פיראגעה (ארוצם) [ארצם] מעליה ומו בחור אליה אפקד כי מו כמוני ומו יועדני ומיזה רעה אשר יעמד לפני: 45 לכן שמעו עצת יהוה אשר יען אל בבל ומחשבותיו אשר חשב אל ארץ כשדים אמלא יסחבום צעירי הצאן אמלא נשים עליהם נה: 46 מקול נתפשה בבל נרעשה הארץ וזעקה בנוים נשמע: ס 51 בה אמר יהוה הנני מעיר על בבל ואל ישיב לב קמי רוח משחית: 2 ושלחתי לבבל זרים וזריה ויבקקו את ארצה כיהיו עליה מסבים ביום רעה: 3 אל ידרך (ידרך) [נקן] הדרך קשתו ואל יתעל בסרינו ואל יתחמלו אל בחריה החרימו כל צבאה: 4 ונפלו חללים בארץ כשדים ומדקרים בחוצותיה: 5 כי לא אלמן ישר אל ויהודה מאלהיו מיהוה צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדוש ישראל: 6 נסו מתוך בבל ומלטו איש נפשו אל תרמו בעונה כי עת נקמה היא ליהוה גמול הוא משלם לה: 7 כוס יתב בבל ביד יהוה משרת כל הארץ מינה שתי גוים על כן יתהללו גוים: 8 פתאם נפלה בבל ויתשבר הילילו עליה קחו צרי למכאובה אולי תרפא: 9 (רפאו) [רפינו] את בבל ולא נרפחה עובדה וגלך איש לארצו כירנע אל השמים משפטה ונשא עד שחקים: 10 הוציא יהוה את צדקתנו באו ונספרה בציון את מעשה יהוה אלהינו: 11 הכרו החצים מלאו השלשים העיר יהוה את רוח מלכי מדי כיעל בבל מזמתו להשחיתה כירנמת יהוה היא נקמת היכלו: 12 אל חולות בבל שארנס החזיקו המשמר הקימו שמרים הכינו הארבים כי גסזם יהוה גס עשה את אשר דבר אלישיב בבל: 13 (שכנתי) [שכנת] על מים רבים רבת אוצרת בא קצף אמת בצעך: 14 נשבע יהוה צבאות בנפשו כי אם מלאתיך אדם פילק וענו ערוך הירד: ס 15 עשה ארץ בכהו מכין חבל בחכמתו ובחבונתו נטה שמים: 16 לקול תחו המון מים בשמים ויעל נשאים מקצה ארץ ברקים למטר עשה ויצא רוח מאצותיו: 17 נבער כל אדם מדעת הביש כל צרף מפסל כי שך נסכו ולא רוח בה: 18 חבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאברו: 19 לא כאלה חלק יעקוב כיריוצר הפל הוא ושבת נחלתו יהוה צבאות שמו: ס 20 מפין אתה לי כלי מלחמה ונפצתי בך גוים והשחתי בך ממלכות: 21 ונפצתי בך סוס ורכבו ונפצתי בך רכב ורכבו: 22 ונפצתי בך איש ואשה ונפצתי בך זקן ונער ונפצתי בך בחור ובתולה: 23 ונפצתי בך רעה ועדרו ונפצתי בך אפר וצמדו ונפצתי בך פחות וסגנים: 24 ושלמתי לבבל ולכל יושבי כשדים את כל דעתם אשר עשו בציון לעיניכם נאם יהוה: ס 25 הנני אליך הר המשחית נאסיהוה המשחית את כל הארץ ונשיתי את ידי ערוך וגלגלתיך מן השלמים ונתתיך להר שרפה: 26 ולא יקחו ממך אבן לפנה ואבן למוסדות כירשמות עולם תהיה נאסיהוה: 27 שארנס בארץ תקעו שופר בגוים קדשו עליה גוים השמימו עליה ממלכות אררט מני ואשכנזי פקדו עליה טפסר העליוס כילק סמר: 28 קדשו ע ליה גוים את מלכי מדי את פחותיה ואת כל סגניה ואת כל ארץ ממשלתו: 29 ותירש הארץ ותחל כי קמה על בבל מחשבות יהוה לשום את ארץ בבל לשמה מאין יושב: 30 חדלו גבורי בבל להלחם יושבו במצודות נשתה גבורתם היו לנשים הציתו משכנתיה נשברו בריחיה: 31 רץ לקראת רץ ירוץ ומניד לקראת מניד להניד למלך בבל כירנלפדה עירו מקצה: 32 ותמערות נחפשו ואת האנמים שרפו באש ואנשי המלחמה נבהלו: ס 33 כי בה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל בתבבל כגון עת הדריכה עוד מעט ובאה עת הקציר לה: 34 (אכלנו) [אכלנו] (הממנו) [הממנו] נבוכדראצר מלך בבל (הציגנו) [הציגנו] כלי ריק (בלענו) [בלענו] כחנין מלא כרשו מעדני (הדיחנו) [הדיחנו]: 35 חמסי ושארי על בבל תאמר ישוב ציון ודמי אלישיב כשדים תאמר ירושלם: ס

36 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הַנִּינֵיב אֲחִירִיבָךְ וְנִקְמְתִי אֶת־נִקְמָתְךָ וְהַחֲרַבְתִּי אֶת־יָמָהּ וְהַבְשַׁתִּי אֶת־מִקְוֶתָהּ: 37 וְהָיְתָה בָּבֶל לְגִלְיוֹם מִעוֹלָמִים שְׂמָהּ וּשְׂרָקָהּ מֵאֵין יוֹשֵׁב: 38 וְיָחִיד כַּכְּפָרִים יִשְׁאָגוּ נִעְרוֹ כְּנֹרֵי אֲרוֹתָהּ: 39 בַּח מֶם אִשִּׁית אֶת־מִשְׁתֵּיהֶם וְהַשְׁכַּרְתִּים לְמַעַן יַעֲלוּ וְיִשְׁנֻ שְׁנַת־עוֹלָם וְלֹא יִקְצוּ נָאִם יְהוָה: 40 אוֹרִידֶם כְּכֹרִים לְטֹבוֹת כְּאִילִים עִם־עֲתוּדִים: 41 אִיךְ נִלְכְּדָה שֹׁשֶׁךְ וְתַחֲשַׁפְתָּ תַּחֲלַת כָּל־הָאָרֶץ אִיךְ הָיְתָה לְשִׁמָּה בָּבֶל בְּיוֹמָם: 42 עָלָה עַל־בָּבֶל הַיָּם בְּהַמּוֹן גָּלְיוֹ נִכְסָתָהּ: 43 הָיוּ עָרֶיהָ לְשִׁמָּה אֲרִץ צִיָּה וְעֶרְכָּה אֲרִץ לֹא־יֹשֵׁב בָּהֶן כָּל־אִישׁ וְלֹא־יַעֲבֹר בָּהֶן כָּן־אָדָם: 44 וּפְקַדְתִּי עַל־בָּבֶל בְּכָבֶל וְהִצַּאתִי אֶת־בִּלְעוֹ מִפִּי וְלֹא־יִהְיֶהוּ אֵלָיו עוֹד גּוֹיִם גְּסֻחוֹמָת בָּבֶל נָפְלָה: 45 צֹאוּ מִתּוֹכָהּ עַמִּי וּמִלְטוּ אִישׁ אֶת־נַפְשׁוֹ מִחֶרֶן אֲפִי־יְהוָה: 46 וּפְרִיבָרְךָ לְבַבְכֶם וְחִירָאוּ בַשְׁמוּעָה הַנִּשְׁמָעַת בְּאָרֶץ וּבֵא בִשְׁנָה הַשְׁמוּעָה וְאֶחָ רִיו בִּשְׁנָה הַשְׁמוּעָה וְחָמַס בְּאָרֶץ וּמִשַׁל עַל־מִשַׁל: 47 לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים וּפְקַדְתִּי עַל־פְּסִילִי בָבֶל וְכָל־אֶרֶצָהּ חֲבוּשׁ וְכָל־חֲלָלִיהָ יָפְלוּ בְּתוֹכָהּ: 48 וְרַנְנוּ עַל־בָּבֶל שְׂמִים וְאָרֶץ וְכָל אִשֶּׁר בָּהֶם כִּי מִצְפּוֹן יִבְאֹלָה הַשּׁוֹדְדִים נֹאסִיָּהוּ: 49 גַּם־בָּבֶל לְנַפֵּל חֲלָלִי וְיִשְׂרָאֵל גַּם־לְבָבֶל נָפְלוּ חֲלָלִי כִלְכִּי־הָאָרֶץ: 50 פִּלְשִׁים מִחוּרֵב הִלְכוּ אֶל־תַּעֲמָדוֹ וְזָכְרוּ מִרְחוֹק אֶת־יְהוָה וִירוּשָׁלַם תַּעֲלֶה עַל־לְבַבְכֶּם: 51 בִּשְׁנֵי כִישְׁמַעְנוּ חֲרָפָה כֹּס תָּהּ כְּלָמָה פָּנִינוּ כִּי בָאוּ זָרִים עַל־מִקְדָּשִׁי בֵּית יְהוָה: 52 לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים נֹאסִיָּהוּ וּפְקַדְתִּי עַל־פְּסִילִיהָ וּבְכָל־אֶרֶצָהּ יֹאנֵק חֲלָל: 53 כִּי־תַעֲלֶה בָבֶל הַשְּׂמִים וְכִי חֲבַצֵר מְרוֹם עֲזָה מֵאֲחִי יִבְאוּ שְׂדֵדִים לָהּ נֹאסִיָּהוּ: 54 קוֹל זַעֲקָה מִבָּבֶל וּשְׁבֵר גְּדוֹל מֵאָרֶץ כַּשְׂדִּים: 55 כִּישׁ דָּד יְהוָה אֶת־בָּבֶל וְאֶבֶר מִמֶּנָּה קוֹל גְּדוֹל וְהַמּוֹ גְּלִיהֶם כְּמִים רַבִּים נָתַן שְׁאוֹן קוֹלָם: 56 כִּי בָא עַ לִיָּה עַל־בָּבֶל שׁוֹדֵד וְנִלְכְּדוּ גְבוּרֶיהָ תַּתְּהָ קִשְׁתוֹתֶם כִּי אֵל גְּמֻלוֹת יְהוָה שְׁלֵם יִשְׁלַם: 57 וְהַשְׁכַּרְתִּי שְׂרִיָּה וְחִכְמִיָּה פְחוּתֶיהָ וּסְגִיָּהּ וּגְבוּרֶיהָ וְיִשְׁנֻ שְׁנַת־עוֹלָם וְלֹא יִקְצוּ נֹאסִיָּהוּ לְמֶלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת שְׂמָהּ: 58 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת חֲמוֹת בְּ כָל הָרַחֲבָה עֲרַעַר תַּחֲתַעֲרַר וּשְׁעֶיהָ הַגְּבוּהִים בָּאֵשׁ יִצְתּוּ וְיַעֲזוּ עַמִּים בְּדִירִיק וְלֹא־יִמָּנוּ בְּדִירָאֵשׁ וְעַפּוֹ: 59 הַדָּרֵךְ אֲשֶׁר־צִוִּיתִי וְיִמְיָהוּ הַנִּבְיָא אֶת־שְׂרִיָּה בְּיָהִירָה בְּיַחֲסִיָּה בְּלִכְתּוֹ אֶת־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה בָּבֶל בִּשְׁנַת הָרַבְעִית לְמָלְכוֹ וּשְׂרִיָּה שָׂר מְנוּחָה: 60 וַיִּכְתֹּב יִרְמְיָהוּ אֶת כָּל־הָרַעָה אֲשֶׁר־תָּבוֹא אֶל־בָּבֶל אֶל־סֹפֵר אֶחָד אֶת כָּל־הַכְּרִים הָאֵלֶּה הַפְּתֻכִים אֶל־בָּבֶל: 61 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־שְׂרִיָּה כַּבָּאָךְ בָּבֶל וְרֹאיתִי וְקִרְאתִי אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: 62 וְאָמַרְתִּי יְהוָה אֲתָה דְּבַרְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה לְהַכְרִיתוֹ לְכָל תִּי הַיּוֹתֵבֹו יוֹשֵׁב לְמֹאֲדָם וְעַד־בְּהִמָּה כִישְׁמַמּוֹת עוֹלָם תִּהְיֶה: 63 וְהָיְתָה כַּכְּלָתְךָ לְקִרְאָה אֲתִהֶם פֶּה הַזֶּה תִּקְשֶׁר עָלָיו אָבֹן וְהַשְׁלַכְתָּ אֶל־תּוֹךְ פְּרֵת: 64 וְאָמַרְתָּ כֹּכָה תִּשְׁקַע בְּ כָל וְלֹא־תִקְוֶם מִפְּנֵי הָרַעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְבִיא עָלֶיהָ וְעַפּוֹ עַד־הִנֵּה דְבַרִּי וְיִרְמְיָהוּ: 52 בְּעֶרְשָׁרִים וְאַחַת שָׁנָה צִדְקִיָּהוּ בְּמָלְכוֹ וְאֶת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אָמֹ (חֲמִישֵׁל) (חֲמִישֵׁל) בְּתִירְמִיָּהוּ מִלְּכָנָה: 2 וַיַּעַשׂ הָרַע בַּעֲנֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָהִים: 3 כִּיוֹ עַל־אֶף יְהוָה הָיְתָה בִירוּשָׁלַם וְיְהוּדָה עַד־הַשְׁלִיכוּ אוֹתָם מִעַל פָּנָיו וַיִּמְרֹד צִדְקִיָּהוּ בְּמֶלֶךְ בָּבֶל: 4 וַיְהִי בִשְׁנַת הַחֲשֵׁשִׁית לְמָלְכוֹ בַּחֲדָשׁ הָעֲשִׁירִי בַּעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ בֵּא נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל הוּא וְכָל־חֵילוֹ עַל־יְרוּשָׁלַם וַיִּחַנּוּ עָלֶיהָ וַיִּבְנוּ עָלֶיהָ דִּיק סָבִיב: 5 וְתַבְאָה הָעִיר בַּמָּצוֹר עַד עֶשְׂתִּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמֶלֶךְ צִדְקִיָּהוּ: 6 בַּחֲדָשׁ הָרַבְעִי בַחֲשֵׁשָׁה לַחֲדָשׁ וַיַּחֲזֹק הָרַעַב בְּעִיר וְלֹא־הָיָה לָהֶם לֶעֱם הָאָרֶץ: 7 וַתִּבְקַע הָעִיר וְכָל־אֲנָשִׁי הַמֶּלֶךְ מָה יִבְרָחוּ וַיֵּצְאוּ מִהָעִיר לִלְלָה דֶרֶךְ שַׁעַר בֵּין־הַחֲמוֹתִים אֲשֶׁר עַל־פִּנֵּי הַמֶּלֶךְ וּכְשָׂדִים עַל־הָעִיר סָבִיב וַיִּלְכְּ דֶרֶךְ הָעֲרֵבָה: 8 וַיִּרְדּוּ חִיל־כַּשְׂדִּים אַחֲרֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁנֻ אֶת־צִדְקִיָּהוּ בַּעֲרֵבֹת יְהוָה וְכָל־חֵילוֹ נָפְצוּ מִעָלָיו: 9 וַיַּתְּפִשׁוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל לְרַלְתָּהּ בְּאָרֶץ חֲמַת וַיְדַבֵּר אֹתוֹ מִשְׁפָּטִים: 10 וַיִּשְׁחַט מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־בְּנֵי צִדְקִיָּהוּ לַעֲיָנֵי וְגַם אֶת־כָּל־שְׂרֵי יְהוּדָה שְׁחַט בַּרְבִּלְתָּהּ: 11 וְאֶת־עֵינֵי צִדְקִיָּהוּ עָזַר וַיֹּאסְרוּהוּ בַּחֲשֵׁשִׁים וַיִּבְאֵהוּ מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּכִלָּה וַיַּתְּנֵהוּ (בְּבִית) [בֵּית]הַפִּקְלָה עַד־יוֹם מוֹתוֹ: 12 וּבַחֲדָשׁ הַחֲמִישִׁי בַּעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ הָיָה שְׁנַת תַּשְׁע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמֶלֶךְ נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל בֵּא נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים עֹמֵד לִפְנֵי מֶלֶךְ־בָּבֶל בִירוּשָׁלַם: 13 וַיִּשְׂרַף אֶת־בֵּית־יְהוָה וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת כָּל־בֵּית־יְרוּשָׁלַם וְאֶת־כָּל־בֵּית הַגְּדוֹל שָׂרָף בָּאֵשׁ: 14 וְאֶת־כָּל־חֲמוֹת יְרוּשָׁלַם סָבִיב נָחֲצוּ כָל־חֵיל כַּשְׂדִּים אֲשֶׁר אֶת־רַב־טַבָּחִים: 15 וּמִדְּלוֹת הָעָם וְאֶת־יֹתֵר הָעָם הַנִּשְׁאָרִים בְּעִיר וְאֶת־הַנִּפְלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶת יֹתֵר הָאָמֹן הַנִּלְהָ נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים: 16 וּמִדְּלוֹת הָאָרֶץ הַשָּׂאִיר נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים לְכַרְמִים וּלְגִנְבִים: 17 וְאֶת־עַמּוּדֵי הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לְבֵית־יְהוָה וְאֶת־הַמִּכְנֹת וְאֶת־יָם הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר

בבית־יהוה שברו כשדים וישאו את־כל־נחשתם בבלה: 18 ואת־הסרות ואת־היעים
 ואת־המזמרות ואת־המזרקת ואת־הכפות ואת כל־כלי הנחשת אשר־ישרתו בהם לקחו:
 19 ואת־הספים ואת־המהרות ואת־המזרקות ואת־הסירות ואת־המנרות ואת־הכפות
 ואת־המנקיות אשר זהב זהב ואשר־כסף כסף לקח רב־טבחים: 20 העמודים שנים הים
 אחד והב־קר שנים־עשר נחשת אשר־תחת המכנות אשר עשה המלך שלמה לבית יהוה
 לא־היה משקל לנחשתם כל־הכלים האלה: 21 והעמודים שמונה עשרה אמה (קומה)
 [קומת] העמוד האחד וחוט שתי־עשרה אמה יסבגו ועביו ארבע אצבעות גבוה:
 22 וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת האחת חמש אמות ושכבה ורמונים על־הפותרת סביב
 הכל נחשת וכאלה לעמוד השני ורמונים: 23 ויהיו הרמונים תשעים וששה רוחה
 כל־הרמונים מאה על־השכבה סביב: 24 ויקח רב־טבחים את־שריה כהן הראש
 ואת־צפניה כהן המשנה ואת־שלשת שמרי הסף: 25 ומן־העיר לקח סדים אחד אשר־היה
 שר הצבא המצבא את־עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בתוך העיר:
 26 ויקח אותם נבוזראדן רב־טבחים וילך אותם אל־מלך בבל רבלתה: 27 ויבנה אותם
 מלך ב בל וימתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו: 28 זה העם אשר הגלה
 נבוכדראצר בשנת־שבע יהודים שלשת אלפים ועשרים ושלשה: 29 בשנת שמונה עשרה
 לנבוכדראצר מירושלם נפש שמונה מאות שלשים ושנים: 30 בשנת שלש ועשרים
 לנבוכדראצר הגלה נבוזראדן רב־טבחים יהודים נפש שבע מאות ארבעים וחמשה
 כל־נפש ארבעת אלפים ושל מאות: פ 31 ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכן
 מלך־יהודה בשנים עשר חדש בעשרים וחמשה לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת
 מלכתו את־ראש יהויכין מלך־יהודה ויצא אותו מבית (הכלוא) [הכלוא]: 32 וידבר אתו
 טבות ויתן את־כסאו ממעל לכסא (מלכים) [המלכים] אשר אתו בבבל: 33 ושנה את
 בגדי כלאו ואכל לחם לפניו תמיד כל־ימי חייו: 34 וארחתו ארחת תמיד נתנה־לזו מאת
 מלך־בבל דבריוֹם ביומוֹם עד־יום מותו כל ימי חייו:

Ezekiel

1 ויהיו בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בחוף-הגולה על-נהר-כבר נפתחו השמים ואראה מראות אלהים: **2** בחמשה לחדש היא השנה החמישית לגלות המלך יוכיץ: **3** היה היה דבר-יהוה אלי-חזקאל בן-בוזי הכהן בארץ כשדים על-נהר-כבר ותהי עליו שם יד-יהוה: **4** ו ארא והנה רוח סערה באה מן-הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה פעין חשמשל מתוך האש: **5** ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה: **6** וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם: **7** ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונצצים פעין נחשת קלל: **8** (וידו) נידון אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רביעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם: **9** חברת אשה אל-אחותה כנפיהם לא-יסבו בלכתן איש אל-עבר פניו ולכו: **10** ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל-הימין לארבעתם ופני-שור מהשמואל לארבעתן ופני-נשר לארבעתן: **11** ופניהם וכנפיהם פדות מלמעלה לאיש שתיים חברות איש ושתיים מכסות את גייתיהנה: **12** ואיש אל-עבר פניו ולכו אל אשר יהיה-שמה הרוח ללכת ולכו לא יסבו בלכתן: **13** ודמות החיות מראיהם כנחלי-אש בערות כמראה הלפדים היא מתהלכת בין החיות ונגה לאש ומן-האש יוצא ברק: **14** והחיות רצוא ושוב כמראה הכזק: **15** וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו: **16** מראה האופנים ומעשיהם פעין תרשיש ודמות אחד לארבעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן בחוף האופן: **17** על-ארבעת רביעיהן בלכתם ולכו לא יסבו בלכתן: **18** ונביהן ונבה להם ויראה להם ונבתם מלאח עינים סביב לארבעתן: **19** ובלכת החיות ולכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים: **20** על אשר יהיה-שם הרוח ללכת ולכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח החיה באופנים: **21** בלכתם ולכו ובעמדם יעמדו ובהנש אס מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם כי רוח החיה באופנים: **22** ודמות על-ראשי החיה רקיע פעין הקרח הנורא נמוי על-ראשיהם מלמעלה: **23** ותחת הרקיע כנפיהם ישרות אשה אל-אחותה לאיש שתיים מכסות להנה ולאיש שתיים מכסות להנה את גייתיהם: **24** ואשמע את-קול כנפיהם כקול מים רבים כקול-שירי בלכתם קול המלה כקול מחנה בעמדם תרפינה כנפיהן: **25** ויהי-קול מעל לרקיע אשר על-ראשם בעמדם תרפינה כנפיהן: **26** וממעל לרקיע אשר על-ראשם כמראה אבן-ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה: **27** ואראו פעין חשמשל כמראה-אש בית-לה סביב ממראה מתניו ולמעלה וממראה מתניו ולמטה ראיתי כמראה-אש ונגה לו סביב: **28** כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הגה סביב הוא מראה דמות כבוד-יהוה ואראה ואפל על-פני ואשמע קול מדבר: **2** ויאמר אלי בן-אדם עמד על-רגליך ואדבר אתך: **2** ו תבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמדני על-רגלי ואשמע את מדבר אלי: **3** ויאמר אלי בן-אדם שולח אני אותך אל-בני ישראל אל-גוים המורדים אשר מרדו-בי הקה ואבותם פשעו בי עד-עצם היום הזה: **4** והבנים קשי פנים וחזק-לב א ני שולח אותך אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה: **5** והמה אסישמעו ואסיחדלו כי בית מרי המה וידעו כי נביא היה בתוכם: **6** ואתה בן-אדם אל-תירא מהם ומדבריהם אל-תירא כי סרבים וסלונים אותך ואל-שקרבם אתה יושב מדברי הם אל-תירא ומפניהם אל-תחת כי בית מרי המה: **7** ודבר ת אל-דברי אליהם אסישמעו ואסיחדלו כי מרי המה: **8** ואתה בן-אדם שמע את אשר-אני מדבר אליך אל-תהי-מרי כבית המרי פצה פוך ואכל את אשר-אני נתן אליך: **9** ואראה והנה-היך שולחה אלי והנה-כו מגלת-ספר: **10** ויפרש אותה לפני והיא כתובה פנים ואחור וכתוב אליה קנים והנה והי: **3** ויאמר אלי בן-אדם את אשר-תמצא אכול אכול את-המגלה הזאת ולך דבר אל-בית ישראל: **2** ואפתח את-פי ואכלני את המגלה הזאת: **3** ויאמר אלי בן-אדם בטנך תאכל ומעיד תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן אליך ואכלה ותהי בפי כדבש למתוק: **4** ויאמר אלי בן-אדם לך-בא אל-בית ישראל ודברת בדברי אליהם: **5** כי לא אל-עם עמקי שפה וכבדני לשון אתה שלוח אל-בית ישראל: **6** לא אל-עמים רבים עמקי שפה וכבדני לשון

אשר לא־תשמעו דבריהם אס־לא אליהם שלחתיך המה ושמעו אליך: 7 ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך כִּי־אִינֶם אֲבִים לְשֹׁמֵעַ אֵלַי כִּי כָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל חֹקִי־מִצַּח וקִשְׁי־לֵב הָמָּה: 8 הִנֵּה נָתַתִּי אֶת־פִּי נִיד חֻקִּים לַעֲמֹת פְּנֵיהֶם וְאֶת־מִצַּחךָ חֹק לַעֲמֹת מִצַּחם: 9 כְּשֶׁמִּיר חֹק מִצֵּר נָתַתִּי מִצַּחךָ לֹא־תִי רֹא אוֹתָם וְלֹא־תַחַת מַפְנֵיהֶם כִּי בֵּית־מִרְי הָמָּה: פ 10 וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּרָאִם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי אֲשֶׁר אָדָּבֶר אֵלֶיךָ קַח בְּלִבְכֶּךָ וּבִאֲנֻךְ שָׁמָּה: 11 וְלֶךְ בֹּא אֶל־הַגּוֹלָה אֶל־בְּנֵי עַמֶּךָ וְדַבֵּר תְּ אֵלֵיהֶם וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֲסִישְׁמְעוּ וְאִסְיַחֲדָלוּ: 12 וְחָשׁ אֲנִי רוּחַ וְאֲשַׁמַּע אַחֲרַי קוֹל רֶעֶשׂ גָּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה מִמִּקְוָמוֹ: 13 וְקוֹל פְּנֵי הַחַיִּים מְשִׁיקוֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֻתָּה וְקוֹל הָאוֹפָנִים לַעֲמֹתָם וְקוֹל רֶעֶשׂ גָּדוֹל: 14 רוּחַ נִשְׁאָתָנִי וְחָק חָנִי וְאֵלֶךְ מִרְ בַּחֲמַת רוּחִי וַיִּדְרִי־הוּהָ עָלַי חֻקָּה: 15 וְאָבֹא אֶל־הַגּוֹלָה תֵּל אֲבִיב הַיִּשְׁכִּים אֶל־נֶהֱר־כְּבֹר (וְאָשֶׁר) וְנֹאשֶׁב) הָמָּה יוֹשְׁבִים שָׁם וְאָשֶׁב שָׁם שְׁבַעַת יָמִים מִשְׁמִים בְּתוֹכָם: 16 וַיְהִי מִקְצֵה שְׁבַעַת יָמִים פ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי בְּרָאִם: 17 בְּרָאִם צִפָּה נִתְיָד לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְשָׁמָּה תִּמְפִּי דָבָר וְהוֹדַרְתָּ אוֹתָם מִמֶּנִּי: 18 בְּאֲמִרִי לְרֶשַׁע מוֹת תָּמוּת וְלֹא הוֹדַרְתָּ וְלֹא ד בְּרַת לְהוֹדִיר רֶשַׁע מִדְּרָכָה לְרֶשַׁעַה לְחִיתָּ הוּא רֶשַׁע בְּעוֹנֵי יָמוֹת וְדָמוֹ מִיָּדְךָ אֲבָקֶשׁ: 19 וְאִתָּה כִּי־הוֹדַרְתָּ רֶשַׁע וְלֹא־שָׁב מִרְשָׁעוֹ וּמִדְּרָכָה לְרֶשַׁעַה הוּא בְּעוֹנֵי יָמוֹת וְאִתָּה אֶת־נִפְשֶׁךָ הַצֵּלְתָּ: ס 20 וּבְשׁוֹב צָדִיק מִצַּדִּיק וְעָשָׂה עוֹל וְנָתַתִּי מַכְשׁוֹל לְפָנָיו הוּא יָמוּת כִּי לֹא הוֹדַרְתָּ בַּחֲטָאוֹת יָמוֹת וְלֹא תִזְכְּרֶנָּה צָדִיקָתָּהּ אֲשֶׁר עָשָׂה וְדָמוֹ מִיָּדְךָ אֲבָקֶשׁ: 21 וְאִתָּה כִּי הוֹדַרְתָּ צָדִיק לְבִלְתִּי חָטָא צָדִיק וְהוּא לֹא־חָטָא חַיִּי וַיְחִי כִּי נִזְהַר וְאִתָּה אֶת־נִפְשֶׁךָ הַצֵּלְתָּ: ס 22 וְתַחֲתִי עָלַי שָׁם יִדְרִי־הוּהָ וַיֹּאמֶר אֵלַי קוֹם צֹא אֶל־הַבְּקָעָה וְשָׁם אָדָּבֶר אוֹתָךְ: 23 וְאִקוּם וְאֶצֵּא אֶל־הַבְּקָעָה וְהוֹדַשְׁם כְּבוֹד־יְהוָה עִמָּךְ כְּכָבוֹד אֲשֶׁר רָאִיתִי עַל־נֶהֱר־כְּבֹר וְאֶפֶל עַל־פָּנָי: 24 וְתִבְאֲבִי רוּחַ וְתַעֲמֹדֵנִי עַל־רִגְלִי וַיְדַבֵּר אֲתִי וַיֹּאמֶר אֵלַי כֹּה הִסְנֶה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ: 25 וְאִתָּה בְּרָאִם הִנֵּה נָתַתִּי עֲבוֹתִים וְאִסְרוֹךְ בָּהֶם וְלֹא תֵצֵא בְּתוֹכָם: 26 וּלְשׁוֹנְךָ אֲדַבֵּק אֶל־חִפְךָ וְנִאֲלַמְתָּ וְלֹא־תַהֲיִי לָהֶם לְאִישׁ מוֹכִיחַ כִּי בֵּית מִרְי הָמָּה: 27 וּבְדַבְּרִי אוֹתָךְ אֶפְתָּה אֶת־פִּיךָ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִשְׁמַעוּ וְהִחֲדָלוּ יִחְדָּל כִּי בֵּית מִרְי הָמָּה: ס 4 וְאִתָּה בְּרָאִם קַח־לֶךְ לְבָנָה וְנָתַתָּה אוֹתָהּ לְפָנֶיךָ וְחָקוֹת עָלֶיהָ עִיר אֶת־יְרוּשָׁלַם: 2 וְנָתַתָּה עָלֶיהָ מִצוֹר וּבְנִיתָ עָלֶיהָ דִּיק וְשִׁפְכָתָה עָלֶיהָ סִלְלָה וְנָתַתָּה עָלֶיהָ מַחֲנוֹת וְשִׁים־עָלֶיהָ כְּרִים סָבִיב: 3 וְאִתָּה קַח־לֶךְ מִחֲבַת בְּרוֹל וְנָתַתָּה אוֹתָהּ קִיר בְּרוֹל בֵּינֶךָ וּבֵין הָעִיר וְהַכִּנֵּתָהּ אֶת־פָּנֶיךָ אֲלֶיהָ וְהָיָה תָּהָה בְּמִצוֹר וְצִרְתָּ עָלֶיהָ אוֹת הִיא לְבֵית יִשְׂרָאֵל: ס 4 וְאִתָּה שֹׁכֵב עַל־צִדְךָ הַשְׁמָאֵלִי וְשָׁמָּה אֶת־עֵן בֵּית־יִשְׂרָאֵל עָלָיו מִסְפֵּר הַיָּמִים אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו תִּשָּׂא אֶת־עֵינָם: 5 וְאֲנִי נָתַתִּי לְךָ אֶת־שְׁנֵי עוֹנִים לְמִסְפֵּר יָמִים שְׁלֹש־מֵאוֹת וְחֲשֵׁעִים יוֹם וְנִשְׁאָת עוֹן בֵּית־יִשְׂרָאֵל: 6 וְכִלְתִּי אֶת־אֵלֶיהָ וְשִׁכַּבְתָּ עַל־צִדְךָ (הַיְמוּנִי) וְהִימִנִי שְׁנֵית וְנִשְׁאָת אֶת־עוֹן בֵּית־יְהוּדָה אַרְבָּעִים יוֹם לְשָׁנָה יוֹם לְשָׁנָה נָתַתִּי לְךָ: 7 וְאֶל־מִצוֹר וְיְרוּשָׁלַם תִּכְנֶן פָּנֶיךָ וְיִזְרַעַךָ חֲשׁוּפָה וְנִבְאָת עָלֶיהָ: 8 וְהָיָה נָתַתִּי עָלֶיךָ עֲבוֹתִים וְלֹא־תַהֲפֹךְ מִצַּדְךָ אֶל־צִדְךָ עַד־פְּלוֹתְךָ יָמִי מִצוֹרְךָ: 9 וְאִתָּה קַח־לֶךְ חֲשִׁין וְשַׁעֲרִים וּפּוֹל וְעַדְשִׁים וְדָחַן וְכַסְמִים וְנָתַתָּה אוֹתָם בְּכָל־אֶחָד וְעַ שֵׁית אוֹתָם לְךָ לְלֶחֶם מִסְפֵּר הַיָּמִים אֲשֶׁר־אִתָּה שׁוֹכֵב עַל־צִדְךָ שְׁלֹש־מֵאוֹת וְחֲשֵׁעִים יוֹם תִּאֲכַלְנָה: 10 וּמִאֲכַלְךָ אֲשֶׁר תִּאֲכַלְנָה בְּמִשְׁקָלוֹ עֲשָׂרִים שֶׁקֶל לַיּוֹם מַעַת עַד־עַתַּת תִּאֲכַלְנָה: 11 וַיּוֹסֶם בְּמִשְׁוֹרָה חֲשֵׁתָה שְׁשִׁית הָיִין מַעַת עַד־עַתַּת חֲשֵׁתָה: 12 וְעַתַּת שְׁעָרִים תִּאֲכַלְנָה וְהָיָה בְּגִלְלִי צֹאת הָאָדָם תַּעֲנֶנָּה לַעֲיִנָּהּ: ס 13 וַיֹּאמֶר יְהוִה כֹּכָה יִאֲכָלוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־לֶחֶמָם שָׁמָּה בְּנוֹם אֲשֶׁר אֲדִיחָם שָׁם: 14 וְאָמַר אֵלֶיהָ אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה נִפְשִׁי לֹא מִשְׁמָאָה וְנִבְלָה וְיָמַר כֹּה לֹא־אֲכַלְתִּי מִנְּעוּרִי וְעַד־עַתָּה וְלֹא־כָּא בְּפִי בָשָׂר פְּגוּלָּה: ס 15 וַיֹּאמֶר אֵלַי רֹאֵה נָתַתִּי לְךָ אֶת־ (צַפּוּעִי) וְצַפּוּעִי הַבָּקֶר תַּחַת גִּלְלִי הָאָדָם וְעָשִׂיתָ אֶת־לֶחֶמְךָ עָלֵיהֶם: ס 16 וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּרָאִם הִנֵּנִי שֹׁבֵר מִשֶּׁה־לֶּחֶם בִּירוּשָׁלַם וְאֶכְלוּ־לֶחֶם בְּמִשְׁקָל וּבְדֹאנָה וַיּוֹסֶם בְּמִשְׁוֹרָה וּבְשִׁמּוֹן יִשְׁתּוּ: 17 לְמַעַן יִחְסְרוּ לֶחֶם וַיָּמוּס וְנִשְׁמָו אִישׁ וְאֲחָיו וְנִמְנוּ בְּעוֹנֵם: פ 5 וְאִתָּה בְּרָאִם קַח־לֶךְ חֶרֶב תְּחִה תַּחַר הַגְּלִילִים תַּחֲנֶנָּה לְךָ וְהַעֲבַרְתָּ עַל־רֹאשְׁךָ וְעַל־זִנְךָ וְלִקַּחְתָּ לְךָ מֵאוֹנֵי מִשְׁקָל וְחִלְקָתָם: 2 שְׁלִישִׁת כְּאוֹר תַּבְעִיר בְּתוֹךְ הָעִיר כְּמֵלֶאֶת יָמִי הַמִּצוֹר וְלִקַּחְתָּ אֶת־הַשְּׁלִישִׁת תַּכָּה בְּחֶרֶב סְבִיבוֹתֶיהָ וְהַשְּׁלִישִׁת תִּזְרָה לְרוּחַ וְחֶרֶב אֲרִיק אַחֲרֵיהֶם: 3 וְלִקַּחְתָּ מִשֶּׁם מַעַת בְּמִסְפֵּר וְצִרְתָּ אוֹתָם בְּכַנְפֶּיךָ: 4 וּמֵהֶם עוֹד תַּחַךְ וְהַשְׁלַכְתָּ אוֹתָם אֶל־תוֹךְ הָאֵשׁ וְשָׂרַפְתָּ אוֹתָם בָּאֵשׁ מִמֶּנּוּ תִצְאָאֵשׁ אֶל־כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל: פ 5 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה זֹאת יְרוּשָׁלַם בְּתוֹךְ הַגּוֹיִם שְׁמֹתֶיהָ וְסְבִיבוֹתֶיהָ אֲרָצוֹת:

6 ותמר את־משפטי לרשעה מן־הגוים ואת־חקותי מן־הארצות אשר סביבותיה כי במשפטי מאסו וחקותי לא־הלכו בהם: ס 7 לכן כה־אמר אדני יהוה יען המנכם מן־הגוים אשר סביבותיכם בחקותי לא הלכתם ואת־משפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם לא עשיתם: ס 8 לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך נס־אני ועשיתי בתוכך משפטים לעיני הגוים: 9 ועשיתי כך את אשר לא־עשיתי ואת אשר לא־אעשה כמהו עוד יען כל־תועבתך: ס 10 לכן אבות יאכלו בנים בתוכך ובנים יאכלו אבותם ועשיתי כך שפטים וזריתי את־כל־שאריתך לכל־רוח: פ 11 לכן חיראני נאם אדני יהוה אס־לא יען את־מקדשי טמאת בכל־שקוציך ובכל־תועבתך ונס־אני אנרע ולא־תחוס עיני ונס־אני לא אחמול: 12 שלש חוד בדבר ימותו וברעב יכלו בתוכך והשלשית בחרב יפלו סביבותיך והשלשית לכל־רוח אורה וחרב אריק אחריהם: 13 וכלה אפי והנחתי חמתי בם והנחמתי וידעו כ־אני יהוה דברתי בקנאתי בכלותי חמתי בם: 14 ואתנך לחרבה ולחרפה בגוים אשר סביבותיך לעיני כל־עובר: 15 והיתה חרפה ונזופה מוסר ומשמה לגוים אשר סביבותיך בעשיתי כך שפטים באף ובחמה ובתכחות חמה אני יהוה דברתי: 16 בשלחי את־חצי הרעב הר עים בהם אשר היו למשחית אשר־אשלח אותם לשחתם ורעב אסף עליכם ושברתי לכם מטה־לחם: 17 ושלחתי עליכם רעב וחייה רעה ושכלך ודבר דם ועבר־בך וחרב אביא עליך אני יהוה דברתי: פ 6 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: 2 בן־אדם שים פניך אל־הרי ישראל והנבא אליהם: 3 ואמרת הרי ישראל שמעו דבר־אדני יהוה כה־אמר אדני יהוה להרים ולנבעות לאפיקים (ולנאית) [ולנאיות] הנני אני מביא עליכם חרב ואבדתי מבוותיכם: 4 ונשמו מזבחותיכם ונשברו חמניכם והפלתי חלליכם לפני גלולים: 5 ונתתי את־פגרי בני ישראל לפני גלוליהם וזריתי את־עצמותיכם סביבות מזבחותיכם: 6 בכל מזבחותיכם הערים תחרבנה והבמות תישמנה למען יחרבו ויאשמו מזבחותיכם ונשברו ונשבתו גלולים ונודעו חמניכם ונמחו מעשיכם: 7 ונפל חלל בתוכם וידעתם כ־אני יהוה: 8 והזרתי בהיות לכם פליטי חרב בגוים בהזרותיכם בארצות: 9 וזכרו פליטיכם אותי בגוים אשר נשברשם אשר נשברתי את־לכם הזונה אשר־סר מעלי ואת עיניהם הזנות אחרי גלוליהם ונקטו בפניהם אל־הרעות אשר עשו לכל תועבתיהם: 10 וידעו כ־אני יהוה לא אל־חנם דברתי לעשות להם הרעה הזאת: פ 11 כה־אמר אדני יהוה הנה בכסף ורקע ברנלך ואמראת אל כל־תועבות רעות בית ישראל אשר בחרב ברעב ובדבר יפלו: 12 הרחוק בדבר ימות והקרוב בחרב יפול והנשאר והנצור ברעב ימות וכליתי חמתי בם: 13 וידעתם כ־אני יהוה בהיות חלליהם בתוך גלוליהם סביבות מזבחותיהם אל כל־נבעה רמה בכל ראשי ההרים ותחת כל עץ רענן ותחת כל־אלה עבתה מקום אשר נתנושם רוח נחתה לכל גלוליהם: 14 ונשיתי את־דרי עליהם ונתתי את־הארץ שממה ומשמה ממדבר דבלתה בכל מזבחותיהם וידעו כ־אני יהוה: פ 7 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: 2 ואתה בן־אדם כה־אמר אדני יהוה לאדמת ישראל קץ בא הקץ על־(ארבעת) [ארבע] כנפות הארץ: 3 עתה הקץ עליך ושלחתי אפי כך ושפסתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל־תועבתך: 4 ולא־תחוס עיני עליך ולא אחמול כי דרכיך עליך אתה ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם כ־אני יהוה: פ 5 כה אמר אדני יהוה רעה אחת רעה הנה באה: 6 קץ בא בא הקץ הקיץ אליך הנה באה: 7 באה הצפירה אליך יושב הארץ בא העת קרוב היום מהומה ולא־הרר הרר: 8 עתה מקרוב אשפוך חמתי עליך וכליתי אפי כך ושפסתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל־תועבותיך: 9 ולא־תחוס עיני ולא אחמול כדרכיך עליך אתה ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם כי אני יהוה מפה: 10 הנה היום הנה באה יצאה הצפירה צץ המטה פרח הזדון: 11 החמסו קם למטה־רשע לא־מחם ולא מהמונם ולא מהמחם ולא־נה בהם: 12 בא העת הגיע היום הקונה אל־ישמח והמוכר אל־יחאבל כי חרון אל־כל־המונה: 13 כי המוכר אל־הממכר לא ישוב ועוד בחיים חיתם כי־חיון אל־כל־המונה לא ישוב ואיש בעונו יחיו לא יחחקו: 14 תקעו בתקוע והקין הכל ואין הלך למלחמה כי חרון אל־כל־המונה: 15 החרב בחיז והדבר והרעב מבית אשר בשדה בחרב ימות ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו: 16 ופלטו פליטיהם והיו אל־ההרים כינוי הנאיות כלם המות איש בעונו: 17 כל־הידים תרפינה וכל־ברכיים תלכנה מים: 18 וחגורו שקים וכסתה אותם פלצות ואל כל־פנים בושח ובכל־ראשיהם

קרח: 19 כספם בחוצות ישליכו וזהבם לנהה יהיה כספם וזהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה נפשם לא ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי מכשול עונם היה: 20 וצבי עדין לגאון שמהו וצלמי תועבתם שקוציהם עשו בו על-כן נתתיו להם לנהה: 21 ונתתיו ביד-הזרים לבו ולרשעי הארץ לשלל (וחללה) (וחללוהו): 22 והסבותי פני מהם וחללו את-צפוני ובארבה פריצים וחללוהו: פ 23 עשה רחוק כי הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה חמס: 24 והבאתי רעי נזים וירשו את-בתיהם והשבתי גאון עזים ונחלו מקדשיהם: 25 קפדה-בא ובקשו שלום ואין: 26 הנה על-הנה תבוא ושמה אל-שמועה תהיה ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד מפהן ועצה מזקנים: 27 המלך ותאכל ונשיא ילבש שממה וידו עס-הארץ תבהלנה מדרכם אעשה אותם ובמשפטיהם אשפטם וידעו

כיאני יהוה: פ 8 ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחדש אני יושב בביתי וזקני יהודה יושבים לפני ותפל עלי שם יד אדני יהוה: 2 ואראה והנה דמות כמראה-אש מראה מתניו ולמטה אש וממתניו ולמעלה כמראה-זהר כעין השמלה: 3 וישלח תבנית יד ויקחני בציצת ראשי ותשא אתי רוח בן-הארץ ובין השמים ותבא אתי וירשלה במראות אלהים אל-פתח שער הפנימית הפונה צפונה אשר-שם מושב סמל הקנאה המקנה: 4 והנה-שם כבוד אלהי ישראל כמראה אשר ראיתי בבקעה: 5 ויאמר אלי בן-אדם שאנא עניף דרך צפונה ואשא עיני דרך צפונה והנה מצפון לשער המזבח סמל הקנאה הזה בבאה: 6 ויאמר אלי בן-אדם הראה אתה (מהם) (מה) [תם] עשים תועבות גדלות אשר בית-ישראל עשים פה לרחקה מעל מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות גדלות: ס 7 ויבא אתי אל-פתח החצר ואראה והנה חרא-חצר בקיר: 8 ויאמר אלי בן-אדם חת-רנא בקיר ואחזר בקיר והנה פתח אחד: 9 ויאמר אלי בא וראה את-התועבות הרעות אשר הם עשים פה: 10 ואבוא ואראה והנה כל-תבנית רמש ובהמה שקץ וכל-גלולי בית ישראל מחקה על-הקיר סביב סביב: 11 ושבעים איש מזקני בית-ישראל ואזניהו ברשפן עמד בחוכם עמדים לפניהם ואיש מקטרתו בידו ועתר ענן-קטרת עלה: 12 ויאמר אלי הראית בן-אדם אשר זקני בית-ישראל עשים בחשך איש בחדרי משכיתו כי אמרים אין יהוה ראה אתנו עוב יהוה את-הארץ: 13 ויאמר אלי עוד תשוב תראה תועבות גדלות אשר-המה עשים: 14 ויבא אתי אל-פתח שער בית-יהוה אשר אל-הצפונה והנה-שם הנשים ישובות מבכות את-התמוז: ס 15 ויאמר אלי הראית בן-אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות מאלה: 16 ויבא אתי אל-החצר בית-יהוה הפנימית והנה-פתח היכל יהוה בין האולם ובין המזבח כעשרים וחמשה איש אחריהם אלי כל יהוה ופניהם קדמה והמה משתחויתם קדמה לשמש: 17 ויאמר אלי הראית בן-אדם הנקל לבית יהודה מעשות את-התועבות אשר עשו-פה כי-מלאו את-הארץ חמס וישבו להכעיסני והנם שלחים את-הזמורה אל-אפם: 18 וגם-אני אעשה בחמה לא-תחוס

עיני ולא אחמל וקראו באוני קול גדול ולא אשמע אותם: 9 ויקרא באוני קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו בידו: 2 והנה ששה אנשים באים מדרך-שער העליון אשרו מפנה צפונה ואיש כלי מפצו בידו ואיש-אחד בתוכם לבש בדים וקסת הספר במתניו ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנחשת: 3 וכבודו אלהי ישראל נעלה מ על הכרוב אשר היה עליו אל מפתח הבית ויקרא אל-האיש הלבש הבדים אשר קסת הספר במתניו: ס 4 ויאמר יהוה (אלו) [אליו] עבר בתוך העיר בתוך ירושלם והחיות תו על-מצות האנשים הנאמרים והנאמרים על כל-התועבות הנעשות בתוכה: 5 ולאלה אמר באוני עברו בעיר אחריו והכו (על-) [נאל-תחס] (עניכם) [עניכם] ואל-תחמלו: 6 זקן בחור ובתולה וטף ונשים תהרגו למשחית ועל-כל-איש אשר-עליו התו אל-תנשו וממקדשי תחלו ויחלו באנשים הזקנים אשר לפני הבית: 7 ויאמר אליהם טמאו את-הבית ומלאו את-החצרות חללים צאו וצאו והכו בעיר: 8 ויהי כהכותם ונאשאר אני ואפלה על-פני ואזנך ואמר אלה אדני יהוה המשחית אתה את כל-שארית ישראל בשפך את-חמתך על-ירושלם: 9 ויאמר אלי עון בית-ישראל ויהודה גדול במאד מאד ותם לא הארץ דמים והעיר מלאה מטה כי אמרו עוב יהוה את-הארץ ואין יהוה ראה: 10 וגם-אני לא-תחוס עיני ולא אחמל דרכם בראשם נתתי: 11 והנה האיש לבש הבדים אשר הקסת במתניו משיב דבר לאמר עשיתי (כאשר) [ככל] [אשר] צויתני:

ס 10 ואראה והנה אל-הרקיע אשר על-ראש הכרבים כאבן ספיר כמראה דמות כסא

נראה עליהם: 2 ויאמר אליהם לבש הבדים ויאמר בא אל-בינות לגלגל אל-תחת
לכרוב ומלא חפניך נחלי-אש מבינות לכרבים וזרק על-העיר ויבא לעיני: 3 והכרבים
עומדים מימין לבית בבאו האש והענן מלא את-החצר הפנימית: 4 וירם כבוד-יהוה
מעל הכרוב על מפתן הבית ויזן לא הבית את-הענן והחצר מלאה את-נהגה כבוד יהוה:
5 וקול כנפי הכרובים נשמע ער-החצר החיצנה כקול אל-שדי בדברו: 6 ויהי בצותו
אתה איש לבש-הבדים לאמר קח אש מבינות לגלגל מבינות לכרובים ויבא ויעמד אצל
האופן: 7 וישלח הכרוב את-ידו מבינות לכרובים אל-האש אשר בינות הכרבים וישא
ויתן אל-חפני לבש הבדים ויזק ויצא: 8 וירא לכרבים תבנית יד-אדם תחת כנפיהם:
9 ויראה והנה ארבעה אופנים אצל הכרובים אופן אחד אצל הכרוב אחד ואופן אחד
אצל הכרוב אחד ומראה האופנים כעין אבן תרשיש: 10 ומראהם דמות אחד
לארבעתם כאשר יהיה האופן בתוך האופן: 11 בלכתם אל-ארבעת רבעיהם ילכו לא
יסבו בלכתם כי המקום אשר-יפנה הראש אחריו ילכו לא יסבו בלכתם: 12 וכל-בשרם
וגבהם וידיהם וכנפיהם והאופנים מל אים עינים סביב לארבעתם אופניהם: 13 לאופנים
להם קודא הגלגל באזני: 14 וארבעה פנים לאחד פני האחד פני הכרוב ופני השני פני
אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני-נשר: 15 וירמו הכרובים היא החיה אשר ראיתי
בנהר-כבר: 16 ובלכת הכרובים ילכו האופנים אצלם ובשאת הכרובים את-כנפיהם
לרום מעל הארץ לא-יסבו האופנים גסיהם מאצלם: 17 בעמדם יעמדו וברומם ירמו
אותם כי רוח החיה בהם: 18 ויצא כבוד יהוה מעל מפתן הבית ויעמד על-הכרובים:
19 וישאו הכרובים את-כנפיהם וירמו מן-הארץ לעיני בצאתם והאופנים לעמתם ויעמד
פתח שער בית-יהוה הק דמוני וכבוד אלהי-ישראל עליהם מלמעלה: 20 היא החיה אשר
ראיתי תחת אלהי-ישראל בנהר-כבר ואדע כי כרובים המה: 21 ארבעה ארבעה פנים
לאחד וארבע כנפים לאחד ודמות ידי אדם תחת כנפיהם: 22 ודמות פניהם המה

הפנים אשר ראיתי על-נהר-כבר מראהם ואותם איש אל-עבר פניו ילכו: 11 ותשא אתי
רוח ותבא אתי אל-שער בית-יהוה הק דמוני הפונה קדימה והנה בפתח השער עשרים
וחמשה איש ויראה בתוכם את-יאוניה בן-עזר ואחז-פלטיהו בן-בניהו שרי העם: פ
2 ויאמר אלי בן-אדם אלה האנשים החשבים און והיעצים עצרתך בעיר הזאת:
3 האמרים לא בקרוב בנות בתים היא הסיר ואנחנו הבשר: 4 לכן הנבא עליהם הנבא
בן-אדם: 5 ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אלי אמר כה-אמר יהוה בן אמתם בית
ישראל ומעלות רוחכם אני ידעתי: 6 הרביכם חלליכם בעיר הזאת ומלאתם חוצותיה
חלל: פ 7 לכן כה-אמר אדני יהוה חלליכם אשר שמתם בתוכה המה הבשר והיא
הסיר ואתכם הוציא מתוכה: 8 חרב יראתם וחרב אביא עליכם נאם אדני יהוה:
9 והוצאתי אתכם מתוכה ונתתי אתכם ביד-זרים ועשיתי בכם שפטים: 10 בחרב תפלו
על-גבול ישראל אשפות אתכם וידעתם כראני יהוה: 11 היא לא-תהיה לכם לסיר
ואתם תהיו בתוכה לבשר אל גבול ישראל אשפת אתכם: 12 וידעתם כראני יהוה אשר
בחקי לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם עשיתם: 13 ויהי
כהנבאי ופלט יהו בן-בניה מת ואפל על-פני ואזעק קול גדול ואמר אהה אדני יהוה
פלה אתה עשה את שארית ישראל: פ 14 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: 15 בן-אדם אחיד
אחיד אנשי נאלחך וכל-בית ישראל פלה אשר אמרו להם יושבי ירושלם רחקו מעל
יהוה לנו היא נתנה הארץ למורשה: פ 16 לכן אמר כה-אמר אדני יהוה כי הרחקתם
נגוים וכי הפיצתם בארצות ואתי להם למקדש מעט בארצות אשר-באו שם: פ 17 לכן
אמר כה-אמר אדני יהוה וקצבתי אתכם מן-העמים ואספתי אתכם מן-הארצות אשר
נפצתם בהם ונתתי לכם את-ארצת ישראל: 18 ובאו-שמה והסירו את-פלשוקיה
ואת-כל-תועבותיה ממנה: 19 ונתתי להם לב אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי
לב האבן מבשרם ונתתי להם לב בשר: 20 למען בחקתי ילכו ואחז-משפטי ושמרו ועשו
אתם והיו-לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: 21 ואל-לב שקוציהם ותועבותיהם לבם
הלך דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה: 22 וישאו הכרובים את-כנפיהם והאופנים
לעמתם וכבוד אלהי-ישראל עליהם מלמעלה: 23 ויעל כבוד יהוה מעל תוך העיר
ויעמד על-ההר אשר מקדם לעיר: 24 ורוח נשאתי ותביאתי כשדימה אל-הגולה במראה
ברוח אלהים ויעל מעלי המראה אשר ראיתי: 25 ואדבר אל-הגולה את כל-דברי יהוה

אשר הראני: פ' 12 ויהי דבריהוה אלי לאמר: 2 בן-אדם בתוך בית-המרי אתה ישב
אשר עינים להם לראות ולא ראו אזנים ל' הם לשמע ולא שמעו כי בית מרי הם:
3 ואתה בן-אדם ע' שה לך כלי גולה וגלה יומם לעיניהם וגלית ממקומך אל-מקום אחר
לעיניהם אולי יראו כי בית מרי המו: 4 והוצאת כליך ככלי גולה יומם לעיניהם
ואתה תצא בערב לעיניהם כמוצאי גולה: 5 לעיניהם חתר-לך בקיר והוצאת בו:
6 לעיניהם על-כתף תשא בעלטה תוציא פניך תכסה ולא תראה את-הארץ כי-מופת
נתתיך לבית ישראל: 7 ואעש' בן כאשר צויתי' כלי הוצאתי ככלי גולה יומם ובערב
חתרתי-לי בקיר ביד בעלטה הוצאתי על-כתף נשאתי לעיניהם: פ' 8 ויהי דבריהוה
אלי בבקר לאמר: 9 בן-אדם הלא אמרו אליך בית ישראל בית המרי מה אתה עשה:
10 אמר אליהם מה אמר אדני יהוה הנשיא המשא הזה בירושלם וכל-בית ישראל
אשר-המה בחוקם: 11 א' מר אני מופתכם כאשר עשיתי' כן יעשה להם בגולה בשבי
ילכו: 12 והנשיא אשר-בתוכם אל-כתף ישא בעלטה ויצא בקיר ויתרו להוציא בו פניו
יכסה יען אשר לא-יראה לעין הוא את-הארץ: 13 ופרשתי את-רשתי עליו ונתפש
במצודתי והבאתי אתו בבבלה ארץ פשדים ואותה לא-יראה ושם ימות: 14 וכל אשר
סביבתי (עזרה) ועזרו וכל-אנפיו אזרה לכל-רוח וחרב אריק אחריהם: 15 וידעו כיראני
יהוה בהפיצי אותם בגוים וזריתי אותם בארצות: 16 והותרתי מזהם אנשי מספר מחרב
מרעב ומדבר למען יספרו את-כל-תועבותיהם בגוים אשר-באו שם וידעו כיראני יהוה:
פ' 17 ויהי דבריהוה אלי לאמר: 18 בן-אדם לחמך ברעש תאכל ומימך ברנה
ובדאגה תשתה: 19 ואמרת אל-עם הארץ כה-אמר אדני יהוה ליושבי ירושלם
אל-אדמת ישראל לחמם בדאגה יאכלו ומימיהם בשממון ישתו למען תשם ארצה
ממלאה חמסם כל-הישיבים בה: 20 והערים הנושבות תחרבנה והארץ שממה תהיה
וידעתם כיראני יהוה: פ' 21 ויהי דבריהוה אלי לאמר: 22 בן-אדם מה-המשל הזה לכם
על-אדמת ישראל לאמר יארכו הימים ואבד כל-חיון: 23 לכן אמר אליהם כה-אמר
אדני יהוה השבתי את-המשל הזה ולא-ימשלו אתו עוד בישראל כי אסדבר אליהם
קרבו הימים ודבר כל-חיון: 24 כי לא יהיה עוד כל-חיון שוא ומקסם חלק בתוך בית
ישראל: 25 כיו' אני יהוה אדבר את אשר אדבר דבר ויעשה לא תמשך עוד כי כימיכם
בית המרי אדבר דבר ועשיתי' נאם אדני יהוה: פ' 26 ויהי דבריהוה אלי לאמר:
27 בן-אדם הנה בית-ישראל אמרים החיון אשר-הוא חוה לימים רבים ולעתים רחוקות הוא
נקא: 28 ל' כן אמר אליהם מה אמר אדני יהוה לא-תמשך עוד כל-דבר אשר אדבר
דבר ויעשה נאם אדני יהוה: ס' 13 ויהי דבריהוה אלי לאמר: 2 בן-אדם הנבא
אל-נביאי ישראל הנבאים ואמרת לנביאי מלבם שמעו דבריהוה: 3 מה אמר אדני
יהוה הוי על-הנביאים הנבלים אשר הלכים אחר רוחם ולבתי ראו: 4 בשעלים
בחרבות נביאך ישראל היו: 5 לא עליהם בפרצות ותגדרו גדר על-בית ישראל לעמד
במלחמה ביום יהוה: 6 חזו שוא וקסם קזב האמרים נאם-יהוה ויהוה לא שלחם ויחלו
לקים דבר: 7 הלוא מוחה-שוא חויתם ומקסם קזב אמרתם ואמרים נאם-יהוה ואני לא
דברתי: ס' 8 לכן מה אמר אדני יהוה יען דברכם שוא וחויתם קזב לכן הנני אליכם
נאם אדני יהוה: 9 והייתי ידי אל-הנביאים החוים שוא והקסמים קזב בסוד עמי
לא-יהיו ובכ' תב בית-ישראל לא יכתבו ואל-אדמת ישראל לא יבאו וידעתם כי אני אדני
יהוה: 10 יען וביען הטעו את-עמי לא מר שלום ואין שלום והוא בנה חין והנם טחים
אתו תפל: 11 אמר אל-טחי תפל ויפל היה' גשם שוטף ואתנה אבני אלגביש תפלנה
ורוח סערות תבקע: 12 והנה נפל הקיר הלוא יאמר אליכם איה הטיח אשר טחתם: ס'
13 לכן מה אמר אדני יהוה ובקעתי רוח-סערות בחמתי וגשם שטף באפי יהיה ואבני
אלגביש בחמה לכלה: 14 והרסתי את-הקיר אשר-טחתם תפל והנעתיהו אל-הארץ ונגלה
יסדו ונפלה וכליתם בחוכה וידעתם כיראני יהוה: 15 וכליתי את-חמתי בקיר ובטחים
אתו תפל ואמר לכם אין הקיר ואין הטחים אתו: 16 נביאי ישראל הנבאים אל-ירושלם
והחוים לה חיון שלם ואין שלם נאם אדני יהוה: פ' 17 ואתה בן-אדם שים פניך
אל-בנות עמד המתנבאות מלבנה והנבא עליהן: 18 ואמרת כה-אמר אדני יהוה הוי
למחפורות כסחות עלו כל-אצילי ידי ועשות המספחות על-ראש כל-קומה לצודר נפשות
הנפשות תצודנה לעמי ונפשות לכנה תחיינה: 19 ותחללנה אתי אל-עמי בשעלי שערים

ובפתותי לחם להמית נפשות אשר לא־תמותנה ולחיות נפשות אשר לא־תחיונה בכלכם לעמי שמעי קוב: ס 20 לכן כה־אמרו אדני יהוה הנני אל־פסתותיכם אשר אתנה מצדות שם את־הנפשות לפרחות וקרעתי אתם מעל זרועותיכם ושלחתי את־הנפשות אשר אתם מצדות את־נפשותי לפרחת: 21 וקרעתי את־מספחתים והצלתי את־עמי מידכן ולא־יהיו עוד בידכן למצודה וידעתן כ־ראני יהוה: 22 יען הכאות לב־עדיק שקר ואני לא הכאתיו ולחזק וירי רשע לבלתי־שוב מדרך הרע להחיות: 23 לכן שוא לא

תחיונה וקסם לא־תקסמנה עוד והצלתי את־עמי מידכן וידעתן כ־ראני יהוה: 14 ויבאו אלי אנשים מזקני ישראל וישבו לפני: פ 2 ויהי דבר־יהוה אלי לאמור: 3 בְּרָאִם הֲאֵן שִׁים הָאֵלֹה הֶעָלוּ גִלּוּלִים עַל־לִבָּם וּמִכְשׁוֹל עֹנִים נָתְנוּ נֶכֶח פְּנֵיהֶם הַאֲדַרְשׁ אֲדַרֵּשׁ לָהֶם: ס 4 לכן דבר אֹתָם וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנִי יְהוֹה אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יַעֲלֶה אֶת־גִּלּוּלָיו אֶל־לִבּוֹ וּמִכְשׁוֹל עֹנִים יִשִּׁים נֶכֶח פָּנָיו וְכֹא אֶל־הַנְּבִיא אֲנִי יְהוֹה נִעֲנִיתִי לוֹ (כֹּה) וְכֹאן בָּרַב גִּלּוּלָיו: 5 לִמְעַן תִּפְשׁ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּלִבָּם אֲשֶׁר נָזְרוּ מִעָלַי בְּגִלּוּלֵיהֶם כֻּלָּם: ס 6 לכן אֲמַר אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוֹה שׁוּבוּ וְהִשְׁבִּינוּ מִעַל גִּלּוּלֵיכֶם וּמִעַל כְּלִי־עֹשֻׁבֵתֵיכֶם הַשִּׁיבוּ פְּנֵיכֶם: 7 כִּי אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִהֲגֵר אֲשֶׁר־יִגֹּר בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּנּוֹר מֵאַחֲרַי וַיַּעַל גִּלּוּלָיו אֶל־לִבּוֹ וּמִכְשׁוֹל עֹנִים יִשִּׁים נֶכֶח פָּנָיו וְכֹא אֶל־הַנְּבִיא לִדְרֹשׁ־לוֹ בִּי אֲנִי יְהוֹה נִעֲנֶה־לוֹ בִּי: 8 וְנָתַתִּי פָנַי בְּאִישׁ הַהוּא וְהִשְׁמַתִּיהוּ לְאוֹת וּלְמִשְׁלִים וְהִכְרַתִּיו מִתּוֹךְ עַמִּי וַיִּדְעֻם כ־ראני יהוה: ס 9 וְהַנְּבִיא כִּי־יִפְתָּה וְדָבַר דְּבָר אֲנִי יְהוֹה פָּתִיתִי אֶת הַנְּבִיא הַהוּא וְנִשְׁתִּי אֶת־דִּי עָלָיו וְהִשְׁמַדְתִּיו מִתּוֹךְ עַמִּי יִשְׂרָאֵל: 10 וְנִשְׂאִי עֹנִים כַּעֲשׂוֹן הַדָּרֵשׁ כַּעֲשׂוֹן הַנְּבִיא יְהוֹה: 11 לִמְעַן לֹא־יִחַתֵּנוּ עוֹד בֵּית־יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרַי וְלֹאִישׁ מֵאוֹ עוֹד בְּכָל־פְּשָׁעֵיהֶם וְהָיוּ לִי לְעַם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים נָאֻם אֲדֹנִי יְהוֹה: פ 12 וְהָיוּ דְבַר־יהוה אלי לאמור: 13 בְּרָאִם אֲרִץ כִּי תַחְטְאֶלִי לַמַּעַל־מַעַל וְנִשְׁתִּי יָדִי עָלֶיהָ וְשִׁבַרְתִּי לָהּ מִטֶּהֱלָחֶם וְהִשְׁלַחְתִּי־בָהּ רֶעִב וְהִכְרַתִּי מִמֶּנָּה אֶדָם וּבִהֶמָּה: 14 וְהָיוּ שְׁלֹשׁ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּחוּכָה נָח (דְּנָאֵל) [דְּנִיאֵל] וְאִיּוֹב הָמָּה בְּצַדְקָתָם יִצְלָו נַפְשָׁם נָאֻם אֲדֹנִי יְהוֹה: 15 לִרְחִיחַ רֵעָה אַעֲבִיר בָּאֲרֶץ וְשִׁכַּלְתָּה וְהָיָה שְׁמָמָה מִבְּלִי עוֹבֵר מִפְּנֵי הַחַיָּה: 16 שְׁלֹשׁ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּחוּכָה חִי־אֲנִי נָאֻם אֲדֹנִי יְהוֹה אֲסַבְּנִים וְאֲסַבְּנוֹת יִצְלָו הָמָּה לְבָדָם יִצְלָו וְהָאֲרֶץ תַּחֲיֶה שְׁמָמָה: 17 אוֹ חֶרֶב אָבִיא עַל־הָאֲרֶץ הַהִיא וְאָמַרְתִּי חֶרֶב תַּעֲבֵר בָּאֲרֶץ וְהִכְרַתִּי מִמֶּנָּה אֶדָם וּבִהֶמָּה: 18 וְשְׁלֹשׁ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּחוּכָה חִי־אֲנִי נָאֻם אֲדֹנִי יְהוֹה לֹא יִצְלָו בָּנִים וּבָנוֹת כִּי הֵם לְבָדָם יִצְלָו: 19 אוֹ דְבַר אֲשַׁלַּח אֶל־הָאֲרֶץ הַהִיא וְשִׁפַּכְתִּי חֲמָתִי עָלֶיהָ בְּדָם לְהַכְרִית מִמֶּנָּה אֶדָם וּבִהֶמָּה: 20 וְנָח (דְּנָאֵל) [דְּנִיאֵל] וְאִיּוֹב בְּחוּכָה חִי־אֲנִי נָאֻם אֲדֹנִי יְהוֹה אֲסַבֵּן אֲסַבֵּת יִצְלָו הָמָּה בְּצַדְקָתָם יִצְלָו נַפְשָׁם: פ 21 כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנִי יְהוֹה אֲף כִּי־אֲרַבְּעַת שָׁפְטִי הָרָעִים חֶרֶב וְרֶעִב וְחַיָּה רֵעָה וְדְבַר שְׁלַחְתִּי אֶל־יְרוּשָׁלַם לְהַכְרִית מִמֶּנָּה אֶדָם וּבִהֶמָּה: 22 וְהָיָה נִוְתַרְה־בָּהּ פְּלִטָה הַמוֹצֵאִים בָּנִים וּבָנוֹת הֵנָּה יוֹצֵאִים אֲלֵיכֶם וְרֵאִיתֶם אֶת־דֶּרְכָם וְאֶת־עֲלִילוֹתָם וְנַחֲמָתָם עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר הִבֵּאתִי עַל־יְרוּשָׁלַם אֶת כָּל־אֲשֶׁר הִבֵּאתִי עָלֶיהָ: 23 וְנַחֲמוּ אֶחֶם כִּי־תִרְאוּ אֶת־דֶּרְכָם וְאֶת־עֲלִילוֹתָם וַיִּדְעֻם כִּי לֹא חָנָם עֲשִׂיתִי אֶת כָּל־אֲשֶׁר־עֲשִׂיתִי כֹה נָאֻם אֲדֹנִי יְהוֹה: פ

15 וְהָיוּ דְבַר־יהוה אלי לאמור: 2 בְּרָאִם מִהִיְהִיָּה עֵץ־הַגֶּפֶן מִכְּלֵעַן הַזֹּמֶרָה אֲשֶׁר הָיָה בְּעֵצֵי הָעֵרֶב: 3 הַיּוֹק מִמֶּנּוּ עֵץ לַעֲשׂוֹת לְמִלְאכָה אֲסִיְקָחוּ מִמֶּנּוּ יָתֵד לְחִלּוֹת עָלָיו כְּל־כְּלִי: 4 הִנֵּה לֹאֵשׁ נָתַן לְאֹכְלָהּ אֶת שְׁנֵי קְצוֹתָיו אֹכְלָהּ הָאֵשׁ וְתוֹכּוֹ נָחַר הַיִּצְלָח לְמִלְאכָה: 5 הִנֵּה בְהִיּוֹתוֹ תָמִים לֹא יַעֲשֶׂה לְמִלְאכָה אֲף כִּי־אֵשׁ אֹכַלְתָּהּ וַיִּחַר וַנַּעֲשֶׂה עוֹד לְמִלְאכָה: ס 6 לכן כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוֹה כֹּאֲשֶׁר עֵץ־הַגֶּפֶן בְּעֵץ הַיֵּזֶר אֲשֶׁר־נָתַתִּי לֹאֵשׁ לְאֹכְלָהּ כֵּן נָתַתִּי אֶת־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם: 7 וְנָתַתִּי אֶת־פָּנַי בָּהֶם מִהֲאֵשׁ יֵצְאוּ וְהָאֵשׁ תֹּאכְלֵם וַיִּדְעֻם כִּי־אֲנִי יְהוֹה בְּשׁוֹמְי אֶת־פָּנַי בָּהֶם: 8 וְנָתַתִּי אֶת־הָאֲרֶץ שְׁמָמָה יַעַן מִנְּעָלוּ מִעַל נָאֻם אֲדֹנִי יְהוֹה: פ 16 וְהָיוּ דְבַר־יהוה אלי לאמור: 2 בְּרָאִם הוֹדַע אֶת־יְרוּשָׁלַם אֶת־עֹשְׁבֵתֶיהָ: 3 וְאָמַרְתָּ כֹּה־אָמַר אֲדֹנִי יְהוֹה לִירֹשָׁלַם מִכְּרַתִּיךָ וּמִלְדֻתִיךָ מֵאֲרֶץ הַכְּנָעַנִי אֲבִיךָ הָאֲמָרִי וְאִמִּיךָ תַחֲיֶה: 4 וּמוֹלֶדוֹתֶיךָ בְּיוֹם הַגִּלְדָּת אֶתְךָ לֹא־כָרַת שָׂרָךְ וּבָמִים לֹא־רָחַצְתָּ לְמַשְׁעִי וְהַמְלִיחַ לֹא הַמְלִיחְתָּ וְהַחֲתַל לֹא חֲתַלְתָּ: 5 לֹא־חָסָה עֲלֶיךָ עֵין לַעֲשׂוֹת לְךָ אַחַת מֵאֵלֶּה לְחַמְלָה עָלֶיךָ וְתִשְׁלַכְנִי אֶל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בְּנֶעַל נַפְשְׁךָ בְּיוֹם הַגִּלְדָּת אֶתְךָ: 6 וְאֶעֱבֹר עָלֶיךָ וְאֶרְאֶה מִתְּבוֹסֶסֶת בְּדַמְיֶיךָ וְאָמַר לְךָ בְּדַמְיֶיךָ חִי וְאָמַר לְךָ בְּדַמְיֶיךָ חִי:

7 רבקה כצמח השדה נתחיד ותרבי ותגדלי ותבאי בעדי ערים שרים כלנו ושערך צמח
ואת ערם ועריה: 8 ואעבר עליך ואראך והנה עתך עת רדים ואפרש כנפי עליך
ואכסה ערותך ואשבע לך ואבוא בבית אהך ואם אדני יהיה ותהי לי: 9 וארחצך
במים ואשטף במיך מעליך ואסכך בשמן: 10 ואליבשך רקמה ואנעלך תחש ואחבשך
בשש ואסכך משי: 11 ואעדר עדי ואתנה צמידים על ידיך ורביד על גרוך: 12 ואתן
זום על אפך ועגילים על אזניך ועטרת תפארת בראשך: 13 ותעדי זהב וכסף ומלבושך
(ששי) [שש] ומשי ורקמה סלת ורבש ושמן (אכלתי) [אכלת] ותירי במאד מאד ותצלחי
למלוכה: 14 ויצא לך שם בננים בנפך כיון כליל הוא בהדרי אשר שמתי עליך נאם
אדני יהוה: 15 ותבטחי בנפך ותזני על שמך ותשפכי את חזונותיך על כל עובר לוייה:
16 ותקחי מבגדיך ותעשיריך במוט טלאות ותזני עליהם לא באות ולא יהיה: 17 ותקחי
כלי תפארתך מזה בי ומכספי אשר נתתי לך ותעשיריך צלמי וזכר ותזירי: 18 ותקחי
את בגדיך רקמתך ותכסים ושמי וקטרת (נתתי) [נתת] לפני: 19 ולחמי אשר נתתי לך
סלת ושמן ורבש האכליך ונת תיהו לפניהם לרחי יוחי יהי נאם אדני יהוה: 20 ותקחי
את בגדיך ואת בגדונך אשר ידלת לי ותזבחים להם לאכול המעט (מתנותך) [מתנותיך]:
21 ותשחטי את בני ותחנים בהעביר אתם להם: 22 ואת כל תועבותיך ותזנותיך לא
(זכרתי) [זכרת] אתימי נעוריך בהיותך ערם ועריה מתבוססת בדמך היות: 23 והי
אחרי פלדך את אוי לך נאם אדני יהוה: 24 ותבגלי גב ותעשיריך קמה
בכל רחוב: 25 אל כל ראש דרך בניית רמחך ותתעבי אתי ופך ותפשקי את רגליך
לכל עובר ותרבי את (תזנותך) [תזנותיך]: 26 ותזני אל בני מצרים שכניך גדלי בשך
ותרבי את חזונך להכעיסני: 27 והנה נשיתי ידי עליך ואגרע חקך ואתהך בנפש
שנאותיך בנות פלשתים הנכלמות מדרךך ומה: 28 ותזני אל בני אשור מבלתי שבך
ותזנים וגם לא שבכת: 29 ותרבי את חזונותיך אל ארץ כנען כשדומה וגם בזאת לא
שבכת: 30 מה אמלה לבתך נאם אדני יהוה בעשותך את כל אלה מעשה אשה יונה
שלשת: 31 בבנותיך גבך בראש כל דרך ורמחך (עשיתי) [עשית] בכל רחוב ולא (היית)
(היית) כיונה לקלס אתני: 32 האשה המנאפת תחת אישה תחזי אותם לבוא אליך מסביב בתזנות:
ותזננה ואת נחת את בנך לכל מאהבך ותשחדי אותם לבוא אליך מסביב בתזנות:
34 ויהיך הפך מן הנשים בתזנותיך ואחרך לא יזנה ובתךך אתני ואתני לא נתן לך
ותהי להפך: 35 לכן יזנה שמני דבר יהוה: פ 36 כה אמר אדני יהוה יען השפך
נחשתך ותגלה ערותך בתזנותיך על מאהבך ועל כל גלגלי תועבותיך וכדמי בנך אשר
נתת להם: 37 לכן הנני מק בין את כל מאהבך אשר ערבת עליהם ואת כל אשר אהבת
על כל אשר שאת וקבצתי אתם עליך מסביב וגלתי ערותך עליהם וראו
את כל ערותך: 38 ותשפטי משפטי נאפות ושפכת דם ונתחיד דם חמך וקנאה:
39 ונתתי אותך בידם והרסו גבך ונחצו רמחך והפשטו אותך בגדיך ולקחו כלי תפארתך
והניחוך עירם ועריה: 40 והעלו עליך קהל ורגמו אותך באבן ובחקך בחרבותם:
41 ושרפו בתוך באש ועשריך שפטים לעיני נשים רבות והשבתך מיונה וגם אתני לא
חתני עוד: 42 והנחתי חמתי בקד וסרה קנאתי ממך ושקטתי ולא אכעס עוד: 43 יען
אשר לא (זכרתי) [זכרת] אתימי נעוריך ותרגזי לי בכל אלה וגם אני הא דרךך בראש
נתתי נאם אדני יהוה ולא (עשיתי) [עשית] את הזמה על כל תועבותיך: 44 הנה
כל המושל עליך ימשל לאמר כאמה בתה: 45 בתאמך את געלת אישה ובניה ואחוז
אחוזך את אשר געל אנשיתו ובניהו אמכן תחית ואביבן אמרי: 46 ואחוזך הגדולה
שמרון היא ובנותיה הישבת על שמואלך ואחוזך הקטנה ממך הישבת מימינך סדם
ובנותיה: 47 ולא בדרכיתן הלכת ובתועבותיהן (עשיתי) [עשית] כמעט קט ותשחתי מהן
בכל דרךך: 48 חיראני נאם אדני יהוה אם עשתה סדם אחוזך היא ובנותיה כאשר
עשית את ובנותיך: 49 הנדירה היה עון סדם אחוזך גאון שבעת לחם ושלוח השקט היה
לה ולבנותיה וידעני ואביון לא החזיקה: 50 ותגבינה ותעשינה תועבה לפני ואסיר
אתהן כאשר ראיתי: ס 51 ושמרון פחצי חטאתיך לא תטאה ותרבי את תועבותיך מהנה
ותצדקי את (אחותך) [אחותיך] בכל תועבותיך אשר (עשיתי) [עשית]: 52 גסאתו שאי
כלמחך אשר פללת לאחותך בחטאתיך אשר התעבת מהן תצדקנה ממך וגסאת בושי
ושאי כלמחך בצדקתך אחיותיך: 53 ושכתי את שביתתן את (שבית) [שבית] סדם ובנותיה
ואת (שבית) [שבית] שמרון ובנותיה (ושבית) [ושבית] שביתך בחוקהנה: 54 למען תשאי

כלמחך ונכלמת מכל אשר עשית בנחמד את: 55 ואחותך סדם ובנותיה תשבן לקדמתן ושמרון ובנותיה תשבן לקדמתן ואת ובנותיה תשבנה לקדמתן: 56 ולא היתה סדם אחותך לשמועה בפיך ביום גאונך: 57 בטרם תגלה רעך כמו עת חרפת בנות ארם וכל סביבותיה בנות פלשתים השאטות אותך מסביב: 58 אתחזקך ואחזקעבתיך את נשאתים נאם יהוה: 59 כי כה אמר אדני יהוה (ועשית) ונעשיתן אותך כאשר עשית אשר בזית אלה להפר ברית: 60 וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעוריך והקמתי לך ברית עולם: 61 וזכרת את דרכיך ונכלמת בקחךך את אחותיך הגדלות ממך אל הקטנות ממך ונתתי אותן לך לבנות ולא מבריתך: 62 והקמתי אני את בריתי אתך וידעת כי אני יהוה: 63 ל מען תזכרי ובשת ולא יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמחך בכפרי לך לכל אשר עשית נאם אדני יהוה: 17 ויהי דבריהוה אלי לאמר: 2 בראים חור חידה ומשל משל אל בית ישראל: 3 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנשר הגדול גדול הכנפים ארך האבר מלא הנוצה אשר לו הרקמה בא אל הלבנון ויחך את צמרת הארז: 4 את ראש יניקותי קטף ויביאהו אל ארץ כנען בעיר רכלים שמו: 5 ויחך מזרע הארץ ויתגהו בשדה זרע קח על מים רבים צפצפה שמו: 6 ויצמח ויהי לגפן סרחת שפלת קומה לפנות דליותיו אליו ושרשיו תחתיו יהיו ותחי לגפן ותעש בדים ותשלח פארות: 7 ויהי נשר אחד גדול גדול כנפים ורב נוצה והנה הגפן הזאת כפנה שרשיה עליו ודליותיו שלחהו להשקות אותה מערנות משעה: 8 אשרה טוב אל מים רבים היא שתולה לעשות ענף ולשאת פרי להיות לגפן אחרת: 9 אמר כה אמר אדני יהוה תצלה הלא את שרשיה ינתק ואת פריה יקוסס ויבש כל שרפי צמחה תיבש ולא יזרע גדולה ובעסדרב למשאות אותה משרשיה: 10 והנה שתולה תצלה הלא כנעת כה רוח הקדים תיבש יבש על ערנת צמחה תיבש: פ 11 ויהי דבריהוה אלי לאמר: 12 אמרנא לבית המרי הלא ידעתם מה אלה אמר הנה בא מלך בבבל וירושלם ויחך את מלכה ואת שריה ויבא אותם אליו בבבל: 13 ויחך מזרע המלוכה ויכרת אתו ברית וי בא אתו באלה ואת אילי הארץ לקח: 14 להיות ממלכה שפלה לבלתי התנשא לשמר את בריתו לעמדה: 15 וימרדו בו לשלח מלאכיו מצרים לתחילו סוסים ועסדרב היצלה הימלט העשה אלה והפר ברית ונמלט: 16 חיאני נאם אדני יהוה אסלא במקום המלך הממליך אתו אשר בזה את אלתו ואשר הפר את בריתו אתו בחוד בבבל ימות: 17 ולא בחיל גדול ובקהל רב יעשה אותו פרעה במלחמה בש פך סללה ובבנות דגק להכרית נפשות רבות: 18 ובזה אלה להפר ברית והנה נתן ידו וכל אלה עשה לא ימלט: 19 לכן כה אמר אדני יהוה חיאני אסלא אלתו אשר בזה ובריתי אשר הפיר ונתחתי בראשו: 20 ופרשתי עליו רשתי ונתפש במצודתי והביאותיהו בבבלה ונשפתי אתו שם מעלו אשר מעליו: 21 ואת כל (מברחו) (מברחתי) בכל אגפיו בחרב יפלו והנשארים לכל רוח יפרשו וידעתם כי אני יהוה דברתי: 22 כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארז הרמה ונתתי מראש ינקותי רך אקטף ושתלתי אני על הר גבה ותלול: 23 בהר מרום ישראל אשתלנו ונשא ענף ועשה פרי והיה לארז אדיר ושכנו תחתיו כל צפור כל כנף בצל דליותיו תשכנה: 24 וידעו כל עצי השדה כי אני יהוה השפלתיו עץ גבה הנבחתיו עץ שפל הובשתי עץ לח והפרכתיו עץ יבש אני יהוה דברתי ועשיתי: פ 18 ויהי דבריהוה אלי לאמר: 2 מה לכם אתם משלים את הממשל הזה על אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו בסר ושני הבנים תקחינה: 3 חיאני נאם אדני יהוה אסיהיה לכם עוד משל הממשל הזה בישראל: 4 הן כל הנפשות לי הנה כנפש האב וכנפש הבן ליהנה הנפש החסאת היא תמות: 5 ואיש כיהיה צדיק ועשה משפט וצדקה: 6 אלהיהרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל ואת אשת רעהו לא טמא ואל אשה נדה לא יקרב: 7 ואיש לא יונה חבלתו חוב ישיב גולה לא יגזל לחמו לרעב יתן ועירם יכסה בגד: 8 בנשך לא יתן ותרבית לא יקח מעול ישיב ידו משפט אמת יעשה בין איש לאיש: 9 בחקותי יחלץ ומשפטו שמר לעשות אמת צדיק הוא חיה יהיה נאם אדני יהוה: 10 והוליד בן פריץ שפך דם ועשה אה מאחד מאלה: 11 והוא את כל אלה לא עשה כי נם אלהיהרים אכל ואת אשת רעהו טמא: 12 עני ואביון הונה גולות גזל חבל לא ישיב ואל הגלולים נשא עיניו תועבה עשה: 13 בנשך נתן ותרבית לקח וחי לא יהיה את

כל-התועבות האלה עשה מות יומת דמיו בו יהיה: 14 והנה הוליד בן וירא את-כל-חטאת אביו אשר עשה ויראה ולא יעשה כהן: 15 על-ההרים לא אכל ועניו לא נשא אל-גלגלי בית ישראל את-אשת רעהו לא טמא: 16 ואיש לא הונה חבל לא חבל ונזלה לא נזל לחמו לרעב נתן וערום פסה-בגד: 17 מעני השיב ידו נשך ותרביח לא לקח משפטי עשה בחקותי הלך הוא לא ימות בעון אביו חיה יחיה: 18 אביו פירעשק עשק נזל גזל אח ואשר לא-שוב עשה בתוך עמיו והנהיגת בעונו: 19 ואמרתם מרע לא-נשא הבן בעון האב והבן משפט וצדקה עשה את כל-חקותי שמר ויעשה אתם חיה יחיה: 20 הנפש החטאת היא תמות בן לא-ישא בעון האב ואב לא ישא בעון הבן צדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת (רשע) (הרשע) עליו תהיה: ס 21 והרשע פי ושוב מכל-חטאתו (חטאתיו) אשר עשה ושמר את-כל-חקותי ועשה משפט וצדקה חיה יחיה לא ימות: 22 כל-פשעיו אשר עשה לא יזכרו לו בצדקתו אשר-עשה יחיה: 23 החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני יהוה הלא בשובו מדרךיו יחיה: ס 24 ובשובו צדיק מצדקתו ועשה עול ככל התועבות אשר-עשה הרשע יעשה וחי כל-צדקתו (צדקתיו) אשר-עשה לא תזכרנה במעלו אשר-מעל ובחטאתו אשר-חטא בם ימות: 25 ואמרתם לא יתכן דרך אדני שמענוא בית ישראל הדרכי לא יתכן הלא דרכיכם לא יתכנו: 26 בשוב-צדיק מצדקתו ועשה עול ומת עליהם בעולו אשר-עשה ימות: ס 27 ובשוב רשע מרשעתו אשר עשה ויעש משפט וצדקה הוא את-נפשו יחיה: 28 ויראה (ושוב) (ונושב) מכל-פשעיו אשר עשה חיו יחיה לא ימות: 29 ואמרו בית ישראל לא יתכן דרך אדני הדרך כי לא יתכנו בית ישראל הלא דרכיכם לא יתכן: 30 לכן איש בדרךיו אשפט אתכם בית ישראל נאם אדני יהוה שובו והשיבו מכל-פשעיכם ולא-יהיה לכם למכשול עון: 31 השליכו מעליכם את-כל-פשעיכם אשר פשעתם בם ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמתו בית ישראל: 32 כי לא אחפץ במות המת נאם אדני יהוה והשיבו

וחיו: פ 19 ואתה שא קנה אל-נשיאי ישראל: 2 ואמרת מה אמך לבאי בון אריות רכצה בתוך כפרים רבתה גנריה: 3 ותעל אחד מגריה כפיר היה וילמד לטרף-טרף אדם אכל: 4 וישמענו אליו גוים בשחתם נחפשו ויבאוו בחחים אל-ארץ מצרים: 5 ותרא כי נוחלה אבדה תקנתה ותקח אחד מגריה כפיר שמתהו: 6 ויתהלך בתוך-אריות כפיר היה וילמד לטרף-טרף אדם אכל: 7 וידע אלמונתיו ועריהם החריב ותשם ארץ ומלאה מקול שאנתו: 8 ויתנו עליו גוים סביב ממדינות ויפרשו עליו רשתם בשחתם נחפשו: 9 ויתגו בסוחר בחחים ויבאוו אל-מלך בכל יבאוו במצודות למען לא-ישמע קולו עוד אל-הרי ישראל: פ 10 אמך כ גפן בדמך על-מים שתולה פריה וענפה היתה ממים רבים: 11 ויהיו-לה מפות עז אל-שבטי משלים ותגבה קומתו על-בין עבתיים וירא בנבחו ברב דליתיו: 12 ותתש בחמה לארץ השלכה ורוח הקדים הוביש פריה התפרקו ויבשו מטה עזה אש אכלתהו: 13 ועתה שתולה במדבר בארץ ציה וצמא: 14 ותצא אש ממטה בריה פריה אכלה ולא-היה בה משה-עז שבת למשול קינה היא ותהי לקינה: פ

20 ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחדש באו אנשים מזקני ישראל לדרש את-יהוה וישבו לפני: ס 2 ויהי דבריהוה אלי לאמר: 3 בן-אדם דבר את-זקני ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הלא אתם באים חראני אם-אדרש לכם נאם אדני יהוה: 4 התשפט אתם התשפוט בן-אדם את-תועבת אבותם הודיעם: 5 ואמרת אליהם כה-אמר אדני יהוה ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואנודע להם בארץ מצרים ואשא י די להם לאמר אני יהוה אלהיכם: 6 ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל-ארץ אשר-תיתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל-הארצות: 7 ואמר אליהם איש שקן צי עינו השליכו ובגלגלי מצרים אל-חטמאנו אני יהוה אלהיכם: 8 וימרורי ולא אבו לשמע אלי איש את-שקוצי עיניהם לא השליכו ואת-גלגלי מצרים עזבו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים: 9 ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר-הקמה בתוכם אשר הודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים: 10 ואוציאם מארץ מצרים ואבאם אל-המדבר: 11 ואתן להם את-חקותי ואת-משפטי הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם: 12 וגם את-שבחותי נתתי להם להיות לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם: 13 וימרורי בית-ישראל במדבר בחקותי לא-הלכו ואת-משפטי מאסו אשר יעשה אתם

הָאָדָם וְחַי בָּהֶם וְאֶת־שִׁבְתֹּתִי חָלְלוּ מְאֹד וְאָמַר לִשְׁפָךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם בַּמִּדְבָּר לְכָלֹתָם:
14 וְאָעֲשֶׂה לִּמְעַן שְׁמִי לִבָּל תִּי הַחֹל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִים לְעֵינֵיהֶם: **15** וְגַם־אֲנִי נִשְׁאֲתִי יָדִי לָהֶם בַּמִּדְבָּר לְבַלְתִּי הִבִּיֹא אוֹתָם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי זֶבֶת חֶלֶב וְדִבֵּשׁ צִבִּי הִיא לְכָל־הָאֲרָצוֹת: **16** יֵעַן בַּמִּשְׁפָּטִי מֵאֲסֹ וְאֶת־חֻקוֹתִי לֹא־הִלְכוּ בָּהֶם וְאֶת־שִׁבְתֹּתִי חָלְלוּ כִּי אַחֲרֵי נִגְלוּלֵיהֶם לִבָּם הִלֵּךְ: **17** וַתַּחֲסֹ עֵינֵי עַלֵיהֶם מִשְׁחָתָם וְלֹא־עָשִׂיתִי אוֹתָם כְּלָה בַּמִּדְבָּר: **18** וְאָמַר אֶל־בְּנֵיהֶם בַּמִּדְבָּר בְּחוּקֵי אֲבוֹתֵיכֶם אֶל־תִּלְכוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטֵיהֶם אֶל־תִּשְׁמְרוּ וּבִגְלוּלֵיהֶם אֶל־תִּשְׁמָאוּ: **19** אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בַּחֻקוֹתֵי לִבִּי וְאֶת־מִשְׁפָּטִי שְׁמֹרוּ וַעֲשׂוּ אוֹתָם: **20** וְאֶת־שִׁבְתֹּתִי קִדְּשׁוּ וְהָיוּ לֹאֹת בֵּינִי וּבִינֵיכֶם לִדְעַת כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: **21** וַיִּמְרֹדֵבִי הַבְּנִים בַּחֻקוֹתֵי לֹא־הִלְכוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטִי לֹא־שְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אוֹתָם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם וְחַי בָּהֶם אֶת־שִׁבְתֹּתִי חָלְלוּ וְאָמַר לִשְׁפָךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם לְכָלֹת אִפִּי בָם בַּמִּדְבָּר: **22** וְהִשְׁבַּחְתִּי אֶת־יְדֵי יְהוָה וְאָעֲשֶׂה לִּמְעַן שְׁמִי לְבַלְתִּי חָלְלוּ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אוֹתָם לְעֵינֵיהֶם: **23** גַּם־אֲנִי נִשְׁאֲתִי אֶת־יָדִי לָהֶם בַּמִּדְבָּר לְהַפִּיץ אֹתָם בְּגוֹיִם וּלְזֹרוֹת אוֹתָם בָּאֲרָצוֹת: **24** יֵעַן מִשְׁפָּטִי לֹא־עָשׂוּ וְחֻקוֹתֵי מֵאֲסֹ וְאֶת־שִׁבְתֹּתִי חָלְלוּ וְאֶחָרִי נִגְלוּלֵי אֲבוֹתָם הָיוּ עֵינֵיהֶם: **25** וְגַם־אֲנִי נָתַתִּי לָהֶם חֻקִּים לֹא טוֹבִים וּמִשְׁפָּטִים לֹא יָחִיו בָּהֶם: **26** וְאִשְׁמָא אוֹתָם בַּמִּתְנוּחַם בַּהֶעֱבִיר כֶּל־פֶּטֶר רָחֵם לִמְעַן אֲשַׁמֵּם לִמְעַן אֲשֶׁר יִדְעוּ אֲשֶׁר אֲנִי יְהוָה: **27** לֵכָן דִּבַּר אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָאִים וְאָמַרְתִּי אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה עוֹד זֹאת נִדְפּוּ אוֹתִי אֲבוֹתֵיכֶם בַּמַּעֲלָם בִּי מַעַל: **28** וְאִבִּיאִם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאֲתִי אֶת־יָדִי לָתֵת אוֹתָהּ לָהֶם וַיִּרְאוּ כֹל־גִּבְעָה רָמָה וְכָל־עֵץ עֹבֵת וַיִּזְכַּרְשִׁם אֶת־זִכְרֵיהֶם וַיִּתְנוּשֵׁם כַּעַס קִרְבָּנָם וַיִּשְׁמֹו שֵׁם רִיחַ נִיחֻחֵיהֶם וַיִּסִּיכוּ שֵׁם אֶת־נִסְכֵיהֶם: **29** וְאָמַר אֲלֵיהֶם מִה הַבִּמָּה אֲשֶׁר־אַתֶּם הַבָּאִים שָׁם וַיִּקְרָא שְׁמָהּ בְּמֹה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: **30** לֵכָן אָמְרוּ אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה הַבִּדְרֹךְ אֲבוֹתֵיכֶם אִתָּם נִשְׁמָאִים וְאֶחָרִי שְׁקֻצִיהֶם אִתָּם זִיִּם: **31** וּבִשְׂאֵת מִתְנַחֲתֵיכֶם בַּהֶעֱבִיר בְּיָדְכֶם בָּאֵשׁ אִתָּם נִשְׁמָאִים לְכָל־נִגְלוּלֵיכֶם עַד־הַיּוֹם וְאֲנִי אֲדַרְשׁ לָכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל חֵי־אֲנִי נָאִם אֲדֹנִי יְהוָה אִם־אֲדַרְשׁ לָכֶם: **32** וְהַעֲלֵה עַל־רוּחְכֶם הָיוּ לֹא תִהְיֶה אֲשֶׁר אוֹתָם אֲמַרִים נָהִיָּה כְּגוֹיִם כַּמִּשְׁפָּחוֹת הָאֲרָצוֹת לִשְׂרֵת עֵץ וְאָבָן: **33** חֵי־אֲנִי נָאִם אֲדֹנִי יְהוָה אִם־לֹא בִיד חֲזָקָה וּבְזֹרוּעַ נְטוּיָה וּבְחִמָּה שְׁפוּכָה אֲמַלּוֹךְ עֲלֵיכֶם: **34** וְהוֹצֵאתִי מִן־הַעַמִּים וּקְבָצְתִי אִתָּכֶם מִן־הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר נִפְּצַתֶם בָּם בִּיד חֲזָקָה וּבְזֹרוּעַ נְטוּיָה וּבְחִמָּה שְׁפוּכָה: **35** וְהִבֵּאתִי אִתָּכֶם אֶל־מִדְבָּר הָעַמִּים וְנִשְׁפָּטְתִי אִתָּכֶם שָׁם פָּנִים אֶל־פָּנִים: **36** כֹּאֲשֶׁר נִשְׁפָּטְתִי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם בַּמִּדְבָּר אֲרִץ מִצְרַיִם כִּן אֲשַׁפֵּט אִתָּכֶם נָאִם אֲדֹנִי יְהוָה: **37** וְהַעֲבַרְתִּי אִתָּכֶם תַּחַת הַשֶּׁבֶט וְהִבֵּאתִי אִתָּכֶם בְּמִסְרָת הַבְּרִית: **38** וּבְרוּתִי מִלִּם הַמִּדְרִים וְהַפּוֹשִׁעִים בִּי מֵאָרֶץ מִנְּדוּרֵיהֶם אוֹצֵא אוֹתָם וְאֶל־אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לֹא יָבֹאוּ וַיִּדְעַתֶם כִּי־אֲנִי יְהוָה: **39** וְאַתֶּם בֵּית־יִשְׂרָאֵל כֹּה־אָמְרוּ אֲדֹנִי יְהוָה אִישׁ נִגְלוּלֵי לִבִּי עָבְדוּ אִם־אֵינֻכֶם שְׁמַעִים אֵלַי וְאֶת־שֵׁם קִדְּשִׁי לֹא תַחֲלֹדְעוּ בַּמִּתְנוּחֵיכֶם וּבִגְלוּלֵיכֶם: **40** כִּי בַהֲרִקְדָּשִׁי בְּתֹרוֹ מִרוֹם יִשְׂרָאֵל נָאִם אֲדֹנִי יְהוָה שָׁם יַעֲבֹדֵנִי כֹל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָה בָּאָרֶץ שָׁם אֲרָצָם וְשָׁם אֲדַרְשׁ אֶת־תְּרוֹמֹתֵיכֶם וְאֶת־רֹאשִׁית מִשְׁאֹלֹתֵיכֶם כְּכָל־קִרְשֵׁיכֶם: **41** בְּרִיחַ נִיחַח אֲרָצָה אִתָּכֶם בְּהוֹצֵאתִי אִתָּכֶם מִן־הָעַמִּים וּקְבָצְתִי אִתָּכֶם מִן־הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר נִפְּצַתֶם בָּם וְנִקְדַּשְׁתִּי בָכֶם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם: **42** וַיִּדְעַתֶם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּהִבֵּאתִי אִתָּכֶם אֶל־אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאֲתִי אֶת־יָדִי לָתֵת אוֹתָהּ לְאֲבוֹתֵיכֶם: **43** וְזִכַּרְתֶּם־שֵׁם אֶת־דְּרָכֵיכֶם וְאֵת כָּל־עֲלִילֹתֵיכֶם אֲשֶׁר נִשְׁמָאִתֶם בָּם וְנִקְמַתֶם בְּפִינֵיכֶם כְּכָל־דַּעְוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם: **44** וַיִּדְעַתֶם כִּי־אֲנִי יְהוָה בַּעֲשׂוֹתִי אִתָּכֶם לִמְעַן שְׁמִי לֹא כִדְרֵיכֶם הָרָעִים וְכַעֲלִילֹתֵיכֶם הַנִּשְׁחָחוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל נָאִם אֲדֹנִי יְהוָה: **פ 21** וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: **2** בְּרָאִים שִׁים פִּנְיֶךָ דְרֹךְ תִּמְנָה וְהִטָּף אֶל־דְּרוֹם וְהִנָּבֵא אֶל־יַעַר הַשָּׂדֶה נֹבֵב: **3** וְאָמַרְתִּי לְיַעַר הַנֹּבֵב שְׁמַע דְּבַר־יְהוָה כֹּה־אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה הִנְנִי מְצִיתֶכֶן אֲשׁ וְאֶכְלָה בָּךְ כָּל־עֵץ־לֹחַ וְכָל־עֵץ־יָבֵשׁ לֹא־תִכְבֶּה לְהַבַּת שְׁלֵהֶבַת וְנִצְרִבּוּכָה כֹל־פָּנִים מִנֹּבֵב צְפוּנָה: **4** וְרָאוּ כָל־בָּשָׂר כִּי אֲנִי יְהוָה בַּעֲרַתִּיהָ לֹא תִכְבֶּה: **5** וְאָמַר אֶהָה אֲדֹנִי יְהוָה הֵמָּה אֲמַרִים לִי הֲלֹא מִמָּשָׁל מְשָׁלִים הוּא: **6** וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: **7** בְּרָאִים שִׁים פִּנְיֶךָ אֶל־יְרוּשָׁלַם וְהִטָּף אֶל־מִקְדָּשִׁים וְהִנָּבֵא אֶל־אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל: **8** וְאָמַרְתִּי לְאֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי אֵלֶיךָ וְהוֹצֵאתִי חֲרָבִי מִתַּעֲרָה וְהִכַּרְתִּי מִמֶּךָ צִדִּיק וְרָשָׁע: **9** יֵעַן אֲשֶׁר־הִכַּרְתִּי מִמֶּךָ צִדִּיק וְרָשָׁע לִכֵּן תֵּצֵא חֲרָבִי מִתַּעֲרָה אֶל־כָּל־בָּשָׂר מִנֹּבֵב צְפוּן: **10** וַיִּדְעוּ כָל־בָּשָׂר כִּי אֲנִי יְהוָה הוֹצֵאתִי חֲרָבִי מִתַּעֲרָה לֹא תָשׁוּב עוֹד: **ס 11** וְאַתָּה כִּי־אָדָם הָאֵנֶךָ בִּשְׁבָדוֹן מִתְנִים וּבִמְרִירוֹת תֵּאָנֵחַ לְעֵינֵיהֶם:

12 והיה כִּי־אמרו אליך על־מה אתה נאנח ואמרת אל־שמועה כִּי־באה ונמס כל־לב ורפו כל־ידיים וכהתה כל־רוח וכל־ברפים תלכנה מים הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה: פ
13 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: 14 בן־אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני אמר חרב חרב הוחדה ונס־מרושה: 15 למען טבח טבח הוחדה למען־היה־לה ברק מרשה או נשיש שבט בני מאסת פל־עין: 16 ויתן אתה למרשה לחפש בכף הַי־הוחדה חרב והיא מרשה לתת אותה ביד־הורג: 17 עַן והילל בן־אדם כִּי־היא היתה בעמי היא בכל־נשיאי וְיִשְׂרָאֵל מִנִּי רִי אֶל־חֶרֶב הִנֵּה אֲתִיעָמִי לִכֵּן סָפַק אֶל־יָדְךָ: 18 כִּי בָחַן וְמָה אִסְגִּם־שִׁבְטִי מֵאִסַּת לֹא יִהְיֶה נָאִם אֲדֹנִי יְהוֹה: פ 19 ואתה בן־אדם הנבא והך כף אֶל־כָּף וְתִכְפֹּל חֶרֶב שְׁלִישִׁתָּהּ חֶרֶב חֲלָלִים הִיא חֶרֶב חֲלָל הַגְּדוֹל הַחֹדֶרֶת לָהֶם: 20 לִמְעַן לְמוֹנֵי לֵב וְהִרְבֵּה הַמִּכְשָׁלִים עַל כָּל־שְׁעָרֵיהֶם נִתְּחִי אֶבֶת־חֶרֶב אִם עֲשׂוּיָה לְכָרֶךְ מַעֲשֶׂה לַטֶּבַח: 21 הַתְּאֻחֶיךָ הַיִּמִּי הַשְּׂמִילִי אֵנָה פִּנְיָךְ מַעֲדוֹת: 22 וְנִסְאֲנִי אֵנָה כָּפִי אֶל־כָּפִי וְהִנַּחְתִּי חֲמַתִּי אֵי יְהוֹה דְּבַרְתִּי: פ 23 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: 24 ואתה בן־אדם שִׁים־לְךָ שְׁנֵים דְּרָכִים לְבֹא חֶרֶב מִלֶּךְ־בָּבֶל מֵאַרְצָךְ אֶחָד יֵצֵא שְׂנִיָּה וְיֵרָא בְּרֹאשׁ הָרֶדֶד־עֵיִר בְּרֹא: 25 דֶּרֶךְ תָּשִׁים לְבֹא חֶרֶב אֶת רַבַּת בְּנֵי־עַמּוֹן וְאֶת־יְהוּדָה בִּירוּשָׁלַם בְּצוּרָה: 26 כִּי־עֹמֵד מִלֶּךְ־בָּבֶל אֶל־אִם הָרֶדֶךְ בְּרֹאשׁ שְׁנֵי הָדְרָכִים לְקֶסֶם־קֶסֶם קָלָל בְּחַצִּים שָׁאֵל בְּתַרְפִּים רָאָה בְּכַבֹּד: 27 בַּיּוֹמִי הַזֶּה הַקֶּסֶם יִרְשָׁלַם לְשׁוֹם כְּרִים לַפֶּתַח פֶּה בְּרֹצֶה לְהָרִים קוֹל בְּתוֹרֵעָה לְשׁוֹם כְּרִים עַל־שְׁעָרִים לִשְׂפָךְ סִלְלָה לִבְנוֹת דִּיק: 28 וְהִיָּה לָהֶם (פִּקְסוֹס) (נִפְקִסָס) שׁוֹא בְּעִינֵיהֶם שְׁבַע שְׁבַע לָהֶם וְהוּא־מִזְכִּיר עוֹן לַהֲתַפְּשׁ: פ 29 לִכֵּן כֹּה־אָמַר אֲדֹנִי יְהוֹה יַעַן הִזְכַּרְתֶּם עוֹנֵכֶם בַּהֲגֻלוֹת פְּשִׁעֵיכֶם לַהֲרֹאוֹת חַטֹּאוֹתֵיכֶם כָּל עַל־לוֹתֵיכֶם יַעַן הִזְכַּרְתֶּם בְּכָף תַּחֲפָשׁוּ: פ 30 ואתה חֲלָל רֹשַׁע נָשִׂיא וְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־בָּא יוֹמוֹ בַּעַת עוֹן קִין: ס 31 כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוֹה הַסִּיר הַמְּצַנֶּפֶת וְהָרִים הַעֵץ הָהָ זֹאת לֹא־זֹאת הַשְּׁקֵלָה הַנִּבְּהָ וְהַנִּבְּהָ הַשְּׁפִיל: 32 עוֹה עוֹה עוֹה אֲשִׁימָנָה נִסְאֹת לֹא הָיָה עֲרִבָא אֲשֶׁר־לֹו הַמִּשְׁפָּט וְנִתְּחִיו: פ 33 ואתה בן־אדם הנבא ואמרת כה אמר אֲדֹנִי יְהוֹה אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן וְאֶל־חֲרַפְתָּם וְאֶמַּרְתָּ חֶרֶב חֶרֶב פְּתוּחָה לַטֶּבַח מִרְשָׁה לְהַכִּיל לִמְעַן בָּרֶךְ: 34 בַּחוּזָה לָךְ שׁוֹא בְּקֶסֶם־לָךְ כִּזָּב לַתָּת אוֹתְךָ אֶל־צוּאֵרִי חֲלָלִי רֹשַׁעִים אֲשֶׁר־בָּא יוֹמָם בַּעַת עוֹן קִין: 35 הִשָּׁב אֶל־תַּעֲרָה בַּמִּקּוֹם אֲשֶׁר־נִבְרָאת בָּאָרֶץ מִכְרוֹתֶיךָ אֲשַׁפֵּט אֹתְךָ: 36 וְשָׁפַךְ חַי עֲלֶיךָ זַעֲמִי בָּאֵשׁ עֲבַרְתִּי אֶפְרַיִם עֲלֶיךָ וְנִתְּחִיךָ בִּיד אֲנָשִׁים בְּעָרִים חֲרָשֵׁי מִשְׁחִית: 37 לֹא אֵשׁ תִּהְיֶה לְאֹכְלָהּ דָּמְךָ וְהִיָּה בַּחוּךְ הָאָרֶץ לֹא תִזְכְּרִי כִּי אֲנִי יְהוֹה דְּבַרְתִּי: פ 22 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: 2 ואתה בן־אדם הַתְּשַׁפֵּט הַתְּשַׁפֵּט אֶת־עֵיִר הַדְּמִים וְהוֹדַעְתָּה אֶת כָּל־תּוֹעֲבוֹתֶיהָ: 3 וְאִמַּרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוֹה עֵיִר שִׁפְכַת דָּם בַּחוּכָה לְבֹא עָתָה וְעֲשֵׂתָה גְלוּלִים עֲלֶיהָ לְטִמְאָה: 4 בְּדָמְךָ אֲשֶׁר־שִׁפְכַת אֲשַׁמַּת וּבְגֻלוֹתֶיךָ אֲשֶׁר־עֲשִׂית טִמְאָה וְתִקְרִיבִי יָמֶיךָ וְתִבְּאוּ עַד־שְׁנוֹתֶיךָ עַל־כֵּן נִתְּחִיךָ חֲרָפָה לְגוֹיִם וְקִלְסָה לְכָל־הָאֲרָצוֹת: 5 הַקְּרִבוֹת וְהַחֲקוֹת מִמֶּךָ יִתְּקַלְסוּ־בָךְ טִמְאָה הַשֵּׁם רַבַּת הַמְּהוּמָה: 6 הִנֵּה נְשִׂיאֵי וְיִשְׂרָאֵל אִישׁ לִזְרֹעוֹ הָיוּ בָךְ לִמְעַן שִׁפְךָ־דָם: 7 אָב וְאִם תִּקְלוּ בָךְ לֹא יִגַּר עֲשׂוּ בַעֲשֶׁק בַּחוּכָךְ יָתוֹם וְאִלְמָנָה הוֹנוּ בָךְ: 8 קָדַשְׁתִּי בְּיוֹם וְאֶת־שִׁבְתִּי חֲלָלְתָּ: 9 אֲנִשִּׁי רָכִיל הָיוּ בָךְ לִמְעַן שִׁפְךָ־דָם וְאֶל־הָהָרִים אָכְלוּ בָךְ זִמָּה עֲשׂוּ בַחוּכָךְ: 10 עֲרוֹת־אָב גִּלְהָדֶךָ טִמְאָה הִנֵּדָה עֲנוּבֶךָ: 11 וְאִשׁוֹ אֶת־אִשְׁתִּי רָעָהוּ עֲשֵׂה תוֹעֵבָה וְאִשׁ אֶת־כֶּלְתָּהּ טִמְאָה בְּיוֹם וְאִשׁ אֶת־אֹחֶיהָ בַּת־אָבִיו עֲנוּבֶךָ: 12 שָׁחַד לְקַחוּ־בָךְ לִמְעַן שִׁפְךָ־דָם נָשֶׁךְ וְתִרְבִּית לְקַחַת וְתִבְּצֵי עֵי רֵעֶיךָ וְאִתִּי שִׁכַּחַת נָאִם אֲדֹנִי יְהוֹה: 13 וְהִנֵּה לִיכִיתִי כָּפִי אֶל־בִּצְעֶךָ אֲשֶׁר עָשִׂית וְעַל־דָּמְךָ אֲשֶׁר הָיוּ בַחוּכָךְ: 14 תִּנְעֹמֵד לְבָךְ אִם־תִּתְּנֶנָּה יָדְךָ לַיָּמִים אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אוֹתְךָ אֲנִי יְהוֹה דְּבַרְתִּי וְעֲשִׂיתִי: 15 וְהַפִּיצוֹתִי אוֹתְךָ בְּגוֹיִם וְזִרְתִּיךָ בָּאֲרָצוֹת וְהִתְמַחְתִּי טִמְאָתְךָ מִמֶּךָ: 16 וְנִחַלְתָּ בָךְ לַעֲנִי גוֹיִם וְיַדְעַת כִּי־אֲנִי יְהוֹה: פ 17 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: 18 בן־אדם הַיּוֹדִיל בִּית־יִשְׂרָאֵל (לִסּוֹן) (לִסְיִן) כָּל־מַחֲשֶׁת וּבְדִיל וּבְרוֹל וְעוֹפֶרֶת בַּחוּךְ כּוֹר סָגִים כֶּסֶף הָיוּ: ס 19 לִכֵּן כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוֹה יַעַן הָיוּ כָּל־כָּל־לִסְיִן לִסְיִן לִכֵּן הִנֵּנִי קִבֵּץ אֹתְכֶם אֶל־חוּךְ יְרוּשָׁלַם: 20 קִבְּצַת כֶּסֶף וְנִחַשְׁתִּי וּבְרוֹל וְעוֹ פָּרַח וּבְדִיל אֶל־חוּךְ כּוֹר לַפֶּתַח־עֲלִיוֹ אֵשׁ לַהֲנִיתֶךָ כֵּן אֶקְבֹּץ בָּאֶפֶר וּבְחִמָּתִי וְהִנַּחְתִּי וְהִתְחִיתִי אֹתְכֶם: 21 וְכִנְסִיתִי אֹתְכֶם וְנִפְחַתִּי עֲלֵיכֶם בָּאֵשׁ עֲבַרְתִּי וְנִתְּכַתֶּם בַּחוּכָה: 22 כְּהַחוּךְ כֶּסֶף בַּחוּךְ כּוֹר כֵּן תִּחְכּוּ בַּחוּכָה וְיַדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוֹה שִׁפְכִיתִי חֲמַתִּי עֲלֵיכֶם: פ 23 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: 24 בן־אדם אֲמַרְלָה אֶת אֲרִץ לֹא מִשְׁהָרָה הִיא לֹא נִשְׁמָה בְּיוֹם זַעַם: 25 קָשָׁר וְנִבְיָאָה בַּחוּכָה כְּאִרִּי שׁוֹאֵן טָרֶף טָרֶף נֶפֶשׁ אֲכָלוּ חֶסֶן וְיִקְרַ

יָקוּחוּ אֶלְמִנּוּתֶיהָ הָרְבוּ בְחוּכָהּ: 26 כִּהְיִה חֲמִסוֹ תוֹרְתִי וַיַּחֲלִלוּ קִדְשִׁי בִּין־קֹדֶשׁ לַחֹל לֹא הִבְדִּילוּ וּבִין־שָׁמַיָא לְשָׁהוּר לֹא הוֹדִיעוּ וּמִשְׁבַּחְתּוֹתִי הֶעֱלִימוּ עֵינֵיהֶם וְאָחֵל בְּחוּכֶם:

27 שְׂרִיהָ בִּקְרָבָהּ כְּזֹאכִים טְרַף שָׂרָף לִשְׂפָךְ־דָּם לֹאבֹד נִפְשוֹת לְמַעַן בַּעַע בַּעַע: 28 וּבִי־אִיהָ טָחוּ לָהֶם תַּפְלֵי חַיִּים שׂוֹא וְסִמְכִים לָהֶם כְּזֹב אֹמְרִים כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה וַיְהוּה לֹא דִבְרִי: 29 עִם הָאָרֶץ עָשְׂקוּ עָשְׂק וְזָלוּ וְזָלוּ וְעָנִי וְאִבְיוֹן הוּנּוּ וְאֶת־הַגֵּר עָשְׂקוּ בְלֹא מִשְׁפָּט:

30 וְאִבְקַשׁ מֵהֶם אִישׁ גִּדְר־גֵּדֶר וְעֹמֵד בַּפֶּרֶץ לִפְנֵי בַעַד הָאָרֶץ לְבִלְתִּי שַׁחֲתָהּ וְלֹא מִצָּאתִי: 31 וְאִשְׁפָּךְ עֲלֵיהֶם זַעֲמִי בָאֵשׁ עֲבַרְתִּי כְלִיתִים דְּרָכָם בְּרֹאשָׁם נִתְחִי נֹאם אֲדֹנִי יְהוָה: פ 23 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 2 בְּיָרָדְם שְׁתִּים נָשִׁים בְּנוֹת אִם־אֶחָת הָיוּ: 3 וַתִּזְנֶינָה בְּמַצְרַיִם בְּנַעֲוִירֶיהֶן זֶנִּי שָׁמָּה מַעֲכּוֹ שְׂדֵיהֶן וְשָׁם עָשׂוּ דְרִי בְּחוּלִיהֶן: 4 וּשְׁמוֹתֶיהן אֶהְלֶה הַגְּדוּלָּה וְאֶהְלִיכָה אֶחֻתָּהּ וַתְּהִינֶנָּה לִי וַתִּלְדֶּנָּה בָּנִים וּבָנוֹת וּשְׁמוֹתֶיהן שְׁמֵרוֹן אֶהְלֶה וִירוּשָׁלַם אֶהְלִיכָה: 5 וַתֵּן אֶהְלֶה תַּחְתִּי וַתַּעֲנֹב עַל־מֵאֶהְבִּיהָ אֶל־אֲשׁוּר קְרוֹבִים: 6 לְבָשִׁי תַּכְלֵת פָּחוֹת וְסִנְיִים בְּחוּרֵי חֲמֹד כָּל־פְּרָשִׁים רַכְבִּי סוּסִים: 7 וַתֵּן תִּזְנוּתֶיהָ עֲלֵיהֶם מִבְּחַר בְּנֵי־אֲשׁוּר כָּל־ם וּבְכָל אֲשֶׁר־עֲנָבָה בְּכָל־גְּלוּלִיָּהֶם נִטְמָאָה: 8 וְאֶת־תִּזְנוּתֶיהָ מִמַּצְרַיִם לֹא עֲזָבָה כִּי אוֹתָהּ שָׂכְבוּ בְּנַעֲוִירָהּ וְהָמָּה עָשׂוּ דְרִי בְּחוּלִיָּהּ וַיִּשְׁפְּכוּ תִזְנוּתָם עֲלֶיהָ: 9 לָכֵן נִתְחִיתִי בִּיד־מֵאֶהְבִּיהָ בִּיד בְּנֵי אֲשׁוּר אֲשֶׁר עֲנָבָה עֲלֵיהֶם: 10 הָמָּה גָּלוּ עֲרוֹתָהּ בְּנִיהָ וּבְנוֹתֶיהָ לָקְחוּ וְאוֹתָהּ בַּחֲבֵר הָרְגוּ וַתְּהִי־שָׁם לְנָשִׁים וּשְׁפוּטִים עָשׂוּ כֹה: ס 11 וַתֵּרָא אֶחֻתָּהּ אֶהְלִיכָה וַתִּשְׁחַת עֲנָבָתָה מִמֶּנָּה וְאֶת־תִּזְנוּתֶיהָ מִזִּנּוּתִי אֶחֻתָּהּ: 12 אֶל־בְּנֵי אֲשׁוּר עֲנָבָה פָּחוֹת וְסִנְיִים קְרוֹבִים לְבָשִׁי מְכַלּוֹל פְּרָשִׁים רַכְבִּי סוּסִים בְּחוּרֵי חֲמֹד כָּל־ם: 13 וְאֵרָא כִּי נִטְמָאָה דְּרָךְ אֶחָד לְשִׁתְּיָהּ: 14 וַתּוֹסֵף אֶל־תִּזְנוּתֶיהָ וַתֵּרָא אֲנֹשִׁי מַחֲקָה עַל־הַקִּיר צִלְמִי (כְּשָׁדִיִּים) חֲקִיקִים בְּשִׁשֶׁר: 15 חֲנוּרִי אֲזוּר בְּמַתְנִיהֶם סִרוּחִי שְׂבּוּלִים בְּרֹאשֵׁיהֶם מִרָאָה שְׁלִישִׁים כָּל־ם דְּמוּת בְּנִי־קֶבֶל כְּשָׁדִים אֶרֶץ מוֹלֶדְתָּם: 16 (וַתַּעֲנֹב) (וַתַּעֲנָבָה) עֲלֵיהֶם לְמִרְאָה שֵׁנִיהָ וַתִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֲלֵיהֶם כְּשָׁדִימָה: 17 וַיָּבֹאוּ אֵלֶיהָ בְּנִי־קֶבֶל לְמִשְׁכַּב דְּדִים וַיִּטְמָאוּ אוֹתָהּ בְּתִזְנוּתָם וַתִּטְמָאֲכֶם וַתַּקַּע נִפְשָׁהּ מֵהֶם: 18 וַתַּגֵּל תִּזְנוּתֶיהָ וַתַּגֵּל אֶת־עֲרוֹתָהּ וַתַּקַּע נִפְשִׁי מֵעֲלֶיהָ כַּאֲשֶׁר נִקְעָה נִפְשִׁי מֵעַל אֶחֻתָּהּ: 19 וַתִּרְבֶּה אֶת־תִּזְנוּתֶיהָ לִזְכֹּר אֶת־יָמֵי נַעֲוִירָהּ אֲשֶׁר זָנְתָה בָּאָרֶץ מַצְרַיִם: 20 וַתַּעֲנָבָה עַל פִּלְגִּישִׁיהֶם אֲשֶׁר בִּשְׂרִי־חֲמוּרִים בִּשְׂרָם וּזְרָמַת סוּסִים וְזִמְתָּם: 21 וַתַּפְקִדִי אֶת זִמְתִּי נַעֲוִירָךְ בַּעֲשׂוֹת מַמְצְרִים דְּדִיךְ לְמַעַן שְׂדֵי נַעֲוִירָךְ: ס 22 לָכֵן אֶהְלִיכָה כֹּה־אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה הִנְנִי מַעִיר אֶת־מֵאֶהְבִּיךָ עֲלֶיךָ אֵת אֲשֶׁר־נִקְעָה נִפְשָׁךְ מֵהֶם וְהִבְאֵתִים עֲלֶיךָ מִסְכִּיב: 23 בְּנִי בְּכָל וְכָל־כְּשָׁדִים פְּקוּד וְשׁוֹעַ וְקוֹעַ כְּל־בְּנֵי אֲשׁוּר אוֹתָם בְּחוּרֵי חֲמֹד פָּחוֹת וְסִנְיִים כָּל־ם שְׁלִישִׁים וְקִרְוִאִים רַכְבִּי סוּסִים כָּל־ם: 24 וַיָּבֹאוּ עֲלֶיךָ הָעֵץ רֶכֶב וְגִלְגָּל וּבִקְהֵל עַמִּים צָנָה וּמִנָּן וְקוֹבֵעַ וְשִׁימוֹ עֲלֶיךָ סָבִיב וְנִתְחִי לִפְנֵיהֶם מִשְׁפָּט וּשְׁפָטוֹךְ בְּמִשְׁפָּטֵיהֶם: 25 וְנִתְחִי קִנְאָתִי כִּךְ וְעָשׂוּ אוֹתָךְ בַּחֲמָה אַפָּךְ וְאֲזוּנֶךָ וְסִירוֹ וְאֶחֻרִיתֶךָ בַּחֲבֵר תַּפּוֹל הָמָּה בְּנִיךְ וּבְנוֹתֶיךָ יָקְחוּ וְאֶחֻרִיתֶךָ תֹּאכַל בָּאֵשׁ: 26 וְהַפְשִׁיטוֹךְ אֶת־בִּגְדֶיךָ וְלָקְחוּ כָלִי תַּפְאֲרֶתֶךָ: 27 וְהִשְׁבַּתִּי זִמְתְּךָ מִמֶּךָ וְאֶת־זִנּוּתֶךָ מֵאֶרֶץ מַצְרַיִם וְלֹא־תֵשׂ אִי עֵינֶיךָ אֲלֵיהֶם וּמַצְרַיִם לֹא תִזְכְּרֶינָה: ס 28 כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן בִּיד אֲשֶׁר שָׁנְאָה בִּיד אֲשֶׁר־נִקְעָה נִפְשָׁךְ מֵהֶם: 29 וְעָשׂוּ אוֹתָךְ בִּשְׁנֵאָה וְלָקְחוּ כָל־יַעֲיֶיךָ וְעֶזְבוּךָ עִירָם וְעִרְתָּ וְנִגְלָה עֲרוֹת זִנּוּתֶךָ וּזְנוּתֶךָ וְתִזְנוּתֶיךָ: 30 עֲשֵׂה אֵלֶּה לָךְ בְּזִנּוּתֶךָ אַחֲרֵי גוֹיִם עַל אֲשֶׁר־נִטְמָאָה בְּגִלּוּלֵיהֶם: 31 בְּדֶרֶךְ אוֹתָךְ הִלַּכְתָּ וְנִתְחִי כוֹסָה בְּדֶרֶךְ: ס 32 כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה כוֹס אוֹתָךְ תִּשְׁתִּי וְהִרְבַּכָּה תִּהְיֶה לְצַחֵק וּלְלַעַג מְרַבָּה לְהִכָּיל: 33 שְׂכָרוֹ וְיָנוּן תַּמְלִאִי כוֹס שָׁמָּה וּשְׁמָמָה כוֹס אוֹתָךְ שְׁמֵרוֹן: 34 וְשִׁתִּית אוֹתָהּ וּמִצִּית וְאֶת־חֲרָשִׁיהָ תִּגְרַמִּי וְשִׁדְךָ תִּנְתְּקִי כִּי אֲנִי דִּבְרַתִּי נֹאם אֲדֹנִי יְהוָה: ס 35 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה יֵעַן שִׁכַּחְתָּ אוֹתִי וַתִּשְׁלִיכִי אוֹתִי אַחֲרַי נֹךְ וְנִסַּחְתָּ שְׂאִי זִמְתְּךָ וְאֶת־תִּזְנוּתֶיךָ: ס 36 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי בְּיָרָדְם הִתְשַׁפּוּט אֶת־אֶהְלֶה וְאֶת־אֶהְלִיכָה וְהִגֵּד לָהֶן אֵת תּוֹעֲבוֹתֶיהֶן: 37 כִּי נִאֲפוּ וְדָם בִּידֵיהֶן וְאֶת־גְּלוּלֵיהֶן נִאֲפוּ וְגַם אֶת־בְּנֵיהֶן אֲשֶׁר גִּדְּדוּלִי הִעֲבִירוּ לָהֶם לֹא־כֹלָה: 38 עוֹד זֹאת עָשׂוּ לִי טְמָאוּ אֶת־מִקְדָּשִׁי בְּיָמַי הֵהוּא וְאֶת־שְׁבַחְתִּי חָלְלוּ: 39 וּבִשְׁחָטִם אֶת־בְּנֵיהֶם לְגִלּוּלִים וַיָּבֹאוּ אֶל־מִקְדָּשִׁי בְּיָמַי הֵהוּא לְחַלְלֵה וְהִנֵּה־כֹה עָשׂוּ בְּחוּךְ בֵּיתִי: 40 וְאֵף כִּי תִשְׁלַחְנָה לְאֲנָשִׁים בָּאִים מִמִּדְּבָר אֲשֶׁר מִלֶּאךְ שְׁלוֹחַ אֲלֵיהֶם וְהִנֵּה־בָּאוּ לְאֲשֶׁר רָחַצַת כַּחֲלַת עֵינֶיךָ וְעִדִּית עֲרִי: 41 וַיִּשְׁבַּח עַל־מִטָּה כְּבוֹדָהּ וּשְׁלַחַן עֲרוֹךְ לִפְנֵיהָ וּקְטָרֶתִי וְשִׁמְנִי שָׁמַת עֲלֶיהָ: 42 וְקוֹל הַמּוֹן שָׁלוּ כֹה וְאֶל־אֲנָשִׁים מְרַב אֲדָם מוֹכָאִים (סוֹכָאִים) (סִבָּאִים) מִמִּדְּבָר וַיִּתְּנוּ צְמִידִים אֶל־יְדֵיהֶן וְעִשְׂתָּה תַּפְאֲרֹת עַל־רֵאשֵׁיהֶן: 43 וְאָמַר לְכָלָה נְאֻפִים (עַתָּה) (עֲתָה) (זִנָּה) (זִנָּה) וַיִּנָּן תִּזְנוּתָהּ וַהִיא:

44 ויבוא אליה כבוא אל-אשה וזנה בן באו אל-אהלה ואל-אהליבה אשת הזמה:
 45 ואנשים צדיקים המה ישפטו אותם משפט נאפות ומשפט שפכות דם כי נאפת הנה ודם בידה: ס 46 כי כה אמר אדני יהוה העלה עליהם קהל ונתן אתהן לשונה ולבו:
 47 ורגמו עליהן אבן קהל וברא אותהן בחרבותם בניהם ובנותיהם יהרגו ובתיהן באש ישרפו: 48 והשבתי זמה מן-הארץ ונוסרו כל-הנשים ולא תעשינה בזממתכנה: 49 ונתנו זממתכנה עליכן וחטאי נלולכן תשאנה וידעתם כי אני אדני יהוה: פ 24 ויהי דבר-יהוה אלי בשנה התשיעית בחדש העשירי בעשור לחדש לאמר: 2 בראדם (פתוב) [פתב]לך את-שם היום את-עצם היום הזה סמך מלך-בבל אל-ירושלם בעצם היום הזה: 3 ומשל אל-בית-המרי משל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה שפת הסיר שפת וגם-יצק בו מים: 4 אסף נתחיה אליה כל-נחח טוב ירך וכתף מבחר עצמים מלא: 5 מבחר הצאן לקוח וגם דור העצמים תחתיה רתח רתחיה וגם-בשלו עצמיה בתוכה: ס 6 לכן כה-אמר אדני יהוה אי עיר הדמים סיר אשר חלאתה בה וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה לנתחיה הוציאה לא-נפל עליה גורל: 7 כי דמה בתוכה הנה על-צחית סלע שמתהו לא שפכתהו על-הארץ לכסות עליו עפר: 8 להעלות חמה לנקם נקם נתתי את-דמה על-צחית סלע לבלתי חסות: פ 9 לכן כה אמר אדני יהוה אי עיר הדמים גם-אני אנדיל המדורה: 10 הך בה העצים הדלק האש התם הבשר והרקח המרקחה והעצמות יחרו: 11 והעמידה על-נחליה רקח למען תחם וחרה נחשתה ונתכה בתוכה שמאחה תחם חלאתה: 12 תאנים הלאת ולא-חצא ממנה רבת חלאתה באש חלאתה: 13 בטמאך זמה יען טהרתך ולא טהרת משמאך לא טהרתי עוד עדהניתי את-חמתי בך: 14 אני יהוה דברתי באה ועשיתי לא-אפרע ולא-אחוס ולא אנחם כדרכיך וכעלילותיך שפטוך נאם אדני יהוה: פ 15 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: 16 בראדם הנני לקח ממך את-מחמד עינך במנופה ולא חספך ולא תבכה ברגלך ולא תעשה 17 האנקו דם מתים אבל לא-תעשה פארך כבשו עליך ונעליך תשים ברגלך ולא תעשה על-שפם ולחם אנשים לא תאכל: 18 ואדבר אל-העם בבקר ותמת אשתי בערב ואעש בבקר כאשר צויתי: 19 ויאמרו אלי העם הלא-תניד לנו מה-אלה לנו כי אתה עשה: 20 ואמר אליהם דבר-יהוה היה אלי לאמר: 21 אמרו לבית ישראל כה-אמר אדני יהוה הנני מח לל את-מקדשי נאון עוזכם מחמד עיניכם ומחמל נפשכם ובניכם ובנותיכם אשר עזבתם בחרב יפלו: 22 ועשיתם כאשר עשיתי על-שפם לא תעשו ולחם אנשים לא תאכלו: 23 ופארכם על-ראשיכם ונעליכם ברגליכם לא תספדו ולא תבכו ונמקתם בעונתיכם ונתמתם איש אל-אחיו: 24 ויהי יחזקאל לכם למופת ככל אשר-עשה תעשו בבאה וידעתם כי אני אדני יהוה: ס 25 ואתה בראדם הלאו ביום קחתי מהם את-מעוזם משוש תפארתם את-מחמד עיניהם ואת-משא נפשם בניהם ובנותיהם: 26 ביום ההוא יבוא הפליט אליך להשמעת אונים: 27 ביום ההוא יפתח פיך את-הפליט ותדבר ולא תאלם עוד והיית להם למופת וידעו כראני יהוה: ס 25 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: 2 בראדם שים פניך אל-בני עמון והנבא עליהם: 3 ואמרת לבני עמון שמעו דבר-אדני יהוה כה-אמר אדני יהוה יען אמרתי האח אל-מקדשי כי-נחל ואל-אדמת ישראל כי נשמה ואל-בית יהודה כי הלכו בעולה: 4 לכן הנני נתנד לבני-קדם למורשה וישבו טרונתיהם כך ונתנו כך משכניהם המה יאכלו פריה והמה ישתו חלבך: 5 ונתתי את-רובה לגוה גמלים ואת-בני עמון למרביץ-צאן וידעתם כראני יהוה: ס 6 כי כה אמר אדני יהוה יען מחאך יד ורקעך ברגל ותשמו בכל-שאטך בנפש אל-אדמת ישראל: 7 לכן הנני נשיתי את-ידי עליך ונתחידך-לבג (לבז) לגוים והכרתיך מן-העמים והאבדתיך מן-הארצות אשמידך וידעת כראני יהוה: ס 8 כה אמר אדני יהוה יען אמר מואב ושעיר הגה ככל-הגוים בית יהודה: 9 לכן הנני פתח את-פתח מואב מהערים מערי מוצהו צבי ארץ בית הישימות בעל מעון (וקריחמה) [וקריחמה]: 10 לבני-קדם על-בני עמון ונתחיה למורשה למען לא-תזכר בני-עמון בגוים: 11 ובמואב אעשה שפטים וידעו כראני יהוה: ס 12 כה אמר אדני יהוה יען עשות אדום בנקם נקם לבית יהודה ויאשמו אשום ונקמו בהם: 13 לכן כה אמר אדני יהוה ונשתי ידי על-אדום והכרתי ממנה אדם ובהמה ונת תיה חרבה מתימן ודרגה בחרב יפלו: 14 ונתתי את-נקמתו באדום ביד עמי ישראל ועשו באדום כאפי וכחמתי וידעו את-נקמתי נאם אדני יהוה: פ 15 כה אמר

אֲדֹנִי יְהוָה יַעַן עָשׂוֹת פְּלִשְׁתִּים בְּנִקְמָה וַיִּנְקְמוּ נָקָם בְּשֹׂאֵת בְּנֶפֶשׁ לְמִשְׁחִית אִיכָת עוֹלָם:
16 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה הִנְנִי נוֹטֶה יָדִי עַל-פְּלִשְׁתִּים וְהִכַּרְתִּי אֶת-כָּרְתִּים וְהֶאֱבַדְתִּי
 אֶת-שְׂאִרֵי חוֹף הַיָּם: **17** וְעַ שְׁתֵּי כֶּם נִקְמוֹת גְּדֻלוֹת בְּתוֹכָהֶן חֲמָה וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה

בַּחֲתִּי אֶת-נִקְמָתִי בָּם: **ס 26** וַיְהִי בַעֲשֵׂתִי-עֲשֶׂרָה שָׁנָה בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְּבַר-יְהוָה אֵלַי
 לֵאמֹר: **2** בְּרָאִם יַעַן אֲשֶׁר-אָמַרְהָ צָר עַל-יְרוּשָׁלַם הָאֵה נִשְׁבָּרָה דְּלִחּוֹת הָעַמִּים נִסְבָּה
 אֵלַי אֲמַלְאָה הַחֲרֻבָּה: **3** לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה הִנְנִי עֹלֶיךָ צָר וְהִעֲלִיתִי עֲלֶיךָ גּוֹיִם
 רַבִּים כְּהַעֲלוֹת הַיָּם לְגִלּוֹ: **4** וְשָׁחַתוּ חֲמוֹת צָר וְהָרְסוּ מִגְדָּלֶיהָ וְסָחִיתִי עֲפָרָה מִמֶּנָּה
 וְנָתַתִּי אוֹתָהּ לְצִחִית סָלַע: **5** מִשְׁטַח חָר מִים תְּהִיָּה בְּתוֹךְ הַיָּם כִּי אֲנִי דְּבַרְתִּי נָאִם אֲדֹנִי
 יְהוָה וְהָיְתָה לְבֹן לְגוֹיִם: **6** וּבְנוֹתֶיהָ אֲשֶׁר בְּשָׂדָה בְּחָרֵב תִּהְיֶנָּה וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה: **פ**
7 כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה הִנְנִי מֵבִיא אֶל-צָר נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-כַּבְּל מִצָּפוֹן מֶלֶךְ מַלְכִּים
 בָּסוּס וּבִרְכָב וּבַפָּרָשִׁים וְקָהָל וְעַם-רַב: **8** בְּנוֹתֶיךָ בְּשָׂדָה בְּחָרֵב יִהְיֶנָּה וְנָתַן עֲלֶיךָ דֹּקָן
 וְשֹׁפֵךְ עֲלֶיךָ סִלְלָה וְהָקִים עֲלֶיךָ צִנְה: **9** וּמָחַ קָבְלוּ יָתָן בַּחֲמוֹתֶיךָ וּמִגְדָּלֶיךָ יִתָּן
 בְּחָרְבוֹתֶיהָ: **10** מִשְׁפַּעַת סוּסִיו יִכְסֹּף אֲבָקָם מִקּוֹל פָּרֶשׁ וּלְגַל וְרִכָּב תִּרְעַשְׁנָה חוֹמוֹתֶיךָ
 בְּבֹאֹ בִשְׁעֶיךָ כַּמְבוֹאִי עִיר מִבְּקָעָה: **11** בַּפָּרֶסוֹת סוּסִיו יִרְמָס אֶת-כָּל-חִיצוֹתֶיךָ עִמָּךְ
 בְּחָרֵב יִהְיֶנָּה וּמִצְבּוֹת עֹדָךְ לֶאֱרֶץ חָרָד: **12** וְשָׁלְלוּ חֵילֶךְ וּבָזוּ רַקְלֶתְךָ וְהָרְסוּ חוֹמוֹתֶיךָ
 וּבָתֵּי מִמְדָּתְךָ יִתְּצוּ וְאֶבְנֶיךָ וְעִצֶּיךָ נִשְׁפָּרֵךְ בְּתוֹךְ מִים וְיִשְׁמָיו: **13** וְהִשְׁבַּתִּי הָמוֹן שִׁיחֶיךָ
 וְקוֹל כְּנוֹרֶיךָ לֹא יִשְׁמַע עוֹד: **14** וְנָתַתִּיךָ לְצִחִית סָלַע מִשְׁטַח חָרְמִים תְּהִיָּה לֹא תִּבְנֶה עוֹד
 כִּי אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי נָאִם אֲדֹנִי יְהוָה: **ס 15** כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה לְצוֹר הֲלֹא מִקּוֹל
 מִפְּלִתְךָ בְּאֵיךְ חָלַל בְּהִרְגִי הָרֵג בְּתוֹכְךָ יִרְעָשׁוּ הָאִיִּים: **16** וַיִּרְדּוּ מַעַל כְּסֻאוֹתָם כָּל נְשִׂאֵי
 הַיָּם וְהִסִּירוּ אֶת-מַעְלִילֵיהֶם וְאֶת-בְּנֵי רַקְמָתָם יִפְשְׁטוּ חֲרָדוֹתוֹ וְלָבְשׁוּ עַל-הָאֶרֶץ יִשְׁבוּ
 וְחָרְדוּ לִרְעָשִׁים וְשִׁמְמוֹ עֲלֶיךָ: **17** וְנִשְׂאוּ עֲלֶיךָ קִינָה וְאָמְרוּ לֵךְ אִיךְ אֲבָרָה נִשְׁבַּתָּ מִמִּיָּם
 הָעִיר הַהִלָּלָה אֲשֶׁר הָיְתָה חֹזֶקָה בָּיָם הִיא וְיִשְׁבִּיהָ אֲשֶׁר-נָתַנָּה חֲתִיתָם לְכָל-יִשְׁרָאֵל:

18 עַתָּה יִחָרְדוּ הָאִין יוֹם מִפְּלִתְךָ וּנְבַחְלוּ הָאִיִּים אֲשֶׁר-בָּיָם מִצִּאתְךָ: **ס 19** כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנִי
 יְהוָה בַּת תִּי אֶתְךָ עִיר נִחְרַבָת כְּעָרִים אֲשֶׁר לֹא-נִשְׁבְּבוּ בַּהַעֲלוֹת עֲלֶיךָ אֶת-חֲהוּם וְכִסּוֹף
 הַמִּים הָרַבִּים: **20** וְהוֹרְדֶיךָ אֶת-יִוְרְדֵי בּוֹר אֶל-עַם עוֹלָם וְהוֹשְׁבֶיךָ בָּאֶרֶץ תַּחֲתִיתוֹ
 כְּחָרְבוֹת מַעוֹלָם אֶת-יִוְרְדֵי בּוֹר לִמְעַן לֹא תִשְׁבִּי וְנָתַתִּי צָבִי בָּאֶרֶץ חַיִּים: **21** בְּלִהוֹת אֲתָנֶךָ

וְאִינֶךָ וּתְבַקְשִׁי וְלֹא-תִמְצְאִי עוֹד לְעוֹלָם נָאִם אֲדֹנִי יְהוָה: **ס 27** וַיְהִי דְּבַר-יְהוָה אֵלַי
 לֵאמֹר: **2** וְאַתָּה בִן-אָדָם שֹׂא עַל-צָר קִינָה: **3** וְאָמַרְתָּ לְצוֹר (הַיִּשְׁבָּת) (הַיִּשְׁבָּת)
 עַל-מִבּוֹאוֹת יָם רַכְלַת הָעַמִּים אֶל-אִיִּים רַבִּים כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה צָר אֵת אֲמַרְתָּ אֲנִי
 כְּלִילַת יָפִי: **4** בָּלָב יָמִים וּבּוֹלֶיךָ בְּנִיךְ כָּלְלוּ וַיִּפֹּךְ: **5** בְּרוּשִׁים מִשְׁנִיר בְּנִי לֵךְ אֵת
 כָּל-לַחֲתִים אֲרִז מִלְּבֹנָן לִקְחוּ לַעֲשׂוֹת חֲרֹן עֲלֶיךָ: **6** אֲלוֹנִים מִבְּשֹׁן עָשׂוּ מִשְׁוֹנֶיךָ קִרְשֶׁךָ
 עֲשִׂרְשֶׁן בַּת-אֲשֵׁרִים מֵאִין (כַּתִּים) נִכְתָּיִם: **7** שִׁשְׁ-בִּרְקָמָה מִמְּצָרִים הָיָה מִפְּרֶשֶׁךָ לְהִיּוֹת
 לֵךְ לִנֶס תִּכְלַת וְאַרְגָּמָן מֵאִין אֲלִישָׁה הָיָה מִכְסֶּךָ: **8** יִשְׁבִּי צִידוֹן וְאַרְדּוֹ הָיוּ שְׂטִים לֵךְ
 חֲקֻמֶיךָ צוֹר הָיוּ כֵךְ הָמָה חֲבִלֶיךָ: **9** וְכִנִּי נָבַל וְחֲכָמִיָּה הָיוּ כֵךְ מַחְזִיקִי בְּדָךְ כָּל-אֲנִיּוֹת
 הַיָּם וּמִלְחִיָּהֶם הָיוּ כֵךְ לַעֲרֵב מַעֲרָבֶךָ: **10** פָּרֶס וְלֹד וּפּוֹט הָיוּ בְּחִילֶךָ אֲנִשִּׁי מִלְחָמָתְךָ
 מִן וְכוּכַע תְּלוֹכֶךָ הָמָה נָתַן הָרָדֶךָ: **11** בְּנִי אֲרֹד וְחִילֶךָ עַל-חוֹמוֹתֶיךָ סָבִיב וְנִמְדִים
 בְּמִגְדָּלוֹתֶיךָ הָיוּ שְׁלֹשִׁי הֵם תָּלוּ עַל-חוֹמוֹתֶיךָ סָבִיב הָמָה כָּלְלוּ וַיִּפֹּךְ: **12** תִּרְשִׁישׁ סַחֲרָתְךָ
 מֵרֵב כָּל-הָיוֹן כִּכְסָף בְּרִזָּל בְּדִיל וְעוֹפֶרֶת נָתַן עֲזֻבוֹנֶיךָ: **13** וְיוֹן חֲבַל וּמִשְׁךָ הָמָה רַכְלֶיךָ
 בְּנֶפֶשׁ אָדָם וְכָלִי נִחַשְׁתָּ נָתַן מַעֲרָבֶךָ: **14** מִבֵּית תוֹנֶרְמָה סוּסִים וּפָרָשִׁים וּפָרָדִים נָתַן
 עֲזֻבוֹנֶיךָ: **15** בְּנִי דָדָן רַכְלֶיךָ אִיִּים רַבִּים סַחֲרָת יָדֶךָ קִרְנוֹת שֵׁן (וְהוֹכְבִּים) וְהוֹכְבִּים הַשִּׁיבוּ
 אֶשְׁכְּרֶךָ: **16** אָרָם סַחֲרָתְךָ מֵרֵב מַעֲשִׂיךָ בְּנֶפֶךָ אֲרָגָן וְרִקְמָה וּבִגְדִין וְרִאמֹת וְכַדְכַד נָתַן
 בַּעֲזֻבוֹנֶיךָ: **17** יְהוּדָה וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הָמָה רַכְלֶיךָ בַּחֲטִי מִנִּית וּפְגַם וּדְבַשׁ וְשֶׁמֶן וְצָרִי נָתַן
 מַעֲרָבֶךָ: **18** דְּמָשֶׁק סַחֲרָתְךָ בָּרֵב מַעֲשִׂיךָ מֵרֵב כָּל-הָיוֹן בֵּינוֹן חֲלָבוֹן וְצִמְרָן: **19** וְהָן
 וְיוֹן מֵאוּלָּ בַּעֲזֻבוֹנֶיךָ נָתַן בְּרִזָּל עֲשׂוֹת קָדָה וְקָנָה בְּמַעֲרָבֶךָ הִיָּה: **20** דָּדָן רַכְלֶתְךָ
 בְּבִגְדֵי-חֹפֶשׁ לְרַכְבָּה: **21** עָרַב וְכָל-נְשִׂאֵי קָדָה הָמָה סַחֲרִי יָדֶךָ בְּכָרִים וְאִילִים וְעִתּוּדִים
 כָּם סַחֲרֶיךָ: **22** רֶכֶּ לִּי שָׂבָא וְרַעְמָה הָמָה רַכְלֶיךָ בְּרֹאשׁ כָּל-בָּשָׂם וּבְכָל-אֲבָן יִקְרָה וְהָב
 נָתַן עֲזֻבוֹנֶיךָ: **23** חֲרֹן וְכוּנָה וְעֵדֶן וְכָלִי שָׂבָא אֲשׁוּר כָּל-מֶלֶךְ רַכְלֶתְךָ: **24** הָמָה רַכְלֶיךָ
 בְּמַכְלָלִים בְּגִלּוֹמִי תִכְלַת וְרַקְמָה וּבִגְדִין בְּחָבְלִים חֲבָשִׁים וְאַרְזִים בְּמִרְקָלְךָ:
25 אֲנִיּוֹת תִּרְשִׁישׁ שְׂרוֹתֶיךָ מַעֲרָבֶךָ וְחַמְלָאִי וְחַכְבָּדִי מֵאֵד בָּלָב יָמִים: **26** בְּמִיָּם רַבִּים הִבְיָאֶךָ

השמים אתך רוח הקדש שברך בלב ימים: 27 הונך ועזבונך מערבך מלחך וחבלך מחוץ בדך וערבך מערבך וכל אנשי מלחמתך אשר בך ובכל קהלך אשר בחוץ פלו בלב ימים ביום מפתך: 28 לקול זקת חבלך ירעשו מנשיות: 29 וידרו מאניותיהם כל תפשי משוט מלחים כל חבלי הים אל הארץ ועמרו: 30 והשמיעו עליך בקולם ויעקו מרה ועלו עפר על ראשיהם באפר יתפלשו: 31 והקריחו אליך קרחה וחגרו שקים ובכו אליך במרנפש מספר מר: 32 ונשאו אליך בניהם קינה וקונו עליך מן כצור קדמה בחור הים: 33 ב צאת עזבונך מימים השבעת עמים רבים ברב הונך ומערכך העשרת מלכיהם: 34 עת נשברת מימים במעמקימים מערבך וכל קהלך בחוץ נפלו: 35 כל ישיבי האיים שממו עליך ומלכיהם שערו שער רעמו פנים:

36 סתרים בעמים שרקו עליך בלהות היית ואיך עד עולם: ס 28 ויהי דבריהוה אלי לאמר: 2 בן אדם אמר לגיד צר כה אמרו אדני יהוה יען נבה לבך ותאמר אל אני מושב אלהים ישבתי בלב ימים וא תה אדם ולא אל ותתן לבך כלב אלהים: 3 הנה חכם אתה (מרגל) (מרגל) כל סתום לא עמוך: 4 בחכמתך ובתבונתך עשית לך חיל ותעש זהב וכסף באצרותיך: 5 ברב חכמתך ברכלתך הרבית חילך ונגבה לבך בחילך: ס 6 לכן כה אמר אדני יהוה יען חתך את לבך כלב אלהים: 7 לכן הנני מביא עליך זרים עריצי גוים והריוקו חרבותם עלייך חכמתך וחללו יפעתך: 8 לשחת יורדך ומתה ממותי חלל בלב ימים: 9 האמר תאמר אלהים אני לפני הרגך ואתה אדם ולא אל ביד מחלליך: 10 מו חי ערלים תמות ביד זרים כי אני דברתי נאם אדני יהוה: ס 11 ויהי דבריהוה אלי לאמר: 12 בן אדם שא קינה על מלך צור ואמרת לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם חכנית מלא חכמה וכליל יפי: 13 בערן בן אלהים היית כלאבן יקרה מסכתך אדם פט דה ויהלם תרשש שהם וישפה ספיר נפך וברקת וזהב מלאכת חפך ונקבך כך ביום הבראך פוננו: 14 את כרוב ממשח הסוכך ונתתך בהר קדש אלהים היית בחור אבניאש התהלכת: 15 תמים אתה בדרךך מיום הבראך עד נמצא עולתך כך: 16 ברב רכלתך מלו חוכך חמס ותחטא ותחללך מהר אלהים ואבך כרוב הסכך מחור אבניאש: 17 נבה לבך בנפך שחת חכמתך עלייפעתך על ארץ השלכתך לפני מלכים נתתך לראוה כך: 18 מרב עונך בעול רכלתך חללת מקדשך ואוצר אש מחוכך היא אכלתך ואתה לאפר על הארץ לעיני כל ראיך:

19 כל יודעך בעמים שממו עליך בלהות היית ואיך עד עולם: פ 20 ויהי דבריהוה אלי לאמר: 21 בן אדם שים פניך אל צידון והנבא עליה: 22 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך צידון ונכבדתי בחוכך וידעו כראני יהוה בעשותי בה שפטים ונקדשתי בה: 23 ושלחתיה דבר דם בחוצותיה ונפל חלל בחוכך בחרב עליה מסבוב וידעו כראני יהוה: 24 ולא יהיה עוד לבית ישראל סלון ממאיר וקון מכאב מפל סביבתם השאטים אותם וידעו כי אני אדני יהוה: ס 25 כה אמר אדני יהוה בקבצו את בית ישראל מן העמים אשר נפצו בהם ונקדשתי בהם לעיני הגוים וישבו על אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב: 26 וישבו עליה לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשותי שפטים בכל השאטים אתם מסביבותם וידעו כי אני יהוה אלהיהם: ס 29 בשנה העשירית בעשירי בשנים עשר לחודש היה דבריהוה אלי לאמר: 2 בן אדם שים פניך על פרעה מלך מצרים והנבא עליו ועל מצרים כלה: 3 דבר ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים תתנים הגדול הרבן בחור יאריז אשר אמר לי יארי ואני עשיתי: 4 ונתתי (חחיים) (נחיים) בלחיוך והדבקתי דגת יאריז בקשקשתך והעליתיך מתוך יאריז ואת כל דגת יאריז בקשקשתך תדבק: 5 ונשתתך המדברה אותך ואת כל דגת יאריז עלייך השדה תפול לא תאסף ולא תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים נתתיך לאכלה: 6 וידעו כל ישיבי מצרים כי אני יהוה יען היותם משענת קנה לבית ישראל: 7 בתפשים כך (בכפך) (נכף) תרוץ ובקעת להם כל כפתך ובהשענם עליך תשבר והעמדת להם כל מתנים: ס 8 לכן כה אמר אדני יהוה הנני מבאי עליך הרב והכרתי ממך אדם ובהמה: 9 והי תה ארץ מצרים לשממה ותחרבה וידעו כראני יהוה יען אמר יאר לי ואני עשיתי: 10 לכן הנני אליך ואל יאריז ונתתי את ארץ מצרים לחרבות חרב שממה ממנהל סנה ועד גבול כוש: 11 לא תעברך רגל אדם ורגל בהמה לא תעברך ולא תשב ארבעים שנה: 12 ונתתי את ארץ מצרים שממה בחור

אֲרָצוֹת נַשְׁמוֹת וְעִירָהּ בְּחוּךְ עָרִים מִחֲבֻרֹת תִּהְיוּן שְׂמֵמָה אַרְבָּעִים שָׁנָה וְהַפְּסָלִי
אֶת־מִצְרַיִם בְּגוֹיִם וְרִיתִים בְּאֲרָצוֹת: פ' 13 כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה מִלִּין אַרְבָּעִים שָׁנָה
אֶקְבֵּץ אֶת־מִצְרַיִם מִדֵּרֶמְתֵּימָם אֲשֶׁר־נִבְצָעוּ שָׁמָּה: 14 וְשִׁבְתִּי אֶת־שִׁבְחוֹת מִצְרַיִם וְהִשְׁבַּחְתִּי אֹתָם
אֶרֶץ פָּתָרוֹס עַל־אֶרֶץ מִכּוֹרֹתָם וְהָיוּ שֵׁם מַמְלַכָּה שְׁפֹלָה: 15 מִן־הַמַּמְלָכוֹת תִּהְיֶה שְׁפֹלָה
וְלֹא־תִחְשָׁא עוֹד עַל־הַגּוֹיִם וְהַמַּעֲשִׂיִם לְבִלְתִּי דָרוֹת בְּגוֹיִם: 16 וְלֹא יִהְיֶה־עוֹד לְבִית
יִשְׂרָאֵל לִמְבַקֵּשׁ מִזִּמְרָה עוֹן בַּפְּנוּתָם אַחֲרֵיהֶם וְדַעֲנָה כִּי אֲנִי אֲדֹנִי יְהוָה: פ' 17 וְיִהְיֶה
בְּעִשְׂרִים וְשֶׁבַע שָׁנָה בְּרֹאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה דְבָרֵיהֶן אֵלַי לֵאמֹר: 18 בִּן־אָדָם
נִבְכֹּדְרָאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל הַעֲבִיד אֶת־חִילוֹ עֲבָדָה נִדְבָלָה אֶל־צֶר כְּלָדָרָשׁ מִקְרָה וּלְכֶחֱתָהּ
מְרוּסָה וְשָׂכַר לֹא־הָיָה לוֹ וּלְחִילוֹ מִצֵּר עַל־הָעֲבָדָה אֲשֶׁר־עָבַד עָלֶיהָ: ס' 19 לִכֵּן כֹּה אָמַר
אֲדֹנִי יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן לְנִבְכֹּדְרָאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְנִשָּׂא הַמֶּנֶּה וְשָׁלַל שָׁלָלָהּ
וּבָצָה בָּזָה וְהִיתָה שָׂכָר לְחִילוֹ: 20 פָּעַלְתָּ אֲשֶׁר־עָבַד בָּהּ נָתַתִּי לוֹ אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר
עָשׂוּ לִי נָאֻם אֲדֹנִי יְהוָה: ס' 21 בַּיּוֹם הַהוּא אֶצְמִיחַ כֶּרֶן לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְלֹךְ אֲתֹן פִּתְחוּן־פֶּה

בתוכם וידעו כי־אני יהוה: פ **30** ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: **2** בן־אדם הנבא ואמרת
 לה אמר אדני יהוה הילילו לה ליום: **3** כי־קרוב יום וקרוב יום ליהוה יום ענן עת
 גוים יהיה: **4** ובאה חרב במצרים ויהי תה חלחלה בכוש בנפל חלל במצרים ולקחו
 המונה ונהרסו יסודותיה: **5** כוש ופוט ולוד וכל־הערב וכוב ובני ארץ הברית אתם
 תחרב יפלו: פ **6** כה אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים וירד נאון עזה ממגדל סונה
 בחרב יפול־בה נאם אדני יהוה: **7** ונשמו בתוך ארצות נשמות ועריו בתוך־ערים
 נחרבות תהיינה: **8** וידעו כי־אני יהוה בחתי־אש במצרים ונשברו כל־עזרתיה: **9** ביום
 ההוא יצאו מלאכים מלפני בצים להחריד את־כוש בטח והיתה חלחלה בהם ביום
 מצרים כי הנה באה: פ **10** כה אמר אדני יהוה והשבת את־המון מצרים ביד
 נבוכדראצר מלך־בבל: **11** הוא ועמו אתו ערציו גוים מוכאים לשחת הארץ והחריקו
 ברותם על־מצרים וקלאו את־הארץ חלל: **12** ונתתי יארים חרבה ומכרתי את־הארץ
 ביד־דעים והשמתו וקלאו ומלאה ביד־זרים אני יהוה דברתי: פ **13** כה־אמר אדני יהוה
 האבותי גלולים והשב תי אלילים מנף ונשיא מארץ־מצרים לא יהיה־עוד ונתתי יראה
 בארץ מצרים: **14** והשמתו את־פחרם ונתתי אש בצען ועשיתי שפטים בנא: **15** ושפכתי
 חמתי על־סין מעוז מצרים והכרתי את־המון נא: **16** ונתתי אש במצרים חול (תחיל)
 (תחול) סין ונא היתה להבקע וגף צרי יומם: **17** בחורר און ופירבסת בחרב יפלו והנה
 בשבי תלכנה: **18** ובתחפנתם חשך היום בשברישם את־משות מצרים ונשבת־בה נאון
 עזה היא ענן יכסנה ובנותיה בשבי תלכנה: **19** ועשיתי שפטים במצרים וידעו כי־אני
 יהוה: פ **20** ויהי בא חת עשרה שנה בראשון בשבעה לחדש הנה דבר־יהוה אלי לאמר:
21 בן־אדם את־זרוע פרעה מלך־מצרים שברתי והנה לא־תבשה לתת רפאות לשום
 חתול לתבשה לחזקה לתפש בחרב: פ **22** לכן כה־אמר אדני יהוה הנני אל־פרעה
 מלך־מצרים ושברתי את־זרועותיו ואת־חזקהו ואת־השברת והפלת את־החרב מידו:
23 והפצתו את־מצרים בגוים וזריתם בארצות: **24** וחזקתי את־זרועות מלך בבל ונתתי
 את־חרבי בידו ושברתי את־זרועות פרעה ונאק נאקות חלל לפניו: **25** ותחזקתי
 את־זרועות מלך בבל וזרעות פרעה תפלגו וידעו כי־אני יהוה בחתי חרבי ביד
 מלך־בבל ונשה אותה אל־ארץ מצרים: **26** והפצתי את־מצרים בגוים וזריתי אותם

בארצות וירשו כִּרְאֵנִי יְהוָה: ס **31** וַיְהִי בֹא חַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּשִׁלְשִׁי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הַזֶּה דִּבְרֵיהוָה אֵלַי לֵאמֹר: **2** בְּנִי־אָדָם אָמַר אֶל־פֶּרַעַה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְאֶל־הַמִּנְוֹת אֲלֵמִי דְמִית בְּגִדְלָךְ: **3** הִנֵּה אֲשׁוּר אֶרֶץ בִּלְכֻנֹּן יָפָה עָנָף וְחֹרֶשׁ מִצֵּל וְגִבָּה קוֹמָה וּבִין עֲבֹתִים הִיחָה צִמְרָתָהּ: **4** מִים גִּדְּלוּהוּ תְהוֹם רִמְמָתָהּ אֶת־נְהַרְתֶּיהָ הִלָּךְ סְבִיבוֹת מִשְׁעָה וְאֶת־תַּעֲלִיתָהּ שִׁלְחָה אֶל כָּל־עֵצֵי הַשָּׂדֶה: **5** עַל־כֵּן נִבְהָא קִמְתּוּ מִכָּל עֵצֵי הַשָּׂדֶה וְתִרְבִּינָה סַרְעֲפֵתִי וְחִאֲרִכְנָה (פֶּאֶרְחוּ) [פֶּאֶרְתִּין] מִמֵּים רַבִּים בְּשִׁלְחוֹ: **6** בְּסַעֲפִתִי קִנְנִי פֶלְעִיף הַשָּׁמַיִם וְתַחַת פֶּאֶרְתִּי יָלְדוּ כָל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּבְצִלוֹ יָשְׁבוּ כָל גּוֹיִם רַבִּים: **7** וַיִּיָּךְ בְּגִדְלוֹ בְּאַחַד דְּלִיתָיו כִּי־הָיָה שָׂרָשׁ אֲלֵמִים רַבִּים: **8** אֲדוֹיִם אֶל־עֲמֻמָּה בְּנֵי־אֱלֹהִים בְּרוּשִׁים לֹא דָמוּ אֶל־טַעֲפָתִי וְעֲרֻמֹּתַי לֹא־הָיוּ כִּפֶּאֶרְתִּי כָל־עֵץ בְּגִדְלָהֶם לֹא־דָמָה אֵלָיו בִּיפְיוֹ: **9** יָפָה עֲשִׂיתִי בְּרַב דְּלִיתָיו וַיִּקְנֵאוּהוּ כָל־עֵצֵי־עָרֶן אֲשֶׁר בֵּין הָאֱלֹהִים: **10** לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה יַעַן אֲשֶׁר נִבְהָתָה בְּקוֹמָה וַיִּתֵּן צִמְרָתּוֹ אֶל־בֵּין עֲבֹתִים וְרַם לִבּוֹ בִּנְבָהּוֹ: **11** וְאֶתְהוֹ

בִּיד אֵיל גִּוִּים עָשׂוּ יַעֲשֶׂה לֹא כִרְשֵׁנוּ נִרְשָׁתָהּ: 12 וַיִּכְרַתְהוּ זָרִים עֲרִיצֵי גִוִּים וַיַּטְשׁוּהוּ
 אֶל-הַהָרִים וּבְכָל-נְאֻזֹת נִפְלוּ דְלוּתָיו וַתִּשְׁבְּרֶנָּה פֹאדָתָיו בְּכָל אִפְקֵי הָאָרֶץ וַיִּירְדוּ מִצְלוֹ
 כָּל-עַמֵּי הָאָרֶץ וַיַּטְשׁוּהוּ: 13 עַל-מִפְלְתוֹ וַיִּשְׁכְּנוּ כָל-עוֹף הַשָּׁמַיִם וְאֶל-פֹּאדָתָיו הָיוּ כָּל חֵית
 הַשָּׂדֶה: 14 ל' מִעַן אֲשֶׁר לֹא-יִנְבְּהוּ בְּקוֹמָתָם כָּל-עֲצִימִים וְלֹא-יִתְּנוּ אֶת-צִמְתָּם אֶל-בֶּן
 עֲבָתִים וְלֹא-יַעֲמִדוּ אֵלֵיהֶם בְּנִבְהָם כָּל-שְׁתֵּי מַיִם כִּי-כֻלָּם נָתַנוּ לְמוֹת אֶל-אֶרֶץ תַּחְתִּית
 בְּתוֹךְ בְּנֵי אָדָם אֶל-יִוְרְדֵי בּוֹר: 15 כֹּה־אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה בְּיוֹם רִדְתּוֹ שְׁאוּלָה הַאֲבִלְתִּי
 כֹּס תִּי עָלָיו אֶתְחַהֵּם וְאִמְנֶנּוּ נִהְיֹתֶיהָ וַיִּכְלְאוּ מַיִם רַבִּים וַאֲקַדֵּר עָלָיו לִבְנוֹן וְכִלְעִצִּי
 הַשָּׂדֶה עָלָיו עַל־פִּיהָ: 16 מִקּוֹל מִפְלְתוֹ הִרְעִשְׁתִּי גִוִּים בַּהֲוֹרְדִי אֹתוֹ שְׁאוּלָה אֶת-יִוְרְדֵי בּוֹר
 וַיִּנְחֲמוּ בָאָרֶץ תַּחְתִּית כָּל-עֲצִי-עֵדֶן מִבְּחַר וְטוֹב-לִבְנוֹן כָּל-שְׁתֵּי מַיִם: 17 גִּסְתִּים אֹתוֹ יִרְדּוּ
 שְׁאוּלָה אֶל-חִלְלִי-חֶרֶב וּזְרַעוֹ יִשְׁכְּנוּ בְּצִלוֹ בְּתוֹךְ גִּוִּים: 18 אֶל-מִי דְמוּת כֶּכָּה בִּכְבוֹד
 וְכִי נִדְּל בַּעֲצִי-עֵדֶן וְהוֹרֶדְתִּי אֶת-עֲצִי-עֵדֶן אֶל-אֶרֶץ תַּחְתִּית בְּתוֹךְ עֲרָלִים תִּשְׁכַּב
 אֶת-חִלְלִי-חֶרֶב הוּא פִּרְעָה וְכָל-הַמוֹנָה נָאֻם אֲדֹנִי יְהוָה: 32 וַיְהִי בַשָּׁנָה עֲשָׂרָה שָׁנָה
 בְּשָׁנֵי-עֶשֶׂר חֹדֶשׁ בָּאֵחָד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְּבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 2 בֶּן-אָדָם שָׂא קִינָה
 עַל-פִּרְעָה מִלֹּךְ-מִצְרַיִם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כַּפִּיר גִּוִּים נִדְּמִית וְאַתָּה כַּתְּמִים בַּיָּמִים וְתַנַּח
 בְּנִהְרֹתֶיךָ וְתִדְלַח-מַיִם בְּרִגְלֶיךָ וְתִרְפָּס נִהְרוֹתָם: 3 כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה וּפִרְשִׁיתִי עֲלֶיךָ
 אֶת-רַשְׁתִּי בִקְהֵל עַמִּים רַבִּים וְהַעֲלוֹךְ בַּחֲרָמִי: 4 וְנִשְׁתַּחֲוֶה בָאָרֶץ עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה אֲטִילֶךְ
 וְהִשְׁכַּנְתִּי עֲלֶיךָ כָל-עוֹף הַשָּׁמַיִם וְהִשְׁבַּעְתִּי מִמֶּךָ חֵית כָּל-הָאָרֶץ: 5 וְנָתַתִּי אֶת-בִּשְׂרָךְ
 עַל-הָהָרִים וּמִלֹּאֲתֵי הַנְּאֻזֹת רְמוֹתֶיךָ: 6 וְהִשְׁקִיתִי אֶרֶץ צָפֹתָךְ מִדְּמָךְ אֶל-הָהָרִים וְאִפְקִים
 יִמְלְאוּן מִדְּמָךְ: 7 וְכִסִּי תִי בְּכַבְדְּךָ שָׁמַיִם וְהִקְדַּרְתִּי אֶת-כִּכְבְּדִיָּם שֶׁשֶׁשׁ בָּעֵנָן אֲכַסְנוּ וְזָרַח
 לֹא-יֵאֵיֶר אוֹרוֹ: 8 כָּל-מֵאֹרֶי אֹרֶךְ בְּשָׁמַיִם אֲקִדִּירֶם עֲלֶיךָ וְנָתַתִּי חֹשֶׁךְ עַל-אֶרֶצְךָ נָאֻם אֲדֹנִי
 יְהוָה: 9 וְהִכְעַסְתִּי לֵב עַמִּים רַבִּים בְּהִבִּי אִי שִׁבְרֶךָ בְּגוִיִם עַל-אֶרְצוֹת אֲשֶׁר לֹא-יִדְעָתָם:
 10 וְהִשְׁמֹותִי עֲלֶיךָ עַמִּים רַבִּים וּמִלִּכְיָהֶם יִשְׁעֲרוּ עֲלֶיךָ שָׁעַר בַּעֲפֹפִי חֶרֶב עַל-פְּתִיָּתָם וְחָדְרוּ
 לִרְגָעִים אִישׁ לִנְפֹשׁוֹ בְּיוֹם מִפְלְתָךְ: 11 כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה חֶרֶב מִלֹּךְ-בָּבֶל תִּבּוֹאֶיךָ:
 12 בַּחֲרִבּוֹת גְּבוּרִים אִפִּיל הַמוֹנֶךְ עֲרִיצֵי גִוִּים כָּלָם וַשִּׁדְרוּ אֶת-נְאוֹן מִצְרַיִם וְנִשְׁמַד
 כָּל-הַמוֹנָה: 13 וְהִאֲבֹדְתִי אֶת-כָּל-בְּהֵמָתָהּ מֵעַל מַיִם רַבִּים וְלֹא תִדְלַחֶם רִגְל־אָדָם עוֹד
 וּפְרָסוֹת בְּהֵמָה לֹא תִדְלַחֶם: 14 אֲזִי אֲשַׁקֵּעַ מִיָּמֵיהֶם וְנִהְרוֹתָם כַּשֶּׁמֶן אוֹלִיךָ נָאֻם אֲדֹנִי
 יְהוָה: 15 בַּתַּחֲתִי אֶת-אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁמָמָה וְנִשְׁמָה אֶרֶץ מִמְלֹאָה בְּהֵבֹתִי אֶת-כָּל-יוֹשְׁבֵי כָּהָ
 וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה: 16 קִינָה הִיא וְקִנְיָנָה בְּנוֹת הַגִּוִּים תִּקְנֶנָּה אוֹתָהּ עַל-מִצְרַיִם
 וְעַל-כָּל-הַמוֹנָה תִּקְנֶנָּה אוֹתָהּ נָאֻם אֲדֹנִי יְהוָה: 17 וַיְהִי בַשָּׁנָה עֲשָׂרָה שָׁנָה בַּחֲמִשָּׁה
 עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הָיָה דְּבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 18 בֶּן-אָדָם נָתַח עַל-הַמֶּן מִצְרַיִם וְהוֹרֶדְהוּ
 אוֹתָהּ וּבְנוֹת גִּוִּים אֲדָרָם אֶל-אֶרֶץ תַּחְתִּית אֶת-יִוְרְדֵי בּוֹר: 19 מִמֶּי נִעְמָתָה רָדָה וְהִשְׁכַּבָּה
 אֶת-עֲרָלִים: 20 בְּתוֹךְ חִלְלִי-חֶרֶב יִפְּלוּ חֶרֶב נָתַנָּה מִשְׁכְּנוֹ אוֹתָהּ וְכָל-הַמוֹנִיָּה: 21 יִדְבְּרוּ-לֹא
 אֵלַי גְּבוּרִים מִתּוֹךְ שְׁאוֹל אֶת-עֲזָרוֹ וַיִּרְדּוּ שִׁכְבוּ הָעֲרָלִים חִלְלִי-חֶרֶב: 22 שָׁם אֲשׁוּר
 וְכָל-קָהֳלָה סִבִּיבוֹתָיו קִבְּרָתִיו כָּלָם חֲלָלִים הִנְפִּלִים בַּחֲרָב: 23 אֲשֶׁר נָתַנוּ קִבְּרָתֵיהֶם
 בִּירְפַת־יָבוֹר וַיְהִי קָהֳלָה סִבִּיבוֹת קִבְּרָתָהּ כָּלָם חֲלָלִים נִפְלִים בַּחֲרָב אֲשֶׁר-נָתַנוּ חֲתִית
 בָּאָרֶץ חַיִּים: 24 שָׁם עִלָּם וְכָל-הַמוֹנָה סִבִּיבוֹת קִבְּרָתָהּ כָּלָם חֲלָלִים הִנְפִּלִים בַּחֲרָב
 אֲשֶׁר-יִרְדּוּ עֲרָלִים אֶל-אֶרֶץ תַּחְתִּית אֲשֶׁר נָתַנוּ חֲתִיתָם בָּאָרֶץ חַיִּים וַיִּשְׁאוּ כְלָמָתָם
 אֶת-יִוְרְדֵי בּוֹר: 25 בְּתוֹךְ חֲלָלִים נָתַנוּ מִשְׁכָּב לָהּ בְּכָל-הַמוֹנָה סִבִּיבוֹתֵיהֶם קִבְּרָתָהּ כָּלָם
 עֲרָלִים חִלְלִי-חֶרֶב כִּי-נָתַן חֲתִיתָם בָּאָרֶץ חַיִּים וַיִּשְׁאוּ כְלָמָתָם אֶת-יִוְרְדֵי בּוֹר בְּתוֹךְ חֲלָלִים
 נָתַן: 26 שָׁם מִשָּׁד תִּבֵּל וְכָל-הַמוֹנָה סִבִּיבוֹתֵיהֶם קִבְּרוּתֶיהָ כָּלָם עֲרָלִים מִחֲלָלִי חֶרֶב כִּי-נָתַנוּ
 חֲתִיתָם בָּאָרֶץ חַיִּים: 27 וְלֹא יִשְׁכְּבוּ אֶת-גְּבוּרִים נִפְלִים מִעֲרָלִים אֲשֶׁר יִרְדּוּ-שְׁאוֹל
 בְּכָל-יְמֵי-חַיָּתָם וַיִּתְּנוּ אֶת-חֲרִבּוֹתָם תַּחַת רִאשֵׁיהֶם וְתַחֲתֵי עֹנֹתָם עַל-עֲצָמוֹתָם כִּי-חֲתִית
 גְּבוּרִים בָּאָרֶץ חַיִּים: 28 וְאַתָּה בְּתוֹךְ עֲרָלִים תִּשְׁכַּב וְתִשְׁכַּב אֶת-חִלְלִי-חֶרֶב: 29 שָׁמָּה
 אֲדוֹם מִלִּכְיָהּ וְכָל-נִשְׁאִיָּה אֲשֶׁר-נָתַנוּ בְּגִבּוֹרָתָם אֶת-חִלְלִי-חֶרֶב הֵמָּה אֶת-עֲרָלִים יִשְׁכְּבוּ
 וְאֶת-יִוְרְדֵי בּוֹר: 30 שָׁמָּה נִסְכִּי צָפוֹן כָּלָם וְכָל-צִדְנִי אֲשֶׁר-יִרְדּוּ אֶת-חֲלָלִים בַּחֲתִיתָם
 מִגְּבוּרָתָם בּוֹשִׁים וַיִּשְׁכְּבוּ עֲרָלִים אֶת-חִלְלִי-חֶרֶב וַיִּשְׁאוּ כְלָמָתָם אֶת-יִוְרְדֵי בּוֹר: 31 אוֹתָם
 יִרְאֶה פִּרְעָה וְנָחַם עַל-כָּל-הַמוֹנָה) (הַמוֹנֶה חִלְלִי-חֶרֶב פִּרְעָה וְכָל-חִילוֹ נָאֻם אֲדֹנִי יְהוָה:
 32 כִּי-נָתַתִּי אֶת-חֲתִיתוֹ) (חֲתִיתוֹ) בָּאָרֶץ חַיִּים וְהִשְׁכַּב בְּתוֹךְ עֲרָלִים אֶת-חִלְלִי-חֶרֶב פִּרְעָה
 וְכָל-הַמוֹנָה נָאֻם אֲדֹנִי יְהוָה: 33 וַיְהִי דְּבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 2 בֶּן-אָדָם דַּבֵּר

אֶל־בְּנֵי־עַמּוּךְ וְאִמְרַת אֲלֵיהֶם אֲרִין כִּי־אֵבִיא עֲלֵיהֶם חֶרֶב וְלָקְחוּ עִם־הָאָרֶץ אִישׁ אֶחָד מִקְצֵיהֶם וְנָתַנוּ אוֹתוֹ לָהֶם לְצַפָּה: 3 וְרָאָה אֶת־הַחֶרֶב בָּאָה עַל־הָאָרֶץ וְחָשׂוּר בְּשׁוּפָר וְהִזְהִיר אֶת־הָעָם: 4 וְשָׁמַע הַשָּׁמַע אֶת־קוֹל הַשׁוּפָר וְלֹא נִזְהָר וְתִבְּאוּ חֶרֶב וְתִקְחֶיהָ דָּמוֹ בְּרַאשׁוֹ יִהְיֶה: 5 אֵת קוֹל הַשׁוּפָר שָׁמַע וְלֹא נִזְהָר דָּמוֹ בּוֹ יִהְיֶה וְהוּא נִזְהָר נִפְשׁוֹ מִלֹּט: 6 וְהִצָּפָה כִּי־יִרְאָה אֶת־הַחֶרֶב בָּאָה וְלֹא־תִקַּע בְּשׁוּפָר וְהָעָם לֹא־יִנְהָר וְתִבְּאוּ חֶרֶב וְתִקַּח מֵהֶם נֶפֶשׁ הוּא בַּעֲוֹנוֹ נִלְקַח וְדָמוֹ מִיַּד־הַצָּפָה אֲדַרְשׁ: 7 וְאַתָּה כִּן־אֲדַם צַפָּה נִתְחַדֵּךְ לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַע תְּ מִפִּי דְבַר וְהִזְהַרְתָּ אוֹתָם מִמּוֹת: 8 בְּאִמְרִי לְרָשָׁע רָשָׁע מוֹת תָּמוּת וְלֹא דְבַרְתָּ לְהִזְהִיר רָשָׁע מִדְּרָכּוֹ הוּא רָשָׁע בַּעֲוֹנוֹ יָמוּת וְדָמוֹ מִיַּד אֲבָשָׁךְ: 9 וְאַתָּה כִּי־הִזְהַרְתָּ רָשָׁע מִדְּרָכּוֹ לְשׁוּב מִמֶּנּוּ וְלֹא־שָׁב מִדְּרָכּוֹ הוּא בַּעֲוֹנוֹ יָמוּת וְאַתָּה נִפְשֶׁךָ הִצַּלְתָּ: 10 וְאַתָּה כִּן־אֲדַם אֹמֵר אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּן אֲמַרְתֶּם כִּי־פִשְׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ עָלֵינוּ וְכֵן אֲנִינוּ נִמְקִים וְאִךְ נִחְיֶה: 11 אֹמֵר אֲלֵיהֶם חִי־אֲנִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה אֲסִיחֶפֶן בְּמוֹת הָרָשָׁע כִּי אֲסַבְּשׁוּב רָשָׁע מִדְּרָכּוֹ וְחִיָּה שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדְּרָכֵיכֶם הָרָעִים וְלִמְשֵׁחַ מִתּוֹתַי בֵּית יִשְׂרָאֵל: 12 וְאַתָּה כִּן־אֲדַם אֹמֵר אֶל־בְּנֵי־עַמּוּךְ צִדְקָתְךָ הַצִּדִּיק לֹא תִצְלִינוּ בְּיוֹם פִּשְׁעוֹ וְרִשְׁעַת הָרָשָׁע לֹא־יִפְסַל בָּהּ בְּיוֹם שׁוּבוֹ מִרְשָׁעוֹ וְצִדִּיק לֹא יִכָּל לַחַיּוֹת בָּהּ בְּיוֹם חֲטָאתוֹ: 13 בְּאִמְרִי לְצִדִּיק חִיָּה יִחְיֶה וְהוּא־בִטָּח עַל־צִדְקָתוֹ וְעָשָׂה עוֹל כַּל־צִדְקָתוֹ (וְצִדְקָתוֹ) לֹא תִזְכְּרָנָה וּבַעֲוֹלוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה בּוֹ יָמוּת: 14 וּבְאִמְרִי לְרָשָׁע מוֹת תָּמוּת וְשָׁב מִחַטָּאתוֹ וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וְצִדְקָה: 15 חֲבַל יִשָּׁב רָשָׁע גִּזְלָה יִשְׁלַם בַּחֲקוֹת הַחַיִּים הַלֵּךְ לִבְלַתִּי עֲשׂוֹת עוֹל חָיו יִחְיֶה לֹא יָמוּת: 16 כָּל־חַטָּאתוֹ (וְחַטָּאתוֹ) אֲשֶׁר חָטָא לֹא תִזְכְּרָנָה לוֹ מִשְׁפָּט וְצִדְקָה עָשָׂה חָיו יִחְיֶה: 17 וְאִמְרוּ בְּנֵי עַמּוּךְ לֹא יִתְּכֵן דֶּרֶךְ אֲדֹנָי וְהִמָּה דֶּרֶכָם לֹא־יִתְּכֵן: 18 בְּשׁוּב־צִדִּיק מִצִּדְקָתוֹ וְעָשָׂה עוֹל וּמָת בָּהֶם: 19 וּבְשׁוּב רָשָׁע מִרְשָׁעוֹ וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וְצִדְקָה עֲלֵיהֶם הוּא יִחְיֶה: 20 וְאִמְרַתָּם לֹא יִתְּכֵן דֶּרֶךְ אֲדֹנָי אִישׁ כְּדִרְכּוֹ אֲשַׁפּוּת אֶתְכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל: 21 וְיִהְיֶה בִשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה בַּעֲשָׂרִי בַחֲמִשָּׁה לְחֹדֶשׁ לְגִלּוֹתִי בְּאֶרֶץ הַפְּלִישְׁתִּים מִיְּרוּשָׁלַם לֵאמֹר הִכְתָּה הָעִיר: 22 וַיִּדְּיָהוּהָ יְהוָה אֱלִי בְּעָרְב לִפְנֵי בּוֹא הַפְּלִישְׁתִּים וַיִּפְתַּח אֶת־פִּי עַד־בּוֹא אֱלִי בְּבֹקֶר וַיִּפְתַּח פִּי וְלֹא נֶאֱלַמְתִּי עוֹד: 23 וְיִהְיֶה דְבַר־יְהוָה אֱלִי לֵאמֹר: 24 כִּן־אֲדַם 'שְׁבִי הַחֲבִיבוֹת הָאֵלֶּה עַל־אֶד מֹת יִשְׂרָאֵל אֲמַרְיִם לֵאמֹר אַחַד הֵנָּה אֲבָרְהָם וַיִּירֶשׁ אֶת־הָאָרֶץ וְאֲנִינוּ רַבִּים לָנוּ נָתַן הָאָרֶץ לְמוֹרֶשֶׁה: 25 לָכֵן אֹמֵר אֲלֵיהֶם כֹּה־אֲמַר אֲדֹנָי יְהוִה עַל־הַדָּם תֹּאכְלוּ וְעֵינֵיכֶם תִּשְׁאוּ אֶל־גִּלּוּלֵיכֶם וְדָם תִּשְׁכַּחוּ וְהָאָרֶץ תִּירָשׁוּ: 26 עַמּוּךְ חָם עַל־חֶרְבְּכֶם עֲשִׂיתֶן תוֹעֵבָה וְאִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ רָעָהוּ שְׂמַתְם וְהָאָרֶץ תִּירָשׁוּ: 27 כֹּה־תֹאמַר אֲלֵיהֶם כֹּה־אֲמַר אֲדֹנָי יְהוִה חִי־אֲנִי אֲסִיֵּל אֲשֶׁר בַּחֲבִיבוֹת בַּחֶרֶב יִפְּלוּ וְאֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה לַחִיָּה נִתְחִי לֹאֲכָלוּ וְאֲשֶׁר בַּמְצֻדוֹת בְּדִבְרֵי יָמוּתוֹ: 28 וְנָתַן אֶת־הָאָרֶץ שְׂמִמָּה וְשִׁמְמָה וְנִשְׁבַּת נְאוֹן עֵזָה וְשִׁמְמוֹ הָרִי יִשְׂרָאֵל מֵאֵין עוֹבֵר: 29 וַיִּדְּעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה בַּת יְהוֹ אֶת־הָאָרֶץ שְׂמִמָּה וְשִׁמְמָה עַל כָּל־תּוֹעֵבָתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ: 30 וְאַתָּה כִּן־אֲדַם בְּנֵי עַמּוּךְ הַנְּדַבְּרִים כִּךְ אֲצַל הַקִּירוֹת וּבְחַתְחִי הַפֶּתִים וּבְדִבְרֵי־ךְ אֶת־אֲחִיךָ אִישׁ אֶת־אֲחִיו לֵאמֹר בְּאִרְנָא וְשָׁמַעוּ מִה הַדְּבַר הַיּוֹצֵא מֵאֵת יְהוָה: 31 וַיְבֹאוּ אֵלַי כַּמְּבֹאֵר עָם וַיִּשְׁבּוּ לִפְנֵי עַמִּי וְשָׁמַעוּ אֶת־דְּבָרִיךָ וְאוֹתָם לֹא יַעֲשׂוּ כִי־עֲנִיבִים בְּפִיהֶם הִמָּה עֲשִׂים אַחֲרַי בְּצַעֲם לִבָּם הַלֵּךְ: 32 וְהִנֵּךְ לָהֶם כְּשִׁיר עֲנִיבִים יִפְּהוּ קוֹל וּמִטְבַּח נִגֵּן וְשָׁמַעוּ אֶת־דְּבָרִיךָ וְעָשִׂים אֵינֶם אוֹתָם: 33 וּבִבְאֵה הִנֵּה בָאָה וַיִּדְּעוּ כִּי נָבִיא הִנֵּה בַחֲכֹם: 34 וְיִהְיֶה דְבַר־יְהוָה אֱלִי לֵאמֹר: 2 כִּן־אֲדַם הַנֶּבֶא עַל־רֹעִי יִשְׂרָאֵל הַנֶּבֶא וְאִמְרַת אֲלֵיהֶם לְרָעִים כֹּה אֲמַר אֲדֹנָי יְהוִה הוּא רַעֲיִי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָיו רָעִים אוֹתָם הִלּוּא הַצָּאן יִרְשׁוּ הָרָעִים: 3 אֶת־הַ חֶלֶב תֹּאכְלוּ וְאֶת־הַצֶּמֶר תִּלְבְּשׁוּ הַבְּרִיאָה תִּזְכְּרוּ הַצָּאן לֹא תִרְעוּ: 4 אֶת־הַנְּחֻלּוֹת לֹא חֲזַקְתֶּם וְאֶת־הַחוּלָה לֹא־רִפַּאתֶם וְלִנְשַׁבְרַת לֹא חִבַּשְׁתֶּם וְאֶת־הַנְּדֻחַת לֹא הִשְׁבַּתֶּם וְאֶת־הַאֲבָדָת לֹא בִקְשַׁתֶּם וּבַחֲזָקָה רִדִּיתֶם אוֹתָם וּבִפְרֹךְ: 5 וְתַפְּצִינָה מִבְּלִי רָעָה וְתַהֲיִינָה לֹאֲכָלָה לְכָל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְתַפְּצִינָה: 6 יִשְׁנוּ צֹאנִי בְּכָל־הָהָרִים וְעַל כָּל־גִּבְעָה רִמָּה וְעַל כָּל־פְּנֵי הָאָרֶץ נִפְצוּ צֹאנִי וְאֵין דּוֹרֵשׁ וְאֵין מִבְקֵשׁ: 7 לָכֵן רָעִים שָׁמַעוּ אֶת־דְּבַר יְהוָה: 8 חִי־אֲנִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה אֲסִיֵּל יַעַן הָיִיתִּי־צֹאנִי לְבֹו וְתַהֲיִינָה צֹאנִי לֹאֲכָלָה לְכָל־חַיַּת הַשָּׂדֶה מֵאֵין רָעָה וְלֹא־דָרְשׁוּ רָעִי אֶת־צֹאנִי וַיִּרְעוּ הָרָעִים אוֹתָם וְאֶת־צֹאנִי לֹא רָעוּ: 9 לָכֵן הָרָעִים שָׁמַעוּ דְבַר־יְהוָה: 10 כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּי אֶל־הָרָעִים וְדִרְשִׁיתִי אֶת־צֹאנִי מִיָּדָם וְהִשְׁבַּתִּים מִרְעוֹת צֹאן וְלֹא־יִרְעוּ עוֹד הָרָעִים אוֹתָם וְהַצִּלְתִּי צֹאנִי מִפִּיהֶם וְלֹא־תִהְיֶינּוּ לָהֶם לֹאֲכָלָה: 11 כִּי כֹה אֲמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּי־אֲנִי וְדִרְשִׁיתִי אֶת־צֹאנִי וּבִקְרָתָם: 12 כְּבִקְרַת רָעָה עָדְרוּ בְּיוֹם־הַיּוֹתוֹ כְּתוֹךְ־צֹאנִי נִפְרָשׁוּ כִן אֲבָקֵר אֶת־צֹאנִי

והצלתי אתהם מכל־המקומות אשר נפצו שם ביום ענן וערפל: 13 והוצאתים מן־העמים וקבצתים מן־הארצות והביאתים אל־אדמתם ורעיתים אל־הרי ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ: 14 במרעה־טוב ארעה אתם ובהרי מרום־ישראל יהיה נוהם שם תרבענה בנה טוב ומרעה שמן תרעינה אל־הרי ישראל: 15 אני ארעה צאני ואני ארביצם נאם אדני יהוה: 16 את־האברת אבקש ואת־הנדהת אשיב ולנשברת אחבש ואת־החולה אחזק ואת־השומנה ואת־החזקה אשמיר ארענה במשפט: 17 ואתנה צאני כה אמר אדני יהוה הנני שפט בין־שה לשה לאילים ולעמודים: 18 המעט מכם המרעה הטוב תרעו ויתר מרעיכם תרמסו ברנליכם ומשקע־מים תשתו ואת הנותרים ברנליכם תרפשו: 19 וצאני מן מס רנליכם תרעינה ומרפש רנליכם תשתינה: ס 20 לכן כה אמר אדני יהוה אליהם הנני־אני ושפטתי בין־שה ברנה ובין שה רזה: 21 יען בצד ובכתף תהרפו ובקרניכם תנחשו כל־הנחלות עד אשר הפיצותם אותנה אל־החוצה: 22 והושעתני לצאני ולא־תהינה עוד לבן ושפטתי בין שה לשה: 23 והקמתי עליהם רעה אחר ורעה אחת את עבדי יודי הוא ורעה אתם והוא־יהיה להן לרעה: 24 ואני יהוה אהיה להם לאלהים ועבדי דוד נשיא בתוכם אני יהוה דברתי: 25 וכרתי להם ברית שלום והשבתני חנה־רעה מן־הארץ וישבו במדבר לבטח וישנו ביערים: 26 ונתתי אותם וסביבות גבעתי ברכה והורדתי הגשם בעתו וגשמי ברכה יהיו: 27 ונתן עץ השדה את־פריו והארץ תתן יבולה והיו על־אדמתם לבטח וידעו כ־אני יהוה בשכרי את־מטות עלם והצלתיים מיד העבדים בהם: 28 ולא־יהיו עוד בו לגוים וחיית הארץ לא תאכלם וישבו לבטח ואין מחירי: 29 והקמתי להם מטע לשם ולא־יהיו עוד אספי רעב בארץ ולא־ישאו עוד כלמת הגוים: 30 וידעו כי אני יהוה אלהיהם אתם והמה עמי בית ישראל נאם אדני יהוה: 31 ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם אני אלהיכם נאם אדני יהוה: פ 35 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: 2 בן־אדם שים פגיו על־הר שעיר והנבא עליו: 3 ואמרת לו כה אמר אדני יהוה הנני אלקי הר־שעיר ונשיתי ידי עליו ונתחיד שממה ומשמה: 4 עריך הרבה אשים ואתה שממה תהיה וידעת כ־אני יהוה: 5 יען היות לך איבת עולם ותגד את־בני־ישראל על־יד־הרוב בעת אידם בעת עון קץ: 6 לכן ח־אני נאם אדני יהוה כ־ילדם אעשך ודם ירפך אס־לא דם שנאת ודם ירפך: 7 ונתתי את־הר שעיר לשממה ושממה והכרתי ממנו עבר ושב: 8 ומלאתי את־ההרי חלליו וגבעותיו וגאותיו וכל־אפיקיו חלל־חרב יפלו בהם: 9 שממות עולם אחנך ועריך לא (תשכנה) (תשבנה) וידעתם כ־אני יהוה: 10 יען אמרף את־שני הגוים ואת־שתי הארצות לי תהינה וירשנה ויהוה שם היה: 11 לכן ח־אני נאם אדני יהוה ועשיתי כאפך וקנאתך אשר עשיתה משנאתך בם ונודעתי בם כאשר אשפטך: 12 וידעת כ־אני יהוה שמעתי את־כל־נאצותיך אשר אמרת על־הרי ישראל לאמר (שממה) (שממן) לנו נתנו לאכלה: 13 ותגדילי עלי בפיכם והעתרתם עלי דבר־כם אני שמעתי: ס 14 כה אמר אדני יהוה כשמח כל־הארץ שממה אעשה־לך: 15 כשמחתך לנחלת בית־ישראל על אשר־שממה פן אעשה־לך שממה תהיה הר־שעיר וכל־אדום כלה וידעו כ־אני יהוה: פ 36 ואתה בן־אדם הנבא אל־הרי ישראל ואמרת הרי ישראל שמעו דבר־יהוה: 2 כה אמר אדני יהוה יען אמר האו יב עליכם האח ובמות עולם למורשה היתה לנו: 3 לכן הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה יען ביצע שמות ושאף אתכם מסביב להיותכם מורשה לשארית הגוים ותעלו על־שפת לשון ודבתעם: 4 לכן הרי ישראל שמעו דבר־אדני יהוה כה־אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאות ולחרבות השממות ולערים הנעובות אשר היו לבן וללעג לשארית הגוים אשר מסביב: ס 5 לכן כה־אמר אדני יהוה אס־לא באש קנאתי דברתי על־שארית הגוים ועל־אדום כלא אשר נתנור־את־ארצי להם למורשה בשמחת כל־לבב בשאט נפש למען מנרשה לבן: 6 לכן הנבא על־אדמת ישראל ואמרת להרים ולגבעות לאפיקים ולגאות כה־אמר אדני יהוה הנני בקנאתי ובכחמי דברתי יען כלמת גוים נשאתם: 7 לכן כה אמר אדני יהוה אני נשאתי את־ידי אס־לא הגוים אשר לכם מסביב המה כלמתם ישאו: 8 ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופרוכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא: 9 כי הנני אליכם ופניתי אליכם ונעבדתם ונורעתם: 10 והרביתי עליכם אדם כל־בית ישראל כלה ונשבו הערים והחרבות הבנינה: 11 והרביתי עליכם אדם ובהמה ורבו ופרו והושבתו אתכם כקדמותיכם

והטבתי מראשיתכם וידעתם כִּי־אני יהוה: 12 והולכתי עליכם אדם את־עמי ישראל וירשוד והיית להם לנחלה ולא־תוסף עוד לשכלם: 13 כה אמר אדני יהוה יען אמרים לכם אכלת אדם (אחי) [את] ומשפלת (גויף) [גויף] היית: 14 לכן אדם לא־תאכל עוד (וגויף) [וגויף] לא (תכשלי) עוד [תשפלי] נאם אדני יהוה: 15 ולא־אשמיע אליך עוד כל־מת הנזים וחרפת עמים לא תשא־עוד (וגויף) [וגויף] לא־תכשלי עוד נאם אדני יהוה: 16 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: 17 בְּרָאֲדָם בֵּית יִשְׂרָאֵל יֹשְׁבִים עַל־אֲדָמָתָם וְשָׂמָּאֻ אוֹתָהּ בְּדִרְכָם וּבַעֲלִילוֹתָם כְּשִׂמָּאֻ הַנִּגְדָה הִתָּה דִרְכָם לִפְנֵי: 18 וְאֶשְׁפֹּךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם עַל־הֵדָם אֲשֶׁר־שָׁפְכוּ עַל־הָאָרֶץ וּבְגִלּוּלֵיהֶם שִׂמָּאֻ: 19 וְאֶפִּין אֲתָם בְּנוֹיָם וַיִּזְרוּ בְּאַרְצוֹת כְּדִרְכָם וּבַעֲלִילוֹתָם שִׁפְטִיתִים: 20 וַיָּבֹאוּ אֶל־הַנְּהוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁם וַיַּחֲלִלוּ אֶת־שָׁם קִדְשִׁי בְּאָמְרוֹ לָהֶם עַם־יְהוָה אֱלֹהֵי וּמֵאֲרָצוֹ יֵצְאוּ: 21 וְאֶחָמֹל עַל־שָׁם קִדְשִׁי אֲשֶׁר חָלְלוּהוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּנוֹיָם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁמָּה: 22 לִכֵּן אָמַר לְבֵית־יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי אֶסְלֶם־קִדְשִׁי אֲשֶׁר חָלְלָתֶם בְּנוֹיָם אֲשֶׁר־בָּאתֶם שָׁם: 23 וְקִדְשָׁתִי אֶת־שְׁמִי הַגָּדוֹל הַמְּחַלֵּל בְּנוֹיָם אֲשֶׁר חָלְלָתֶם בְּחוֹכֶם וַיִּדְעוּ הַנְּהוֹיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה נָאֻם אֲדֹנִי יְהוָה בַּהֲקִדְשִׁי בְכֶם לְעִינֵיהֶם: 24 וְלִקַּח תִּי אֲתָכֶם מִן־הַנְּהוֹיִם וּקְבַצְתִּי אֲתָכֶם מִכָּל־הָאַרְצוֹת וְהִבֵּאתִי אֲתָכֶם אֶל־אֲדָמַתְכֶם: 25 וּזְרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיָּם שְׁהוֹרִים וְשִׁהֲרַתְּם מִכָּל שִׂמָּאֻתֵיכֶם וּמִכָּל־גִּלּוּלֵיכֶם אֲשֶׁר אֲתָכֶם: 26 וְנָתַתִּי לָכֶם לֶב חָדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֲתָן בְּקִרְבְּכֶם וְהִסֵּרְתִּי אֶת־לֵב הָאֵבֶן מִבְּשָׁרְכֶם וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בָּשָׂר: 27 וְאֶחֱדָוְחִי אֲתָן בְּקִרְבְּכֶם וְעָשִׂיתִי אִתּוֹ אֲשֶׁר־בַּחֲקִי תִלְכוּ וּמִשְׁפַּטִּי תִשְׁמְרוּ וְעָשִׂיתֶם: 28 וּשְׁבַתֶּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאֲבֹתֵיכֶם וְהִיִּיתֶם לִי לְעָם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים: 29 וְהוֹשַׁעְתִּי אֲתָכֶם מִכָּל שִׂמָּאֻתֵיכֶם וְקִרְאתִי אֶל־הַדָּגָן וְהַרְבִּיתִי אֹתוֹ וְלֹא־אֲתָן עֲלֵיכֶם רָעָב: 30 וְהַרְבִּיתִי אֶת־פְּרִי הָעֵץ וְתִגְוַת הַשָּׂדֶה לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא תִקְחוּ עוֹד חֲרַפַּת רָעָב בְּנוֹיָם: 31 וּזְכַרְתֶּם אֶת־דִּרְכֵיכֶם הָרָעִים וּמַעֲלִילֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־טוֹבִים וְנִקְמַתְּם בְּפִינֶכֶם עַל עוֹנֵיכֶם וְעַל תוֹעֲבוֹתֵיכֶם: 32 לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי־עֹשֶׂה נָאֻם אֲדֹנִי יְהוָה וַיִּדְעוּ לָכֶם בּוֹשֻׁ וְהִכְלָמוּ מִדִּרְכֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל: 33 כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה בַּיּוֹם שִׁהְיִי אֲתָכֶם מִכָּל עוֹנֵיכֶם וְהוֹשַׁבְתִּי אֶת־הָעָרִים וְנִבְנוּ הַחֲרֻבוֹת: 34 וְהָאָרֶץ הַנִּשְׁמָה תַעֲבֹד תַּחַת אֲשֶׁר הִתָּה שִׁמָּמָה לְעִינֵי כָל־עוֹבְרִי: 35 וְאָמְרוּ הָ אָרֶץ הַלֹּז הַנִּשְׁמָה הִתָּה כִּנְגַדְךָ וְהָעָרִים הַחֲרֻבוֹת וְהַנִּשְׁמָמוֹת וְהַנִּהְרָסוֹת בְּצוּרוֹת יִשְׁבוּ: 36 וַיִּדְעוּ הַנְּהוֹיִם אֲשֶׁר יִשְׁאָרוּ סִבִּיבוֹתֵיכֶם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּנִיתִי הַנִּהְרָסוֹת נִשְׁמָתִי הַנִּשְׁמָמָה אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי: 37 כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה עוֹד זֹאת אֲדַרְשׁ לְבֵית־יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֲרֻבָּה אֲתָם כְּצֶאֱן אָדָם: 38 כְּצֶאֱן קִדְשִׁים כְּצֶאֱן יְרוּשָׁלַם בְּמִשְׁעָדָהּ כֵּן תִּהְיֶינָה הָעָרִים הַחֲרֻבוֹת מְלֵאוֹת צֶאֱן אָדָם וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה: 37 הִתָּה עָלִי יִדְּיָהוּהָ וַיִּצְאֵנִי בְּרוּחַ יְהוָה וַיִּנְחֵנִי בְּתוֹךְ הַבִּקְעָה וְהָיָה מְלֵאָה עֲצָמוֹת: 2 וְהָעֵבְרִיתִי עֲלֵיהֶם סָבִיב סָבִיב וְהָנָה רַבּוֹת מֵאֹד עַל־פְּנֵי הַבִּקְעָה וְהָנָה יִבְשׁוֹת מֵאֹד: 3 וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּרָאֲדָם הַתְּחִינָה הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַר אֲדֹנִי יְהוָה אֲתָה יִדְעָת: 4 וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנֵּבָה עַל־הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַרְתִּי אֲלֵיהֶם הָעֲצָמוֹת הִיבִשׁוֹת שְׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה: 5 כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה לַעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה הִנֵּה אֲנִי מֵבִיא בְכֶם רוּחַ וְחַיִּיתֶם: 6 וְנָתַתִּי עֲלֵיכֶם גִּידִים וְהָעֵלְתִי עֲלֵיכֶם בָּשָׂר וּקְרַמְתִּי עֲלֵיכֶם עוֹר וְנָתַתִּי בְכֶם רוּחַ וְחַיִּיתֶם וַיִּדְעֶתֶם כִּי־אֲנִי יְהוָה: 7 וּנְבִאֲתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי וַיְהִי־קוֹל כְּהִנְבְּאִי וְהַנְּהִרְעֵשׂ וְתִקְרְבוּ עֲצָמוֹת עִצֵּם אֶל־עֲצָמוֹ: 8 וְרֵאִיתִי וְהַנְּהִרְעֵשׂ עֲלֵיהֶם גִּידִים וּבָשָׂר עָלָה וַיִּקְרָם עֲלֵיהֶם עוֹר מִלְּמַעַלָה וְרוּחַ אֵין בָּהֶם: 9 וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנֵּבָה אֶל־הָרוּחַ הִנֵּבָה כִּן־אָדָם וְאָמַרְתִּי אֶל־הָרוּחַ כֹּה־אָמְרוּ אֲדֹנִי יְהוָה מֵאֹד בְּאֵי רוּחוֹת בְּאֵי הָרוּחַ וּפְחִי בַּהֲרוּגִים הָאֵלֶּה וַיְחַיּוּ: 10 וְהִנְבְּאֲתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי וַתִּבּוֹאוּ בָהֶם הָרוּחַ וַיַּחַיּוּ וַיַּעֲמִדּוּ עַל־רִגְלֵיהֶם חֵל גָּדוֹל מֵאֹד־מֵאֹד: 11 וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּרָאֲדָם הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה כֹּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵמָּה הִנֵּה אֲמִירִים יִבְשׁוּ עֲצָמוֹתֵינוּ וְאִבְדָה תִקְוָנוּ נִנְוָנוּ לָנוּ: 12 לִכֵּן הִנֵּבָה וְאָמַרְתִּי אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה הִנֵּה אֲנִי פָתַח אֶת־קִבְרוֹתֵיכֶם וְהָעֵלְתִי אֲתָכֶם מִקִּבְרוֹתֵיכֶם עִמִּי וְהִבֵּאתִי אֲתָכֶם אֶל־אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל: 13 וַיִּדְעֶתֶם כִּי־אֲנִי יְהוָה בִּפְתָחִי אֶת־קִבְרוֹתֵיכֶם וּבִהְעֵלּוֹתִי אֲתָכֶם מִקִּבְרוֹתֵיכֶם עִמִּי: 14 וְנָתַתִּי רוּחַ חַיִּים וְחַיִּיתֶם וְנָתַתִּי אֲתָכֶם עַל־אֲדָמַתְכֶם וַיִּדְעֶתֶם כִּי־אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי נֹאסִיָּהוּהָ: 15 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 16 וְאֲתָה בְּרָאֲדָם קַח־לָךְ עֵץ אֶחָד וְכָתֹב עָלָיו לַיהוּדָה וּלְבְנֵי יִשְׂרָאֵל (חֲבֵרוֹ) [חֲבֵרוֹ] וְלִקַּח עֵץ אֶחָד וְכָתֹב עָלָיו לְיוֹסֵף עֵץ אֶפְרַיִם וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל (חֲבֵרוֹ) [חֲבֵרוֹ]: 17 וְקָרַב אֲתָם אֶחָד אֶל־אֶחָד לֹךְ לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ לְאֶחָדִים בְּיָדָךְ: 18 וְכַאֲשֶׁר יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ בְּנֵי עַמּוֹךְ לֵאמֹר הֲלוֹא־תִגִּיד לָנוּ מִהָאֵלֶּה

לך: 19 דבר אלהם כה־אמר אדני יהוה הנה אני לקח את־עין יוסף אשר ביד־אפרים ושכמי ישראל (חברו) ונתתי אותם עליו את־עין יהודה ועשיתם לעין אחד והיו אחד בידו: 20 והיו העצים אשר־כתב עליהם בידך לעיניהם: 21 ודבר אליהם כה־אמר אדני יהוה הנה אני לקח את־בני ישראל מבין הנוים אשר הלכו־שם וקבצתי אתם מסביב והבאתי אותם אל־ארמתי: 22 ועשיתי אתם לנוי אחד בארץ בהרי ישראל ו מלך אחד יהיה לכלם למלך ולא (יהיה) ניהו־עוד לשני נוים ולא יהצו עוד לשתי ממלכות עוד: 23 ולא ישמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתני אתם מכל מושבתיהם אשר חטאו בהם ושהרתי אותם והיירלי לעם ואני אהיה להם לאלהים: 24 ועב די דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי לבו וחקתי ישמרו ועשו אותם: 25 וישבו על־הארץ אשר נתתי לעבדי לעקב אשר ישבורכה אבותיכם וישבו עליה חמה ובני הם ובני בניהם עד־עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם: 26 וכרתי להם ברית שלום ברית עולם והיה אותם ונתתם והרבותי אותם ונתתי את־מקדשי בתוכם לעולם: 27 והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהיירלי לעם: 28 וידעו

הנוים כי אני יהוה מקדש את־ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם: ס 38 והיה דבר־יהוה אלי לאמר: 2 בן־אדם שים פניך אל־גוג ארץ המגוג נשיא ראש משך ותכל והנבא עליו: 3 ואמרתי כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותכל: 4 ושוכבתיך ונתתי חתים בלחיך והוצאתי אותך ואת־כל־חילך סוסים ופרשים לבשי מכלול כלם קהל רב צנה בית חפשי חרבות כלם: 5 פרס כוש ופוט אתם כלם מן וכוכב: 6 וגמר וכל־אנפיה ומת חונקמה ורפתי צפון ואת־כל־אנפיו מעים רבים אתך: 7 הכן והכן לך אתה וכל־קהלך הנקהלים עליך והיית להם למשומר: 8 מעמים רבים תפקד באחרית השנים תבוא אל־ארץ משובבת מחרב מקבצת מעמים רבים על הרי ישראל אשר־היו לחרבה תמיד והיא מעמים הוצאה וישבו לבטח כלם: 9 ועלית כשאה תבוא פענן לכסות הארץ תהיה אתה וכל־אנפך ועמים רבים אתך: ס 10 כה אמר אדני יהוה והיה ביום ההוא יעלו דברים על־לבבך וחשבת מחשבת רעה: 11 ואמרתי אעלה על־ארץ פרוזות אבוא השקטים ישיבי לבטח כלם ישיבים באין חומה וברית ודלתים אין להם: 12 לשלל שלל ולבז בז להשיב ידך על־חרבות נושבת ואל־עם מאסף מגוים עשה מקנה וקנין ישיבי על־טבור הארץ: 13 שכל וידון וסחתי תרשיש וכל־כפריה יאמרו לך הלשיל שלל אתה בא הלכו בז הקהלת קהלך לשאתו כסף וזהב לקחת מקנה וקנין לשלל שלל גדול: ס 14 לכן הנבא בדאדם ואמרתי לגוג כה אמר אדני יהוה הלווא ביום ההוא בשבת עמי ישראל לבטח תדע: 15 ובאת ממקומך מירכתי צפון אתה ועמים רבים אתך רכבי סוסים כלם קהל גדול וחיל רב: 16 ועלית על־עמי ישראל פענן לכסות הארץ באחרית הימים תהיה והבאותיך על־ארצי למען רעת הנוים אחי בהקדשי כד לעיניהם גוג: ס 17 כה־אמר אדני יהוה האתה־הוא אשר־דברתי בימים קדמונים ביד עבדי נביאי ישראל הנבאים בימים ההם שנים להביא אתך עליהם: ס 18 והיה ביום ההוא ביום בוא גוג על־אדמת ישראל נאם אדני יהוה תעלה חמתי באפי: 19 ובקנאתי באש־עברתי דברתי אס־לא ביום ההוא יהיה רעש גדול על אדמת ישראל: 20 ורעשו מפני דגי הים ועוף השמים ותחת השדה וכל־הרמש הרמש על־הארמה וכל האדם אשר על־פני האדמה וההרים ההרים ונפלו המורנות וכל־חומה לארץ תפול: 21 וקראתי ע לוי לכל־הרי חרב נאם אדני יהוה חרב איש באחי תהיה: 22 ונשפטתי אתו בדבר ובדם וגשם שוטף ואבני אלנביש אש ונפלות אמטיר עליו ועל־אנפיו ועל־עמים רבים אתו: 23 והתגדלתי והתקדשתי ונגדעתי

לעני נוים רבים וידעו כי־אני יהוה: ס 39 וא תה בן־אדם הנבא על־גוג ואמרתי כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותכל: 2 ושוכבתיך וששאתיך והעליתך מירכתי צפון והבאותך על־הרי ישראל: 3 והפיתי קשתך מיד שמאולך וחציך מיד ימינך אפיל: 4 על־הרי ישראל תפול אתה וכל־אנפך ועמים אשר אתך לעיש צפור כל־כנף ותחת השדה תפול: 5 על־פני השדה תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה: 6 ושלחתי־אש במגוג ובשבי האיים לבטח וידעו כי־אני יהוה: 7 ואת־שם קדשי אודיע בתוך עמי ישראל ולא־אחל את־שם־קדשי עוד וידעו הנוים כי־אני יהוה קדוש בישראל: 8 הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתי: 9 ויצאו ישיבי ערי ישראל ובעריהם והשיקו בנשק ומגן וצנה בקשת ובחצים ובמקל יד וברמח ובערו

בהם אש שבע שנים: 10 ולא ישאו עצים מן השדה ולא יחטבו מן היערים כי בנשק יבערו אש ושללו את שללם ובזזו את בזוזיהם נאם אדני יהוה: 11 והיה ביום ההוא אתן לגול מקוששם קבר בישראל נני העברים קדמת הים וחסמת היא את העברים וקברו שם אתיוגו ואת כל המונה וקראו גיא המון גוג: 12 וקברו בית ישראל למען טהר את הארץ שבעה חדשים: 13 וקברו כל עם הארץ והיה להם לשם יום הכבדני נאם אדני יהוה: 14 ואנשי ת מיד יבדילו עברים בארץ מקברים את העברים את הנותנים על פני הארץ לטהרה מקצה שבעה חדשים וחקרו: 15 ועברו העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון עד קברו אתו המקברים אל גיא המון גוג: 16 וגם שסעיר המונה וטהרו הארץ: 17 ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה אמר לצפור כל כנף ולכל חית השדה הקבצו ובאו האספו מסביב על זבחי אשר אני זבח לכם זבח גדול על הרי ישראל ואכלתם בשר ושתיכם דם: 18 בשר גבורים תאכלו ודם נשיאי הארץ תשתו אילים כרים ועתודים פרים מריא כשן כלם: 19 ואכלתם חלב לשבעה ושתיכם דם לשכרו מזבחי אשר זבחתם לכם: 20 ושבעתם על שלחני סוס ורכב גבור וכל איש מלחמה נאם אדני יהוה: 21 ונתתי את כבודי בגוים וראו כל הגוים את משפטי אשר עשיתי ואת ידי אשר שמתי בהם: 22 וידעו בית ישראל כי אני יהוה אלהיהם מן היום ההוא והלאה: 23 וידעו הגוים כי בעו גם גלו בית ישראל על אשר מעלרכי ואתם פני מהם ואתם ביד צריהם ויפלו בחרב כלם: 24 כטמאתם וכפשתים עשיתי אתם ואתם פני מהם: 25 לכן כה אמר אדני יהוה עתה אשיב את (שביח) (שכות) יעקב ורחמתי כל בית ישראל וקנאתי לשם קדשי: 26 ונשו את כל מלמם ואת כל מעלם אשר מעלרכי בשבתם על אדמתם לבטח ואין מחיר: 27 בשובכי אותם מן העמים וקבצתי אתם מארצות אביהם ונקדשתי כם לעיני הגוים רבים: 28 וידעו כי אני יהוה אלהיהם בהגלו חיי אתם אלה הגוים וכנסתים על אדמתם ולא אותיר עוד מהם שם: 29 ולא אסתיר

עוד פני מהם אשר שפכתי את דרוחי על בית ישראל נאם אדני יהוה: פ 40 בעשרים וחמש שנה בראש השנה בעשור לחדש בארבע עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר בעצם היום הזה הי תה עלי יד יהוה ויבא אתי שמה: 2 במראות אלהים הביאני אל ארץ ישראל ויניחני אל הר גבה מאד ועליו כמבנה עיר מננב: 3 ויביא אותי שמה והנה איש מראהו כמראה נחשת ופתיל פשתים בידו וקנה המדה והוא עמד בשער: 4 וידבר אלי האיש ברא דם ראה בעיניך ובאזניך שמע ושם לבך לכל אשר אני מראה אותך כי למען הראותך הבאתה הנה הגד את כל אשר אתה ראה לבית ישראל: 5 והנה חומה מחוץ לבית סביב סביב האיש קנה המדה שש אמות באמה וטפח וימד את רחב הבנין קנה אחד וקומה קנה אחד: 6 ויבוא אל שער אשר פניו דרך הקדומה ויעל (במעלותיו) (במעלותיו) וימד את סף השער קנה אחד רחב את סף אחד קנה אחד רחב: 7 והתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחב ובין התאים חמש אמות וסף השער מאצל אולם השער מזהבית קנה אחד: 8 וימד את אולם השער מזהבית קנה אחד: 9 וימד את אולם השער שמנה אמות (ואילו) (ואילין) שתיים אמות ואולם השער מזהבית: 10 ותאי השער דרך הקדמים של שש מפה ושלשה מפה מדה אחת לשלשתם ומדה אחת לאולם מפה ומפו: 11 וימד את רחב פתח השער עשר אמות ארך השער שלוש עשרה אמות: 12 וגבול לפני התא אמה אחת ואמה אחת וגבול מפה והתא שש אמות מפו ושש אמות מפו: 13 וימד את השער מנה התא לגו רחב עשרים וחמש אמות פתח נגד פתח: 14 ויעש את אילים ששים אמה ואל איל החצר השער סביב: 15 ועל פני השער (היאחזו) (היאחזו) על לף ני אולם השער הפנימי חמשים אמה: 16 ותלנות אטמות אלהת אים ואל אליהמה לפנימה לשער סביב סביב וכן לאלמות ותלנות סביב סביב לפנימה ואל איל תמרים: 17 ויביאני אל החצר החיצונה והנה לשכות ורצפה עשוי לחצר סביב סביב שלשים לשכות אל הרצפה: 18 והרצפה אל הכף השערים לעמת ארך השערים הרצפה התחתונה: 19 וימד רחב מלפני השער התחתונה לפני החצר הפנימי מחוץ מאה אמה הקדים והצפון: 20 והשער אשר פניו דרך הצפון לחצר החיצונה מדר ארכו ורחבו: 21 (ותאו) (ותאין) שלוש מפה ושלשה מפה (ואילו) (ואילין) (ואלמו) (ואלמין) היה כמדת השער הראשון חמשים אמה ארכו ורחב חמש ועשרים באמה: 22 (ותלונת) (ותלונת) (ואלמו) (ואלמין) (ותמור) (ותמורין) כמדת השער אשר פניו דרך הקדים ובמעלות שבע יעלרכו (ואלמו) (ואלמין) לפנימה: 23 ושער לחצר הפנימי

נגד השער לצפון ולקדים וימד משער אל-שער מאה אמה: 24 ויולכני דרך הדרום והנה-שער דרך הדרום ומדר (אילו) [איליון] (ואילמו) [ואילמיון] כמדות האלה: 25 וחלונות לו (ולאילמו) [ולאילמיון] סביבו סביב כהחלונות האלה חמשים אמה ארך ורחב חמש ועשרים אמה: 26 ומעלות שבעה (עלותו) [עלותיו] (ואלמו) [ואלמיון] לפניהם ותמרים לו אחד מופ ואחר מופ אל-אילו) [איליון]: 27 ושער לחצר הפנימי דרך הדרום וימד מ שער אל-השער דרך הדרום מאה אמות: 28 ויביאני אל-חצר הפנימי בשער הדרום וימד את-השער הדרום כמדות האלה: 29 (ותאו) [ותאיו] (ואילו) [ואיליון] (ואלמו) [ואלמיון] כמדות האלה וחלונות לו (ולאילמו) [ולאילמיון] סביבו סביב חמשים אמה ארך ורחב עשרים וחמש אמות: 30 ואלמות סביבו סביב ארך חמש ועשרים אמה ורחב חמש אמות: 31 ואלמו אל-חצר החצונה ותמרים אל-אילו) [איליון] ומעלות שמונה (מעלו) [מעליו]: 32 ויביאני אל-החצר הפנימי דרך הקדים וימד את-השער כמדות האלה: 33 (ותאו) [ותאיו] (ואלו) [ואליון] (ואלמו) [ואלמיון] כמדות האלה וחלונות לו (ולאילמו) [ולאילמיון] סביבו סביב ארך חמשים אמה ורחב חמש ועשרים אמה: 34 (ואלמו) [ואלמיון] אל-חצר החצונה ותמרים אל-אילו) [איליון] מופ ומפו ושמונה מעלות (מעלו) [מעליו]: 35 ויביאני אל-שער הצפון ומדר כמדות האלה: 36 (ותאו) [ותאיו] (אלו) [אליון] (ואלמו) [ואלמיון] וחלונות לו סביבו סביב ארך חמשים אמה ורחב חמש ועשרים אמה: 37 (ואילו) [ואיליון] לחצר החצונה ותמרים אל-אילו) [איליון] מופ ומפו ושמונה מעלות (מעלו) [מעליו]: 38 ולשכה ופתחה באילים השערים שם ידיו את-העלה: 39 ובאלם השער שנים שלחנות מופ ושנים שלחנות מפה לשחוט אליהם העולה והחטאת והאשם: 40 ואל-הכתף מחוצה לעולה לפתח השער הצפונה שנים שלחנות ואל-הכתף האחרת אשר לאלם השער שנים שלחנות: 41 ארבעה שלחנות מפה וארבעה שלחנות מפה לכתף השער שמונה שלחנות אליהם ישחטו: 42 וארבעה שלחנות לעולה אבני גזית ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה אחת וחצי וגבה אמה אחת אליהם ויניחו את-הכילים אשר ישחטו את-העולה בם והזבח: 43 והשפתים טפח אחד מיוכנים בבית סביבו ואל-השלחנות בשר הקרבן: 44 ומחוצה לשער הפנימי לשכות שלים בחצר הפנימי אשר אל-כתף שער הצפון ופניהם דרך הדרום אחד אל-כתף שער הקדים פני דרך הצפון: 45 וידבר אלי זה הלשכה אשר פניה דרך הדרום לפניהם שמרי משמרת הבית: 46 והלשכה אשר פניה דרך הצפון לפניהם שמרי משמרת המזבח המה בני-צדוק הקרבים מבני-לוי אליהוהו לשרתו: 47 וימד את-החצר ארך מאה אמה ורחב מאה אמה מרבעת והמזבח לפני הבית: 48 ויבאני אל-אלם הבית וימד אל אלם חמש אמות מפה וחמש אמות מפה ורחב השער שלש אמות מפה ושלוש אמות מפה: 49 ארך הא' לם עשרים אמה ורחב עשתי עשרה אמה ובמעלות אשר יעלו אליו ועמודים אל-האילים אחד מפה ואחד מפה: 41 ויביאני אל-ההיכל וימד את-האילים שש-אמות רחב-מופו ושש-אמות-רחב מופ רחב האהל: 2 ורחב הפתח עשר אמות וכתפות הפתח חמש אמות מופ וחמש אמות מופ וימד ארכו ארבעים אמה ורחב עשרים אמה: 3 ובא לפנימה וימד אל-הפתח שתיים אמות והפתח שש אמות ורחב הפתח שבע אמות: 4 וימד את-ארכו עשרים אמה ורחב עשרים אמה אל-פני ההיכל ויאמר אלי זה קדש הקדשים: 5 וימד קיר-הבית שש אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביבו סביב לבית סביבו: 6 והצלעות צלע אל-צלע שלוש ושלשים פעמים ובאות בקיר אשר-לבית לצלעות סביבו סביב להיות אחוזים ולאיהיו אחוזים בקיר הבית: 7 ורחבה ונסכה למעלה למעלה לצלעות כי מוסב-הבית למעלה למעלה סביבו סביב לבית על-פני רחב-לבית למעלה וכן התחתו זה יעלה על-העליונה לתיכונה: 8 וראיתי לבית גבה סביבו סביב (מיסדות) [מיסדות] הצלעות מלו הקנה שש אמות אצילה: 9 רחב הקיר אשר-לצלע אל-החוצ חמש אמות ואשר מנח בית צלעות אשר לבית: 10 ובין הלשכות רחב עשרים אמה סביב לבית סביבו סביב: 11 ופתח הצלע למנח פתח אחד דרך הצפון ופתח אחד לדרום ורחב מקום המנח חמש אמות סביבו סביב: 12 והבנין אשר אל-פני הנזרה פאת דרך-הים רחב שבעים אמה וקיר הבנין חמש-אמות רחב סביבו סביב ואיכו תשערים אמה: 13 וימד את-הבית ארך מאה אמה והנזרה והבניה וקירותיה ארך מאה אמה: 14 ורחב פני הבית והנזרה לקדים מאה אמה: 15 ומדר ארך הבנין אל-פני הנזרה אשר על-אחריה (ואתוקיהא) [ואתוקיהא] מופ ומפו מאה אמה ותיחיל

הפנימי ואלמי החצר: 16 הספים והחלונים האשמות והאטיקים סביב לשלשתם נגד הסף שחץ עץ סביב סביב והארץ עד החלונות והחלונות מכסות: 17 על-מעל הפתח ועד הבית הפנימי ולחיוץ ואל-כל הקיר סביב סביב בפנימי ובחיצון מדות: 18 ועשוי כרובים ותמרים ותמרה בין-כרוב לכרוב ושנים פנים לכרוב: 19 ופני אדם אל-התמרה מופ ופני-כפיר אל-התמרה מופ עשוי אל-כל הבית סביב סביב: 20 מהארץ עד-מעל הפתח הכרובים והתמרים עשויים וקיר ההיכל: 21 ההיכל מזוהר רבעה ופני הקדש המראה כמראה: 22 המזבח עץ שלוש אמות גבה וארכו שתיים אמות ומקצעותיו לו וארכו וקירתי עץ וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יהוה: 23 ושתיים דלתות להיכל ולקדש: 24 ושתיים דלתות לדלתות שתיים מוסבות דלתות שתיים לדלת אחת ושתי דלתות לאחרת: 25 ועשויה אליהן אל-דלתות ההיכל כרובים ותמרים כאשר עשויים לקירות ועב עץ אל-פני האולם מהחיוץ: 26 וחלונים אשמות ותמרים מופ ומפוי אל-כתפות האולם וצלעות הבית והעבים: 42 ויוצאני אל-החצר החיצונה הדרך הדרך הצפון ויבאני אל-השלשה אשר נגד הנזרה ואשר-נגד הבנין אל-הצפון: 2 אל-פני-ארך אמות המאה פתח הצפון והרחב חמשים אמות: 3 נגד העשרים אשר לחצר הפנימי ונגד רצפה אשר לחצר החיצונה אתיק אל-פני-אתיק בשלשים: 4 ולפני הלשכות מהלך עשר אמות רחב אל-הפנימית הדרך אמה אחת ופתחיהם לצפון: 5 והלשכות העליונות קצרות כיריכולו אתיקים מהנה מהתחתנות ומהתכונות בנין: 6 כי משלשות הנה ואין להן עמודים פעמודי החצרות על-כן נאצל מהתחתנות ומהתכונות מהארץ: 7 ונגד אשר-לחיוץ לעמדת הלשכות הדרך החצר החיצונה אל-פני הלשכות ארכו חמשים אמה: 8 כיר-ארך הלשכות אשר לחצר החיצונה חמשים אמה והנה על-פני ההיכל מאה אמה: 9 (ומתחת) (לשכות) (ומתחת) (הלשכות) האלה (המבוא) (המבוא) מהקדים בבוא להנה מהחצר החיצונה: 10 ברחבו נגד החצר הדרך הקדים אל-פני הנזרה ואל-פני הבנין לשכות: 11 ודרך לפנים כמראה הלשכות אשר הדרך הצפון כדרך כן רחבו וכל מוצאיהן וכמשפטיהן וכפתחיהן: 12 וכפתחי הלשכות אשר הדרך הדרום פתח בראש הדרך הדרך בפני הנזרת הינה הדרך הקדים בבוא: 13 ויאמר אלי לשכות הצפון לשכות הדרום אשר אל-פני הנזרה הנה לשכות הקדש אשר יאכלו-שם הכהנים אשר-קרובים ליהוה קדשי הקדשים שם יניחו קדשי הקדשים והמנחה והחטאת והאשם כי המקום קדש: 14 בבאם הכהנים ולא-יצאו מהקדש אל-החצר החיצונה ושם יניחו בנדיהם אשר-ישרתו בהן כי-קדש הנה (ולבשו) (ולבשו) בנדים אחרים וקרבו אל-אשר לעם: 15 וכלה את-מדות הבית הפנימי והיוצאני הדרך השער אשר פניו הדרך הקדים ומדרו סביב סביב: 16 מדר רוח הקדים בקנה המדה חמש-אמות (מאות) קנים בקנה המדה סביב: 17 מדר רוח הצפון חמש-אמות קנים בקנה המדה סביב: 18 את רוח הדרום מדר חמש-אמות קנים בקנה המדה: 19 סבב אל-רוח הים מדר חמש-אמות קנים בקנה המדה: 20 לארבע רוחות מדרו חומה לו סביב סביב ארך חמש אמות ורחב חמש אמות להבדיל בין הקדש לחל: 43 ויולכני אל-השער שער אשר פנה הדרך הקדים: 2 והנה כבוד אלהי ישראל בא מדרך הקדים וקולו קול מים רבים והארץ האירה מכבודו: 3 וכמראה המראה אשר ראיתי כמר אה אשר-ראיתי בבאי לשחת את-העיר ומראות כמראה אשר ראיתי אל-נהר-כבר ואפל אל-פני: 4 וכבוד יהוה בא אל-הבית הדרך שער אשר פניו הדרך הקדים: 5 ותשאני רוח ותביאני אל-החצר הפנימי והנה מלא כבוד-יהוה הבית: 6 ואשמע מדבר אלי מהבית ואיש היה עמד אצלי: 7 ויאמר אלי בן-אדם את-מקום פסא ואת-מקום כפות רגלי אשר אשכנשם בתוך בני-ישראל לעולם ולא יטמאו עוד בית-ישראל שם קדשי הקדש ומלכיהם בזונתם ובפגרי מלכיהם במוותם: 8 בתחתם ספם את-ספי ומוזותם אצל מזוהתי והקיר ביני וביניהם וטמאו את-שם קדשי בתועבותם אשר עשו ואכל אתם באפי: 9 ע תה ירחקו את-זונתם ופגרי מלכיהם ממני ושכנתי בתוכם לעולם: 10 ס אתה בן-אדם הנה את-בית-ישראל את-הבית ויכלמו מעונותיהם ומדרו מלכיהם: 11 ואם-נכלמו מכל אשר-עשו צורת הבית ותכונתו ומוצאיו ומובאיו וכל-צורתו ואת כל-חקתיו וכל-צורתו וכל-תורתו (ותרתיו) הודע אותם וכתב לעיניהם וישמרו את-כל-צורתו ואת-כל-חקתיו ועשו אותם: 12 זאת תורת הבית על-ראש הקר פל-נבלו סביב סביב קדש קדשים הנה-זאת תורת הבית:

13 ואלה מדות המזבח באמות אמה ואמה וטפח וחיך האמה ואמה רחב וגבולה אל שפתה סביב ורח האחר וזה גב המזבח: 14 ומחיק הארץ עד העזרה התחוננה שתיים אמות ורחב אמה אחת ומהעזרה הקטנה עד העץ רח הגולה ארבע אמות ורחב האמה: 15 וההראל ארבע אמות (ומהאראל) (ומהאריאל) ולמעלה הקרנות ארבע: 16 (והאראל) (והאריאל) ש תים עשרה ארך בשתיים עשרה רחב רבוע אל ארבעת רבעיו: 17 והעזרה ארבע עשרה ארך בארבע עשרה רחב אל ארבעת רבעיו והגבול סביב אותה חצי האמה והחיקלה אמה סביב ומעלתהו פנות קדים: 18 ויאמר אלי בן אדם כה אמר אדני יהוה אלה חקת המזבח ביום העשותו להעלות עליו עולה ולזרק עליו דם: 19 ונתתה אל הכהנים הלויים אשר הם מזרע צדוק הקרבים אלי נאם אדני יהוה לשרתני פר בן בקר לחטאת: 20 ולקחת מדמו ונתתה על ארבע קרנותיו ואל ארבע פנות העזרה ואל הגבול סביב וחסאת אותו וכפרתהו: 21 ולקחת את הפר החטאת ושפרו במפקד הבית מחוץ למקדש: 22 וביום השני תקריב שעיר עזים תמים לחטאת וחסאת את המזבח כאשר חטאו בפר: 23 בכל יום מחטא תקריב פר בן בקר תמים ואיל מן הצאן תמים: 24 והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו אותם עלה ליהוה: 25 שבעת ימים תעשה שעיר חטאת ליום ופר בן בקר ואיל מן הצאן תמימים ועשו: 26 שבעת ימים וכפרו את המזבח וטהרו אותו ומלאו (ידו) (נדיו): 27 ויכלו את הימים ס והיה ביום השמיני והלאה יעשו הכהנים על המזבח את עולותיכם ואת שלמיכם ורצאתי אתכם נאם אדני יהוה: ס 44 וישב אלי דרך שער המקדש החיצון הפנה קדים והוא סגור: 2 ויאמר אלי יהוה השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש איש לא יבא בו כי יהוה אלהי ישראל בא בו והיה סגור: 3 את הנשיא נשיא הוא ישיבו (לאכול) (לאכל) לחם לפני יהוה מדרך אלם השער יבוא ומדרכו יצא: 4 ויביאני דרך שער הצפון אל פני הבית וארא וזה מלא כבוד יהוה את הבית יהוה ואפל אל פני: 5 ויאמר אלי יהוה בן אדם שים לבך וראה בעיניך ובאזניך שמע את כל אשר אני מדבר אחר לכל חקת בית יהוה ולכל (תורתו) (ותורתיו) ושמ ת לבך למבוא הבית בכל מוצאי המקדש: 6 ואמר ת אלמרי אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה רב לכם מכל חטאתיכם בית ישראל: 7 בהיבאכם בני נזכר ערלי לב וערלי בשר להיות במקדשי לחללו את ביתי בהקריב כס את לחמי חלב דם ויפרו את דברתי אל כל חטאתיכם: 8 ולא שמרתם משמרת קדשי ותשימון לשמרי משמרת במקדשי לכם: 9 כה אמר אדני יהוה כל בן נזכר ערל לב וערל בשר לא יבוא אל מקדשי לכל בן נזכר אשר בחוץ בני ישראל: 10 כי אסיהלום אשר רחוק מעלי בתעות ישראל אשר תעו מעלי אחרי גלוליהם ונשאו עונם: 11 והיו במקדשי משרתים פקדות אל שערי הבית ומשרתים את הבית המה ישלטו את העל לה ואת המזבח לעם והמה יעמדו לפנייהם לשרתם: 12 יען אשר ישרתו אותם לפני גלוליהם והיו לבית ישראל למכשול עון על כן נשאתי יד עליהם נאם אדני יהוה ונשאו עונם: 13 ולא יגשו אלי לכהן לי ולנשת על כל קדשי אל קדשי הקדשים ונשאו כל מתם וחטאתם אשר עשו: 14 ונתתי אותם שמרי משמרת הבית לכל עבדתי ולכל אשר יעשה בו: פ 15 והכהנים הלויים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בתעות בני ישראל מעלי יקראו אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב דם נאם אדני יהוה: 16 המה יבוא אל מקדשי והמה יקריבו אל שלחני לשרתני ושמרו את משמרת: 17 והיה בבואם אל שערי החצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא יעל לה עליהם צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית וביתה: 18 פארי פשתים יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו על מתיניהם לא יחגרו בזע: 19 ובצאתם אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה אל העם יפשטו את בגדיהם אשר המה משרתם כס והניחו אותם בלשכת הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא יקדשו את העם בבגדיהם: 20 וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו כסם יכסמו את ראשיהם: 21 ויין לא ישתו כל בן נזכר בבואם אל החצר הפנימית: 22 ואלמנה וגרושה לא יקחו להם נשים כי אסיהלום מזרע בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו: 23 ואת עמי יורו בין קדש לחל ובין טמא לטהור וידעם: 24 ועל לבי המה יעמדו (לשפט) (למשפט) במשפט (וישפטו) (וישפטו) ואת חקתי ואת חקתי בכל מועדי ישמרו ואת שבחתי יקדשו: 25 ואלמת אדם לא יבוא לשמא כי אסיהלום ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות אשר לא היתה לאיש יטמאו: 26 ואחרי טהרתו שבעת ימים יספרו לו: 27 וביום באו

אֶל־הַקֹּדֶשׁ אֶל־הַחֹצֵר הַפְּנִימִית לְשֶׁרֶת בְּקֹדֶשׁ יִקְרִיב חֲטָאתוֹ נָאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: 28 וְהִתְּחַל לָהֶם לְנַחֵלָה אֲנִי נִחַלְתִּים וְאֶחָזָה לְאֶתְחַנֵּנוּ לָהֶם בְּיִשְׂרָאֵל אֲנִי אֶחָזָה: 29 הַמִּנְחָה וְהַחֲטָאת וְהָאֵשֶׁת הָמָּה יֹאכְלוּם וְכָל־חֶרֶם בְּיִשְׂרָאֵל לָהֶם יִהְיֶה: 30 וְרֹאשִׁית כָּל־בְּכוֹרֵי כָל־תְּרוּמָת כָּל מִכֶּל תְּרוּמוֹתֵיכֶם לַפְּהִנִים יִהְיֶה וְרֹאשִׁית עֲרֹסוֹתֵיכֶם תַּחֲנוּ לַפְּהִינָה לְהִנִּיחַ בְּרָכָה אֶל־בֵּיתִי: 31 כָּל־גִּבְלָה וְסָרְפָה מִן־הָעוֹף וּמִן־הַבְּהֵמָה לֹא יֹאכְלוּ הַפְּהִנִים: פ

45 וּבַהֲפִילְכֶם אֶת־הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה תְּרִימוֹ לִיהִנֶּה קֹדֶשׁ מִן־הָאָרֶץ אֶרֶץ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אֶרֶץ וְרֹחֵב עֶשְׂרֵה אֶלֶף קֶדֶשׁ־הוּא כָּל־גִּבְלָה סָבִיב: 2 וְיִהְיֶה מִזֶּה אֶל־הַקֹּדֶשׁ חֲמֵשׁ מֵאוֹת בְּחֵמֶשׁ מֵאוֹת מֵרֻבַּע סָבִיב וְחֲמִשִּׁים אָמָה מִגֶּרֶשׁ לוֹ סָבִיב: 3 וּמִן־הַמִּדָּה הַזֹּאת תִּמְדֹּד אֶרֶץ (חֲמֵשׁ) וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וְרֹחֵב עֶשְׂרֵה אֶלְפִים וּבִזְוִיָּהּ הַמִּקְדָּשׁ קֹדֶשׁ קְדָשִׁים: 4 קֹדֶשׁ מִן־הָאָרֶץ הוּא לַפְּהִנִים מִשְׁרְתִּי הַמִּקְדָּשׁ יִהְיֶה הַקְּרִבִּים לְשֶׁרֶת אֶת־יְהוָה וְהִנֵּה לָהֶם מִקְוֶם לְבָתִּים וּמִקְדָּשׁ לַמִּקְדָּשׁ: 5 וְחֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אֶרֶץ וְעֶשְׂרֵה אֶלְפִים רֹחֵב (וְיִהְיֶה) וְהִנֵּה לְלוּיִם מִשְׁרְתִּי הַבַּיִת לָהֶם לְאֶחָזָה עֶשְׂרִים לְשָׁכֶת: 6 וְאֶחָזָה הָעִיר תַּחֲנוּ חֲמֵשֶׁת אֶלְפִים רֹחֵב וְאֶרֶץ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף לַעֲמֹת תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ לְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה: 7 וּלְנָשִׂאֵי מִזֶּה וּמִזֶּה לְתְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וּלְאֶחָזָה הָעִיר אֶל־פְּנֵי תְּרוּמַת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶל־פְּנֵי אֶחָזָה הָעִיר מִפְּאֵתֵי קְדִימָה קְדִימָה וְאֶרֶץ לַעֲמֹת אֶחָד הַחֲלָקִים מִגִּבְלוֹ יֵם אֶל־גִּבְלוֹ קְדִימָה: 8 לְאָרֶץ יִהְיֶה־לוֹ לְאֶחָזָה בְּיִשְׂרָאֵל וְלֹא־יוֹנֵה עוֹד נָשִׂאֵי אֶת־עַמִּי וְהָאָרֶץ יִתְּנוּ לְבִנְיֵי־יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְתָּהֶם: ס 9 כֹּה־אָמַר יְהוָה רִבְלֶכֶם נָשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל חֲמֵס נָשָׂר הִסִּירוּ וּמִשְׁפָּט וּצְדָקָה עָשׂוּ תְּרִימוֹ נְדָשְׁתִּיכֶם מִעַל עַמִּי נָאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: 10 מִאֲוִי־צֶדֶק וְאִי־צֶדֶק וּבֶת־צֶדֶק יִהְיֶה לָכֶם: 11 הָאִיפָה וְהַבֵּת תִּכְן אֶחָד יִהְיֶה לְשֹׂאֵת מַעֲשֵׂר הַחֹמֶר הַבֵּת וְעֶשְׂרֵת הַחֹמֶר הָאִיפָה אֶל־הַחֹמֶר יִהְיֶה מִחִכְתּוֹ: 12 וְהִשְׁכַּל עֶשְׂרִים גֵּרָה עֶשְׂרִים שְׁקָלִים חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים שְׁקָלִים עֹשֶׂה רַה וְחֲמִשָּׁה שְׁקָל הַמִּנָּה יִהְיֶה לָכֶם: 13 זֹאת תְּתִירֹמָה אֲשֶׁר תְּרִימוּ שִׁשִּׁי הָאִיפָה מִחֹמֶר הַחֲטָיִים וְשִׁשִּׁיִּם הָאִיפָה מִחֹמֶר הַשְּׂעִירִים: 14 וְחֹק הַשָּׁמֶן הַבֵּת הַשָּׁמֶן מַעֲשֵׂר הַבֵּת מִן־הַזֶּה עֶשְׂרֵת הַבָּתִּים חֹמֶר כִּי־עֶשְׂרֵת הַבָּתִּים חֹמֶר: 15 וְשֶׁה־אֶחָת מִן־הַצָּאֵן מִן־הַמֵּאֲתִים מִמִּשְׁקָה יִשְׂרָאֵל לַמִּנְחָה וּלְעוֹלָה וּלְשִׁלְמִים לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם נָאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: 16 כָּל הָעָם הָאָרֶץ יִהְיוּ אֶל־תְּתִירֹמָה הַזֹּאת לְנָשִׂאֵי בְּיִשְׂרָאֵל: 17 וְעַל־הַנָּשִׂאֵי יִהְיֶה הָעוֹלוֹת וְהַמִּנְחָה וְהַנֶּסֶךְ בַּחֲגִים וּבְחֻדָּשִׁים וּבְשִׁבְתוֹת כָּל־מוֹעֲדֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל הוּא־יַעֲשֶׂה אֶת־הַחֲטָאת וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־הָעוֹלָה וְאֶת־הַשִּׁלְמִים לְכַפֵּר בְּעֵד בֵּית־יִשְׂרָאֵל: ס 18 כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּרֹאשׁוֹן בְּאֶחָד לְחֹדֶשׁ תִּקַּח פֶּרֶךְ־בָּקָר תְּמִים וְחֲטָאת אֶת־הַמִּקְדָּשׁ: 19 וְלִקַּח הַכֹּהֵן מִדָּם הַחֲטָאת וְנָתַן אֶל־מִזְבֹּחַ הַבַּיִת וְאֶל־אַרְבַּע פְּנוֹת הָעֹזֶרֶה לְמִזְבֹּחַ וְעַל־מִזְבֹּחַ שֶׁר הַחֹצֵר הַפְּנִימִית: 20 וְכֵן תַּעֲשֶׂה בְּשַׁבָּעַה בְּחֹדֶשׁ מֵאִישׁ שָׁנָה וּמִפְּתִי וּבִפְתָּתָם אֶת־הַבַּיִת: 21 בְּרֹאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם לְחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם הַפֶּסַח חֹג שִׁבְעוֹת יָמִים מִצּוֹת יֹאכַל: 22 וְעַ שֶׁה נָשִׂאֵי בָּיִם הַהוּא בַּעֲדוֹ וּבַעֲד פְּלִעַם הָאָרֶץ פֶּר חֲטָאת: 23 וּשְׁבַעַת יְמֵי־חֹג יַעֲשֶׂה עוֹלָה לִיהִנֶּה שִׁבַּעַת פָּרִים וּשְׁבַעַת אִילִים תְּמִימִם לַיּוֹם שִׁבַּעַת הַיָּמִים וְחֲטָאת שְׂעִיר עִזִּים לַיּוֹם: 24 וּמִנְחָה אִיפָה לֶפֶר וְאִיפָה לְאִיל יַעֲשֶׂה וְשָׁמֶן הֵין לְאִיפָה: 25 בְּשָׁבִי עִי בְּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לְחֹדֶשׁ בְּחָג יַעֲשֶׂה כָּאֵלֶּה שִׁבַּעַת הַיָּמִים

כְּחֲטָאת כְּעוֹלָה וּכְמִנְחָה וּכְשָׁמֶן: ס **46** כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה שֶׁר הַחֹצֵר הַפְּנִימִית הַפְּנִי קְדִים יִהְיֶה סָנֹר שֶׁשֶׁת יָמִי מַעֲשֶׂה וּבָיִם הַשְּׁבַת יִפְתַּח וּבָיִם הַחֹדֶשׁ יִפְתַּח: 2 וּבֹא הַנָּשִׂאֵי דֶרֶךְ אֵילָם הַשֶּׁר מִחוּץ וְעָמַד עַל־מִזְבֹּחַ הַשֶּׁר וְעָשׂוּ הַפְּהִנִים אֶת־עוֹלָתוֹ וְאֶת־שִׁלְמוֹ וְהִשְׁתַּחֲוּ וְהַעֲלִיף הַשֶּׁר וְיִצֵּא וְהָשַׁעַר לֹא־יִסָּגֵר עַד־הָעֶרֶב: 3 וְהִשְׁתַּחֲוּ עַם־הָאָרֶץ פָּתַח הַשֶּׁר הַהוּא בְּשִׁבְתוֹת וּבְחֻדָּשִׁים לִפְנֵי יְהוָה: 4 וְהָעוֹלָה אֲשֶׁר־יִקְרֹב הַנָּשִׂאֵי לִיהִנֶּה בָּיִם הַשְּׁבַת שֶׁשֶׁה כְּבָשִׂים תְּמִימִם וְאִיל תְּמִים: 5 וּמִנְחָה אִיפָה לְאִיל וּלְכִבְשִׂים מִנְחָה מִתַּת יָדוֹ וְשָׁמֶן הֵין לְאִיפָה: 6 וּבָיִם הַחֹדֶשׁ פֶּרֶךְ־בָּקָר תְּמִימִם וְשֶׁשֶׁת כִּבְשִׂים וְאִיל תְּמִימִם יִהְיוּ: 7 וְאִיפָה לֶפֶר וְאִיפָה לְאִיל יַעֲשֶׂה מִנְחָה וּלְכִבְשִׂים כַּאֲשֶׁר תַּשִּׁיג יָדוֹ וְשָׁמֶן הֵין לְאִיפָה: 8 וּבְבוֹא הַנָּשִׂאֵי דֶרֶךְ אֵילָם הַשֶּׁר יָבוֹא וּבְדֶרֶכוֹ יֵצֵא: 9 וּבְבוֹא עַם־הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה בְּמוֹעֲדֵי־ה' בֹּא דֶרֶךְ־שֶׁר צָפוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֹת יֵצֵא דֶרֶךְ־שֶׁר נֹגֵב וְהָבָא דֶרֶךְ־שֶׁר נֹגֵב יֵצֵא דֶרֶךְ־שֶׁר צָפוֹן לֹא יִשְׁבֹּב דֶּרֶךְ הַשֶּׁר אֲשֶׁר־בָּא בוֹ נִכְרוּ (יֵצֵאוּ) [יֵצֵאוּ]: 10 וְהַנָּשִׂאֵי בְּתוֹכָם בְּבוֹאָם יָבוֹא וּבְצֵאתָם יֵצֵאוּ: 11 וּבְחֻגִים וּבְמוֹעֲדִים תִּהְיֶה הַמִּנְחָה אִיפָה לֶפֶר וְאִיפָה לְאִיל וּלְכִבְשִׂים מִתַּת יָדוֹ וְשָׁמֶן הֵין לְאִיפָה: 12 וּכִי־יַעֲשֶׂה הַנָּשִׂאֵי נִדְכָּה עוֹלָה אוֹשְׁלָמִים נִדְכָּה לִיהִנֶּה וּפְתַח לוֹ אֶת הַשֶּׁר הַפְּנִי קְדִים וְעֵשֶׂה

את־עֲלֹתוֹ ואת־שְׁלֹמֹו כֹּאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְּיוֹם הַשִּׁבְתָּ ויֵּצֵא ויִסַּר את־הַשֹּׁעַר אַחֲרָיו צֹאֲתוֹ: 13 וכִּבֵּשׂ בְּיָשָׁנוּ חֲמִים תַּעֲשֶׂה עֹלָה לְיוֹם לַיהוָה בִּבְקָר בִּבְקָר תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ: 14 וּמִנְחָה תַּעֲשֶׂה עֲלָיו בִּבְקָר בִּבְקָר שְׁשִׁית הָאִיפָה וְשִׁמֹן שְׁלִישִׁית הָהֵיזֶן לֶרֶס אֶת־הַסֶּלֶת מִנְחָה לַיהוָה חֲקֹת עֹלֹם תִּמְדוּ: 15 (וַעֲשֹׂן) וַעֲשֹׂן אֶת־הַכֶּבֶשׂ ואת־הַמִּנְחָה ואת־הַשִּׁמֹן בִּבְקָר בִּבְקָר עֹלֹת תִּמְדוּ: פ 16 כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה כִּי־רִיתָ הַנָּשִׂיא מִתְּנָה לְאִישׁ מִבְּנֵי נַחֲלָתוֹ הִיא לִבְנֵי תְהִיָּה אֲחֻזָּתָם הִיא בְּנַחֲלָה: 17 וְכִי־רִיתָ מִתְּנָה מִנְחָלָתוֹ לְאֶחָד מֵעַבְדָּיו וְהָיָה לוֹ עַד־שָׁנַת הַדְּרֹר וְשָׁבַת לְנָשִׂיא אֶדְ נַחֲלָתוֹ בְּנֵי לֵהם תְּהִיָּה: 18 וְלֹא־יִזְקֶךָ הַנָּשִׂיא מִנְחָלָתָהּ הָעָם לִהְיוֹנָתָם מֵאֲחֻזָּתָם מֵאֲחֻזָּתוֹ יִנְחַל אֶת־בְּנֵי לִמְעַן אֲשֶׁר לֹא־יִצְפּוּ עַמִּי אִישׁ מֵאֲחֻזָּתוֹ: 19 וַיְבִיאֵנִי בַּמְּבוּאָה אֲשֶׁר עַל־כַּתֵּף הַשֹּׁעַר אֶל־הַשְּׂכוֹת הַקֹּדֶשׁ אֶל־הַכֹּהֲנִים הַפְּנוּת צְפוּנָה וְהַנֶּשֶׁם מְקוֹם (בִּירְכָתָם) (בִּירְכָתִים) יְמֵה: ס 20 וַיֹּאמֶר אֵלַי זֶה הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יִבְשְׁלוּ־שָׁם הַכֹּהֲנִים אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַחֲטָאֹת אֲשֶׁר יֵאָפוּ אֶת־הַמִּנְחָה לְבִלְתִּי הוֹצִיא אֶל־הַחֹצֵר הַחִיצוֹנָה לְקֹדֶשׁ אֶת־הָעָם: 21 וַיּוֹצִיאֵנִי אֶל־הַחֹצֵר וַיַּעֲבִירֵנִי אֶל־אַרְבַּעַת מַקְצְעֵי הַחֹצֵר וְהָיָה חֹצֵר בַּמַּקְצֵעַ הַחֹצֵר בַּמַּקְצֵעַ הַחֹצֵר: 22 בְּאַרְבַּעַת מַקְצְעוֹת הַחֹצֵר חֲצֹרוֹת קֵט רוֹת אַרְבָּעִים אֹרֶךְ וְשִׁלְשִׁים רֹחַב מִדָּה אֶחָת לְאַרְבַּעַתָּם מִקְצְעוֹת: 23 וְשֹׁר סָבִיב בָּהֶם סָבִיב לְאַרְבַּעַתָּם וּמִבְשָׁלוֹת עָשִׂי מִתַּחַת הַטִּירוֹת סָבִיב: 24 וַיֹּאמֶר אֵלַי אֱלֹהֵי בֵית

הַמִּבְשָׁלִים אֲשֶׁר יִבְשְׁלוּ־שָׁם מִשְׁרָתִי הַבַּיִת אֶת־יֹבֵחַ הָעָם: 47 וַיִּשְׁכְּנִי אֶל־פֶּתַח הַבַּיִת וְהָנִה־מִים יֵצְאִים מִתַּחַת מַפְתָּן הַבַּיִת קְדִימָה כִּי־פָנִי הַבַּיִת קִדְּם וְהַמִּים יִרְדּוּ מִתַּחַת מַכְתָּף הַבַּיִת הַיְמָנִית מִנֵּבֶל לְמוֹזָח: 2 וַיּוֹצֵאֵנִי דֶרֶךְ־שֹׁעַר צְפוּנָה וַיִּסְבְּנִי דֶרֶךְ חוּץ אֶל־שֹׁעַר הַחוּץ דֶּרֶךְ הַפְּנוּתָה קִדְּם וְהָנִה־מִים מִפְּכִים מִן־הַכֶּתֶף הַיְמָנִית: 3 בְּצִאתִי־הָאִישׁ קִדְּם וְקָו בִּידִי וַיִּמְדֵּךְ אֵלַי בָּאֵמָה וַיַּעֲבִירֵנִי בְּמִים מִי אֶפְסִים: 4 וַיִּמְדֵּךְ אֵלַי וַיַּעֲבִירֵנִי בְּמִים בְּרָפִים וַיִּמְדֵּךְ אֵלַי וַיַּעֲבִירֵנִי מִי מִתְּנִים: 5 וַיִּמְדֵּךְ אֵלַי נָחַל אֲשֶׁר לֹא־אוּכַל לַעֲבֹר כִּי־נָאָו הַמִּים מִי שָׁוֹ נַחַל אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹר: 6 וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרָאִיתָ בְּיָאֲדָם וַיִּזְלַכְנִי וַיִּשְׁכְּנִי שִׁפְתָּ הַנַּחֲלָה: 7 בְּשׁוֹבֵנִי וְהָנִה אֶל־שִׁפְתָּ הַנַּחֲלָה עֵץ רַב מְאֹד מִזֶּה וּמִזֶּה: 8 וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמִּים הָאֵלֶּה יוֹצְאִים אֶל־הַגִּלְיָה הַקָּדְמוֹנָה וְהָרְדִי עַל־הַעֲרֵבָה וּבָאוּ הַמִּים אֶל־הַנְּהָר הַמוֹצִיאִים (וְנִרְפָּאוּ) (וְנִרְפָּאוּ) הַמִּים: 9 וְהָיָה כִּלְגַּשׁ חִיָּהוּ אֲשֶׁר־יִשְׁלַח אֶל כָּל־אֲשֶׁר יָבוֹא שָׁם נַחֲלִים יִחִיָּה וְהָיָה הַדָּגָה רַבָּה מְאֹד כִּי בָאוּ שְׁמֵה הַמִּים הָאֵלֶּה וַיִּרְפָּאוּ וְהָיָה כָּל־אֲשֶׁר־יָבוֹא שְׁמֵה הַנַּחֲלָה: 10 וְהָיָה (וַעֲמָדוֹ) (וַעֲמָדוֹ) עָלָיו דְּגָיִם מְעִין דְּגִי וְעַד־עֵין עֲלִיִּים מִשְׁמֹחַ לַחֲכִמִּים וְהָיָה לְמִינֵה דָגָתָם כִּדְגַת הַיָּם הַגָּדוֹל רַבָּה מְאֹד: 11 (בְּצִאתוֹ) (בְּצִאתוֹ) וּבָאוּ וְלֹא יִרְפָּאוּ לְמַלַּח נַחֲנוּ: 12 וְעַל־הַנַּחֲלָה יַעֲלֶה עַל־שִׁפְתוֹ מִיָּהוּ וּמִיָּהוּ כָּל־עֵץ־מֵאֵכֶל לֹא־יִבּוֹל עֲלָהוּ וְלֹא־יִתֵּם פְּרִיָּו לַחֲדָשִׁיו יִבְכֹּר כִּי מִיָּמָיו מִן־הַמִּקְדָּשׁ הָמָּה יוֹצְאִים (וְהָיָה) (וְהָיָה) פְּרִיָּו לְמֵאֵכֶל וְעֲלָהוּ לַחֲרוּפָה: ס 13 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה גֵּה גְבוּל אֲשֶׁר תִּתְּנָחֲלוּ אֶת־הָאָרֶץ לִשְׁנֵי עָשָׂר שָׁבָטִי יִשְׂרָאֵל יוֹסֵף חֲבִלָּים: 14 וְנַחֲלָתָם אוֹתָהּ אִישׁ כְּאִחִיו אֲשֶׁר נָשָׂאתִי אֶת־יָדִי לַחֲתֹמֶה לְאֲבֹתֵיכֶם וְנִפְלָה הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם בְּנַחֲלָה: 15 וְזֶה גְבוּל הָאָרֶץ לְפָאֵת צְפוּנָה מִן־הַיָּם הַגָּדוֹל הַדֶּרֶךְ חֲתָלָן לְבֹאֹ צִדְדָה: 16 חֲמַת בְּרוֹתָה סָבְרִים אֲשֶׁר בֵּין־גְּבוּל דְּמִשֶּׁק וּבֵין גְּבוּל חֲמַת הַחֹצֵר הַתִּיכוֹן אֲשֶׁר אֶל־גְּבוּל חֹרֶן: 17 וְהָיָה גְבוּל מִן־הַיָּם חֹצֵר עֵינוֹן גְּבוּל דְּמִשֶּׁק וְצִפּוֹן צְפוּנָה וּגְבוּל חֲמַת וְאֵת פָּאֵת צְפוֹן: 18 וּפָאֵת קִדְּם מִבֵּין חֹרֶן וּמִבֵּין־דְּמִשֶּׁק וּמִבֵּין הַגִּלְעָד וּמִבֵּין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַיָּרְדֵּן מִגְּבוּל עַל־הַיָּם הַקְּדָמוֹנִי תְּמִדָּה וְאֵת פָּאֵת קְדִימָה: 19 וּפָאֵת גֵּב תִּימְנָה מִתְּמִר עַד־מִי מִרְיֹבוֹת קִדְּשׁ נַחֲלָה אֶל־הַיָּם הַגָּדוֹל וְאֵת פָּאֵת־תִּימְנָה גֵּבָה: 20 וּפָאֵת־יָם הַיָּם הַגָּדוֹל מִגְּבוּל עַד־נֹכַח לְבֹאֹ חֲמַת זֹאת פָּאֵת־יָם: 21 וְחֲלָקָתָם אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: 22 וְהָיָה חֲפָלוֹ אוֹתָהּ בְּנַחֲלָה לָכֶם וְלַהֲגָרִים הַנֶּהְרִים בְּחוֹכְכֶם אֲשֶׁר־הוֹלִדוּ בָנִים בְּחוֹכְכֶם וְהָיוּ לָכֶם כְּאֻזָּרָה בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲחֵכֶם יִפְלוּ בְּנַחֲלָה בְּחוֹךְ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: 23 וְהָיָה בְּשִׁבְטֵי אֲשֶׁר־נָגַר

הֵנֶר אֹתוֹ שֶׁם תִּתְּנוּ נַחֲלָתוֹ נָאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: ס 48 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַשְּׁבָטִים מִקְצֵה צְפוּנָה אֶל־יָד הַדֶּרֶךְ־חֲתָלָן לְבֹאֹ־חֲמַת חֹצֵר עֵינוֹן גְּבוּל דְּמִשֶּׁק צְפוּנָה אֶל־יָד חֲמַת וְהָיָה־לָּהּ פָּאֵת־קִדְּם הַיָּם דָּן אַחֵר: 2 וְעַל גְּבוּל דָּן מִפָּאֵת קִדְּם עַד־פָּאֵת־יָמָה אֲשֶׁר אַחֵר: 3 וְעַל גְּבוּל אֲשֶׁר מִפָּאֵת קְדִימָה עַד־פָּאֵת־יָמָה נִפְתָּלִי אַחֵר: 4 וְעַל גְּבוּל נִפְתָּלִי מִפָּאֵת קִדְמָה עַד־פָּאֵת־יָמָה מְנַשֶּׁה אַחֵר: 5 וְעַל גְּבוּל מְנַשֶּׁה מִפָּאֵת קִדְמָה עַד־פָּאֵת־יָמָה אֶפְרַיִם אַחֵר: 6 וְעַל גְּבוּל אֶפְרַיִם מִפָּאֵת קִדְּם עַד־פָּאֵת־יָמָה רְאוּבֵן אַחֵר: 7 וְעַל גְּבוּל רְאוּבֵן מִפָּאֵת קִדְּם עַד־פָּאֵת־יָמָה יְהוּדָה אַחֵר: 8 וְעַל גְּבוּל יְהוּדָה מִפָּאֵת קִדְּם עַד־פָּאֵת־יָמָה

תהיה התרומה אשר תרמו חמשה ועשרים אלף רחב וארץ כאחד החלקים מפאת קדימה עד פאת ימה והיה המקדש בתוכו: 9 התרומה אשר תרמו ליהוה ארץ חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים: 10 ולאלה תהיה תרומת הקדש לפניהם צפונה חמשה ועשרים אלף וימה רחב עשרת אלפים וקדימה רחב עשרת אלפים ונגבה ארץ חמשה ועשרים אלף והיה מקדשי יהוה בתוכו: 11 לפניהם המקדש מבני צדוק אשר שמרו משמרתו אשר לא תעזו בתעוה בני ישראל כאשר תעזו הלויים: 12 והיתה להם תרומה יה מתרומת הארץ קדש קדשים אל גבול הלויים: 13 והלויים לעמית גבול הפניהם חמשה ועשרים אלף ארץ ורחב עשרת אלפים כל ארץ חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים: 14 ולא ימכרו ממנו ולא ימרו ולא יעבדו (ועבדו) ראשית הארץ כי קדש ליהוה: 15 וחמשת אלפים הותר ברחב על פני חמשה ועשרים אלף חל הוא לעיר למושב ולמגרש והיתה העיר (בתוכה) [בתוכו]: 16 ואלה מדותיה פאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים ופאת ימנב חמש (חמש) [קק] מאות וארבעת אלפים ומפאת קדים חמש מאות וארבעת אלפים ופאת ימה חמש מאות וארבעת אלפים: 17 והיה מגרש לעיר צפונה חמשים ומאתים ונגבה חמשים ומאתים וקדימה חמשים ומאתים וימה חמשים ומאתים: 18 והותר בארץ לעמית תרומת הקדש עשרת אלפים קדימה ועשרת אלפים ימה והיה לעמית תרומת הקדש והיתה (תבואתה) [תבואתו] ללחם לעבדי העיר: 19 והעבד העיר יעבדוהו מכל שבטי ישראל: 20 כל התרומה חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים אלף רביעית תרמו את תרומת הקדש אל אחזת העיר: 21 והותר לנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר אל פני חמשה ועשרים אלף תרומה עד גבול קדימה וימה על פני חמשה ועשרים אלף על גבול ימה לעמית חלקים לנשיא והיתה תרומת הקדש ומקדש הבית (בתוכה) [בתוכו]: 22 ומאחזת הלויים ומאחזת העיר בתוך אשר לנשיא יהיה בין גבול יהודה ובין גבול בנימין לנשיא יהיה: 23 ויתר השבטים מפאת קדימה עד פאת ימה בנימין אחד: 24 ועל גבול בנימין מפאת קדימה עד פאת ימה שמעון אחד: 25 ועל גבול שמעון מפאת קדימה עד פאת ימה יששכר אחד: 26 ועל גבול יששכר מפאת קדימה עד פאת ימה זבולן אחד: 27 ועל גבול זבולן מפאת קדימה עד פאת ימה גד אחד: 28 ועל גבול גד אל פאת נגב תימנה והיה גבול מתמר מי מריבת קדש נחלה על הים הגדול: 29 זאת הארץ אשר תפילו מנחלה לשבטי ישראל ואלה מחלקותם נאם אדני יהוה: פ 30 ואלה תוצאת העיר מפאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים מדה: 31 ושערי העיר על שמות שבטי ישראל שערים שלוש צפונה שער ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי אחד: 32 ואל פאת קדימה חמש מאות וארבעת אלפים ושערים שלשה ושער יוסף אחד שער בנימין אחד שער דן אחד: 33 ופאת נגבה חמש מאות וארבעת אלפים מדה ושערים שלשה שער שמעון אחד שער יששכר אחד שער זבולן אחד: 34 פאת ימה חמש מאות וארבעת אלפים ושעריהם שלשה שער גד אחד שער אשר אחד שער נפתלי אחד: 35 סביב שמנה עשר אלף ושם העיר מיום יהוה שמה:

Hosea

1 דבר־יהוה אשר היה אל־הושע בן־בארי בימי יותם אחז ויחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם בן־יואש מלך ישראל: **2** תחלת דבר־יהוה בהושע פ ויאמר יהוה אל־הושע לך קח־לך אשת זנונים וילדי זנונים כי־זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה: **3** וילך ויקח את־גמר בת־דבלים ותהר ותלד־לו בן: **4** ויאמר יהוה אליו קרא שמו יזרעאל כי־עוד מעט ופקדתי את־ך מי יזרעאל על־בית יהוה והשבותי ממלכות בית ישראל: **5** והיה ביום ההוא ושב־רתי את־קשת ישראל בעמק יזרעאל: **6** ותהר עוד ותלד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסיף עוד ארחם את־בית ישראל כי־נשא אשה להם: **7** ואת בית יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים: **8** ותגמל את־לא רחמה ותהר ותלד בן: **9** ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי לא־אהיה לכם: **10** **2** והיה מספר בני־ישראל כחול הים אשר לא־ימדה ולא יספר והיה במקום אשר־יאמר להם לא־עמי אתם יאמר להם בני אל־חי: **2** ונקבצו בני־יהוה דה ובני־ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן־הארץ כי גדול יום יזרעאל: **3** אמרו לא־חייכם עמי ולא־חיותיכם רחמה: **4** ריבו באמכם ריבו כי־היא לא אשתי ואנכי לא אישה וחסר זנוניה מפניה ונאפוניה מבין שדיה: **5** פן־אפשיטנה ערמה והצנתיה כיום הולדה ושמתיה כמדבר ושתה כארץ ציה והמתיה בצמא: **6** ואת־בניה לא ארחם כי־בני זנונים המה: **7** כי זנתה אמים הבישה הורתם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי וימימי צמרי ופשתי שמוי ושקוני: **8** לכן הנני־שך את־דרךך בסירים ונדרתי את־נדרה ונתיבותיה לא תמצא: **9** ודרךה את־מאהביה ולא־תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל־אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה: **10** והוא לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן והתירוש והיצהר וכסף הרבתי לה וזהב עשו לבעול: **11** לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי צמרי ופשתי לכסות את־ערותה: **12** ועתה אגלה את־נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא־יצילנה מירי: **13** והשבותי כל־משושה חנה חרשה ושב־תה וכל מועדה: **14** והשמותי נפנה ותאנחה אשר אמרה אנה המה לי אשר נתנילי מאהבי ושמתיים ליער ואכלתם חית השדה: **15** ופקדתי עליה את־ימי הפעלים אשר תקטיר להם ותעד נזמה וחליתיה ותלך אחרי מאהביה ואתי שכחה נאס־יהוה: **16** לכן הגה אנכי מפתיה והלכתיה המדבר ודברתי על־לבה: **17** ונתתי לה את־כרמיה משם ואת־עמק עכור לפתח תקוה וענתה שמה בימי נעוריה וכיום עלתה מארץ־מצרים: **18** והיה ביום־ההוא נאס־יהוה תקרא איש ולא־תקרא־לי עוד בעלי: **19** והסרתי את־שמות הפעלים מפיה ולא־יזכרו עוד בשמם: **20** וברתי להם ברית ביום ההוא עב־חית השדה ועם־עוף השמים ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשוב מן־הארץ והשפכתיים לבטא: **21** וארשתוך לי לעולם וארשתוך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים: **22** וארשתוך לי באמונה וירעת את־יהוה: **23** והיה ביום ההוא אענה נאס־יהוה אענה את־השמים והם יענו את־הארץ: **24** והארץ תענה את־הדגן ואת־התירוש ואת־היצהר והם יענו את־יזרעאל: **25** וזרעתיה לי בארץ ורחמתי את־לא רחמה ואמרתי ללא־עמי עמי־אתה והוא יאמר אלהי: **3** **3** ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב־אשה אהבת רע ומנאפת כהה בת יהוה את־בני ישראל והם פנים אל־אלהים אחרים ואהבי אששי ענבים: **2** ואכרה לי בחמשה עשר כסף וחמר שערים ולחך שערים: **3** ואמר אליה ימים רבים תשבי לי לא תזני ולא תהיי לאיש וגם־אני אליך: **4** כיו ימים רבים ישבו בני ישראל אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותפרים: **5** אחרי ישבו בני ישראל ובקשו את־יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם ופחדו אל־יהוה ואל־שובו באחרית הימים: **4** שמעו דבר־יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה ע־ישובי הארץ כי אין־אמת ואין־חסד ואין־דעת אלהים בארץ: **2** אלה וכחש ורצח וגנב ונאף פרצו ודמים בדם נעו: **3** על־כן תאכל הארץ ואמלל כל־יושב בה בחית השדה ובעוף השמים וגם־דג הים ואספ: **4** אך איש אל־יריב ואל־יזכח איש ועמק כמריבו כהן: **5** וכשלת היום וכשל גם־באי עמך לילה ודמיתי אמוך: **6** נדמו עמי מבלי הדעת כראתה הדעת מאסת ואמאסאך מכהן לי ותשפח תורת אלהיך אשכח בניך וגם־אני: **7** כרעם כן חטא־ילי

כבודם בקלון אמיר: 8 חטאת עמי יאכלו ואל-עונם ישאו נפשו: 9 והיה קעם ככהן ופקד תי עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו: 10 ואכלו ולא ישבעו הוננו ולא יפרצו כִּי־אֲתִיְיָהוּהָ עֲזָבוּ לְשֹׁמֵר: 11 זנות ויין ותירוש יקח־לב: 12 עמי בעצו ישאל ומקלו יניד לו כי רוח זנונים התעה ויוזנו מתחת אלהיהם: 13 על־ראשי ההרים יזבחו ועל־הגבעות יקטירו תחת אילון ולבנה ואלה כי טוב צלה על־כן תזנינה בנותיכם וכלותיכם תנאפנה: 14 לא־אפקוד על־בנותיכם כי תזנינה ועל־כלותיכם כי תנאפנה כִּיהֶם עִם־הַזֹּנוֹת יִפְרֹדוּ וְעִם־הַקֹּדֶשׁת יזבחו ועם לא־יבין ילבט: 15 אִסְיָנָה אֲתָה יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי־אֲשֶׁם יִהְיֶה וְאֵל־תִּבְאוּ הַגִּלְגָל וְאֵל־תַּעֲלוּ בֵּית אֹנָן וְאֵל־תִּשְׁבְּעוּ חִי־יְהוָה: 16 כי כפרה סררה סרר יִשְׂרָאֵל עֲתָה יִדְעֶם יְהוָה כִּכְבֹּשׁ בְּמִרְחָב: 17 חבור עצבים אפרים הנחילו: 18 סר סבאם הִזְנָה הֲזִנוּ אֲהָבוּ הָבוּ קִלּוֹן מִנִּיָּה: 19 צַהַר רוּחַ אֲתָה בִּכְנָפֶיהָ וּבִשְׂנוּ מִזְבַּחֹתָם: ס

5 שְׁמַעֲזֹאת הַכֹּהֲנִים וְהַקְשִׁיבוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּ בֵּית הַמִּלֶּךְ הָאֲזִינוּ כִּי לָכֶם הַמִּשְׁפָּט כִּי־פַח הִיִּיתָ לְמִצְפָּה וְרִשְׁת פְּרוּשָׁה עַל־חִבּוּר: 2 וּשְׁחַטָּה שְׁטִים הֶעֱמִיקוּ וְאִנִּי מוֹסֵר לְכֻלָּם: 3 אִנִּי יָדַעְתִּי אֲפָרִים וְיִשְׂרָאֵל לֹא־נִכְחַד מִמֶּנִּי כִּי עֲתָה הַזֹּנוֹת אֲפָרִים נִטְמָא יִשְׂרָאֵל: 4 לֹא יִתְנוּ מַעֲלִילֵיהֶם לְשׁוֹב אֶל־אֱלֹהֵיהֶם כִּי רוּחַ זִנוּנִים בִּקְרָבָם וְאֲתִיְיָהוּהָ לֹא יִדְעוּ: 5 וְעַנָּה גְאוּן־יִשְׂרָאֵל בִּפְנֵי וְיִשְׂרָאֵל וְאֲפָרִים יִקְשְׁלוּ בַּעֲוֹנָם כִּשְׁל גִּסְי־הַיְהוּדָה עִמָּם: 6 בְּצֹאנָם וּבִבְקָרָם יִלְכּוּ לְבַקֵּשׁ אֲתִיְיָהוּהָ וְלֹא יִמְצְאוּ חֶלֶץ מֵהֶם: 7 בִּיהוָה בָּגְדוּ כִּי־בָנִים זָרִים יִלְדוּ עֲתָה יֹאכְלֻם חֹדֶשׁ אֲת־חֲלֻקֵּיהֶם: ס 8 תַּקְעוּ שׁוֹפָר בְּגִבְעָה חֲצֹצֶרֶה בְּרִמָּה הֲרִיעוּ בֵּית אֹנָן אַחֲרָיִךְ בְּנִימִין: 9 אֲפָרִים לִשְׁמָה תְּהִיָּה בְּיוֹם תּוֹכַחָה בִּשְׁבֹטִי יִשְׂרָאֵל הוֹדַעְתִּי נֶאֱמָנָה: 10 הִיוּ שְׂרֵי יְהוּדָה כְּמִסְטִי נְבוֹל עֲלֵיהֶם אֲשַׁפּוֹךְ כְּמִים עֲבַרְתִּי: 11 עֲשׂוּ אֲפָרִים רִצּוֹן מִשְׁפָּט כִּי הוֹאִיל הֵלֶךְ אַחֲרֵי־צִוִּי: 12 וְאִנִּי כַּעַשׁ לְאֲפָרִים וּכְרַקֵּב לְבֵית יְהוּדָה: 13 וְיָרָא אֲפָרִים אֲת־חִלּוּ וְיִהְיֶה אֲת־מָלוּ וְיִלְדוּ אֲפָרִים אֶל־אֲשׁוּר וְיִשְׁלַח אֶל־מֶלֶךְ יִרְבָּ וְהוּא לֹא יִכְלֹ לְרַפָּא לָכֶם וְלֹא־יִנְהַי מִכֶּם מָוֶד: 14 כִּי אֲנִי כִשְׁחַל לְאֲפָרִים וּכְכַפֵּר לְבֵית יְהוּדָה אִנִּי אֲנִי אֲטַרֵּף וְאֵלֶךְ אֲשָׁא וְאִין מִצִּיל: 15 אֵלֶךְ אֲשׁוּבָה אֶל־מִקְוָמִי עַד אֲשֶׁר־יֵאֱמָרוּ וּבִקְשׁוּ פָנַי

בְּצַר לָהֶם יִשְׁחַרְנֵנִי: **6** לָכוּ וְנִשְׁוּבָה אֶל־יְהוָה כִּי הוּא טָהֵר וְיִרְפָּאנוּ יָךְ וְיִחַבְשֵׁנוּ: 2 יִחַיְנוּ מִיָּמִים בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִקְמְנוּ וְנִחִיָּה לִפְנֵי: 3 וְנִדְעָה נִרְדַּפָּה לְדַעַת אֲתִיְיָהוּהָ כִּשְׁחַר נָכוֹן מוֹצְאוּ וְיָבֹאוּ כְּנֶשֶׁם לָנוּ כְּמִלְקוֹשׁ יוֹרָה אֲרִין: 4 מֵה אֲעֲשֶׂה־לָּךְ אֲפָרִים מֵה אֲעֲשֶׂה־לָּךְ יְהוּדָה וְתִסְדַּקֵּם כְּעִנְיָבִיקֵךְ וְכִשְׁל מִשְׁכִּים הֵלֶךְ: 5 עַל־כֵּן חֲצַבְתִּי בְּנִיבָאִים הַרְגָתִים בְּאֶמְרֵי־פִי וּמִשְׁפָּטֶיךָ אִירֵא: 6 כִּי חֹסֵד חֲפַצְתִּי וְלֹא־יָזַב וְדַעַת אֱלֹהִים מַעֲלוֹת: 7 וְהִמָּה כְּאֶדָם עֲבָרוּ בְּרִית שֵׁם בָּגְדוּ בִּי: 8 גִלְעָד קָרִית פְּעִלִי אֹנָן עֲקָבָה מִדָּם: 9 וּכְחַפִּי אִישׁ גִּדּוּדִים חֹבֵר כֹּהֲנִים דָּרָךְ יִרְצוּו־שִׁכְמָה כִּי זִמָּה עָשָׂה: 10 בְּבֵית יִשְׂרָאֵל רֵאִיתִי (שְׁעִירִיָּה) [שְׁעִירִיָּה] שֵׁם זִנָּה לְאֲפָרִים נִטְמָא יִשְׂרָאֵל: 11 גִּסְי־הַיְהוּדָה שֵׁת קָצִיר לָךְ בְּשׁוּבִי שְׁבוֹת

עִמִּי: **7** כִּרְפָאִי לִישְׂרָאֵל וְנָנִי לָהּ עֵן אֲפָרִים וְרַעוֹת שְׁמִרוֹן כִּי פָעִלוּ שִׁקָּר וְנָגַב יָבֹאוּ פֶשֶׁט גִּדּוּד בְּחוּץ: 2 וּבִל־יֵאֱמָרוּ לְלִבְכֶם כִּלְדַּעְתֶּם וְזִכְרַתִּי עֲתָה סִבְכּוֹם מַעֲלִילֵיהֶם נִגְדַּ פָנַי הִיוּ: 3 בְּרַעְתֶּם יִשְׁמַח־מֶלֶךְ וּבִכְחֻשֵׁיהֶם שָׂרִים: 4 כָּלִם מִנְּאֻפִּים כְּמוֹ חֲנוּר בַּעֲרָה מֵאִפָּה יִשְׁבוֹת מַעֲשֵׂי מִלּוּשׁ בְּצַק עַד־חֲמֻצָתוֹ: 5 יוֹם מִלְכָּנוּ הִחֲלוּ שָׂרִים חֲמַת מִיָּן מִשְׁךְ יָדוֹ אֲת־לְצִצִּים: 6 כִּי־קָרְבוּ כִּתְנוּר לָכֶם בְּאֶרֶם כִּלְהִילָה יִשָּׁן אִפְהֶם בִּקֵּר הוּא כְּעַר כֹּאֵשׁ לִהְבָּה: 7 כָּלִם יִחְמוּ כִּתְנוּר וְאִכְלוּ אֲת־שְׁפָטִיהֶם כִּלְמִלְכִּיתָם נָפְלוּ אִין־קִרָא בְּהֶם אֱלִי: 8 אֲפָרִים בַּעֲמִים הוּא יִתְבּוֹלֵל אֲפָרִים תְּהִי עֲנָה בְּלִי הַפּוֹכַח: 9 אִכְלוּ זָרִים כָּחוּ וְהוּא לֹא יָדַע גִּסְיָבָה וְרָקָה בּוּ וְהוּא לֹא יָדַע: 10 וְעַנָּה גְאוּן־יִשְׂרָאֵל בִּפְנֵי וְלֹא־שָׁבוּ אֶל־יְיָהוּהָ אֱלֹהֵיהֶם וְלֹא בִקְשָׁהוּ כִּכְל־זֹאת: 11 וְיִהְיֵי אֲפָרִים כִּי־זִנָּה פוֹתָה אִין לָב מִצְרִים קִרָּאוּ אֲשׁוּר הִלְכוּ: 12 כֹּאֲשֶׁר יִלְכוּ אֲפָרוּשׁ עֲלֵיהֶם רִשְׁתִּי כְּעוֹף הַשָּׁמַיִם אֲוִירָדָם אִיסְרָם כְּשִׁמְעַ לְעַדְתָּם: ס 13 אוֹי לָהֶם כִּי־נִדְדוּ מִמֶּנִּי שֹׁד לָהֶם כִּי־פָשְׁעוּ בִּי וְאִנִּי אֲפָדָם וְהִמָּה דִּבְרוּ עָלַי כְּזָבִים: 14 וְלֹא־זַעֲקוּ אֵלַי בְּלִבָּם כִּי יִלְלִלוּ עַל־מִשְׁכַּבְתָּם עַל־דָּגְנוּ וְתִירוֹשׁ וְתַחְנוּרָו יִסּוּרוּ בִּי: 15 וְאִנִּי יִסְרַתִּי חֲזָקָתִי וְרוּעָתִי וְאֵלַי יִחְשְׁבוּ־רַע: 16 יִשׁוּבוּ לֹא עַל הִיו כִּכְשֵׁת רִמָּה

יִפְלוּ בַּחֲרֵב שְׂרִיהֶם מִזַּעַם לְשׁוֹנֵם זו לַעֲנֵם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: **8** אֶל־חֲכָךְ שִׁפָּר כְּנֹשֶׁר עַל־בֵּית יְהוָה יַעַן עֲבָרוּ בְּרִיתִי וְעַל־חֻרְכִּי פָשְׁעוּ: 2 לִי יִזְעָקוּ אֱלֹהֵי יִדְעוּדִי יִשְׂרָאֵל: 3 זִנָּה יִשְׂרָאֵל טוֹב אוֹיֵב יִרְדָּפוּ: 4 הֶם הַמְלִיכּוּ וְלֹא מִמֶּנִּי הַשִּׁירוּ וְלֹא יָדַעְתִּי כִּסְפָם וְזִהְבָם עָשׂוּ לָהֶם עֲצָבִים לְמַעַן יִפְרֹת: 5 זִנָּה עֲגֹלָךְ שְׁמִרוֹן חָרָה אִפִּי בָם עַד־מָתִי לֹא יוֹכְלוּ נֶקֶן: 6 כִּי

מישראל והוא חרש עשהו ולא אלהים הוא כִּי־שִׁבְכִים יִהְיֶה עַל שְׁמֹרוֹן: 7 כִּי רוּחַ יִזְרְעוּ וְסוּפְתָה יִקְצְרוּ קִמָּה אֵינָלוּ צִמַּח בְּלִי יַעֲשֶׂה־קִּמָּח אוֹלִי יַעֲשֶׂה זָרִים יִבְלַעְהוּ: 8 נִבְלַע יִשְׂרָאֵל עֲתָה הֵיוּ בְנוֹיָם כְּכֹלִי אֵינ־חָפֵץ בּוֹ: 9 כִּי־הִמָּה עָלוּ אֲשׁוּר פָּרָא בּוֹדֵד לוֹ אֲפָרִים הִתְנוּ אֲהָבִים: 10 גַּם כִּי־יִתְּנוּ בְנוֹיָם עֲתָה אֶקְבָּצֵם וַיִּחְלוּ מֵעַט מִמָּשָׂא מֶלֶךְ שָׂרִים: 11 כִּי־הִרְבָּה אֲפָרִים מִזְבַּחַת לַחֲטָא הָיְיָ לוֹ מִזְבַּחֹת לַחֲטָא: 12 (אֲכַתּוּב) (וְאֲכַתְּבֵנָּה) (רְבוּ) (רַבְּנָן) תּוֹרָתִי כְּמוֹזֶר נִחְשָׁבוּ: 13 זָכַרְתִּי הַבְּהֵבִי יִזְבְּחוּ בָשָׂר וַיֹּאכְלוּ יִהְיֶה לָא רָצֹם עֲתָה יִזְכָּר עֲוֹנָם וַיִּפְקֹד חַטֹּאתֵם הֵמָּה מִצָּרִים יָשׁוּבוּ: 14 וַיִּשְׁכַּח יִשְׂרָאֵל אֶת־עֲשֹׂהוּ וַיִּנָּח הַיִּכְלֹת

וַיְהוֹדָה הִרְבָּה עָרִים בְּצִרֹת וּשְׁלַח־תִּיאֵשׁ בְּעָרֵיו וְאָכְלָה אֲרַמְנֹתֶיהָ: 9 אֶת־חֲשֹׁמֹת יִשְׂרָאֵל אֶל־גִּיל קַעֲמִים כִּי זִנִּית מַעַל אֶל־הַיָּד אֲהַבְתָּ אֲחֵנָּה עַל כָּל־גִּרְנוֹת דָּנָן: 2 נָרָן וַיִּקֶּב לֹא יָרַעַם וְחִירוֹשׁ יִכְחַשׁ בָּהּ: 3 לֹא יֵשְׁבוּ בָּאָרֶץ יִהְיֶה וְשָׁב אֲפָרִים מִצָּרִים וּבִאֲשׁוּר טָמֵא יֹאכְלוּ: 4 לֹא־יִסְכּוּ לִיהוָה יֵין וְלֹא יַעֲרֹב־לוֹ זִבְחֵיהֶם כִּלְחָם אוֹנִים לָהֶם כָּל־אֲכָלֵיו יִטְמָאוּ כִּי־לַחֲמָם נִפְשָׁם לֹא יָבוֹא בֵּית יְהוָה: 5 מִה־תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם מוֹעֵד וּלְיוֹם הַחַיָּהוּ: 6 כִּי־הִנֵּה הֵלְכוּ מִשָּׁר מִצָּרִים תִּקְבָּצֵם מִן תִּקְבָּרֵם מִחֲמַד לִכְסָפָם קִמּוּשׁ יִירָשֶׁם חוֹת בְּאֵהֲלֵיהֶם: 7 בָּאוּ יָמֵי הַפְּקָדָה בָּאוּ יָמֵי הַשִּׁלֵּם יִדְעוּ יִשְׂרָאֵל אוֹיֵל הַנְּבִיא מִשְׁנַע אִישׁ הָרוּחַ עַל רֹב עֲוֹנָה וְרַבָּה מִשְׁטָמָה: 8 צָפָה אֲפָרִים עַם־אֱלֹהֵי נָבִיא פֶּחַ יִקּוֹשׁ עַל־כָּל־דָּרְכָיו מִשְׁטָמָה בְּבֵית אֱלֹהֵיו: 9 הַעֲמִיקוּ־שַׁחַתוּ כִּי־מִי הַגִּבְעָה יִזְכָּר עֲוֹנָם וַיִּפְקֹד חַטֹּאתֵם: 10 פְּעֻנָּכִים בַּמִּדְבָּר מִצָּאֵתִי יִשְׂרָאֵל כִּכְפֹּרָה בְּתֹאנֶה בְּרֹאשִׁיתָה רֹאשִׁיתִי אֲבוֹתֵיכֶם הֵמָּה בָּאוּ כַּעַל־פְּעוֹר וַיִּזְוּ לַבִּשֵׁת וַיִּהְיוּ שְׂקוּצִים כָּאֲהָבִים: 11 אֲפָרִים פְּעוֹר יִתְעוֹפֵף כְּבוֹרֵם מַלְדָּה וּמִבֶּטֶן וּמִהֲרִיוֹן: 12 כִּי אִם־יִגְדְּלוּ אֶת־בְּנֵיהֶם וּשְׂפִלְתִּים מֵאֲדָם כִּי־נִסְאִי לָהֶם בְּשׁוּרֵי מֵהֶם: 13 אֲפָרִים כְּאֲשֶׁר־רִאִיתִי לְצוֹר שְׁתוּלָה בְּנוֹה וְאֲפָרִים לְהוֹצִיא אֶל־הָרָג בְּנֵי: 14 תוֹלָהֶם יִהְיֶה מִה־תֵּתֵן תֵּן־לָהֶם רַחֵם מִשְׁפִּיל וְשָׂרִים צִמְקִים: 15 כִּלְרַעַת תָּם בְּגִלְגָּל כִּי־שָׁם שְׁנֹאֲתִים עַל רַע מַעֲלִילֵהֶם מִבֵּיתִי אֲנַרְשֶׁם אֶל אוֹסֵף אֲהַבְתֶּם כָּל־שָׂרֵיהֶם בְּסֻרִּים: 16 הִכָּה אֲפָרִים שָׂרָשָׁם יִבֵּשׁ פֶּרִי (בְּלִי) (נִבְלַע־עֲשׂוֹן) גַּם כִּי גִלְדוֹן וְהַמָּתִי מִחֲמַדִּי בְּסָנֶם: 17 יִמָּסַס אֱלֹהֵי כִי לֹא שָׁמַע לוֹ וַיִּהְיוּ נִדְרִים בְּנוֹיָם: 18

10 גַּפֵּן בּוֹקֵץ יִשְׂרָאֵל פֶּרִי יִשְׁוּה־לוֹ כִּרְבַּב לִפְרֹי הִרְבָּה לְמִזְבַּחֹת כְּטוֹב לֶאֱרָצוֹ הִיטִיבוּ מִצְבֹּת: 2 חֶלֶק לָבֶם עֲתָה יֹאשְׁמוּ הוּא יַעֲרֹף מִזְבַּחֹתָם יִשְׁדֹּר מִצְבֹּתָם: 3 כִּי עֲתָה יֹאמְרוּ אֵין מֶלֶךְ לָנוּ כִּי לֹא יִרְאֵנוּ אֶת־יְהוָה וְהַמֶּלֶךְ מִה־יַּעֲשֶׂה־לָּנוּ: 4 דִּבְרוּ דְּבָרִים אֱלוֹת כִּרְת בְּרִית וּפְרָח כְּרָשׁ מִשְׁפָּט עַל תִּלְמֵי שָׂרֵי: 5 לַעֲנֹלוֹת בֵּית אֵין וַיִּגְדּוּ שָׁכֵן שְׁמֹרוֹן כִּי־אִבָּל עָלָיו עֲמָו וּכְמָרְיוֹ עָלָיו יִנָּלוּ עַל־כְּבוֹדוֹ כִּי־נָלָה מִמֶּנּוּ: 6 גַּם־אוֹתוֹ יִבְלַע מִנְחָה לְמֶלֶךְ יָרֵב בְּשֵׁנָה אֲפָרִים יִקַּח וַיְבֹשׁ יִשְׂרָאֵל מַעֲצָתוֹ: 7 נִדְמָה שְׁמֹרוֹן מִלִּפְנֵי כִקְצֹף עַל־פְּנֵי־מֵיָם: 8 וְנִשְׁמְרוּ בְּמוֹת אֵין חֲטֹאת יִשְׂרָאֵל קוֹץ וְדֹרֶדֶר יַעֲלֶה עַל־מִזְבַּחֹתָם וְאִמְרוּ לַהֲרִים כְּסוּנוֹ וְלִגְבְּעוֹת נִפְלוּ עֲלֵינוּ: 9 מִיָּמִי הַגִּבְעָה חֲטָאת יִשְׂרָאֵל שָׁם עָמְדוּ לֹא־תִשְׁיָגֶם בְּגִבְעָה מִלְחָמָה עַל־בְּנֵי עֲלוֹהֹ: 10 בָּאוֹתִי וְאֲסָרֶם וְאֲסָפוּ עֲלֵיהֶם עַמִּים בְּאֶסְרָם לִשְׂתִי (עֵינֹתָם) וְעוֹנֹתָם: 11 וְאֲפָרִים עַל לָה מִלְמַדָּה אֲהַבְתִּי לְדוֹשׁ וְאֵנִי עֲבַרְתִּי עַל־טוֹב צוֹאֲרָה אֲרִכִּיב אֲפָרִים יִחְרוֹשׁ יְהוֹדָה יִשְׁדָּד־לוֹ יַעֲקֹב: 12 זָרְעוּ לָכֶם לְצִדְקָה קִצְרוּ לַפִּי־חֶסֶד נִירוּ לָכֶם נִיר וַעַת לְדֹרוֹשׁ אֶת־יְהוָה עַד־יָבוֹא יוֹרָה צָדֵק לָכֶם: 13 חֲרַשְׁתֶּם־רָשָׁע עוֹלָתָה קִצְרַתֶּם אֲכַלְתֶּם פְּרִי־כַחַשׁ כִּי־בִטַּחְתָּ בְּדִרְכָּךְ בְּרַב גְּבוּרִיךָ: 14 וְקָאֵם שְׁאוֹן בַּעֲמֹךְ וְכָל־מִבְצָרֶיךָ יִוֹשֵׁד כְּשֹׁד שֶׁל מִן בֵּית אֲרַבָּאֵל בְּיוֹם מִלְחָמָה אִם־עַל־בְּנִים רָטְשָׁה: 15 כִּכָּה עֲשֶׂה לָכֶם

בֵּית־אֵל מִפְּנֵי רַעַת רַעַתְכֶם בְּשָׁחַר נִדְמָה נִדְמָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: 11 כִּי נָעַר יִשְׂרָאֵל וְאֲהַבְהוּ וּמִמִּצָּרִים קִרְאִיתִי לְבָנָי: 2 קִרְאוּ לָהֶם כֵּן הֵלְכוּ מִפְּנֵיהֶם לְבַעֲלִים יִזְבְּחוּ וּלְפִסְלִים יִקְשְׁרוּ: 3 וְאֵין כִּי תִגְלַתִּי לְאֲפָרִים קָחַם עַל־זוֹעַתִּי וְלֹא יָדַעוּ כִּי רַפְּאִיתִי: 4 בְּחִבְלֵי אֶדָם אֲמַשְׁכֶּם בַּעֲבֹתוֹת אֲהַבָה וְאֵהִיָּה לָהֶם כְּמָרְיָמִי עַל עַל לַחִיהֶם וְאֵת אֱלֹהֵי אוֹכְלֵי: 5 לֹא יָשׁוּב אֶל־אֶרֶץ מִצָּרִים וְאֲשׁוּר הוּא מִלְכּוֹ כִּי מֵאֲנִי לְשׁוֹב: 6 וְחָלָה חֲרֵב בְּעָרֵיו וְכָל־תָּהָה בְּדָיו וְאָכְלָה מִמַּעֲצוֹתֶיהֶם: 7 וְעַמִּי תִלְוִאִים לְמִשְׁבַּחְתִּי וְאֶל־עַל יִקְרָאוּהוּ יָחַד לֹא יָרוּם: 8 אֵיךְ אֲחַנֵּךְ אֲפָרִים אֲמַנֵּךְ יִשְׂרָאֵל אֵיךְ אֲחַנֵּךְ כְּאֲדָמָה אֲשִׁימֶךָ כְּצִבְאוֹם נִתְּפֹךְ עָלִי לְבִי יָחַד נִכְמְרוּ נִחְמוּ: 9 לֹא אַעֲשֶׂה חֲרוֹן אָפִי לֹא אָשׁוּב לִשְׁחַת אֲפָרִים כִּי אֶל אֲנֹכִי וְלֹא־אִישׁ בְּקִרְבְּךָ קָדוֹשׁ וְלֹא אָבוֹא בְּעִיר: 10 אַחֲרֵי יְהוָה יִלְכוּ כְּאֲרִיָּה יִשְׁאֵג כִּי־הוּא יִשְׁאֵג וַיִּחְרְדוּ בָנִים מִיָּם: 11 יִחְרְדוּ כְּצִפּוֹר מִמִּצָּרִים וּכְיוֹנָה מֵאֶרֶץ אֲשׁוּר

והשבתיים על-בתיהם נאסידהו: **ס 12** סבבני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה
 עד רד עמאל ועם-קדושים נאמן: **2** אפרים רעה רוח ורדף קדים כל-היום כזב ונשר
 ירבה וברית עמ-אשור יכרתו ושמן למצרים יובל: **3** ורוב ליהוה עם-יהודה ולפקד
 על-יעקב כדרךכו כמעלליו ישיב לו: **4** בבטן עקב את-אחיו ובאנו שרה את-אלהים:
5 וישר אל-מלאך ויכל בכה ויתחנונלו בית-אל ימצאנו ושם ידבר עמנו: **6** ויהוה אליהי
 הצבאות יהוה זכרו: **7** ואתה באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר וקנה אל-אלהיך תמיד:
8 כננו בידו מאזני מרמה לעשק אהב: **9** ויאמר אפרים אך עשיתי מצאתי און לי
 כל-יגיעי לא ומצאול' עון אשר-חטא: **10** ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך
 באהלים כימי מועד: **11** ודברתי על-הנביאים ואנכי חזון הרביתי וביד הנביאים אדמה:
12 אסגלעד און אך-שוא היו בגלגל שורים זבחו גם מזבחותם כגלים על תלמי שדי:
13 ויברח יעקב שרה ארם ויעבד ישראל באשה ובאשה שמר: **14** ובגליא העלה יהוה
 את-ישראל ממצרים ובגליא נשמר: **15** הכעיס אפרים תמרורים ודמיו עליו יטוש וחרפתו
 ישיב לו אדניו: **13** כדבר אפרים רחם נשא הוא בישראל ויאשם בבעל וימת: **2** ועתה
 יוספו לחטא ויעשו להם מסכה מכס פס כתבונם עצבים מעשה חרשים כלה להם הם
 אמרים זבחי אדם עגלים וישקון: **3** לכן יהיו כענך-בקר וכשל משקים הלך כמין יסער
 מזון וכעשן מארבה: **4** ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי לא תדע
 ומושיע און בלתי: **5** אני ידעתיך במדבר בארץ תלאבות: **6** כמרעיתם וישבעו שבעו
 ויגרם לבם על-כן שכחוני: **7** ואתי להם כמו-שחל כנמר על-דרך אשור: **8** אפגשם כרב
 שכול ואקרע סנור לבם ואכלם שם כלביא חית השדה תבקעם: **9** שחתך ישראל כירבי
 בעזרף: **10** א הי מלכך אפוא ויושיעך בכל-ערך ושפטך אשר אמת תנהלי מלך
 ושרים: **11** אתורלך מלך באפי ואקח בעברתי: **ס 12** צרור עון אפרים צפונה חטאתו:
13 חבלי יולדה יבאו לו הוא-בן לא חכם כרעת לא-יעמוד במשבר בגים: **14** מיד שאול
 אפדם ממות אנאלם אתי דבריד מות אתי קטבך שאול נחם יסתר מעיני: **15** כי הוא בן
 אחים יפריא יבוא קדים רוח יהוה ממדבר עלה ויבוש מקורו ויחרב מעינו הוא יססה
 אוצר כל-פלי חמדה: **14** תאשם שמרון כי מרתה באלהיה בחרב יפלו עלליהם ירשו
 והריותיו יבקעו: **פ 2** שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך: **3** קחו עמכם
 דברים ושובו אל-יהוה אמרו אליו כל-תשא עון וקח-טוב ונשלמה פרים שפתינו:
4 אשור! לא יושיענו על-סוס לא נרכב ולא-נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו אשר-בך
 ירחם יתום: **5** ארפא משיבתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו: **6** אהיה כשל לישראל
 יפרח כשושנה ויך שרשי כלבנון: **7** גלכו ונקותיו ויהי בית הודו וריח לו כלבנון:
8 ישבו ישיבי בצלוי יחי דגן ויפרחו כגפן זכרו כגון לבנון: **ס 9** אפרים מה-לך עוד
 לעצבים אני עניתי ואשורנו אני כברוש רענן ממני פרוך נמצא: **10** מי חכם ויבן אלה
 נכון וידעם כייש רים דרכי יהוה וצדקים גלכו כם ופשעים יכשלו כם:

1 דבר־יהוה אשר היה אל־יואל בן־פתואל: 2 שמעו־זאת הזקנים והאינו כל יושבי הארץ היתה זאת בימיכם ואם בימי אבותיכם: 3 עליה לבניכם ספרו ובניכם לבניהם ובניהם לדור אחר: 4 יתר הגזם אכל הארבה ויתר הארבה אכל הילק ויתר הילק אכל החסיל: 5 הקיצו שפודים ובכו והיללו כל־שתי יין על־עסים כי נכרת מפיכם: 6 כי־נזי עלה על־ארצי עצום ואין מספר שניו שני אריה ומחלעות לכיאו לו: 7 שם נפני לשמה ותאנתי לקצפה חשף חשפה והשליך הלבניו שריניה: 8 אלי כבתולה חגרת־שק על־בעל נעוריה: 9 הכרת מנחה ונסך מבית יהוה אכלו הכהנים משרתי יהוה: 10 שדך שדה אכלה אדמה, כי שדך דגן הוביש תירוש אמלל יצרה: 11 הבישו אפרים היללו כרמים על־חטה ועל־שערה כי אבך קציר שדה: 12 הגפן הובישה והתאנה אמללה רמון גס־תמר ותפוח כל־עצי השדה יבשו כי־הביש ששון מִי־בני אדם: ס 13 חגרו וספרו הכהנים היללו משרתי מובח באו לינו בשקים משרתי אלהי כי נמנע מבית אלהים מנחה ונסך: 14 קדש־צום קראו עצרה זקנים כל ישבי הארץ בית יהוה אלהים ונעקו אל־יהוה: 15 אתה ליום כי קרוב יום יהוה וכשד משד יבוא: 16 הלוא נגר עינינו אכל נכרת מבית אלהינו שמחה וניל: 17 עבשו פרדות תחת מנרפתיים נשמו אצרות נהרסו ממנרות כי הביש דגן: 18 מה־נאנחה בהמה נבכו עדרי בקר כי אין מרעה להם גס־עדרי הצאן נאשמו: 19 אליך יהוה אקרא כי אש אכלה נאות מדבר ולחבה להטה כל־עצי השדה: 20 גס־בהמות שדה תערנו אלך כי יבשו אפיקי מים ואש אכלה נאות המדבר: פ 2 חקעו שופר בציון והריעו בהר קדשי ורגזו כל יושבי הארץ כי־בא יום־יהוה כי קרוב: 2 יום חשך ואפלה יום ענן וערפל כשחר פרש על־ההרים עם רב ועצום כמחו לא היה מן־היעלם ואחריו לא יוסף עד־שני דור ודור: 3 לפני אכלה אש ואחריו תלהט להבה כני־עדן הארץ לפניו ואחריו מדבר שממה וגס־פליטה לא־היתה לו: 4 כמראה סוסים מראהו וכפרשים כן ירוצו: 5 כקול מרכבות על־ראשי ההרים ירק דון כקול להב אש אכלה קש כעם עצום ערוף מלחמה: 6 מפניו יחילו עמים כל־פנים קבצו פאורו: 7 כגבורים ירצו כאנשי מלחמה יעלו חומה ואיש בדרכיו ילכו ולא יעבטון ארחותם: 8 ואיש אחיו לא ידחקו גבר במסלתו ילכו ובעד השלח יפלו לא יבצעו: 9 בעיר ישקו בחומה ירצו בבתי יעלו בעד החלונות יבאו פגנב: 10 לפניו רגזה ארץ רעשו שמים שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נהם: 11 ניהוה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מחנהו כי עצום עשה דברו כי־גדול יום־יהוה ונורא מאד ומי יכילנו: 12 וגס־עתה נאס־יהוה שבו עדי ככל־לבבכם ובצום ובבכי ובמספד: 13 וקרעו לבבכם ואל־בגדיכם ושובו אל־יהוה אלהיכם כי־חננו ורחום הוא ארך אפים ורב־חסד ונחם על־הרעה: 14 מי יודע ישוב ונחם והש איר אחריו ברכה מנחה ונסך ליהוה אלהים: פ 15 חקעו שופר בציון קדש־צום קראו עצרה: 16 אספדכם קדשו קהל קבצו זקנים אספו עוללים וינקי שדים יצא חתן מחדרו וכלה מחפתה: 17 בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על־עמך ואל־תתן נחלתך לחרפה למשל־בם גוים, למה יאמרו בעמים איה אלהיהם: 18 ויקנא יהוה לארצו ויחמל על־עמו: 19 ויען יהוה ויאמר לעמו הנני ש לח לכם את־הדגן והתירוש והיצהר ושבעתם אתו ולא־אתם אתכם עוד חרפה בגוים: 20 ואת־הצפוני ארחיק משליכם והרחמתי אל־ארץ ציה ושממה את־פניו אלהים הק דמני וספו אלהים האחרון ועלה באשו וטעל צחנתו כי הגדיל לעשות: 21 אל־תיראו אדמה ילי ושמחי כי־הגדיל יהוה לעשות: 22 אל־תיראו בהמות שדי כי רשאו נאות מדבר כי־עץ נשא פרוו תאנה וגפן נתנו חילם: 23 ובני ציון ילזו ושמחו ביהוה אלהים כי־נתן לכם את־המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון: 24 ומלאו הגרנות בר והשיקו תיקבים תירוש ויצהר: 25 ושלחתי לכם את־השנים אשר אכל הארבה הילק והחסיל והגזם חילי הגדול אשר שלחתי בכם: 26 ואכלתם אכול ושבוע והללתם את שם יהוה אלהים אשר־עשה עמכם להפליא ולא־יבשו עמי לעולם: 27 וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהים ואין עוד ולא־יבשו עמי לעולם: ס 3 והיה אחר־כן אשפוך את־רוחי על־כל־בשר וגבאו בניכם

ובנותיכם זקנים חלמות יחלמו בחרוכם חזנות יראו: 2 וגם עליהם ועל השפחות
 בימים ההמה אשפוך את־רוחי: 3 ונתתי מופתים בשמים ובארץ דם ואש ותימרות עשן:
 4 השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהיה הגדול והנורא: 5 והיה כל
 אשר־יקרא בשם יהוה ימלט כי בהרציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר אמר יהוה
 ובשרידים אשר יהוה קרא: 4 כי הנה בימים ההמה ובעת ההיא אשר (אשוב) (אשוב)
 את־שבות יהודה וירושלם: 2 וקבצתי את־כל־הגוים והורדתי אל־עמק יהושפט ונשפתי
 עמם שם על־עמי ונחל חי ישראל אשר פזרו בגוים ואת־ארצי חלקו: 3 ואל־עמי יהו גורל
 ויתנו הילד בזונה והילדה מכרו בנין וישתו: 4 וגם מה־אתם לי צר וצידון וכל גלילות
 פלשת הגמול אתם משלמים עלי ואסגמ לים אתם עלי קל מהרה אשוב גמלכם
 בראשכם: 5 אשר־פספי וזהבי לקחתם ומחמדי הטבים הבאתם להיכליכם: 6 ובני
 יהודה ובני ירושלם מכרתם לבני היונים למען הרחקם מעל גבולם: 7 הנני מעירם
 מן־המקום אשר־מכרתם אתם שמה והשבתי גמלכם בראשכם: 8 ומכרתי את־בניכם
 ואת־בנותיכם ביד בני יהודה ומכרום לשבאים אל־גוי רחוק כי יהוה דבר: 8
 9 קראו־את בגוים קדשו מלחמה העירו הגבורים יגשו יעלו כל אנשי המלחמה: 10 פתו
 אתיכם לחרבות ומזמרתים לרמחים החלש יאמר גבור אני: 11 עושו ובאו כל־הגוים
 מסביב ונקבצו שמה הנחת יהוה גבוריך: 12 יעורו ויעלו הגוים אל־עמק יהושפט כי שם
 אשב לשפט את־כל־הגוים מסביב: 13 שלחו מגל כי בשל קציר באו רדו כי־מלאה נת
 השיקו היקבים כי רבה דעתם: 14 המונים המונים בעמק החרוץ כי קרוב יום יהוה
 בעמק החרוץ: 15 שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם: 16 ויהוה מציון ישא ומירושלם
 יתן קולו ורעשו שמים וארץ ויהוה מחסה לעמו ומעוז לבני ישראל: 17 וידעתם כי אני
 יהוה אלהיכם שכן בציון הר־קדשי והיתה ירושלם קדש וזהים לא־יעברו־בה עוד: 8
 18 והיה ביום ההוא יט פו ההרים עסיס והגבעות תלכנה חלב וכל־אפיקי יהודה ילכו מים
 ומעין מבית יהוה יצא והשקה את־נחל השטים: 19 מצרים לשממה תהיה ואדום למדבר
 שממה תהיה מחמס בני יהודה אשר־שפכו דם־נקיא בארצם: 20 ויהודה לעולם תשב
 וירושלם לדור ודור: 21 ונקיתי דמם לא־נקיתי ויהוה שכן בציון:

Amos

1 דברני עמוס אשר יהיה בנקדים מתקוע אשר חזה על־ישראל בימיו עזה
מלך־יהודה וכימי ירכ עם בן־יואש מלך ישראל שנתים לפני הרעש: **2** ויאמרו יהוה
מציון ישאג ומירושלם יתן קולו ואבלו נאות הרעים ויבש ראש הכרמל: **3** כה אמר
יהוה על־שלשה פשעי דמשק ועל־ארבעה לא אשיבנו על־דושים בחרצות הברזל
את־הגלעד: **4** ושלחתי אש בבית חזאל ואכלה ארמנות בן־הדר: **5** ושברתי ברים דמשק
והכרתי יושב מבקעת־און וחומך שבט מבית עדן וגלו עס־ארים קירה אמר יהוה: **6**
כה אמר יהוה על־שלשה פשעי עזה ועל־ארבעה לא אשיבנו על־הגלותם גלות שלמה
להסגיר לאדום: **7** ושלחתי אש בחומת עזה ואכלה ארמנותיה: **8** והכרתי יושב מאשדוד
וחומך שבט מאשקלון והשיבותי דני על־עקרון ואבדו שארית פלשתים אמר אדני יהוה:
9 כה אמר יהוה על־שלשה פשעי־צר ועל־ארבעה לא אשיבנו על־הסגירם גלות
שלמה לאדום ולא זכרו ברים אחים: **10** ושלחתי אש בחומת צר ואכלה ארמנותיה: **11**
כה אמר יהוה על־שלשה פשעי אדום ועל־ארבעה לא אשיבנו על־דפדפו בחרב אחיו
ושחת רחמיו ויטרף לעד אפו ועברתו שמה נצח: **12** ושלחתי אש בחימן ואכלה
ארמנות בצרה: **13** כה אמר יהוה על־שלשה פשעי בני־עמון ועל־ארבעה לא אשיבנו
על־בקעם הרות הגלעד למען ההיחב את־גבולם: **14** והצתי אש בחומת רבה ואכלה
ארמנותיה בחרועה ביום מלחמה בסער ביום סופה: **15** והלך מלכם בגולה הוא ושריו
יחדו אמר יהוה: **2** כה אמר יהוה על־שלשה פשעי מואב ועל־ארבעה לא אשיבנו
על־שרפו עצמות מלך־אדום לשרי: **2** ושלחתי־אש במואב ואכלה ארמנות הקריות ומת
בשאון מואב בחרועה בקול שופר: **3** והכרתי שופט מקרבא וכל־שריה אהרונ עמו אמר
יהוה: **4** כה אמר יהוה על־שלשה פשעי יהודה ועל־ארבעה לא אשיבנו על־מלכם
את־תורת יהוה וחקיו לא שמרו ויתעם כזביתם אשר־הלכו אבותם אחריהם: **5** ושלחתי
אש ביהודה ואכלה ארמנות ירושלם: **6** כה אמר יהוה על־שלשה פשעי ישראל
ועל־ארבעה לא אשיבנו על־מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים: **7** השאפים
על־עפר־ארץ בראש דלים ודרך עניים ושו ואיש ואביו לכו אל־הנערה למען חלל
את־שם קדשי: **8** ועל־בגדים חבלים ושו אצל כל־מזבח ויון ענושים ישבו בית אלהיהם:
9 ואנכי השמדתי את־האמרי מפניהם אשר כנבה ארזים גבהו וחסן הוא כאלונים
ואשמיר פרוי ממעל ושרשיו מתחת: **10** ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם
במדבר ארבעים שנה לרשת את־ארץ האמרי: **11** ואקים מבניכם לגביאים ומבחרים
לנזרים האף אין־זאת בני ישראל נאס־יהוה: **12** ותשקו את־הנזרים יין ועל־הגביאים
צויתם לאמר לא תנבאו: **13** ה נה אנכי מעיק תחתכם כאשר תעיק הענלה המלאה לה
עמיר: **14** ואבד מוס מקל וחוק לא־יאמץ כחו וגבור לא־ימלט נפשו: **15** ותפש תקשת
לא יעמר וקל ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו: **16** ואמין לבו בגבורים
ערום ינוס ביום־ההוא נאס־יהוה: **3** שמעו את־הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם בני
ישראל על כל־המשפחה אשר העליתי מארץ מצרים לאמר: **2** רק אתכם ידעתי מכל
משפחות האדמה על־כן אפקד עליכם את כל־עונותיכם: **3** הולכו שנים יחדו בלתי
אסנועדו: **4** הישאג אריה ביער וטרף אין לו היתן כפיר קולו ממענתו בלתי אסלכד:
5 התפל צפור על־פח הארץ ומוקש אין לה היעלה־פח מן־האדמה ולכוד לא ולכוד:
6 אסיתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אסיתחיה רעה בעיר ויהוה לא עשה: **7** כי לא
יעשה אדני יהוה דבר כי אסגלה סודו אל־עבדיו הנביאים: **8** אריה שאג מי לא יירא
אדני יהוה דבר מי לא ינבא: **9** השמיעו על־ארמנות באשדוד ועל־ארמנות בארץ
מצרים ואמרו האספו על־הר שחרון וראו מהומת רבות בתוכה ועשוקים בקרבה:
10 ולא־ידעו עשות־נכחה נאס־יהוה האוצרים חמס ושר בארמנותיהם: **11** לכן כה אמר
אדני יהוה צר וסביב הארץ והורד ממוך עוד ונבזו ארמנותיה: **12** כה אמר יהוה כאשר
יציל הרעה מפי הארי שתי כרעים או בד־לאון כן ינצלו בני ישראל השבים בשחרון
בפאת מטה ובדמשק ערש: **13** שמעו והעידו בבית יעקב נאס־אדני יהוה אלהי הצבאות:
14 כי ביום פקדי פשעי־ישראל עליו ופקדתי על־מזבחות בית־אל וגנדעו קרנות המזבח

ונפלו לארץ: 15 והכיתי בית-החרף על-בית הקין ואברו בתי השן וספו בתים רבים נאסיהוה: 4 שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שמרון העשקות דלים הרצצות אביונים האמרת לאדניהם הבואה ונשתה: 2 נשבע אדני יהוה בקדשו כי הנה ימים באים עליכם ונשא אתכם בצנות ואחריתכן בסירות דונה: 3 ופרצים תצאנה אשה נגדה והשלכתנה ההרמונה נאסיהוה: 4 באו בית-אל ופשעו והגלגל הרבו לפשע והביאו לבקר וזבחים לשלשת ימים מעשרתיכם: 5 וקטר מחמץ תודה וקראו נדבות השמיעו כי בן אהבתם בני ישראל נאם אדני יהוה: 6 ונסאני נתתי לכם נקיון שנים בכל-עריכם וחסר לחם בכל מקומותיכם ולא-שבתם עדי נאסיהוה: 7 וגם אנכי מנעתי מכם את-הגשם בעוד שלשה חדשים לקציר והמטרתי על-עיר אחת ועל-עיר אחת לא אמטיר חלקה אחת תמטר וחלקה אשר-לא-תמטיר עליה תיבש: 8 ונעו שמים שלש ערים אל-עיר אחת לשחות מים ולא ישבעו ולא-שבתם עדי נאסיהוה: 9 הכיתי אתכם בשדפון ובדקרון הרבות נותני כם וכרמיכם וחאניכם וזיתים יאכל הגום ולא-שבתם עדי נאסיהוה: 10 שלחתי ככם דבר בדרך מצרים הרגתי בחרב בחורירכם עם שבי סוסיכם ואע' לה באש מחניכם ובאפכם ולא-שבתם עדי נאסיהוה: 11 הפכתי ככם כמהפכת אלהים את-סדם ואת-עמרה וזהו כאוד מצל משרפה ולא-שבתם עדי נאסיהוה: 12 לכן כה אעשה-לך ישראל עקב כי-זאת אעשה-לך הפון לקראת-אלהיך ישראל: 13 כי הנה יוצר הרים וברא רוח ומניד לאדם מה-שחו עשה שחר עיפה ודרך על-במתי ארץ יהוה אלהי-צבאות שמו: 5 שמעו את-הדבר הזה אשר אנכי נשא עליכם קינה בית ישראל: 2 נפלה לא-תוסיף קום בחולת ישראל נשטה על-אדמתה אין מקומה: 3 כי כה אמר אדני יהוה העיר היצאת אלף תשאיר מאה והיוצאת מאה תשאיר עשרה לבית ישראל: 4 כי כה אמר יהוה לבית ישראל דרשוני וחיו: 5 ואל-תדרשו בית-אל והגלגל לא תבאו ובאר שבע לא תעברו כי הגלגל גלה וגלה ובית-אל יהיה לאון: 6 דרשו את-יהוה וחיו פן-יצלח כאש בית יוסף ואכלה ואין-מכבה לבית-אל: 7 ההפכים ללענה משפט וצדקה לארץ הניחו: 8 עשה כימה וכסיל והפך לבקר צלמות ויום לילה החשיך הקורא למי-הים וישפכם על-פני הארץ יהוה שמו: 9 המבליג שר על-עין ושר על-מבצר יבוא: 10 שגאו בשער מוכיח ודבר תמים יתעבו: 11 לכן יען בושטכם על-דל ומשאת-בר תקחו ממנו בתי נזית בניתם ולא-תחשבו כם כרמיחמור נשעתם ולא תחשו את-ינכם: 12 כי ידעתי רבים פשעים ועצמים שחאיתכם צר רי צדיק לקחי כפר ואביונים בשער השן: 13 לכן המשפיל בעת ההוא ידם כי עת רעה היא: 14 דרשו-טוב ואל-דע למען תחיו ויהי-כן יהוה אלהי-צבאות אתכם כאשר אמרתם: 15 שנאודע ואהבו טוב והציגו בשער משפט אוילי יחנן יהוה אלהי-צבאות שארית יוסף: 16 לכן כה-אמר יהוה אלהי צבאות אדני בכל-רחבות מספד ובכל-חוצות יאמרו הדרו וקראו אבר אל-אבל ומספד אל-יודעי נה: 17 ובכל-כרמים מספד כיה-עבר בקרבך אמר יהוה: 18 הוי המתאנים את-יום יהוה למה-זה לכם יום יהוה הוא-חשך ולא-אור: 19 כאשר ינוס איש מפני האוי ופגעו הרב ובא הבית וסמך ידו על-הקיר ונשכו הנחש: 20 הלא-חשך יום יהוה ולא-אור ואפל ולא-ננה לו: 21 שנאתי מאסתי חניכם ולא ארחי בעצרתים: 22 כי אסחעל-ולי עלות ומנחתיכם לא ארצה ושלם מריאתכם לא אביט: 23 הסר מעלי המון שרוד וזמרת וכליך לא אשמע: 24 ויגל כמים משפט וצדקה כנחל איתן: 25 הזכחים ומנחה הנשתחלי במדבר ארבעים שנה בית ישראל: 26 ונשאתם את סבות מלככם ואת כיון צלמיכם פוכב אלהיכם אשר עשיתם לכם: 27 והגלית אתכם מהלאה לדמשק אמר יהוה אלהי-צבאות שמו: 6 הוי השאננים בציון והבט חים בהר שמרון נקבי ראשית הגוים ובאו להם בית ישראל: 2 עברו כלנה וראו ולכו משם חמת רבה ודרו נת-פלשתים הטובים מן-הממלכות האלה אסרב גבולם ומבלכם: 3 המנדים ליום רע ותגישון שבת חסם: 4 השכבים על-מטות שן וסרחים על-ערשותם ואכלים כרים מצאן ועגלים מתוך מרבק: 5 הפרטים על-פי הנבל כרודי חשבו להם כלי-שיר: 6 הש תים במזרקי יין וראשית שמנים ימשחו ולא נחלו על-שבר יוסף: 7 לכן עתה יגלו בראש גלים וסר מרחק סוהיום: 8 פ נשבע אדני יהוה בנפשו נאסיהוה אלהי צבאות מת אב אנכי את-נאון עקב וארמנתיו שנאתי והסגרתי עיר ומלאה: 9 והיה אסיותרו עשרה אנשים בבית אחד ונחתו: 10 ונשאו דודו ומספרו

להוציא עצמים מן הבית ואמר לאשר בירכתי הבית העוד עמך ואמר אפס ואמר הם כי לא להזכיר בשם יהוה: 11 כִּיהֵנָּה יְהוָה מְצוּה וְהִפָּהּ הַבַּיִת הַגָּדוֹל רִסְסִים וְהַבַּיִת הַקָּטָן בַּקַּעִים: 12 הִרְעוּן בִּסְלֵעַ סוֹסִים אֲסִיחוּרֹשׁ בְּבִקְרִים כִּיהִפְכַּתְּם לְרֹאשׁ מִשְׁפָּט וּפְרִי צִדְקָה לִלְעָנָה: 13 הֵם מַחִים לֹא דָבָר הָאֲמֹרִים הָלֹא בְּחֻקֵּנוּ לִקְחָנוּ לֵנוּ קְרִנִּים: 14 כִּי הֵנִי מְקִים עֲלֵיכֶם בַּיִת יִשְׂרָאֵל נֹאסִיָּהוּ אֱלֹהֵי הַצִּבְאוֹת גִּי וְלִחְצוּ אַתְּכֶם מִלְּבֹא חֶמֶת

עֲדִינָחַל הָעֲרֵבָה: ס 7 כֹּה הָרֹאֲנִי אֲדֹנִי יְהוָה וְהֵנָּה יוֹצֵר גְּבִי בַּחֲחֻלַת עֲלוֹת הַלֶּקֶשׁ וְהֵנָּה לֶקֶשׁ אַחֵר גִּי הַמֶּלֶךְ: 2 וְהִוָּה אֲסִיפְלָה לְאֹכֹל אֲתֵּעֶשֶׂב הָאָרֶץ וְאָמַר אֲדֹנִי יְהוָה סִלְּחָנָא מִי יָקוּם יַעֲקֹב כִּי קָטָן הוּא: 3 נָחַם יְהוָה עַל־זֹאת לֹא תְהִיָּה אֲמַר יְהוָה: 4 כֹּה הָרֹאֲנִי אֲדֹנִי יְהוָה וְהֵנָּה קָרָא לָרֶב בָּאֵשׁ אֲדֹנִי יְהוָה וְתֹאכַל אֶת־תְּהוֹמֹת רֶבֶה וְאֹכְלָה אֶת־הַחֶלֶק: 5 וְאָמַר אֲדֹנִי יְהוָה חֲדַל־נָא מִי יָקוּם יַעֲקֹב כִּי קָטָן הוּא: 6 נָחַם יְהוָה עַל־זֹאת גִּסְהִיָּא לֹא תְהִיָּה אֲמַר אֲדֹנִי יְהוָה: ס 7 כֹּה הָרֹאֲנִי וְהֵנָּה אֲדֹנִי נָצַב עַל־חֹמֶת אֲנִי וּבִידוֹ אֲנִי: 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי מִהֲיָא תָּה רֹאֵה עֲמוֹס וְאָמַר אֲנִי וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי הֵנִי שֶׁם אֲנִי בְּקֶרֶב עַמִּי יִשְׂרָאֵל לֹא־אֹסִיף עוֹד עֲבוֹר לוֹ: 9 וְנִשְׁמָנוּ בְּמֹת יִשְׁחָק וּמִקְדָּשִׁי יִשְׂרָאֵל יִחַרְבוּ וְקִמְתִּי עַל־בַּיִת וְרִבְעָם בְּחֶרֶב: ס 10 וַיִּשְׁלַח אֲמַצְיָה כְּהֵן בִּית־אֵל אֶל־רִבְעָם מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל לֹא מִר קֶשֶׁר עֲלֶיךָ עֲמוֹס בְּקֶרֶב בַּיִת יִשְׂרָאֵל לֹא־תֹכַל הָאָרֶץ לְהַכִּיל אֶת־כָּל־דְּבָרָיו: 11 כִּי־כֹה אָמַר עֲמוֹס בְּחֶרֶב יָמוֹת יִרְבְּעָם וּיִשְׂרָאֵל גִּלָּה יִגְלָה מֵעַל אֲדָמָתוֹ: ס 12 וַיֹּאמֶר אֲמַצְיָה אֶל־עֲמוֹס חַוֵּה לָךְ בְּרַחֲלֶךָ אֶל־אָרֶץ יְהוּדָה וְאָכַל־שֶׁם לָחֶם וְשֶׁם תִּנְבֵּא: 13 וּבִית־אֵל לֹא־תֹסִיף עוֹד לְהִנָּבֵא כִּי מִקְדָּש־מֶלֶךְ הוּא וּבֵית מִמְלָכָה הוּא: ס 14 וַיִּשָּׁן עֲמוֹס וַיֹּאמֶר אֶל־אֲמַצְיָה הֲאֵן נִבְיָא אֲנִי וְלֹא בֶן־נְבִיָּא אֲנִי כִּי־בֹקֵר אֲנִי וְבוֹלַס שְׂקָמִים: 15 וַיֵּץ חֵן יְהוָה מֵאַחֲרֵי הַצָּאן וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה לָךְ תִּנְבֵּא אֶל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל: 16 וַעֲתָה שָׁמַע דְּבַר־יְהוָה אַתָּה אֲמַר לֹא תִנְבֵּא עַל־יִשְׂרָאֵל וְלֹא תִסָּף עַל־בַּיִת יִשְׁחָק: 17 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֲשַׁתֵּךְ בַּעֲדֵי תִנְיָה וּבְגִיּוֹד וּבְנִתִיךְ בְּחֶרֶב יָפְלוּ וְאֲדִמְתֶּךָ בַּחֲבֵל תַּחֲלֹק וְאַתָּה

עַל־אֲדָמָה טְמֵאָה תָמוֹת וּיִשְׂרָאֵל גִּלָּה יִגְלָה מֵעַל אֲדָמָתוֹ: ס 8 כֹּה הָרֹאֲנִי אֲדֹנִי יְהוָה וְהֵנָּה כְּלוֹב קִרְץ: 2 וַיֹּאמֶר מִהֲיָא תָּה רֹאֵה עֲמוֹס וְאָמַר כְּלוֹב קִרְץ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי בָּא הַקִּץ אֶל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל לֹא־אֹסִיף עוֹד עֲבוֹר לוֹ: 3 וְהִלִּילוּ שִׁירוֹת הִיכָל בְּיוֹם הַהוּא נָאִם אֲדֹנִי יְהוָה רֵב הַפֶּנִּי בְּכֹל־מְקוֹם הַשְּׁלִיךְ הֵם: ס 4 שְׁמַע־זֹאת הַשָּׂפָתִים אֲכִינוּ וְלִשְׁבִּית (עֲנִי) וְעֲנִי־אַרְצִי: 5 לֹאֲמַר מִי יַעֲבֹר הַחֹדֶשׁ וְנִשְׁבִּירָה שָׁבֵר וְנִשְׁבִּירָה וְנִפְתַּח־הַבֵּר לְהִקְשִׁין אִיפָּה וְלַהֲגִדִּיל שָׁקֵל וְלַעֲוֹת מֵאוֹנֵי מִרְמָה: 6 לִקְנוֹת בְּכֶסֶף דִּלִּים וְאֲכִינוּ בַעֲבוּר נַעֲלִים וּמִפֶּל בֵּר נִשְׁבִּיר: 7 נִשְׁבַּע יְהוָה בְּנֹאֵן יַעֲקֹב אֲסִישְׁכַּח לְנֹצַח כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם: 8 הֲעַל זֹאת לֹא־תִרְגְּזוּ הָאָרֶץ וְאֶבֶל כָּל־יֹשֵׁב בָּהּ וְעִלְתָּה כִּיָּאֵר כִּלָּה וְנִגְרָשָׁה (וְנִשְׁקָה) (וְנִשְׁקָה) כִּיָּאֹזֵר מִצָּרִים: ס 9 וְהִנֵּה בְּיוֹם הַהוּא נָאִם אֲדֹנִי יְהוָה וְהַבִּתִּי הַשֶּׁמֶשׁ בְּצַהֲרֵים וְהַחֲשֵׁכָתִי לְאַרְץ בְּיוֹם אוֹר: 10 וְהִפְכַּתִּי חֲנוּכָם לְאֵבֶל וְכָל־שִׁירֵיכֶם לְקִינָה וְהָעִלְיָתִי עַל־כָּל־מִתְנִים שָׁק וְעַל־כָּל־רֹאשׁ קָרְחָה וְשִׁמְתִּיהָ כְּאֵבֶל יָחִיד וְאַחֲרִיתָהּ כְּיוֹם מָר: 11 הֵנָּה יָמִים בָּאִים נָאִם אֲדֹנִי יְהוָה וְהִשְׁלַחְתִּי רֶעֶב בָּאָרֶץ לֹא־רָע לָחֶם וְלֹא־צָמָא לְמֹיִם כִּי אֲסִלְשָׁמֶנּוּ אֶת דְּבָרֵי יְהוָה: 12 וְנָעוּ מִיָּם עַד־יָם וּמִצָּפוֹן עַד־מִזְרָח יִשְׁוֹטְטוּ לִבְקֹשׁ אֶת־דְּבַר־יְהוָה וְלֹא יִמָּצְאוּ: 13 בְּיוֹם הַהוּא תִתְעַלְּפֶנָּה הַבְּתוּלֹת הַיְּפוֹת וְהַבְּחוּרִים בְּצָמָא: 14 הַנִּשְׁבָּעִים בְּאִשְׁמַת שְׁמִרוֹן

וְאָמַרְוּ חִי אֱלֹהֶיךָ דָּן וְחִי דָרְךָ בְּאֶרֶשְׁבַּע וְנִפְלוּ וְלֹא־יִקְוֹמוּ עוֹד: ס 9 רִאֲתִי אֶת־אֲדֹנִי נָצַב עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיֹּאמֶר הֵךְ הַכַּפְתּוֹר וּרְעִשׂוּ הַסָּפִים וּבְצַעֲם בְּרֹאשׁ כָּלֶם וְאַחֲרֵיהֶם בְּחֶרֶב אַהֲרָג לֹא־יָנוּס לָהֶם נָס וְלֹא־יִמְלֹט לָהֶם פְּלִישׁ: 2 אֲסִיחְתּוּ בְּשֹׁאֵל מִשֶּׁם יָדִי תִקַּח וְאֲסִיפְלוּ הַשָּׁמַיִם מִשֶּׁם אוֹרִידֶם: 3 וְאֲסִיחְבֹּאוּ בְּרֹאשׁ הַכְּרִמֹּל מִשֶּׁם אֲחַפֵּשׁ וּלְקַחְתִּים וְאֲסִיפְ תְּרוּ מִנְּגֵד עֵינִי בְּקִרְקַע הַיָּם מִשֶּׁם אֲצוּה אֶת־הַנֶּחֱשׁ וְנִשְׁכָּם: 4 וְאֲסִיחְכּוּ בִשְׁבִי לִפְנֵי אִיבֵיהֶם מִשֶּׁם אֲצוּה אֶת־הַחֶרֶב וְהִרְגַּתֶּם וְשִׁמְתִּי עֵינִי עֲלֵיהֶם לְרַעַה וְלֹא לְטוֹבָה: 5 וְאֲדֹנִי יְהוָה הַצִּבְאוֹת הַנוֹגֵעַ בָּאָרֶץ וְתִמּוֹן וְאֶבֶל כָּל־יֹשְׁבֵי בָּהּ וְעִלְתָּה כִּיָּאֵר כִּלָּה וְשָׁקָה כִּיָּאֹזֵר מִצָּרִים: 6 הַבּוֹנֵה בְּשָׁמַיִם (מַעֲלוֹתוֹ) (מַעֲלוֹתָיו) וְאֲנִידָתוֹ עַל־אָרֶץ יִסְדָּהּ הַקְּרָא לְמִי־הֵיִם וַיִּשְׁפָּכֶם עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ יְהוָה שְׁמוֹ: 7 הָלֹא כִבְנִי כְּשִׂיִּים אַתֶּם לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל נֹאסִיָּהוּ הָלֹא אֶת־יִשְׂרָאֵל הָעִלְיָתִי מֵאַרְץ מִצְרַיִם וּפְלִשְׁתִּיִּים מִכַּפְתּוֹר וְאַרֶם מִקִּיֹּר: 8 הֵנָּה עֵינִי אֲדֹנִי יְהוָה בְּמִמְלָכָה תַּחֲטָאָה וְהַשְׁמַדְתִּי אֹתָהּ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲפֹס כִּי לֹא הַשְׁמִיד אֲשַׁמִּיד אֶת־בַּיִת יַעֲקֹב נֹאסִיָּהוּ: 9 כִּי־הֵנָּה אֲנִי מְצוּה וְהִנְעוֹתִי בְּכָל־הַגּוֹיִם אֶת־בַּיִת יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר יִנּוּעַ בְּכַבְּלָה וְלֹא־יִפּוֹל צָרוֹר אָרֶץ: 10 בְּחֶרֶב יָמוֹתוֹ כָּל חֲטָאֵי עַמִּי

Holy Bible in Hebrew and Greek

הָאֲמֹרִים לֹא־תִגִּישׁ וְחֻקֵּיהֶם בְּעֲדֵינוּ תִרְעָה: 11 בַּיּוֹם הַהוּא אָקִים אֶת־סֶכֶת דָּוִיד הַנִּפְלֹתָ וְגִדְרֹתֶי אֶת־פְּרָצֶיהֶן וְהִרְסֹתֶיהֶן אָקִים וּבְנִיתֶיהָ כִּימֵי עוֹלָם: 12 לְמַעַן יֵירָשׁוּ אֶת־שְׂאֵרֵית אֲדוֹם וְכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי עֲלֵיהֶם נֹאסִיָּהוּהָ עָשָׂה זֹאת: פ 13 הִנֵּה יָמִים בָּאִים נֹאסִיָּהוּהָ וְנָגַשׁ חוֹרֵשׁ בַּקָּצֵר וְדֶרֶךְ עֲנָכִים בְּמִשְׁךְ הַזֶּרַע וְהַטִּיפוּ הַהָרִים עָסִיס וְכָל־הַגְּבָעוֹת תִּתְמוּנְנָה: 14 וּשְׁבַתִּי אֶת־שִׁבּוֹת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּבְנוֹ עָרִים נְשֹׁמוֹת וַיֵּשְׁבוּ וַיִּנְטְעוּ כְרָמִים וַשְׂתוּ אֶת־יֵינֶם וַעֲשׂוּ גִּזְזֹת וַאֲכָלוּ אֶת־פְּרִיָּהֶם: 15 וַיִּנְטְעוּתִים עַל־אֲדָמָתָם וְלֹא יִנְחֲשׁוּ עוֹד מֵעַל אֲדָמָתָם אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם אָמֹר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ:

Obadiah

1 חֲזוֹן עֲבַדְיָה כֹה־אֹמֵר אֲדֹנִי יְהוָה לְאֲדוֹם שְׁמוּעָה שְׁמַעְנוּ מֵאֵת יְהוָה וְצִיר בְּנוֹיָם
שָׁלַח קוֹמוֹ וְנִקְוָמָה עָלָיו לְמַלְחָמָה: **2** הִנֵּה קָטָן נִתְחַדֵּף בְּנוֹיָם בְּזוֹי אֹתָהּ מֵאֵד: **3** זְדוֹן
לִבָּךְ הַשִּׁיאֵךְ שָׂכְנֵי בְּחִנּוּי־סֹלַע מְרוֹם שְׁבָתוֹ אָמַר בְּלִבּוֹ מִי יוֹרְדֵנִי אֶרֶץ: **4** אִם־תִּגְבֹּה
כְּנֹשֶׁר וְאִם־בֵּין כּוֹכְבִים שִׁים קִנֵּף מִשָּׁם אוֹרִידֶךָ נֹאס־יְהוָה: **5** אִם־תִּגְבֹּהִים בְּאוֹרֶךְ אִם־שׁוֹדְדֵי
לֵילִה אֵיךְ נִדְמִיתָה הָלֹא יִגְבּוּ דִּים אִם־בְּצִרִים בְּאוֹ לֶךְ הָלֹא יִשְׁאִירוּ עֲלֹתָ: **6** אֵיךְ
נִחַפְּשׁוּ עָשׂוּ נִכְעָו מִצְפְּנוֹ: **7** עַד־הִגְבּוֹל שְׁלֹחֶךָ כָּל אֲנָשִׁי בְּרִיתְךָ הַשִּׁיאֵךְ וְכָלֹו לֶךְ אֲנָשִׁי
שֶׁלְמֶךָ לַחֲמֹךְ וְשִׁימוּ מִזֹּר תַּחְתִּיךָ אֵין תְּבוּנָה בּוֹ: **8** הָלֹא בְּיוֹם הַהוּא נֹאס יְהוָה
וְהִאֲבֹדְתִי חֲכָמִים מֵאֲדוֹם וְתִבּוּנָה מִהֵרָ עָשׂוּ: **9** וְחָתוּ גִבּוֹרֶיךָ תִּימָן לִמְעַן יִכְרֹתֵאִישׁ מִהֵרָ
עָשׂוּ מִקְשָׁל: **10** מִחֲמַס אֲחִיךָ יַעֲקֹב תִּכְסֹּף בּוֹשָׁה וְנִכְרַת לְעוֹלָם: **11** בְּיוֹם עֲמֹדֶךָ מִנֵּגַד בְּיוֹם
שְׁבוֹת זָרִים חִילוּ וְנִכְרִים בָּאוּ (שַׁעֲרוֹ) [שַׁעֲרֵיו] וְעַל־יְרוּשָׁלַם יִהְיֶה גוֹרָל גִּם־אֹתָהּ כְּאֶחָד
מֵהֶם: **12** וְאֶל־ תֵּרָא בְּיוֹם־אֲחִיךָ בְּיוֹם נִכְרוּ וְאֶל־תִּשְׁמַח לִבְנֵי־יְהוּדָה בְּיוֹם אֲבָדָם וְאֶל־תִּגְדֹּל
פִּיךָ בְּיוֹם צָרָה: **13** אֶל־תִּבְּאוּ בְּשַׁעֲרֵ־עַמִּי בְּיוֹם אִידָם אֶל־תֵּרָא גִם־אֹתָהּ בְּרַעְתּוֹ בְּיוֹם אִידּוֹ
וְאֶל־תִּשְׁלַחְנָה בְּחִילוֹ בְּיוֹם אִידּוֹ: **14** וְאֶל־תַּעֲמֹד עַל־הַפֶּרֶק לְהִכְרִית אֶת־פְּלִישְׁתִּיו וְאֶל־תִּסְגֹּר
שַׁרְיָדָיו בְּיוֹם צָרָה: **15** כִּי־קִרְבַּב יוֹם־יְהוָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ יַעֲשֶׂה לֶךְ גְּמֻלָּךְ
יָשׁוּב בְּרֹאשְׁךָ: **16** כִּי כְּאֲשֶׁר שָׁתִיתָם עַל־הָר קִדְשִׁי יִשְׁתּוּ כָּל־הַגּוֹיִם תִּמְדוּ וְשָׁתוּ וְלָעוּ וְהָיוּ
כְּלֹא הָיוּ: **17** וּבִהֵר צִיּוֹן תִּהְיֶה פְּלִיטָה וְהָיָה קִדְשׁ וְיִרְשׁוּ בֵּית יַעֲקֹב אֶת מוֹרְשֵׁיהֶם:
18 וְהָיָה בֵּית־יַעֲקֹב אֲשׁ וּבֵית יוֹסֵף לְהִבָּה וּ בֵּית עָשׂוּ לִקְשׁ וְדִלְקוּ בָהֶם וְאֶכְלֹם וְלֹא־יִהְיֶה
שְׂרִיד לְבֵית עָשׂוּ כִּי יְהוָה דִּבֶּר: **19** וְיִרְשׁוּ הַגִּבּוֹר אֶת־הָהָר עָשׂוּ וְהִשְׁפִּילָה אֶת־פְּלִשְׁתִּים וְיִרְשׁוּ
אֶת־שָׂדֵה אֲפֹרִים וְאֵת שָׂדֵה שְׁמֶרֶן וּבְנִימָן אֶת־הַגִּלְעָד: **20** וְגִלְתָּ הַחֹלִי הַזֶּה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר־כִּנְעֻנִים עַד־צָרַפְתָּ וְגִלְתָּ יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּסְפָרְדָּ יִרְשׁוּ אֶת עַרְי הַגִּבּוֹ: **21** וְעָלוּ מוֹשְׁעִים
בְּהֵר צִיּוֹן לִשְׁפֹט אֶת־הָהָר עָשׂוּ וְהָיְתָה לִיהוָה הַמְּלוּכָה:

Jonah

1 ויהי דבר־יהוה אל־יונה ב־אֲמָתִי לֵאמֹר: **2** קום לך אל־נינוּה העיר הגדולה וקרא עליה כִּי־עֲלֹתָ רָעָתָם לָפָנַי: **3** וַיָּקָם יוֹנָה לִבְרַח תְּרִשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּרֶד יָפוֹ וַיִּמְצָא אֹנִיָּה בָּאָה תְּרִישִׁי וַיֵּתֵן שָׂכָרָה וַיֵּרֶד בָּהּ לִבְּוֹא עִמָּהֶם תְּרִישִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה: **4** וַיְהִי הַטִּיל רוּחַ־גְּדוּלָּה אֶל־הֵימָּם וַיְהִי סַעֲר־גְּדוּלָּה בָּיָם וַהֲאֹנִיָּה חֲשֹׁבָה לְהִשְׁכָּר: **5** וַיִּירָאוּ הַמַּלְאָכִים וַיִּזְעֻקוּ אִישׁ אֶל־אֱלֹהָיו וַיִּטְּלוּ אֶת־הַכְּפָלִים אֲשֶׁר בָּאֹנִיָּה אֶל־הֵימָּם לְהִקָּל מַעַלְיָהֶם וַיּוֹנֶה יָרֵד אֶל־יָרֵכְתִּי הַסַּפִּינָה וַיִּשְׁכַּב וַיִּדְרֹם: **6** וַיִּקְרַב אֵלָיו רֶב־הַחֶבֶל וַיֹּאמְרוּ לוֹ מַה־לָּךְ נִדְרָם־קוֹם קְרָא אֶל־אֱלֹהֶיךָ אוֹלִי יִתְעַשֶׂת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נִאֲבֹד: **7** וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ לֵכּוּ וּנְפִילָה נִגְרָלוֹת וְנִדְעָה בְּשִׁלְמֵי הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ וַיִּפְּלוּ נִגְרָלוֹת וַיִּפֹּל הַגּוֹרֵל עַל־יוֹנָה: **8** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַגִּידֵה־נָא לָנוּ בְּאִשֶׁר לִמִּי־הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ מַה־מַּלְאכְתְּךָ וּמֵאֵן חֲבוּא מִה אֶרְצֶךָ וַאֲמָרָה עִם אַתָּה: **9** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיהֶם עֲבָרִי אֲנִכִּי וְאֵת־יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי יָרָא אֲשֶׁר־נִעֲשָׂה אֶת־הֵימָּם וְאֵת־הַיָּבֵשָׁה: **10** וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְּדוּלָּה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־זֹּאת עֲשִׂיתָ כִּי־יָדָעְנוּ הָאֲנָשִׁים כִּי־מַלְפָּנֵי יְהוָה הוּא בָּרַח כִּי הִגִּיד לָהֶם: **11** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־נִּעֲשָׂה לָךְ וַיִּשְׁתַּק הֵימָּם מַעַלְנֵינוּ כִּי הֵימָּם הוֹלֵךְ וְסַעֲרָ: **12** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיהֶם שְׂאוּנִי וְהִטְלֵנִי אֶל־הֵימָּם וַיִּשְׁתַּק הֵימָּם מַעַלְיָכֶם כִּי יוֹדַע אֲנִי כִּי בְשָׁלִי הַסַּעֲרַת הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת עֲלֵיכֶם: **13** וַיַּחֲתִירוּ הָאֲנָשִׁים לְהִשָּׁב אֶל־הַיָּבֵשָׁה וְלֹא יָכְלוּ כִּי הֵימָּם הוֹלֵךְ וְסַעֲרָ עֲלֵיהֶם: **14** וַיִּקְרָאוּ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אָנָּה יְהוָה אֵלֵּנוּ נִאֲבָדָה בְּנַפְשׁ הָאִישׁ הַזֶּה וְאֵתֶּנָּה עֲלֵינוּ דָם נָקִיא כִּי־אַתָּה יְהוָה כְּאִשֶׁר חָפַצְתָּ עֲשִׂיתָ: **15** וַיִּשְׁאוּ אֶת־יוֹנָה וַיִּטְּלוּהוּ אֶל־הַיָּם וַיַּעֲמֹד הֵימָּם מִזַּעֲפוֹ: **16** וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְּדוּלָּה אֶת־יְהוָה וַיִּזְכְּרוּ־זִכְרֵי לִיהוָה וַיִּדְּרוּ נִדְרֵיהֶם: **2** וַיִּמְנוּ יְהוָה דָּג גָּדוֹל בִּלְבַּע אֶת־יוֹנָה וַיְהִי יוֹנָה בִּמְעֵי הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לַיְלֹת: **2** וַיַּחֲפֹּל יוֹנָה אֶל־יְהוָה אֱלֹהָיו מִמְּעֵי הַדָּג: **3** וַיֹּאמְרוּ קְרָאתִי מִצָּרָה לִי אֶל־יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי מִבֶּטֶן שְׂאוֹל שׁוֹעֲתִי שָׁמַעְתָּ קוֹלִי: **4** וְהִשְׁלִיכֵנִי מִצֹּדָה בִּלְבָב יָמִים וְנָהָר וַיִּסְבְּכֵנִי כָּל־מִשְׁבָּרֶיךָ וְנִלְוֶה עָלַי עֲבָרֶיךָ: **5** וְאֲנִי אֲמָרְתִּי נִגְרַשְׁתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אֶךְ אוֹסִיף לְהִבָּשׁ אֶל־הִיכָל קִדְשֶׁךָ: **6** אֲפֹסֵנִי מִיָּם עַד־נַפְשׁ תִּהְיֶה יִסְבְּכֵנִי סוּף חֲבוּשׁ לְרֹאשִׁי: **7** לִקְצֹצֵי הָרִים נִדְרֹתִי הָאָרֶץ בְּרַחֲמֶיךָ כַּעֲרִי לַעֲוֹלָם וְתַעַל מִשְׁחַת חַיִּי יְהוָה אֱלֹהֵי: **8** בַּהֲתַעֲטֵף עָלַי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה זָכַרְתִּי וְחָבּוּא אֵלָיִךְ תַּפְּלִי אֶל־הִיכָל קִדְשֶׁךָ: **9** מִשְׁמֵרִים הַבְּלִיָּשׁוּא חֲסִדֶּם יַעֲזֹבוּ: **10** וְאֲנִי בִקְוֹל תוֹדָה אוֹבַחֲתֶיךָ לָךְ אֲשֶׁר נִדְרֹתִי אֲשַׁלְּמָה יְשׁוּעָתָה לִיהוָה: **11** וַיֹּאמְרוּ יְהוָה לָדָג וַיִּקָּא אֶת־יוֹנָה אֶל־הַיָּבֵשָׁה: **פ 3** וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה שֵׁנִית לֵאמֹר: **2** קום לך אל־נינוּה העיר הגדולה וקרא עליה אֶת־הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר אֲנִכִּי דָבַר אֵלָיִךְ: **3** וַיָּקָם יוֹנָה וַיֵּלֶךְ אֶל־נינוּה כְּדַבֵּר יְהוָה וַיְהִי וַיְהִי הָיָה עִיר־גְּדוּלָּה לְאֱלֹהִים מִהֶלֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים: **4** וַיִּחַל יוֹנָה לִבְּוֹא כְּעִיר מִהֶלֶךְ יוֹם אֶחָד וַיִּקְרָא וַיֹּאמְרוּ עוֹד אַרְבָּעִים יוֹם וַיְהִי וַיְהִי נִהַפְּכָת: **5** וַיֹּאמְרוּ אֲנָשִׁי נִינוּה בְּאֱלֹהִים וַיִּקְרָאוּ־צוּם וַיִּלְבְּשׁוּ שָׂקִים מִגְּדוּלָם וְעַד־קִטְמָנָם: **6** וַיַּעַן הַדָּבָר אֶל־מֶלֶךְ נִינוּה וַיָּקָם מִכִּסְאוֹ וַיַּעֲבֵר אֶת־רֹאשׁוֹ מִלִּפְנֵי וַיִּכַּסּוּ עַל־הָאֶפֶס: **7** וַיִּזְעַק וַיֹּאמְרוּ בְּנִינוּה מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ וַיִּגְדְּלוּ לֹא מִרַחֲמֵי הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה הַבָּקָר וְהַצֹּאֵן אֲלֵי־יַעֲשֵׂמוּ מֵאוֹמָה אֲלֵי־רֵעֵנוּ וַיִּמְנוּ אֶל־יְהוָה: **8** וַיַּחֲכֹסּוּ שָׂקִים הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה וַיִּקְרָאוּ אֶל־אֱלֹהִים בַּחֲקָה וַיִּשְׁבּוּ אִישׁ מִדְּרָכּוֹ הָרָעָה וּמִן־הַחֲמָס אֲשֶׁר בְּכַפֵּיהֶם: **9** מִי־יִדְּעָה יָשׁוּב וַיָּחֵם הָאֱלֹהִים וַיִּשַׁב מִחֲרוֹן אָפוֹ וְלֹא נִאֲבֹד: **10** וַיִּירָא הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֵׂיהֶם כִּי־שָׁבוּ מִדְּרָכֵם הָרָעָה וַיַּחֲסֵם הָאֱלֹהִים עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר־דָּבַר לַעֲשׂוֹת־לָהֶם וְלֹא עָשָׂה: **4** וַיִּרַע אֶל־יוֹנָה רָעָה גְּדוּלָּה וַיַּחֲרֹ לוֹ: **2** וַיַּחֲפֹּל אֶל־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אָנָּה יְהוָה הַלּוֹאֲנִיָּה דְבָרִי עַד־יְהִיֹּתִי עַל־אֲדָמְתִּי עַל־כֵּן קִדְּמֹתִי לִבְרַח תְּרִשִׁישָׁה כִּי יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ וְנַחֲנוּ אֶרֶץ אֲפִים וְרִב־חֶסֶד וְנַחֲנוּ עַל־הָרָעָה: **3** וְעַתָּה יְהוָה קָח־נָא אֶת־נַפְשִׁי מִמֶּנִּי כִּי טוֹב מוֹתִי מַחְיִי: **4** וַיֹּאמְרוּ יְהוָה הַיִּשָּׁב חָרָה לָךְ: **5** וַיִּצָּא יוֹנָה מִן־הָעִיר וַיִּשָּׁב מִקֶּדֶם לָעִיר וַיַּעַשׂ לוֹ שָׁם סֶכֶה וַיִּשָּׁב תַּחְתָּיהָ בְּצֹל עֵד אֲשֶׁר יִרְאָה מִהִיָּהוּתָה בְּעִיר: **6** וַיִּמְנוּ יְהוָה אֱלֹהִים קִיקִּיּוֹן וַיַּעֲלוּ מַעַל לְיוֹנָה לַהֲיֹת צֹל עַל־רֹאשׁוֹ לְהַצִּיל לוֹ מִרְעָתוֹ וַיִּשְׁמַח יוֹנָה עַל־הַקִּיקִּיּוֹן שִׁמְחָה גְּדוּלָּה: **7** וַיִּמְנוּ הָאֱלֹהִים תוֹלַעַת בַּעֲלוֹת הַשָּׁחַר לְמַחֲרַת וַתֵּךְ אֶת־הַקִּיקִּיּוֹן וַיִּיבֹשׁ: **8** וַיִּתֵּן כּוֹרֵחַ הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּמְנוּ אֱלֹהִים רוּחַ קָדִים חֲרִישִׁית וַתֵּךְ הַשֶּׁמֶשׁ עַל־רֹאשׁ יוֹנָה וַיַּחֲעֲלֶה וַיִּשְׁאֵל אֶת־נַפְשׁוֹ לְמוֹת וַיֹּאמְרוּ טוֹב מוֹתִי מַחְיִי: **9** וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים אֶל־יוֹנָה הַיִּשָּׁב חָרָה־לָךְ

Holy Bible in Hebrew and Greek

עַל־הַקִּיקוֹן וַיֹּאמֶר הַיֵּטֵב חָדָה־לִּי עַד־מוֹת׃ 10 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵתָה חֶסֶת׃ עַל־הַקִּיקוֹן אֲשֶׁר
לֹא־עָמְלָתָ בּוֹ וְלֹא גִדַּלְתָּ שְׁבֹן־לֵילָה הָיָה וּבֹן־לֵילָה אָבֹד׃ 11 וְאֲנִי לֹא אֲחוּס עַל־נִינוּהָ
הָעִיר הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר יֹשְׁבֶיהָ הִרְבָּה מִשְׁתִּים־עֲשָׂרָה רַבּוֹ אֶלֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדַע בֵּין־יְמִינוֹ
לְשִׁמְאָלוֹ וּבִהְמָה רִבָּה׃

Micah

1 דבר־יהוה אשר היה אל־מִיכָה המְרַשְׁתִּי בִּימֵי יוֹתָם אֲחֻי יְחֻזְקִיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה
אֲשֶׁר־חָזָה עַל־שְׁמֶרֶן וִירוּשָׁלַם: **2** שָׁמְעוּ עַמִּים כָּלֶם הַקְּשִׁיבִי אֶרֶץ וּמִלֵּאָה וְיֵהִי אֲדָנִי יְהוָה
בְּכֶם לַעַד אֲדָנִי מִהִכָּל קִדְשׁוֹ: **3** כִּי־הִנֵּה יְהוָה יֵצֵא מִמִּקְוָמוֹ וְיֵרֵד וְיִדְרֹךְ עַל־בְּמֹתָיו
(בְּמֹתָיו) אֶרֶץ: **4** וְנִמְסּוּ הַהָרִים תַּחְתָּיו וְהַעֲמָקִים יִתְבַקְּעוּ כְּדוֹנֵנִי מִפְּנֵי הָאֵשׁ כְּמִים מְנַרְסִים
בְּמוֹרֵד: **5** בַּפֶּשַׁע יַעֲקֹב כָּל־זֹאת וּבַחֲטָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל מִי־פֶשַׁע יַעֲקֹב הִלּוּא שְׁמֶרֶן וּמִי
בְּמֹת יְהוּדָה הִלּוּא וִירוּשָׁלַם: **6** וּשְׁמַתִּי שְׁמֶרֶן לַעֲי הַשָּׂדֶה לַמִּטְעֵי כְרֶם וְהִנְגַרְתִּי לִנִּי אֲבִינָה
וְיִסְדִּיָּה אֲנִלָּה: **7** וְכָל־פְּסִילֶיהָ יִתְּחוּ וְכָל־אֲתֻנֶּיהָ יִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ וְכָל־עֲצָבֶיהָ אֲשִׁים שְׂמִמָּה כִּי
מֵאֲחֵנִי זֹנֶה קִבְּצָה וְעַד־אֲחֵנִי זֹנֶה יִשׁוּבוּ: **8** עַל־זֹאת אֲסַפְּדָה וְאִילִילָה אֵילֶכָה (שִׁילָל)
(שׁוּלָל) וְעֵרֹם אֵעֲשֶׂה מִסֹּפֶר כְּתָנִים וְאֶבֶל כְּבִנוֹת יַעֲנֶה: **9** כִּי אֲנוּשָׁה מִכּוֹתֶיהָ כִּי־בָּאָה
עַד־יְהוּדָה נֶגַע עַד־שַׁעַר עַמִּי עַד־יְרוּשָׁלַם: **10** בֵּנִת אֶל־תְּנִידוֹ כִּכּוֹ אֶל־תִּבְכּוֹ בְּבֵית לַעֲפֹרָה
עֹפֶר (הַתְּפִלְשָׁתִי) וְהַתְּפִלְשִׁין: **11** עֲבָרִי לָכֶם יוֹשְׁבַת שְׁפִיר עֲרִיד־בִּשְׁתׁ לֹא יֵצֵאָה יוֹשְׁבַת
צֹאֵן מִסֹּפֶד בֵּית הָאֶצֶל יִקַּח מִכֶּם עֲמֻדָתוֹ: **12** כִּי־חָלָה לִטּוֹב יוֹשְׁבַת מְרוֹת כִּי־רֵדָה
מֵאֵת יְהוָה לִשְׁעַר יְרוּשָׁלַם: **13** רָחֵם הַמְּרַכֵּבָה לִרְכֹּשׁ יוֹשְׁבַת וְיִשְׁכַּח רַחֲשֵׁית חֲטָאת הָיָה
לְבַת־צִיּוֹן כִּי־בָדַד נִמְצָאוּ שְׁפָעֵי יִשְׂרָאֵל: **14** לָכֵן תִּתְּנִי שְׁלוֹחִים עַל מוֹרֶשֶׁת נָתַתִּי אֲכֹיִב
לְאֲכֹיִב לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: **15** עַד הִירָשׁ אָבִי לֹךְ יוֹשְׁבַת מְרֶשֶׁה עַד־עֲדָלֶם יָבוֹא כְּבוֹד
יִשְׂרָאֵל: **16** קִרְחִי וְגִזִּי עַל־בְּנֵי תַעֲנֻנִּיךָ הִרְחִיב קִרְחָתְךָ כְּנִשֵּׁר כִּי גִלּוֹ מִמּוֹךְ: **2** הִוִּי
חֲשִׁבִּי אֲנִי וּפְעִלִי רַע עַל־מִשְׁכַּבֹּתֶם בְּאוֹר הַבֹּקֶר יַעֲשׂוּהוּ כִּי יִשְׂרָאֵל יָדָם: **2** וְחִמּוּדוֹ שְׂדוֹת
וְגִזְלוֹ וּבָתִּים וְנִשְׁאָו וְעִשְׁקוֹ נָבֵר וּבִיתוֹ וְאִישׁ וְנִחְלָתוֹ: **3** פֶּלֶן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי חֹשֵׁב
עַל־הַמִּשְׁפָּחָה הַזֹּאת רָעָה אֲשֶׁר לֹא־תִמְשְׁכוּ מִשֵּׁם צֹאֲרֹתֵיכֶם וְלֹא תִלְכּוּ רֹמְמָה כִּי עַתָּה רָעָה
הִיא: **4** בַּיּוֹם הַהוּא יִשָּׂא עֲלֵיכֶם מִשַּׁל וְנָהָה נָהִי נָהִיָּה אָמַר שְׂדוֹד שְׂדֵנִי חִלַּק עַמִּי יָמִיר
אִידִּי יָמִישׁ לִי לְשׁוֹבֵב שְׂדֵנִי וְחִלַּק: **5** לָכֵן לֹא־יִהְיֶה לָךְ מִשְׁלֹךְ חֶבֶל בְּגִזְלִי הַהוּא:
6 אֶל־חֲטָטוֹ וְיִטְפּוֹן לֹא־יִטְפּוּ לְאֵלָה לֹא יִסַּג כְּלָמוֹת: **7** הָאָמֹר בֵּית־יַעֲקֹב הַקָּצֵר רוּחַ
יְהוָה אֲסִאלָה מִעֲלֵלָיו הִלּוּא דְּבָרִי יִיטִיבוּ עִם הַיִּשָּׁר הוֹלֵךְ: **8** וְאֲחַמּוּל עַמִּי לְאוֹיֵב יְקוֹמָם
מִמּוֹל שְׁלֹמָה אֲדָר תַּפְשִׁטוֹן מַעֲבָרִים בְּשַׁח שׁוֹבֵי מִלְחָמָה: **9** נָשִׁי עַמִּי תִגְרְשׁוּן מִבֵּית תַּעֲנֻנִּי
מֵעַל עֲלִילָה תִּקְחוּ הִדְרִי לַעֲלוֹם: **10** קוֹמוּ וּלְכוּ כִּי לֹא־זֹאת הַמְּנוּחָה בַּעֲבוּר שְׁמָאָה
תִּחְבֹּל וְחֶבֶל נִמְרָץ: **11** לֹדִיאִישׁ הִלָּךְ רוּחַ וְשָׁקֶר כִּזָּב אִתָּךְ לֹךְ לִגְזוֹן וּלְשַׁכַּר וְהִנֵּה מִטְפֵּי
הָעָם הִנֵּה: **12** אִסְףְּ אִסְףְּ יַעֲקֹב כִּלְדָּךְ בְּיַד אֲקַבֵּץ שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל יָחַד אֲשִׁימֵנוּ כְּצֹאֵן
בְּצֹרָה כְּעֹדֶר בַּתוֹךְ הַדְּבָרִי תִהְיֶינָה מֵאֲדָם: **13** עַל־הַפֶּרֶץ לִפְנֵיהֶם פָּרְצוּ וַיַּעֲבְרוּ שַׁעַר
וַיֵּצְאוּ בּוֹ וַיַּעֲבֵר מִלֶּכֶם לִפְנֵיהֶם וְיְהוָה בְּרֹאשָׁם: **3** וְאָמַר שְׁמַעֲרָנָה רֹאשִׁי יַעֲקֹב וּקְצִינִי
בֵּית יִשְׂרָאֵל הִלּוּא לָכֶם לְדַעַת אֶת־הַמִּשְׁפָּט: **2** שְׁנָאִי טוֹב וְאֶהְיֶה (רָעָה) (רָעָה) גִּזְלִי עוֹדִים
מִעֲלֵיהֶם וְשָׂאֲרָם מֵעַל עֲצָמוֹתָם: **3** וְאֲשֶׁר אֲכָלוּ שָׂאֲרָם עַמִּי וְעוֹדִים מִעֲלֵיהֶם הַפְּשִׁיטוּ
וְאֶת־עֲצָמוֹתֵיהֶם פָּצְחוּ וּפְרָשׁוּ כַּאֲשֶׁר בְּסִיר וּכְבֹשֶׁר בַּתוֹךְ קִלְחָת: **4** אֲנִי יוֹעֲקִי אֶל־יְהוָה וְלֹא
יַעֲנֶה אוֹתָם וַיִּסְתֵּר פָּנָיו מֵהֶם בַּעַת הַהִיא כַּאֲשֶׁר הִרְעוּ מִעֲלֵיהֶם: **5** כֹּה אָמַר יְהוָה
עַל־הַנְּבִיאִים הַמַּתְעִים אֶת־עַמִּי הִנֵּה כִּים בְּשִׁנֵּיהֶם וּקְרָאוּ שְׁלוֹם וְאֲשֶׁר לֹא־יִתֵּן עֲלֵפִיהֶם
וּקְדָשׁוֹ עָלֵיו מִלְחָמָה: **6** לָכֵן לִילָה לָכֶם מַחְזוֹן וְחִשְׁכָה לָכֶם מִקֶּסֶם וּבָאָה הַשְׂמֵשׁ
עַל־הַנְּבִיאִים וּקְדָשׁ עֲלֵיהֶם הַיּוֹם: **7** וּבִשְׁוֹ הַחֲזִים וְחִפְרוּ הַקְּסָמִים וַעֲשׂוּ עַל־שֵׁפֶם כָּלֶם כִּי
אֵין מַעֲנֶה אֲלֵיהֶם: **8** וְאִלֵּם אֲנִלִּי מִלֵּאִתִּי כֹחַ אֶת־רוּחַ יְהוָה וּמִשְׁפָּט וּנְבוּרָה לְהַגִּיד
לְיַעֲקֹב פֶּשַׁע וּלְיִשְׂרָאֵל חֲטָאתוֹ: **9** שְׁמַעֲרָנָה זֹאת רֹאשִׁי בֵּית יַעֲקֹב וּקְצִינִי בֵּית יִשְׂרָאֵל
הַמַּתְעִבִּים מִשְׁפָּט וְאֵת כָּל־הַיִּשְׁרָה יַעֲקֻשׁוּ: **10** בְּנֵה צִיּוֹן בְּדָמִים וִירוּשָׁלַם בַּעֲוֹלָה:
11 רֹאשִׁיָּה בַּשָּׂדֶה יִשְׁפָּטוּ וּבְהִינָה בְּמַחֲזֵר יוֹרוּ וּנְבִיאֶיהָ בְּכֶסֶף יְקַסְמוּ וְעַל־יְהוָה יִשְׁעֵנוּ לֹאֲמַר
הִלּוּא יְהוָה בְּקִרְבָּנוּ לֹא־תִבּוֹא עָלֵינוּ רָעָה: **12** לָכֵן בְּגִלְלַכֶּם צִיּוֹן שָׂדֶה תִּחְרַשׁ וִירוּשָׁלַם

עֵינִי תִהְיֶה וְהָרַבִּית לְבָמוֹת יַעֲרִ: **4** וְהִנֵּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים יִהְיֶה הָרַב בֵּית־יְהוָה נִכּוֹן
בְּרֹאשׁ הַהָרִים וְנִשָּׂא הוּא מִגְבְּעוֹת וְנִהְרָו עָלָיו עַמִּים: **2** וְהָלְכוּ גִזְמִים רַבִּים וְאָמְרוּ לָכוּ
וְנַעֲלָה אֶל־הָרֵי־יְהוָה וְאֶל־בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיִוְרְנוּ מִדְּרָכָיו וְנִלְכֶּה בְּאַחֲרֵיתוֹ כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא
חוֹרָה וּדְבַר־יְהוָה מִירוּשָׁלַם: **3** וּשְׁפָט בֵּין עַמִּים רַבִּים וְהוֹכִיחַ לְנוֹעַם עַצְמוֹם עַד־חֹדֶק
וְכַתְּתוּ חֲרֻבְתֵּיהֶם לְאֵתִים וְחִנִּיתֵיהֶם לְמִזְמוֹת לֹא־יִשָּׂאוּ גִזְמֵי אֶל־גִּזְמֵי חֶרֶב וְלֹא־יִלְמְדוּן עוֹד

מלחמה: 4 וישבו איש תחת נפנו ותחת האנחו ואין מחירי כרפי יהוה צבאות דבר:
 5 כי כלה עמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו לעולם ועד: פ
 6 ביום ההוא נאסיהוה אספה הצלעה והנדהה אקבצה ואשר הרעתי: 7 ושמת
 את הצלעה לשארית והנהלאה לנוי עצום ומלך יהוה עליהם בחר ציון משתה
 ועד עולם: פ 8 ואתה מנדל עדר עפל בתציון עדיף תאתה ובאה הממשלה הראשנה
 ממלכת לבתי ירושלם: 9 עתה למה תריעי רע המלך איך בך אסיעצך אבד כיהחזיקך
 חיל פיולדה: 10 חולי וגחי בתציון פיולדה כרעתה תצאי מקריה ושכנת בשדה ובאת
 עד בקבל שם תנצלי שם יגאלך יהוה מן ארץ: 11 ועתה נאספו עליך גוים רבים
 האמרים תחנף ותחו בתציון עינינו: 12 והמה לא ידעו מחשבות יהוה ולא הבינו עצתו כי
 קבצם כעמור נרנה: 13 קומו ודושי בתציון כיהקנך אשים ברזל ופרסתיוך אשים נחושה
 והדקות עמים רבים והחרימתי ליהוה בצעם וחילם לאדון כלהארץ: 14 עתה תחנודני

בתגודו מצור שם עלינו בשבט יפו עליהלחי את שפט ישראל: ס 5 ואתה ביתלחם
 אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי יצא להיות מושל בישראל ומוצאתיו מקדם
 מימי עולם: 2 לכן יתנם עדעת יולדה וילדה ויתר אחיו ושיבון עלבני ישראל: 3 ועמד
 ורעה בעז יהוה בנאון שם יהוה אלהיו וישבו כרעתה יגדל עד אפסיראין: 4 והנה זה
 שלום אשורו כיהקבא בארצנו ו כי ידרך בארמנתינו והקמנו עליו שבעה רעים ושמנה
 נסיכי אדם: 5 ורעו את ארץ אשור בחרב ואת ארץ נמרד בפחיתו והציל מאשור
 כיהקבא בארצנו וכי ידרך בנבולנו: ס 6 והיה שארית יעקב בקרב עמים רבים כפל
 מאת יהוה כרביבים אשר עליעשב אשר לא יקנה לאיש ולא יחל לבני אדם: 7 והיה
 שארית יעקב בגוים בקרב עמים רבים כאריות בבקמות יער ככפיר בעררי צאן אשר
 אם עבר ורמס וטרף ואין מציל: 8 תרם ירך על צרור וכל איבך יכרתו: פ 9 והיה
 ביום ההוא נאסיהוה והכרתי סוסך מקרבך והאבדתי מרכבתך: 10 והכרתי ערי ארצך
 והרסתי כל מבצריך: 11 והכרתי כשפים מידך ומעוננים לא יהיה לך: 12 והכרתי פסילך
 ומצבותיך מקרבך ולא תשתחוה עוד למעשה ידיך: 13 ונתתי אשירך מקרבך והשמדתי

עריך: 14 ועשיתי באף ובחמה נקם את הגוים אשר לא שמעו: ס 6 שמעו נא את
 אשר יהוה אמר קום ריב את ההרים ותשמענה הגבעות קולך: 2 שמעו הרים את ריב
 יהוה והאתנים מסדי ארץ כי ריב ליהוה עם ישראלי יתפח: 3 עמי מה עשיתי
 לך וגמה הלא תיך ענה בי: 4 כי העלתך מארץ מצרים ומבית עבדים פדיתך ואשלח
 לפניך את משה אהרן ומרים: 5 עמי זכרנא מה יעזן כלל מלך מואב ומה יענה אלו
 בלעם בך בעור מדהשטים עדהגלגל למען דעת צדקות יהוה: 6 במה אקדם יהוה אפך
 לאלתי מרום האקדמנו בעולות בעולים בני שנה: 7 הירצה יהוה באלפי אילים ברבבות
 נחלרשמן האתן בכורי פשי פרי בטני חטאת נפשי: 8 הגיד לך אדם מה טוב ומה יהוה
 דורש ממך כי אסעשנות משפט ואהבת חסד והצנע לבת עם אלהיך: פ 9 קול יהוה
 לעיר יקרא ותושיה יראה שמך שמעו משה ומי יעדה: 10 עוד האש בית רשע אצרות
 רשע ואיפת רזון ועומה: 11 האזנה במאזני רשע ובכיס אבני מרמה: 12 אשר עשיריה
 מלאו חסם וישביה דברו שקר ולשונם רמיה בפיהם: 13 וגם אני החליתי הכותך השמם
 על חטאתך: 14 אתה תאכל ולא תשבע וישחך בקרבך ותסג ולא תפליט ואשר תפלט
 לתרב אתן: 15 אתה תזרע ולא תקצור א תה תדרוך וית ולא תסדק שמן ותירוש ולא
 תשתה יין: 16 וישתמר חקת עמרי וכל מעשה בית אהאב ותלכו במעצותם למען תתי

אתך לשמה וישביה לשרקה וחרפת עמי תשאו: פ 7 אללי לי כי היתי באפסיראין
 כעללת בציר אין אשכול לאכול בכורה אותה נפשי: 2 אבד חסיד מן הארץ וישר
 באדם אין כלם לדמים יארבו איש את אחיו יצודו חרם: 3 עליהרע כפים להיטיב
 השר שאל והשפט בשלום והגדול דבר הנה נפשו הוא ועבתוה: 4 טובם כחך ישר
 ממסוכה יום מצפיד פקדונך באה עתה חדיה מבוכתם: 5 אל תאמינו ברע אל תבטחו
 באלוף משכבת חיקך שמו פתח יפיד: 6 כיהן מנבל אב בת קמה באמה כלה בחמתה
 איבי איש אנשי ביתו: 7 ואני ביהוה אצפה אוחילה לאלתי ישעי ושמעני אלהי:
 8 אל תשמן חי איבתי לי כי נפילתי קמתי כיהאשב בחשך יהוה אור לי: ס 9 זנף יהוה אשא
 כי חטאתי לו עד אשר יריב ריבי ועשה משפטי ויציאני לאור אראה בצדקתו: 10 ותרא
 איבתי ותכסה בושיה האמנה אלי אי יהוה אלהיך עיני תראינה בה עתה תהיה למרמס

Micah

כְּטִישׁ חֻצוֹת: 11 יוֹם לִבְנוֹת גְּדֵרֶיךָ יוֹם הֵהוּא יִרְחֶק־חֶק: 12 יוֹם הוּא וְעֵדֶיךָ יָבוֹא לִמְנִי
אֲשׁוּר וְעָרֵי מִצּוֹר וּלְמִנִּי מִצּוֹר וְעִדְנָהּר וְיָם מַיִם וְהָרִי הָהָר: 13 וְהִיטָה הָאָרֶץ לִשְׁמֹמָה
עַל־יִשְׁכֵּיהָ מִפְּרִי מַעְלֵיהֶם: ס 14 רָעָה עָמָךְ בְּשִׁכְמֶךָ צָאן נִחְלָתְךָ שִׁכְנִי לְבָדָד יַעַר בְּתוֹךְ
כְּרָמִל יִרְעוּ כֶּשֶׁן וְנִלְעָד כִּימֵי עוֹלָם: 15 כִּימֵי צֹאֲתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֻנִּי נִפְלְאוֹת:
16 יִרְאוּ גוֹיִם וַיִּבְשׂוּ מִכָּל גְּבוּרָתָם וְשִׁימוּ יָד עַל־פֶּה אֲזִנֵּיהֶם תַּחֲרֹשְׁנָה: 17 יִלְחֲכוּ עָפָר כְּנָחָשׁ
כֹּחֲלֵי אֶרֶץ יִרְגְּזוּ מִמִּסְגָּרֵיהֶם אֱלֹהֵיהֶם אֱלֹהֵינוּ יִפְחַדּוּ וַיִּרְאוּ מִמֶּךָ: 18 מִי־אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂאָ
עוֹן וְעֵבֶר עַל־פֶּשַׁע לִשְׂאֵרִית נִחְלָתוֹ לֹא־תִחְזֹק לְעַד אִפּוֹ כִּי־חַפֵּץ חֶסֶד הוּא: 19 יֵשׁוּב
וִירְחֻמִּנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתִשְׁלַח בְּמַצְלוֹת יָם כָּל־חַטָּאוֹתָם: 20 תִּתֵּן אִמָּת לִיעֲקֹב חֶסֶד
לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעַת לְאַבְתָּיִנוּ מִימֵי קָדָם:

Nahum

1 מִשָּׁא נִינֻה סֵפֶר חֲזוֹן נְחוּם הָאֱלֹקְשִׁי: **2** אֵל קָנֹא וְנָקָם יְהוָה נָקָם יְהוָה וּבָעַל חֲמָה נָקָם יְהוָה לְצִרּוֹ וְנוֹטֵר הוּא לֹאִיכְיוֹ: **3** יְהוָה אֶרֶץ אֲפִים (וְגִדּוּל) וְגִדְלָ[ח] נִקְחָה וְנִקְחָה לֹא יִנְקָה יְהוָה בְּסוּ פֶה וּבִשְׁעָרָה דָּרְכוּ וְעָנָן אֲבָק רִנְלִיו: **4** גּוֹעַר בָּיִם וַיִּבְשְׁהוּ וּכְל־הַנְּהָרוֹת הַחֲרִיב אֲמֹלָל בִּשְׁן וְכִרְמֵל וּפְרַח לִבְנוֹן אֲמֹלָל: **5** הָרִים רָעְשׁוּ מִמֶּנּוּ וְהַנְּבָעוֹת הִתְמַנְּנוּ וַתִּשָּׂא הָאָרֶץ מִפְּנֵי וַתְּבַל וְכָל־יֹשְׁבֵי בָהּ: **6** לִפְנֵי זַעַמֹּו מִי יַעֲמֹוד וּמִי יִקָּם בַּחֲרוֹן אָפוֹ חֲמָתוֹ נִתְּכָה כָּאֵשׁ וְהַצִּירִים נִחְצוּ מִמֶּנּוּ: **7** טוֹב יְהוָה לְמַעַז בְּיוֹם צָרָה וַיִּדַּע חֲסִי בּוֹ: **8** וּבִשְׁטָף עֶבֶר כִּלְהָ יַעֲשֶׂה מִקּוֹמָהּ וְאִיכְיוֹ וַיִּדְּף־חֲשָׁךְ: **9** מִהִתְחַשְּׁבוֹן אֱלֹהֵיהָ כִּלְהָ הוּא עָשָׂה לֹא־תִקּוֹם פְּעָמִים צָרָה: **10** כִּי עַד־סִירִים סִבְכִּים וּסְכָכָאִם סְבוּאִים אִכְלוּ פֶקֶשׁ יָבֵשׁ מָלֵא: **11** מִמֶּךָ יֵצֵא חֲשֵׁב עַל־יְהוָה רָעָה יַעֲיֵן בְּלִיעֵל: **12** כֹּהָ אָמַר יְהוָה אֱסֻלְמִים וְכֵן רַבִּים וְכֵן נִגְזַר וְעֶבֶר וְעִנְתָּךְ לֹא אֶעֱנֶךָ עוֹד: **13** וַעֲתָה אֲשַׁבֵּר מִשְׁהוֹ מַעֲלִיךְ וּמוֹסַרְתִּיךָ אֲנַתֵּךְ: **14** וְצָרָה עֲלֶיךָ יְהוָה לֹא־יִרְעַע מִשְׁמֶךָ עוֹד מִבֵּית אֱלֹהֶיךָ אֲכַרִּית פֶּסֶל וּמוֹסַכָּה אֲשִׁים קִבְּרֶךָ כִּי קָלוֹת: **פ** **2** הִנֵּה עַל־הַהָרִים רִנְלִי מִבְּשֵׁר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם חֲנִי יְהוּדָה חֲנִיךְ שְׁלָמִי נִדְרֶיךָ כִּי לֹא יוֹסִיף עוֹד (לְעֹבֹר־) וְלַעֲבֹרְכֶךָ בְּלִיעֵל כִּלְהָ נִכְרַת: **2** עָלָה מִפִּיךָ עַל־פִּיךָ נִצּוֹר מִצָּרָה צַהֲרֶךָ דֶּרֶךְ חֹזֶק מִתְנִים אֲמִין כֹּחַ מֵאֵד: **3** כִּי שָׁב יְהוָה אֶת־אֲנָוֶן יַעֲקֹב כְּנֹאֵן יִשְׂרָאֵל כִּי בִקְקוֹם בִּקְקִים וּזְמִרָתָם שִׁחֲחוּ: **4** מִגֵּן גְּבוּרָתוֹ מֵאֲדָם אֲנִשִּׁיחִיל מִחֲלָעִים בְּאִשְׁפִּלְדוֹת הָרֶכֶב בְּיוֹם הַכִּינוֹ וְהַבְּרָשִׁים הָרַעְלוּ: **5** בַּחוּצוֹת וַתְּהוֹלְלוּ הָרֶכֶב יִשְׁתַּקְשְׁקוּן בִּרְחֹבוֹת מְרֹאיתֶן פִּלְפִּידִים כְּבָרְקִים יִרְצֻצוּ: **6** יִזְכֹּר אֲדִירָיו יִכְשְׁלוּ (בַּהֲלֻכָתָם) וְבַהֲלִיכָתָם יִמְהָרוּ חוֹמָתָהּ וְהֵכֵן הַסֹּכֶךְ: **7** שְׁעָרֵי הַנְּהָרוֹת נִפְתְּחוּ וַתְּהִיכֵל נִמּוֹן: **8** וְהַצֵּב נִלְתָה הָעִלְתָה וְאִמְהֻתֶיהָ מִנְּהֻגוֹת כִּקּוֹל יוֹנִים מִחַפְּפָה עַל־לִבְבָהּ: **9** וַיִּנְיָה כְּבִרְכַּת־מַיִם מִמֵּי הָאֵל וְהִמָּה נָסִים עָמְדוּ עִמּוֹד וְאִין מִפְּנֶה: **10** בְּיוֹם סֹסֶף בְּיוֹם זָהָב וְאִין קֶצֶה לַחֲכוּנָה כְּבֹד מִכָּל כְּלִי חֲמָדָה: **11** בּוֹקָה וּמְבוֹקָה וּמְבִלְקָה וְלֵב נָמָס וּפֶקֶד בְּרָפִים וַתִּחַלְחֶל בְּכָל־מִתְנִים וּפָנִי כָלָם קִבְּצוּ פְּאֵרוֹר: **12** אִידָה מַעֲוֹן אֲרִיּוֹת וּמִרְעָה הוּא לְכַפְרִים אֲשֶׁר הִלְךְ אֲרִידָה לְבָנֵי שָׁם נוֹר אֲרִידָה וְאִין מַחְרִיד: **13** אֲרִידָה טָרַף בְּרִי גִדְוִתִּי וּמִחֲנֹק לִלְבָאֲתִי וּמִלֹּא־טָרַף חָרְיוֹ וּמַעֲנִיתִי טָרַף: **14** הִנֵּנִי אֵלֶיךָ נָאִם יְהוָה צָבָאוֹת וְהִבְעַרְתִּי בַעֲשָׂן רֶכֶבָהּ וּכְפִירֶיךָ תֹאכַל חֶרֶב וְהִכְרַתִּי מֵאֶרֶץ טָרַף וְלֹא־יִשְׁמַע עוֹד קוֹל מוֹלָכְכָה: **ס** **3** הוּי עִיר דְּמִים כִּלְהָ פֶחַשׁ פֶּרֶק מִלֵּאָה לֹא יִמָּשׁ טָרַף: **2** קוֹל שׁוֹט וְקוֹל רֶעֶשׁ אֲוָן וְסוֹס דֹּהֵר וּמִרְכָּבָה מִרְקָדָה: **3** פֶּרֶשׁ שְׁמֵלָה וְלֵהָב חֶרֶב וּבֶרֶק חֲנִית וְלֵב חֶלֶל וְכִבְדִּי פָּנִי וְאִין קֶצֶה לַגּוֹיָה (וְכִשְׁלוֹ) וְכִשְׁלוֹן בְּנוֹתָם: **4** מִרְבִּי זִנְיָה וְזִנְיָה טוֹבַת חֵן בַּעֲלַת כְּשָׁפִים הַמּוֹכֶרֶת גּוֹיִם בְּזִנְיָתָהּ וּמִשְׁפָּחוֹת בְּכַשְׁפֵּיהֶן: **5** הִנֵּנִי אֵלֶיךָ נָאִם יְהוָה צָבָאוֹת וְנִלְתִּי שׁוֹלִיךְ עַל־פִּיךָ וְהִרְאִיתִי גּוֹיִם מַעֲרָךְ וּמִמְלָכוֹת קְלוֹנֶךָ: **6** וְהִשְׁלַכְתִּי עֲלֶיךָ שִׁקָּצִים וּנְבִלְתִיךָ וּשְׁמִתִּיךָ כְּרֹאִי: **7** וְהִיהַ כְּל־רֹאִיךָ יְהוֹד מִמֶּךָ וְאָמַר שְׂדֵדָה נִינֻה מִי יִנּוֹד לָהּ מֵאִין אֲבָקֶשׁ מִנְּחִמִים לָךְ: **8** הִתִּישְׁבִי מִנָּא אֲמִין הִישָׁבָה בִּיאֲרִים מַיִם סָבִיב לָהּ אֲשֶׁר־חִיל יָם מַיִם חוֹמָתָה: **9** כּוֹשׁ עֲצָמָה וּמִצָּרִים וְאִין קֶצֶה פּוֹט וְלוֹבִים הִיוּ בַּעֲזֻרְתֶּךָ: **10** גִּסְהִיא לַגּוֹלָה הִלְכָה בְּשָׁבִי גַם עֲלִילָה יִרְטָ שׁוּ בְּרֹאשׁ כְּל־חוּצוֹת וְעַל־נִכְבְּדִיָּהּ יְהוֹ גוֹרֵל וְכָל־גִּדּוּלֶיהָ רִתְקוּ בְּזֻקִים: **11** גִּסְהִיא תִשְׁפִּירִי תְהִי נַעֲלָמָה גִּסְהִיא תִבְקָשִׁי מַעֲזוֹ מֵאוֹיֵב: **12** כְּל־מִבְצָרֶיךָ תֹאנִים עִם־בְּכוֹרִים אִסְיָנוּ וְנִפְלוּ עַל־פִּי אוֹכֵל: **13** הִנֵּה עֹמֵךְ נָשִׁים בְּקִרְבֶּךָ לֹאִיכְךָ פִתּוֹחַ נִפְתְּחוּ שְׁעָרֵי אֶרֶץ אֲכָלָה אֵשׁ בִּרְחִיבֶךָ: **14** מִי מִצּוֹר שְׁאִב־לֶךְ חֲזָקִי מִבְצָרֶיךָ בָּאִי בִשְׁטִי וְרִמְסִי בַחֲמֵר הַחֲזָקִי מִלְּבָן: **15** שָׁם תֹּאכֲלֶךָ אֵשׁ תִּכְרִיתֶךָ חֶרֶב תֹּאכֲלֶךָ כִּילֶךָ תִּפְסֶךָ כִּילֶךָ תִּפְסֶךָ כְּאִרְבָּה: **16** הַרְבִּית רִכְלֶיךָ מְכוּכְבִּי הַשָּׁמַיִם יִלֵּךְ פֶּשֶׁת וְעָפִי: **17** מִגְדֹּרֶיךָ כְּאִרְבָּה וּטְפִסֶרֶיךָ כְּנוֹב גְּבִי חֲזוֹנִים בְּגִדְרוֹת בְּיוֹם קָרָה שִׁמֵּשׁ זִרְחָה וְנִדְרָ וְלֹא־נוֹדַע מִקּוֹמוֹ אִים: **18** נִמּוֹ רֵעֶיךָ מִלֶּךְ אֲשׁוּר יִשְׁכְּנוּ אֲדִירֶיךָ נִפְּשׁוּ עִמָּךְ עַל־הַהָרִים וְאִין מִקְבֶּץ: **19** אִין־פִּתְּהָ לְשִׁכְרֶךָ נִחְלָה מִפְתָּךְ כֹּל־ שְׁמִיעִי שְׁמִיעֶךָ תִּקְעוּ כַּף עֲלֶיךָ כִּי עַל־מִי לֹא־עֲבָרָה רַעְתָּךְ תִּמְיֹד:

Habakkuk

1 המשא אשר חזה חבקוק הנביא: **2** עד-אנה יהוה שועתי ולא תשמע אזעק אליך חמס ולא תושיע: **3** למה תראני און ועמל תביט ושר וחמס לגנדי ויהי ריב ומרדן ושא: **4** על-כן תפוג תורה ולא-יצא לגנח משפט כי רשע מכתיר את-הצדיק על-כן יצא משפט מעקל: **5** ראו בגוים והביטו והתמהו ותמהו כי-פעל פעל בימיכם לא תאמינו כי יספר: **6** כי-הנני מקים את-הכשדים הגוי המר והנמהר ההולך למרחב-ארץ לרשת משכנות לא-לו: **7** אים ונורא הוא ממנו משפטו ושאנו יצא: **8** וקלו ממרים סוסיו וחדו מזאבי ערב ופשו פרשיו ופרשיו מרחוק ובאו יעפו כנשר חש לאכול: **9** פלה לחמס יבוא מנמת פניהם קדמה ויאסף כחול שבי: **10** והוא במלכים יתקלס ורונים משחק לו הוא לכל-מבצר ישחק ויצבר עפר וילפדה: **11** אז חלף רוח ויעבר ואשם זו כחו לאלהו: **12** הלא אתה מקדם יהוה אלהי קדשי לא נמות יהוה למשפט שמתו וצור להוכיח וסדתו: **13** טהור עינים מראות רע והביט אל-עמל לא תוכל למה תביט בונדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו: **14** ותעשה אדם כדגי הים כרמש לא-משל בו: **15** פלה בחכה העלה ויהוה בחרמו ויאספיהו במכמרתו על-כן ישמח ויגיל: **16** על-כן יזבח לחרמו ויקטר למכמרתו כי בהמה שמן חלקו ומאכלו בראה: **17** העל בן יתיק חרמו ותמיד להרג גוים לא יחמול: **18** על-משמרתי אעמדה ואתיצבה על-מצור ואצפה לראות מה-ידבר-בי ומה אשיב על-תוכחתי: **2** ויענני יהוה ויאמר כתוב חזון ובאר על-הלחות למען ירוץ קורא בו: **3** כי עוד חזון למועד ויפח לזקן ולא יגב אסיתמהמה כהה-לו כי-בא יבא לא יאחר: **4** הנה עפלה לא-ישרה נפשו בו וצדיק באמונתו יחיה: **5** ואף כי-היין בוגד גבר יהיר ולא יונה אשר הרחיב כשאל נפשו והוא כמות ולא ישבע ויאסף אליו כל-הגוים ויקבץ אליו כל-העמים: **6** הלא-אלה כלם עליו משל וישאו ומליצה חירות לו ויאמר הוי המרבה לא-לו עד-מתי ומכבוד עליו עבטי: **7** הלא פתע יקומו נשכיר ויקצו מזועזעז ויהיית למשסות למו: **8** כי אתה שלות גוים רבים ישלוד כל-יחר עמים מדמי אדם וחמס-ארץ קריה וכל-ישובי בה: **9** הוי בצע בצע רע לביתו לשום במרום קנו להנצל מפחד-רע: **10** יעצת בשת לביתך קצות-עמים רבים וחוטא נפשך: **11** כי-אבן מקיר תזעק וכפס מעץ יעננה: **12** הוי בנה עיר בדםים וכונן קריה בעוולה: **13** הלא הנה מאת יהוה צבאות וייענו עמים בדיאש ולאמים בדיהיק יעפו: **14** כי תמלא הארץ לדעת את-כבוד יהוה כמים יכסו על-ים: **15** הוי משקה רעהו מספח חמתך ואף שפר למען הביט על-משוריהם: **16** שבעת קלון מכבוד שתה גס-אתה והעלר תסוב עליך כוס ימין יהוה ויקללון על-כבודך: **17** כי חמס לבנון יכסף ושר בהמות יחיתו מדמי אדם וחמס-ארץ קריה וכל-ישובי בה: **18** מה-הועיל פסל כי פסלו יצרו מסכה ומורה שפר כי בטח יצר יצרו עליו לעשות אלילים אלמים: **19** הוי אמר לעץ הקיצה עורר לאבן היוםם הוא יורה הנה-הוא תפוש וקב וססף וכל-רוח אין בקרבו: **20** ויהוה בהיכל קדשו הס מפניו כל-הארץ: **3** תפלה לחבקוק הנביא על שגיונות: **2** יהוה שמעתי שמעך יראתי יהוה פעלך בקרב שנים חייהו בקרב שנים תודיע ברזו רחם תזכור: **3** אלוה מתימן יבוא וקדוש מהר-פארן סלה פסה שמים הודו ותהלחו מלאה הארץ: **4** ונגה כאור תהיה קרנים מרד לו ושם חביון עזה: **5** לפני ילך דבר ויצא רשף לרגליו: **6** עמד וימדד ארץ ראה ויתר גוים ויתפצצו הררי-עד שחו גבעות עולם הליכות עולם לו: **7** תחת און ראיתי אדלי כושן ורגזון וישועת ארץ מרדן: **8** הבנהרים תרה יהוה אם בנהרים אפך אס-בים עברתך כי תרכב על-סוסך מרכבתך ישועה: **9** עריה תעור קשתך שבעות משות אמר סלה נהרות תבקע-ארץ: **10** ראוד וחילו הרים זרם מים עבר נתן תהום קולו רום ידיו נשא: **11** שמש ורח עמד זבלה לאור חציר יהלכו לגנה ברכ חניתך: **12** בזעם תצעד-ארץ באף תרוש גוים: **13** יצאת לישע עמך לישע את-משיחך מחצת ראש מבית רשע ערות יסוד עד-צנאר סלה: **14** נקבת במשיו ראש (פרזון) (פרזין) יסערו להפיצני עליצתם כמור-לאכל עני במסתר: **15** דרכת בים סוסך חמר מים רבים: **16** שמעתי ותרגו בטני לקול צללי שפתי יבוא ר קב בעצמי ותחתי ארגו אשר אנוח ליום צרה לעלות לשם

Holy Bible in Hebrew and Greek

יְנוּדָנוּ: 17 כִּי־תֵאָנֶה לֹא־תִפְרָח וְאֵין יָבוֹל בְּנִפְנִים כַּחַשׁ מַעֲשֵׂה־זֹת וּשְׁדָמוֹת לֹא־עָשָׂה אֲכַל
גֵּזֶר מִמְכֻלָּה צֶאֱן וְאֵין בָּקָר בְּרִפְתִּים: 18 וְאֵני בִּיהוָה אֶעֱלֶזָה אֲנִילָה בְּאַלְתֵּי יִשְׁעִי:
19 יְהוָה אֲדִנִּי חִילִּי וַיֵּשֶׁם רִגְלִי כְּאַיִלוֹת וְעַל דָּמוֹתַי יִדְרֹכֵנִי לְמַנְצָח בְּנִינוּתִי:

Zephaniah

1 דבר־יהוה אשר היה אל־צפניה בן־כושִׁי בן־גדליה בן־אמריה בן־חזקיה בימי יאשיהו בן־אמון מלך יהודה: **2** אסף אסף כל מעל פני האדמה נאס־יהוה: **3** אסף אדם ובהמה אסף עוף־השמים ודגי הים והמכשלות את־הרשעים והכרתי את־האדם מעל פני האדמה נאס־יהוה: **4** ונשיתי ידי עליהודה ועל כל־יושבי ירושלים והכרתי מן־המקום הזה את־שאר הבעל את־שם הכמרים עִם־הכהנים: **5** ואת־המשתחוים על־הגגות לצבא השמים ואת־המשתחוים הנשבעים ליהוה והנשבעים במלכם: **6** ואת־הנסוים מאחרי יהוה ואשר לא־בקשו את־יהוה ולא דרש־הו: **7** הם מפני אדני יהוה כי קרוב יום יהוה כִּי־הכין יהוה זבח הקריש קראיו: **8** והיה ביום זבח יהוה ופקדתי על־השרים ועל־בני המלך ועל כל־העלבים מלבוש נכרי: **9** ופקדתי על כל־הדולג על־המפתן ביום ההוא הממלאים בית אדניהם חמס ומרמה: **10** והיה ביום ההוא נאס־יהוה קול צעקה משער הדנים ויללה מן־המשנה ושבר גדול מהנבעות: **11** הילולו יושבי המכתש כי נדמה כל־עם כנען נכרתו כל־נטילי כסף: **12** והיה בעת ההיא אחפש את־ירושלם בנרות ופקדתי על־האנשים הקפאים על־שריהם האמרים בלבכם לא־ישוב יהוה ולא ירע: **13** והיה חילם למשפה ובתיהם לשממה ובני בתים ולא ישובו ונטעו כרמים ולא ישתו את־ינם: **14** קרוב יום־יהוה הגדול ומהר קרוב ומהר מאד קול יום יהוה מר צרח שם גבור: **15** יום עברה היום ההוא יום צרה ומצוקה יום שאה ומשואה יום חשך ואפלה יום ענן וערפל: **16** יום שופר ותרועה על הערים הבצרות ועל הפנות הנבחות: **17** והצחתי לאדם והלכו כעורים כי ליהוה חטאו ושפך דמם כעפר ולחמם כגללים: **18** גם־ספסם גם־זהבם לא־יוכל להצילם ביום עברת יהוה ובאש קנאתו תאכל כל־הארץ כִּי־כלה אר־נבחהל יעשה את כל־יושבי הארץ: **2** ס התקוששו וקושו הגוי לא נכסף: **2** בטרם ידת חק כמין עבר יום בטרם לא־יבוא עליכם חרון אפי־יהוה בטרם לא־יבוא עליכם יום אפי־יהוה: **3** בקשו את־יהוה כל־עניי הארץ אשר משפטו פעלו בקשו־צדק בקשו ענוה אולי תסחרו ביום אפי־יהוה: **4** כי עזה עזובה תהיה ואשקלון לשממה אשדוד בצהרים יגרשוה ועקרון תעקר: **5** ס הוי ישבי חבל הים גוי כרתים דבר־יהוה עליכם כנען ארץ פלשתים והאבדתיך מאין יושב: **6** והיתה חבל הים גזת כרת רעים וגדרות צאן: **7** והיה חבל לשא רית בית יהודה עליהם ירעון בבתי אשקלון בערב ירבצון כי יפקדם יהוה אלהיהם ושב (שבותם) (שביתם): **8** שמעתי חרפת מואב וגדופי בני עמון אשר חרפו את־עמי ויגדלו על־גבולם: **9** לכן חיר־אני נאם יהוה צבאות אלהי ישראל כִּי־מו אב כסדם תהיה ובני עמון כעמרה ממשק חרול ומכרה־מלח ושממה עד־עולם שארית עמי יבזים ויתר (גוי) (גויין) ינחלום: **10** זאת להם תחת נאונם כי חרפו ויגדלו על־עם יהוה צבאות: **11** נו רא יהוה עליהם כי רזה את כל־אלהי הארץ וישתחוו־לו איש ממקומו כל אי הגוים: **12** גם־אתם כושים חללי חרבי המה: **13** ויט ידו על־צפון ויאבד את־אשור וישם את־נינוה לשממה ציה כמדבר: **14** ורבצו בחוכה עדרים כל־חיתו־גוי גם־קאת גם־קפד בכפתריה גִּלְנו קול ישורר בחלון חרב בסף כי ארוה ערה: **15** זאת העיר העליוה היושבת לבטח האמרה בלבבה אני ואפסי עוד איך היתה לשמה מרבץ לחיה כל עובר עליה ישרק ויניע ידו: **3** ס הוי מראה ונאולה העיר היונה: **2** לא שמעה בקול לא לקחה מוסר ביהוה לא בטחה אל־אלהיה לא קרבה: **3** שרית בקרבה אריות שאנים שפטיה זאבי ערב לא גרמו לבקר: **4** נביאיה פחזים אנשי בגרות כהניה חללו־קדש חמסו תורה: **5** יהוה צדיק בקרבה לא יעשה עולה בבקר בבקר משפטו יתן לאור לא נעדר ולא־יודע עול בשת: **6** הכרתי גוים נשמו פגותם התרבותי חוצותם מבלי עובר נצדו עריהם מבלי־איש מאין יושב: **7** אמרתי אד־תיראי אותי תקחי מוסר ולא־יפרת מעונה כל אשר־פקדתי עליה אכן השפימו השחיתו כל עליותם: **8** לכן חכרלי נאס־יהוה ליום קומי לעד כי משפטי לאסף גוים לקבצי ממלכות לשפך עליהם ועמי כל חתון אפי כי באש קנאתי תאכל כל־הארץ: **9** כִּי־אן אהפך אל־עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד: **10** מעבר לתהרי־כוש עתרי בתפוצי יוכלון מנחת: **11** ביום ההוא לא תבושי מפל על־ילתיך אשר פשעת כי כִּי־אז אסיר

מִקֶּרְבְּךָ עָלִיזִי גֵאוֹתְךָ וְלֹא־תוֹסִפִּי לִנְבָהָה עוֹד בְּהַר קֹדְשִׁי: 12 וְהִשְׁאֲרֵתִי בְּקֶרְבְּךָ עִם עֲנִי וְדָל וְחֹסֵן בְּשֵׁם יְהוָה: 13 שְׂאֲרִית יִשְׂרָאֵל לֹא־יַעֲשׂוּ עוֹלָה וְלֹא־יִדְבְּרוּ כָזָב וְלֹא־יִמְצֹא בְּפִיהֶם לִשׁוֹן תְּרֻמִּית כִּי־הִמָּוֶה יִרְעוּ וְרָבְצוּ וְאִין מִחֲרִיד: ס 14 רְנִי בַת־צִיּוֹן הָרִיעוּ יִשְׂרָאֵל שִׂמְחִי וְעָלִזִי בְּכָל־לֵב בַּת יְרוּשָׁלַם: 15 הִסִּיר יְהוָה מִשְׁפָּטֶיךָ פָּנָה אִיבֶךָ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל יְהוָה בְּקֶרְבְּךָ לֹא־תִירָאִי רַע עוֹד: 16 בַּיּוֹם תִּהְיֶה יֹאמֵר לִירוּשָׁלַם אֶל־תִּירָאִי צִיּוֹן אֶל־יִרְפּוּ יָדֶיךָ: 17 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקֶרְבְּךָ נִבּוֹר יוֹשִׁיעַ יִשִּׁיעַ עָלֶיךָ בְּשִׂמְחָה יַחְרִישׁ בְּאַהֲבָתוֹ יִגִּיל עָלֶיךָ בְּרָנָה: 18 נוֹגִי מִמּוֹעֵד אֶסְפְּתִי מִמָּוֶד הִיוּ מִשְׁאֵת עָלֶיהָ חֲרָפָה: 19 הִנְנִי עֹשֶׂה אֶת־כָּל־מַעֲנֶיךָ בָּעֵת הַהִיא וְהוֹשַׁעְתִּי אֶת־הַצֹּלָעָה וְהִנָּדְחָה אֶקְבֹּץ וְשִׂמְתִּים לְתַהֲלָה וְלִשְׂמֵךְ בְּכָל־הָאָרֶץ בְּשָׁתָם: 20 בָּ עֵת הַהִיא אָבִיא אֲתֶכֶם וּבָעֵת קִבְּצִי אֲתֶכֶם כִּי־אֲתֵן אֲתֶכֶם לְשֵׁם וּלְתַהֲלָה בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעִינֵיכֶם אֲמַר יְהוָה:

Haggai

1 בשנת שטים לדריוש המלך בחדש הששי ביום אחד לחדש היה דבריהוה בידחני הנביא אלזרבבל בןשאלתיאל פחת יהודה ואליהושע בןיהווצדק הכהן הגדול לאמר: **2** כה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עתבא עתבית יהוה להבנות: **3** ויהי דבריהוה בידחני הנביא לאמר: **4** העת לכם אתם לשבת בבתיכם ספונים והבית הזה חרב: **5** ועתה כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם עלדרכיכם: **6** זרעם הרבה והבא מעט אכול ואיזלשבעה שחו ואיזלשכרה לבוש ואיזללחם לו והמשחפר משחפר אלצירור נקוב: **7** כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם עלדרכיכם: **8** עלו ההר והבאתם עץ ובנו הבית וארצהו (ואכבר) [ואכברדן] אמר יהוה: **9** פנה אלחרבה והנה למעט והבאתם הבית ונפתחי בו יען מה נאם יהוה צבאות יען ביתי אשרהוא חרב ואתם רצים איש לביתו: **10** עלכן עליכם כלאו שמים משל והארץ כלאה וכולה: **11** ואקלא חרב עלהארץ ועלההרים ועלההררין ועלההירוש ועלההצדור ועל אשר תוציא האדמה ועלההאדם ועלההבהמה ועל כליניע כפים: **12** וישמע זרבבל בןשלתי אל ויהושע בןיהווצדק הכהן הגדול וכלו שארית העם בקול יהוה אלהיהם ועלדברי חני הנביא כאשר שלחו יהוה אלהיהם וייראו העם מפני יהוה: **13** ויאמר חני מלאך יהוה במלאכות יהוה לעם לאמר אני אתכם נאסיהוה: **14** ויער יהוה אתירוח זרבבל בןשלתיאל פחת יהודה ואתירוח יהושע בןיהווצדק הכהן הגדול ואתירוח כל שארית העם ויבאו ויעשו מלאכה בביתיהוה צבאות אלהיהם: **15** ביום עשרים וארבעה לחדש בששי בשנת שטים לדריוש המלך: **2** בשביעי בעשרים ואחד לחדש היה דבריהוה בידחני הנביא לאמר: **2** אמרנא אלזרבבל בןשלתיאל פחת יהודה ואליהושע בןיהווצדק הכהן הגדול ואלשארית העם לאמר: **3** מי ככם הנשאר אשר ראה אתהבית הזה בכבודו הראשון ומה אתם ראים אתו עתה הלוא כמיהו כאין בעיניכם: **4** ועתה חזק זרבבל נאסיהוה נחזק יהושע בןיהווצדק הכהן הגדול וחזק כלעם הארץ נאסיהוה ועשו כראני אתכם נאם יהוה צבאות: **5** אתהדבר אשרקרתי אתכם בצאתכם ממצרים ורוחי עמדת בתוכם אלתיקאו: **6** כי כה אמר יהוה צבאות עוד מעט היא ואני מרעיש אתהשמים ואתהארץ ואתההרים ואתההרבה: **7** והרעשתי אתכלהגוים וכאו חמדת כלהגוים ומלאתי אתהבית הזה כבוד אמר יהוה צבאות: **8** לי הססף ולי הזהב נאם יהוה צבאות: **9** גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מןהראשון אמר יהוה צבאות ובמקום הזה אתן שלום נאם יהוה צבאות: **10** בעשרים וארבעה לחשיעי בשנת שטים לדריוש היה דבריהוה אלחני הנביא לאמר: **11** כה אמר יהוה צבאות שאלנא אתהכהנים תורה לאמר: **12** הן ישראיש בשרקדש בכנף בגדו ונגע בכנפו אליהלחם ואלהניזיד ואלהיין ואלשמן ואלכלמאכל היקדש ויענו הכהנים ויאמרו לא: **13** ויאמר חני אסידע טמאנפש בכלאלה היטמא ויענו הכהנים ויאמרו יטמא: **14** ויען חני ויאמר כן העם הזה וכנהגויהוה הזה לפני נאסיהוה וכן כלמעשה ידיהם ואשר יקריבו שם טמא הוא: **15** ועתה שימורנא לבבכם מןהיום הזה ומעלה משרם שוםאבן אלכן בהיכל יהוה: **16** מהיותם בא אלערמת עשרים והיתה עשרה בא אלתיקב לחשף חמשים פורה והיתה עשרים: **17** הליתי אתכם בשדפון ובירקון ובכרד את כלמעשה ידיכם ואיןאתכם אלי נאסיהוה: **18** שימורנא לבבכם מןהיום הזה ומעלה מיום עשרים וארבעה לחשיעי למןהיום אשריסד היכליהוה שימו לבבכם: **19** העור הזרע במגורה ועדהגפן והתאנה והרמון ועץ הדיז לא נשא מןהיום הזה אכרף: **20** ויהי דבריהוה שנית אלחני בעשרים וארבעה לחדש לאמר: **21** אמר אלזרבבל פחתיהוה לא מר אני מרעיש אתהשמים ואתהארץ: **22** והפכתי כסא ממלכות והשמדתי חזק ממלכות הגוים והפכתי מרפבה ולכביה וירדו סוסים ולרכביהם איש בחרב אחיו: **23** ביום ההוא נאסיהוה צבאות אקחד זרבבל בןשאלתיאל עבדי נאסיהוה ושמתיך כחותם כירכף בחרתי נאם יהוה צבאות:

Zechariah

1 בחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי בִּשְׁנַת שְׁתֵּים לְדַרְיוֹשׁ הָיָה דְּבַר־יְהוָה אֶל־זְכַרְיָה בֶן־בִּרְכַּיָּה בִּן־עֲדָיָה הַנָּבִיא לֵאמֹר: **2** קֶצֶף יְהוָה עַל־אֲבוֹתֵיכֶם קֶצֶף: **3** וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שׁוּבוּ אֵלַי נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת וְאִשׁוּב אֵלֵיכֶם אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת: **4** אֶל־תְּהִיוּ כִּאֲבֹתֵיכֶם אֲשֶׁר קָרָאֲרָאֵיהֶם הַנְּבִיאִים הָרִאשׁוֹנִים לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שׁוּבוּ נָא מִדְּרֻכֵיכֶם הָרָעִים (וּמַעֲלִילֵיכֶם) וּנְמַעֲלִילֵכֶם הָרָעִים וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא־הִקְשִׁיבוּ אֵלַי נֹאמֵר־יְהוָה: **5** אֲבוֹתֵיכֶם אִיהֵרָם וְהִנֵּבְאִים הִלְעֹלֶם יָחִיו: **6** אָךְ דְּבַרְי וְחָפִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־עַבְדִּי הַנְּבִיאִים הָלֹא הִשְׁיִנוּ אֲבֹתֵיכֶם וַיִּשׁוּבוּ וַיֹּאמְרוּ כֹּאֲשֶׁר זָמַם יְהוָה צְבָאוֹת לַעֲשׂוֹת לָנוּ כְּדִרְכֵינוּ וּכְמַעֲלָלֵינוּ כֵּן עָשָׂה אִתָּנוּ: **7** בַּיּוֹם עֲשִׂרִים וָאַרְבָּעָה לַעֲשֹׁת־עֶשֶׂר חֹדֶשׁ הוֹאֲחִדֵנוּ שָׁבַט בִּשְׁנַת שְׁתֵּים לְדַרְיוֹשׁ הָיָה דְּבַר־יְהוָה אֶל־זְכַרְיָה בֶן־בִּרְכַּיָּה בִּן־עֲדָיָה הַנָּבִיא לֵאמֹר: **8** רֵאִיתִיו הַלֵּילָה וְהִנֵּה־אִישׁ רֹכֵב עַל־סוּס אֶדָם וְהוּא עֹמֵד בֵּין הַהֲדָסִים אֲנִי בְּמִצְלָה וְאַחֲרָיו סוּסִים אֲדָמִים שְׂרָקִים וְלִבָּנִים: **9** וְאָמַר מִה־אֵלֶּה אֲדִינִי וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמֶּלֶךְ הַדָּבָר בִּי אֲנִי אֶרְאֶךָ מִה־הַמָּה אֵלֶּה: **10** וַיֵּשֶׁן הָאִישׁ הַעֲמִיד בֵּין־הַהֲדָסִים וַיֹּאמֶר אֵלֶּה אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה לְהַתְּחַלֵּף בְּאַרְצִי: **11** וַיַּעֲנֵנו אֶת־מֶלֶךְ יְהוָה הַעֲמִיד בֵּין הַהֲדָסִים וַיֹּאמְרוּ הַתְּחַלֵּכֵנוּ בְּאַרְצִי וְהִנֵּה כָל־הָאָרֶץ יֹשֶׁבֶת וְשָׁקֶטָה: **12** וַיַּעֲנֵנו מֶלֶךְ־יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה צְבָאוֹת עֲדִמְתִּי אֶתָּה לֹא־תִרְחַם אֶת־יְרוּשָׁלַם וְאֵת עָרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר זָעַמְתָּה זֶה שִׁבְעִים שָׁנָה: **13** וַיַּעֲנֵנו יְהוָה אֶת־הַמֶּלֶךְ הַדָּבָר בִּי הֲבָרִים טוֹבִים דְּבָרִים נְחֻמִּים: **14** וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמֶּלֶךְ הַדָּבָר בִּי קְרָא לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת קְנֹאתִי לִירוּשָׁלַם וְלִצִּיּוֹן קְנֹאתִי גְדוּלָּה: **15** וְקֶצֶף גְּדוֹל אֲנִי קֶצֶף עַל־הַגּוֹיִם הַשְּׂאֲנִיִּם אֲשֶׁר אֲנִי קֹצֵפְתִי מִעַט וְהִמָּה עֲזָרוּ לְרַעְיָה: **16** לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה שְׁבֹתִי לִירוּשָׁלַם בְּרַחֲמִים בִּיחִי יִבְנֶה כֹּה נֹאִם יְהוָה צְבָאוֹת (וְקִנְיָה) וְקָרָן יִנְטָה עַל־יְרוּשָׁלַם: **17** עוֹדוּ קְרָא לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹד תִּפְצְצֶנָה עָרֵי מִטּוֹב וְנָחִם יְהוָה עוֹד אֶת־צִיּוֹן וְכָחַר עוֹד בִּירוּשָׁלַם: **18** וְאִשָּׂא אֶת־עֵינַי נֹאֲרָא וְהִנֵּה אַרְבַּע קַרְנוֹת: **2** וְאָמַר אֶל־הֶמֶל אָךְ הַדָּבָר בִּי מִה־אֵלֶּה וַיֹּאמֶר אֵלַי אֵלֶּה הַקַּרְנוֹת אֲשֶׁר זָרוּ אֶת־יְהוּדָה אֶת־יִשְׂרָאֵל וִירוּשָׁלַם: **3** וַיִּרְאֵנִי יְהוָה אַרְבָּעָה חֲרָשִׁים: **4** וְאָמַר מִה אֵלֶּה בָּאִים לַעֲשׂוֹת וַיֹּאמֶר לֵאמֹר אֵלֶּה הַקַּרְנוֹת אֲשֶׁר־זָרוּ אֶת־יְהוּדָה כְּפִי־אִישׁ לֹא־נִשָּׂא רֹאשׁוֹ וַיָּבֹאוּ אֵלֶּה לְהַחֲרִיד אֹתָם לִידֹת אֶת־קַרְנוֹת הַגּוֹיִם הַנִּשְׂאִים קֶרֶן אֶל־אַרְצִי יְהוּדָה לְזִרְתָּהּ: **5** וְאִשָּׂא עֵי נִי וְאָרָא וְהִנֵּה־אִישׁ וּבִידּוֹ חָבֵל מִדָּה: **6** וְאָמַר אֵנָה אֶתָּה הַלֵּךְ וַיֹּאמֶר אֵלַי לִמַּד אֶת־יְרוּשָׁלַם לְרֹאוֹת כְּמִה־יִדְחָקָהּ וּכְמִה אַרְכָּהּ: **7** וְהִנֵּה הַמֶּלֶךְ הַדָּבָר בִּי יָצָא וּמֶלֶךְ אַחֵר יָצָא לְקִרְאָתוֹ: **8** וַיֹּאמֶר אֵלַי רֵץ דַּבֵּר אֶל־הַנֶּעֱר הַזֶּה לֵאמֹר פְּרוּת תִּשָּׁב יְרוּשָׁלַם מִרֵּב אֶדָם וּבְהִמָּה בְּחוּכָה: **9** וְאֵנִי אֶהְיֶה לָּהּ נֹאסִי־יְהוָה חֹמַת אֵשׁ סָבִיב וּלְכַבֹּד אֶהְיֶה בְּחוּכָה: **10** הִוֵּי הִוֵּי וְנָסוּ מֵאַרְצִי צָפוֹן נֹאסִי־יְהוָה כִּי כֹאֲרַבֵּת רֻחוֹת הַשָּׁמַיִם פִּרְשְׁתִּי אֹתְכֶם נֹאסִי־יְהוָה: **11** הִוֵּי צִיּוֹן הַמְּלִטִי יוֹשֶׁבֶת בְּתִדְבָּל: **12** כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אַחֵר כְּבוֹד שְׁלַחְנִי אֶל־הַגּוֹיִם הַשְּׁלָלִים אֹתְכֶם כִּי הִנֵּנִי בְּכֶם נִנֵּעַ בְּכַבֵּת עֵינִי: **13** כִּי הִנֵּנִי מִנִּיף אֶת־יָדִי עֲלֵיהֶם וְהָיוּ שָׁלָל לְעַבְדֵיהֶם וַיִּדְעַתֶם כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי: **14** רֵנִי וְשִׂמְחִי בְּתִצְיּוֹן כִּי הִנֵּנִי־בָא וְשִׁכְנֹתִי בְּחוּכָךָ נֹאסִי־יְהוָה: **15** וְנִלְווּ גּוֹיִם רַבִּים אֶל־יְהוָה כִּי־זֶה הוּא וְהָיוּ לִי לֶעַם וְשִׁכְנֹתִי בְּחוּכָךָ וַיִּדְעַת כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ: **16** וְנָחַל יְהוָה אֶת־יְהוּדָה חֲלָקוֹ עַל אֲדָמַת הַקֶּדֶשׁ וְכָחַר עוֹד בִּירוּשָׁלַם: **17** הִם כָּל־בָּשָׂר מִפְּנֵי יְהוָה כִּי נִעֹר מִמֶּנּוּן קִדְשׁוֹ: **3** וַיִּרְאֵנִי אֶת־יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עֹמֵד לִפְנֵי מֶלֶךְ יְהוָה וְהִשְׁטֵן עֹמֵד עַל־יָמִינוֹ לִשְׁטֵנוֹ: **2** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־הִשְׁטֵן יַעֲרֵב יְהוָה בְּךָ הִשְׁטֵן וַיִּנְעֵר יְהוָה בְּךָ הַבָּחַר בִּירוּשָׁלַם הָלֹא זֶה אֹדֵר מִצֵּל מָאֵשׁ: **3** וַיְהוֹשֻׁעַ הָיָה לִבָּשׁ בְּגָדִים צוּאִים וְעֹמֵד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: **4** וַיַּעֲנֵנו וַיֹּאמֶר אֶל־הַעֲמִיד דִּים לִפְנֵינוּ לֵאמֹר הִסִּירוּ הַבְּגָדִים הַצּוּאִים מֵעַלְיָנוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו רֹאֵה הַעֲבַרְתִּי מַעֲלִיד עֹנֵף וְהִלְבַּשְׁתָּ אֹתָךְ מַחֲלָצוֹת: **5** וְאָמַר יִשְׁמְנוּ צִנִּיף טְהוֹר עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּשְׁמְנוּ הַצִּנִּיף הַטָּהוֹר עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּלְבַּשְׁהוּ בְּגָדִים וּמֶלֶךְ יְהוָה עֹמֵד: **6** וַיַּעֲרֵב מֶלֶךְ יְהוָה בִּיהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר: **7** כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֶסְבִּרְכִּי חֶלֶךְ וְאִם אֶת־מִשְׁמַרְתִּי תִשְׁמֹר אֶתָּה חֶרֶן אֶת־בִּיחִי וְגַם תִּשְׁמֹר אֶת־הַצִּרִי וְנִתְחַי לְךָ מִהֲלֹכִים בֵּין הָעַמִּים הָאֵלֶּה: **8** שְׁמַע־נָא יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶתָּה וְרַעְיָךְ הַיֹּשְׁבִים לִפְנֶיךָ כִּי־אֲנִשׁ מוֹפֶת מִמָּה כִּי־הִנֵּנִי מְבִיא אֶת־עַבְדִּי צִמְחָה: **9** כִּי הִנֵּה הָאָבֶן אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ עַל־אָבֶן אֶתָּה

שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את־עין הארץ־היא ביום אחד: 10 ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש לרעהו אל־תחת גפן ואל־תחת

תאנה: 4 וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶאךָ הַדָּבָר בִּי וַיַּעֲרֵנִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר־עוֹר מִשְׁנֹתָ: 2 וַיֹּאמֶר אֵלַי מֶה אַתָּה רֹאֶה (וַיֹּאמֶר) [וַאֲמַר] רֵאִיתִיו וְהִנֵּה מְנוּרָת זָהָב וְנִלְהָ עַל־רֹאשָׁהּ וּשְׂבָעָה נִתְּיָהּ עָלֶיהָ שֶׁבַע עָה וּשְׂבָעָה מוֹצָקוֹת לְנֹרוֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁהּ: 3 וּשְׁנַיִם זֵיתִים עָלֶיהָ אֶחָד מִיָּמִין הַנִּלְהָ וְאֶחָד עַל־שְׂמֹאלָהּ: 4 וְאָעֵן וַאֲמַר אֶל־הַמֶּלֶאךָ הַדָּבָר בִּי לֵאמֹר מִה־אֵלֶּה אֲדֹנִי: 5 וַעֲנֵן הַמֶּלֶךְ אֶךְ הַדָּבָר בִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲלוֹא יָדַעְתָּ מִה־הֵמָּה אֵלֶּה וַאֲמַר לֹא אֲדֹנִי: 6 וַעֲנֵן וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר זֶה דְּבַר־יְהוָה אֶל־זָרְבָבֶל לֵאמֹר לֹא בְחִיל וְלֹא בְכֹחַ כִּי אֲסִבְרוּחִי אֶמֶר יְהוָה צְבָאוֹת: 7 מִי־אַתָּה הִרְהַנְדֹּל לִפְנֵי זָרְבָבֶל לְמִישֹׁר וְהוֹצִיא אֶת־הָאֶבֶן הָרֹאשָׁה חֲשָׁאוֹת חֹן חֹן לָהּ: פ 8 וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 9 יָדִי וְזָרְבָבֶל יִסְדּוּ הַבֵּית הַזֶּה וַיִּדְּיוּ חִבְצֻעָנָה וַיִּדְרֹתָ כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי אֲלֵכֶם: 10 כִּי מִי בִי לְיוֹם קִטְנוֹת וְשִׁמְחוֹ וְרֹאֵי אֶת־הָאֶבֶן הַבְּדִיל בְּיָד זָרְבָבֶל שְׂבַע־עֶלְהָ עֵינֵי יְהוָה הֵמָּה מְשׁוֹשִׁים בְּכָל־הָאָרֶץ: 11 וְאָעֵן וַאֲמַר אֲלֹו מִה־שְׁנֵי הַיָּתִים הָאֵלֶּה עַל־יָמִין הַמְּנוּרָה וְעַל־שְׂמֹאלָהּ: 12 וְאָעֵן שְׁנֵית וַאֲמַר אֲלֹו מִה־שְׁתֵּי שְׂבָלֵי הַיָּתִים אֲשֶׁר בֵּיד שְׁנֵי צִנְתָּרוֹת הַזָּהָב הַמְּרִיקִים מַעֲלֵיהֶם הַזָּהָב: 13 וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר הֲלוֹא יָדַעְתָּ מִה־אֵלֶּה וַאֲמַר לֹא אֲדֹנִי: 14 וַיֹּאמֶר אֵלֶּה שְׁנֵי בְנֵי־הַצֹּהַר

הַעֲמֻדִים עַל־אֲדָוֶן כֹּל־הָאָרֶץ: 5 וְאֲשׁוּב וְאֲשָׂא עֵינֵי וָאֵרָאָה וְהִנֵּה מְנוֹלָה עָפָה: 2 וַיֹּאמֶר אֵלַי מֶה אַתָּה רֹאֶה וַאֲמַר אֲנִי רֹאֶה מְנוֹלָה עָפָה אַרְבַּע עֶשְׂרִים בָּאֶמָה וְרַחְבָּהּ עֶשֶׂר בָּאֶמָה: 3 וַיֹּאמֶר אֵלַי זֹאת הָאֵלֶּה הַיּוֹצֵאת עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ כִּי כָל־הַנֶּגֶב מִזֶּה כְּמוֹהָ נִקְהָ וְכָל־הַנֶּשֶׁבַע מִזֶּה כְּמוֹהָ נִקְהָ: 4 הַיּוֹצֵאתִיהָ נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת וּבָאָה אֶל־בֵּית הַנֶּגֶב וְאֶל־בֵּית הַנֶּשֶׁבַע בְּשָׁמַיִם לִשְׁקָר וְלִנְהָ בַתוֹךְ בֵּיתוֹ וְכָל־חַוֵּי וְאֶת־עֲצָיו וְאֶת־אֲבָנָיו: 5 וַיֵּצֵא הַמֶּלֶאךָ הַדָּבָר בִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי שָׂא נָא עֵינֶיךָ וָרֹאֵה מֶה הַיּוֹצֵאת הַזֹּאת: 6 וַאֲמַר מִה־הִיא וַיֹּאמֶר זֹאת הָאִיפָה הַיּוֹצֵאת וַיֹּאמֶר זֹאת עֵינִים בְּכָל־הָאָרֶץ: 7 וְהִנֵּה כִכָּר עֶפְרַת נִשְׂאָה וְזֹאת אִשָּׁה אַחַת יוֹשֶׁבֶת בַּתוֹךְ הָאִיפָה: 8 וַיֹּאמֶר זֹאת הַרְשָׁעָה וַיִּשְׁלַךְ אֶתָּה אֶל־תוֹךְ הָאִיפָה וַיִּשְׁלַךְ אֶת־אֶבֶן הָעֶפְרַת אֶל־פִּיהָ: ס 9 וְאֲשָׂא עֵינֵי וָאֵרָאָה וְהִנֵּה שְׁתֵּים נָשִׁים יּוֹצֵאוֹת וְרוּחַ בְּכַנְפֵיהֶם וְלִהְנָה כְּנָפִים כְּכַנְפֵי הַחֲסִידָה וְחֲשָׁאָהָ אֶת־הָאִיפָה בֵּין הָאָרֶץ וּבֵין הַשָּׁמַיִם: 10 וַאֲמַר אֶל־הַמֶּלֶאךָ הַדָּבָר בִּי אֵנָּה הֵמָּה מוֹלִכוֹת אֶת־הָאִיפָה: 11 וַיֹּאמֶר אֵלַי

לְבִנוֹת־לָהּ בֵּית בָּאָרֶץ שְׁנַעַר וְהוֹכֵן וְהַנִּיחָה שָׁם עַל־מִכְנָתָהּ: ס 6 וְאֲשׁוּב וְאֲשָׂא עֵינֵי וָאֵרָאָה וְהִנֵּה אֵר בַּעַ מְרַקְבּוֹת יּוֹצֵאוֹת מִבֵּין שְׁנֵי הַהָרִים וְהַהָרִים הָרִי נִחְשָׁה: 2 בַּמְרַקְבָּה הָרֹאשָׁנָה סוֹסִים אֲדָמִים וּבַמְרַקְבָּה הַשְּׁנִית סוֹסִים שַׁחְרִים: 3 וּבַמְרַקְבָּה הַשְּׁלִישִׁית סוֹסִים לְבָנִים וּבַמְרַקְבָּה הָרְבִיעִית סוֹסִים בְּרָדִים אֲמָצִים: 4 וְאָעֵן וַאֲמַר אֶל־הַמֶּלֶאךָ הַדָּבָר בִּי מִה־אֵלֶּה אֲדֹנִי: 5 וַעֲנֵן הַמֶּלֶאךָ וַיֹּאמֶר אֵלַי אֵלֶּה אַרְבַּע רִחוֹת הַשָּׁמַיִם יּוֹצֵאוֹת מִהַתִּיצֵב עַל־אֲדָוֶן כָּל־הָאָרֶץ: 6 אֲשֶׁר־בָּהּ הַסּוֹסִים הַשַּׁחְרִים וְצִאִים אֶל־הָאָרֶץ צָפוֹן וְהַלְבָּנִים יֵצְאוּ אֶל־אֲחֵרֵיהֶם וְהַבְּרָדִים יֵצְאוּ אֶל־הָאָרֶץ הַתִּימָנִי: 7 וְהָאֲמָצִים יֵצְאוּ וַיִּבְקְשׁוּ לִלְכַּת לְהַתְחַלֵּךְ בָּאָרֶץ וַיֹּאמֶר לְכוּ תַּתְּחַלְכוּ בָּאָרֶץ וְתַתְּחַלְכֶּנָּה בָּאָרֶץ: 8 וַיִּזְעַק אֲחִי וַיְדַבֵּר אֵלַי לֵאמֹר רֹאֵה הַיּוֹצֵאִים אֶל־הָאָרֶץ צָפוֹן הֵנִיחוּ אֶת־רוּחֵי בָאָרֶץ צָפוֹן: ס 9 וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 10 לָקוּחַ מֵאֵת הַנּוֹלָה מִחֻלְדֵי וּמֵאֵת טוֹבִיָּה וּמֵאֵת יִדְעִיָּה וּבָאָה אֵתָּה בְּיוֹם הַהוּא וּבָאָה בֵּית יִאשְׁיָה בֶן־צִפְנִיָּה אֲשֶׁר־בָּאוּ מִבְּבֶל: 11 וּלְקַחְתָּ כֶּסֶף־וְזָהָב וְעָשִׂיתָ עֲטֹרוֹת וְשִׁמְתָּ בְּרָאשׁ וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹיָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל: 12 וַאֲמַרְתָּ אֲלֹו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר הִנֵּה־אִישׁ צִמַח שָׁמוֹ וּמִתְחַתֵּי יֵצֵא וּבְנָה אֶת־הַיִּכָּל יְהוָה: 13 וְהוּא יִבְנֶה אֶת־הַיִּכָּל יְהוָה וְהוֹאֲדִישָׂא הָעָם וְיִשֶׁב וּמִשֶׁל עַל־כִּסְאוֹ וְהָיָה כֹהֵן עַל־כִּסְאוֹ וְעָצָה שְׁלוֹם תְּהִיָּה בֵּין שְׁנֵיהֶם: 14 וְהַעֲטָרָה תְּהִיָּה לְחֵלֶם לְטוֹבִיָּה וְלִידְעִיָּה וְלִחַן בֶּן־צִפְנִיָּה לְזִכְרוֹן הַיִּכָּל יְהוָה: 15 וְרוּחִקִּים יָבֹאוּ וּבְנֵי הַיִּכָּל יְהוָה וַיִּדְעָתָם כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי אֲלֵיכֶם וְהָיָה אִם־שָׁמוּעַ

תִּשְׁמָעוּן בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ס 7 וַיְהִי בִשְׁנַת אַרְבַּע לְדִרְיוֹשׁ הַמֶּלֶךְ הָיָה דְּבַר־יְהוָה אֶל־זְכַרְיָה בְּאַרְבַּעַה לַחֹדֶשׁ הַחֲשָׁנִי בְּכִסְלוֹ: 2 וַיִּשְׁלַח בִּית־אֵל שֶׁר־אָצֵר וְרָגַם מֶלֶךְ וְנִאֲשָׁיו לְחַלּוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה: 3 לֵאמֹר אֶל־הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר לְבֵית־יְהוָה צְבָאוֹת וְאֶל־הַנְּבִיאִים לֵאמֹר הֲאִכְפָּה בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִשִּׁי הַזֶּה כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי זֶה כְּמָה שְׁנַיִם: פ 4 וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה צְבָאוֹת אֵלַי לֵאמֹר: 5 אֲמַר אֶל־כָּל־עַם הָאָרֶץ וְאֶל־הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר כִּי־צִמַחְתָּם וְסִפְדוּ בְּחִמְשֵׁי וּבִשְׂבִיעֵי וְזֶה שְׂבָעִים שָׁנָה הָצֹם צִמַחְנִי אֲנִי: 6 וְכִי תֹאכְלוּ וְכִי תִשְׁתּוּ הֲלוֹא אַתֶּם הָאֲכָלִים וְאַתֶּם הַשְּׂתִים: 7 הֲלוֹא אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר קָרָא יְהוָה בְּיַד הַנְּבִיאִים הָרִאשֹׁנִים

בהיות ירושלים ישבת ושלוח ועריה סביבתיה והנגב והשפלה ישוב: פ 8 ויהי דבריהוה אל־זכריה לאמר: 9 כה אמר יהוה צבאות לאמר משפט אמת שפטו וחסד ורחמים עשו איש את־אחיו: 10 ואלמנה ויתום גר ועני אל־תעשקו ורעת איש אחיו אל־תחשבו בלבבכם: 11 וימאנו להקשיב ויתנו כתף סדרת ואזניהם הכבירו משמוע: 12 ולבם שמו שמיר משמוע את־התוהו רה ואת־הדברים אשר שלח יהוה צבאות ברוחו ביד הנביאים הראשנים ויהי קצף גדול מאת יהוה צבאות: 13 ויהי כאשר־קרא ולא שמעו בן יקראו ולא אשמע אמר יהוה צבאות: 14 ואסערום על כל־הגוים אשר לא־ידעום והארץ נשמה

אחריהם מעבר ומשב וישמינו ארץ־חמדה לשמה: פ 8 ויהי דבריהוה צבאות לאמר: 2 כה אמר יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה גדולה וחמה גדולה קנאתי לה: 3 כה אמר יהוה שבתי אל־ציון ושכנתי בתוך ירושלים ונקר אה ירושלים עיר־האמת והרי־ההוה צבאות הר הקדש: 4 כה אמר יהוה צבאות עד ישובו זקנים וזקנות ברחבות ירושלים ואיש משענתו בידו מרב ימים: 5 ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבתיה: 6 כה אמר יהוה צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים ההם נס־בעיני יפלא נאם יהוה צבאות: פ 7 כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את־עמי מארץ מזרח ומארץ מבוא השמש: 8 והבאתי אתם ושכנו בתוך ירושלים והיילולי לעם ואני אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה: 9 כה־אמר יהוה צבאות תחזקנה ידיכם השמעים בימים האלה את הדברים האלה מפי הנביאים אשר ביום יסד בית־יהוה צבאות ההיכל להבנות: 10 כי לפני הימים ההם שכר האדם לא נהיה ושכר הבהמה אינה וליוצא ול בא אין־שלוש מן־הצר ואשלח את־כל־האדם איש ברעהו: 11 ועתה לא כימה הראשנים אני לשארית העם הזה נאם יהוה צבאות: 12 כי־זרע השלום הנפן תתן פריה והארץ תתן את־יבולה והשמים יתנו שלם והנחלתי את־שארית העם הזה את־כל־אלה: 13 והיה כאשר הייום קללה בניוים בית יהודה ובית ישראל בן אושיע אתכם והייתם ברכה אל־תיראו תחזקנה ידיכם: 14 כי כה אמר יהוה צבאות כאשר זממתי להרע לכם בהק ציף אביתכם אתי אמר יהוה צבאות ולא נחמתי: 15 בן שבתי זממתי בימים האלה להוסיב את־ירושלים ואת־בית יהודה אל־תיראו: 16 אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש את־רעהו אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם: 17 ואיש את־רעת רעהו אל־תחשבו בלבבכם ושבעת שקר אל־תאהבו כי את־כל־אלה אשר שנאתי נאם־יהוה: 18 ויהי דבר־יהוה צבאות אלי לאמר: 19 כה־אמר יהוה צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית־יהודה לששון ולשמחה ולמגדים טובים והאמת והשלום אהבו: פ 20 כה אמר יהוה צבאות עד אשר יבאו עמים וישבו ערים רבות: 21 והלכו ישובי אהת אל־אהת לאמר נל כה הלוך לחלות את־פני יהוה ולבקש את־יהוה צבאות אלכה נס־אני: 22 ובאו עמים רבים וגוים עצומים לבקש את־יהוה צבאות בירושלים ולחלות את־פני יהוה: 23 כה אמר יהוה צבאות בימים ההמה אשר יחיוקו עשרה אנשים מפל לשנות הגוים והח זיקן בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם

כי שמענו אלהים עמכם: 9 משא דבר־יהוה בארץ דרךך ודמשק מנחתו כי ליהוה עין אדם וכל שבטי ישראל: 2 וגם־חמת תגבל־בה צר וצידון כי חכמה מאד: 3 ותבן צר מצור לה ותצבר־כסף כעפר וחרוץ כטוש חוצות: 4 הנה אדני יורשנה והכה בים חילה והיא באש תאכל: 5 תרא אשקלון ותירא ועזה ותחיל מאד ועקרון כיהביש מבטח ואבד מלך מעזה ואשקלון לא תשב: 6 וישב ממזר באשדוד והכרתי נאון פלשתיים: 7 והסרתי דמיו מפיו ושק ציו מבין שניו ונשאר נס־הוא לאלהינו והיה כאלף ביהודה ועקרון כיבוס: 8 וחנתי לבי חי מצבה מעבר ומשב ולא־יעבר עליהם עוד נגש כי עתה ראיתי בעיני: 9 גילי מאד בת־ציון הריעי בת ירושלים הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על־חמור ועל־עיר בן־אחנת: 10 והכרת־רכב מאפרים וסוס מירושלים ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום לגוים ומשלח מים עד־ים ומנהר עד־אפסי־אסיר: 11 נס־את בדם־בריתך שלחתי אסירוך מבוא אין מים בו: 12 שובו לבצרון ארצו תחזקנה נס־היום מנוד משנה אשיב לך: 13 כי־דרכתי לי יהודה קשת מלאתי אפרים ועוררתי בנגד ציון על־בנגד יון ושמתיך פחרי נבור: 14 ויהיה עליהם יראה ויצא כבדך חצו ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן: 15 יהיה צבאות יגן עליהם ואכלו וכבשו אבני־קלע ושחו המו כמורגון ומלאו כמורק כזויות מזבת:

16 והושיעם יהוה אלהיהם ביום ההוא כצאן עמו כי אבני־זנור מתנוססות על־אדמתו: 17 כי

מה־טובו ומה־יפיו דגן בחורים וחרוש ינובב בתלות: 10 שאלו מיהוה מטר בעת מלקוש יהוה עשה חיותם ומטר־גשם יתן להם לאיש עשב בשדה: 2 כי התרפים דבריו־און והקוסמים תיו שקר וחלמות השוא ידברו הכל ינחמון על־כן נסעו כמו־צאן ועגו כ־אין רעה: פ 3 על־הרעים חרה אפי ועל־העתודים אפקוד כ־פקד יהוה צבאות את־עדרו את־בית יהודה ושם אותם כסוס הודו במלחמה: 4 ממנו פנה ממנו יחד ממנו קשת מלחמה ממנו יצא כ־לנגוש יחדו: 5 והיו כגברים בוסים בטיט חוצות במלחמה ונלחמו כי יהוה עמם והבישו רכבי סוסים: 6 וגברתיו את־בית יהודה ואת־בית יוסף אושיע והושבותים כי רחמתיים והיו פאשר לא־ינחתיים לי אני יהוה אלהיהם ואענם: 7 והיו כגבור אפרים ושמה לבם כמ־יוֹן ובניהם יראו ושמהו יגל לבם ביהוה: 8 אשיקה להם ואקבצם כי פדיתים ורבו כמו רבו: 9 ואזרעם בעמים ובמרחקים ויזרעוני וחיו את־בניהם ושבו: 10 והשיבותים מארץ מצרים ומאשור אקבצם ואל־ארץ לעד ולבנון אביאם ולא ימצא להם: 11 ועבר בים צרה והכה בים גלים והבישו כל מצולות יאר והורד נאון אשור ושבת מצרים יסור: 12 וגברתים ביהוה ובשמו יתהלכו נאם יהוה: ס

11 פתח לבנון דלתוך ותאכל אש באריוף: 2 הילל ברוש כ־נפל ארו אשר אדרים שדרו הילילו אלוני בשן כי ירד יער (הבצור) והבציר: 3 קול יללת הרעים כי שדדה אדרתם קול שאנת כפירים כי שדר נאון הירדן: ס 4 זה אמר יהוה אלהי רעה את־צאן ההרעה: 5 אשר קניתו ירננו ולא יאשמו ומכירתו יאמר ברוך יהוה ואעשר ורעהם לא יחמול עליהן: 6 כי לא אחמול עוד על־ישיבי הארץ נאסיהוה והנה אנכי ממציא את־האדם איש ביד־רעהו וביד מלכו וכתתו את־הארץ ולא אציל מידם: 7 ואיעה את־צאן ההרעה לכן עניי הצאן ואקחלי שני מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד קראתי חבלים וארעה את־הצאן: 8 ואכתך את־שלושת הרעים בידך אחד ותקצר נפשי בהם וגם־נפשם בחלה בִי: 9 ואמר לא ארעה אתכם המתה תמות והנכחת תכחד והנשארות תאכלנה אשה את־בשר רעותה: 10 ואקח את־מקלי את־נעם ואגדע אתו להפיר את־בריתי אשר כרתי את־פל־העמים: 11 ותפר ביום ההוא וידעו כן עניי הצאן השמרים אתי כי דבר־יהוה הוא: 12 ואמר אליהם אם־שוב בעיניכם לבו שכרי ואם־לא חדלו וישקלו את־שכרי שלשים כסף: 13 ויאמר יהוה אלי השליכהו אל־היוצר ארר היקר אשר יקחתי משליהם ואת־הקפה שלשים הכסף ואשליך אתו בית יהוה אל־היוצר: 14 ואגדע את־מקלי השני את־החבלים להפר את־האחוה בין יהודה ובין ישראל: ס 15 ויאמר יהוה אלי עוד קח־לך כלי רעה אולי: 16 כי הנה־אנכי מקים רעה בארץ הנכחיות לא־יפקד הנער לא־יבקש והנשברת לא ירפא הנצבה לא יכלכל ובשר הכריאה יאכל ופרסיהו יפרק: ס 17 הוֹי רַעִי האליל עֹבֵי הצאן חרב על־זרעו ועל־עין

ימינו זרעו יבוש תיבש ועין ימינו כהה תכהה: ס 12 משא דבר־יהוה על־ישראל נאסיהוה נטה שמים יוסד ארץ ויצר רוח־אדם בקרבו: פ 2 הנה אנכי שם את־ירושלם סף־רעל לכל־העמים סביב וגם על־יהודה יהיה במצור על־ירושלם: 3 והיה ביום־ההוא אשים את־ירושלם אבן מעמסה לכל־העמים פל־עמסיה שרוט ישרטו ונאספו עליה כל גווי הארץ: 4 ביום ההוא נאסיהוה אכה כל־סוס בתחמויו ורכבו בשנעון ועל־בית יהודה אפקח את־עיני וכל סוס העמים אכה בעורו: 5 ואמרו אלפי יהודה בלבם אמצה לי יושבי ירושלם ביהוה צבאות אלהיהם: 6 ביום ההוא אשים את־אלפי יהודה ככור אש בעצים וכלפיד אש בעמיר ואכלו על־זמן ועל־שמואל את־פל־העמים סביב וישבה ירושלם עוד תחתיה בירושלם: פ 7 והושיע יהוה את־אחלי יהודה בראשנה למען לא־תגדל תפארת בית־דוד ותפארת יושב ירושלם על־יהודה: 8 ביום ההוא יגן יהוה בעד יושב ירושלם והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדוד ובית דוד באלהים כמלאך יהוה לפניהם: 9 והיה ביום ההוא אבקש להשמיד את־פל־הגוים הבאים על־ירושלם: 10 ושפכתי על־בית דוד ועל יושב ירושלם רוח חן ותחנונים והבישו אלי את אשר־דקרו וספרו עליו כמספר על־היחיד והמר עליו כהמר על־הבכור: 11 ביום ההוא יג דל המספר בירושלם כמספר הד־רמון בבקעת מגדון: 12 וספדה הארץ משפחות משפחות לבד משפחת בית־דוד לבד ונשיהם לבד משפחת בית־נתן לבד ונשיהם לבד: 13 משפחת בית־לוי לבד ונשיהם לבד משפחת השמעִי לבד ונשיהם לבד:

14 כָּל־הַמִּשְׁפָּחוֹת הַנִּשְׁאָרוֹת מִשְׁפַּחַת מִשְׁפַּחַת לְבָד וְנִשְׁיָהֶם לְבָד: ס 13 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה מְקוֹר נִפְתָּח לְבֵית דָּוִד וְלִישְׁבֵי יְרוּשָׁלַם לַחֲטָאת וּלְנִדָּה: 2 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא נֶאֱסָו יְהוָה צְבָאוֹת אֶכְרִית אֶת־שְׂמוֹת הַעֲצָבִים מִן־הָאָרֶץ וְלֹא יִזְכְּרוּ עוֹד וְגַם אֶת־הַנְּבִיאִים וְאֶת־הַרוּחַ הַטָּמֵא אֶעֱבִיר מִן־הָאָרֶץ: 3 וְהָיָה כִּי־יָבֹא אִישׁ עוֹד וְאָמְרוּ אֵלָיו אָבִיו וְאָמְרוּ יִלְדָיו לֹא תִחְיֶה כִּי שָׁקַר הִבְרַת בָּשָׁם יְהוָה וְדָקְרָהוּ אָבִיהוּ וְאָמְרוּ יִלְדָיו בְּהִנָּבְאוֹ: 4 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִבְשׁוּ הַנְּבִיאִים אִישׁ מִחֻזּוֹ בְּהִנָּבְאוֹתָיו וְלֹא יִלְבְּשׁוּ אֲדָרֶת שָׂעִר לַמֶּשֶׁן כַּחַשׁ: 5 וְאָמַר לֹא נָבִיא אֲנִי אִישׁ־עַד בְּדֹ אֲדַמָּה אֲנִי כִּי אָדָם הִקְנִי מִנְעוּרִי: 6 וְאָמַר אֵלָיו מֶה הַמִּכּוֹת הָאֵלֶּה בֵּין יָדֶיךָ וְאָמַר אֲשֶׁר הִכִּיתִי בֵּית מֵאֲהָבִי: ס 7 חָרֵב עוֹרִי עַל־רַעִי וְעַל־גִּבְרִי עֲמִיתִי נֹאם יְהוָה צְבָאוֹת הִךְ אֶת־הָרָעָה וְחַפּוּצֵי־הַצָּאן וְהַשְׁבִּתִּי יָדִי עַל־הַצֹּעְרִים: 8 וְהָיָה כָּכָל־הָאָרֶץ נֹאם־יְהוָה פִּרְשָׁנִים בָּהּ יִכְרְתוּ וַיִּנְעוּ וְהַשְׁלִשִׁית יוֹתֵר בָּהּ: 9 וְהִבְאִיתִי אֶת־הַשְׁלִשִׁית בָּאֵשׁ וְצִרְפָּתִים כְּצֶרֶף אֶת־הַכֶּסֶף וּבַחֲנָתִים כְּכֶחָן אֶת־הַזָּהָב הוּא וְיִקְרָא בְּשֵׁמִי הַהוּא:

וְאֵנִי אֲעֲנֶה אֹתוֹ אֲמַרְתִּי עֲמִי הוּא וְהוּא יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי: ס 14 הֲנִה יוֹסֵבֵא לִיהוָה וְחִלֵּק שְׁלָלָךְ בְּקֶרֶבךָ: 2 וְאֶסְפַּתִּי אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־יְרוּשָׁלַם לְמִלְחָמָה וְנִלְכְּדָה הָעִיר וְנִשְׁסוּ הַבָּתִּים וְהַנְּשִׁים (תִּשְׁנֹכְנֹנָה) וַיֵּצֵא חֲצֵי הָעִיר בְּגוּלָה וְיֹתֵר הָעָם לֹא יִכְרַת מִן־הָעִיר: 3 וַיֵּצֵא יְהוָה וְנִלְחַם בְּיוֹם הַחֲלָמֹו בַּיּוֹם קֶרֶב: 4 וְעַמּוּדֵי רִגְלָיו בַּיּוֹם־הַהוּא עַל־הַר הַחַיִּים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרוּשָׁלַם מִקֶּדֶם וְנִבְקַע הָר הַחַיִּים מִחֻצֵּי מִזְרָחָה וַיִּמָּה יָאֵר גְּדוּלָּה מֵאֵד וּמִשׁ חֲצִי הָהָר צְפוּנָה וְחֻצִּי־נִנְבָה: 5 וְנִסְתָּם נִיאֲהָרִי כִּי־יִנְעֶה יִתְהַרִים אֶל־אֶצֶל וְנִסְתָּם כְּאֲשֶׁר נִסְתָּם מִפְּנֵי הָרָעַשׁ בַּיּוֹם עֲזִיָּה מִלֶּךְ־יְהוּדָה וְכָא יְהוָה אֱלֹהֵי כָל־קְדוֹשִׁים עֲמֹד: 6 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא לֹא־יִהְיֶה אוֹר יִקְרָתוֹ (יִקְפָּאוֹ) וְיִקְפָּאוֹן: 7 וְהָיָה יוֹסֵאֲחֵד הוּא יִנְדַּע לִיהוָה לֹא־יוֹם וְלֹא־לַיְלָה וְהָיָה לַעֲתִיד־עָרֵב וְהָיָה־אוֹר: 8 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיָּצֵאוּ מִיִּסְחִיִּים מִירוּשָׁלַם חֲצִים אֲלֵהֶם הַקְּדוּמוֹנִי וְחֲצִים אֲלֵהֶם הָאֲחֵרוֹן בְּקִיץ וּבַחֹרֶף יִהְיֶה: 9 וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד: 10 יִסּוֹב כָּל־הָאָרֶץ כְּעֶרְבָה מִגִּבְעָה לְרִמּוֹן נֶגֶב יְרוּשָׁלַם וְרֵאמָה וְיִשְׁבֶּה תַּחְתֶּיהָ לְמִשְׁעַר בְּנִימָן עַד־מִקְדָּם שַׁעַר הָרָאשׁוֹן עַד־שַׁעַר הַפְּנִים וּמִגְדַּל חֲנָנֵאל עַד יִקְבֵי הַמֶּלֶךְ: 11 וְיִשְׁבּוּ בָּהּ וְחָרֵם לֹא יִהְיֶה־עוֹד וְיִשְׁבֶּה יְרוּשָׁלַם לְבִשְׁתָּ: 12 וְזֹאת הַתִּהִי הַמִּנְפָּה אֲשֶׁר יִנָּף יְהוָה אֶת־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר צָבְאוּ עַל־יְרוּשָׁלַם הִמָּן בְּשָׂרוֹ וְהוּא עֲמֹד עַל־רִגְלָיו וְעִינָיו תִּמְקַנָּה בַּחֲרִיתָן וּלְשׁוֹנוֹ תִּמְקַם בְּפִיתָם: 13 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא תִּהְיֶה מְהוּמַת־יְהוָה רַבָּה בָּהֶם וְהַחֲזִיקוּ אִישׁ יָד רֵעֵהוּ וְעָלְתָה יָדוֹ עַל־יַד רֵעֵהוּ: 14 וְגַם־יְהוּדָה תִּלָּחֶם בִּירוּשָׁלַם וְאֶסֶף חֵיל כָּל־הַגּוֹיִם סָבִיב זָהָב וְכֶסֶף וּבְגָדִים לָרֵב מֵאֵד: 15 וְכֵן תִּהְיֶה מִנְפַת הַסּוֹס הַפָּדֹן הַנִּמָּל וְהַחֲמוֹר וְכָל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּמִּחְנוֹת הַהֵמָּה כְּמִנְפַת הַזֹּאת: 16 וְהָיָה כָּל־הַנּוֹתֵר מִכָּל־הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל־יְרוּשָׁלַם וְעָלּוּ מִי שְׁנָה בְּשָׁנָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת וְלַחֵן אֶת־חֵן הַסְּכּוֹת: 17 וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא־יַעֲלֶה מֵאֵת מִשְׁפַּחוֹת הָאָרֶץ אֶל־יְרוּשָׁלַם לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת וְלֹא עֲלִיהֶם יִהְיֶה הַנֶּשֶׁם: 18 וְאִם־מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם לֹא־תַעֲלֶה וְלֹא בָּאָה וְלֹא עֲלִיהֶם תִּהְיֶה הַמִּנְפָּה אֲשֶׁר יִנָּף יְהוָה אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלֻ לַחֵן אֶת־חֵן הַסְּכּוֹת: 19 וְזֹאת תִּהְיֶה חֲטָאת מִצְרַיִם וְחֲטָאת כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלֻ לַחֵן אֶת־חֵן הַסְּכּוֹת: 20 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה עַל־מִצְלוֹת הַסּוֹס קֹדֶשׁ לִיהוָה וְהָיָה הַסִּירוֹת בְּבֵית יְהוָה כְּמִזְרָקִים לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ: 21 וְהָיָה כָּל־סִיר בִּירוּשָׁלַם וּבִיהוּדָה קֹדֶשׁ לִיהוָה צְבָאוֹת וְכָא כָּל־הַזֹּבְחִים וְלִקְחוֹ מֵהֶם וּבִשְׁלֹו בָּהֶם וְלֹא־יִהְיֶה כְּנֻעֲנִי עוֹד בְּבֵית־יְהוָה צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא:

Malachi

1 מִשָּׂא דְבִרְיָהוּהוּ אֶל־יִשְׂרָאֵל בְּיַד מְלָאכִי: **2** אֲהַבְתִּי אֹתְכֶם אֲמַר יְהוָה וְאַמְרָתֶם בְּמֶה אֲהַבְתִּנוּ הַלּוֹא־אֵחָ עַל שׁוֹ לִיעֲקֹב נֹאסִי יְהוָה וְאֶהֱבֶה אֹתוֹ יַעֲקֹב: **3** וְאַתֶּעֱשׂוּ שְׂנֵאתִי וְאֲשִׂים אֶת־הָרִיוֹ שְׂמִמָּה וְאֶת־נַחְלָתוֹ לַתְּנוּת מִדְּבַר: **4** כִּי־תֹאמַר אֲדֹם רִשְׁשֵׁנוּ וְנִשּׁוּב וְנִבְנֶה חֲרוֹבוֹת כֹּה אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִמָּה יִבְנוּ וְאֲנִי אֶהְרֹס וְקִרְאוּ לָהֶם נִבּוֹל רִשְׁעָה וְהֵעָם אֲשֶׁר־עִם יְהוָה עֲדֵעֻלָּם: **5** וְעֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה וְאִם תֹּאמְרוּ יִגְדֵּל יְהוָה מַעַל לְנִבּוֹל יִשְׂרָאֵל: **6** בֶּן יִכְבֵּד אָב וְעַבֵּד אֲדֹנָיו וְאִם־סָאֵב אֲנִי אִיהָ כְּבוֹדִי וְאִם־אֲדֹנִים אֲנִי אִיהָ מוֹרָא אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת לָכֶם הִכְהִנִים בּוֹיָו שְׁמִי וְאַמְרָתֶם בְּמֶה בּוֹיָנוּ אֶת־שְׁמִי: **7** מְנִישִׁים עַל־מִזְבְּחִי לֶחֶם מִנְאֵל וְאַמְרָתֶם בְּמֶה גֹאֲלֶנֶךָ בְּאַמְרָכֶם שְׁלַחַן יְהוָה נִבּוֹה הוּא: **8** וְכִי־תִנְשֹׁן עֹד לִזְבַּח אֵין רֵעַ וְכִי תִנְשׂוּ פֶסֶח וְחִלָּה אֵין רֵעַ הַקְרִיבֵהוּ נָא לִפְחָתֶךָ הִירָצֵךְ אוֹ הַיֵּשָׁא פִּנְיֶךָ אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת: **9** וְעַתָּה חֲלֹרְנָא פְּנִי־אֵל וְיִחַנְנוּ מִיִּדְכֶם הִיתָה זֹאת הַיֵּשָׁא מִכֶּם פִּנְיָם אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת: **10** מִי נִסְכְּכֶם וְיִסְגֵּר דְּלָתִים וְלֹא־תֹאכְרוּ מִזְבְּחִי חֲנֹם אֵין־לִי חֶפֶץ בְּכֶם אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת וּמִנְחָה לֹא־אֶרְצֶה מִיִּדְכֶם: **11** כִּי מִמְזֻרָּה־שְׂמֶשׁ וְעֲדֻמְבוֹאוּ גִדּוֹל שְׁמִי בְנוֹיָם וּבְכָל־מְקוֹם מִקְטֹר מִנֶּשֶׁל שְׁמִי וּמִנְחָה טְהוֹרָה כִּי־גִדּוֹל שְׁמִי בְנוֹיָם אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת: **12** וְאַתֶּם מִחֲלָלִים אוֹתוֹ בְּאַמְרָכֶם שְׁלַחַן אֲדֹנִי מִנְאֵל הוּא וְיִבּוּ נִבּוֹה אֲכָלוּ: **13** וְאַמְרָתֶם הִנֵּה מִחֲלָה וְהִפְחַתֶּם אוֹתוֹ אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְהִבַּתֶּם גִּזּוֹל וְאַתִּי־הִפַּסְחִי וְאַתִּי־חֲחֹלָה וְהִבַּתֶּם אֶת־הַמִּנְחָה הָאֶרְצָה אוֹתָהּ מִיִּדְכֶם אֲמַר יְהוָה: **ס** **14** וְאֲדֹר וְנִכֵּל וְיֵשׁ בְּעֶדְרוֹ זָכַר וְגַדְרָה וְזִבְחָה מִשְׁחַת לֹאֲדֹנִי כִי מִלֶּךְ גִּדּוֹל אֲנִי אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְשְׁמִי נִזְרָא בְּנוֹיָם: **2** וְעַתָּה אֲלִיכֶם הַמַּצּוֹה הַזֹּאת הִכְהִנִים: **2** אִסְרָא תִשְׁמְעוּ וְאִסְרָא תִשְׁמְעוּ עַל־לֵב לִתֵּת כְּבוֹד לִשְׁמִי אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְשִׁלַּח תִּי בְכֶם אֶת־הַמֶּלֶכָה וְאוֹתוֹתִי אֶת־בְּרִכּוֹתֵיכֶם וְגַם אֹתוֹתֶיהָ כִּי אֵינְכֶם שֹׁמֵים עַל־לֵב: **3** הֲנִי נֹעַר לָכֶם אֶת־הַזֶּרַע וְזִרְתִּי פֶרֶשׁ עַל־פִּנְיֶיכֶם פֶּרֶשׁ חֲנִיכִים וְנִשָּׂא אֹתְכֶם אֵלָיו: **4** וְיִדְעַתֶּם כִּי שְׁלַחְתִּי אֲלֵיכֶם אֶת הַמַּצּוֹה הַזֹּאת לְהוֹיֹת בְּרִיתִי אִתְּלֹו אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת: **5** בְּרִיתִי הִיתָה אִתּוֹ חֲחִיִּים וְהַשְׁלוֹם וְאַתְּנִסְלוּ מוֹרָא וְיִירָאֵנִי וּמִפְנֵי שְׁמִי נַחַת הוּא: **6** חוּ רַח אֲמַת הִיתָה בְּפִיהוּ וְעוֹלָה לֹא־נִמְצָא בְּשִׁפְתוֹ בְּשִׁלוֹם וּבְמִישׁוֹר הִלָּךְ אִתִּי וְרַבִּים הִשִּׁיב מַעֲוֹן: **7** כִּי־שִׁפְתִי כַהֵן יִשְׁמְרִידֶעַת וְתוֹרָה יִבְקֹשׁ מִפִּיהוּ כִּי מְלָאךְ יְהוָה־צְבָאוֹת הוּא: **8** וְאַתֶּם סִרְתֶּם מוֹן־הַדָּרֵךְ הַכְּשִׁלְתֶּם רַבִּים בַּתּוֹרָה שִׁחַתֶּם בְּרִית הַלּוֹי אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת: **9** וְגַם־אֲנִי נַחְתִּי אֹתְכֶם בְּנוֹיָם וּשְׁפִלִים לְכָל־הָעָם כִּפִּי אֲשֶׁר אֵינְכֶם שֹׁמְרִים אֶת־דִּרְכֵי וְנִשְׂאִים פִּנְיָם בַּתּוֹרָה: **פ** **10** הַלּוֹא אֵב אֶחָד לְכָלֵנוּ הַלּוֹא אֵל אֶחָד בְּרָאֵנוּ מִדְּעַ נִבְנֶה אִישׁ בְּאִחֵיו לְחַלֵּל בְּרִית אֲבֹתֵינוּ: **11** בְּגֵדָה יְהוּדָה וְתוֹעֲבָה נִשְׁתַּה בְּיִשְׂרָאֵל וּבִירוּשָׁלַם כִּי חָלַל יְהוּדָה קֹדֶשׁ יְהוָה אֲשֶׁר אֵהָב וּבָעַל בַּת־אֵל נָכַר: **12** יִכְרַת יְהוָה לְאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה עַר וְעֵנָה מֵאַהֲלֵי יַעֲקֹב וּמְנִישׁ מִנְחָה לַיהוָה צְבָאוֹת: **פ** **13** וְזֹאת שְׁנֵית תַּעֲשׂוּ כִסּוֹת דְּמָעָה אֶת־מִזְבְּחַי יְהוָה בְּכִי וְאַנְקָה מֵאֵין עוֹד פְּנוּת אֶל־הַמִּנְחָה וְלִקְחַת רִצּוֹן מִיִּדְכֶם: **14** וְאַמְרָתֶם עַל־מָה עַל כִּי־יְהוָה הַעִיד בֵּינֵךְ וּבֵין־י אֲשֶׁת נְעוּרֶיךָ אֲשֶׁר אִתָּה בְּגֵדָתָה כֹּה וְהִיא חֲבֵרְתֶךָ וְאַשֶׁת בְּרִיתֶךָ: **15** וְלֹא־אֶחָד עָשָׂה וְשָׂאֵר רֹחַ לֹו וְמָה הָאֶחָד מִבְּקֶשׁ זֶרַע אֱלֹהִים וְנִשְׁמָרְתֶּם בְּרוּחְכֶם וּבְאַשֶׁת נְעוּרֶיךָ אֶל־יִבְנֶדְךָ: **16** כִּי־שָׁנָא שְׁלַח אֲמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְכִסֶּה חֲסִם עַל־לְבוּשׁוֹ אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְנִשְׁמָרְתֶּם בְּרוּחְכֶם וְלֹא חֲבֵרְדִּי: **ס** **17** הֲזִנֵּעַ תֶּם יְהוָה בְּדִבְרֵיכֶם וְאַמְרָתֶם בְּמֶה הֲזִנֵּעֵנוּ בְּאַמְרָכֶם כָּל־עֲשֶׂה רָע טוֹב: **ב** עֵינֵי יְהוָה וּבָהֶם הוּא חֶפֶץ אוֹ אִיהָ אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט: **3** הֲנִי שִׁלַּח מְלָאכִי וּפְגַת־הַדָּרֵךְ לִפְנֵי וּפְחָאִם יְבֹאוּ אֶל־הֵיכְלוֹ הָאֲדֹנָן אֲשֶׁר־אַתֶּם מִבְּקָשִׁים וּמְלָאךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר־אֵת תֶּם חֲפָצִים הַנְּחִיבָא אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת: **2** וְכִי מִכְּלָפֵל אֶת־יוֹם בּוֹאוּ וְכִי הַעֲמִיד בְּהִרְאוֹתוֹ כִּי־הוּא כָּאֵשׁ מִצְרָף וּבְכִבְרִית מִכְּבָסִים: **3** וְיֹשֵׁב מִצְרָף וּמִשְׁתַּה כֶּסֶף וְשֹׁהַר אֶת־בְּנֵי־לֵוִי וְזָקֵק אֹתָם כְּהֹוֶה וְכֶסֶף וְהִיוּ לַיהוָה מְנִישֵׁי מִנְחָה בְּצִדְקָה: **4** וְעִרְבָה לַיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּי־מִי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קִדְּמִנִיּוֹת: **5** וְקִרְבַּתִּי אֲלֵיכֶם לְמִשְׁפַּט וְהִיִּיתִי עַד מִמָּחָר בְּמִכְשָׁפִים וּבְמִנְאָפִים וּבְנִשְׁבָּעִים לִשְׁקֹר וּבְעֲשָׂקִי שֹׁכֵר אֶלְמָנָה וְיָתוֹם וּמִשְׁתַּיֵּדֵר וְלֹא יִרְאוּנִי אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת: **6** כִּי אֲנִי יְהוָה לֹא שְׁנִיתִי וְאַתֶּם בְּנִי־עֲקֹב לֹא כָלִיתֶם: **7** לְמִימֵי אֲבֹתֵיכֶם סִרְתֶּם מַחֲקִי וְלֹא שְׁמָרְתֶּם שׁוּבוּ אֵלַי וְאֲשׁוּבָה אֲלֵיכֶם אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְאַמְרָתֶם בְּמֶה נָשׁוּב: **8** הִקְבַּע אֲדָם אֱלֹהִים כִּי אֹתָם קָבַעִים אִתִּי וְאַמְרָתֶם

במה קבענוך המעשר והתרומה: 9 במארה אתם נארים ואחי אתם קבעים הגוי כלו:
 10 הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחנוני נא בזאת אמר יהוה
 צבאות אסלא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די:
 11 ונער חי לכם באכל ולא יישחת לכם את פרי האדמה ולא תשפל לכם הנפן בשדה אמר
 יהוה צבאות: 12 ואשרו אתכם כל הגוים כיהיהו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות: ס
 13 חזקו עלי דברכם אמר יהוה ואמרתם מה נדברנו עליך: 14 אמרתם שוא עבד אלהים
 ומה בצע כי שמרנו משמרתו ו כי הלכנו קדניות מפני יהוה צבאות: 15 ועתה אנחנו
 מאשרים זדים גם נכנו עשי רשעה גם בחנו אלהים וימלטו: 16 אז נדברו יראי יהוה איש
 את דעהו ויך שב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו: 17
 והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש
 על בנו העבד אתו: 18 ושבחתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא
 עבדו: ס 19 כיהנה היום בא בער פתנור והיו כל יודים וכל עשה רשעה קש ולהט אתם
 היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף: 20 וזרחו לכם יראי שמי
 שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם פעגלי מרבק: 21 ועסותם רשעים כיהיהו
 אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות: פ 22 זכרו תורת משה
 עבדי אשר צויתי אותו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים: 23 הנה אנכי שלח לכם
 את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: 24 והשיב לב אבות על בנים ולב
 בנים על אבותם פן אבוא והפיתי את הארץ חרם:

Psalms

1 אֲשֶׁר־הָאֵשׁ אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בַּעֲצַת רַשָּׁעִים וּבִדְרֹךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד וּבִמְשֹׁב לָצִים לֹא יָשָׁב: **2** כִּי אִם בַּחֲוֹרַת יְהוָה חָפְצוֹ וּבַחֲוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלִיָּה: **3** וְהָיָה פֶּעַן שְׂחֹל עַל־פִּלְגֵי מַיִם אֲשֶׁר פָּרְיוּ יַחַן בַּעֲתוֹ וְעָלְהוּ לֹא־יִבּוֹל וְכָל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ: **4** לֹא־כֵן הַרְשָׁעִים כִּי אִם־כַּמֶּיץ אֲשֶׁר־תִּדְפְּנוּ רוּחַ: **5** עַל־כֵּן לֹא־יָקֻמוּ רַשָּׁעִים בַּמִּשְׁפָּט וְחַטָּאִים בַּעֲרַת צִדִּיקִים: **6** כִּי־יִוָּדַע יְהוָה דֶּרֶךְ צִדִּיקִים וְדֶרֶךְ רַשָּׁעִים תֵּאבֹד: **2** לָמָּה רָגַשׁוּ גִוִּים וְלֹא־מִים יִהְיֶה־רִיק: **2** תִּינָצְבוּ מַלְכֵי־אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נִסְדוּ־יָחַד עַל־יְהוָה וְעַל־מִשְׁיָחוֹ: **3** נִתְחַק אֲתֵּמוֹסֳרוֹתֵינוּ וְנִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ עֲבֹתֵינוּ: **4** יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׁחַק אֶדְנִי וְלַעֲנִלְמוֹ: **5** אֹי יִדְבַר אֱלֹהֵינוּ בִּאֲפֹ וּבַחֲרוֹנוֹ יִבְהַלְמוּ: **6** וְאֲנִי נִסְכַּחֲתִי מִלְכִּי עַל־צִיּוֹן הַר־קְדְּשִׁי: **7** אִסְפְּרָה אֶל חָק יְהוָה אֲמַר אֵלֵי בְנֵי אָתָּה אֲנִי הַיּוֹם יִלְדֶּיךָ: **8** שְׂאֵל מִמֶּנִּי וְאֶתְנֶה גִוִּים נִחְלָתְךָ וְאֶחָתְךָ אֶפְסֵי־אֶרֶץ: **9** חֲרַעַם בִּשְׂבַט בְּרוּל כִּכְלִי יוֹצֵר תַּנְפָּצִם: **10** וְעַתָּה מַלְכִּים הִשְׁכִּילוּ הַיָּסֹד שִׁפְטֵי אֶרֶץ: **11** עֲבְדוּ אֶת־יְהוָה בִּירְאָה וְיִלְיוּ בְּרַעְיָה: **12** נִשְׁקִיב־ר פְּרִיאֲנָה וְתִאבְדוּ דֶּרֶךְ כִּי־יִבְעַר כַּמַּעַט אֲפֹ אֲשֶׁר־יִפְלֹחוּ־סִי בֹו: **3** מִזְמוֹר לְדָוִד בְּבָרְחוֹ מִפָּנָיו אֲבִשְׁלוֹם בְּנוֹ: **2** יְהוָה מִהֲרִבּוֹ צָרִי רַבִּים קָמִים עָלַי: **3** רַבִּים אִמְרִים לִנְפְשִׁי אִין יִשְׁוּעָתָה לֹו בְּאַלְהִים סֵלָה: **4** וְאָתָּה יְהוָה מִן בַּעֲדִי כְבוֹדִי וּמְהֵרָה רָאֵשִׁי: **5** קוּלִי אֶל־יְהוָה אֲקָרָא וַיַּעֲנֵנִי מִהֵרָ קִדְּשׁוּ סֵלָה: **6** אֲנִי שִׁכַּחְתִּי וְאִישְׁנָה הִקְצוֹתִי כִּי יְהוָה יִסְמְכֵנִי: **7** לֹא־אֵירָא מִרַבּוֹת עִם אֲשֶׁר סָבִיב שְׂתוֹ עָלַי: **8** קוּמָה יְהוָה הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִּי־הִכִּיתִי אֶת־כָּל־אֹיְבֵי לִחֵי שְׁנֵי רַשָּׁעִים שִׁבְרָתָ: **9** לִיהוָה הִישׁוּעָה עַל־עַמֶּךָ בִּרְכַתְךָ סֵלָה: **4** לַמְנַצֵּחַ בִּנְיָמִן מִזְמוֹר לְדָוִד: **2** בִּקְרָאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צִדִּיק בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי חֲנּוּן וּשְׁמַע תַּפְלָתִי: **3** בְּנֵי אִשׁ עֲדִמָּה כְבוֹדִי לְכַלְמָה תִּאֲהַבּוּן רִיק תִּבְקָשׁוּ כֹּזֵב סֵלָה: **4** וְדַעוּ כִּי־הַפֶּלֶא יְהוָה חֲסִיד לֹו יְהוָה יִשְׁמַע בִּקְרָאִי אֱלֹהֵי: **5** רִנְנוּ וְאַל־תַּחַטָּאוּ אִמְרוּ בְּלִבְבְּכֶם עַל־מִשְׁכַּבְכֶּם וְדַמּוּ סֵלָה: **6** זָבַחוּ זִבְחֵי־צֶדֶק וּבְשֹׁחוֹ אֶל־יְהוָה: **7** רַבִּים אִמְרִים מִי־יִרְאֶנּוּ טוֹב נִסֶּה־עָלֵינוּ אוֹר פֶּיִךְ יְהוָה: **8** נִתְחַה שְׁמִיחָה בְּלִבִּי מֵעַתָּה דִּנְגָם וְחִירוּשָׁם רַבּוֹ: **9** בְּשָׁלוֹם יִחַדוּ אֲשַׁכְּבָה וְאִישָׁן כִּי־אָתָּה יְהוָה לְבָדָד לְכַסֵּחַ תוֹשִׁיבֵנִי: **5** לַמְנַצֵּחַ אֶל־הַנְּחִילוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד: **2** אֲמַר־י הַאֲזִינָה יְהוָה בִּינָה הִנֵּנִי: **3** הִקְשִׁיבָה לְקוֹל שׁוֹעֵי מִלְכִּי וְאֱלֹהֵי כִי־אֵלֶיךָ אֲתַפְּלֶל: **4** יְהוָה בָּרַךְ תִּשְׁמַע קוּלִי בָרַךְ אֶעֱרֹךְ־לְךָ וְאַצְפֶּה: **5** כִּי לֹא אֶל־חָפְזִין רָשָׁע וְאָתָּה לֹא יִגְרֹךְ רַע: **6** לֹא־יִתְצָבוּ הַדּוֹלִלִים לְגַד עֵינֶיךָ שְׁנֹאת כְּלַפְעָלִי אִין: **7** תֵּאבֹד דְּבַר־כֹּז אֲשֶׁר־דִּמְיוֹ וּמִרְמָה יִתְעַבּוּ יְהוָה: **8** וְאֲנִי בָרַב חֲסִידְךָ אֲבֹא בִיתְךָ אֲשַׁתְּחֹה אֶל־הֵיכַל־קִדְשֶׁךָ בִּירְאָתְךָ: **9** יְהוָה נַחֲנִי בְּצִדְקָתְךָ לִמְעַן שׁוֹרְרִי (הוֹשֶׁר) [וְיִשְׁרָן] לִפְנֵי דִרְכֶּךָ: **10** כִּי אִין בִּפְיָהוּ נִכְוָה קִרְבָּם הָיוּת כִּרְפָּתוֹת גִּרְוֹנָם לְשׁוֹנָם יַחֲלִיקוּן: **11** הָאֲשִׁימִם אֱלֹהִים יַפְלוּ מִמַּעֲצוֹתֵיהֶם בָּרַב פִּשְׁעֵיהֶם הִדְחִימוּ כִּי־מָרוּ בָךְ: **12** וַיִּשְׁמְחוּ כֹל־חֹסֵי כָךְ לְעוֹלָם וַיִּרְנּוּ וְתִסַּךְ עָלֵינוּ וְיַעֲלֶצוּ בָךְ אֱהָבִי שְׁמֶךָ: **13** כִּי־אָתָּה תִּבְרַךְ צִדִּיק יְהוָה כְּצֹנָה רְצוֹן תַּעֲטֶרנִי: **6** לַמְנַצֵּחַ בִּנְיָמִן עַל־הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד: **2** יְהוָה אֶל־בֶּאֱפָף תּוֹכִיחֵנִי וְאַל־בַּחֲמַתְךָ תִּסְרֵנִי: **3** חֲנּוּן יְהוָה כִּי אֲמַלֵּל אֲנִי רַפְּאֵי יְהוָה כִּי נִבְהִלְוּ עֲצָמַי: **4** וְנַפְשִׁי נִבְהִלָה מְאֹד (וְאָתָּה) יְהוָה עֲדִמְתִּי: **5** שׁוּבָה יְהוָה חֲלָצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לִמְעַן חֲסִידְךָ: **6** כִּי אִין בְּמוֹת זִכְרָךְ בְּשֹׁאֵל מִי יוֹדֶה־לְךָ: **7** יַעֲמִתִּי בְּאַנְחָתִי אֲשַׁחֶה כָּכֹל־לִילָה מִשְׁתִּי בְּדַמְעָתִי עֲרִשִׁי אִמְסֶה: **8** עֲשֹׂשָׁה מִפֶּסֶס עֵינִי עֲתִקָה בְּכַל־צוּרֵרִי: **9** סוּרוּ מִמֶּנִּי כְּלַפְעָלִי אִין כִּי־שָׁמַע יְהוָה קוֹל בְּכִי: **10** שָׁמַע יְהוָה תַּחֲנּוּתִי יְהוָה תַּפְלָתִי יִקַּח: **11** יִבְשׁוּ וַיִּבְהִלּוּ מְאֹד כָּל־אֹיְבֵי יִשְׁבּוּ וַיִּבְשׁוּ רַעַע: **7** שָׁנִין לְדָוִד אֲשֶׁר־שָׁר לִיהוָה עַל־דְּבַר־כּוֹשׁ בְּיָמֵינוּ: **2** יְהוָה אֱלֹהֵי בָךְ חֲסִיתִי הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל־דֹּרְפִי וְהַצִּילֵנִי: **3** פְּרִי־יִטְרֹף כַּאֲרִיָּה נַפְשִׁי פָּרַק אִין מִצִּיל: **4** יְהוָה אֱלֹהֵי אִם־עֲשִׂיתִי זֹאת אִם־יִשְׁעוּל בַּכֶּפֶץ: **5** אִם־גִּמְלַחֲתִי שׁוֹלֵמִי רַע וְאֶחֱלָצָה צוּרֵרִי רִיקָם: **6** יִדְרֹךְ אֹיְבֵי נַפְשִׁי וַיִּשָּׁן וַיִּרְמַס לְאֶרֶץ חַיִּי וּכְבוֹדִי לַעֲרֹךְ יִשְׁכֵּן סֵלָה: **7** קוּמָה יְהוָה בֶּאֱפָף הַנֶּשֶׁא בַּעֲבֹרֹת צוּרֵרִי וְעוֹרָה אֵלֵי מִשְׁפָּט צִוִּיתִי: **8** וְעַדֹת לֹא־מִים תִּסּוּבֶךָ וְעָלִיהָ לְמָרוֹם שׁוּבָה: **9** יְהוָה יִדְרֹן עִמּוֹם שִׁפְטֵנִי יְהוָה כְּצִדִּיק וְכַתְּמִי עָלַי: **10** יִגְמֶר־נָא רַע רַשָּׁעִים וְיַחֲכֹנֶן צִדִּיק וּבָחֵן לִבּוֹת וּכְלִיֹּת אֱלֹהִים צִדִּיק: **11** מִנֵּנִי עַל־אֱלֹהִים מוֹשִׁיעַ

ישרי־לב: 12 אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צְדִיק וְאֵל זֶעַם בְּכָל־יוֹם: 13 אִם־לֹא יָשׁוּב חֲרָבוּ וְלֹא־שָׁלוֹם קִשְׁתוֹ
דֶּרֶךְ וַיְכַוְנֶנָּה: 14 וְלוֹ הַכִּין כְּלִי־מָוֶת חֲצִיזוֹ לְדֹלְקִים יַעֲשֶׂה: 15 הִנֵּה יַחְבֵּל־אֶנּוּן וְהָרָה עֹמֶל
וְיִלְד שָׂרָה: 16 בּוֹר כֶּרֶךְ וַיַּחֲפְרֶהוּ וַיִּפֹּל בִּשְׁחַת יַעֲשֶׂה: 17 יָשׁוּב עֹמְלוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְעַל קִדְקִדּוֹ

חֲמֹסוֹ יִרְדּוּ: 18 אוֹרָה יִהְיֶה כְּצִדְקוֹ וְאִזְמֶרָה שִׁם־יְהוָה עֲלָיוֹ: 8 לִמְנַצַּח עַל־הַנְּתִית מִזְמוֹר
לְדָוִד: 2 יְהוָה אֲדִינִי מִה־אֲדִיר שְׁמוֹךְ בְּכָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּנֵּן הוֹדֶךְ עַל־הַשָּׁמַיִם: 3 מִפִּי
עוֹלָלִים וְנִקְיִים יִסְדֶּךָ עַד לִמְעַן צוֹרְרֶךָ לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם: 4 כִּי־אֲרֹאֶה שְׁמִיךְ מַעֲשֵׂי
אֲצַבְעֶיךָ יָרֵחַ וְכֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנְנֶתָה: 5 מִה־אֲנוֹשׁ כִּי־תִחַסְּכֶנּוּ וְכִן־אֲדֹם כִּי תַּפְקִדְנִי:

6 וּתְחַסְּרֶהוּ מַעַט מֵאֱלֹהִים וְכַבֹּד וְהָדָר תַּעֲטֶרְהוּ: 7 תַּמְשִׁילֶהוּ בַּמַּעֲשֵׂי יָדֶיךָ כֹּל שֶׁתָּה
תַּחֲתִּי־נִלְוִי: 8 צָנָה וְאַלְפִים כֹּלֵם וְגַם בְּהֵמוֹת שָׂדֵי: 9 צִפּוֹר שָׁמַיִם וְדָגִים הַיָּם עֹבֵר אֲרָחוֹת

יָמִים: 10 יְהוָה אֲדִינִי מִה־אֲדִיר שְׁמוֹךְ בְּכָל־הָאָרֶץ: 9 לִמְנַצַּח עֲלֵמוֹת לִבִּי מִזְמוֹר לְדָוִד:
2 אוֹרָה יִהְיֶה בְּכָל־לִבִּי אֲסַפְּרָה כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ: 3 אֲשַׁמְחָה וְאֶעֱלֶה בְךָ אִזְמֶרָה שְׁמוֹךְ עֲלָיוֹ:

4 בַּשְּׁבוּ־אוֹיְבֵי אַחֲרֵי יִכְשְׁלוּ וַיִּאֲבְדוּ מִפְּנֶיךָ: 5 כִּי־עָשִׂיתָ מִשְׁפָּטִי וְדִינִי יִשְׁבֹּת לְכֹסֶם שׁוֹפֵט
צִדְקָה: 6 גִּיעֶרֶת גּוֹיִם אֲבֹרֶת רֶשַׁע שָׁמָּה מִחֵית לַעֲוֹלָם וְעַד: 7 הַאֲוִיבֹת תִּמְנוּ חֲרָבוֹת לִנְצַח
וְעַרִים נִחְשֹׁת אֲבָד זָכָרָם הָמָּה: 8 וַיְהִי לַעֲוֹלָם יֵשֵׁב כּוֹנֵן לַמִּשְׁפָּט כִּסְאוֹ: 9 וְהוּא

יִשְׁפֹּט־תִּבְל בְּצִדְקָה וְדִין לְאִמִּים בַּמִּשְׁפָּרִים: 10 וַיְהִי יְהוָה מִשְׁגֵּב לְדָךְ מִשְׁגֵּב לַעֲמוֹת בְּצִדְקָה:

11 וַיִּבְטַחַו בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמוֹךְ כִּי לֹא־עֲזַבְתָּ דְרָשִׁיךְ יְהוָה: 12 זִמְרוּ לַיהוָה יֵשֵׁב צִיּוֹן הַגִּידוּ
בְּעַמִּים עַל־לִוְיָתָיו: 13 כִּי־דִרְשׁ דְּמִים אוֹתָם זָכַר לֹא־שָׁכַח צַעֲקָה (עַנִּיִּים) [וְעוֹנִים]: 14 חֲנֻנִי

יְהוָה רָאָה עֵינֵי מִשְׁאֲכֵי מְרוֹמָי מִשְׁעָרֵי מוֹת: 15 לִמְעַן אֲסַפְּרָה כָּל־תַּחֲלָתֶיךָ בַּשְּׁעָרֵי
בִּתְצִיּוֹן אֲנִילָה בִּישׁוּעָתְךָ: 16 טָבַעַת גּוֹיִם בִּשְׁחַת עָשׂוּ בִּרְשָׁתֶּיךָ וְטָמְנוּ בַּלְכָּה רִלָּם:

17 נִוְדַעַת יְהוָה מִשְׁפָּט עֲשֵׂה בַּפֶּעַל כַּפּוֹי נִקְשׁ רֶשַׁע הַגִּידוּ סֵלָה: 18 יָשׁוּבוּ רִשְׁעִים לִשְׁאוֹלָה
כָּל־גּוֹיִם שִׁכְחִי אֱלֹהִים: 19 כִּי לֹא לִנְצַח יִשְׁכַּח אֲבוֹנוֹן תִּקְוָה (עַנִּיִּים) [וְעוֹנִים] תִּאֲבֹד לַעֲד:

20 קוֹמָה יְהוָה אֲלִיעֵנּוּ אֲנוֹשׁ יִשְׁפֹּט גּוֹיִם עַל־פְּנֶיךָ: 21 שִׁיתָה יְהוָה וּמוֹרָה לָהֶם יִדְעוּ גּוֹיִם

אֲנוֹשׁ הָמָּה סֵלָה: 10 לָמָּה יְהוָה תַּעֲמֹד בְּרָחוֹק תַּעֲלִים לַעֲמוֹת בְּצִדְקָה: 2 בְּנֹאֶת רֶשַׁע

יִדְלַק עֵינִי וַיִּפְשְׁוּ בַּמּוֹמוֹת זֶה חֲשַׁבוּ: 3 כִּי־הִלָּל רֶשַׁע עַל־תַּאֲנוֹת נַפְשׁוֹ וּבִצָּע בְּרֶךְ נֶאֱמַר

יְהוָה: 4 רֶשַׁע כְּנָבָה אָפוּ בַל־יִדְרֹשׁ אֵין אֱלֹהִים כָּל־מּוֹמוֹתָיו: 5 וַחֲלִילוּ (דְּרָכֹו) [וְדִרְכָיו]

בְּכָל־עַת מִרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִגִּידוֹ כָּל־צוֹרְרָיו יִפֹּחַ בָּהֶם: 6 אֲמַר בִּלְבוֹ בַּל־אֲמוֹשׁ לִדְרֹד־

אֲשֶׁר לֹא־יָרַע: 7 אֱלֹהֵי פִירוֹ מֵלֹא וּמִרְמוֹת וַתֵּךְ תַּחַת לְשׁוֹנוֹ עֹמֶל וְאִין: 8 יֵשֵׁב בַּמְּאָרֵב

הַצִּרִּים בַּמִּסְתָּרִים וַיִּהְיֶה נֶקֶד עֵינָיו לַחֲלָכָה יַצְפּוּ: 9 יֵאָרֵב בַּמִּסְתָּר בַּאֲוִיָּה בִּסְכָה יֵאָרֵב

לַחֲטוֹף עֵינֵי יַחֲטֹף עֵינֵי בַּמִּשְׁכּוֹ בִּרְשָׁתוֹ: 10 (וְדָכָה) [וְדָכָה] וַיִּדְבֹּק יֵשֵׁחַ וַיִּפֹּל בַּעֲצוּמָיו (חֲלָכָאִים)

[וַחֲלִי] [וְכֹאִים]: 11 אֲמַר בִּלְבוֹ שִׁכַּח אֵל הַסְתִּיר פָּנָיו בַּל־רָאָה לִנְצַח: 12 קוֹמָה יְהוָה אֵל

נִשְׂא יָדֶךָ אֶל־תַּשְׁכַּח (עַנִּיִּים) [וְעוֹנִים]: 13 עַל־מָה נֶאֱמַר רֶשַׁע אֱלֹהִים אֲמַר בִּלְבוֹ לֹא

תִּדְרֹשׁ: 14 רֵאֲתָה כִּי־אֲתָה עֹמֶל וְכַעַס תִּבְיֹט לַתַּת בְּיָדֶךָ עֲלִיךָ וַיֵּשֶׁב חֲלָכָה יְחֹם אֲתָה

הַיִּית עוֹזֵר: 15 שִׁבֵּר זְרוֹעַ רֶשַׁע זָרַע תִּדְרוֹשׁ־רֶשַׁעוֹ בַּל־תִּמְצָא: 16 יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם וְעַד

אֲבָדוּ גּוֹיִם מֵאֲרָצוֹ: 17 תֵּאֵר וְתַעֲנִים שְׁמַעַת יְהוָה תִּכְיֹן לָכֶם תִּקְשִׁיב אֲזָנֶיךָ: 18 לִשְׁפֹט יְחֹם

וְדָךְ בַּל־יוֹסִיף עוֹד לַעֲרֹךְ אֲנוֹשׁ מִה־הָאָרֶץ: 11 לִמְנַצַּח לְדָוִד בִּיהוָה חֲסִיתִי אֵיךְ תִּאֲמָרוּ

לִנְפֹשִׁי (נִוְדוּ) [וְנִוְדוּ] הִרְכַּם צִפּוֹר: 2 כִּי הִנֵּה הִרְשָׁעִים יִדְרֹכּוּן לָשֵׁת כּוֹנְנֵי חָצֵם עַל־יָתֵר

לִיּוֹת בַּמּוֹ־אֶפֶל לִישְׁרֵי־לֵב: 3 כִּי הַשְׁתוֹת יִהְיֶה־סוֹן צְדִיק מִה־פֶּעַל: 4 יְהוָה בְּהִיכַל קִדְשׁוֹ

יְהוָה בַּשָּׁמַיִם כִּסְאוֹ עֵינָיו יַחֲזוּ עַפְעָפִיו יִבְחֲנוּ בְּנֵי אָדָם: 5 יְהוָה צְדִיק יִבְחֵן וְרֶשַׁע וַאֲהַב

חֲמֹס שְׁנֹאָה נַפְשׁוֹ: 6 יִמָּטֵר עַל־רִשְׁעִים פָּחִים אֵשׁ וְנִפְרִית וְרוּחַ זִלְעָפוֹת מִנֵּת כּוֹסֵם:

7 כִּי־צְדִיק יְהוָה צְדָקוֹת אֲהַב יֵשֵׁר יַחֲזוּ פָּנֵינוּ: 12 לִמְנַצַּח עַל־הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד:

2 הוֹשִׁיעָה יְהוָה כִּי־נִמַּר חֲסִיד כִּי־פָסוּ אֲמוֹנִים מִבְּנֵי אָדָם: 3 שְׁוֹא יִדְבְּרוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ

שִׁפְת חֲלָקוֹת בֹּלֵב וְלֵב יִדְבְּרוּ: 4 יִכְרַת יְהוָה כָּל־שִׁפְתֵי חֲלָקוֹת לִשְׁוֹן מִדְּבַר־גִּלּוֹת:

5 אֲשֶׁר אֲמָרוּ לְלִשְׁנֵנוּ נִבְדִּיר שִׁפְתֵינוּ אֲתָנוּ מִי אֲדוֹן לָנוּ: 6 מִשֵּׁר עַנִּיִּים מֵאֲנַקֶּת אֲבוֹנוֹיִם

עֲתָה אֲקוֹם יֵאֲמַר יְהוָה אֲשִׁית בְּרִשָׁע יִפֹּחַ לוֹ: 7 אֲמָרוֹת יְהוָה אֲמָרוֹת מִהֲרוֹת כִּסֵּף צָרוּף

בַּעֲלִיל לָאָרֶץ מִזְקֵק שִׁבְעָתֵי־ם: 8 אֲתָה־יְהוָה תִּשְׁמָרֵם תַּצְרֵנוּ מִהֲדָרוֹ זֶה לַעֲוֹלָם: 9 סִבִּיב

רִשְׁעִים וַתַּחֲלִקוּן כָּרָם זֵלוֹת לִבִּי אָדָם: 13 לִמְנַצַּח מִזְמוֹר לְדָוִד: 2 עַד־אָנָּה יְהוָה

תִּשְׁכַּחֲנִי נֶצַח עַד־אָנָּה תִּסְתִּיר אֶת־פְּנֶיךָ מִמֶּנִּי: 3 עַד־אָנָּה אֲשִׁית עֲצוֹת בִּנְפֹשִׁי יָגוֹן בִּלְבָבִי

יִזְמֵם עַד־אָנָּה יָרוֹם אוֹיְבִי עָלַי: 4 הִבִּישָׁה עַנְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי הָאֵרֶצָה עֵינֵי פָן־אִישׁן הַמּוֹת:

5 פְּרִיאֲמַר אִיבִי וְכִלְתִּיו צָרִי יִנְיִלוּ כִּי אָמוּט׃ 6 וְאֵנִי בַחֲסָדְךָ בִּטְחִתִּי יִגַּל לִבִּי בִישׁוּעֶתְךָ אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי נִמַּל עָלַי׃ 14 לַמְנַצֵּחַ לַדָּוִד אָמַר נָבֵל בִּלְבוֹ אֵין אֱלֹהִים הַשְׁחִיתוּ הַתַּעֲבֹבוּ עֲלֵיהָ אֵין עֲשֶׂה־טוֹב׃ 2 יְהוָה מִשְׁמִים הַשְׁקִיף עַל־בְּנֵי־אָדָם לִרְאוֹת הֵיטֵם מִשְׁפִּיל דָּרַשׁ אֶת־אֱלֹהִים׃ 3 הַכֵּל סֵר יַחֲדוֹ נֶאֱלָחוּ אֵין עֲשֶׂה־טוֹב אֵין נִסְאֲחֵד׃ 4 הֵלֹא יִדְעוּ כָּל־פְּעֻלֵּי אָוֶן אֲכָלִי עָמִי אָכְלוּ לֶחֶם יְהוָה לֹא קָרְאוּ׃ 5 שֶׁם פָּחַדוּ פָּחַד כִּי־אֱלֹהִים בְּדוֹר צָדִיק׃ 6 עֲצַת־עֲנִי תִבְרָשׁוּ כִּי יְהוָה מִחֲסֵהוּ׃ 7 מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב יְהוָה שְׁבוֹת עָמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל׃ 15 מְזֻמֹּר לַדָּוִד יְהוָה מִיַּיִנִּיר בְּאֶחָד מִי־יִשְׁכָּן בְּהַר קֹדֶשׁ׃ 2 הוֹלֵךְ תָּמִים וּפְעֵל צָדִק וְדָבָר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ׃ 3 לֹא־רָגַל עַל־לִשְׁנִי לֹא־עָשָׂה לִרְעֵהוּ רָעָה וְחִרְפָּה לֹא־נִשָּׂא עַל־קִרְבּוֹ׃ 4 נִבְזָה בְּעֵינָיו נִמָּס וְאֶת־יִרְאֵי יְהוָה יִכְבֵּד נִשְׁבַּע לְהִרְעֵה וְלֹא יִמָּר׃ 5 כִּסְפּוֹ לֹא־נָתַן בְּנִשְׁךָ וְשֹׁחַד עַל־נֶפֶץ לֹא לָקַח עֲשֶׂה־אֱלֹהִי לֹא יִמוּט לַעֲלֹל׃ 16 מִכֶּתֶם לַדָּוִד שְׁמִרְנִי אֶל כִּי־חֲסִיתִי בְךָ׃ 2 אִמְרַת לַיהוָה אֲדִנִּי אֶתָּה טוֹבַחִי בִלְעִלֶיךָ׃ 3 לְקִדְוָשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְצֵי הַמָּה וְאִדְרִי כָל־חַפְצֵיכֶם׃ 4 יָדְבוּ עֲצֻבוֹתֶם אַחֵר מָהְרוּ בִלְ־אִסִּיד נִסְפִּיהֶם מָדָם וּבִלְ־אִשָּׁא אֶת־שְׁמוֹתֶם עַל־שִׁפְתֵי׃ 5 יְהוָה מִתֵּחֲלָקִי וְכוֹסִי אֶתָּה תוֹמִיד גּוֹרְלִי׃ 6 חֲבָלִים נָפְלוּ־לִי בְנַעֲמִים אֶת־נַחֲלַת שְׁפָרָה עָלַי׃ 7 אֲבָרְךָ אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֶת־לִילּוֹת יִסְרוּנִי כִלְיוֹתֵי׃ 8 שׁוּ יִיתִי יְהוָה לִנְגִיד תְּמִיד כִּי מִיָּמִינִי בִלְ־אָמוּט׃ 9 לִכְוֹן שִׁמְחָ לִבִּי יִגַּל כְּבוֹדִי אֶת־בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן לִבְשִׁת׃ 10 כִּי לֹא־תִעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׁאֵל לֹא־תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרְאוֹת שְׁחַת׃ 11 תוֹדִיעֵנִי אֶרֶח חַיִּים שְׁבַע שְׁמֹחוֹת אֶת־פִּנְיֶךָ נַעֲמֹת בִּימִינְךָ נִצַּח׃ 17 תַּפְלָה לַדָּוִד שְׁמַעָה יְהוָה צִדִּיק הַקְּשִׁיבָה רַחֲמֵי הָאֲזִינוּהָ תַּפְלָתִי בִלֹּא שִׁפְתִּי מִרְמָה׃ 2 מוֹלִפְנֶיךָ מוֹשְׁפָטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תַּחֲזִינָה מִיִּשְׁרָיִם׃ 3 בָּחֲנָה לִבִּי פִקְדַת לִילָה צִרְפַּתִּי בִלְ־תִמְצָא זִמָּתִי בִלְ־עֵבֶר־פִּי׃ 4 לַפְּעֻלוֹת אָדָם בְּדָבָר שִׁפְתֶיךָ אֵנִי שְׁמַרְתִּי אֶרְחוֹת פְּרִיץ׃ 5 תִּמְדָּךְ אֲשֶׁרִּי בְּמַעֲלֹתֶיךָ בִלְ־נִמוּטוֹ פְּעָמַי׃ 6 אֶת־קִרְאָתְךָ כִּי־תַעֲנֵנִי אֶל הַטְּאֹנֶךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי׃ 7 הַפְּלָה חֲסִידְךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִמַּתְקוֹמָם בִּימִינֶךָ׃ 8 שְׁמִרְנִי כְּאִשּׁוֹן בַּת־עֵין בְּצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנִי׃ 9 מִפְּנֵי רָשָׁעִים זֶה שִׁדְוִנִי אִיבִי בְּנֶפֶשׁ יָקִיפוּ עָלַי׃ 10 חֲלַבְמוֹ סָגְרוּ פִּימֹו דְּבָרוֹ בְּנֹאֹת׃ 11 אֲשִׁירֵנִי עֲתָה (סִכְבוֹנִי) (סִכְבוֹנוֹן) עֵינֵיהֶם יִשְׁתִּיחוּ לְנַעֲוֹת בְּאַרְצִי׃ 12 דְּמִינוּ כִּאֲרֵיהֶם יִסְכּוֹף לַטְרוֹף וְכִכְפִּיר יִשָּׁב בַּמַּסְתָּרִים׃ 13 קוֹמָה יְהוָה קִרְבָּה פָּנָיו וְכִדְרֵיהָ פִלְטָה נַפְשִׁי מִרְשַׁע חֲרָבֶךָ׃ 14 מִמַּתִּים יִדְדֵי יְהוָה מִמַּתִּים מוֹחֵד חֲלָקֶם בַּחַיִּים (וְצִפְנִיד) (וְצִפְנוֹן) תִּמְלֹא בְטָנָם יִשְׁבַּעוּ בָּנִים וְהִנִּחוּ יִתְּרֵם לַעֲלֹל־לֵהֶם׃ 15 אֵנִי בְּצִדִּיק אֶחָד פָּנֶיךָ אֲשַׁבֵּחַ בְּהִקִּין תְּמוֹנָתְךָ׃ 18 לַמְנַצֵּחַ לַעֲבָד יְהוָה לַדָּוִד אֲשֶׁר דִּבְרוּ לַיהוָה אֶת־דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הַצִּיל־יְהוָה אוֹתוֹ מִכַּף כָּל־אִיבָיו וּמִיָּד שְׁאוֹל׃ 2 וַיֹּאמֶר אֶרְחֹמֶךָ יְהוָה חֲזִק׃ 3 יְהוָה סִלְעִי וּמַצּוֹדִי וּמִפְּלִטִי אֵלִי צוּרִי אֶחְסֶה־בּוֹ מִגִּי וּכְרֹן־יִשְׁעִי מִשְׁגָּבִי׃ 4 מֵהֵלֵל אֶקְרָא יְהוָה וּמִן־אִיבִי אֲנִשָּׂע׃ 5 אֶפְסוּנִי כְּבִל־מוֹת וּנְחָלִי בִלְעֵיל יִבְעֻתוּנִי׃ 6 חֲבָלִי שְׁאוֹל סִכְבוֹנִי קְדָמוּנִי מוֹקֵשִׁי מוֹת׃ 7 בְּצִל־לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֶל־אֱלֹהֵי אֲשׁוּעַ וְשִׁמְעוּ מֵהִיכָלוֹ קוֹלִי וְשׁוּעָתִי לִפְנֵי תִבְּרוּ בְּאֲזִינוֹ׃ 8 וְתִגַּעֲשׁוּ וְתִרְעַשׁוּ הָאָרֶץ וּמוֹסְדֵי הָרִים יִרְגָּזוּ וְתִתְנַעֲשׁוּ כִי־חָרָה לוֹ׃ 9 עֲלָה עֵשׂוֹן בֶּאֱפֹא וְאֶשְׁ־מִפּוֹ תֵּאָכֵל נִחָלִים בְּעָרוֹ מִמָּוֶה׃ 10 וַיֵּשׁ שָׁמַיִם וַיִּירַד וַעֲרַפֵּל תַּחַת רַגְלָיו׃ 11 וַיִּרְכַּב עַל־כְּרוֹב וַיַּעֲף וַיֵּדָא עַל־כְּנַפְי־רִירוֹת׃ 12 וַיֵּשֶׁת חֲשָׁךְ סָתַרוּ כְּסִיבוֹתָיו סִתְּרוּ חֲשַׁכְת־מַיִם עֲבֵי שְׁחָקִים׃ 13 מִנְּהָ נִגְדוּ עֲבֵיו עָבְרוּ בְּרֹד וּנְחִל־אֵשׁ׃ 14 וַיִּרְעַם בְּשָׁמַיִם יְהוָה וַעֲלִינוּ יִתֵּן קֶלֶד בְּרֹד וּנְחִל־אֵשׁ׃ 15 וַיִּשְׁלַח חֲצִיו וַיִּפְצַע וּבִרְקִים רָב וַיִּהְיֶם׃ 16 וַיִּרְאוּ אֶפְסִי מַיִם וַיִּנְּלֻ מוֹסְדוֹת תֵּבֵל מִנְּעִרְתֶּךָ יְהוָה מִנְּשִׁמַּת רוּחַ אֶפְסֵךָ׃ 17 יִשְׁלַח מִמְּרוֹם יָקִחֵנִי וַיִּשְׁמַע מִמַּיִם רַבִּים׃ 18 יִצְלִנִי מֵאִיבֵי עַז וּמִשְׁנֵאִי כִי־אֲמַעֲזוּ מִמֶּנִּי׃ 19 יִקְדָּמוּנִי בְּיוֹס־אִידִי וַיְהִי־יְהוָה לְמִשְׁעָן לִי׃ 20 וַיִּצְאֵנִי לְמִרְחָב חֲלָצֵנִי כִּי חָפֵץ בִּי׃ 21 וַיִּמְלֵנִי יְהוָה כְּצִדִּיק כְּבָר יָדִי יִשִּׁיב לִי׃ 22 כִּי־שְׁמַרְתִּי דְרָכֶי יְהוָה וְלֹא־רָשָׁעִתִּי מֵאַלְהֵי׃ 23 כִּי כָל־מִשְׁפָּטִי לִנְגִיד וְחֻקֵּי יְהוָה לֹא־אֲסִיר מִנִּי׃ 24 וְאֵהִי תָמִים עָמּוֹ וְאֶשְׁתַּמֵּר מִעוֹנֵי׃ 25 וַיִּשְׁבִּי־יְהוָה לִי כְּצִדִּיק כְּבָר יָדִי לִנְגִיד עֵינָיו׃ 26 עִם־חֲסִיד תַּחֲסִיד עִם־גִּבֹּר תָּמִים תַּחֲמֹם׃ 27 עִם־גִּבֹּר תַּחֲבָרֵר וְעִם־עֲקֹשׁ תַּחֲפָלֵר׃ 28 כִּי־אֶתָּה עִם־עֲנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינַי רָמוֹת תִּשְׁפִּיל׃ 29 כִּי־אֶתָּה תֹּאִיר נְגִיד יְהוָה אֱלֹהֵי יִגִּיד חֲשָׁבִי׃ 30 כִּי־בְךָ אֶרֶץ גִּדּוֹד וּבְאַלְהֵי אֲדֹלְג־שׁוֹר׃ 31 הָאֵל תָּמִים דְּרָבֹו אִמְרַת־יְהוָה צִרְפָּה מִן הוּא לְכֹל חֲסִים בּוֹ׃ 32 כִּי מִי אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדִי יְהוָה וּמִן צוּר וּזֹלָתִי אֱלֹהֵינוּ׃ 33 הָאֵל הַמְּאֹדֵנִי חֵיל וַיִּתֵּן תָּמִים דְּרָכָי׃ 34 מִשׁוֹה רַגְלִי כְּאִילּוֹת וְעַל

בְּמַחֲוֵי יַעֲמִידֵנִי: 35 מִלְּמֹד יָדִי לְמַלְחָמָה וְנַחְתָּה קֶשֶׁת־נְחוּשָׁה וְרוּעָתִי: 36 וַתַּחַן־לִי מִן־
יִשְׁעָךְ וַיִּמְיָךְ תַּסְעָרָנִי וַעֲנֹתָךְ תַּרְבֵּנִי: 37 תַּרְחִיב צַעְרִי תַּחְתִּי וְלֹא מַעֲרֹךְ קִרְסְלִי:
38 אֲדִירָךְ אוֹיְבֵי וְאֲשִׁינִם וְלֹא־אֲשׁוּב עַד־כְּלוּתָם: 39 אֲמַחֲצֵם וְלֹא־יִכְלוּ קוֹם וְפָלוּ תַּחַת רַגְלִי:
40 וַתֹּאזְרֵנִי חֵלֶל לְמַלְחָמָה תַּכְרִיעַ קִמִּי תַּחְתִּי: 41 וְאוֹיְבֵי תַּתַּח־לִי עָרָךְ וּמִשְׁנָאֵי אֲצִמִּיתָם:
42 יִשׁוּעִי וְאִין־מוֹשִׁיעַ עַל־יְהוָה וְלֹא עִנָּם: 43 וְאַשְׁחָקֶם כַּעֲבָר עַל־פְּנֵי־רוּחַ כְּמִיט חוּצוֹת
אֲרִיקָם: 44 תַּפְלִטֵנִי מִרִּיבֵי עִם תְּשִׁימֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עִם לֹא־יִדְרַעְתִּי וַעֲבָדוֹנִי: 45 לִשְׁמַע אֶזְנִי
יִשְׁמַע לִי בְּגִיזְכָּר וּכְחֹשְׁרוֹלִי: 46 בְּגִיזְכָּר וַיִּבְלֹו וַיַּחֲרֹנוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם: 47 חִי־יְהוָה וּבִרְוֹךְ
צוּרֵי יְהוָה אֱלוֹהֵי יִשְׂרָאֵל: 48 הָאֵל הַנּוֹתֵן נַקְמוֹת לִי וַיִּדְבֹּר עִמָּם תַּחְתִּי: 49 מִפְּלִטִי מֵאוֹיְבֵי
אֶף מִז־קִמִּי תְרוֹמַמְנִי מֵאִישׁ חָקֵם תַּצִּילֵנִי: 50 עַל־כֵּן אוֹדֶךָ בְּגוֹיִם יְהוָה וּלְשֹׁמֵךְ אֲזַמְּרָה:
51 (מְגִלָּה) [מְגִדִּיל] יִשׁוּעוֹת מְלֹכֹו וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזֶרְעוֹ עַד־עוֹלָם: 19 לְמַנְצָה
מִזְמוֹר לְדָוִד: 2 הַשְּׁמִים מִסְפָּרִים כְּבוֹד־אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מִעֵד הַקָּדָשׁ: 3 יוֹם לֵוִים וַיִּבֶנֶה
אָמֵר וְלִילָה לְלִילָה יְהוָה־דָּעַת: 4 אֵין־אָמֵר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם: 5
בְּכָל־אֲרָצִין יֵצֵא קוֹם וּבִקְצֵה תַּבֵּל מְלִיתָם לִשְׁמַשׁ שִׁם־אֱהֵל בָּהֶם: 6 וְהוּא פָּתַח יֵצֵא
מִחֻפְתּוֹ יֵשֵׁעַ כְּגִבּוֹר לְרוּץ אֲרָח: 7 מִקְצֵה הַשְּׁמִימִם מוֹצֵא וּתְקִיפּוֹתוֹ עַל־קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר
מִחֻפְתּוֹ: 8 חֹרֶת יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוּת יְהוָה נֶאֱמָנָה מִחִכְמַת פֶּתִי: 9 פְּקוּדֵי
יְהוָה יֹשִׁרים מִשְׁחִירֵלֵב מִצּוֹת יְהוָה כְּרָה מֵאִירַת עֵינָם: 10 יֵאֵת יְהוָה וְהוֹרָה עוֹמְדָת
לְעַד מִשְׁפָּטֵי־יְהוָה אֲמַת צִדְקוֹ יַחְדּוֹ: 11 הַנְּחַמְדִּים מִזֶּהָב וּמִפֶּזֶז רָב וּמִחֻקִּים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת
צוּפִים: 12 גַּם־עֲבֹדָךְ נֹהֵר בָּהֶם בְּשִׁמְרָם עֵקֶב רָב: 13 שְׁנִיאוֹת מִי־יִבְרֹן מִנְּסֻתוֹת קִנְיִי:
14 גַּם מִזִּידִים חֲשָׁךְ עֲבָרָךְ אֶל־יִמְשְׁלוּ־בִי אֲזִי אֵיתָם וְנִקְחִתִּי מִפֶּשַׁע רָב: 15 יְהוֹי לְרָצוֹן
אֲמַר־יִי וְהִנֵּינוּ לְבִי לִפְנֵיךְ יְהוָה צוּרִי וְנֹאֲלִי: 20 לְמַנְצָה מִזְמוֹר לְדָוִד: 2 יַעֲנֶךְ יְהוָה
בְּיוֹם צָרָה וְשִׁנְגָּךְ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: 3 יִשְׁלַח־עֹזְרֶךְ מִקְדָּשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדְךָ: 4 יִזְכֹּר
כָּל־מַנְחָתְךָ וְעוֹלָתְךָ וַיִּשְׁנֶה סֵלָה: 5 יַתֵּן־לְךָ כִּלְבֵּבָךְ וּכְלִיעֶצְתְּךָ יִמְלֹא: 6 וְנִגְנְנָה
בִּישׁוּעָתְךָ וּבִשְׁם־אֱלֹהֵינוּ נִגְדֵל יִמְלֹא יְהוָה כָּל־מַשְׁאֲלוֹתֶיךָ: 7 עֲתָה יִדְעִיתִי כִי הוֹשִׁיעַ יְהוָה
מִשְׁיָחוֹ וַעֲנָהוּ מִשְׁמִי קְדוֹשׁ בְּנִבְרוֹת יִשְׂרָאֵל יִמִּינוּ: 8 אֱלֹהֵי בְרַכָּה וְאֱלֹהֵי כְסוּסִים וְאֲנָחְנוּ
בְּשֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר: 9 הִמָּה כָּרְעוּ וְנִפְּלוּ וְאֲנָחְנוּ קָמְנוּ וְנַתְּעוֹדֶד: 10 יְהוָה הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קְרָאֵנוּ: 21 לְמַנְצָה מִזְמוֹר לְדָוִד: 2 יְהוָה בַּעֲזָךְ וּשְׁמוֹחֶמְלֶךְ וּבִישׁוּעָתְךָ
מִה־יִּגְדִּיל מֵאֵד: 3 תֹּאמֹת לְבוֹ תַּתַּח־לִּי וְאַרְשֵׁת שִׁפְתָּיו בְּלִמְנַעַת סֵלָה: 4 כִּי־תִקְרָאֵנוּ
בְּרִכּוֹת טוֹב תִּשְׁתִּי לְרֹאשׁוֹ עֲמֻת פֹּז: 5 חַיִּים שָׁאֵל מִמֶּךָ נִתַּתָּ לִּי אֲרֶךְ יָמִים עוֹלָם
וְעַד: 6 גִּדּוֹל כְּבוֹדוֹ בִּישׁוּעָתְךָ הוֹד וְהָדָר תִּשְׁנֶה עָלָיו: 7 כִּי־תִשְׁתַּיְהוּ בְּרִכּוֹת לְעַד
תִּתְהַדְּו בְּשִׁמְחָה אֶת־פְּנִיךָ: 8 כִּי־הַמֶּלֶךְ בָּטַח בִּיהוָה וּבַחֲסֵד עָלָיו בְּלִי־מוֹת: 9 תִּמְצָא
יָדְךָ לְכָל־אוֹיְבֶיךָ יִמְיָךְ תִּמְצָא שְׁנָאֶיךָ: 10 תִּשְׁתַּמְחוּ כִּתְנוּרֵי אֵשׁ לַעַת פְּנִיךָ יְהוָה בֶּאֱפוֹ
יִכְלַעַם וְתֹאכְלֵם אֵשׁ: 11 פְּרִיָמוֹ מֵאֲרָץ תֹּאבֵךְ וְזֶרְעָם מִבְּנֵי אָדָם: 12 כִּי־נָטוּ עֲלֶיךָ רַעָה
חֲשַׁבּוּ מִזֶּהָ בְּלִי־וִיכּוֹל: 13 כִּי תִשְׁתַּמְחוּ שָׂכָם בְּמִיתָרֶיךָ תִּכּוֹן עַל־פְּנֵיהֶם: 14 רֹמְהָ יְהוָה
בַּעֲזָךְ נִשְׁרֶה וְנִזְמָרָה וּבִרְוֹתֶיךָ: 22 לְמַנְצָה עַל־אֵילַת הַשֶּׁחַר מִזְמוֹר לְדָוִד: 2 אֵלִי אֵלִי
לְמָה עֲזַבְתָּנִי רְחוֹק מִשְׁוֹעָתִי דְּבָרֵי שְׁאֲנָתִי: 3 אֱלֹהֵי אֲקָרָא יוֹמָם וְלֵילָה
וְלֹא־דוֹמִיָה לִּי: 4 וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: 5 בָּךְ בִּטְחוּ אֲבֹתֵינוּ בִּטְחוּ
וְתַפְלִטְמוּ: 6 אֲלִיד זַעֲקוֹ וְנִמְלָטוּ בָּךְ בִּטְחוּ וְלֹא־בוֹשׁוּ: 7 וְאַנְכִי תוֹלַעַת וְלֹא־אִישׁ חֶרֶפַת
אֲדָם וּבִזּוֹי עָם: 8 כִּלְרָאִי יִלְעָנִי לִי יִפְטִירוּ בִּשְׁפָה יִנְיעוּ רֹאשׁ: 9 גֵּל אֶל־יְהוָה וּפְלִטָהוּ
יִצִּילֵהוּ כִּי חָפֵץ בּוֹ: 10 כִּי־אַתָּה גָּחִי מִבְּטָן מִבְּטִיחוֹ עַל־שְׂרֵי אִמִּי: 11 עֲלִיד הַשְּׁלֵכָתִי
מִרְחֵם מִבְּטָן אִמִּי אֵלִי אָתָּה: 12 אֶל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי כִּי־צָרָה קְרוּבָה כִּי־אֵין עֹזֶר: 13 סִבּוּנִי
פְּרִים רַבִּים אֲבִירִי בִּשְׁן כִּתְרוֹנִי: 14 פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם אֲרִיָה טָרֵף וְשָׁנִי: 15 כְּמִים נִשְׁפַּכְתִּי
וְהִתְפָּרַדּוּ כָל־עֲצָמוֹתַי הִנֵּה לְבִי כְּדוֹנֵג נִמָּס בְּתוֹךְ מַעֵי: 16 יָבֵשׁ כַּחֲרָשׁ כִּתְחִי וּלְשׁוֹנִי מוֹדֵבֵק
מִלְקוֹתַי וְלַעֲפָר־מוֹת תִּשְׁפַּתֵּנִי: 17 כִּי סִבּוּנִי כְּלָבִים עֲרַת מְרַעִים הִקְפּוּנִי כְּאִרִּי יָדִי
וְרַגְלִי: 18 אֲסַפֵּר כָּל־עֲצָמוֹתַי הִמָּה יִבְטֹו יְרֹאֲוִי־בִי: 19 יַחֲלָקוּ בְּגִדִי לָהֶם וְעַל־לְבוּשִׁי יִפְּלוּ
נִגְדִּל: 20 וְאַתָּה יְהוָה אֶל־תִּרְחַק אֵילוּלִי לְעֹזְרֵתִי חוֹשֶׁה: 21 הַצִּילָה מִחֻרָב נַפְשִׁי מִי־כָּלֵב
יַחְדָּתִי: 22 הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אֲרִיָה וּמִקְרָנֵי רַמִּים עֲנִיתֵנִי: 23 אֲסַפְרָה שִׁמְךָ לְאַחֵי בְּתוֹךְ קָהָל
אֲהַלְלֶךָ: 24 יֵרָאִי יְהוָה הַלְלוּהוּ כָל־זֶרַע יַעֲקֹב כְּבֹדוֹהוּ וְגִירוֹ מִמֶּנּוּ כָל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל:
25 כִּי לֹא־בָזָה וְלֹא שָׁחַן עָנֹת עֲנִי וְלֹא־הִסְתִּיר פְּנֵי מִמֶּנּוּ וּבִשְׁוֹעִי אֱלֹוִי שָׁמַע: 26 מֵאֲחַף

תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נדר ראוי: 27 יאכלו ענוים וישבעו יהללו יהוה דרשיו יחי לבבכם לעד: 28 זכרו וישבו אל יהוה כל אפסיראין וישתחוו לפניך כל משפחות גוים: 29 כי ליהוה המלוכה ומשל בגוים: 30 אכלו וישתחוו כל דשניאין לפניו יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה: 31 זרע יעבדנו יספר לאדני לדור: 32 יבאו

ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה: 23 מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר: 2 בנאות דשא ירביצני על מי מנחות ונהלני: 3 נפשי ישוב ינחני במעגלי צדק למען שמו: 4 גם כיראלך בניה צלמות לא אירא רע כיראתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני: 5 תעריך לפני שלחן נגד צררי השנת בשמן ראשי כוסי רויה: 6 אך טוב וחסד ירדפוני

כל ימי חיי ושבתי בבית יהוה לארץ ימים: 24 לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלוואה תכל וישבו בה: 2 כיהוה על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה: 3 מירעלה בהר יהוה ומירקום במקום קדשו: 4 נקי כפים ובר לבב אשר לא אנשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: 5 ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאתו יעשו: 6 זה דור (דרשו) ונרשיו מנקשי פניך יעקב סלה: 7 שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: 8 מי זה מלך הכבוד יהוה עוז וגבור יהוה נבחר מלחמה: 9 שאו שערים ראשיכם וישאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: 10 מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד

סלה: 25 לדוד אליך יהוה נפשי אשא: 2 אליה בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו איבי לי: 3 גם כל קיוד לא יבשו לבשו הבוגדים ריקם: 4 דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני: 5 הדריכני באמתך ולמדני כיראתה אלהי ישעי אותך קיותי כל הימים: 6 זכרתיך יהוה וחסדך כי מעולם המה: 7 חטאות נעוריו ופשעי אל תזכר כחסדך זכר ליראתה למען טובך יהוה: 8 טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים בדרך: 9 יתך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו: 10 כל ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריחו וערתיו: 11 למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא: 12 מידה האיש רוא יהוה יורנו בדרך יבחר: 13 נפשו בטוב תלך וזרעו יירש ארץ: 14 סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם: 15 עני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי: 16 פנה אלי וחני כרחיך ועני אני: 17 צרות לבבי הרחיבו ממצוקתי הוציאני: 18 ראה עני ועמלי ושא לכל חטאותי: 19 ראה איובי כירדבו ושנאת חמס שנאוני: 20 שמרה נפשי והצילני אל אבוש כרחסיתי בך: 21 תסו וישר יצוני כי קויתיך: 22 פדה אלהים את ישראל

מפל צרותיו: 26 לדוד שפטני יהוה כיראני בחמי הלכתי וביהוה בטחתי לא אמעד: 2 בחני יהוה ונסני (צורפה) וצרפה כליותי ולבי: 3 כירחסך לגד עני ותהלכתי באמתך: 4 לא יושבתי עסמתי שוא ועם נעלמים לא אבוא: 5 שנאתי קהל מרעים ועסדשעים לא אשב: 6 ארתץ בנקיון כפי ואסבבה את מבטך יהוה: 7 לשמע בקול תודה ולספר כל נפלאותיך: 8 יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך: 9 אל תאסף עסחטאים נפשי ועסאנשי דמים חיי: 10 אשר בידיהם זמה וימים מלאה שחר: 11 ואני בחמי אלך פדני וחנני: 12 רגלי עמדה במישור במקלות אברך יהוה:

27 לדוד יהוה אורי וישעי ממני אירא יהוה מעויתי ממני אפחד: 2 בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו: 3 אסתחנה עלי מחנה לא יירא לבי אסתקום עלי מלחמה בזאת אני בוטה: 4 אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו: 5 כי יצפניו בסכה ביום רעה יסתרי בסתר אהל בצור ירוממני: 6 ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי ואובחה באהל זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה: 7 שמע יהוה קולי אקרא וחני וענני: 8 לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש: 9 אל תסתר פניך ממני אל תסבא עבדך עזרתי הית אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי: 10 כיראני ואמני עזבני ויהוה יאספני: 11 הורני יהוה דרךך ונחני בארח מישור למען שוררי: 12 אל תתני בגפשי צרי כי קמירי עדישקר ויפת חמס: 13 לולא האמנתי לראות בשוב יהוה בארץ חיים:

14 קזה אל יהוה חוק ויאמן לבך וקזה אל יהוה: 28 לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פתחשה ממני ונמשלתי עס יורדי בור: 2 שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דיבור קדשך: 3 אל תמשכני עסדשעים ועספעלי און דברי שלום עסדריהם ורעה בלבכם: 4 תן להם כפעלם וכרע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם

השב גמולם להם: 5 כי לא יבינו אל-פעלת יהוה ואל-מעשה ידיו והרסם ולא יבנם:
 6 ברוך יהוה כִּי-שָׁמַע קול תחנוני: 7 יהוה עז ומנני בן כח לבי ונעזרתי ויעלז לבי
 ומשירי אהודני: 8 יהוה עזלמו ומעזו וישועות משיחו הוא: 9 הושיעיהו את-עמך ובִּרְךָ
 את-נחלתך ורעם ונשאם עד-העולם: 29 מזמור לדוד הבן ליהוה הבן אלם הבן ליהוה
 כבוד ועז: 2 הבן ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהר-קדש: 3 קול יהוה
 על-המים אל-הכבוד הרעים יהוה על-מים רבים: 4 קול-יהוה בִּכְחַ קול יהוה בהדר:
 5 קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את-ארזי הלבנון: 6 ויִרְקֹדֶם כְּמוֹ-עֵגֶל לִבְנוֹן וְשִׁרֵן
 כְּמוֹ בִּנְרָאִים: 7 קול-יהוה חֲצֹב להבות אש: 8 קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה
 מדבר קדש: 9 קול יהוה יחולל אלות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד:
 10 יהוה למבול יִשֹּׁב ויִשֹּׁב יהוה מלך לעולם: 11 יהוה עז לעמו יתן יהוה ויִבְרַךְ את-עמו
 בשלום: 30 מזמור שיר-חנכת הבית לדוד: 2 ארוממך יהוה כי דליתי ולא-שמחת איבן
 לי: 3 יהוה אלהי שנעתי אליך ותִּרְפָּאני: 4 יהוה העלית מִרְשָׁאֹל נַפְשִׁי חַיִּיתִי
 (מיוֹדֵד) וּמִיָּדֶיךָ בור: 5 זמרו ליהוה חסידיו ותודו לִזְכָּר קדשו: 6 כי רָבַעַ בְּאֶפֶס חַיִּים
 בְּרָצוֹנִי בְּעֶרֶב לַיִן בְּכִי וּלְבָבְךָ רָנָה: 7 ואני אמרתי בשלוי בל-אמוט לעולם: 8 יהוה
 בְּרָצוֹנֶךָ הִעֲמַדְתָּה לְהִרְרִי עַז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הֵייתִי נִבְהַל: 9 אליך יהוה אֶקְרָא וְאֵל אֲדַנִּי
 אֶחֱחַן: 10 מִהֲרֹצֵעַ בְּדָמִי בִּרְדִיתִי אֶל-שַׁחַת הַיּוֹדֵף עֹפֵר הַיְגִיד אֲמוֹתְךָ: 11 שְׁמַע־יְהוָה
 וְחַנּוּי יהוה הִוָּדְעוֹר לי: 12 הִפַּכְתָּ מִסַּפְדִּי לְמַחֹל לי פִּתְחַת שָׁקִי וְתִאֲרַנִי שְׂמֵחָה:
 13 לִמְעוֹן וְזִמְרָךְ כְּבוֹד וְלֹא יָדַם יהוה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲדַרְךָ: 31 לִמְנַחַח מְזִמּוֹר לְדוֹד: 2 בָּךְ
 יהוה חֲסִיתִי אֶל-אֲבוֹשָׁה לְעוֹלָם בְּצִדְקָתְךָ פִּלְשְׁתִּי: 3 הִטָּה אֵלָיו אֲזָנְךָ מִהֲרָה הִצִּילֵנִי הִיָּה
 לִי לְצוּר־מְעוֹז לְבֵית מְצוּדוֹת לְהוֹשִׁיעֵנִי: 4 כִּי-סִלְעִי וּמְצוּדָתִי אֶתָּה וּלְמַעַן שְׂמוֹךְ תַּנְחִינִי
 וְתִנְחַלְנִי: 5 תוֹצִיאֵנִי מִרְשַׁת זֶז טַמְנוֹ לִי כִּי-אֶתָּה מְעוֹזִי: 6 בִּדְרֹךְ אֶפְקִיד רוּחִי פְדִיתָה
 אוֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת: 7 שְׁנֵאתִי הַשְׁמֵרִים הַבְּלִיָּשׁוֹא וְאָנִי אֶל־יְהוָה בִּטְחִיתִי: 8 אֲגִידָה
 וְאֶשְׁמָחָה בַּחֲסֶדְךָ אֲשֶׁר רָאִיתִי אֶת-עֵינַי דַּעַת בְּצִרּוֹת נַפְשִׁי: 9 וְלֹא הִסְתַּרְתִּי בִּיד־אֹיֵב
 הַעֲמַדְתָּ בְּמִרְחַב רָגְלִי: 10 חַנּוּי יהוה כִּי צִרְלִי עֲשֵׂשָׁה בְּכַעַס עֵינִי נַפְשִׁי וּבִטְנִי: 11 כִּי
 כָּלוּ בִּגְדוֹן חִי וְשִׁנּוֹתִי בְּאֵנָחָה כָּשָׁל בְּעוֹנֵי כָח וְעֲצָמִי עֲשִׂשׁוּ: 12 מִכָּל-צָרָרִי הֵייתִי חֲרָפָה
 וְלִשְׁכַּנִּי מָאֹד וּפְחָד לְמִיָּדַי רָאִי בַחוּץ נִדְרוֹ מִמֶּנִּי: 13 נִשְׁכַּחְתִּי כְּמַת מִלֵּב הֵייתִי כִכְלִי
 אֲבָר: 14 כִּי שְׁמַעְתִּי דַבַּת רִבִּים מִעוֹר מִסָּבִיב בְּהוֹסֵדֶם יָחַד עָלַי לִקְחַת נַפְשִׁי זָמְמוּ:
 15 וְאֵנִי עֹלִיד בִּטְחִיתִי יְהוָה אֱמַרְתִּי אֱלֹהֵי אֶתָּה: 16 בִּדְרֹךְ עֲתִיתִי הִצִּילֵנִי מִיָּד־אֹיְבִי וּמִרְדְּפִי:
 17 הֶאֱרִידָה פָנֶיךָ עַל-עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בַּחֲסֶדְךָ: 18 יהוה אֶל-אֲבוֹשָׁה כִּי קִרְאתִיךָ יִבְשׁוּ
 רַשָּׁעִים יִדְמוּ לְשָׂאוֹל: 19 תִּאֲלַמְנָה שִׁפְחִי שָׁקֵר הַדְּבָרוֹת עַל-צִדִּיק עֲתֵךְ בְּנֵאֻנָּה וּבְיוֹ:
 20 מִה רַב־שׂוֹבֵבךָ אֲשֶׁר-צָפַנְתָּ לִירֵאֶיךָ פְּעֻלַּת לַחֲסִים בָּךְ נִגְדוּ בְּנֵי אָדָם: 21 חֲסִיתִים בַּסֶּתֶר
 פָּנֶיךָ מִרְכָּסִי אִישׁ תִּצָּפֵן בַּסֶּתֶר מִרִּיב לִשְׁנוֹת: 22 בִּרְוֹךְ יְהוָה כִּי הִפְלִיא חֲסִדוֹ לִי בְעִיר
 מְצוּר: 23 וְאֵנִי אֱמַרְתִּי בַּחֲפוּזִי נִגְדֹתִי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אֲכֹן שְׁמַעְתָּ קוֹל תַּחֲנוּנִי בְּשׁוֹעֵי אֵלֶיךָ:
 24 אֶהְבֵּוּ אֶת־יְהוָה כָּל־חֲסִידָיו אֲמוּנִים נִצְרֵי יְהוָה וּמִשְׁלֵם עַל־יָתֵר עֲשָׂה נְאוּנָה: 25 חֲזֹק
 וַיֵּאמֶן לְבַבְכֶּם כָּל־הַמִּיֻחָלִים לִיהוָה: 32 לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי־פֶשַׁע כִּסּוּי חֲטָאָה:
 2 אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחַשֵׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאֵין בְּרוּחוֹ רַמִּיָּה: 3 כִּי־תִחַרְשְׁתִּי כָּלוּ עֲצָמִי בְּשִׂאֲתִי
 כָּל־הַיּוֹם: 4 כִּי יוֹמָם וּלְיָלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדְךָ נִחַפֵּךְ לִשְׁרֵי בַחֲרָבִי קִוִּי סִלָּה: 5 חֲטָאתִי
 אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סִלָּה:
 6 עַל־זֹאת וַתִּפְלַל כָּל־חֲסִידוֹ אֵלֶיךָ לַעַת מִצָּא רֶךְ לִשְׁטָף מִיָּם רִבִּים אֵלָיו לֹא יִגִּיעוּ:
 7 אֶתָּה סֶתֶר לִי מִצָּר תִּצְרֵנִי רִנִּי פִלַּט תִּסּוּבְּכֵנִי סִלָּה: 8 אֲשִׁכִּילָךְ וְאוֹרְךָ בִּדְרֹךְ־וֹי תִלְךָ
 אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינִי: 9 אֶל־תַּחֲלוּזִי כִסּוֹס כְּפָרְךָ אֵין הִבִּין בַּמַּחֲנִיזוֹסֶם עֲדוֹ לִבְלוֹם בַּל קָרַב
 אֵלֶיךָ: 10 רִבִּים מִכְּאוֹבִים לְדַשֵּׁעַ וְהַבּוֹשֵׁחַ בִּיהוָה חֲסֵד וְסוּבְכָנִי: 11 שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל: 33 רִנְנוּ צְדִיקִים בִּיהוָה לִישְׁרִים נְאוּה תִהְלֶה: 2 הוֹדוּ
 לִיהוָה בְּכָנוֹר בְּגִבְל עֲשׂוֹר וּמְרוֹלוֹ: 3 שִׁירֵי־לוֹ שִׁיר קִדָּשׁ הִיטִיבוּ נֶגֶן בַּתְרוּעָה: 4 כִּי־יִשָּׁר
 דְּבַר־יְהוָה וְכָל־מַעֲשָׂהוּ בְּאֵמוּנָה: 5 אֶהֱב צִדְקָה וּמִשְׁפָּט חֲסֵד יְהוָה מִלֵּאָה הָאָרֶץ:
 6 בִּדְבַר יְהוָה שְׁמִים נִשְׁעוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צִבְאָם: 7 כִּנֹּס כְּנֹד מִי הָיִם נָחַן בְּאֲצִרוֹת
 תְּהוֹמֹת: 8 יִירָאוּ מִיְהוָה כָּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגְדוּ כָּל־יִשְׁכֵּי תִבְל: 9 כִּי הוּא אֱמַר וְיָהִי
 הוּא־צָוָה וַיַּעֲשֶׂה: 10 יְהוָה הַפִּיר עֲצָמוֹתִים הֵנִיא מִחֻשְׁבוֹת עַמִּים: 11 עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם

תעמד מחשבות לבו לך ודר: 12 אשרי הגוי אשר יהיה אלהיו העם בחר לנחלה לו: 13 משמים הביט יהוה ראה את כל בני האדם: 14 ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ: 15 היצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם: 16 אין המלך נושע ברב חיל גבור לא ינצל ברב כח: 17 שקר הסוס לחשועה וברב חילו לא ימלט: 18 הנה עין יהוה אל יראוי למיחלים לחסדו: 19 להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב: 20 נפשנו חתה ליהוה עזרנו ומנננו הוא: 21 פירבו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו: 22 יהי חסדך יהוה עלינו פאשר יחלנו לך: 34 לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך וינרשחו וילך: 2 אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתי בפי: 3 ביהוה תחלל נפשי ישמעו עניים וישמחו: 4 גדלו ליהוה אתי וגרומה שמו יחדו: 5 דרשתי את יהוה ועני ומפל מנגורתי הצילני: 6 הביטו אליו ונהרו ופניהם אליהם: 7 זה עני קרא ויהוה שמע ומפל צרותי הושיעני: 8 חנה מלאך יהוה סביב ליראיו ויחלצם: 9 טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הזכר יחסהבו: 10 יראו את יהוה קדשו פיראין מחסור ליראיו: 11 כפירים רשו ורעבו ודרשו יהוה לא יחסרו כל טוב: 12 לכו בנים שמימלי יראת יהוה אל מדרכם: 13 מיר האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב: 14 נצר לשונך מרע ושפתך מרבר מרמה: 15 סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו: 16 עני יהוה אל צדיקים ואזניו אל שועתם: 17 פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם: 18 צעקו ויהוה שמע ומפל צרותם הצילם: 19 קרוב יהוה לנשבר לב ואת דפארותיו יושיע: 20 רבות רעות צדיק ומפלם יצילנו יהוה: 21 שמר כל עצמותיו אחת מזה לא נשברה: 22 תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו: 23 פודה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החסידים בו: 35 לדוד ריבה יהוה את יריביו לחם את לחמיו: 2 החזק מן וצנה וקומה בעזרתו: 3 והקח חנית וסור לקראת רדף אמר לנפשי ישעך אני: 4 יבשו ויכלמו מבקשי נפשי וסנו אחור ויחפרו חשבי רעתי: 5 יהיו כמץ לפני רוח ומלאך יהוה דוחה: 6 יהי דרכם חשך ותלקקלות ומלאך יהוה רדפם: 7 פרחם טמנו לי שחת רשעים חנם חפרו לנפשי: 8 תבואה שוא לא ידע ורשתו אשר טמן תלכדו בשואה יפל בה: 9 ונפשי תגיל ביהוה תשיש ביושעתו: 10 כל עצמותיו תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מנולו: 11 יקומון עדי חנם אשר לא ידעתי ישאלוני: 12 ישלמוני רעה תחת טובה שכול לנפשי: 13 ואני בחלואם לבושי שק עניתי בצום נפשי ותפילתי על חיקי תשוב: 14 כרע כפא לי התהלכתי פאבלאם קדר שחותי: 15 ובצללי שמי ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו: 16 בחנפי לעני חזק עמי שנימו: 17 אדני כמה תראה הטיבה נפשי משאיתם מכפירים יחידתי: 18 אודך בקהל רב בעם עצום אהללך: 19 אלי ישמחו לי איבי שקר שנאי חנם יקרצו עני: 20 כי לא שלום ידברו ועל רגעי ארץ דברי מרמות יחשבוני: 21 וירחיבו עלי פיהם אמרו האח ראתה ענינו: 22 ראתה יהוה את חרש אדני את חרש ממנו: 23 העירה וקצצה למשפטי אלהי ואדני לריבי: 24 שפטני כצדק יהוה אלהי ואל ישמחוני: 25 אל יאמרו בלבם האח נפשנו אל יאמרו בלענוהו: 26 יבשו ויחפרו יחדו שמחי רעתי ילבשו בשת וכלמה המגדלים עלי: 27 וננו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ שלום עבדו: 28 ולשוני תהנה צדק כל היום תהלתי: 36 למנצחו לעבד יהוה לדוד: 2 נאם פשע לרשע בקרב לבי אין פחד אלהים לגד עיניו: 3 כיהחליק אליו בעיניו למצא עניו לשוא: 4 דבר רפיו און ומרמה חדל להשכיל להיטיב: 5 און ויחשב על משכבו יתוצב על דרך לא טוב רע לא ימאס: 6 יהוה בהשמים חסדך אמנותך עד שחקים: 7 צדקתך כהרריאל משפטך תהום רבה אדם ובהמה תושע יהוה: 8 מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיד יחסיו: 9 ריון מדין ביתך ונחל עדניך תשקם: 10 כרעמך מקור חיים באורך נראה אור: 11 משך חסדך לידעך וצדקתך לישרי לב: 12 אל תבואני רגל גאווה וידרשעים אל תגדני: 13 שם נפלו פעלי און ורחו ולא יכלו קום: 37 לדוד אל תתחר במרעים אל תקנא בעשי עולה: 2 כי כחציר מהרה ימלו וכורק יאש ויבולו: 3 בטח ביהוה ועשה טוב שך ארץ ורעה אמונה: 4 והתענג על יהוה ויתחילך משאלת לבך: 5 גול על יהוה דרכך ובטח עליו והוא יעשה: 6 והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים: 7 דום ליהוה ותחולל לו אל תתחר במצליח

דרכו בִּאֵשׁ עֲשֵׂה מִזְמוֹת: 8 הֲרָף מֵאֵף וְעֹזב חֲמָה אֶל־תַּחֲתֹר אֶךְ־לִהְרֹעַ: 9 כִּי־מֵרַעִים יִכְרַחֲוּ וְכִנֹּן יִהְיֶה הֵמָּה יִירָשׁוּ־אֶרֶץ: 10 וְעוֹד מַעַט וְאֵין רָשָׁע וְהַתְּבוֹנָתָּה עַל־מִקְמוֹנָּה וְאֵינָנוּ: 11 וְעוֹנִים יִירָשׁוּ־אֶרֶץ וְהַתְּעַנְנוּ עַל־רֵב שְׁלוֹם: 12 זִמָּם רָשָׁע לְצַדִּיק וְהִרָק עָלָיו שְׁנָיו: 13 אֲדֹנִי יִשְׁחַלְלוּ כִּי־רָאָה כִּי־יָבֵא יוֹמוֹ: 14 חֲרֹב פָּתְחוּ רָשָׁעִים וְדָרְכוּ קִשְׁתָּם לְהַפִּיל עָנִי וְאִכְיוֹן לִשְׁכוֹחַ יִשְׁרֵי־דָרֶךְ: 15 חֲרָבָם תָּבוֹא בִלְבָם וְקִשְׁתוֹתָם תִּשְׁבְּרֶנָּה: 16 טוֹב־מַעַט לְצַדִּיק מִהֲמוֹן רָשָׁעִים רַבִּים: 17 כִּי וְזוֹעוֹת רָשָׁעִים תִּשְׁבְּרֶנָּה וְסוֹמֵךְ צַדִּיקִים יִהְיֶה: 18 יוֹדֵעַ יִהְיֶה יָמִי תִמְיוֹם וְנִחַלְתָּם לְעוֹלָם תִּהְיֶה: 19 לֹא־יִבְשׁוּ בַּעַת רַעָה וּבְיוֹמִי רַעְבּוֹן יִשְׁבְּעוּ: 20 כִּי רָשָׁעִים יִאֲבֹדוּ וְאִבִּי יִהְיֶה כִּי־קָרַח כֵּהִים כָּלוּ בַּעֲשָׁן כָּלוּ: 21 לֹא־הָרָשָׁע וְלֹא־יִשְׁלַם וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹחַן: 22 כִּי מִבְּרָכִיו יִירָשׁוּ אֶרֶץ וּמִקְלָלָיו יִכְרַחֲוּ: 23 מִיָּהוָה מִצְעָדֵי־גִבּוֹר כּוֹנְנוּ וְדָרְכוּ יִחְפִּין: 24 כִּי־יִפֹּל לֹא־יִשְׁטַל כִּי־יִהְיֶה סוֹמֵךְ יָדוֹ: 25 נַעֲרוּ הָיִיתִי גַם־זִקְנָתִי וְלֹא־רָאִיתִי צַדִּיק נֶעֱזֵב וְזֹרְעוֹ מִבְּקֶשׁ־לֶחֶם: 26 כָּל־הַיּוֹם חוֹנֵן וּמְלוֹה וְזֹרְעוֹ לִבְרָכָה: 27 סוֹר מֵרַעַע וְעֹשֶׂה־טוֹב וְשֹׁכֵן לְעוֹלָם: 28 כִּי יִהְיֶה וְאֵתֵב מִשְׁפָּט וְלֹא־יִעֲזֹב אֶת־הַסִּדְרוֹ לְעוֹלָם שְׁמִירוֹ וְזֹרַע רָשָׁעִים נִכְרַח: 29 צַדִּיקִים יִירָשׁוּ־אֶרֶץ וְיִשְׁכְּנוּ לְעַד עַל־הָאָרֶץ: 30 כִּי־צַדִּיק יִהְיֶה חֲכָמָה וּלְשׁוֹנוֹ תִּדְבֵּר מִשְׁפָּט: 31 תּוֹרַת אֱלֹהִים בִּלְבָבוֹ וְלֹא תִמְעַד אֲשֶׁר־יוֹ: 32 צוּפֵה רָשָׁע לְצַדִּיק וּמִבְּקֶשׁ לְהִמָּדוֹר: 33 יִהְיֶה לֹא־יִעֲזֹבֵנוּ בִּידוֹ וְלֹא יִרְשִׁיעֵנוּ בְּהַשְׁפָּטוֹ: 34 קוֹה אֶל־יִהְיֶהוּ וְשֹׁמֵר דְּרָכּוֹ וְיִרְוּמָךְ לְרִשְׁתָּ אֶרֶץ בְּהִכְרַח רָשָׁעִים תִּרְאֶה: 35 רָאִיתִי רָשָׁע עֹרֵץ וּמַחְשֶׁרֶה כְּאֹזֶרֶת רַעְנָן: 36 וַיַּעֲבֹר וְהִנֵּה אֵינָנוּ וְנִאֲבָקְשָׁהוּ וְלֹא נִמְצָא: 37 שְׁמֵרָתָם וְרֹאֵה יִשָּׁר כִּי־אֲחֵרִית לֹאִישׁ שְׁלוֹם: 38 וּפְשָׁעִים נִשְׁמְרוּ וְחָדָן אֲחֵרִית רָשָׁעִים נִכְרַחָה: 39 וְחִשּׁוּעַת צַדִּיקִים מִיָּהוָה מַעֲוֹם בַּעַת צָרָה: 40 וַיַּעֲזֹרֵם יִהְיֶה וַיִּפְלְטֵם וַיִּפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי־חָסוּ בוֹ: 38 מִזְמוֹר לְדָוִד לְהַזְכִּיר: 2 יִהְיֶה אֶל־בְּקַצֶּפֶךָ חֻכֵּיכִי וּבְחִמְתְּךָ תִּסְרֶנִּי: 3 כִּי־חָצִיד נָחַחוּ בִּי וְתִנַּחַת עָלַי יָדְךָ: 4 אֵין־תִּמָּתָם בְּבִשְׂרִי מִפְּנֵי זַעֲמָךְ אֵין־שְׁלוֹם בְּעַצְמִי מִפְּנֵי חֲטָאִי: 5 כִּי עֲוֹנֹתִי עָבְרוּ רֹאשִׁי כַּמֶּשֶׁא כָבֵד וַיִּכְבְּדוּ מַמְנִי: 6 הִבְאִישׁוּ נִמְקוּ חֲבוּרָתִי מִפְּנֵי אֹלְתִי: 7 נְעוּתִי שַׁחֲתִי עַד־מָאֵד כָּל־הַיּוֹם קָרַח הִלַּכְתִּי: 8 כִּי־כִסְלִי מָלֵאוּ נִקְלָה וְאֵין מָתָם בְּבִשְׂרִי: 9 נְפֻגוּתִי וְנִדְפֵיתִי עַד־מָאֵד שְׁאֵלְתִי מִנִּהְמַת לְבִי: 10 אֲדֹנִי נִגְדָךְ כִּל־תִּאֲחֹזִי וְנִאֲחִזִּי מִמֶּךָ לֹא־נִסְתַּרְתָּה: 11 לְבִי סִחַרְחַר עֲזָבִנִי כְחִי וְאוֹרְעִינִי גַם־הֵם אֵין אִתִּי: 12 אֲהַבִּי וְרַעִי מִנְּגִיד נִנְעִי יַעֲמִדוּ וְקִרְבִּי מִרְחָק עֲמִדוּ: 13 וַיִּנְקְשׁוּ מִבְּקֶשִׁי נַפְשִׁי וְרָשָׁעִי רַעֲתִי דִּבְרוּ הוֹת וּמִרְמוֹת כָּל־הַיּוֹם יִהְיֶה: 14 וְאֵין כִּחְרַשׁ לֹא אֲשַׁמַּע וְכֹאֲלֵם לֹא יִפְתַּח־פִּי: 15 וְאֵהִי בֹאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַע וְאֵין בְּפִי תוֹכִיחוֹת: 16 כִּי־לֹךְ יִהְיֶה הוֹחֲלִתִי אֶתֶּה תַּעֲנֶה אֲדֹנִי אֱלֹהִי: 17 כִּי־אֲמַרְתִּי פֶן־יִשְׁמַח־לִי בְמוֹט רַגְלִי עָלַי הַגִּדְלִי: 18 כִּי־אֵנִי לְצַלַּע נָכוֹן וּמִכְאוּבִי נִגְדִי תִמִּיד: 19 כִּי־עֲוֹנִי אֲנִיד אֲדֹאֵג מִחֲטָאִי: 20 וְאִבִּי חִיִּים עֲצָמוּ וְרַבּוֹ שְׁנֵאִי שָׁקֶר: 21 וּמִשְׁלָמִי רַעָה תַּחַת טוֹבָה יִשְׁטַנְנִי תַּחַת (רְדוּפִי) (נְרַדְפִּי־טוֹב): 22 אֶל־תַּעֲזֹבֵנִי יִהְיֶה אֱלֹהִי אֶל־תִּרְחַק מִמְּנִי: 23 חוּשָׁה לְעִזְרָתִי אֲדֹנִי תִשׁוּעָתִי: 39 לִמְנַצַּח (לִידִיתוֹ) (לִידִיתוֹ) מִזְמוֹר לְדָוִד: 2 אֲמַרְתִּי אֲשַׁמְרָה דְרָכִי מִחֲטָא בִלְשׁוֹנִי אֲשַׁמְרָה לִפִּי מִחֲסוֹם בַּעַד רָשָׁע לִנְגִיד: 3 נִאֲלַמְתִּי דוֹמִיָּה הַחֲשִׁיתִי מִטוֹב וּכְאִבִּי נִעֲבֵר: 4 חֲסִלְבִּי בִקְרָבִי בְהִינִי תִבְעַר־אֵשׁ דִּבְרָתִי בִלְשׁוֹנִי: 5 הוֹדִיעֵנִי יִהְיֶהוּ קֶצֶץ וּמִדַּת יָמִי מִה־הָיָא אֲדַעָה מִה־חֲדָל אֲנִי: 6 הִנֵּה טַפְחוֹתִי נִתְּתָה יָמִי וְחֲלָדִי כֹאֵין נִגְדָךְ אֶךְ כָּל־הִבֵּל כָּל־אָדָם נֶעֱזֵב סֵלָה: 7 אֶךְ־בְּצִלָּם יִתְחַלֵּף־אִישׁ אֶךְ־הִבֵּל יִהְיֶהוּ וַיִּצְבֹּר וְלֹא־יָדַע מִי־אֲסָפָם: 8 וְעַתָּה מִה־קִּנְיִתִּי אֲדֹנִי תוֹחֲלִתִי לֹךְ הָיָא: 9 מִכָּל־פְּשָׁעִי הַצִּילֵנִי חֲרַפְתָּ נָכוֹל אֶל־תִּשְׁמַנִּי: 10 נִאֲלַמְתִּי לֹא אֶפְתַּח־פִּי כִּי אֶתֶּה עֲשִׂיתִי: 11 הִסֵּר מִעָלַי נִגְדָךְ מִתְּנִיתִי יָדְךָ אֲנִי כִלְתִּי: 12 בְּתוֹכִיחוֹת עַל־עוֹן יִסְרָתִי אִישׁ וְתִמָּס כַּעַשׁ חֲמוּדוֹ אֶךְ הִבֵּל כָּל־אָדָם סֵלָה: 13 שְׁמַע־הַפִּלְתִּי יְהוָה וְשִׁוְעָתִי הִאֲזִינָה אֶל־דַּמְעָתִי אֶל־תִּחְרַשׁ כִּי גַר אֲנִכִּי עֲמָךְ תוֹשֵׁב כִּכְלֵאֲבוּתִי: 14 הִשַׁע מִמְּנִי וּבִלְבָּנָה בְּטָרָם אֲלֶךְ וְאֵינָנוּ: 40 לִמְנַצַּח לְדָוִד מִזְמוֹר: 2 קוֹה קִנְיִתִּי יִהְיֶה וַיֵּט אֵלַי וַיִּשְׁמַע שְׁוֹעָתִי: 3 וַיַּעֲלֵנוּ מִבּוֹר שְׁאוֹן מִטֵּשׁ הָיוֹן וַיִּגָּם עַל־סֵלַע רַגְלִי כּוֹנֵן אֲשֶׁר־י: 4 וַיִּתֵּן בְּפִי שִׁיר חֲדָשׁ תְּהִלָּה לְאֱלֹהֵינוּ יִרְאוּ רַבִּים וַיִּירָאוּ וַיִּבְשְׁחוּ בִיהוָה: 5 אֲשֶׁר־הִגְבִּיר אֲשֶׁר־שָׁם יִהְיֶה מִבְּשָׁחוֹ וְלֹא־פָנָה אֶל־רֵגְלָיו וְשָׁם קִיּוֹב: 6 רַבּוֹת עֲשִׂיתָ אֶתֶּה יִהְיֶה אֱלֹהִי נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמַחְשַׁבְתֶּיךָ אֵלֵינוּ אֵין עֹרֵךְ אֱלֹהִי אֲנִידָה וְאִדְבַּרָה עֲצָמוּ מִסִּפְרָה: 7 זָבַח וּמִנְחָה לֹא־תַפְצֹת אֲזִינִים כִּרִּיתִי לִי עוֹלָה וְחִטָּאָה לֹא שְׁאֵלְתָּ: 8 אֵין אֲמַרְתִּי הִנֵּה־בָאִתִּי בְּמִגְלַת־סֹפֶר כָּתוּב עָלַי: 9 לַעֲשׂוֹת־רְצוֹנְךָ אֱלֹהִי חֲפָצִתִּי וְתוֹרָתְךָ בְּתוֹךְ מַעִי: 10 בֶּשׂ רִתִּי צַדִּיק בְּקֹהֶל רַב הִנֵּה שְׁפָתִי לֹא אֲכַלָּה יִהְיֶה אֶתֶּה יָדַעְתָּ: 11 צִדְקָתְךָ לֹא־כִסְתִּיתִי

והדרק: 5 והדרקו צלח רכב על דבר אמת וענוה צדק ותורק נוראות ומינד: 6 חציד שנונים עמים תחתיד יפלו בלב אויבי המלך: 7 כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך: 8 אהבת צדק וחשנא רשע על כן משחק אלהים אלהיד שמן ששון מחברוך: 9 מרואהלות קציעות כל בנדרתך מן היכלי שן מני שמחוד: 10 בנות מלכים ביקרותך נצבה של לימנד בכתם אופיר: 11 שמערת וראי והטן אנד ושכתי עמך ובית אביר: 12 ויתאו המלך יפך כיהא אנד והשתחורלו: 13 ובתצרו במנחה פנד יחלו עשירי עם: 14 כל כבודך בתמלך פנימה ממשבצות זהב לבוש: 15 לרקמות תובל למלך בתולות אחריה רעותיה מובאות לך: 16 תובלנה בשמחת וגיל תבאנה בתכל מלך: 17 תחת אבתך יהיו בניך תשיתמו לשרים בכל הארץ: 18 אזכרה שמך

בכל יד ויד על כן עמים יהודך לעלם ועד: 46 למנצח לבני קרח על שלמות שיר: 2 אלהים לנו מחסה וגו עזרה בצרות נמצא מאד: 3 על כן לא ינרא בהמיר ארץ ובמות ארים בלב ימים: 4 יהמו יחמרו מימיו ירעשו הרים בנאותו סלה: 5 נהר פלניו ישמחו עיר אלהים קדש משכני עליו: 6 אלהים בקרבה בל תמוט יעזרה אלהים לפנות בקר: 7 המו גוים מוט ממלכות נתן בקולו תמוג ארץ: 8 יהנה צבאות עמנו משגבלנו אלהי יעקב סלה: 9 לכוריו מפעלות יהנה אשרשם שמות בארץ: 10 משבית מלחמות ערקה הארץ קשת ושב וקצץ חנית עגלות ושרף באש: 11 הרפו ודעו כי אנכי אלהים ארום בגוים ארום בארץ: 12 יהנה צבאות עמנו משגבלנו אלהי יעקב סלה:

47 למנצח לבני קרח מזמור: 2 כל העמים תקעו כף הרעו לאלהים בקול רנה: 3 כיהנה עליו נורא מלך גדול על כל הארץ: 4 ידבר עמים תחתיו ולא ימים תחת רגליו: 5 יבחר לנו את נחלנו את נאון יעקב אשר אתב סלה: 6 עלה אלהים בתרועה יהנה בקול שופר: 7 זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו: 8 כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל: 9 מלך אלהים על גוים אלהים ישבו על כסא קדש: 10 נדיבי

עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מנגי ארץ מאד נעלה: 48 שיר מזמור לבני קרח: 2 גדול יהנה ומהלל מאד בעיר אלהינו הרקדשו: 3 יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירפת צפון קרית מלך רב: 4 אלהים בארמנותיה נודע למשגב: 5 כיהנה המלכים נועדו עברו וחדו: 6 המה ראו כן תמהו נבחרו נחפזו: 7 רעה אחזתם שם חיל פיולה: 8 ברוח קדים תשבר אניות תרשיש: 9 כאשר שמענו כן ראינו בעיר יהנה צבאות בעיר אלהינו אלהים וכוונה עד עולם סלה: 10 דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך: 11 כשמוך אלהים כן תהלך על קצווי ארץ צדק מלאה ומינד: 12 ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטך: 13 סבו ציון ותקפוה ספרו מגדלה: 14 שיתו לבכם לחילה פסנו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון: 15 כי זהו אלהים

אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על מות: 49 למנצח לבני קרח מזמור: 2 שמעו זאת כל העמים האזינו כל יושבי חדר: 3 גס בני אדם גס בני איש יחד עשיר ואביון: 4 פי ידבר חכמות והנות לבי תבונות: 5 אטה למשל אוני אפתח בכנור חידתי: 6 למה אירא בימי רע עון עקבי יסובני: 7 תבטחים על חילם וברב עשרם יתהללו: 8 אח לא פדה יפדה איש לא יתן לאלהים כפרו: 9 ויקר פדיון נפשם ויחדל לעולם: 10 ויחידעוד לנצח לא יראה השחת: 11 כי יראה חכמים ויחידו יחד פסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם: 12 קרבם בחימו לעולם משפנתם לדור ודור קראו בשמותם עלי אדמות: 13 ואדם ביקר בל ילון נמשל כבהמות נדמו: 14 זה דרכם פסל למו ואחריהם בפייהם ירצו סלה: 15 כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו כם ישרים לבקר (וצורים) נצורים לבלות שאול מזבל לו: 16 אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה: 17 אל תירא כי יעשש איש כי ירבה כבוד ביתו: 18 כי לא במוחו יקח הפל לא ירד אחריו כבודו: 19 כי נפשו בחיו יברך ויודך כי תשיב לך: 20 תבוא עד ידור

אבותיו עד נצח לא יראו אור: 21 אדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו: 50 מזמור לאסף אל אלהים יהנה דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש עד מבוא: 2 מציון מכלל יפי אלהים הופיע: 3 יבא אלהינו ואל יחרש אשר לפניו תאכל וסביבו נשערה מאד: 4 יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לדון עמו: 5 אספולי חסדי פרחי בריתי עלי נצח: 6 ויגידו שמים צדקו כי אלהים שפט הוא סלה: 7 שמעה עמי ואדברה ישראל ואעדה

בְּךָ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ אֲנִי׃ 8 לֹא עַל-זַכַּיִךְ אוֹכִיחַךְ וְעַל-חַיִּיךָ לִנְגְדִי תָמִיד׃ 9 לֹא-אֶחָד מִבֵּיתֶךָ פָּרַם מִמֶּכְלֶיךָ עַתּוּדִים׃ 10 כִּי-לִי כָל-חַיְתוֹ-יָעַר בְּהַמּוֹת בְּהַרְרֵי-אֶלְפֵי׃ 11 יָדַעְתִּי כִּלְעוֹף הַרִים וְיוֹז שְׂרֵי עַמּוּדֵי׃ 12 אֶס-אֲרַעֵב לֹא-אֲמַר לָךְ כִּי-לִי חֶבֶל וּמֵלֶכֶת׃ 13 הָאוֹכֵל בָּשָׂר אֲבִירִים וְדָם עַתּוּדִים אֲשֶׁתָּה׃ 14 זָכַח לֵאלֹהִים תּוֹדָה וּשְׁלָם לַעֲלִיּוֹן נִדְרֶיךָ׃ 15 וּקְרָאֵנִי בַיּוֹם צָרָה אֲחַלֶּצֶךָ וְתִכְבְּדֵנִי׃ 16 וְלִרְשָׁעִי אֲמַר אֱלֹהִים מִהֲלָךְ לִסְפֹּר חֲסִי וְתִשָּׂא בְרִיתִי עֲלֵי-פִידֶךָ׃ 17 וְאַתָּה שְׁנָאת מוֹסֵר וְתִשְׁלַךְ דְּבָרֶיךָ אַחֲרָיךָ׃ 18 אֶס-רָאִיתִי גִבּוֹר וְתַרְזֵן עִמּוֹ וְעַם מְנַאֲפִים חֲלָקֶךָ׃ 19 פִּידֶךָ שִׁלַּחַת בְּרָעָה וּלְשׁוֹנֶךָ תַּצְמִיד מִרְמָה׃ 20 תִּשָּׁב בְּאֵתֶיךָ תִּדְבֹּר בְּבִן-אֲמֵךְ תִּתְדַּרְפֵּי׃ 21 אֱלֹהֵי עֲשִׂיתָ וְהִתְחַשְׁתִּי דְמוּת הַיּוֹת־אֲדֵיָה כְמוֹדֶךָ אוֹכִיחַךְ וְאֶעֱרֹכָה לַעֲיִנְיֶךָ׃ 22 בִּינְרָנָא זֹאת שִׁכְתִּי אֱלֹהֵי פְרָאטְרָךְ וְאֵין מִצִּיל׃ 23 זָכַח תּוֹדָה יִכְבְּדֵנִי וְשֵׁם דְּרָךְ אֲרָאֵנוּ בִּישַׁע אֱלֹהִים׃ 51 לִמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 2 בְּבֹא-אֵלָיו נָתַן הַנְּבִיא פֶאֶשְׁרֵכָא אֶל-בֶּת-שֹׁבַע׃ 3 חֲנִי אֱלֹהִים כַּחֲסִידֶךָ כִּרְבִּי מִחָה פִּשְׁעֵי׃ 4 (הַרְבֵּה) [הַרְבֵּה] כִּבְסֵנִי מַעֲיָן וּמַחְטָאֵי טְהַרֵּנִי׃ 5 כִּי-פִשְׁשִׁי אֲנִי אֲדַע וּחֲטָאִיתִי נִגְדִי תָמִיד׃ 6 לָךְ לִבְדֹּדִי חֲטָאִיתִי וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי לִמְעַן תַּצְדֵּק בְּדִבְרֶךָ תּוֹכַח בְּשִׁפְטֶיךָ׃ 7 הִרְבַּעְיוֹן חוֹלְלֵתִי וּבִחְטָאֵי יַחְמִתֵנִי אֲמִי׃ 8 הִרְאֵמְתָּ חִפְצָתָּ בְּשׁוֹת וּבִסְתָם חִכְמָה תּוֹדִיעֵנִי׃ 9 תַּחֲטָאֵנִי בְּאִזּוֹב וְאַשְׁתָּה תִּכְבְּסֵנִי וּמִשְׁלַח אֲלֵבָיִן׃ 10 תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וּשְׁמַחַת תַּגְלִיָּה עֲצֻמוֹת דְּפִית׃ 11 הִסְתֵּר פָּנֶיךָ מִחֲטָאִי וּכְלִ-עֲוֹנָתִי מִחָה׃ 12 לֵב טְהוֹר בְּרָאִלִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חִדַּשׁ בְּקִרְבִּי׃ 13 אֶל-תִּשְׁלִיכֵנִי מִלִּפְנֶיךָ וְרוּחַ קְדֹשְׁךָ אֶל-תִּסָּחֵם מִמֶּנִּי׃ 14 הִשְׁבִּיחָה לִי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי׃ 15 אֶלְמֹדָה פִּשְׁעִים דְּרַכֶּיךָ וּחֲטָאִים אֲלִיךָ יִשׁוּבוּ׃ 16 הַצִּילֵנִי מִדְּמוּיִם אֱלֹהִים תִּשְׁוַעֲתִי תִרְנֵן לְשׁוֹנִי צִדְקַתְךָ׃ 17 אֲדַע שְׁפָתִי תִּפְתַּח וְפִי יִגִּיד תְּהִלַּתְךָ׃ 18 כִּי לֹא-תִחַפֵּץ זָכַח וְאַתָּה עוֹלָה לֹא תִרְצָה׃ 19 זָכַח אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבְּרָה לִבְנִשְׁבֵּר וְנִרְפָּה אֱלֹהִים לֹא תִבּוֹה׃ 20 הִיטִיבָה בְּרִצּוֹנֶךָ אֶת-צִיּוֹן תִּבְנוֹה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם׃ 21 אֲזִי תַחֲפֵץ זָכַח צִדְקָה עוֹלָה וְכָלִיל אֲזִי יַעֲלוּ עַל-מִזְבִּיחֶךָ פָּרִים׃ 52 לִמְנַצֵּחַ מִשְׁכִּיל לְדָוִד׃ 2 בְּבֹאֵי דֹרָאן הָאֲרָמִי וַיִּגַּד לְשֹׁאֵל וַיֹּאמֶר לוֹ בֹּא דָוִד אֶל-בֵּית אַחִימֶלֶךְ׃ 3 מִהַתְחַלֵּל בְּרָעָה הַגִּבּוֹר חֲסִיד אֶל כָּל-הַיּוֹם׃ 4 הָיוֹת תַּחֲשֹׁב לְשׁוֹנֶךָ כַּחֲתֵר מִלִּשָׁשׁ עֲשֵׂה רִמְיָה׃ 5 אֶתְּחַבֵּת רַע מִשּׁוֹב שִׁקְרָא מִדְּבַר צָדֵק סֵלָה׃ 6 אֶתְּחַבֵּת כִּלְדִּבְרֵי-כָלֵל לְשׁוֹן מִרְמָה׃ 7 גִּסְאֵל וְתַצֵּץ לִנְצַח וְיִסְחָק וְיִסְחָק מֵאֵהֶל וּשְׂרָשָׁף מֵאֶרֶץ חַיִּים סֵלָה׃ 8 וַיִּרְאוּ צַדִּיקִים וַיִּירָאוּ וְעָלְיוּ יִשְׁחָקוּ׃ 9 הִנֵּה הַנֶּבֶר לֹא יִשֵּׁם אֱלֹהִים מַעֲוָיו וַיִּבְטַח בְּרַב עֲשָׂרוֹ יַעֲזֹ בְּהוֹתוֹ׃ 10 וְאֵין כִּוֹת רַעְנָן בְּבֵית אֱלֹהִים בְּטַחְתִּי בַחֲסִיד־אֱלֹהִים עוֹלָם יַעֲזֹ׃ 11 אוֹדֶךָ לַעֲוֹלָם כִּי עֲשִׂיתָ וְאֶקְוָה שְׁמֶךָ כִּי-טוֹב נִגְדִי חֲסִידֶיךָ׃ 53 לִמְנַצֵּחַ עַל-מַחֲלַת מִשְׁכִּיל לְדָוִד׃ 2 אֲמַר נָכֵל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הִשְׁחִיתוּ וְהִתְעִיבוּ עוֹל אֵין עֲשֵׂה-טוֹב׃ 3 אֱלֹהִים מִשְׁמִים הִשְׁקֵף עַל-בְּנֵי אָדָם לִרְאוֹת הַיֵּשׁ מִשְׁכִּיל דִּרְשׁ אֶת-אֱלֹהִים׃ 4 כָּל סֵן יִחַדּוּ נֶאֱלָחוּ אֵין עֲשֵׂה-טוֹב אֵין גִּסְאֵחֶךָ׃ 5 הֵלֹא יָדַעוּ פְעָלֵי אֵין אֲכָלִי עִמִּי אָכְלוּ לֶחֶם אֱלֹהִים לֹא קָרָאוּ׃ 6 שֵׁם פַּחַד-פַּחַד לֹא-הָיָה פַחַד כִּי-רָאִיתִים פֹּדֵר עֲצֻמוֹת חֲנֹךְ הִבְשְׁתָּה כִּי-אֱלֹהִים מֵאֶסֶם׃ 7 מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשְׁעוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב אֱלֹהִים שְׁבוּת עִמּוֹ וַיִּגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל׃ 54 לִמְנַצֵּחַ בְּנִינָת מִשְׁכִּיל לְדָוִד׃ 2 בְּבֹא הַיּוֹפִים וַיֹּאמְרוּ לְשֹׁאֵל הֵלֹא דָוִד מִסְתַּתֵּר עִמּוֹ׃ 3 אֱלֹהִים בְּשִׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי וּבִגְבוּרָתְךָ תְּדִיעֵנִי׃ 4 אֱלֹהִים שְׁמֶךָ תַּפְלִית הַאֲזִינָה לְאִמְרֵי-פִי׃ 5 כִּי זָרוֹם קָמוּ עָלַי וְעָרִיצִים בָּקְשׁוּ נַפְשִׁי לֹא שָׁמוּ אֱלֹהִים לִנְגְדִם סֵלָה׃ 6 הִנֵּה אֱלֹהִים עָזַר לִי אֲדַע בְּסִמְכִי נַפְשִׁי׃ 7 (יָשׁוּב) [יָשׁוּב] תִּרַע לְשִׁרְרִי בְּאִתְחַדֵּךְ הַצְמִיתִם׃ 8 בִּנְדָבָה אֲזַכֵּחַ לָךְ אוֹדָה שְׁמֶךָ וַיְהִי כִּי-טוֹב׃ 9 כִּי מִפֶּל-צָרָה הַצִּילֵנִי וּבְאִיבִי רָאִיתָה עֵינִי׃ 55 לִמְנַצֵּחַ בְּנִינָת מִשְׁכִּיל לְדָוִד׃ 2 הַאֲזִינָה אֱלֹהִים תַּפְלִית וְאֶל-תַּחֲעֲלֵם מִתַּחֲתֵי׃ 3 תִּקְשִׁיבָה לִי וְעֲנֵנִי אֲרִיד בְּשִׁיתִי וְאֶהְיָה׃ 4 מִקּוֹל אוֹיֵב מִפְּנֵי עֶקֶת רָשָׁע כִּי-יִמְנוּטוּ עָלַי אֵין וּבֶאֱזֵר יִשְׁמְנוּנִי׃ 5 לִבִּי יִחַל בְּקִרְבִּי וְאִימוֹת מוֹת נָפְלוּ עָלַי׃ 6 יִרְאָה וְרַעַד יָבֹא בִי וְתִכְסֵּנִי פִלְצוֹת׃ 7 וְאֲמַר מִי־יִתֵּן-לִי אֲבִיר כִּי־זֶה אֶעֱפֹה וְאֶשְׁכְּנֶה׃ 8 הִנֵּה אֲרִיזִיק נִדָּר אֵלָין בְּמִדְבַר סֵלָה׃ 9 אֶתְחַשֶּׁה מִפְּלֵט לִי מִרוּחַ סֶעָה מִסַּעֵר׃ 10 בִּלְע אֲדַעִי פֶלֶן לְשׁוֹנִם כִּי-רָאִיתִי חֲסִים וְרִיב בְּעִיר׃ 11 יוֹמָם וְלַיְלָה יִסּוּבְכָה עַל-חֹמְתֶיהָ וְאֵין וְעַמֵּל בְּקִרְבָּה׃ 12 הָיוֹת בְּקִרְבָּה וְלֹא-יִמָּשׁ מִרְחֹבָה תָךְ וּמִרְמָה׃ 13 כִּי לֹא-אוֹיֵב יִחַרְפֵּנִי וְאִשָּׂא לֹא-מִשְׁנָא עָלַי הַגִּדִיל וְאֶסְתֵּר מִמֶּנּוּ׃ 14 וְאַתָּה אֲנֹשׁ כַּעֲרִכִּי אֲלוֹפִי וּמִיָּדַעִי׃ 15 אֲשֶׁר יִחַדּוּ נִמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נִהַלְךָ בְּרַגְשׁ׃ 16 (יִשְׁמְנוֹת) [נִשְׁן] [נְמוֹת] עֲלִימִי יִרְדּוּ שְׁאוֹל חַיִּים

כִּירְעוֹת בַּמְנוּרָם בְּקִרְבָּם: 17 אֲנִי אֶל־אֱלֹהִים אֶקְרָא וַיְהִי וַיִּשְׁמָעֵנִי: 18 עָרַב וּבָקֵר וַצְהָרִים אֲשִׁיחָה וְהִמָּה וַיִּשְׁמָע קוֹלִי: 19 פָּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקִּרְבֵּי־לִי כִּי־רַבִּים הָיוּ עִמּוֹדִי: 20 יִשְׁמְעוּ אֵלַי וַיִּעֲנֶם וַיֵּשֶׁב לִדְם סֵלָה אֲשֶׁר אֵין חֲלִיפוֹת לָמוּ וְלֹא יֵרָאוּ אֱלֹהִים: 21 שָׁלַח יָדָיו בְּשִׁלְמוֹי חֲלָל בְּרִיתוֹ: 22 חָלְקוּ מִחֲמַאת פִּי וַקִּרְבֵּלְבוּ רַכּוֹ דְּבָרָיו מִשְׁמֹן וְהָמָה פִּתְחוֹת: 23 הִשְׁלַךְ עַל־יְהוָה וַיִּבְדֵּךְ וְהוּא יִכְלַכְלַךְ לֹא־יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לְצַדִּיק: 24 וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרְדֵם לְבָאֵר שַׁחַת אֲנָשֵׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא־יִחַצְצוּ יְמֵיהֶם וְאֲנִי אֶבְטַח־בָּךְ:

56 לַמְנַצֵּחַ עַל־זִנְתָא אֵלִם רַחֲקִים לְדוֹד מִכְתָּם בָּאוּ וְאִתּוּ פִלְשְׁתִּים בְּנֵת: 2 חֲנָנִי אֱלֹהִים כִּי־שֹׁאֲפִנִי אֲנוּשׁ כָּל־הַיּוֹם לַחֵם וְלַחֲצִנִּי: 3 שֹׁאֲפוּ שׁוֹרְרֵי כָל־הַיּוֹם כִּי־רַבִּים לַחֲמִים לִי מְרוֹם: 4 יוֹם אִירָא אֲנִי אֲלִיךְ אֲבִטָּח: 5 בְּאֱלֹהִים אֶחֱלֵל דְּבָרוֹ בְּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי לֹא אִירָא מִה־יַּעֲשֶׂה כֶּשֶׁר לִי: 6 כָל־הַיּוֹם דְּבָרִי יַעֲצֹבוּ עָלַי כָּל־מַחֲשַׁבְתָּם לְרָע: 7 יַגִּירוּ וְיִצְפִּינָו [וְיִצְפִּינָו] הָמָה עֲקָבֵי יִשְׁמְרוּ כַּאֲשֶׁר קִוּוּ נַפְשִׁי: 8 עַל־אֵין פִּלְטִלְמוּ בָּאֵף עִמָּם הוֹרֵד אֱלֹהִים: 9 נָדִי סִפְתָּתָה אֲתָה שִׁמָּה דַּמְעָתִי בְּנֶאֱדָךְ הִלָּא בִּסְפָרְתָךְ: 10 אֲנִי יִשׁוּבוּ אוֹיְבֵי אַחֲרוֹ בְּיוֹם אֶקְרָא וְהִי־דַעְתִּי כִּי־אֱלֹהִים לִי: 11 בְּאֱלֹהִים אֶחֱלֵל דְּבַר בִּיתָה אֶחֱלֵל דְּבַר: 12 בְּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי לֹא אִירָא מִה־יַּעֲשֶׂה אָדָם לִי: 13 עָלַי אֱלֹהִים נִדְרָךְ אֲשִׁלֵּם חוֹדֶת לָךְ: 14 כִּי הִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִמוֹת הָלֵא רִגְלִי מִדָּחִי לְהַתְחַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים בָּאוֹר

הַחַיִּים: **57** לַמְנַצֵּחַ אֶל־תַּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּכִרְחוֹ מִפְּנֵי־שָׂאוֹל בַּמַּעֲרָה: 2 חֲנָנִי אֱלֹהִים חֲנָנִי כִּי בָךְ חָסִיהַ נַפְשִׁי וּבְצֶל־כְּנִפְךָ אֲחַסֶּה עַד יַעֲבֹר הַוּוֹת: 3 אֶקְרָא לְאֱלֹהִים עֲלוֹן לֹאֵל נִמְרַ עָלַי: 4 יִשְׁלַח מַשְׁמִימִם וַיּוֹשִׁיעֵנִי חֲרָף שֹׁאֲפִי סֵלָה יִשְׁלַח אֱלֹהִים חֲסִדוֹ וְאַמְתּוֹ: 5 נַפְשִׁי בְּחוּךְ לְבָאֵם אֲשַׁכְּבָה לְהַטִּים בְּנִי־אֵדָם שְׁנִיָּהם חֲנִית וְחִצִּים וּלְשׁוֹנֵם חֶרֶב חֲדָה: 6 רוּמָה עַל־הַשְּׁמִימִם אֱלֹהִים עַל כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ: 7 רִשְׁתּוֹ הִכִּינוּ לַפְעָמִי כַּפֵּךְ נַפְשִׁי כְּרוּ לִפְנֵי שִׁיחָה נָפְלוּ בְּחוּכָה סֵלָה: 8 נִכְוֹן לִבִּי אֱלֹהִים נִכְוֹן לִבִּי אֲשִׁירָה וְאִזְמִירָה: 9 עוֹרָה כְּבוֹדִי עוֹרָה הִגְבֵּל וְכִנּוֹר אֲעִירָה שְׁחַר: 10 אוֹדְךָ בַּעֲמָם אֲדִנִּי אִזְמִירְךָ בַּל־אֲמִים: 11 כִּי־נָדַל עַד־שְׁמִימִם חֲסִדְךָ וְעַד־שְׁחִיקִים אֲמַתְךָ: 12 רוּמָה עַל־שְׁמִימִם אֱלֹהִים עַל כָּל־הָאָרֶץ

כְּבוֹדְךָ: **58** לַמְנַצֵּחַ אֶל־תַּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם: 2 הָאֲמָנָם אֵלִם צָדֵק תְּדַבְּרוּן מִשְׁרִים תַּשְׁפֹּטוּ בְּנֵי אָדָם: 3 אֶף־כָּלֵב עוֹלַת תַּפְעֲלוֹן בָּאָרֶץ תָּמַס יְדִיכֶם תַּפְלִסוּן: 4 זָרוּ רַשְׁעִים מִרְחַם חֲקֵנוּ מִבֶּטֶן דְּבָרִי כִּזְבֹּ: 5 חֲמַת־לָמוּ דַּמּוֹת חֲמַת־נַחַשׁ כְּמַת־פֶּתֶן חֲרַשׁ יֵאָטֵם אוֹנוֹ: 6 אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁמָע לְקוֹל מַלְחָשִׁים חוֹבֵר חֲבָרִים מִחֶסֶם: 7 אֱלֹהִים הִרְס־שִׁנֵּינוּ בַּפִּינוּ מַלְחָמוֹת כְּפִירִים נִתְּיוּ וַיְהִי: 8 יִמָּאֵס כְּמוֹ מִים וַיִּתְּחַלְכּוּ־לָמוּ יִדְרָךְ (חֲצוֹ) [חֲצִיו] כְּמוֹ וַיִּתְּחַלְכּוּ: 9 כְּמוֹ שִׁבְלוֹל תָּמַס וַיִּהְיֶךְ נָפַל אֶשֶׁת בַּל־חָזוּ שְׁמֵשׁ: 10 בְּטָרָם יִבְנוּ סִירְתִּיכֶם אֲטָר כְּמוֹתִי כְּמוֹתִיו יִשְׁעֲרוּ: 11 יִשְׁמַח צַדִּיק כִּי־חָזָה נָקָם פַּעֲמָיו יִרְחֹץ בְּדָם הִרְשַׁע: 12 וַיֹּאמֶר אָדָם

אֶף־פֶּתִי לְצַדִּיק אֶף יִשְׁאֲלֵהִים שְׁפָטִים בָּאָרֶץ: **59** לַמְנַצֵּחַ אֶל־תַּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלְחָ שָׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבֵּית לְהַמִּיתוֹ: 2 הִצִּילִנִי מֵאוֹיְבֵי אֱלֹהִי מִמַּתְקוֹמִי תִּשְׁגְּבֵנִי: 3 הִצִּילִנִי מִפַּעְלֵי אֵין וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: 4 כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לַנַּפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עוֹיִם לֹא־פָשַׁעִי וְלֹא־חָטָאתִי וַיְהִי: 5 בְּלִי־עוֹן וּבְרוּצוֹן וּבְכּוֹנֵנוּ עוֹרָה לִקְרָאתִי וְרָאָה: 6 וְאַתָּה וַיְהִי־אֱלֹהִים עֲבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקִּיצָה לַפֶּךְ כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תַּחַן כָּל־בְּגָדִי אֵין סֵלָה: 7 וַיִּשׁוּבוּ לְעָרֵב יְהִמוּ כָּלֵב וַיִּסְכְּבוּ עִיר: 8 הִנֵּה וַיִּבְעִינוּ בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְחוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: 9 וְאַתָּה וַיְהִי תַשְׁחִק־לָמוּ תִלְעַן כָּל־גּוֹיִם: 10 עוֹז אֲלִיךְ אֲשַׁמְרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: 11 אֱלֹהֵי (חֲסִדוֹ) [חֲסִדִּי] וַיְדַמֵּנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרִי: 12 אֶל־תִּהְרַגְם פִּרְיִשְׁכָּחוּ עָמִי הִנִּיעֵמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידֵמוּ מִגִּנְנוֹ אֲדִנִּי: 13 חֲטָאת־פִּינוּ דְּבַר־שְׁפָטִינוּ וַיִּלְכְּדוּ בְּנֹאֲוָנָם וּמֵאֱלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: 14 פִלָּה בַּחֲמָה פִלָּה וְאִינָמוּ וַיִּדְּעוּ כִּי־אֱלֹהִים מוֹשֵׁל בַּיַּעֲקֹב לֹא־פָסִי הָאָרֶץ סֵלָה: 15 וַיִּשׁוּבוּ לְעָרֵב יְהִמוּ כָּלֵב וַיִּסְכְּבוּ עִיר: 16 הָמָה (וַיַּנְעוּ) [וַיַּנְעוּן] לֹאֲכָל אִם־לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיִנוּ: 17 וְאִנִּי אֲשִׁיר עוֹד וְאֲרָג לְבָקֵר חֲסִדְךָ כִּי־יִהְיֶה מִשְׁגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צָר־לִי: 18 עוֹז אֲלִיךְ אִזְמִירָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסִדִּי: **60** לַמְנַצֵּחַ

עַל־שׁוֹשׁן עֲדוֹת מִכְתָּם לְדוֹד לְלַמֵּד: 2 בְּהַצּוֹתוֹ אֶת אֲרָם נִהְרִים וְאַת־אֲרָם צוּבָה וַיִּשְׁבּ יוֹאָב וַיֵּךְ אֶת־אֲדוֹרִים בְּנֵי־אֶמְלַח שְׁנַיִם עָשָׂר אֶלֶף: 3 אֱלֹהִים וַנְּחַתְנוּ פִּרְצָתָנוּ אֲנַפְתָּ תִּשְׁבֹּב לָנוּ: 4 הִרְעִשְׁתָּה אָרֶץ פַּצְמָתָהּ רָפָה שְׁכָרֶיהָ כִּי־מָטָה: 5 הִרְאִיתָה עֵמֶךְ קֶשֶׁה הִשְׁקִיתָנוּ יַיִן תִּרְעֵלָהּ: 6 נַחְתָּה לִירְדָאִיךָ גַם לְהַתְנוֹסֵס מִפְּנֵי קֶשֶׁט סֵלָה: 7 לָמַעַן יִחַלְצוּן יִדְדֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ (וַעֲנֵנוּ) [וַעֲנֵנִן]: 8 אֱלֹהִים דְּבַר בְּקִדְשׁוֹ אֶעֱלֶזָה אֲחַלְקָה שְׂכֶם וְעַמְּךָ סִכּוֹת

אמרו: 9 לי גלעדו ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי: 10 מואב סור רחצי על-אדום אשליך נעלי עלי פלשת החרעני: 11 מי יבילני עיר מצור מי נתני ער-אדום: 12 הלא-אתה אלהים ונתתנו ולא-הצא אלהים בצבאותינו: 13 הבה לנו עזרת מצר ושוא

תשועת אדם: 14 באלהים נעשה-חיל והוא יבוס צרינו: 61 למנצח על-נגינת לדוד: 2 שמעה אלהים רנתי הקשיבה תפילתי: 3 מקצה הארץ אליך אקרא בעמף לבי בצור-רום ממני תנחני: 4 כיהיית מחסה לי מגדל-עז מפני אויב: 5 אנורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיד סלה: 6 כיהתה אלהים שמעת לגנדי נתת ירשת יראי שמך: 7 ימים על-ימי-מלך תוסף שנותיו כמודר ודר: 8 ישב עולם לפני אלהים חסד

ואמת מן יצורו: 9 בן אומרה שמך לעד לשלמי נדרי יום ויום: 62 למנצח על-ידותיו ממור לדוד: 2 אך אל-אלהים דומיה נפשי ממנו ישועתי: 3 אך-הוא צורי וישועתי משגבי לא-אמוט רבה: 4 עד-אנה תהותתו על איש תרצתו לכלם כקיר נטוי נדר החרויה: 5 אך מש אתו יעצו להדיח ירצו קזב בפיו יברכו ובקרבם יקללו סלה: 6 אך לאלהים דומי נפשי כי-ממנו תקותי: 7 אך-הוא צורי וישועתי משגבי לא אמוט: 8 על-אלהים ישעי וכבודי צורעני מחסי באלהים: 9 בטחו בו בכל-עת עם שפכר לפני לבבכם אלהים מחסה-לנו סלה: 10 אך הבל בני-אדם קזב בני איש במאזנים לעלות המה מהבל יחד: 11 אל-תבטחו בעשק ובגזל אל-תהבלו חילו כי-יגוב אל-חשיתו לב: 12 אחתו דבר אלהים שתי-סו שמעתי כי עז לאלהים: 13 ולך-ארצי חסד כיהתה

תשלם לאיש כמעשהו: 63 מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה: 2 אלהים אלי אתה אשחרך צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ-צה ועף בל-ימים: 3 בן בקדש חזיתך לראות עזך וכבודך: 4 כי-טוב חסדך מחיים שפתי ושבחונך: 5 בן אברך בחי בשמך אשא כפי: 6 כמו חלב ודשן תשבע נפשי ושפתי רננות יהללפי: 7 אס-זכרתך על-יצועי באש-מרות אהנה בך: 8 כיהיית עזרתה לי ובצל כנפיד ארנן: 9 דבקה נפשי אחריך בי תמכה ימינך: 10 והמה לשואה יבקשו נפשי לבאו בתחתיות הארץ: 11 יגידו על-ידי-חרב מנת שעלים יהיו: 12 והמלך ישמח באלהים יתהלל כלהנשבע בו כי

יסכר פי דוברי-שקר: 64 למנצח מזמור לדוד: 2 שמע-אלהים קולי בשיתי מפחד אויב תצר חיי: 3 תסתירני מסוד מרעים מרגשת פעלי און: 4 אשר שגנו כחרב לשונם דרכו חצם דבר מר: 5 ליתות במסתרים תם פתאם ירהו ולא ייראו: 6 יחזק-למו דבר רע יספרו לשמון מוקשים אמרו מי יראה-למו: 7 יחפשו-עולות תמנו חפש מחפש וקרב איש ולב עמק: 8 ויום אלהים תן פתאום היו מכותם: 9 ויכשילוהו עליו לשונם יתגדדו כלה-ראה כם: 10 וייראו כלה-אדם ויגידו פעל אלהים ומעשהו השכילו: 11 ישמח צדיק

ביהו וחסה בו ויתהללו כלה-ישרי-לב: 65 למנצח מזמור לדוד שיר: 2 לך דמיה תהלה אלהים בציון ולך ישלם-נדר: 3 שמע תפלה עדיך כלה-בשר יבאו: 4 דברי עונת גברו מני פשעיו אתה תכפרם: 5 אשריו תבחר ותקרב ישכן חצריך נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך: 6 ונראותו בצדק תענינו אלהי ישענו מבטח כלה-צווי-ארץ וים רחקים: 7 מכין הרים ככחו נאזר בגבורה: 8 משביתו שאון ימים שאון גליתם והמון לאמים: 9 וייראו ישובי קצות מאותה-יד מוצאי-בקר וערב תרנין: 10 פקדת הארץ ותשקקה רבת תעשה-נה פלג אלהים מלא מים תכין ודגים כירכן תכניה: 11 תלמיה רבה נחת גרודיה ברביבים תמננה צמחה תברך: 12 עטרת שנת טובתך ומעגליך ירעפון דשן: 13 ירעפו נאות מדבר וגיל גבעות תתגרנה: 14 לבשו כרים הצאן ועמקים יעטפו-בר יתרועעו אף-ישריו:

66 למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים כלה-הארץ: 2 זמרו כבוד-שמו שימו כבוד תהלתו: 3 אמרו לאלהים מה-נורא מעשיך ברב עזך וכחשו לך איביך: 4 כלה-הארץ ושתתו לך וזמור-לך וזמרו שמך סלה: 5 לבו וראו מפעלות אלהים נורא עליה על-בני אדם: 6 הפך ים ליבשה בנהר יעברו כרגל שם נשמחה-בו: 7 משל גנבותו עולם עניו בונים תצפינה הסודרים אל-נרימו ונרימו למו סלה: 8 ברכו עמים אלהינו והשמיעו קול תהלתו: 9 השם נפשו בחיים ולא-נתן למוט רגלנו: 10 כירבחנונו אלהים צרפתנו כצרף-כסף: 11 הבאתנו במצודה שמת מועקה במתנינו: 12 הרקבת אנוש לראשנו באנו-באש ובמים ותוציאנו לרויה: 13 אבוא ביתך בעולות אשלם לך נדרי: 14 אשר-פעו שפתי ודבר-פי בצר-לי: 15 עלות מתים אעלה-לך עם-קטרת אילים אעשה

בקר עם-עתודים סלה: 16 לכו-שמעו ואספרה כל-יראי אלהים אשר עשה לנפשי:
 17 אליו פירקראתי ורומם תחת לשוני: 18 און אסדראתי בלבי לא ישמעו אדני: 19 אכן
 שמעו אלהים הקשוב בקול תפילתי: 20 ברוד אלהים אשר לא-הסיר תפילתי וחסדו מאתי:
 67 למנצח בנגינת מזמור שיר: 2 אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: 3 לדעת
 בארץ דרכך בכל-גוים וישועתך: 4 יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: 5 ושמחו
 וירננו לאמים כיתשפט עמים משור ולמים: בארץ תנחם סלה: 6 יודוך עמים אלהים
 יודוך עמים כלם: 7 ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו: 8 יברכנו אלהים וייראו
 אלו כל-אפסי-ארץ: 68 למנצח לדוד מזמור שיר: 2 יקום אלהים יפוצו אויביו ויניסו
 משנאיו מפניו: 3 כהנדה עשן הנדה כהמס דונג מפני-אש יאבדו רשעים מפני אלהים:
 4 וצדיקים ישמחו יעלצו לפני אלהים וישישו בשמחה: 5 שירו לאלהים זמרו שמו סלו
 לרכב בערבות ביה שמו ועלו לפניו: 6 אבי יתומים ודן אלמנות אלהים במעון
 קדשו: 7 אלהים מושב יתידים ביתה מוציא אסירים בכשוות אך סורים שכנו
 צחיה: 8 אלהים בצאתך לפני עמך בצעדך בשימון סלה: 9 ארץ רעשהו אפ-שמים
 נטפו מפני אלהים זה סיני מפני אלהים אלהי ישראל: 10 גשם נדבות תנוף אלהים
 נחלתך ונלאה אתה כוננתה: 11 חיתך ישובכה תכין בטובתך לפני אלהים: 12 אדני
 יתן-אמר המבשלות צבא רב: 13 מלכי צבאות ידדון וידדון ונת בית תחלק שלל:
 14 אסחשכבון בין שפתים כנפי וינה נחפה בכסף ואברותיה בירקרק חרוץ: 15 בפרש שפי
 מלכים כה תשלג בצלמון: 16 הר-אלהים הר-בשן הר גבניים הר-בשן: 17 למה
 תרדון הרים גבניים ההר חמד אלהים לשבתו אף-יהוה ישכן לצנח: 18 רכב אלהים
 רבתיים אלפי שנאן אדני כם סיני בקדש: 19 עלית למורו שבת שבי לקחת מתנות
 באדם ואף סורים לשכון זה אלהים: 20 ברוד אדני יום ויום יעמס-לנו האל ישועתנו
 סלה: 21 האלו לנו אל למושעות וליהוה אדני למוות תוצאות: 22 אף-אלהים ימחן
 ראש אויבו קדקד שער מתהלך באשמו: 23 אמר אדני מבשן אשיב אשיב ממצלות ים:
 24 למען תמתן רגלך בדם לשון כלבך מאיבים מנהו: 25 ראו הליכותך אלהים
 הליכות אל מלכי בקדש: 26 קדמו שרים אחר נגנים בתוך עלמות תופפות:
 27 במקהלות ברכו אלהים יהוה ממקור ישראל: 28 שם בנימין צעיר רדם שרי יהודה
 נגמחם שרי זבלון שרי נפתלי: 29 צוה אלהיך עוד עוהה אלהים זו פעלת לנו:
 30 מהיכלך על-ירושלם לך יובילו מלכים שי: 31 גער חית קנה עדת אבירים בעגלי עמים
 מתרסם ברצי-כסף בזר עמים קרבות יחפצו: 32 יאתיו חשמיים מני מצרים כוש תרין
 ידיו לאלהים: 33 ממלכות הארץ שירו לאלהים זמרו אדני סלה: 34 לרכב בשמי
 שמי-קדם הן יתן בקולו קול עז: 35 תנו עז לאלהים על-ישראל נאווה ועזו בשחקים:
 36 נודא אלהים ממקדשך אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם ברוד אלהים: 69 למנצח
 על-שושנים לדוד: 2 הושיעני אלהים כי באו מים עד-נפש: 3 שבעתיו ביון מצולה ואין
 מעמד באתי במעמקי-מים ושבלת שטפתי: 4 ינעתי בקראי נחר גרוני כלו עיני מחל
 לאלהי: 5 רבו מש ערות ראשי שנאי חנם עצמו מצמית אויבי שקר אשר לא-נולתי אז
 אשיב: 6 אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממה לא-נכתו: 7 אליבשו ביו קוף
 אדני יהוה צבאות אל-יכלמו בי מבקשך אלהי ישראל: 8 יר-ליד נשאתי חרפה כסתה
 כלמה פני: 9 מזר הייתי לאחי וזכרי לבני אמי: 10 כירנאת ביתך אכלתי וחפפות
 חורפך נפלו עלי: 11 ואבכה בצום נפשי ותהי לחרפות לי: 12 ואחנה לבושי שק ואהי
 לתם למשל: 13 ישיחו בי ישי שער ונגינות שתי שבר: 14 ואני תפלת-לך יהוה עת
 רצון אלהים ברב-חסדך ענני באמת ישעך: 15 הצילני משיט ואל-אטבעה אנצלה משנאי
 וממעמקי-מים: 16 אל-תשטפני שבלת מים ואל-תבלעני מצולה ואל-תאסר-עלי באר
 פיה: 17 ענני יהוה כסודך כרב רחמיך פנה אלי: 18 ואל-תסתר פניך מעבדך
 כי-צר-לי מחר ענני: 19 קרבה אל-נפשי נאלה למען איבי פדני: 20 אתה ידעת חרפתי
 ובשתי וכלמתי נגדך כל-צוררי: 21 חרפהו שברה לבי ואנושה ואקנה לגוד ואין
 ולמנחמים ולא מצאתי: 22 ויתני בברותי ראש ולצמאי ישקני חמץ: 23 יהי-שלחנם
 לפנייהם לפח ולשלומים למוקש: 24 תחשכנה עיניהם מראות ויתמיהם תמיד המעד:
 25 שפך-עליהם זעמך וחרון אפך ושיגם: 26 תהי-טירתם נשמה באהליהם אל-יהי ישב:
 27 כיראתה אשר-הפית רדפו ואל-מכאוב חלליך יספרו: 28 תנה-עין על-עונם ואל-יבאו

בצדקתך: 29 ימחו מספר חיים ועם צדיקים אליכתבו: 30 ואני עני וכואב ישועתך
אלהים תשגבני: 31 אהללה שם-אלהים בשיר ואגדלנו בתודה: 32 וחיטב ליהוה משור
פר מקרן מפריס: 33 ראו עניים ושמחו דרשי אלהים וחי לבבכם: 34 כי-שמע
אל-אבוינים יהוה ואת-אסיריו לא בזה: 35 יהללוהו שמים וארץ ימים וכל-ימש בם:
36 כי אלהים יושע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם וירשהו: 37 וזרע עבדיו ויחלוא
ואהבי שמו וישכנורבה: 70 למנצח לדוד להזכיר: 2 אלהים להצילני יהוה לעזרתי חושה:
3 יבשו ויחפרו מבקשי נפשי יסגו אחר ויכלמו חפצי רעתי: 4 ושובו על-עקב בשתם
האמרים האח! האח: 5 ישישו וישמחו! בך כל-מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל אלהים
אהבי ישועתך: 6 ואני עני ואביון אלהים חושה-לי עזרי ומפלט אתה יהוה אל-תאחר:
71 בך-יהוה חסיתי אל-אבושה לעולם: 2 בצדקתך תצילני ותפלטני מטה-אלי אנוך
והושיעני: 3 היה לי לצור מעון לבוא תמיד צוית להושיעני כי-סלע ומצודת אתה:
4 אלהי פלטני מיד רשע מפך מעל וחומי: 5 כי-אתה תקותי אדני יהוה מבטחי מנעורי:
6 עליך נסמכתי מבטן מומעי אמי אתה גוזי בך תחלתי תמיד: 7 כמופת הייתי לרבים
ואתה מחסיעני: 8 ימלא פי תהלתך כל-היום תפארתך: 9 אל-תשליכני לעת זקנה
פכלות כחי אל-תעזבני: 10 כי-אמרו אויבי לי ושמרי נפשי נועצו וחדו: 11 לאמר
אלהים עזבו דרכו ותפשוהו כי-אין מציל: 12 אלהים אל-תרחק ממני אלהי לעזרתי
(חישה) [חושה]: 13 יבשו וכלו שטני נפשי יעטו חרפה וכלמה מבקשי רעתי: 14 ואני
תמיד איחל והוספתי על-כל-תהלתך: 15 פי יספר צדקתך כל-היום תשועתך כי לא
ידעתי ספרות: 16 אבוא בנברות אדני יהוה אפיר צדקתך לבדך: 17 אלהים למדתי
מנעורי ועד-הנה אניד נפלאותיך: 18 וגם עד-זקנה ושיבה אלהים אל-תעזבני עד-אניד
ויושע לדורי לכל-יבוא גבורתך: 19 וצדקתך אלהים עד-מרום אשר-עשית גדלות אלהים
מי כמוך: 20 אשר (הראיתני) [הראיתני] צרות רבות ודעות תשוב (תחיני) [תחיני]
ומתהמות הארץ תשוב תעלני: 21 תרבו גדלתי ותסב תנחמני: 22 גס-אני אודך
בכלי-נבל אמתך אלהי אומרה לך בכנור קדוש ישראל: 23 תרננה שפתי כי אומרה-לך
ונפשי אשר פדית: 24 גס-לשוני כל-היום תהנה צדקתך כי-יבשו כי-חפרו מבקשי רעתי:
72 לשלמה! אלהים משפטיך למלך תן וצדקתך לבן-מלך: 2 דון עמך בצדק ועניד
במשפט: 3 ישאו הרים שלום לעם ונבעות בצדקה: 4 ישפטו עניי-עם וישע לבני אביון
וידכא עושיק: 5 ייראוך עם-שמש ולפני ירח דור דורים: 6 יורד כמטר על-גן כרביבים
וזיוף ארץ: 7 יפרח-בזמיו צדיק ורב שלום עד-בלי ירח: 8 וירד מים עד-ים ומגהר
עד-אפסי-ארץ: 9 לפניו יכרעו ציים ואיביו עפר ילכנו: 10 מלכי תרשיש ואיים מתח
וישבו מלכי שבא וסבא אשכנז וקריבו: 11 וישתחוו-לו כל-מלכים כל-גוים ועבדוהו:
12 כי-יציל אביון משוע ועני ואין-עזר לו: 13 יחס על-הל ואביון ונפשות אביונים וישע:
14 מתוך ומחמס ינאל נפשם ויזכר דמם בעיניו: 15 ויחי ויתחילו מזהב שבא ויתפלל
בעדו תמיד כל-היום יברכנהו: 16 יהי פסח-ברו בארץ בראש הרים ירעש פלכנו פרו
ויציעו מעיר כעשב הארץ: 17 יהי שמו לעולם לפני-שמש (נין) [נזון] שמו ויתברכו בו
כל-גוים ואשרוהו: 18 ברוך! יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו: 19 וברוך!
שם כבודו לעולם וימלא כבודו את-כל הארץ אמן ואמן: 20 כלו תפלות לדוד בן-ישי:
73 מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים לבדו לבב: 2 ואני כמעט (נטיח) [נטיח] רגלי
כאין (שפכה) [שפכה] אשרי: 3 כי-קנאתי בהוללים שלום רשעים אראה: 4 כי אין
חרצות למותם ובריא אולם: 5 בעמל אנוש אינמו ועם-אדם לא ינעמו: 6 לכן ענקתמו
נאזה יעש-שית חמס למו: 7 יצא מחלב עינמו עברו משכיות לבב: 8 ימקו וידברו
ברע עשק ממרום ידברו: 9 שתו בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ: 10 לכן (ישיב)
(נשוב) עמו הים ומי מלא ימנו למו: 11 ואמרו איכה ידע-אל ויש דעה בעליון:
12 הנה-אלה רשעים ושלוי עולם השגדחיל: 13 אך-ריק זכיתי לבב וארתי בנקיון כפי:
14 ואני נגוע כל-היום ותוכחתי לבקרים: 15 אם-אמרתי אספרה כמו הנה דור בניך
בדדתי: 16 ואחשבה לדעת זאת עמל (היא) [הוא] בעיני: 17 עד-אבוא אל-מקדש-אל
אבינה לאחרייתם: 18 אך בחלקות תשית למו הפלתם למשוואת: 19 איך הני לשמה
כרנע ספו תמו מן-בלהות: 20 כחלום מהקיץ אדני בעירו צלמם בתבה: 21 כי יתחמץ

לִבְכִּי וְכִלְיוֹתַי אֲשַׁחֲנוּן: 22 וְאֵנִי בָעֵר וְלֹא אֶרַע בְּהִמּוֹת הַיּוֹתִי עִמָּךְ: 23 וְאֵנִי תָמִיד עִמָּךְ
אֲחֻזָּת בִּידֵי־יָמִינִי: 24 בַּעֲצָתְךָ תִּנְחַנִּי וְאַחֲרָיִךְ כְּבוֹד תִּקְחֵנִי: 25 מִי־לִי בְּשָׂמִים וְעִמָּךְ
לֹא־תִפְצָתִי בְּאַרְצִי: 26 כֹּלָה שְׂאִי וּלְבָבִי צוּר־לִבְכִּי וְחִלְקִי אֱלֹהִים לְעוֹלָם: 27 כִּי־הִנֵּה
רִחֲקִיךָ יֵאבְדוּ הַצִּמְחָה כֹּל־זוֹנֶה מִמָּךְ: 28 וְאֵנִי רִקְבַת אֱלֹהִים לִי־טוֹב שְׁמִי בְּאֶרֶץ יְהוָה

מִחֲסִי לִסְפֹּר כֹּל־מַלְאכֵי־יָדֶיךָ: 74 מִשְׁכִּיל לֶאֱסֹף לָמָּה אֱלֹהִים זִנְחַת לִנְצַח וְעֵשָׂן אִפְךָ בְּצִיָּן
מִרְעִיתֶךָ: 2 זָכַר עֲדַתְךָ קִנְיַת קָדִים גְּאֻלַּת שְׁבַט נִחְלַתְךָ הִרְצִיָּן זֶהוּ שְׁכֵנֶת בּוֹ: 3 הִרְמִיָּה
פַּעֲמִיד לְמִשְׁאוֹת נֶצַח כֹּל־הִרְעָה אוֹיֵב בְּקֶדֶשׁ: 4 שְׁאֵנוּ צִרְרִיךָ בִּקְרֵב מוֹעֲדֶךָ שְׁמוֹ אוֹחַתָם
אֲחוּת: 5 יוֹדַע כְּמִבְיָא לְמַעַלָּה בִּסְבָּךְ־עֵץ קִרְדָּמוֹת: 6 (וַעַת) נִוְעַתָּה פְתוּחָה יָחַד בְּכִשְׁוִיל
וְכִילָפָת יִהְלֻמוּן: 7 שְׁלַחוּ בָּאֵשׁ מִקְדָּשְׁךָ לְאַרְצִי חֲלָלוּ מִשְׁכַּדְשֶׁמֶךָ: 8 אָמְרוּ בְּלִבָּם נִנָּם
יָחַד שְׂרָפוּ כָל־מוֹעֲדֵי־אֵל בְּאַרְצִי: 9 אוֹחַתֵּינוּ לֹא רָאִינוּ אִין־עוֹד נָבִיא וְלֹא־אֲחֵנוּ יָדַע
עֲדָמָה: 10 עַד־מָתִי אֱלֹהִים יִחַרְף צַר וְנָאִץ אוֹיֵב שְׁמֶךָ לִנְצַח: 11 לָמָּה תִּשְׁיֵב יָדְךָ וְיָמִינְךָ
מִקְרֵב (חֻקֶּךָ) (חִיקֶיךָ) כֹּלָה: 12 וְאֱלֹהִים מַלְכִּי מִקְדָּם פֶּעַל יִשׁוּעוֹת בִּקְרֵב הָאָרֶץ: 13 אֲתָה
פּוֹרֶרֶת בַּעֲזָךָ יָם שְׁבַרְתָּ רֹאשֵׁי תַנִּינִים עַל־הַמַּיִם: 14 אֲתָה רֹצֶצֶת רֹאשֵׁי לִוְיָתָן תִּתְּנֵנוּ מֵאֵכֶל
לְעַם לְצִיִּים: 15 אֲתָה בַקַּעַת מַעַן וְנַחַל אֲתָה הוֹבִשְׁתָּ נְהַרֹת אִיתָן: 16 לָךְ יוֹם אִף־לָךְ
לִילָה אֲתָה הַכִּינוֹת מֵאוֹר וְשֶׁמֶשׁ: 17 אֲתָה הַצַּבְתָּ כָּל־גְּבוּלוֹת אֶרֶץ קִיץ וְחֹרֶף אֲתָה
יַצַּרְתָּם: 18 זָכַר־זֹאת אוֹיֵב חֲרָף יְהוָה וְעַם נָכַל נֶאֱצָו שְׁמֶךָ: 19 אֲלִיתָן לִחַיִּת נֶפֶשׁ תּוֹרֶךְ
חַיִּית עֲנִיִּיךְ אֲלִיתְשַׁכְּךָ לִנְצַח: 20 הִבַּט לְבַרִּית כִּי מָלְאוּ מִחֲשַׁבְרֵי־אָרֶץ נֹאחַת הָמָס:
21 אֲל־יֵשֶׁב הָךְ נִכְלָם עָנִי וְאֲבִיוֹן יִהְלֹו שְׁמֶךָ: 22 קוֹמָה אֱלֹהִים רִיבָה רִיבָךְ זָכַר חֲרַפְתָּךְ

מִנִּי־נָכַל כָּל־הַיּוֹם: 23 אֲל־תִּשְׁכַּח קוֹל צִרְרֶיךָ שְׁאוֹן קָמִיד עֲלֶה תָמִיד: 75 לִמְנַצַּח
אֲל־תִּשְׁחַת מִזְמוֹר לֶאֱסֹף שִׁיר: 2 הוֹדִינוּ לָךְ אֱלֹהִים הוֹדִינוּ וְקִרְבֵּי שְׁמֶךָ סִפְרוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ:
3 כִּי אַחַת מוֹעֵד אֲנִי מִישְׁרִים אֲשַׁפֵּט: 4 נִמְנִים אֶרֶץ וְכִלְי־שִׁבְיָה אֲנָכִי תִּפְנִיתִי עֲמוּדֶיךָ
סִלָּה: 5 אֲמַרְתִּי לְהוֹלִלִים אֲל־תִּהְיוּ וְלִרְשָׁעִים אֲל־תִּרְיֻמוּ קִרְוֹן: 6 אֲל־תִּרְיֻמוּ לְמִרְוֹם
קִרְנֵכֶם תִּדְבְּרוּ בִצְנָאָר עֵתָךְ: 7 כִּי לֹא מִמוּצָא וּמִמוּעַרֵב וְלֹא מִמְדַּבֵּר הָרִים: 8 כִּי־אֱלֹהִים
שַׁפֵּט זֶה יִשְׁפִּיל זֶהוּ הָרִים: 9 כִּי כֹס בִּיד־יְהוָה וַיִּין חֲמָר מִלֹּא מִסֶּךָ וַיַּגֵּר מִזֶּה
אֶךְ־שְׁמִירָה יִמְצֹו יִשְׁתֹּו כָּל רִשְׁעֵי־אָרֶץ: 10 וְאֵנִי אֲנִיד לְעַלְם אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב:

11 וְכִלְ־קִרְנִי רִשְׁעִים אֲנִידֵה תְרוֹמָמָה קִרְנוֹת צִדִּיק: 76 לִמְנַצַּח בְּנִינַת מִזְמוֹר לֶאֱסֹף שִׁיר:
2 נוֹדַע בִּיהוּדָה אֱלֹהִים בִּישְׂרָאֵל גְּדוֹל שְׁמוֹ: 3 וַיְהִי בְשֵׁלֶם סִכּוֹ וּמַעֲוִתָּו בְּצִיּוֹן: 4 שְׁמָה
שִׁבְרֵי רִשְׁפִּיקֶשֶׁת מִן וְחֹרֵב וּמִלְחָמָה סִלָּה: 5 נֶאֱוַר אֲתָה אֲדִיר מִהֲרִיר־טָרֶף: 6 אֲשַׁחֲלֹלוּ
אֲבִירֵי לֵב נִמְוֹ שְׁנָתָם וְלֹא־מִצְאוּ כָל־אֲנָשִׁי־חַיִּל וַיְדִיהֶם: 7 מִנְעִרְחָךְ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב נִרְדָּם
וְרָכַב וְסוּס: 8 אֲתָה נֹרָא אֲתָה וּמִי־יַעֲמֹד לְפָנֶיךָ מֵאֵן אִפְךָ: 9 מִשְׁמִים הַשְׁמַעַת דִּין אֶרֶץ
יִרְאָה וְשָׁמָּה: 10 בְּקוֹם־לְמַשְׁפַּט אֱלֹהִים לְהוֹשִׁיעַ כָּל־עַנְיֵי־אָרֶץ סִלָּה: 11 כִּי־חַמַת אֲדָם
תּוֹרֶךְ שְׂאִרִית חַמַת תַּחֲנוּר: 12 נִדְּרוּ וּשְׁלָמוּ לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־סִבְיָכוֹ וַיִּבְּלוּ שִׁי לְמוֹרָא:

13 וַיִּבְצֹר רוּחַ בְּנִידִים נֹרָא לְמַלְכֵי־אָרֶץ: 77 לִמְנַצַּח עַל־יִדְיוֹתָן (וַיְדוּתָן) לֶאֱסֹף מִזְמוֹר:
2 קוֹלִי אֲל־אֱלֹהִים וְאֲצַעֲקָה קוֹלִי אֲל־אֱלֹהִים וְהֶאֱוִין אֵלַי: 3 בְּיוֹם צָרָתִי אֲדִנִּי דָרְשָׁתִי יְדִי
לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפְגֹּו מֵאֲנֶה הַנָּחִם נִפְשִׁי: 4 אֲזַכְרָה אֱלֹהִים וְאֶהְיָה אֲשִׁיחָה וְתַחֲשַׁפֵּךְ
רוּחִי סִלָּה: 5 אֲחֻזָּת שְׁמֵרוֹת עֵינִי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: 6 חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקְדָּם שְׁנוֹת
עוֹלָמִים: 7 אֲזַכְרָה בְּנִינָתִי בְלִילָה עִם־לִבְכִּי אֲשִׁיחָה וַיַּחֲפֹשׂ רוּחִי: 8 הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח
אֲדִנִּי וְלֹא־יִסְפֹּף לְרִצּוֹת עוֹד: 9 הָאֶפֶס לִנְצַח חֲסִדוֹ גָּמַר אָמַר לְדָר וְדָר: 10 הִשְׁכַּח חֲנוּת
אֵל אִם־קִפֵּץ בֹּאֶף רַחֲמֵיו סִלָּה: 11 וְאָמַר חֲלוּתִי הִיא שְׁנוֹת יָמָיו עֲלִיוֹן: 12 (אֲזַכְרֶה)
(אֲזַכּוֹר) מַעֲלִילִיָּה כִּי־אֲזַכְרָה מִקְדָּם פִּלְאֶךָ: 13 וְהִגִּיתִי בְּכָל־פַּעֲלֶךָ וּבְעִלְיוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
14 אֱלֹהִים בְּקֶדֶשׁ דִּרְכְּךָ מִי־אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: 15 אֲתָה הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא הוֹדַעַת בְּעַמִּים
עוֹד: 16 גְּאֻלַּת בִּרְזוּעַ עִמָּךְ בְּנִי־יַעֲקֹב וְיוֹסֵף סִלָּה: 17 רָאוּךְ מִיָּם אֱלֹהִים רָאוּךְ מִיָּם יִתְּלוּ
אֵף רִגְזוֹ תִּהְיוּ: 18 וְרָמוּ מִיָּם עֲבוֹת קוֹל נָתַנוּ שִׁחֲקִים אֶף־חֲצִצִּיץ וַיִּתְּחַלְכוּ: 19 קוֹל
רַעְמָךְ בְּגִלְגֹּל הָאִירוֹ בְּרָקִים תִּבֵּל רִגְזָה וְחִרַעַשׂ הָאָרֶץ: 20 בֵּים דִּרְכְּךָ (וּשְׁבִילֶיךָ)
(וּשְׁבִילֶיךָ) בְּמִים רַבִּים וְשִׁבְחוּיֶךָ לֹא נִדְּעוּ: 21 נָחִיתָ כְּצִיָּן עִמָּךְ בִּיד־מִשְׁהָ וְאֶתְרִי:

78 מִשְׁכִּיל לֶאֱסֹף הָאֲזִינוּה עַמִּי תוֹרָתִי הִטּוֹ אֲזַנְכֶם לֹא־מִרְרִיפִי: 2 אִפְתָּחָה בְּמַשָּׁל פִּי אֲבִיעָה
חִידוֹת מִנִּי־קֶדֶשׁ: 3 אֲשֶׁר שְׁמַעְנוּ וַנִּדְּעָם וְאֲבִוְתֵינוּ סִפְרוֹלָנוּ: 4 לֹא נִכְחַדּוּ מִבְּנֵיהֶם לְדוֹר
אֲחֵרוֹן מִסִּפְרִים תִּהְיוּ לֹת יְהוָה וְעוֹזוֹ וּנְפִלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עֲשֵׂה: 5 וַיִּקֶּם עֲדוּתוֹ בִּיעֲקֹב וְתוֹרָה

שם ישראל אשר צוה את־אבותינו להודיעם לבניהם: 6 למען ידעו דור אחרון בנים
 יולדו יקמו ויספרו לבניהם: 7 וישמחו באלהים כסלם ולא ישכחו מעל־אל ומצותיו
 יצו: 8 ולא יהיו פאבותם דור סורר ומרה דור לא־הכין לבו ולא־נאמנה את־אל
 רוחו: 9 בני־אפרים נושקי רומיקשת הפכו ביום קרב: 10 לא שמרו ברית אלהים
 ובחורו מאנו ללכת: 11 וישכחו עילולתיו ונפלאותיו אשר האם: 12 נגד אבותם עשה
 פלא בארץ מצרים שדה־צען: 13 בקע ים ויעבירם ויצבימים כמו־נר: 14 וינחם בען
 יומם וכל־הלילה באור אש: 15 יבקע צרים במדבר וישק פתחמות רבה: 16 ויצא
 נוזלים מסלע ויורד כנהרות מים: 17 ויסיפו עוד לחטא־לו למרות עליון בציה:
 18 וינסוראל בלבכם לשאל־אכל לנפשם: 19 וידברו באלהים אמרו הויכל אל לערף שלחן
 במדבר: 20 הן כה־צורו ויזובו מים ונחלים ישטפו הגם־לחם ויכל תת אס־זכין שאר
 לעמו: 21 לכן שמע יהוה ויחעבר ואש נשקה ביעקב וגם־אף עלה בישראל: 22 כי לא
 האמינו באלהים ולא בטחו בישועתו: 23 ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח:
 24 וימטר עליהם מן האכל ודגן־שמים נתן למו: 25 לחם אבירים אכל איש צידה שלח
 להם לשבע: 26 יסע קדים בשמים וינהג בעזו חמין: 27 וימטר עליהם כעפר שאר
 ובחול ימים עוף כנף: 28 ויפל בקרב מחנהו סביב למשכנתיו: 29 ויאכלו וישבעו מאד
 ותאותם יבא להם: 30 לא־זרו מתאותם עוד אכלם בפיהם: 31 ואף אלהים עלה בהם
 ויהרג במשמניהם ובחורי ישראל הכריע: 32 בכל־זאת חטאו־עוד ולא־האמינו
 בנפלאותיו: 33 ויכל־בהבל ימיהם ושנותם בבהלה: 34 אס־הרגם וירשעו וישבו
 ושחרו־אל: 35 ויזכרו כ־אלהים צורם ואל עליון נאלם: 36 ויפתוהו בפיהם ובלשונם
 יכזבו־לו: 37 ולבם לא־זכנו עמו ולא נאמנו בבריתו: 38 והוא רחום יכפר עון
 ולא־ישחית והרבה להשיב אפו ולא־יעיר כ־חמתו: 39 ויזכר כ־בשר המה רוח הולך
 ולא ישוב: 40 כמה ימרוהו במדבר ועציבוהו בשימוץ: 41 וישבו וינסו אל וקדוש
 ישראל התוו: 42 לא־זכרו את־ידו יום אשר־פרס מני־צר: 43 אשר־שם במצרים אותיו
 ומופתיו בשדה־צען: 44 ויהפך לדם יאריהם ונזליהם בלי־שתיו: 45 ישלח בהם ערב
 ויאכלם וצפרדע ותשחיתם: 46 ויתן לחסיל יבולם ויניעם לארבה: 47 יהרג בברד נפגם
 ויסקמיתם בתנמל: 48 ויסגר לבדר בעירם ומקניהם לרשפים: 49 ישלח־בם חרון אפו
 עברה ונעם וצרה משלחת מלאכי רעים: 50 ופלס נתיב לאפו לא־חשך ממות נפשם
 ותחתם לדבר הסיר: 51 ויך כ־בכור במצרים ראשית אונים באה־ליהם: 52 ויסע כצאן
 עמו וינהגם פעדר במדבר: 53 וינחם לבטח ולא פחדו ואת־אויביהם כסה הים:
 54 ויביאם אל־גבול קדשו הר־זה קנתה ימינו: 55 ויגרש מפניהם גוים ויפילם בחבל נחלה
 וישכן באה־ליהם שבטי ישראל: 56 וינסו וימרו את־אלהים עליון ועדותיו לא שמרו:
 57 ויסגו ויבגדו פאבותם נהפכו בקשת רמיה: 58 ויכעסוהו בכמותם ובפסיליהם וקניאוהו:
 59 שמע אלהים ויחעבר וימאס מאד בישראל: 60 ויטש משכן שול אהל שכן באדם:
 61 ויתן לשבן עז ותפארתו ביד־צר: 62 ויסגר לחרב עמו ובנחלתו התעבר: 63 בחוריו
 אכלה־אש ובחולתיו לא הוללו: 64 כהניו בחרב נפלו ולא־מנחיו לא תבכינה: 65 ויזקן
 כישון אדני כנבחר מתורגן מיון: 66 ויך־צרו אחור חרפת עולם נתן למו: 67 וימאס
 באהל יוסף ובשבת אפרים לא בחר: 68 ויבחר את־שבט יהודה את־הר ציון אשר אהב:
 69 ויבן כמו־רמים מקדשו בארץ יסדה לעולם: 70 ויבחר בדרך עבדו ויסקחו ממכלאת
 צאן: 71 מאחר עלות הביאו לרעות ביעקב עמו ובישראל נחלתו: 72 וידעם פתם לבבו
 ובתבונות פפיו ינחם: 79 מזמור לאסף אלהים באו גוים ונחלתך שמוא את־היכל קדשך
 שמו את־ירושלם לעינים: 2 נתנו את־נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידך
 לחיות־אדני: 3 שפכו דמם כמים סביבות ירושלם ואין קובר: 4 היינו חרפה לשכנינו
 לעל וקלס לסביבותינו: 5 עד־מה יהוה תאנף לנצח תבער כמו־אש קנאתך: 6 שפך
 חמתך אל־הגוים אשר לא־ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו: 7 כי אכל
 את־יעקב ואת־גדוהו השמו: 8 אל־תזכר־לנו עונת ראשנים מהר יקדמונו רחמך כי דלנו
 מאד: 9 עזרנו אלהי ישענו על־דבר כבוד־שמך והצילנו וכפר על־חטאתינו למען שמך:
 10 למה יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע [בגיים] לעינינו נקמת דם־עבדיך
 השפוך: 11 תבוא לפניך אנחת אסיר כגדל זרועך הותר בני תמותה: 12 והשב לשכנינו
 שבעתים אל־חיקם חרפתם אשר חרפוך אדני: 13 ואנחנו עמך וצאן מרעיחך גורד לך

לְעוֹלָם לָדָר וְדָר נִסְפָּר הַהֶלְלָהֶךָ: **80** לִמְנַצָּח אֱלֹהִים שְׂדוֹת לְאֶסְףּ מִזְמוֹר: 2 רָעָה יִשְׂרָאֵל הַאֲזִינָה נָהֵן כַּצָּן יוֹסֵף יֵשֶׁב הַכְּרוֹבִים הוֹפִיעָה: 3 לִפְנֵי אֶפְרַיִם וּבִנְיָמִן וּמְנַשֶּׁה עוֹרְרָה אֶת־נִבְרָתְךָ וְלִכְּה לִישְׁמָעֵל לָנוּ: 4 אֱלֹהִים הַשִּׁיבֵנו וְהָאֵר פְּנֶיךָ וּנְשַׁעֲהָ: 5 יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת עֲדֹמָתִי עֲשֵׂנָה בְּחַפְזָה עִמָּךְ: 6 הַאֲכַלְתָּם לֶחֶם דַּמְעָה וְתִשְׁקְמוּ בְּדַמְעוֹת שְׁלֹשׁ: 7 תִּשְׁמְנוּ מִדָּוָן לִשְׂכִינֵנו וְאִיבֵנו יִלְעָגוּלָמוּ: 8 אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנו וְהָאֵר פְּנֶיךָ וּנְשַׁעֲהָ: 9 גִּפֶּן מִמְצָרִים תִּסָּע תִּנְהַשׁ גּוֹיִם וְתִשְׁעָה: 10 פָּנִית לִפְנֵיהָ וְתִשְׁרַשׁ שְׂרָשֶׁיהָ וְתִמְלֵא־אָרֶץ: 11 כִּסּוֹ הָרִים צִלָּה וְעִנְפֶיהָ אֲרִזִּי־אֵל: 12 תִּשְׁלַח קִצְיָהּ עֲדֵי־ם וְאֵל־נְהָר יוֹנְקוּתֶיהָ: 13 לָמָּה פָּרַצְתָּ נְדָרֶיהָ וְאֵרֹוּהָ כִּלְעֶבְרִי דֶרֶךְ: 14 יִכְרַסְמָנָה חֲזִיר מִעֵר וְזִיז שְׂדֵי יִרְעָנָה: 15 אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוֹבֵי־נָא חֲבֹט מִשְׁמַיִם וְרָאָה וּפָקֶד גִּפֶּן זֹאת: 16 וְכִנָּה אֲשֶׁר־נִשְׁעָה יִמִּינְךָ וְעַל־בֵּן אִמְצָתָה לָּךְ: 17 שְׂרָפָה בָּאֵשׁ כִּסְיוֹהָ מִנְעֵרָת פְּנֶיךָ יֵאבְדּוּ: 18 תַּחֲרִידֶךָ עַל־אִישׁ יִמִּינְךָ עַל־בֶּן־אֲדָם אִמְצָתָה לָּךְ: 19 וְלֹא־נִסְגּוּ מִמֶּךָ תַּחֲנוּן וּבִשְׁמֶךָ נִקְרָא:

20 יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנו הָאֵר פְּנֶיךָ וּנְשַׁעֲהָ: **81** לִמְנַצָּחֵהּ עַל־הַנְּתִיחַ לְאֶסְףּ: 2 הִרְנִינוּ לְאֱלֹהִים עֲזָנוּ הִרְעִינוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: 3 שְׂאוֹר זִמְרָה וְהִנְתָּהּ כְּנוֹר נְעִים עִם־נִבְלָה: 4 תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶף לְיוֹם חֲגֹנוּ: 5 כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: 6 עֲדוֹתֵי בִּירוֹסָף שְׁמוֹ בְּצִאֲתוֹ עַל־אָרֶץ מִצְרַיִם שִׁפְתָּ לֹא־דִעַתִּי אֲשַׁמֶּע: 7 הַסִּירוּתוֹ מִסִּבְלָ שְׂכֻמוֹ כְּפִיו מִדּוֹר תַּעֲבֵרְנָה: 8 בְּצִרָה קִרְאתָ וְאֶחְלָצֶךָ אַעֲנֶךָ בִּסְתֵר רַעַם אֲבַחֲנֶךָ עַל־מִי מְרִיבָה סִלָּה: 9 שָׁמַע עָמִי וְאֶעֱיֶדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲסַחֲשִׁמְעֶלֶי: 10 לֹא־יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נָכֹר: 11 אֲנִכְיוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךָ מֵאָרֶץ מִצְרַיִם הַרְחֹב־פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ: 12 וְלֹא־שָׁמַע עָמִי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי: 13 וְאֶשְׁלַחְהוּ בְּשִׁרְיוֹת לָבָם יִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: 14 לוֹ עָמִי שָׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל בְּדֶרֶכִי וְהִלְכוּ: 15 כַּמַּעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנֶּנּוּ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי: 16 מִשְׁנֵאִי יְהוָה יִכְחַשְׁרֵלוּ וְיִתֵּן עִתָּם לְעוֹלָם: 17 וְיֵאֱכִילֵהוּ

מִחֶלֶב חֹטֵה וּמִצּוֹר דִּבֶּשׁ אֲשַׁבִּיעֶךָ: **82** מִזְמוֹר לְאֶסְףּ אֱלֹהִים נָצַב בַּעֲדֵתֵאל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: 2 עֲדֹמָתִי תִשְׁפֹּט־עוֹל וּפְנֵי רָשָׁעִים תִּשְׁאֹר־סִלָּה: 3 שִׁפְטוּדֵל וְיָחוּם עָנִי וְרֹשׁ הַצְדִּיקוֹ: 4 פִּלְטוּדֵל וְאִבְיוֹן מִיַּד רָשָׁעִים הַצִּילוּ: 5 לֹא יַעֲדוּ וְלֹא יִבְיֵנוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלְכוּ יָמוּשׁוּ כְּלִמּוּסֵי אָרֶץ: 6 אֲנִי־אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֲלִיוֹן כְּלִבָּם: 7 אֲכֹן כְּאֲדָם תִּמְוֹתוֹן וּכְאֶחָד הַשָּׂרִים תַּפְלוּ: 8 קוֹמָה אֱלֹהִים שִׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי־אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם:

83 שִׁיר מִזְמוֹר לְאֶסְףּ: 2 אֱלֹהִים אֱלֹד־מִי־לָךְ אֶל־תַּחֲרַשׁ וְאֶל־תִּשְׁקֹט אֵל: 3 כִּי־הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יִהְיוּן וּמִשְׁנֵאִיךָ נִשְׂאוֹךָ נִשְׂאוֹךָ: 4 עַל־עַמֶּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְעַצְּצוּ עַל־צַפּוֹנוֹךָ: 5 אֲמַרוּ לָבוּ וְנִכְחִיחֵם מִנוּ וְלֹא־יִזְכָּר שֵׁם־יִשְׂרָאֵל עוֹד: 6 כִּי נִוְעֲצוּ לָבוּ וַיַּחֲדוּ עֲלֶיךָ בְּרִית יִכְרְתוּ: 7 אֱלֹהֵי אָדָם וְיִשְׁמַעְאֵלִים מוֹאֵב וְהַנְּרִים: 8 גִּבֹּל וְעַמּוֹן וְעַמְלָק פִּלְשֶׁת עַם־יִשְׂרָאֵל צוּר: 9 גַּם־אֲשׁוֹר נִלְוָה עִמָּם הָיוּ זָרוּעַ לְבִנְיָלוֹט סִלָּה: 10 עֲשֵׂה־לָהֶם כַּמְדֵּן כְּסִיסְרָא כִּיבִין בְּנִחַל קִישׁוֹן: 11 נִשְׁמְרוּ בַּעֲיֹד־דָּאָר הָיוּ דָמֵן לְאֹדְמָה: 12 שִׁיתָמוּ נִדְיָבָמוּ כַּעֲרָב וְכִזָּאֵב וְכִבְּחָ וְכִצְלָמָנֶע כְּלִנְסִיכָמוּ: 13 אֲשֶׁר אֲמַרוּ יִרְשָׁה לָנוּ אֵת נְאוֹת אֱלֹהִים: 14 אֱלֹהֵי שִׁיתָמוּ כְּלָגֵל כֶּקֶשׁ לַפְּנִירוֹת: 15 כָּאֵשׁ תַּבְעֲרֵי־זֶרַע וְכִלְהִבָּה תִּלְחַט הָרִים: 16 כֵּן תִּרְדָּפָם בְּסַעֲרָךָ וּבְסִפְתָּךָ תַּבְהִלָּם: 17 מֵלֵא פְּנִיהֶם קִלְוֹן וּיִבְקָשׁוּ שִׁמְךָ יְהוָה: 18 יִבְשׁוּ וְיִבְהִלוּ עֲדִיעֵד וְיִחַפְּרוּ וְיֵאבְדּוּ: 19 וַיַּדְעוּ כִּי־אַתָּה שִׁמְךָ יְהוָה לְבָדָךְ עֲלִיוֹן

עַל־כָּל־הָאָרֶץ: **84** לִמְנַצָּח עַל־הַנְּתִיחַ לְבִנְיָקֶרַח מִזְמוֹר: 2 מִהֲיָדִידוֹת מִשְׁכַּנּוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת: 3 נִסְסָה וְנִסְכָּה וְנִסְכָּה וְנִסְכָּה נִפְשֵׁי לַחֲצֹתוֹת יְהוָה לָבוּ וּבִשְׂרֵי יִרְנָנוּ אֵל אֱלֹהֵי: 4 גַּם־צַפּוֹר מִצָּאָה בֵּית וּדְרוֹרוֹ קָן לָהּ אֲשֶׁר־שָׁתָה אֶפְרָתִיָּה אֶת־מִזְבַּחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת מִלְכִּי וְאֵלֶיהָ: 5 אֲשֶׁרִי יוֹשֵׁבִי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלָלְךָ סִלָּה: 6 אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹדֵלוֹ בְּךָ מַסְלוֹת בְּלִבָּבָם: 7 עֲבָרוּ בַּעֲמֵק הַבְּכָא מַעַן יִשְׁתַּחֲוּוּ גַם־בְּרָכוֹת יַעֲמָה מוֹרָה: 8 יִלְכוּ מִחִיל אֶל־חִיל יִרְאָה אֶל־אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן: 9 יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת שָׁמָּה תַּפְלִית הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה: 10 מִנְּנוּ רָאָה אֱלֹהִים וְהִבֹּט פְּנֵי מִשְׁיָחֶךָ: 11 כִּי שׁוֹבִי־וֹם בַּחֲצִירֶךָ מֵאֶלֶף בַּחֲרָתִי הִסְתּוֹפֶךָ בְּבֵית אֱלֹהֵי מִדּוֹר בְּאֶהֱלִי־רָשָׁע: 12 כִּי שָׁמָּשׁ וּמָגֵן יְהוָה אֱלֹהִים חֵן וְכִבוֹד יִתֵּן יְהוָה לֹא יִמְנַע־שׁוֹב לְהִלָּכִים בְּחַמִּים: 13 יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בִּשְׁתִּי בְּךָ:

85 לִמְנַצָּחֵהּ לְבִנְיָקֶרַח מִזְמוֹר: 2 רָצִיתָ יְהוָה אֲרָצְךָ שָׁבַת (שְׁבוּת) [שְׁבוּת] יַעֲקֹב: 3 נִשְׂאָתָ עוֹן עַמֶּךָ פִּסִּיתָ כָּל־חַטָּאתָם סִלָּה: 4 אִסַּפְתָּ כָּל־עֲבָרְתְּךָ הַשִּׁיבֹת מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ: 5 שׁוֹבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעָנוּ וְהִפֵּר כַּעֲסְךָ עִמָּנוּ: 6 הַלְעוֹלָם תִּאֲנַף־בְּנוּ תִמְשֹׁךְ אַפֶּיךָ לָדָר וְדָר:

- 7 הלא־אתה תשוב תחנינו וְעָמָךְ יִשְׁמַח־בְּךָ: 8 הֲרֵאֵנִי יְהוָה חֲסִדְךָ וְיִשְׁעֶךָ תִּתֵּן־לִנִּי:
9 אֲשַׁמְעָה מִה־יִּדְבַּר הָאֱלֹהִים יְהוָה כִּי יִדְבַּר שְׁלוֹם אֶל־עַמּוֹ וְאֶל־חֲסִידָיו וְאֶל־יֹשְׁבוֹ לְכִסְאָהּ:
10 אֲךָ קְרוֹב לִירֵאָיו וְיִשְׁעוֹ לִשְׁכֵן כְּבוֹד בְּאַרְצוֹ: 11 חֲסִד־וְאֵמֶת נִפְגְּשׁוּ צָדִק וְשְׁלוֹם נִשְׁקוּ:
12 אֵמֶת מֵאַרְץ תִּצְמַח וְצִדֵּק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקֶף: 13 גִּם־יְהוָה יִתֵּן הַטֹּב וְאַרְצֵנוּ תִתֵּן וְיִבְלֶה:
14 צָדִק לִפְנֵי יְהוָה וְיִשָּׁם לְדָרֶךְ עַמּוּיוֹ: 86 תִּפְלֶה לְדֹד הַטֹּה־יְהוָה אֲזַנְךָ עֲנֵי כִּי־עָנִי
וְאֶבְיֹן אֲנִי: 2 שְׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי־חֲסִיד אֲנִי הוֹשַׁע עֲבָדְךָ אֶתְּה אֱלֹהֵי הַבּוֹטָח אֵלֶיךָ: 3 חֲנִנִי
אֲדֹנִי כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל־הַיּוֹם: 4 שְׁמַח נֶפֶשׁ עֲבָדְךָ כִּי אֵלֶיךָ אֲדֹנִי נַפְשִׁי אֲשֹׁא:
5 כִּי־אֶתְּה אֲדֹנִי טוֹב וְסֶלָה וְרִבְחָסֵד לְכָל־קְרֹאִיךָ: 6 הַאֲזִינָה יְהוָה תִּפְלֵת וְהִקְשִׁיבָה בְּקוֹל
9 תַּחֲנוּנֹתַי: 7 בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאךָ כִּי תַעֲנֵנִי: 8 אֵין־כְּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים אֲדֹנִי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ:
כְּלִי־גִּיטִים אֲשֶׁר עָשִׂיתָ וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לִפְנֵיךָ אֲדֹנִי וְיִכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: 10 כִּי־גִדְּוֹל אֶתְּה וַעֲשֵׂה
נִפְלְאוֹת אֶתְּה אֱלֹהִים לְבָרְךָ: 11 הוֹרֵנִי יְהוָה דְּרָכְךָ אֶהְלֵךְ בְּאַמְתְּךָ יְהוָה לִבִּי לִירְאָה
שְׁמֶךָ: 12 אֲוֹדךָ אֲדֹנִי אֱלֹהֵי בְּכָל־לִבִּי וְאִכְבְּדָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם: 13 כִּי־חֲסִדְךָ גִּדְּוֹל עָלַי
וְהַצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׁאוֹל תַּחֲתֶיהָ: 14 אֱלֹהִים זְדִים כְּמוֹרְעֵלֵי וְעֵדֶת עֲרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא
שָׁמוּךְ לִנְגָדָם: 15 וְאַתְּה אֲדֹנִי אֶל־רִחּוּם וְחֲנוּן אֲרַךְ אָפִים וְרִבְחָסֵד וְאֵמֶת: 16 פָּנָה אֵלַי
וְחַנּוּנִי תַּנְהִיעֵךָ לְעֲבָדְךָ וְהוֹשִׁיעָה לְכָל־אֲמָתְךָ: 17 עֲשֵׂה־עִמָּי אוֹת לְטִיבָה וִירְאוּ שְׁנֵאֵי וְיִבְשׁוּ
כִּי־אֶתְּה יְהוָה עֲזַרְתָּנִי וְנַחַמְתָּנִי: 87 לְבִנְיָקֶרֶת מִזְמוֹר שִׁיר יִסְדּוּחֹהּ בְּהַר־רִי־קֶדֶשׁ: 2 אֶהֱבֶה
יְהוָה שַׁעֲרֵי צִיּוֹן מִכָּל מִשְׁכַּנּוֹת יַעֲקֹב: 3 נִכְבְּדוֹת מִדְּבַר בְּךָ עִיר הָאֱלֹהִים סֶלָה:
4 אֲזַכִּירָה רֶחֶב וּבְכָל לִדְעֵי הִנֵּה פִלְשֶׁת וְצוֹר עִם־כּוֹשׁ זֶה יִלְדֶּשֶׁם: 5 וְלִצִּיּוֹן יֹאמַר אִישׁ
וְאִישׁ יִלְדִּבָּהּ וְהוּא יִכְוֶנֶה עֲלִיוֹן: 6 יְהוָה יִסְפֹּר בְּכָתוּב עִמָּם זֶה יִלְדֶּשֶׁם סֶלָה:
7 וְשָׂרִים כַּחלָּלִים כָּל־מַעֲשֵׂיךָ בְּךָ: 88 שִׁיר מִזְמוֹר לְבִנֵי קֶרֶת לַמִּנְצָח עַל־מַחֲלַת לַעֲנוֹת מִשְׁפִּיל
לְהִימָן הָאֲזֹרָחִי: 2 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׁעֵתִי וְיֹסֶעֱצָתִי בְּלִילָה נִגְדָּךְ: 3 תְּבוֹא לִפְנֵיךָ תִּפְלֵתִי
הַטֹּה־אֲזַנְךָ לְרִנָּתִי: 4 כִּי־שָׁבַעְתָּ בְּרַעוֹת נַפְשִׁי וְחַיִּי לְשֹׁאֹל הִגִּיעוּ: 5 נִחַשְׁבַּתִּי עִסְיֹנִדִּי
בּוֹר הָיִיתִי כְּגֹבֶר אֵין־אֵלֶיךָ: 6 בְּמַתִּים חֲפָשִׁי כְּמוֹ חֲלָלִים שָׁכַבִּי קֶבֶר אֲשֶׁר לֹא זָכַרְתָם
עוֹד וְהִמָּה מִיָּדְךָ נִגְזְרוּ: 7 שְׁתֵּנִי בְּבוֹר תַּחֲתִיּוֹת בְּמַחֲשָׁפִים בְּמַצְלוֹת: 8 עָלַי סִמְכָה חֲמָתְךָ
וְכָל־מִשְׁבְּרֶיךָ עֵינִת סֶלָה: 9 הִרְחַקְתָּ מִיָּדַי מָמְנִי שְׁתֵּנִי תוֹעֵבוֹת לִמּוֹ כֹּלָא וְלֹא אֲצִא:
10 עֵינֵי דֹאבָה מִנִּי עֵינִי קְרֹאֲתֶיךָ יְהוָה בְּכָל־יוֹם שִׁשְׁחָתִי אֵלֶיךָ כִּפִּי: 11 הִלַּמְתִּים תַּעֲשֵׂה־פֶלֶא
אִסְרָפִאִים יִקְוֹמוּ יוֹדוּךָ סֶלָה: 12 הִסְפֵּר בְּקֶבֶר חֲסִדְךָ אֲמוֹנֶתְךָ בְּאֶבְדּוֹ: 13 הִיִּדַעַ
בַּחֲשֵׁךְ פֶּלֶאךָ וְצִדְקָתְךָ בְּאַרְץ נִשְׁיָה: 14 וְאֲנִי אֵלֶיךָ יְהוָה שׁוֹעִתִּי וּבִבְקָר תִּפְלֵתִי חֲקִמְךָ:
15 לָמָּה יְהוָה תִּנָּחַן נַפְשִׁי תִסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי: 16 עֵנִי אֲנִי וְגוֹעַ מִנְּעֵר נִשְׁאָתִי אֲמִיד אֲפוּיָה:
17 עָלַי עֲבֹר חֲרוֹנוֹךָ בְּעוֹתִיךָ צִמְחוֹתַי: 18 סִבּוּנִי כְּמִים כָּל־הַיּוֹם הִקִּיפוּ עָלַי יָחַד:
19 הִרְחַקְתָּ מִמֶּנִּי אֶהֱבֶה וְרַע מִיָּדַי מַחֲשָׁךְ: 89 מִשְׁפִּיל לְאִיתָן הָאֲזֹרָחִי: 2 חֲסִדִּי יְהוָה עוֹלָם
אֲשִׁירָה לְדֹר וָדֹר אֲוִידֵעַ אֲמוֹנֶתְךָ בְּפִי: 3 כִּי־אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֲסִד יִבְנֶה שְׁמִים תִּתֵּן
אֲמוֹנֶתְךָ בָּהֶם: 4 כִּרְתִּי בְרִית לְבַחֲרִי נִשְׁבַּעְתִּי לְדֹד עֲבָדִי: 5 עַד־עוֹלָם אֲכִין וְרַעַךְ
וּבְנֵיתִי לְדִרְגָּדוֹר כִּסֵּאךָ סֶלָה: 6 וַיּוֹדוּ שְׁמִים פֶּלֶאךָ יְהוָה אֶת־אֲמוֹנֶתְךָ בְּקֶהֱל קִדְשִׁים:
7 כִּי מִי בִשְׁחָק יַעֲרֹךְ לִיהוָה יִדְמָה לִיהוָה בְּבִנֵי אֱלֹהִים: 8 אֵל נִעְרָץ בְּסוֹד־קִדְשִׁים רַבָּה
וְנוֹרָא עַל־כָּל־סִבִּיבָיו: 9 יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי־כְמוֹךָ חֲסִין יְהוָה וְאֲמוֹנֶתְךָ סִבִּיבוֹתֶיךָ:
10 אֶתְּה מוֹשֵׁל בְּנֹאֲת הַיָּם בְּשׂוֹא גִלְיֹי אֶתְּה תִשְׁבַּחֶם: 11 אֶתְּה דִכְאָת כַּחלָּל רַהֵב בִּזְרוֹעַ
עֶזְךָ פִּזְרָת אוֹיְבֶיךָ: 12 לֵךְ שְׁמִים אֶת־לֵךְ אֶרֶץ תִּבֵּל וּמִלֵּאָה אֶתְּה יִסְרָחֶם: 13 צָפוֹן וְנִמְן
אֶתְּה בְּרֹאֲתָם תִּבּוֹר וְחֲרִמוֹן בְּשִׁמְךָ יִרְנֵנוּ: 14 לֵךְ זִרְעַ עִם־גְּבוּרָה תַעֲזֹר יוֹךְ תִּרְוֵם יִמְיָנֶךָ:
15 צָדִק וּמִשְׁפָּט מִכּוֹן כִּסֵּאךָ חֲסִד וְאֵמֶת יִקְדְּמוּ פָנֶיךָ: 16 אֲשִׁירָה הַעֵם יוֹדַעִי תְרוּעָה יְהוָה
בְּאוֹר־פָּנֶיךָ יִתְלַכּוּן: 17 בְּשִׁמְךָ יִגִּילוּן כָּל־הַיּוֹם וּבִצְדָקָתְךָ יִרְוֹמוּ: 18 כִּי־תִפְאָרְתָּ עֲזָמוּ אֶתְּה
וּבִרְצֻנְךָ (תִּרְוִם) וְתִרְוִם קִרְנֶנִּי: 19 כִּי לִיהוָה מִנְּעֵנוּ וּלְקָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי: 20 אֲזַ
דְּבַרְתָּ בְּחֻזֹן לְחִסְדֶּיךָ וְתֹאמַר שׁוֹתִי עוֹר עַל־גְּבוֹר הִרְמוֹתִי בְּחוֹר מַעַם: 21 מִצִּיֹּאֵשׁ אוֹיֵב
עֲבָדִי בְשִׁמְן קִדְשִׁי מִשְׁחָתִיו: 22 אֲשֶׁר יָדִי תִתֵּן עִמּוֹ אֶת־זִרְעֵי וּמִשְׁנָאֵיו אֲוֹף: 25 וְאֲמוֹנֶתִי וְחֲסִדִּי עִמּוֹ
וּבִן־עוֹלָה לֹא יִעֲנֶנּוּ: 24 וְכִתּוּתִי מִפְּנֵי צָרוֹ וּמִשְׁנָאֵיו יִמְיָנוּ: 27 הוּא יִקְרָאנִי אֲבִי אֶתְּה אֵלִי
וּבְשִׁמִּי תִרְוִם קִרְנִי: 26 וְשִׁמְתִּי בֵּים יָד וּבִנְהָרוֹת יִמְיָנוּ: 29 לְעוֹלָם (אֲשַׁמְרֶה)
וְצוֹר יִשְׁוֹעֵתִי: 28 אֶת־אֲנִי בְּבוֹר אֶתְּהוּ עֲלִיוֹן לְמַלְכֵי־אַרְץ: 29 לְעוֹלָם (אֲשַׁמְרֶה)
וְצוֹר יִשְׁוֹעֵתִי: 30 וְכִסְאוֹ כִּימֵי שְׁמִים:

31 אִשְׁוֹנוּ בְּנֵי תוֹרָתִי וּבְמִשְׁפָּטִי לֹא יִלְכוּ: 32 אִסְחָקְתִּי יַחֲלֹל וּמִצּוֹתַי לֹא יִשְׁמְרוּ:
 33 וּפְקַדְתִּי בִשְׂבַט פֶּשַׁע וּבִנְגִיעִים עֹנֵם: 34 וַחֲסִדִּי לֹא־אֶפִּיר מַעֲמוֹ וְלֹא־אֶשְׁקֶר בְּאִמּוֹנִתִּי:
 35 לֹא־אֶחַלֵּל בְּרִיתִי וּמוֹצֵא שִׁפְחִי לֹא אֶשְׁנֶה: 36 אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְּקִדְשִׁי אִסְדֹּרוֹר אֲכַזֵּב:
 37 וְזַעַר לְעוֹלָם יִהְיֶה וְכִסְאוֹ כְּשֵׁמֶשׁ נִגְדִי: 38 כִּירַח יִכּוֹן עוֹלָם וְעַד בִּשְׂחָק נֶאֱמָן סֵלָה:
 39 וְאַתָּה זִנְחָתָה וּתְמַאֵסָה הַתַּעֲבֻרֹת עִם־מִשְׁחִיךְ: 40 נִאֲרַתָּה בְּרִית עֲבָדְךָ חֲלָלָתָה לְאַרְצִי נִזְרוּ:
 41 כִּרְצֹתָ כָּל־גִּדְרֹתַי שְׂמַת מִבְּצֻרוֹ מִחֲתָה: 42 שִׁסְהוּ כָּל־עַבְדִּי דָרֶךְ הִנֵּה חֲרָפָה לִשְׂכֻנּוֹ:
 43 הִרְמוֹת יָמָיו צִוְּיוֹ הַשְׁמִיתָ כָּל־אֹיְבָיו: 44 אֶף־תָּשִׁיב צוּר חֲרָבוֹ וְלֹא יִקְיַמְתּוּ בְּמִלְחָמָה:
 45 הַשְׁבַּת מִשְׁהַרְוֹ וְכִסְאוֹ לְאַרְצִי מִגִּדְרָתָה: 46 הִקְצַרְתָּ יָמָיו עֲלֹמָיו הַעֲשִׂיתָ עֲלָיו בּוֹשָׁה
 סֵלָה: 47 עֲדִמָּה יִהְיֶה תִסְתֵּר לִנְצַח תִּבְעַר כְּמוֹ־אֵשׁ חֲמָה: 48 זָכַר־אֲנִי מִהַחֲלֹד
 עַל־מֹה־שָׂוֵא בִּרְאָת כָּל־בְּנֵי־אָדָם: 49 מִי גִבֹּר יִהְיֶה וְלֹא יִרְאֶה־מוֹת יִמְלֹט נַפְשׁוֹ מִיַּד־שְׂאוֹל
 סֵלָה: 50 אֵיחָה חֲסִדְךָ הֶרְאֵשְׁנוּ אֲדָנִי נִשְׁבַּעְתָּ לְדֹרוֹ בְּאִמּוֹנָתְךָ: 51 זָכַר אֲדָנִי חֲרַפְתָּ
 עֲבָדְךָ שְׂאִתִּי כְּחִילִי כָל־רִבִּים עִמָּי: 52 אֲשֶׁר חֲרָפוּ אוֹיְבֵיךָ יִהְיֶה אֲשֶׁר חֲרָפוּ עֲקֹבוֹת
 מִשְׁחִיךְ: 53 בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: 90 תִּפְלֵה לְמוֹשֶׁה אִיש־הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מִעוֹן
 אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֶרֶךְ נִדְרִי: 2 בְּטָרֶם הָרִים יִלְדוּ וּתְחַלֵּל אֶרֶץ וּתְחַלֵּל וּמַעֲשִׂיךָ עַד־עוֹלָם
 אַתָּה אֵל: 3 תִּשָּׁב אֲנוֹשׁ עַד־דָּבָר וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְּנֵי־אָדָם: 4 כִּי אֵלֶּךְ שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם
 אֲחִמּוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאֶשְׁמוּרָה כְּלִילָה: 5 וְרַמְתָּם שָׁנָה יִהְיֶה בְּבֹקֶר כַּחֲצִיר וַחֲלָף: 6 בְּבֹקֶר
 יִצְיָן וַחֲלָף לְעָרֵב יִמּוֹלֵל וְיִבֹּשׁ: 7 כִּי־קָלִינוּ בְּאֶפֶס וּבְחֲמָתְךָ נִבְחַלְנוּ: 8 (שֵׁת) (שֵׁת)
 עֹנִיתִנוּ לִנְגִיד עֲלֵמָנוּ לְמֹאֵר פָּנֶיךָ: 9 כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרָתְךָ פָּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ־הֶנְהָ:
 10 מִי־שִׁנּוּתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאֵם בְּגִבּוֹרָתָהּ שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַחֲבָם עָמַל וְאָנוּ כִּי־נָזַח חַיֵּשׁ
 וְנִעְפָּה: 11 מִי־יִוֹדַע עוֹ אֶפֶס וּכְיֹרְאָתְךָ עֲבָרְתְּךָ: 12 לְמֹנֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנִבֵּא לְבָב
 חֲכָמָה: 13 שׁוּבָה יְהוָה עֲדִמָּתִי וְהַנַּחֵם עַל־עֲבָדֶיךָ: 14 שִׁבְעֵנוּ בְּבֹקֶר חֲסִדְךָ וּגְרִנָּה
 וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יָמֵינוּ: 15 שְׂמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתֵנוּ שְׁנוֹת רָאֵנוּ רַעְיָה: 16 יִרְאֶה אֵל־עֲבָדֶיךָ
 פְּעֻלָּתְךָ וְהַדְרֶךְ עַל־בְּנֵיהֶם: 17 וְיִהְיֶה נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֶׂה יָדֵינוּ מִכֹּנֶה עָלֵינוּ
 וּמַעֲשֶׂה יָדֵינוּ מִכֹּנֶה: 91 יֵשֶׁב בְּסֹתֵר עֲלֵינוּ בְּצֹל שְׁרֵי יַחֲלוּן: 2 אִמֹּר לִיהוָה מַחֲסִי
 וּמִצּוֹדֹתֵי אֱלֹהִי אֲבַטְחֵבוּ: 3 כִּי הוּא יִצְלִיךָ מִפֶּחַ יָקוֹשׁ מִדְּבַר הַחוּץ: 4 בְּאִבְרַתְּוָהּ יִסֹּף
 לָךְ וּתַחֲתִיכְנִפּוּ תַּחֲסֶה צָנָה וְסִחְרָה אִמָּתוֹ: 5 לֹא־תִירָא מִפֶּחַד לִילָה מִחַץ יָעוֹף יוֹמָם:
 6 מִדְּבַר בָּאֶפֶס יִהְיֶה מִקֶּשֶׁת יִשׁוּר צִהְרִים: 7 וְכָל מִצְוֶיךָ אֵלֶּךְ וּרְבִבָה מִיִּמִּינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא
 יִגָּשׁ: 8 רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֵא וּשְׁלֵמַת רָשָׁעִים תִּרְאֶה: 9 כִּי־אַתָּה יְהוָה מַחֲסִי עֲלֵינוּ שְׂמַת
 מַעֲוָנָה: 10 לֹא־תִאֲנָה אֵלֶיךָ רַעְיָה וְנִנֵּעַ לֹא־יִקְרַב בְּאֶחָדֶךָ: 11 כִּי מִלֵּאכִיו יִצְוֶה־לָךְ לִשְׁמֹרְךָ
 בְּכָל־דְּרֹכֶיךָ: 12 עַל־כַּפֵּים יִשְׁאוּנֶךָ פֶּתִיחֶךָ בָּאֵן רִנְלֶךָ: 13 עַל־שֹׁחַל יִפְתֵּן תִּדְרֹךְ תִּרְמֵס
 כְּפִיר וְתִנּוֹן: 14 כִּי בִּי חֶשֶׁק וְאַפְלִטְהוּ אֲשַׁנְּבוּהוּ כִּי־יִדַּע שְׁמִי: 15 יִקְרָאוּ וְאֶעֱנֶהוּ
 עֲמוּרָאנִכִּי כִּצְרָה אֲחַלְצֵהוּ וְאֲכַבְּדֵהוּ: 16 אֲרֹךְ יָמִים אֲשִׁבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי: 92 מִזְמוֹר
 שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: 2 טוֹב לַהֲדוֹת לִיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ: 3 לַהֲגִיד בְּבֹקֶר חֲסִדְךָ
 וְאִמּוֹנָתְךָ בְּלִילוֹת: 4 עַל־יַעֲשׂוֹר וְעַל־גִּבְלֵי הַגִּינוֹן בְּכִנּוֹר: 5 כִּי שְׂמַחְתִּי יִהְיֶה בְּפַעֲלֶךָ
 בְּמַעֲשֵׂי יָדֶךָ אֲרָנוּ: 6 מִהַגְדִּלוֹ מַעֲשֶׂיךָ יִהְיֶה מֵאֵד עֲמָקוֹ מִחִשְׁבֹּתֶיךָ: 7 אִישׁ־בַּעַר לֹא יִדַּע
 וְכֹסֶלֶת לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת: 8 בִּפְתַח רָשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וְיִצְיָנוּ כָּל־פְּעֻלֵי אוֹן לַהֲשַׁמֵּם
 עֲדִי־עַד: 9 וְאַתָּה מְרוֹם עֲלֵם יְהוָה: 10 כִּי הִנֵּה אִיבִין יִהְיֶה כִּי־הִנֵּה אִיבִיד יִאֲבִדוּ
 יִתְפָּרְדּוּ כָּל־פְּעֻלֵי אוֹן: 11 וְתִרֵם כְּרָאִים קִרְנֵי בִלְחֵי בָשָׁן רַעְיוֹן: 12 וּתִבַּשׁ עֵינֵי בְּשׁוּרֵי
 בָּקָמִים עַל מַרְעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲזִנִּי: 13 צְדִיק כְּתֹמֵר יִפְרֹחַ כַּחוּץ בִּלְבָנוֹן יִשְׁגַּה:
 14 שְׂתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: 15 עוֹד יִנּוּבוֹן בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ:
 16 לַהֲגִיד כִּי־יִשְׁרַר יְהוָה צוּרִי וְלֹא־(עֲלֵתָה) [עוֹלָתָה] בּוּ: 93 יְהוָה מֶלֶךְ גִּבּוֹר גִּבּוֹר לְבָשׁ
 יְהוָה עוֹ הַתְּאֹדֶר אֶף־תְּכוֹן תִּכְלֵל בַּל־תִּמּוֹט: 2 נִכּוֹן כְּסֹאֲךָ מֵאֵד מַעוֹלָם אַתָּה: 3 נִשְׂאוּ
 נְהִירוֹתָהּ יְהוָה נִשְׂאוּ נְהִירוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהִירוֹת דְּכִיָּם: 4 מִקְלָלָתָהּ מִיֹּם רִבִּים אֲדִירִים
 מִשְׁבְּרֵי־גִם אֲדִיר בְּמֶרֶם יְהוָה: 5 עֲדִמְךָ נֶאֱמָנוּ מֵאֵד לְבִיתְךָ נֶאֱוָה־קִדְשׁ יְהוָה לְאַרְךָ
 יָמִים: 94 אֶל־נִקְמוֹת יְהוָה אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: 2 הִנֵּשֵׂא שִׁפְטֵי הָאָרֶץ הַשֵּׁב גְּמוּל עַל־נָאִים:
 3 עַד־מָתִי רָשָׁעִים יְהוָה עַד־מָתִי רָשָׁעִים יַעֲלֹז: 4 יִבְיָעוּ וְיִדְּבֹרוּ עִתְּךָ יִתְאֲמְרוּ כָּל־פְּעֻלֵי
 אוֹן: 5 עֲמֹךְ יְהוָה יִדְּבָאוּ וְנִחַלְתָּךְ יַעֲנוּ: 6 אֶלְמָנָה וְגַר יִהְיֶנוּ וּיְחֻמוּם וְרִצְחוּ: 7 וְיֹאמְרוּ
 לֹא יִרְאֶה יְהוָה וְלֹא־יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: 8 בִּינוּ בַּעֲרִים בָּעָם וְכִסִּילִים מִתִּי תִשְׁכִּילוּ: 9 הַנִּטֵּעַ

אֲנִי הָלֵא יִשְׁמַע אֲסִיזָר עַל הָלֵא יָבִישׁ: 10 הִסֵּר גּוֹיִם הָלֵא יוֹכִיחַ הַמִּלְחָמָה אֲדָם דַּעַת: 11 יְהוָה יִדַּע מַחֲשַׁבוֹת אָדָם כִּי־הִמָּה הַכֹּל: 12 אֲשֶׁרֵינוּ הַנֶּבֶר אֲשֶׁר־תִּסְרֵנוּ יְהוָה וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְמְדֵנוּ: 13 לְהַשְׁקִיף לוֹ מִיָּמִי רַע עַד יִכְרֶה לְרַשָּׁע שַׁחַת: 14 כִּי לֹא־יִשֵּׁשׁ יְהוָה עִמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא יִעֹזֵב: 15 כִּי־עַד־צָדֵק יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כִּלְי־שִׁירֵי־לֵב: 16 מִי־יָקוּם לִי עִם־מְרַעִים מִי־תִיבֹצֵב לִי עִם־פְּעָלֵי אֹן: 17 לִוְלִי יְהוָה עֲזָרְתָה לִי כַמְעָט שִׁכְנָה דוּמָה נִפְשִׁי: 18 אֲסִי־מִרְתִּי מָטָה רִגְלִי חֲסֹדֶךָ יְהוָה יִסְעֲדֵנִי: 19 בְּרַב שְׂרַעְפִּי בִקְרָבִי תִנְחֹמְדִי וְיִשְׁעֵשְׂעוּ נַפְשִׁי: 20 הִיחַבְּרָךְ כֶּסֶף הוֹוֶה יִצָּר עָמָל עַל־יָחֶק: 21 יַעֲדוּ עַל־נַפְשִׁי צָדִיק וְדָם נָקִי וְרִשְׁיוֹ: 22 וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׁנֵב וְאַלֹהֵי לְצוּר מַחֲסִי: 23 וַיִּשֶׁב עָלֵיהֶם אֶת־אֹנֶם

וּבִרְשָׁתָם יִצְמִיתָם יִצְמִיתָם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: 95 לִכֹּן נִרְנְנָה לַיהוָה נִרְיָעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: 2 נִקְרָמָה פָּנֵינוּ בַּחוּדָה בְּזִמְרוֹת רִיעַ לוֹ: 3 כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמִלֶּךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים: 4 אֲשֶׁר בִּידּוֹ מַחְרִי־אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הַיָּם לוֹ: 5 אֲשֶׁר־לוֹ הַיָּם וְהוּא עֲשֵׂהוּ וַיִּבְשֹׁת יָדָיו יָצָרוּ: 6 בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוִה וְנִכְרַעַת נִכְרַעַת לִפְנֵי־יְהוָה עֲשֵׂנוּ: 7 כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאִנְחָנוּ עִם מַרְעִיתוֹ וְצָאן יוֹדוּ הַיּוֹם אֲסִי־בִקְלוֹ תִשְׁמְעוּ: 8 אֶל־תִּקְשׁוּ לִבְבַּכֶּם כַּמְרִיבָה כּוֹס מִסָּה בַמִּדְבָּר: 9 אֲשֶׁר נִסּוּנוּ אֲבוֹתֵיכֶם בְּחִנּוּי נִסְדָּאוּ פְעָלֵי: 10 אֲרִבְעִים שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר וְאָמַר עִם תַּעֲלֵי לֵב הֵם וְהֵם לֹא־יִדְעוּ דְרָכָי: 11 אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בִּאֲפִי אֲסִי־בָאוֹן

אֶל־מִנוּחָתִי: 96 שִׁירוֹ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירוֹ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ: 2 שִׁירוֹ לַיהוָה בִּרְכוּ שְׁמוֹ בְּשִׁירוֹ מִזִּמְרוֹ לְיוֹם יִשׁוּעָתוֹ: 3 סִפְרוּ בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: 4 כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמִהַלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: 5 כִּי כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֵלִילִים וַיְהוָה שְׁמִים עֲשֵׂה: 6 הוֹדוּ־הָדָר לִפְנֵי עַל וְתִפְאַרֶת בַּמִּקְדָּשׁ: 7 הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעוֹ: 8 הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ־מִנְחָה וּבָאוּ לְחַצְרוֹתָיו: 9 הַשְׁתַּחֲוִהוּ לַיהוָה בַּהֲדַר־תִּקְדָּשׁ חִלּוֹ מִפְּנֵי כָל־הָאָרֶץ: 10 אָמְרוּ בְּגוֹיִם וַיְהוָה מֶלֶךְ אֶת־תְּכוֹן תִּבְל בִּלְתַּמוּט דָּוִן עַמִּים בְּמִישְׁרֵים: 11 יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ יִרְעֶם הַיָּם וּמִלֹּא: 12 יַעֲלִי שָׂדֵי וְכָל־אֲשִׁרְבוֹ אִי וְרִנְנוּ כָל־עֲצֵי־יַעַר: 13 לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא כִּי בָא לִשְׁפֹט

הָאָרֶץ וְשִׁפְט־תִּבְל בַּצָּדֵק וְעַמִּים בְּאִמּוֹנָתוֹ: 97 יְהוָה מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ וְשִׁמְחוּ אִיִּם רַבִּים: 2 עַן וְעֲרַפֵּל סִבִּיבוֹ צָדֵק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כֶּסֶף: 3 אֲשֶׁ לִפְנֵי תִלָּךְ וְתִלְהֹט סָבִיב צְרוּ: 4 הָאִירוּ בִּרְקִיו תִּבְל רֵאתָה וְתִחַל הָאָרֶץ: 5 הָרִים פְּדוּנָם נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יְהוָה מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ: 6 הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צָדֵק וְרָאוּ כָל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: 7 יִבְשׁוּ כָל־עֲבָדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים בְּאֵלִילִים הַשְׁתַּחֲוִי־לוֹ כָל־אֱלֹהִים: 8 שְׁמַעַת וְתִשְׁמָחוּ צִיּוֹן וְתִגְלַנָּה בְּנוֹת יְהוּדָה לִמְעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה: 9 כִּי־אָתָּה יְהוָה עֲלִיוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ מֵאֵד נִעְלִית עַל־כָּל־אֱלֹהִים: 10 אַהֲבִי יְהוָה שְׂנְאוֹ רַע שֹׁמֵר נִפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רָשָׁעִים וַיְצַלֵּם: 11 אוֹר

וְרַע לְצַדִּיק וְלִישְׁרֵי־לֵב שִׁמְחָה: 12 שִׁמְחוּ צַדִּיקִים בִּיהוָה וְהוֹדוּ לִזְכֹּר קִדְשׁוֹ: 98 מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ כִּי־נִפְלְאוֹת עֲשֵׂה הוֹשִׁיעָה־לוֹ יָמֵינוּ וְזִרְעֵי קִדְשׁוֹ: 2 הוֹדִיעַ יְהוָה יִשׁוּעָתוֹ לַעֲנֵי הַגּוֹיִם נִלָּה צָדִקְתּוֹ: 3 זָכַר חֲסִדּוֹ וְאִמּוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל־אֲפִס־אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: 4 הִרְיעוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרִנְנוּ וּזְמְרוּ: 5 וּזְמְרוּ לַיהוָה בְּכֹנֹר בְּכֹנֹר וְקוֹל זְמִרָה: 6 בַּחֲצֻצֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הִרְיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה: 7 יִרְעֶם הַיָּם וּמִלֹּא תִבְל וְיִשְׁבִּי בָהּ: 8 נִהְרֹת יִמְחַאוּ־כָף יַחַד הַיָּם וְרִנְנוּ: 9 לִפְנֵי־יְהוָה

כִּי בָא לִשְׁפֹט הָאָרֶץ וְשִׁפְט־תִּבְל בַּצָּדֵק וְעַמִּים בְּמִישְׁרֵים: 99 יְהוָה מֶלֶךְ וְרִנְנוּ עַמִּים יִשָּׁב כְּרֹבִים תִּנּוּט הָאָרֶץ: 2 יְהוָה בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרֵם הוּא עַל־כָּל־הָעַמִּים: 3 יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קִדְשׁ הוּא: 4 וְעוֹ מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אֱהָב אֶתָּה כּוֹנֵנֶת מִישְׁרֵים מִשְׁפָּט וְצָדִיקָה בִּיעֲקֹב אֶתָּה עֲשִׂית: 5 רִוְמָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִה לַהֲדָם רִגְלֵינוּ קִדְשׁ הוּא: 6 מִשָּׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנֵינוּ וְשִׁמְאוֹל בִּקְרָאֵי שְׁמוֹ קִרְאוּם אֶל־יְהוָה וְהוּא יַעֲנֵם: 7 בַּעֲמוּד עַן וְדַבֵּר אֲלֵיהֶם שְׁמְרוּ עֲדֹתָיו וְחַק נִתְּנָלָמוּ: 8 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶתָּה עֲנִיתָם אֵל נִשְׂא הֵיחַת לָהֶם וְנִקֵּם עַל־עֲלִילוֹתָם: 9 רִוְמָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִה לַהֲרָ קִדְשׁוֹ כִּי־קִדְשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

100 מִזְמוֹר לַחוּדָה הִרְיעוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ: 2 עֲבָדוּ אֶת־יְהוָה בְּשִׁמְחָה בָּאוּ לִפְנֵי בִרְנָנָה: 3 דַּעוּ כִּי־יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא־עֲשֵׂנוּ (וְלֹא) נִלְוִן אֲנַחְנוּ עִמּוֹ וְצָאן מַרְעִיתוֹ: 4 בָּאוּ שְׁעָרָיו בַּחוּדָה חֲצֹתָיו בַּתְּהִלָּה הוֹדוּ־לוֹ בִּרְכוּ שְׁמוֹ: 5 כִּי־טוֹב יְהוָה לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ וְעַד־דָּר וְדָר אִמּוֹנָתוֹ: 101 לְדוֹר מִזְמוֹר חֲסִד־וּמִשְׁפָּט אֲשִׁירָה לָךְ יְהוָה אֲזַמְּרָה:

2 אֲשִׁכִּילָהּ בְּדֶרֶךְ תָּמִים מִתִּי תָבוֹא אֵלַי אַחֲרָלֶךְ בְּתֵם לִבִּי בִקְרֵב בֵּיתִי: 3 לֹא־אֲשִׁיתִי
לִנְגֹד עֵינַי דֶּבֶר־בִּלְעֵיל עֲשֵׂה־סִטִּים שְׁנֵאתִי לֹא יִדְבֹק בִּי: 4 לֵבָב עֲקֹשׁ יִסֹּר מִמֶּנִּי דַע לֹא
אֲדַע: 5 (מְלוֹשְׁנִי) וּמְלֹשְׁנִי בִסְתֵרוֹ רַעְהוֹ אוֹתוֹ אֲצַמִּית גְּבַה־עֵינַים וְרַחֵב לֵבָב אוֹתוֹ לֹא
אוֹכֵל: 6 עֵינַי בְּנִאמְנִי־רֹאִי לִשְׁבֹת עֲמֹדִי הִלֵּךְ בְּדֶרֶךְ תָּמִים הוּא יִשְׁרָתֵנִי: 7 לֹא־יִשְׁבֹּב
בִּקְרֵב בֵּיתִי עֲשֵׂה רְמִיָה דִּבֶּר שִׁקְרִים לֹא־יִכּוֹן לִנְגֹד עֵינַי: 8 לְבָקָרִים אֲצַמִּית

כֹּל־רִשְׁעֵי־אֶרֶץ לְהַכְרִית מֵעִיר־יְהוָה כֹּל־פְּעָלֵי אֹן: **102** תַּפְלָה לַעֲנִי כִי־עֲטַף וּלְפָנַי יְהוָה
יִשְׁפֹךְ שִׁיחוֹ: 2 יְהוָה שְׁמֵעָה תַּפְלִתִּי וְשׁוֹעֲתִי אֵלֶיךָ תָבוֹא: 3 אֶל־תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְיוֹם
צָר לִי הִטָּה־אֵלַי אָזְנְךָ בְיוֹם אֶקְרָא מִהֵרָ עֲנֵנִי: 4 כִי־כָלוּ בַעֲשׂוֹ יָמַי וְעֲצָמוֹתַי כְּמוֹ־קֶדֶר
נִחְרוּ: 5 הוֹפֶה־כַּעֲשָׂב וַיִּבֶשׁ לִבִּי כִי־שָׁכַחְתִּי מֵאֲכָל לֶחֱמִי: 6 מִקּוֹל אֲנַחְתִּי דִבְקָה עֲצָמִי
לְבִשְׁרִי: 7 דְמִיתִי לְקֶאֱת מִדְּבַר הָיִיתִי כְּכֹס חֲרֻבוֹת: 8 שִׁקְדָתִי וְאוֹהִיָה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד
עַל־גֵּן: 9 כֹּל־הַיּוֹם חֲפוּנִי אוֹיְבִי מֵהוֹלִלִי בִי נִשְׁבָּעוּ: 10 כִי־אֶפֶר פִּלְחִם אֶכְלֵתִי וְשִׁקְוִי
בְּכִבִּי מִסִּבְּחָתִי: 11 מִפְּנִי־זַעֲמֹךְ וּקְצָפֶךָ כִּי נִשְׁאַתְנִי וְתִשְׁלִיכֵנִי: 12 יָמִי כָצַל נְטוּי וְאֵנִי
כַּעֲשָׂב אִיבֵשׁ: 13 וְאַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם תִּשָּׁב וְזִכְרֶךָ לְדֹר וָדֹר: 14 אַתָּה תִקְוֶה תִרְחֹם צִיּוֹן
כִּי־עַתָּה לְחֻנָּה כִּי־בָא מוֹעֵד: 15 כִּי־רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־אֲבִינָהּ וְאַת־עַרְפָּהּ יִחַנּוּ: 16 וַיִּירָאוּ
גִּוִּים אֲתֵּשׁ יְהוָה וְכֹל־מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת־כְּבוֹדֶךָ: 17 כִּי־בָנָה יְהוָה צִיּוֹן נִרְאָה בְּכִבוֹדוֹ:
18 פָּנָה אֶל־תַּפְלָתִי הִעֲרַעַר וּלֹא־יָבֹה אֶת־תַּפְלָתִּי: 19 תִּכְתֹּב זֹאת לְדֹר וָחֲרוֹן וְעַם
נִבְרָא יִהְיֶה־לָּהּ: 20 כִּי־הִשְׁקֹף מִמְּרוֹם קָדְשׁוֹ יְהוָה מִשְׁמִימִם אֶל־אֶרֶץ הַבֵּית: 21 לִשְׁמַע
אֲנִי־אֶסִּיר לַפֶּתַח בְּנֵי תְמוֹתָהּ: 22 לִסְפֹר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְהוָה וְתִהְיֶה בִירוּשָׁלַם:
23 בְּהִקְבֹץ עַמִּים יִחְדּוּ וּמִמְלָכוֹת לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה: 24 עֲנֵה בְּדֶרֶךְ (כַּחוֹ) וּנְכַחֵן קֶצֶר יָמֵינוּ:
25 אֲמַר אֵלַי אֶל־תַּעֲלֵנִי בַחֲצֵי יָמִי בְּדֹר דֹּרוֹת שְׁנוֹתֶיךָ: 26 לִפְנֵים הָאָרֶץ יִסְדֹת וּמַעֲשֵׂהָ
יִדְוֶה שְׁמִי: 27 הַמָּהוּ יִאֲבִדוּ וְאַתָּה תַעֲמֹד וְכֹלָם כְּבָנֶיךָ יִבְלוּ כְּלָבוֹשׁ תַּחֲלִיפֵם וַיִּחַלְפוּ:

28 וְאַתָּה־הוּא וְשׁוֹנִיתֶיךָ לֹא יִתְמוּ: 29 בְּנִי־עֲבָדֶיךָ יִשְׁכּוּנוּ וְזֹרַעַם לַפִּנְיָ יִכּוּן: **103** לְדֹר וָדֹר
בִּרְכִּי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה וְכֹל־קִרְבִּי אֲתֵּשׁם קָדְשׁוֹ: 2 בִּרְכֵּנִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה וְאֶל־תִּשְׁכַּחִי
כֹּל־גְּמוּלוֹתַי: 3 הִסְלַח לִכֹּל־עֲוֹנוֹתַי הִרְפָּא לְכֹל־תַּחֲלָאִיתִי: 4 הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיִּיכִי
הַמַּעֲטִירִכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים: 5 הַמִּשְׁפִּיעַ בְּשׁוֹב עֲדֶיךָ תַתְּחַדֵּשׁ כְּנֶשֶׁר נְעוּרֹכִי: 6 עֲשֵׂה
צִדְקוֹת יְהוָה וּמִשְׁפָּטִים לְכֹל־עֲשׂוֹקִים: 7 יוֹדֵעַ דְּרָכָיו לְמוֹשֶׁה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲלִילוֹתָיו:
8 רַחוּם וְחַנוּן יְהוָה אֲדָךְ אֲפִים וְרִב־חֶסֶד: 9 לֹא־לִנְצַח רִיבִי וְלֹא לְעוֹלָם יִטּוֹר: 10 לֹא
כַּחֲטָאוֹתַי עֲשֵׂה לִנִּי וְלֹא כְּפִגְמוֹתַי גִּמַּל עֲלֵינוּ: 11 כִּי כִנְבָה שְׁמִי עַל־הָאָרֶץ גִּבֹר חֶסֶדוֹ
עַל־יִרְאָיו: 12 בִּרְחֹק מִרְחַם מִמֶּנִּי אֶת־שְׁפָעֵינוּ: 13 בִּרְחֹם אֵב בְּחֻנָּם
רַחֵם יְהוָה כִּי־רִאיוֹ: 14 כִּי־הוּא יָדַע יִצְרָנוּ זָכוֹר כִּי־עָפַר אֲנַחְנוּ: 15 אֲנוֹשׁ כַּחֲצִיר יָמָיו
כַּצִּיץ הִשָּׂהָ כֵּן יִצִּיץ: 16 כִּי רוּחַ עֲבָרָהּ בּוֹ וְאֵינֵנוּ וְלֹא־יִפְרֹנוּ עוֹד מִקּוֹמוֹ: 17 וְחֶסֶד
יְהוָה מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל־יִרְאָיו וְצִדְקָתוֹ לִבְנֵי בָנִים: 18 לִשְׁמִיר בְּרִיתוֹ וּלְזִכְרִי פִקְדּוֹ
לְעֲשׂוֹתָם: 19 יְהוָה בְּשָׁמַיִם הָיוּ כִסְאוֹ וּמִלְכוּתוֹ כָּל מְשָׁלָה: 20 בִּרְכּוֹ יְהוָה מִלְּאֲכָיו
גִּבְרִי כַח עֲשֵׂי דְבָרוֹ לִשְׁמַע בְּקוֹל דְּבָרוֹ: 21 בִּרְכּוֹ יְהוָה כֹּל־צִבְּאוֹ מִשְׁרָתוֹ עֲשֵׂי רְצוֹנוֹ:

22 בִּרְכּוֹ יְהוָה כֹּל־מַעֲשָׂיו כֹּל־מִקְמוֹת מִמְּשַׁלְתּוֹ בִּרְכֵּנִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה: **104** בִּרְכֵּנִי נַפְשִׁי
אֶת־יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מֶאֶד הוֹד וְהִדָּר לְבִשְׁתִּי: 2 עֲשֵׂה אוֹר כְּשִׁלְמָה נוֹטֵה שָׁמַיִם
כִּי־רַעְיָה: 3 הַמְקַרֵּה בָמִים לַיְלִיתוֹי הַשֶּׁם־עֲבִים רְכוּבוֹ הַמְחַלֵּף עַל־כְּנַפְיָרוֹ: 4 עֲשֵׂה
מִלְּאָכָיו רוּחוֹת מִשְׁרָתוֹ אֵשׁ לֶהֱטֵ: 5 יִסֹּד־אֶרֶץ עַל־מְכוּנֶיהָ בִּלְחָמוֹשׁ עוֹלָם וְעַד:
6 תְּהוֹם כְּלָבוֹשׁ כִּסִּיתוֹ עַל־הָרִים יַעֲמֹד־מִים: 7 מִן־נַעֲרָתָךְ יִנְסוֹן מִן־קוֹל רַעֲמֹךָ יִחַפּוּן:
8 יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ בִקְעוֹת אֶל־מְקוֹם זֶה יִסְדֹת לָהֶם: 9 גְּבוּל־שִׁמֶת בִּלְעֲבָרָן בִּלְיִשׁוֹבוֹן
לְכִסּוֹת הָאָרֶץ: 10 הַמִּשְׁלַח מַעֲנִים בְּנִחָלִים בֵּין הָרִים יִהְלֹכוּ: 11 יִשְׁקוּ כֹל־חַיֹּתָי שָׂרִי
יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צִמָּאִם: 12 עֲלִיהֶם עוֹף־הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּ מִבֵּין עֲפָאִים יִתְנוּ־קוֹל: 13 מִשְׁקָה
הָרִים מִעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרִי מַעֲשִׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ: 14 מִצִּמְחֵת חֲצִירוֹ לְבַהֲמָה וְעֵשֶׂב לְעִבְרַת
הָאָדָם לְהוֹצִיא לָחֶם מִן־הָאָרֶץ: 15 וַיִּין יִשְׁמַח לִבְב־אֲנוֹשׁ לְהַצְחִיל פָּנִים מִשְׁמֵן וְלָחֶם
לְבִב־אֲנוֹשׁ יִסְעֵד: 16 יִשְׁבָּעוּ עֲצֵי יְהוָה אֲרוֹז לִבְנוֹן אֲשֶׁר נָטַע: 17 אֲשֶׁר־שֵׁם צִפְרִים יִקְנוּ
חִסְדָּה בְרוּשִׁים בֵּיתָה: 18 הָרִים הַגְּבָהִים לִיעֲלִים סִלְעִים מִחֶסֶה לְשִׁפְנִים: 19 עֲשֵׂה יִרְחַ
לְמוֹעֲדִים שִׁמֶשׁ יָדַע מְבֹאוֹ: 20 תִּשְׁתַּחֲשֹׁף וַיְהִי לֵילָל בּוֹ־חֶרֶם־שׁ כֹּל־חַיֹּת־יָעַר:
21 הַכְּפִידִים שֹׁאֲנִים לְפָרֶךְ וּלְבָקֶשׁ מֵאֵל אֶכְלָם: 22 תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יִאֲסֹף וְאֶל־מַעֲוֹתָם
יִרְבְּצוּן: 23 יֵצֵא אֲדָם לַפִּעֵל וּלְעִבְדָתוֹ עֲדִי־עָרֵב: 24 מִהֲרִבּוֹ מַעֲשִׂיךָ יְהוָה כָּל־

בַּחֲכָמָה עָשִׂיתָ מְלָאכָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: 25 זֶה הָיָה גְדוֹל וְרַחֵם יְדִים שֶׁמֶרְמֵשׁ וְאֵין מִסְפָּר
חַיִּית קִטְנוֹת עִסְגֵּי גְדֻלּוֹת: 26 שֶׁם אֲנִיּוֹת יִהְיוּ לְוִיָּהוּ וְהַיְצִרֶת לִישְׁחָקָבוּ: 27 כָּל־אֵלֶיךָ
יִשְׁבְּרוּן לַחַת אֲכָלָם בַּעֲתוֹ: 28 תַּחַן לָהֶם יִלְקָטוּן תַּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבַּעוּן טוֹב: 29 תַּסְתִּיר
פָּנֶיךָ וַיִּהְיוּ חֹסֵף רֹחַם וַיִּנְעוּן וְאֶל־עַפְרָם יִשׁוּבוּן: 30 תִּשְׁלַח רוּחְךָ וַיִּבְרָאוּן וַתַּחֲדֵשׁ פָּנֶי
אֲדָמָה: 31 יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו: 32 תִּמְבֹּשֶׁת לָאָרֶץ וַתִּרְעַד וַיִּנַּע
בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ: 33 אֲשִׁירָה לַיהוָה בַּחַיִּי אֲזַמְרָה לְאֱלֹהֵי בַּעֲדִי: 34 יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיתִּי
אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּיהוָה: 35 יִתְמוּ חֲטָאִים מִן־הָאָרֶץ וְרַשְׁעִים עוֹד אֵינֶם בְּרַכִּי נִפְשִׁי אֶתִּיהוָה

105 הִלְלוּ־יָהּ: הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעָמִים עֲלִילוֹתָיו: 2 שִׁירֵי־לֹד וְזִמְרֵי־לֹד
שִׁיתוּ בְּכָל־נַפְלְאוֹתָיו: 3 תִּתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדֹשׁ יִשְׁמַח לְבָב מִבְּקֵשִׁי יְהוָה: 4 דִּרְשׁוּ יְהוָה
וַעֲזוּ בִקְשׁוּ פָנָיו תָּמִיד: 5 זְכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר־עָשָׂה מִפְתִּיו וּמִשְׁפָּטָיו: 6 זֶרַע אֲבָרָהֶם
עֲבָדוּ בְנֵי יַעֲקֹב בַּחֲרִיתִּי: 7 הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: 8 זְכַר לְעוֹלָם
בְּרִיתוֹ דְּבַר צִוָּה לְאַלְף דּוֹר: 9 אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אֲבָרָהֶם וּשְׁבֻעָתוֹ לִישְׁחָק: 10 וַיַּעֲמִידָהּ
לְיַעֲקֹב לַחֵק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: 11 לֵאמֹר לֹךְ אַתָּה אֶת־אֶרֶץ־כְּנָעַן חֲבֹל נַחֲלָתְכֶם:
12 בְּהִיוֹתְכֶם מִתִּי מִסְפָּר כְּמַעַשׂ וְגֵרִים בָּהֶם: 13 וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אֲחֵר:
14 לֹא־הִינִיחַ אֶדְם לְעַשְׂקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים: 15 אֶל־תִּנְעֻנוּ בְּמִשְׁחֵי וּלְנִבְיֵי
אֶל־תִּרְעוּ: 16 וַיִּקְרָא רַעֲב עַל־הָאָרֶץ כָּל־מִשְׁתַּלְחָם שָׁבַר: 17 שִׁלַּח לַפְּנִימָה אִישׁ לְעֹבֵד
נִמְכָּר יוֹסֵף: 18 עָנוּ בְּכָבֶל (רַגְלָיו) (רַגְלָיו) וַיִּנְלָחוּ בְּרֹל בָּאָה נִפְשׁוֹ: 19 עֲרֵדֶת בְּאִדְבָרוֹ אֲמַרְתָּ
יְהוָה צִרְפָּתָהּ: 20 שִׁלַּח מֶלֶךְ וַיִּתִּיהוּ מִשְׁלַע עַמִּים וַיַּפְתַּחְהוּ: 21 שְׁמוֹ אֲדֹנָן לְבֵיתוֹ וּמִשְׁלַח
בְּכָל־קִנְיָנוֹ: 22 לֵאסֹר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ וּזְכִינוּ יַחֲכֶם: 23 וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב נָרַח
בְּאֶרֶץ־חָם: 24 וַיַּפֵּר אֶת־עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצֻמּוּ מִצְרַיִם: 25 תַּפַּךְ לֵבָם לִשְׂנֹא עַמּוֹ לַהֲתַנְכָּל
בְּעַבְדֵּיהֶם: 26 שִׁלַּח מֹשֶׁה עֲבָדוֹ אֶהְרֹן אֲשֶׁר בְּחָרָבוֹ: 27 שְׁמוֹרֶם דְּבָרֵי אוֹתוֹתֵינוּ וּמִפְתִּים
בְּאֶרֶץ חָם: 28 שִׁלַּח חֲשָׁד וַחֲשָׁד וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ (וַדְּבָרוֹ) 29 תַּפַּךְ אֶת־מִימֵינוּ
לְדָם וְנָמַת אֶת־דִּנְתָם: 30 שִׁרְץ אֲרָצָם צִרְדָּעִים בַּחֲדָרֵי מַלְכֵיהֶם: 31 אָמַר וַיָּבֹא עָרַב
כְּנִים בְּכָל־גְּבוּלָם: 32 נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרָד אֵשׁ לְהַכּוֹת בְּאֲרָצָם: 33 וַיִּךְ וַנִּפְּסָם וַחֲאֲנָתָם
וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם: 34 אָמַר וַיָּבֹא אֲרָבָה וַיִּלֶּק וְאֵין מִסְפָּר: 35 וַיֹּאכַל כֹּל־עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם
וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: 36 וַיִּךְ כָּל־כְּבוֹד בְּאֲרָצָם רָאשִׁית לְכָל־אוֹנֶם: 37 וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף
וַהֲבִיב וְאֵין בְּשִׁבְטֵי כּוֹשֵׁל: 38 שְׁמַח מִצְרַיִם בְּצִאתָם כִּי־נִפְּל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם: 39 פָּרַשׁ עָנָן
לְמִסָּךְ וְאֵשׁ לְהָאִיר לַיְלָה: 40 שָׁאַל וַיָּבֹא שְׁלֹ וְלָחֶם שְׁמִים יִשְׁבִּיעֶם: 41 פָּתַח צוּר וַיּוֹצִיבוּ
מִים הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת נְהָר: 42 כִּי־זָכַר אֶת־דְּבָרֵךְ קְדֹשׁוֹ אֶת־אֲבָרָהֶם עֲבָדוֹ: 43 וַיּוֹצֵא עַמּוֹ
בְּשִׁשּׁוֹן בְּרָנָה אֶת־בַּחֲרִירוֹ: 44 וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים יִרְשׁוּ: 45 בַּעֲבוּרֵי

וַיִּשְׁמְרוּ חֻקֵּיו וּתּוֹרָתוֹ וַיַּצְרֻו הַלְלוּ־יָהּ: **106** הַלְלוּ־יָהּ הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־שׁוּב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
2 מִי יִמְלֹל גְּבוּרֹת יְהוָה יִשְׁמִיעַ כָּל־תְּהִלָּתוֹ: 3 אֲשִׁירֵי שְׁמִיר מִשְׁפַּט עֲשֵׂה צִדְקָה
בְּכָל־עֵת: 4 זָכְרֵנִי יְהוָה בְּרַצּוֹן עֲמֶךָ פִּקְדֵינִי בִישׁוּעָתְךָ: 5 לְרָאוֹתַי בְּטוֹבַת בַּחֲרִירְךָ
לְשִׁמְחָה בְּשִׁמְחַת גּוֹיְךָ לַהֲתַהַלֵּל עִם־נַחֲלָתְךָ: 6 חֲטָאֵנוּ עִם־אֲבוֹתֵינוּ הַעֲוִינוּ הִרְשָׁעִינוּ:
7 אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם לֹא־הִשְׁכִּילוּ נַפְלְאוֹתֶיךָ לֹא זָכְרוּ אֶת־רַב חֲסִדְךָ וַיִּמְרוּ עָלֵים בֵּינִם־סוּף:
8 וַיּוֹשִׁיעֵם לְמַעַן שְׁמוֹ לְהוֹדִיעַ אֶת־גְּבוּרָתוֹ: 9 וַיַּנְעֵר בֵּינֵם־סוּף וַיַּחַדֵּר וַיּוֹלִיכֵם בְּתַהֲמוֹת
כַּמֹּדֶבֶר: 10 וַיּוֹשִׁיעֵם מִיַּד שׁוֹנֵא וַיַּנְאֵלֵם מִיַּד אוֹיֵב: 11 וַיַּכְסֻדּוּם צָרִיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא
נִוְתָר: 12 וַיֹּאמִינוּ בְּדְבָרָיו וַיִּשְׁירוּ תְהִלָּתוֹ: 13 מִהָרָו שָׁכְחוּ מַעֲשָׂיו לֹא־חָלְפוּ לְעֵצָתוֹ:
14 וַיִּחַאֲזוּ תַאֲוָה בַּמֹּדֶבֶר וַיִּנְסוּ־אֵל בִּישִׁמּוֹן: 15 וַיִּתֵּן לָהֶם שְׂאֵלָתָם וַיִּשְׁלַח רוּחוֹ בְּנִפְשָׁם:
16 וַיִּקְנְאוּ לְמֹשֶׁה בַּמַּחֲנֶה לְאַהֲרֹן קְדוֹשׁ יְהוָה: 17 תַּפְתַּח־אֶרֶץ וַתִּבְלַע דָּתָן וַחֲבִישָׁה עַל־עֲרֹת
אֲבִירָם: 18 וַתִּבְעֵר־אֵשׁ בְּעֶדְתָם לְהַבִּיחַ תִּלְהַט רַשְׁעִים: 19 יַעֲשׂוּ־עֵגֶל בַּחֲרֵב וַיִּשְׁתַּחֲווּ
לְמִסְכָּה: 20 וַיִּמְיוּ אֶת־כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר אֲכָל עֵשֶׂב: 21 שָׁכְחוּ אֵל מוֹשִׁיעֵם עֲשֵׂה
גְדֻלּוֹת בְּמִצְרַיִם: 22 נַפְלְאוֹת בְּאֶרֶץ חָם נוֹרָאוֹת עַל־יַם־סוּף: 23 וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידָם לֹלִי
מֹשֶׁה בַּחֲרִיו עַמְּךָ בִּפְרִץ לִפְנֵי הַשִּׁיב חֲמָתוֹ מִהַשְׁחִית: 24 וַיִּמָּאֵס בְּאֶרֶץ חֲמָדָה
לֹא־הֵאֱמִינוּ לְדְבָרוֹ: 25 וַיִּרְגְּזוּ בַּאֲהֻלֵּיהֶם לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה: 26 וַיִּשָּׂא יְהוָה לָהֶם
לְהַפִּיל אוֹתָם בַּמֹּדֶבֶר: 27 וַלְהַפִּיל זֶרַעם בְּנוֹיָם וּלְזֹרוֹתָם בְּאֲרָצוֹת: 28 וַיַּצְמִדוּ
לְבַעַל פֶּעוֹר וַיֹּאכְלוּ זִבְחֵי מָתִים: 29 וַיַּכְּסֻוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם וַתַּפְרִיץ־בָּם מוֹנֶה: 30 וַיַּעֲמֵד
פִּינָח וַיַּפְלֵל וַתַּעֲצֵר הַמּוֹנֶה: 31 וַתַּחֲשֹׁב לוֹ לְצִדְקָה לְדָר זֶרַע עַד־עוֹלָם: 32 וַיַּקְצִיפוּ
עַל־מִי מְרִיבָה וַיִּרַע לְמֹשֶׁה בַּעֲבוּרָם: 33 כִּי־הִמְרוּ אֶת־רוּחוֹ וַיִּבְטְאוּ בְּשִׁפְתָיו:

34 לא־השמירו את־העמים אשר אמר יהוה להם: 35 ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם: 36 ויעברו את־עצביהם ויהיו להם למוקש: 37 ויזבחו את־בניהם ואת־בנותיהם לשדים: 38 וישפכו דם נקי דם־בניהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען ותחנף הארץ בדמים: 39 ויטמאו במעשיהם וזונו במעלליהם: 40 ויחר־אף יהוה בעמו ויתעב את־נחלתו: 41 ויתנם ביד־גוים וימשלו בהם שונאיהם: 42 וילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם: 43 פעמים רבות יצילם והמה ימרו בעצתם וימכו בעונם: 44 וירא בצר להם בשמעו את־דרכתם: 45 ויזכר להם בדיחם כרב (חסדו) (חסדיו): 46 ויתן אותם לרחמים לפני פל־שויביהם: 47 הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן־הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: 48 ברוך־יהוה אלהי ישראל מן־העולם ועד העולם ואמר פל־העם אמן הללויה: **107** הדו ליהוה כִּי־טוב כִּי לעולם חסדו: 2 יאמרו גאולי יהוה אשר נאלם מיד־צרי: 3 ומארצות קבצם ממזרח וממערב מצפון ומינם: 4 חנו במדבר בישמון דרך עיר מושב לא מצאו: 5 רעבים נס־צמאים נפשם בהם תתענף: 6 ויצעקו אל־יהוה בצר להם ממצוקותיהם יצילם: 7 וידריכם בדרך ישרה ללכת אל־עיר מושב: 8 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 9 כִּי־השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא־טוב: 10 ישיבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל: 11 כִּי־המרו אמרי־אל ועצת עליון נאצו: 12 ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר: 13 ויצעקו אל־יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם: 14 ויציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם יתקן: 15 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 16 כִּי־שבר דלתות נחשת ובריחי ברזל נדע: 17 אולים מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו: 18 כל־אכל תתעב נפשם וזיעו עד־שערי מות: 19 ויצעקו אל־יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם: 20 ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם: 21 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 22 ויזבחו ובחי תודה ויספרו מעשי ברנה: 23 יודי הים באניות עשי מלאכה במים רבים: 24 תמה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה: 25 ויאמר ויעמד רוח סערה ותרום גליו: 26 יעלו שמים ירדו תהומות נפשם ברעה תתמוגג: 27 יחוגו וינעו פשכור וכל־חכמתם תתבלע: 28 ויצעקו אל־יהוה בצר להם וממצוקותיהם יוציאם: 29 יקם סערה לדממה ויחשו גליהם: 30 וישמחו כִּי־ישתקו וינחם אל־מחוז חפצם: 31 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 32 וירממוהו בקהל־עם ובמושב זקנים יהללוהו: 33 ישם נהרות למדבר ומצאי מים לצמאון: 34 ארץ פרי למלחה מרעת ישיבי בה: 35 ישם מדבר לאנס־מים וארץ ציה למצאי מים: 36 ויושב שם רעבים ויכונו עיר מושב: 37 ויזרעו שדות וישעו כרמים ויעשו פרי תבואה: 38 ויכרכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט: 39 וימעטו וישחו מעצר רעה וגוון: 40 שפך בזו על־נדיבים ויתעם בתהו לא־דרך: 41 וישגב אביון מעוני וישם כצאן משפחות: 42 יראו ישרים ושמחו וכל־עולה קפצה פיה: 43 מייחכם וישמראלה ויתבוננו חסדי יהוה: **108** שיר מזמור לדוד: 2 נכון לבי אלהים אשירה ואזמרה אף־כבודי: 3 עורה הנבל וכנור אעירה שחר: 4 אודך בעמים יהוה ואזמרך בלא־מים: 5 כִּי־גדול מעל־שמים חסדך ועד־שחקים אמתך: 6 רומה על־שמים אלהים ועל פל־הארץ כבודך: 7 למען יחלצון ידידך הושיעה ימנך וענני: 8 אלהים דבר בקדשו אעלה אחלקה שכם ועמק סכות אמדך: 9 לי גלעד לי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי: 10 מואב סיר רחצי על־אדום אשליך נעלי על־פלשת אתרועע: 11 מי יכלני עיר מבצר מי יחני עד־אדום: 12 הלא־אלהים ונתתו ולא־תצא אלהים בצבאתינו: 13 הבה־לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם: 14 באלהים נעשה־חיל והוא יבוס צרינו: **109** למנצח לדוד חתלתל אל־תחרש: 2 כי פי רשע ופי־מרמה עלי פתחו דברו אתי לשון שקר: 3 ודברי שנאה סכבוני וילחמוני חנם: 4 תחת־אהבתי ישמוני ואני תפלה: 5 וישימו עלי רעה תחת טובה ושנאה תחת אהבתי: 6 תפקד עליו רשע ושטן יעמד על־ימיני: 7 בהשפטו יצא רשע ותפלתו תהיה לחטאה: 8 יהיו־ימי מעטים פקדו יקח אחר: 9 יהיו־בני יתומים ואשתו אלמנה: 10 ונוע ינועו בניו ושאלו ידרשו מחבותיהם: 11 ינקש נושה לכל־אשר־לו ויבזו זרים יניעו: 12 אל־יהי־לו משך חסד ואל־יהי חונן ליתומיו: 13 יהי־אחיתו להכרית בדרך אחר ימח שמם: 14 יזכרו עון אבותיו אל־יהוה ותטאת אמו אל־תמח: 15 יהיו נגדיהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם: 16 יען אשר לא זכר עשות חסד וידרך איש־עני ואביון

וּנְכֹאֵה לִבִּי לְמוֹתָה: **17** וַיֹּאחֲזֵב קַלְלָה וַתְּבוֹאֶהוּ וְלֹא־חָפֵץ בְּכִרְכָּה וַתַּרְחֵק מִמֶּנּוּ:
18 וַיִּלְבֹּשׁ קַלְלָה כְּמִדּוֹ וַתֵּבֵא כְּמִים בְּקִרְבּוֹ וּכְשֶׁמֶן בַּעֲצֻמָּתוֹ: **19** תַּהֲרִילוּ כְּבֹד יְעֹשֶׂה
וְלִמְזֹחַ תִּמְדּוֹ וַיַּחְנֶה: **20** זֹאת פְּעֻלַּת שְׁטֵנִי מֵאֵת יְהוָה וַהֲדַבְּרִים רָע עַל־נַפְשִׁי: **21** וְאַתָּה
יְהוָה אֲדִנִּי עֲשֵׂה־אֵתִי לִמְעַן שִׁמְךָ כִּי־טוֹב חֲסִדְךָ הַצִּילָנִי: **22** כִּי־עֲנִי וְאִבּוֹן אֲנִי וְלִבִּי
חָלַל בְּקִרְבִּי: **23** כָּצַל כְּנֻטוֹתַי וַהֲלַכְתִּי נִנְעֲרָתִי כְּאַרְבֶּה: **24** בְּרַפִּי כִּשְׁלוֹ מִצּוֹם וּבִשְׂרִי
כַּחַשׁ מִשְׁמֶנּוּ: **25** וְאֵינִי הִיטִי חֶרֶפָה לָהֶם יִרְאוּנִי וַיַּנְעִיזוּ רֹאשָׁם: **26** עֲזָרְנִי יְהוָה אֱלֹהֵי
הוֹשִׁיעֵנִי כַּחֲסִדְךָ: **27** וַיִּדְעוּ כִּי־יָרִידָה זֹאת אַתָּה יְהוָה עֲשִׂיתָה: **28** יִקְלַל־הוֹמָה וְאַתָּה
תִּבְרָךְ קָמוּ וַיִּבְשׁוּ וַעֲבָדְךָ יִשְׁמְחוּ: **29** וַיִּלְבְּשׁוּ שׁוֹטְנֵי כְלִמָּה וַיַּעֲזֹבוּ כַּמְעִיל בְּשֵׁתָם:
30 אוֹדָה יְהוָה מֵאֵד בְּפִי וּבַחֲדָךְ רַבִּים אֶהְלֵלְנִי: **31** כִּי־יַעֲמֹד לִימִן אִבּוֹן לַהּוֹשִׁיעַ מִשְׁפָּטִי
נַפְשִׁי: **110** לְדֹד מְזֻמּוֹר נֹאם יְהוָה לְאֲדֹנִי שֶׁב לִימִינִי עַד־אַשִׁית אֵיבֶיךָ הַדָּם לְרַגְלֶיךָ:
2 מִטֶּהֱעִזָּךְ יִשְׁלַח יְהוָה מִצִּיּוֹן דָּוִד בְּקִרְבֵּי אֵיבֶיךָ: **3** עֲמֹךְ נִדְבַח בְּיָמֶיךָ הַיּוֹלֵךְ בַּהֲדָרִי־קֹדֶשׁ
מִרְחֹם מִשְׁחָה לְךָ טַל יִלְחֲמֶיךָ: **4** נִשְׁבַּע יְהוָה וְלֹא יִנְחַם אֶת־הַלֵּוֹי לְעוֹלָם עַל־דַּבְּרָתִי
מִלְכִּי־צֶדֶק: **5** אֲדִנִּי עַל־יְמִינְךָ מִחֵץ בְּיוֹם־אָפּוֹ מַלְכִּים: **6** יָדִין בְּנוֹים מֵלֹא גִוִּיּוֹת מִחֵץ
רֹאשׁ עַל־אֲרֶץ רַבָּה: **7** מִנְחָל בְּדֶרֶךְ יִשְׁתָּה עַל־פִּי יְרִים רֹאשׁ: **111** הִלְלוּ יְהוָה אוֹדָה יְהוָה
בְּכָל־לֵבָב בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעַדָּה: **2** גְּדִלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה הָרוֹשִׁים לְכָל־חַפְצֵיהֶם:
3 הוֹדִיָּה־רַק פִּעְלוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמַדַת לַעַד: **4** זִכֹּר עֲשֵׂה לְנַפְלָאֲתָיו חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה:
5 שִׁרְךָ נָתַן לִירְאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: **6** כָּח מַעֲשָׂיו הַגִּיד לַעֲמֹד לִתְּתָה לָהֶם נִחַלַת גּוֹיִם:
7 מַעֲשֵׂי יְדָיו אֲמַת וּמִשְׁפָּט נֶאֱמָנִים כָּל־פְּקוּדָיו: **8** סִמּוּכִים לַעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בְּאֵמֶת
וַיִּשְׁרֵ: **9** פְּרוֹתוֹ שִׁלַּח לַעֲמֹד צִוְּה־לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: **10** רֹאשִׁית חֲקִמּוֹ
יִרְאֵת יְהוָה שֶׁכָּל טוֹב לְכָל־עֲשִׂיתָם תַּהֲלִלּוּ עֲמַדַת לַעַד: **112** הִלְלוּ יְהוָה אֲשֶׁר־אִישׁ יִרְאֵ
אֶת־יְהוָה בְּמִצְוֹתָיו חָפֵץ מֵאֵד: **2** גִּבּוֹר בְּאֲרֶץ יְהוָה זִרְעוֹ דּוֹר יִשְׂרָאֵל וּבְךָ:
3 הוֹרִיָּעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמַדַת לַעַד: **4** זִרְחַ בַּחֲשֶׁךְ אֹר לִישְׁרָאֵל חֲנוּן וְרַחוּם וְצַדִּיק:
5 טוֹב־אִישׁ חֲנוּן וּמְלִיךָ וְכֹלֵל הַדְּבָרִי בְּמִשְׁפָּט: **6** כִּי־לְעוֹלָם לֹא־יִמּוֹט לִזְכֹּר עוֹלָם יְהוָה
צַדִּיק: **7** מִשְׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא נֶכּוֹן לִבּוֹ בַּטֶּחַ בִּיהוָה: **8** סִמּוּךְ לִבּוֹ לֹא יִירָא עַד
אֲשֶׁר־יִרְאֶה בְּצִרּוֹ: **9** פֶּהוּ נָתַן לְאִבּוֹנִים צִדְקָתוֹ עֲמַדַת לַעַד קִרְנוֹ תְרוּם בְּכֹדוֹ:
10 רִשְׁעֵי יִרְאֶה וְכֹלֵם שְׁנֵי יַחֲרָק וְנִמְסָ תַּאֲוֹת רִשְׁעִים תֹּאבֵד: **113** הִלְלוּ יְהוָה הִלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה
הִלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה: **2** יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: **3** מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ
עַד־מְבֹאוֹ מִהֲלֵל שֵׁם יְהוָה: **4** רַם עַל־קְלָנוֹיִם יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: **5** מִי כִּיהֲנֶה
אֱלֹהֵינוּ הַמְּגִבִּיתִי לְשִׁבְתִּי: **6** הַמִּשְׁפִּילִי לְרֹאשׁוֹת בְּשָׁמַיִם וּבְאֲרֶץ: **7** מִקִּימִי מַעֲפָר הָאֵל
מֵאֲשַׁפֵּת יְרִים אִבּוֹן: **8** לַהּוֹשִׁיעִי עִם־נְדִיבִים עִם־נְדִיבֵי עַמּוֹ: **9** מוֹשִׁיבִי עַקְרַת הַבַּיִת
אֶס־הַבָּנִים שִׁמְחָה הַלְלוּ־הָ: **114** בָּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֵעָם: **2** הִיתָה
יְהוּדָה לְקֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלּוֹתָיו: **3** הֵינִי רֹאֶה וַיִּנָּס הַיִּרְדֵּן יִסֹּב לְאַחֹרֶי: **4** הַהָרִים
רָקְדוּ כַּאֲלִים וְנִבְעוֹת כְּבִנִי־צֶאֱן: **5** מִהֲלֹךְ הָיִם כִּי תִנּוּס הַיִּרְדֵּן תִּסֹּב לְאַחֹרֶי: **6** הַהָרִים
תִּרְקְדוּ כַּאֲלִים וְנִבְעוֹת כְּבִנִי־צֶאֱן: **7** מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֲרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
8 הַהִפְכִי הַצּוֹר אֲנִים־מִים חֲלָמִישׁ לְמַעֲיֹנ־מִים: **115** לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ כִּי־לִשְׁמוֹךְ תָּן כְּבוֹד
עַל־חֲסִדְךָ עַל־אֲמַתְךָ: **2** לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אִיהֵנָּה אֱלֹהֵיהֶם: **3** וְאַל־הֵינּוּ בְּשָׁמַיִם כֹּל
אֲשֶׁר־חָפֵץ עֲשֵׂה: **4** עֲצִיבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יָדֵי אָדָם: **5** פֶּה־לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵם
לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: **6** אוֹנִים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְחוּ: **7** יְדֵיהֶם וְלֹא יִמְשְׁנוּ
רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ לֹא־יִהְיוּ בְּגִדֵּיהֶם: **8** כְּמוֹתֵם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בַּטֶּחַ בָּהֶם:
9 יִשְׂרָאֵל בַּטֶּחַ בִּיהוָה עֲזָרָם וּמִגֹּמֶם הוּא: **10** בֵּית אֶהְרֹן בַּטֶּחַ בִּיהוָה עֲזָרָם וּמִגֹּמֶם הוּא:
11 יִרְאֵי יְהוָה בַּטֶּחַ בִּיהוָה עֲזָרָם וּמִגֹּמֶם הוּא: **12** יְהוָה זָכְרָנוּ וַיִּבְרָךְ וַיִּבְרָךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל
וַיִּבְרָךְ אֶת־בֵּית אֶהְרֹן: **13** וַיִּבְרָךְ יִרְאֵי יְהוָה הַקְּטָנִים עִם־הַגְּדֹלִים: **14** יִסֹּב יְהוָה עֲלֵיהֶם
עֲלֵיהֶם וְעַל־בְּנֵיהֶם: **15** בְּרוּכִים אַתָּם לִיהוָה עֲשֵׂה שְׁמִים וְאֲרֶץ: **16** הַשָּׁמַיִם שְׁמִים לִיהוָה
וְהָאֲרֶץ נָתַן לְבְנֵי־אָדָם: **17** לֹא הַמָּתִים יִתְלַלְלוּ וְלֹא כָל־יִרְדֵי דוֹמָה: **18** וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ
יְהוָה מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּ־הָ: **116** אֶהְבֵּתִי כִּי־יִשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנִי: **2** כִּי־הִתְהַ
אֲזֵנוֹ לִי וּבִימִי אֶקְרָא: **3** אֶפְסֵנוּ חֲבִל־מוֹת וּמוֹצָרִי שׂוֹאֵל מִצְאוֹנִי צָרָה וְגִזְוֹן אִמְצָא:
4 וּבִשְׁמִי־יְהוָה אֶקְרָא אֲנִי יְהוָה מִלִּטָּה נַפְשִׁי: **5** חֲנוּן יְהוָה וְצַדִּיק וְאַל־הֵינּוּ מִרְחֹם: **6** שְׁמֵר

פתאים יהוה דלוחי ולי יהושע: 7 שובי נפשי למנוחכי כיהנה נמל עלי: 8 כי חלצת נפשי ממוות אתיעני מן־דמעה את־רגלי מרחי: 9 אתחלץ לפני יהוה בארצות החיים: 10 האמנתי כי אדבר אני ענתי מאד: 11 אני אמרתי בחפזי כלה־אדם טוב: 12 מה־אשיב ליהוה כל־תגמולוהי עלי: 13 כוס־ישועות אשא ובשם יהוה אקרא: 14 נדרי ליהוה אשלם נגדה־נא לכל־עמו: 15 יקר בעיני יהוה המוֹתה לחסדי: 16 אנה יהוה כראני עבדך אני־עבדך בן־אמתך פתחת למוסרי: 17 לך־אפוב זבח תודה ובשם יהוה אקרא: 18 נדרי ליהוה אשלם נגדה־נא לכל־עמו: 19 בחצרותו בית יהוה בתוככי ירושלם הללויה: **117** הללו את־יהוה כל־גוים שבחוהו כל־האמים: 2 כי גבר עלינו חסדו ואמת־יהוה לעולם הללויה: **118** הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 2 יאמרו־נא ישראל כי לעולם חסדו: 3 יאמרו־נא בית־אהרן כי לעולם חסדו: 4 יאמרו־נא יראי יהוה כי לעולם חסדו: 5 מן־המצר קראתי יה עני במרחב יה: 6 יהוה לי לא ארא מה־יעשה לי אדם: 7 יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי: 8 טוב לחסות ביהוה מבטח באדם: 9 טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים: 10 כל־גוים סבבני בשם יהוה כי אמילם: 11 סבני גם־סבבני בשם יהוה כי אמילם: 12 סבני כדבורים דעכו כאשר קוצים בשם יהוה כי אמילם: 13 דחה דחיתני לנפל ויהנה עזרני: 14 עזי וזמרת יה ויהי־לי לישועה: 15 קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל: 16 ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל: 17 לא אמות כ־אחיה ואספר מעשי יה: 18 יסר יסרני יה ולמות לא נתני: 19 פתח־לי שַׁעֲר־צדק אב־אֶבֶם אודה יה: 20 וה־השַׁעַר ליהוה צדיקים יבאו בו: 21 אודך כי עניתי ותהי־לי לישועה: 22 אכן מאסו הבונים היתה לראש פנה: 23 מאת יהוה היתה זאת היא נפלות בעינינו: 24 זה־היום עשה יהוה נגילה ונשמתה בו: 25 אָנָּה יהוה הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּה יהוה הצליחה נָּא: 26 ברוך הֵבֵא בשם יהוה ברכנוֹלם מבית יהוה: 27 אֵלֹהֵי יְהוּדָה וַיָּאֵר לָנוּ אֶסְרֵי־חַג בעבתים עֲד־קִרְנוֹת המזבח: 28 אֵלֵינוּ אֵתָה וְאוֹדֶךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמָךָ: 29 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: **119** אשרי תמימי־דרך ההללים בתורת יהוה: 2 אשרי נצרי עדתיו בכל־לב ידרשוהו: 3 אף לא־פעלו עולה בדרךיו הלכו: 4 אתה צויתם פקדון לשמור מאד: 5 אחלי יבנו דרכי לשמור חקך: 6 או לא־אבוש בהביטי אל־כל־מצותך: 7 אודך בלשר לבב בלמדי משפטי צדקך: 8 את־חקך אשמר אל־תעזבי עֲד־מֵאֹד: 9 במה יזכה נער את־אָרְחוֹ לשמר כדברך: 10 בכל־לבי דרשתיך אל־תשגני ממצותיך: 11 בלבי צפנתי אמתך למען לא אחטא־לך: 12 ברוך אתה יהוה למדני חקך: 13 בשפתי ספרתי כל משפטי־פך: 14 בדרך עדותיך ששתי כעל כל־היון: 15 בפקדך אשיחה ואביטה אחרתיך: 16 בחקתיך אשתעשע לא אשכח דברך: 17 נמל על־עבדך אחיה ואשמרה דברך: 18 גל־עני ואביטה נפלאות מתורתך: 19 גר אנכי בארץ אל־חסתר ממני מצותיך: 20 גרסה נפשי לתאבה אל־משפטיך בכל־עת: 21 גערת זדים ארורים השנים ממצותיך: 22 גל מעלי חרפה ובוז כי עדתיך נצרחי: 23 גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקך: 24 גם עדתיך שעשעי אנשי עצתי: 25 דבקה לעפר נפשי חני כדברך: 26 דרכי פתתי ותענני למדני חקך: 27 דרך־פקדונך הביני ואשיחה בנפלאותיך: 28 דלפה נפשי מחונה קימני כדברך: 29 דרך־שֶׁךר הסר ממני ותוֹרַתְךָ חֲנִי: 30 דרך־אמונה בחרתי משפטיך שויתי: 31 דבקתי בעדותיך יהוה אל־תבישני: 32 דרך־מצותיך ארין כי תרחיב לבי: 33 הורני יהוה דרך חקך ואצננה עקב: 34 הביני ואצננה תורתך ואשמרנה בכל־לב: 35 תדריכני בנתיב מצותיך כי־בו חפצתי: 36 חֲסֵ־לְבִי אֶל־עֲדוּתֶיךָ וְאֵל־לְבָצֵעַ: 37 העבר עיני מראות שוא בדרךך חני: 38 הקם לעבדך אמתך אשר ליראתך: 39 העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים: 40 הנה תאבתי לפקדונך בצדקתך חני: 41 ויבאני חסדך יהוה תשועתך כאמתך: 42 ואענה חרפי דבר כִּי־בִטַחְתִּי בדרךך: 43 ואל־תצל מפִי דבר־אמת עֲד־מֵאֹד כי למשפטך יחלתי: 44 ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד: 45 ואתהלכה ברחבה כי פקדך רָשָׁתִי: 46 ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש: 47 ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: 48 ואשא־כפי אל־מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקך: 49 זכר־דבר לעבדך עַל־אֲשֶׁר יִחַלְתִּי: 50 זאת נחמתי בעיני כי אמתך חיתני: 51 זדים הליצני עֲד־מֵאֹד מתורתך לא נסיתי: 52 זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואמתם: 53 זלעפה אחזתני

מרשעים עֹבֵי תוֹרָתְךָ: 54 זְמֵרוֹת הַיָּדִלִי חֲקִיד בְּבֵית מְנוּרִי: 55 זְכַרְתִּי בַלִּילָה שִׁמְךָ
 יְהוָה וְאֲשַׁמְרָה תוֹרָתְךָ: 56 זֹאת הִתְחַלֵּי כִּי פִקְדִיד נִצְרָתִי: 57 חֲלָקִי יְהוָה אִמְרָתִי
 לְשֹׁמֵר דְּבָרֶיךָ: 58 חֲלִיתִי פָנֶיךָ בְּכָל־לֵב חֲנִי כְּאִמְרָתְךָ: 59 חֲשַׁבְתִּי דְרָכִי וְאֲשִׁיבָה רַגְלִי
 אֶל־עֲדֹתֶיךָ: 60 חֲשִׁיתִי וְלֹא תִהְיֶהמִקְהָלִי לְשֹׁמֵר מִצְוֹתֶיךָ: 61 חֲבִלִי רָשָׁעִים עֹדְנֵי תוֹרָתְךָ
 לֹא שָׁכַחְתִּי: 62 חֲצוֹת־לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפָּטֶי צְדָקָה: 63 חֶבֶר אֲנִי
 לְכָל־אֲשֶׁר יִרְאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פִקְדוֹתֶיךָ: 64 חֲסִדְךָ יְהוָה מִלֵּאָה הָאֵרֶץ חֲקִיד לְמִדְרֵי: 65 טוֹב
 עֲשִׂיתָ עִם־עַבְדְּךָ יְהוָה כְּדַבְּרְךָ: 66 טוֹב טָעַם וְרַעַת לְמִדְרֵי כִּי בְּמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמַנְתִּי:
 67 טָרַם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁנֵן וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שִׁמְרָתִי: 68 טוֹב־אֲתָהּ וּמִטֹּב לְמִדְרֵי חֲקִיד: 69 טָפְלוֹ
 עָלַי שָׁקֵר וְזִדִּים אֲנִי בְּכָל־לֵב אֲצִיר פִּקְדוֹתֶיךָ: 70 טָפַשׁ כַּחֲלָב לִבִּי אֲנִי תוֹרָתְךָ שֶׁעָשִׂיתִי:
 71 טוֹב־לִי כִּי־עָנִיתִי לְמַעַן אֶלְמֹד חֲקִיד: 72 טוֹב־לִי תוֹרַת־פִּיד מֵאֲלָפִי זֶהָב וְכֶסֶף:
 73 יָדִידְךָ עֲשׂוֹנִי וְכֹנֹנִי הִבִּינִי וְאֶלְמֹדָה מִצְוֹתֶיךָ: 74 יִרְאוּךָ יִרְאוּ וְיִשְׁמְחוּ כִּי לְדַבְּרְךָ
 יִחַלְתִּי: 75 יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי־צָדֵק מִשְׁפָּטֶיךָ וְאִמּוּנָה עֲנִיתִנִּי: 76 יִדְרֹגְךָ חֲסִדְךָ לְנַחֲמִנִי
 כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדְּךָ: 77 בִּיאוּנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחֱיָה כִּי־תוֹרָתְךָ שֶׁעָשִׂיתִי: 78 יִבְשׁוּ זִדִּים כִּי־שָׁקֵר
 עֲשׂוּנִי אֲנִי אֲשִׁיר בְּפִקְדוֹתֶיךָ: 79 יִשׁוּבוּ לִי יִרְאוּךָ (וְיִדְעוּ) (וְיִדְעוּ) יִדְרֹגְךָ: 80 יִהְיֶה־לִּי
 תָמִיד בַּחֲקִיד לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ: 81 פִּלְתָּה לְתִשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לְדַבְּרְךָ יִחַלְתִּי: 82 כָּלוּ עֵינֵי
 לְאִמְרָתְךָ לֹא־מָר מִתִּי נִתְחַמֵּן: 83 כִּי־הִיִּיתִי כְּנָאֵר בְּקִיטוֹר חֲקִיד לֹא שָׁכַחְתִּי: 84 כְּמָה
 יִמְוַעֲבֹדְךָ מִתִּי תַעֲשֶׂה בְּרַפִּי מִשְׁפָּט: 85 כְּרִדְלִי וְזִדִּים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא כִתוּרָתְךָ:
 86 כָּל־מִצְוֹתֶיךָ אִמּוּנָה שָׁקֵר רַדְפוּנִי עֲזֹרָתִי: 87 כְּמַעַט כְּלוּנִי בָּאֵרֶץ וְאֲנִי לֹא־עֹבֶבְתִּי פִקְדוֹתֶיךָ:
 88 כַּחֲסִדְךָ חֲנִי וְאֲשַׁמְרָה עֲדוֹת פִּיד: 89 לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נֶצֶד בְּשָׁמַיִם: 90 לָדֹר וְדֹר
 אִמּוּנָתְךָ כּוֹנֵנֶת אֶרֶץ וְתַעֲמֹד: 91 לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי הִכַל עֲבָדֶיךָ: 92 לֹלִי
 תוֹרָתְךָ שֶׁעָשִׂיתִי אֲזִי אֲבָרְתִּי בְּעֵינֵי: 93 לְעוֹלָם לֹא־אֲשַׁכַּח פִּקְדוֹתֶיךָ כִּי כִּם חִיִּיתִנִּי:
 94 לָךְ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקְדוֹתֶיךָ דְרָשְׁתִּי: 95 לִי קוֹי רָשָׁעִים לְאִבְדֵנִי עֲדִידְךָ אֲחַבּוּנִי:
 96 לְכָל חֲכָלָה רִאִיתִי קִין רַחֲבָה מִצְוֹתֶיךָ מֵאֵד: 97 מִה־אֲהַבְתִּי תוֹרָתְךָ כָּל־הַיּוֹם הִיא שִׁיחִתִּי:
 98 מֵאִיבִי תַחֲכַמֵּנִי מִצְוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם הֵיאֵלִי: 99 מִכָּל־מִלְמוּדֵי הַשְׁכֵּלְתִּי כִּי עֲדוֹתֶיךָ
 שִׁיחָה לִּי: 100 מִקְנִים אֲחַבּוּנִי כִּי פִקְדוֹתֶיךָ נִצְרָתִי: 101 מִכָּל־אֶרֶץ רַע כָּל־אֲתִי רַגְלִי לְמַעַן
 אֲשַׁמֵּר דְּבָרְךָ: 102 מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא־סָרְתִי כִי־אֲתָה הוֹרָתִנִּי: 103 מִה־נִּמְלָצִי לַחֲכִי אִמְרָתְךָ
 מִדְּבַשׁ לִפִּי: 104 מִפִּקְדוֹתֶיךָ אֲחַבּוּנִי עַל־כֵּן שָׁנֵאתִי כָּל־אֶרֶץ שָׁקֵר: 105 נִרְלַגְלִי דְבָרְךָ
 וְאוֹר לְנִתְיָבְתִּי: 106 נִשְׁבַּעְתִּי וְאֶקְרָא לְשֹׁמֵר מִשְׁפָּטֶי צְדָקָה: 107 נִעֲנִיתִי עַד־מֵאֵד יְהוָה
 חֲנִי כְּדַבְּרְךָ: 108 נִדְבּוֹת פִּי רָצָה־נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמִדְרֵי: 109 נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד
 וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: 110 נִתְנֵן רָשָׁעִים פֶּחַ לִי וּמִפִּקְדוֹתֶיךָ לֹא תַעֲנִיתִי: 111 נִחַלְתִּי עֲדוֹתֶיךָ
 לְעוֹלָם כִּי־יִשְׁוֹן לִבִּי הֵמָּה: 112 נִטִּיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֲקִיד לְעוֹלָם עָקֵב: 113 סַעֲפִים
 שָׁנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אֲהַבְתִּי: 114 סִתְרִי וּמִנֵּי אֲתָה לְדַבְּרְךָ יִחַלְתִּי: 115 סוֹרִי־מִמֶּנִּי מִרְעִים
 וְאֲצַרָה מִצּוֹת אֱלֹהֵי: 116 סִמְכִנִי כְּאִמְרָתְךָ וְאֶחֱיָה וְאֶל־תִּבְיִשְׁנִי מִשְׁכְּבִי: 117 סִדְרִי
 וְאֲשַׁעָה בַּחֲקִיד תָּמִיד: 118 סֵלִית כָּל־שׁוֹנִים מִחֲקִידֶיךָ כִּי־שָׁקֵר תְּרִמִּיתִם: 119 סִגִּים
 הִשְׁבַּת כָּל־רִשְׁעֵי־אֶרֶץ לָכֵן אֲהַבְתִּי עֲדוֹתֶיךָ: 120 סִמֵּר מִפִּתְחָךְ בִּשְׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יִרְאִיתִי:
 121 עֲשִׂיתִי מִשְׁפָּט וְצָדֵק כָּל־תִּנְיָחִנִי לַעֲשֹׂקִי: 122 עָרַב עַבְדְּךָ לְטוֹב אֶל־יַעֲשֹׁקֵי זִדִּים:
 123 עֵינֵי כָלוּ לִישׁוּעָתְךָ וְלֹא־מָרַת צְדָקָה: 124 עֲשֶׂה עִם־עַבְדְּךָ כַּחֲסִדְךָ וְחֲקִיד לְמִדְרֵי:
 125 עַבְדְּךָ אֲנִי הִבִּינִי וְאֶדְעָה עֲדוֹתֶיךָ: 126 עַת לַעֲשׂוֹת לִי־יְהוָה הִפְרוּ תוֹרָתְךָ: 127 עַל־כֵּן
 אֲהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ מִזֶּהָב וּמִפָּז: 128 עַל־כֵּן כָּל־פִּקְדוֹתֶיךָ כָּל־יִשְׂרָאֵל כָּל־אֶרֶץ שָׁקֵר שָׁנֵאתִי:
 129 פִּלְאוֹת עֲדוֹתֶיךָ עַל־כֵּן נִצְרָתִם נַפְשִׁי: 130 פֶּתַח דְּבָרֶיךָ יֵאִיר מִבֵּין פְּתִיִּים: 131 פִּיר־פִּעֲרָתִי
 וְאֲשַׁאֲפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יֵאֲבִיתִי: 132 פִּנְה־אֱלִי וְחֲנִי כְּמִשְׁפָּט לֹאֲהַבִּי שִׁמְךָ: 133 פִּעְמִי הֵכֵן
 כְּאִמְרָתְךָ וְאֶל־תִּשְׁלַט־בִּי כָּל־אֵנוֹן: 134 פִּדְנִי מִעֶשֶׂק אָדָם וְאֲשַׁמְרָה פִּקְדוֹתֶיךָ: 135 פָּנֶיךָ
 הָאֵד בְּעַבְדְּךָ וְלִמְדִנִּי אֶת־חֲקִידֶיךָ: 136 פִּלְגֵי־מִים יִרְדּוּ עֵינֵי עַל לֹא־שָׁמְרוּ תוֹרָתְךָ:
 137 צִדִּיק אֲתָה יְהוָה וְיִשָּׁר מִשְׁפָּטֶיךָ: 138 צִוִּית צָדֵק עֲדוֹתֶיךָ וְאִמּוּנָה מֵאֵד: 139 צִמְחִיתִנִּי
 כְּנֵאתִי כִּי־שָׁכַחְתִּי דְּבָרֶיךָ צִירִי: 140 צִרּוּפָה אִמְרָתְךָ מֵאֵד וְעַבְדְּךָ אֲהַבָה: 141 צִעִיר אֲנִכִּי
 וְנִבּוֹת פִּקְדֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: 142 צְדָקָתְךָ צָדֵק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: 143 צִרְוִמָּצוֹק מִצְאוּנִי
 מִצְוֹתֶיךָ שֶׁעָשִׂיתִי: 144 צָדֵק עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הִבִּינִי וְאֶחֱיָה: 145 קָרָאתִי בְּכָל־לֵב עֲנִי
 יְהוָה חֲקִיד אֲצַרָה: 146 קָרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֲשַׁמְרָה עֲדוֹתֶיךָ: 147 קִדְמִתִּי בְּנִשְׁפָּךְ וְאֲשַׁעָה
 (לְדַבְּרֶיךָ) (לְדַבְּרֶיךָ) יִחַלְתִּי: 148 קִדְמוּ עֵינֵי אֲשַׁמְרוּת לְשִׁיחַ כְּאִמְרָתְךָ: 149 קוֹלִי שִׁמְעָה
 כַּחֲסִדְךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲנִי: 150 קָרְבוּ רַדְפִּי וְזִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רַחֲמֶיךָ: 151 קָרֹב אֲתָה יְהוָה

וְכָל־מִצְוֹתָיִךְ אִמַּת: 152 כָּדָם יִדְעִיתִי מִעֲדֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יִסְדָּתָם: 153 רָאִה־עֵינִי וַחֲלָצִנִי
 כִּי־חֹרֶתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: 154 רִיבָה רִיבִי וּנְאֻלָּנִי לְאַמְרֶתְךָ חֲנִי: 155 רְחוֹק מִרְשָׁעִים יִשׁוּעָה
 כִּי־חָקֶיךָ לֹא דָרָשׁוּ: 156 רְחֻמֶיךָ רַבִּים! יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲנִי: 157 רַבִּים דְּרָפִי וְצָרִי
 מִעֲדֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי: 158 רְאִיתִי בְּגָדִים וְאַתְקוֹטְטָה אֲשֶׁר אִמְרֶתְךָ לֹא שָׁמְרוּ: 159 רָאִה
 כִּי־פָקוּדֶיךָ אֶהְבֵּתִי יְהוָה כַּחֲסִדְּךָ חֲנִי: 160 רָאִשְׁדִּבְרְךָ אִמַּת וְלְעוֹלָם כָּל־מִשְׁפָּט צִדְקָה:
 161 שִׁירִים דִּרְפוֹנִי חָנָם (וּמִדְבָּרֶיךָ) וּמִדְבָּרְךָ פָּתַר לִבִּי: 162 שֶׁשׁ אֲנִכִּי עַל־אִמְרֶתְךָ
 כְּמוֹצֵא שָׁלָל רַב: 163 שָׁקֵר שְׂנֵאתִי וְאִתְּעֵבָה תוֹרֶתְךָ אֶהְבֵּתִי: 164 שֶׁבַע בְּיוֹם הַלֵּלְתִּיךָ עַל
 מִשְׁפָּטֵי צִדְקָה: 165 שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרֶתְךָ וְאִין־לָמוּ מִכְשׁוֹל: 166 שְׁבַרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ
 יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עֲשִׂיתִי: 167 שְׁמֵרָה נִפְשִׁי עֲדֹתֶיךָ וְאַהֲבָם מֵאֵד: 168 שְׁמֵרְתִּי פָקוּדֶיךָ
 וְעֲדֹתֶיךָ כִּי כָל־דְּרָכֵי נִגְדָּד: 169 תִּקְרַב רַחֲמֵי לִפְנֶיךָ יְהוָה כְּדִבְרְךָ הִבְיִנִי: 170 תְּבוֹא
 חֲתַנִּי לִפְנֶיךָ כְּאִמְרֶתְךָ הַצִּילִנִי: 171 תִּבְעֵנָה שִׁפְתֵי תְהִלָּה כִּי תִלְמַדְתִּי חֲקִיךָ: 172 תִּשְׁן
 לִשְׁנֵי אִמְרֶתְךָ כִּי כָל־מִצְוֹתֶיךָ צָדִק: 173 תַּחֲיֶיךָ לְעֹרְנִי כִּי פָקוּדֶיךָ בַּחֲרִיתִי:
 174 תִּאֲבֹחִי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וְתוֹרֶתְךָ שֶׁשָּׁעִי: 175 תַּחֲיֶי נִפְשִׁי וְתִתְּלַלְךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ יַעֲזֹרֵנִי:
 176 תַּעֲשִׂיתִי כִשֶּׁה אֲבָד בְּקֶשׁ עֲבָדְךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: 120 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל־יְהוָה
 בְּצִרְתָּה לִּי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי: 2 יְהוָה הַצִּילָה נִפְשִׁי מִשְׁפַּת־שָׁקֵר מִלְשׁוֹן רַמִּיָּה: 3 מִהֲחִיתָן
 לֵךְ וּמִה־יִסּוּף לֵךְ לְשׁוֹן רַמִּיָּה: 4 חֲצִי גִבּוֹר שְׂנוּנִים עִם גַּחֲלֵי רַחֲמִים: 5 אוֹיֵה־לִּי
 כִּי־נָתַתִּי מִשֶּׁךְ שִׁכְנַתִּי עִם־אֹהֲלֵי קָרָר: 6 רַבַּת שִׁכְנָה־לָּהּ נִפְשִׁי עִם שׁוֹנֵא שְׁלוֹם:
 7 אֲנִי־שְׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הָמָּה לְמַלְחָמָה: 121 שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁא עֵינִי אֶל־הָהָרִים מֵאֵין יָבָא
 עֲזָרִי: 2 עֲזָרִי מִעַם יְהוָה עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְצִי: 3 אֶל־יִתָּן לְמוֹת רִנָּלְךָ אֶל־זִנּוֹם שְׁמֶרְךָ:
 4 הִנֵּה לֹא־זִנּוֹם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: 5 יְהוָה שְׁמֶרְךָ יְהוָה צִלְךָ עַל־יָד וּמִינֶיךָ: 6 יוֹמָם
 הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יִכְבֶּה וְיָרֵחַ בְּלִילָה: 7 יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשְׁךָ: 8 יְהוָה
 יִשְׁמֹר־צִאתְךָ וּבּוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: 122 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמַחְתִּי בְּאַמְרִים לִי בֵּית
 יְהוָה גִּלְגָּד: 2 עֲמֻדוֹת הָיוּ רִגְלֵינוּ בְּשַׁעֲרֶיךָ יְרוּשָׁלַם: 3 יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר
 שִׁחְבָּרָה־לָּהּ יִחָדֵךְ: 4 שֶׁשֶּׁם עָלָיו שְׁבָטִים שְׁבָטֵי־יְהוָה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְהַדוֹת לִשְׁם יְהוָה:
 5 כִּי שָׁמָּה יֵשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפַּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד: 6 שְׂאֵלֹי שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם וְשְׁלֹוֹ
 אֶהְבִּיד: 7 יְהִי־שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: 8 לְמַעַן אֲחִי וְרַעִי אֲדַבֵּר־נָא שְׁלוֹם
 בָּךְ: 9 לְמַעַן בֵּית־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשָׁה טוֹב לָךְ: 123 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל־יְהוָה נִשְׂאִיתִי
 אֲתֵעִינִי הִישִׁיבִי בְּשָׁמַיִם: 2 הִנֵּה כְּעֵינִי עֲבָדִים אֶל־יָד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינִי שִׁפְחָה אֶל־יָד
 גִּבְרָתָהּ כִּן עֵינֵינוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיחַנֵּנוּ: 3 תִּנְנֵנוּ יְהוָה חֲנּוּן כִּי־רַב שִׁבְעֵנוּ בּוֹז:
 4 רַבַּת שִׁבְעָה־לָּהּ נִפְשֵׁנוּ הַלְעַנְהוּ הַשְׂאֲנִים הִבְזוּ לְנֶאֱוִינִים: 124 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לִזְלִי
 יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ יֹאמְרֵנָא יִשְׂרָאֵל: 2 לִזְלִי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ בָקוֹם עֲלֵינוּ אָדָם: 3 אוֹי חֲנִים
 בְּלַעֲנוּ בַּחֲרוֹת אָפָם בָּנוּ: 4 אוֹי הַמִּים שִׁטְפוּנוּ נָחֲלָה עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ: 5 אוֹי עָבַר
 עַל־נַפְשֵׁנוּ הַמִּים הַיְּדוֹנִים: 6 בְּרוּךְ יְהוָה שֶׁלֹא נִתְּנָנוּ לְטָרֶף לְשִׁנֵּיהֶם: 7 נַפְשֵׁנוּ כִּצְפוֹר
 נִמְלֹטָה מִפֶּה יֹקֶשִׁים הַפֶּה נִשְׁכָּר וְנִתְּנָנוּ נִמְלֹטָנוּ: 8 עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְצִי:
 125 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבְּטָחִים בִּיהוָה כְּהֲרָצִינוּ לֹא־זִמּוֹת לְעוֹלָם וְשֵׁב: 2 יְרוּשָׁלַם הָרִים
 סָבִיב לָהּ וְיְהוָה סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: 3 כִּי לֹא יִנּוּחַ שְׁבֹט הָרָשָׁע עַל גּוֹרֵל
 הַצִּדִּיקִים לְמַעַן לֹא־יִשְׁלַחוּ הַצִּדִּיקִים בְּעוֹלָתָה יְדֵיהֶם: 4 הִיטִיבָה יְהוָה לְטוֹבוֹים וְלִישְׁרִים
 בְּלִבּוֹתָם: 5 וְהַמִּטִּים עָקֵלְקֻלָּתָם וְיִלְכִּיכֶם יְהוָה אֶת־פְּעָלֵי הָאָן שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל: 126 שִׁיר
 הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב יְהוָה אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ בַּחֲלָמִים: 2 אֵן יִמְלֹא שְׁחוֹק פִּינוּ וְלִשְׁוֹנֵנוּ לָנָה
 אֵן יֹאמְרוּ בּוֹיִם הַגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהֵי: 3 הַגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ
 שְׂמַחִים: 4 שִׁיבָה יְהוָה אֶת־(שְׁבִיתָנוּ) [שְׁבִיתָנוּ] כְּאַפִּיקִים בְּנִגַּב: 5 הַזִּרְעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה
 יִקְצְרוּ: 6 תִּלְוֵךְ יִלְךְ וְכִכָּה נִשְׂא מִשְׁךְ־הָרָע בְּאִיּוֹבָה בְּרִנָּה נִשְׂא אֱלֹמֹתֵינוּ: 127 שִׁיר
 הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמוֹה אִם־יְהוָה לֹא־יָבִיגָה בֵּית שׁוֹאָ עֲמָלוּ בּוֹיִנוּ בּוֹ אִם־יְהוָה לֹא־יִשְׁמְרֵנוּ
 שׁוֹאָ שְׁקָד שׁוֹמֵר: 2 שׁוֹאָ לָכֶם מִשְׁכִּימֵי קוֹם מֵאַחֲרֵי־שֶׁבֶת אֲכָלִי לֶחֶם הַעֲצָבִים כִּן יִתֵּן
 לִידִידוֹ שָׂנֵא: 3 הִנֵּה נָחֲלָה יְהוָה בָּנִים שְׁכָר פְּרִי הַבֶּטֶן: 4 כַּחֲצִים בִּיד־גִּבּוֹר כִּן בָּנִי
 הַנְּעוּרִים: 5 אֲשֶׁר־הִגְבֵּר אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת־אֲשְׁפָּלוֹ מֵהֶם לֹא־יָבִשׁוּ כִּי־יִדְּבָרוּ אֶת־אוֹיְבֵיכֶם

בשׁעַר: 128 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר־יִזְרָא יְהוָה הִחֲלֵךְ בְּדַרְכּוֹ: 2 יָגִיעַ כְּפִיךָ כִּי תֵאָכֵל אֲשֶׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ: 3 אֲשַׁחֲךָ כִּנְפֵן פְּרִיָה בִּירְכַתִּי בִיתְךָ בְּנִיךָ כִּשְׁתְּלִי וַיְתִים סָבִיב לְשִׁלְחֲנֶךָ: 4 הִנֵּה כִּי־כֵן יִבְרַךְ גֹּבֵר יִרְאָ יְהוָה: 5 וַיְבַרְכֶךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן וַיֵּרָא בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כֹּל יָמֵי חַיֶּיךָ: 6 וַיֵּרָאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל: **129** שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַבַּת צָרָתִי מִנְעוּרִי יֵאֻמְרָנָא יִשְׂרָאֵל: 2 רַבַּת צָרָתִי מִנְעוּרִי גַם לֹא־יָכֹל לִי: 3 עַל־גְּבִי חָרְשׁוֹ חֲרָשִׁים הָאֵרִיכּוֹ (לְמַעֲנִיתָם) 4 יְהוָה צָדִיק קָצִין עֲבוֹת רָשָׁעִים: 5 וַיִּבְשׁוּ וַיִּסְגּוּ אַחֲרָיִם כֹּל שְׂנְאֵי צִיּוֹן: 6 הָיוּ כַּחֲצִיר גִּגּוֹת שֶׁקָּדְמָת שֶׁלָּךְ יָבֹשׁ: 7 שְׁלֵא מֵלֵא כִפּוֹ קוֹצֵר וַחֲצֵנוּ מִעֲמָר: 8 וְלֹא אָמְרוּ הַעֲבָרִים בִּרְכַּת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בִּרְכֵנוּ אֲתֹכֶם בְּשֵׁם יְהוָה:

130 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמָקִים קָרָאתִיךָ יְהוָה: 2 אֲדֹנִי שְׁמַעַה בְּקוֹלִי תְהִינָה אֲזִנֶּיךָ קִשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנִי: 3 אִם־עֲנוֹתוֹת תִּשְׁמָרֶנָּה אֲדֹנִי מִי יַעֲמָר: 4 כִּי־עֲמֹךְ הַסְּלִיחָה לְמִנְ תִּנְרָא: 5 קוֹנִית יְהוָה קִנְיָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֲלִיתִי: 6 נַפְשִׁי לֹאֲדֹנִי מִשְׁמָרִים לְבָקֶר שְׁמָרִים לְבָקֶר: 7 יַחַל יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵיךָ כִּי־עַם־יְהוָה הַחֲסֵד וְהַרְבָּה עֲמּוֹ פְדוּת: 8 וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו: **131** שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד יְהוָה לֹא־נָבָה לִבִּי וְלֹאֲדָמּוֹ עֵינֵי וְלֹא־הִלַּכְתִּי בְּגִדְלוֹת וּבְנִפְלְאוֹת מִמּוֹנֵי: 2 אִם־לֹא שׁוֹיְתִי וְדוֹמָמְתִּי נַפְשִׁי כִּנְמֵל עָלֵי אִמּוֹ כִּנְמֵל עָלֵי נַפְשִׁי: 3 יַחַל יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵיךָ מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם: **132** שִׁיר הַמַּעֲלוֹת זִכְרוֹת־יְהוָה לְדָוִד אֵת כָּל־עֲוֹנוֹתָיו: 2 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַיהוָה נָדָר לֵאבִיר יַעֲקֹב: 3 אִם־אֲבָא בֵּאֵהֶל בֵּיתִי אִם־אֵעֲלֶה עַל־עֶרֶשׁ יְצוּעֵי: 4 אִם־אֲתֵן שֵׁנָה לְעֵינֵי לַעֲפַפִּי תִּנּוּמָה: 5 עַד־אֲמַצָּא מְקוֹם לַיהוָה מִשְׁכָּנֹת לֵאבִיר יַעֲקֹב: 6 הִנֵּה־שָׁמְעֵנָה בְּאִפְרָתָה מִצְאֹנָה בְּשִׁדְרֵי־עַר: 7 נִבְּוָה לְמִשְׁכְּנוֹתֵינוּ נִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם רְגִלּוֹ: 8 קוּמָה יְהוָה לְמִנוּחַתְךָ אֲתָה וְאֶרְצֶךָ עוֹד: 9 כִּהְנִיךָ יִלְבַּשׁ־צִדֶּק וַחֲסִידֶיךָ יִרְנְנוּ: 10 בַּעֲבוּר דָּוִד עֲבַדְךָ אֶל־חֶשֶׁב פָּנֵי מִשִּׁיחֶךָ: 11 נִשְׁבַּע־יְהוָה לֵדָּוִד אֵת לֹא־יָשׁוּב מִמֶּנָּה מִפְּרִי בִטֶּן אִשִּׁית לְכֶסֶף־לָךְ: 12 אִם־יִשְׁמְרוּ בְּנִיךָ בְּרִיתִי וְעַדְתִּי זֶה אֶלְמָדָם גִּם־בְּנֵיהֶם עַד־עוֹד יִשְׁבוּ לְכֶסֶף־לָךְ: 13 כִּי־בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אֹתָהּ לְמוֹשָׁב לֹד: 14 זֹאת־מִנוּחַתִּי עַד־עוֹד פֹּה־אֲשָׁב כִּי אֹתִיתִי: 15 צִדָּה בָּרֶךְ אֶבְרָךְ אֲבִינִיָּה אֲשַׁבֵּעַ לָהֶם: 16 וּכְהִנִּיָּה אֲלִבִּישׁ יֵשַׁע וַחֲסִידֶיהָ רִנּוֹ יִרְנְנוּ: 17 שֵׁם אֲצַמִּיחַ קֶרֶן לְדָוִד עַרְכַּתִּי נָדָר לְמִשִּׁיחִי: 18 אוֹרְכִי אֲלִבִּישׁ בִּשֵׁת וְעָלְיוֹ יִצְיָן נִדְוֹ: **133** שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הִנֵּה מִה־טוֹב וּמִה־נָּעִים שִׁבְתָּ אֲתִים גִּם־יַחֲדָה: 2 כִּשְׁמֵן הַטּוֹב עַל־הָרֹאשׁ יָרֵד עַל־הַזָּקֵן זִקְנֵי־אֶהְרֹן שִׁירָד עַל־פִּי מִדְּוָתָיו: 3 כִּטֹּל־חַרְמוֹן שִׁירָד עַל־הַרְרֵי צִיּוֹן כִּי שָׁם צִנָּה יְהוָה אֶת־הַבְּרָכָה חַיִּים עַד־הָעוֹלָם: **134** שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בָרַכּוּ אֶת־יְהוָה כָּל־עַבְדֶּיךָ יְהוָה הַעֲמִידִים בְּבֵית־יְהוָה בַּלִּילֹת: 2 שְׂאוֹי־דָכֶם קֹדֶשׁ וּבְרַכּוּ אֶת־יְהוָה: 3 וַיְבַרְכֶךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: **135** הִלְלוּ יְהוָה הִלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה הִלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה: 2 שְׁעָמִידִים בְּבֵית יְהוָה בְּחִצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: 3 הִלְלוּ־יָהּ כִּי־טוֹב יְהוָה וְזָמֹר לְשִׁמּוֹ כִּי נָעִים: 4 כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יֵה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: 5 כִּי אֲנִי יִדְעִיתִי כִּי־גִדּוֹל יְהוָה וְאֲדֹנֵינוּ מִכָּל־אֱלֹהִים: 6 כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ יְהוָה עֲשֵׂה בְשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ בִּימִיִּים וְכָל־תְּהוֹמוֹת: 7 מַעֲלָה נִשְׁאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לְמִטָּר עֲשֵׂה מוֹצָא־רוּחַ מוֹאצְרוֹתָיו: 8 שִׁהֲבֶה בְכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאֲדָם עַד־הַמָּה: 9 שְׁלַח אֲחוֹת וּמִפְתִּים בְּחוֹכְכֵי מִצְרַיִם בְּפָרְעָה וּבְכָל־עַבְדָּיו: 10 שִׁהֲבֶה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מַלְכִּים עֲצוּמִים: 11 לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְלַעֲוֵן מֶלֶךְ הַכְּנָעַן וְלֹכֵל מַמְלָכוֹת כְּנָעַן: 12 וַתִּתֵּן אֲרָצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: 13 יְהוָה שִׁמּוֹךְ לְעוֹלָם יְהוָה זִכְרֶךָ לְדָוִד־נָדָר: 14 כִּי־יִדְרֹן יְהוָה עַמּוֹ וְעַל־עַבְדָּיו יִתְנַחֵם: 15 עֲצַבִּי הַנּוֹעַם כֶּסֶף וְהָבָה מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: 16 פֹּה־לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵים לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ: 17 אֲזִינוּ לָהֶם וְלֹא יֵאָזְנוּ אֵף אִי־יִשְׁרָרוּ בְּפִיהֶם: 18 כִּמְנוּהֶם יְהִיוּ עֲשִׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר־בִּטֶּחַ בָּהֶם: 19 בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרַכּוּ אֶת־יְהוָה בֵּית אֶהְרֹן בָּרַכּוּ אֶת־יְהוָה: 20 בֵּית הַלֵּוִי בָרַכּוּ אֶת־יְהוָה וַיֵּרָא יְהוָה בָּרַכּוּ אֶת־יְהוָה: 21 בָּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּ־יָהּ: **136** הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: 2 הוֹדוּ לַאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: 3 הוֹדוּ לֵאדֹנֵי הָאֲדָמָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: 4 לְעֵשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדִלוֹת לְבָדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: 5 לְעֵשֶׂה הַשָּׁמַיִם כַּתְּבוּנָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: 6 לְרַקַּע הָאָרֶץ עַל־הַמַּיִם כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: 7 לְעֵשֶׂה אוֹרִים גְּדִלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: 8 אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמַעֲשֵׂלַת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם

חסדו: 9 את־הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו: 10 למכה מוצרים בככוריהם כי לעולם חסדו: 11 ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו: 12 ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו: 13 לנזר יססוף הנזרים כי לעולם חסדו: 14 והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו: 15 ונער פרעה וחילו ביססוף כי לעולם חסדו: 16 למולך עמו במדבר כי לעולם חסדו: 17 למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו: 18 ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו: 19 לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו: 20 וילעג מלך הבשן כי לעולם חסדו: 21 ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו: 22 נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו: 23 שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו: 24 ויפרקנו מוצרינו כי לעולם חסדו: 25 נתן לחם לכל־בשר כי לעולם חסדו: 26 הודו לאל

השמים כי לעולם חסדו: 137 על נהרותו בכל שם ישבנו גס־בכינו בִּכְרָנוּ את־ציון: 2 על־ערכים בתוכה חלינו פנורתינו: 3 כי שם שאלנו שובנו דברי־שיר וחוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: 4 איך נשיר את־שיר־יהוה על אדמת נכר: 5 אם־אשכח ירושלם תשכח ימינו: 6 תִּבְקַלְשׁוּנִי לחכי אם־לא אֶזְכְּרֶיךָ אם־לא אֶעֱלֶה את־ירושלם על ראש שמחתי: 7 זכר יהוה לבני אדם את יום ירושלם האמרים ערו ערו עד היסוד בה: 8 בת־בבל השודרה אשרי שישלם־לך את־גְּמוּלְךָ שְׁנֵמַלְתָּ לָנוּ: 9 אשרי

שיאחו ונפץ את־עלליך אל־הסלע: 138 לדורו אודך בכל־לבי נגד אלהים אומרך: 2 אשתחוה אל־היכל קדשך ואודה את־שִׁמְךָ על־חסדך ועל־אֲמֻנְתְּךָ כִּי־הִגְדַּלְתָּ עַל־כָּל־שִׁמְךָ אֲמַרְתָּךְ: 3 ביום קראתי ותעני תרחבני בנפשי עו: 4 יודוך יהוה כל־מלכי־ארץ כי שָׁמַעַנִי אֲמַר־פִּידִי: 5 וישירו בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה: 6 כִּי־רַם יהוה וּשְׁפַל יִרְאֶה וְנִבְּה מִמָּרְקָךָ יִדְעֶ: 7 אם־אֶלֶף בקרב צלה תחני על אף איבי תשלח ידך ותושיעני ימינך: 8 יהוה יג מר בערי יהוה חסדך לעולם מעשי ידוך אל־תִּרְקֶ: 139

למנצח לדוד מזמור יהוה חקרתי ותדע: 2 אתה ידעת שבתי וקומי בנתה לרעי מרחוק: 3 ארתי ורבעי וזית וכל־דרכי הסִפְנֵתָה: 4 כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה: 5 אחור וקדם צרתי ותשת עלי כפכה: 6 (פלאיה) [פליאה] דעת ממני נשגבה לא־אוכל לה: 7 אנה אלך מרוחק ואנה מפניך אברח: 8 אם־אֶסַּק שָׁמַיִם שָׁם אֲתָה ואֲצִיעָה שָׁאוֹל הִנֵּךְ: 9 אֵשׁא כִּפְי־שַׁחַר אֲשַׁכֶּנָּה בִּאֲחֵרִית ים: 10 גִּם־שָׁם יִדְךָ תִּחְנִי ותאחזי ימינך: 11 ואמר אף־חֶשֶׁךְ יוֹשִׁפִּי וְלִילָה אֹר בְּעֵינִי: 12 גִּם־חֶשֶׁךְ לא־יִחְשֹׁךְ מִמֶּךָ וְלִילָה כִּי־אֵיךְ כְּחִשְׁכָה כְּאוֹרָה: 13 כִּי־אֲתָה קִנִּית כְּלִיתִי תִסְכְּנִי בִּבְטָן אִמִּי: 14 אֲוֹדְךָ עַל כִּי נִרְאֹתָ נִפְלִיתִי וּנְפִלִים מַעֲשֶׂיךָ וְנִפְשִׁי יָדַעַת מֵאֵד: 15 לא־נִכְחַד עֲצָמִי מִמֶּךָ אֲשֶׁר־עֲשִׂיתִי כִּסְתָר רַקְמֹתַי בְּתַחֲתִיּוֹת אֶרֶץ: 16 גִּלְמִי רָאוּ עֵינֶיךָ וְעַל־סִפְּךָ כָּלָם יִכְתְּבוּ יָמִים וָצָרוֹ (ולא) נולדו אחד בהם: 17 ולי מה־יִקְרֹוּ רִיעֶךָ אֵל מִה עֲצָמוֹ רֵאשִׁיהֶם: 18 אֶסְפָּרם מִחוּל יִרְבּוּן הַקִּיּוּצִי וְעוֹדֵי עִמְךָ: 19 אִם־תִּקְטֹּל אֱלֹהִים רָשָׁע וְאֲנִשִּׁי דָמִים סוֹרוֹ מִנִּי: 20 אֲשֶׁר יֹאמְרֶךָ לְמוֹמֶה נָשָׂא לְשׁוֹן עֲרִידֶךָ: 21 הֲלוֹא־מִשְׁנֹאֵיךָ יְהוָה אֲשָׁנָא וּבִתְקוּמִיךָ אֲתִקְוֹטֶט: 22 תִּכְלִית שְׁנָאָה שְׁנֵאֲתִים לְאוֹיְבִים הִיוּ לִי: 23 חֲקַרְנִי אֵל וְדַע

לִבִּי בְּחֲנִי וְדַע שְׂרַעֲפִי: 24 וראה אם־דֶּרֶךְ־עֶצֶב בִּי וְנִחֲנִי בְּדֶרֶךְ עוֹלָם: 140 למנצח מזמור לדוד: 2 חלצני יהוה מאדם רע מאיש חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי: 3 אֲשֶׁר חֲשָׁבוּ רַעוֹת בִּלְבָב כְּלָיוֹם וְגוֹרוֹ מִלְחָמוֹת: 4 שָׁנְנוּ לְשׁוֹנָם כְּמוֹ־נֶחֶשׁ חֲמַת עֲכָשׁוֹב תַּחַת שְׁפָתֵינוּ סֵלָה: 5 שְׁמַרְנִי יְהוָה מִיַּד רָשָׁע מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי אֲשֶׁר חֲשָׁבוּ לְדַחוֹת פַּעְמִי: 6 טַמְנִי־נְאֻמִּים פֶּחַ לִי וּחִבָּלִים פָּרְשׁוּ רֶשֶׁת לִיד־מַעְגַּל מִקְשִׁים שְׁחִירֵי סֵלָה: 7 אֲמַרְתִּי לַיהוָה אֵלִי אֲתָה הָאֱלֹהִים יְהוָה קוֹל תִּחְנֹנֵנִי: 8 יְהוָה אֲדִינִי עוֹ יְשׁוּעָתִי סִפְתָּה לְרֵאשִׁי בְּיוֹם נִשְׁקֶ: 9 אֶל־תַּתֵּן יְהוָה מֵאֻזִּי רָשָׁע זָמְמוֹ אֶל־תִּפֹּק יְרֵמוֹ סֵלָה: 10 רֹאשׁ מִסְבִּי עָמַל שְׁפָתֵינוּ (וּכְסוּמוֹ) (וּכְסוּמוֹ): 11 (יְמִיטוֹ) (יְמִוּטוֹ) עֲלֵיהֶם גְּחֹלִים בָּאֵשׁ וּפֶלֶם בְּמַהֲמוֹת בִּלְיָקוֹמוֹ: 12 אִישׁ לְשׁוֹן בִּלְיָקוֹן בְּאַרְץ אִישׁ־חֶמֶס רַע יַעֲזֹרֵנוּ לְמַדְחָתָ: 13 (וְדַעַת) (וְדַעַת) כִּי־עָשָׂה יְהוָה דָּוִן עָנִי מִשְׁפַּט אֲבִינִים: 14 אֵךְ צָדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבּוּ יִשְׂרָאֵל

את־פְּנֶיךָ: 141 מזמור לדוד יהוה קראתיך תושה לי האזינה קולי בקראי־לך: 2 תִּכּוֹן חִפְלָתִי קָטַרְתָּ לְפָנֶיךָ מִשָּׂאֵת כָּפִי מִנְּחִית־עֶרְבִי: 3 שִׁיתָ יְהוָה שְׁמֶרָה לִפִּי נִצְרָה עַל־דֶּלֶת שְׁפָתִי: 4 אֶל־תִּטְלֵבִי לְדַבְּרוֹ רַע לְהַתְעוֹלָל עַל־לוֹתִי בְּרָשָׁע אֲתֵאֵשׁ־אֲנִי וּבִלְ־אַלְחֵם בְּמַנְעִמֵיהֶם: 5 יְהַלְמֵנִי־צִדִּיק חֶסֶד וְיִוְכִיחֵנִי שֶׁמֶן רֹאשׁ אֶלְיִי רֹאשִׁי כִּי־עוֹד

ותפלתי ברעותיהם: 6 נשמתו ביד־סלע שפטיהם ושמעו אִמְרֵי כִי נַעֲמוּ: 7 כִּמוּ פֶלֶחַ
ובקע בארץ נפֹרוּ עֲצֻמֵּנוּ לִפְנֵי שְׁאוֹל: 8 כִּי אֵלֶיךָ יְהוָה אֲרִנִּי עֲנֵי בְּכָה חֲסִיתִי
אֶל־תֵּרַע נַפְשִׁי: 9 שְׁמִרְנִי מִיָּדִי פַח יִקְשׁוּ לִי וּמִקְשׁוֹת פְּעָלֵי אֵין: 10 יִפְלוּ בַּמִּכְמָרִי
רָשָׁעִים יַחַד אֲנִכִּי עַד־אֲעֹבֹר: 142 מִשְׁכִּיל לְדוֹד בְּהִיּוֹתוֹ בַּמַּעֲרָה תַּפְלָה: 2 קוֹלִי אֶל־יְהוָה
אֲזַעַק קוֹלִי אֶל־יְהוָה אֲתַחֲנוּן: 3 אֲשַׁפֵּךְ לִפְנֵי שִׁחִי צָרָתִי לִפְנֵי אֲנִיד: 4 בַּהֲתַעֲשֵׁף עָלַי
רוּחִי וְאִתָּה יִדְעַת נְתִיבָתִי בֶּאֱרַחֲיוֹ אֶהְלֵךְ טָמְנוּ פֶּחַ לִי: 5 הִבֵּט יָמִין וְרָאָה וְאֵין־לִי
מִכִּיר אֲבָד מָנוֹס מִמֶּנִּי אֵין דּוֹרֵשׁ לַנֶּפֶשׁ: 6 זַעֲקָתִי אֵלֶיךָ יְהוָה אֲמַרְתִּי אַתָּה מַחֲסֵי חֲלָקִי
בָּאֶרֶץ הַחַיִּים: 7 הִקְשִׁיבָה! אֶל־רַגְלִי כִּי־דִלְתִּי מֵאֵד הַצִּילָנִי מִרֹּדְפִי כִּי אֲמַצּוּ מִמֶּנִּי:
8 הוֹצִיאָה מִמִּסְכְּרוֹ נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת־שִׁמְךָ בִּי יִכְתְּרוּ צַדִּיקִים כִּי תִגְמַל עָלַי: 143 מִזְמוֹר
לְדוֹד יְהוָה שִׁמְעַת תַּפְלָתִי הָאֵזִינָה אֶל־תַּחֲנוּנִי בִּאֲמִנְתֶּךָ עֲנֵנִי בַּצִּדְקָתֶךָ: 2 וְאֶל־תִּבְּאוּ
בַּמִּשְׁפָּט אֶת־עַבְדְּךָ כִּי לֹא־יִצְרֹק לִפְנֵיךָ כֹּל־חִי: 3 כִּי רָדַף אוֹיְבִי נַפְשִׁי דָּכָא לְאֶרֶץ חַיִּיתִי
הוֹשִׁיבִנִי בַּמִּתְשָׁכִים כְּמֵת עוֹלָם: 4 וַתַּחֲעֲשֵׁף עָלַי רוּחִי בְּחוֹכִי יִשְׁתּוּמֵם לִבִּי: 5 זִכְרָתִי
יָמִים מִקֵּדָם הִגִּיתִי בְּכָל־פְּעֻלָּךְ בַּמַּעֲשֵׂה יָדֶיךָ אֲשׁוּחָח: 6 פִּרְשַׁתִּי יָדַי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי
כָּאֶרֶץ־עֵיפָה לֹךְ סֵלָה: 7 מֵתָר עֲנֵנִי וְיְהוָה כָּלְתָה רוּחִי אֶל־תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי
עַם־יָדָדִי בּוֹר: 8 הַשְׁמִיעֵנִי בִּבְקָרָה חֲסִדֶּךָ כִּי־בָקָה בְּטַחְתִּי הוֹדִיעֵנִי דֶרֶךְ־יוֹ אֵלֶיךָ כִּי־אֵלֶיךָ
נִשְׁאָתִי נַפְשִׁי: 9 הַצִּילָנִי מֵאוֹיְבָיו יְהוָה אֵלֶיךָ כִּסִּיתִי: 10 לִמְדֵּנִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ כִּי־אִתָּה
אֶלֹהֵי רוּחַךְ טוֹבָה תִּנְחַנֵּי בָּאֶרֶץ מִישׁוֹר: 11 לִמְעַן־שִׁמְךָ יְהוָה תַּחֲנִי בַּצִּדְקָתְךָ תוֹצִיא
מִצָּרָה נַפְשִׁי: 12 וּבַחֲסִדֶּךָ תַּצְמִית אֵיבִי וְהִאֲבֹדַת כָּל־צָרָרִי נַפְשִׁי כִּי אֲנִי עַבְדְּךָ: 144 לְדוֹד
כְּרוֹךְ יְהוָה צוּרִי תִּמְלִיךְ יָדִי לִקְרֹב אֲצַבְּעוֹתִי לְמַלְחָמָה: 2 חֲסִדִּי וּמַצּוֹתַי מִשְׁגָּבוּ
וּמִפְּלֹטֵי לִי מָנְנִי וְבוֹ חֲסִיתִי הִרְוֹדָה עִמִּי תַּחֲתִי: 3 יְהוָה מִהֲאָדָם וַתִּדְּעֵהוּ כִּי־אֲנוֹשׁ
וַתַּחֲשִׁבְהוּ: 4 אָדָם לִהְבֵּל דְּמָה יָמָיו כָּצֵל עוֹבֵר: 5 יְהוָה הִטְשִׁמְךָ וַתִּרְדּוּ גַע בְּהָרִים
וַיַּעֲשֻׁנוּ: 6 בְּרוֹךְ בְּרוֹךְ וַתַּפְצִּיעַ שְׁלַח חֲצִידֶךָ וַתַּהַמֵּם: 7 שְׁלַח יָדֶיךָ מִמֶּרוֹם פָּצְנִי וְהַצִּילָנִי
מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נָכָר: 8 אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבְר־שׁוֹא וְיָמִינָם יָמִין שָׁקֵר: 9 אֱלֹהִים שִׁיר
חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָךְ בְּנִבְלָה עֲשׂוֹר אֲזַמְּרָה לָךְ: 10 הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לְמוֹלָכִים הַפּוֹצֵה אֶת־דָּוִד
עַבְדּוֹ מִחֶרֶב רָעָה: 11 פָּצְנִי וְהַצִּילָנִי מִיַּד בְּנֵי־נָכָר אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבְר־שׁוֹא וְיָמִינָם יָמִין
שָׁקֵר: 12 אֲשֶׁר בְּנִינוּ כְּנִטְעִים מְגִדְלִים בְּנַעֲרֵיהֶם בְּנוֹתֵינוּ כְּזֹת מִחֲטָבוֹת תִּכְבִּית הִיכָל:
13 מִזִּינוּ מֵלֵאִים מִפִּיקִים מִזֶּן אֶל־זֶן צֹאנֵנוּ מֵאֵלִפוֹת מִרְבּוֹת בְּחוֹצוֹתֵינוּ: 14 אֹלּוֹפֵינוּ
מִסְבָּלִים אֵין־רָפְרִין וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צוֹחָה בְּרַחֲבֵיתֵנוּ: 15 אֲשֶׁרִּי הָעַם שָׁכַח לֹא אֲשֶׁרִּי
הָעַם שִׁיְהוֹה אֱלֹהֵינוּ: 145 תִּהְלֶה לְדוֹד אֲרוֹמְמָךְ אֱלֹהֵי הַמִּלֵּךְ וְאִבְרַכְךָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וְעַד:
2 בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאֶהְלֶלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וְעַד: 3 גִּדּוֹל יְהוָה וּמֵהֶלֶל מֵאֵד וּלְגִדְלָתוֹ
אֵין חֶקֶר: 4 דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ: 5 הִדְר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרִי
נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: 6 וְעוֹזוֹ נִזְרָאתֶיךָ יֹאמְרוּ (וּגְדוֹלְתֶיךָ) (וּגְדוֹלְתֶיךָ) אֲסַפְּרָנָה: 7 זָכָר
רַב־טוֹבָךְ יִבְרָעוּ וְצִדְקָתְךָ יִנְעֲנוּ: 8 חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה אֲרָךְ אֲפִים וּגְדֹל־חֲסִד: 9 טוֹב־יְהוָה
לְכָל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: 10 יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וְחֲסִידֶיךָ יִבְרַכְּכָה: 11 כְּבוֹד
מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתְךָ יִדְבָּרוּ: 12 לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הִדְר מַלְכוּתוֹ:
13 מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים וּמַמְשִׁלְתְּךָ בְּכָל־דוֹר וָדוֹר: 14 סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל־הַנִּפְלָאִים
וְזוֹכֵף לְכָל־הַכּוֹפּוּסִים: 15 עֲנִי־כָל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נּוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בַּעֲתוֹ:
16 פּוֹתַח אֶת־יָדְךָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל־חַיִּי רִצּוֹן: 17 צַדִּיק יְהוָה בְּכָל־דֶּרֶכָיו וְחֲסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו:
18 קְרוֹב יְהוָה לְכָל־קִרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בְּאִמְתּוֹ: 19 רִצּוֹן־יִרְאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹנְעָם
יִשְׁמַע וְיוֹשְׁעֵם: 20 שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כְּלֵאֲהֲבָיו וְאֵת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: 21 תִּהְלֶת יְהוָה
יִדְבָּר־פִּי וּיְבַרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֶׁם קִדְּשׁוּ לְעוֹלָם וְעַד: 146 הִלְלוּ־יְהוָה הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה:
2 אֶהְלֶלָה יְהוָה בְּחַיִּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי עֲבוֹדִי: 3 אֶל־תִּבְשְׁחוּ בְּגִדִּים בְּבִגְדֵי־אֶלֶם שְׂאֵין לֹא
תְּשׁוּעָה: 4 תִּצָּא רוּחוֹ יֵשֵׁב לְאֲדָמְתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אֲבָדוּ עֲשֻׁתָּתָיו: 5 אֲשֶׁרִּי שָׂאֵל יַעֲקֹב
בְּעָרֻו שָׁבְרוּ עַל־יְהוָה אֱלֹהָיו: 6 עֲשָׂהוּ שְׁמִים וְאֶרֶץ אֱתִיהִם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם תִּשְׁמַר
אֲמֵת לְעוֹלָם: 7 עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לְעֹשִׂיקִים נָתַן לֶחֶם לָרַעֲבִים יְהוָה מִתִּיר אֲסוּרִים: 8 יְהוָה
פָּקַח עֵינָיו יְהוָה זָקָה כְּפוֹפִים יְהוָה אֲהַב צַדִּיקִים: 9 יְהוָה שֹׁמֵר אֶת־גִּילִים יָתוֹם
וְאֶלְמָנָה יַעֲזוֹד וְדָרָךְ רָשָׁעִים יַעֲזוּ: 10 יֵם לֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר
הִלְלוּ־יְהוָה: 147 הִלְלוּ יְהוָה כִּי־טוֹב זְמִרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־נָעִים נֶאֱנָה תִּהְלֶה: 2 בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם

יהוה נדחי ישראל יכנס: 3 הרפא לשבורי לב ומחבש לעצבותם: 4 מונה מספר
לכוכבים לכלם שמות יקרא: 5 גדול אדונינו ורב-כח לחבונתו אין מספר: 6 מעודד
עניים יהוה משפיל רשעים עדי-ארץ: 7 ענו ליהוה בחודה זמרו לאלהינו בכנור:
8 המכסה שמים בעבים המכין לארץ מטר המצמיח הרים חציר: 9 נותן לבהמה לחמה
לבני ערב אשר יקראו: 10 לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש ירצה: 11 רוצה
יהוה את־יראיו את־הימחלים לחסדו: 12 שבתי ירושלם את־יהוה הללו אלהיך ציון:
13 כִּי־תזק ברחיך שערך בך בנך בקרבך: 14 השם־גבולך שלום חלב חטים
ישביעך: 15 השלח אמרתו ארץ עד־מהרה ורוץ דברו: 16 הנתן שלג כצמר כפור
כאפר יפז: 17 משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמוד: 18 ישלח דברו וימסם ישב
רוחו ילדי־מים: 19 מניד (דברו) [נדבריו] ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל: 20 לא עשה
כן לִכְל־נֹי ומשפטים בל־ידעום הללו־יה: **148** הללו יהוה הללו את־יהוה מן־השמים
הללוהו במרומים: 2 הללוהו כל־מלאכיו הללוהו כל־[צבאו] [צבאיו]: 3 הללוהו
שמש וירח הללוהו כל־כוכבי אור: 4 הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים:
5 יהללו את־שם יהוה כי הוא צוה ונגבראו: 6 ויעמידם לעד לעולם חק־נתן ולא
יעבור: 7 הללו את־יהוה מן־הארץ תנינים וכל־תהמות: 8 אש וברד שלג וקטור רוח
סערה עשה דברו: 9 ההרים וכל־גבעות עץ פרי וכל־ארוזים: 10 החיה וכל־בהמה רמש
וצפור כנף: 11 מלכי־ארץ וכל־לאמים שלימים וכל־שפטי ארץ: 12 בחורים וגם־בתולות
זקנים עס־נערים: 13 יהללו את־שם יהוה כִּי־נשגב שמו לבדו הודו על־ארץ ושמים:
14 וירם קרן לעמו תהלה לכל־חסידי־ו לבני ישראל עס־קרבו הללו־יה: **149** הללו יהוה שירו
ליהוה שיר חדש תהללו בקהל חסידים: 2 ישמח ישראל בעשיו בני־ציון יגילו במלכם:
3 יהללו שמו במחול בתף וכנור וזמור־לו: 4 כִּי־רוצה יהוה בעמו יפאר עניים
בישועה: 5 יעלוז חסידים בכבוד ירגנו על־משכבותם: 6 רוממות אל בגרונם וחרב
פיפיות בידם: 7 לעשות נקמה בגוים תוכחת בל־אמים: 8 לאסר מלכיהם בזקים
ונכבדיהם בכבלי ברזל: 9 לעשות בהם משפט כחוב הדר הוא לכל־חסידי־ו הללו־יה:
150 הללו יהוה הללו־אל בקדשו הללוהו ברקיע עז: 2 הללוהו בגבורתו הללוהו כרב
גדלו: 3 הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל וכנור: 4 הללוהו בתף ומחול הללוהו
במנים ועוגב: 5 הללוהו בצלצלי־שמע הללוהו בצלצלי־תרועה: 6 כל הנשמה תהלל
יהוה הללו־יה:

Proverbs

- 1** משלי שלמה בן־דוד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: **2** לְדַעַת חֲכָמָה וּמוֹסֵר לְהַבִּין אִמְרֵי בִינָה:
3 לְקַחַת מוֹסֵר הַשֶּׁבֶל צָדֵק וּמִשְׁפָּט וּמִיִּשְׁרִים: **4** לַחַת לַפְתָּאִים עֲרֻמָּה לְנֹעַר דַּעַת וּמוֹמָה:
5 יִשְׁמַע חָכָם וְיוֹסֵף לֶחֶם וּנְבוֹן תַּחְבֻּלוֹת יִקְנֶה: **6** לְהַבִּין מִשָּׁל וּמִלִּיצָה דְּבָרֵי חֲכָמִים
וְחִידָתָם: **7** יֵרָאֵת יְהוָה רֹאשִׁית דַּעַת חֲכָמָה וּמוֹסֵר אֲוִילִים בָּזוּ: פ **8** שָׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר
אֲבִיךָ וְאַל־תִּטַּשׁ תּוֹרַת אִמְךָ: **9** כִּי לֹוִית חֵן הֵם לְרֹאשֶׁךָ וְעֲנָקִים לְגִירָתְךָ: **10** בְּנֵי
אֲסִיפוֹתָי חֲטָאִים אֲלִיחָבָא: **11** אֲסִימְרוּ לָכֶּה אֲתָנוּ נֹאדְבָה לָדָם נִצְפָנָה לְנָקִי חָנָם:
12 נִבְלַעְם כְּשֹׂאוֹל חַיִּים וְחַיִּימוֹם כְּזוֹרְדֵי בּוֹר: **13** כִּלְהוֹן יָקָר נִמְצָא נִמְלָא בְּתִינוּ שָׁלָל:
14 גּוֹרֵלֶךְ תִּפִּיל בְּחוֹכְנוּ כִּסֵּס אֶחָד יִהְיֶה לְכָלְנוּ: **15** בְּנֵי אֲלִילֶךְ בְּדֶרֶךְ אֲתָם מִנֶּעַ רִנְלֶךָ
מִנְחִיבָתָם: **16** כִּי רִנְלִיהֶם לָרַע יִרְוּצוּ וְיִמְהִרוּ לְשִׁפְךָ־דָם: **17** כִּי־חָנָם מוֹרָה הִרְשֵׁת בְּעֵינֵי
כָּל־בַּעַל כִּנְיָ: **18** וְהֵם לְדָמָם יֵאָרְבוּ וְצִפְנוּ לְנַפְשָׁתָם: **19** כֵּן אַרְחוֹת כָּל־בָּצַע בָּצַע אֲתִנְפֹּשׁ
בְּעֵלְיוֹ יָקָח: פ **20** חֲכָמוֹת בְּחוֹץ תִּרְנָה בְּרַחְבוֹת תַּחַן קוֹלָהּ: **21** בְּרֹאשׁ הַמּוֹת חֲקָרָא
בַּפְּתָחֵי שַׁעֲרִים עֵייר אֲמִרָה: **22** עַד־מָתַי פְּתִים תִּתְּחַבְּבוּ וְחֵי וּלְצִים לְצוֹן מִמְדוֹ
לָהֶם וְכִסְלִים יִשְׁנֹאוּ־דַעַת: **23** תִּשְׁכּוּבוּ לְחוֹכְמַתִּי הִנֵּה אֶפְיָעָה לָכֶם רִחִי אֲוִדְיָה דְּבָרֵי
אֲתָכֶם: **24** יַעַן קִרְאִתִּי וְתִמְנָנוּ נְסִיתִי יָדִי וְאִין מִקְשִׁיב: **25** וְתִפְרְעוּ כָל־עֲצָתִי וְתוֹכְחַתִּי לֹא
אֲבִיתֶם: **26** נִסְאֵי בְּאִידְכֶם אֲשַׁחֵק אֲלֵנִי בָבָא פְחוּדְכֶם: **27** בָּבָא (כְּשֹׂאוֹה) (כְּשֹׂאוֹתָן)
פְּחוּדְכֶם וְאִידְכֶם כְּסוּפָה יֵאָתֶה בָבָא עֲלֵיכֶם צָרָה וְצוּקָה: **28** אִין יִקְרְאֵנִי וְלֹא אֶעֱנֶה
וְשַׁחֲרָנִי וְלֹא יִמְצְאוּנִי: **29** תַּחַת כִּי־שָׁנְאוּ דַּעַת וִירְאֵת יְהוָה לֹא בָחֵרוּ: **30** לֹא־אֲבֹ לְעֲצָתִי
נֶאֱצַו כִּלְתוֹכְחַתִּי: **31** וְיֹאכְלוּ מִפִּי דְרָכָם וּמִמַּעֲצֵיתָם יִשְׁבְּעוּ: **32** כִּי מִשׁוֹבֶת פְּתִים
תִּהְרָגָם וְשִׁלוֹת כְּסִילִים תִּתְּחַבְּבוּ: **33** וְשָׁמַע לִי יִשְׁכַּח־בִּשְׁט וְשֹׁאֵן מִפְּחַד רָעָה: פ
- 2** בְּנֵי אֲסִיחָת אֲמִרִי וּמִצוֹתֵי חֲצֹפֶן אֲתָךְ: **2** לְהַקְשִׁיב לַחֲכָמָה אֲזַנְךָ מִתָּה לִבְךָ לְחִבּוּנָה:
3 כִּי אִם לְבִינָה חֲקָרָא לְחִבּוּנָה תַּחַן קוֹלְךָ: **4** אֲסִיחָבְקִשְׁנָה כְּכֹסֶף וְכַמְטִמוֹנִים תַּחֲפִּשְׁנָה:
5 אִין תִּבִּין יֵרָאֵת יְהוָה וְדַעַת אֱלֹהִים תִּמְצָא: **6** כִּי־יִהְיֶה יַחַן חֲכָמָה מִפּוֹי דַּעַת וְחִבּוּנָה:
7 (וְצֹפֶן) (וְצֹפֶן) לִישְׁרִים תוֹשִׁיָה מִנֵּן לְהִלְכִי חָם: **8** לְנֹעַר אַרְחוֹת מִשְׁפָּט וְדֶרֶךְ (חֲסִידוֹ)
(חֲסִידִיתוֹ) יִשְׁמֹר: **9** אִין תִּבִּין צָדֵק וּמִשְׁפָּט וּמִיִּשְׁרִים כָּל־מַעֲגֵל־טוֹב: **10** כִּי־תִבְּאוּ חֲכָמָה
בְּלִבְךָ וְדַעַת לְנַפְשְׁךָ יִנְעֶם: **11** מוֹמָה תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ חִבּוּנָה תִּנְצֹרָהּ: **12** לְהַצִּילֶךָ מִדֶּרֶךְ רָע
מֵאִישׁ מוֹדֵב תַּחֲפֹכּוֹת: **13** הַעֲזוּבִים אַרְחוֹת יִשְׂרָאֵל לִלְכַת בְּדִרְכֵי־חֶשֶׁךְ: **14** הַשְׁמָחִים לַעֲשׂוֹת
רָע יִגְּלוּ בְּתַהֲפֹכּוֹת רָע: **15** אֲשֶׁר אַרְחִיתִים עֲקָשִׁים וְגִלּוּזִים בְּמַעֲגֻלוֹתָם: **16** לְהַצִּילֶךָ
מֵאִשָּׁה זָרָה מִזְכָּרֶיהָ אֲמִרָה חֲחִלִּיקָה: **17** הַעֲזוּבָה אֶלּוֹף נַעֲרִיָה וְאַחֲבָרִית אֱלֹהִיהָ שִׁכְחָה:
18 כִּי שָׁחָ אֲל־מוֹת בֵּיתָה וְאַל־רָפְאִים מַעֲגֻלָּתֶיהָ: **19** כָּל־בָּאִיהָ לֹא יִשְׁכּוּן וְלֹא־יִשְׁכּוּ
אַרְחוֹת חַיִּים: **20** לְמַעַן תִּלָּךְ בְּדֶרֶךְ טוֹבִים וְאַרְחוֹת צַדִּיקִים תִּשְׁמֹר: **21** כִּי־יִשְׁרִים
יִשְׁכַּנּוּ־אֶרֶץ וְחַיִּימוֹם יוֹתֵרוּ בָּהּ: **22** וְרִשְׁעִים מֵאֶרֶץ יִפְרָחוּ וּבּוֹנֵדִים יִסְחוּ מִמֶּנָּה: פ **3** בְּנֵי
חוֹרְתֵי אֲלִי־תִשְׁכַּח וּמִצוֹתֵי יָצָר לִבְךָ: **2** כִּי אֶרֶץ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ:
3 חֶסֶד וְאַמֶּת אֲל־יַעֲזֹבֶךָ קִשְׁרָם עַל־גִּירָתְךָ כְּחָבֶם עַל־לֹוִית לִבְךָ: **4** וּמִצְאָח וּשְׁכָל־טוֹב
בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם: פ **5** בִּשְׁט אֲל־יִהְיֶה בְּכָל־לִבְךָ וְאַל־תִּיחַךְ אֲל־תִּשְׁעֵן: **6** בְּכָל־דֶּרֶכְךָ
דַּעַה וְהוּא יִישֹׁר אַרְחֲתֶיךָ: **7** אֲלִי־תֵהִי חָכָם בְּעֵינֶיךָ יֵרָא אֲת־יְהוָה וְסוֹר מִרָע: **8** רַפְאוֹת
תֵּתִי לִשְׁכָר וְשִׁקְוִי לַעֲצוּמוֹתֶיךָ: **9** כִּכֵּךְ אֲת־יִהְיֶה מְהוֹנֵךְ וּמְרֹאשִׁית כָּל־תִּבְּאוֹתֶיךָ: **10** וּיִמְלֹא
אֲסִמּוֹךְ שִׁבְעָ וְחִירוֹשׁ יִקְבֹּךְ יִפְרֹצוּ: פ **11** מוֹסֵר יְהוָה בְּנֵי אֲל־תִּמְאָס וְאַל־תִּלָּחֵץ בְּחוֹכְחָתָהּ:
12 כִּי אֵת אֲשֶׁר יֵאָהֵב יְהוָה יוֹכִיחַ וְכֹאֵב אֲתִיבֵן וְרָצָה: **13** אֲשֶׁר־יֵאָדָם מִצָּא חֲכָמָה וְאָדָם
יִפְּקִי חִבּוּנָה: **14** כִּי טוֹב סָחָרָה מִסְּחָר־כֶּסֶף וּמִחֲרוֹץ תִּבְּאוֹתָהּ: **15** יִקְרָה הוּא (מִפְּנִיָם)
(מִפְּנִיָנִים) וְכָל־חֲפָצֶיךָ לֹא יִשׁוּרְבָה: **16** אֶרֶץ יָמִים בִּימִינָה בְּשִׁמְאוּלָה עֵשֶׂר וְכִבּוֹד:
17 דֶּרֶכְךָ דִּרְכֵי־נֶעַם וְכָל־נִתְּבוּחִיתֵי שָׁלוֹם: **18** עֵץ־חַיִּים הוּא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכִיהָ מֵאֲשֶׁר־
פ **19** יְהוָה בְּחֲכָמָה יִסְד־אֶרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם חִבּוּנָה: **20** בְּדַעַתוֹ תְּהוֹמוֹת נִבְקְעוּ וְשִׁחֲקִים
יִרְעַפְרֻם: **21** בְּנֵי אֲל־יִלּוּ מַעֲיִינֶךָ נֹצֵר תִּשְׁחֶה וּמוֹמָה: **22** וְיִהְיוּ חַיִּים לְנַפְשְׁךָ וְחֵן
לְגִירָתְךָ: **23** אִין תִּלָּךְ לְבִשְׁת דֶּרֶכְךָ וְרִנְלֶךָ לֹא תוֹנֶף: **24** אֲסִיחָשְׁבָה לֹא־תִפְחַד וְשִׁכְחָה
וְעִרְבָה שִׁנְתְּךָ: **25** אֲל־תִּירָא מִפְּחַד פְּחָאָם וּמִשְׁאֵת דְּשַׁעֲם כִּי תִבָּא: **26** כִּי־יִהְיֶה יְהוָה
בְּכִסְלְךָ וְשֹׁמֵר רִנְלְךָ מִלְּכָד: **27** אֲל־תִּמְנַע־טוֹב מִבְּעֵלְיוֹ בְּהִיוֹת לֹאל (יָדִיד) (נִדָּךְ) לַעֲשׂוֹת:

28 אֶל־תֹּאמַר (לְרַעְיָךְ) [לְרַעְיָךְ] לֵךְ וְשׁוּב וּמַחַר אִתָּן וְיֵשׁ אִתָּךְ: 29 אֶל־תַּחֲרֹשׁ עַל־רַעְיָךְ רָעָה וְהוֹאִי־יֹשֵׁב לְבִטָּח אִתָּךְ: 30 אֶל־(תַּרְוֹב) [תַּרְוִיב] עִסְאֲדָם חָנֵם אִסְלָא נְמַלֵּךְ רָעָה: 31 אֶל־תִּקְנָא בְּאִישׁ חָמֵס וְאֶל־תִּבְחַר בְּכָל־דְּרָכָיו: 32 כִּי תֹעֲבֹת יְהוָה נָלִיז וְאֶת־יִשְׂרָאֵל סוּדוּ: 33 מֵאֲרֵת יְהוָה בְּבֵית רָשָׁע וְנֹה צְדִיקִים יִבְרָךְ: 34 אִסְלָלְצִים הוֹאִי־לִילִין (וְלַעֲנִיִּים)

[וְלַעֲנִיִּים] יִתְחַן: 35 קְבוֹד חֲכָמִים יִנְחָלוּ וְכִסְיִלִּים מָרִים קָלוּן: פ 4 שְׁמֻעַ בָּנִים מוֹסֵר אֲבִי וְהִקְשִׁיבוּ לְדַעַת בִּינָה: 2 כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אֶל־תַּעֲזֹבוּ: 3 כִּי־בֵן הֵייתִי לְאָבִי הֵךְ וְיָחִיד לִפְנֵי אֲמִי: 4 וַיֹּרִי וַיֹּאמֶר לִי יִתְמָךְ־דְּבָרִי לְבָךְ שְׁמֹר מִצְוֹתַי וְחִיָּה: 5 קִנְיָ חֲכָמָה קִנְיָ בִּינָה אֶל־תִּשְׁכַּח וְאֶל־תִּשְׁכַּח מֵאֲמַר־יָפִי: 6 אֶל־תַּעֲזֹבָה וְתִשְׁמָרָה אֲהַבָה וְתִצְרָךְ: 7 רֵאשִׁית חֲכָמָה קִנְיָ חֲכָמָה וּבְכָל־קִנְיָנָךְ קִנְיָ בִּינָה: 8 סִלְסִלָה וְתִרְוִמָמָךְ תִּכְבְּדָךְ כִּי תִחַבְּקָנָה: 9 חֲתָן לְרֵאשִׁיד לְוִיתָתָן עֲשֵׂת תִּפְאֶרֶת תִּמְנֶנָּה: 10 שְׁמֻעַ בְּנִי וְקַח אֲמִיר וַיִּרְבוּ לֵךְ שְׁנוֹת חַיִּים: 11 בְּדֶרֶךְ חֲכָמָה הִרְתִּיךְ הִדְרִכְתִּיךְ בְּמַעֲלֵי־יֵשׁ: 12 בְּלִכְתֶּךָ לֹא־יִצֹּר צַעֲדָךְ וְאִם־תִּרְוִין לֹא תִשְׁכַּח: 13 הַחֹק בְּמוֹסֵר אֶל־תִּרְךָ נִצְרָה כִּי־הָיָא חַיִּיר: 14 בְּאֶרֶץ רָשָׁעִים אֶל־תִּבָּא וְאֶל־תִּאֲשֹׁר בְּדֶרֶךְ רָעִים: 15 פִּרְעֻהוּ אֶל־תַּעֲבֹרְבוּ שְׁטָה מַעֲלִיו וְעִבְרוּ: 16 כִּי לֹא יִשְׁנו אִסְלָא יִרְעוּ וְנִנְזָלָה שְׁנָתָם אִסְלָא (וְכִשְׁלוּ) [וְכִשְׁלוּ]: 17 כִּי לִחְמוּ לֶחֶם רָשָׁע וַיִּין חֲמִסִּים יִשְׁתּוּ: 18 וְאֶרֶץ צְדִיקִים כְּאוֹר נֹהַר הוֹלֵךְ וְאוֹר עֵדִיכֹן חַיִּים: 19 דֶּרֶךְ רָשָׁעִים כְּאִפְלָה לֹא יִרְעוּ בְּמָה יִשְׁכְּלוּ: פ 20 בְּנִי לְדִבְרֵי הַקְשִׁיבָה לְאֲמִיר הַטִּי־אָזְנְךָ: 21 אֶל־יִלְיוּ מַעֲיִינְךָ שְׁמֹרם תִּחוּךְ לְקִבֶּךָ: 22 כִּי־חַיִּים הֵם לְמִצְוָתָם וְלִכְלֵב־שֹׁר מִרְפָּא: 23 מִכָּל־מִשְׁמֵר נֹצֵר לְבָךְ כִּי־מִמֶּנּוּ תוֹצֵאוֹת חַיִּים: 24 הִסֵּר מִמֶּךָ עֲקֻשׁוֹת פֶּה וְלִוֹת שְׁפָתַיִם הִרְחַק מִמֶּךָ: 25 עֵינֶיךָ לִנְחֹב יִבְיטוּ וְעַפְעָפִיד יִיִּשְׁרוּ נִגְדָךְ: 26 פֶּלֶס מַעֲגַל רִגְלֶךָ

וְכָל־דְּרָכֶיךָ יִכְנוּ: 27 אֶל־תִּשְׁיָמִין וְשִׁמְאוֹל הִסֵּר רִגְלֶךָ מִרָע: 5 בְּנִי לְחֲכָמְתִּי הַקְשִׁיבָה לְחַבְּוֹתֵי הַטִּי־אָזְנְךָ: 2 לְשֹׁמֵר מִמּוֹת וְדַעַת שְׁפָתֶיךָ יִנְצְרוּ: 3 כִּי נָתַתִּי תַּשְׁפָּנָה שְׁפָתִי זָרָה וְחֶלֶק מִשְׁמֵן חֲכָמָה: 4 וְאֶחְרִיתָה מִרָה כְּלַעֲנָה חֲדָה כְּתִרֵב פְּיוֹת: 5 רִגְלִיָּה יִרְדּוֹת מוֹת שְׁאוֹל צַעֲדֶיהָ יִתְמָכוּ: 6 אֶרֶץ חַיִּים פֶּרֶת־פֶּלֶס נְעוּ מַעֲגִלְתֶּיהָ לֹא תִדְעוּ: פ 7 וְעַתָּה בָּנִים שְׁמַעְלִי וְאֶל־תִּסְרוּ מֵאֲמַר־יָפִי: 8 הִרְחַק מַעֲלִיָּה דְרָכֶךָ וְאֶל־תִּקְרַב אֶל־פֶּתַח בֵּיתָה: 9 פֶּתַתָּן לְאֶחְרִים הוֹדֵךְ וּשְׁנִיתֶךָ לְאֶחְרִי: 10 פֶּן־יִשְׁבְּעוּ זָרִים כְּחָךְ וְעַצְמֶיךָ בְּבֵית נִכְרִי: 11 וְנִהְיֶמָת בְּאַחֲרִיתֶךָ בְּכָלֹת בִּשְׂרָף וּשְׂאֲרָךְ: 12 וְאִמְרָתִי אֵיךְ שְׁנֵאתִי מוֹסֵר וְתוֹכַחַת נָאֵץ לְבִי: 13 וְלֹא־שְׁמַעְתִּי בְּקוֹל מוֹרִי וְלִמְלַמְדִּי לֹא־הִשְׁתִּי אוֹנִי: 14 כְּמַעַט הֵייתִי בְּכָל־רָע בְּתוֹךְ קָהָל וְעַד: 15 שְׁתַּחֲוִיִּים מְבוֹרָךְ וְנִזְלִים מְתוֹךְ בְּאֶרֶץ: 16 יִפְצֹו מַעֲיִנְתֶּיךָ חוֹצָה בְּרַחְבוֹת פְּלִינִי־מִים: 17 הִיִּילֶךְ לְבָבְךָ וְאִין לְזִרִים אִתָּךְ: 18 יִהְיֶי־מִקְרוֹךְ בְּדֶרֶךְ מִשְׁחָ מֵאֲשֶׁת נְעוּרֶךָ: 19 אִילַת אֱהִיִּים וְיַעֲלֶתְךָ דִּידֶיךָ יִרְוֶךְ בְּכָל־עֵת בְּאַהֲבָתָה תִּשְׁנֶה תִּמְדִּי: 20 וְלִמָּה תִּשְׁנֶה בְּנִי בִּזְרָה וְתִחַבֵּק חֵק נִכְרִיָּה: 21 כִּי לִכְחַ עֵינִי יְהוָה דְּרַכ־אִישׁ וְכָל־מַעֲגִלְתָּיו מִפֶּלֶס: 22 עֲוֹנוֹתַי יִלְכְּדֵנוּ אֶת־הִרְשָׁע וּבְחַבְלֵי חֲטָאוֹ יִתְמָךְ: 23 הוֹאִי יָמוֹת בְּאִין מוֹסֵר וּבִרְבֹּב אוֹלְתוֹ

יִשְׁנֶה: פ 6 בְּנִי אִם־עֲרַבְתָּ לְרַעְיָךְ תִּקְעַת לִיר כְּפִיד: 2 נִקְשַׁת בְּאֲמַר־יָפִיד לְלִפְתָּת בְּאֲמַר־יָפִיד: 3 עֲשֵׂה זֹאת אִפּוֹא בְּנִי וְהִנְצֵל כִּי בָאת בְּכַף־רַעְיָךְ לֵךְ הִתְרַפֵּס וְרַבֵּה רַעֲיָךְ: 4 אֶל־תִּתֵּן שְׁנֶה לְעֵינֶיךָ וְחִנּוּמָה לְעַפְעָפִיד: 5 הִנְצֵל כְּצִבִּי מִיָּד וְכַצְפּוֹר מִיָּד יָקוֹשׁ: פ 6 לֵךְ־אֶל־נִמְלָה עֲצֵל רָאָה דְרָכֶיהָ וְחִכָּם: 7 אֲשֶׁר אֵין־לָהּ קֶצֶץ שְׁמֵר וּמִשְׁלָל: 8 תִּכְוִין בְּקִיץ לְחִמָּה אֲנֶרָה בְּקֶצֶר מֵאִכְלָה: 9 עֲדִמְתִּי עֲצֵל חֲשָׁב מָתִי תִקְוֵם מִשְׁתַּדֵּךְ: 10 מַעַט שְׁנוֹת מַעַט תְּנוּמוֹת מַעַט חֲבִק יָדַיִם לְשִׁכְבִּי: 11 וּבֹא־כְמֹהֶלְךָ רֵאשִׁיד וּמִחֲסֹדֶךָ כְּאִישׁ מָוֶן: פ 12 אֲדָם בְּלִיעַל אִישׁ אֵין אֹרֹן הוֹלֵךְ עֲקֻשׁוֹת פֶּה: 13 קֶרֶן בְּעֵינָיו מִלֵּל בְּרִגְלוֹ מִרָה בְּאֶצְבָּעָתָיו: 14 תִּהְפְּכוֹת בִּלְבוֹ חֲרָשׁ רָע בְּכָל־עֵת (מְדִינִים) [מְדִינִים] יִשְׁלַח: 15 עַל־כֵּן פֶּתַח יָבֹא אִירֹן פֶּתַח יִשְׁבֵּר וְאִין מִרְפָּא: פ 16 שִׁי־הִנָּה שְׁנָא יְהוָה וְשִׁבַּע (תוֹעֲבֹת) [תוֹעֲבֹת] נִפְשׁוּ: 17 עֵינַיִם רְמוֹת לְשׁוֹן שָׁקֵר וְיָדַיִם שְׁפֹכוֹת דָּם־נָקִי: 18 לֵב חֲרָשׁ מִחֲשָׁבוֹת אֵין רִגְלִים מִמְּהֻלֹּת לְרוֹץ לְרַעָה: 19 יָפִיחַ כְּזָבִים עַד שָׁקֵר וּמִשְׁלַח מְדִינִים בֵּין אֲחִים: פ 20 נֹצֵר בְּנִי מִצְוֹת אֲבִיךָ וְאֶל־תִּשֵּׁחַ תּוֹרַת אֲמִיךָ: 21 קִשְׁרָם עַל־לִבֶּךָ תִּמְדִּי עֲנֵם־עַל־יִגְדֶּיךָ: 22 בְּהִתְחַלְכֶּךָ תִּתְנַחֵה אִתָּךְ בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ וְהִקְיֹצוֹת הִיא תִּשְׁיַחֲךָ: 23 כִּי נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה אוֹר וְדֶרֶךְ חַיִּים תוֹכַחוֹת מוֹסֵר: 24 לְשִׁמְרֶךָ מֵאֲשֶׁת רָע מִחֲלָלָת לְשׁוֹן נִכְרִיָּה: 25 אֶל־תִּחְמוֹד יָפִיָּה בְּלִבְבְּךָ וְאֶל־תִּקְחָךְ בְּעַפְפִּיתָה: 26 כִּי בַעַד־אֲשֶׁה זִוְנָה עַד־כֹּפֵר לֶחֶם וְאֲשֶׁת אִישׁ נִפֵּשׁ יִקְרָה תִּקְוָה: 27 פֶּן הִיחַתָּה אִישׁ אִשׁ בְּחִיקוֹ וּבְגִדָיו לֹא תִשְׁרַפְּנָה: 28 אִם־הִיִּלְךָ אִישׁ עַל־הַנְּזָלִים וְרִגְלָיו לֹא תִכְוִינָה: 29 כֵּן הִבָּא אֶל־אֲשֶׁת רַעָהוּ לֹא יִנְקָה כִּלְהִינֶנָּה בָּהּ: 30 לֹא־יִבְוִיו לְגִנֹּב כִּי

Proverbs

יִגְנוּב לְמֹלֵא נַפְשׁוֹ כִּי יִרְעֵב: 31 וְנִמְצָא יִשְׁלֵם שְׁבַעֲתַיִם אֶת־כָּל־הוֹן בֵּיתוֹ יָתֹן: 32 נֶאֱפָא אִשָּׁה חֲסֵד־לֵב מִשְׁחִית נַפְשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂהָ: 33 נִעְזָק־לֹן יִמְצָא וְחִרְפָּתוֹ לֹא תִמְחָה: 34 כִּי־קִנְיָה חֲמִיד־גֹּבֵר וְלֹא־יִחְמֹל בְּיוֹם נָקָם: 35 לֹא־יֵשֵׁא פִּנִּי כֹל־כֹּפֶר וְלֹא־יֵאֱכֹל כִּי תִרְבֶּה־שָׂחָד: פ

7 בְּנֵי שֹׁמֵר אֲמָרִי וּמִצּוֹתַי תַּצְפֵּן אִתָּךְ: 2 שֹׁמֵר מִצּוֹתַי וְחִיָּה וְתוֹרָתִי כִּאֲשֶׁר־עֲנִיד: 3 קִשְׁרָם עַל־אֲצְבָעֶיךָ קִתְּבָם עַל־לִיחַ לִבְךָ: 4 א מֵר לִחְכְּמָה אֲחִתִּי אֶת וּמִדָּע לִבְיָה תִקְרָא: 5 לְשֹׁמֵר מִאֲשָׁה זָרָה מִנְּכֹרְתָהּ אֲמָרִיהַּ הַחֲלִיקָה: 6 כִּי בַחֲלוֹן בֵּיתִי בַעַד אֲשַׁנְבִּי נִשְׁקַפְתִּי: 7 וְאֵרָא בַּפְתָּאִים אֲבִינָה בְּבָנִים נַעַר חֲסֵד־לֵב: 8 עֹבֵר בְּשׁוּק אֲצֵל פֶּנֶה וּדְרֹךְ בֵּיתָה יַעֲדֵר: 9 בְּנִשְׁפָּע־בַּעֲרֵב יוֹם בִּאִישׁוֹן לִילָה וְאִפְּלָה: 10 וְהִנֵּה אִשָּׁה לִקְרָאתוֹ שִׁית זֹנָה וְנִצְרַת לֵב: 11 הַמִּיָּה הִיא וְסִרְרַת בְּבִיתָה לֹא־יִשְׁכְּנוּ רְגִלָּיהָ: 12 פֶּעַם בַּחוּץ פֶּעַם בְּרַחֲבוֹת וְאֲצֵל כָּל־פֶּנֶה תֵּאָרֵב: 13 וְהַחֲזִיקָה בּוֹ וְנִשְׁקָה־לּוֹ הַעֲזָה פָּנֶיהָ וְתֹאמַר לוֹ: 14 זָכֵרִי שְׁלֹמִים עָלֶי הַיּוֹם שְׁלֹמִיתִי נִדְרִי: 15 עַל־כֵּן יֵצְאִיתִי לִקְרָאתְךָ לְשַׁחַר פָּנֶיךָ וְאִמְצָאֶךָ: 16 מְרֻבָּדִים רַבְדֵּיתִי עֲרִשִׁי חֲטָבוֹת אֲטוֹן מִצָּרִים: 17 נִפְתִּי מִשְׁכְּבִי מֵר אֱהִי־לִם וְקִנְיָמוֹן: 18 לֵבָה נְרוּה רַדִּים עֲדִי־הַבֶּקֶר תַּחֲלֹסָה בְּאֶהְבִּים: 19 כִּי אֵין הָאִישׁ בְּבִיתוֹ הִלֵּךְ בְּדֶרֶךְ מִרְחוֹק: 20 צִירֹר־הַכֶּסֶף לֶקַח בְּיָדוֹ לְיוֹם הַכֶּסֶף יָבֵא בִּיתוֹ: 21 הַשֵּׁתָה בִּרְבִּב לִקְחָה בַּחֲלָק שְׂפָתֶיהָ תִדְרִיגֶנָּה: 22 הוֹלֵךְ אַחֲרֶיהָ פֶּתָאֵם כְּשׁוֹר אֲלִיָּטָבָה וְיֹבֵא וְכַעֲסֵם אֶל־מוֹסֵר אוֹיֵל: 23 עַד יִפְלַח חֵץ כִּבְדּוֹ כְּמֹהַר צִפּוֹר אֲלִיָּפָה וְלֹא־יָדַע כִּי־בִנְפֹשׁוֹ הוּא: פ 24 וְעַתָּה בָּנִים שִׁמְעוּ־לִי וְהִקְשִׁיבוּ לְאֲמָרֵי־פִי: 25 אֲלִי־יֵשֵׁט אֶל־הַדְּרָכֶיהָ לִבְךָ אֶל־תַּחַת בְּנִתִּיבוֹתֶיהָ: 26 כִּי־רַבִּים חֲלָלִים הִפְלִיָּה וְעַצְמִים כָּל־הַרְגִּיָּה: 27 דְּרָכֶי שְׂאוֹל בֵּיתָה יִרְדּוּת אֶל־חֲרִיר־מוֹת: פ 28 הֲלֹא־חֲכָמָה תִקְרָא וְתִבְנוּנָה תִתֵּן קוֹלָהּ: 2 בְּרָאשִׁימוֹתֶיךָ עַל־יֶדְדֶךָ בֵּית נְחִיבוֹת נִצְבָּה: 3 לִיד־שָׁעִרִים לִפְתָּחַת מְבֹא פְתָחוֹת תִּרְנָה: 4 אֲלִיכֶם אִישִׁים אִקְרָא וְקוֹלִי אֶל־בְּנֵי אָדָם: 5 הִבִּינוּ פְתָאִים עֲרֻמָּה וְכִסְיִלִּים הִבִּינוּ לֵב: 6 שְׁמַעֲנוּ כִי־נִגִּידִים אֲדַבֵּר וּמִפְתָּח שְׂפָתִי מִישְׁרִים: 7 כִּי־אֲמַת יִהְיֶה חֵץ וְחוֹעֶבֶת שְׂפָתִי רֹשַׁע: 8 בְּצֹדֵק כָּל־אֲמָרֵי־פִי אֵין בָּהֶם נִפְתָּל וְעַקֵּשׁ: 9 כֻּלָּם גִּלְחִים לִמְבֹּץ וְיֹשְׁרִים לִמְצָאֵי דַעַת: 10 קְחוּ־מוֹסֵרִי וְאֶל־כֶּסֶף וְדַעַת מִחֲרוֹץ נִבְחַר: 11 כִּי־שׁוֹבָה חֲכָמָה מִפְּנִינִים וְכָל־חֲפָצִים לֹא יִשׁוּבָהּ: 12 אֲנִי־חֲכָמָה שְׂכֵנִתִּי עֲרֻמָּה וְדַעַת מִזְמוֹת אִמְצָא: 13 יִרְאֵת יִהְיֶה שְׂנֹאת רַע נֹאֶה וְנֹאֶן וְדֶרֶךְ רַע וּפִי תִהְפְּכוֹת שְׂנֹאתִי: 14 לִיר־עֲצָה וְחוֹשִׁיהָ אֲנִי בִינָה לִי גְבוּרָה: 15 בִּי מַלְכִּים יִמְלִכוּ וְרוֹזְנִים יִתְקַן צֹדֵק: 16 בִּי שָׁרִים יִשְׂרוּ וְנִדְרִים כָּל־שֹׁפֵט צֹדֵק: 17 אֲנִי (אֶהְבִּיהָ) (אֶהְבֵּן) אֶהֱבֵ וּמִשְׁחָרִי יִמְצָאֵנִי: 18 עֲשִׂר־זָכוֹבֹד אֵתִי הוֹן עֹלָם וְצֹדֵקָה: 19 טוֹב פְּרִי מִחֲרוֹץ וּמִפֶּן וְתִבְנוּתִי מִכֶּסֶף נִבְחַר: 20 בִּאֲרֻח־צֹדֵקָה אֶחָלֵךְ בַּחוּץ נְחִיבוֹת מִשְׁפָּט: 21 לִהְנַחֲלִי אֶהְבִּיו יֵשׁ וְאַצְרוּתֶיהָם מִלֵּאל: 22 יִהְיֶה קִנְיִי רֹאשִׁית דְּרָבִי קֶדֶם מַפְעֲלֵי מֵאֵל: 23 מַעֲלֹם נִסְכְּתִי מִרָאשׁ מִקְדְּמִי־אַרְצִי: 24 בִּאֲוִי־תַהֲמוֹת חוֹלְלָתִי בִּאֲוִי מַעֲנוֹת נִכְבְּדִי־מִיָּם: 25 בְּשֹׁרֵם הָרִים הִטְבַּעְנוּ לִפְנֵי נִבְעוֹת חוֹלְלָתִי: 26 עֲדִלֵא עֲשֵׂה אֲרִץ וְחוֹצוֹת וְרָאשׁ עֲפֻרוֹת תִּבְלֵ: 27 בַּחֲכִינוּ שָׁמַיִם שֶׁם אֲנִי בַחוּקִי הוֹן עַל־פְּנֵי תְהוֹם: 28 בְּאִמְצֹ שִׁחְקִים מִמַּעַל בַּעֲזוֹ עֵינֹת תְהוֹם: 29 בְּשׁוּמוֹ לֵים חֲקִי וּמִים לֹא יַעֲבֹר־פִּי בַחוּקִי מוֹסְדִי אֲרִץ: 30 וְאֶהְיֶה אֲצֵל אֲמוֹן וְאֶהְיֶה שַׁעֲשֵׁים יוֹם יוֹם מִשְׁחָקָה לִפְנֵי כָל־עַת: 31 מִשְׁחָקָה בַּחֲבֵל אֲרַצּוּ וְשַׁעֲשֵׁי אֶת־בְּנֵי אָדָם: פ 32 וְעַתָּה בָּנִים שִׁמְעוּ־לִי וְאֲשֶׁרִי דְרָכֶי יִשְׁמְרוּ: 33 שְׁמַעֲנוּ מוֹסֵר וּחֲכָמוֹ וְאֶל־תִּפְרָעוּ: 34 אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁמַעֲ לִי לִשְׁקֵךְ עַל־דִּלְתִּיתִי יוֹם יוֹם לְשֹׁמֵר מוֹזוֹת פְּתָחִי: 35 כִּי מוֹצָאִי (מוֹצָאִי) (מוֹצָאִי) חַיִּים וְנִפְקֵר רְצוֹן מִיְהוָה: 36 וְחֲטָאִי חֲמַס נַפְשׁוֹ כָּל־מִשְׁנֵאִי אֶהְבּוּ מוֹת: פ 37 חֲכָמוֹת בְּנֵתָה בֵּיתָה חֲצִבָה עֲמוּדֶיהָ שְׁבָעָה: 2 טִבְחָה טִבְחָה מִסְכָּה יִינָה אֶף עֲרֻכָה שְׁלֹחָנָה: 3 שְׁלַחָה נִעְרָתֶיהָ תִקְרָא עַל־נִפִּי מִרְמֵי קֶרֶת: 4 מִי־פָתִי יִסֵּר הִנֵּה חֲסֵד־לֵב אֲמָרָה לוֹ: 5 לֵכוּ לַחֲמוּ בִלְחָמִי וְשִׁמְנוֹ בֵּינוֹ מִסְכָּתִי: 6 עֲבוּ פְתָאִים וְחִיו וְאֲשִׁרִי בְּדֶרֶךְ בִּינָה: 7 יִסְרוּ לֵץ לֶקַח לוֹ קָלֹן וּמוֹכִית לְרַשָּׁע מוֹמֵן: 8 אֶל־תוֹכֵחַ לֵץ פִּן־יִשְׁנָאֵךְ הוֹכֵחַ לַחֲמַס וְיִאֲהַבְךָ: 9 תֵּן לַחֲמַס וְיִתְפַּס־עוֹד הוֹדַע לְצֹדִיק וְיִסָּף לֶקַח: פ 10 תַּחֲלַת חֲכָמָה יִרְאֵת יִהְיֶה וְדַעַת קִדְשִׁים בִּינָה: 11 כִּי־בִי יִרְבוּ וְיִמְדּוּ וְיִוֹסִפוּ לֶף שְׁנוֹת חַיִּים: 12 אִם־חֲכָמָה חֲכָמָה לֶף וְלִצֵּת לִבְדֶּךָ תִשָּׂא: 13 אִשֵּׁת כְּסִילוֹת הַמִּיָּה פְתִיזוֹת וּבִל־יָדַעָה מוֹה: 14 וְיִשְׁבָּה לִפְתָּח בֵּיתָה עַל־כֶּסֶף מִרְמֵי קֶרֶת: 15 לִקְרָא לְעִבְרֵי־דֶרֶךְ הַמִּישְׁרִים אֲרוּחוֹתָם: 16 מִי־פָתִי יִסֵּר הִנֵּה חֲסֵד־לֵב וְאֲמָרָה לוֹ: 17 מִים־גִּנְיָבִים יִמְתְּקוּ וְלַחֲם סִתְרִים יִנָּעִם: 18 וְלֹא־יָדַע כִּי־רַפָּאִים שֶׁם בַּעֲמִקִּי שְׂאוֹל קְרָאִיהָ: פ 10 מִשְׁלֵי שְׁלָמָה פ בֶּן חֲכָם יִשְׁמַח־אֵב וּבֶן כְּסִיל תוֹנֵת אֲמוֹ: 2 לֹא־יִזְעִילוּ אוֹצְרוֹת רֹשַׁע

וְצִדְקָה תַּחֲצִיל מָמוֹת: 3 לֹא־יִרְעִיב יְהוָה נֶפֶשׁ צְדִיק וְהוֹת רְשָׁעִים יִהְיֶה: 4 רֹאשׁ עֲשֵׂה כַּף־מִיָּנִה וְיֵד חֲרוּצִים תַּעֲשֶׂי: 5 אֲנִי בִקְיִן בֶּן מִשְׁכִּיל נִרְדָּם בִּקְצִיר בֶּן מִכִּישׁ: 6 בְּרוּכֹת לְרֹאשׁ צְדִיק וְכִי רְשָׁעִים יִכְסֶה חֶסֶד: 7 זָכַר צְדִיק לְבִרְכָּהּ וְשֵׁם רְשָׁעִים יִרְקַב: 8 חֶסֶד־לֵב יִקַּח מִצִּוֹת וְאוֹיֵל שְׁפָתַימִ יִלְבֹּט: 9 הוֹלֵךְ בָּתָם יֵלֵךְ בִּטָּח וּמַעֲקֹשׁ דִּרְכָּיו יִדְרֹעַ: 10 קָרָץ עֵץ יִתֵּן עֲצָבָה וְאוֹיֵל שְׁפָתַימִ יִלְבֹּט: 11 מְקוֹר חַיִּים כִּי צְדִיק וְכִי רְשָׁעִים יִכְסֶה חֶסֶד: 12 שְׁנָאָה תַּעֲוִרֵר מְדִינִים וְעַל כָּל־פְּשָׁעִים תִּכְסֶּה אֶתְכָּהּ: 13 בִּשְׁפָתִי גִבּוֹן תִּמְצָא חֲכָמָה וְשֹׁבֵט לִגְוֹ חֲסִד־לֵב: 14 חֲכָמִים יִצְפְּנִידְעַת וּפִרְאֹיִל מִחֲתָה קִרְבָּה: 15 הוֹן עֲשִׂיר קִרְיָת עֶזֶר מִחֲתָה דְלִים רִשָּׁם: 16 פִּעֲלָה צְדִיק לַחַיִּים תִּבּוֹאֵת רָשָׁע לַחֲמָתָה: 17 אֶחָד לַחַיִּים שׁוֹמֵר מוֹסֵר וְעוֹזֵב תּוֹכַחַת מִחֲתָה: 18 מִכְסָּה שְׁנָאָה שְׁפָת־שָׁקֵר וּמוֹצֵא דָבָר הוּא כִּסְלִי: 19 בִּרְבֹּב דְּבָרִים לֹא יִחְדַּל־פֶּשַׁע וְחֹשֶׁךְ שְׁפָתָיו מִשְׁכִּיל: 20 כֶּסֶף גִּבְחָר לְשׁוֹן צְדִיק לֵב רְשָׁעִים כִּמְעֹט: 21 שְׁפָתִי צְדִיק יִדְעוּ רָבִים וְאוֹיֵלִים בַּחֲסִד־לֵב יִמְוָתוּ: 22 בִּרְכָּתָהּ יְהוָה הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא־יִסְתָּף עֲצָב עִמָּה: 23 כְּשֹׁחֶק לְכִסְלִי עֲשׂוֹת זִמָּה וְחֲכָמָה לֹאֵשׁ חֲבוּנָה: 24 מְנוּרָה רָשָׁע הִיא תִּבּוֹאֵנוּ וְתֵאֵת צְדִיקִים יִתֵּן: 25 כְּעוֹבֵר סוּפָה וְאִין רָשָׁע וְצְדִיק יִסּוֹד עוֹלָם: 26 כְּחֲמִין לְשׁוֹנִים וְכַעֲשָׂן לְעֵינַיִם כִּי הֶעֱצֵל לְשִׁלְחוֹ: 27 יִרְאֵת יְהוָה חוֹסֵף־נִימִם וּשְׁנוֹת רְשָׁעִים תִּקְצֹרֶנָּה: 28 תּוֹחֲלָת צְדִיקִים מִחֲתָה וְתִקְוַת רְשָׁעִים תִּאֲבֹד: 29 מָעוֹ לָתֵם דֶּרֶךְ יְהוָה וּמִחֲתָה לְפַעְלֵי אָוֶן: 30 צְדִיק לְעוֹלָם בְּלִי־מוֹת וְרְשָׁעִים לֹא יִשְׁכֹּנוּ־אֲדָן: 31 פִּרְי־צְדִיק יִגְוֹב חֲכָמָה וּלְשׁוֹן תִּהְפְּלוֹת תִּכְרַת: 32 שְׁפָתִי צְדִיק יִדְעוּ רָצוֹן וְכִי רְשָׁעִים

תִּהְפְּלוֹת: 11 מְאוּנִי מִרְמָה תּוֹעֵבֶת יְהוָה וְאֲבֹן שְׁלֹמָה רָצוֹנוֹ: 2 בֹּא־דוֹן וַיִּבָּא קָלוֹן וְאֶחָד־נְעוּמִים חֲכָמָה: 3 חֲמַת יִשְׂרָאֵל תִּנָּחַם וְסֹלֶף בּוֹגְדִים (וְשָׁדָם) (וְשָׁדָם): 4 לֹא־יִעֲלֵל הוֹן בְּיוֹם עֲבָרָה וְצִדְקָה תַּחֲצִיל מָמוֹת: 5 צְדָקָה תָּמִים תִּשְׁמֵר דֶּרֶכּוֹ וּבִרְשָׁעָהּ יִפֹּל רָשָׁע: 6 צְדָקָה יִשְׂרָאֵל תַּחֲצִיל וּבִהּוֹת בָּגִידִים יִלְכְּדוּ: 7 בְּמוֹת אָדָם רָשָׁע תִּאֲבֹד תִּקְוָהּ וְתוֹחֲלָתָהּ אֲוִינִים אֲבָדָה: 8 צְדִיק מִצְדָּה נִחְלָץ וַיִּבָּא רָשָׁע תַּחֲתָיו: 9 בִּפְהַ רָשָׁע יִשְׁתַּח וְרָשָׁע וּבִדְעַת צְדִיקִים יִחְלָצוּ: 10 בְּטוֹב צְדִיקִים תַּעֲלֶץ קִרְיָה וּבִאֲבָד רְשָׁעִים רָנָה: 11 בִּבְרִכַּת יִשְׂרָאֵל תִּרְוִם קֶרֶת וּבְכִי רְשָׁעִים תִּתְרַם: 12 בּוֹלְרַעְהוּ חֲסִד־לֵב וְאִשׁ תִּבּוֹנוֹת יִחְרִישׁ: 13 הוֹלֵךְ רִכְבִּיל מִנְּעִל־סוּד וְנִאֲמָן־רוּחַ מִכְסָּה דָּבָר: 14 בֹּאִין תִּחְבְּלוֹת וּפְלָעִם וְתוֹשׁוּעָה בִּרְבֹּב יוֹעֵץ: 15 רַע־יָרוּעַ כִּי־עָרֵב זָר וְשֹׁנֵא חֲקָעִים בּוֹטָה: 16 אֲשֶׁת־חַן תִּתְמָךְ כְּבוֹד וְעִרְיָצִים יִתְמַכּוּ־עֲשִׂיר: 17 גִּמְלָל נִפְשׁוֹ אִישׁ חֶסֶד וְעֵבֶר שְׂאֵרוֹ אֲכֹזֵר: 18 רָשָׁע עֲשֵׂה פִּעֲלַת־שָׁקֵר וְזֹרַע צְדָקָה שָׂכָר אָמַת: 19 כִּי־צְדָקָה לַחַיִּים וּמִרְדָּף רָעָה לְמוֹתוֹ: 20 תּוֹעֵבֶת יְהוָה עֲקִישֵׁי־לֵב וְרָצוֹנוֹ תִּמְנִי דֶּרֶךְ: 21 יָד לֵיד לֹא־יִנָּקֶה רַע וְזֹרַע צְדִיקִים נִמְלֹט: 22 נִסִּם זֶהָב בֶּאֱפָף חוֹזֵר אֲשֶׁה יָפֶה וְסֶרֶת טַעַם: 23 תֵּאֵת צְדִיקִים אֲדִי־טוֹב תִּקְוַת רְשָׁעִים עֲבָרָה: 24 יֵשׁ מִפּוֹר וְנוֹסֵף עוֹד וְחוֹשֶׁךְ מִשְׁמֵר אֲדִי־לִמְחֹסוֹר: 25 נֶפֶשׁ־בִּרְכָּה תִּדְשֵׁן וּמְרוֹה גִּסְהוּא יוֹרָא: 26 מָנַע בֶּר יִקְבְּהוּ לְאוֹם וּבִרְכָּה לְרֹאשׁ מִשְׁבִּיר: 27 שָׁחַר טוֹב יִבְקֹשׁ רָצוֹן וְדֹרֵשׁ רָעָה תִּבּוֹאֵנוּ: 28 בּוֹטָח בַּעֲשָׂרוֹ הוּא יִפֹּל וְכַעֲלָה צְדִיקִים יִפְרָחוּ: 29 עוֹכֵר בֵּיתוֹ יִנְחַל־רוּחַ וְעֵבֶר אוֹיֵל לְחֶסֶד־לֵב: 30 פִּרְי־צְדִיק עֵץ חַיִּים וְלִקַּח נִפְשׁוֹת חֶסֶד: 31 הוֹן צְדִיק בֹּאֲרֵץ יִשְׁלַם אֶף

כִּי־רָשָׁע וְחוֹטָא: 12 אֹהֶב מוֹסֵר אֹהֶב דָּעַת וְשֹׁנֵא תּוֹכַחַת כְּעֵר: 2 טוֹב יִפִּיק רָצוֹן מִיְהוָה וְאִישׁ מוֹמוֹת יִרְשִׁיעַ: 3 לֹא־יִכּוֹן אָדָם בִּרְשָׁע וְשֹׁרֵשׁ צְדִיקִים בְּלִי־מוֹת: 4 אֲשֶׁת־חֵיל עֲטָרַת בַּעֲלָהּ וּכְרֶקֶב בַּעֲצוּמוֹתָיו מִכִּישָׁה: 5 מִחֲשָׁבוֹת צְדִיקִים מִשְׁפָּט תִּחְבְּלוֹת רְשָׁעִים מִרְמָה: 6 דְּבָרֵי רְשָׁעִים אֲרִב־דָּם וְכִי יִשְׂרָאֵל יִצִּילֵם: 7 הַפּוֹךְ רְשָׁעִים וְאִינָם וּבֵית צְדִיקִים יַעֲמֵד: 8 לִפְר־שִׁכְלוֹ יִחַל־לֹאֵשׁ וְנַעֲוֶה־לֵב יִהְיֶה לְבוֹז: 9 טוֹב נִקְלָה וְעֵבֶר לוֹ מִמִּתְפַּכֵּר וְחֲסִד־לָחִם: 10 יוֹדֵעַ צְדִיק נֶפֶשׁ בְּהִמָּתוֹ וְרַחֲמֵי רְשָׁעִים אֲכֹזֵר: 11 עֵבֶר אֲדָמָתוֹ יִשְׁבַּע־לָחֶם וּמִרְדָּף רִיקִים חֲסִד־לֵב: 12 חֲמֵד רָשָׁע מְצוֹד רָעִים וְשֹׁרֵשׁ צְדִיקִים יִתֵּן: 13 בִּפְשָׁע שְׁפָתַימִ מוֹקֵשׁ רַע וְיִצָּא מִצְדָּה צְדִיק: 14 מִפְּרִי פִרְאִישׁ יִשְׁבַּע־טוֹב וּנְמוּל דִּיר־אָדָם (שִׁשׁוֹ) (נִשְׁיָב) לוֹ: 15 דֶּרֶךְ אוֹיֵל יִשָּׁר בַּעֲיָנוֹ וְשִׁמְעוֹ לַעֲצָה חֶסֶד: 16 אוֹיֵל בְּיוֹם יוֹדֵעַ כַּעֲסוֹ וְכִסָּה קָלוֹן עֲרוֹם: 17 יִפִּיחַ אֲמוּנָה יִגִּיד צֶדֶק וְעַד שִׁקְרִים מִרְמָה: 18 יֵשׁ בּוֹטָה כְּמִדְקָרוֹת חֲרִיב וּלְשׁוֹן חֲכָמִים מִרְפָּא: 19 שְׁפָת־אָמַת תִּכּוֹן לַעַד וְעַד־אֲרִיזָּה לְשׁוֹן שָׁקֵר: 20 מִרְמָה בִּלְב־חֲרִישִׁי רַע וְלִיעֲזִי שְׁלוֹם שְׂמֹחָה: 21 לֹא־יִאֲנֶה לְצְדִיק כָּל־אֹן וְרְשָׁעִים מָלְאוּ רַע: 22 תּוֹעֵבֶת יְהוָה שְׁפָת־שָׁקֵר וְעֵשִׂי אֲמוּנָה רָצוֹנוֹ: 23 אָדָם עֲרוֹם כֶּסֶה דָּעַת וְלֵב כִּסְלִיִּים יִקְרָא אֲחֵלָת: 24 יִדְ־חֲרוּצִים תִּמְשׁוֹל וְרִמָּה תִּתְרוֹה לְמָס: 25 דֹּאנָה כִּלְב־אִישׁ יִשְׁחָהּ וְדָבָר טוֹב יִשְׁמַחָהּ: 26 יִתֵּר מִרְעָהּ צְדִיק וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תִּתְעַם: 27 לֹא־יִתְרַךְ רִמָּה צִידוֹ וְהוֹן־אָדָם יִקֵּר

חרוץ: 28 בארחה צדקה חיים ודרך נתיבה אל-מות: 13 בן חכם מוסר אב ולץ לא-שמע
נערה: 2 מפרי פיר-איש יאכל טוב ונפש בגדים חמס: 3 נצר פיו שמר נפשו פשק שפתיו
מחתה-לו: 4 מתאנה ואין נפשו עצל ונפש חרצים חדשן: 5 דבר-שקר ישנא צדיק ורשע
יבאיש ויחפיר: 6 צדקה תצר תסדרך ורשעה תסלף חטאת: 7 יש מתעשר ואין כל
מתרושש והון רב: 8 כפר נפשי-איש עשרו ורש לא-שמע נערה: 9 אור-צדיקים ישמח וגר
רשעים ידעך: 10 רק בזדון יתן מצה ואחר-נועצים חכמה: 11 הון מהבל ומעט וקבץ
עליך ירבה: 12 תוחלת ממשכה מחלה-לב ועץ חיים תאנה כאה: 13 בז לדבר יתבל
לו וירא מצוה הוא ישלם: 14 תורת חכם מקור חיים לסור ממקשי מות: 15 שכל-טוב
יתן-חן ודרך בגדים איתן: 16 כל-ערים יעשה בדעת וכסיל יפרש אולת: 17 מלאך רשע
יפל ברע וציר אמונים מרפא: 18 ריש וקלון פורע מוסר ושומר תוכחת יכבד: 19 תאנה
נהיה חערב לנפש ותועבת כסילים סור מרע: 20 (הלוך) [הולך] את-חכמים (וחכם)
(והכסן) ורשע כסילים ירוע: 21 חטאים תדרף רעה ואחר-צדיקים ישלם-טוב: 22 טוב
ניתול בגר-כנים ונפון לצדיק חיל חוטא: 23 רב-אכל ניר ראשים ויש נספה בלא משפט:
24 חושך שכמו שונא בנו ואהבו שחרו מוסר: 25 צדיק אכל לשבע נפשו ובטן רשעים
תחסר: פ 14 חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו: 2 הולך בישרו ירא יהוה
ונלוו דרכיו בזהו: 3 כפי-איל חטר נאנה ושפתי חכמים תשמומם: 4 באין אלפים
אבוס בר ורב-תבואות בלח שור: 5 עד אמונים לא יכזב ויפיו כזבים עד שקר:
6 בקש-לץ חכמה ואין ודעת לנבון נקל: 7 לך מנגד לאיש כסיל ובל-ידעת שפתי-דעת:
8 חכמת ערים הבין דרכו ואולת כסילים מרמה: 9 אילים יליץ אשם ובין ישרים
רצון: 10 לב יודע מרת נפשו ובשמחלו לא-יתערב זר: 11 בית רשעים ישמר ואהל
ישרים יפרוץ: 12 יש דרך ישר לפני-איש ואחריתו דרכי-מות: 13 גם-בשחוק יכאב-לב
ואחריתו שמתה תחנה: 14 מדרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב: 15 פתי יאמין
לכל-דבר וערים יבין לאשרו: 16 חכם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר ובוטח:
17 קצר אפים יעשה אולת ואיש מזומות ישנא: 18 נחלו פתאים אולת וערומים יכתרו דעת:
19 שחו רעים לפני טובים ורשעים על-שערי צדיק: 20 גם-לרעהו ישנא רש ואהבו עשיר
רבים: 21 בז-לרעהו חוטא ומחונן (עניים) [עניים] אשריו: 22 הלוא-יתנו חרשי רע וחסד
ואמת חרשי טוב: 23 בכל-עצב יהיה מותר ודבר-שפתים אד-למחסור: 24 עטרת חכמים
עשרם אולת כסילים אולת: 25 מציל נפשות עד אמת ויפח כזבים מרמה: 26 ביראת
יהוה מבטח-עז ולבניו יהיה מחסה: 27 יראת יהוה מקור חיים לסור ממקשי מות:
28 ברבעם הדרת-מלך ובאפס לאם מחתת רזון: 29 ארך אפים רב-תבונה וקצרי-רוח מרים
אולת: 30 חיי בשרים לב מרפא ורקב עצמות קנאה: 31 עשק-דל חרף עשהו ומכבדו
חנן אביון: 32 ברעתו ידחה רשע וחסה במותו צדיק: 33 בלב נבון תחנן חכמה ובקרב
כסילים תודע: 34 צדקה תרומם-גוי וחסד לאמים חטאת: 35 רצון-מלך לעבד משכיל
ועברתו תהיה מביש: 15 מענה-רך ישיב חמה ודבר-עצב יעלה-אף: 2 לשון חכמים
חיטיב דעת ופי כסילים יביע אולת: 3 בכל-מקום עיני יהוה צפות רעים וטובים:
4 מרפא לשון עין חיים וסלף כה שבר ברוח: 5 איל ינאץ מוסר אביו ושומר תוכחת
יערם: 6 בית צדיק חסן רב ובתבואת רשע נעפרת: 7 שפתי חכמים יזרו דעת ולב
כסילים לא-כן: 8 זבח רשעים תועבת יהוה ותפלת ישרים רצונו: 9 תועבת יהוה דרך
רשע ומרהר צדקה יאהב: 10 מוסר רע לעזב ארח שונא תוכחת ימות: 11 שאלו ואברון
נגד יהוה אף קירלבות בגי-אדם: 12 לא יאהב-לץ הוכח לו אל-חכמים לא ילך: 13 לב
שמח ייטב פנים ובעצבת-לב רוח נכאה: 14 לב נבון יבקש-דעת (ופני) [ופני] כסילים
ירעה אולת: 15 כל-ימי עני רעים וטוב-לב משהת תמיד: 16 טוב-מעט ביראת יהוה
מאוצר רב ומהומה בו: 17 טוב ארחת ורך ואהבה-שם משור אבוס ושנאה-בו: 18 איש
חמה יגרה מדון וארך אפים ישקט ריב: 19 דרך עצל כמשכת חרד וארח ישרים
סללה: 20 בן חכם ישמח-אב וכסיל אדם בזה אמו: 21 אולת שמחה לחסר-לב ואיש
תבונה יישר-לכת: 22 הפך מחשבות באין סוד וברב יועצים תקום: 23 שמחה לאיש
במענה-פיו ודבר בעתו מה-טוב: 24 ארח חיים למעלה למשכיל למען סור משאול
מטה: 25 בית גאים יסחו יהוה ויצב נבול אלמנה: 26 תועבת יהוה מחשבות רע וטהרים
אמרי-נעם: 27 עקר בירו בוצע בצע ושונא מתנת יחיה: 28 לב צדיק יהנה לענות ופי

רָשָׁעִים וְיָבֵעַ רְעוּת: 29 רָחֹק יִהְיֶה מִרְשָׁעִים וּתְפִלַּת צְדִיקִים יִשְׁמָע: 30 מְאֹד־עֵינַיִם
יִשְׁמַח־לֵב שְׂמוּעָה טוֹבָה תִּשְׁדָּעֶצֶם: 31 אֵין שְׁמֵעַת תּוֹכַחַת חַיִּים בְּקֶרֶב חֲכָמִים תִּלְוִי:
32 פֹּרַע מוֹסֵר מוֹאֵס נִפְשׁוֹ וְשׁוֹמֵעַ תּוֹכַחַת קֹנֶה לֵב: 33 יֵרָאֵת יְהוָה מוֹסֵר חֲכָמָה וּלְפָנָי

כבוד ענוה: **16** לאדם מערכי-לב ומיהוה מענה לשון: **2** כל-דרכי-איש זך בעיניו ותכן רוחות יהוה: **3** גל אליהוה מעשדו ויכנו מחשבתד: **4** כל פעל יהוה למענהו ונס'רשע ליום רעה: **5** תועבת יהוה כל גבוללב יד ליד לא ינקה: **6** בחסד ואמת יכפר עון וביראת יהוה סור מרע: **7** ברצות יהוה דרכי-איש גס-אויביו ישלם אתו: **8** טוב-מעט בצדקה מרב תבואות בלא משפט: **9** לב אדם יחשב דרכו ויהוה יכין צעדו: **10** קססו על-שפתי-מלך במשפט לא ימעל-פיו: **11** פלסו ומאנו משפט ליהוה מעשהו כל-אבני-כיס: **12** תועבת מלכים עשות רשע כי בצדקה יכון כסא: **13** רצון מלכים שפתי-צדק ודבר ישרים יאהב: **14** חמת-מלך מלא-כרמות ואיש חכם יכפרה: **15** באור-פני-מלך חיים ורצונו כעב מלקושו: **16** קנה-חכמה מה-טוב מחייו וקנות בינה נבחר מקסד: **17** מסלת ישרים סור מרע שמר נפשו נצד דרכו: **18** לפני-שבר גאון ולפני כשלוו גבה רוח: **19** טוב שפל-רוח את-(עניים) [עניים] מחלל שלל את-גאום: **20** משכיל על-דבר ימצא-טוב ובוטח ביהוה אשריו: **21** לחכם לב יקרא נכון ומתק שפתים יסוף לקח: **22** מקור חיים שכל בעליו ומוסר אולים אולת: **23** לב חכם ישיכול פיהו ועל-שפתיו יסוף לקח: **24** צויד-דבש יאמר-נעם מתוך לפש ומרפא לעצם: **25** יש דרך ישר לפני-איש ואחילהה דרכי-מות: **26** אפשר עמל מעלה לו כראף עליו פיהו: **27** איש בליעל כרה רעה ועל-שפתיו [שפתו] כאש צרבת: **28** איש תפחות ישלח מוון ונרין מפריד אלוף: **29** איש חסס יפתח רעהו והולוכו בדרך לא-טוב: **30** עצה עינו לחשב תהפכות קרין שפתיו כלה רעה: **31** עטרת תפארת שובה בדרך צדקה תמצא: **32** טוב ארך אפים מנבור ומשל ברוחו מלכד עיר: **33** בחיך יוטל את-הגורל ומיהוה

כֹּל־מִשְׁפָּטוֹ: **17** טוֹב פֶּת חֶרֶבָה וְשִׁלּוּחַ־כָּה מִפֶּת מָלֵא וּבִחִירֵיב: **2** עֲבֹד־מִשְׁפָּל יִמְשַׁל
 בְּבֹן מִיָּשׁ וּבְחוּךְ אֲחִים יִחַלֵּץ נַחֲלָה: **3** מִצָּרָה לִכְסֹף וְכוֹר לִזְהָב וּבָחוּן לְבוֹשׁ יִתְּנֶה:
4 מֵרַע מִקְשִׁיב עַל־שֹׁפֶת־אָזָן שָׁקֵר מִזִּין עַל־לִשׁוֹן הַתּוֹת: **5** לַעַן לֶרֶשׁ חֶרֶף עֲשֵׂהוּ שִׁמְחָ לֵאדֹר
 לֹא יִנָּקֶה: **6** עֲמִירַת זָקִנים בְּנֵי כֹנִים וּתְפֹאֶרֶת בָּנִים אֲבוֹתָם: **7** לֹא־נִאֲוָה לִנְכָל שִׁפְתֵי־חֶרֶץ
 אֶף כִּי־לִנְדֹב שִׁפְתֵי־שָׁקֵר: **8** אֲבֹן־חֵן הַחֹשֶׁךְ בַּעֲיָנִי בַעֲלִיו אֶל־כִּלְאֲשֶׁר יִפְנֶה יִשְׁכִּיל:
9 מִכֶּסֶה־פֶשַׁע מִבִּקֵּשׁ אֲהָבָה וְשֹׁנֵה כְּדָבָר מִפִּרִיד אֱלֹהִי: **10** תַּחַת גַּעֲרָה בִּמְבוֹן מִזְכּוֹת כִּסִּיל
 מֵאָה: **11** אֶדְ־מִרִי יִבְקֹשׁ־רַע וּמֵלֶאֶךְ אֲכֹזֵרִי יִשְׁלַח־בּוֹ: **12** פְּנוּשׁ דָּב שְׂכֹל בֹּאִישׁ וְאֶל־כִּסִּיל
 בְּאוֹלָתוֹ: **13** מִשִּׁיב רֶעַח תַּחַת טוֹבָה לֹא־(תִּמְשִׁי) [תַּמְשֹׁשׁ] רֶעַח מִבֵּיתוֹ: **14** פֹּטֵר מִים
 רֵאשִׁית מִדָּוָן וּלְפָנֵי הַתְּגַלֵּל הָרִיב נִמְשֹׁשׁ: **15** מִצְדִּיק רָשָׁע וּמְרִשִּׁיעַ צְדִיק תוֹעֵבַת יְהוָה
 נִגְשִׁינָהּ: **16** לְמַה־יֵּה מַחִיר בִּיד־כִּסִּיל לִקְנוֹת חֲכָמָה וּלְבִיאִין: **17** בְּכֹל־עַת אֲהַב הֶרַע
 וְאֵח לִצְהָה יוֹלֵד: **18** אֲדָם חֹסֵד־לֵב תוֹקֵעַ בָּף עֶרֶב עֶרְבָה לְפָנֵי רַעְיוֹ: **19** אֲהַב פֶּשַׁע
 אֲהַב מִצָּה מִגִּבְיָה פִתְחוֹ מִבִּקֵּשׁ־שָׁקֵר: **20** עֹקֵשׁ־לֵב לֹא יִמְצֹא־טוֹב וְנִהַפֵּךְ בְּלִשְׁוֹנוֹ יִפּוֹל
 בְּרַעְיָה: **21** יֶלֶד כִּסִּיל לִתְהַיָּה לוֹ וְלֹא־יִשְׁמַח אָבִי בְּכֹל: **22** לֵב שִׁמְחָ יִיטֵב יֵהָה וְרוּחַ נִכְאָה
 יִיבֹשׁ־גֶרֶם: **23** שָׁחַד מַחִיק רָשָׁע יִקַּח לַהֲטוֹת אֲרָחוֹת מִשְׁפָּט: **24** אֲחִיפָנִי מִבֵּין חֲכָמָה וְעֵינֵי
 כִּסִּיל בִּקְצֵה־אֲרָץ: **25** כַּעַס לֹא־בִי בֶן כִּסִּיל וּמִמֶּה לִיזְדַּחְתּוֹ: **26** גַּם עֵנוֹשׁ לִצְדִּיק לֹא־טוֹב
 לַחֲכָמוֹת נְדִיבִים עַל־יִשְׁרָ: **27** חוֹשֶׁךְ אֲמִרְיֹי יוֹדֵעַ דַּעַת (וְקֶרֶ) [וְקֶרְאָרוּחַ] אִישׁ חֲבוּנָה: **28** גַּם
 אֵייל מַחֲרִישׁ חֲכָם יִחְשֵׁב אֲטָם שִׁפְתָיו נָבוֹן: **18** לַחֲאוּה יִבְקֵשׁ נִפְרֵךְ בְּכֹל־תוֹשִׁיָּה יִתְגַּלֵּעַ:
2 לֹא־יִחַפֵּץ כִּסִּיל בְּחִבּוּנָה כִּי אִם־בְּחִתּוֹלוֹת לְבוֹ: **3** בְּבוֹא־רָשָׁע בֹּא נִסְבִּיחַ וְעֵסִיקְלוֹן
 חֶרֶפָה: **4** מִים עֲמֻקִּים דְּבַר פִּי־אִישׁ נַחַל נִבֵּעַ מִקּוֹר חֲכָמָה: **5** שֹׂאֵת פִּי־רָשָׁע לֹא־טוֹב
 לַהֲטוֹת צְדִיק בְּמִשְׁפָּט: **6** שִׁפְתֵי כִסִּיל יִבְאוּ בָרִיב וּפִיו לַמְּהֻלְמוֹת יִקְרָא: **7** פִּי־כִסִּיל
 מִתְהַלֵּל יִשְׁפָּתוֹ מוֹקֵשׁ נִפְשׁוֹ: **8** דְּבַר נִרְנָן מִתְהַלְהֵמִים וְהֵם יִרְדּוּ חֲדָרֵי־בֶטָן: **9** גַּם
 מִתְרַפֵּה בְּמִלֻּכְתּוֹ אֵח הוּא לְכַעַל מִשְׁחִית: **10** מִגְדֵּל־עַז שֵׁם יֵהוּה בִּיהֲרוּץ צְדִיק וְשֹׁנֵב:
11 הוּן עֲשִׂיר קִרְיָת עֶז וּכְחוּמָה נִשְׁגָּבָה מִמִּשְׁכִּיתוֹ: **12** לְפָנֵי־יִשְׁכָּר יִנְבֹּה לְבִיאִישׁ וּלְפָנֵי
 כְּבוֹד עֲנִוָה: **13** מִשִּׁיב דָּבָר בְּטָרִם יִשְׁמַע אֲוִילָהּ הֵיאֵלָו לִכְלֻמָּה: **14** רוּחַ־אִישׁ יִכְלַל
 מִחֲלָה וְרוּחַ נִכְאָה מִי יִשְׁאֲנֶה: **15** לֵב נָבוֹן יִקְנֶה־דַּעַת וְאָזָן חֲכָמִים תִּבְקֹשׁ־עֵלָה: **16** מִתֵּן
 אֲדָם יִרְחִיב לוֹ וּלְפָנֵי נְדָלִים יִתְחַנֵּן: **17** צְדִיק הֶרְאֵשׁוֹן בְּרִיבּוֹ (בְּבֹא) [וּבִקְאָרְעָה] וְחִקְרוֹ:
18 מִדִּינִים יִשְׁבִּית הַגּוֹרֵל וּבֶן עֲצוּמִים יִפְרִיד: **19** אֵח נִפְשָׁע מִקְרִית־עֵז (וּמִדּוּנִים)

Proverbs

וְמוֹדִינִים כְּבָרִיחַ אֲרֻמוֹן: 20 מִפְּרִי פִי־אִישׁ תִּשְׁבַּע בְּטֶגֶן תְּבוּאָתוֹ שִׁפְתָיו יִשְׁבַּע: 21 מוֹת וְחַיִּים בִּיד־לָשׁוֹן וְאַהֲבָה יֹאכֵל פְּרִיהָ: 22 מִצָּא אִשָּׁה מִצָּא טוֹב וְיִפְקֹד רָצוֹן מִיְהוָה: 23 תַּחֲנוּנִים יִדְבַּר־רֶשׁ וְעֲשִׂיר יַעֲנֶה עֲזוֹת: 24 אִישׁ רָעִים לֹהֲתָרַע וְיֵשׁ אֹהֶב דְּבֵק מֵאֵח: 19 טוֹב־רֶשׁ הוֹלֵךְ בְּחֶמֶן מֵעַקֵּשׁ שִׁפְתָיו וְהוּא כְּסִיל: 2 גַּם בְּלֹא־דַעַת נֶפֶשׁ לֹא־טוֹב וְאֵין בְּרָגִלִים חֻטָּא: 3 אוֹלָת אָדָם תִּסְלַף דְּרָכָו וְעַל־יְהוָה יִזְעַף לְבוֹ: 4 הוֹן יִסִּף רָעִים רַבִּים וְדָל מִרְעוּהוּ וּפְרֵד: 5 עַד שְׁקָרִים לֹא יִנְקֶה וְיִפְתִּי כְּזָבִים לֹא יִמְלֹט: 6 רַבִּים יַחֲלוּ פְּנִינָיִם וְכָל־הָרַע לֹא־יִשָּׁר וְשִׁנְאוֹ אֵף כִּי מִרְעוּהוּ רָחֵקוּ מִמֶּנּוּ מִרְהָף אִמְרִים (לֹא־) וְלֹא־הֶמָּה: 8 כִּנְהַלֵּב אֹהֶב נִפְשׁוֹ שֹׁמֵר תְּבוּנָה לְמִצָּא־טוֹב: 9 עַד שְׁקָרִים לֹא יִנְקֶה וְיִפְתִּי כְּזָבִים יֹאבֵד: 10 לֹא־נֶאֱמָר לְכִסִּיל תַּעֲנוּג אֵף כִּי־לַעֲבָדוֹ מִשֵּׁל בְּשָׂרִים: 11 שִׁכַּל אָדָם הָאֵרִיד אֹפוֹ וּתְפֹאֲרָתוֹ עֵבֶר עַל־פִּשְׁעֵ: 12 נֶהֱם כִּפְפִיר וְעַף מִלֶּךְ וְכִטַּל עַל־עֵשֶׂב רָצוֹן: 13 הוֹת לֹאֲבִיו בֶּן כְּסִיל וְדֹלָף טָרֵד מִדִּינֵי אִשָּׁה: 14 בֵּית יְהוֹן נִחְלַת אֲבוֹת וּמִיְהוָה אִשָּׁה מִשְׁפָּלָה: 15 עֲצֵלָה תִּפֹּל תִּרְדְּמָה וּנְפֹשׁ רְמִיָּה תִּרְעַב: 16 שֹׁמֵר מִצְוָה שֹׁמֵר נִפְשׁוֹ בַּיּוֹם (וְיוֹמָת) וְנִימוֹת: 17 מְלוּה יְהוָה חוֹנֵן דָּל וּנְמֹלֹו יִשְׁלֹמֹו: 18 יִסֵּר בֶּגֶד כִּירִישׁ תִּקְוָה וְאֵל־הַמִּיתוֹ אֶל־תִּשְׂא נִפְשָׁ: 19 (גִּרְל־) (גִּרְל־)חֻמָּה נִשְׂא עֵשׂ כִּי אִם־תִּצִּיל וְעוֹד תוֹסֵף: 20 שִׁמְעַ עֲצָה וְקִבֵּל מוֹסֵר לִמְעַן תִּחְכֵּם בְּאַחֲרֵיתָ: 21 רַבּוֹת מִחֻשְׁבוֹת בְּלִב־אִישׁ וְעֲצָת יְהוָה הִיא תִּקּוּם: 22 תִּאֲוֶה אָדָם חֲסִדוֹ וְטוֹב־רֶשׁ מֵאִישׁ כְּזָב: 23 יִרְאֵת יְהוָה לְחַיִּים וְשִׁבַּע לֵוִין בְּלִי־יִפְקֹד רַע: 24 שִׁמּוֹן עֲצֵל יָדוֹ בְּצִלְחַת גַּם־אֶל־פִּיהוּ לֹא יִשְׁבִּינָה: 25 לֵץ תִּכָּה וּפְתִי יִרְעַם וְהוֹכִיחַ לִנְכוֹן יִבִּין רַעַת: 26 מִשְׁדָּד־אֵב יִבְרִיחַ אֵם בֶּן מִבִּישׁ וּמִחֲפִיר: 27 חֲדַל־בְּנֵי לִשְׁמַע מוֹסֵר לִשְׁנוֹת מֵאִמְרֵי־רַעַת: 28 עַד בְּלִיעַל לֵוִין מִשְׁפָּט וּפִי רָשָׁעִים יִבְלַע־אוֹן: 29 נִכְוֶה לְלִצִּים שִׁפְטִים וּמַחֲלֻמוֹת לֵוִי כְּסִילִים: 20 לֵץ הֵיזִין הֶמָּה שֹׁכֵר וְכָל־שִׁנְהָ בּוֹ לֹא יִחְכֵּם: 2 נֶהֱם כִּפְפִיר אִימַת מִלֶּךְ מִתְעַבְּרוֹ חוֹטָא נִפְשׁוֹ: 3 כְּבוֹד לֹא־יִשָּׁבַח מִרִּיב וְכָל־אִוִּיל יִתְנַלַּע: 4 מִחֲרָף עֲצֵל לֹא־יִחְרֹשׁ (יִשְׂאֵל) (וְשִׂאֵל) בְּקִצְצִיר וְאֵין: 5 מִיֹּם עֲמָקִים עֲצָה בְּלִב־אִישׁ וְאִישׁ תְּבוּנָה יִדְלֶנָּה: 6 רַב־אֲדָם יִקְרָא אִישׁ חֲסִדוֹ וְאִישׁ אֲמוּנִים מִי יִמְצָא: 7 מִתְחַלֵּף בְּחֶמֶן צָדִיק אֲשֶׁר כִּנּוּ אַחֲרָיו: 8 מִלֶּךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא־דָוִן מוֹרָה בְּעֵינָיו כָּל־רַע: 9 מִי־יֹאמֶר זִכְרִי לְבִי שְׁהִרְתִּי מִחֻטָּאִי: 10 אֲבֹן וְאֲבֹן אִיפָּה וְאִיפָּה תוֹעֵבֶת יְהוָה גַּם־שִׁנְיָהִם: 11 גַּם בְּמַעֲלָלוֹ יִתְנַפֵּר־נַעַר אִם־יִזְדֹּק וְאִם־יִשָּׁר פַּעֲלוֹ: 12 אוֹן שִׁמְעַת וְעֵין רָאָה יְהוָה עֲשֵׂה גַם־שִׁנְיָהִם: 13 אֶל־תִּאֲחַב שִׁנְהָ פִּתְרוֹנֶשׁ פִּקֵּחַ עֵינָיו שִׁבְע־לַחֲם: 14 רַע רַע יֹאמֶר הַקּוֹנֶה וְאוֹל לוֹ אוֹ יִתְחַלֵּל: 15 יֵשׁ זֹהָב וְרִב־פְּנִינִים וְכָל־יָקָר שִׁפְתֵי־רַעַת: 16 לִקְח־בְּגָדוֹ כִּי־עֵרֵב זָר וּבִעֵד (נִכְרִים) (נִכְרִיָּה) חֲבֵלָהוּ: 17 עֵרֵב לֹא־יִשָּׁר שֹׁכֵר וְאוֹחֵר יִמְלֹא־פִיהוּ לִפְתֵּן: 18 מִחֻשְׁבוֹת בַּעֲצָה תִּפּוֹן וּבִתְחַבְּלוֹת עֲשֵׂה מִלְחָמָה: 19 גוֹלָה־סוֹד הוֹלֵךְ רִכְבּוֹ וּלְפָתָה שִׁפְתָיו לֹא תִתְעַרֵּב: 20 מִקְלָל אֲבִיו וְאִמּוֹ יִדְעַף גֵּרוֹ (בְּאִישׁוֹ) [בְּאִישׁוֹן] חֲשָׁד: 21 נִחְלָה (מִבְּחֵלָה) [מִבְּחֵלָת] בְּרֹאשָׁנָה וְאַחֲרֵיתָהּ לֹא תִבְרָךְ: 22 אֶל־תִּאֲמַר אֲשַׁלְּמָה־רַע קוֹה לִיְהוָה וְיִשַׁע לָךְ: 23 תוֹעֵבֶת יְהוָה אֲבֹן וְאֲבֹן וּמֵאֲזֵנֵי מִרְמָה לֹא־טוֹב: 24 מִיְהוָה מִצְעָד־נִגְבֵּר וְאָדָם מִה־יִּבִּין דְּרָכָו: 25 מוֹקֵשׁ אָדָם יִלַּע קֶרֶשׁ וְאֲחֵר נִדְרִים לִבְקֹר: 26 מוֹרָה רָשָׁעִים מִלֶּךְ חֲכָם וְיֹשֵׁב עֲלֵיהֶם אוֹפֵן: 27 גֵּר יְהוָה נִשְׁמַת אָדָם חֲפֵשׁ כִּל־חֲדָרֵי־בֶטֶן: 28 חֲסֵד וְאֵמֶת יִצְרוֹ־מִלֶּךְ וְסַעַד בְּחֶסֶד כִּסְאוֹ: 29 תְּפֹאֲרַת בְּחוּרִים כֶּחֶם וְהִדָּר זִקְנִים שִׁיבָה: 30 חֲבֵרוֹת פָּצַע (תִּמְרִיק) [תִּמְרוֹק] בְּרַע וּמִכּוֹת חֲדָרֵי־בֶטֶן: 21 פְּלִגְמִים לֵב־מִלֶּךְ בִּיד־יְהוָה עַל־כָּל־אֲשֶׁר יַחְפֹּץ יִשְׁנֶה: 2 כָּל־דֶּרֶךְ־אִישׁ יִשָּׂר בְּעֵינָיו וְתִכּוֹן לְבוֹת יְהוָה: 3 עֲשֵׂה צְדָקָה וּמִשְׁפָּט נִבְחַר לִיְהוָה מִזִּבְחַ: 4 רוּם־עֵינִים וְרִחְבֵּל־לֵב נֹר רָשָׁעִים חֻטָּא: 5 מִחֻשְׁבוֹת חֲרוֹץ אֵךְ־לְמוֹתֵר וְכָל־אֵין אֵךְ־לְמַחְסוֹר: 6 פַּעַל אוֹצְרוֹת בְּלָשׁוֹן שֹׁקֵר הֵבֵל נֶדֶף מִבְּקִשֵּׁי־מוֹת: 7 שׁוֹד־רָשָׁעִים יִגּוֹרֵם כִּי מֵאֲנוֹ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט: 8 הַפְּכֹפֶךְ דֶּרֶךְ אִישׁ זָוֵר וְזָד וְשָׂר פַּעֲלוֹ: 9 טוֹב לִשְׁבֹּת עַל־פִּתְיוֹנֶה מֵאֲשֶׁת מִדִּינִים וּבֵית חֶבֶר: 10 נִפְשׁ רָשָׁע אוֹתִה־רַע לֹא־יִחַן בְּעֵינָיו רַעַת: 11 בַּעֲנֹשׁ לֵץ יִחְסֹפֶתִי וּבִהֲשִׁיל לְחֻכָּם יִקְח־רַעַת: 12 מִשְׁכִּיל צָדִיק לְבֵית רָשָׁע מִסִּלֵּף רָשָׁעִים לָרַע: 13 אִשְׁם אוֹנוֹ מוֹעֲקֵת־דָּל גַּם־הוּא יִקְרָא וְלֹא יַעֲנֶה: 14 מִתָּן בִּסְתֵר יִכְפֹּה־אֵף וְשׁוֹדֵד בְּחֵק חֶמָה עוֹה: 15 שִׁמְחָה לְצָדִיק עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וּמִחֲחֵה לַפַּעֲלִי אוֹן: 16 אָדָם תוֹעֵה מִדֶּרֶךְ הַשְּׁכַל בִּקְהָל רַפָּאִים יָנוּחַ: 17 אִישׁ מִחְסוֹר אֹהֵב שִׁמְחָה אֹהֵב יִי־וֹשֵׁמִן לֹא יַעֲשִׂיר: 18 כֶּפֶר לְצָדִיק רָשָׁע וְתַחַת יָשָׁרִים בּוֹגֵד: 19 טוֹב שְׁבֹת בְּאֶרֶץ־מִדְבָּר מֵאֲשֶׁת (מְדוּנִים) [מְדוּנִים] וְכַעַס: 20 אוֹצְרוֹ נִחְמָד וְשִׁמּוֹן בְּנוֹת חֲכָם וְכִסִּיל אָדָם יִבְלַעֲנוּ: 21 דֶּרֶךְ צְדָקָה וְחֲסֵד יִמְצָא חַיִּים צְדָקָה

וכבוד: 22 עיר גברים עלה חכם וירד עז מבטחה: 23 שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו: 24 זר יהיר לץ שמו עושה בעברת דוון: 25 תאות עצל תמיתו כרמאנו דיו לעשות: 26 כל היום התאווה תאווה וצדיק יחן ולא יחשף: 27 זבח רשעים תועבה אף כרבוזה וביאנו: 28 ערבוכם יאבד ואיש שומע לנצח ודבר: 29 העז איש רשע בפניו וישר הוא (יכו) (לכו) (דרכו) (נרפח): 30 אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד יהוה:

פ 31 סוס מוכן ליום מלחמה וליהנה התשועה: 22 נבחר שם מעשר רב מכסף ומוזהב חן טוב: 2 עשיר ורש נפגשו עשה כלם יהוה: 3 ערום ראה רעה (ויסתר) (ונסתח) ופתים עברו ונענשו: 4 עקב ענוה יראת יהוה עשר וכבוד וחיים: 5 צנים פחים בדרך עקש שומר נפשו ורחק מהם: 6 חנך לנער על פי דרכו גם כיוזקין לא יסור ממנה: 7 עשיר בבישים ימשול ועבד לזה לאיש מלוה: 8 זורע עולה (וקצור) (וקצור) ושבט עברתו יכלה: 9 טוב עין הוא יבקר כריתן מלחמו ללל: 10 נחש לץ וצא מדון וישבח דין וקלון: 11 אהב (טהור) (מטהר) לב חן שפתיו רעה מלך: 12 עני יהוה נצרו דעת ויסלף דברי בגד: 13 אמר עצל ארי בחוץ בתוך רחבות ארצת: 14 שוטה עמקה פי זרות ועום יהוה (יפול) (ויפול) אלת קשורה בלב נער שבט מוסר ירחיקנה ממנו: 16 עשק דל להרבות לו נתן לעשיר אדל מחסור: 17 הט אונד ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעת: 18 כרנעים כרשמם בבטנך יפנו וחדו על שפתך: 19 להיות ביהנה מבטחך הודעתך היום אף אתה: 20 הלא כתבתי לך (שלוש) (שלוש) במועצת ודעת: 21 להודיעך קשט אמרי אמת להשיב אמרים אמת לשלחך: פ 22 אל תגול דל כי דל הוא ואל תדכא עני בשער: 23 כר יהוה יריב ריבם וקבע אדקבעיתם נפש: 24 אל תחרע אדבעל אף ואחאיש חמות לא תבוא: 25 פח תאלף (ארחו) (ארחו) ולקחת מושק לנפשך: 26 אל תחי בתקיעך בערבים משאות: 27 אסאין לך לשלם למה יקח מושקך מתחתיד: 28 אל תסנ גבול עולם אשר עשו אבותיך: 29 ח זית איש מהיר במלאכתו לפני מלכים ותצב בלתי צב לפני חששים: פ

23 כריתשב ללחום אחימושל בין תבין את אשר לפניך: 2 ושמית שפון בלעך אסבעל נפש אתה: 3 אל תתאו למטעמותיו והוא לחם פזבים: 4 אל תיגע להעשיר מבינתך חרל: 5 (התעור) (התעור) עניך בו ואינו כי עשה יעשה לו כנפים כנשר (ועף) (נעף) השמים: פ 6 אל תלחם אל לחם רע עין ואל (תתאו) (תתאו) למטעמותיו: 7 כיו כמורשע בנפשו כן הוא אכל ושתה יאמר לך ולבו בלעמד: 8 פחד אכלת תקאנה ושתת דברך הנעמים: 9 באזני כסיל אל תדבר כרבוז לשכל מלך: 10 אל תסנ גבול עולם ובשרי יחומים אל תבא: 11 כרנאלם חזק הוא יריב אדריבם אתך: 12 הביאה למוסר לבך ואונד לאמר ידעת: 13 אל תמנע מנער מוסר כריתכנו בשבט לא ימות: 14 אתה בשבט כפנו ונפשו משאול תציל: 15 בני אסחכם לבך ישמח לבי נסאני: 16 ותעלינה כליותי בדבר שפתך מישרים: 17 אל יקנא לבך בחסאים כי אסביא את יהוה כל היום: 18 כי אסדש אחרית ותקנתך לא תכרת: 19 שמע אתה בני וחכם ואשר בדרך לבך: 20 אל תחי בסבא יין בזלל בשר למו: 21 כרסבא וזולל וירש וקרעים תלביש נומה: 22 שמע לאביך זה ילדך ואל תבזו כרזנה אמד: 23 אמת קנה ואל תמכר חכמה ומוסר ובינה: 24 (גול) (גול) (גול) (גול) אבי צדיק (יולד) (ויולד) חכם (וישמח) (וישמח) בו: 25 ישמח אביך ואמך ותגל וילדתך: 26 תנה בני לבך לי ושיניך דרכי (תרצנה) (תרצנה): 27 כרשיתה עמקה זונה ובאר צרה נכיה: 28 אף היא כחתף תארב ובונדים באדם תוסר: 29 למי אוי למי אבוי למי (מדונים) (מדונים) למי שיה למי פצעים חנם למי חבלות עינים: 30 למאחרים על היין לבאים לחקר ממסך: 31 אל תרא יין כי תאדם כריתן (בפיס) (בפיס) עינו ותהלך במישרים: 32 אחריתו כנחש ישך וכצפוני יפרש: 33 עניך יראו ורוח ולבך ידבר תהפכות: 34 ותיית כשכב בלבים וכשכב בראש חבל: 35 הכוני בלחלית הלמוני בל ידעתי מתי אקין אוסר אבקשנו

עוד: 24 אל תקנא באנשי רעה ואל (תתאו) (תתאו) להיות אתם: 2 כרשד יהנה לבם ועמל שפתיהם תדברנה: 3 בחכמה יבנה בית ובתבונה יחכנו: 4 ובדעת חדרים ימלא כל הון יקר ונעים: 5 גבר חכם בעז ואיש דעת מאמין פח: 6 כי בתחבולות תעשה לך מלחמה ותשועה ברב יועץ: 7 ראמות לאויל חכמות בשער לא יפתח פיהו: 8 מחשב להרע לו בעל מזמות יקראו: 9 זמת אלת חטאת ותועבת לאדם לץ: 10 התרפית ביום

Proverbs

צֹהֵר צֶרֶךְ כִּכְחָה: 11 הַצֵּל לִקְחִים לְמוֹת וּמָשִׁים לְהֵרֵג אֶסְתַּחֲשׂוּךְ: 12 כִּי־תֹאמַר הֵן לֹא־יִדְעֵנוּ זֶה הֲלֹא־תֵכֵן לְבוֹתוֹ הוּא־יִכְיֶין וְנָצַר נִפְשֶׁךָ הוּא יִדַּע וְהִשִּׁיב לְאָדָם כַּפְעָלוֹ: 13 אֲכַל־בֵּינִי דָבַשׁ כִּי־טוֹב וּנְפֹת מְחוֹק עַל־חֶפֶךְ: 14 כֵּן דַּעַת חֲכָמָה לִנְפֶשְׁךָ אֶסְמָצֵאת וְיֵשׁ אַחֲרֶיהָ וְתִקְוָתָךְ לֹא תִכְרֹת: פ 15 אֶל־תֵּאָרֵב רָשָׁע לְנוֹה צָדִיק אֶל־תִּשְׁדָּר רַבְצוֹ: 16 כִּי שָׁבַע וַיּוֹל צָדִיק וְקָם וְרָשָׁעִים יִכְשָׁלוּ בְרַעְיָה: 17 בִּנְפֹל (אוֹיִבוֹךָ) אֶל־תִּשְׁמַח וּבִכְשָׁלוֹ אֶל־יִגַּל לְבָבְךָ: 18 פִּי־רִיחָה יִהְיֶה וְרַע בַּעֲיָנוֹ וְהִשִּׁיב מַעְלֵיו אָפוֹ: 19 אֶל־תִּתְחַר בְּמַרְעִים אֶל־תִּקְנֵא בְּרָשָׁעִים: 20 כִּי לֹא־תִהְיֶה אַחֲרֶיהָ לְרַע גֵּר רָשָׁעִים יִדְעֶךָ: 21 וְרִאֲתִיהֶנּוּ בְּנֵי וּמִלֶּךְ עַם־שׂוֹנִים אֶל־תִּתְעַרֵּב: 22 כִּי־פִתְאֹם יָקוּם אִידָם וַיִּפֹּד שְׁנֵיהֶם מִי יוֹדַע: ס 23 גַּם־אֵלֶּה לַחֲכָמִים הִכְרִפְנִים בְּמִשְׁפָּט בִּלְטוֹב: 24 אִמְרוּ לְרָשָׁע צָדִיק אַתָּה יִקְבְּהוּ עַמִּים יִזְעַמְוּהוּ לְאֻמִּים: 25 וְלִמּוֹכִיחִים יַעֲמֵם וְעֲלִיהֶם תִּבּוֹא בְּרַכְת־טוֹב: 26 שְׁפֹתֶיךָ יִשָּׁק מְשִׁיב דְּבָרִים נִכְחִים: 27 הֵכֵן בְּחוּצֶיךָ מִלֵּאכְתֶּךָ וְעִתְדָה בְּשֹׂדֶה לְךָ אַחֵר וּבִגְנֵית בֵּיתְךָ: פ 28 אֶל־תִּתֵּן עַד־הֵנָּה בְּרַעְךָ וְהַפְתִּית בְּשִׁפְתֶּיךָ: 29 אֶל־תֹּאמַר כִּי־אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לִי בֵּן אֶעֱשֶׂה־לוֹ אֲשִׁיב לְאִישִׁי כַּפְעָלוֹ: 30 עַל־שֹׂדֶה אִישׁ־עַל עֲבָרָתוֹ אִידָם חֶסֶד־לֵב: 31 וְהִנֵּה עָלָה קִלּוֹ קַמְשָׁנִים כִּסֵּי פָנָיו חֲרָלִים וְגֵדֵר נִהְרָסָה: 32 וְאִחֲזָה אֹנְכִי אֶת־לְבִי רִאֲתִי לִקְחָתִי מוֹסֵר: 33 מַעַט שָׁנוֹת מַעַט תְּנוּמוֹת מַעַט חֶבֶק יָדִים לִשְׁכֹּב: וּבִאֲמַתְהִלֶּךָ רִישֶׁךָ וּמִחֲסִירֶיךָ כֹּאֵשׁ מִנֵּן: פ 25 גַּם־אֵלֶּה מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר הִעֲתִיקוּ אַנְשֵׁי חֻקָּהּ מִלֶּךְ־יְהוּדָה: 2 פֶּדֶר אֱלֹהִים הִסְתֵּר דְּבַר וּכְבֹּד מַלְכִּים חָקֵךְ דְּבַר: 3 שְׁמִים לְרוֹם וְאָרֶץ לַעֲמֹק וְלֵב מַלְכִּים אֵין חָקֵךְ: 4 הֵנּוּ סִיגִים מִכֶּסֶף וְיֹצֵא לְצִרְךָ כֶּלִי: 5 הֵנּוּ רָשָׁע לִפְנֵי־מֶלֶךְ וְיִכּוֹן בְּצֹדֵק כֶּסֶף: 6 אֶל־תִּתְהַדָּר לִפְנֵי־מֶלֶךְ וּבִמְקוֹם גְּדֹלִים אֶל־תַּעֲמֹד: 7 כִּי טוֹב אֶמְרֶלְךָ עֲלֵה הִנֵּה מִהֲשִׁפִּילְךָ לִפְנֵי נָדִיב אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ: 8 אֶל־תִּצָּא לְרֵב מִהָר פֶּן מִהֲתַעֲשֶׂה בְּאַחֲרֵיתָהּ בְּהִכָּלִים אַתָּה רֵעֶךָ: 9 רִיבְךָ רִיב אֶת־רֵעֶךָ וְסוֹד אַחֵר אֶל־תִּגַּל: 10 פִּי־יִתְסַדֵּךְ שֹׁמֵעַ וְדִבְתֶּךָ לֹא תִשׁוּב: 11 תִּפְוִחִי זֶהֱב בְּמִשְׁכִּית כֶּסֶף דְּבַר דְּבַר עַל־אִפְּנָיו: 12 נֹס זֶהֱב וְחִלְיֶכְתֶּם מוֹכִיחַ חֲכָם עַל־אֹן שֹׁמֵעַ: 13 כִּצְנֹת־שִׁלְנֹ בְּיוֹם קִצְוֹ צִיר נֶאֱמָן לִשְׁלָחוֹ וּנְפֹשׁ אֲדָנִי יִשִּׁיב: פ 14 נְשִׂאִים וְרוּחַ וְגַשָּׁם אֵין אִישׁ מִתְהַלֵּל בְּמַתְשָׁקֶר: 15 בְּאֶרֶץ אֲפִים יִפְתָּח קִצְוֹ וְלִשׁוֹן רִכָּה תִּשְׁבֵּר־גִּרָם: 16 דָּבַשׁ מִצָּאת אֲכַל דֶּגֶךָ פֶּן־תִּשְׁבַּעְנֹ וְהִקְאָתוֹ: 17 הָקֵר רִגְלֶךָ מִבֵּית רֵעֶךָ פֶּן־יִשְׁבַּעְךָ וּשְׂנָאֲךָ: 18 מִפִּיךָ וְחֹרֵב וְחֵץ שִׁנּוֹן אִישׁ עֲנֶה בְרַעְיוֹ עַד שֶׁקֶר: 19 שֵׁן רָעָה וְהִנֵּל מוֹעֵדָת מִבֶּטֶח בּוֹגֵד בְּיוֹם צָרָה: 20 מַעֲרָה בְּגֵדוֹ בְּיוֹם קָרָה חֲמוֹץ עַל־נֶחֱר וְשֶׁר בְּשָׂרִים עַל לִב־רַע: פ 21 אֶסְדַּעֲב שְׂנָאֲךָ הֶאֱכִלְהוּ לֶחֶם וְאֶם־צָמָא הִשְׁקִהוּ מַיִם: 22 כִּי גִחִלִים אַתָּה חֲתָה עַל־רֹאשׁוֹ וְיִהְיֶה יִשְׁלֵם־לְךָ: 23 רוּחַ צָפוֹן תִּחְלָל גַּשָּׁם וּפְגִים נִזְעַמִּים לִשׁוֹן סֹחֵר: 24 טוֹב שִׁבַּת עַל־פִּנְתֵּיגַּנְג מֵאִשֶׁת (מִדּוֹנִים) [מִדְּרִיגִים] וּבֵית חֶבֶר: 25 מַיִם קָרוֹם עַל־נֶפֶשׁ עֵיפָה וְשִׁמּוּעָה טוֹבָה מֵאָרֶץ מִרְחָק: 26 מַעֲיֵן נֶפֶשׁ וּמִקּוֹר מִשְׁחָת צָדִיק מֵט לִפְנֵי־רָשָׁע: 27 אֲכַל דָּבַשׁ הִרְבוֹת לֹא־טוֹב וְחָקֵר כִּבְדָּם כְּבוֹד: 28 עִיר פְּרוּצָה אֵין חוֹמָה אִישׁ אֲשֶׁר אֵין מַעֲצָר לְרוּחוֹ: 26 פִּשְׁלוֹ בִּקְצֵין וּכְמִשָּׁר בִּקְצִיר כֵּן לֹא־נֹאדָה לְכִסִּיל כְּבוֹד: 2 כַּצִּפּוֹר לְנוֹד כִּדְרוֹר לַעֲוֹן כֵּן קָלִילֹת חַיִּים (לֹא) [לֹא] תָבֹא: 3 שׁוֹט לְסוֹס מִתָּג לַחֲמוֹר וְשִׁבַּת לִגֹּ כִסִּילִים: 4 אֶל־תִּתֵּן כִּסִּיל בְּאֻלְתּוֹ פֶּן־תִּשְׁוֶה־לוֹ גַּם־אֹתָהּ: 5 עֲנֶה כִסִּיל בְּאֻלְתּוֹ פֶּן־יִהְיֶה חֲכָם בַּעֲיָנוֹ: 6 מִקְצֶה רִגְלִים חֲכָם שִׁתָּה שִׁלַּח דְּבָרִים בִּיד־כִּסִּיל: 7 דִּלּוֹ שִׁקוֹם מִפֶּסֶח וּמִשָּׁל בְּפִי כִסִּילִים: 8 כִּצְרוֹר אֲבָן בְּמִגְמָה כִּי־נִתָּן לְכִסִּיל כְּבוֹד: 9 חוֹחַ עֲלֵה בִיד־שִׁפּוֹר וּמִשָּׁל בְּפִי כִסִּילִים: 10 רֵב מְחֹלֵל־כֹּל וְשֹׁכֵר כִּסִּיל וְשֹׁכֵר עֲבָרִים: 11 כִּכְלָב שָׁב עַל־קֹאֹ כִסִּיל שׁוֹנֶה בְּאֻלְתּוֹ: 12 רִאֲתִי אִישׁ חֲכָם בַּעֲיָנוֹ תִּקְוָה לְכִסִּיל מִמֶּנּוּ: 13 אִמְרָה עֲצֵל שָׁחַל בְּדֶרֶךְ אִרִי בֵּין הִרְחָבוֹת: 14 הִדְלַת תִּסּוֹב עַל־צִירָהּ וְעֲצֵל עַל־מִטָּתוֹ: 15 שִׁמֹּן עֲצֵל יָדוֹ בְּצִלְחַת נִלְאָה לְהַשִּׁיבָה אֶל־פִּיו: 16 חֲכָם עֲצֵל בַּעֲיָנוֹ מִשְׁבַּעַה מְשִׁיבֵי טַעַם: 17 מִחֻזֵּק בְּאֻזִּי־כִלָּב עֶבֶר מִתְעַבֵּר עַל־רֵיב לֹא־לוֹ: 18 כִּמְתַלְהֵלָה הִיָּדָה וְקִים חֲצִים וְמוֹת: 19 כֵּן־אִישׁ רִמָּה אֶת־רַעְיוֹ וְאִמְרָה לֹא־מִשְׁחָק אִנִּי: 20 בְּאֶפֶס עֲצִים תִּכְבֶּה־אֵשׁ וּבִאֵין נִרְנָן יִשְׁתַּח מִדּוֹן: 21 פִּתָּם לְנִחָלִים וְעֲצִים לֹאֵשׁ וְאִישׁ (מִדּוֹנִים) [מִדְּרִיגִים] לְחִרְחֹר־רֵיב: פ 22 דְּבַרִי נִרְנָן כִּמְתַלְהֵמִים וְהֵם יִרְדּוּ חֲדָרִי־בֶטֶן: 23 כֶּסֶף סִיגִים מִצָּפָה עַל־חֶרֶשׁ שְׁפֹתִים וְלִקְוִים וְלִב־רַע: 24 (בְּשִׁפְחוֹ) [בְּשִׁפְחוֹ] יִנְכֵּר שׁוֹנֵא וּבִקְרָבוֹ יִשִּׁית מִרְמָה: 25 כִּי־יִחַנּוּ קוֹלוֹ אֶל־תֹּאמְרוּ־בּוֹ כִּי שָׁבַע תוֹעֲבוֹת בִּלְבוֹ: 26 תִּפְסֶה שְׂנֵאָה בְּמִשְׁאֹן תִּגְלֶה רַעְיוֹ בְּקִהְלִי: 27 כִּרְה־שִׁחַת בַּהּ יִפֹּל וְגִלָּל אֲבָן אֶלָּוִי תִּשׁוּב: 28 לְשׁוֹר־שֶׁקֶר יִשְׂנֵא דְכוֹ וּפֹה חֶלֶק יַעֲשֶׂה מִדְּחָה: 27 אֶל־תִּתְהַלֵּל בְּיוֹם מָחָר כִּי

לֹא־תֵדַע מִה־יֶלֶד זֶה: 2 וְיִחְלָלְךָ זֶר וְלֹא־פִיךָ יָכֹר וְאֶל־שִׁפְתֶיךָ: 3 כְּבֹד־אָבֶן וְנָטַל הַחֹל וְכַעַס אוֹיֵל כְּבֹד מַשְׁנִיחֶם: 4 אֲכֹזְרוּת חֶמֶה וְשֹׁטֵף אֶף וּמִי יַעֲמֹד לִפְנֵי קִנְיָה: 5 מִטֹּבָה תֹּכַחַת מִלֵּה מֵאֲהָבָה מִסִּתְרָת: 6 נֶאֱמָנִים פָּצְעֵי אוֹהֵב וְנִעְתָרוֹת נְשִׁיקוֹת שׁוֹנֵא: 7 נֶפֶשׁ שֹׁכֵבָה תִּבְּסֵם נֶפֶת וְנֶפֶשׁ רַעֲבָה כֹּל־מֶר מִחוּק: 8 כִּצְפוּר נִדְרָת מִן־קִנְיָה כִּן־אִישׁ נִדְרֵי מִמְקוֹמוֹ: 9 שֶׁמֶן וְקִמְצָת יִשְׁמַח־לֵב וּמִתֵּק רַעְיוֹ מִעֲצֵת־נֶפֶשׁ: 10 רֶעֶף (וְרַעְיָה) וְרַעַף (וְרַעַף) אֶבֶד אֶל־תַּעֲזֹב וּבֵית אֶחִיד אֶל־תְּבוֹא בְּיוֹם אֶחִיד מִיֵּשֶׁב שָׁכֵן קְרוֹב מֵאֵץ רַחוּק: 11 חֶכֶם בְּנֵי וְשִׁמְחָ לְבִי וְאִשְׁיָבָה חֲרִפִּי דְּבַר: 12 עָרוֹם רָאָה רַעְיָה נִסְתֵּר פְּתָאִים עֲבָדוֹ נִעְנְשׁוּ: 13 קָח־בְּגָדוֹ כִּי־עָרַב זֶר וּבַעֲד נִכְרִיָּה חִבְּלָהּ: 14 מִכְּרָךְ רַעְיוֹ בְּקוֹל גְּדוֹל בְּבִקְרֵי הַשִּׁפְיָם קָלְלָה תַחֲשֹׁב לוֹ: 15 דֶּלֶף שׁוֹרֵד בְּיוֹם סִגְרִיר וְאִשֶּׁת (מְדוּנִים) (מְדוּנִים) נִשְׁתַּחֲוּ: 16 צִפְנִיָּה צִפְנִיָּהוּ וְשֶׁמֶן יִמְיָנו יִקְרָא: 17 בְּרֹל בְּרֹל יֶחֶד וְאִישׁ יֶחֶד פִּנִּי־רַעְיוֹ: 18 נָצַר תִּאֲנֶה יֹאכֵל פְּרִיָּה וְשֶׁמֶר אֲדָנִיו יִכְבֹּד: 19 כְּמוֹס הַפְּנִים לַפְּנִים כֵּן לִב־הָאָדָם לְאָדָם: 20 שְׁאוֹל (וְאֹבֵדָה) (וְאֹבֵדָה) לֵאמֹר תִּשְׁכַּח־נִי וְעֵינֵי הָאָדָם לֹא תִשְׁכַּח־נִי: 21 מַעֲרָף לִסְפֵּף וְכוֹר לִהֵב וְאִישׁ לִפִּי מִהֶלֶל: 22 אֵם תִּכְחַשׁ־אֶת־הָאוֹיֵל בְּמִכְתָּשׁ בְּחוּף הָרִיפּוֹת בְּעָלִי לֹא־תִסְוֹר מַעֲלִיו אוֹלָתָה: פ 23 יָדַע תַּעֲדֵה פִּנִּי צֹאנֶךָ שִׁית לְבָךְ לְעֹדְרִים: 24 כִּי לֹא לְעוֹלָם חֶסֶן וְאִם־נֹר לְדוֹר (דוֹר) (נְדוּרִין): 25 נִלְהַ חֲצִיר וְנִרְאֶה־דֶשֶׁא וְנִאֲסָפוּ עֲשׂוֹת הָרִים: 26 כְּבָשִׂים לְלִבְיוֹשֶׁף וּמִחִיר שָׂדֶה עֲתוּדִים: 27 וְדִין חֵלֶב עֲזִים לְלַחֲמֹךְ לֶחֶם בֵּיתָךְ וְחַיִּים לְנַעֲרוֹתֶיךָ: 28 נָסוּ וְאִי־רִחֶף רָשָׁע וְצִדִּיקִים כִּכְפִּיר יִכְטֹחַ: 2 בִּפְשַׁע אֶרֶץ רַבִּים שָׂרִיָּה וּבְאָדָם מִבֵּין יָדַע כֵּן יִאֲרִיךְ: 3 גִּבֹּר רֵשׁ וְעֵשֶׂק דִּלִּים מִטֵּר סֹחֵף וְאִין לֶחֶם: 4 עֹבֵי תוֹרָה יִהְלָלוּ רָשָׁע וְשִׁמְרֵי תוֹרָה יִתְגַּדּוּ בָם: פ 5 אֲנִשֵּׁי־רַע לֹא־יִבְנוּ מִשְׁפָּט וּמִבְּקָשֵׁי יְהוָה יִבְנוּ כָל: 6 מִטֹּב־רֵשׁ הוֹלֵךְ בְּחִמּוֹ מַעֲשֵׂה דִרְכִּים וְהוּא עֲשִׂיר: 7 נֹצֵר תוֹרָה בֵּן מִבֵּין רַעְיָה וְזוֹלִים יִכְלִים אֲבִיו: 8 מִרְבֵּה הוֹנֵה בְּנֶשֶׁף (וּבְחִרְבִּית) לְחַוֵּץ דִּלִּים יִכְבָּצֶנּוּ: 9 מִסֵּר אֲזִינוּ מִשְׁמַע תוֹרָה וְנִחַלְתֵּלּוּ תוֹעֵבָה: 10 מִשְׁנֵה יִשְׂרָאֵל בְּדֶרֶךְ רַע בִּשְׁחָתוֹ הוֹאִיפּוֹל וְתוֹמִיָּם יִנְחַלְתֵּמוּב: 11 חֶכֶם בַּעֲדֵי אִישׁ עֲשִׂיר וְדָל מִבֵּין יִחְקְרוּ: 12 בַּעֲלִין צִדִּיקִים רַבָּה תִּפְאֶרֶת וּבָקוֹם רָשָׁעִים יִחַשׁ אָדָם: 13 מִכֶּסֶה פִּשְׁעָיו לֹא יִצְלַח וּמוֹדָה וְעוֹב יִרְחֹם: 14 אֲשֶׁר־אָדָם מִפְתֵּחַ תְּמִיד וּמִקְשָׁה לְבֹי יוֹל בְּרַעְיָה: 15 אֲרִי־נֶהֱם וְדָב שׁוֹקֵק מִשַּׁל רָשָׁע עַל עַם־דָּל: 16 נָגִיד חֶסֶר תִּבְנוּת וְרַב מַעֲשָׂקוֹת (שִׁנְאִי) (שִׁנְאִי) כִּצַּע יִאֲרִיךְ יָמִים: פ 17 אָדָם עֵשֶׂק בְּדַם־נֶפֶשׁ עַד־בּוֹר יָנוֹס אֶל־יִתְמֹכֹרֵבוֹ: 18 הוֹלֵךְ תְּמִים יִנְשֵׁעַ וְנַעֲשֵׂה דִרְכִּים יוֹל בְּאֲחָת: 19 עֶבֶד אֲדָמָתוֹ יִשְׁבַּע־לֶחֶם וּמִרְהָף רָקִים יִשְׁבַּע־רִישׁ: 20 אִישׁ אֲמוֹנוֹת רַב־בְּרִכּוֹת וְאִין לֹהֲעֲשִׂיר לֹא יִנְקָה: 21 הַכֹּר־פְּנִים לֹא־טוֹב וְעַל־פֶּת־לֶחֶם יִפְשַׁע־נֶבֶר: 22 נִבְהַל לְהוֹן אִישׁ רַע עֵין וְלֹא־יִדַּע כִּי־חֶסֶר יִבְאֵנוּ: 23 מוֹכִיחַ אָדָם אַחֲרֵי חֵן יִמְצָא מִמְּחַלִּיק לְשׁוֹן: 24 נוֹזֵל אֲבִיו וְאִמּוֹ וְאִמֶּר אִין־פֶּשַׁע חֶבֶר הוּא לֹאִישׁ מִשְׁחִית: 25 רַח־נֶפֶשׁ יִגְרֵה מְדוֹן וּבוֹטֵחַ עַל־יְהוָה יִדְשֵׁן: 26 בּוֹטֵחַ בְּלִבּוֹ הוּא כֹסִיל וְהוֹלֵךְ בְּחִכְמָה הוּא יִמְלֹט: 27 נוֹתֵן לְרֵשׁ אִין מַחֲסוֹר וּמַעֲלִים עֵינָיו רַב־מֵאֲרוֹת: 28 בָּקוֹם רָשָׁעִים יִסְתֵּר אָדָם וּבְאֲבָדָם יִרְבוּ צִדִּיקִים: 29 אִישׁ תּוֹכַחַת מִקְשָׁה־עֶרֶף פִּתַּח יִשְׁכֹּר וְאִין מִרְפָּא: 2 בְּרִבּוֹת צִדִּיקִים יִשְׁמַח הָעָם וּבְמִשַּׁל רָשָׁע יִאֲנָח עָם: 3 אִישׁ־אֲהָב חֶכְמָה וְשִׁמְחָ אֲבִיו וְרַעְיָה זֹנוֹת יִאֲבֹדְהוּן: 4 מִלֵּךְ בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד אֶרֶץ וְאִישׁ תְּרוּמוֹת יִהְיֶה־נָּה: 5 גִּבֹּר מִחַלִּיק עַל־רַעְיוֹ רִשֶׁת פּוֹרֵשׁ עַל־פְּעֻמּוֹ: 6 בִּפְשַׁע אִישׁ רַע מוֹקֵשׁ וְצִדִּיק יִרְוֶן וְשִׁמְחָ: 7 יָדַע צִדִּיק דִּין דִּלִּים רָשָׁע לֹא־יִבִּין דַּעַת: 8 אֲנִשֵּׁי לְצוֹן יִפְחִיחוּ קִרְיָה וְחִכְמִים יִשְׁכּוּ אֶף: 9 אִישׁ־חֶכֶם נִשְׁפָּט אֶת־אִישׁ אוֹיֵל וְרַגַּל וְשֹׁחֵק וְאִין נַחַת: 10 אֲנִשֵּׁי דְמִים יִשְׁנְאוּ־תֵם וְיִשְׂרָאֵל יִבְקָשׁוּ נֶפֶשׁוֹ: 11 כָּל־רוּחוֹ יוֹצֵא כֹסִיל וְחֶכֶם בְּאֲחוֹר יִשְׁכַּח־נֹה: 12 מִשַּׁל מִקְשִׁיב עַל־דְּבַר־שֹׁקֵר כָּל־מִשְׁחָתֵי רָשָׁעִים: 13 רֵשׁ וְאִישׁ תִּכְכִּים נִפְגְּשׁוּ מֵאִיר־עֵינֵי שְׂנִיתָם יְהוָה: 14 מִלֵּךְ שׁוֹפֵט בְּאֲמַת דִּלִּים כִּסְאוֹ לַעֲד יָכוֹן: 15 שֶׁבֶט וְתוֹכַחַת יִתֵּן חֶכְמָה וְנַעַר מִשַּׁלֵּחַ מִכִּישׁ אֲמוֹ: 16 בְּרִבּוֹת רָשָׁעִים יִרְבֶּה־פֶּשַׁע וְצִדִּיקִים בְּמִפְלָתָם יִרְאוּ: 17 יִסֵּר בְּנֶךְ וְיִינְחִיד וְיִתֵּן מַעֲדָנִים לְנַפְשׁוֹ: פ 18 בְּאִין חֲזוֹן יִפְרַע עִם וְשִׁמְרֵי תוֹרָה אֲשֶׁר־הוּ: 19 בְּדִבְרִים לֹא־יִסְוֹר עֶבֶד כִּי־יִבִּין וְאִין מַעֲנֶה: 20 חִזִּית אִישׁ אִין בְּדִבְרָיו תִּקְנֶה לְכִסִּיל מִמֶּנּוּ: 21 מִפְּנֵךְ מִנֵּעַר עֲבָדוֹ וְאַחֲרִיתוֹ יִהְיֶה מִנוֹן: 22 אִישׁ־אֶף יִגְרֵה מְדוֹן וּבַעַל חֶמֶה רַב־פֶּשַׁע: 23 נִאֲוֹת אָדָם תִּשְׁפִּילֵנוּ וְשִׁפְלִיָּהוּ יִתְמַךְ כְּבוֹד: 24 חוֹלֵק עַם־גִּבֹּב שׁוֹנֵא נֶפֶשׁוֹ אֵלֶּה יִשְׁמַע וְלֹא יִגִּיד: 25 חֲדַרְתִּי אָדָם יִתֵּן מוֹקֵשׁ וּבוֹטֵחַ בִּיהוָה יִשְׁעֵב: 26 רַבִּים מִבְּקָשֵׁי פִּנִּי־מוֹשֵׁל וּמִוִּהוֹת מִשְׁפָּט־אִישׁ: 27 תוֹעֵבֶת צִדִּיקִים אִישׁ עוֹל וְתוֹעֵבֶת רָשָׁע יִשְׂרָדֶרֶךְ: פ 30 דְּבָרִיו

Proverbs

אָנֹר בִּרְיָקָה הַמָּשָׂא נָאם הַגִּבֹּר לְאִיתִיאל לְאִיתִיאל וְאָכַל: 2 כִּי בַּעַר אֲנִכִּי מֵאִישׁ
וְלֹא־בִּינַת אָדָם לִי: 3 וְלֹא־לְמִדְתִּי חֲכָמָה וְדַעַת קְדָשִׁים אֲנִי: 4 מִי עָלֶה־שָׁמַיִם וַיִּרְדּוּ מִי
אֶסְפְּרוּחַ בְּחִפְּיוֹ מִי צָרֵר־מַיִם בְּשִׁמְלָה מִי הָקִים כָּל־אֶפְסֵי־אָרֶץ מִה־שָׁמַיִם וּמִה־שָׁמַיִם
פָּן־עַל־דְּבָרָיו
כִּי תִדְעֵ: 5 כָּל־אֲמֶרֶת אֱלוֹהִים צָרוּפָה מִן הָהוּא לַחֲסִים בּוֹ: 6 אֶל־תּוֹסֶ
פְּרוּזִיכָה בֶּן וְנִכְזָבָה: 7 שְׁתִּים שְׁאֵלְתִּי מֵאֲתָךְ אֶל־תִּמְנַע מִמֶּנִּי בְּטָרָם אָמוּת: 8 שְׂוֹא
וְדִבְרֶךְ זָב הָרָחַק מִמֶּנִּי רֹאשׁ וְעֵשֶׂר אֶל־תִּתְּנֵלִי הַטְרִיפֵנִי לֶחֶם חֶקֶי: 9 פֶּן אֲשַׁבְּעוּ וְכַחֲשִׁיתִּי
וְאֲמַרְתִּי מִי יְהוָה וּפְנִיאֲנִשׁ וְנִגְבַּחְתִּי וְחִפְשִׁיתִּי שֵׁם אֱלֹהִי: 10 אֶל־תִּלְשֵׁן עֶבֶד אֶל־(אֲדָנִי)
(אֲדָנִי) פְּרוּזִלְלֹךְ וְאֲשַׁמְתִּי: 11 דֹּרֹר אֲבִיו יִקְלַל וְאֶת־אִמּוֹ לֹא יִבְרָךְ: 12 דֹּרֹר טָהוֹר בַּעֲיָנוֹ
וּמִצְאָתוֹ לֹא רָחִין: 13 דֹּרֹר מִה־רָמּוֹ עֵינָיו וְעַפְעַפְיוֹ יִנְשָׂא: 14 דֹּרֹר חֲרָבוֹת שָׁנָיו וּמִאֲכָלוֹת
מִתְלַטְּלוֹ לֹא־כָל עֵינָיו מֵאָרֶץ וְאֲבִיוֹנִים מֵאָדָם: 15 לַעֲלוּקָהּ שְׁתִּי בְנוֹת תְּבוֹ הֵב שְׁלוֹשׁ
הֵנָּה לֹא תִשְׁבַּעְנָה אֲרָבַע לֹא־אֲמָרוֹ הוּן: 16 שְׂאוֹל יַעֲזֹר רָחֵם אֲרָץ לֹא־שֹׁבַעַה מִיָּם וְאֵשׁ
לֹא־אֲמָרָה הוּן: 17 עֵין תִּלְעַג לֵאב וְתִבְזֹו לִיקָה־תֵּאֵם יִקְרוּהָ עֲרִבִי־נַחַל וְיֹאכְלוּהָ בְנֵי־נֶשֶׁר:
18 שְׁלֵשָׁה הֵמָּה נִפְלְאוּ מִמֶּנִּי (וְאֲרָבַע) (וְאֲרָבַעַת) לֹא יִדְעֻתִּים: 19 דֶּרֶךְ הַנִּשְׁרֹו בְּשָׁמַיִם
דֶּרֶךְ נֹחַשׁ עָלֵי צוּר דֶּרֶךְ־אֲנִיָּה בְּלִבִּיָּם וְדֶרֶךְ גִּבֹּר בַּעֲלָמָה: 20 כֵּן דֶּרֶךְ אִשָּׁה מִנְּאֻפֶּת
אֲכָלָה וּמִחֲתָה פִּיהָ וְאֲמָרָה לֹא־פָעַלְתִּי אֵין: 21 תַּחַת שְׁלוֹשׁ נִגְזָה אֲרָץ וְתַחַת אֲרָבַע
לֹא־תִּיכֹל שָׂאת: 22 תַּחַת־עֶבֶד כִּי יִמְלוֹךְ וְנָכַל כִּי יִשְׁבַּע־לֶחֶם: 23 תַּחַת שְׁנוּאָה כִּי תִבְעַל
וְשִׁפְחָה כִּי־תִירֶשׁ נִבְרָתָה: 24 אֲרָבַעָה הֵם קִטְנֵי־אָרֶץ וְהֵמָּה חֲכָמִים מִחֲכָמִים:
25 הַנְּמַלִּים עִם לֹא־עֵין וְכִינּוֹ בִקְיֹן לַחֲמֹם: 26 שְׁפָנִים עִם לֹא־עֵצוֹם וְשִׁימוֹ כִּסְלַע בֵּיתָם:
27 מִלֶּךְ אֵין לֹא־רֵבָה וְיֵצֵא חֲצִין כָּלוֹ: 28 שְׁמִמִּית בִּידִים תַּחֲפֹשׁ וְהִיא בְּהִיכְלִי מִלֶּךְ: 29
שְׁלֹשָׁה הֵמָּה מִיִּטְבִּי צֶעֶד וְאֲרָבַעָה מִיִּטְבִּי לִכְתּ: 30 לִישׁ גִּבּוֹר בִּבְהֵמָה וְלֹא־יִשׁוּב
מִפְּנֵי־כָל: 31 וְדוֹר מִתִּנִּים אוֹתִישׁ וּמִלֶּךְ אֱלִיקוֹם עֲמוֹ: 32 אִם־נִבְלַת בְּהֵתִישָׂא וְאִם־זִמּוֹת
יֵד לִפָּה: 33 כִּי מִיָּן חֲלָב יוֹצֵא חֲמָה וּמִיָּין־אֵף יוֹצֵא דָם וּמִיָּין אֵפִים יוֹצֵא רִיב: 34
31 דְּבָרִי לְמוֹאֵל מִלֶּךְ מִשָּׂא אֲשֶׁר־יִסְרָתוֹ אִמּוֹ: 2 מִה־בְּרִי וּמִה־בְּרִבְטָנִי וּמִה־בְּרִנְדִּי:
3 אֶל־תִּתֵּן לְנָשִׁים חֵילֶךְ וְדִרְכֶּיךָ לְמַחֲוֹת מַלְכִּין: 4 אֵל לְמַלְכִּים לְמוֹאֵל אֵל לְמַלְכִּים
שְׁתוּ־עֵין וּלְרוֹזְנִים (אוֹ) (אֵין) שִׁכְר: 5 פְּרוּזִשְׁתָּה וְיִשְׁכַּח מִחֶקֶק וְיִשְׁנֶה דִין כָּל־בְּנֵי־עַנִּי:
6 תִּנְדָּשְׁכֶּר לְאוֹבֵד וַיִּין לְמִרִי נֶפֶשׁ: 7 יִשְׁתָּה וְיִשְׁכַּח רִישׁוֹ וְעֵמְלוֹ לֹא יִזְכָּר־עוֹד: 8 פִּתְחֵפִיךְ
לֹאֵלֶם אֶל־דִּין כָּל־בְּנֵי חֲלוּף: 9 פִּתְחֵפִיךְ שְׁפִט־צָדֵק וְדִין עָנִי וְאֲבִיוֹן: 10 אֲשֶׁת־חֵיל מִי
יִמְצָא וְרָחֵק מִפְּנִינִים מִכְרָה: 11 בָּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ וְשָׁלָל לֹא יִחְסֹר: 12 גְּמֻלָּתָהּ טוֹב
וְלֹא־רַע כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ: 13 דִּרְשָׁה צָמֹר וּפִשְׁתִּים וְתַעֲשׂ בְּחִפְּזָה כַּפִּיהָ: 14 הִיתָה כְּאִינִיּוֹת
סוֹחֵר מִמֶּרְחָק תִּבְיֹא לַחֲמָה: 15 וְתִקְסוּ בַּעֹד לֵילָה וְתִתֵּן טָרַף לְבֵיתָהּ וְחֶלֶק לְנַעֲרֹתֶיהָ:
16 זִמְמָה שָׂדֶה וְתִקְחָהּ מִפְּרִי כַּפִּיהָ (נִשְׁט) (נִשְׁטָעַת) כָּרֶם: 17 חֲנִנָּה בַּעֲזוֹ מִתִּנִּיהָ וְתִאֲמִין
זְרוּעוֹתֶיהָ: 18 טַעְמָה פִּיר־טוֹב סִחְרָה לֹא־יִכְבֶּה (בְּלִיל) (בְּלִילָה) נִרָה: 19 יוֹדִיהָ שְׁלַחָה
בְּפִישׁוֹר וְכַפִּיהָ תִּמְכּוֹ כֶּלֶךְ: 20 כִּסְפָּה פִּרְשָׁה לַעֲנִי וְיוֹדִיהָ שְׁלַחָה לְאֲבִיוֹן: 21 לֹא־תִירָא
לְבֵיתָהּ מִשְׁלָג כִּי כָל־בֵּיתָהּ לִבָּשׁ שָׁנִים: 22 מִרְבָּדִים עֲשִׂתִּיהָ לֵשׁ וְאֲרָגְמֹן לְבוּשָׁה:
23 נוֹדַע בְּשִׁעְרִים בַּעֲלָה בְּשִׁבְתּוֹ עַם־זִקְנֵי־אָרֶץ: 24 סְדוּן עֲשִׂתָּה וְתִמְכֹּר וְחִנּוֹר וְתִנֶּה לְכַנְעֵנִי:
25 עֲזוּהָרָר לְבוּשָׁה וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן: 26 פִּיהָ פִּתְחָה בְּחֲכָמָה וְתוֹרַת־חֶסֶד עַל־לְשׁוֹנָה:
27 צוּפִיהָ הִלִּיכּוֹת בֵּיתָהּ וְלֶחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכַל: 28 קָמוּ בְּנֵיהָ וְיִאֲשֻׁרוּהָ בַּעֲלָה
וְיִהְלָלֶהָ: 29 רְבוֹת בְּנוֹת עֲשׂוֹ חֵיל וְאֵת עֲלִית עַל־כַּלְהָ: 30 שִׁקָּר הַחַן וְהַבֵּל הִיפִי אִשָּׁה
וְיִאֲתִיָּהּ הִיא תַּחְלֶלֶל: 31 תִּנּוּלָהּ מִפְּרִי יוֹדִיהָ וְיִהְלָלוּהָ בְּשִׁעְרִים מַעֲשִׂיהָ:

Job

1 איש היה בארץ עוץ איוב שמו והיה האיש ההוא תם וישר וירא אלהים וסר מרע:
2 ויולדו לו שבעה בנים ושלוש בנות: **3** ויהי מקנהו שבעת אלפ־צאן ושלושת אלפי גמלים וחמש מאות צמ־ד־בָקָר וחמש מאות אתונות ועבדה רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מפל־בני־קדם: **4** והלכו בניו ועשו משתה בית איש יומם ושלהו וקראו לשלשת (אחיתיהם) [אחיותיהם] לאכל ולשתות עמם: **5** ויהי כי הקיפו ימי המשתה וישלח איוב ויקדשם והשקים בבקר והעלה עלות מספר כלם כי אמר איוב אולי חטאו בני וברכו אלהים בלבבם ככה יעשה איוב כל־הימים: **6** פ ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב עליהוה ויבוא גס־השטן בתוכם: **7** ויאמר יהוה אלי־השטן מאין תבא ויען השטן את־יהוה ויאמר משוט בארץ ומהתהלך בה: **8** ויאמר יהוה אלי־השטן השמת לבך על־עבדי איוב כי אין כִּמְהוּ בארץ איש תם וישר וירא אלהים וסר מרע: **9** ויען השטן את־יהוה ויאמר החנם ירא איוב אלהים: **10** הלא־ (את) [אתה] שכת בעדו ובעד־ביתו ובעד כל־אשר־לו מסביב מעשה ידיו ברכת ומקנהו פרץ בארץ: **11** ואולם שלחנא ירך וגע בכל־אשר־לו אס־לא על־פניך ויברכך: **12** ויאמר יהוה אלי־השטן הנה כל־אשר־לו בידך רק אליו את־תשלח וידך ויצא השטן מעם פני יהוה: **13** ויהי היום ובניו ובנותיו אכלים ושתים יין בבית אחיהם הבכור: **14** ומלאך בא אל־איוב ויאמר הבקר הוי חרשות והאתנות רעות על־ידיהם: **15** וחפל שכא ותקחם ואת־הנערים הכו לפי־חרב ואמלטה רק־אני לבדי להגיד לך: **16** עודו זה מדבר וזה בא ויאמר אש אלהים נפלה מן־השמים ותבער בצאן ובנערים ותאכלם ואמלטה רק־אני לבדי להגיד לך: **17** עודו זה מדבר וזה בא ויאמר כש דים שמו שלשה ראשים ויפשטו על־הגמלים ויקחוּם ואת־הנערים הכו לפי־חרב ואמלטה רק־אני לבדי להגיד לך: **18** עד זה מדבר וזה בא ויאמר בניך ובנותיך אכלים ושתים יין בבית אחיהם הבכור: **19** והנה רוח גדולה באה מעבר המדבר ויגע בארבע פנות ה בית ויפל על־הנערים וימותו ואמלטה רק־אני לבדי להגיד לך: **20** ויגם איוב ויקרע את־מעלו ויגז את־ראשו ויפל ארצה וישתחו: **21** ויאמר ערם (יצתי) [נצאתי] מבטן אמי וערם אשוב שמה יהוה נתן ויהוה לקח ויהי שם יהוה מברך: **22** בכל־זאת לא־חטא איוב ולא־נתן תפלה לאלהים: **2** פ ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על־יהוה ויבוא גס־השטן בתכם להתיצב על־יהוה: **2** ויאמר יהוה אלי־השטן אי מזה תבא ויען השטן את־יהוה ויאמר משוט בארץ ומהתהלך בה: **3** ויאמר יהוה אלי־השטן השמת לבך אל־עבדי איוב כי אין כִּמְהוּ בארץ איש תם וישר וירא אלהים וסר מרע ועדני מחזיק בתמתי ותסיתני בו לבלעו חנם: **4** ויען השטן את־יהוה ויאמר עור בעד־עור וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו: **5** ואולם שלחנא ירך וגע אל־עצמו ואל־בשרו אס־לא אל־פניך ויברכך: **6** ויאמר יהוה אלי־השטן הנה בידך אף אתנפשו שמר: **7** ויצא השטן מאת פני יהוה ויך את־איוב בשתין רע מכה רגלו (עד) [ועד] קדקדו: **8** ויקחלו חרש להתגנב בו והוא ישב בתוך־האפר: **9** ותאמר לו אשתו ערך מחזיק בתמתי בךך אלהים ומת: **10** ויאמר אליה כדבר אחת הנבלות תדברי גם את־הטוב נקבל מאת האלהים ואת־הרע לא נקבל בכל־זאת לא־חטא איוב בשפתיו: **11** וישמעו שלשתו רעי איוב את כל־הרעה הזאת הבאה עליו ויבאו איש ממקומו אליפו התימני ובלדד השוּזי וצופר הנעמתי ויועזרו יחדו לבוא לגו־דלו ולנחמו: **12** וישאו את־עניהם מרחוק ולא הכירה וישאו קולם ויבכו ויקרעו איש מעלו ויורקו עפר על־ראשיהם השמימה: **13** וישבו אתו ל ארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין־דבר אליו דבר כי ראו כיגדל הכאב מאד: **3** אתרי־כן פתח איוב את־פיהו וינקלל את־יומו: **2** פ ויען איוב ויאמר: **3** יאבד יום אולר בו ותלילה אִמֶר הרה גבר: **4** היום ההוא יהי חשך אל־ירששו אלות ממעל ואל־תופע עליו נהרה: **5** יגאלהו חשך וצלמות תשכן־עליו עננה יבעתהו כמרירי יום: **6** תלילה ההוא יקחלו אפל אל־יחד בימי שנה במספר ירחים אל־יבא: **7** הנה תלילה ההוא יהי גלמוד אל־תבא רגֶה בו: **8** יקבהו אִרְרִי־יוֹם העתידים ער לותיו: **9** ויחשכו כוכבי נשפו יקר־לאור ואין ואל־יראה בעפעפי־שחר: **10** כי לא סגר דלתי במני ויסתר עמל מעיני: **11** למה לא מרחם אמות מבטן יצאתי ואנוע:

12 מדוע קדמוני ברבים ומה שדים כי אינך: 13 כִּי־עָתָה שִׁכַּבְתִּי וְאִשְׁקוּט לִשְׁנִי אֲזוּ וְנִחַ לִי: 14 עַם־מַלְכִים וְיַעֲצִי אֶרֶץ הַבְּנִים חֲרָבוֹת לָמוֹ: 15 אֲזוּ עַם־שָׂרִים וְהָב לָהֶם הַמַּמְלָאִים בְּחֵיתָם כִּסֵּף: 16 אֲזוּ כִנְפַל טָמוּן לֹא אֱהִיָּה כַעֲלִילִים לֹא־רָאוּ אוֹר: 17 שֶׁם רָשָׁעִים חָדְלוּ רָגוּ וְשֶׁם יָנוּחוּ וַיִּנְעִי כַחַ: 18 יָחַד אֲסִירִים שִׁאֲנֵנוּ לֹא שָׁמְעוּ קוֹל נַגֵּשׁ: 19 קָמָן וְגָדוֹל שֶׁם הוּא וְעָבַד חֲפָשִׁי מֵאֲדָנָיו: 20 לָמָּה יָתֵן לַעֲמָל אוֹר וְחַיִּים לַמָּרִי נַפֵּשׁ: 21 הַמַּחֲפִּים לָמוֹת וַאֲיֵנָּה וַיַּחֲפְרֶהוּ מִמַּטְמוּנִים: 22 הַשְׁמָחִים אֱלִי־נִיל וְיִשְׁיוּ כִי יִמְצְאוּ־קִבְרִי: 23 לִנְכַּר אֲשֶׁר־דָּרְכּוּ נִסְתַּרָּה וַיִּסָּךְ אֱלֹהִים בַּעֲדּוֹ: 24 כִּי־לִפְנֵי לַחֲמִי אֲנִתִּי תָבֹא וַיַּחֲכּוּ כַּמִּים שְׂאֵנִי: 25 כִּי פָחַד פָּחַדְתִּי וַיִּאֲחֲזֵנִי וְאֲשֶׁר יָגֵרְתִּי יָבֹא לִי: 26 לֹא שְׁלָחִיו וְלֹא שִׁקְשָׁתִּי וְלֹא־נִחַתִּי

וַיָּבֹא רָגוֹ: פ 4 וַיַּעַן אֱלִיפַז הַתִּימְנִי וַיֹּאמֶר: 2 הִנֵּה־אֵלֶיךָ דִּבֶּר אֱלֹהִים חֲלָאָה וְעֵצֶר בְּמִלִּין מִי יוֹכַל: 3 הִנֵּה יִסְרֹת רַבִּים וַיְדִים רַפּוֹת חֲחֹק: 4 פֹּשֶׁל וְקִימוֹן מִלֶּךְ וּבִרְכִּים כְּרַעוֹת תֹּאמְרִין: 5 כִּי עָתָה תָּבוֹא אֱלִיךָ וְחֲלָא תַנַּע עֲדִיד וְתַבְהֵל: 6 הִלֵּא יִרְאָהֶךָ כִּסְלִתֶךָ וְחִקְחֶךָ וְתֵם דְּרִכְיֶךָ: 7 זָכֵר־נָא מִי הוּא אֲבָךָ וְאִיפֹה יִשְׁרִים נִכְחוּ: 8 כַּאֲשֶׁר רִאִיתִי חֲרָשִׁי אֹן וְדַעֲנִי עָמַל וַיַּצְרֶהוּ: 9 מִנְשֵׁמַת אֱלֹהִים יֵאָבְדוּ וּמְרוּחַ אָפוּ וַיִּכְלוּ: 10 שְׂאֵנִת אֲרִיָּה וְקוֹל שֶׁחַל וְשִׁנֵּי כַפִּיתִים נִתְנַעוּ: 11 לֹשֶׁן אֲבָךָ מִבְּלִי־טָרֶף וּבְנִי לִבִּיא וַיַּחֲפְדּוּ: 12 וְאֵלֶּי דִּבֶּר וַיַּגִּב וַתִּקַּח אֲזִנִּי שִׁמְץ מִנְהוּ: 13 בְּשִׁעִפִּים מַחְזִינוֹת לִילָה בִּנְפַל תִּרְדָּמָה עַל־אֲנָשִׁים: 14 פָּחַד קָרָאִנִּי וַרְעָדָה וְרַב עֲצֻמוֹתַי הִפְחִיד: 15 וְרוּחַ עַל־פְּנֵי וַחֲלָף תִּסְמַר שְׁעָרַת בְּשָׂרִי: 16 יַעֲמֹד וְלֹא־אֲסִיר מֵרָאֵהוּ תִּמְוִנָה לִנְגֵד עֵינֵי דַמְמָה וְקוֹל אֲשַׁמַּע: 17 הָאֲנוּשׁ מֵאֱלֹהִים יִצְדָּק אִם מַעֲשָׂהוּ וַיִּשְׁהַר־בְּכִי: 18 הֵן בַּעֲבָדֶיךָ לֹא יֵאֱמִין וּבִמְלֶאכֶיךָ יִישִׁם תַּחֲלָה: 19 אֲפֹי שִׁכְנִי כִּתִּי־חֲמֹר אֲשֶׁר־בַּעֲפֹר יִסּוּרִם יִדְכָּאוּם לִפְנֵי־עֵשׂ: 20 מִבְּכָר לַעֲרֵב יִפְתּוּ מִבְּלִי מִשִּׁים לִנְצַח יֵאָבְדוּ: 21 הִלֵּא־נִסַּע וַיִּתְּרֵם בָּם יָמוּתוּ וְלֹא בַּחֲכָמָה: 5 קָרָאֵנָא הִישׁ עֹנֵךְ וְאֶל־מִי מִקְדָּשִׁים תִּפְגֹּה: 2 כִּי־לֹאִילִל יִתְרַגֵּס־כַּעַשׂ וּפְתָה תִּמִּית קִנְאָה: 3 אֲנִי־רִאִיתִי אוֹיֵל מִשְׁרִישׁ וְאֶקוֹב נִוְהוּ פִתְאֻם: 4 יִרְחֲקוּ בְּנֵי מִישַׁע וַיִּדְכָּאוּ בִּשְׁעַר וְאִין מִצִּיל: 5 אֲשֶׁר קִצְיוֹ רַעֵב יֵאָכֵל וְאֶל־מִצְנֵים יִקְחֻהוּ וְשֹׁאֵף צַמִּים חִילֵם: 6 כִּי לֹא־יִצָּא מִעֲפָר אֹן וּמֵאֲדָמָה לֹא־יִצְמַח עָמַל: 7 כִּי־אֲדָם לַעֲמָל יוֹלֵךְ וּבְנֵי־רֶשֶׁף יִגְבִּיהוּ עוֹף: 8 אוֹלָם אֲנִי אֲדַרֵּשׁ אֶל־אֵל וְאֶל־אֱלֹהִים אֲשִׁים דְּבַרְתִּי: 9 עֲשֵׂה גְדֻלוֹת וְאִין חֲקֹר נִפְלְאוֹת עַד־אִין מִסְפָּר: 10 הִנֵּתִי מָשֶׁר עַל־פְּנֵי־אֶרֶץ וְשָׁלַח מִים עַל־פְּנֵי חֻצוֹת: 11 לָשׁוּם שְׁפִילִים לְמָרוֹם וְקִדְרִים שִׁנְבוּ יֵשַׁע: 12 מִפֶּר מַחֲשָׁבוֹת עֲרוּמִים וְלֹא־תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תּוֹשִׁיָה: 13 לִכְד חֲכָמִים בְּעֲרָמָם וְעֲצָת נִפְתָּלִים נִמְהָרִים: 14 יִזְמֵם וּפְגַשׁ־חֲשָׁךְ וְכִלְיָה יִמְשֹׁשׁוּ בַּצֵּה־רִים: 15 וַיֵּשֶׁע מַחֲרִב מִפְתֵּם וַיִּמְד חֹק אֲבִיוֹן: 16 וְתַחֲנִי לָדֵל תִּקְוָה וְעֲלָתָה קִפְצָה פִּיה: 17 הִנֵּה אֲשֶׁרִי אֲנוּשׁ יִכְחֲנוּ אֱלֹהִים וּמוֹסֵר שְׂדֵי אֶל־תַּחֲטָבִים: 18 כִּי הוּא יִכְאִיב וַיַּחֲבֵשׁ יִמְחִץ (וַיְדוּ) וַיִּדְרִין תִּרְפִּינָה: 19 בִּשְׁשׁ צִרוֹת יִצְלַךְ וּבִשְׁבָּעוּ לֹא־יִנַּע כֶּךָ רַע: 20 בָּרַעֵב פֶּדֶךְ מָמוֹת וּבִמְלַחְמָה מִיַּד חֲרָב: 21 בְּשׁוֹט לָשׁוֹן תַּחֲבֹא וְלֹא־תִירָא מִשֶּׁר כִּי יָבֹא: 22 לָשֶׁד וּלְכַפֵּן תִּשְׁחַק וּמִתַּחַת הָאָרֶץ אֶל־תִּירָא: 23 כִּי עֲסֻבָּנִי הַשֹּׁדֵד בְּרִיתֶךָ וְתַחֲנִי הַשִּׁדָּה הַשְּׁלֵמָה־לָּךְ: 24 וַיִּדְעַת כִּי־שָׁלוֹם אֶהְיֶה וּפְקַדְתָּ נֶוֶךְ וְלֹא תַחֲטָא: 25 וַיִּדְעַת כִּי־רַב זֶרַעַךְ וְצֹאצְאֶיךָ כַּעֲשֵׁב הָאָרֶץ: 26 תָּבוֹא בְּכֹלֶךָ אֱלִי־קִבְרִי

כַּעֲלוֹת נְדִישׁ בַּעֲתוֹ: 27 הִנֵּה־זֹאת חֲקִרְנוּהָ כִּן־הִיא שְׁמַעְנָה וְאֵתָה דַּעֲלֶךָ: פ 6 וַיַּעַן אִיזָב וַיֹּאמֶר: 2 לוֹ שְׁקוֹל יִשְׁקַל כַּעֲשִׂי (וְהִיִּתִּי) [וְהִוָּתִי] בְּמֵאֲזִינִים יִשְׂאִי־יָחַד: 3 כִּי־עָתָה מַחֲוֹל יָמִים יִכְבֵּד עַל־כֵּן דְּבָרִי לַעֲנֵי: 4 כִּי חֲצִי שְׂדֵי עַמִּידִי אֲשֶׁר יִתְחַם שְׂתָה רֹחוֹי בַּעֲתוֹי אֱלֹהִים יַעֲרְכוּנִי: 5 הִינֵה־קִפְרָא עַל־יְדָשָׂא אִם יִנְעַה־שׁוֹר עַל־בִּלְיָל: 6 הֵיאָכֵל תַּחַל מִבְּלִי־מַלְחָה אֲסִי־שִׁשָּׁע בְּרִיר חֲלָמוֹת: 7 מֵאֲנָה לִנְנוֹעַ נַפְשִׁי הָמָּה כְּדוֹי לַחֲמִי: 8 מִי־יָתֵן תָּבוֹא שְׂאֵלִתִּי וְתִקְנִתִּי יָתֵן אֱלֹהִים: 9 וַיֹּאֵל אֱלֹהִים וַיִּדְכָּאֵנִי יָתֵר יָדוֹ וַיַּבְעֲעֵנִי: 10 וְתַחֲנִי עוֹדוֹ נִתְמַחִי וְאִסְלָדָה בַּחֲלָה לֹא יִחְמוֹל כִּי־לֹא כַּחֲדָתִי אֲמַרִי קְדוּשׁ: 11 מִה־בְּחִי כִי־אִחֵל וּמִה־קִּצִּי כִי־אֲאִירֶךְ נַפְשִׁי: 12 אֲסִכַּח אֲבָנִים כַּחֲ אֲסִי־בְשָׂרִי נַחוּשׁ: 13 הָאִם אִין עֲזָרְתִּי כִי וְחִשִּׁיָּה נִדְחָה מִמֶּנִּי: 14 לָמָּס מִרְעֵהוּ חֲסֵד וַיִּרְאֵת שְׂדֵי יַעֲזוּב: 15 אֲחִי בְּגָדוֹ כְּמוֹ־נַחַל כַּאֲפִיק נַחֲלִים יַעֲבְרוּ: 16 הַקְדָּרִים מִנִּי־קֶרַח עֲלִימוֹ יִתְעַלֵּם־שִׁלְנִי: 17 בַּעַת יִזְרְבוּ נִצְמוֹתוֹ בַּחֲמוֹ נִדְעָכוּ מִמְּקוֹמָם: 18 יִלְפָחוּ אֲרָחוֹת דְּרָכָם יַעֲלוּ בַּתָּהוּ וַיֵּאָבְדוּ: 19 הִבִּישׁוּ אֲרָחוֹת תִּמְאָ הַלִּיכַת שְׂבָא קוֹר־לָמוֹ: 20 בָּשׁוּ כִּי־בִשְׁטָא בָּאוּ עֲדִיָּה וַיַּחֲפְרוּ: 21 כִּי־עָתָה הֵי־חַם (לֹא) [לֹא] תִרְאוּ חֲחַת וְחִירָא: 22 הִכִּי־אֲמַרְתִּי תָבוּ לִי וּמִכְחָכָם שִׁחֲדוּ בַּעֲדִי: 23 וּמִלְטוֹנִי מִי־צָר וּמִי־עֲרִיצִים תִּפְדּוּנִי: 24 הוֹרוּנִי וְאֲנִי אַחֲרִישׁ וּמִה־שְׁנִיתִי תָבִינוּ לִי: 25 מִה־נִּמְרָצוֹ אֲמַרִי־יִשֶׁר וּמִה־יִּיכָתִי הוֹכַח מִכָּם: 26 הִלְהוֹכַח מְלִים תַּחֲשָׁבוּ וְלִירוֹת אֲמַרִי נֹאשׁ:

27 אף-עליהם תפילו ותכלו על-דיועכם: 28 ועתה הואילו פגורכי ועל-פניכם אס-אכזב: 29 שבורגא אליהי עולה (ושכי) [ושובת] עוד צדקיה: 30 היש-בלשוני עולה אס-חלי לא-יבין הוות: 7 הלא-צבא לאנוש (על-) [עליו-ארץ] וכימי שקיר ימיו: 2 כעבר ושאף-צל וכשכיר יקוה פעלו: 3 בן הנתחלי לי ירחישוא ולילות עמל מגדלי: 4 אס-שכבתי ואמרתי מתי אקים ומדד-ערב ושבעתי נדדים עדי-נשי: 5 לבש בשרי רמה (וניש) [ונוש] עפר עורי רגע וימאס: 6 ימי קלו מני-ארנ ויכלו באפס תקוה: 7 זכר פירוה חיי לא-חשוב עיני לראות טוב: 8 לא-חשורני עין לאי עיניך בי ואיני: 9 כלה ענן ויגלך בן יורד שאל לא יעלה: 10 לא-ישוב עוד לביתו ולא-יפירונו עוד מקמו: 11 גס-אני לא אחשך פי אדברה בצר רוחי אשיחה במר נפשי: 12 הים-אני אסתנין כיתשים עלי משמר: 13 כי-אמרתי תחמני ערשי ישא כשיחי משכבי: 14 וחתתני בחלמות ומחוינות תבעתני: 15 ותבחר מחנק נפשי מות מעצמותי: 16 מאסתי לא-לעלם אחיה חלל ממני פיהלל ימי: 17 מה-אנוש כי תגדלנו וכיתשית אלו לבד: 18 ותפקדנו לבקרים לרועים תבנתנו: 19 כמה לא-חשעה ממני לא-תרפני עד-בלעי קני: 20 חטאתי מה אפסלו לך נצר האדם למה שמתני למפגע לך ואהיה עלי למשא: 21 ומה לא-חשא פשעי ותעביר את-עוני כיר-עתה לעפר אשכב ושחרתני ואיני: פ 8 ויען בלדך השוהי ויאמר: 2 עד-אן תמלל-אלה ורוח פביר אמרי-פיד: 3 האל יענת משפט ואס-שי יענת-צדק: 4 אס-בניך חטאו-לו וישלחם ביד-פשעם: 5 אס-אתה תשחר אל-אל ואל-שלי תחתנ: 6 אס-יך וישר אתה כיר-עתה יעיר עליך ושלם נות צדקך: 7 והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישנה מאד: 8 כישאל-נא לדר רישון וכוון לחקר אבותם: 9 כיתמול אנתו ולא נדע כי על ימינו על-יארץ: 10 הלא-הם יורוד ואמרו לך ומלכם יוצאו מלים: 11 הינאה-גמא בלא בצח וישנה-אחו בלי-מים: 12 עדנו באבו לא יקטף ולפני כל-חציר ייבש: 13 בן אחרות כל-שכחי אל ותקות חנף תאבד: 14 אש-יקוט כסלו ובית עקבש מבטחו: 15 ישען על-ביתו ולא יעמד יחזוק בו ולא יקום: 16 רטב הוא לפני-שמש ועל נגתו ינקחו חצא: 17 על-גל שרשי יסבכו בית אבנים יחזה: 18 אס-יבלענו ממקומו וכחש בו לא ראיתך: 19 הן-הוא מושו דרכו ומעפר אחר יצמחו: 20 הן-אל לא ימאסתם ולא-יחזיק ביד-מרעים: 21 עד-ימלה שחוק פיך ושפתיד תרועה: 22 שנאיך ילבש-רבשת ואהל רשעים אינו: פ 9 ויען איוב ויאמר: 2 אמנם ידעתי כירכן ומה-יצדק אנוש עס-אל: 3 אס-יחפץ לרוב עמו לא-יעננו אחת מני-אלף: 4 חכם לבב ואמין כח מיהקשה אלו וישלם: 5 המעתיק הרים ולא ידעו אשר הפכם באפו: 6 המרגיו ארץ ממקומה ועמודיה ותפוצצון: 7 האמר לחרס ולא יורח ובעד כוכבים יחתם: 8 נטה שמים לבדו ויורד על-במתי ים: 9 עשה-עש כסלו וכימה וחררי חמו: 10 עשה גדלות עד-אין חקר ונפלאות עד-אין מספר: 11 הן יע בר עלי ולא אראה ויחלף ולא-אבין לו: 12 הן יחתך מי ושיכנו מיראמר אלו מה-תעשה: 13 אלוה לא-ישיב אפו (תחת) [תחתין] שחחו עזרי רהב: 14 אף כי-אנכי אעננו אבחרה דברי עמו: 15 אשר אס-צדקתי לא אענה למשפט אסתנן: 16 אס-קראתי ויעני לא-אמין כי-יאון קולי: 17 אשר-בשערה ישובני והרבה פצעי חנם: 18 לא-יתני השב רוחי כי ישובעני ממררים: 19 אס-לכת אמיץ הנה ואס-למשפט מי יועיני: 20 אס-אצדק פי ירשיעני תם-אני ויעקשני: 21 תם-אני לא-אדע נפשי מאס חיי: 22 אחת היא על-כן אמרתי תם ורשע הוא מכלה: 23 אס-שוט ימית פתאם למסת יקים ילעם: 24 ארץ נתנה ביד-רשע פני-רשפטיה וכסה אס-לא אפוא מיהוה: 25 וימי קלו מני-רגן ברחו לא-ראו טובה: 26 חלפו עס-אניות אבה כנשר יטוש על-אכל: 27 אס-אמרי אשכחה שיחי אעזבה פני ואבליגה: 28 יגרתו כל-עצבתי ידעתי פיר-לא תנקני: 29 אנכי ארשע למה-זה הכל אינע: 30 אס-התרצתי (במו) [במיון] שלג והזלותי בבר כפי: 31 אז בשחת תטבלי ותעבוני שלמותי: 32 כיר-לא-איש כמני אעננו נבוא יתרו במשפט: 33 לא ישינינו מוכיח ישת ידו על-שנינו: 34 יסר מעלי שבטו ואמתו אלי-תבעתני: 35 אדברה ולא איראנו כי לא-כן אנכי עמדי: 10 נקטח נפשי בחיי אעזבה עלי שיחי אדברה במר נפשי: 2 אמר אל-אלוה אל-תרשיעני הודיעני על מה-תריבני: 3 הטוב לך פיר-תעשך פיר-תמאס יגיע כפיך ועל-עצת רשעים הופעת: 4 העיני כשר לך אס-כראות אנוש תראה: 5 הכימי אנוש ימיד אס-שנתיך כימי גבר: 6 כיר-תבקש לעוני ולחשאתי תדרוש:

7 על־דעתך כִּי־לֹא אֲרָשֶׁה וְאִין מִדָּךְ מִצִּיל: 8 יָדִיךְ עֲצֹבֹנִי וַיַּעֲשֵׂנִי יְחַד סָבִיב וַתְּבַלְעֵנִי: 9 זָכַרְנָא כִּי־כַחֲמֵר עֲשִׂיתִנִּי וְאֶל־עַפְר תְּשִׁיבִנִי: 10 הִלֵּא כַחֲלָב תְּחִיכֵנִי וְכֹנֹכָהָ תִּקְפִּיאֵנִי: 11 עוֹר וּבָשָׂר תְּלַבִּישֵׁנִי וּבַעֲצָמוֹת וְגִידִים תְּסַכֵּכֵנִי: 12 חַיִּים וְחֹסֶד עֲשִׂיתָ עִמָּדִי וּפְקַדְתָּךְ שְׁמִירָה רֹחוּי: 13 וְאַלֶּה צָפֹנָה בְּלִבְכֶּךָ יָדַעְתִּי כִּי־זֹאת עִמָּדִי: 14 אִם־חֲטָאתִי וְשִׁמְרַתִּנִּי וּמַעֲשֵׂי לֹא תִּנָּקֵנִי: 15 אִם־רָשַׁעְתִּי אֵלֶי לִי וְצַדִּיקְתִּי לֹא־אֵשָׂא רֹאשִׁי שֶׁבַע קָלוֹן וְרָאָה עֵינַי: 16 וַיִּנָּאָה כִּשְׁחַל תַּצְוֹדֵנִי וְתִשָּׁב תַּחֲפֹלֶאֱבִי: 17 תַּחֲדָשׁ עֵדִיךָ וְגִדִּי וְתִרְבֵּב כַּעֲשֹׂךְ עִמָּדִי חֲלִיפוֹת וְצָבָא עִמִּי: 18 וְלִמָּה מִרְחֹם הִצַּאתִנִּי אֲנֹכֶה וְעֵין לֹא־תִרְאֵנִי: 19 כֹּאֲשֶׁר לֹא־הָיִיתִי אֹהֶיָּה מִבְּטָן לִקְבֶּר אוֹכֵל: 20 הֲלֹא־מַעַט יָמִי (וַיִּחַדֵּל) (וַיִּחַדֵּל) (וַיִּשִׁית) (וַיִּשִׁית) מִמֶּנִּי וְאִבְלִיגָה מַעַט: 21 בְּטָרֶם אֵלֶיךָ וְלֹא אֲשׁוּב אֶל־אַרְצִי חֲשֹׁךְ וְצִלְמוֹת: 22 אַרְצִי עִיפָתָה כִּמּוֹ אֶפֶל צִלְמוֹת וְלֹא סָדְרִים וְתַפַּע כִּמּוֹ־אֶפֶל: פ 11 וַיַּעַן צֶפֶר הַנַּעֲמָחִי וַיֹּאמֶר: 2 הֲרֵב דְּבָרִים לֹא יַעֲנֶה וְאִם־אִישׁ שְׁפָתַיִם יַעֲדֶךָ: 3 בְּדִיךְ מֵתִים יַחֲרִישׁוּ וְחַלְעֵנִי וְאִין מִכְלֶם: 4 וְתֹאמַר נָךְ לִקְחִי וְכִרְוִי הָיִיתִי בְּעֵינֶיךָ: 5 וְאוּלָם מִיִּיתָן אֱלֹהֵי דְבַר וַיִּפְתַּח שְׁפָתָי עִמָּדִי: 6 וַיִּגְדֹּלְךָ תַּעֲלֹמוֹת חֲכָמָה כִּי־כַפְלִים לַחֲשׂוּשָׁה וְדַע כִּי־יִשָּׁה לָךְ אֱלֹהֵי מַעֲוֹךְ: 7 הַחֲקֵר אֱלֹהֵי תִמְצָא אִם־עַד־תַּכְלִית שְׂדֵי תִמְצָא: 8 גִּבְהִי שְׁמַיִם מִהַתְּפַעֵל עֲמֻקָּה מִשְׁאוֹל מִהַתְּדַע: 9 אֲרַפָּה מֵאַרְץ מִדְּבָר וּרְחֹבָה מִנִּירִים: 10 אִם־יִחַדְלָךְ וַיִּסְגֵּר וַיִּקְהֵל וְיָמִי יִשְׁכַּנּוּ: 11 כִּי־הוּא יָדַע מַתִּישׁוֹא וַיִּרְאֵאֲוֹן וְלֹא יַחֲבֹנֵן: 12 וְאִישׁ יִלְבֵּב וְעִיר פָּרָא אֲדָם וְיֹלֵד: 13 אִם־אֵתָה הַכִּינּוּת לִבְךָ וּפִרְשַׁת אֱלֹהֵי כַפְךָ: 14 אִם־אֲוֹן בִּידְךָ הִרְחִיקָהוּ וְאֶל־תִּשְׁכַּן בְּאֶהֱלֶיךָ עוֹלָה: 15 כִּי־אֲוֹן תִּשָּׂא פָנֶיךָ מִמּוֹם וְהָיִיתָ מִצֶּכֶךָ וְלֹא תִירָא: 16 כִּי־אֵתָה עָמַל תִּשְׁכַּח כְּמִים עֲבָרוּ תִזְכֹּר: 17 וּמִצְהָרִים יָקוֹם חֶלֶד תַּעֲפֶה כְּבֹקֵר תַּהֲרִי: 18 וּבִשְׁחַת כִּי־יִישׁ תִּקְוָה וְחִפְרָת לִבְטָח תִּשְׁכַּב: 19 וּרְבֻצָתָ וְאִין מַחֲרִיד וְחִלּוֹ פִּנְךָ רַבִּים: 20 וְעֵינֵי רַשָּׁעִים תַּכְלִיגָה וּמָנוֹס אֲבָךְ מִנָּהֶם וְתִקְוָתָם מִפִּדְנָפְשׁ: פ 12 וַיַּעַן אוֹיֵב וַיֹּאמֶר: 2 אֲמָנָם כִּי אֲחַסְדָּם וְעַמְכֶם תִּמּוֹת חֲכָמָה: 3 גִּסְלִי לִקְבֹּא כְּמוֹכֶם לֹא־נִפְּלֹא אֲנֹכִי מִכֶּם וְאִת־מִי־אִין כִּמּוֹ־אֵלָה: 4 שָׁחַק לִרְעוּהוּ אֹהֶיָּה קָרָא לֵאלֹהֵי וַיַּעֲנֶהוּ שְׁחֹק צָדִיק תִּמּוֹם: 5 לִפְדֹּר בּוֹז לַעֲשֻׁתוֹת שְׂאֵן נִכּוֹן לְמוֹעֲדֵי רִגְלִי: 6 וְשִׁלּוֹי אֱהִלִּים לְשַׁדְרִים וּבִשְׁחֹת לְמַרְגִּיזֵי אֵל לֹאֲשֶׁר הִבִּיא אֱלֹהֵי בִידִי: 7 וְאוּלָם שְׁאֵל־נָא בְּהִמּוֹת וְתִרְךָ וְעוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּגְדֹּלְךָ: 8 אוֹ שִׁיחַ לֶאֱרֶץ וְתִרְךָ וַיִּסְפְּרוּ לָךְ דְּגֵי הַיָּם: 9 מִי לֹא־יָדַע בְּכָל־אֵלָה כִּי יִרְדְּהוּהָ עֲשֻׁתָּהּ זֹאת: 10 אֲשֶׁר בִּידּוֹ נִפְשׁ כָּל־חַי וְרוּחַ כָּל־בֶּשֶׂר־אִישׁ: 11 הֲלֹא־אֲוֹן מוֹלִין תִּבְחֵן וְחָד אֲכָל יִשְׁעִם־לָהּ: 12 בִּישִׁישִׁים חֲכָמָה אֲרַךְ יָמִים חֲבוּנָה: 13 עִמּוֹ חֲכָמָה וּגְבוּרָה לֹא עֲצָה וְתִבְנוּתָה: 14 הֵן יִהְיוּסִי וְלֹא יִבְנֶה יִסָּר עַל־אִישׁ וְלֹא יִפְתָּה: 15 הֵן יַעֲזֹר בְּמִים וַיִּבְשּׁוּ וַיִּשְׁלַחֻם וַיִּהְפְּכוּ אֲרִץ: 16 עִמּוֹ עֵן וְתוֹשִׁיָּה לֹא שָׁנָה וּמִשְׁנָה: 17 מוֹלִידִי וַיַּעֲצֵנִי שׁוֹלֵל וּשְׁפָטִים יִהְיוּלִל: 18 מוֹסֵר מַלְכִּים פֶּתַח וַיֹּאסֵר אֹזֹר בְּמִתְנֵיהֶם: 19 מוֹלִידִי כֹהֲנִים שׁוֹלֵל וְאֲתָנִים יִסְלֶךְ: 20 מִסִּיר שָׁפָה לְנֹאֲמָנִים וְשַׁעַם וְקִנּוּם יִקְחֵהוּ: 21 שׁוֹפֵךְ בּוֹז עַל־נְדִיבִים וּמִזִּיחַ אֲפִיקִים רַפָּה: 22 מְגִלָּה עֲמֻקּוֹת מִנִּי־חֲשֹׁךְ וַיִּצָּא לְאוֹר צִלְמוֹת: 23 מַשְׁגִּיא לְגוֹיִם וַיֹּאבְדֵם שִׁטַּח לְגוֹיִם וַיִּנָּחֶם: 24 מִסִּיר לֵב רֹאשִׁי עַם־הָאָרֶץ וַיַּחֲלֵם בְּתַהוֹ לֹא־דָרְךָ: 25 וַיִּשְׁוִי־חֲשֹׁךְ וְלֹא־אוֹר וַיַּחֲלֵם כַּעֲשׂוֹר: 13 הֲרֵכֶל רָאִתָּה עֵינִי שְׁמַעְתָּ אוֹזְנִי וְתִבֵּן לָהּ: 2 כַּדַּעֲתֶם יָדַעְתִּי גִסְאִי לֹא־נִפְּלֹא אֲנֹכִי מִכֶּם: 3 אוּלָם אֲנִי אֶל־שְׂדֵי אֲדָבָר וְהוֹכַח אֶל־אֵל אַחֲפָץ: 4 וְאוּלָם אֲחַם מַפְלִישְׁקֵר רַפְאִי אֵלֶּל כֻּלָּם: 5 מִי־יִתֵּן הַחֲדָשׁ תַּחֲרִישׁוֹן וְתַהוֹ לָכֶם לִהְיוֹתָם: 6 שְׁמַעְרָנָה תוֹכַחְתִּי וּרְבוֹת שְׁפָתִי תִקְשִׁיבוּ: 7 הֲלֹאֵל תִּדְבְּרוּ עוֹלָה וְלֹא תִדְבְּרוּ רַמְיָה: 8 הַפְּגִינוּ תִשְׁאוֹן אִם־לֹאֵל תִּרְבִּיבוּ: 9 הַטּוֹב כִּי־יַחֲקֵר אֲחֻכֶּם אִם־כִּתְחַל כְּאֲנוּשׁ תִּתְחַלּוּ בּוֹ: 10 הוֹכֵחַ יוֹכִיחַ אֲחֻכֶּם אִם־בִּסְתֵּר פָּנִים תִּשְׁאוּן: 11 הֲלֹא שְׂאֵתוֹ תִּבְעַת אֲחֻכֶּם וּפְחָדּוֹ יִפֹּל עֲלֵיכֶם: 12 זָכַרְנוּכֶם מִשְׁלִי־אֲפֹר לְגִבְרֵי־חֲמֵר גְּבִיכֶם: 13 הִחֲרִישׁוּ מִמֶּנִּי וְאֲדַבְּרָה־אֲנִי וַיַּעֲבֵר עָלֵי מֹה: 14 עַל־מָה אֲשָׁא בְּשָׂרִי בִשְׂנֵי וּנְפֹשִׁי אֲשִׁים כַּכֶּפֶר: 15 הֵן יִקְטַלֵּנִי (לֹא) וְלֹחַ אֵיחָל אֲךָ־דָרְכִי אֶל־פְּגִינוֹ אוֹכִיחָה: 16 גִּסְדוּאֵלִי לִישׁוּעָה כִּי־לֹא לִפְנֵי הִנֵּף יָבוֹא: 17 שְׁמַעוּ שְׁמוֹעַ מִלְחִי וְאַחֲוִתִּי בְּאוֹזְנֵיכֶם: 18 הִנֵּה־נָא עֲרַכְתִּי מִשְׁפַּט יָדַעְתִּי כִּי־אֲנִי אֲצַדֵּךְ: 19 מִי־הוּא יָרִיב עִמָּדִי כִּי־עֲתָה אַחֲרִישׁ וְאֲנֹנֶה: 20 אֲךָ־שְׁתִּים אֶל־תַּעַשׂ עִמָּדִי אוֹ מִפְּנִיךָ לֹא אִסְתֵּר: 21 כַּכֶּךָ מַעֲלֵי הַרְחֵק וְאִמְתָּךְ אֶל־תִּבְעַתֵּנִי: 22 וְקִרְא וְאֲנֹכִי אֲעֲנֶה אוֹ־אֲדַבֵּר וְהִשְׁבִּינִי: 23 כִּמָּה לִי עֲוֹנוֹת וְחַטָּאוֹת פִּשְׁעֵי וְחֲטָאוֹתִי הִדִּיעֵנִי: 24 לְמֹה־פִּנְךָ תִּסְתִּיר וְתַחֲשֹׁבֵנִי לְאוֹיֵב לָךְ: 25 הַעֲלֶה נֶרְךָ תַּעֲרוֹץ וְאֶת־קֶשׁ יִבֵּשׁ תַּרְדֵּךְ: 26 כִּי־תַכְתֵּב עָלִי מִרְרוֹת וְתוֹרִישֵׁנִי עֲוֹנוֹת גְּעוּרֶיךָ: 27 וְתִשָּׂם בְּסֶדֶר רִגְלִי וְתִשְׁמֹר כְּלֵאֲרוֹחוֹתַי עַל־שְׂרָשֵׁי רִגְלִי

תתקפה: 28 והוא פָּרַקב יבלה כְּבִגְד אָכְלוּ עַשׂ: 14 אִדָּם יָלֹד אִשָּׁה קָצַר יָמִים וּשְׁבַע־רִנּוֹ: 2 כְּצִיץ יֵצֵא וַיִּמָּל וַיִּבְרַח כָּצֵל וְלֹא יַעֲמֹד: 3 אִף־עַל־זֶה פָּקַחַת עֵינַי וְאֵתִי תִבּוֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּךְ: 4 מִי־יִתֶּן טָהוֹר מִטָּמֵא לֹא אַחֵר: 5 אִם חֲרוּצִים יָמָיו מִסִּפְּר־חַדְשָׁיו אֶתְךָ (חֶקֶן) וְחֶקֶן עֲשִׂית וְלֹא יַעֲבֹר: 6 שְׁעָה מַעֲלִיו וַיַּחֲדֵל עַד־יִרְצָה כִּשְׂכִיר יוֹמוֹ: 7 כִּי יֵשׁ לַעֲץ תִּקְנָה אִם־יִפְרֹת וְעוֹד יַחֲלִיף וְיִנְקֹתוּ לֹא תַחֲדֵל: 8 אִם־יִזְקֹן בְּאָרְץ שָׂרְשׁוֹ וּבְעֶפֶר יָמוֹת זָמָנוֹ: 9 מִרִּיחַ מִים יִפְרֹחַ וְשֶׁשָּׁה קָצִיר כְּמוֹ־נֹטַע: 10 וְגִבֹּר זָמֹת וַיַּחֲלֵשׁ וַיִּנְגַּע אִדָּם וְאִי: 11 אֲזוּל־מִים מִגִּיָּרִים וְגִהַר יִחַרֵּב וַיִּבֶשׁ: 12 וְאִישׁ שָׁכַב וְלֹא־יָקֻם עַד־בִּלְתִּי שְׁמִים לֹא יִקְצֹוּ וְלֹא־יַעֲרֹ מִשְׁנָתָם: 13 מִי יִתֵּן בְּשֹׁאֵל תַּצְפֵּנִי תַּסְתִּירֵנִי עַד־שׁוּב אִפְךָ תַּשִּׁית לִי חֶק וְתוֹכְרֵנִי: 14 אִם־יָמוֹת זָכָר יוֹחִיחַ כְּלִימִי צָבָאִי אֵיחָל עַד־בּוֹא חִלְפִתִּי: 15 תִּקְרָא וְאֵנֹכִי אֶעֱנֶךָ לַמַּעֲשֶׂה יָדְךָ תִּכְסֹּף: 16 כִּי־עָתָה צַעֲדִי תִּסְפֹּר לֹא־תִשְׁמֹר עַל־חַטָּאתִי: 17 חָתָם בְּצִרוֹר פִּשְׁעִי וְחִטְפַּל עַל־עֵינָי: 18 וְאוֹלָם הֲרִנוּפֵל יִבּוֹל וְצוֹר יַעֲתֵק מִמָּקְמוֹ: 19 אֲבִינִים שִׁחֲקוּ מִים תִּשְׁמָךְ־סִפְיֹתַי עַפְר־אָרֶץ וְתִקְוַת אָנֹשׁ הֶאֱבִירָתִי: 20 תַּתְּקַפְהוּ לַנֶּחֶחַ וַיַּחֲלֵךְ מִשְׁנֵה פָּנָיו וַתִּשְׁלַחְהוּ: 21 יִכְבְּדוּ בָנָיו וְלֹא יִדַּע וַיִּצְעֲרוּ וְלֹא־יִבִּין לָמוֹ: 22 אִף־בִּשְׂרֹו עָלָיו וַיָּכֹאב וַנִּפְשׁוּ עָלָיו תֹּאבֵל: פ 15 וַיַּעַן אֱלִיפַז הַתִּימֵנִי וַיֹּאמֶר: 2 הַחֲכָם יַעֲנֶה דַּעֲתֵירוֹת וַיִּמָּלֵא קָדִים בָּטָנוֹ: 3 הוֹכַח בְּדָבָר לֹא יִסְכּוֹן וּמֵלִים לֹא־יִזְעִיעַל בָּם: 4 אִף־אֵתָה תִּפְרֹ וַיֵּאָה וְתִנְרַע שִׁיחָה לִפְנֵי־אֵל: 5 כִּי יֵאֲלַף עֹנֶכָּה פִּיךָ וְתִבְחַר לִשְׁוֹן עֲרוֹמִים: 6 וַיִּשְׁעֶךָ פִּיךָ וְלֹא־אָנִי וּשְׁפָחִיךָ יַעֲנוּ־בְךָ: 7 הֲרֵאִישׁוֹן אִדָּם תוֹלֵךְ וּלְפָנָיו נִבְעוֹת חוֹלְלָתִי: 8 הַבְּסוֹד אֵלֹהִים תִּשְׁמַע וְתִנְרַע אֵלֶיךָ חֲכָמָה: 9 מִה־יִּדְעָתָה וְלֹא נָדַע תִּכְבִּין וְלֹא־עָמְנוּ הוּא: 10 גַּם־שָׁבַב גַּם־יִשְׁעִשׁ בָּנוּ כַּבִּיר מֵאֲבִיךָ יָמִים: 11 הִמַּעַט מִמֶּךָ תַּנְחִמֹת אֵל וְדָבָר לֹא־עָמַךְ: 12 מִה־יִּתְּנֶךָ לְבָבךָ וּמִה־יִּרְוִמֹן עֵינֶיךָ: 13 כִּי־תִשָּׁב אֶל־אֵל רִוּחְךָ וְהִצַּאתָ מִפִּיךָ מִלִּין: 14 מִה־אֲנֹשׁ כִּי־יִזְכֹּר וְכִי־יִרְצֶה יָלֹד אִשָּׁה: 15 הֵן (בְּקִדְשׁוֹ) [בְּקִדְשִׁין] לֹא יֵאֱמִין וְשְׁמִים לֹא־יִזְכֹּר בַּעֲיָנָיו: 16 אִף כִּי־תַעֲבֹב וְנִאֲלַח אִיש־שֹׁתָה כְּמִים עוֹלָה: 17 אַחֲרָיִךְ שִׁמְעִלִי וְהִיחִיתִי וְאִסְפַּרְתִּי: 18 אִש־חֲכָמִים יַעֲדוּ וְלֹא כַּחֲדוֹ מֵאֲבוֹתָם: 19 לָתֵם לְבָבָם תַּנְחֶה הָאָרֶץ וְלֹא־עֲבֹר זֶךְ בַּחוּכָם: 20 כְּלִימִי רָשָׁע הוּא מִתְחַלֵּל וּמִסְפֵּר שְׁנִים נִצָּפְנוּ לַעֲרִין: 21 קוֹל־פְּחָדִים בְּאִזְנוֹ בְּשִׁלּוֹם שׁוֹדֵד יִבּוֹאֲנוּ: 22 לֹא־יֵאֱמִין שׁוּב מִנִּי־חֶשֶׁךְ (וְצָפוֹ) [וְנִצָּפוֹן] הוּא אֶל־יִחַרֵּב: 23 נָדָד הוּא לֶלֶחֶם אִיהָ יִדָּע כִּי־נִכּוֹן בִּידָיו יוֹסִיחֶשֶׁךְ: 24 יִבְעַתְהוּ צָר וּמִצּוֹקָה תַּתְּקַפְהוּ מִלְּךָ: עֲתִיד לִפְדוֹר: 25 כִּי־נִטָּה אֶל־אֵל יָדוֹ וְאֵל־שָׂרֵי יִתְגַּבֵּר: 26 יִרְוִץ אֱלֹהִים בְּצוֹרָה עֲבֵבִי גִבִּי מִנִּי: 27 כִּי־כִסֶּה פָּנָיו בַּחֲלָבּוֹ וַיַּעַשׂ פִּימָה עַל־יִכְסֵּל: 28 וַיִּשְׁכּוֹן לִפְנֵי נִכְחָדוֹת בָּתִּים לֹא־יִשְׁבּוּ לָמוֹ אֲשֶׁר הִתְעַדְדוּ לַנְּלִים: 29 לֹא־יַעֲשֶׂה וְלֹא־יָקֻם חִילוֹ וְלֹא־יִשְׁתָּ לֵּאמֹר מִגִּלָּם: 30 לֹא־יִסוֹר מִנִּי־חֶשֶׁךְ יִנְקֹתוּ תִּבְשׁ שְׁלֹהֶבֶת וַיִּסוֹר בִּירוֹחַ פִּיו: 31 אֶל־יֵאֱמִין (בָּשׂוֹ) [בָּשִׂין] נִתְעָה כִּי־שׂוֹא תִהְיֶה תִּמּוֹרָתוֹ: 32 בְּלֹא יוֹמוֹ תִּמְלֹא וּכְפָתוֹ לֹא רַעֲנָנָה: 33 יִחַמֵּס כִּנְפֹן כִּסְרוֹ וַיִּשְׁלַךְ כְּזֹית נִצָּחוֹ: 34 כִּי־עָרַת תִּנֶּה לְמִיּוֹד וְאִשׁ אָכְלָה אֶהֱלִי־שָׁחַד: 35 הִרָה עָמַל וַיִּלֵּד אָנוּ וּבִשְׁנָם תִּכְבִּין מִרְמָה: ס 16 וַיַּעַן אֱיֹיֵב וַיֹּאמֶר: 2 שִׁמְעִתִּי כֹאֲלָה רַבּוֹת מִנְחָמִי עָמַל כָּל־כָּם: 3 תִּקֵּץ לְדַבְרֵי־רוּחַ אוֹ מִה־יִּמְרִיצֶךָ כִּי תַעֲנֶה: 4 גַּם־אֲנֹכִי כָכָם אֲדַבְּרָה לִירֵשׁ נַפְשְׁכֶם תַּחַת נַפְשִׁי אַחֲבִירָה עֲלִיכֶם בְּמֵלִים וְאִנִּיעָה עֲלִיכֶם בְּמוֹ רֹאשִׁי: 5 אֲמַמְצֶכֶם בְּמוֹרֵפֵי יָגִיד שִׁפְתִּי יִחֶשֶׁךְ: 6 אִם־אֲדַבְּרָה לֹא־יִחֶשֶׁךְ כֹּאבִי וְאֶחֱדָלָה מִה־מִּנִּי תִּתְּנֶךָ: 7 אִף־עָתָה הֲלֹאִנִי הַשְׁמוֹת כָּל־עֲדָתִי: 8 וְתִקְמַשְׁתִּי לַעַד הִיָּה וְיִקָּם בִּי כִּחְשִׁי בָּפָנִי יַעֲנֶה: 9 אֲפֹו טָרַף וַיִּשְׁטַמְנִי חֶרֶק עָלַי בִּשְׂנֵיו צִרִי: לִשְׂוֹ עֵינָיו לִי: 10 פָּעִדוּ עָלָי בְּפִיהֶם בַּחֲרָפָה הֵפוּ לִחְנִי יָחַד עָלַי יִתְמַלְאוּ: 11 יִסְגִּירֵנִי אֵל אֵל עוֹיֵל וְעַל־יָדָיו רָשָׁעִים יִרְמָנִי: 12 שְׁלוֹ הִיחִיתִי וַיִּפְרַפְרֵנִי וְאֲחוֹ בַּעֲרָפִי וַיַּפְצֹּצֵנִי וַיְקִימֵנִי לוֹ לַמַּטְרָה: 13 יִסְבּוּ עָלָיו רִבּוֹי וַיִּפְלַח בְּלוֹתִי וְלֹא יִחְמֹל יִשְׁפֹךְ לֵאמֹר מִרְחָתִי: 14 יִפְרֹצֵנִי פָּרֶץ עַל־פְּנֵי־פָּרֶץ יָדָךְ עָלַי כְּגִבּוֹר: 15 עַק תִּפְרֹצֵנִי עָלַי גִּלְדִּי וְעַל־לִתִּי בַּעֲפֹר קִרְנִי: 16 פָּנִי (חֲמַרְמָרָה) [חֲמַרְמָרוֹן] מִנִּי־כָכִי וְעַל עַפְעָפִי צִלְמֹתִי: 17 עַל לֹא־חֶמֶס בְּכַפִּי וְחַפְלָתִי זָכָה: 18 אָרֶץ אֶל־תִּכְסֵּי דָמִי וְאֵל־יְהִי מָקוֹם לִזְעָקִתִּי: 19 גַּם־עָתָה הִנֵּה־בְּשָׁמִים עֲדִי וְשֹׁהַדִּי בְּמִרוֹמִים: 20 מִלִּצִּי רָעִי אֶל־אֵלֹהִים דִּלְפָּה עֵינִי: 21 וַיּוֹכַח לִגְבֹר עַם־אֵלֹהִים וּבִן־אִדָּם לַרַעְהוּ: 22 כִּי־שָׁנוֹת מִסִּפְּר־יָאֲתוּ וְאִתּוֹ וְאִתּוֹ לֹא־אֲשׁוּב אֶהְלֶךְ: 17 רוּחִי חֲבָלָה יָמִי נִזְכּוּ קִבְּרִים לִי: 2 אִם־לֹא תִּחְלִים עִמָּדִי וּבִהְמוֹתָם תִּלָּן עֵינִי: 3 שִׁמְחָה־נָא עֲרַבְנִי עִמָּךְ מִי הוּא לִידִי וְתִקַּע: 4 כִּי־לִבִּים צָפֹנָה מִשְׁכָּל עַל־פִּן לֹא תִרְמָם: 5 לַחֲלֵק גִּידִי רַעִים וְעֵינִי

בניו תכלנה: 6 והצנני למשל עמים ותפת לפנים אהיה: 7 ותכה מפעש עיני ויצרו כצל כלם: 8 ישמו ישרים על-זאת ונקי על-חנף ותעדר: 9 ויאחו צדיק דרכו וטהר-ידים יסוף אמין: 10 ואולם כלם תשבו ובאו נא ולא-אמצא בכם חכם: 11 ימי עברו זמתי נתקו מורשי לבבי: 12 לילה ליום ישמו אור קרוב מפני-חשך: 13 אם-אקוה שאול ביתי בחשך רפדתי יצועי: 14 לשחת קראתי אבי אתה אמי ואחתי לרמה: 15 ואיה אפו תקנתי ותקנתי מי וישוניה: 16 בדי שאל תרדנה אם-יחד על-עפר נחת: ס 18 ויען בלדך השחי ויאמר: 2 עד-אנחה תשימון קנצי למלון תבינו ואחר נדבר: 3 מדוע נחשבנו כבהמה נטמינו בעיניכם: 4 טרף נפשו באפו הלמענך תעוב ארץ ויעתק-צור ממקמו: 5 גם אור רשעים ידעך ולא-יזה שביב אשו: 6 אור חשך באהלו וגרו עליו ידעך: 7 יצרו צערי אוני ותשליכיהו עצתו: 8 כי-שלח ברשת ברגליו ועל-שבכה ותחלף: 9 יאחו בעקב פח יחזק עליו צמים: 10 טמון בארץ חבלו ומלכדתו עלי נתיב: 11 סביב בעתהו בלהות והפיצהו לרגליו: 12 יהירעב אנו ואיר נכון לצלעו: 13 יאכל בדי עורו יאכל בדיו בבור מות: 14 יתח מאהלו מבטחו ותצעהו למלך בלהות: 15 תשכון באהלו מבלי-לו יורה על-גנהו נפחית: 16 מתחת שרשיו יבשו וממשל ימל קצירו: 17 וזרו אבד מני-ארץ ולא-שם לו על-פני-חיו: 18 יהדפהו מאור אל-חשך ומתבל ידהו: 19 לא גין לו ולא-יגד בעמו ואין שריר במגוריו: 20 על-יומו נשמו אחרנים וקדמנים אחיו שער: 21 אך-אלה משכנות על זזה מקום לא-ידע-אל: ס 19 ויען איוב ויאמר: 2 עד-אנחה תונוון נפשי ותדכאוני במלים: 3 זה עשר פעמים תכלימוני לא-תבשו תהפך-לי: 4 ואך-אמנם שנית אחי חלון משונתי: 5 אם-אמנם עלי תגדילו ותכיהו עלי חרפתי: 6 דער-אפו כי-אלוה עתני ומצורו עלי הקיף: 7 הן אצק חס ולא אענה אשוע ואין משפט: 8 ארתי גדר ולא אעבור ועל נתיבותי חשך ישים: 9 בבורי מעלי תפשיט ויסר עטרת ראשי: 10 יתצני סביב ואלך ויסע כעץ תקנתי: 11 ויחר עלי אפו ויחשבני לו כצוריו: 12 יחדו יבאו גודליו ויטלו עלי דרכם ויחנו סביב לאהלי: 13 אחי מעלי הרחוק ידעי אך-זרו ממני: 14 חדלו קרובי ומידעי שכחוני: 15 גרי ביתי ואמהתי לזר תחשבני נכרי הייתי בעיניהם: 16 לעבדי קראתי ולא יענה במרפי אחנך-לו: 17 רוחי זרה לאשתי וחנתי לבני בטני: 18 גם-עוילים מאסו בי אקוה וידברו-בי: 19 תעבוני כל-מתי סוד וזה-אהבתי נהפכו-בי: 20 בעורי ובבשרי דבקה עצמי ואחמלטה בעור שני: 21 חנני חנני אתם רעי כי יד-אלוה נגעה בי: 22 למה תדרפני כמו-אל ומבשרי לא תשבעו: 23 מיריון אפו ויחבקון מלי מיתון בספר ויחקו: 24 בעט בדורל ועפרת לעד בצור יחצבון: 25 ואני ידעתי נאלי יח ואחרון על-עפר יקום: 26 ואחרי עורי נקפוצאת ומבשרי אחזה אלוה: 27 אשר אני אחזה-לי ועיני ראו ולא-זר כלו כליתי בחקי: 28 כי תאמרו מה-נדרדך-לו ושרש דבר נמצא-בי: 29 וגרו לכם מפני-חרב כי-חמה עונות חרב למען תדעון (שדיון) (שדון): ס 20 ויען צפר הנעמתי ויאמר: 2 לכן שעפי ישיבוני ובעבור חושי בי: 3 מוסר כלמתי אשמע ורוח מבינתי יענני: 4 הזאת ידעת מני-שם אדם עלי-ארץ: 5 כי רגנתי רשעים מקרוב ושמת חנף עד-רגע: 6 אם-יעלה לשמים שיאי וראשו לעב יגיע: 7 כנללו לנצח יאבד ראיו יאמרו איו: 8 פחלום יגוף ולא ימצאוהו וידר בחיוני לילה: 9 עין שפחו ולא חוסף ולא-עוד תשרנו מקומו: 10 בניו יצרו דלים וידיו תשכנה אוני: 11 עצמותיו מלאו (עליומו) (עליומיו) ועמו על-עפר תשכב: 12 אם-תמתיק בפיו רעה וכחידנה תחת לשונו: 13 יחמל עליה ולא יעזבה וימנענה בתוך חכו: 14 לחמו במעי נהפך מרורת פתנים בקרבו: 15 חיל בלע ויקאנו מבטנו וירשנו אל: 16 ראש-פתנים יינק תהרגנו לשון אפעה: 17 אלי-רא בפלגות נהרי נחלי דבש וחמאה: 18 משיב יגע ולא יבלע כחיל תמורתו ולא יעלס: 19 כי-רצין עוב דלים בית גזל ולא יבנהו: 20 כי לא-ידע שלו בבטנו בחמודו לא ימלט: 21 אין-שריד לאכלו על-כן לא-יחיל טובו: 22 במלאות שפק יצר לו כל-יד עמל תבואנו: 23 יהיו למלא בטנו ישלחבו חרון אפו וימטר עלימו בלחמומו: 24 יברח מנשק ברול תחלפהו קשת נחשנה: 25 שלף ויצא מנהו וברק ממורתו יחלף עליו אמים: 26 כל-חשך טמון לצפוניו תאכלהו אש לא-נפח ירע שריר באהלו: 27 יגלו שמים עוני וארץ מתקוממה לו: 28 יגל יבול ביתו נגרות ביום אפו: 29 זהו חלק-אדם רשע מאלהים ונחלת אמרו מאל: פ

21 ויען איוב ויאמר: 2 שמעו שמוע מלתי ותהי־זאת תנחומתיכם: 3 שאוני ואנכי אדבר ואחר דברי תלעני: 4 האנכי לאדם שיחי ואם־מדוע לא־תקצר רוחי: 5 פנ־אלי והשמו ושמי יד על־פי: 6 ואם־זכרתי ונבהלתי ואחז בשלי פלצות: 7 מדוע רשעים יחיו עתון נס־נברו חיל: 8 זרעם נכון לפניהם עמם וצאצאיהם לעיניהם: 9 בחיהם שלום מפחד ולא שבט אלה עליהם: 10 שורו עבר ולא יגעל תפלט פרתו ולא תשכל: 11 ישלחו כצאן עויליהם וילדיהם ירקדון: 12 ישאו כתף וכנור וישמחו לקול עוגב: 13 (יבלו) [יכלו] בטוב ימיהם וברגע שאול יחתו: 14 ויאמרו לאל סור ממנו ודעת דרכיך לא תפצנו: 15 מה־שדי כי־נעבדנו ומה־נעיל כי נפגע־בו: 16 הן לא בודם טובם עצת רשעים רחקה מני: 17 כמה גר־רשעים ידעך ויבא עלימו אידם חבלים יחלק באפו: 18 יהיו כתבן לפני־רוח וכמין ננבתו סופה: 19 אלה יצפן־לבניו אונו ישלם אליו וידע: 20 ויאו (עיניו) [עיניו] פירו ומחמת שדי ישתה: 21 כי מה־תפצו בביתו אחריו ומספר חדשי חצו: 22 הלא ילמד־דעת והוא רמים ישפוט: 23 זה ימות בעצם תמו כלו שלאן ושלי: 24 עשיוו מלאו חלב ומח עצמותיו ישקה: 25 וזה ימות בגפש מרה ולא־אכל בטובה: 26 יחד על־עפר ישכבו ומה תכסה עליהם: 27 הן ידעתי מחשבותיכם ומזמות עלי תחמסו: 28 כי תאמרו איה בית־נדיב ואיה אהל משכנות רשעים: 29 הלא שאלתם עובדי דרך ואחתם לא תנקרו: 30 כי ליום איד יחשך רע ליום עברות יוכלו: 31 מי־יגיד על־פניו דרכו והוא־עשה מי ישלם־לו: 32 והוא לקברות יוכל ועל־גדיש ישקוד: 33 מתקדלו רגבי נחל ואחריו כל־אדם ימשוך ולפניו אין מספר: 34 ואיך תנחמוני

הבל וחשבותיכם נשאר־מעל: **22** ויען אליפו התמני ויאמר: 2 הלא יסכר־נבר כי־יסכן עלימו משכיל: 3 החפץ לשדי כי תצדק ואם־בצע כיתתם דרכיך: 4 המיראחק יכיתך ויבא עמך במשפט: 5 הלא רעתך רבה ואיך־כן לענותיך: 6 כי־תחבל אתך חנם ובגדי ערומים תפשט: 7 לא־מים עוף תשקה ומרעב תמנע־לחם: 8 ואיש זרוע לו הארץ ונשוא פנים ישב בה: 9 אלמנות שלחת ריקם וזרעות וחמים ידא: 10 על־כן סביבותיך פתים ויבהלך פחד פתאם: 11 או־חשך לא־תראה ושפעת־מים תכסך: 12 הלא־אלוה נבה שמים וראה ראש כוכבים כי־רמו: 13 ואמרת מה־ידע אל העד ערפל ישפוט: 14 עבים סתר־לו ולא יראה וחוג שמים יתהלך: 15 הארץ עולם תשמר אשר דרכו מתי־און: 16 אשר־קמטו ולא־עת נהר יוצק יסודם: 17 האמרים לאל סור ממנו ומה־יפעל שדי למו: 18 והוא מלא בחיהם טוב ועצת רשעים רחקה מני: 19 ויאו צדיקים וישמחו ונקל ילעג־למו: 20 אם־לא נכחד קימנו ויתרם אכלה אש: 21 הס־בִּנְיָ עמו ושלם בהם תבואתך טובה: 22 קה־נא מפיו תורה ושים אמרו בלבבך: 23 אם־תשוב עד־שדי תבנה תרחיק עולה מאהלך: 24 ושית־על־עפר בצר ובצור נחלים אפיר: 25 והיה שדי בצריך וכסף תועפות לך: 26 כי־אז על־שדי תתענג ותשא אל־אלוה פנך: 27 תעתיר אליו וישמעך ונדרוך תשלם: 28 ותנור־אומר וגם לך ועל־דרכיך ננה אור: 29 כי־השפילו ותאמר ננה ושח עינים יושע: 30 ימלט אינני ונמלט כבר כפיד: **23** ויען איוב ויאמר: 2 גם־היום מרי שחי ירי כבדה על־אנחתי: 3 מי־יתן ידעתי ואמצאהו אבוא עד־תכונתו: 4 אערכה לפני משפט ופי אמלא תוכחות: 5 אדעה מלים יעני ואבניה מה־יאמר לי: 6 תברכ־כח יריב עמדי לא אף־הוא ישם בי: 7 שם ישר נוכח עמו ואפלטת לנצח משפט: 8 הן קדם אהלך ואיננו ואחור ולא־אבין לו: 9 שמאול בעשתו ולא־אחז יעטף ימין ולא אראה: 10 כי־ידע דרך עמדי בחני כהב אצא: 11 באשרו אחזה רגלי דרכו שמרתי ולא־אט: 12 מצות שפתי ולא אמיש מפי צפנתי אמר־פיו: 13 והוא באחד ומי ישיבנו ונפשו אותה ונעש: 14 כי ישלים חקי וכהנה רבות עמו: 15 על־כן מפני אבהל אתבונן ואפתח ממנו: 16 ואל הרך לבי ושדי הבהילני: 17 כי־לא נצמתי מפני־חשך ומפני כסה־אפל: **24** מדוע משדי לא־נצפנו עתים (וידעו) [וידעו] לא־חזו ימיו: 2 גבלות ישינו עדר נולו וירעו: 3 חמור וחומים יתנו יחבלו שור אלמנה: 4 וישו אביונים מדרך יחד חבאו עני־ארץ: 5 הן פראים במו־ר יצאו בפעלם משחרי למרף ערבה לו לחם לנערים: 6 בשדה בליל (יקצירו) [יקצרו] וקצורו וכרם רשע ילקשו: 7 ערום ילינו מבלי לבוש ואין כסות בקרה: 8 מזרם הרים ירטבו ומבלי מחסה חבקו־צור: 9 ינזלו משר יתום ועל־עני יחבלו:

10 עָרוֹם הִלְכוּ בְּלִי לְבוּשׁ וְרַעֲבִים נִשְׂאוּ עִמָּם: 11 בִּין־שׁוֹרֵתָם יִצְהָרוּ יָקִבִּים דָּרְכּוֹ וַיִּצְמָאוּ:
 12 מִעִיר מְתִים יִנָּקוּ וּנְפֹשׁ־חַלְלִים תִּשְׁנֶעַ וְאַלֹּהֵי לֹא־יֵשִׁים תַּפְלָה: 13 הֵמָּה הָיוּ
 בְּמִדְיָאֹר לֹא־הִכִּירוּ דְרָכָיו וְלֹא יִשְׁכּוּ בְּנִתִיבָתָיו: 14 לְאֹר יָקֹם רוּצֵחַ יִקְטֹל־עָנִי וְאֶבְיוֹן
 וּבְלִילָה יִהְיֶה כְּגֹבֶב: 15 וְעַן נִאָּף שְׂמֵרָה נִשְׁף לֵאמֹר לֹא־תִשְׁוֹרֵנִי עֵין וְסֹתֵר פָּנִים יֵשִׁים:
 16 חֹתֵר בַּחֲשֵׁךְ בָּתִּים יוֹמֵם תַּחמוֹר־לָמוֹ לֹא־יֵדְעוּ אֹר: 17 כִּי יִחַדְדוּ בָקֵר לָמוֹ צִלְמוֹת כִּי־יִלְכִּי
 בַּלְהוֹת צִלְמוֹת: 18 קִל־הָיוּ אֶל־פְּנִי־מִים תַּקְלֵל חֲלָקְתָם בְּאֶרֶץ לֹא־יִפְנֶה דֶרֶךְ כְּרָמִים:
 19 צִיָּה גִסְחִים יִנְזְלוּ מִי־שִׁלְג שְׂאוֹל חֲטָאוֹ: 20 יִשְׁכַּחְהוּ רָחֵם מִתֵּקֵן רַחֵם עוֹד לֹא־יִזְכֹּר
 וְתִשְׁבֵּר כַּעַן עוֹלָה: 21 רַעְיָה עֲקָרָה לֹא תִלְדֵּךְ וְאַל־מִנָּה לֹא יוֹסִיב: 22 וּמִשְׁךְ אֲבִירִים בִּכְחוֹ
 יָקֹם וְלֹא־יִאֲמִין בַּחַיּוֹ: 23 יִתְּלֶה לְבַשְׁתּוֹ וְיִשְׁעֵן וְעֵינָיו עַל־דְּרָכֵיהֶם: 24 רֹמֵם מַעֲטָא
 וְאִינֵנוּ וְהַמֶּכֶה כָּל יִקְפָצוֹן וְכֹרֵאשׁ שִׁבְלַת יִמְלוֹ: 25 וְאִם־לֹא אָפוּ מִי יִכְזִיבֵנִי וְיֵשֶׁם לֹאֵל
 מִלְחִי: ס 25 וַיַּעַן בְּלֶדֶךְ הַשָּׁחִי וַיֹּאמֶר: 2 הַמִּשְׁלַל וּפָחַד עָמוּ עָשָׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמוֹ: 3 הֵישׁ
 מִסְפָּר לְנִדְרָיו וְעַל־מִי לֹא־יָקֹם אֹרְחוֹ: 4 וּמַה־יִּצְדָּק אָנוּשׁ עִם־אֵל וּמַה־יִּזְכֶּה יִלְוֵךְ אִשָּׁה:
 5 הֵן עֲדִירָתָה וְלֹא יִאֲהִיל וְכֹכְבִּים לֹא־זָכוּ בְּעֵינָיו: 6 אֵף כִּי־אָנוּשׁ רַחֵם וּבְרָאֲדָם
 תוֹלַעְהָ: פ 26 וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר: 2 מַה־עֲזָרְתָּ לְלֹא־כַח הוֹשַׁעַת זְרוּעַ לֹא־עָזָ: 3 מַה־יַּעֲזֹתָ
 לֹלֵא חֲכֵמָה וְחוֹשִׁיָה לְרֹב הוֹדַעְתָּ: 4 אֲחִי־מִי הִנֵּדַת מוֹלִין וְנִשְׁמַת־מִי יֵצֵאה מִמּוֹךְ:
 5 הַרְפֵּאִים יִחַלְלוּ מִתַּחַת מַיִם וּשְׂכִנְיָהֶם: 6 עָרוֹם שְׂאוֹל נִגְדוּ וְאִין כְּסוֹת לְאֶבְיוֹן: 7 נִשָּׂה
 צָפוֹן עַל־תְּהוֹ תִּלָּה אֶרֶץ עַל־בִּלְיָמָה: 8 צָרֵר־מִים בַּעֲבוּי וְלֹא־יִנְכַּק עָנִן תַּחֲתָם: 9 מֵאֲחוֹ
 פְּנִי־כֶסֶה פָּרִשׁ עָלָיו עָנָנוּ: 10 חִקְיָה עַל־פְּנִי־מִים עַד־תַּחֲלִית אֹר עַם־חֲשֵׁךְ: 11 עֲמוּדֵי
 שָׁמַיִם יִרְפּוּפוּ וְיִתְמָהוּ מַעֲרָתוֹ: 12 בִּכְחוֹ רָנַע הַיָּם (וּבַחֲבוּנָתוֹ) (וּבַחֲבוּנָתוֹ) מִחֵן רַחֵב:
 13 בְּרוּחוֹ שָׁמַיִם שִׁפְרָה חֲלָלָה יָדוֹ נָחַשׁ בְּרִיחַ: 14 הָרָאִלָּה קְצוֹת (דֶּרֶכּוֹ) (דֶּרֶכּוֹ) וְנִדְרָקִין וּמַה־שָּׁמַיִם
 דִּבֶּר נִשְׁמַעֲבוּ וְרַעַם (גְּבוּרָתוֹ) (גְּבוּרָתוֹ) מִי יַחְבּוּנִין: ס 27 וַיִּסָּף אִיּוֹב שֹׂאת מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר:
 2 חִי־אֵל הַסִּיר מִשְׁפָּטִי וְשִׁדִּי הָמָר נִפְשִׁי: 3 כִּי־כִלְעוֹד נִשְׁמַתִּי בִּי וְרוּחַ אֱלֹהֵי בֹאֲפִי:
 4 אִם־תִּדְבַּרְנָה שְׁפָתַי עוֹלָה וְלִשׁוֹנִי אִם־יִהְיֶה רַמְיָה: 5 חֲלִילָה לִי אִם־אֶצְדִּיק אֲחֵכֶם
 עַד־אֲנוּעַ לֹא־אֲסִיר תַּמְתִּי מִמֶּנִּי: 6 בְּצַדִּיקִי הַחֲזֹקִתִּי וְלֹא אֲרַפֶּה לֹא־יִחַרְף לִבִּי מִיָּמִי:
 7 יְהִי כְרֶשַׁע אִיּוֹב וּמִתְקוֹמִי כַּעֲלוֹ: 8 כִּי מַה־תַּחֲקוֹת חָנַף כִּי יִבְצַע כִּי יִשָּׁל אֱלֹהֵי נִפְשׁוֹ:
 9 הַצַּעֲקָתוֹ יִשְׁמַע אֵל כִּי־תִבְּאוּ עָלָיו צָרָה: 10 אִם־עַל־שִׁדִּי יִתְעַנֶּה יִקְרָא אֱלֹהֵי בְּכֻלְעָתָ:
 11 אֹרְחָה אֲחֵכֶם בִּירֹאֵל אֲשֶׁר עַם־שִׁדִּי לֹא אֶכְחָד: 12 הִיאֲתֵם כָּל־כֶּם חַיִּיתֶם וְלִמְהֵזָה הִכָּל
 תִּהְבְּלוּ: 13 זֶה חֲלָק־אֲדָם רָשָׁע עִם־אֵל וְנִחַלַת עֲרִיצִים מִשִּׁדִּי יִקְחוּ: 14 אִם־יִרְבּוּ בָנוּ
 לְמוֹ־חֶרֶב וְצֹאצְאוֹי לֹא יִשְׁבַּע־לָהֶם: 15 (שִׁרִּידוֹ) (שִׁרִּידוֹ) נִשְׁרִידוּן בְּמוֹת יִקְבְּרוּ וְאַל־מִלְתָּיו לֹא
 תִּבְקִינָה: 16 אִם־יִצְבֹּר כַּעֲפָר כֶּסֶף וְכֹחֶמֶר יָכִין מִלְּבוּשׁ: 17 יָכִין וְצִדִּיק יִלְבֹּשׁ וְכֶסֶף נָקִי
 יִחַלֵּק: 18 בָּנָה כַּעֲשׂ בֵּיתוֹ וְכִסְכָּה עָשָׂה נֹצֵר: 19 עֲשִׂיר יִשְׁכַּב וְלֹא יֵאֲסֹף עֵינָיו פֶּקֶח
 וְאִינֵנוּ: 20 תִּשְׁנֶנָּה כְּמִים בַּלְהוֹת לִילָה וְנִבְּחָתוּ סוּפָה: 21 יִשְׁאָהוּ קָדִים וְיִלְדוּ וְיִשְׁעֲרָהוּ
 מִמִּקְמוֹ: 22 וְיִשְׁלַךְ עָלָיו וְלֹא יִחַמֵּל מִיָּדוֹ בְּרוּחַ יִבְרַח: 23 יִשְׁכַּף עָלָיו כַּפִּימוֹ וְיִשְׁרַק
 עָלָיו מִמִּקְמוֹ: 28 כִּי יֵשׁ לְכֶסֶף מוֹצֵא וּמִקוֹם לִזְהָב יִזְקוּ: 2 בְּרוֹל מַעֲפָר יִקַּח וְאֶבֶן יִצּוֹק
 נִחוּשָׁה: 3 קִין שֶׁם לַחֲשֵׁךְ וּלְכָל־תַּחֲלִית הוּא חוֹקֵר אֲבִן אֶפֶס וְצִלְמוֹת: 4 פָּרִץ נִחַל
 מִעֵם־זֶר הַנִּשְׁכָּחִים מִי־רִגְלֵ דָלוּ מֵאֲנוּשׁ נַעֲו: 5 אֶרֶץ מִמֶּנָּה יֵצֵא־לָהֶם וְתַחֲתֶיהָ נִהְפָּךְ
 כְּמוֹ־אֵשׁ: 6 מִקוֹם־סִפִּיר אֲבִינָה וְעַפְרָת זָהָב לוֹ: 7 נָתִיב לֹא־יֵדְעוּ עֵשׂ וְלֹא שִׁזְפוּ עֵין
 אִיהָ: 8 לֹא־הִרְרִיכּוּ בְּנִי־שָׁחִין לֹא־עָרָה עָלָיו שָׁחַל: 9 בַּחֲלָמִשׁ שִׁלַּח יָדוֹ הִפָּךְ מִשְׁרַשׁ
 הַיָּם: 10 בְּצִוְרוֹת יָאִרִים בִּקַּע וְכָל־יִזְקֵךְ רִאֲתָה עֵינִי: 11 מִבְּכִי נִהְיֹת חֲבֵשׁ וְתַעֲלָמָה יֵצֵא
 אֹר: פ 12 וְהַחֲכֵמָה מֵאִין תִּמְצֵא וְאִי זֶה מִקוֹם בִּינָה: 13 לֹא־יֵדְעַ אָנוּשׁ עֲרַכָּה וְלֹא
 תִּמְצֵא בְּאֶרֶץ הַחַיִּים: 14 תִּהְיֶה אֲמֵר לֹא בִי־הִיא וְיֵם אֲמֵר אִין עֲמוּדִי: 15 לֹא־יִתֵּן סִגוֹר
 תַּחֲתֶיהָ וְלֹא יִשְׁקַל כֶּסֶף מִחִירָה: 16 לֹא־תִסְלָה בַּכֶּתֶם אֹפִיר בִּשְׁהֵם יִקֵּר וְסִפִּיר:
 17 לֹא־יִעֲרַכְנָה זָהָב וְזֹכִיכֹת וְתַמְרוֹתָה כִּלְיָפוֹ: 18 רֵאמוֹת וְגִבִּישׁ לֹא יִזְכֹּר וּמִשְׁךְ חֲכֵמָה
 מִפְּנִינֵיהָ: 19 לֹא־יִעֲרַכְנָה פְּשִׁד־כֹּפֶשׁ שְׁהוֹר לֹא תִסְלָה: פ 20 וְהַחֲכֵמָה מֵאִין תִּבְּאוּ
 וְאִי זֶה מִקוֹם בִּינָה: 21 וְנַעֲרָכָה מַעֲנִי כִלְחִי וּמַעֲרָף הַשָּׁמַיִם נִסְתָּרָה: 22 אֲבִדוּן מוֹת
 אֲמָרוּ בְּאִזְנוֹנִי שְׁמַעְנִי שְׁמַעְנִי: 23 אֱלֹהִים הִבִּין דְּרָכָה וְהוּא יָדַע אֲתִמְקוֹמָה: 24 כִּי־הוּא
 לְקַצּוֹת־הָאָרֶץ יָבִישׁ תַּחַת כָּל־הַשָּׁמַיִם יִרְאֶה: 25 לַעֲשׂוֹת לָרוֹחַ מִשְׁקָל וְלִמֵּם תַּכֵּן בְּגִדָּה:
 26 בַּעֲשָׂתוֹ לְמַטֵּר חֵק וְדֶרֶךְ לַחַיּוֹ קִלּוֹת: 27 אִי רָאָה וְיִסְפָּרָה הִכִּינָה וְגִם־חֲקָרָה: 28 וַיֹּאמֶר

לְאֵלֶם הֵן יֵרָאֵת אֲדֹנִי הִיא חֲכֵמָה וְסוֹר מֵרַע בֵּינָה: ס **29** וַיִּסָּף אִיּוֹב שָׂאת מְשֹׁל וַיֹּאמֶר:
2 מִי־יִתְּנִי כִדְרוֹי־קֶדֶם כִּי־מִי אֱלוֹהַּ יִשְׁמְרֵנִי: **3** בַּהֲלוֹ נָרוּ עָלַי רֹאשִׁי לְאֹזְרוֹ אֶלֶף חֹשֶׁךְ:
4 כְּאֶשֶׁר הָיִיתִי בַיּוֹם חָרָפִי בְּסוֹר אֱלוֹהַּ עָלַי אֲהֲלִי: **5** בַּעֲדוֹ שְׂדֵי עֲמֹדִי סְבִיבוֹתַי נִעְדְּרוּ:
6 בִּרְחוֹץ הַלֵּילִי בַחֲמָה וְצוֹר יִצְוֶךְ עֲמֹדִי פְלִגְי־שָׁמָּה: **7** בְּצֹאתִי שָׁעַר עֲלִי־קֶרֶת בְּרֹחוֹב
אֲכֹן מוֹשְׁבִי: **8** רִאֲוִנִי נִעְרִים וְנִחְבְּאוּ וַיִּשְׁיִשׁוּ קָמוּ עֲמֹדֵי: **9** שָׂרִים עֲצְרוּ בַמַּלְאִים וְכָף
יָשִׁימוּ לַפִּיהֶם: **10** קוֹל־נִינִידִים נִחְבְּאוּ וּלְשׁוֹנָם לַחֲכָם דִּבְקָה: **11** כִּי אֲזֹן שְׁמָעָה וְתֹאשְׁרֵנִי
וְעֵין רֹאֲתָה וְתַעֲדֵנִי: **12** כִּי־אֲמַלֵּט עֵינִי מִשּׁוּעַ וַיְחֹם וְלֹא־עֲזָרוּ לוֹ: **13** בִּרְכַת אֲבֹד עָלַי
תָּבֵא וְלֵב אֲלֻמָּנָה אֲרֹנִי: **14** צָדֵק לִבְשָׁתִי וַיִּלְבַּשְׁנִי כַמַּעֲלֵל וְצִנִּיף מִשְׁפָּטִי: **15** עֵינַי הָיִיתִי
לְעוֹר וְרִגְלַי לַפֶּסֶח אֲנִי: **16** אֲבִי אֲנִכִּי לֹא־בִיּוֹנִים וְרַב לֹא־יִדְעָתִי אַחֲקֶרְהוּ: **17** וְאֲשַׁבְּרָה
מִתְלַעֲוֹת עוֹלָם וּמִשְׁנֵי אֲשִׁלֵּךְ טָרֶף: **18** וְאָמַר עַם־קֵנִי אֲנוּעַ וְכֹחֹל אֲרֵבָה יָמִים: **19** שְׂרָשִׁי
פְּתוּחַ אֲלִי־מַיִם וְטַל יִלְוֶן בְּקִצְרֵי: **20** כְּבוֹדִי חָדַשׁ עֲמֹדִי וְקִשְׁתִּי בִידִי תַחֲלִיף:
21 לִישְׁמָעוּ וַיְחַלּוּ וַיִּדְמּוּ לָמוּ עֲצָתִי: **22** אַחֲרַי דִּבְרִי לֹא יִשְׁנּוּ וְעֵלִימוּ תַפְף מַלְחִי: **23** וַיְחַלּוּ
כַּמֶּטֶר לִי וּפִיהֶם פָּעְרוּ לַמְלָקוֹשׁ: **24** אֲשַׁחֵק אֱלֹהִים לֹא יֹאמִינוּ וְאוֹר פָּנַי לֹא יִפְלִיּוּ:

25 אַבְחַר דְּרָכָם וְאֲשַׁב רֹאשׁ וְאֲשַׁכּוֹן כַּמֶּלֶךְ בְּגִדוֹד כְּאֶשֶׁר אֲבָלִים יִנְחֹם: **30** וַעֲתָהוּ שִׁחֲקוּ עָלַי
צַעֲרִים מִמֶּנִּי לִימִים אֲשֶׁר־מָאֲסִיתִי אֲבוֹתָם לִשְׁתִּי עַם־פִּלְבִּי צֹאנִי: **2** גִּם־כֶּף יָדֵיהֶם לָמָּה לִי
עֲלִימוּ אֲבֹד כֶּלֶח: **3** בַּחֲסֹר וּבְכָפֹן נִלְמוֹד הָעֲרָקִים צִיָּה אֲמַשׁ שׂוֹאָה וּמוֹשָׁאָה: **4** הַקִּטְסִים
מְלוּחַ עֲלִישִׁיחַ וּשְׂרַשׁ רִתְמִים לַחֲכָם: **5** מוֹרְגוֹ וַיִּגְרְשׁוּ וַיִּרְעוּ עֲלִימוּ כִנְבֹּב: **6** בַּעֲרוֹץ נַחֲלִים
לִשְׁכֹּן חֲרִי עָפָר וְכַפִּים: **7** בּוֹי־שִׁיתִים יִנְהָקוּ תַחַת חֲרוֹל יִסְפָּחוּ: **8** בְּנִי־נָבֵל גִּם־בְּנִי
בִלְיָשִׁם נִכְאוּ מִן־הָאֲרִיץ: **9** וַעֲתָה נִינִיתָם הָיִיתִי וְאֵהִי לָהֶם לַמָּלָה: **10** תַּעֲבֹבוּ רַחֲקוּ מִנִּי
וּמִפָּנַי לֹא־חֲשֹׁכוּ רַק: **11** כִּי־יִתְּרוּ וַיִּתְּרוּ פֶתַח וַיַּעֲנִנוּ וְרָסָן מִפָּנַי שִׁלְחָה: **12** עֲלִי־יָמִין
פֶּרֶתָה קִיּוּמוֹ רִגְלִי שִׁלְחוּ וַיִּסְלּוּ עָלַי אֲרָחוֹת אִידִם: **13** נִחְסוּ נִתְּבִיתִי לַהֲתוֹת יַעֲלִילוּ לֹא עוֹר
לָמוּ: **14** כִּפְרִץ רֶחֶב יֹאחֲזִי תַחַת שֹׂאָה הַתְּנַלְנָלוּ: **15** הַהֶפֶךְ עָלַי בִּלְהוֹת תִּרְדֶּף כִּירוֹחַ
וַיִּבְכִּי וַיַּעֲבֹר עֲבָרָה יִשְׁעִי: **16** וַעֲתָה עָלַי תִּשְׁתַּפֵּךְ נַפְשִׁי יֹאחֲזִינוּ יִמִּי־עֵינִי: **17** לִלְחָה עֲצָמִי
נָקַר מַעַל וְעָרְקִי לֹא יִשְׁכָּבוּ: **18** בְּרִבְכָּה יִתְחַפֵּשׂ לְבוּשִׁי כִפִּי כִתְנִיתִי יֹאזְרֵנִי: **19** הָרִנִּי
לַחֲמֹר וְאֲחַמְשֵׁל כְּעַפָּר וְאִפָּר: **20** אֲשַׁנֵּעַ אֶלְיָךְ וְלֹא תִשְׁנִי עֲמֹדִתִּי וְתַחֲבֹנֶנּוּ בִּי: **21** תִּהְפֹּךְ
לֹאֲכֹל לִי בַעֲצֵם יָדְךָ תִּשְׁטַמְנֵנִי: **22** תִּשְׁאֲנִי אֶל־רוּחַ תְּרַפִּיבִנִי וְתַמְנִנִנִי (תִּשְׁוֶה) (תוֹשִׁיחַ):
23 כִּי־יִדְעָתִי מוֹת תִּשְׁבִּינִי וּבֵית מוֹעֵד לִכְלָחִי: **24** אֶךְ לֹא־בְעִי יִשְׁלַח־יָד אֶסְבִּידוֹ לָהֶן
שׁוּעַ: **25** אִם־לֹא בִכְתִּי לַקְּשָׁה־יוֹם עֲנֻמָּה נַפְשִׁי לֹא־בִיּוֹן: **26** כִּי טוֹב קוֹיָתִי וַיָּבֵא רַע
וַיִּחַלְחֵל לְאוֹר וַיָּבֵא אִפָּל: **27** מִעַי רָחַמוּ וּלֹא־דָמוּ קִדְמֵנִי יִמִּי־עֵינִי: **28** קֶדֶר הִלַּכְתִּי בְּלֹא
חֲמָה קָמְתִי בִקְהֵל אֲשֻׁנִּי: **29** אֵחַ הָיִיתִי לַחַיִּים וְרַע לְבִנוֹת יַעֲנֵה: **30** עוֹרִי שָׁחַר מַעַלִּי

וְעֲצָמֵי־הָרֶה מִנִּי־תִרְבֵּי: **31** וַיְהִי לֵאבָל פָּנַי וְעֵגְבִי לִקּוֹל בָּכִים: **31** בְּרִית פָּרַתִּי לַעֲיִנִי וַיָּמָה
אֲחַבּוֹנִן עַל־תְּחוּלָה: **2** וַיָּמָה חֶלֶק אֱלוֹהַּ מִמַּעַל וַיַּחֲלֵת שְׂדֵי מִמְרָמִים: **3** הֲלֹא־אִיד לַעֲנֹל
וְכֹר לַפֶּעַל אֲוִן: **4** הֲלֹא־הוּא יִרְאֶה דְרָכִי וְכֹל־צַעֲדִי יִסְפּוֹר: **5** אִם־הִלַּכְתִּי עַם־שׂוֹאָה
וְתַחַשׁ עַל־מִרְמָה רִגְלִי: **6** יִשְׁקֻלֵנִי בְּמֹאוֹנֵי־צָדֵק וַיִּדַּע אֱלוֹהַּ תַּחֲמוֹתִי: **7** אִם תִּטָּה אֲשֶׁר־יִמְנִי
הֲדָרָךְ וְאֲחֵר עֵינִי הִלֵּךְ לִבִּי וּבִכְכָּפִי דִבֵּק מֹאוֹם: **8** אֲזַרְעָה וְאֲחֵר יֹאכֵל וְצֹאצָא יִשְׂרָשׁוּ:
9 אִם־נִפְתָּה לִבִּי עַל־אִשָּׁה וְעַל־פֶּתַח רַעִי אֲרַבְתִּי: **10** תִּשְׁתָּחן לֹאֲחֵר אֲשֶׁתִּי וְעֲלִיָּה יִכְרַעוּ
אֲחֵרִי: **11** כִּי־(הוּא) (תִּי) וְ(הִיא) וְ(הוּא) עוֹן פִּלְלִים: **12** כִּי אֵשׁ הִיא עַד־אֲבִדוֹן
תֹּאכֵל וּבְכָל־תְּבוּאָתִי תִשְׂרָשׁ: **13** אִם־אֲמַאֵם מִשְׁפָּט עַבְדִּי וְאֲמַתִּי בְרָכָם עֲמֹדִי: **14** וַיָּמָה
אֲעִשֶׂה כִּי־יָקוּם אֵל וְכִי־יִפְקֹד מֶה אֲשִׁיבוּנִי: **15** הֲלֹא בִבְטָן עֲשֵׂנִי שָׂהוּ וַיִּכְנְנוּ בְּרַחֵם אַחֲדִי:
16 אִם־אֲמַנֵּעַ מִחֶפֶץ דָּלִים וְעֵינִי אֲלֻמָּנָה אֲכַלֶּה: **17** וְאֲכַל פֶּתִי לִבְדִּי וְלֹא־אֲכַל יְתוֹם
מִמֶּנֶּה: **18** כִּי מִנְעוּרִי וְדִלְנִי כָאֵב וּמִבְטָן אֲמִי אֲנַחֲנָה: **19** אִם־אֲרֹאֶה אוֹבֵד מִבְּלִי לְבוֹשׁ
וְאִין כִּסּוּת לֹא־בִיּוֹן: **20** אִם־לֹא בְּרַכְוִנִי (חֲלָצוּ) (חֲלָצִין) וּמִנִּי כִבְשִׁי יִתְחַמֵּם: **21** אִם־הִינִיפּוֹתִי
עַל־יְתוֹם דִּי כִי־אֲרֹאֶה בְּשַׁעַר עֲזָרָתִי: **22** כִּתְפִי מִשְׁכָּמָה תְּפוֹל וְאֲזַרְעִי מִקְנֵה תִּשְׁבָּר:
23 כִּי פָחַד אֵלִי אִיד אֵל וּמוֹשָׁאָהוּ לֹא אוֹכֵל: **24** אִם־שָׁמַתִּי זָהָב כֶּסֶל וְלַפְתָּם אֲמַרְתִּי
מִבְּשָׁתִּי: **25** אִם־אֲשַׁמַּח כִּי־רַב חִילִי וְכִי־כְבִּיר מִצָּאָה דִּי: **26** אִם־אֲרֹאֶה אוֹר כִּי יִהְיֶה וַיְרַח
יָקַר הַלֵּךְ: **27** וַיִּפֶת בִּפְתָר לִבִּי וְתַשֵּׁק דִּי לִפִּי: **28** גִּם־הוּא עוֹן פִּלְלִי כִי־כִשְׁתִּי לֹאֵל
מִמַּעַל: **29** אִם־אֲשַׁמַּח בְּפִיד מִשְׁנֵאִי וְהִתְעַרְרִיתִי כִי־מִצָּאוּ רַע: **30** וְלֹא־תִתִּיתִי לַחֲמָא חֲכִי
לְשֹׁאֵל בְּאֵלָה נִפְשׁוֹ: **31** אִם־לֹא אֲמָרוּ מִתִּי אֲהֲלִי מִי־יִתֵּן מִבְּשָׁרוֹ לֹא נִשְׁבַּע: **32** בַּחוּץ
לֹא־יִלְוֶן נֹר דִּלְתִּי לֹאֲרַח אִפְתָּה: **33** אִם־כִּסְתִּיתִי כְאֵדָם פִּשְׁעִי לְשִׁמּוֹן בַּחֲבִי עוֹנִי: **34** כִּי

אֶעֱרֹץ הַמֶּן רָבָה וּבְזִמְשָׁפְחוֹת יַחֲתִי וְאֵלִים לֹא־אֵצָא פָּתַח: 35 מִן יַחֲלִי לִי שְׁמַע לִי
הָרְתִי שְׂדֵי יַעֲנִי וְסִפֵּר כָּתַב אִישׁ רִיבִי: 36 אִם־לֹא עַל־שְׁכְּמִי אֲשֹׁנִי אֲעִנְדֵנו עֲטֹרוֹת לִי:
37 מִסֵּפֶר צַעֲדֵי אֲנִידֵנו כְּמוֹ־נִיד אֶקְרֹבֵנו: 38 אִם־עָלִי אֲדַמְתִּי תִזְעַק וְיִחַד חֲלָמִיָּה יִבְכּוּן:
39 אִם־כָּתַח אֶכְלָתִי בְּלִי־כֶסֶף וְנִפְשׁ בַּעֲלִיָּה הִפְחִתִי: 40 תַּחַת חֲטָוָה יֵצֵא חוֹחַ וְתַח־שַׁעֲרָה
בְּאֶשֶׁה תָּמוּ דְּבָרֵי אִיּוֹב: פ 32 וַיִּשְׁבְּחוּ שְׁלֹשַׁת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֹהִה מַעֲנוֹת אֲתֵּיּאִיּוֹב כִּי הִוא
צָדִיק בְּעֵינָיו: פ 2 וַיַּחַר אֶף־וּ אֱלֹהִיָּהוּ בֶן־בְּרַכְכָּאֵל הַבּוֹזִי מִמְשַׁפַּחַת רָם בְּאִיּוֹב חֲרָה אִפּוֹ
עַל־צַדִּיק נִפְשׁוֹ מֵאֱלֹהִים: 3 וּבִשְׁלֹשַׁת רַעִי חֲרָה אִפּוֹ עַל אֲשֶׁר לֹא־מָצָאוּ מַעֲנֵה וַיִּרְשִׁעוּ
אֲתֵּיּאִיּוֹב: 4 וְאֱלֹהִיָּהוּ חָכָה אֲתֵּיּאִיּוֹב בְּדַבָּרִים כִּי זָקִינִס־הִמָּה מִמֶּנּוּ לִימִים: 5 וַיֵּרָא
אֱלֹהִיָּהוּ כִּי אֵין מַעֲנֵה בְּפִי שְׁלֹשַׁת הָאֲנָשִׁים וַיַּחַר אִפּוֹ: פ 6 וַיַּעַן אֱלֹהִיָּהוּ בֶן־בְּרַכְכָּאֵל
הַבּוֹזִי וַיֹּאמֶר צַעֲרִי אֵין לִימִים וְאַתָּם וְשִׁישִׁים עַל־כֵּן וְחָלָתִי וְאִירָא מַחֹת דַּעִי אַתְכֶּם:
7 אֲמַרְתִּי יָמִים יִדְּבֵרוּ וְרַב שָׁנִים יִדְּעוּ חֲכָמָה: 8 אֲכֵן רוּחַ־הַיָּהוָה בָּאֲנֹשׁ וְנִשְׁמַת שְׂדֵי תַבִּינִם:
9 לֹא־רַבִּים יַחֲכְמוּ וְזָקִינִם יִבְנוּ מִשְׁפָּט: 10 לָכֵן אֲמַרְתִּי שְׁמַעְה־לִי אַחֲוָה דַּעִי אֶף־אֵנִי:
11 הֵן הוֹחַלְתִּי לְדַבְּרִיכֶם אֲוִין עַד־תִּבְנֹחַתְכֶם עַד־תַּחֲקִירוּן מִלִּין: 12 וְעִדְכֶם אֲתִבּוֹן וְהִנֵּה אֵין
לְאִיּוֹב מוֹכִיחַ עֹנָה אֲמִירוֹ מִכֶּם: 13 פֶּן־תֹּאמְרוּ מָצָאוּ חֲכָמָה אֵל יִדְּפֵנוּ לֹא־אִישׁ:
14 וְלֹא־עָרַךְ אֵלִי מִלִּין וּבִאֲמִירְכֶם לֹא אֲשִׁיבֵנו: 15 חָתוּ לֹא־עֲנִנו עוֹד הַעֲתִיקוּ מִהֶם מִלִּים:
16 וְהוֹחַלְתִּי כִּי־לֹא יִדְּבֵרוּ כִּי עָמְרוּ לֹא־עֲנִנו עוֹד: 17 אַעֲנֵה אֶף־אֵנִי חֲלָקִי אַחֲוָה דַּעִי
אֶף־אֵנִי: 18 כִּי מִלְתִּי מִלִּים הִצִּיקְתִּי רוּחַ בְּטִנִּי: 19 הִנֵּה־בִטְנִי כִּיֵּן לֹא־פָתַח כְּאִבּוֹת
חֲרָשִׁים יִבְקַע: 20 אֲדַבְּרָה וְיִרוּחַ־לִי אִפְתַּח שִׁפְתִּי וְאֵעֲנֵה: 21 אֵל־נָא אֲשֶׁא פְּנֵי־אִישׁ
וְאֵל־אָדָם לֹא אֶכְנֶה: 22 כִּי לֹא יִדְּעִתִי אֶכְנֶה כְּמַעַשׂ יִשְׁאֲנִי עֲשִׂנִי: 33 וְאֵוֹלָם שְׁמַעְנָא אִיּוֹב
מִלִּי וְכָל־דְּבָרֵי הָאֲוִינָה: 2 הִנֵּה־נָא פָּתַחְתִּי פִּי דְּבַרְהָ לְשׁוֹנִי בַּחֲכִי: 3 יִשְׂרָאֵלִי אֲמַרִי
וַדַּעַת שִׁפְתִּי בְּרוּר מִלָּלוֹ: 4 רוּחַ־אֵל עֲשִׂתִּי וְנִשְׁמַת שְׂדֵי תַחֲנִינִי: 5 אִם־תִּכְבֹּל הַשִּׁיבִנִי
עָרֶכָה לִפְנֵי הַתִּיבָעָה: 6 הָרָאִנִי כַּפִּיד לֹאֵל מִזְמֵר קִרְצָתִי נִסְאֵנִי: 7 הִנֵּה אֲמַתִּי לֹא
תִבְעַתְךָ וְאִכְפִּי עָלֶיךָ לֹא־יִכְבֹּד: 8 אֵךְ אֲמַרְתָּ בְּאֵנִי וְקוֹל מִלִּין אֲשַׁמַּע: 9 וְךָ אֵנִי בְּלִי
פֶשַׁע חָף אֲנֹכִי וְלֹא עָוֹן לִי: 10 הֵן תִּנּוּאוֹת עָלִי וּמָצָא יַחֲשִׁבִנִי לְאִיּוֹב לוֹ: 11 וְשֶׁם בִּסְדִּי
רִגְלִי יִשְׁמֹר כִּל־אֲרַחְתִּי: 12 הֵן־נָאֹת לֹא־צָדִיקָת אֲעֲנֶךָ כִּי־יִרְבֶּה אֱלֹהִים מֵאֲנוֹשׁ: 13 מִדּוֹעַ
אֱלֹוִי רִיבּוֹת כִּי כָל־דְּבָרֵי לֹא־יַעֲנֵה: 14 כִּי־בִאֲחַת יִדְּבֵר־אֵל וּבִשְׁתִּים לֹא יִשׁוּרְנָה:
15 בַּחֲלוֹם חֲזוֹן לִילָה בִּנְפֹל תִּרְדָּמָה עַל־אֲנָשִׁים בַּתְּנוּמוֹת עָלִי מִשְׁכָּב: 16 אוֹ יִגְלֵה אֲזֵן
אֲנָשִׁים וּבְמִסְתָּרִם יַחֲתִם: 17 לְהַסִּיר אָדָם מַעֲשֵׂה וְנוֹה מִגִּבֹּר יִסְכֶּה: 18 וַיִּחַשֵּׁךְ נִפְשׁוֹ
מִנִּי־שַׁחַת וַיִּחַתֵּל מִעֲבֹר בְּשַׁלַּח: 19 וַהֲוֹכַח בְּמִכְאוֹב עַל־מִשְׁכָּבוֹ (וְרִיב) וַעֲצָמָיו אֲתֵן:
20 וַהֲזַמְתִּי חֵיתִי לָחֵם וְנִפְשׁוֹ אֲכַל תַּאֲוָה: 21 יָכַל בִּשְׂרוֹ מֵרָאִי (וְשִׁפִּי) [וְשִׁפְתִּי] עֲצָמוֹתָיו
לֹא רָאוּ: 22 וַתִּקְרַב לִשְׁחַת נִפְשׁוֹ וַיִּחַתֵּל לְמַמְתִּים: 23 אִם־יֵשׁ עָלָיו מִלֵּאֲךָ מִלִּין אַחֵד
מִנִּי־אֶלֶף לְהִגִּיד לְאָדָם יִשְׂרָאֵל: 24 וַיַּחֲנֵנוּ וַיֹּאמֶר פָּדַעְהוּ מִרְדַּת שְׁחַת מִצְּאִתִּי כִפֹּר:
25 רִטְשָׁפֶשׁ בִּשְׂרוֹ מִנְעֵר וְשׁוֹב לִימִי עֲלוּמִי: 26 יַעֲתֵר אֵל־אֱלֹהִים וַיִּרְצֵהוּ וַיֵּרָא פָּנָיו בַּתְּרוּעָה
וַיִּשָּׁב לְאֲנוֹשׁ צָדִיקָתוֹ: 27 יִשְׂרָאֵל עַל־אֲנָשִׁים וַיֹּאמֶר חֲטָאִתִּי וַיִּשֶׁר הָעֲוִיתִי וְלֹא־שָׁוָה לִי:
28 פָּרָה (נִפְשִׁי) [נִפְשָׁתִי] מִעֲבֹר בְּשַׁחַת (וַיִּחַתִּי) [וַיִּחַתֵּן] בְּאוֹר תְּרָאֵה: 29 הֵן־כָּל־אֱלֹהִים יַפְעֵל־אֵל
פַּעֲמִים שְׁלוֹשׁ עֶסְרִי: 30 לְהַשִּׁיב נִפְשׁוֹ מִנִּי־שַׁחַת לְאוֹר בְּאוֹר חַיִּים: 31 הִקְשֵׁב אִיּוֹב
שְׁמַע־לִי הַחֲרָשׁ וְאֲנֹכִי אֲדַבֵּר: 32 אִם־יֵשׁ־מִלִּין הַשִּׁיבִנִי דִּבֵּר כִּי־חֲפָצְתִי צָדִיקָה: 33 אִם־אֵין
אֲתַה שְׁמַע־לִי הַחֲרָשׁ וְאֵאֲלַפֶּךָ חֲכָמָה: פ 34 וַיַּעַן אֱלֹהִיָּהוּ וַיֹּאמֶר: 2 שְׁמַעוּ חֲכָמִים מִלִּי
וַיִּדְּעִים הָאֲוִינִי לִי: 3 כִּי־אֲזֵן מִלִּין תִּבְחֵן וְחֹךְ יִשְׁעִם לֹא־כָל: 4 מִשְׁפָּט נִבְחַרְה־לֵנוּ נִדְּעָה
בִּינֵנוּ מִהַרְטוֹב: 5 כִּי־אֲמַר אִיּוֹב צָדִיקָתִי וְאֵל הַסִּיר מִשְׁפָּטִי: 6 עַל־מִשְׁפָּטִי אֲכַזֵּב אֲנוֹשׁ
חֲצִי בְּלִי־פֶשַׁע: 7 מִי־גִבֹּר כְּאִיּוֹב יִשְׁתַּחֲלַעַנ כְּמִים: 8 וַיִּרְחַץ לַחֲכָרָה עִם־פָּעֲלִי אֲוִן
וְלִלְכַת עִם־אֲנָשִׁיר־שֵׁע: 9 כִּי־אֲמַר לֹא יִסְכַּן־גִּבֹּר בְּרַצְחָ עִם־אֱלֹהִים: 10 לָכֵן אֲנָשִׁי לִכְבֹּ
שְׁמַעוּ לִי חֲלָלָה לֹאֵל מִרְשַׁע וְשְׂדֵי מַעוֹל: 11 כִּי פֶעַל אָדָם יִשְׁלִס־לוֹ וּבִאֲרַח אִישׁ יִמָּצָאוּ:
12 אֶף־אֲמַנֵם אֵל לֹא־יִרְשִׁיעַ וְשְׂדֵי לֹא־יַעֲנוֹת מִשְׁפָּט: 13 מִי־פָקֵד עָלָיו אֲרַצָּה וּמִי שָׁם תִּבֵּל
כִּלָּה: 14 אִם־יִשְׁוִים אֱלֹוִי לְבוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמַחוּ אֱלֹוִי יֹאסֶף: 15 יִנּוּעַ כָּל־בִּשְׂרָה יַחַד וְאָדָם
עַל־עֶפֶר יִשׁוֹב: 16 וְאִם־בִּינָה שְׁמַעְהָ זֹאת הָאֲוִינָה לְקוֹל מִלִּי: 17 הֲאֵף שׁוֹנָא מִשְׁפָּט יִחְבֹּשׁ
וְאִם־צָדִיק בְּכִיֹּר תִרְשִׁיעַ: 18 הֲאֵמֶר לְמִלֶּךְ בְּלִיעֵל רָשָׁע אֵל־יִדְּבִיבִים: 19 אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂאוּ
פָנֵי שָׂרִים וְלֹא נִבְרַשְׁוּ לְפָנֵי־דָל כִּי־מַעֲשֵׂה יָדָיו כָּלֶם: 20 רַנְעוּ יִמְחוּ וַחֲצוֹת לִילָה יִנְעָשׂוּ
עִם וַיַּעֲבְרוּ וַיִּסְרוּ אֲבִיר לֹא בִּיר: 21 כִּי־עֵינָיו עַל־דִּרְכֵי־אִישׁ וְכָל־צַעֲדָיו יִרְאֵה:

22 אין־חשך ואין צלמות להסתתר שם פעלי און: 23 כי לא על־איש ישים עוד להלך אל־אל במשפט: 24 רע כבירים לא־חקר ויעמד אחרים תחתם: 25 לכן יכיר מעבדיהם והפך לילה וידכא: 26 תחת־רשעים ספקם במקום ראים: 27 אשר על־כן סרו מאחוריו וכל־דרךיו לא השכילו: 28 להביא עליו צעקת־דל וצעקת עניים ישמע: 29 והוא ישקט ומי ירשע ויסתר פנים ומי ישורנו ועל־גוי ועל־אדם יחד: 30 ממלך אדם חנף ממקשי עם: 31 כִּי־אל־אל האמר נשאתי לא אחבל: 32 בלעדי אחזה אתה הרני אס־עול פ־עלתי לא אסף: 33 המעמד שלמנה כִּי־מאסת כִּי־אתה תבחר ולא־אני ומה ידעת דבר: 34 אנשי לבב יאמרו לי וגבר חכם שמע לי: 35 איוב לא־בדעת ידבר ודבריו לא בהשקול: 36 אבי ובחן איוב עד־נצח על־תשבת באנשי־און: 37 כי יסר על־חטאתו פשע בינינו יספוק וירב אמרו לאל: ס 35 ונען אליהו ויאמר: 2 הזאת חשבת למשפט אִמְרַת צדק מאל: 3 כִּי־תאמר מה־יספוק לך מה־אעיל מחטאתי: 4 אני אשיבך מלון ואת־רעך עמד: 5 הבט שמים וראה ושור שחקים נבהו ממך: 6 אס־חטאת מה־תפעל־בו ורבו פשעֶיך מה־תעשה־לו: 7 אס־צדקת מה־תתן־לו או מה־מידך יקח: 8 לא־ישכמוד רשעך ולבן־אדם צדקתך: 9 מרב עשוקים וזעיקו ישועו מזרוע רבים: 10 ולא־אמר איה אלוה עשי נתן זמרות בלילה: 11 מלפנו מבהמות ארץ ומעוף השמים יחכמנו: 12 שם יצעקו ולא יענה מפני גאון רעים: 13 אך־שוא לא־ישמעו אל ושרי לא ישרנה: 14 אף כִּי־תאמר לא תשורנו דין לפניו ותחולל לו: 15 ועתה כִּי־אין פקד אפו ולא־ידע בפש מאד: 16 ואיוב חבל יפצה פיהו בבלי־דעת מלון וכבר: פ 36 ויכף אליהו ויאמר: 2 כתר־לי זעיר ואחוך כי עוד לאלוה מלים: 3 אשא רעי למרחוק ולפעלי אתח־צדק: 4 כִּי־אמנם לא־שקר מלי תמים דעות עמד: 5 הֲ־אל כביר ולא ימאס כביר בח לב: 6 לא־יחיה רשע ומשפט עניים יתן: 7 לא־יגרע מצדיק ינינו ואת־מלכים לכסא וישיבם לנצח וינבהו: 8 ואס־אסורים בזקים ילכדון בחבל־יעני: 9 ויגד להם פ־עלם ופשעיהם כי ותנבדו: 10 ויגל אונם למוסר ויאמר כִּי־ישבון מאון: 11 אס־ישמעו ויעבדו ויכלו ימיהם בטוב וישניהם בנעימים: 12 ואס־לא ישמעו בשלח יעברו ויגועו בבלי־דעת: 13 וחנפ־לב ישימו אף לא ישובו כי אס־הם: 14 תמות בנער נפשו ויתחם בקדשים: 15 יחליץ עני בעניו ויגל בלחץ אונם: 16 ואף הסיחף מפ־צד רחב לא־מוצק תחתיה ונחת שלחך מלא דשן: 17 ודו־רשע מלאת דין ומשפט יתמכו: 18 כִּי־חמה פן־יסתך בספק ורב־כפר אל־ישך: 19 הערף שועף לא בצד וכל מאמצי־כת: 20 אל־תשאף תלילה לעלות עמים תחתם: 21 השמר אל־תפן אל־און כִּי־על־זה בחרת מעני: 22 הֲ־אל ישיגב בכחו או כמהו מודה: 23 מי־פקד עליו דרכו ומי־אמר פ־עלת עולה: 24 זכר כִּי־תשגיא פ־עלו אשר שררו אנשים: 25 כל־אדם חזרבו אנוש יביט מרחוק: 26 הֲ־אל שניא ולא נדע מספר שניו ולא־חקר: 27 כי יגרע נספ־מים יזקו מטר לאדו: 28 אש־יזלו שחקים ירעפו עליו אדם רב: 29 אף אס־יובין מפרשי־עב תשאות סכה: 30 הֲ־פרש עליו אורו ושרשי הים כסה: 31 כִּי־בם ידון עמים יתאכל למכביר: 32 על־כפים כסה־אור ויצו עליה במפניו: 33 יגיד עליו רעו מִקְנֶה אף על־עולה: 37 אף־לזאת יחדר לבי ויתר ממקומי: 2 שמעו שמוע ברזו קלו והנה מפיו יצא: 3 תחת־פל־השמים ישרהו ואורו על־כנפות הארץ: 4 אחוריו ישא־קול ירעם בקול גאווו ולא יעקבם כִּי־ישמע קולו: 5 ירעם אל בקולו נפלאות עשה גדלות ולא נדע: 6 כי לשלנו יאמר הוא ארץ וגשם מטר וגשם מטרת עז: 7 ביד־כל־אדם יחתום לדעת כל־אנשי מעשהו: 8 ותבא חיה במרארב ובמשנותיה תשכן: 9 מן־החדר תבוא סיפה וממזרים קרה: 10 מנשמת־אל יתקרח ורחב מים במוצק: 11 אף־ברי ישריה עב יפין ענן אורו: 12 והוא מסבותו מתהפך (בתחבולתו) נבתחבולתיו לפעלם כל אשר יצום על־פני חבל ארצה: 13 אס־לשבת אס־ל־ארצו אס־ל־חסד ימצאהו: 14 האזינה זאת איוב עמד ותחבונן נפלאות אל: 15 התדע בשום־אלוה עליהם והופיע אור עננו: 16 התדע על־מפלשי־עב מפלאות תמים דעים: 17 אשר־בגודך חמים בהשקט ארץ מדרום: 18 תרקיע עמו לשחקים תזקים כראי מוצק: 19 הודיענו מה־נאמר לו לא־נערך מפני־חשך: 20 הֲ־יספר־לו כי אדבר אס־אמר איש כי יבלע: 21 ועתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקים ורוח עברה ותטהרם: 22 מצפון זהב יאתה על־אלוה נורא הוד: 23 שרד לא־מצאנה שניא־כת ומשפט ורב־צדקה לא יענה: 24 לכן יראהו אנשים לא־יראה כל־הכמיר־לב: פ

38 וַיַּעֲדֵהוּ אֶת־אִיּוֹב (מֶן) (הַסֵּעֶרָה) [מֶן] (הַסֵּעֶרָה) וַיֹּאמֶר: 2 מִי זֶה? מִחֲשִׁיד עֲצָה בְּמַלְּיָן בְּלִידָתָה: 3 אֲזֵרְנָא כְּנֹכַר חֲלָצוֹךְ וְאֶשְׁאֲלֶךְ וְהוֹדִיעֵנִי: 4 אִיפֹה הִיִּית בְּסִדְר־אֶרֶץ הַהָר אֲסִידָעָת בֵּינָה: 5 מִי־שֵׁם מְמִידָה כִּי תִדַּע אוֹ מִי־נָטָה עֲלֶיהָ כִּיוֹ: 6 עַל־מָה אֶרְיֶה הַטְּבַעוֹ אוֹ מִי־רָיָה אֲבָן פִּתְחָה: 7 בְּרֶךְ־יָחִיד כּוֹכְבֵי בָקָר וְיִרְיֵנו כְּלִבְנֵי אֱלֹהִים: 8 וְיִסְדֹּךְ בְּדִלְתִים יָם בְּנִירוֹ מִרְחֹם וְצֹא: 9 בְּשׁוּמֵי עֵנָן לְבָשׁוֹ וְעֶרְפֶּל חֲתָלָתוֹ: 10 וְאֶשְׁבֵּר עָלָיו חֲקֵי וְאִשִּׁים בְּרִיחַ וּדְלָתִים: 11 וְאָמַר עֲדָפָה תָּבֹאוּ וְלֹא תִסָּף וּפְאִדָּשִׁית בְּנֹאֵן גִּלְדִּי: 12 הַמִּנְמִיד צִוִּית בָּקָר (וַיַּדָּעָה) (שֹׁחַר) (וַיַּדָּעָת) [הַשֹּׁחַר] מִקְמוֹ: 13 לֵאחָז בְּכַנְפוֹת הָאֶרֶץ וַיַּנְעִרוּ רַשְׁעִים מִמֶּנָּה: 14 תַּחֲהַפֵּךְ כַּחֲמַר חוֹתֶם וְיִתְיַצְבוּ כְּמוֹ לְבוּשׁ: 15 וַיִּמְנַע מִרְשָׁעִים אוֹרֶם וּזְרוּעַ רָמָה תִּשְׁבֵּר: 16 הַבָּאָת עַד־נֹכְכִיִּים וּבַחֲקֵר תִּהְיוּם הַתַּחֲלָכָת: 17 הַנִּגְלָו לֶךְ שְׁעִר־מוֹת וְשַׁעֲרֵי צִלְמוֹת תִּרְאֶה: 18 הַתְּבַנֶּנֶת עַד־רִכְבֵּי־אֶרֶץ הַהָר אֲסִידָעָת כִּלְהָ: 19 אִי־הָ הַהֲרָף יִשְׁכַּן־אִוֹר וְחֹשֶׁךְ אִי־הָ מִקְמוֹ: 20 כִּי תִחְשְׁנוּ אֶל־גְּבוּלוֹ וְכִי־תִבְחִין נְחִיבוֹת בֵּיתוֹ: 21 יַדָּעָת כִּי־אֵל תִּלְדֹּךְ וּמִסְפָּר יָמֶיךָ רַבִּים: 22 הַבָּאָת אֶל־אֲצִוּוֹת שִׁלְנִי וְאֲצִוּוֹת בְּרֶךְ תִּרְאֶה: 23 אֲשֶׁר־חֲשַׁכְתִּי לַעֲתֹצֶר לְיוֹם קָרֵב וּמִלְחָמָה: 24 אִי־הָ הַהֲרָף יַחֲלַק אוֹר וְיָפֶן קָרִים עַל־אֶרֶץ: 25 מִי־פִלְגַּן לְשֹׁטֵף תַּעֲלֶה וְהֲרָף לַחֲזוֹן קָלוֹת: 26 לְהַמְטִיר עַל־אֶרֶץ לֹא־אִישׁ מוֹדֵבֵר לֹא־אָדָם בּוֹ: 27 לְהַשְׁבִּיעַ שָׁמָּה וּמִשָּׁמָה וּלְהַצְמִיחַ מִצָּא דָשָׁא: 28 הַיִּשְׁלַמְטֵר אֵב אוֹ מִי־הוֹלִיד אֲנִלְרִטֵּל: 29 מִכֶּסֶן מִי יֵצֵא הַקֶּרֶךְ וּכְפָר שְׁמִים מִי יִלְדוּ: 30 כָּאֲבָן מִים יִתְחַבְּאוּ וּפְנֵי תְהוֹם יִחֲלַפְדוּ: 31 הַתְּקַשֵּׁר מַעֲדוֹת כִּימָה אוֹ־מִשְׁכּוֹת כִּסִּיל תַּפְתַּח: 32 תַּחְצִיא מְזוֹרוֹת בַּעֲתוֹ וַעֲשֵׂה עַל־בִּנְיָה תִנְחֹם: 33 הַיַּדָּעָת חֲקוֹת שְׁמִים אֲסִתְשִׁים מִשְׁטְרוֹ בָּאֶרֶץ: 34 תַּתְרִים לַעֲבֹ קוֹלֶךְ וּשְׁפַעֲת־מִים תַּכְסֹּךְ: 35 תַּחֲשַׁלַּח בְּרָקִים וְיִלְכוּ וַיֹּאמְרוּ לֶךְ הִנֵּנוּ: 36 מִי־שֵׁת בְּשׁוֹחוֹת חֲכֻמָּה אוֹ מִי־נָתַן לִשְׁכֹּי בֵּינָה: 37 מִי־יִסְפֹּר שְׁחָקִים בַּחֲכֻמָּה וּגְבֻלֵי שְׁמִים מִי יִשְׁכִּיב: 38 בְּצֻחַת עֹפֶר לְמוֹצָק וּרְגִבִּים יִדְבְּקוּ: 39 הַתְּצוֹד לִלְבִּיא טֶרֶף וְחַיִּית כְּפִירִים תִּמְלֹא: 40 כִּי־יִשְׁחָוּ בְּמַעֲוֹנוֹת יִשְׁבּוּ בַּסֶּכֶה לְמוֹ־אֲרָב: 41 מִי יִכּוֹן לַעֲרֹב צִידוֹ כִּי־יִלְדוּ) [יִלְדִּיָן] אֶל־אֵל וְשִׁנְעוּ וְתַעֲנוּ לְבִלְר־אֲכַל: 39 הַיַּדָּעָת עַת לִדַּת וַעֲלִי־סַלַּע חֲלָל אֵילוֹת תִּשְׁמֹר: 2 חֹסֶפֶר יִרְחִים תִּמְלֹאנָה וַיַּדָּעָת עַת לִדְתָנָה: 3 תַּכְרַעְנָה גִּלְדֵיהֶן תַּפְלִחְנָה חֲבִלֵיהֶם תִּשְׁלַחְנָה: 4 יַחֲלֹמוּ בִּנְיָהִם יִרְבּוּ בְּבֶרֶךְ יֵצֵאוּ וְלֹא־יִשְׁבּוּ לָמוֹ: 5 מִי־שִׁלַּח פְּרָא חֲפָשִׁי וּמִסְרוֹת עֲרוֹד מִי פִתַּח: 6 אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי עֲרֻכָה בֵּיתוֹ וּמִשְׁכַּנְתִּיו מִלְחָה: 7 יִשְׁחַק לַחֲמוֹן קִרְיָה תִּשְׁאוֹת נוֹגֵשׁ לֹא יִשְׁמַע: 8 יִתּוֹר הָרִים מִרְעָהוּ וְאַחֵר כִּלְיָרוֹק וַיִּדְרוּשׁ: 9 הַנֶּאֱבָה רִים עֲבָדָךְ אֲסִילִין עַל־אֲבוֹסֶךָ: 10 תַּחֲקֶשֶׁר־רִים תַּחֲלֵם עֲבָתוֹ אֲסִי־שֹׁדֵד עֲמָקִים אֲחִירָה: 11 תַּחֲבַטְחֻבּוּ כִּי־רֵב כָּחוֹ וְתַעֲזֹב אֵלָיו וַיַּנְעֵךְ: 12 תַּחֲמַנְנִי בּוֹ כִּי־יִשְׁוֹב) [וְיִשְׁוֹב] זֶרַעַךְ וְיִרְגַּע יֵאֱסֹף: 13 כְּנֶזְרִינִים נַעֲלָסָה אֲבִי־אֲבֵרָה חֲסִידָה וְנִעָה: 14 כִּי־תַעֲזֹב לֶאֱרִץ בְּצִיָּה וְעַל־עֶפֶר תַּחֲמַם: 15 וְתִשְׁכַּח כִּי־רָגַל תִּזְוֶרָה וְחַיִּית הַשֹּׁדֵד תִּדְרוּשָׁה: 16 הַקִּשְׁיָה בִּנְיָה לִלְאִילָה לְרוֹק וַיַּנְעֵם בְּלִי־פֶחֶר: 17 כִּי־הִשָּׂה אֱלֹהֵי חֲכֻמָּה וְלֹא־תִחַלֵּק לָהּ בִּבְיָנָה: 18 פַּעַת בְּמֶרֶם תִּמְרוֹא תִּשְׁחַק לִסּוֹס וּלְרִכְבּוֹ: 19 תַּתֵּן לִסּוֹס גְּבוּרָה תַּחֲלִיבוֹשׁ צִוְּאוֹרָו רַעְמָה: 20 תַּתְרַעֲשִׁנוּ כְּאֲרָבָה הוֹד נַחֲרוֹ אִימָה: 21 יַחֲפְרוּ בַּעֲמָק וַיִּשֵּׁשׁ בִּכְהָ יֵצֵא לְקִרְאֵת־נִשְׁקִי: 22 יִשְׁחַק לַפֶּחֶר וְלֹא יַחַת וְלֹא־יִשְׁוֹב מִפְּנֵי־חֶרֶב: 23 עָלָיו תִּרְגַּע אֲשַׁפָּה לְהַב נְחִית וְכִידוֹן: 24 בְּרַעַשׁ וּרְגֵז וּנְמֹא־אֶרֶץ וְלֹא־יִאֲמִין כִּי־קוֹל שׁוֹפֵר: 25 בְּרִי שִׁפְרוּ יֹאמֶר הָאֵל וּמִרְחֹק יִרְיֵחַ מִלְחָמָה רַעַם שָׁרִים וְתִרְוַעָה: 26 הַמִּבְיַעֲחֵךְ יֶאֱבֶר־נֶזֶץ יִפְרֹשׁ) (כְּנָפּוֹ) [כְּנָפִיָן] לַחֲיָמָן: 27 אֲסִעֲלֵ־פִיד וְגִבְיָה נִשָּׁר וְכִי יָרִים קֶנֶז: 28 סַלַּע יִשְׁכֹּן וְיַחֲלֹץ עַל־שֵׁן־סַלַּע וּמִצְוֶדָה: 29 מִשֵּׁם חֲפִר־אֲכַל לְמַרְחֹק עֵינָיו וְיִבְטֹו: 30 (וְאִפְרָחוֹ) [וְאִפְרָחִיו] יַעֲלִידֶם וּבִאֲשֶׁר חֲלָלִים שֵׁם הוּא: פ 40 וַיַּעַן יְהוָה אֶת־אִיּוֹב וַיֹּאמֶר: 2 הֲרֵב עֲשִׂיתִי יִסּוֹר מוֹכִיחַ אֱלֹהֵי יַעֲנֶנָּה: פ 3 וַיַּעַן אִיּוֹב אֶת־יְהוָה וַיֹּאמֶר: 4 הֵן קָלַתִּי מָה אֲשִׁיבֶךָ יְיָ שְׁמִיתִי לְמוֹרָפִי: 5 אַחַת דִּבַּרְתִּי וְלֹא אֶעֱנֶה וּשְׁתִּים וְלֹא אוֹסִיד: פ 6 וַיַּעֲדֵהוּ אֶת־אִיּוֹב (מֶן) (סֵעֶרָה) [מֶן] (סֵעֶרָה) וַיֹּאמֶר: 7 אֲזֵרְנָא כְּנֹכַר חֲלָצוֹךְ אֶשְׁאֲלֶךְ וְהוֹדִיעֵנִי: 8 הֲאֵךְ תִּפֹּר מִשְׁפָּטִי תִרְשִׁיעֵנִי לִמְעַן תַּצְדִּיק: 9 וְאֲסִי־זְרוּעַ כְּפָאֵל לֶךְ וּבִקּוֹל כְּמֹהוּ תִרְעֵם: 10 עֲדָה נָא נֶאֱוֹן וְגִבְיָה וְהוֹד וְהָרָר תִּלְבָּשׁ: 11 הַפֶּץ עֲבֻרוֹת אֲפֹךְ וְרֹאֵה כֹל־גֹּאֵה וְהַשְׁפִּילָהוּ: 12 רֹאֵה כֹל־גֹּאֵה הַכְּנִיעֵהוּ וְהֲדָךְ רַשְׁעִים תַּחֲתֵם: 13 טָמֵם כְּעֶפֶר יַחַד פְּנִיָּהִם חֲבֹשׁ בְּטָמוֹן: 14 וְגַם־אֲנִי אוֹרֶךְ כִּי־תוֹשַׁע לֶךְ וַיִּמְנָךְ: 15 הִנֵּה־נָא בְּהִמוֹת אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי עִמָּךְ חֲצִיר כְּבֹקֵר יֶאֱכַל: 16 הִנֵּה־נָא כָּחוֹ בְּמִתְנֵי וְאֵנוּ בְּשִׁרְיָו בְּטָנוֹ: 17 יַחֲפֹץ וְגִבּוֹ כְּמוֹ־אֲרִז יִדִּי) (פַּחְדּוֹ) [פַּחְדִּיו] וְיִשְׁנִנוּ: 18 עֲצָמָיו אֲפִיקִי נְחוּשָׁה גְרָמָיו כְּמִסִּיל בְּרוֹזֶל: 19 הוּא רֹאשִׁית דְּרִכֵּי־אֵל הָעֹשֵׂה יִגֵּשׁ חֶרְבּוֹ:

20 כִּי-בֹל הָרִים יִשְׁאוּ-לוֹ וְכָל-חַיַּת הַשָּׂדֶה יִשְׁחַק-שָׁם: 21 תַּחַת-צִאלִים יִשְׁכַּב בִּסְתֵר קִנָּה וּבְצֵה: 22 יִסְכְּחוּ צִאלִים צִלּוֹ וְיִסְכְּחוּ עַרְבֵי-נָחַל: 23 הֵן יַעֲשֶׂק נָהָר לֹא יִחְפוּ וְיִטְחֹן כִּי-יִנָּיִחַ יִרְדֵּן אֶל-פִּיהוּ: 24 בְּעֵינָיו יִחְנֹנוּ בְּמוֹקְשִׁים יִנְקֹב-אֶף: 25 תִּמְשֹׁךְ לַוְיָן בַּחֲבֶה וּבְחָבֵל תִּשְׁקִיעַ לַשֵּׁן: 26 תַּחֲשִׁים אֲנָמוֹן בְּאָפוֹ וּבְחֹחוֹ תִּקּוֹב לַחַיִּי: 27 הִרְבֵּה אֱלֹדִי תַחֲנוּנִים אֲסִידֹבֶר אֱלֹדִי רַפּוֹת: 28 הִיכַרְתָּ בְרִית עִמָּךְ תִּקְחֵנִי לַעֲבֹד עִלָּם: 29 תִּתְּשַׁקְּבוּ כַּצִּפּוֹר וְתִקְשְׁרֵנוּ לְנִעְרוֹתֶיךָ: 30 יִכְרוּ עָלָיו חֲבָרִים וְחִצֵּיהוּ בֵּין כְּנַעֲנִים: 31 תִּתְּמַלֵּא בְשָׂכוֹת עוֹרֹ וּבְצִלְצֵל דָּגִים רֹאשׁוֹ: 32 שִׁים-עָלָיו כִּפֹּף זָכַר מִלְחָמָה אֶל-תּוֹסֵף:

41 הִנֵּה-תַחֲלֹתָ נִכְזָּה הִנֵּם אֶל-מֵרְאוּי יִטֵּל: 2 לֹא-אֶכְזֹר כִּי יַעֲרֹנוּ וּמִי הוּא לִפְנֵי וְיִתְּצֵב: 3 מִי הַקְדִּימִי וְאֲשֶׁלֶם תַּחַת כָּל-הַשָּׁמַיִם לִי-הוּא: 4 (לֹא) לִזְנוֹן-אֲחֵרִישׁ בְּדָוִי וּדְבַר-גְּבוּרֹת וְחַיִּי עָרְכוּ: 5 מִי-נָלָה פָנִי לְבוֹשׁוֹ בְּכָפֹל רִסְנוֹ מִי יָבוֹא: 6 דַּלְתִּי פָנָיו מִי פֶתַח סִבִּיבוֹת שְׁנֵי אֵמָה: 7 גִּאֲוָה אִפְּקִי מִנִּימִים סָגֹר הוֹתֵם צָר: 8 אֶחָד בְּאֶחָד יַעֲשֶׂה וְרוּחַ לֹא-יָבוֹא בֵּינֵיהֶם: 9 אִישׁ-בְּאֵחִיהוּ יִדְבֹק וְיִתְלַכְדוּ וְלֹא יִתְפָּרְדּוּ: 10 עֲשִׂיתִיו תַּהֲלֵ אֹר וְעֵינָיו כַּעֲפַעֲפִי-שָׁחַר: 11 מִפּוֹי לִפְיָדִים יִהְיוּ כִּי-דוּדִי אֲשׁ יִתְמַלֵּט: 12 מִנְחִירָיו יֵצֵא עֵשֶׂן כְּדוֹד נִפְוֹחַ וְאֲנָמוֹן: 13 נִפְשׁוּ גִחְלִים תִּלְהַט וְלֹהֵב מִפּוֹי יֵצֵא: 14 בְּצִוְאָרוֹ יִלֵּן עֵז וּלְפָנָיו תִּדְרוֹן דֹּאבָה: 15 מִפְּלִי בְּשָׂרוֹ דְּבִקּוֹ יִצּוֹק עָלָיו בַּל-יִמוּט: 16 לְבוֹ יִצּוֹק כְּמוֹ-אֶבֶן וְיִצּוֹק כְּפֶלֶח תַּחֲתִית: 17 מִשְׁתּוֹ יִגְדְּרוּ אֵלִים מִשְׁכָּרִים יִתְחַטְּאוּ: 18 מִשְׁיָגָהוּ חֲרָב בְּלִי תִקּוֹם חַיִּית מִסַּע וְשִׁרְיָה: 19 יִחְשֹׁב לְתֵבָן בְּרוּל לַעֲן רִקְבּוֹן נְחוּשָׁה: 20 לֹא-יִבְרִיחֵנוּ בֶן-קֶשֶׁת לִקֵּשׁ נִהַכְכוּ-לוֹ אֲבִנֵי-קֶלַע: 21 כֶּקֶשׁ נִחְשְׁבוּ תוֹתַח וְיִשְׁחַק לְרַעַשׁ כִּידוֹן: 22 תַּחֲתִיו תִּדְרֹדִי חֲרָשׁ יִרְפֹּד חֲרוּץ עַל-רִיטִי: 23 יִרְתִּיחַ כִּסִּיר מִצּוּלָה יָם יִשִּׁים כְּמֹרְקָהָ: 24 אֲחֵרָיו יֵאִיר נִתִּיב יִחְשֹׁב תַּהוֹם לְשִׁיבָה: 25 אֵין-עַל-עֶפְר מִשְׁלוֹ הָעֵשׂוֹ לְבִלְיַחַת: 26 אֶת-כָּל-נִבְיָה יִרְאֶה הוּא

מִלֶּךְ עַל-כָּל-בְּנֵי-שָׁחַן: 42 וַיַּעַן אִיּוֹב אֶת־יְהוָה וַיֹּאמֶר: 2 (יָדַעְתִּי) (יָדַעְתִּי) כִּי-כָל תּוֹכַל וְלֹא-יִבָּצֵר מִמָּךְ מִזְמוֹת: 3 מִי זֶה! מַעֲלִים עֲצָה בְּלִי דַעַת לִכֹּן הִגַּדְתִּי וְלֹא אָבִין נִפְלְאוֹת מִמֶּנִּי וְלֹא אֲדַע: 4 שָׁמַעְנָא וְאָנֹכִי אֲדַבֵּר אֲשֶׁלֶּךָ וְהוֹדִיעֵנִי: 5 לִשְׁמַעְאֵן שָׁמַעְתִּיךָ וְעַתָּה עֵינִי רֹאאִתְךָ: 6 עַל-כֵּן אֲמַאֵס וְנִחַמְתִּי עַל-עֶפְר וְאָפַר: 7 וַיְהִי אַחֵר דִּבֵּר יְהוָה אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל-אִיּוֹב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אֱלִיפַז הַתִּימְנִי חֲרָה אָפִי בְךָ וּבִשְׁנֵי רֵעֶיךָ כִּי לֹא דִבַּרְתֶּם אֵלַי נִכְוֹנָה כַּעֲבָדִי אִיּוֹב: 8 וְעַתָּה קְחוּ-לָכֶם שִׁבְעַת־פָּרִים וּשְׁבַע־אֵילִים וּלְכוּ אֶל-עַבְדֵי אִיּוֹב וְהַעֲלִיתֶם עוֹלָה בְּעֶדְכֶם וְאִיּוֹב עַבְדִּי יִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם כִּי אֲסַפְּנוּ אֲשֶׁר לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת עִמָּכֶם נִבְלָה כִּי לֹא דִבַּרְתֶּם אֵלַי נִכְוֹנָה כַּעֲבָדִי אִיּוֹב: 9 וַיֵּלְכוּ אֱלִיפַז הַתִּימְנִי וּבִלְדָד הַשׁוּחִי צֹפֵר הַנַּעֲמָתִי וַיַּעֲשׂוּ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים וַיְהִי וַיִּשָּׂא יְהוָה אֶת־פָּנָי אִיּוֹב: 10 וַיְהִי שֶׁבַע אֶת־(שְׁבִיבַת) (שְׁבִיבוֹת) אִיּוֹב בַּהֲתַפְּלָלוֹ בְּעַד רַעְיוֹ וַיִּסָּף יְהוָה אֶת־כָּל-אֲשֶׁר לְאִיּוֹב לְמִשְׁנֵה: 11 וַיָּבֹאוּ אֵלָיו כָּל-אֲחָיו וְכָל־ (אֲחִיתִּי) (אֲחִיזִיתִּי) וְכָל־יָדָעִיו לְפָנָם וַיֹּאכְלוּ עִמּוֹ לֶחֶם בְּבֵיתוֹ וַיִּגְדּוּ לוֹ וַיִּנְחְמוּ אוֹתוֹ עַל כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר־הִבִּיא יְהוָה עָלָיו וַיִּתְּגִדְּלוּ אִישׁ קִשְׁיָתָה אַחַת וְאִישׁ נֹזֵם זֶהֶב אַחַד: 12 וַיְהִי בִּרְךָ אֶת־אֲחֵרֵי אִיּוֹב מֵרֹאשְׁתּוֹ וַיְהִי־לוֹ אַרְבַּעַת עֶשֶׂר אֱלֹף צֹאן וְשֵׁשׁ אֲלָפִים גְּמָלִים וְאַלֶּף-צֶמֶד בָּקָר וְאַלֶּף אֲחוּנוֹת: 13 וַיְהִי־לוֹ שִׁבְעֵנָה בָּנִים וְשְׁלוֹשׁ בָּנוֹת: 14 וַיִּקְרָא שְׁמֵי־הָאֲחֹת יְמִימָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית קִצְיֵהָ וְשֵׁם הַשְּׁלִישִׁית קָרַן הַפּוּדִי: 15 וְלֹא נִמְצָא נָשִׁים יָפוֹת כְּבָנוֹת אִיּוֹב כְּכָל־הָאָרֶץ וַיִּתֵּן לָהֶם אֲבִיהֶם נָחֳלָה בְּתוֹךְ אֲחֵיהֶם: 16 וַיְהִי אִיּוֹב אַחֲרֵי־זֹאת מֵאָה וָאַרְבָּעִים שָׁנָה (וַיֵּרָא) (וַיִּרְאֵה) אֶת־בָּנָיו וְאֶת־בְּנֵי בָנָיו אַרְבַּעַת דְּרוֹת: 17 וַיָּמָת אִיּוֹב זָקֵן וְשָׁבַע יָמִים:

Song of Songs

1 שיר השירים אשר לשלמה: **2** ישקני מנשיקות פיהו כִּי־טובים דִּדִּיךְ מִיָּוִן:

3 לִרְיָה שִׁמְנִיךְ טוֹבִים שֶׁמֶן חֹרֵק שִׁמְךָ עַל־כֵּן עֲלֹמוֹת אֲהַבּוּךָ: **4** מִשְׁכְּנִי אַחֲרֶיךָ וְרוּחָה הִבֵּאתִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ נִזְכִּירָה דִּדִּיךְ מִיָּוִן מִיִּשְׁרָיִם אֲהַבּוּךָ: **5** שְׁחֹרָה אֲנִי וְנָאוֹה בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם כִּאֲהֶלֶי קָדֶר כִּירִיעוֹת שְׁלֹמֹה: **6** אֶל־תִּרְאוּנִי שֹׁאֲנִי שְׁחֹרָה־תְּשִׁיפֹתִנִי הַשֶּׁמֶשׁ בְּנִי אֲמִי נִחְרֹבִי שִׁמְנִי נִטְרָה אֶת־הַכְּרָמִים כְּרָמִי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי:

7 הַגִּידָה לִּי שֶׁאֲהַבָה נִפְשִׁי אֵיכָה תִּרְעָה אֵיכָה תִּרְבִּיץ בְּצִהָרִים שְׁלֹמֹה אֲהִיהָ כַּעֲטִיהָ עַל עֲדָרֵי חֲבָרִיךָ: **8** אִם־לֹא תִדְעִי לֶךְ הִנֵּפָה בְּנָשִׁים צֹאִילֶךְ בַּעֲקֵבִי הֲצֹאן וְרַעִי אֶת־גִּידִיתֶיךָ עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרָעִים: **9** לִסְסֹתִי בִּרְכָבִי פָרָעָה דְּמִיתֶיךָ רַעֲוִתִי: **10** נָאוֹו לַחֲיִיךָ בְּתָרִים צִנְאָרֶךָ בַּחֲרוּזִים: **11** תּוֹרִי זָהָב נִעֲשֶׂה־לֶךְ עִם נִקְדוֹת הַכֶּסֶף: **12** עַד־שֶׁהִמְלֶךְ בְּמִסְבּוֹ נִדְרִי נָתַן רִיחוֹ: **13** צִרּוֹר הִמָּרוּ דוּדִי לִי בֵּין שְׂדֵי יֵלִין: **14** אֲשַׁלֵּל הַכֶּפֶרֹו דוּדִי לִי בַכְּרָמִי עֵין נִדְרִי: **15** הֵנָּה יִפְהָ רַעֲוִתִי הֵנָּה יִפְהָ עֵינֶיךָ יוֹנִים: **16** הֵנָּה יִפְהָ דוּדִי אֶף נָעִים אֶף־עֲרֻשְׁנוֹ רַעֲנָנָה: **17** קִרּוֹת בְּתִינוֹ אֲרִזִּים (רַחֲשִׁטָנוּ) (רַהֲיִטָנוּ) בְּרוּתִים: **2** אֲנִי חֲבַצְלַת הַשָּׂרִין שִׁוְשַׁנַּת הָעֲמָקִים: **2** כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים בֵּין רַעֲוִתִי בֵּין הַבְּנוֹת: **3** כִּתְפוּחַ בַּעֲצֵי הָעֵדֶן בֵּין דוּדִי בֵּין הַבָּנִים בַּצֹּלוֹ חֲמֹדִתִי וְנִשְׁבַּתִי וּפְרִיזוֹ מִתּוֹךְ לַחֲכִי: **4** הִבֵּאתִי אֶל־בֵּית הָיִין וְדָגְלוֹ עָלִי אֲהַבָה: **5** סִמְכוֹנִי בְּאִשִּׁישׁוֹת רַפְדוֹנִי בַּתְּפוּחִים כִּי־חֹלַת אֲהַבָה אֲנִי: **6** שִׁמְאֹלוֹ תַחַת לְרֹאשִׁי וַיִּמְנוֹ תַּחֲבָקֵנִי: **7** הַשִּׁבַּעֲתִי אֲחֶכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בַּצְבָּאוֹת אוֹ בְּאִילוֹת הַשָּׂדֶה אֲסַתְעִירוֹ וְאֲסַתְעוּרֹוּ אֶת־הָאֲהַבָה עַד שֶׁתַּחֲפִץ: **8** קוֹל דוּדִי הִנְהִיחָה בָא מִדְּלַג עַל־הָהָרִים מִקַּפֵּץ עַל־הַנִּבְעוֹת: **9** דוֹמָה דוּדִי לַצִּי בִּי אוֹ לַעֲפֹר הָאֵלִים הִנְהִיחָה עוֹמֵד אַחֵר כְּתִלְנוֹ מִשְׁנִית מִן־הַחֲלָלוֹת מִצִּיץ מִן־הַחֲרָפִים: **10** עֵנָה דוּדִי וְאֶמֶר לִי קוֹמִי לֶךְ רַעֲוִתִי יָפֹתִי וּלְכִי־לֶךְ: **11** כִּי־הִנֵּה (הַסֶּתֶר) (הַסֶּתֶר) עָבַר הַנֶּשֶׁם חֲלָף הַלֶּךְ לוֹ: **12** הַנֶּעְצִים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ עֵת הַזְמִיר הַיָּנֵעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצָנוּ: **13** הַתְּאֵנָה חֲנִטָה פְּנִיהָ וְהַנֶּפְגִּים סִמְרָה נִתְּנוּ רֵיחַ קוֹמִי (לְכִי) [לֶךְ] רַעֲוִתִי יָפֹתִי וּלְכִי־לֶךְ: **14** יוֹנֵתִי בַּחֲנוּי הַסֹּלֶעַ בַּסֶּתֶר הַמִּדְרָגָה הָרְאִיתִי אֶת־מֶר אֶף־הַשְּׁמִיעִינִי אֶת־קוֹלֶךָ כִּי־קוֹלֶךָ עָרַב וּמְרָאֶיךָ נָאוֹה: **5** **15** אֲחֻזְרִלְנוּ שׁוֹעַ לִים שׁוֹעִלִים קִטְנִים מִחֲבָלִים כְּרָמִים וּכְרָמֵינוּ סִמְרָה: **16** דוּדִי לִי וְאֲנִי לוֹ הָרָעָה בְּשׁוֹשְׁנִים: **17** עַד שִׁיפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים סֶבֶר דְּמֵה־לֶךְ דוּדִי לַצִּבִּי אוֹ לַעֲפֹר הָאֵלִים עַל־הָרֵי בָּחֶר: **3** עַל־מִשְׁכְּבִי בְּלִילוֹת בְּקִשְׁתִּי אֶת שֶׁאֲהַבָה נִפְשִׁי בְּקִשְׁתִּי וְלֹא מִצֵּאתִי: **2** אִקוּמָה נָא וְאִסּוּבְכָה בְּעִיר בְּשִׁנְיָם וּבְרַחֲבוֹת אֲבַקְשָׁה אֶת שֶׁאֲהַבָה נִפְשִׁי בְּקִשְׁתִּי וְלֹא מִצֵּאתִי: **3** מִצֵּאוֹנִי הַשְּׁמַרִים הַסִּבְבִּים בְּעִיר אֶת שֶׁאֲהַבָה נִפְשִׁי רֵאִיתִם: **4** כִּמְעֹט שֶׁעֲבַרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמִּצֵּאתִי אֶת שֶׁאֲהַבָה נִפְשִׁי אֲחֻזִּיתִי וְלֹא אֲרַפּוּ עַד־שֶׁהִבֵּאתִיו אֶל־בֵּית אֲמִי וְאֶל־חֵדֶר הָרוּתִי: **5** הַשִּׁבַּעֲתִי אֲחֶכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בַּצְבָּאוֹת אוֹ בְּאִילוֹת הַשָּׂדֶה אֲסַתְעִירוֹ וְאֲסַתְעוּרֹוּ אֶת־הָאֲהַבָה עַד שֶׁתַּחֲפִץ: **6** מִי זֹאת עֹלָה מִן־הַמִּדְבָּר כְּתִמְרוֹת עֵשֶׂן מִקְטֶרֶת מוֹר וּלְבוּנָה מִכֹּל אֲבָקָת רוּכֹל: **7** הִנֵּה מִשְׁתִּי שֶׁלִּשְׁלֹמֹה שִׁשִּׁים גִּבְרִים סָבִיב לָהּ מִנְּבָרֵי יִשְׂרָאֵל: **8** כֹּלֶם אֲחֻזִּי חָרַב מִלְחָמָה אִישׁ חָרָבוֹ עַל־יָרֵכֹו מִפְּחַד בְּלִילוֹת: **9** אֲפִרְיֹון עֲשֶׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מִעֲצֵי הַלְבָנוֹן: **10** עֲמוּדָיו עֲשֶׂה כֶסֶף רִפְדָתוֹ זָהָב מִרְקָבוֹ אֲרָגְמוֹ תּוֹכּוֹ רִצּוֹן אֲהַבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם: **11** צִנְיָנָהּ וְרִאֲנָהּ בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה בַּעֲטֶרֶה שֶׁעֲטָרָה־לוֹ אֲמִי בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שִׁמְחַת לְבוֹ: **4** הֵנָּה יִפְהָ רַעֲוִתִי הֵנָּה יִפְהָ עֵינֶיךָ יוֹנִים מִבְּעַד לַצְמֶתֶךָ שֶׁעֶדְךָ פַּעֲדֵר הָעֵזִים שֶׁגִּלְשׁוּ מִתֵּר גִּלְעָד: **2** שִׁנְיָךְ פַּעֲדֵר הַקִּצְבוֹת שֶׁעָלוּ מִן־הַרְחָצָה שֶׁכֶּלֶם מִתְאַיִמוֹת וּשְׁכֵלָה אֵין בָּהֶם: **3** כְּחוֹט הַשֶּׁנִי שֶׁפִּתְחֶיךָ וּמִדְּבָרֶיךָ נָאוֹה כִּפְלַח הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ מִבְּעַד לַצְמֶתֶךָ: **4** כִּמְנַגֵּל דּוּדִי צִנְאָרֶךָ בְּנוֹי לַתְּלַפְיוֹת אֵלֶף הִמָּנָן תִּלְוִי עָלָיו כֹּל שְׁלֹמִי הַגְבוּרִים: **5** שְׁנֵי שְׂדֵיךָ בִּשְׁנֵי עִפְרַיִם תְּאוּמִי צִבְיָה הָרוּעִים בְּשׁוֹשְׁנִים: **6** עַד שִׁיפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים אֵלֶךְ לִי אֶל־הָרֵי הַמּוֹר וְאֶל־גִּבְעַת הַלְבוּנָה: **7** כִּלְךָ יִפְהָ רַעֲוִתִי וּמוֹם אֵין בְּךָ: **8** אֲתִי מִלְבָּנוֹן כִּלְךָ אֲתִי מִלְבָּנוֹן תְּשׁוּרִי מִרָאשׁ אֲמֵנָה מִרָאשׁ שִׁנִּי וְחִרְמוֹן מִמְּעֻנֹת אֲרִיזוֹת מִהֲרָרִי נִמְרִים: **9** לִבְכַּתִּנִי אֲחֹתִי כֹלָה לִבְכַּתִּנִי (בְּאֶחָד) (בְּאֶחָת) מִעֵינֶיךָ בְּאַחֵד עֵנֶךָ מִצִּוּרֶיךָ: **10** מִהֲיָפוֹ דִּדִּיךְ אֲחֹתִי כֹלָה מִהֲטֹבֹו דִּדִּיךְ מִיָּוִן וְרִיחַ שִׁמְנֶיךָ מִכָּל־בְּשָׁמִים: **11** נָפֹת תִּטְפְּנָה שְׁפּוֹתֶיךָ כֹלָה דִּבֶּשׁ וְחָלַב תַּחַת לְשׁוֹנֶךָ וְרִיחַ שְׁלֵמִיתֶךָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן: **12** גֵּן נָגִיל אֲחֹתִי כֹלָה גֵּל

נָעוּל מַעֲיָן חֲחוּם: 13 שְׁלֹחֶיךָ פָּרְדָּם רְמוּנִים עִם פְּרִי מִגְדִּים כְּפָרִים עִם־נִדְרִים: 14 נָרְדָּו וְכָרְפֶם קִנְיָ וְקִנְמוֹן עִם כֹּל־עֵצִי לְבוֹנֶה מִרְ וְאֶהְלוֹת עִם כָּל־רָאשֵׁי בְשָׂמִים: 15 מַעֲיָן גִּיּוֹם בְּאֵר מִים חַיִּים וְנִזְלִים מִן־לִבְנוֹן: 16 עוֹרֵי צִפּוֹן וְכוּיָ תִמְן הַפִּיחִי גִיּוֹ וְזִלּוֹ בְשָׂמִי וְכֹא דוֹדִי לִנְנִי וְיֹאכֵל פְּרִי מִגְדִּיו: 5 בָּאתִי לִנְנִי אֶחָתִי כֹלָה אֶרִיתִי מוֹרִי עִם־בְּשָׂמִי אֶכְלֵתִי יַעֲרִי עִם־דְּבָשִׁי שְׁתִּיתִי וְיִינִי עִם־חֶלְבֵן אֶכְלוּ רַעִים שְׁחֹו וְשִׁכְרוּ דוֹדִים: 6 אֲנִי וְשֹׁנֶה וְלִבִּי עַר קוֹלִי דוֹדִי דוֹפֵק פִּתְחֵי־לִי אֶחָתִי רַעִיתִי יוֹנֵתִי תַמְתִּי שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא־שֵׁל קִצְצוֹתִי רִסְסִי לִילָה: 3 פִּשְׁטִּיתִי אֶת־כֶּתֶן־תִּי אִיכְכָה אֶל־בְּשֵׁנָה רַחֲצִיתִי אֶת־דִּגְלִי אִיכְכָה אֶטְנֶפֶם: 4 דוֹדִי שְׁלַח יָדִי מִן־הַחֹר וּמַעֲיָן הָמוּ עָלָיו: 5 קָמְתִי אֲנִי לַפֶּתַח לְדוֹדִי וְיָדִי נִטְפֹר־מִזֹּר וְאֶצְבְּעִתִּי מִזֹּר עָבַר עַל כַּפּוֹת הַמִּנְעוּל: 6 פִּתְחֵתִי אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חָמַק עָבַר נִפְשִׁי יֵצֵאָה בְּדַבְרוֹ בְּקִשְׁתִּיהוּ וְלֹא מִצְאֵתִיהוּ קִרְאֵתִי וְלֹא עֲנִי: 7 מִצְאֵנִי הַשְּׂמָרִים הַסֹּבְבִים בְּעִיר הַכּוֹנִי פִצְעוּנִי נִשְׂאוּ אֶת־יָדֵיהֶי מַעְלֵי שְׂמֵרֵי הַחֲמוֹת: 8 הַשְּׂבַעֲתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אִם־תִּמְצָאוּ אֶת־דוֹדִי מִה־תִּנְדֹּו לֹו שְׂחֹולֶת אֶהְבֶּה אֲנִי: 9 מִה־דוֹרְךָ מִדּוֹר הַיָּפֶה בְּנִשִּׁים מִה־דוֹרְךָ מִדּוֹר שֶׁכֶּכָה הַשְּׂבַעֲתִי: 10 דוֹדִי צֵחַ וְאִדּוֹם דָּגוּל מִרְכָּבָה: 11 רֹאשׁוֹ כְּתָם פֶּן קִצְצוֹתָיו תִּלְתָּלִים שְׂחֹרות כְּעוֹרֵב: 12 עֵינָיו כִּיּוֹנִים עַל־אִפְקֵי מִים רַחֲצוֹת בְּחֶלֶב יִשְׁבוֹת עַל־מִלְחָא: 13 לַחְתִּי כְּעֹרֶנֶת הַבֶּשֶׂם מִגְדָּלוֹת מִרְקָחִים שִׁפְתוֹתָיו שׁוֹשִׁיִם נִטְפּוֹת מִזֹּר עֵבֶר: 14 יָדָיו גִּלְגִּילִי זָהָב מִמְלָאִים בְּתַרְשִׁישׁ מַעֲיָן עֲשֵׂת שֶׁן מַעֲלַפֶּת סְפִירִים: 15 שׁוֹקוֹ עֲמוּדֵי שֵׁשׁ מִיּוֹסְרִים עַל־אֲדִנִּיפּוֹ מִרְאֵהוּ פִּלְבָנוֹן בְּחוֹר כְּאִרְזִים: 16 חֲכוֹ מִמְתָּקִים וְכָלוֹ מִחֲמָדִים זֶה דוֹדִי וְזֶה רַעִי בְנוֹת יְרוּשָׁלַם: 6 אֲנִה הֶלֶךְ דוֹרְךָ הַיָּפֶה בְּנִשִּׁים אֲנִה פָנָה דוֹרְךָ וְנִבְקַשְׁנוּ עִמָּךְ: 2 דוֹדִי יָרֵד לִנְנִי לַעֲרוֹנוֹת הַבֶּשֶׂם לַרְעוֹת בְּנִיִּים וְלִלְקֹט שׁוֹשִׁיִם: 3 אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי הִרְעָה בְּשׁוֹשִׁיִם: 4 יָפָה אֶת רַעִיתִי כְּתַרְצָה נְאוּה כִּירוּשָׁלַם אִימָה פְּנִדְנִלוֹת: 5 הַסֹּבֵי עֵינֶיךָ מִגְדִּי שֶׁהֶם הִרְהִיבִנִי שַׁעֲרָךָ כְּעֶדֶר הַעִזִּים שֶׁנִּלְשׁוּ מִן־הַגִּלְעָד: 6 שִׁינְךָ כְּעֶדֶר הַרְחָלִים שֶׁעָלוּ מִן־הַרְחָצָה שֶׁכֶּלֶם מִתְאִימוֹת וְשֶׁכֶּלֶה אֵין בָּהֶם: 7 כִּפְלֵת הַיּוֹמוֹן רַחֲמֶךָ מִבְּעַד לְצִמְחֶךָ: 8 שִׁשִּׁים הָמָה מַלְכוּת וְשִׁמְנִים פִּילְגִשִּׁים וְעַלְמּוֹת אֵין מִסְפָּר: 9 אֶחָת הִיא יוֹנֵתִי תַמְתִּי אֶחָת הִיא לֹאמָה בָּרָה הִיא לִיּוֹלְדָתָהּ רֹאיוֹה בְּנוֹת וְיֹאשְׁרוּה מַלְכוּת וּפִילְגִשִּׁים וְיִהְיִלְלוּהָ: 10 מִי־זֹאת הַנִּשְׁקָפָה כְּמוֹ־שֹׁחַר יָפָה כִּלְכָּנָה בָּרָה כְּחָמָה אִימָה פְּנִדְנִלוֹת: 11 אֶל־נֶנֶת אֲנוּ יָדַתִּי לֹארוֹת בֹּאבִי הַנְּחַל לֹארוֹת הַפְּרָחַת הַגֶּפֶן הַנְּצוּ הַרְמוּנִים: 12 לֹא יָדַעְתִּי נִפְשִׁי שְׂמֵתִי מִרְכָּבוֹת עִמִּי־נִדְרִים: 7 שׁוּבִי שׁוּבִי הַשְּׂחֹלְמוֹת שׁוּבִי שׁוּבִי וְנִחַזֶּה־בְּךָ מִה־תִּחַזּוּ בְּשׁוּלְמוֹת כְּמֹחֶלֶת הַתּוֹנִיִּים: 2 מִה־יָפּוֹ פַעֲמֶיךָ בְּנִעְלִים בְּתִנְדִּיב חֲמוּקִי וְיִרְכָּךָ כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יָדִי אֲמוֹן: 3 שִׁרְרֶךָ אֲנִי הַסֹּהַר אֶל־יִחְסֹר הַמִּזֵּן בְּטָנְךָ עֲרַמֶּת חֲטִיִּם סוֹנֶה בְּשׁוֹשִׁיִם: 4 שִׁנִּי שִׁדְרֶךָ כִּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאִמִּי צִבְיָה: 5 צִנְאוֹרְךָ כְּמִגְדָּל הַשֶּׁן עֵינֶיךָ בְּרִכּוֹת בְּחִשְׁבוֹן עַל־שַׁעַר בְּתִרְבִּים אַפְךָ כְּמִגְדָּל הַלִּבְנוֹן צוֹפֶה פָנֶי דְּמָשֶׁק: 6 רֹאשְׁךָ עֹלֶיךָ כֶּכֶר מֶלֶךְ וְדֹלֶת רֹאשְׁךָ כְּאִרְזֵנוֹן מֶלֶךְ אֶסּוֹר בְּרִהֲטִים: 7 מִה־יָפִיתִי וּמִה־נִּעְמַת אֶהְבֶּה בְּתַעֲנוּגִים: 8 זֹאת קוֹמְתֶךָ דְּמַתָּה לַחֲמֹר וְשִׁדְרֶךָ לֹאשְׁכָלוֹת: 9 אֶמְתִּי אֶעֱלֶה בְּתַמֶּךָ אֶחָזָה בְּסִנְסִנִי וְיִהְיִי־נָא שִׁדְרֶךָ כְּאִשְׁכָלוֹת הַגֶּפֶן וְרִיחַ אַפְךָ כְּתַפְחוּתִים: 10 וְחֶפְךָ כִּיּוֹן הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוֹדִי לְמִישְׁרִים דּוֹכֵב שִׁפְתֵי יִשְׁנִים: 11 אֲנִי לְדוֹדִי וְעַל־יָדִי תְּשׁוּקָתוֹ: 12 לֵכָה דוֹדִי נִצָּא הַשָּׂדֶה גִּלְיָה בְּכַפְרִים: 13 נִשְׁכִּימָה לְכַרְמִים נִרְאָה אִם פְּרָחָה הַגֶּפֶן פִּתַּח הַסְּמִיר הַנְּצוּ הַרְמוּנִים שֶׁם אֲתָן אֶת־יָדֵי לָךְ: 14 הַדּוֹדָאִים נִתְנִי־רִיחַ וְעַל־תַּחְתִּינוֹ כָּל־מִגְדִּים חֲדָשִׁים גִּם־יִשְׁנִים דוֹדִי צִנְתִּי לָךְ: 8 מִי יִתְנֶךָ כֹּאֵחַ לִי יוֹנֵק שִׁדִּי אֲמִן אֲמָצְאָךָ בְּחוּץ אֲשַׁקֶּךָ גִּם לֹא־יָבוּזוּ לִי: 2 אֶנְהַנֶּךָ אֲבִיאָךְ אֶל־בֵּית אֲמִי תִלְמַדְנִי אֲשַׁקֶּךָ מִיּוֹן הָרִקָּה מַעֲסִים רַמְנִי: 3 שִׁמְאֵלֹו תַחַת רֹאשִׁי וְיִמִּינוֹ תַחֲבִקֵנִי: 4 הַשְּׂבַעֲתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם מִה־תַּעֲרִיוּ וּמִה־תַּעֲרִיוּ אֶת־הָאֶהְבָּה עַד שִׁתְּחַפֶּי: 5 מִי זֹאת עֹלָה מִן־הַמִּדְבָּר מִתַּרְפָּקַת עַל־דֹּדָהּ תַחַת הַתַּפְּחוֹת עוֹרֵתֶיךָ שְׂמָה בְּחֶלְתֶךָ אֲמָךְ שְׂמָה חֶבְלָה יִלְחַדְךָ: 6 שִׁמְנִי כְּחוֹתֶם עַל־לִבְךָ כְּחוֹתֶם עַל־זִרְעֶךָ כִּי־עֵזָה כְּחוֹת אֶהְבֶּה קֶשֶׁה כְּשֹׁאֵל קֶשֶׁה רִשְׁפִּיתִי רִשְׁפִּי אִשׁ שְׁלֵהֲבַתִּיהָ: 7 מִים רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת־הָאֶהְבָּה וְנִהְרֹות לֹא יִשְׁטָפוּהָ אִם־יִתֵּן אִישׁ אֶת־כִּלְהִיוֹן בֵּיתוֹ בְּאֶהְבָּה בּוֹז וְכוּז לֹו: 8 אֲחוֹת לִנִּי קִטְנָה וְשִׁדִּים אֵין לָהּ מִה־נִּעְשֵׂה לֹאחֲתָנִי בָיִם שִׁדְב־רָבָה: 9 אִם־חֹמָה הִיא נִבְנְהָ עֲלֶיהָ טִירַת כֶּסֶף וְאִם־דֹּלֶת הִיא נִצּוֹר עֲלֶיהָ לֹחַ אֲרִי: 10 אֲנִי חוֹמָה וְשִׁדִּי כְּמִגְדָּלוֹת אֲזִי הִיִּיתִי בְּעֵינֵי כְּמוֹצֵאת שְׁלוֹם: 11 כֶּרֶם הָיָה לְשִׁלְמוֹה

Song of Songs

בְּעַל הַמוֹן נָתַן אֶת־הַכֶּרֶם לְנֹטְרִים אִישׁ יָבֵא בִּפְרִיָּו אֶלֶף כֶּסֶף: 12 כִּרְמִי שָׁלִי לִפְנֵי הָאֵלֶּךְ
לְךָ שְׁלֵמָה וּמֵאֲתִים לְנֹטְרִים אֶת־פְּרִיָּו: 13 הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגָּנִים חֲבֵרִים מְקַשִּׁיבִים לְקוֹלְךָ
הַשְׁמִיעֵנִי: 14 בִּרְחַו דוֹדִי וְדִמְהֵלְךָ לְצִבִּי אוֹ לְעֵפֶר הָאֵילִים עַל הָרִי בְּשָׁמַיִם:

Ruth

1 ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדו מואב הוא ואשתו ושני בניה: **2** ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושני בניהו מחלון וכליון אפר תים מבית לחם יהודה ויבאו שדי-מואב ויהיו-שם: **3** וימת אלימלך איש נעמי ותשארה היא ושני בניה: **4** וישאו להם נשים מאביות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם פעשר שנים: **5** וימותו גם-שניהם מחלון וכליון ותשארה האשה משני ילדיה ומאשה: **6** ותקם היא וכלתיה ותשב משדו מואב כי שמעה בשדה מואב כרפףד יהוה את-עמלו לתת להם לחם: **7** ותצא מן-המקום אשר היתה-שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל-ארץ יהודה: **8** ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכנה שבנה אשה לבית אמה (יעשה) [נעש] יהוה עמכם חסד כאשר עשיתם עם-המתים ועמדי: **9** יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכנה: **10** ותאמרנה לה כר-אתך נשוב לעמך: **11** ותאמר נעמי שבנה בנתי למה חלכנה עמי העור-לי בנים במעי והיו לכם לאנשים: **12** שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי ישלי תקנה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים: **13** הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תענגנה לבלתי היות לאיש אל בנתי כר-מרלי מאד מכם כר-צאה כי יריהו: **14** ותשנה קולן ותבכנה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה: **15** ותאמר הנה שבה ובמתך אל-עמה ואל-אלהיה שובי אחרי יבמתך: **16** ותאמר רות אל-תפגעני-בי לעזובך לשוב מאחריך כי אל-אשר תלכי אלך ובאשר תליני אליו עמך עמי ואלהיך אלהי: **17** באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכה יסוף כי המות פריד ביני ובינך: **18** ותרא כר-מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה: **19** ותלכנה שתיהם עד-באנה בית לחם והיו כבאנה בית לחם ותחם פל-העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי: **20** ותאמר אליהן אל-תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כר-המר שדי לי מאד: **21** אני מלאה ה לכתי וריקם השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי ויהוה ענה כי ושדי הרע לי: **22** ותשב נעמי ורות המואבית כלתה עמה השבה משדו מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים: **2** ולנעמי (מידע) [מודע] לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעז: **2** ותאמר רות המואבית אל-נעמי אלכנה-נא השדה ואלקטה בשבילים אחר אשר אמצא-חן בעיניו ותאמר לה לכי בתי: **3** ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחר הקוצרים ויגר מקרה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך: **4** והנה-בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברכך יהוה: **5** ויאמר בעז לנעמי הנצב על-הקוצרים למי הנערה הזאת: **6** ויען הנער הנצב על-הקוצרים ויאמר נערה מואבית היא השבה עם-נעמי משדה מואב: **7** ותאמר אלקטה-נא ואספתי בעמרים אחר הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר ועד-עתה זה שבתה הבית מעט: **8** ויאמר בעז אל-רות הלוא שמעת בתי אל-תלכי ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה תדבקין עם-נערתי: **9** עניך בשדה אשר-קצרו והלכת אחריהן הלוא צויתי את-הנערים לבלתי נגעך וצמית והלכת אל-הפלים ושתיית מאשר ישאבון הנערים: **10** ותפל על-פ ניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מרוע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה: **11** ויען בעז ויאמר לה הגד הגד לי כל אשר-עשית את-חמותך אחרי מות אישך ותעזבי אביר ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל-עם אשר לא-ירדת תמול שלשום: **12** ישלם יהוה פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר-באת לחסות תחת-כנפיו: **13** ותאמר אמצא-חן בעיניך אדני כי נחמתי וכי דברת על-לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתך: **14** ויאמר לה בעז לעת האכל גשי הלם ואכלת מן-הלם וטבלת פתך בחמין ותשב מצד הקוצרים ויצטט-לה קלי ותאכל ותשבע ותת: **15** ותקם ללקט ויצו בעז את-נעריו לאמר גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוה: **16** וגם שלי-תשלו לה מן-הצבתיים ועזבתם ולקטה ולא תנערו-בה: **17** ותלקט בשדה עד-הערב ותחבט את אשר-לקטה ויהי כאיפה שערים: **18** ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר-לקטה ותוצא ותתן-לה את אשר-הותרה משבעה: **19** ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית ויהי מוכרך ברוך ותגד לחמותה את אשר-עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז: **20** ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר

לאֲעֹזֵב חֶסֶדוֹ אֶת־הַחַיִּים וְאֶת־הַמּוֹתִים וְתֹאמַר לָהּ נַעֲמִי קְרוֹב לָנוּ הָאִישׁ מִנְּאֻלָּנוּ הוּא:

21 וְתֹאמַר רֹחַ הַמּוֹאֲבִיָּה גַם כִּי־אָמַר אֵלַי עַם־הַנְּעָרִים אֲשֶׁר־לִי תִדְבָּקוּן עַד אֲסִפְלוּ אֶת־כָּל־הַקְּצִיר אֲשֶׁר־לִי: 22 וְתֹאמַר נַעֲמִי אֶל־רוּחַ כְּלָתָהּ טוֹב בְּתִי כִי תִצָּא עִסְנֵירוֹתַי וְלֹא יִפְגְּעוּבָךְ בְּשָׂרָה אַחֶר: 23 וְתִדְבֹּק בְּנִעְרוֹת בְּעֹז לְלָקֵט עַד־פְּלוֹת קְצִיר־הַשְּׂעִירִים וְקִצִּיר הַחֲמִים וְתִשָּׁב אֶת־חֲמוֹתָהּ: 3 וְתֹאמַר לָהּ נַעֲמִי חֲמוֹתָהּ בְּתִי הִלָּא אֲבִקְשֶׁלָךְ מִנוּחַ אֲשֶׁר יִיטַב־לָךְ: 2 וְעַתָּה הִלָּא בְּעֹז מִדַּעְתָּנוּ אֲשֶׁר הָיִית אֶת־נְעוּרוֹתַי הִנֵּה־הוּא זֶהָ אֶת־גֶּרֶן הַשְּׂעִירִים הַלֵּילָה: 3 וְרַחֲמָנָא וְסִכַּת וְשִׁמְתָּ (שְׁמִלְתִּיךָ) עָלֶיךָ (וְיִדְרִיתִי) (וְיִדְרִיתִי) הַגֶּרֶן אֶל־תִּדְרַעִי לֵאמֹר עַד כָּלְתוּ לֵאכֹל וּלְשִׁתּוֹת: 4 וְיִהְיֶה בְּשִׁכְבוֹ וְיִדְרַעַת אֶת־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכְּבִישָׁם וּבָאֵת וְגִלִּית מְרִגְלָתִיו (וְשִׁכְבַּתִּי) (וְשִׁכְבַּתִּי) וְהוּא יִגִּיד לָךְ אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂיוּ: 5 וְתֹאמַר אֵלֶיהָ כָּל אֲשֶׁר־תֹּאמְרִי (כך) [אֵלַי] אַעֲשֶׂה: 6 וְתִדְרַע הַגֶּרֶן וְתַעֲשֶׂה כָּכָל אֲשֶׁר־צִוְּתָהּ חֲמוֹתָהּ: 7 וַיֵּאכַל בְּעֹז וַיִּשֶׁת וַיִּיטַב לָבוּ וַיָּבֹא לִשְׁכַב בַּקֶּצֶה הָעֲרֵמָה וְתִבָּא בִלָּשׁ וְתִגַּל מְרִגְלָתִיו וְתִשְׁכַּב: 8 וְיִהְיֶה בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה וַיַּחֲרֵד הָאִישׁ וַיִּלְפַּת וְהִנֵּה אִשָּׁה שֹׁכְבַת מְרִגְלָתִיו: 9 וַיֹּאמֶר מִי־אַתְּ וְתֹאמַר אֲנִכִּי רֹחַ אֲמִתִּיךָ וּפְרִשְׁתָּ כִנְפֶךָ עַל־אֲמִתִּיךָ כִּי נָאֵל אֶתָּה: 10 וַיֹּאמֶר בְּרוּכָה אַתְּ לִיהוָה בְּתִי הִי שִׁבַּת חֶסֶדְךָ הָאֲחֵרוֹן מִן־הָרָאשׁוֹן לְבִלְתִּי־לְכַת אַחֲרֵי הַבְּחוּרִים אֲסִדֵּל וְאִם־עֲשִׂירִי: 11 וְעַתָּה בְּתִי אֶל־תִּירָאִי כָּל אֲשֶׁר־תֹּאמְרִי אַעֲשֶׂה־לָּךְ כִּי יוֹדַע כָּל־שֹׁעַר עָמִי כִּי אִשְׁתׁ חֵיל אֶתָּה: 12 וְעַתָּה כִּי אֲמַנֵּם כִּי (אִם) [קָק] נָאֵל אֲנִכִּי וְגַם יֵשׁ נָאֵל קְרוֹב מִמּוֹנִי: 13 לִינִי הַלֵּילָה וְהִנֵּה בְּבִקְרִי אֲסִיגְאֵלְךָ טוֹב יִגָּל וְאִם־לֹא יִחְפֹּץ לְגִאֵלְךָ וְגִאֲלִיתִיךָ אֲנִכִּי חִי־וְהָיָה שְׁכָבִי עַד־הַבֶּקֶר: 14 וְתִשְׁכַּב (מְרִגְלָתִי) (מְרִגְלָתִיו) עַד־הַבֶּקֶר וְתִקֵּם (בְּטָרוֹם) [בְּטָרוֹם] וַיִּכֹּר אִישׁ אֶת־רַעְיוֹנוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־יוֹדַע כִּי־בָאָה הָאִשָּׁה הַגֶּרֶן: 15 וַיֹּאמֶר הִבִּי הַמִּשְׁפָּחָת אֲשֶׁר־עָלָיךָ וְאֶחָיו־כָּה וְתִאֲחָזִי בָּהּ וַיִּמָּד שְׁש־שָׁעִירִים וַיִּשֶׁת עָלֶיהָ וַיָּבֹא הָעִיר: 16 וְתִבּוֹא אֶל־חֲמוֹתָהּ וְתֹאמַר מִי־אַתְּ בְּתִי וְתִגְדִּילָהּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשִׂיתָ־לָּהּ הָאִישׁ: 17 וְתֹאמַר שְׁש־הַשְּׂעִירִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי כִּי אָמַר (כך) [אֵלַי] אֶל־תִּבּוֹאִי רִיקָם אֶל־חֲמוֹתִיךָ: 18 וְתֹאמַר שְׁכָב בְּתִי עַד אֲשֶׁר תִּדְעִין אֵיךְ יִפֹּל דְּבַר כִּי לֹא יִשְׁקַט הָאִישׁ כִּי־אֲסִפְלָה הַדְּבַר הַיּוֹם: 4 וּבְעֹז עָלָה הַשֹּׁעַר וַיִּשָּׁב שָׁם וְהִנֵּה הִנָּאֵל עֹבֵר אֲשֶׁר דִּבֶּר־בְּעֹז וַיֹּאמֶר סוּרָה שְׁכַה־פֶּה פִּלְנִי אֲלֹמֶנִי וַיִּסָּר וַיִּשָּׁב: 2 וַיִּקַּח עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מִזְּקֵנֵי הָעִיר וַיֹּאמֶר שְׁבוּ־פֶה וַיִּשְׁבוּ: 3 וַיֹּאמֶר לְנָאֵל חֲלָקָת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר לֵאחֲרָיו לְאֵלִימֶלֶךְ מְכָרָה נַעֲמִי שְׁכַבָּה מִשְׁדֶּה מוֹאָב: 4 וְאִנִּי אֲמַרְתִּי אֲנִלָּה אֲזִנֹּךְ לֵאמֹר קָנָה גֵרֶר הַיִּשְׁבִּים וְגֵרֶר זִקְנֵי עָמִי אֲסִתְנַאֵל נָאֵל וְאִם־לֹא יִגָּל הַגִּידָה לִי (וְאִדַּע) [וְאִדַּע] כִּי אֵין וְיִלְחַךְ לְנָאֵל וְאֲנִכִּי אֲחִרְיוֹ וַיֹּאמֶר אֲנִכִּי אֲנָאֵל: 5 וַיֹּאמֶר בְּעֹז בְּיוֹם־קִדְוֹתָהּ הַשְּׂדֶה מִיָּד נַעֲמִי וּמֵאֵת רֹחַ הַמּוֹאֲבִיָּה אֲשֶׁת־הַמֵּת (קִנְיָתִי) [קִנְיָתִי] לְהִקִּים שִׁם־הַמֵּת עַל־נִחְלָתוֹ: 6 וַיֹּאמֶר הִנָּאֵל לֹא אוּכַל (לְנָאֵל־לִי) [לְנָאֵל־לִי] פָּן־אֲשַׁחֲיֵת אֶת־נִחְלָתִי נָאֵל־לָךְ אֶתָּה אֶת־נָאֵלִיתִי כִּי לֹא־אוּכַל לְנָאֵל: 7 וְזֹאת לְפָנֶיךָ בִּישְׂרָאֵל עַל־הַנָּאוּלָה וְעַל־הַחֲמוּרָה לְקִים כָּל־דְּבַר שְׁלָךְ אִישׁ נַעֲלוּ וְנָתַן לְרַעְיוֹנוֹ וְזֹאת הַתַּעֲוָדָה בִּישְׂרָאֵל: 8 וַיֹּאמֶר הִנָּאֵל לְבְּעֹז קָנָה־לָךְ וַיִּשְׁלַף נַעֲלוֹ: 9 וַיֹּאמֶר בְּעֹז לְזִקְנֵים וְכָל־הָעָם עֲרִים אֲחֵם הַיּוֹם כִּי קִנְיָתִי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לְאֵלִימֶלֶךְ וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר לְכָלִּיוֹן וּמִחֲלוֹן מִיָּד נַעֲמִי: 10 וְגַם אֶת־רוּחַ הַמֵּאֲבִיָּה אֲשֶׁת מַחֲלוֹן קִנְיָתִי לִי לְאִשָּׁה לְהִקִּים שִׁם־הַמֵּת עַל־נִחְלָתוֹ וְלֹא־יִכְבַּת שִׁם־הַמֵּת מִעַם אַחֲיוֹ וּמִשְׁעַר מִקוֹמוֹ עֲרִים אֲחֵם הַיּוֹם: 11 וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר וְהַזְּקִנִּים עֲרִים יִתֵּן וְהִנֵּה אֶת־הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל־בֵּיתְךָ כְּרָחֵל וְכִלְאָה אֲשֶׁר בְּנוֹ שִׁתְיָהֶם אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַשְׂתִּיחִיל בְּאַפְרָתָה וְקִרְאֶשֶׁם בְּבֵית לָחֶם: 12 וְיִהְיֶה בֵיתְךָ כְּבֵית פְּרִץ אֲשֶׁר־יִלְדָה תִּמְרָ לִיהוֹדָה מִן־הַזֶּדֶע אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לָךְ מִן־הַנְּעָרָה הַזֹּאת: 13 וַיִּקַּח בְּעֹז אֶת־רוּחַ וְתַהֲיִלָּה לְאִשָּׁה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַיִּתֵּן יְהוָה לָהּ הַרְבֵּיוֹן וְתִלְדַּר בָּן: 14 וְתִאֲמַרְנָה הַנְּשִׁים אֶל־נַעֲמִי בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לָךְ נָאֵל הַיּוֹם וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בִּישְׂרָאֵל: 15 וְהָיָה לָךְ לְמִשְׁבֵּי נֶפֶשׁ וּלְכָל־כָּל אֶת־שִׁבְתְּךָ כִּי כָלְתָךְ אֲשֶׁר־אֶהְבְּתִיךָ וְיִלְדָתוֹ אֲשֶׁר־הָיָה לָךְ מִשְׁבַּעַת בָּנִים: 16 וְתִקַּח נַעֲמִי אֶת־הַיִּלְדִּי וְתַשְׁתָּהוּ בְּחִיקָה וְתַהֲיִלָּה הוּא לְאִמָּנָה: 17 וְתִקְרָאנָה לּוֹ שְׁמֵי שְׁמֵי לְאִמָּר יִלְדָּהָן לְנַעֲמִי וְתִקְרָאנָה שְׁמוֹ וְעוֹבָד הוּא אֲבִישִׁי אֲבִי דָּוִד: 18 פֶּרֶץ וְאֵלָה וְתִלְדוֹת פְּרִץ פְּרִץ הוֹלִיד אֶת־חֲצִירוֹ: 19 וְחֲצִירוֹ הוֹלִיד אֶת־דָּם הוֹלִיד אֶת־עַמְיִנָּדָב: 20 וְעַמְיִנָּדָב הוֹלִיד אֶת־נַחֲשׁוֹן וְנַחֲשׁוֹן הוֹלִיד אֶת־שְׁלֹמֹה: 21 וְשְׁלֹמֹן הוֹלִיד אֶת־בְּעֹז וּבְעֹז הוֹלִיד אֶת־עוֹבָד: 22 וְעוֹבָד הוֹלִיד אֶת־יִשִּׁי וְיִשִּׁי הוֹלִיד אֶת־דָּוִד:

Lamentations

1 אֵיכָה וְיִשְׁבֶּה בְּדֶרֶךְ הָעִיר רַבְתִּי עִם הַיָּחָה כְּאַלְמָנָה רַבְתִּי בַּיּוֹם שְׂרָתִי בַּמְדִּינוֹת
הַיָּחָה לִמֶּסֶ: ס 2 כְּלוּ תַכְכֶּה בַּלַּיְלָה וּדְמַעְתָּהּ עַל לַחֲיָהּ אֵין לָהּ מִנְחָם מִכָּל-אַחֶיכֶּה
כִּלְרַעֲיָהּ בְּגָדוּ כֹה הָיוּ לָהּ לְאִיכִים: ס 3 גָּלְתָה יְהוּדָה מֵעֵינִי וּמִרַב עֲבָדָהּ הִיא יֹשֶׁבֶה
בַּיּוֹם לֹא מִצָּאָה מִנוּחַ כִּלְרַדְפָּיָהּ הַשִּׁנְיָה בֵּין הַמִּצְרִים: ס 4 דִּרְכִי צִיּוֹן אֲבִלּוֹת מִבְּלִי
בְּאֵי מוֹעֵד כִּלְשַׁעְרֶיהָ שׁוּמִימִן כִּתְנִיהָ נֶאֱנָחִים בַּתּוֹלְתֶיהָ נִגְוֹת וְהָיָה מִרְלָה: ס 5 הָיוּ
צָרוֹתָהּ לְרֹאשׁ אֵיכָה שְׁלוֹ כִּי-יָהוָה הִנֵּה עַל רַב־פִּשְׁעֶיהָ עוֹלְלָהּ הִלְכוּ שְׁבִי לַפְּנִי-צָרִי: ס
6 וַיֵּצֵא (מִן-בֶּת) [מִבֶּת] צִיּוֹן כִּלְהִדְרָהּ הָיוּ שָׂרִיָּה כְּאִילִים לֹא-מִצָּאוּ מִרְעָה וַיִּלְכוּ בִּלְא-כֹחַ
לַפְּנֵי רוּדָף: ס 7 וְכִכְרָה יְרוּשָׁלַם יָמִי עֲנִיָּה וּמְרוּדֶיהָ כָּל מַחְמֹדֶיהָ אֲשֶׁר הָיוּ מִיָּמִי קֶדֶם
בְּנַפֵּל עִמָּה בִּידְצָר וְאֵין עֲזוֹר לָהּ רֹאשָׁה צָרִים שָׁחֲקוּ עַל מִשְׁבַּחָהּ: ס 8 חָטָא חָטָא
יְרוּשָׁלַם לֹם עַל-כֵּן לִנְדָה הַיָּחָה כִּלְמַכְבְּדֶיהָ הַזִּילָהּ כִּי-רָאוּ עֲרוּתָהּ גִּסְחִיָּה נֶאֱנָחָה וַתִּשָּׁב
אֲחֹזֹר: ס 9 שִׁמְאַתָּה שְׁלֹחֶיךָ וְזָכְרָה אַחֲרִיתָהּ וַתִּרְדּוּ פְּלָאִים אֵין מִנְחָם לָהּ רָאָה יְהוָה
אֶת-עֲנִיָּה כִי הִגְדִּיל אוֹיְבֶיהָ: ס 10 יָדוּ פֶרֶשׁ צָר עַל כִּלְמַחְמֹדֶיהָ כִּי-רָאָתָה גִּוִּים נָתַנוּ (מַחְמֹדֶיהָ)
אֲשֶׁר צִוִּיתָה לֹא-יִבְאוּ בִקְהֵל לָךְ: ס 11 כִּלְעִמָּה נֶאֱנָחִים מִבִּקְשִׁים לֶחֶם נָתַנוּ (מַחְמֹדֶיהָ)
[מַחְמֹדֶיהָ] בְּאֶכֶל לְהַשְׁבִּיב גִּפְשׁ רָאָה יְהוָה וַהֲבִישָׁהּ כִי הִיָּיתִי זֹלֵלָה: ס 12 לֹוא אֵלִיכֶם
כִּלְעֲבֹרֵי דֶרֶךְ הַבִּטּוֹן וְרָאוּ אֲסִישׁ מִכְאוֹב מִכְאוֹב אֲשֶׁר עוֹלָל לִי אֲשֶׁר הִנֵּה יְהוָה
בַּיּוֹם חֲרוֹן אַפּוֹ: ס 13 מִמֶּרוֹם שְׁלַח־דָּאשׁ בַּעֲצַמֹתַי וַיִּרְהֶנָּה פֶרֶשׁ רֶשֶׁת לִהְגִּלִּי הַשִּׁיבֵנִי אֲחֹזֹר
נִתְנָנִי שִׁמְמָה כִּלְהַיּוֹם דָּוָה: ס 14 נִשְׁקַד עַל פִּשְׁעֵי בִדּוֹ יִשְׁתַּרְנוּ עָלַי עַל-צִנּוּאֵי הַכֶּשֶׁל
כִּחֵי נִתְנָנִי אֲדֹנִי בִידִי לֹא-אוּכַל קוֹם: ס 15 סֵלָה כִּלְאֲבִירִי אֲדֹנִי בִקְרָבִי קָרָא עָלַי מוֹעֵד
לְשֹׁבֵר בַּחוּרִי נָתַתְּ דֶּרֶךְ אֲדֹנִי לְבַתּוֹלֶת בַּת-יְהוּדָה: ס 16 עַל-אַלְהָה אֲנִי בּוֹכֶיָה עֵינָי עֵינִי
יִרְדֶּה מִיָּם כִּי-דָחַק מִמֶּנִּי מִנְחָם מוֹשִׁיב נַפְשִׁי הָיוּ בְנֵי שׁוּמִיִּים כִּי גִבֹר אוֹיְבִי: ס 17 פֶּרֶשָׁה
צִיּוֹן בִּידֶיהָ אֵין מִנְחָם לָהּ צִוָּה יְהוָה לִיעֲקֹב סִבִּיבֹיו צָרוּ הַיָּחָה יְרוּשָׁלַם לִנְדָה בֵּינֵיהֶם: ס
18 צָדִיק הוּא יְהוָה כִּי פִּיהוּ מִרְחֵי שִׁמְעֻנָּא כִּלְ(עַמִּים) [הָעַמִּים] וְרָאוּ מִכְאוֹב בַּתּוֹלְתִי
וּבַחוּרֵי הִלְכוּ בִשְׁבִי: ס 19 קָרָאתִי לְמַאֲהֲבִי תִמָּה רִמּוֹנִי כִהְנִי וְזָקֵנִי בַעִיר גִּנְעוּ כִּי-בִקְשׁוּ
אֶכֶל לִמּוֹ וַיִּשְׁיבוּ אֶת-נַפְשָׁם: ס 20 רָאָה יְהוָה כִּי-צָרִלִי מֵעֵי חֲמִרְמִירוֹ נִהַפֵּךְ לִבִּי בִקְרָבִי
כִּי מָרוּ מִרְחֵי מַחוּץ שִׁכְלָה-חֲרָב בְּבֵית כְּמוֹת: ס 21 שָׁמְעוּ כִּי נֶאֱנָחָה אֲנִי אֵין מִנְחָם לִי
כִּלְאִיכִי שָׁמְעוּ רַעֲתִי שָׁשׁוּ כִּי אָתָּה עֲשִׂיתָ הַבָּאָה יוֹס־קִרְאָה וַיְהִיו כְּמוֹנִי: ס 22 תָּבֵא
כִּלְרַעְתָּם לַפְּנִיד וְעוֹלָל לִמּוֹ כֹּאֲשֶׁר עוֹ לָלֶת לִי עַל כִּלְפִּשְׁעִי כִּי-רַבּוֹת אֲנָחָה וְלִבִּי דָוִי:

2 אֵיכָה יַעֲיִב בְּאַפּוֹ אֲדֹנִי אֶת-בַּת-צִיּוֹן הַשְּׁלִיךְ מִשְׁמִים אֶרֶץ תַּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל וְלֹא-זָכַר
הַדֹּם-דִּרְלָיו בַּיּוֹם אַפּוֹ: ס 2 בִּלַּע אֲדֹנִי (לֹא) [וְלֹא] חֶמֶל אֶת כִּלְנִאוֹת וַיַּעֲקֹב הָרֶם בַּעֲבָרָתוֹ
מִבְּצָרוֹ בַּת-יְהוּדָה הִנֵּה לֶאֱרֶץ חֶלֶל מִמַּלְכָּה וְשָׂרֶיהָ: ס 3 גִּנְעוּ בַּחֲרִי-אֵף כָּל קָרוֹן יִשְׂרָאֵל
הַשִּׁיב אֲחֹזֹר יָמִינוּ מִפְּנֵי אוֹיֵב וַיִּבְעַר בִּיעֲקֹב כֹּאֵשׁ לְהַכֶּה אֶכְלָה סִבִּיב: ס 4 דֶּרֶךְ קִשְׁתוֹ
כְּאוֹיֵב נָצַב יָמִינוּ כָּצָר וַיִּהְרֹג כָּל מַחְמֹדֵי-עֵין בְּאַחֵל בַּת-צִיּוֹן שִׁפָּךְ כֹּאֵשׁ חֲמָתוֹ: ס 5 הָיָה
אֲדֹנִי כְּאוֹיֵב בִּלַּע יִשְׂרָאֵל בִּלַּע כִּלְאַרְמִנוֹתֶיהָ שַׁחַת מִבְּצָרוֹ וַיִּרֵב בַּבַּת-יְהוּדָה תַּאֲנִיָּה
וְאִנִּיָּה: ס 6 וַיַּחֲמֹס פִּגְן שָׂכוּ שַׁחַת מוֹעֵדוֹ שִׁכַּח יְהוָה בַּצִּיּוֹן מוֹעֵד וַשִּׁכַּח וַיִּנָּאֵץ בְּזַעַם-אִפּוֹ
מִלֵּךְ וַיִּכְתֹּן: ס 7 וַנֵּחַ אֲדֹנִי מִזִּבְחוֹ נָאֵר מִקְדָּשׁוֹ הַסִּגִּיר בִּידְ-אוֹיֵב חֲזֹמֶת אֲרַמְנוֹתֶיהָ קוֹל
נָתַנוּ בְּבֵית-יְהוָה בַּיּוֹם מוֹעֵד: ס 8 חָשַׁב יְהוָה לְהַשְׁחִית חֲזֹמֶת בַּת-צִיּוֹן נָטָה קוֹ לֹא-הַשְׁבִּיב
יָדוֹ מִבִּלַּע וַיִּאֲבִל־חֵל וְחֻמָּהּ יִחַדוּ אֲמִלְלוּ: ס 9 טָבַעוּ בְּאֶרֶץ שְׂרִירָה אֲבָדוֹ וּשְׁבֵר בְּרִחֶיהָ
מִלְכָּה וְשָׂרֶיהָ בַּיּוֹם אֵין תּוֹרָה גִּסְבִּיאוּלָּה לֹא-מִצָּאוּ חֲזוֹן מִדְּוָה: ס 10 יִשְׁבוּ לֶאֱרֶץ יִדְמוּ
זָקֵנִי בַת-צִיּוֹן הַעֲלֵנוּ עָפָר עַל-רֹאשָׁם חֲנָרוּ שָׁקִים הוֹרִידוּ לֶאֱרֶץ רֹאשָׁן בַּתּוֹלֵת יְרוּשָׁלַם: ס
11 כָּלוּ בְדַמְעוֹת עֵינֵי חֲמִרְמִירוֹ מֵעֵי נִשְׁפָּךְ לֶאֱרֶץ כִּבְדִּי עַל-שֹׁבֵר בַּת-עַמִּי בַּעֲטָף עוֹלָל
וַיּוֹנֵק בְּרַחֲבוֹת קִרְיָהּ: ס 12 לֹא-מָתָם יֹאמְרוּ אֵיךְ דָּגָן וַיִּין בַּהֲתַשְׁטָפֶם כִּחֶלֶל בְּרַחֲבוֹת עִיר
בַּהֲשַׁתֵּךְ נַפְשָׁם אֶל-חִיק אֲמָתָם: ס 13 מִהֲאֶעֱיֵדָךְ מִהֲאֶדְמָה-לָךְ הַבַּת יְרוּשָׁלַם מִה
אֲשׁוּה־לָךְ וְאֶנְחַמְךָ בַּתּוֹלֵת בַּת-צִיּוֹן כִּי-גִדְּלוּ כִּים שִׁבְחָךְ מִי וַיִּפְאֵל-לָךְ: ס 14 נִבְיֹאֵךְ חֲזוּ
לָךְ שׁוֹא וְחָפֵל וְלֹא-גִלּוּ עַל-עוֹנֶךָ לְהַשְׁבִּיב (שְׁבִיתָךְ) [שְׁבוּתָךְ] וַיַּחֲזוּ לָךְ מִשְׁאוֹת שׁוֹא
וּמִדְּוָתִים: ס 15 סִפְקוֹ עֲלֶיךָ כְּפִים כִּלְעֲבֹרֵי דֶרֶךְ שָׁרְקוּ וַיִּנְעוּ רֹאשָׁם עַל-בֵּית יְרוּשָׁלַם
הַזֹּאת הָעִיר שִׁיאֲמָרוּ כִּלְלִית יָפִי מִשׁוּשׁ לְכָל-הָאָרֶץ: ס 16 פָּצוּ עֲלֶיךָ פִּיהֶם כִּלְאוֹי-בֶּיךָ
שָׁרְקוּ וַיִּתְרַקְּשׁוּן אֲמָרוּ בִּלְעָנוּ אֵךְ זֶה הַיּוֹם שִׁקְיָנָהוּ מִצָּאָנוּ רֹאֲנִי: ס 17 עֲשֵׂה יְהוָה אֲשֶׁר

וְאֵם בָּצַע אֶמְרָתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה מִימֵי-קֶדֶם הָרֶם וְלֹא חָמַל וְשָׁמַח עֲלֵיךְ אוֹיֵב הָרִים קָרָן
צָרִיךְ: ס 18 צַעַק לָבָם אֶל-אֲדָנִי חֹמֶת בַּת-צִיּוֹן הוֹרִידִי כְּחָל דְּמָעָה יוֹמָם וּלְיָלִיל
אֶל-תַּחְתִּי פִּינֵת לֶךְ אֶל-תֵּלָם בַּת-עֵינֶךְ: ס 19 קוֹמִי רֵנִי (בְּלִיל) (בְּלִילִיָּה) לְרֹאשׁ אֲשֶׁמְרוֹת
שִׁכְבִּי כְּמִים לִבְךָ נִכַּח פָּנֵי אֲדָנִי שְׂאִי אֵלָיו כַּפֶּיךָ עַל-נַפְשִׁי עוֹלָלִיךְ הַעֲטוּפִים בְּרֻעַב
בְּרֹאשׁ כָּל-חֻצוֹת: ס 20 רֵאה יְהוָה וְהִנֵּה וְהִנֵּה לְמִי עוֹלָלָתָ כֹּה אִם-תֵּאֲכַלְנָה נַשִּׁים פְּרִים
עַלְלֵי טַפִּים אִם-יִהְיֶה בְּמִקְדָּשׁ אֲדָנִי כֹהֵן וְנָבִיא: ס 21 שִׁכְבוּ לְאַרְצָא חֻצוֹת נָעֵר וְזָקֵן
בַּחוּלָתִי וּבְחוּרִי נָפְלוּ בַּחֶרֶב הָרֵגָת בְּיוֹם אַפָּךְ טְבַחְתָּ לֹא חָמַלְתָּ: ס 22 תִּקְרָא כְּיוֹם מוֹעֵד
מְגוּרֵי מַסְבִּיב וְלֹא הָיָה בְּיוֹם אֲפִי-יְהוָה פָּלִיט וְשָׂרִיד אֲשֶׁר-טַפַּחְתִּי וּרְבִיתִי אִיבִי כָלָם: פ

3 אֲנִי הִגְבַּר רֵאה עֲנִי בִשְׁבַט עֲבָרְתוֹ: 2 אוֹתִי נִהַג וַיִּלְךְ חֲשָׁךְ וְלֹא-אֹר: 3 אֵךְ בִּי יֵשֶׁב יִהְפֹךְ
יָדוֹ כָּל-הַיּוֹם: ס 4 בָּלָה בְּשָׂרִי וְעוֹרִי שָׁבַר עֲצָמוֹתַי: 5 בָּנָה עָלַי וַיִּקַּף רֹאשׁ וּתְלָאָה:
6 בְּמַחְשָׁכִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמֵת עוֹלָם: 7 גָּדַר בְּעֵדִי וְלֹא אֶצֵּא הַכְּבִיד נִשְׁתַּחֲוִי: 8 גַּם כִּי אֶזְעַק
וְאֶשְׁנֶה שָׁתָם תַּפְלִחַי: 9 גָּדַר דְּרָכִי בְּנִיזֵית נִתְיַבְתִּי עוֹה: ס 10 דָּב אוֹיֵב הוּא לִי (אֲרִיה)

[אֲרִין] בְּמַסְתָּרִים: 11 דְּרָכִי סוּרָר וַיַּפְשְׁחֵנִי שְׁמִנִי שָׁמָם: 12 דָּרָךְ קִשְׁתִּי וַיַּצִּיבֵנִי כַּמְטָא לַחֲזִי:
ס 13 הִבִּיא בְּכִלְיוֹתַי בְּנֵי אֲשַׁחֲוִי: 14 הִייתִי שֹׁחַק לְכָל-עַמִּי נִגְנִיתָם כָּל-הַיּוֹם: 15 הַשְׁבִּיעֵנִי
בְּמִרוֹרִים הָרֵגִנִי לַעֲנָה: ס 16 וַיִּגְרַם בְּחֻצֵּי שְׁנֵי הַכְּפִישֵׁנִי כְּאֶפֶר: 17 וַתִּזְנַח מִשְׁלוֹם נַפְשִׁי
נִשְׁתִּי טוֹבָה: 18 וְאָמַר אֶבְדָּ נִצְחִי וּתְחַלְתִּי מִיְּהוָה: 19 זָכַר-עֲנִנִי וּמְרֹדִי לַעֲנָה וְרֹאשׁ:
20 זְכוֹר תִּזְכּוֹר (וְתִשָּׁח) (וְתִשָּׁח) עָלַי נַפְשִׁי: 21 זָאת אֲשִׁיב אֶל-לִבִּי עַל-כֵּן אוֹחִיל: ס 22 חֲסָדִי
יְהוָה כִּי לֹא-תִמְנֶנִּי כִּי לֹא-כָלוּ רַחֲמָיו: 23 חֲדָשִׁים לְבָקָרִים רֵבָה אֲמוֹנָתְךָ: 24 חֲלָקִי יְהוָה
אָמַרָה נַפְשִׁי עַל-כֵּן אוֹחִיל לוֹ: ס 25 טוֹב יְהוָה לִקְוֹ לִנְפֶשׁ תִּרְשָׁנוּ: 26 טוֹב וַיְחַלֵּךְ וְדוֹמָם
לְתַשׁוּעַת יְהוָה: 27 טוֹב לִגְבַר כִּי-יִשָּׂא עַל בְּנִעוּרָיו: ס 28 יֵשֶׁב בְּדָר וְיִלָּם כִּי נָטַל עָלָיו:
29 יָתֵן בְּעֶפֶר פִּיּוֹר אוֹלִי יֵשׁ תַּקְוָה: 30 יָתֵן לְמַכְהוֹ לְחִי יֵשֶׁבֶת בַּחֲרֻפָּה: ס 31 כִּי לֹא יִזְנַח
לְעוֹלָם אֲדָנִי: 32 כִּי אִם-יְהוָה וְרַחֵם כָּרֵב (חֲסָדוֹ) (חֲסָדוֹ): 33 כִּי לֹא עוֹה מִלְּבוֹ וַיִּגַּה
בְּנִי-רֹאשׁ: ס 34 לְדַכָּא תַחַת רַגְלֵיו כָּל אֲסִירֵי אֶרֶץ: 35 לְהַטּוֹת מִשְׁפַּט-גִּבּוֹר נִגְדָּה פָּנֵי עֲלִיוֹן:
36 לַעֲנֹת אָדָם בְּרִיבּוֹ אֲדָנִי לֹא רֵאה: ס 37 מִי זֶה אָמַר וַתְּהִי אֲדָנִי לֹא צוּה: 38 מִפִּי
עֲלִיוֹן לֹא תֵצֵא הָרַעוֹת וְהַטּוֹב: 39 מִה־יִּתְאוּנוֹן אָדָם חִי גִבּוֹר עַל-חֲטָאוֹ (חֲטָאוֹ): ס
40 נַחֲפֶשֶׁה דְּרָכֵינוּ וְנַחֲקֶרֶה וְנִשְׁכַּח עַד-יְהוָה: 41 נִשָּׂא לִבְבָנוּ אֶל-כָּפִים אֶל-אֵל בְּשָׁמַיִם:
42 נִחְנֶה פִשְׁעֵנוּ וּמִרְיָנוּ אַתָּה לֹא סִלַּחְתָּ: ס 43 סִכַּחְתָּ בְּאֶף וַתִּרְדַּפְנוּ הָרֵגָת לֹא חָמַלְתָּ:
44 סִכּוּחָה בְּעֵינָן לֶךְ מַעְבּוֹר תַּפְלָה: 45 סָחִי וּמֵאֹס תִּשְׁמִנֵנִי בְּקֶרֶב הָעַמִּים: ס 46 פָּצוּ עֲלֵינוּ
פִּיהֶם כָּל-אִיבֵינוּ: 47 פָּחַד וַפַּחַת הָיָה לָנוּ הַשָּׂאת וְהַשְׁבֵּר: 48 פִּלְגֵי-מִיִּם תִּרְדָּה עֵינֵי עַל-שֶׁבֶר
בַּת-עַמִּי: ס 49 עֵינֵי נִגְרָה וְלֹא תִדְמָה מֵאֵין הַפְּנוֹת: 50 עַד-יִשְׁקָפוּ וְיִרָא יְהוָה מִשְׁמִיִּם:
51 עֵינֵי עוֹלָלָה לִנְפֶשִׁי מִכָּל בְּנוֹת עִיר: ס 52 צוֹר צָרוֹנִי כַּצָּפוֹר אִיבִי חָנָם: 53 צָמְחוּ בְּבוֹר
חַיִּי וַיִּדְרָאֵן בִּי: 54 צַפְרֵי-מִיִּם עַל-רֹאשִׁי אֲמַרְתִּי נִגְזַרְתִּי: ס 55 קָרָאתִי שִׁמְךָ יְהוָה מִבוֹר
תַּחְתִּיתִי: 56 קוֹלִי שָׁמַעְתָּ אֶל-תַּעֲלָם אֲזַנְךָ לְרוֹחֲתִי לְשׁוֹעִתִּי: 57 קִרְבַּת בְּיוֹם אֶקְרָאֲךָ אֲמַרְתָּ
אֶל-תִּירָא: ס 58 רַבָּת אֲדָנִי רִיבִי נַפְשִׁי נָאֵלֶת חַיִּי: 59 רֵאיתָה יְהוָה עֲוֹתִי שָׁפְטָה מִשְׁפָּטִי:
60 רֵאיתָה כִּלְיָנִי מִתַּחַת כָּל-מַחְשַׁבְתָּם לִי: ס 61 שָׁמַעְתָּ חֲרָפָתִי יְהוָה כָּל-מַחְשַׁבְתָּם עָלַי:
62 שִׁפְתֵי קָמִי וְהִגִּינוּ עָלַי כָּל-הַיּוֹם: 63 שִׁבְתָּם וְקִימְתָם הַבִּישָׁה אֲנִי מִנִּינִיתָם: ס 64 תִּשָּׁב
לָהֶם נְמוֹל יְהוָה כַּמַּעֲשֶׂה יְדִיתָם: 65 תַּתֵּן לָהֶם מִגְּנַת-לֵב תִּאֲלַחֲךָ לָהֶם: 66 תִּרְדָּךְ בְּאֶף

וְתִשְׁמִידֶם מִתַּחַת שְׁמֵי יְהוָה: פ **4** אִיכָה יוֹעַם זָהָב יִשְׁנֹא הַכֶּתֶם הַטּוֹב תִּשְׁתַּפְּכֶנָּה
אֲבִי-יִקְדָּשׁ בְּרֹאשׁ כָּל-חֻצוֹת: ס 2 בְּנֵי צִיּוֹן הִיקָרִים הַמְּסֻלָּאִים בְּפֹן אִיכָה נִחְשְׁבוּ
לְנִבְלֵי-חֶרֶשׁ מַעֲשֶׂה יָדִי יוֹצֵר: ס 3 גַּם-יִתְנִין (תִּנִּין) [תִּנִּין] חָלְצוּ שֶׁר הִינִיקוּ גוֹרִיהוֹן בַּת-עַמִּי
לֹא-כָזָר (כִּי) (עֵינִים) [כְּעֵינִים] בְּמִדְבָּר: ס 4 דָּבַק לְשׁוֹן יוֹנָק אֶל-כִּסֵּי בָצְמָא עוֹלָלִים שְׂאֵלוּ
לָהֶם פֶּרֶשׁ אֵין לָהֶם: ס 5 הָאֲכָלִים לְמַעֲדָנִים נִשְׁמוּ בַחוּצוֹת הָאֲמִינִים עָלֵי חוֹלַע חֲבָקִי
אֲשַׁפְּחוֹת: ס 6 וַיִּגְדַּל עֵינָן בַּת-עַמִּי מִחֲטָאת סָרָם הַהִפּוּכָה כְּמוֹ-רִנֵּה וְלֹא-חָלְלוּ כֹה יָדִים: ס
7 זָכוּ וַיִּזְרִיחַ מִשְׁלָג צָחוּ מִחֲלֵב אֲדָמוּ עֵצִם מִפְּנִינִים סִפִּיר גּוֹרְתָם: ס 8 חֲשָׁךְ מִשְׁחוֹר
חֲאָרָם לֹא נִכְרוּ בַחוּצוֹת צָפַר עוֹרָם עַל-עֲצָמָם יָבֵשׁ הָיָה כַּעֵץ: ס 9 טוֹבִים הָיוּ
חֲלָלֵי-חֶרֶב מִחֲלָלֵי רֻעַב שֶׁהֶם יוֹבְדוּ מִדְּקָרִים מִתְּנוּבָת שָׂדֵי: ס 10 יָדֵי נָשִׁים רַחֲמָנוּת בְּשָׁלוּ
יִלְדֵיהֶן הָיוּ לְבָרוֹת לָמוֹ בְּשֶׁבֶר בַּת-עַמִּי: ס 11 כָּלָה יְהוָה אֶת-חֲמָתוֹ שִׁפְךָ חֲרוֹן אַפּוֹ
וַיַּצִּתֵּאשׁ בְּצִיּוֹן וְתֹאכַל יִסּוּדֶיהָ: ס 12 לֹא הָאֲמִינוּ מִלְכֵי-אֶרֶץ (וְכָל) [כָּל] יִשְׁבֵּי חֶבֶל כִּי
יָבֹא צָר וְאוֹיֵב בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלָּם: ס 13 מִחֲטָאת נְבִיאֶיהָ עֲנוּת כִּהְיָה הַשִּׁפְכִים בְּקֶרְבָּה דָם

Lamentations

צדיקים: ס 14 נעו עורים בחוצות ננאלו בדם בלא יוכלו יגעו בלבשיהם: ס 15 סורו
טמא קראו למו סורו סורו אל־תגעו כי נצו גם־געו אמרו בגוים לא יוסיפו לגור: ס
16 פני יהוה חלקם לא יוסיף להביטם פני כהנים לא נשאו (זקנים) [וזקנים] לא חננו: ס
17 (עודינה) [עודינן] תכלינה עינינו אל־עזרתנו הבל בצפיתנו צפינו אל־גוי לא יושע: ס
18 צדו צעדינו מלכת ברחבתינו קרב קצינו מלאו ימינו פירבא קצינו: ס 19 קלים היו
רדפינו מנשרי שמים על־ההרים דלקנו במדבר ארבו לנו: ס 20 רוח אפינו משיח יהוה
נלכד בשחיתותם אשר אמרנו בצלו נחיה בגוים: ס 21 שישי ושמחי בתאדום (יושבת)
(יושבת) בארץ עין גם־עליך תעבר־כוס תשכרי ותתערי: ס 22 תסעונך בתציון לא
יוסיף להגלותך פקד עונך בתאדום גלה על־חטאתיך: פ 5 זכר יהוה מה־תיה לנו
(הביט) [הביטת] וראה את־חרפתנו: 2 נחלתנו נהפכה לזרים בתינו לזכרים: 3 יחומים
היינו (אין) [ואין] אב אמתינו כאלמנות: 4 מימינו בכסף שחינו עצינו במחיר יבאו:
5 על צוארנו נרדפנו יגענו (לא) [ולא] הונח־לנו: 6 מצרים נתנו יד אשר לשבע לחם:
7 אבותינו חטאו (אינם) [ואינם] (אנחנו) [ואנחנו] עונתיהם סבלנו: 8 עבדים משלו בנו פרק
אין מידם: 9 ננפשנו נביא לחמנו מפני חרב המדבר: 10 עורנו כתנור נכמרו מפני
זלעפות רעב: 11 נשים בציון ענו בחלת בערי יהודה: 12 שרים בדם נחלו פני זקנים לא
נהדרו: 13 בחורים טחון נשאו ונערים בעץ כשלו: 14 זקנים משער שכתו בחורים
מגנינתם: 15 שבת משוש לבנו נהפך לאבל מחלנו: 16 נפלה עטרת ראשנו אי־נא לנו כי
טאנו: 17 על־זה הנה דוה לבנו על־אלה חשכו עינינו: 18 על הר־ציון ששמים שועלים
הלכו־בו: פ 19 אתה יהוה לעולם תשב כסאך לדר ודור: 20 למה לנצח תשכחנו תשובנו
לארץ ימים: 21 השיבנו יהוה אליך (ונשוב) [ונשובה] חדש ימינו כקדם: 22 כי אס־מאס
מאסתנו קצפת עלינו עד־מאד:

Ecclesiastes

1 דברי קהלת בן־דוד מלך בירושלם: **2** הכל הבלים אמר קהלת הכל הבלים. הכל הבל: **3** מה־יתרון לאדם בכל־עמלו שיעמל תחת השמש: **4** דור הלך ודור בא והארץ לעולם עמדת: **5** וזרח השמש ובא השמש ואל־מקומו שואף וזרח הוא שם: **6** הולך אל־דרום וסובב אל־צפון סובב! סבב הולך הרוח ועל־סביבותיו שב הרוח: **7** כל־הנחלים הלכים אל־ה ים והים איננו מלא אל־מקום שהנחלים הלכים שם הם שבים ללכת: **8** כל־הדברים יגיעים לא־יוכל איש לדבר לא־תשבע עין לראות ולא־תמלא און משמע: **9** מה־שהיה הוא שיהיה ומה־שנעשה הוא שיעשה ואין כל־חדש תחת השמש: **10** יש דבר שיאמר ראה־זה חדש הוא כבר היה לעלמים אשר היה מלפננו: **11** אין זכרון לראשנים וגם לאחרנים שיהיו לא־יהיה להם זכרון עם שיהיו לאחרנה: **12** אני קהלת הייתי מלך על־ישראל בירושלם: **13** ונתתי את־לבי לדרוש ולתור בחכמה על כל־אשר נעשה תחת השמים הוא! ענין רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו: **14** ראיתי את־כל־המעשים שנעשו תחת השמש והנה הכל הבל ורעות רוח: **15** מעות לא־יוכל לתקן וחסרון לא־יוכל להמנות: **16** דברתי אני עם־לבי לאמר אני הנה הנדלתי והוספתי חכמה על כל־אשר־היה לפני על־ירושלם ולבי ראה הרבה חכמה ודעת: **17** ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת הוללות ושכלות ודעתי שנסיה הוא רעיון רוח: **18** כי ברב חכמה רב־קצס ויוסף דעת ויוסף מכאוב: **2** אמרתי אני בלבי לכה־נא אנסכה בשמחה וראה בטוב והנה נס־הוא הבל: **2** לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה־זה עשה: **3** תרתי בלבי למשוך ביין את־בשרי ולבי נהג בחכמה ולא־תו בסכלות עד אשר־אראה אי־זה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת השמים מספר ימי חייהם: **4** הנדלתי מעשי בניתי לי בתים נטעתי לי כרמים: **5** עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עץ כל־פרי: **6** עשיתי לי ברכות מים להשקות מהם יער צומח עצים: **7** קניתי עבדים ושפחות ובני־בית היה לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי מפל שהיו לפני בירושלם: **8** כנסתי לי גם־כסף וזהב ונסלתי מלכים והמדניות עשיתי לי שרים ושרות ותענוגות בני האדם שדה ושדות: **9** ונדלתי והוספתי מ כל שהיה לפני בירושלם אף חכמתי עמדה לי: **10** וכל אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם לא־מענתי את־לבי מפל־שמחה כִּי־לבי שמח מפל־עמלי וזה־היה חלקי מפל־עמלי: **11** ופניתי אני בכל־מעשי שעשו ידי ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש: **12** ופניתי אני לראות חכמה והוללות וסכלות כיו מה האדם שיבוא אחרי המלך את אשר־כבר עשהו: **13** וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן־הסכלות כיתרון האור מן־החשך: **14** החכם עיניו בראשו והפסיל בחשך הולך וידעתי גס־אני שמקרה אחד יקרה את־כלם: **15** ואמרתי אני בלבי כמקרה הפסיל גס־אני יקרני ולמה חכמתי אני אז יותר ודברתי בלבי שנסיה הבל: **16** כי אין זכרון לחכם עם־הפסיל לעולם בשכר הימים הבאים הכל נשכח ואך ימות החכם עם־הפסיל: **17** ושנאתי את־החיים כי רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש כִּי־הכל הבל ורעות רוח: **18** ושנאתי אני את־כל־עמלי שאני עמל תחת השמש שאניחנו לאדם שיהיה אחרי: **19** ומי יודע החכם יהיה או סכל וישלט בכל־עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת השמש גס־זה הבל: **20** וסבותי אני ליאש את־לבי על כל־העמל שעמלתי תחת השמש: **21** כִּי־יש אדם שעמלו בחכמה וברעת ובכשרון ולאדם שלא עמל־בו יתנו חלקו גס־זה הבל ורעה רבה: **22** כי מה־הוה לאדם בכל־עמלו וברעיון לבו שהוא עמל תחת השמש: **23** כי ל־ימיו מכאבים וכעס עיניו גס־בליה לא־שכב לבו גס־זה הבל הוא: **24** אין־טוב באדם שיאכל ושתה והראה את־נפשו טוב בעמלו גס־זה ראיתי אני כי מיד האלהים היא: **25** כי מי יאכל ומי יחוש חוץ ממנו: **26** כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה ולחושא נתן ענין לאסוף ולכנס לתת לשוב לפני האלהים גס־זה הבל ורעות רוח: **3** לכל זמן ועת לכל־חפץ תחת השמים: **4** עת ללדת ועת למות עת לשעת ועת לעקור נטוע: **3** עת להרוג ועת לרפוא עת לפרוץ ועת לבנות: **4** עת לבכות ועת לשחוק עת ספור ועת רקוד: **5** עת להשליך אבנים ועת כנוס אבנים עת לחבוק ועת לרחק מחבק: **6** עת לבקש ועת לאבד עת לשמור ועת להשליך: **7** עת לקרוע ועת

לחפור עת לחשות ועת לדבר: 8 עת לאהב ועת לשנא עת מלחמה ועת שלום: 9 מה יחרון העושה באשר הוא עמל: 10 ראיתי את הענין אשר נתן אלהים לבני האדם לענות בו: 11 את הכל עשה יפה בעתו גם את העלם נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלהים מראש ועד סוף: 12 ידעתי כי אין טוב בם כי אם לשמוח ולעשות טוב בחייו: 13 וגם כל האדם שיאכל ושתה וראה טוב בכל עמלו מתת אלהים היא: 14 ידעתי כי כל אשר יעשה האלהים הוא יהיה לעולם עליו אין להו סיף וממנו אין לגרע והאלהים עשה שראו מלפניו: 15 מה שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים יבקש את נדבך: 16 ועוד ראיתי תחת השמש מקום המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשע: 17 אמרתי אני בלבי את הצדק ואת הרשע ישפט האלהים פריעת לכל חפץ ועל כל המעשה שם: 18 אמרתי אני בלבי על דברת בני האדם לברם האלהים ולראות שהם בהמה המה להם: 19 כי מקרה בני האדם ומקרה בהמה ומקרה אדם להם כמות זה כן מות זה ורוח אדם לכל מין האדם מן הבהמה אין כי הכל הולך אל מקום אחד הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר: 21 מני יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה ורוח הבהמה הירדת היא למטה לארץ: 22 וראיתי כי אין טוב מאשר ישמח האדם במעשיו כיהוא חלקו כי מי יביאנו לראות במה שיהיה אחריו: 4 ושכתי אני ואראה את כל העשקים אשר נעשו תחת השמש והנהו דמעת העשקים ואין להם מנחם ומיד עשקיהם פח ואין להם מנחם: 2 ושכתי אני את המתים שכבר מתו מן החיים אשר המה חיים עדנה: 3 וטוב משניהם את אשר עוץ לא היה אשר לא ראה את המעשה הרע אשר נעשה תחת השמש: 4 וראיתי אני את כל עמל ואח כל בשרון המעשה כי היא קנאת איש מרעהו גסיוה הכל ורעות רוח: 5 הפסיל חבק את ידיו ואכל את בשרו: 6 טוב מלא כף נחת ממלא חפנים עמל ורעות רוח: 7 ושכתי אני ואראה הכל תחת השמש: 8 יש אחד ואין שני גם בן ואח אינלו ואין קץ לכל עמלו גס(עניו) נעיון לא תשבע עשר ולמין אני עמל ומחסר את נפשי מטובה גסיוה הכל וענין רע הוא: 9 טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם: 10 כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו: 11 גם אם ישכבו שנים וחס להם ולאחד איך יחס: 12 ואם יתקפו האחד השנים יעמדו נגדו והחוט המושלש לא במהרה ינתק: 13 טוב ילד מסכן וחכם ממלך זקן וכסיל אשר לא ידע להזהר עוד: 14 פרימיות הסורים יצא למלך כי גם במלכותו נולד רש: 15 ראיתי את כל החיים המהלכים תחת השמש עם הילד השני אשר יעמד תחתיו: 16 איך קץ לכל העם לכל אשר היה לפני הם גם האחרונים לא ישמחו בו כפינסיוה הכל ורעיון רוח: 17 שמו (רגליך) ורגלך כאשר תלך אל בית האלהים וקרוב לשמע מתת הפסילים ובה פראנים יודעים לעשות רע: 5 אל תבהל על פיך ולבך אל ימהר להוציא דבר לפני האלהים כי האלהים בשמים ואתה על הארץ על כן יהיו דברך מעשים: 2 כי בא החלום ברב ענין וקול פסיל ברב דברים: 3 כאשר תדור נדר לאלהים אל תאחר לשלמו כי אין חפץ בפסילים את אשר תדור שלם: 4 טוב אשר לא תדור משתדור ולא תשלם: 5 אל תתן את פיך לחטא את בשרך ואל תאמור לפני המלאך כי שגה היא למה יקצף האלהים על קולך וחבל את מעשה ידך: 6 כי ברב חלמות והב לים ודברים הרבה כי את האלהים ירא: 7 אם עשך רש וגויל משפט וצדק תראה במדינה אל תתמה על החפץ כי נבה מעל נבה שמו וגבהים עליהם: 8 ויתרון ארץ בכל (היא) והוא מלך לשדה נעבד: 9 אהב כסף לא ישיבע כסף ומראהו בהמון לא תבואה גסיוה הכל: 10 ברבות הטובה רבו אוכליה ומחפשו לבעליה כי אם (ראית) נראות עניו: 11 מתוקה שנת העבד אסמעת ואם הרבה יאכל והשבע לעשר איננו מניח לו לישון: 12 יש רעה חולה ראיתי תחת השמש עשר שמור לבעליו לרעתו: 13 ואבד העשר ההוא בענין רע והוליד בן ואין בירו מאומה: 14 כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת כשבא ומאומה לא ישא בעמלו שילך בירו: 15 וגסיוה רעה חולה כל עמט שבא בן ילך ומה יחרון לו שיעמל לרוח: 16 גם כל ימיו בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו וקצף: 17 הנה אשר ראיתי אני טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל עמלו שיעמל את השמש מספר ימי(חיו) נחיון אשר נתן לו האלהים כיהוא חלקו: 18 גם כל האדם אשר נתן לו האלהים עשר ונכסים והשלישו לאכל ממנו

ולשאת את־חלקו ולשמוח בעמלו זה מתת אלהים היא: 19 כי לא הרבה יזכר את־ימי

חיינו כי האלהים מענה בשמחת לבו: 6 יש ר' עה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על־האדם: 2 איש אשר יתן־לו האלהים עשר ונכסים וכבוד ואינו חסר לנפשו מכל אשר־יתאווה ולא־יחליטנו האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו זה הכל וְחָלִי רַע הוא: 3 אם־יוליד איש מאה ושנים רבות יהיה ורבו שיהיו ומישניו ונפשו לא־תשבע מן־הטובה ונס־קבורה לא־היתה לו אמרתי טוב ממנו הנפל: 4 כי־בהכל בא ובחשך ילך ובחשך שמו יכסה: 5 נִשְׁמַשׁ לֹא־רָאָה וְלֹא יָדַע נַחַת לֹוֹה מִזֶּה: 6 ואלו היה אלף שנים פעמים וטובה לא ראה הלא אל־מקום אחד הכל הולך: 7 כִּלְעַמֵּל הָאָדָם לִפְיֹו וְנִסְתַּנֵּפֵשׁ לֹא תִמְלֹא: 8 כי מה־יותר לחכם מן־הפסיל מה־לעני יודע להלך נגד החיים: 9 טוב מראה עינים מהלך־נפש נסיוה הכל ורעות רוח: 10 מה־שהיה כבר נקרא שמו ונדע אשר־הוא אדם ולא־יוכל לדון עם (שהתקין) ושתקין ממנו: 11 כי יש־דברים הרבה מרבים הכל מה־יתר לאדם: 12 כי מירודע מה־טוב לאדם בחיים מספר ומיחיי

הכלו ויעשם כצל אשר מירוגד לאדם מה־היה אחריו תחת השמש: 7 טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו: 2 טוב ללכת אל־בית־אבל מלכת אל־בית משה באשר הוא סוף כל־האדם והחי יתן אל־לבו: 3 טוב כעס משחק כִּירְבַּע פְּנִים יִיטֵב לָבִי: 4 לב חכמים בבית אבל ולב כסילים בבית שמחה: 5 טוב לשמע נערת חכם מאיש שמע שיר כסילים: 6 כי כקול הסירים תחת הסיר כן שחק הפסיל ונסיוה הכל: 7 כי העשק יהולל חכם ויאבד את־לב מתנה: 8 טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארך־רוח מנבה־רוח: 9 אל־תבהל ברוחק לכעוס כי כעס בחיק כסילים יגרו: 10 אל־תאמר מה היה שהמים הראשנים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על־זה: 11 טובה חכמה עִסְנִיחֶלָה יוֹתֵר לִרְאִי הַשֶּׁמֶשׁ: 12 כי בצל החכמה בצל הפסל ויתרון דעת החכמה תחיה בעליה: 13 ראה את־מעשה האלהים כי מי יוכל לחסן את אשר עתו: 14 ביום טובה היה בטוב וביום רעה ראה גם את־זה לעמת־זה עשה האלהים על־דברת שלא ימצא האדם אחריו מאומה: 15 את־הכל ראיתי בימי הבל יוש צדיק אבד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו: 16 אל־תתי צדיק הרבה ואל־תחפס יותר למה תשומם: 17 אל־תרשע הרבה ואל־תתי ככל למה חמות בלא עתך: 18 טוב אשר תאחז בזה ונס־מזה אל־תנח את־ידיך בִּירֵאָה אֱלֹהִים יָצָא אֶת־כָּלֶם: 19 החכמה תעז לחכם מעשרה שלישים אשר היו בעיר: 20 כי אם אין צדיק בארץ אשר יעשה־טוב ולא יחטא: 21 גם לִכְל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יֵד בְּרוֹ אֶל־תֵּן לָבָד אשר לא־תשמע את־עבדך מקללך: 22 כי נס־פעמים רבות ידע לבד אשר נס־(את) [אתה] קללת אחרים: 23 כִּלְזָה נִסְתִּי בַחכְמָה אִמְרָתִי אֲחַכְמָה וְהָיָא רְחוּקָה מִמֶּנִּי: 24 רחוק מה־שהיה ועמק עמק מי ימצאנו: 25 סבותי אני ולבי לדעת ולחור ובקש חכמה וחשבון ולדעת רשע כסל והסכלות הוללות: 26 ומוצא אני מר ממות את־האשה אשר־היא מצודים וחרמים לבה אסורים ידיה טוב לפני האלהים וימלט ממנה וחוטא ילכד בה: 27 ראה זה מי צאתי אמרה קהלת אחת למצא חשבון: 28 אשר עוד־בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל־אלה לא מצאתי: 29 לבד ראה־הוה מצאתי אשר עשה האלהים את־האדם ישר והמה בקשו

חשבנות רבים: 8 מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו ועז פניו ישנא: 2 אני פִּרְמִילך שִׁמּוֹר וְעַל דְּבַרֵּת שְׁבוּעַת אֱלֹהִים: 3 אל־תבהל מפניו תלך אל־תעמד בדבר רע כי כל־אשר יחפץ נעשה: 4 באשר דבר־מלך שלטון ומי יאמר־לו מה־תעשה: 5 שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם: 6 כי לִכְל־חַפֵּץ יֵשׁ עַתּ וּמִשְׁפָּט כִּירְעַת הָאָדָם רַבָּה עָלָיו: 7 כִּי־אֵינֶנּוּ יָדַע מִה־שִּׁיחִיה כִּי כֹאשֶׁר יִהְיֶה מִי יִגִּיד לוֹ: 8 אין אדם שליט ברוח לכלוא את־הרוח ואין שלטון ביום המות ואין משלחת במלחמה ולא־ימלט רשע את־בעליו: 9 את־כִּלְזָה רִאִיתִי וְנָתַן אֶת־לְבִי לִכְל־מַעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ עַת אֲשֶׁר שָׁלַט הָאָדָם בָּאָדָם לִרְע לוֹ: 10 וּבִכֵּן רִאִיתִי רָשָׁעִים קָבְרִים וְכֹאֵו וּמִמְקוֹם קְדוֹשׁ יָהּ לָכֵן וַיִּשְׁתַּכַּחוּ כְּעִיר אֲשֶׁר כָּן־עָשׂוּ נִסְיוֹה הַכֹּל: 11 אֲשֶׁר אֵין־נַעֲשֶׂה פִתְנָם מַעֲשֵׂה הָרָעָה מִהֲרָה עַל־כֵּן מָלֵא לֵב בְּנֵי־הָאָדָם בָּהֶם לַעֲשׂוֹת רָע: 12 אֲשֶׁר חָטָא עָשָׂה רַע מֵאֵת וּמֵאֲרִיךְ לוֹ כִּי נִסְיֹדַע אֲנִי אֲשֶׁר יִהְיֶה־טוֹב לִירְאִי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יִירָאוּ מִלִּפְנֵיו: 13 וטוב לא־יהיה לרשע ולא־יארך ימים כצל אשר אינו רוא מלפני אלהים: 14 יִשְׁהַבֵּל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ צְדִיקִים אֲשֶׁר מִוִּיע אֱלֹהִים כַּמַּעֲשֵׂה הָרָשָׁעִים וַיֵּשׁ

רש' עים שמגיע אלם כמעשה הצדיקים אמרתי שגם זה הכל: 15 ושכחתי אני אתהשמה אשר אין טוב לאדם תחת השמש כי אם לאכול ולשתות ולשמוח והוא ילנו בעמלו ימי חייו אשר נתן לו האלהים תחת השמש: 16 כאשר נתתי את לבי לדעת חכמה ולראות את הענין אשר נעשה על הארץ כי גם ביום ובלילה שנה בעיניו אינו ראה: 17 וראיתי את כל מעשה האלהים כי לא יוכל האדם למצוא את המעשה אשר נעשה תחת השמש בשל אשר יעמל האדם לבקש ולא ימצא וגם אם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא:

9 כי את כל זה נתתי אל לבי ולבדור את כל זה אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלהים גם אתהבה גם שגאף אין יודע האדם הכל לפניו: 2 הכל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולפחור ולטמא ולזבח ולאשר אינו זבח פטור כחטא הנשבע כאשר שבוה ריא: 3 זהו רע בכל אשר נעשה תחת השמש כי מקרה אחד לכל וגם לב בני האדם מלא רע והוללות בלבכם בחייהם ואחריו אלהמות: 4 כימי אשר (יבחר) (יחבר) אל כל החיים יש בטחון כירלכלב חי הוא טוב מן הארץ המת: 5 כי החיים יודעים שימתו והמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד להם שכר כי נשפט זכרם: 6 גם אתהבה גם שגאף גם קנאתם כבר אבה וחלק אין להם עוד לעולם בכל אשר נעשה תחת השמש: 7 לך אכל בשמחה לחמך ושתה בלב טוב ייך כי כבר רצה האלהים את מעשיך: 8 בכל עת יהיו בגידך לבנים ושמן על ראשך אליהם: 9 ראה חיים עם אשה אשר אהבת כל ימי חיך הבל אשר נתן לך תחת השמש כל ימי הבלך כי הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר אתה עמל תחת השמש: 10 כל אשר תמצא ידך לעשות בלחך עשה כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר אתה הלך שמה: 11 שבתו וראה תחת השמש כי לא לקלים המרוץ ולא לנבזים המלחמה וגם לא לחכמים לחם וגם לא לנבנים עשר וגם לא לידעים חן פירת ופגע יקרה את כלם: 12 כי גם לא ידע האדם את עתו כדנים שגאפים במצודה רעה וכצפרים האחות בפח כהם יוקשים בני האדם לעת רעה כשחפול עליהם פתאם: 13 גם זה ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי: 14 עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא אליה מלך גדול וסבב אתה ובנה עליה מצודים גדלים: 15 ומצא בה איש מסכן חכם ומלש הוא את העיר בחכמתו ואדם לא זכר את האיש המסכן ההוא: 16 ואמרתי אני טובה חכמה מגבורה וחכמת המסכן בזיה ודבריו אינם נשמעים: 17 דברי חכמים בנות נשמעים מועקת מושל

בפסילים: 18 טובה חכמה מפלי קרב וחוטא אחד יאבד טובה הרבה: 10 ובובי מות ובאיש יביע שמן רוקח וקר מחכמה מכבוד סכלות מעט: 2 לב חכם לימיו ולב פסיל לשמאלו: 3 וגם בדרך (כשהסכל) וכשהסכל הלך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא: 4 אסרונו המושל תעלה עליך מקומך אתהנח כי מרפא יניח חטאים גדולים: 5 יש רעה ראיתי תחת השמש פשגה שיצא מלפני השליט: 6 נתן הסכל במרומים רבים ועשרים בשפל ישוב: 7 ראיתי עבדים על סוסים ושרים הלכים פעברים על הארץ: 8 חפר גומן בו יפול ופרץ גדר ישכנו נחש: 9 מסיע אבנים יעצב בהם בוקע עצים יסכן בהם: 10 אסדתה הברזל והוא לא פנים קל קל וחילים יגבר ויתרון הכשיר חכמה: 11 אשיש הנחש בלוא לחש ואין יתרון לבעל הלשון: 12 דברי פירחם חן ושפתות פסיל תבלענו: 13 תחלת דבריהו סכלות ואחרית פיהו הוללות רעה: 14 והסכל ירבה דברים לא ידע האדם מה שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו: 15 עמל הפסילים תגיעו אשר לא ידע ללכת אל עיר: 16 אילך ארץ שמלפך נער ושרף בבקר יאכלו: 17 אשרך ארץ שמלפך בן חורים ושרף בעת יאכלו בגבורה ולא בשתי: 18 בעצלתים ימך המקרה ובשפלות ידים ידלף הבית: 19 לשחוק עשים לחם ויון ישמח חיים והפסל יענה את הכל: 20 גם במדעך מלך אל תסלל ובחדרי משכבך אל תסלל עשיר כי עוף השמים יוליך אתהקול ובעל (הכנפים) (כנפים) יגיד דבר: 11 שלח לחמך על פני המים כירבב המים תמצאו: 2 תחלק לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ: 3 אם מלא העבים נשם על הארץ יריקו ואספול עין בדרום ואם בצפון מקום שיפול העץ שם יהוא: 4 שמר רוח לא יזרע וראה בעבים לא יקצור: 5 כאשר אינך יודע מה דרך הרוח פעצמים בבטן המלאה ככה לא תדע את מעשה האלהים אשר יעשה את הכל: 6 בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ידך כי אינך יודע אי זה יכשר הזה או זה ואם שניהם כאחד טובים: 7 ומתוך האור וטוב לעינים לראות

Ecclesiastes

אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ: 8 כִּי אִם־שָׁנִים רַבָּה יַחִיהַ הָאָדָם בְּכֹל־יְשׁוּמָה וְיִזְכֹּר אֶת־יָמָיו הַחֹשֶׁךְ
כִּי־הָרַבָּה יִהְיוּ כָל־שָׁבָא הַבָּל: 9 שִׁמַּח בַּחֹר בִּילְדוּתוֹךָ וְיִשְׂכַּךְ לְבָבְךָ בַּיָּמִים בַּחֲוֹרוֹתֶיךָ
וְהִלֵּךְ בְּדַרְכֵי לֵבָב וּבִמְרָאֵי עֵינֶיךָ וְדַע כִּי עַל־כָּל־אֵלֶּה יִבְיֹאֵךְ הָאֱלֹהִים בַּמִּשְׁפָּט:

10 וְהִסַּר פֶּעַם מֵל בָּךְ וְהַעֲבֵר רַעַה מִבְּשָׂרְךָ כִּי־הִילָדוֹת וְהַשְׁחָרוֹת הַבָּל: 12 וְזָכַר אֶת־בּוֹרְאֶיךָ
בַּיָּמִים בַּחֲוֹרוֹתֶיךָ עַד אֲשֶׁר לֹא־יָבֹאוּ יָמֵי הָרַעַה וְהַגִּיעוּ שָׁנִים אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵין־לִי בָהֶם חֶפֶץ:
2 עַד אֲשֶׁר לֹא־תַחֲשֹׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ וְהָאֹר וְהַיָּרֵחַ וְהַכּוֹכָבִים וְשָׁבוּ הָעֵבִים אַחֵר הַנָּשִׁים:
3 בַּיּוֹם שִׁזְעוּ שִׁמְרֵי הַבַּיִת וְהַתַּעֲנוֹתוֹ אֲנָשִׁי הַחֹיִל וּבִטְלוּ הַטַּחֲנוֹת כִּי מַעֲטוֹ וְחֹשֶׁכוֹ הִרְאוּ
בְּאַרְבּוֹת: 4 וְסָגְרוּ דְלָתַיִם בְּשׁוּק בְּשֹׁפֶל קוֹל הַטַּחֲנָה וַיָּקוּם לְקוֹל הַצִּפּוֹר וַיִּשְׁחֹו כָל־בָּנוֹת
הַשִּׁיר: 5 גַּם מִגֵּבָה יִרְאוּ וְחַתְחָתִים בְּדֶרֶךְ וַיִּנְאֹץ הַשֶּׁקֶד וַיִּסְתַּבֵּל הַחֲנֹב וְתַפֵּר הָאֲבִיוֹנָה
כִּי־הִלֵּךְ הָאָדָם אֶל־בַּיִת עוֹלָמוֹ וְסָבְבוּ בְּשׁוּק הַסַּפְדִּים: 6 עַד אֲשֶׁר לֹא־יִרְחַק (וְיִרְחַק)
חֵבֶל הַכֶּסֶף וְחֶרֶץ גִּלְתָּ הַזֹּהָב וְתִשְׁכַּר כֶּדֶר עַל־הַמַּבּוּעַ וְנִרְץ הַנִּלְגָל אֶל־הַבּוֹר: 7 וַיֵּשֶׁב
הַעֲפָר עַל־הָאָרֶץ כְּשֶׁהָיָה וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה: 8 הַבָּל הַבָּלִים אָמַר
הַקּוֹהֶלֶת הַכָּל הַבָּל: 9 וַיֵּתֶר שֶׁהָיָה קָהֳלֶת חָכָם עוֹד לַמֶּד־דַּעַת אֶת־הָעָם וְאָזַן וְחָקַר תַּקֵּן
מִשְׁלִים רַבָּה: 10 בָּקַשׁ קָהֳלֶת לַמֶּצָא דְּבַר־חֶפֶץ וְכָתוּב יֵשֶׁר דְּבָרֵי אָמֵת: 11 דְּבָרֵי
חֲכָמִים כְּהִרְבָּנוֹת וְכַמְשִׁמְרוֹת נְטוּעִים בַּעֲלֵי אִסְפוֹת נִתְּנוּ מִרְעָה אֶחָד: 12 וַיֵּתֶר מִהֵמָּה בְּנֵי
הַזֹּהֵר עֲשׂוֹת סִפְרִים רַבָּה אֵין קֵץ וְלֹהֵג הָרַבָּה יִנְעַת בָּשָׂר: 13 סוּף דְּבַר הַכָּל נִשְׁמַע
אֶת־הָאֱלֹהִים יֵרָא וְאֶת־מִצּוֹתָיו שְׁמוֹר כִּי־זֶה כָּל־הָאָדָם: 14 כִּי אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים יָבֹא
בַּמִּשְׁפָּט עַל כָּל־נַעֲלָם אִם־טוֹב וְאִם־רָע:

Esther

1 ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד־כוש שבע ועשרים ומאה מדינה: **2** בימים ההם קָשְׁבָהוּ המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה: **3** בשנת שלוש למלכו עשה מֶשֶׁתַּח לְכָל־שָׂרָיו וְעַבְדָּיו חִילוֹ פָּרַס וּמְדֵי הַפְּרָחִים וּשְׂרֵי הַמְּדִינֹת לִפְנָיו: **4** בהראתו את־עשר כבוד מלכותו ואת־יקר תפארת גדולתו ימים רבים שְׁמוֹנִים ומאת יום: **5** ובמלואתו הימים האלה עשה המלך לְכָל־הָעַם הַנִּמְצָאִים בשושן הבירה לַמְּגִדֹל וְעַד־קָמָן מִשְׁתֵּה שִׁבְעַת יָמִים בַּחֲצַר גִּנַּת בֵּיתוֹ הַמֶּלֶךְ: **6** חורו כַּרְפֵּס וּתְכֵלֶת אֲחוּז בַּחֲבִל־בֹּץ וְאַרְגָּן מִן־עַל־גִּילָיִי כֶסֶף וְעַמּוּדֵי שֵׁשׁ מִשְׁחָתוֹ זָהָב וְכֶסֶף עַל־רַצְפַּת בַּהֲטֹנָשׁ וְדָר וּסְחָרָת: **7** וְהַשְׁקוֹת בְּכָל־יָזֶב וּכְלִים מִכֶּלִים שׁוֹנִים וְיוֹן מַלְכוּת רַב כִּד הַמֶּלֶךְ: **8** וְהַשְׁתִּיחַ כֶּדֶת אֵין אִנֶּס כִּי־כֵן יֹסֵד הַמֶּלֶךְ עַל כָּל־רַב בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת כְּרָצוֹן אִישׁ־וְאִישׁ: **9** גַּם וּשְׁתֵּי הַמַּלְכָּה עֲשָׂתָה מִשְׁתֵּה נָשִׁים בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ אַחְשֹׁרוֹשׁ: **10** בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּטֹב לְבִי־הַמֶּלֶךְ בֵּין אֹמֵר לְמַהוֹמֵן בִּזְחָא כְּרֹבְנָא בְּחָא וְאִבְנָתָא וְחָר וּכְרָפֵס שִׁבְעַת הַפְּרָסִים הַמְּשֻׁרָתִים אֶת־פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אַחְשֹׁרוֹשׁ: **11** לְהִבִּיא אֶת־וִשְׁתִּי הַמֶּלֶךְ כֹּה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּחֹר מַלְכוּת לְהִרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשְּׂרִים אֶת־יָפֶיהָ כִּי־שׁוֹבַת מִרְאָה הִיא: **12** וְתִמָּן הַמַּלְכָּה וּשְׁתִּי לְבֹא בְּדֶרֶךְ הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בֵּין הַפְּרָסִים וְיִקְצֹף הַמֶּלֶךְ מֵאֵד וְחִמְתּוֹ בַּעֲרָה בּוֹ: **13** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַחֲכָמִים יִדְעִי הַעֲתִים כִּי־כֵן דִּבֶּר הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי כְלִידֵי דָת וְדוּן: **14** וְהִקְרַב אֵלָיו כְּרִשְׁנָא שְׁתֵּי אֲדָמְתָא תְּרִישׁ מִסֵּס מִי־סָנָא מִמוֹכָן שִׁבְעַת שָׂרָיו פָּרַס וּמְדֵי רָאִי פְנֵי הַמֶּלֶךְ הַיֹּשְׁבִים רֹאשָׁנָה בַּמַּלְכוּת: **15** כֶּדֶת מַה־לַּעֲשׂוֹת בַּמַּלְכָּה וּשְׁתִּי עַל־אֲשֶׁר לֹא־עֲשָׂתָה אֶת־מֵאֵמֶר הַמֶּלֶךְ אַחְשֹׁרוֹשׁ בֵּין הַפְּרָסִים: **16** וַיֹּאמֶר (מוֹמָכָן) (מוֹמָכָן) לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשְּׂרִים לֹא עַל־הַמֶּלֶךְ לְבָדּוֹ עֲוֹתָה וּשְׁתִּי הַמַּלְכָּה כִּי עַל־כָּל־הַשְּׂרִים וְעַל־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחְשֹׁרוֹשׁ: **17** כִּי־צָא דְבַר־הַמַּלְכָּה עַל־כָּל־הָנָשִׁים לְהַבְיֹת בַּעֲלֵיהֶן בַּעֲנִיָּהן בְּאִמְרָם הַמֶּלֶךְ אַחְשֹׁרוֹשׁ אֹמֵר לְהִבִּיא אֶת־וִשְׁתִּי הַמַּלְכָּה לִפְנָיו וְלֹא־בָאָה: **18** וְהַיּוֹם הַזֶּה תִּאֲמַרְנָה שְׂרוֹת פְּרִסוּמֵי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־דְּבַר הַמֶּלֶךְ כֹּה לְכָל־שְׂרֵי הַמֶּלֶךְ וּכְדֵי בִזְיוֹן וְקִצְף: **19** אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ שׁוֹב יָצָא דְבַר־מַלְכוּת מִלִּפְנָיו וְיִקְרַב בְּדָתִי פְּרִסוּמֵי וְלֹא יַעֲבֹר אֲשֶׁר לֹא־תִבְּאוּ וּשְׁתִּי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אַחְשֹׁרוֹשׁ וּמַלְכוּתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרַעוּתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה: **20** וְנִשְׁמַע פִּתְגָם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־עָשָׂה בְּכָל־מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִיא וְכָל־הַנָּשִׁים יִתְּנוּ יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן לַמְּגִדֹל וְעַד־קָמָן: **21** וַיִּיטֹב הַדָּבָר בַּעֲנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשְּׂרִים וַעֲשֵׂה הַמֶּלֶךְ כְּדֶבֶר מִמוֹכָן: **22** וַיִּשְׁלַח סָפְרִים אֶל־כָּל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֶל־מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָּבָה וְאַל־עַם וְעַם כְּלִשׁוֹנוֹ לִהְיוֹת כָּל־אִישׁ שָׂרָר בְּבֵיתוֹ וּמְדַבֵּר כְּלָשׁוֹן עַמּוֹ: **פ 2** אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּשֶׁף חֲמַת הַמֶּלֶךְ אַחְשֹׁרוֹשׁ זָכַר אֶת־וִשְׁתִּי וְאֵת אֲשֶׁר־עָשָׂתָה וְאֵת אֲשֶׁר־נִגְזַר עָלֶיהָ: **2** וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי־הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתוֹ יִבְקְשׁוּ לַמֶּלֶךְ נַעֲרוֹת בְּתוּלוֹת טוֹבוֹת מִרְאָה: **3** וַיִּפְקֹד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל־מְדִינֹת מַלְכוּתוֹ וַיִּקְבְּצוּ אֶת־כָּל־נַעֲרֹת בְּתוּלוֹה שׁוֹבַת מִרְאָה אֶל־שׁוֹשֵׁן הַבִּירָה אֶל־בֵּית הַנָּשִׁים אֶל־יָד הַנָּא סָרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וְנָתַן תַּמְרוּקִיהֶן: **4** וְהַנַּעֲרָה אֲשֶׁר יִטֵּב בַּעֲנֵי הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ תַּחַת וּשְׁתִּי וַיִּיטֹב הַדָּבָר בַּעֲנֵי הַמֶּלֶךְ וַעֲשֵׂה כֵן: **5** אִישׁ יִהְיֶה הִיא בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה וּשְׁמוֹ מִרְדֵּכִי בֶן יֶאֱרֹךְ בֶּן־שִׁמְעִי בֶן־קִישׁ אִישׁ יְמִינִי: **6** אֲשֶׁר הִגְלָה מִירוּשָׁלַם עַם־הַגִּלָּה אֲשֶׁר הִגְלָתָה עִם בְּנֵיהֶּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל: **7** וַיְהִי אֲמֵן אֶת־הַדָּפֶס הָיָא אֶסְתֵּר בְּתִידְדֹר כִּי אֵין אָב וְאָם וְהַנַּעֲרָה יִפְתָּחָר וְטוֹבַת מִרְאָה וּבְמִתָּה אֲבִיהָ וְאִמָּהּ לִקְחָה מִרְדֵּכִי לוֹ לְבַת: **8** וַיְהִי בַּהֲשָׁמָה דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ וּבַהֲקַבְּץ נַעֲרוֹת רַבּוֹת אֶל־שׁוֹשֵׁן הַבִּירָה אֶל־יָד הֵנִי וְתִלְקַח אֶסְתֵּר אֶל־בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל־יָד הֵנִי שֹׁמֵר הַנָּשִׁים: **9** וַיִּטֵּב הַנַּעֲרָה בַּעֲנֵי וַחֲשָׂא חֶסֶד לִפְנָיו וַיְבַחֵל אֶת־תַּמְרוּקֶיהָ וְאֶת־מִנּוּתָהּ לְתַת לָהּ וְאֵת שִׁבְעַת הַנַּעֲרוֹת הָרְאוּת לְתַתִּילָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁנֶה וְאֶת־נַעֲרוֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית הַנָּשִׁים: **10** לֹא־הִגְיָה אֶסְתֵּר אֶת־עַמָּהּ וְאֶת־מִוֹלְדָתָהּ כִּי מִרְדֵּכִי צִוָּה עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא־תִגִּיד: **11** וּבְכָל־יוֹם יוֹם מִרְדֵּכִי מִתְחַלֵּף לִפְנֵי חֲצַר בֵּית־הַנָּשִׁים לְדַעַת אֶת־שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וּמַה־עָשָׂה בָּהּ: **12** וּבְהַזְעִי תָר נַעֲרָה וְנַעֲרָה לְבֹאוֹ אֶל־הַמֶּלֶךְ אַחְשֹׁרוֹשׁ מִקֵּץ הַיּוֹם לָהּ כֶּדֶת הַנָּשִׁים שְׁנִים עָשָׂר חֹדֶשׁ כִּי כֵן יִמְלֹא יְמֵי מְרוּקִיהָן שְׁשֵׁה חֳדָשִׁים בְּשִׁמְן הַמֶּזַּר וּשְׁשֵׁה חֳדָשִׁים בְּבִשְׁמִים וּבְתַמְרוּקֵי הַנָּשִׁים: **13** וּבִזְחָה הַנַּעֲרָה בָּאָה אֶל־הַמֶּלֶךְ אֵת כָּל־אֲשֶׁר תִּאֲמַר וַיִּתֵּן לָהּ לְבֹא עִמָּה מִבֵּית הַנָּשִׁים עַד־בֵּית הַמֶּלֶךְ: **14** בְּעֶרְבּוֹ הָיָא בָּאָה וּבִבְקָר הָיָא שְׂבָה

אל-בית הנשים שני אל-יד שעש גז סרים המלך שמר הפילגשים לא-תבוא עוד אל-המלך כי אם-חפץ בה המלך ונקראה בשם: 15 ובהגיע תר-אסתר בת-אביהויל דוד מרדכי אשר לקחלו לבת לבוא אל-המלך לא בקשה דבר כי אם את-אשר יאמר הנג סרים-המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל-ראיה: 16 ותלקח אסתר אל-המלך אחשוורוש אל-בית מלכותו בחדש העשירי הוא-חדש טבת בשנת-שבע למלכותו: 17 ויאהב המלך את-אסתר מכל-הנשים ותשא-חן וחסד לפניו מכל-הבחולות וישם כתר-מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי: 18 ויעש המלך משתה גדול לכל-שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות עשה ויתן משאת כיד המלך: 19 ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב בשער-המלך: 20 אין אסתר מגדת מולדתה ואחיעזה כאשר צוה עליה מרדכי ואחמאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה אהו: ס 21 בימים ההם ומרדכי ישב בשער-המלך קצף בנתן וחרש שני-סריס המלך משמרו הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשוורוש: 22 ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: 23 ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על-עץ ויכתב בספר דברי הנשים לפני המלך: פ 3 אחרו הדברים האלה גדל המלך אחשוורוש את-המן בן-המדתא האגגי וינשאהו וישם את-כסאו מעל כל-השרים אשר אהו: 2 וכל-עבדי ה מלך אשר-בשער המלך כרעים ומשתחיים להמן כ-יכן צוה-לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה: 3 ויאמרו עבדי המלך אשר-בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך: 4 ויהי (באמרם) (כאמרם) אליו יום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות הועמדו דברי מרדכי כ-יהניד להם אשר-הוא יהודי: 5 ויגרא המן כ-י-אין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן חמה: 6 ויבו בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כ-יהנידו לו את-עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את-כל-היהודים אשר בכל-מלכות אחשוורוש עם מרדכי: 7 בחדש הראשון הוא-חדש ניסן בשנת שטים עשרה למלך אחשוורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחדש לחדש שנים-עשר הוא-חדש אדר: ס 8 ויאמר המן למלך אחשוורוש ישנו עם-אחד מפזר ומפזר בין העמים בכל מדינות מלכותך ודחיהם שנות מכל-עם ואחד-הן המלך אינם עשים ולמלך אין-שוה להניחם: 9 אם-על-המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים כפר-כסף אשקול על-ידי עמי המלכה להביא אל-נגיו המלך: 10 ויסר המלך את-טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן-המדתא האגגי צרר היהודים: 11 ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך: 12 ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל-אשר-צוה המן אל אחשדרפני המלך ואל-הפחות אשר על-מדינה ומדינה ואל-שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כל-שנו בשם המלך אחשוורוש נכתב ונחתם בטבעת המלך: 13 ונשלוח ספרים ביד הרצים אל-כל-מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את-כל-היהודים מנער ועד-זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש שנים-עשר הוא-חדש אדר ושללם לבו: 14 פחשגן הפתב להגות דת בכל-מדינה ומדינה גלוי לכל-העמים להיות עתרים ליום הזה: 15 הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשמות והעיר שושן נבוכה: פ 4 ומרדכי ידע את-כל-אשר נעשה ויקרע מרדכי את-בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק ויעקב גדלה ומרה: 2 ויבוא עד לפני שער-המלך כי אין לבוא אל-שער המלך בלבדו שק: 3 ובכל-מדינה ומדינה מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וגם ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים: 4 (ותבואינה) (ותבואנה) נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את-מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל: 5 ותקרא אסתר להתך מסריס המלך אשר העמידו ואת-החצוה על-מרדכי לדעת מה-יה על-מה-יה: 6 ויצא התך אל-מרדכי אל-התוב העיר אשר לפני שער-המלך: 7 ויגיד לו מרד כי את כל-אשר קרהו ואחז פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על-נגיו המלך (ב-יהודיים) (ב-יהודים) לאבדם: 8 ואת-פחשגן כתב-הדת אשר-נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את-אסתר ולהניד לה ולצוות עליה לבוא אל-המלך להתחנן-לו ולבקש מלפניו על-עמה: 9 ויבוא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי: 10 ותאמר אסתר להתך ותצוה אל-מרדכי: 11 כל-עבדי המלך ועם-מדינות המלך יודעים אשר כל-איש ואשה אשר יבוא אל-המלך אל-החצר הפנימית אשר לא-יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר וישיט-לו ה מלך את-שרביט הזהב ויהי ואני לא נקראתי לבוא

אל־המֶלֶךְ זֶה שְׁלוֹשִׁים יוֹם: 12 וַיִּגִּדוּ לַמֶּרְדֳּכָי אֵת דְּבָרֵי אֶסְתֵּר: פ' 13 וַיֹּאמֶר מֶרְדֳּכָי לְהָשִׁיב אֶל־אֶסְתֵּר אֶל־חֲדָמִי בִּנְךָ שֶׁךְ לְהַמְלִיט בֵּית־הַמֶּלֶךְ מִכָּל־הַיְּהוּדִים: 14 כִּי אִם־תִּחְרַשׁ תַּחְרִישִׁי בַּעַת הַזֹּאת רִחוּ וְהִצֵּלָה יַעֲמֹד לַיְּהוּדִים מִמָּקוֹם אֲחֵר וְאֵת וּבֵית־אֲבִיךָ תֹאבְדוּ וּמִי יוֹדֵעַ אִם־לֵעֵת כְּזֹאת הִנָּעַת לַמַּלְכוּת: 15 וְתֹאמַר אֶסְתֵּר לְהָשִׁיב אֶל־מֶרְדֳּכָי: 16 לֶךְ כְּנוֹס אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשׁן וְצִיּוֹמוֹ עָלֶי וְאֶל־תֹּאכְלוּ וְאֶל־תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לַיְלָה יוֹם גַּם־אֲנִי וְנַעֲרָתִי אֲצִיץ בָּן וּבִכָּן אֲבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא־כִדְתָּ וְכֹאֲשֶׁר אֲבָדְתִּי

אֲבָדְתִּי: 17 וַיַּעֲבֵר מֶרְדֳּכָי וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוְתָהּ עָלָיו אֶסְתֵּר: ס' 5 וַיְהִיו בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מַלְכוּת וַתַּעֲמֹד בַּחֲצַר בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית נֹכַח בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־פֶּסֶא מַלְכוּתוֹ בְּבֵית הַמַּלְכוּת נֹכַח פֶּתַח הַבַּיִת: 2 וַיְהִי כִּרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת־אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עֹמֶדֶת בַּחֲצַר נִשְׁאָה חָן בַּעֲיָנָיו וַיִּוָּשֶׁת הַמֶּלֶךְ לִאֶסְתֵּר אֶת־שְׂרָבִיט הַזֶּהָב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר וַתִּנָּע בְּרָאשׁ הַשְּׂרָבִיט: ס' 3 וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ מִה־לֶּךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּמִה־בִּקְשֶׁתְּךָ עַד־חֲצֵי הַמַּלְכוּת וַיִּתֵּן לָךְ: 4 וְתֹאמַר אֶסְתֵּר אֶסְתֵּר־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמֵן הַיּוֹם אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי לוֹ: 5 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִהֵרָו אֲחִידֶמֶן לַעֲשׂוֹת אֶת־דְּבַר אֶסְתֵּר וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ וְהָמֵן אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשִׂתָּה אֶסְתֵּר: 6 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לִאֶסְתֵּר בַּמִּשְׁתֶּה הַזֶּה מִה־שְּׁאֵלְתְּךָ וַיִּתֵּן לָךְ וּמִה־בִּקְשֶׁתְּךָ עַד־חֲצֵי הַמַּלְכוּת וַתַּעַשׂ: 7 וַתֵּתֶן אֶסְתֵּר וְתֹאמַר שְׂאֵלְתִּי וּבִקְשֶׁתִּי: 8 אִם־מִצָּאִיתִי חָן בַּעֲיָנֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב לַחַת אֶת־שְׂאֵלְתִּי וְלַעֲשׂוֹת אֶת־בִּקְשֶׁתִּי יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמֵן אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר אֲנִי אֹשֶׁשׁ לָהֶם וּמִחָר אֲעָשֶׂה כְּדֶבֶר הַמֶּלֶךְ: 9 וַיֵּצֵא הָמֵן בַּיּוֹם הַהוּא שְׂמֹחַ וְטוֹב לֵב וּכְרָאוֹת הָמֵן אֶת־מֶרְדֳּכָי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וּלְאִקָם וּלְאַזְעֹעַ מִמֶּנּוּ וַיִּמְלֹא הָמֵן עַל־מֶרְדֳּכָי מִזֶּה: 10 וַיִּתְאַפֵּק הָמֵן וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיָּבֵא אֶת־אֶהֱבִי וְאֶת־זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ: 11 וַיִּסְפֹּר לָהֶם הָמֵן אֶת־כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ וְכֵן בָּנָיו וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר נִגְדְּלוּ הַמֶּלֶךְ וְאֵת אֲשֶׁר נִשְׂאוּ עֲלֵה־שָׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ: 12 וַיֹּאמֶר הָמֵן אֶף לֹא־הִבִּיאה אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִסָּה מֶלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשִׂתָּה כִּי אִם־אִתִּי וְגַם־לְמַחֵר אֲנִי קְרוֹאֶלָה עִסָּה־הַמֶּלֶךְ: 13 וְכֹל זֶה אֵינְנוּ שׁוֹה לִי בְּכִלְעֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת־מֶרְדֳּכָי הַיְּהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ: 14 וְתֹאמַר לוֹ זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וְכָל־אֶהֱבִי יַעֲשֶׂרְעֵץ נָבֵה חֲמִשִּׁים אֹמֶה וּבִבְקָרָו אֲמֹר לְמֶלֶךְ וַיִּתְּלוּ אֶת־מֶרְדֳּכָי עָלָיו וּבֹאֵעִס־הַמֶּלֶךְ

אֶל־הַמִּשְׁתֶּה שְׂמֹחַ וַיִּיטֵב הַדָּבָר לִפְנֵי הָמֵן וַיַּעַשׂ הָעֵץ: פ' 6 בַּלַּיְלָה הַהוּא נִדְּדָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לְהָבִיא אֶת־סֹפֵר הַזִּכְרֹנוֹת דְּבָרֵי הַיָּמִים וַיְהִיו נִקְרָאִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: 2 וַיִּמְצָא כְּתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד מֶרְדֳּכָי עַל־בִּנְתָּא וְחָרַשׁ שְׁנֵי סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמְרֵי הַסֵּף אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ לְשַׁלַּח יָד בַּמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ: 3 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִה־נַּעֲשֶׂה יָקָר וְגִדּוּלָה לַמֶּרְדֳּכָי עַל־זֶה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתִי לֹא־נַעֲשֶׂה עִמּוֹ דָּבָר: 4 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי בַּחֲצַר וְהָמֵן כָּאֵל לַחֲצַר בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַחֲיוֹנָה לֵאמֹר לְמַלְךְ לַחֲלוֹת אֶת־מֶרְדֳּכָי עַל־הָעֵץ אֲשֶׁר־הֵכִין לוֹ: 5 וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הִנֵּה הָמֵן עֹמֵד בַּחֲצַר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבוֹא: 6 וַיָּבֹא הָמֵן וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מִה־לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וַיֹּאמֶר הָמֵן בְּלִבּוֹ לֵמַי יַחֲפֹץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יָקָר יוֹתֵר מִמֶּנִּי: 7 וַיֹּאמֶר הָמֵן אֶל־הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ: 8 וַיָּבִיאוּ לְבוֹשׁ מַלְכוּת אֲשֶׁר לְבִשְׁבוֹ הַמֶּלֶךְ וְסוֹס אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר נָתַן כְּתֹר מַלְכוּת בְּרֹאשׁוֹ: 9 וַנִּתּוֹן הַלְבוּשׁ וְהַסּוֹס עַל־יַד־אִישׁ מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ הַפְּרָתִמִּים וְהַלְבִּישׁוּ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וְהַרְפִּיבֻהוּ עַל־הַסּוֹס בְּרָחוּב הָעִיר וַקְרָאוּ לִפְנָיו כֶּכָּה וַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ: 10 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהָמֵן מִהֵרָו קַח אֶת־הַלְבוּשׁ וְאֶת־הַסּוֹס כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַעֲשֶׂה־כֵן לַמֶּרְדֳּכָי הַיְּהוּדִי הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ אֶל־תִּפְּלֵךְ דָּבָר מִכָּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: 11 וַיָּקָם הָמֵן אֶת־הַלְבוּשׁ וְאֶת־הַסּוֹס וַיִּלְבַּשׁ אֶת־מֶרְדֳּכָי וַיַּרְפִּיבֻהוּ בְּרָחוּב הָעִיר וַיִּקְרָא לִפְנָיו כֶּכָּה וַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ: 12 וַיִּשָּׁב מֶרְדֳּכָי וּלְכָל־אֶהֱבִי אֶת־הַמֶּלֶךְ וְהָמֵן נִדְּתָף אֶל־בֵּיתוֹ אֲבָל וְלֹאִישׁ חָפֵץ בִּיקְרוֹ: 13 וַיִּסְפֹּר הָמֵן לִזְרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וּלְכָל־אֶהֱבִי אֵת כָּל־אֲשֶׁר קָרָהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חַךְ מִיּוֹ זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ אִם מִזֶּרַע הַיְּהוּדִים מֶרְדֳּכָי אֲשֶׁר הַחֲלוֹת לְנַפְל לִפְנָיו לֹא־תֹכַל לוֹ כִּי־נִפְּלוּ תַּפּוּל לִפְנָיו: 14 עוֹדֶם מְדַבְּרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ

הִגִּיעוּ וַיִּכְהֹלוּ לְהָבִיא אֶת־הָמֵן אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשִׂתָּה אֶסְתֵּר: 7 וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ וְהָמֵן לַשְׁתּוֹת עִם־אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה: 2 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לִאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי בַּמִּשְׁתֶּה הַזֶּה מִה־שְּׁאֵלְתְּךָ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתִּתֵּן לָךְ וּמִה־בִּקְשֶׁתְּךָ עַד־חֲצֵי הַמַּלְכוּת וַתַּעַשׂ: 3 וַתֵּתֶן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתֹאמַר אִם־מִצָּאִיתִי חָן בַּעֲיָנֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּתְּנֵה־לִי נַפְשִׁי בְּשְׂאֵלְתִּי וְעִמִּי בִּבְקְשֶׁתִּי: 4 כִּי נִמְכַּרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי לְהַשְׁמִיד לְהָרוֹג וּלְאַבֵּד וְאֵלּוֹ לַעֲבָדִים

ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין הצד שנה בנזק המלך: ס 5 ויאמר המלך אחשוורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן:

6 ותאמר אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה:

7 והמלך קם בחמתו ממשתה היין אליגת הביתן והמן עמד לבקש על נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי כלתה אליו הרעה מאת המלך: 8 והמלך שב מנחת הביתן אל ביתו משתה היין והמן נפל על המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הנם לכבוש את המלכה עמי בבית הדבר וצא מפי המלך ופני המן חפוי: ס 9 ויאמר הרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך גם הנה העץ אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלהו עליו: 10 ויתלו את המן על העץ אשר הכין למרדכי וחתם המלך שם: פ 8 ביום ההוא נתן המלך אחשוורוש לאסתר המלכה את הבית המן צרר (היהודיים) ויהודים) ומרדכי בא לפני המלך כיהנידה אסתר מה הוא: 2 ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן: פ 3 ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבקד ותתחנן לו להעביר את צר המן האנני ואת מחשבתו אשר חשב עליה יהודים: 4 ויושט המלך לאסתר את שרבת הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך: 5 ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את המספרים מחשבת המן בן המדתא האנני אשר כתב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות המלך: 6 כי איככה אוכל ור איחי ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי: 7 ויאמר המלך אחשוורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואתו תלו על העץ על אשר שלח ידו (ביהודיים) [ביהודים]: 8 ואתם כתבו עליה יהודים פטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי כתב אשר יכתב בשם המלך ונחתום בטבעת המלך אין להשיב: 9 ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב בכל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשר מהדו ועד פרס שבע ועשרים ומה מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשנו ואל היהודים ככתבם וכלשונם: 10 ויכתב בשם המלך אחשוורוש ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש האחשתרנים בני הרמכים: 11 אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל ולעמד על נפשם להשמד ולהרג ולאבד את כל חיל עם ומדי נה הצרים אתם טף ונשים ושללם לבז: 12 ביום אחד בכל מדינות המלך אחשוורוש בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר: 13 פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים ולהיות (היהודיים) [היהודים] (עתידים) [עתידים] ליום הזה להגם מאיבתם: 14 הרצים רכבי הרכש האחשתרנים יצאו מבהלים ודחופים דבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה: פ 15 ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות חכלת וחזר ועשרת זקב גדולה ומכריז בויז וארגוני והעיר שושן צהלה ושמחה: 16 ליהודים היתה אורה ושמחה וששן וקיד: 17 ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מניע שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתייהדים כי נפל פחד היהודים עליהם: 9 ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלש בדם ונהפוך הוא אשר ישלמו היהודים המה בשנאיתם: 2 נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך אחשוורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים: 3 וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלכאכה אשר למלך מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם: 4 כי גדול מרדכי בבית המלך ושמו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול: פ 5 ויפו היהודים בכל איבי הם מפתח רוב והרג ואבדן ויעשו בשנאיתם כרצונם: 6 ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש: 7 ואת פרשנדתא ואת דלפון ואת אספתא: 8 ואת פורתא ואת אדליא ואת ארדתא: 9 ואת פרמשתא ואת אריס ואת ארדי ואת ויתא: 10 עשרת בני המן בן המדתא צר היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את ידם: 11 ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה לפני המלך: ס 12 ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך ונתן לה ומה בקשתך עוד ותעש: 13 ותאמר אסתר

אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב יִתֵּן גַּם-מָחָר לַיהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשׁן לַעֲשׂוֹת כֶּתֶר הַיּוֹם וְאֵת עֲשֶׂת בְּנֵי-הַמֶּן יִתְּלוּ עַל-הָעֵץ: 14 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַהֲעֲשׂוֹת כֵּן וַתִּתֵּן דָּת בְּשׁוֹשׁן וְאֵת עֲשֶׂת בְּנֵי-הַמֶּן תִּלְו: 15 וַיִּקְהֲלוּ (וַהֲיִהוּדִים) אֲשֶׁר-בְּשׁוֹשׁן גַּם בַּיּוֹם אַרְבַּעַת עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אֲדָר וַיִּהְרֹגוּ בְּשׁוֹשׁן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וּבְבֹזֶה לֹא שָׁלְחוּ אֹתֵיהֶם: 16 וּשְׂאֵר הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּמִדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהֲלוּ וַעֲמָד עַל-נַפְשָׁם וְנוֹחַ מֵאִיבֵיהֶם וְהִגִּי בְּשִׁנְאֵיהֶם חֲמִשָּׁה וּשְׁבַעִים אָלֶף וּבְבֹזֶה לֹא שָׁלְחוּ אֹתֵיהֶם: 17 בַּיּוֹם-שְׁלֹשֶׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אֲדָר וְנוֹחַ בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר בּוֹ וַעֲשֶׂה אִתּוֹ יוֹם מִשְׁתֶּה וּשְׂמֵחָה: 18 (וַהֲיִהוּדִים) וְנִהְיִהוּדִים אֲשֶׁר-בְּשׁוֹשׁן נִקְהֲלוּ בִשְׁלֹשֶׁה עָשָׂר בּוֹ וּבְאַרְבַּעַת עָשָׂר בּוֹ וְנוֹחַ בְּחֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ וַעֲשֶׂה אִתּוֹ יוֹם מִשְׁתֶּה וּשְׂמֵחָה: 19 עַל-כֵּן הַיְּהוּדִים (הַפְּרֻזִּים) הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי הַפְּרָזוֹת עָשִׂים אֵת יוֹם אַרְבַּעַת עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אֲדָר שְׂמֵחָה וּמִשְׁתֶּה וְיוֹם טוֹב וּמְשׁוֹלֵחַ מְנוּחַ אִישׁ לְרֵעֵהוּ: פ 20 וַיִּכְתֹּב מֶרְדֳּכָי אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל-מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוֹשׁ הַקְּרוֹבִים וְהָרְחוֹקִים: 21 לְקִים עֲלֵיהֶם לְהִיּוֹת עָשִׂים אֵת יוֹם אַרְבַּעַת עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אֲדָר וְאֵת יוֹם-חֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ בְּכָל-שָׁנָה וְשִׁנָּה: 22 כִּימִים אֲשֶׁר-נָחֲוּ בָהֶם הַיְּהוּדִים מֵאִיבֵיהֶם וַתִּחַדֵּשׁ אֲשֶׁר נִהְפָּךְ לָהֶם מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה וּמֵאֵבֶל לַיּוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מִשְׁתֶּה וּשְׂמֵחָה וּמְשׁוֹלֵחַ מְנוּחַ אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּמְנוּחַ לְאִבְיוֹנִים: 23 וַקְּבֹל הַיְּהוּדִים אֶת אֲשֶׁר-הִחֲלוּ לַעֲשׂוֹת וְאֵת אֲשֶׁר-כָּתַב מֶרְדֳּכָי אֲלֵיהֶם: 24 כִּי הָמֶן בֶּן-הַמֶּדְיָה הָאֲנִי צָרָר כָּל-הַיְּהוּדִים חֹשֶׁב עַל-הַיְּהוּדִים לְאֵבֶדֶם וְהַפִּיל פֹּהר הוּא הַגּוֹרֵל לָהֶם וּלְאֵבֶדֶם: 25 וּבִבְאֵה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אָמַר עַם-הַסֵּפֶר יָשׁוּב מִחֲשֻׁבְתּוֹ הָרַעָה אֲשֶׁר-חֹשֶׁב עַל-הַיְּהוּדִים עַל-רָאשׁוֹ וְתִלְו אִתּוֹ וְאֶת-בָּנָיו עַל-הָעֵץ: 26 עַל-כֵּן קִרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פּוּרִים עַל-שֵׁם הַפּוּר עַל-כֵּן עַל-כֵּן הִחֲלִי דַבְּרֵי הָאֲנִירָה הַזֹּאת וּמֵה-רָאוּ עַל-כִּכָּה וּמֵה הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם: 27 קִיְמוּ (וַקְּבֹלוּ) וְנִקְבְּלוּ הַיְּהוּדִים וְעַל-זֶרַעֲם וְעַל כָּל-הַנְּלוּיִם עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבֹר לְהִיּוֹת עָשִׂים אֵת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה כִּכְתָּבָם וְכִזְמָנָם בְּכָל-שָׁנָה וְשִׁנָּה: 28 וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנוֹעֲשִׂים בְּכָל-דּוֹר וְדוֹר מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה מְדִינָה וּמְדִינָה וְעִיר וְעִיר וַיְמִי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה לֹא יַעֲבֹרוּ מִתּוֹךְ הַיְּהוּדִים וְזָכְרָם לֹא-יִסּוּף מִזֶּרַעֲם: ס 29 וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בְּתִאֲבִיחִיל וּמֶרְדֳּכָי הַיְּהוּדִי אֶת-כָּל-תִּקְוָה לְקִים אֶת אֲנִירָת הַפּוּרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִית: 30 וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-הַיְּהוּדִים אֶל-שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מֵדִי נָה מַלְכוּת אַחֲשֵׁרוֹשׁ דְּבָרֵי שְׁלוֹם וְאַמֶּת: 31 לְקִים אֶת-יְמֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנוֹתָם כֹּאֲשֶׁר קִים עֲלֵיהֶם מֶרְדֳּכָי הַיְּהוּדִי וְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְכֹא שֶׁר קִיְמוּ עַל-נַפְשָׁם וְעַל-זֶרַעֲם דְּבָרֵי הַצְּמֻת וְעֶקְתָּם: 32 וּמֵאֲמַר אֶסְתֵּר קִים דְּבָרֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתֹּב בַּסֵּפֶר: פ 10 וַיִּשֶׁם הַמֶּלֶךְ (אַחֲשֵׁרֶשׁ) נְאֻחֲשֵׁרוֹשׁ מִסַּע עַל-הָאָרֶץ וְאִי הִים: 2 וְכָל-מַעֲשֵׂה תַּקְפּוֹ וּגְבוּרָתוֹ וּפְרָשֵׁת גְּדֻלַּת מֶרְדֳּכָי אֲשֶׁר גְּדֻלַּת הַמֶּלֶךְ הַלּוֹאִיָּהֶם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מֶדִי וּפָרְס: 3 כִּי מֶרְדֳּכָי הַיְּהוּדִי מִשְׁנֵה לְמֶלֶךְ אַחֲשֵׁרוֹשׁ וְגִדּוֹל לַיְּהוּדִים וְרָצִיו לְרֹב אִתּוֹ דָּרֹשׁ טוֹב לַעֲמֹד וּדְבַר שְׁלוֹם לְכָל-זֶרַעוֹ:

Daniel

1 בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך יהודה בא נבוכדנאצר מלך בבל וירושלם ויצר עליה: **2** ויתן אדני בירו את יהויקים מלך יהודה ומקצת כלי בית האלהים ויביאם ארץ-שנער בית אלהיו ואת הכלים הביא בית אוצר אלהיו: **3** ויאמר המלך לאשפני רב סריסו להביא מבני ישראל ומזרע המלוכה ומן הפרתמים: **4** ילדים אשר אין בהם כל-מאום [מום] וטובי מראה ומשכילים בכל חכמה וידעי דעת ומביני מדע ואשר כח ב הם לעמוד בהיכל המלך וללמודם ספר ולשון פשדים: **5** וימן להם המלך דבריו ביומו מפתח המלך וימין משתיו ולגדלם שנים שלוש ומקצתם יעמדו לפני המלך: **6** ויהי בהם מבני יהודה דניאל וחנניה מישאל ועזריה: **7** וישם להם שר הסריסים שמות וישם לדניאל בלשטאצר ולחנניה שדרך ולמישאל מישך ולעזריה עבד נגו: **8** וישם דניאל על לבו אשר לא יתנאל בפתח המלך וביין משתיו ויבשך משר הסריסים אשר לא יתנאל: **9** ויתן האלהים לחסד דניאל לחסד ולרחמים לפני שר הסריסים: **10** ויאמר שר הסריסים לדניאל ירא אני את אדני המלך אשר מנה את מאכלכם ואת משתכם אשר למה יראה את פניכם ועפים מן הילדים אשר כנילכם וחיבתם את ראשי למלך: **11** ויאמר דניאל אל המלצר אשר מנה שר הסריסים על דניאל חנניה מישאל ועזריה: **12** נס-נא את עבדך ימים עשרה ויתורלנו מן הזרעים ונאכלה ומים ונשתה: **13** ויראו לפניך מראינו ומראה הילדים האכלים את פתח המלך וכאשר תראה עשה עם עבדך: **14** וישמע להם לדבר הזה וינסם ימים עשרה: **15** ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב ובריא בשר מן כל הילדים האכלים את פתח המלך: **16** ויהי המלצר נשא את פתחבנם ויין משתיהם ונתן להם ורענים: **17** והילדים האלה ארבעתם נתן להם האלהים מדע והשכל בכל ספר וחכמה ודניאל הבין בכל חזון וחלמות: **18** ולמקצת הימים אשר-אמר המלך להביאם ויביאם שר הסריסים לפני נבכדנצר: **19** וידבר אתם המלך ולא נמצא מכלם כדניאל חנני יה מישאל ועזריה ויעמדו לפני המלך: **20** וכל דבר חכמת בינה אשר-בקש מהם המלך וימצאם עשר ידות על כל החרטמים האשפים אשר בכל-מלכותו: **21** ויהי דניאל ערשנת אחת לכורש המלך: פ **2** ובשנת שנים למלכות נבכדנצר חלם נבכדנצר חלמות ותחפצם רוחו ושנתו נהיתה עליו: **2** ויאמר המלך לקרא חרטמים ולאשפים ולמכשפים ולכשדים להגיד למלך חלמותיו ויבאו ויעמדו לפני המלך: **3** ויאמר להם המלך חלום ותפצם רוחי לדעת את החלום: **4** וידברו הכשדים למלך ארמית מלפא לעלמין חיי אמר חלמא (לעבדך) (לעבדך) ופשרא נתוא: **5** ענה מלפא ואמר (לכשדיא) (לכשדיא) מלתא מני אודא הן לא תהודענני חלמא ופשרה הדמין תתעבדון ובתיכון נגלי יתשונן: **6** והן חלמא ופשרה תהיון מתנן ונבזבה ויגר שניא תקבלון מן קדמן להן חלמא ופשרה החוני: **7** ענו חנינות ואמרין מלפא חל מא יאמר לעבדוהי ופשרה נהחנה: **8** ענה מלפא ואמר מן יציב ידע אנה די עדנא אנתון ובנין פליקבל די חותיון די אודא מני מלתא: **9** די הן חלמא לא תהודענני חדה-היא דחכון ומלה כדבה ושחיתה (הזמנתון) (הזמנתון) למאמר קדמי עד די עדנא ישתנא להן חלמא אמרו לי ואנעד די פשרה תהחונני: **10** ענו (לכשדיא) (לכשדיא) קדם-מלפא ואמרין לא-איתי אנש על-יבשתא די מלת מלפא ויכל להחיותה פליקבל די פלימך רב ושלש מלה כדנה לא שאל לכל-חרטם ואשך ובשדי: **11** ומלתא די-מלפא שאל יקירה ואחרן לא איתי די יחנה קדם מלפא להן אלהין די מדרהון עם-בשרא לא איתוהי: **12** פליקבל דנה מלפא בנס וקצף שניא ואמר להובדה לכל חכימי בבל: **13** ודתא נפקת וחכימיא מתקטלון ובעו דניאל וחברוהי להתקטלה: פ **14** בארין דניאל התיב עטא ושעם לאריוך רב-שבחיא די מלפא די נפק לקטלה לחכימי בבל: **15** ענה ואמר לאריוך שליטא די-מלפא עלימה דתא מהחצפה מן קדם מלפא ארין מלתא הודע אריוך לדניאל: **16** ודניאל על ובעה מן-מלפא די זמן יתורלה ופשרא להחיותה למלפא: פ **17** ארין דניאל לביתה אול ולחנניה מישאל ועזריה חברוהי מלתא הודע: **18** ורחמין למבעא מן קדם אלה שמיא על-רזה דנה די לא יהבדון דניאל וחברוהי עם-שאר חכימי בבל: **19** ארין לדניאל בחזוא די-ליליא רזה גלי ארין דניאל ברך לאלה שמיא: **20** ענה דניאל ואמר להוא שמה די-אלהא מברך מן-עלמא

ועד-עלמא די חכמתא ונבורתא די לה-היא: 21 והוא מהשנא ענינא וזמניא מהעדא מלכין ומהקים מלכין יתב חכמתא לחפיון ומנדעא לידעי בינה: 22 הוא ולא עמיקתא ומסתרתא ידע מה בחשוכא (ונהירא) ונהוראן עמה שרא: 23 לך אלה אבהתי מהורא ומשבח אנה די חכמתא ונבורתא יתבת לי וכען הודעתני דייבענא מנך דיימלת מלכא הודעתנא: 24 כל-קבל דנה דניאל על על-אריוך די מני מלכא להובדא לחפיון בכל אזל וכן אמר-לה לחפיון בכל אל-תהובד העלני קדם מלכא ופשרא למלכא אמוא: 25 אדון אריוך בהתבהלה הנעל לדניאל קדם מלכא וכן אמר-לה דייחשכח גבר מן-בני גלותא די יהוד די פשרא למלכא יהודע: 26 ענה מלכא ואמר לדניאל די שמה בלטשאצר (האימך) (האימך) כהל להודעתני חלמא דייחזית ופשרה: 27 ענה דניאל קדם מלכא ואמר רזה דיימלכא שאל לא חפיון אשפין חרטמין גורין יכלין לתחווה למלכא: 28 ברם אימי אלה בשמיא ולא רזין והודע למלכא נבוכדנצר מה די להוא באחרית יומיא חלמך וחזיו ראשך על-משכבך דנה הוא: 29 (אנתה) (אנתה) מלכא רעיונך על-משכבך סלקי מה די להוא אחרי דנה וגלא רזא הודעך מהדי להוא: 30 ואנה לא בחכמה דייאיתי בי מן-פלחי יא רזא דנה עלי לי להן על-דברת די פשרא למלכא יהודעון ורעיוני לבבך תנודע: 31 (אנתה) (אנתה) מלכא חזיה הוית ואלו צלם חר שניא צלמא דכן רב וזויה תירי קאם לקבלך ורזה דחיל: 32 הוא צלמא ראשה דידתב טב חרזיה ודרעויה די כסף מעויה וירכתה די נחש: 33 שקויה די פרול רגלויה (מנהון) (מנהין) די פרול (ומנהון) (ומנהין) די חסף: 34 חזיה הוית עד די התגורת אבן דיילא בידין ומחת לצלמא על-רגלויה די פרולא וחסףא ויהדת המון: 35 באדון דקו כחיה פרולא חסףא נחשא כסףא ודהבא והו כעור מן-אדרר-קנט ונשא המון רוחא וכל-אחר לא-השתמח להון ואבנאן דיימחת לצלמא הות לשור רב ומלת כל-ארעא: 36 דנה חלמא ופשרה נאמר קדם-מלכא: 37 (אנתה) (אנתה) מלכא מלך מלכיא די אלה שמיא מלכותא חסנא וחסףא ויקרא יתב-לך: 38 ובכל-די (דארין) (דירין) בגי-אנשא חיות ברא ועור-שמיא יתב בידך והשלטך בכלהון (אנתה) (אנתה) הוא ראשה די דהבא: 39 ובתוך תקום מלכו אחרי ארעא מנך ומלכו (תליתא) (תליתא) אחרי די נחשא די תשלט בכל-ארעא: 40 ומלכו (רביעיה) (רביעיה) תהוא תקיפה כפרולא כל-קבל די פרולא מהרק וחשל כלא וכפרולא דיימרעע כל-אלין תדק ותרע: 41 ודי-חזויה רגליא ואצבעתא (מנהון) (מנהון) חסף דייפחר (ומנהון) (ומנהון) פרול מלכו פליגה תהוה ומן-נצבתא די פרולא להוא-בת כל-קבל די חזויה פרולא מערב בחסף טינא: 42 ואצבעת רגליא (מנהון) (מנהון) פרול (ומנהון) (ומנהון) חסף מן-קצת מלכותא תהוה תקיפה ומנה תהוה תבדיר: 43 (די) (די) חזית פרולא מערב בחסף טינא מתערבין להון בזרע אנשא ולא-להון דבקין דנה עס-דנה הא-כדי פרולא לא מתערב עס-חסףא: 44 וביומיוון די מלכיא אנון יקום אלה שמיא מלכו די לעלמין לא תחבול ומלכותה לעם אחרן לא תשתבך תדק וחסף כל-אלין מלכותא והיא תקום לעלמא: 45 כל-קבל דייחזית די משורא אתגורת אבן דיילא בידין ויהדת פרולא נחשא חסףא כסףא ודהבא אלה רב הודע למלכא מה די להוא אחרי דנה ויציי חלמא ומהימן פשרה: 46 באדון מלכא נבוכדנצר נפל על-אנפוהי ולדניאל סגד ומנחה וניחזין אמר לנסכה לה: 47 ענה מלכא לדניאל ואמר מן-קשט די אלהכון הוא אלה אלתין ומרא מלכין וגלה רזין די וכלת למגלא רזה דנה: 48 אדון מלכא לדניאל רבי ומתנן רברבן שניא יתב-לה והשלטה על כל-מדינת בכל ורב-סגנין על כל-חפיון בכל: 49 ודניאל בעא מן-מלכא ומני על עבדיתא די מדינת בכל לשרך מישך ועבד ננו ודניאל בתרע

מלכא: 3 נבוכדנצר מלכא עבד צלם דידתב רומא אמין שתין פתיה אמין שת אקימה בבקעת דורא במדינת בכל: 2 ונבוכדנצר מלכא שלח למכנשא לאחשדרפניא סניא ופתותא אדרגוריא גדרביא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא למתא לחכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא: 3 באדון מתכנשין אחשדרפניא סניא ופתותא אדרגוריא גדרביא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא לחכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא (וקאמין) (וקמין) לקבל צלמא די הקים נבוכדנצר: 4 וכרזא קרא בחיל לכון אמרין עממיא אמיא ולשניא: 5 בעדנא דייחשמעון קל קרנא משרוקיתא (קיתרוס) [קתרוס] סבכא פסנתרין סומפניה וכל זני זמרא תפלון ותסגדון לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא: 6 ומן-דיילא יפל ויסגד בה-שעתא יתרמא לגוא-אתון נורא

וְקִרְתָּא: 7 כֹּל־קִבְלָה דְּהָהּ בְּהוֹמָנָא כְּדִי שְׁמַעִין כֹּל־עַמְמָיָא קֹל קִרְנָא מְשֻׁרְקִיתָא (קִיתָרֹס)
 [קִיתָרֹס] שְׂבָכָא פִּסְטָא רִין וְכָל זִנִּי זִמְרָא נְפִלִין כֹּל־עַמְמָיָא אֲמִיָּא וְלִשְׁנָיָא סְנִדִּין לְצִלָם
 דִּהֶבָא דִּי הָקִים נְבוּכַדְנֶצַּר מִלְכָּא: 8 כֹּל־קִבְלָה דְּהָהּ בְּהוֹמָנָא קִרְבּוּ גְבָרִין פְּשָׁדָיִן וְאָכְלוּ
 קִרְצִיָּהוּן דִּי יְהוּדָיָא: 9 עֵנִי וְאִם רִין לְנְבוּכַדְנֶצַּר מִלְכָּא לְעִלְמִין חֵי: 10 (אֲנַתָּה)
 [אֲנַתָּה] מִלְכָּא שְׁמַת טַעַם דִּי כֹל־אֲנֶשׁ הִירִשְׁמַע קֹל קִרְנָא מְשֻׁרְקִיתָא (קִיתָרֹס) [קִיתָרֹס]
 שְׂבָכָא פִּסְטָתִירִין (וִיסְפִינְיָה) (וִיסְפִינְיָה) וְכָל זִנִּי זִמְרָא יִפֹּל וְיִסְגֵּד לְצִלָם דִּהֶבָא: 11 וּמִן־דִּירָא
 יִפֹּל וְיִסְגֵּד יִתְרַמָּא לְגוּא־אֲתָחוּן נִירָא וְקִרְתָּא: 12 אִיתִי גְבָרִין וְהוֹדָאִין הִירְמִינָת וְתַחוּן
 עַל־עֲבִידָת מִדִּינָת בְּכָל שְׁדִרְךָ מִישָׁךְ וְעֵבֶד נֵנוּ גְבָרִיָּא אֵלֶּךְ לֹא־שִׁמּוּ (עֲלִיד) [עֲלִיד] מִלְכָּא
 טַעַם (לֹא־לִהְיוּ) [וְלֹא־לִהְיוּ] לֹא פִלְחִין וְלְצִלָם דִּהֶבָא דִּי הָקִימָת לֹא סְנִדִּין: ס 13 בִּאֲדִין
 נְבוּכַדְנֶצַּר בָּרְנוּ וְחִמָּה אֲמַר לְהִיתִּיה לְשְׁדִרְךָ מִישָׁךְ וְעֵבֶד נֵנוּ בִּאֲדִין גְּבָרִיָּא אֵלֶּךְ הִיתִּיו
 קִדָּם מִלְכָּא: 14 עֵנִי נְבוּכַדְנֶצַּר וְאֲמַר לְהוּן הֲצֵאָה שְׁדִרְךָ מִישָׁךְ וְעֵבֶד נֵנוּ לֹא־לִי לֹא
 אִיתִיכּוֹן פִּלְחִין וְלְצִלָם דִּהֶבָא דִּי הָקִימָת לֹא סְנִדִּין: 15 כֵּן הֵן אִיתִיכּוֹן עֲתִידִין דִּי
 בְּעִדָּנָא הִירְשְׁמַעִין קֹל קִרְנָא מְשֻׁרְקִיתָא (קִיתָרֹס) [קִיתָרֹס] שְׂבָכָא פִּסְטָתִירִין וְיִסְפִּינְיָה
 וְכָל זִנִּי זִמְרָא תַפְלוּ וְחִסְגוּן לְצִלְמָא דִּירְעִבְדָת וְהֵן לֹא תַסְגִּוּן בְּהִשְׁעָתָה תַחֲרִמוּן
 לְגוּא־אֲתָחוּן נִירָא וְקִרְתָּא וּמִן־הוּא אֱלֹהֵי דִי וְשִׁיבִנְכוֹן מִן־דִּי: 16 עֵנִי שְׁדִרְךָ מִישָׁךְ
 וְעֵבֶד נֵנוּ וְאֲמַרִין לְמִלְכָּא נְבוּכַדְנֶצַּר לֹא־חֲשִׁחִין אֲנַתָּה עַל־דְּהָהּ פִּתְגָם לְהַתְּבוּדָה: 17 הֵן
 אִיתִי אֱלֹהֵנָא הִירְאֲנַתָּא פִּלְחִין וְכָל לְשִׁיבִיבְנָתָא מִן־אֲתָחוּן נִירָא וְקִרְתָּא וּמִן־דִּי מִלְכָּא
 יְשִׁיב: 18 וְהֵן לֹא יִדְעִי לְהוֹאֵלֶךְ מִלְכָּא דִּי לֹא־לִהְיוּ לֹא־אִיתִינָא [אִיתִינָא] פִּלְחִין וְלְצִלָם
 דִּהֶבָא דִּי הָקִימָת לֹא נִסְגֵּד: ס 19 בִּאֲדִין נְבוּכַדְנֶצַּר תַּחֲמִלִי חִמָּה וְצִלָם אֲנַפּוּרִי (אֲשִׁתּוּ)
 [אֲשִׁתּוּ] עַל־שְׁדִרְךָ מִישָׁךְ וְעֵבֶד נֵנוּ עֵנִי וְאֲמַר לְמוֹזָא לֹא־תִנָּא חֲדָשְׁבַעַה עַל דִּי חֻזָּה
 לְמוֹיָהּ: 20 וְלִגְבָרִין גְּבַר־חִיל דִּי בַחֲלִילָה אֲמַר לְכַפְתָּה לְשְׁדִרְךָ מִישָׁךְ וְעֵבֶד נֵנוּ לְמִרְמָא
 לְאֲתָחוּן נִירָא וְקִרְתָּא: 21 בִּאֲדִין גְּבָרִיָּא אֵלֶּךְ כַּפְתּוּ בִּסְרָבְלִיָּהוּן (פְּטִישִׁיָּהוּן) [פְּטִישִׁיָּהוּן]
 וְכַרְבִּלְתָּהוּן וּלְבִשְׁתָּהוּן וּרְמִיו לְגוּא־אֲתָחוּן נִירָא וְקִרְתָּא: 22 כֹּל־קִבְלָה דְּהָהּ מִן־דִּי מִלַּת מִלְכָּא
 מִחֵץ פִּה וְאֲתִנָּא אוּהָ יִתִּירָא גְבָרִיָּא אֵלֶּךְ דִּי הִסְקִי לְשְׁדִרְךָ מִישָׁךְ וְעֵבֶד נֵנוּ קָטַל הַמּוֹן
 שְׂבִיבָא דִּי נִירָא: 23 וְגְבָרִיָּא אֵלֶּךְ תַּלְתָּהוּן שְׁדִרְךָ מִישָׁךְ וְעֵבֶד נֵנוּ נִפְלוּ לְגוּא־אֲתָחוּן־נִירָא
 וְקִרְתָּא מִכַּפְתִּין: פ 24 אֲדִין נְבוּכַדְנֶצַּר מִלְכָּא תוּה וְקָם בְּהַתְּבִלְהָה עֵנִי וְאֲמַר לְהַתְּבִרְוּהִי
 הִלָּא גְבָרִין תַּלְתָּה רְמִינָא לְגוּא־נִירָא מִכַּפְתִּין עֵנִי וְאֲמַרִין לְמִלְכָּא יִצְיָבָא מִלְכָּא: 25 עֵנִי
 וְאֲמַר אֶל־אֲנָתָה חֻזָּה גְבָרִין אֲרַבְעָה שְׁרִין מַהֲלִכִין בְּגוּא־נִירָא וְחָבַל לֹא־אִיתִי בְּהוֹן וְרוּה
 דִּי (רְבִיעִיָּא) [רְבִיעִיָּא] דְּהָהּ לְכַר־אֱלֹהִין: ס 26 בִּאֲדִין קִרְב נְבוּכַדְנֶצַּר לְחִרַע אֲתָחוּן נִירָא
 וְקִרְתָּא עֵנִי וְאֲמַר שְׁדִרְךָ מִישָׁךְ וְעֵבֶד־נֵנוּ עֲבֹדוּהִי הִירְאִלְהָא (עֲלִיא) [עֲלִיא] פְּקִי וְאִתִּי
 בִּאֲדִין נִפְקִין שְׁדִרְךָ מִישָׁךְ וְעֵבֶד נֵנוּ מִרְנוּא נִירָא: 27 וּמַתְּכַנְשִׁין אַחֲשֵׁר־פִּנָּא סִנְיָא
 וּפְחֻתָא וְהִדְבִּירִי מִלְכָּא חֲזִין לְגְבָרִיָּא אֵלֶּךְ דִּי לֹא־שִׁלַּט נִירָא בְּנִשְׁמָהוּן וּשְׁעֵר רֹאשְׁהוֹן
 לֹא תַחֲחַד וְסִרְבִּלִיָּהוּן לֹא שִׁנּוּ וְרִית נִירָא לֹא עֲדָת בְּהוֹן: 28 עֵנִי נְבוּכַדְנֶצַּר וְאֲמַר בְּרִיד
 אֱלֹהֵהוּן דִּי־שְׁדִרְךָ מִישָׁךְ וְעֵבֶד נֵנוּ הִירְשִׁלַּח מִלְכָּאָה וְשִׁיב לְעֲבֹדוּהִי דִּי תַחֲרַצּוּ עֲלוּהִי
 וּמִלַּת מִלְכָּא שִׁנּוּ וְיִתְּבוּ (נִשְׁמָהוּן) [נִשְׁמָהוּן] דִּי לֹא־יִפְלַחוּן וְלֹא־יִסְגִּדוּן לְכָל־אֱלֹהֵי לְהֵן
 לֹא־לִהְיוּ: 29 וּמִנִּי שִׁים טַעַם דִּי כֹל־עַם אֲמַר וּלְשֵׁן דִּירְאֲמַר (שִׁלָּה) [שִׁלָּה] עַל אֱלֹהֵהוּן
 דִּי־שְׁדִרְךָ מִישָׁךְ וְעֵבֶד נֵנוּא הִרְמִין יַתְּעֵבֶד וּבִיתָה נִלְי יִשְׁתַּחֲוֶה כֹּל־קִבְלָה דִּי לֹא אִיתִי אֱלֹהֵי
 אֲחֵרִין דִּי־יִפֹּל לְהַצִּלָּה כְּדִנָּה: 30 בִּאֲדִין מִלְכָּא הֲצִלַּח לְשְׁדִרְךָ מִישָׁךְ וְעֵבֶד נֵנוּ בְּמִדִּינָת
 בְּכָל: פ 31 נְבוּכַדְנֶצַּר מִלְכָּא לְכָל־עַמְמָיָא אֲמִיָּא וְלִשְׁנָיָא הִירְאִירִין [הִירְאִירִין] בְּכָל־אֲרַעָא
 שְׁלִמְכוֹן יִשְׁנָא: 32 אֲתִיָּא וְתַמְהִיָּא דִּי עֵבֶד עַמִּי אֱלֹהֵא (עֲלִיא) [עֲלִיא] שְׁפִר קְרָמִי
 לְהַחֲיָה: 33 אֲחוּהִי כְּמָה רַבְרָבִין וְתַמְהִיָּא כְּמָה תַקִּיפִין מַלְכוּתָה מַלְכוּת עֲלָם וְשִׁלְטָנָה
 עֲסִדֵּר וְרִ: 4 אֵנִי נְבוּכַדְנֶצַּר שִׁלָּה חֻיָּת בְּבִיתִי וְרַעֲנָן בְּהִכְלִי: 2 חֵלֶם חֻיָּת וּדְחַלְנִי
 וְהִרְהִירִין עַל־מִשְׁכְּבִי וְחֻזִּין רֹאשִׁי וְיִבְחַלְנִי: 3 וּמִנִּי שִׁים טַעַם לְהַנְעִלָה קְרָמִי לְכָל חִפְיָמִי
 כְּבֹל הִירְפִּשֵׁר חֲלָמָא יְהוּדַעֲנִי: 4 בִּאֲדִין (עֲלִלִין) [עֲלִלִין] חֲרַטְמִיָּא אֲשִׁפִּיא (פְּשָׁדָיִן)
 [פְּשָׁדָיִן] וְנִירָא וְחֲלָמָא אֲמַר אֵנִי קְרָמִיָּהוּן וּפְשָׁרָה לֹא־מְהוּדַעֲנִי לִי: 5 וְעַד אֲחֵרִין עַל
 קְרָמִי דִּנְיָאֵל הִירְשְׁמָה בְּלִשְׁתַּשְׁאֲצֵר כְּשֵׁם אֱלֹהֵי וְרִי רֹחַ־אֱלֹהִין קִרְשִׁין בַּה וְחֲלָמָא קְרָמִיָּה
 אֲמַרְתִּי: 6 בְּלִשְׁתַּשְׁאֲצֵר רַב חֲרַטְמִיָּא דִּי אֵנִי יִדְעָת דִּי רֹחַ אֱלֹהִין קִרְשִׁין בַּה וְכִלְרִי
 לֹא־אֲנִס לָךְ חֻזִּי חֲלָמִי דִּירְחֻזִּת וּפְשָׁרָה אֲמַר: 7 וְחֻזִּין רֹאשִׁי עַל־מִשְׁכְּבִי חֻזָּה חֻיָּת וְאֵלֹי
 אִילָן בְּגוּא אֲרַעָא וְרוּמָה שְׁנִיא: 8 רַבָּה אִילָנָא וְתַקַּף וְרוּמָה יִמְטָא לְשִׁמְיָא וְחֻזָּתָה לְסוּף
 כֹּל־אֲרַעָא: 9 עֲפִיָּה שְׁפִיר וְאֲנַבָּה שְׁנִיא וּמוֹזִן לְכָל־אֲבָהּ תַחֲחֻחִי תַשְׁלִיל חֻיָּת בְּרָא

ובענפיהי (ידרון) (ידורן) צפרי שמיא ומנה יתון כל-בשרא: 10 חזה חיות בחזון ראשי
 על-משכבי ואלו עיר וקריש מן-שמיא נחת: 11 קרא בחיל וכן אמר גדו אילנא וקצצו
 ענפיהי אתרו עפיה ובדרו אנבה תנר חיותא מן-תחתיה וצפריא מן-ענפיהי: 12 ברם
 עקר שרשויה בארעא שבקו ובאסור דרפרול ונחש בדחאא די ברא ובטל שמיא יצטבע
 ועם-חיותא חלקה בעשב ארעא: 13 לכבה מן-אנושא (אנושא) (אנושא) ישנון ולבב חיות ויתקב
 לה ושבעה עדנין יחלפון עלויה: 14 בגזרת עירין פתנמא ומאמר קדישין שאלתא
 ער-דברת די ינדעון חייא דרשליט (עליא) (עלאה) במלכות (אנושא) (אנושא) ולמן-די
 יצבא יתננה ושפל אנשים יקים (עליה) (עלה): 15 דנה חלמא חיות אנה מלכא נבוכדנצר
 (ואנתה) (ואנתה) בלששאצר פשרא אמר כל-קבל די כל-חסימי מלכותי לא-יכלין פשרא
 להודעתני (ואנתה) (ואנתה) כהל די רוח-אלהין קדישין בך: 16 ארין דניאל דרשמה
 בלששאצר אשתומם קשעה חדה ורעניה יבהלנה ענה מלכא ואמר בלששאצר חלמא
 ופשרא אלי-יבחרך ענה בלששאצר ואמר (מרא) (מרא) חלמא (לשנאד) (לשנאד) ופשרה
 (לעריד) (לעריד) 17 אילנא די חיות די רבה ותקף וריומה ימטא לשמיא וחזותה
 לכל-ארעא: 18 ועפיה שפיר ואנבה שניא ומזון לכל-אבה תחתיה תדור חיות ברא
 ובענפיהי ישכנו צפרי שמיא: 19 (אנתה) (אנתה) חלמא מלכא די רבית ותקפת ורביתך רבת
 ומטת לשמיא ושלטנך לסוף ארעא: 20 ודי חזה מלכא עיר וקריש נחת מן-שמיא ואמר
 גדו אילנא ותבלויה ברם עקר שרשויה בארעא שבקו ובאסור דרפרול ונחש בדחאא די
 ברא ובטל שמיא יצטבע ועם-חיות ברא חלקה עד דרשבעה עדנין יחלפון עלויה:
 21 דנה פשרא מלכא וגזרת (עליא) (עלאה) היא די מטת על-מרא (מרא) (מרא) חלמא: 22 ולך
 מדרין מן-אנושא ועם-חיות ברא להוה מר רך ועשבא כחורין לך ישעמון ומטל שמיא
 לך מצבעין ושבעה עדנין יחלפון (עליד) (עליד) עד דרשבעה דרשליט (עליא) (עלאה)
 במלכות אנושא ולמן-די יצבא יתננה: 23 ודי אמרו למשבך עקר שרשויה די אילנא
 מלכותך לך קימה מן-די חנדע די שלטן שמיא: 24 לחן מלכא מלכי ישפר (עליד)
 (עליד) (נחשאר) בצדקה פרק ועונתך במתן ענין הן תהוא ארכה לשלוחך:
 25 כלא מטא על-נבוכדנצר מלכא: פ 26 לקצת ירחין תריעשר על-היכל מלכותא די בבל
 מהלך הוה: 27 ענה מלכא ואמר הלא דאדיא בבל רבתא דראנה בניתה לבית מלכו
 בתקף חסני וליקר הדרי: 28 עוד מלחא בפם מלכא קל מן-שמיא נפל לך אמרין
 נבוכדנצר מלכא מלכותה ערת מנך: 29 ומן-אנושא לך שדרין ועם-חיות ברא מורך
 עשבא כחורין לך ישעמון ושבעה עדנין יחלפון (עליד) (עליד) עד דרשבעה דרשליט
 (עליא) (עלאה) במלכות אנושא ולמן-די יצבא יתננה: 30 בה-שנא חלמא ספת
 על-נבוכדנצר ומן-אנושא טרוד ועשבא כחורין יאכל ומטל שמיא גשמה יצטבע עד די
 שעה כנשרין רבה וטפרויה כצפרין: 31 ולקצת יומיה אנה נבוכדנצר עינו לשמיא
 נטלת ומנדעי עלי יתוב (ולעליא) (ולעלאה) ברכת ולתי עלמא שבחת והדרת די
 שלטנה שלטן עלם ומלכותה עסדר ודר: 32 וכל-דארי (דירין) ארעא כלה חשיבין
 וכמצביה עבד בחיל שמיא (ודארי) (ודירין) ארעא ולא איתי דרמחא בידה ויאמר לה
 מה עבדת: 33 בה-זמנא מנדעין יתוב עלי וליקר מלכותי הדרי וזוי יתוב עלי ולי הדברין
 ורברבני יבעון ועל-מלכותי תחקנת ורבו ויתירה הוספת לי: 34 כען אנה נבוכדנצר
 משבח ומרומם ומתהר למלך שמיא די כל-מעבדויה קשט וארחתה דין ודי מהלכין
 בנה זכל להשפלה: פ 5 בלששאצר מלכא עבד לחם רב לרברבניהי אלף ולקבל אלפא
 חמרא שתה: 2 בלששאצר אמרו בשעם חמרא להיתיה למאני דהבא וכספא די הנפק
 נבוכדנצר אבויה מן-היכלא די בירושלם ושתון בהון מלכא ורברבניהי שגלחה
 ולחנתה: 3 בארין יתיו מאני דהבא די הנפקו מן-היכלא דייבית אלהא די בירושלם
 ואשתיו בהון מלכא ורברבניהי שגלחה ולחנתה: 4 אשתיו חמרא ושבח לאלהי דהבא
 וכספא נחשא פרזלא אעא ואנא: 5 בה-שעה (נפקו) (נפקו) אצבען די יד-אנש וכחבן
 לקבל נברשתא עלי רא דר-תל היכלא די מלכא ומלכא חזה פס ידה די כתבה:
 6 ארין מלכא יזוהי שוהי ורעניה יבהלנה וקטרי חרצה משתרין וארכבתה דא לך
 נקשו: 7 קרא מלכא בחיל להעלה לאשפוי (פשרא) (פשרא) וגזריא ענה מלכא ואמר
 לחסימי בבל די כל-אנש דירקרה סתבה דנה ופשרה יחוניי ארנונא ילבש (והמונא)
 ויהמניקא דר-דהבא על-צוארה ותלתי במלכותא ושלט: ס 8 ארין (עליין) (עליין) כל
 חסימי מלכא ולא-יכלין סתבא למקרא (ופשרא) (ופשרה) להודעה למלכא: 9 ארין

מלכא בלשאצר שניא מתבהל וזיוהי שנין עלוהי וברבנוהי משתבשין: **10** מלכא קבל מלי מלכא וברבנוהי לבית משתא (עללח) [עלת] ענת מלכא ואמרת מלכא לעלמין חיי אליבדלוך רעיוך וזיוך אלישתנו: **11** אחי גבר במלכותך די רוח אלהין קדשין בה וביומי אבוד נהירו ושכלתנו וחכמה חכמת־אלהין השתכחת בה ומלכא נבכדנצר אבוד רב חרשמן אשפין כשראין נזרין הקימה אבוד מלכא: **12** כל־קבל די רוח ויתלה ומנדע ושכלתנו מפשר חלמין ואחיות אחידן ומשרא קטרין השתכחת בה בדניאל

די־מלכא שם־שמה בלשאצר כ ען דניאל יתקרי ופשרה יתחזה: פ **13** בארין דניאל העל קדם מלכא ענה מלכא ואמר לדניאל (אנתה) [אנתה] הוא דניאל די־מלכא גלותא די יהודי די התי מלכא אבי מן־יהודי: **14** ושמעת (עליך) [עלך] די רוח אלהין בך ונהירו ושכלתנו וחכמה יתירה להשתכחת בך: **15** וכען העלו קדמי חכימא אשפא די־כתבה דנה יקרין ופשרה להודעתני ולא־כהליון פשר־מלכא להחזיה: **16** אנה שמעת (עליך) [עלך] די־תוכל (תוכל) [תוכל] פש רין למפשר וקטרין למשרא פש הן (תוכל) [תוכל] כתבא למקרא ופשרה להודעתני ארגונא חלבש (והמונכא) [והמונכא] די־דחבא על־צוארך ותלתא במלכותא חשלת: פ **17** בארין ענה דניאל ואמר קדם מלכא מתנתך לך להיון

ונבוכדנצר לאחורן הב ברם כתבא אקרא למלכא ופשרא אהודענה: **18** (אנתה) [אנתה] מלכא אלהא (עליא) [עלאה] [עלאה] מלכותא ורבנותא ויקרא ויהרה ירב לנבכדנצר אבוד:

19 ומן־רבנותא די יתבילה כל עממא אמא ולשניא הוו (זאשין) [זאשין] ודחליון מן־קדמותה די־הנה צבא הוה קטל ודי־הנה צבא הוה מחא ודי־הנה צבא הוה מרים ודי־הנה צבא הוה משפיל: **20** וכדי רם לבבה ורוחה תקפת להודעה הנחת מן־פרסא מלכותה ויקרה העדיו מנה: **21** ומן־בני אנשא טריר ולבבה עסחיותא (שיו) [שיו] ועסעדריא מדורה עשבא כחורין יטעמנה ומטל שמיא נשמה יצטבע עד די־ידע די־שליט אלהא (עליא) [עליא]

(עלאה) [עלאה] במלכות אנשא ולמדרי יצבה יתקים (עליה) [עליה]: **22** (ואנתה) [ואנתה] ברה בלשאצר לא השפיל לבבך כל־קבל די כל־דנה ידעת: **23** ועל מראשמיא התרוממת ולמאניא די־ביתא היתיו (קדמיך) [קדמיך] (ואנתה) [ואנתה] (ורבבניך) [ורבבניך] שגלתך ולחנתך חמרא שתין בהון ולא־להי כספא ודחבא נחשא פרזא אעא ואבנא די לא־חונין ולא־שמעין ולא ידעין שבתא ולא־להא די־נשמתך בידה וכל־ארתתך לה לא תדרת:

24 בארין מן־קדמותה שליט פסא די־ידא וכתבא דנה רשים: **25** ודנה כתבא די רשים מנא מנא תקל ופרסין: **26** דנה פשר־מלכא מנא מנה־אלהא מלכותך והשלמה: **27** תקל תקולתה במאנוי והשתכחת חסיר: **28** פרס פריסת מלכותך ויתבת למדי ופרס: **29** בארין אמר בלשאצר והלבישו לדניאל ארגונא (והמונכא) [והמונכא] די־דחבא על־צוארה והכתיו עלוהי די־להוה שליט תלתא במלכותא: **30** בה בליליא קטל

בלשאצר מלכא (כשריא) [כשריא] פ **6** ודריוש (מדא) [מדא] קבל מלכותא פבר שנין שתין וחרתין: **2** שפר קדם דריוש והקים על־מלכותא לאחשדרפניא מאה ועשרין די להון כל־מלכותא: **3** ועלא מנהון סרכין חלתא די דניאל חרמנהון די־להון

אחשדרפניא אליו יתבין להון טעמא ומלכא לא־להוה נזק: **4** ארין דניאל דנה הוה מתנצח על־סרכיא ואחשדרפניא כל־קבל די רוח ויתרא בה ומלכא עשית להקמותה על־כל־מלכותא: **5** ארין סרכיא ואחשדרפניא הוו בעין עלה להשפחה לדניאל מצד מלכותא וכל־עלה ושחיתה לא־יכלין להשפחה כל־קבל די־מחזין הוא וכל־שלו

ושחיתה לא השתכחת עלוהי: **6** ארין גבריא אלך אמרין די לא נהשכח לדניאל דנה כל־עלא להן השפחה עלוהי בדת אלהה: **7** ארין סרכיא ואחשדרפניא אלן הרגשו על־מלכא וכן אמרין לה דריוש מלכא לעלמין חיי: **8** אחיעשו כלו סרכי מלכותא סגניא ואחשדרפניא הרבריא ופחותא לקימה קים מלכא ולתקפה אסר די כל־די־יבעה כעו מן־כל־אלה ואנש עדימין תלחין להן מנך מלכא יחרמא לגב אריותא: **9** פשן מלכא תקים אסרא וחרשם כתבא די לא להשניה כדת־מדי ופרס די־לא תעדא:

10 כל־קבל דנה מלכא דריוש רשם כתבא ואסרא: **11** ודניאל כדי ידע די־רשים כתבא על לביתה וכיון פתיתן לה בעליתה נגד ויושלם וזמנין תלתא ביומא הווא ברך

על־ברכוהי ומצלא ומודא קדם אלהא כל־קבל די־הוה עבד מן־קדמת דנה: **12** ארין גבריא אלך הרגשו והשפחו לדניאל בעא ומתחנן קדם אלהה: **13** בארין קליבו ואמרין קדם־מלכא על־אסר מלכא הלא אסר רשמת די כל־אנש די־יבעה מן־כל־אלה ואנש עדימין תלחין להן מנך מלכא יחרמא לגוב אריותא ענה מלכא ואמר יציבא מלכא

כרת-מדי ופרס דילא תעדא: 14 בארין ענו ואמרין קדם מלכא די דניאל די מן-בני
גלותא די יהוד לא-שם (עליך) [עלך] מלכא ט עם ועל-אסרא די רשמת וזמנין חלחא
ביומא בעא בעותה: 15 ארין מלכא כדי מלחא שמע שניא באש עלוהי ועל דניאל שם
בל לשיובותה ועד מעלי שמשא הוא משתדר להצלותה: 16 בארין גבריא אלף הרגשו
על-מלכא ואמרין למלכא דע מלכא הידת למדי ופרס די-כל-אסר וקום די-מלכא
יהקים לא להשניה: 17 בארין מלכא אמר והיתוי לדניאל ודמו לנבא די אריותא ענה
מלכא ואמר לדניאל אלהך די (אנתה) [אנת] פלחלה בתדירא הוא ישובנך: 18 והיתוי
אכן חדה ושמת עליפם גבא וחחמה מלכא בעזקתה ובעזקת רברבנותי די לא-תשנא
צבו בדניאל: 19 ארין אזל מלכא להיכללה ובת שנת ודחון לא-הנעל קדמוהי ושנתה
גדת עלוהי: 20 בארין מלכא בשפרפרא יקום בנגהא ובהחבהלה לנבא די-אריותא אזל:
21 וכמרקבה לנבא לדניאל בקל עציב ועק ענה מלכא ואמר לדניאל דניאל עבר
אלהא חיא אלהך די (אנתה) [אנת] פלחלה בתדירא היכל לשיובותך מן-אריותא:
22 ארין דניאל עם-מלכא מלל מלכא לעלמין חיי: 23 אלהי שלח מלאכה וסגר פם
אריותא ולא חבלוני כל-קבל די קדמוהי וכו השתכחת לי ואף (קדמיך) [קדמך] מלכא
חבולה לא עברת: 24 בארין מלכא שניא טאב עלוהי ולדניאל אמר להנסקה מן-גבא
והסך דניאל מן-גבא וכל-חבל לא-השתכח בה די הימן באלהה: 25 ואמר מלכא והיתוי
גבריא אלף דראכלו קרצוהי די דניאל ולנב אריותא רמו אנון בניהון ונשיהון ולא-מטו
לארעית גבא עד די-שלטו בהון אריותא וכל-גרמיהון הדקי: 26 בארין דרוש מלכא
כתב לכל-עממיהא אמיה ולשניא די-רארין) [דירין] בכל-ארעא שלמכון ישנא:
27 מן-קדמי שים טעם די כל-שלטן מלכוהי להון (זאעין) [זועין] ודחלון מן-קדם אלהה
די-דניאל דיהואו אלהא חיא וקום לעלמין ומלכותה דילא תחבבל ושלטנה עד-סופא:
28 משיב ומצל ועבר אתון ותמחין בשמיא ובארעא די שייב לדניאל מן-די אריותא:
29 ודניאל די נה הצלח במלכות דרוש ובמלכות פורש (פרסיא) [פרסאה]: פ 7 בשנת חדה
לבלאשצר מלך בבל דניאל חלם חזה וחזוי ראשה על-משכבה בארין חלמא כתב ראש
מלין אמר: 2 ענה דניאל ואמר חזה הוית בחזוי עם-ליליא וארו ארבע רוחי שמיא
מניחן לימא רבא: 3 וארבע חיון רברבן סלקן מן-ימא שנין די מן-רא: 4 קדמיתא
כאריה ונפין די-נשר לה חזה הוית עד די-מריטו נפיה ונשילת מן-ארעא ועל-דגלון
פאנש הקימת ולבב אנש יהיב לה: 5 וארו חיה אחרי תנינה דמיה ללב ולששר-חד
הקמת ותלת עלעין בפמה בין (שניה) [שנה] וכן אמרין לה קומי אכלי בשר שניא:
6 באחר דנה חזה הוית וארו אחרי כנמר ולה נפין ארבע די-עוף על-נפיה) [נבהן]
וארבעה ראשין לחיותא ושלטן יהיב לה: 7 באחר דנה חזה הוית בחזוי ליליא וארו
חיה) (רביעיה) [רביעאה] דחילה ואימתני ותקיפא יחירא ושנין די-פרול לה רברבן
אכלה ומדקה ושאר) (ברגליה) [ברגלה] רפסה והיא משניה מן-כל-חיותא די קדמיה
וקרנין עשר לה: 8 משפלה חוית בקרניא ואלו קרן אחרי זעירה סלקת (ביניהון)
[ביניהון] ותלת מן-קרניא קדמיתא (אתעקרו) [אתעקרה] מן-קרמיה) [קרמיה] ואלו עינין
פעני אנשא בקרניא-רא ופם ממלל רברבן: 9 חזה הוית עד די קרסון רמיו ועתיק יומין
יתב לבושה! פתלג חור ושער ראשה פעמר נקא פרסיה שביבין די-נור נלגלוהי נור
דלק: 10 נהר די-נור נגד ונפך מן-קדמוהי אלף (אלפים) [אלפין] ישמשניה ורבו (רבון)
ורבון קדמוהי יקומון דינא יתב וספרין פתיחו: 11 חזה הוית בארין מן-קל מליא
רברבתא די קרנא ממללה חזה הוית עד די קטילת חיותא והובד גשמה ויהיבת ליכדת
אשא: 12 ושאר חיותא הערוי שלטנהון וארכה בחיון יהיבת להון עד-זמן ועד: 13 חזה
הוית בחזוי ליליא וארו עם-עניי שמיא פבר אנש אתה הוה ועד-עתיק וימא משה
וקדמוהי הקרבוה: 14 ולה יהיב שלטן ויקר ומלכו וכל עממיהא אמיה ולשניא לה
יפלחון שלטנה שלטן עלם דילא יעדה ומלכותה דילא תחבבל: פ 15 אחריית רוחי
אנה דניאל בנוא דנה וחזוי ראשי יבהלנני: 16 קרבת על-חד מן-קאמיה וציבא
אכעא-מנה על-פל-דנה ואמר-לי ופשר מליא יהודעני: 17 אלון חיותא רברבתא די אנון
ארבע ארבעה מלכין יקומון מן-ארעא: 18 ויקבלון מלכותא קדישי עליונין ויחשון
מלכותא עד-עלמא ועד עלם עלמיה: 19 ארין צבית ליצבא על-חיותא רביעיתא דיהנות
שניה מן-פלחון) [פלחין] דחילה יחירה (שניה) [שנה] די-פרול וספריה די-נחש אכלה
מדקה ושאר) (ברגליה) [ברגלה] רפסה: 20 ועל-קרניא עשר די בראשה ואחרי די סלקת (ונפלח)

וַיִּנְפְּלָה מִן־קִדְמִיָּה וְקִדְמָתָה חֹלַת וְקִרְנָא דְכֹן וְעֵינֵי לָהּ וּפִסְמָל בִּרְכָּן וְחוּזָה רַב מִן־חֲבֵרְתָּהּ: 21 חוּזָה הָיִית וְקִרְנָא דְ כֹן עֲבָדָה קִרְב עִם־קִדְשִׁין וַיְכַלָּה לְהוּן: 22 עַד דִּיאֲחָתָה עֲתִיק וַיִּמְיָא וַדִּינָא יִהֵב לְקִדְשִׁי עֲלִיּוֹנִין וּזְמַנָּא מִטָּה וּמִלְכוּתָא חֲסִנִּי קִדְשִׁין: 23 כֹּן אִמֵּר חִוּתָא רִבְעִיעִתָא מַלְכוּ (רִבְעִיעָא) [רִבְעִיעָא] תְּהוּא בִּארְעָא דִּי חֲשָׁנָא מִן־כָּל־מַלְכוּתָא וְתֵאכֵל כָּל־אַרְעָא וְתִרְדּוּשָׁנָה וְתִדְקָנָה: 24 וְקִרְנִיעָא עֲשֵׂר מִנָּה מַלְכוּתָה עֲשֶׂרָה מַלְכִּין וַיִּקְמוּן וְאַחֲרֵן יָקוֹם אַחֲרֵיהוֹן וְהוּא יִשְׁנָא מִן־קִדְמִיָּא וְחִלְתָּה מַלְכִּין וַיִּשְׁפֹּל: 25 וַיִּמְלִין לְצַד (עֲלִיא) (עֲלִיאָה) וַיִּלַּל וַלְקִדְשִׁי עֲלִיּוֹנִין וַיְבֹלָא וַיִּסְבֵּר לְהַשְׁנִיָּה וְזִמְנִין וְדַת וַיִּתְּיָהּ בִּידָה עֲדֵרְעָן וְעִדְנִין וּפִלְגִּי עֵדָן: 26 וַדִּינָא יִתֵּב וּשְׁלֹטָנָה יִתְעִדֹן לְהַשְׁמֵדָה וּלְהוֹבְדָה עֲד־סוּפָא: 27 וּמִלְכוּתָהּ וּשְׁלֹטָנָה וּרְבוּתָא דִּי מַלְכוּת תַּחֲוֹת כָּל־שְׁמַיָּא יִתְיַבֵּת לְעַם קִדְשִׁי עֲלִיּוֹנִין מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת עַל־ם וְכָל־שְׁלֹטָנָא לָהּ וּפִלְחוֹן וּשְׁתַּמְעוּן: 28 עֲדִיקָה סוּפָא דִּי־מִלְכָּא אָנָּה דְנִיָּאל שְׁנִיא רֵעִיוֵי יִבְהֻלְנִי וַיִּזְיִי יִשְׁתַּחֲוֶן עָלֵי וּמִלְכָּא בְּלָבִי נִטְרָה: פ 8 בִּשְׁנַת שְׁלוֹשׁ לְמַלְכוּת בִּלְאֲשַׁעַר הַמֶּלֶךְ חֲזוֹן נִרְאָה אֵלַי אֲנִי דְנִיָּאל אַחֲרֵי הַנִּרְאָה אֵלַי בְּתַחֲלָה:

2 וְנִרְאָה בְּחֻזִּין וַיְהִי בִּרְאִיתִי וְאִי בִּשְׁוֹשֵׁן הַבֵּירָה אֲשֶׁר בְּעִלְמֵס הַמְּדִינָה וְנִרְאָה בְּחֻזִּין וְאִי הָיִיתִי עַל־אֹיֵב אוֹיֵל: 3 וְאֲשָׁא עֵינַי וְנִרְאָה וְהִנֵּה אֵיל אֶחָד עֹמֵד לִפְנֵי הָאֵיֵב וְלוֹ קִרְנִים וְהַקִּרְנִים גְּבוּהוֹת וְהָאֶחָת גְּבוּהָ מִן־הַשְּׁנִיָּת וְהַגְּבוּהָ עֲלֶיהָ בְּאַחֲרֶנָּה: 4 רִאֲתִי אֶת־הָאֵיל מִגֹּנָה יָמָה וְצִפּוּנָה וְנִגְבָּה וְכָל־חַיּוֹת לֹא־יַעֲמִידוּ לִפְנֵי וְאִין מִצִּיל מִיָּדוֹ וְעֵשָׂה כִּרְצוֹנוֹ וְהַגְּדִיל: 5 וְאִין הָיִיתִי מִבֵּין וְהִנֵּה צִפִּיר־הַעֲוִים בָּא מִן־הַמִּשְׁעָב עַל־פְּנֵי כָל־הָאֲרִץ וְאִין נִזְנֶה בְּאֲרִץ וְהַצִּפִּיר קָרָן חוּזָה בֵּין עֵינָיו: 6 וַיְבֹא עַד־הָאֵיל בְּעַל הַקִּרְנִים אֲשֶׁר רִאֲתִי עֹמֵד לִפְנֵי הָאֵיֵב וַיִּרְץ אֵלָיו בְּחֵמַת כַּחוֹ: 7 וַיֹּאדִי חָיו מִגֵּיוֹ אֲצֵל הָאֵיל וַיִּתְמַרְמֵר אֵלָיו וַיִּךְ אֶת־הָאֵיל וַיִּשְׁבֵּר אֶת־שֵׁתִי קִרְנָיו וְלֹא־הָיָה כַח בְּאֵיל לַעֲמֹד לִפְנֵי וַיִּשְׁלִיכֵהוּ אֶרְצָה וַיִּרְמֶסְהוּ וְלֹא־הָיָה מִצִּיל לְאֵיל מִיָּדוֹ: 8 וְהַצִּפִּיר הָעֲוִים הַגְּדִיל עַד־מֵאֵד וַיַּכְעֲזֻמוֹ נִשְׁבָּרָה הַקָּרָן הַגְּדוּלָּה וַתַּעֲלֶנָּה חוּזָה אַרְבַּע תַּחֲתֶיהָ לְאַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם: 9 וּמִן־הָאֶחָת מֵהֶם יָצָא קִרְיָאֶחַת מִצְעִירָה וְתַגְדִּיל יִתֵּר אֶל־הַנֶּגֶב וְאֶל־הַמִּזְרָח וְאֶל־הַצָּבִי: 10 וְתַגְדִּיל עַד־צִבְאָה הַשָּׁמַיִם וְתַפֵּל אֶרְצָה מִן־הַצִּבְאָה וּמִן־הַכּוֹכָבִים וְתִרְמָסֵם: 11 וְעַד שֶׁר־הַצִּבְאָה הַגְּדִיל וּזְמַנּוֹ (הַרִים) [הוֹרִם] הַתְּמִיד וְהַשִּׁלָּךְ מִכּוֹן מְקִדְשׁוֹ: 12 וְצִבְאָה תַתָּן עַל־הַתְּמִיד בְּפִשְׁעָה וְתַשְׁלָךְ אִמָּתָא אֶרְצָה וְעֵשָׂתָה וְהַצִּלְיָה: 13 וְאֲשַׁמְעָה אֶחָד־קְדוֹשׁ מִדְּבַר וַיֹּאמֶר אֶחָד קְדוֹשׁ לְפִלְמוּנֵי הַמִּדְּבַר עַד־מִתִּי הַחֻזִּין הַתְּמִיד וְהַפִּשְׁעָה שְׁמֵם תַּחַת וְקִדְשׁ וְצִבְאָה מִרְמָס: 14 וַיֹּאמֶר אֵלַי עַד עֵרֵב בִּקֵּר אֲלֵפִים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְנִצְדָק קִדְשׁ: 15 וַיְהִי בִּרְאִיתִי אֲנִי דְנִיָּאל אֶת־הַחֻזִּין וְאִבְקִשָּׁה בִּינָה וְהִנֵּה עֹמֵד לִנְגִידָה כְּמִרְאָה־נֶגֶב: 16 וְאֲשַׁמְעָה קוֹל־אֲדָם בֵּין אוֹיֵל וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר בְּנִיָּאל הֵבן לְהִלָּז אֶת־הַמִּרְאָה: 17 וַיְבֹא אֲצֵל עֹמְדִי וַיִּבְבְּאוּ נִכְעַתִּי וְאִפְלָה עַל־פְּנֵי וַיֹּאמֶר אֵלַי הֵבן בְּרִאֲדָם כִּי לַעֲתִיקֵין הַחֻזִּין: 18 וַיִּדְבְּרוּ עִמִּי נִרְדְּמִתִּי עַל־פְּנֵי אֶרְצָה וַיַּנְעֲבִי וַיַּעֲמִידֵנִי עַל־עַמְדִּי: 19 וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי מוֹדִיעֶךָ אֶת אֲשֶׁר־יְהִיָּה בְּאַחֲרִית הַזֶּמֶן כִּי לְמוֹעֵד קִין: 20 הָאֵיל אֲשֶׁר־רִאִיתָ בְּעַל הַקִּרְנִים מַלְכִּי מִדִּי וּפְרָס: 21 וְהַצִּפִּיר הַשְּׁעִיר מִלֶּךְ וְזֶן וְהַקָּרָן הַגְּדוּלָּה אֲשֶׁר בִּין־עֵינָיו הוּא הַמֶּלֶךְ הָרִאשׁוֹן: 22 וְהַנִּשְׁבָּרָה וְהַתְּעִמְדָנָה אַרְבַּע תַּחֲתֶיהָ אַרְבַּע מַלְכוּתֹת מִגֵּיוֹ יַעֲמֻדָנָה וְלֹא בְּכָחוֹ: 23 וּבְאַחֲרִית מַלְכוּתָם כִּתְּתֵם הַפִּשְׁעִים יַעֲמֹד מִלֶּךְ עוֹפְנִים וּמִבֵּין חִידוֹת: 24 וְעֵצֶם כַּחוֹ וְלֹא בְּכָחוֹ וּנְפִלְאוֹת וְשִׁחִית וְהַצִּלְיָה וְעֵשָׂה וְהַשְׁחִית עֲצוּמִים וְעִם־קִדְשִׁים: 25 וְעַל־שִׁכְלוֹ וְהַצִּלְיָה מִרְמָה בִּידוֹ וּבִלְבָבוֹ יַגְדִּיל וּבִשְׁלֹחַ וְשִׁחִית רַבִּים וְעַל־שֶׁר־שָׂרִים יַעֲמֹד וּבִאֲפֹס יָד יִשְׁבֵּר: 26 וּמִרְאָה הָעֵרֵב וְהַבִּקֵּר אֲשֶׁר נִאֲמָר אִמָּתָה הוּא וְאַתָּה סֵתֵם הַחֻזִּין כִּי לִיָּמִים רַבִּים: 27 וְאֲנִי דְנִיָּאל נִתְיַיתִי וְנִחֲלִיתִי יָמִים וְאִקְוִם וְאֵעֲשֶׂה אֶת־מִלְאֶכְתָּה הַמֶּלֶךְ וְאֲשַׁתּוּמֵם עַל־הַמִּרְאָה וְאִין מִבֵּין: פ 9 בִּשְׁנַת אַחַת לְדִירוֹשׁ בְּרִאשׁוֹרוֹשׁ מִזְרַע מִדִּי אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ עַל מַלְכוּת כְּשָׂדִים: 2 בִּשְׁנַת אַחַת לְמַלְכוֹ אֲנִי דְנִיָּאל בִּינִיתִי בְּסַפְרִים מִסְפֵּר הַשָּׁנִים אֲשֶׁר הָיָה דְבִרְיָהּ אֶל־זִרְמִיָּה הַנְּבִיא לְמִלְאוֹת לְחֲרֻבוֹת יְרוּשָׁלַם שֶׁבַעִים שָׁנָה: 3 וְאַתָּנָה אֶת־פְּנֵי אֶל־אֲדָנִי הָאֱלֹהִים לְבִקֵּשׁ תַּפְּלָה וְתַחֲנוּגִים בְּצוּם וּשְׁקָ וְאִפְרִי: 4 וְאַתָּפֵל לָהּ לִיהוּהָ אֱלֹהֵי וְאַתּוֹדָה וְאִמְרָה אָנָּה אֲדָנִי הָאֵל הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד לְאַהֲבִיו וּלְשִׁמְרִי מִצּוּתָיו: 5 חֲשָׁנָה וְעֵינִי (וְהִרְשַׁעְנוּ) [הִרְשַׁעְנוּ] וּמִקְרָנוֹ וְסוֹר מִמִּצְוָתְךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ: 6 וְלֹא שָׁמַעְנוּ אֶל־עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר דִּבְּרוּ בְּשִׁמְךָ אֶל־מַלְכֵינוּ שְׂרָנוּ וְאַבְתִּינוּ וְאֵל כָּל־עַם הָאֲרִץ: 7 לָךְ אֲדָנִי הַמֶּלֶךְ וְלָנוּ בִּשְׁת פְּגִימִים כְּיוֹם הַזֶּה לֹאִישׁ יְהוּדָה וְלִישׁוֹבֵי יְרוּשָׁלַם וּלְכָל־יִשְׂרָאֵל הַקְּרִבִּים וְהַרְחֻקִּים בְּכָל־הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִרְחַתָּם שֵׁם בְּמַעַלְם אֲשֶׁר מַעֲלֹדֶכָּ: 8 יְהוּהָ לָנוּ בִּשְׁת הַפְּגִימִים

למלכינו לשרונו ולבאבתינו אשר חטאנו לך: 9 לאדני אלהינו הרחמים והסלחות כי מרדנו בו: 10 ולא ש מענו בקול יהוה אלהינו ללכת בחורתינו אשר נתן לפנינו ביד עבדיו הנביאים: 11 וכל־ישראל עברו את־תורתך וסור לבלתי שמוע בקלך ותתן עלינו האלה והשבעה אשר כתובה בחורת משה עבד־האלהים כי חטאנו לו: 12 ויקם את־[דבריו] [דברו] אשר־דבר עלינו ועל שפטינו אשר שפטנו להביא עלינו רעה גדלה אשר לא־נעשיתה תחת כל־השמים כאשר נעשיתה בירושלם: 13 כאשר כתוב בחורת משה את כל־הרעה הזאת באה עלינו ולא־חלינו את־פניו יהוה אלהינו לשוב מעוננו ולהשכיל באמתך: 14 וישקר יהוה על־הרעה ויביאה עלינו כִּי־צדיק יהוה אלהינו על־כל־מעשיו אשר עשה ולא שמענו בקלו: 15 ועתה אדני אלהינו אשר הוצאת את־עמך מארץ מצרים ביד חזקה ותעשילך שם כיום הזה חטאנו רשענו: 16 אדני ככל־צדקתך ישיב־נא אפך ותמתך מעירך וירושלם הרקדשך כי בחטאינו ובעונות אבותינו וירושלם ועמך לחרפה לכל־שכנותינו: 17 ועתה שמע אלהינו אל־תפלתך עבדך ירחחנינו והאר פניך על־מקדשך השבט למען אדני: 18 השם אלהיו אונק ושבע (פסחה) [פקח] עניך וראה שממתינו וה עיר אשר־נקרא שמך עליה כי לא על־צדקתנו אנחנו מפילים תנונינו לפניך כי על־רחמך הרבים: 19 אדניו שמעה אדניו סלחה אדני הקשיבה ועשה אל־תאחר למענך אלהי כִּי־שמך נקרא על־עירך ועל־עמך: 20 ועוד אני מדבר ומתפלל ומתוודה חטא חיי וחטאת עמי ישראל ומפיל תחנתי לפני יהוה אלהי על הרקדש אלהי: 21 ועוד אני מדבר בתפלה והאיש נבדיל אשר ראיתי בחזון בתחלה מקץ ביעף ננע אלי כעת מנחת־ערב: 22 ויבן ויבדד עמי ויאמר דניאל עתה יצאתי להשפילך בינה: 23 בתחלת תנוניך יצא דבר ואני באתי להגיד כי חמודות אתה ויבן בדבר והבן במראה: 24 שבעים שב עים נחתך על־עמך ו על־עיר קדשך לכלא הפשע (ולחם) ו(ולחם) (חטאות) (חטאת) ולכפר עון ולהביא צדק עלמים ולחם חזון ונבוא ולמשח קדש שבעים: 25 ותדע ותשכל מן־מוצא דבר להשיב ולבנות ירושלם ער־משית נגיד שבעים שבעים ושבעים ששים ושנים חשוב ונבנתה רחוב וחזין ובכוצ העתים: 26 ואחרי השבעים ששים ושנים יברת משיח ואין לו והעיר ותקדש ושחית עם נגיד הבא וקצו בששף ועד קץ מלחמה נחרצת שמומה: 27 והגביר בירת לרבים שבעה אחד וחצי השבעה ישיבתי זבח ומנחה ועל כנף שקוצים משמים ועד־פלה ונחרצה תתן על־שמים: פ

10 בשנת שלוש לכוּרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס דָּבָר נִגְלָה לְדָנִיֵּאל אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמוֹ בְּלִטְשָׁאצֵּר וְאִמּוֹ הַדָּבָר וַיָּבֵא גִדְּלוֹ וּבִין אֶת־הַדָּבָר וּבִגֵּנָה לוֹ בְּמִרְאָה: **2** בַּיָּמִים הָהֵם אָנִי דָנִיֵּאל הָיִיתִי מִתְאָבֵל שְׁלֹשָׁה שָׁבָעִים יָמִים: **3** לֶחֶם חֲמֻדוֹת לֹא אָכַלְתִּי וּבִשָּׂר יָוִין לֹא־בָא אֵלַי וְסוּךְ לֹא־סָכַתִּי עַד־מָלֵאת שְׁלֹשָׁת שָׁבָעִים יָמִים: **4** וּבַיּוֹם עֲשָׂרִים וָאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן וְאֲנִי הָיִיתִי עַל יַד הַנָּהָר הַגָּדוֹל הוּא חֲדָקְלָא: **5** וְאֶשָּׂא אֶת־עֵינַי וְאָרָא וְהִנֵּה אִישׁ־אֶחָד לְבוּשׁ בָּרִים וּמַחְנִיו חֲגִירִים בִּכְתֵּם אוֹפֵן: **6** וּנְוִיתוֹ כְּתָרְשִׁישׁ וּפָנָיו כְּמִרְאָה כֶּרֶךְ וְעֵינָיו כְּלַפְיָדִי אֵשׁ וְזֹרַעְתּוֹ וּמִרְגַּל תַּיִו כְּעֵין נְחֹשֶׁת קָלָל וְקוֹל דְּבָרָיו כְּקוֹל הַמּוֹן: **7** וְרָאִיתִי אֲנִי דָנִיֵּאל לְבָדִי אֶת־הַמִּרְאָה וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ עִמִּי לֹא רָאוּ אֶת־הַמִּרְאָה אֲבָל חֲרָדָה גִּדְּלָה נִפְלָה עֲלֵיהֶם וַיִּכְרָחוּ בַּחֲבָא: **8** וְאֲנִי נִשְׁאַרְתִּי לְבָדִי וְאָרָאָה אֶת־הַמִּרְאָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וְלֹא נִשְׁאַרְבִּי כֹחַ וְהוֹדִי נִחַפֵּךְ עָלַי לְמִשְׁחִית וְלֹא עָצַרְתִּי כֹחַ: **9** וְאֶשְׁמַע אֶת־קוֹל דְּבָרָיו וּבִשְׁמַעִי אֶת־קוֹל דְּבָרָיו וְאֲנִי הָיִיתִי נִרְדָּם עַל־פָּנַי וּפָנַי אֲרָצָה: **10** וְהַנְּהִיד נִנְעָה בִּי וְהִתְעַנּוּת לִפְנֵי אֱלֹהִים נִשְׁמַעוּ דְּבָרָיָךְ וְאֲנִי־בָאִתִּי בְּדָבְרֶיךָ: **13** וְשָׂרוּ מַלְכוּת פָּרַס עֲמִד לִנְגְדִי עֲשָׂרִים וָאֶחָד יוֹם וְהִנֵּה מִיכָאֵל אֶחָד הַשְּׂרִים הָרִאשֹׁנִים בָּא לְעֻזְתִּי וְאֲנִי נֹתַרְתִּי שֵׁם אֲצֵל מַלְכֵי פָּרַס: **14** וּבָאִתִּי לְהַבְיָנֶךָ אַת אֲשֶׁר־יִקְרָה לַעֲמֻךְ בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים כִּי־עוֹד חֲזוֹן לַיָּמִים: **15** וּבְדַבְּרוֹ עִמִּי בְּדָבָרִים אֲחֵלָה נִתְחִי פָנַי אֲרָצָה וְנֹאֲלַמְתִּי: **16** וְהִנֵּה כְדָמוֹת בְּנֵי אָדָם נִשְׁעוּ עַל־שָׁפְתִי וְאַתְּחַפְּחִי וְאִדְבָּרָה וְאִמְרָה לְהַעֲמִיד לִנְגְדִי אֲדֹנִי בְּמִרְאָה נִחַפְכוּ צִירֵי עָלַי וְלֹא עָצַרְתִּי כֹחַ: **17** וְהִיד וַיִּכַּל עֲבֹד אֲדֹנִי זֶה לְדָבָר עֲסֻאֲרִי זֶה וְאֲנִי מִמֶּתָה לֹא־עֲמַדְרִי כֹחַ וְנִשְׁמָה לֹא נִשְׁאַרְתִּי־בִי: **18** וַיִּסָּךְ וַיַּנְעִיבֵנִי כְּמִרְאָה אֲדָם וַיַּחֲזִקֵנִי: **19** וַיֹּאמֶר אֶת־חֲמֻדוֹת שְׁלוֹם לָךְ חֹזֶק וְחֹזֶק וּכְדָבְרוֹ עִמִּי הַתְּחַזְּקִתִּי וְאִמְרָה יִדְבֵר אֲדֹנִי כִּי חֲזַקְתִּנִּי: **20** וַיֹּאמֶר הִידַעְתָּ לְמַה־בָּאִתִּי אֱלֹהִים וְעַתָּה אֲשׁוּב לְהַלְחֵם עִשְׂרֵי פָּרַס וְאֲנִי יוֹצֵא

והנה שר־יוֹן בא: 21 אֲבָל אֲנִי לֹךְ אֶת־הַרְשׁוּם בְּכֶתֶב אֱמֶת וְאִין אֶחָד מִתְחַזֵּק עִמִּי
עַל־אֵלֶּה כִּי אֲסִימִכָּאֵל שְׂרָכֶם: פ 11 וְאִי בִשְׁנַת אֶחָת לְדָרְיוֹשׁ הַמֶּלֶךְ עָמְדִי לְמַחְזִיק
וּלְמַעֲשׂוֹ לוֹ: 2 וְעַתָּה אֱמֶת אֲנִי לֹךְ הִנֵּה־עוֹד שְׁלֹשָׁה מַלְכִּים עֲמִידִם לְפָנַי וְהַרְבִּיעִי
יַעֲשֶׂיךָ עֲשֶׂר־גְּדוֹל מִכָּל וּכְחֻקְתּוֹ בַּעֲשֵׂרוֹ יַעֲרִי הַכֹּל אֶת מַלְכוּת יוֹן: 3 וְעַמֶּד מֶלֶךְ גָּבוֹר
וּמִשְׁלׁ מוֹמְשֵׁל רַב וְעֵשָׂה כְּרָצוֹנוֹ: 4 וְכַעֲמָדוֹ תִּשְׁבֶּר מַלְכוּתוֹ וְתִחָץ לֶאֱרֻבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם
וְלֹא לְאַחֲרֵיתוֹ וְלֹא כְּמִשְׁלֹ אֲשֶׁר מִשַׁל כִּי תִחַשׁ מַלְכוּתוֹ וְלֹאֲחֵרִים מִלְּבַד־אֵלֶּה: 5 וְיִחָזֵק
מֶלֶךְ־הַנֶּגֶב וּמִן־שָׂרָיו וְיִחָזֵק עָלָיו וּמִשְׁלׁ מוֹמְשֵׁל רַב מִמִּשְׁלָתוֹ: 6 וְלִקְץׁ שְׁנִים יִתְחַבְּרוּ וְכֵן
מֶלֶךְ־הַנֶּגֶב תְּבוּא אֶל־מֶלֶךְ הַצָּפוֹן לַעֲשׂוֹת מִיִּשְׁרָיִם וְלֹא־תַעֲצֵר כּוֹחַ הָאָדָם וְלֹא יַעֲמֹד
וְזָרְעוֹ וְתִנָּחַן הָיָא וּמִבִּיאֶיהָ וְהִלְלָהָ וּמִחֻקָּהּ בַּעֲתִים: 7 וְעַמֶּד מַעֲצָר שְׂרָשִׁיָּה כִּנּוּ וְכֵן
אֶל־הַחֵיל וְכֵן בַּמַּעֲשֵׂי מֶלֶךְ הַצָּפוֹן וְעֵשָׂה בָּהֶם וְהִחְזִיק: 8 וְגַם אֲלֵהֵיהֶם עֲסִנְסִכִּיהֶם
עֲסִפְלִי חֲמֻדָּתָם כִּסֵּף וְזָהָב בִּשְׁבִי יָבֵא מַצָּרִים וְהוּא שְׁנִים יַעֲמֹד מִמֶּלֶךְ הַצָּפוֹן: 9 וְכֵן
בְּמַלְכוּת מֶלֶךְ הַנֶּגֶב וְשֵׁב אֶל־אֲרָמְתּוֹ: 10 (וּבְנִי) וּבְנֵי (וּבְנֵי) יִתְגַּדְּלוּ וְאִסְפוּ הַמֶּלֶךְ הַלְלִים רַבִּים
וְכֵן בּוֹא וְשָׂטָף וְעָבַר וְיִשֵּׁב (וְיִתְגַּדְּלוּ) (וְיִתְגַּדְּלוּ) עַד־(מַעֲשֵׂה) (מַעֲשֵׂה): 11 וְיִתְחַמְּרֵם מֶלֶךְ הַנֶּגֶב
וְיִצֵּא וְנִלְחָם עִמּוֹ עַם־מֶלֶךְ הַצָּפוֹן וְהַעֲמִיד הַמֶּלֶךְ רַב וְנָתַן הַקִּמּוֹן בְּיָדוֹ: 12 וְנִשָּׂא הַקִּמּוֹן
(זִירוֹס) (וְזִירוֹס) לְבָבוֹ וְהַפִּיל רַבָּאוֹת וְלֹא יַעֲזֹ: 13 וְשֵׁב מֶלֶךְ הַצָּפוֹן וְהַעֲמִיד הַמֶּלֶךְ רַב
מִן־הָרָאשׁוֹן וְלִקְץׁ הַעֲתִים שְׁנִים יָבֹא בּוֹא בְּחֵיל גָּדוֹל וּבִרְכוּשׁ רַב: 14 וּבַעֲתִים הָהֵם
רַבִּים יַעֲמָדוּ עַל־מֶלֶךְ הַנֶּגֶב וּבְנֵי פָרְצֵי עָמָד יִנְשְׂאוּ לַהַעֲמִיד חֲזוֹן וְנִשְׁלֹ: 15 וְכֵן מֶלֶךְ
הַצָּפוֹן וְיִשְׁפֹּץ סוּלָּלָה וְלִכְר עִיר מִבְּצָרוֹת וּזְרֻעוֹת הַנֶּגֶב לֹא יַעֲמָדוּ וְעַם מִבְּחָרָיו וְאִין כָּח
לַעֲמֹד: 16 וְיַעֲשֶׂה הָבָא אֵלָיו כְּרָצוֹנוֹ וְאִין עוֹמֵד לִפְנָיו וְיַעֲמֹד בְּאַרְצֵי־הַצִּבִּי וְכֹלָה בְּיָדוֹ:
17 וְיִשְׁמַח פְּנֵי לְבָאוֹ בְּתֻקֵּי כָל־מַלְכוּתוֹ וְיִשְׁרִים עִמּוֹ וְעֵשָׂה וְכֵן הַנָּשִׁים יִתְחַלְּלוּ לְהַשְׁחִיתָהָ
וְלֹא יַעֲמֹד לֹא־לוֹ תְּהִיָּה: 18 (וְיִשְׁמַח) (וְיִשְׁמַח) פְּנֵי לְאִיִּם וְלִכְר רַבִּים וְהַשְׁבִּית קִצִּין
חֲרָפָתוֹ לֹא בִלְתִּי חֲרָפָתוֹ יִשׁוּב לוֹ: 19 וְיִשְׁבֵּב פְּנֵי לַמַּעֲשֵׂי אֲרָצוֹ וְנִכְשֵׁל וְנִפֵּל וְלֹא יִמָּצֵא:
20 וְעַמֶּד עַל־כֵּן מַעֲבִיר נוֹגֵשׁ הָדָר מַלְכוּת וּבִימִים אַחֲרֵים יִשְׁבֶּר וְלֹא בִּאֲפִים וְלֹא
בְּמַלְחָמָה: 21 וְעַמֶּד עַל־כֵּן נֹב זֶה וְלֹא־נִתְּנָה עָלָיו הוֹד מַלְכוּת וְכֵן בְּשִׁלּוֹה וְהִחְזִיק מַלְכוּת
בְּחֻלְקָלוֹת: 22 וּזְרֻעוֹת הַשָּׂטָף יִשְׁטָפוּ מִלִּפְנֵי וְיִשְׁבְּרוּ וְגַם נִגִּיד בְּרִית: 23 וּמִן־הַתְּחַבְּרוֹת
אֵלָיו יַעֲשֶׂה מִרְמָה וְעֵלָה וְעֵצֶם בְּמַעֲשֵׂיו: 24 בְּשִׁלּוֹה וּבְמִשְׁמַנֵּי מִדְּיָנָה יָבֹא וְעֵשָׂה אֲשֶׁר
לֹא־עָשָׂה אֲבִיתּוֹ וְאֲבֹתָיו בְּזֶה וְשָׁלַל וּרְכוּשׁ לָהֶם יְבוֹזֵר וְעַל מִבְּצָרִים יִחָשֵׁב מִחֻשְׁבֵּיתּוֹ
וְעַד־עַתָּה: 25 וְעַד כֵּן וְלִבָּבוֹ עַל־מֶלֶךְ הַנֶּגֶב בְּחֵיל גָּדוֹל וּמֶלֶךְ הַנֶּגֶב יִתְגַּדְּלוּ לְמַלְחָמָה
בְּחֵיל־גְּדוֹל וְעֵצֶם עַד־מָאֹד וְלֹא יַעֲמֹד כִּי־יִחָשְׁבוּ עָלָיו מִחֻשְׁבוֹת: 26 וְאֲכָלִי פֶתִיגִי
יִשְׁבְּרוּהוּ וְיִחָלּוּ וְיִשְׁטָפוּ וְנִפְלוּ חֲלָלִים רַבִּים: 27 וְשִׁנִּיהֶם הַמַּלְכִּים לְבָבָם לְמַלְעַ וְעַל־שִׁלְחָן
אֶחָד קָנָב יִדְּבִרוּ וְלֹא תַעֲלֶה כִּי־עוֹד קִין לְמוֹעֵד: 28 וְיִשְׁבֵּב אֲרָצוֹ בִּרְכוּשׁ גְּדוֹל וְלִבָּבוֹ
עַל־בְּרִית קָדֶשׁ וְעֵשָׂה וְשֵׁב לְאֲרָצוֹ: 29 לְמוֹעֵד יִשׁוּב וְכֵן בִּנְגֵב וְלֹא־תְהִיָּה כְּרָאשְׁתָּה
וְכֹאחֲרֶיהָ: 30 וְכֵן בּוֹ צִיִּים כְּתִים וְנִכְאָה וְשֵׁב וְעַם עַל־בְּרִית־קֹדֶשׁ וְעֵשָׂה וְשֵׁב וְכֵן
עַל־עוֹבֵי בְרִית קָדֶשׁ: 31 וּזְרָעִים מִמֶּנּוּ יַעֲמָדוּ וְיִחָלְלוּ הַמַּקְדָּשׁ הַמַּעֲשֵׂי וְיִסְרֻוּ הַתְּמִיד וְנִתְּנוּ
הַשְּׁקִיץ מִשׁוּמָם: 32 וּמִרְשִׁיעֵי בְרִית יִחְנוּף בְּחֻלְקוֹת וְעַם יִדְעִי אֱלֹהֵי יִחְזֹק וְעֵשָׂה:
33 וּמִשְׁפִּילֵי עַם יִבְיִנוּ לְרַבִּים וְנִכְשְׁלוּ בַּחֲרֵב וּבִלְהֶבֶה בִּשְׁבִי וּבִבְזָה יָמִים: 34 וּבִהֲפֹשֶׁלִם
יַעֲזֻרוּ עוֹר מַעֲטָ וְנָלוּ עֲלֵיהֶם רַבִּים בְּחֻלְקָלוֹת: 35 וּמִן־הַמִּשְׁפִּילִים יִכְשְׁלוּ לְצֻרוֹף בָּהֶם
וְלִכְרֵם וְלִלְבֵּן עַד־עַתָּה קִין כִּי־עוֹד לְמוֹעֵד: 36 וְעֵשָׂה כְּרָצוֹנוֹ הַמֶּלֶךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְגַּדְּלוּ
עַל־כָּל־אֵל וְעַל אֵל אִלִּים יִדְּבֵר וּנְפִלְאוֹת וְהַצִּלִּיחַ עַד־כָּל־עֵלָה וְעַם כִּי יִתְחַדֵּק וְעֵשָׂה:
37 וְעַל־אֵלֶּה אֲבִיתּוֹ לֹא יָבִין וְעַל־חֲמֻדָּתָה נָשִׁים וְעַל־כָּל־אֵלֹהִים לֹא יָבִין כִּי עַל־כָּל יִתְגַּדְּלוּ:
38 וְלֹאֵלֶּה מַעֲשֵׂים עַל־כֵּן יִכְבֹּד וְלֹאֵלֶּה אֲשֶׁר לֹא־יִדְּעוּהוּ אֲבִיתּוֹ יִכְבֹּד בְּזָהָב וּבְכֶסֶף וּבִאֲבָן
יִקְרָה וּבְחֻמְדוֹת: 39 וְעֵשָׂה לְמִבְצָרֵי מַעֲזִים עַם־אֵלֹהִים נֹכַר אֲשֶׁר (הַכִּיר) (יִכְיָר) יִרְבֶּה כְּבוֹד
וְהַמִּשְׁלֵם כְּרִבִּים וְאֲדָמָה יִחַלֵּק בְּמַחִיר: 40 וּבַעֲתָ קִין יִתְנַחַח עִמּוֹ מֶלֶךְ הַנֶּגֶב וְיִשְׁתַּעַר
עָלָיו מֶלֶךְ הַצָּפוֹן בְּרִכָּב וּבִפְרָשִׁים וּבִאֲנִיּוֹת רַבּוֹת וְכֵן בְּאַרְצוֹת וְשָׂטָף וְעָבַר: 41 וְכֵן
בְּאַרְצֵי הַצִּבִּי וּרְבוֹת יִכְשְׁלוּ וְאֵלֶּה יִמְלִסּוּ מִיָּד אָדָם וּמוֹאֵב וְרַאשֵׁית בְּנֵי עַמּוֹן: 42 וְיִשְׁלַח
יָדוֹ בְּאַרְצוֹת וְאַרְצֵי מַצָּרִים לֹא תְהִיָּה לְפִלִּיטָה: 43 וּמִשְׁלׁ בְּמִכְמֵנֵי הַזָּהָב וְהַכֶּסֶף וּבְכָל
חֲמֻדוֹת מַצָּרִים וְלִבִּים וְכִשִּׁים בְּמַעֲשֵׂדָיו: 44 וּשְׁמֻעוֹת יִבְהִלְהוּ מוֹמָרָח וּמוֹצָפוֹן וְצֵאָה בְּחֻמָּא
גְּדֹלָה לְהַעֲמִיד וְלִהְיוֹת רַבִּים: 45 וְיִשַׁע אֱהֵלִי אֲפָדְנוּ בֵּין יָמִים לְהִרְצֵב־קָדֶשׁ וְכֵן
עַד־קֶצֶף וְאִין עוֹד לוֹ: 12 וּבַעֲתָ הַהִיא יַעֲמֹד מִיכָאֵל הַשָּׂר הַגָּדוֹל הָעוֹמֵד עַל־בְּנֵי עָמָד

וְהִיְתָה עֵת צָרָה אֲשֶׁר לֹא־נִהְיְתָה מִהְיוֹת נָוִי עַד הָעֵת הַהִיא וּבָעֵת הַהִיא יִמְלֹט עַמְּךָ
כָּל־הַנִּמְצָא כְּתוּב בַּסֵּפֶר: 2 וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי אֲדָמַת־עֶפֶר יִקְצוּ אֱלֹה לַחַיִּי עוֹלָם וְאֵלֶּה
לְחִרְפוֹת לְדָרְאוֹן עוֹלָם: 3 וְהַמִּשְׁכָּלִים יִזְהָרוּ כִּזְהַר הָרָקִיעַ וּמִצְדֵּיקֵי הַרְבִּים כְּכּוֹכְבֵּי
לְעוֹלָם וְעַד: 4 וְאַתָּה דְּנִיָּאל סָתָם הַדְּבָרִים וְחָתָם הַסֵּפֶר עַד־עֵת קֵץ יִשְׁטְטוּ רַבִּים
וְתִרְבֶּה הַדָּעַת: 5 וְרֵאִיתִי אֲנִי דְּנִיָּאל וְהִנֵּה שְׁנַיִם אַחֲרָיִם עֹמְדִים אֶחָד הִנֵּה לְשַׁפַּת הַיָּאֵר
וְאֶחָד הִנֵּה לְשַׁפַּת הַיָּאֵר: 6 וַיֹּאמֶר לְאִישׁ לְבוֹשׁ הַבְּדִים אֲשֶׁר מִמַּעַל לַמַּיִם הַיָּאֵר עַד־מָתִי
קֵץ הַפְּלָאוֹת: 7 וְאִשׁ מֵעַ אֶת־הָאִישׁ לְבוֹשׁ הַבְּדִים אֲשֶׁר מִמַּעַל לַמַּיִם הַיָּאֵר וַיֵּרָם וַיִּמְנוּ
וַשְּׁמָאוּ אֶל־הַשָּׁמַיִם וַיִּשָּׁבַע בְּחַי הָעוֹלָם כִּי לְמוֹעֵד מוֹעֲדִים וְחֹצֵי וּכְכֻלּוֹת נִפְץ
יִדְעִם־קֹדֶשׁ תַּכְלִינָה כָּל־אֱלֹה: 8 וְאֲנִי שָׁמַעְתִּי וְלֹא אָבִין וְאִמְרָה אֲדֹנִי מֶה אַחֲרִית אֱלֹה:
9 וַיֹּאמֶר לָךְ דְּנִיָּאל כִּי־סִתְּמִים וְחִתְּמִים הַדְּבָרִים עַד־עֵת קֵץ: 10 וַתִּבְרְרוּ וַתַּחֲלִבְנוּ
וַיַּצְרְפוּ רַבִּים וְהִרְשִׁיעוּ רֶשׁ עִים וְלֹא יָבִינוּ כָּל־רָשָׁעִים וְהַמִּשְׁכָּלִים יָבִינוּ: 11 וּמַעַת הוֹסֵר
הַתְּמוֹד וְלַחַת שְׁקוּץ שְׁמֵם יָמִים אֶלֶף מְאֻחִים וְחֲשָׁעִים: 12 אֲשֶׁר־יִמְחָקָה וַיִּגִּיעַ לַיָּמִים אֶלֶף
שָׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְחֲמִשָּׁה: 13 וְאַתָּה לָךְ לִקְץ וְתִנּוּחַ וְתַעֲמֹד לְגִדְלָךְ לִקְץ הַיָּמִין:

Ezra

1 ובשנת אחת לְכֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס לְכַלּוֹת דְּבַר־יְהוָה מִפִּי יְרֵמְיָה הַעֵיר יְהוָה אֶת־רוּחַ פָּרַשׁ מֶלֶךְ־פָּרַס וַיַּעֲבֵר־קוֹל בְּכָל־מַלְכוּתוֹ וַיִּסְמְכֵם־כָּתֹב לֵאמֹר: **2** כֹּה אָמַר פָּרַשׁ מֶלֶךְ־פָּרַס כָּל־מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ נָתַן לִי יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהוּא־פָקַד עָלַי לְבַנּוֹת־לִי בַיִת בִּירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה: **3** מִי־בָכֶם מִכָּל־עַמּוֹ יְהִי אֱלֹהָיו עִמּוֹ וַיַּעַל לִירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה וַיִּבֶן אֶת־בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּא הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם: **4** וְכָל־הַנְּשֹׂאִר מִכָּל־הַמְּקֻמֹּת אֲשֶׁר הוּא גִרְשָׁם וַיִּנְשְׂאוּהוּ אֲנָשִׁי מִקְּמֹו בְּכֶסֶף וּבְזָהָב וּבְרָכּוֹשׁ וּבִבְהֶמָה עִם־הַנֶּזֶבֶה לְבֵית הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם: **5** וַיָּקֻמוּ רָאשֵׁי הָאֲבוֹת לִיהוּדָה וּבְנֵימָן וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם לְכָל הָעִיר הָאֱלֹהִים אֶת־רוּחֹו לַעֲלוֹת לְבָנוֹת אֶת־בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם: **6** וְכָל־סִבִּיבֵיתֵיהֶם חִזְקוּ בִידֵיהֶם בְּכָל־כֶּסֶף בְּזָהָב בְּרָכּוֹשׁ וּבִבְהֶמָה וּבִמְגִדָּנוֹת לְבָד עַל־כָּל־הַתְּנֹדֵב: **7** וְהַמֶּלֶךְ כֹּרֶשׁ הוֹצִיא אֶת־כָּלִי בִית־יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצִיא נְבוּכַדְנֶצַּר מִירוּשָׁלַם וַיִּתֵּנָם בְּבֵית אֱלֹהָיו: **8** וַיּוֹצִיֵאם מִלֶּךְ פָּרַס עַל־יַד מִתְרַדְת הַגִּבּוֹר וַיִּסְפְּרָם לִשְׁשַׁבֵּצַר הַנְּשִׂא לִיהוּדָה: **9** וְאַלֹהֵם מִסְפָּרָם אֲנִישְׁלִי זָהָב שְׁלֹשִׁים אֲנִישְׁלִי־כֶסֶף אַלֶּף מֵחֻלְפִּים תְּשַׁעַ וְעֶשְׂרִים: **10** כְּפוּרֵי זָהָב שְׁלֹשִׁים כְּפוּרֵי כֶסֶף מֵשִׁנִּים אַרְבַּע מֵאוֹת וְעֶשְׂרֵה כֹּלִים אֲחֵרִים אֶלֶף: **11** כָּל־כֹּלִים לְזָהָב וּלְכֶסֶף חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים וָאַרְבַּע מֵאוֹת הֶחָל הָעֵלָה שְׁשַׁבֵּצַר עִם הָעֵלֹת הַגּוֹלָה מִבָּבֶל לִירוּשָׁלַם: **2** וְאַלֹהֵי בְנֵי הַמְּדִינָה הָעֲלִיִּם מִשְׁבֵּי הַגּוֹלָה אֲשֶׁר הִגְלָה (נְבוּכַדְנֶצַּר) מִלֶּךְ־בָּבֶל לְבָבֶל וַיָּשׁוּבוּ לִירוּשָׁלַם וַיְהוּדָה אִישׁ לְעִירוֹ: **2** אֲשֶׁר־בָּאוּ עִם־דָּרְבָּל יִשׁוּעַ נַחְמִיָּה שְׂרָיָה רַעְלִיָּה מְרַדְכִי בִלְשָׁן מִסְפָּר בְּנֵי רַחוּם בַּעְנָה מִסְפָּר אֲנָשִׁי עִם יִשְׂרָאֵל: **3** בְּנֵי פָרַעַשׁ אֲלָפִים מֵאוֹת שְׁבַעִים וְשִׁנִּים: **4** בְּנֵי שַׁפְתָּיָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁבַעִים וְשִׁנִּים: **5** בְּנֵי אֶרֶץ שֶׁבַע מֵאוֹת חֲמִשָּׁה וּשְׁבַעִים: **6** בְּנֵי־פַחַת מֵאוֹב לְבָנֵי יִשׁוּעַ יוֹאָב אֲלָפִים שְׁמֹנֶה מֵאוֹת וְשִׁנִּים עֶשְׂרִי: **7** בְּנֵי עִילָם אַלֶּף מֵאוֹתִים חֲמִשִּׁים וָאַרְבָּעָה: **8** בְּנֵי זְחָוָה תִּשְׁעָה מֵאוֹת וָאַרְבָּעִים וְחֲמִשָּׁה: **9** בְּנֵי זָכִי שֶׁבַע מֵאוֹת וְשִׁנִּים: **10** בְּנֵי בְנֵי שֶׁשׁ מֵאוֹת אַרְבָּעִים וְשִׁנִּים: **11** בְּנֵי בָבִי שֶׁשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְשִׁלְשָׁה: **12** בְּנֵי עִזְיָד אַלֶּף מֵאוֹתִים עֶשְׂרִים וְשִׁנִּים: **13** בְּנֵי אֲדִינִיקָם שֶׁשׁ מֵאוֹת שִׁנִּים וְשִׁשָּׁה: **14** בְּנֵי בְנֵי אֲלָפִים חֲמִשִּׁים וְשִׁשָּׁה: **15** בְּנֵי עֲדִין אַרְבַּע מֵאוֹת חֲמִשִּׁים וָאַרְבָּעָה: **16** בְּנֵי־אֶטֶר לְיִחְזְקִיָּה תִּשְׁעִים וְשִׁמְנָה: **17** בְּנֵי בָצִי שְׁלֹשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְשִׁלְשָׁה: **18** בְּנֵי יוֹרָה מֵאוֹת וְשִׁנִּים עֶשְׂרִי: **19** בְּנֵי חֲשֵׁם מֵאוֹתִים עֶשְׂרִים וְשִׁלְשָׁה: **20** בְּנֵי גִבְרָה תִּשְׁעִים וְחֲמִשָּׁה: **21** בְּנֵי בִית־לָחֶם מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְשִׁלְשָׁה: **22** אֲנָשִׁי נִטְפָּה חֲמִשִּׁים וְשִׁשָּׁה: **23** אֲנָשִׁי עֲנָתוֹת מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְשִׁמְנָה: **24** בְּנֵי עֲזִיזוֹת אַרְבָּעִים וְשִׁנִּים: **25** בְּנֵי קִרְיַת עֲרִים כְּפִירָה וּבְאֵרוֹת שֶׁבַע מֵאוֹת וָאַרְבָּעִים וְשִׁלְשָׁה: **26** בְּנֵי הָרְמָה וְנָבַע שֶׁשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וָאֶחָד: **27** אֲנָשִׁי מִכְּלָם מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְשִׁנִּים: **28** אֲנָשִׁי בִית־אֵל וְהָעִי מֵאוֹתִים עֶשְׂרִים וְשִׁלְשָׁה: **29** בְּנֵי נָבֹו חֲמִשִּׁים וְשִׁנִּים: **30** בְּנֵי מִנְבִּישׁ מֵאוֹת חֲמִשִּׁים וְשִׁשָּׁה: **31** בְּנֵי עִילָם אֶחָד אֶלֶף מֵאוֹתִים חֲמִשִּׁים וָאַרְבָּעָה: **32** בְּנֵי חֶרֶם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים: **33** בְּנֵי־לֶדֶר חֲדִיד וְאוֹנִי שֶׁבַע מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְחֲמִשָּׁה: **34** בְּנֵי יֶרֶחוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַרְבָּעִים וְחֲמִשָּׁה: **35** בְּנֵי סִנְאָה שְׁלֹשָׁת אֲלָפִים וְשֶׁשׁ מֵאוֹת וְשִׁלְשִׁים: **36** הַכֹּהֲנִים בְּנֵי יִדְעִיָּה לְבֵית יִשׁוּעַ תִּשְׁעָה מֵאוֹת שְׁבַעִים וְשִׁלְשָׁה: **37** בְּנֵי אֶמֶר אַלֶּף חֲמִשִּׁים וְשִׁנִּים: **38** בְּנֵי פִשְׁחוֹר אַלֶּף מֵאוֹתִים אַרְבָּעִים וְשִׁבְעָה: **39** בְּנֵי חֶרֶם אַלֶּף וְשִׁבְעָה עֶשְׂרִי: **40** הַלְוִיִּם בְּנֵי־יִשׁוּעַ וּקְדִישׁוּעַ וּקְדִישׁוּעַ לְבָנֵי הוֹדְוִיָּה שְׁבַעִים וָאַרְבָּעָה: **41** הַמְּשֻׁרָּרִים בְּנֵי אֶסָף מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְשִׁמְנָה: **42** בְּנֵי הַשָּׂרִיסִים בְּנֵי־שִׁלּוֹם בְּנֵי־אֶטֶר בְּנֵי־שִׁלְמוֹן בְּנֵי־עֻקֵּיב בְּנֵי חֲטִישָׁא בְּנֵי שִׁבְי הֶחָל מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְחֲשֵׁשָׁה: **43** הַנְּחִינִים בְּנֵי־צִיחָא בְּנֵי־חֲשׁוּפָא בְּנֵי טַבְעוֹת: **44** בְּנֵי־קֶרֶם בְּנֵי־סִיעָהא בְּנֵי פְדוֹן: **45** בְּנֵי־לִבְנָה בְּנֵי־חֲנֻכָּה בְּנֵי עֻקֵּיב: **46** בְּנֵי־חֲנָב בְּנֵי־שְׁמִלִי (שְׁלֹמִי) [שְׁלֹמִי] בְּנֵי חָנִי: **47** בְּנֵי־גִדֵּל בְּנֵי־נָחַר בְּנֵי רֵאִיָּה: **48** בְּנֵי־רֵצִין בְּנֵי־נִקְדָּא בְּנֵי גָזֹו: **49** בְּנֵי־עֲזָא בְּנֵי־פֶסֶח בְּנֵי בָסִי: **50** בְּנֵי־אֶסְנָה בְּנֵי־מַעֲיָנִים [מַעֲיָנִים] בְּנֵי [נְפִיסִים] [נְפִוִּסִים]: **51** בְּנֵי־בִקְבוֹק בְּנֵי־חִקּוּפָא בְּנֵי חֲרָחוֹר: **52** בְּנֵי־בְצָלוֹת בְּנֵי־מִחְדָּא בְּנֵי חֲרָשָׁא: **53** בְּנֵי־בִרְקוֹס בְּנֵי־סִסְרָא בְּנֵי־חֲמֹחַ: **54** בְּנֵי נַצִּיחַ בְּנֵי חֲטִיפָא: **55** בְּנֵי עֲבָדֵי שְׁלֹמֹה בְּנֵי־סִטִּי בְּנֵי־הַסְּפָרַת בְּנֵי פְרוּדָא: **56** בְּנֵי־עֵלָה בְּנֵי־דִרְקוֹן בְּנֵי גִדְלִי: **57** בְּנֵי שַׁפְתָּיָה בְּנֵי־חֲטִיל בְּנֵי פִכְרַת הַצִּבְיִים בְּנֵי אֲמִי: **58** כָּל־הַנְּחִינִים וּבְנֵי עֲבָדֵי שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת תִּשְׁעִים וְשִׁנִּים: **59** וְאַלֹהֵי הָעֲלִיִּם מִתַּל מִלָּה תַּל חֲרָשָׁא

קרוב אדון אמר ולא יכלו להגיד בית-אבותם וזרעם אם מישראל הם: 60 בני-דלילה בני-טוביה בני נקודא שש מאות חמשים ושנים: 61 ומבני הכהנים בני חביה בני הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הנלעדי אשה ויקרא על-שמם: 62 אלה בקשו כתבם המתוחשים ולא נמצאו וינאלו מן-הכהנה: 63 ויאמר התרשעא להם אשר לא-יאכלו מקדש הקדשים עד עמד כהן לאירים ולתמים: 64 כל-הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש-מאות ששים: 65 מלבד עבדיהם ואמהותיהם אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולתם משררים ומשררות מאתים: 66 סוסייהם שבע מאות שלשים וששה פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה: 67 גמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים: 68 ומראשי האבות בבו אם לבית יהוה אשר בירושלם התגדבו לבית האלהים להעמידו על-מכונו: 69 ככלם נתנו לאוצר המלאכה וזהו דרכמונים ששרבאות ואלף ס וכסף מנים חמשת אלפים וכתנת כהנים מאה: 70 וישבו הכהנים והלויים ומן-העם והמשררים והשוערים והנתינים בעריהם וכל-ישראל בעריהם: 71

3 ויגע החדש השביעי ובני ישראל בערים ס ויאספו העם פאיש אחד אל-ירושלם: 72 ויגם ישוע בריוצ דק ואחיו הכהנים וזרבבל בן-שאלתיאל ואחיו ויבנו את-מזבח אלהי ישראל להעלות עליו עלות ככתוב בתורת משה איש-האלהים: 73 ויכינו המזבח על-מכונו כי באימה עליהם מעמי הארצות (ויעל) (ויעלה) עליו עלות ליהוה עלות לבקר ולערב: 74 וישעו אחת-הסכות ככתוב ועלת יום ביום במספר כמשפט דבריום ביומו: 75 ואחר-כך עלת חמיר ולחך שים ולכל-מועדי יהוה המקדשים ויחלו מתגדב נדבה ליהוה: 76 מיום אחר לחוד השביעי חלו להעלות עלות ליהוה והיכל יהוה לא יסד: 77 ויתנו-כסף לצבים ולחרשים ומאכל ומשתה ושמן לצדנים ולצרים להביא עצי ארזים מן-הלבנון אל-ים יפוא כרשיון כורש מלך-פרס עליהם: 78 ובשנה השנית לבואם אל-בית האלהים לירושלם בחדש השני חלו זרבבל בן-שאלתיאל וישוע בריוצדק ושאר אחיהם הכהנים והלויים וכל-הכאים מהשבי ירושלם ויעמידו את-הלויים מן עשרים שנה ומעלה לנצח על-מלאכת בית-יהוה: 79 ויעמד ישוע בניו ואחיו קדמיאל ובניו בני-יהודה כאחד לנ צח על-עשה המלאכה בבית האלהים ס בני חגד בניהם ואחיהם הלויים: 80 ויסדו הבנים את-היכל יהוה ויעמידו הכהנים מלכשים בחצרות והלויים בני-אסף במצלתים להלל את-יהוה על-ידי דוד מלך-ישראל: 81 וישעו בהלל ובהודת ליהוה כי טוב כילעולם חסדו על-ישראל וכל-העם הריעו תרועה גדולה בהלל ליהוה על הוסד בית-יהוה: 82 ורבים מהכהנים והלויים וראשי האבות הזקנים אשר ראו את-הבית הראשון ביסדו זה הבית בעיניהם בכים בקול גדול ורבים בתרועה בשמחה להרים קול: 83 ואין העם מפירים קול תרועת השמחה לקול בכי העם כי העם מריעים תרועה גדולה והקול נשמע עד-למרחוק: 84 וישמעו צרי יהודה ובנימן כי-בני הנולה בניים היכל ליהוה אלהי ישראל: 85 וישעו אל-זרבבל ואל-ראשי האבות ויאמרו להם נבנה עמכם כי ככם נרוש לאלהיכם (ולא) (ולא) אנחנו וזכאים מימי אסר חדן מלך אשור המעלה אתנו פה: 86 ויאמר להם זרבבל וישוע ושאר ראשי האבות לישראל לא-לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר צונו המלך כורש מלך-פרס: 87 ויהי עס-הארץ מרפים ידי עס-יהודה (ומבבלים) (ומבבלים) אותם לבנות: 88 וככרים עליהם ויעצים להפר עצתם כלימי כורש מלך פרס ועד-מלכות דרנש מלך-פרס: 89 ובמלכות אחשורוש בתחלת מלכותו כתבו שטנה על-ישיב יהודה וירושלם: 90 ובימי ארתחששתא כתב בשלם מתרדת טבאל ושאר (כנזות) (כנזות) על-(ארתחששתא) (ארתחששתא) מלך פרס וכתב הנשנות כתוב ארמית ומתרגם ארמית: 91 רחום רחום ושמשי ספרא כתבו אגרה חדה על-ירושלם לארתחששתא מלכא נגמא: 92 אדון רחום בעל-טעם ושמשי ספרא וישעו קנזותהון דינאי ואפרסתכיא טרפליא אפרסאי (ארבני) (ארבניא) בבלאי ושמשי (דדוא) (דדוא) (דהיא) (דהיא) עמיא: 93 ושאר אמיא די הנלי אסנפר רבא ויקירא והותב המו בקריה די שמרין ושאר עבר-נהרה וכענת: 94 דנה פרשנן אגרתא די שלחו עלוהי על-ארתחששתא מלכא (עברד) (עברד) אנש עבר-נהרה וכענת: 95 ידע להוא למלכא די יהודאי די סלקו מן-לד תד עלינא אתו לירושלם קריאתא מרדתא ובאישתא בנין (ושורין) (ושורין) (אשכללן) (אשכללן) (אשכללן) ואשאי יחוטו: 96 כען ידע להוא למלכא די הן קריאתא דך תחבנא ושוריה ישתכללון מנה-בלו והלך לא יתנון ואפתם מלכים תהנוק: 97 כען כל-קבל די-מלח

היכלא מלחנא וערות מלכא לא אריך-לנא למחזא על-דנה שלחנא והודענא למלכא:
15 די יבקר בספר-דכרנא די אבהתך ותהשכח בספר דכרנא ותנדע די קריתא דך
קריתא מרדא ומהנזקת מלכין ומדון ואשתדור עבדון בנזה מריומת עלמא על-דנה
קריתא דך הדרבת: **16** מהודעין אנחנה למלכא די הן קריתא דך תחבנא ושוריה
ישתכללון לקבל דנה חלק בעבר נהרא לא איתי לך: פ **17** פתנמא שלח מלכא
על-רחום בעל-שעם ושמיא ספרא ושאר כנזתהון די יחבון בשמרון ושאר עבר-נהרה
שלם וכעת: ס **18** נשתן נא די שלחתון עלינא מפרש קרי קדמי: **19** ומני שים שעם ובקרו
והשפחו די קריתא דך מריומת עלמא על-מלכין מתנשאה ומרד ואשתדור מתעבד-בה:
20 ומלכין חקיפין הוו על-ירושלם ושליטין בכל עבר נהרה ומדה בלו והלך מתיב
להון: **21** כען שימו שעם לבטלא גבריא אלך וקריתא דך לא תחבנא עד-מני שמא
יתשם: **22** וזהרין הוו שלו למעבד על-דנה למה חבלא להנזקת מלכין: ס **23** אדון
מדי פרשין נשתונא די (ארמחששתא) [ארמחששת] מלכא קרי קדס-רחום ושמיא ספרא
וכנזתהון אזלו בבחילו לירושלם על-יהודיא ובטלו המו בארע וחיל: ס **24** באדון
בטלה עבדת בית-אלהא די בירושלם והות בטלא עד שנת תרתין למלכות דרנש
מלך-פרס: פ **5** והתנבי חגי (נביאה) [נביא] וזכריה בר-עדוא (נביא) [נביא] על-יהודיא
די ביהוד ובירושלם בשם אלה ישראל עליהון: ס **2** באדון קמו ורבכל בר-שאלתיאל
וישע בר-יוצקד ושריו למבנא בית אלהא די בירושלם ועמהון (נביא) [נביא]
די-אלהא מסעדין להון: פ **3** בהזמנא אחא עליהון פחת עבר-נהרה ושחר בוזני
וכנזתהון וכן אמרין להם מרשם לכס שעם ביתא דנה לבנא ואשרנא דנה לשכללה: ס
4 אדון כנמא אמרנא להם מרנאון שמהת גבריא די-דנה בנינא בנין: **5** ועין אלההם
הות על-שבי יהודיא ולא-בטלו המו עד-שעמא לדרנש יהך ואדון יחבון נשתונא
על-דנה: פ **6** פרשין אנרתא די-שלח תחני פחת עבר-נהרה ושחר בוזני וכנזתה
אפרסכא די בעבר נהרה על-דרנש מלכא: **7** פתנמא שלחו עלוהי וכדנה כתיב בנזה
לדרנש מלכא שלמא כלא: ס **8** ידעו להוא למלכא די-אזולנא ליהוד מדינתא לבית
אלהא רבא והוא מתבנא אבן גלל ואע מתשם בכתליא ועבדתא דך אספרנא מתעבדא
ומצלח ביהם: ס **9** אדון שאלנא לשביא אלך כנמא אמרנא להם מרשם לכס שעם
ביתא דנה למבניה ואשרנא דנה לשכללה: **10** ואף שמהתהם שאלנא להם להודעתך די
כתב שמינבריא די בראשיתם: ס **11** וכנמא פתנמא החיבנא לממר אתנא המו עבדוהי
די-אלה שמיא וארעא ובנין ביתא די-הוא בנה מקדמת דנה שנין שניאן ומלך לישראל
רב בנזי ושכללה: **12** להן מן-די הרגזו אבהתנא לאלה שמיא יהב המו ביד גבוכדנצר
מלך-בבל (פסדיא) [פסדאח] וביתה דנה סתרה ועמה הגלי לבבל: ס **13** ברם בשנת
חדה לכורש מלכא די בבל כורש מלכא שם שעם בית-אלהא דנה לבנא: **14** ואף
מאניא די-בית-אלהא די דהבה וכספא די גבוכדנצר הנפק מדי-היכלא די בירושלם
והיכל המו להיכלא די בבל הנפק המו כורש מלכא מן-היכלא די בבל ויהיבו
לששבצר שמה די פחה שמה: **15** ואמר-להו (אלה) [אל] מאניא שא אזל-אחת המו
בהיכלא די בירושלם ובית אלהא יחבנא על-אתרה: ס **16** אדון ששבצר דך אחא יהב
אש יא די-בית אלהא די בירושלם ומר-אדון ועד-כען מתבנא ולא שלם: **17** וכען הן
על-מלכא טב יתבקר בבית גניא די-מלכא תמה די בבבל הן איתי די-מלכא מלכא
שים שעם למבנא בית-אלהא דך בירושלם ורעות מלכא על-דנה ישלח עלינא: ס
6 באדון דרנש מלכא שם שעם ובקרו בבית ספריא די גניא מהחתיך חמה בבבל:
2 והשחכח באחמחא בביתא די במדי מדינתה מגלה חדה וכן-כתיב בנזה דכרונה: פ
3 בשנת חדה לכורש מלכא כורש מלכא שם שעם בית-אלהא בירושלם ביתא יחבנא
אתר די-דבתון דבתון ואשוהי מסובלון רומה אמין שתין פתיה אמין שתין: **4** דבכין
די-אבן גלל תלתא ונדבך די-אע חרת ונפקתא מן-בית מלכא תתיהב: **5** ואף מאני
בית-אלהא די דהבה וכספא די גבוכדנצר הן פק מן-היכלא די-בירושלם והיכל לבבל
יהחבון ויהך להיכלא די-בירושלם לאתרה ותחת בבית אלהא: ס **6** כען תחני פחת
עבר-נהרה שחר בוזני וכנזתהון אפרסכא די בעבר נהרה רחיקין הוו מן-תמה: **7** שכו
לעבדת בית-אלהא דך פחת יהודיא ולשבי יהודיא בית-אלהא דך יבנו על-אתרה:
8 ומני שים שעם למא די-תעבדון עס-שבי יהודיא אלך למבנא בית-אלהא דך ומנכסי

מלֹכָא דִּי מִדְתַּ עֲבַר נְהִירָא אֶסְפְּרָנָא נִפְתָּחָא תְּהוּא מִתְּהֵבָא לְגִבְרִיא אֶלְךָ דִּי־לֹא
 לְבָשְׂלָא: 9 וְמָה חֲשֹׁן וּבְנֵי תוֹרִין וּדְכָרִין וְאִמְרִין לְעֻלְוֹן לְאַלְהָ שְׁמַיָּא חֲנֻטִין מִלְּחָ חֲמַר
 וּמִשְׁחָ כְּמֹאמֶר כְּהֵנָּה דִּי־בִירוּשְׁלָם לְהוּא מִתְּהֵב לְהֵם יוֹם וְיוֹם דִּי־לֹא שְׁלֹ: 10 דִּי־לְהוֹן
 מִתְּקַרְבִּין נִיחֻוּתִין לְאַלְהָ שְׁמַיָּא וּמַצְלִין לְחַיִּי מִלְּכָא וּבְנוֹהִי: 11 וּמִנִּי שִׁים מַעַם דִּי כָּל־אִנְשָׁ
 דִּי יִהְיֶנָּה פִתְנָמָא דְנָה יִתְנַסַּח אַע מִן־בֵּיתָהּ וּזְקִיף יִתְמַחָא עֲלֵיהּ וּבִתְהָה נָלוּ יִתְעַבֵּד
 עֲלֵיהֶנָּה: 12 וְאַלְהָ דִּי שָׁכַן שְׁמָה תְּמָה יִמְנֵר כָּל־מֶלֶךְ וְעַם דִּי יִשְׁלַח יִדְּהָ לְהַשְׁגִּיהָ
 לְחֵב לָהּ בֵּית־אֱלֹהָא דִּי דִּי בִירוּשְׁלָם אֵנָה דְרוּשׁ עֲמֵת מַעַם אֶסְפְּרָנָא יִתְעַבֵּד: פ 13 אֲדִין
 תְּחַנִּי פִתַּח עֲבַר־נְהִירָא שְׁתַּר בּוּזִין וּכְנֻתְהוֹן לְקַבֵּל דִּי־שְׁלַח דְרוּשׁ מִלְּכָא כְּמֹאמֶר אֶסְפְּרָנָא
 עֲבָדוּ: 14 וְשָׁבִי יְהוּדִיא בְּנִין וּמַצְלָחִין בְּנִבּוּאָת חֲנִי (נְבִיאָה) [נְבִיאָה] וּזְכָרִיהָ בְּרִיעָהּ וּבְנֵי
 וְשִׁכְלָלוּ מִן־מַעַם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וּמַמַּעַם כּוֹרֵשׁ וְדְרוּשׁ וְאַרְתַּחשֶׁשְׁתָּא מֶלֶךְ פָּרַס: 15 וְשִׁצִּיא
 בֵּיתָהּ דְנָה עַד יוֹם חֲלָתָהּ לִירַח אֲדָר דִּי־הִיא שְׁנַת־שֵׁט דְרוּשׁ מִלְּכָא: פ 16
 וְעֲבָדוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּהֵנָּה וְלוּיָא וְשָׂאֵר בְּנֵי־גִלְיָהּ חֲנַכַּת בֵּית־אֱלֹהָא דְנָה בַּחֲדוּהּ:
 17 וְתִקְרְבוּ לְחֲנֻכַּת בֵּית־אֱלֹהָא דְנָה תוֹרִין מֹאֵה דְכָרִין מֹאֵה אִמְרִין אִרְבַּע מֹאֵה וְצִפְרִי
 עִזִּין (לְחֻטָּא) [לְחֻטָּא] עַל־כִּי־יִשְׂרָאֵל תְּרִיעֶשֶׁר לְמַנְיָן שְׁבַע־יִשְׂרָאֵל: 18 וְתִקְוִימוּ כְּהֵנָּה
 בְּפִלְגְּתְהוֹן וְלוּיָא בְּמִלְקֻתְהוֹן עַל־עֲבִידַת אֱלֹהָא דִּי בִירוּשְׁלָם כְּכַתֵּב סֵפֶר מֹשֶׁה: פ
 19 וְיַעֲשׂוּ בְנֵי־הַגּוּלָּה אֶת־הַפֶּסַח בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן: 20 כִּי הִטְהִירוּ הַכְּהֵנִים וְהַלְוִיִּם
 כָּאֶחָד כָּל־מְהוֹרִים וַיִּשְׁחָטוּ הַפֶּסַח לְכָל־בְּנֵי הַגּוּלָּה וְלֹאֲחִיהֶם הַכְּהֵנִים וְלֹהֶם: 21 וַיֹּאכְלוּ
 בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הַשְּׂבִים מִהַגּוּלָּה וְכָל הַנִּבְדֵּל מִטְּמֵאֹת נֹו־הָאָרֶץ אֲלֵהֶם לָרֹשׁ לִיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 22 וַיַּעֲשׂוּ חֲנֻמֻּצוֹת שְׁבַעַת יָמִים בְּשִׁמְחָה כִּי שִׁמְחָם יִהְיֶה וְהֹסֵב לֵב מֶלֶךְ־אַשּׁוּר עֲלֵיהֶם לְחֹק

יְדֵי הֵם בְּמִלְאֲכַת בֵּית־הָאֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: פ 7 וְאַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּמִלְכּוֹת אֶרְתַּחשֶׁשְׁתָּא
 מֶלֶךְ־פָּרַס עֲזָרָא בִּישְׁרִיהָ בִּן־עֲזַרְיָה בִּן־חִלְקִינָה: 2 בִּן־שְׁלוֹם בִּן־דָּדֹק בִּן־אַחִישׁוּב: 3 בִּן־אַמְרִיָּה
 בִּן־עֲזַרְיָה בִּן־מְרִיזִי: 4 בִּן־זִרְחֵיהָ בִּן־עִזִּי: 5 בִּן־אַבְשִׁישׁוּעַ בִּן־פִּינְחָס בִּן־אַלְעָזָר בִּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן
 הָרִאשׁ: 6 הוּא עֲזָרָא עֲלֵה מִכְּבֵּל וְהוּא־סֹפֵר מִהִיר בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר־נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּתְּנוּ־לּוֹ הַמֶּלֶךְ כִּיד־יְהוָה אֱלֹהֵיוֹ עָלָיו כָּל בְּקֻשְׁתּוֹ: פ 7 וַיַּעֲלֻ מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַכְּהֵנִים
 וְהַלְוִיִּם וְהַמְּשֻׁרָרִים וְהַשֹּׁעִי רִים וְהַנְּתִינִים אֶל־יְרוּשְׁלָם בְּשַׁנַּת־שֶׁבַע אֶרְתַּחשֶׁשְׁתָּא הַמֶּלֶךְ: 8 וַיָּבֹא
 יְרוּשְׁלָם בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי הָיָא שְׁנַת הַשְּׁבִיעִית לַמֶּלֶךְ: 9 כִּי בָּאֶחָד לְחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן הוּא יוֹם הַמַּעֲלָה
 מִכְּבֵּל וּבָאֶחָד לְחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בָּא אֶל־יְרוּשְׁלָם כִּיד־אֱלֹהֵיוֹ הַטּוֹבָה עָלָיו: 10 כִּי עֲזָרָא הָכֵן לִבּוֹ
 לְדְרוּשׁ אֶת־תּוֹרַת יְהוָה וְלַעֲשׂוֹת וּלְלַמֵּד בְּיִשְׂרָאֵל חֹק וּמִשְׁפָּט: פ 11 וְזוֹה פִּרְשָׁן הַנִּשְׁתָּן
 אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ אֶרְתַּחשֶׁשְׁתָּא לְעֲזָרָא הַכֹּהֵן הַסֹּפֵר סֹפֵר דְּבָרֵי מִצְוֹת־יְהוָה וְחֻקּוֹ
 עַל־יִשְׂרָאֵל: פ 12 אֶרְתַּחשֶׁשְׁתָּא מֶלֶךְ מִלְכִּיא לְעֲזָרָא כְּהֵנָּה סֹפֵר דְּתָא דִּי־אֱלֹהֵי שְׁמַיָּא נָמִיר
 וּכְעֵתָ: 13 מִנִּי שִׁים מַעַם דִּי כָּל־מִתְנַגֵּב בְּמִלְכּוּתֵי מִן־עַמָּה יִשְׂרָאֵל וּכְהֵנּוּהִי וְלוּיָא לְמַהֲרָ
 לִירוּשְׁלָם עִמָּךְ יְהִי: 14 כָּל־קַבֵּל דִּי מִן־קָרָם מִלְּכָא וּשְׁבַעַת וְעֵטָהּ שְׁלִיחָ לְבִקְרָא
 עַל־יְהוּדִי וְלִירוּשְׁלָם בְּדַת אֱלֹהֶךְ דִּי בִידֶךְ: 15 וְלִהִיבֵלָה כֶּסֶף וְדָהָב דִּי־מִלְּכָא וְיַעֲשׂוּהִי
 הַתְּנָדְבוּ לְאַלְהֵי יִשְׂרָאֵל דִּי בִירוּשְׁלָם מִשְׁכָּנָה: 16 וְכָל כֶּסֶף וְדָהָב דִּי תִּשְׁכַּח בְּכָל מִדְיָנָה
 בְּכָל עַם הַתְּנָדְבוֹת עֲמָא וּכְהֵנָּה מִתְנַדְבִּין לְבֵית אֱלֹהֵהֶם דִּי בִירוּשְׁלָם: 17 כָּל־קַבֵּל דְנָה
 אֶסְפְּרָנָא חֲקִנָּא בְּכֶסֶף דְנָה תוֹרִין וְדְכָרִין אִמְרִין וּמִנְחָתְהוֹן וְנִסְפִּיהוֹן וְחֻקְרָהּ הִמּוּ
 עַל־מִדְבָּחָהּ דִּי בֵּית אֱלֹהֵם דִּי בִירוּשְׁלָם: 18 וְמָה דִּי (עֲלִיד) [עֲלִיד] וְעַל־[אֲחִיד] [אֲחִיד]
 יִישָׁב בְּשׂ אֵר כֶּסֶף וְדָהָב לְמַעַבֵּד כְּרַעוֹת אֱלֹהֵם תַּעֲבֹדוּ: 19 וּמֹאנִיא דִּי־מִתְּהִיבִין לָךְ
 לְפִלְחֹן בֵּית אֱלֹהֶךְ הַשְּׁלֵם קָדָם אֱלֹהֵי יְרוּשְׁלָם: 20 וְשָׂאֵר חֲשׁוֹת בֵּית אֱלֹהֶךְ דִּי יִפְלִלְךָ
 לְמַנְתָּ תִּתֵּן מִן־בֵּית גִּנּוּי מִלְּכָא: 21 וּמִנִּי אֵנָה אֶרְתַּחשֶׁשְׁתָּא מִלְּכָא שִׁים מַעַם לְכָל גִּזְבְּרִיא
 דִּי בַעֲבַר נְהִירָא דִּי כָּל־דִּי יִשְׁאֲלֻנְכוּן עֲזָרָא כְּהֵנָּה סֹפֵר דְּתָא דִּי־אֱלֹהֵי שְׁמַיָּא אֶסְפְּרָנָא
 יִתְעַבֵּד: 22 עַד־כֶּסֶף כְּכָרִין מֹאֵה וְעַד־חֲנֻטִין כָּרִין מֹאֵה וְעַד־חֲמַר בִּתּוּן מֹאֵה וְעַד־בִּתּוּן
 מִשְׁחָ מֹאֵה וּמִלְּחָ דִּי־לֹא כֶּתֶב: 23 כָּל־דִּי מִן־מַעַם אֱלֹהֵי שְׁמַיָּא יִתְעַבֵּד אֲדֹרְזָא לְבֵית אֱלֹהֵי
 שְׁמַיָּא דִּי־לְמָהּ לְהוּא קֶצֶף עַל־מִלְכּוֹת מִלְּכָא וּבְנוֹהִי: 24 וְלִכְּם מְהוֹדְעִין דִּי כָּל־כְּהֵנָּה
 וְלוּיָא וְזִמְרִיא תְּרַעֲיָא תִּנְיָא וְכָל־חֵי בֵּית אֱלֹהָא דְנָה מְנַדָּה בְּלוּ וְהִלְךְ לֹא שְׁלִיט לְמִרְמָא
 עֲלֵיהֶם: 25 וְאַתָּה עֲזָרָא כְּחֻכְמַת אֱלֹהֶךְ דִּי־בִידֶךְ מִנִּי שְׁפֻטִין וְיִנְיִין דִּי־לְהוֹן (דֹּאנִין)
 [דֹּאנִין] לְכָל־עַמָּה דִּי בַעֲבַר נְהִירָא לְכָל־יְדִיעִי דְתִי אֱלֹהֶךְ וְדִי לֹא יִדַּע תְּהוֹדְעִין:
 26 וְכָל־דִּי־לֹא לְהוּא עֲבָד דְּתָא דִּי־אֱלֹהֶךְ וְדְתָא דִּי מִלְּכָא אֶסְפְּרָנָא דִּינָהּ לְהוּא מִתְעַבֵּד
 מִנָּה הֵן לְמוֹת הֵן (לְשֻׁרְשׁוֹ) [לְשֻׁרְשׁוֹ] וְלִשְׁרִישׁ הֵן־לְעֻנְשׁ נִכְסִין וְלֹאֲסִירִין: פ 27 בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ אֲשֶׁר נָתַן כְּזֹאת בְּלֵב הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי אֵת־בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם: 28 וְעַל־

הטה־חסד לפני המלך ויוע־ציו ולכל־שרי המלך הגברים ואני החזקתי כִּדְי־הוּהוּ אֵלֶּהי
עָלַי וְאֶקְבָּצָה מִיִּשְׂרָאֵל רִאשִׁים לַעֲלוֹת עִמִּי: פ 8 ו אֵלֶּה רִאשֵׁי אֲבֹתֵיהֶם וְהִתְיַחֲשׁוּ הָעָלִים
עִמִּי בְּמִלְכוּת אֶרְחֻשְׁסָתָא הַמֶּלֶךְ מִבְּבֶל: ס 2 מִבְּנִי פִּינְחָס נִרְשָׁם ס מִבְּנִי אִיתְמַר דְּנִי־אֵל
ס מִבְּנִי דְרִיד חֲטוּשׁ: ס 3 מִבְּנִי שְׁכִנְיָה ס מִבְּנִי פִרְעֵשׁ זְכָרְיָה וְעִמּוֹ הִתְיַחֲשׁ לְזִכְרִים מֵאָה
וְחֻמְשִׁים: ס 4 מִבְּנִי פָחַת מוֹ אֵב אֱלִיהוּעִינִי בִן־זַרְחָה וְעִמּוֹ מֵאֲתִים הַזְּכָרִים: ס 5 מִבְּנִי
שְׁכִנְיָה בִן־זִיחִיָּאל וְעִמּוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת הַזְּכָרִים: ס 6 וּמִבְּנִי עֲדִין עֶבֶד בִּרְיוֹנָתָן וְעִמּוֹ חֲמִשִּׁים
הַזְּכָרִים: ס 7 וּמִבְּנִי עֵי לָם יִשְׁעִיה בִּן־עַתְלִיה וְעִמּוֹ שִׁבְעִים הַזְּכָרִים: ס 8 וּמִבְּנִי שְׁפָטִיה
זְבֻרְיָה בִן־מִיקָאֵל וְעִמּוֹ שְׁמוֹנִים הַזְּכָרִים: ס 9 מִבְּנִי יוֹאֵב עֶבֶדְיָה בִן־זִיחִיָּאל וְעִמּוֹ מֵאֲתִים
וְשִׁמְנָה עֶשֶׂר הַזְּכָרִים: ס 10 וּמִבְּנִי שְׁלוּמִית בִּרְיוֹסְפִיָּה וְעִמּוֹ מֵאָה וְשִׁשִּׁים הַזְּכָרִים: ס
11 וּמִבְּנִי כְּבִי זְכָרְיָה בִן־בְּכִי וְעִמּוֹ עֶשְׂרִים וְשִׁמְנָה הַזְּכָרִים: ס 12 וּמִבְּנִי עֲזֹרָה יוֹחָנָן בִּן־הַקָּטָן
וְעִמּוֹ מֵאָה וְעֶשְׂרֵה הַזְּכָרִים: ס 13 וּמִבְּנִי אֲדִינִיקָם אַחְרָנִים וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם אֱלִיפַלֵּשׁ יִעְיָאֵל
וְשִׁמְעִיה וְעִמָּהֶם שְׁשִׁים הַזְּכָרִים: ס 14 וּמִבְּנִי בְנוֹי עֹתִי (וּזְבוּד) (וְזִכְרִין) וְעִמּוֹ שִׁבְעִים
הַזְּכָרִים: פ 15 וְאֶקְבָּצָם אֶל־הַנֶּהָר הַבָּא אֶל־אֶה וְאֶנְחָה שָׁם יָמִים שְׁלֹשָׁה וְאֶבְיָנָה בָּעָם
וּבִכְהֵנִים וּמִבְּנִי לֹוי לֹא־מִצְאִיתִי שָׁם: 16 וְאֶשְׁלַחָה לְאֱלִיעֶזֶר לְאִירָאֵל לְשִׁמְעִיה וּלְאֶלְנָתָן
וּלְגִרְיָה וּלְאֶלְנָתָן וּלְגַן חָן וּלְזִכְרָה וּלְמִשְׁלֵם רִאשִׁים וּלְיוֹרִיב וּלְאֶלְנָתָן מִכְּנִיָּם: 17 (וְאֶצְאָה)
(וְאֶצְאָה) אוֹתָם עַל־אֲדוֹ הָרֹאשׁ בְּכִסְפֵּיָה הַמָּקוֹם וְאֶשְׁמִיָּה בְּפִיהֶם דְּבָרִים לְדָבָר אֶל־אֲדוֹ
אֲחִיו (וְהַנְּתִינִים) (וְהַנְּתִינִים) בְּכִסְפֵּיָה הַמָּקוֹם לְהַבְיָאֵלְנוּ מִשְׁרָתִים לְבֵית אֱלֹהֵינוּ: 18 וְיִבְיָאוּ
לָנוּ כִּיד־אֱלֹהֵינוּ הַטּוֹב עֲלֵינוּ אִישׁ שָׂכַל מִבְּנִי מַחְלִי בִן־לֹוי בִּירְשָׁאֵל וְשִׁרְבָּה וּבְנוֹי
וְאֲחִיו שְׁמֹנֶה עֶשֶׂר: 19 וְאֶת־חֲשֵׁבִי יָה וְאֲחֻי יִשְׁעִיה מִבְּנִי מִרְרִי אֲחִיו וּבְנֵיהֶם וְעֶשְׂרִים: ס
20 וּמִן־הַנְּתִינִים שָׁנָתָן דְרִיד וְהַשְּׂרִים לְעִבְדַת הַלִּוִּים נְחִינִים מֵאֲתִים וְעֶשְׂרִים כָּלֵם נִקְבוּ
בְּשִׁמּוֹת: 21 וְאֶקְרָא שָׁם צוּם עַל־הַנֶּהָר אֲהוּא לְהַתְעִנּוֹת לִפְנֵי אֱלֹהֵינוּ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ דְרָךְ
יִשְׁרָה לָנוּ וּלְטַפָּנוּ וּלְכָל־כְּרוֹשְׁנוּ: 22 כִּי בִשְׁתִּי לְשֹׂאֵל מִן־הַמֶּלֶךְ חִיל וּפְרָשִׁים לְעֹזְרוֹ
מֵאוֹיֵב בְּדֶרֶךְ כִּירְאֲמִינוּ ל מֶלֶךְ לֵאמֹר יִד־אֱלֹהֵינוּ עַל־כָּל־מִבְּקָשָׁיו לְטוֹבָה וְעֹז וְאֶפֶס עַל
כָּל־עֹזְבָיו: 23 וְנִצְוָה וְנִבְקָשָׁה מֵאֱלֹהֵינוּ עַל־זֹאת וַיַּעֲתֵר לָנוּ: 24 וְאֶבְדִּילָה מִשְׂרֵי הַכֹּהֲנִים
שְׁנַיִם עֶשֶׂר לְשִׁרְבִיָּה חֲשִׁבְיָה וְעִמָּהֶם מֵאֲחִיהֶם עֶשְׂרֵה: 25 (וְאֶשְׁקֹלָה) (וְאֶשְׁקֹלָה) לָהֶם
אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזֹּהָב וְאֶת־הַכֶּלִּים תְּרוּמַת בֵּית־אֱלֹהֵינוּ הַהִרְמֹנוּ הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲצִיו וְשָׂרִיו
וְכָל־יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָאִים: 26 וְאֶשְׁקֹלָה עַל־דָּם כֶּסֶף כְּכָרִים שְׁשִׁמְאוֹת וְחֲמִשִּׁים וְכָל־כֶּסֶף
מֵאָה לְכָכָרִים זָהָב מֵאָה כְּכָר: 27 וּכְפָרִי זָהָב עֶשְׂרִים לְאֶדְרָכְנִים אֶלֶף וְכָלִי נְחֹשֶׁת מִצְהָב
טוֹבָה שְׁנַיִם חֲמֹדֹת כֹּזָהָב: 28 וְאֶמְרָה אֱלֹהִים אֲתָם קִדֵּשׁ לִיהוָה וְהַכֶּלִּים קִדֵּשׁ וְהַכֶּסֶף
וְהַזָּהָב נִדְבָה לִיהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ: 29 שִׁקְרוּ וְשִׁמְרוּ עַד־תִּשְׁקְלוּ לִפְנֵי שְׂרֵי הַכֹּהֲנִים
וְהָלוּ יָם וְשִׁירֵהָאֲבוֹת לְיִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַם הַלְשָׁכוֹת בֵּית יְהוָה: 30 וּקְבִילוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלִּוִּים
מִשׁ קָל הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב וְהַכֶּלִּים לְהַבְיָא לִירוּשָׁלַם לְבֵית אֱלֹהֵינוּ: פ 31 וְנִסְעָה מִנְהָר אֲהוּא
בְּשָׁנִים עֶשֶׂר לְחֹדֶשׁ הָרֵאשׁוֹן לִלְכַת יְרוּשָׁלַם וְיִד־אֱלֹהֵינוּ הִתְחָה עֲלֵינוּ וַיְצִילֵנוּ מִכַּף אוֹיֵב
וְאוֹרֵב עַל־הַדֶּרֶךְ: 32 וְנִבְאוּ יְרוּשָׁלַם וְנִגְשׁ שָׁם יָמִים שְׁלֹשָׁה: 33 וּבַיּוֹם הָרִבְעִי נִשְׁקַל
הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב וְהַכֶּלִּים בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ עַל יַד־מִרְמוֹת בִּן־אֲרִיָּה הַכֹּהֵן וְעִמּוֹ אֱלִיעֶזֶר
בִּן־פִּינְחָס וְעִמָּהֶם יוֹזָבֵד בִּן־יִשׁוּעַ וְנוֹעֲדִיה בִּן־בְּנוֹי הַלִּוִּים: 34 בְּמִסְפָּר בְּמִשְׁקָל לְכָל וַיִּכְתֹּב
כָּל־הַמִּשְׁקָל בֵּעַת הַהִיא: פ 35 וְכִשְׁמֵי אֶת־הַדֶּבֶר הָיָה קִרְעָתִי אֶת־בְּגְדִי וְאֶמְרָה אֶל־יִשְׂרָאֵל
פְּרוּם שְׁנַיִם־עֶשֶׂר עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל אֵילִים תִּשְׁעִים וְשִׁשָּׁה כְּבָשִׁים וְשִׁבְעָה צִפִּירֵי
חֲטָאֹת שְׁנַיִם עֶשֶׂר הַכֹּל עוֹלָה לִיהוָה: פ 36 וַיִּתְּנוּ אֶת־דָּתִי הַמֶּלֶךְ לְאֶת־שֹׁדְרַפְנִי הַמֶּלֶךְ
וּפְחוּתָם עֶבֶר הַנֶּהָר וְנִשְׂאוּ אֶת־הָעָם וְאֶת־בֵּית־הָאֱלֹהִים: ס 9 וּכְכֹלֹת אֵלֶּה נִגְשׁוּ אֵלֵי
הַשְּׂרִים לֵאמֹר לֹא־נִבְדְּלוּ הָעָם יִשְׂרָאֵל וְהַכֹּהֲנִים וְהַלִּוִּים מֵעַמִּי הָאֲרָצוֹת כְּתוּעֵבְתֵּיהֶם
לְכַנְעִנִי הַחֲחִי הַפְּרוּי הַיּוֹבִסִי הַעַמִּנִי הַמֵּאֲבִי הַמִּצְרִי וְהָאֲמֹרִי: 2 כִּי־נִשְׂאוּ מִבְּנֵיהֶם לָהֶם
וּלְבָנֵיהֶם וְהִתְעַרְבוּ וְרַע הַקִּדֵּשׁ בְּעַמִּי הָאֲרָצוֹת וַיִּד הַשְּׂרִים וְהַכֹּהֲנִים הִתְחָה בְּמַעַל הָיָה
רֵאשׁוֹנָה: ס 3 וְכִשְׁמֵי אֶת־הַדֶּבֶר הָיָה קִרְעָתִי אֶת־בְּגְדִי וְאֶמְרָה אֶל־יִשְׂרָאֵל
וּזְקֵנֵי מִשׁוּמָם: 4 וְאֵלֵי יֹאסָפוּ כָל חָרָד בְּדַבְרֵי אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל עַל מַעַל הַגּוֹלָה וְאֵנִי
יֹשֵׁב מִשׁוּמָם עַד לְמִנְחַת הָעָרִב: 5 וּבְמִנְחַת הָעָרִב קָמְתִי מִתְעַנִּיתִי וּבִקְרָעִי בְּגָדִי וּמִעֲלִי
וְאֶכְרַעָה עַל־כִּי כִּי וְאֶפְרָשָׁה כָּפִי אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי: 6 וְאֶמְרָה אֱלֹהֵי בִשְׁתִּי וּנְכַלְמֵתִי לְהִרְיִם
אֱלֹהֵי פָנִי אֵלֶיךָ כִּי עֲזַבְתִּינוּ רַבּוֹ לְמַעַלָה רֹאשׁ וְאֶשְׁמַתְנוּ גְּדֻלָּה עַד לְשִׁמּוֹם: 7 מִיָּמִי
אֲבִתִּינוּ אֲנַחְנוּ בְּאֶשְׁמָה גְּדֻלָּה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וּבְעֲזַבְתִּינוּ נַחְנוּ אֲנַחְנוּ מִלְכִּינוּ כֹּהֲנֵינוּ בִּידִי

מלכי הארצות בחרב בשבי ובבזה ובכבשת פנים כהיום הזה: 8 ועתה כמעשרנע היתה חנה מאת יהוה אלהינו להשאיר לנו פליטה ולתת לנו יחד במקום קדשו להאיר עינינו אלהינו ולחתנו מחיה מעט בעבדתנו: 9 כיעבדים אנחנו ובעבדתנו לא עזבונו אלהינו וישעלינו חסד לפני מלכי פרס לתת לנו מחיה לרומם את בית אלהינו ולהעמיד את הרבתינו ולתת לנו נר ביהודה ובירושלם: 10 ועתה מה נאמר אלהינו אתריזאת כי עזבונו מצותיך: 11 אשר צוית ביד עבדיך הנביאים לאמר הארץ אשר אתם באים לרשתה ארץ נדה היא בנדת עמי הארצות בחועבותיהם אשר מלאוה מפה אל פה בטמאתם: 12 ועתה בנותיכם אל תחתנו לבניהם ובנותיהם אל תשא לבניהם ולא תדרשו שלמם וטובתם עד עולם למען תחזקו ואכלתם את טוב הארץ והורשתם לבניהם עד עולם: 13 ואחרי כל הבא עלינו במעשינו הרעים ובאשמתנו הגדלה כיו אתה אלהינו חשכת למטה מעוננו ונתתה לנו פליטה כזאת: 14 הנשוב להפך מעותיך ולהתח תן בעמי התעבות האלה הלא תאנחנו עד כלל לאין שארית ופליטה: פ 15 יהוה אלהי ישראל צדיק אתה כי נשארונו פליטה כהיום הזה הגנו לפניך באשמתנו כי

אין לעמוד לפניך על זאת: פ 10 וכהתפלל עזרא וכהתודתו בכה ומתנפל לפני בית האלהים נקבצו אליו מישראל קהל רב מאד אנשים ונשים וילדים כירכבו העם הרבה בכה: ס 2 ויען שכניה בן יהואל מבני (עולם) [עולם] ונאמר לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונשב נשים נכריות מעמי הארץ ועתה ישמקנה לישראל על זאת: 3 ועתה נכרת ברית לאלהינו להוציא כל נשים והגולד מהם כעצת אדני והתחדים במענות אלהינו ובתורה יעשה: 4 קום כיעדיך הדבר ואנחנו עמך חזק ועשה: פ 5 ויקם עזרא וישבע אתשרי הכהנים הלויים וכל ישראל לעשות כדבר הזה וישבעו: 6 ויקם עזרא מלפני בית האלהים וילך אל לשכת יהוחנן בן אלישיב וילך שם לחם לא אכל ומים לא שתה כי מתאבל על מעל הגולה: 7 ויעבירו קול ביהודה וירושלם לכל בני הגולה להקבץ ירושלם: 8 וכל אשר לא יבוא לשלש הימים כעצת השרים והזקנים יחרם פירכונשו והוא יבדל מקהל הגולה: ס 9 ויקבצו כל אנשי יהודה ובנימין וירושלם לשלש הימים הוא חדר החשיני בעשרים בחדש וישבו כל העם ברחוב בית האלהים מרעידים על הדבר ומהנשמים: פ 10 ויקם עזרא הכהן ויאמר אלהם אתם מעלתם ותשיבו נשים נכריות להוסיף על אשמת ישראל: 11 ועתה תנו תודה ליהוה אלהי אבותיכם ונענו רצונו והבדלו מעמי הארץ ומן הנשים הנכריות: 12 ונענו כל הקהל ויאמרו קול גדול כן (כדברך) [כדברך] עלינו לעשות: 13 אכל העם רב והעת נשמים ואין כח לעמוד בחזק והמלאכה לא ללויים אחד ולא לשנים כיהרבינו לפשע בדבר הזה: 14 ועמדו אנשי שרינו לכל הקהל וכל אשר בערינו ההשיב נשים נכריות ובה לעתים מזמנים ועמהם זקני עיר ועיר ושפטיה עד להשיב חרון אף אלהינו ממנו עד לדבר הזה: פ 15 אך יונתן בן עשהאל ויחזיה בן חתנה עמדו על זאת ומשלם ושבתי הלוי עזרם: 16 ויעשו כן בני הגולה ויבדלו עזרא הכהן אנשים ראשי האבות לבית אבתם וכלם בשמות וישבו ביום אחד אחד לחדש העשירי לדריוש הדבר: 17 ויכלו בכל אנשים ההשיבו נשים נכריות עד יום אחד לחדש הראשון: פ 18 וימצא מבני הכהנים אשר השיבו נשים נכריות מבני ישוע בן יוזבד ואחיו מעשיה ואליעזר ויריב וגדליה: 19 ויתנו ידם להוציא נשיתם ואשמים אילצאן על אשמתם: ס 20 ומבני אמר חנני וזבדיה: ס 21 ומבני חרם מעשיה ואליה ושמינה ויחזאל ועזיה: 22 ומבני פשחור אלויעני מעשיה ישמעאל נתנאל יוזבד ואלעשה: ס 23 ומן הלויים יוזבד ושמיני וקליה הוא קליטא פתחיה יהודה ואליעזר: ס 24 ומן המשרים אלישיב ומן העשרים שלם וטלם ואורי: ס 25 ומישראל מבני פרעש רמיה ויזיה ומלכיה ומימן ואלעזר ומלכיה ובניה: ס 26 ומבני עילם מתניה זכריה ויחזאל ועבדי וירמות ואליה: ס 27 ומבני חזאי אלויעני אלישיב מתניה וירמות וזבד ועזיזא: ס 28 ומבני בני יהוחנן חנניה ופי עתלי: ס 29 ומבני בני משלם מלוד ועדיה ישוב ושאל (ירמות) [ירמות]: ס 30 ומבני פתח מואב עדנא וכלל בניה מעשיה מתניה בצלאל ובנוי ומנשה: ס 31 ובני חרם אליעזר וישיה מלכיה שמעיה שמעון: 32 בנימן מלוד שמריה: ס 33 מבני חשם מתני מתתה זכר אליפלט רמי מנשה שמעי: ס 34 מבני בני מעדי עמרם ואואל: ס 35 בניה בדיה (כליה) [כליה]: ס 36 וניה מרמות אלישיב: 37 מתניה מתני (ויעשו) [ויעשו]: ס 38 ובני ובנוי

Ezra

שְׁמַעִי: 39 וְשִׁלְמִיָּה וְנַתָּן וְעֵדִיָּה: 40 מִכְנֻדְבִּי שְׁשִׁי שָׂרִי: 41 עֶזְרָאֵל וְשִׁלְמִיָּהוּ שְׁמֹרִיָּה:
42 שְׁלֹם אֲמִרָה יוֹסֵף: ס 43 מִבְּנֵי נָבוֹ יַעֲיָאֵל מִתַּחְתֵּיהָ זָבֵד זְבִינָא (נְדוּ) [נְדָן] וְיוֹאֵל בְּנִיָּה:
44 כָּל-אֵלֶּה (נְשֹׂאוֹ) [נְשָׂאוֹן] נָשִׁים נְכָרִיּוֹת וַיֵּשׁ מֵהֶם נָשִׁים וַיְשִׁימוּ בָנִים: פ

Nehemiah

1 דברו נחמיה בן-חכליה ויהי בחדש-(פסלו) [פסליו] שנת עשרים ואני הייתי בשושן הבירה: **2** ויבא חנני אחד מאחי הוא ואנשים מיהודה ואשאלם על-יהודים הפליטה אשר-נשארו מן-השבי ועל-ירושלם: **3** ויאמרו לי הנשארים אשר-נשארו מן-השבי שם במדבר נה ברעה גדלה ובחרפה וחומת ירושלם מפרצת ושעריה נצתו באש: **4** וי' ה' כשמענו את-הדברים האלה ישבתי ואבכה ואתאבלה ימים ואח' צם ומתפלל לפני אלהי השמים: **5** ואמר אנא יהוה אלהי השמים האל הגדול והנורא שמר הבית וחסד לאהביו ולשמרי מצותיו: **6** תהי נא אוני-קשבת ועיניך פתוחות לשמע את-תפלת עבדך אשר אנכי מתפלל לפניך היום יומם ו' לילה על-בני ישראל עבדך ומתודה על-חטאות בני-ישראל אשר חטאנו לך ואני ובית-אבי חטאנו: **7** חבל חבלנו לך ולא-שמרנו את-המצוות ואת-החקים ואת-המשפטים אשר צוית את-משנה עבדך: **8** זכרנא את-הדבר אשר צוית את-משנה עבדך לאמר אתם תמעלו אני אפיץ אתכם בעמים: **9** ושבתם אלי ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אסיהיה נדחכם בקצה השמים משם אקבצם (והבואתים) [והביאותים] אל-המקום אשר בחרתי לשכן את-שמי שם: **10** ותם עבדך ועמד אשר פדית בכחך הגדול ובדרך החזקה: **11** אנא אדני תהי נא אוני-קשבת את-תפלת עבדך ואל-תפלת עבדך החפצים ליראה את-שמוך והצליחה-נא לעבדך היום

ותנהו לרחמים לפני האיש הזה ואני הייתי משקה למלך: **2** ויהיו בחדש ניסן שנת עשרים לארתחשסתא המלך יין לפני ואשא את-היין ואתנה למלך ולא-הייתי רע לפני: **2** ויאמר לי המלך מדוע פניך רעים ואתה אינך חולה אין זה כיראם רע לב ואירא הרבה מאד: **3** ואמר למלך לעולם יהיה מדוע לא-ירעו פני אשר העיר בית-קברות אבתי הרבה ושעריה אכלו באש: **4** ויאמר לי המלך על-מה-זה אתה מבקש ואתפלל אל-אלהי השמים: **5** ואמר למלך אם-על-המלך טוב ואם-יטיב עבדך לפניך אשר תשלחני אל-יהודה אל-עיר קברות אבתי ואבננה: **6** ויאמר לי המלך והשגלו יושבת אצלו ערמתי יהיה מהלכך ומתי תשוב ויטיב לפני-המלך וישלחני ואתנה לו זמן: **7** ואומר למלך אם-על-המלך טוב אגרות יתנני-לי על-פחות עבר הנהר אשר יעבירוני עד אשר-אבוא אל-יהודה: **8** ואגרת אל-אסף שמר הפרס אשר למלך אשר יתן-לי עצים לקרות את-שערי הבירה אשר-לבית ולחומת העיר ולבית אשר-אבוא אליו ויתן-לי המלך כיר-אלהי הטובה עלי: **9** ואבוא אל-פחות עבר הנהר ואתנה להם את אגרות המלך וישלח עמי המלך שרי חיל ופרשים: **10** וישמע סנבלט החרני וטוביה העבד העמני וירע להם רעה גדלה אשר-בא אדם לבקש טובה לבני ישראל: **11** ואבוא אל-ירושלם ואהירשם ימים שלשה: **12** ואקום לילה אני ואנשים מעט עמי ולא-הגדתי לאדם מה אלהי נתן אל-לבי לעשות לירושלם ובהמה אין עמי כי אסיהבהמה אשר אני רכב בה: **13** ואצאה בשער-הניא לילה ואלפני עין התנין ואל-שער האשפת ואחי שבר בחומת ירושלם אשר-(המפרצים) [תם] [פרוצים] ושעריה אכלו באש: **14** ואעבר אל-שערה עין ואל-ברכת המלך ואין-מקום לבחמה לעבר תחת: **15** ואחי עלי בנחל לילה ואחי שבר בחומה ואשוב בשער הניא ואשוב: **16** והסגנים לא ידעו אנה לא לבתי ומה אני עשה ואמר להם ולפניהם ולחרים ולסגנים וליתר עשה המלאכה עד-כן לא הגדת: **17** ואמר להם אתם ראים רעעה אשר אנחנו בה אשר ירושלם הרבה ושעריה נצתו באש לכו ונבנה את-חומת ירושלם ולא-נהיה עוד חרפה: **18** ואניד להם את-יד אלהי אשר-היא טובה ע' לי ואף-דברי המלך אשר אמר-לי ויאמרו נקום ובנינו ויחזקו ידיהם לטובה: **19** וישמע סנבלט החרני וטוביה העבד העמני וגשם הערבי וילעגו לנו ויבזו עלינו ויאמרו מה-הדבר הזה אשר אתם עשים העל המלך אתם מרדים: **20** ואשיב אותם דבר ואומר להם אלהי השמים הוא יצליח לנו ואנחנו עבדי נקום ובנינו ולכם אין-חלק וצדקה וזכרון בירושלם: **3** ויָקָם אִישׁ־יֶשׁׁיב הכף הגדול ואחיו הכהנים ויבנו את-שער המזאן המה קדשוהו ויעמידו דלתתיו ועד-מגדל המזאן קדשוהו עד מגדל חננאל: **2** ועל-ידו בנו אנשי ירחו ס ועל-ידו בנו זכור בן-אמרי: **3** ואת שער הדגים בנו בני הסנאה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו

ומנעלו ובריתו: 4 ועל־ידם החזיק מרמות בן־אוריה בן־הקוז'ם ועל־ידם החזיק משלם בן־ברכה בן־משיבאל'ם ועל־ידם החזיק צדוק בן־בענא: 5 ועל־ידם החזיק התקועים ואדיריהם לא־הביאו צננם בעבדת אדניהם: 6 ואת שער הישנה החזיק יודע בן־פסח ומשלם בן־בסודיה המה קרוהו ונעמידו דלתתיו ומנעלו ובריתו: 7 ועל־ידם החזיק מלטיה הגבעני וידון המרנתי אנשי גבעון והמצפה לכסא פחת עבר הגהר: 8 על־ידו החזיק עיאל בן־חרהיה צורפים'ם ועל־ידו החזיק תנניה בן־הרקחים ונעזבו ירושלם עד החומה הרחבה: 9 ועל־ידם החזיק רפייה בן־חור שר חצי פלך ירושלם: 10 ועל־ידם החזיק ידיה בן־חומא'ם ונגד ביתו'ם ועל־ידו החזיק חטוש ורחשבינה: 11 מדה שנית החזיק מלכיה בן־חרם וחשוב בן־פחת מואב ואת מנזל התנורים: 12 ועל־ידו החזיק שלום בן־הלחוש שר חצי פלך ירושלם הוא ובנותיו: 13 את שער הגיא החזיק חנון וישבי ונח המה בנוהו ונעמידו דלתתיו ומנעלו ובריתו ואלף אמה בחומה עד שער השפות: 14 ואת שער האשפות החזיק מלכיה בן־רכב שר פלך בית־הכרם הוא יבנו ונעמיד דלתתיו ומנעלו ובריתו: 15 ואת שער העין החזיק שלון בן־פל־חזה שר פלך המצפה הוא יבנו וישללנו (ויעמידו) ונעמידו דלתתיו ומנעלו ובריתו ואת חומת ברכת השלח לנח־המלך ועד־המעלות הידרות מעיר דוד: 16 אחריו החזיק נחמיה בן־עובדי שר חצי פלך בית־צור עד־נגד קברו דוד ועד־הברכה העשויה ועד בית הגברים: 17 אח־ריו החזיק הלוי'ם רחום בן־בני על־ידו החזיק חשביה שר־חצי־פלך קעילה לפלכו: 18 אחריו החזיק אחיהם בני בן־חננד שר חצי פלך קעילה: 19 ויחזק על־ידו עזר בן־ישוע שר המצפה מדה שנית מנזר על־ת הנשק המקצוע: 20 אחריו החרה החזיק ברוך בן־(נבי) [זכן] מדה שנית מן־המקצוע עד־פתח בית אלישיב הפהן הגדול: 21 אחריו החזיק מרמות בן־אוריה בן־הקוז'ם מדה שנית מפתח בית אלישיב ועד־תכלית בית אלישיב: 22 ואחריו החזיק הכהנים אנשי הכפר: 23 אחריו החזיק בנימן וחשוב נגד ביתם'ם אחריו החזיק עזריה בן־מעשיה בן־ענניה אצל ביתו: 24 אחריו החזיק בניו בן־חננד מדה שנית מבית עזריה עד־המקצוע ועד־הפנה: 25 פלל בן־אורי מנזר המקצוע והמנזל היוצא מבית המלך העליון אשר לחצר המטרה אחריו פדיה בן־פרעש: 26 והנתינים היו ישיבים בעפל עד נגד שער המים למזרח והמנזל היוצא: 27 אח־ריו החזיק התקעים מדה שנית מנזר המנזל הגדול היוצא ועד חומת העפל: 28 מעל שער הסוסים החזיק הכהנים איש לגד ביתו: 29 אחריו החזיק זיק צדוק בן־אמר נגד ביתו'ם ואחריו החזיק שמעיה בן־שכניה שמר שער המזרח: 30 (אחר) [ואחריו] החזיק תנניה בן־שלמיה וחנני בן־צלף הששי מדה שני'ם אחריו החזיק משלם בן־ברכה נגד נשפתו: 31 (אחר) [ואחריו] החזיק מלכיה בן־הצרפי עד־בית הנתינים והרכלים נגד שער המפקד ועד עלית הפנה: 32 ובין עלית הפנה לשער הצאן החזיק הצרפים והרכלים: 33 ויהי כאשר שמע סבכלט כִּיאֶנְחָנוּ בונים את־החומה ויחר לו ויכעס הרבה וילעג עליהיהודים: 34 ויאמר לפני אחיו וחיל שמרון ויאמר מה היהודים האמללים עשים העזבו להם היבחנו הוכלו ביום החייו את־האבנים מערמות העפר והמה שרופות: 35 וטוביה העמני אצלו ויאמר בני אשר־הם בונים אס־יעלה שועל ופרץ חומת אבניהם: 36 שמע אליהנו כִּיהִינוּ בו זה והשב רפתם א־לִירָאֵשׁ ותגם לבזה בארץ שביה: 37 ואל־תכס על־עֵינֵינוּ ונמאֵתם מלפניך א־ל־תמחה כי הכעסו לגד הבונים: 38 ונבנה את־החומה ותקשר פל־החומה עד־חציה ויהי לב לעם לעשות: פ 4 ויהי כאשר שמע סבכלט וטוביה והעברים והעמנים והאשדודים כִּיעֲלָתָה אֶרֶוְכָה לַחֲמוֹת יְרוּשָׁלַם כִּי־הִחֲלוּ הַפְּרָצִים לַהֲסֹתָם ויחר להם מאד: 2 ויקשרו כלם יחד לבוא להלחם בירושלם ולעשות לו תועה: 3 ונחפז אל־אלהינו ונעמיד משמר עליהם יומם ולילה מפניהם: 4 ויאמר יהודה כשל כח הסבל והעפר הרבה ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה: 5 ויאמרו צרינו ולא ידעו ולא ידאו עד ואשר־נבוא אל־הלום והרגנום והשבנו את־המלאכה: 6 ויהי כאשר־באו יהודים הישיבים אצלם ויאמרו לנו עשר פעמים מפל־המקומות אשר־השובו עלינו: 7 ונעמיד מתחיות למקום מאחרי לחומה (בצחיות) [בצחיות] ונעמיד את־הקֵם לַמִּשְׁפָּחוֹת עִם־חֲרֻבְתֵּיהֶם רִמְחֵיהֶם וקִשְׁתֵּיהֶם: 8 נארא ונאקום ונאמר אל־החרים ואל־הסגנים ואל־החרים הקֵם א־לִיתִירָאוּ מפניהם את־אֶדְנִי הגדול והנורא וזכרו ותלחמו על־אחיכם נגבים ובנותיכם נשיכם ובתיכם: פ 9 ויהי כאשר־שמעו אויבנו כי־נודע לנו ונפר

האלהים את עצתם (ונשוב) ונשב כלנו אל החומה איש אל מלאכתו: 10 ויהי מן היום
ההוא חצי נערי עשים במלאכה וחצים מחזיקים והרמחים המגנים והקשתות והשרינים
והשרים אחרי כל בית יהודה: 11 הבונים בחומה והנשאים בסבל עמשים באחת ידו
עשה במלאכה ואחת מחזקת השלח: 12 והבונים איש חרבו אסורים על מנתיו ובונים
והחוקע בשופר אצל: 13 ואמר אל החורים ואל הסגנים ואל יתר העם המלאכה הרבה
ורחבה ואנחנו נפרידים על החומה רחוקים איש מאחיו: 14 במקום אשר תשמעו את קול
השופר שמה תקבצו אלינו אליהו ילחם לנו: 15 ואנחנו עשים במלאכה וחצים מחזיקים
ברמחים מעלות השחר עד צאת הכוכבים: 16 גם בעת ההיא אמרתי לעם איש ונערו
לינו בתוך ירושלם והיו לנו הלילה משמר והיום מלאכה: 17 ואין אני ואחי ונערי

ואנשי המשמר אשר את רי איך אנחנו פשטים בגדינו איש שלחו המים: ס 5 ותהי צעקת
ה עם ונשיהם גדולה אל אחיהם היהודים: 2 ויש אשר אמרו בנינו ובנותינו אנחנו רבים
ונקחה דגן ונאכלה ונחיה: 3 ויש אשר אמרו שדתינו וכרמינו ובתנינו אנחנו ערבים
ונקחה דגן ברעב: 4 ויש אשר אמרו רים לנו כסף למדת המלך שדתינו וכרמינו: 5 ועתה
כבשר אחינו בשדתינו כבניהם בנינו והנה אנחנו כבשים את בנינו ואחבנותינו לעבדים ויש
מבנותינו נקבשות ואין לאל דנו ושדתינו וכרמינו לאחרים: 6 ויחר לי מאד כאשר
שמעתי את דעותם ואת הדברים האלה: 7 וימלך לבי עלי ואריבה את החורים
ואת הסגנים ואמרה להם משא איש באחיו אתם נשאים ואתן עליהם קהלה גדולה:
8 ואמרה להם אנחנו קנינו את אחינו היהודים הנמכרים לנוים כדי כנו וגם אתם תמכרו
את אחיכם ונמכרו לנו ויחרישו ולא מצאו דבר: ס 9 (ויאמר) (ואומר) לא טוב הדבר
אשר אתם עשים הלא בייאת אליהו תלכו מחרפת הגוים אויבינו: 10 וגם יאחי
ונערי נשים בהם כסף דגן ועזבה נא את המשא הזה: 11 השיבו נא להם כהנים
שדתי הם כרמיהם ויתיהם וביתיהם ומאת הכסף והדגן התיירש והיזהר אשר אתם נשים
בהם: 12 ויאמרו נשיב ומהם לא נבקש כן נעשה כאשר אתה אומר ואקרא את הכהנים
ואשביעם לעשות כדבר הזה: 13 גם חצני נערי ואמרה ככה יעזר האלהים
את כל האיש אשר לא יקום את הדבר הזה מביתו ומיניעו וככה יהיה נעור ורק ויאמרו
כל הקהל אמן ויהללו את יהוה ויעש העם כדבר הזה: 14 גם מיום אשר צוה אתי
להיות פהם בארץ יהודה משנת עשרים ועד שנת שלשים ושתיים לארחשש את המלך
שנים שתיים עשרה אני ואחי להם הפחה לא אכלתי: 15 והפחות הראשנים אשר לפני
הכבדים עליהם ויקחו מהם בלחם ויין אחר כסף שקלים ארבעים גם נעריהם שלטו
עליהם ואני לא עשיתי כן מפני יראת אלהים: 16 וגם במלאכת החומה הזאת החזקתי
ושדה לא קנינו וכל נערי קבוצים שם על המלאכה: 17 והיהודים והסגנים מאה וחמשים
איש והבאים א לינו מן הגוים אשר סביבותינו על שלחני: 18 ואשר היה נעשה ליום אחד
שור אחד צאן שש ברירות וצפרים נעשולי ובין עשרת ימים בכל יום להרבה ועם זה
לחם הפחה לא בקשתי כי כבדה העבודה עליהם הזה: 19 וזכרתי לי אלהי לטובה כל

אשר עשיתי עליהם הזה: פ 6 ויהי כאשר נשמע לסנבלט וטוביה ולנשים הערבי וליתר
איבנו כי בנית את החומה ולא יותר בה פרץ גם עדיהתת ההיא דלתות לא העמדתי
כשערים: 2 וישלח סנבלט ונשים אלי לאמר לכה ונועדה יחדו בכפירים בבקעת אונו
והמה חשבים לעשות לי רעה: 3 ואשלחה עליהם מלאכים לאמר מלאכה גדולה אני
ע שוה ולא אוכל לרדת למה חשבת המלאכה כאשר ארפה וירדתי אליכם: 4 וישלחו
א לי כדבר הזה ארבע פעמים ואשיב אותם כדבר הזה: ס 5 וישלח אלי סנבלט כדבר
הזה פעם חמישית את נערו ואגרת פתוחה בידו: 6 כתוב בה בונים נשמע ונשמו אמר
אתה והיהודים חשבים למרוד על כן אתה בונה החומה ואתה הוה להם למלך
כדברים האלה: 7 וגם נביאים העמדת לקרא עליך בירושלם לאמר מלך ביהודה ועתה
ישמע למלך כדברים האלה ועתה לכה ונעצה יחדו: ס 8 ואשלחה אליו לאמר לא
נהיה כדברים ה אלה אשר אתה אומר כי מלכך אתה בודאם: 9 כי כלם מוראים אותנו
לאמר ירפו ידי הם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזק את ידי: 10 ואני באתי בית
שמעיה בן דלגיה ברמיטסאל והוא עצור ויאמר נעזר אל בית האלהים אל תודך ההיכל
ונסגרה דלתות ההיכל כי באים להרגך ולילול באים להרגך: 11 ואמרה האיש כמוני
יכרח ומי כמוני אשר יבוא אל ההיכל וחי לא אבוא: 12 ואפירה והנה לא אלהים שלחו

כִּי הִנּוּאָה הָדָר עָלֶי וְטוֹבִיָּה וְסַנְבַלְט שְׂכָרוֹ: 13 לְמַעַן שְׂכֹרֹה הוּא לְמַעַן־אִירָא וְאֶעֱשֶׂה־בֶּן
וְחִטָּאִי וְהִיהִ לְהֵם לֶשֶׁם לֵעַ לְמַעַן יִחַרְפוּנִי: פ 14 זְכָרָה אֱלֹהֵי לְטוֹבִיָּה וְלִסְנַבְלַט כְּמַעֲשֵׂיו
אֵלֶּה וְגַם לְנוֹעַדְיָה הַנְּבִיאָה וְלִיתָר הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר הָיוּ מִיָּרָאִים אֹתִי: 15 וְתִשְׁלַם הַחוּמָה
בְּעִשְׂרִים וְחֲמִשָּׁה לְאַלּוּל לְחֻמָּשִׁים וְשָׁנִים יוֹם: פ 16 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ כָּל־אֹיְבֵינוּ וַיֵּרְאוּ
כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סָבִיבֵתֵנוּ וַיִּפְּלוּ מֵאֵד בְּעֵינֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי מֵאֵת אֱלֹהֵינוּ נִעֲשֶׂתָה הַמְּלָאכָה
הַזֹּאת: 17 גַּם בַּיָּמִים הָהֵם מְרִבִּים חָרִי יְהוּדָה אֲנֻחֵיהֶם הוֹלֹכוֹת עַל־טוֹבִיָּה וְאֲשֶׁר
לְטוֹבִיָּה בָּאוֹת אֵלֵיהֶם: 18 כִּירְבִּים בִּיהוּדָה בְּעָלֵי שְׁבוּעָה לוֹ כִּי־חָתָן הוּא לְשִׁכְנָהּ
כִּי־אָרַח וַיְהוֹחֲנֹן בְּנוֹ לָקַח אֶת־בַּת־מִשְׁלֵם בֶּן בִּרְכָּה: 19 גַּם טוֹבְתָיו הָיוּ אֹמְרִים לִפְנֵי
וּדְבָרֶי הָיוּ מוֹצִיאִים לוֹ אֲנֻחֹת שִׁלַּח טוֹבִיָּה לִירָאִי: 7 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר נִבְנְתָה הַחוּמָה וְאֶעֱמִיד
הַדְּלָחוֹת וַיִּפְקְדוּ הַשּׁוֹעֲרִים וְהַמְשַׁרְרִים וְהַלּוּיִם: 2 וְאֶצְוָה אֶת־חֲנָנִי אֲחִי וְאֶת־חֲנִיָּה שֶׁר
הַבִּירָה עַל־יְרוּשָׁלַם כִּי־הוּא כְּאִישׁ אִמָּת וַיֵּרָא אֶת־הָאֱלֹהִים מְרִבִּים: 3 (וַיֹּאמֶר) [וַיֹּאמֶר]
לָהֶם לֹא יִתְחַו שְׁעָרֵי יְרוּשָׁלַם עֲדֵיחָם הַשֶּׁמֶשׁ וְעַד הֵם עֹמְדִים וַיִּנְפּוּ הַדְּלָחוֹת וַאֲחֻז
וְהַעֲמִיד מִשְׁמֵרוֹת יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם אִישׁ בְּמִשְׁמֵרוֹ וְאִישׁ נֶגֶד בֵּיתוֹ: 4 וְהָעִיר רַחֲבַת יָדַיִם
וַיְגֻדְלָהּ וְהָעָם מַעֲט בַתּוֹקָה וְאֵין בָּתִּים בְּנוּיִם: 5 וַיִּתֵּן אֱלֹהֵי אֱלִלְבִּי וְאֶקְבָּצָה אֶת־הַחֲרוּסִים
וְאֶת־הַסֵּנִי נִים וְאֶת־הָעָם לְהִתִּיחַשׁ וְאֶמְצָא סֵפֶר הַיִּחַשׁ הָעוֹלָם כִּירָאוּשָׁנָה וְאֶמְצָא כְּתוּב בּוֹ:
פ 6 אֵלֶּה בְּנֵי הַמְּדִינָה הָעֲלִים מִשְׁבֵּי הַגּוֹלָה אֲשֶׁר הִגִּיל נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וַיִּשְׁבּוּ
לִירוּשָׁלַם וְלִיהוּדָה אִישׁ לְעִירוֹ: 7 הָבָאִים עִם־זֶרְבַבְבֶּל יְשׁוּעָה נְחֵמְיָה עֲזַרְיָה רַעֲמִיָּה נְחֻמִּי
מֶרְדֵּכִי בִלְשָׁן מִסְפָּרָה בְּנוֹ נְחוֹם בַּעְנָה מִסְפָּר אֲנָשִׁי עִם־יִשְׂרָאֵל: 8 בְּנֵי פֶרַעַשׁ אֶלְפִּים
מֵאָה וְשִׁבְעִים וְשָׁנִים: 9 בְּנֵי שַׁפְטִיָּה שֶׁלֶשׁ מֵאוֹת שְׁבָעִים וְשָׁנִים: 10 בְּנֵי אֲרָח שֵׁשׁ
מֵאוֹת חֲמִשִּׁים וְשָׁנִים: 11 בְּנֵי־פַחַת מוֹאָב לִבְנֵי יִשׁוּעָה וַיֹּאבָב אֶלְפִּים וְשִׁמְנָה מֵאוֹת שְׁמֹנֶה
עָשָׂר: 12 בְּנֵי עֵלָם אֶלֶף מֵאָתִים חֲמִשִּׁים וָאַרְבָּעָה: 13 בְּנֵי זִתְוָה שְׁמֹנֶה מֵאוֹת אַרְבָּעִים
וְחֲמִשָּׁה: 14 בְּנֵי זָפִי שֶׁבַע מֵאוֹת וְשָׁנִים: 15 בְּנֵי בְנוֹי שֵׁשׁ מֵאוֹת אַרְבָּעִים וְשִׁמְנָה: 16
16 בְּנֵי בָכִי שֵׁשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְשִׁמְנָה: 17 בְּנֵי עֲזַרְיָה אֶלְפִּים שֶׁלֶשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְשָׁנִים: 18
18 בְּנֵי אֲדִינִיקָם שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנִים וְשִׁבְעָה: 19 בְּנֵי בְנוֹי אֶלְפִּים שָׁנִים וְשִׁבְעָה: 20 בְּנֵי
עֲדִין שֵׁשׁ מֵאוֹת חֲמִשִּׁים וְחֲמִשָּׁה: 21 בְּנֵי־אֶטֶר לְחֻזְקָה תִּשְׁעִים וְשִׁמְנָה: 22 בְּנֵי חָשִׁם
שֶׁלֶשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְשִׁמְנָה: 23 בְּנֵי בְצִי שֶׁלֶשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה: 24 בְּנֵי חֲרִיף
מֵאָה שְׁנַיִם עָשָׂר: 25 בְּנֵי נִבְעוֹן תִּשְׁעִים וְחֲמִשָּׁה: 26 אֲנָשִׁי בֵּית־לֶחֶם וְנִטְפָּה מֵאָה
שְׁמֹנִים וְשִׁמְנָה: 27 אֲנָשִׁי עֲנָתוֹת מֵאָה עֶשְׂרִים וְשִׁמְנָה: 28 אֲנָשִׁי בֵּית־עֲזֻמֹּת אַרְבָּעִים
וְשָׁנִים: 29 אֲנָשִׁי קְרִית יַעֲרִים כְּפֻרָּה וּבִאֲרוֹת שֶׁבַע מֵאוֹת אַרְבָּעִים וְשִׁלְשָׁה: 30 אֲנָשִׁי
הַרְמוֹה נִבְכַּע שֵׁשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וָאֶחָד: 31 אֲנָשִׁי מִכְמָס מֵאָה וְעֶשְׂרִים וְשָׁנִים: 32 אֲנָשִׁי
בֵּית־אֵל וְהָעִי מֵאָה עֶשְׂרִים וְשִׁלְשָׁה: 33 אֲנָשִׁי נָבֹו אַחֵר חֲמִשִּׁים וְשָׁנִים: 34 בְּנֵי עֵלָם
אַחֵר אֶלֶף מֵאָתִים חֲמִשִּׁים וָאַרְבָּעָה: 35 בְּנֵי חֶרֶם שֶׁלֶשׁ מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים: 36 בְּנֵי יִרְחוֹ
שֶׁלֶשׁ מֵאוֹת אַרְבָּעִים וְחֲמִשָּׁה: 37 בְּנֵי־לֶדֶד חֲדָיִד וְאוֹנוֹ שֶׁבַע מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים וָאֶחָד: 38
38 בְּנֵי סִנְאָה שֶׁלֶשׁ אֶלְפִּים תִּשְׁעֵה מֵאוֹת וְשִׁלְשִׁים: פ 39 הַכְּהֻנִּים בְּנֵי יִדְעִיָּה לְבֵית יִשׁוּעָה תִּשְׁעֵה
מֵאוֹת שְׁבָעִים וְשִׁלְשָׁה: 40 בְּנֵי אֹמֶר אֶלֶף חֲמִשִּׁים וְשָׁנִים: 41 בְּנֵי פִשְׁחוֹר אֶלֶף מֵאָתִים
אַרְבָּעִים וְשִׁבְעָה: 42 בְּנֵי חֶרֶם אֶלֶף שְׁבָעָה עָשָׂר: פ 43 הַלּוּיִם בְּנֵי־יִשׁוּעָה לְקַדְמִיָּאל לִבְנֵי
לְהוֹדוֹה שְׁבָעִים וָאַרְבָּעָה: 44 הַמְשַׁרְרִים בְּנֵי אֶסָף מֵאָה אַרְבָּעִים וְשִׁמְנָה: 45 הַשְּׁעָרִים
בְּנֵי־שִׁלּוֹם בְּנֵי־אֶטֶר בְּנֵי־שִׁלְמוֹן בְּנֵי־עֲקֹב בְּנֵי חֲטִיטָא בְּנֵי שִׁבְי מֵאָה שְׁלֹשִׁים וְשִׁמְנָה: 46
46 הַנְּחִינִים בְּנֵי־זַחָא בְּנֵי־חֲשָׁא בְּנֵי טַבְעוֹת: 47 בְּנֵי־קִירָס בְּנֵי־סִיעָא בְּנֵי פְדוֹן: 48 בְּנֵי־לִבְנָה
בְּנֵי־חֲבֵקָה בְּנֵי שְׁלִמִי: 49 בְּנֵי־חֲנַן בְּנֵי־גִדְלָה בְּנֵי־נַחֲרָה: 50 בְּנֵי־רָאִיָּה בְּנֵי־רִצְוֹן בְּנֵי נְקוּדָא:
51 בְּנֵי־גִזְמָה בְּנֵי־עֲזָא בְּנֵי פֶסַח: 52 בְּנֵי־בִסִּי בְּנֵי־מַעֲוִיָּם בְּנֵי (נְפֻשִׁיסִים) [נְפִישִׁיסִים]:
53 בְּנֵי־בִקְבוֹק בְּנֵי־חִקּוּפָא בְּנֵי חֲרוּזִי: 54 בְּנֵי־בְצִלְיָה בְּנֵי־מַחֲדָא בְּנֵי חֲרִשָׁא: 55 בְּנֵי־בִרְקוֹס
בְּנֵי־סִיסְרָא בְּנֵי־תַמַּח: 56 בְּנֵי נִצִּיחַ בְּנֵי חֲטִיפָא: 57 בְּנֵי עֲבָדֵי שְׁלֹמֹה בְּנֵי־סוּפְרָח
בְּנֵי פִרְדָּא: 58 בְּנֵי־עֲלָא בְּנֵי־דִרְקוֹן בְּנֵי גִדְלָה: 59 בְּנֵי שַׁפְטִיָּה בְּנֵי־חֲטִיטָל בְּנֵי
כְּפָרַת הַצְּבִיִּים בְּנֵי אֲמוּזִי: 60 כָּל־הַנְּחִי נִים וּבְנֵי עֲבָדֵי שְׁלֹמֹה שֶׁלֶשׁ מֵאוֹת תִּשְׁעִים וְשָׁנִים: פ
61 וְאַלֶּה הָעוֹלָם מִתַּל מִלָּח תַּל חָר שָׂא פְּרוּב אֲדוֹן וְאֹמֶר וְלֹא יָכֻלוּ לְהַגִּיד בֵּית־אֲבוֹתָם
וְזֶרַעֲם אִם מִיִּשְׂרָאֵל הֵם: 62 בְּנֵי־דִלְיָה בְּנֵי־טוֹבִיָּה בְּנֵי נְקוּדָא שֵׁשׁ מֵאוֹת וָאַרְבָּעִים וְשָׁנִים: 63
63 וּמִן־הַכְּהֻנִּים בְּנֵי חֲבִיָּה בְּנֵי הַקּוֹץ בְּנֵי בְרוּלִי אֲשֶׁר לָקַח מִבְּנוֹת בְּרוּלִי הַגִּלְעָדִי אִשָּׁה
וַיִּקְרָא עַל־שִׁמְם: 64 אֵלֶּה בָקְשׁוּ כְּתָבָם הַמִּתְחַשִּׁים וְלֹא נִמְצָא וַיֵּנְאֻלוּ מִן־הַכְּהֻנִּים: 65 וַיֹּאמֶר
הַתַּרְשָׁתָא לָהֶם אֲשֶׁר לֹא־יֵאָכְלוּ מִקֶּדֶשׁ הַקִּדְשִׁים עַד עֹמֵד הַכֶּהֵן לְאוֹרִים וְתוֹמִים:

66 כִּלְהֻקֵּהָל כָּאֶחָד אַרְבַּע רְבּוּא אֲלֵפִים שְׁלֹש־מֵאוֹת וּשְׁשִׁים: **67** מִלְּבַד עֲבָדֵיהֶם וְאִמְהֻתֵיהֶם אֵלֶּה שִׁבְעַת אֲלָפִים שֹׁלֵשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וּשְׁבַעָה וְלֵהֶם מִשְׁרָרִים וּמִשְׁרָרוֹת מֵאֲתָם וְאַרְבָּעִים וּחֲמִשָּׁה: **68** וְנָמְלִים אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וּחֲמִשָּׁה ס חֲמֹרִים שֵׁשֶׁת אֲלֵפִים שֶׁבַע מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים: **69** וּמִקְצֵת רָאשֵׁי הָאֲבוֹת נָתַן לְמַלְאָכָה הַתְּרֻשָׁתָא נָתַן לְאוֹצֵר זֶהָב דִּרְכֻמָּנִים אֶלֶף מִזְרָקוֹת חֲמִשִּׁים כֶּתֹנֹת כֹּהֲנִים שְׁלֹשִׁים וּחֲמֵשׁ מֵאוֹת: **70** וּמִרָאשֵׁי הָאֲבוֹת נָתַן לְאוֹצֵר הַמַּלְאָכָה זֶהָב דִּרְכֻמֹּנִים שְׁתֵּי רִבּוֹת וְכֶסֶף מְנִים אֲלֵפִים וּמֵאֲתָם: **71** וְאֲשֶׁר נָתַן שְׂאִירֵת הָעָם זֶהָב דִּרְכֻמֹּנִים שְׁתֵּי רְבּוּא וְכֶסֶף מְנִים אֲלֵפִים וְכֶתֶת כֹּהֲנִים שְׁשִׁים וּשְׁבַעָה: **72** וַיִּשְׁכּוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְהַשְׁוֹעֲרִים וְהַמִּשְׁרָרִים וּמִן־הָעָם וְהַנְּתִינִים

וְכָל־יִשְׂרָאֵל בְּעִרְתָּם וַיִּנָּע הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וּבְגִי יִשְׂרָאֵל בְּעִרְתָּם: **8** וַיֵּאֲסֹפוּ כָל־הָעָם כָּאִישׁ אֶחָד אֶל־הַרְחֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעֲרֵהֶמִּים וַיֹּאמְרוּ לְעֹזְרָא הַסֹּפֵר לְהִבִּיא אֶת־סֹפֵר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל: **2** וַיָּבִיא עֹזְרָא הַכֹּהֵן אֶת־הַתּוֹרָה לִפְנֵי הַקֹּהֶל מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה וְכָל מִבְּנֵי לְשֹׁמֵעַ בַּיּוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: **3** וַיִּקְרָאוּ לִפְנֵי הַרְחֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעֲרֵהֶמִּים מִן־הָאָדָמֹר עַד־מִחְצִית הַיּוֹם נֶגֶד הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַמִּבְנִיִּים וְאִנְיֵי כָל־הָעָם אֶל־סֹפֵר הַתּוֹרָה: **4** וַיַּעֲמֵד עֹזְרָא הַסֹּפֵר עַל־מַגְדֹּל־עֵץ אֲשֶׁר עָשָׂה לְדַבֵּר וַיַּעֲמֵד אֶצְלוֹ מִתַּחְתֵּיהֶם וְשֹׁמֵעַ וְעֹנֶה וְאוֹרֵחַ וְחֹלְקִיָּה וּמַעֲשִׂיָּה עַל־יְמִינוֹ וּמִשְׁמָאלוֹ פְּדִיָּה וּמִישְׁאֵל וּמִלְכִּיָּה וְחֲשַׁבְדָּנָה זָכְרִיָּה מְשֻׁלֵּם: **5** פ וַיִּפְתַּח עֹזְרָא הַסֹּפֵר לֵעֵנִי כָל־הָעָם כִּי־מַעַל כָּל־הָעָם הָיָה וּכְפַחְתָּהוּ עֲמָדוֹ כָּל־הָעָם: **6** וַיִּבְרַךְ עַוְיָא אֶת־יְהוָה הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל וַיַּעֲנֵה כָל־הָעָם אָמֵן אָמֵן וַיִּמְעַל יְדֵיהֶם וַיִּקְרוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לַיהוָה אֲפִים אֲרָצָה: **7** וַיִּשְׁוֹעַ וּבָנֵי וּשְׁרָבֵיהֶוּ יָמִין עָלֹב שִׁבְתִּי הוֹדִיָּה מַעֲשִׂיָּה קְלִישָׁא עֲזָרְיָה יִזְכֹּר חֲנַן פְּלִאִיָּה וְהַלְוִיִּם מִבְּנִיִּים אֶת־הָעָם לַתּוֹרָה וְהָעָם עַל־עֲמֻדָּם: **8** וַיִּקְרָאוּ בִסְפָר בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים מִפֶּרֶשׁ וְשׁוֹם שָׁכַל וּבִנְיֹו בַמִּקְרָא: **9** וַיֹּאמֶר נִחְמִיָּה הוּא הַתְּרַשָּׁתָא וְעֹזְרָא הַכֹּהֵן הַסֹּפֵר וְהַלְוִיִּם הַמִּבְנִיִּים אֶת־הָעָם לְכָל־הָעָם הַיּוֹם קִדְשָׁהוּא לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶל־תַּחֲאָבְלוּ וְאֶל־תַּחֲבֹכוּ כִּי בּוֹכִים כָּל־הָעָם כְּשִׁמְעָם אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה: **10** וַיֹּאמֶר לָהֶם לֵכוּ אִכְלוּ מִשְׁמֵנִים וּשְׁתוּ מִמִּתְקִים וּשְׁלַחוּ מִנּוֹת לְאִין נָכוֹן לוֹ כִּי־קִדְוֶשׁ הַיּוֹם לְאֹדְנֵינוּ וְאֶל־תַּעֲצֹבוּ כִּי־חֲדוֹת יְהוָה הִיא מַעֲוֹכָם: **11** וְהַלְוִיִּם מַחֲשִׁים לְכָל־הָעָם לֵאמֹר הִסּוּ כִּי הַיּוֹם קִדֵּשׁ וְאֶל־תַּעֲצֹבוּ: **12** וַיִּלְכוּ כָל־הָעָם לֹאֲכַל וּלְשַׁחֹת וּלְשַׁלַּח מִנּוֹת וּלְעֲשׂוֹת שְׂמֵחָה גְדוֹלָה כִּי הִבִּינוּ בְּדַבְרֵים אֲשֶׁר הוֹדִיעֵנו לָהֶם: **13** וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי נֵאֲסָפוּ רָאשֵׁי הָאֲבוֹת לְכָל־הָעָם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם אֶל־עֹזְרָא הַסֹּפֵר וְלִחְשִׁכִּיל אֶל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה: **14** וַיִּמְצְאוּ כְּתוּב בְּתוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה אֲשֶׁר יִשְׁכּוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בִּסְכּוֹת בַּחֵג בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: **15** וְאֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּכָל־עִירָהֶם וּבִירוּשָׁלַם לֵאמֹר צִאוּ הָרָר וְהִבְיִאוּ עֲלֵינוֹת וְעֲלִיעֵץ שָׁמֶן וְעֹלֵי הַדָּס וְעֹלֵי תַמְרִים וְעֹלֵי עֵץ עֶבֶת לַעֲשׂוֹת סֶכֶת כַּפְחוֹב: **16** וַיֵּצְאוּ הָעָם וַיָּבִיאוּ וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם סֶכֶת אִישׁ עַל־גִּנּוֹ וּבַחֲצֻרֵיהֶם וּבַחֲצֵרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים וּבִרְחֹב שַׁעַר הַמִּים וּבִרְחֹב שַׁעַר אֲפְרַיִם: **17** וַיַּעֲשׂוּ כָל־הַקֹּהֶל הַשְּׁבִיִּים מִן־הַשִּׁבְכִי סֶכֶת וַיִּשְׁכּוּ בִּסְכּוֹת כִּי לֹא־עָשׂוּ מִיָּמֵי יֵשׁוּעַ בֶּן־נֹון כֵּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַהוּא וְתַחִי שְׂמֵחָה גְדוֹלָה מְאֹד: **18** וַיִּקְרָא בִסְפָר תּוֹרַת הָאֱלֹהִים יוֹסֵם בַּיּוֹם מִן־הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן עַד הַיּוֹם הָאַחֲרוֹן וַיַּעֲשׂוּ־הֵן שִׁבְעַת יָמִים

וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֵרַת כַּמֶּשֶׁפֶט: **9** וּבַיּוֹם עֶשְׂרִים וָאַרְבַּעָה לַחֹדֶשׁ הַזֶּה נֵאֲסָפוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּצֹום וּבִשְׁקִים וְאֹדְמָה עֲלֵיהֶם: **2** וַיִּבְרְלוּ זֶרַע יִשְׂרָאֵל מִכָּל בֶּנִי נָכַר וַיַּעֲמָדוּ וַיִּתְּנוּ עַל־חֲטָאֵתֵיהֶם וְעֹנוֹת אֲבֹתֵיהֶם: **3** וַיִּקְוֹמוּ עַל־עֲמֻדָם וַיִּקְרָאוּ בִסְפָר תּוֹרַת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם רַבְעִית הַיּוֹם וּרְבַעִית מִתּוֹרִים וּמִשְׁתַּחֲוִיִּים לַיהוָה אֱלֹהֵיהֶם: **4** פ וַיִּקֶּם עַל־מַעֲלֵה הַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ וּבָנֵי קַדְמִיָּאל שְׁבַנְיָה בְּנֵי שְׂרָבְיָה בְּנֵי כַנְי וַיַּעֲקֹוּ בְּקוֹל גְּדוֹל אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: **5** וַיֹּאמְרוּ הַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ וְקַדְמִיָּאל בְּנֵי חֲשַׁבְנִיָּה שְׂרָבְיָה הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פִּתְחִיָּה קוֹמוּ בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִן־הָעוֹלָם עַד־הָעוֹלָם וְיִבְרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדָךְ וּמְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתַהֲלָה: **6** אֶת־הַיְהוָה יְהוָה לְבָרֵךְ (אֵת) וְאֵתָה עֲשִׂית אֶת־הַשְּׁמִיִּים שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עֲלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם וְאֵתָה מַחִיָּה אֶת־כָּל־הַסִּלִּם וַצָּבָא הַשְּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִיִּים: **7** אֶת־הַיְהוָה יְהוָה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחֵרַת בְּאִבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּרִכְשֵׁי־כַשְׂדִּים וּשְׁמַת שְׁמוֹ אַבְרָהָם: **8** וּמִצָּאת אֶת־לִבְכוֹ נֶאֱמַן לִפְנֵיךְ וְכֹרֶת עִמּוֹ הַבְּרִית לָחֵת אֶת־אֲדָמֶיךָ הַכְּנַעֲנִי הַחֲתִי הָאֲמֹרִי וְהַפְּרָזִי וְהַיְבוּסִי וְהַנִּדְגָּשִׁי לָחֵת לִזְרַעוֹ וְתָקַם אֶת־דִּבְרֶיךָ כִּי צִדִּיק אָתָּה: **9** וְתָרָא אֶת־עֵנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְאֶת־זַעֲקָתָם שָׁמַעַת עַל־יַם־סוּף: **10** וְתַתֵּן אֶתָּה וּמִפְתִּים בְּפִרְעָה וּבְכָל־עֲבָדָיו וּבְכָל־עָם אֲרָצוֹ כִּי יִדְעַת כִּי הוֹדִיעֵנו עֲלֵיהֶם וְתַעֲשֶׂה־לָּךְ שֵׁם כְּתִיּוֹם הַיּוֹם: **11** וְהֵינִי בִקְצֵת לַפְּנִיָּהם וַיַּעֲבְרוּ בַחֹדֶף־הַיָּם בִּיבֶשֶׁת וְאֶת־רִדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בַּמִּצּוֹלָה

כמו־אֵבֶן בְּמִים עֵינִים: 12 וּבַעֲמֹד עָנָן הַנְּחִיתִם יוֹמָם וּבַעֲמֹד אֵשׁ לַיְלָה לְהַאִיר לָהֶם אֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יִלְכוּ־בָהּ: 13 וְעַל הַר־סִינִי יִרְדֶּה וּדְבַר עֲמָהּ מִשְׁמַיִם וַתֵּחַן לָהֶם מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֹמֶת חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים: 14 וְאֶת־שִׁבְתָּ קִדְשָׁךְ הוֹדַעְתָּ לָהֶם וּמִצְוֹת וְחֻקִּים וְתוֹרָה צִוִּיתָ לָהֶם בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדְּךָ: 15 וְלֶחֶם מִשְׁמַיִם נָתַתָּה לָהֶם לִרְעֹכֶם וַיִּמּוּס מִסַּלַּע הוֹצַאתָ לָהֶם לְצִמָּאָם וַתֹּאמֶר לָהֶם לְבֹא לִרְשֵׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָשָׂאת אֶת־יָדְךָ לָתֵת לָהֶם: 16 וְהֵם וְאֶבְחִינוּ הוֹיָדוּ וַיִּקְשׁוּ אֶת־עַרְפָּם וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתֶיךָ: 17 וַיִּמָּאֲנוּ לִשְׁמֹעַ וּלֹא־זָכְרוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּהֶם וַיִּקְשׁוּ אֶת־עַרְפָּם וַיִּתְּנוּ־רֹאשׁ לְשׁוֹב לִעֲבֹדָתָם בְּמִרְיָם וְאַתָּה אֱלֹהֵי סִלְיֹת חַנוּן וְרַחוּם אֲרֻךְ־אֲפָיִם וְרַב־(וַחֲסֵד) (חֲסֵד) וְלֹא עֹבֶדָתָם: 18 אַף כִּי־עָשׂוּ לָהֶם עֵגֶל מִסַּכָּה וַיֹּאמְרוּ זֶה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הֵעֵלָךְ מִמִּצְרַיִם וַיַּעֲשׂוּ נֶאֱצוֹת גְּדֻלוֹת: 19 וְאַתָּה בִּרְחַמֶּיךָ הֶרְבִּים לֹא עֹבֶדָתָם בְּמִדְבָּר אֶת־עֲמֹד־הָעֵנָן לֹא־סָר מֵעֲלֵיהֶם בְּיוֹמָם לְהַנְחִילָם בַּהֲדָרְךָ וְאֶת־עֲמֹד הָאֵשׁ לַיְלָלָה לְהַאִיר לָהֶם וְאֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יִלְכוּ־בָהּ: 20 וּרוּחְךָ הַטּוֹבָה נָתַתָּ לְהַשְׁפִּילָם וּמִן־כִּי־לֹא־מָנַעְתָּ מִפְּהֵיָם וַיִּמּוּס נָתַתָּה לָהֶם לְצִמָּאָם: 21 וְאַרְבָּעִים שָׁנָה כִּלְפָתָם בְּמִדְבָּר לֹא חָסְרוּ שְׁלֵמִיהֶם לֹא כָלוּ וְרִגְלֵיהֶם לֹא בָצָרוּ: 22 וַתֵּחַן לָהֶם מַמְלָכוֹת וְעַמֻּמִּים וַתַּחֲלֹקֵם לַפָּאָה וַיִּירֶשׁוּ אֶת־אֶרֶץ סִיחֹן וְאֶת־אֶרֶץ מִלֹּךְ חֶשְׁבֹּן וְאֶת־אֶרֶץ עֹג מִלֹּךְ־הַבָּשָׁן: 23 וּבְנִיהֶם הֶרְבִּיתָ כַּכֹּכָבִים הַשָּׁמַיִם וַתְּבִיאֵם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אָמַרְתָּ לְאַבְחִיהֶם לְבֹא לִרְשֵׁתָּ: 24 וַיָּבֹאוּ הַבָּנִים וַיִּירֶשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ וַתִּכְנַע לִפְנֵיהֶם אֶת־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַכְּנַעֲנִים וַתַּתֵּנָם בְּיָדָם וְאֶת־מַלְכֵיהֶם וְאֶת־עַמֻּמֵּי הָאָרֶץ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם כְּרִצּוֹנָם: 25 וַיִּלְכְּדוּ עָרִים בְּצֹרֹת וְאִדְמָה שְׁמֹנֶה וַיִּירֶשׁוּ בָתִּים מִלְּאִים־כָּל טוֹב בְּרוֹת חֲצוּבִים כְּרָמִים וְזֵיתִים וְעֵץ מֵאֵכָל לֶרֶב וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂבְּעוּ וַיִּשְׁמְנוּ וַיַּחֲזִקוּ בַטֹּבָךְ הַגָּדוֹל: 26 וַיִּמְרוּ וַיִּמְרְדוּ בְּךָ וַיִּשְׁלַכוּ אֶת־תּוֹרַתְךָ אַחֲרֵי גֹם וְאֶת־נְבִיאֶיךָ הֲרִגוּ אֲשֶׁר־הִעִידוּ בָם לְהִשְׁתָּבֵם אִלֶּיךָ וַיַּעֲשׂוּ נֶאֱצוֹת גְּדֻלוֹת: 27 וַתַּתֵּנָם בְּיַד צָרִיהֶם וַיִּצְרוּ לָהֶם וּבָעֵת צָרָתָם יִצְעֲקוּ אֵלַיךָ וְאַתָּה מִשְׁמַיִם תִּשְׁמַע וּכְרַחֲמֶיךָ הֶרְבִּים תֵּחַן לָהֶם מוֹשִׁיעִים וַיִּשְׁיַעֲם מִיַּד צָרֵיהֶם: 28 וּכְנֻחַ לָהֶם יִשְׁבּוּ לַעֲשׂוֹת רַע לִפְנֶיךָ וַתַּעֲזֹבם בְּיַד אִיבֵיהֶם וַיִּרְדּוּ בָהֶם וַיִּשְׁבּוּ וַיִּזְעַקוּךָ וְאַתָּה מִשְׁמַיִם תִּשְׁמַע וַתִּצְלַם כְּרַחֲמֶיךָ רַבּוֹת עִתִּים: 29 וַתַּעַד בָּהֶם לְהִשְׁתָּבֵם אֶל־תּוֹרַתְךָ וְהִמָּה הוֹיָדוּ וְלֹא־שָׁמְעוּ לְמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִשְׁפָּטֶיךָ חָטְאוּ־בָם אֲשֶׁר־עָשָׂה אִדָם וְחִיהָ בָהֶם וַתִּתְּנֵם כְּתַף סוֹדֶרֶת וְעַרְפָם הִקְשׁוּ וְלֹא שָׁמְעוּ: 30 וַתִּמְשֹׁךְ עֲלֵיהֶם שָׁנִים רַבּוֹת וַתַּעַד בָּם בְּרוּחְךָ בִּירְגֻמֵּי־אֵיךָ וְלֹא הֶאֱזִינוּ וַתַּתֵּנָם בְּיַד עַמֵּי הָאָרֶצַת: 31 וּכְרַחֲמֶיךָ הֶרְבִּים לֹא־עָשִׂיתָ כֹּלָה וְלֹא עֹבֶדָתָם כִּי אֶל־חַנוּן וְרַחוּם אָתָּה: 32 וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד אֶל־יָמַעַת לִפְנֶיךָ אֶת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר־נִצָּאֲנוּ לְמַלְכֵינוּ לְשָׁרֵינוּ וְלֹכָה יָנוּ וְלִנְבִיאָנוּ וְלִאֲבֹתֵינוּ וְלִכָּל־עַמּוּךָ מִיָּמֵי מֶלֶכִי אֲשׁוּר עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 33 וְאַתָּה צִדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי־אָמַרְתָּ עֲשִׂיתָ וְאֶנְחֵנוּ הִשְׁעֵנוּ: 34 וְאֶת־מַלְכֵינוּ שָׂרֵינוּ כִּהְיֵינוּ וְאֶבְחִינוּ לֹא עָשׂוּ תּוֹרַתְךָ וְלֹא הִקְשִׁיבוּ אֶל־מִצְוֹתֶיךָ וּלְעֹדוֹתֶיךָ אֲשֶׁר הִעִידָתָ בָּהֶם: 35 וְהֵם בְּמַלְכוּתָם וּבַטֹּבָךְ הֶרֶב אֲשֶׁר־נָתַתָּ לָהֶם וּבָאָרֶץ הֶרְחִיקָה וְהַשְׁמַנָּה אֲשֶׁר־נָתַתָּ לִפְנֵיהֶם לֹא עָבְדוּךָ וְלֹא־שָׁבוּ מִמַּעַלְלֵיהֶם הָרָעִים: 36 הִנֵּה אֶנְחֵנוּ הַיּוֹם עַבְדִּים וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתָּה לְאַבְחִינוּ לֹאֵכָל אֶת־פְּרִיָּהּ וְאֶת־טוֹבָהּ הִנֵּה אֶנְחֵנוּ עַבְדִּים עֲלֶיהָ: 37 וַתְּבֹאֲתָהּ מִרְבָּה לְמַלְכִּים אֲשֶׁר־נָתַתָּה עֲלֵינוּ בְּחַטֹּאוֹתֵינוּ וְעַל גִּוְיָתֵינוּ מִשְׁלִים וּבִבְהֻמָּתֵנוּ כְּרִצּוֹנָם וּבְצָרָה גְּדֻלָּה אֶנְחֵנוּ: פ 10 וּבְכָל־זֹאת אֶנְחֵנוּ כְּרָתִים אֲמָנָה וְכַתְּבִים וְעַל הַחֲתֻמֹּם שָׂרֵינוּ לְוִינוּ כִּהְיֵינוּ: 2 וְעַל הַחֲתוּמִים נַחֲמִיהָ הַתְּרַשָּׁתָא בְּיַחְזְקִיהָ וּצְדִיקָהּ: 3 שְׂרִיָּה עֲזָרִיהָ יִרְמִיָּה: 4 פִּשְׁחוֹר אֲמִרָה מִלְּפָנֶיהָ: 5 חֲמוּשׁ שְׁבִנְיָה מִלּוּךְ: 6 חָרֵם מִרְמוֹת עַבְדִּיהָ: 7 דִּנְיָאֵל גִּתְּחוֹן בְּרוּךְ: 8 מִשְׁלֵם אֲבִיָּה מִיָּמֵינוּ: 9 מַעֲזִיָּה בִלְגִי שְׁמַעְיָה אֵלָה הַכְּהֵנִים: 10 וְהַלּוּיִם וַיִּשׁוּעַ בֶּן־אֲזַנְיָה בְּנוֹי מִבְּנֵי חֲנָדָד קְדַמְיָאֵל: 11 וְאַחִיהֶם שְׁבִנְיָה הוֹדִיָּה קְלִישָׁא פִּלְאִיָּה חֲנָן: 12 מִיכָא רַחוּב חֲשִׁבְיָה: 13 זְכוּר שְׂרָבְיָה שְׁבִנְיָה: 14 הוֹדִיָּה בְּנֵי בְּנֵינוּ: 15 רֹאשִׁי הָעָם פֶּרַעַשׁ פַּחַת מֹאֲבַ עֵלָם וְחֹוֹא בְּנֵי: 16 בְּנֵי עֲזַרְיָה בְּכִי: 17 אֲדַנְיָה בְּנֵי עֲדִין: 18 אֲשֶׁר חֻקִּיהָ עֲזָרִי: 19 הוֹדִיָּה חָשֵׁם בְּצִי: 20 חֲרִיף עֲנָחוֹת (נוֹכִי) (נִיבָר): 21 מִגְּפִיעַשׁ מִשְׁלֵם חֲזִיר: 22 מִשְׁוִיבָאֵל צְדִיק וְדוּעַ: 23 פִּלְטִיָּה חֲנָן עֲזָרָה: 24 הוֹשֵׁעַ חֲנִנְיָה חֲשׁוּב: 25 הַלּוּחַשׁ פִּלְחָא שׁוֹבֵב: 26 רַחוּם חֲשִׁבְנָה מַעֲשִׂיָּה: 27 וְאַחִיהָ חֲנָן עָנָן: 28 מִלּוּךְ חָרֵם בַּעֲנָה: 29 וַיִּשְׁאָר הָעָם הַכְּהֵנִים הַלּוּיִם הַשׁוֹעֲרִים הַמִּשְׁרָרִים הַנְּחִיתִים וְכָל־הַנְּבָרֵל מִשְׁמֵי הָאָרֶצוֹת אֶל־תּוֹרַת הָאֱלֹהִים נִשְׁתִּים בְּנִיָּהם וּבְנִיָּהם כָּל יוֹדַע מִכִּי: 30 מַחְזִיקִים עַל־אֲחֵיהֶם אִירִיָּהֶם וּבָאִים בָּאֵלָה וּבַשְּׁבִיעָה לְלַכַּת בְּחוֹרַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נָתַנָּה בְּיַד מֹשֶׁה עַבְד־הָאֱלֹהִים וּלְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֲדַנְיָה וּמִשְׁפָּטֵינוּ וְחֻקֵּינוּ: 31 וְאַשֶׁר

לאֲנַתָּן בְּנֵתִינוּ לַעֲמִי הָאֶרֶץ וְאַחֲבִנְתִּיהֶם לֹא נָקָה לְבַנְיָנוּ: 32 וְעַמִּי הָאֶרֶץ הַמְבִיאִים
 אֶת־הַמִּקְחוֹת וְכָל־שֹׁכֵר בְּיוֹם הַשָּׁבָת לִמְכּוֹר לֹא־נָקָה מֵהֶם בַּשָּׁבָת וּבְיוֹם קָדֵשׁ וְנָטַשׁ
 אֶת־הַשָּׁנָה הַשְּׂבִיעִית וּמָשָׂא כְּלִיד: 33 וְהָעַמְדָנוּ עָלֵינוּ מִצּוֹת לַחַת עָלֵינוּ שְׁלִשִּׁית הַשָּׁקָל
 בַּשָּׁנָה לַעֲבֹדֶת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: 34 לֶחֶם הַמַּעֲרֹכֶת וּמִנְחַת הַתָּמִיד וְלַעֲלֹת הַתָּמִיד הַשָּׁבָתוֹת
 הַחֲדָשִׁים לַמּוֹעֲדִים וְלִקְדָּשִׁים וְלַחֲטָאוֹת לַכֹּפֵר עַל־יִשְׂרָאֵל וְכָל מַלְאכַת בֵּית־אֱלֹהֵינוּ: 35
 וְהַגִּדְלוֹת הַפְּלוֹנוֹת עַל־קֶרְבָּן הָעֲצִים הַכְּהֵנִים הַלְוִיִּם וְהָעָם לְהֵבִיא לְבֵית אֱלֹהֵינוּ
 לְבִית־אֵב חֵינוּ לַעֲתִים מִזְמָנִים שָׁנָה בַּשָּׁנָה לִבְעַר עַל־מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כְּכַתוּב בַּתּוֹרָה:
 36 וְלֵהֲבִיא אֶת־בְּכוֹרֵי אֲדָמָתָנוּ וּבְכוֹרֵי כָל־פֶּרִי כָל־עֵץ כָּל־עֵץ שָׁנָה בַּשָּׁנָה לְבֵית יְהוָה:
 37 וְאַחֲבֹכְרוֹת בְּנֵינוּ וּבַהֲמָתֵינוּ כְּכַתוּב בַּתּוֹרָה וְאַחֲבֹכְרֵי בְּקָרְנוֹ וְצֹאנֵינוּ לְהֵבִיא לְבֵית
 אֱלֹהֵינוּ לְכֹהֲנֵי הַמִּשְׁרָתִים בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ: 38 וְאַחֲרָאשִׁית עֲרִיסָתֵנוּ וְתוֹרֻמָּתֵנוּ וּפְרִי
 כָל־עֵץ תִּירוֹשׁ וְיֵצֶהָ נָבִיא לְכֹהֲנִים אֶל־לִשְׁכּוֹת בֵּית־אֱלֹהֵינוּ וּמַעֲשֵׂר אֲדָמָתָנוּ לְלוֹוִים וְהֵם
 הַלְוִיִּם הַמַּעֲשִׂיִּים כָּל־עַרְיָ עֲבָדָתָנוּ: 39 וְהָיָה הַכֹּהֵן בְּיֶאֱהָרֹן עַם־הַלְוִיִּם בַּעֲשֵׂר הַלְוִיִּם
 וְהַלְוִיִּם יַעֲלוּ אֶת־מַעֲשֵׂר הַמַּעֲשֵׂר לְבֵית אֱלֹהֵינוּ אֶל־לִשְׁכּוֹת לְבֵית הָאֹצֵז: 40 כִּי
 אֶל־לִשְׁכּוֹת יָבִיאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי הַלְוִי אֶת־תְּרוּמַת הַדָּהָן הַתִּירוֹשׁ וְהַיֵּצֶהָ וְשֵׁם כָּל־

הַמִּקְדָּשׁ וְהַכֹּהֲנִים הַמִּשְׁרָתִים וְהַשּׁוֹעֲרִים וְהַמִּשְׁרָרִים וְלֹא נַעֲזֹב אֶת־בֵּית אֱלֹהֵינוּ: 11 וַיִּשְׁכְּנוּ
 שְׂרֵי־הָעָם בִּירוּשָׁלַם וְשָׂאָר הָעָם הַפִּילֹי גוֹרְלוֹת לְהֵבִיא אֶחָד מִן־הַעֲשָׂרָה לְשֹׁכֵת בִּירוּשָׁלַם
 עִיר הַקֹּדֶשׁ וְתִשַׁע הַיָּדוֹת בָּעִיר: 2 וַיְבָרְכוּ הָעָם לְכָל הָאֲנָשִׁים הַמִּתְנַדְּבִים לְשֹׁכֵת
 בִּירוּשָׁלַם: 3 פ וְאַלֶּה רָאשֵׁי הַמִּדִּי נָה אֲשֶׁר יִשְׁכְּנוּ בִירוּשָׁלַם וּבְעִיר יְהוּדָה יִשְׁכְּנוּ אִישׁ
 בְּאַחֲזוֹתָיו בְּעִירָהֶם וְיִשְׂרָאֵל הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְהַנְּתִינִים וּבְנֵי עֲבָדֵי שְׁלֹמֹה: 4 וּבִירוּשָׁלַם יִשְׁכְּנוּ
 מִבְּנֵי יְהוּדָה וּמִבְּנֵי בְנִימִן מִבְּנֵי יְהוּדָה עֲתִיָּה בֶן־עֲזִיָּה בֶן־זִכְרְיָה בֶן־אֲמַרְיָה בֶן־שַׁפְּטָנָה
 בֶּן־מַחֲלֵלָאֵל מִבְּנֵי־פֶרֶץ: 5 וּמַעֲשִׂיָּה בֶן־בְּרוּךְ בֶּן־כַּלְחָזָה בֶּן־חֲזָה בֶן־עֲדִיָּה בֶן־יוֹרִיב
 בֶּן־זִכְרְיָה בֶן־הַשָּׁלִּי: 6 כָל־בְּנֵי־פֶרֶץ הַיֹּשְׁבִים בִּירוּשָׁלַם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׂשִׁים וּשְׁמֹנֶה
 אֲנָשִׁי־חַיִל: 7 וְאַלֶּה בְנֵי בְנִימִן סָלָא בֶן־מִשְׁלֵם בֶּן־יוֹעֶזֶר בֶּן־פְּדִיָּה בֶן־קֹלִיָּה בֶן־מַעֲשִׂיָּה
 בֶּן־אִיתִיָּאל בֶּן־יִשְׁעִיָּה: 8 וְאַחֲרָיו גִּבִּי סָלִי תִשַׁע מֵאוֹת עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה: 9 וְיֹאזָאֵל בֶּן־זִכְרִי
 פֶּקִיד עֲלֵיהֶם וְיְהוּדָה בֶּן־הַסְנוּאָה עַל־הָעִיר מִשְׁנֶה: 10 מִן־הַכֹּהֲנִים יִדְעִיָּה בֶן־יוֹרִיב
 יָכִין: 11 שְׂרָיָה בֶן־חֶלְקִיָּה בֶן־מִשְׁלֵם בֶּן־צִדִּיק בֶּן־מְרִיֹּת בֶּן־אֲחִישׁוּבַי נֹגַד בֵּית הָאֱלֹהִים:
 12 וְאַחִיהֶם עֲשִׂי הַמִּלְאכָה לְבֵית שְׁמֹנֶה מֵאוֹת עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם וְעֲדִיָּה בֶן־יִרְחָם בֶּן־פִּלְלִיָּה
 בֶּן־אֲמֵנִי בֶן־זִכְרְיָה בֶן־שַׁחֲזָאֵר בֶּן־מִלְכָּיָה: 13 וְאַחִיו רָאשִׁים לְאַבּוֹת מֵאֲחֵים אַרְבָּעִים
 וּשְׁנַיִם וְעַמְשָׁשׁ בֶּן־עֲזַרְיָאֵל בֶּן־אֲחָזִי בֶן־מִשְׁלֵמוֹת בֶּן־אֲמָר: 14 וְאַחִיהֶם גִּבּוֹרִי חַיִל מֵאָה
 עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה וּפֶקִיד עֲלֵיהֶם וּבְרִיאֵל בֶּן־הַגְּדוֹלִים: 15 וּמִן־הַלְוִיִּם שְׁמַעְיָה בֶן־חֲשׁוּב
 בֶּן־עֲרִיקָם בֶּן־חֲשִׁבְיָה בֶּן־בּוֹנִי: 16 וְשַׁבְתִּי וְיֹזָבֵד עַל־הַמִּלְאכָה הַחֲצִנָּה לְבֵית הָאֱלֹהִים
 מִרָאשֵׁי הַלְוִיִּם: 17 וּמִתְנִיָּה בֶן־מִיכָה בֶן־זְבַדִּי בֶן־אֶסָף רֹאשׁ הַתַּחֲלָה וְיְהוּדָה לַתַּפְּלָה
 וּבִקְבֻקָּה מִשְׁנֶה מֵאֲחֵיו וְעֲבָדָא בֶן־שִׁמוֹעַ בֶּן־גִּלְגַּל בֶּן־יִדְיָתָן וְיִדְיָתָן: 18 כָל־הַלְוִיִּם בְּעִיר
 הַקֹּדֶשׁ מֵאֲחֵים שְׁמֹנִים וָאַרְבַּעַת: 19 וְהַשּׁוֹעֲרִים עֲקוּב שְׁלֹמֹן וְאַחִיהֶם הַשְּׁמָרִים בְּשַׁעֲרֵים
 מֵאָה שְׁבָעִים וּשְׁנַיִם: 20 וְשָׂאָר יִשְׂרָאֵל הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם כָּל־עַרְיָ יְהוּדָה אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ:
 21 וְהַנְּתִינִים שָׁבִים כַּעֲפָל וְצִיחָא וְנִשְׁפָא עַל־הַנְּתִינִים: 22 וּפֶקִיד הַלְוִיִּם בִּירוּשָׁלַם עֲזִי
 בֶן־בְּנִי בֶן־חֲשִׁבְיָה בֶן־מִתְנִיָּה בֶן־מִיכָא מִבְּנֵי אֶסָף הַמִּשְׁרָרִים לְגִיד מַלְאכַת בֵּית־הָאֱלֹהִים:
 23 כִּי־מִצְוַת הַמֶּלֶךְ עֲלֵיהֶם וְאִמְנָה עַל־הַמִּשְׁרָרִים דְּבָרֵיהֶם בְּיוֹמוֹ: 24 וּפְתִיחָה
 בֶּן־מִשְׁיֹבָאֵל מִבְּנֵי־זִרְחָה בֶן־יְהוּדָה לִיד הַמֶּלֶךְ לְכָל־דָּבָר לְעָם: 25 וְאַל־חֲצִצְרִים בְּשֹׁדֶתָם
 מִבְּנֵי יְהוּדָה יִשְׁכְּנוּ בְּקִרְיַת הָאֲרָבַע וּבְנִתְיָה וּבְדִיבִן וּבְנִתְיָה וּבִקְבָצָאֵל וְחֲצִצְרָה: 26 וּבִישׁוּעַ
 וּבְמוֹלָדָה וּבְבֵית פֶּלֶט: 27 וּבְחֶצֶר שׁוּעַל וּבְכָאָר שָׁבַע וּבְנִתְיָה: 28 וּבְצִקְלָה וּבְמִמְכָּה
 וּבְבִנְתָּה: 29 וּבְעֵין רִמּוֹן וּבְצִרְעָה וּבִקְרִמּוֹת: 30 זֶנַח עֲדֵלָם וְחֲצִצְרִים לְכִישׁ וְשִׁדְתִּיָּה עֲזָקָה
 וּבְנִתְיָה וְיָחִנוּ מִבְּאֲרֵשֶׁבַע עַד־גִּיאֵהֶם: 31 וּבְנֵי בְנִימִן מִגִּבְעַת מִכְמֶשׁ וְעִיָּה וּבִית־אֵל
 וּבְנִתְיָה: 32 עֲנָתוֹת נָבַ עֲנִיָּה: 33 חֲצוֹר רָמָה גִּתִּים: 34 חֲדִיד צִבְעִים נָבִלָט: 35 לֹד וְאוֹנוֹ

גִּי הַחֲרָשִׁים: 36 וּמִן־הַלְוִיִּם מִחֲלָקוֹת יְהוּדָה לְבִנְיָמִן: פ 12 וְאַלֶּה הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם אֲשֶׁר
 עָלוּ עִם־זִרְבָבֵל בֶּן־שַׁלְטִיָּאֵל וְיִשׁוּעַ שְׂרָיָה יִרְמְיָה עֲזָרָא: 2 אֲמַרְיָה מְלֹךְ חֲמֹשׁ:
 3 שְׁכַנְיָה רֹחַם מִרְמָת: 4 עֲדוּא נְתַחִי אֲבִיָּה: 5 מִימִן מַעֲרִיָּה בִלְנָה: 6 שְׁמַעְיָה וְיֹרִיב
 יִדְעִיָּה: 7 סָלֹו עֲמוֹק חֶלְקָה יִדְעִיָּה אֵלֶּה רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְאַחִיהֶם בְּיָמֵי יִשׁוּעַ: פ
 8 וְהַלְוִיִּם יִשׁוּעַ בְּנוֹי קְרִמְיָאֵל שְׂרָבָה יְהוּדָה מִתְנִיָּה עַל־הַיָּדוֹת הוּא וְאַחִיו: 9 וּבִקְבֻקָּה

(וענו) נוענן אחיהם לנגדם למשמרות: 10 וישוע הוליד את־יוקים ויוקים הוליד את־אלישיב ואלישיב את־יודע: 11 ויודע הוליד את־יונתן ויונתן הוליד את־ידוע: 12 ובימי יון קים היו כהנים ראשי האבות לשרה מרה לירמיה חניה: 13 לעזרא משלם לאמריה והוחנן: 14 (למלוכי) ולמליכו וינתן לשבניה יוסף: 15 להרם עדנא למרות חלקי: 16 (לעדנא) ולעדנא וזכריה לנחמן משלם: 17 לאביה זכרי למנחם למועדקה פלטי: 18 לבלגה שמוע לשמעיה והוחנן: 19 וליוזירב מתני לידעיה עזי: 20 לסלי קלי לעמוק עבר: 21 לחלקיה חשביה לידעיה נתנאל: 22 הלויים בימי אלישיב יודע ויונתן יודע כתובים ראשי אבות והכהנים על־מלכות דרוש הפרסי: פ 23 בני לוי ראשי האבות כתיב בים על־ספר הכרי הנמים ועד־ימי ויחנן בן־אלישיב: 24 וראשי הלויים חשביה שרביה וישוע בן־קדמיאל ואחיהם לנגדם להלל להודות במצות דוד איש־האלהים משמר לעמם משמר: 25 מתניה ובקבקה עבדיה משלם שלמן עקוב שמרים שערים משמר באספי השערים: 26 אלה בימי יוקים בן־ישוע בן־יוצדק ובימי נחמיה הפחה ועזרא הכהן הסופר: פ 27 ובחננל חומת ירושלם בקשו את־הלויים מכל־מקום תם להביאם לירושלם לעשת חנכה ושמחה ובתודות ובקשר מצלחים נבלים ובכורות: 28 ויאספו בני המשררים ומן־הכפר סביבות ירושלם ומן־חצרי נטפתי: 29 ומבית הגלגל ומשדות גבע ועזמות כי חצרים בני להם המשררים סביבות ירושלם: 30 ויטהרו הכהנים והלויים ויטהרו את־העם ואת־השערים ואת־החומה: 31 ואעלה את־שרי יהודה מעל לחומה ואעמידה שתי תודת גדולת ותהלכת לימין מעל לחומה לשער האשפת: 32 וילך אחריהם הושעיה וחצי שרי יהודה: 33 ועזריה עזרא ומשלם: 34 יהודה ובנימן ושמעיה וירמיה: ס 35 ומבני הכהנים בחצצרות זכריה בן־יונתן בן־שמעיה בן־מתניה בן־מיכה בן־זכור בן־אסף: 36 ואחיו שמעיה ועזראל מללי גללי מעי נתנאל ויהודה ח נני בכל־ישר דוד איש האלהים ועזרא הסופר לפניהם: 37 ועל שער העין ונגדם עלו על־מעלות עיר דוד במעלה לחומה מעל לבית דוד ועד שער המים מזרח: 38 והתורה הש נית ההולכת למואל ואני אחריה וחצי העם מעל להתחומה מעל למגדל התנורים ועד החומה הרחבה: 39 ומעל לשער־אפרים ועל־שער הישנה ועל־שער הדגים ומגדל חננאל ומגדל־ממא ועד שער הצאן ועמדו בשער המטרה: 40 ותעמדנה שתי התורה בבית האלהים ואני וחצי הסננים עמי: 41 והכהנים אלקים מעשה מנחמן מיכה אליעזיני זכריה חנניה בחצצרות: 42 ומעשה ושמעיה ואלעזר ועזי ויהוחנן ומלכיה ועילם ועזר וישמעיה המשררים ויורחיה הפקיד: 43 ויזבחו ביום ההוא זבחים גדולים וישמחו כי האלהים שמחם שמחה גדולה וגם הנשים והילדים שמחו ותשמע שמחת ירושלם מרחוק: 44 ויפקדו ביום ההוא אנשים על־הנשכות לאוצרות לתרומות לראשית ולמעשרות כלנס בהם לשיר הערים מנאות התורה לכהנים וללויים כי שמחת יהו דה על־הכהנים ועל־הלויים העמדים: 45 וישמרו משמרת אלהיהם ומשמרת הטהרה והמשררים והשערים כמצות דוד שלמה בנו: 46 כי־בימי דוד ואסף מקדם (ראש) [ראשי] המשררים ושרי־ההלה והדות לאלהים: 47 וכל־ישראל בימי זרבבל ובימי נחמיה נתנים מנחת המשררים והשערים דבר־יום ביומו ומקדשים ללויים והלויים מקדשים לבני אהרן: פ 13 ביום ההוא נקרא בספר משה באזני העם ונמצא כתוב בו אשר לא־יבוא עמי ומאבי בקהל האלהים עד־עולם: 2 כי לא קדמו את־בני ישראל בלחם ובמים וישכר עליו את־בלעם לקללו ויהפך אלהינו הקללה לברכה: 3 ויהי כשמעם את־התורה ויבדילו כל־ערב מישראל: 4 ולפני מזה אלישיב הכהן נתון בלשפת בית־אלהינו קרוב לטוביה: 5 ועש לו לשכה גדולה ושם היו לפנים נתנים את־המנחה הלבונה והפלים ומעשר הדגן התירוש והיצהר מצות הלויים והמשררים והשערים ותרומת הכהנים: 6 ובכל־זה לא הויתי בירושלם כי בשנת שלשים ושתיים לא־תחשסתא מלך־בבל באתי אלה מלך ולקח ימים נשאלתי מן־המלך: 7 ואבוא לירושלם ואבינה ברעה אשר עשה אלישיב לטוביה לעשות לו נשכה בחצרי בית האלהים: 8 וירע לי מאד ואשליכה את־כל־כלי בית־טוביה החוץ מן־הלשכה: 9 ואמרה ויטהרו הלשכות ואשיבה שם כלי בית האלהים את־המנחה והלבונה: פ 10 ואדעה כי־מניית הלויים לא נתנה ויברחו איש־לש דהו הלויים והמשררים עשי המלאכה: 11 ואריבה את־הסננים ואמרה מדוע נעזב בית־האלהים ואקבצם ואעמדם על־עמדם: 12 וכל־יהודה הביאו מעשר הדגן והתירוש והיצהר לאוצרות: 13 ואוצרה על־אוצרות שלמיה הכהן וצדק

הסופר ופדויה מן-הלויים ועל-ידם חנן בן-זכור בן-מתניה כי נאמנים נחשבו ועליהם לחלק לאחיהם: פ 14 זכרה-לי אלהי על-זאת ואל-תמח חסדי אשר עשיתי בבית אלהי ובמשמריו: 15 בימים ההמה ראיתי ביהודה דרכים-נתות בשבת ומביאים הערמות ועמסים על-החמרים ואדיון ענבים ותאנים וכל-משא ומביאים ירושלם ביום השבת ואעיר ביום מכרם ציר: 16 והצרים ישבו בה מביאים דאג וכל-מכר ומכרים בשבת לבני יהודה ובירושלם: 17 וא ריבה את חרי יהודה ואמרה להם מה-תדבר הרע הזה אשר אתם עשים ומחללים את-יום השבת: 18 הלוא כה עשו אבותיכם ויבא אלהינו עלינו את פל-הרעה הזאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון על-ישראל לחלל את-השבת: פ 19 ויהי כאשר צללו שערי ירושלם לפני השבת ואמרה ויסגרו הדלתות ואמרה אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומנערי העמדותי על-השערים לא-יבוא משא ביום השבת: 20 וילינו הרכלים ומכרי כל-ממכר מחוץ לירושלם פעם ושתיים: 21 ואעידה בהם ואמרה אליהם מרוע אתם לנים נגד החומה אסתשנו יד אשלח בכם מן-העת ההיא לא-באו בשבת: ס 22 ואמרה ללויים אשר יהיו מטהרים ובאים שמרים השערים לקדש את-יום השבת גם-זאת זכרה-לי אלהי וחוסה עלי כרב חסדך: פ 23 גם בימים ההם ראיתי את-היהודים השיבו נשים (אשדודיות) [אשדודיות] (עמוניות) [עמוניות] מואביות: 24 ובניהם חצי מדבר אשדודי דית ואינם מכירים לדבר יהודית וכלשון עם ועם: 25 ואריב עמם ואקללם ואפה מ הם אנשים ואמרטם ואשביעם באלהים אסתתנו בנתיכם לבניהם ואסתשאו מבנתיהם לבניכם ולכם: 26 הלוא על-אלה חטא-שלמה מלך ישראל ובנוים הרבים לא-היה מלך פמהו ואהוב לאלהיו היה ויתנהו אלהים מלך על-פל-ישראל גם-אותו החטאו הנשים הנכריות: 27 ולכם הנשמע לעשת את פל-הרעה הגדולה הזאת למעל באלהינו להשיב נשים נכריות: 28 ומבני יוידע בן-אלישיב הכהן הגדול חתן לסנבלט תחריני ואבריהו מעלי: 29 זכרה להם אלהי על נאלי הבהנה וברית הבהנה והלויים: 30 ושהרתים מפל-נכר ואעמידה משמרות לכהנים וללויים איש במלאכתו: 31 ולקרבן העצים בעתים מזמנות ולבכורים זכרה-לי אלהי לשוכה:

I Chronicles

1 אדם שת אנוש: 2 קינן מהללאל ירד: 3 חנוך מתושלח למך: 4 נח שם חם ויפת: 5 בני יפת גמר ומנוג ומדי ויון וחבל ומשך ותירס: 6 ובני גמר אשכנז ודיפת וחומרמה: 7 ובני יון אלישה ותרשישה פתים ורודנים: 8 בני חם כוש ומצרים פוט וכנען: 9 ובני כוש סבא וחוי לה וסבתא ורעמא וסבתא ובני רעמא שבא ודרן: 10 וכוש ילד את-נמרוד הוא החל להיות גבור בארץ: 11 ומצרים ילד את-לודיים ולודים) ואת-ענמים ואת-להבים ואת-נפתחים: 12 ואת-פתרסים ואת-כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת-כפתרים: 13 וכנען ילד את-צידון בכרו ואת-חת: 14 ואת-היבוסים ואת-האמרי ואת הגרגשי: 15 ואת-החוי ואת-הערקי ואת-הסני: 16 ואת-הארורי ואת-הצמרי ואת-החמתי: 17 בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם ועוז וחול וגתר ומשך: 18 וארפכשד ילד את-שלח ושלח ילד את-עבר: 19 ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי ביקמו נפלה הארץ ושם אחיו קטן: 20 וקטן ילד את-אלמונד ואת-שלף ואת-חצרמות ואת-ירח: 21 ואת-הדורם ואת-אזול ואת-דקלה: 22 ואת-עובל ואת-אבימאל ואת-שבא: 23 ואת-אופיר ואת-חוילה ואת-יובב כל-אלה בני קטן: 24 שם ארפכשד שלח: 25 עבר פלג רעו: 26 שרג נחור תרח: 27 אברם הוא אברהם: 28 בני אברהם יצחק וישמעאל: 29 אלה תלדותם בכור ישמעאל נביז וקדר ואדבאל ומבשם: 30 משמע ודומה משא חדר ותימא: 31 ישור נפיש וקדמה אלה הם בני ישמעאל: 32 ובני קטורה פילגש אברהם ילדה את-זמרון ויקטן ומדן וישבק ושון ובני יקטן שבא ודרן: 33 ובני מדן עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל-אלה בני קטורה: 34 ויילד אברהם את-יצחק ס בני יצחק עשו וישראל: 35 בני עשו אליפז רעואל ויעוש ויעלם וקרחה: 36 בני אליפז תימן ואומר צפי וגעתם קנז וחמנע ועמלק: 37 בני רעואל נחת זרח שמה ומוזה: 38 ובני שעיר לזמן ושובל וצבעון וענה ודישן ואצר ודישן: 39 ובני לזמן חרי והומם ואחות לזמן חמנע: 40 בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפי ואוים ס ובני צבעון איה וענה: 41 בני ענה דישון ס ובני דישון חמרון ואשפן ויתרו וכרן: 42 בני אצר בלקח וזען ועקן בני דישון עוז וארן: 43 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך-מלך לבני ישראל בלע בן-בעור ושם עירו דנהבה: 44 וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן-זרח מבצרה: 45 וימת יובב וימלך תחתיו חושם מארץ התימני: 46 וימת חושם וימלך תחתיו הדר בן-ברד המכה את-מדון בשדה מואב ושם עירו נעיות) נעיות: 47 וימת הדר וימלך תחתיו שמלה ממשרקה: 48 וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבוק הנגה: 49 וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן-עכבור: 50 וימת בעל חנן וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעי ושם אשתו מהיטבאל בת-מטרד בת מי זהב: 51 וימת הדר ס ויהיו אלוףי אדום אלוף חמנע אלוף נעליה) נעליה) אלוף יתח: 52 אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן: 53 אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצרה: 54 אלוף מנדיאל אלוף עירם אלה אלוףי אדום: 55 פ 2 אלה בני ישראל ראובן שמעון לוי ויהודה יששכר וזבלון: 2 דן יוסף ובנימין נפתלי גר ואשר: 3 בני יהודה ער ואונן ושלח שלושה נולד לו מבת-שוש הכנענית ויהי ערו בכור ויהודה רע בעיני יהוה וימיתהו: 4 וחמר פלח ילדה לו את-פרץ ואת-זרח כל-בני יהודה חמשה: 5 בני-פרץ חצרון וחמול: 6 ובני זרח זמרי ואיתן ויהימן וכלכל ודרע כלם חמשה: 7 ובני פרמי עכר עוכר ישראל אשר מעל בחרם: 8 ובני איתן עזריה: 9 ובני חצרון אשר נולד-לו את-ירחמאל ואת-דרם ואת-פלובי: 10 ודרם הוליד את-עמינדב ועמינדב הוליד את-נחשון נשיא בני יהודה: 11 ונחשון הוליד את-שלמא ושלמא הוליד את-בעז: 12 ובעז הוליד את-עובד ועובד הוליד את-ישי: 13 ואישי הוליד את-אליאב ואבינדב השני ושמעא השלישי: 14 נתנאל הרביעי דדי חמשי: 15 אצם הששי דוד השבעי: 16 ואחיתיהם) ואחיתיהם) צרויה ואביגיל ובני צרויה אבשי ויואב ועשהאל שלשה: 17 ואביגיל ילדה את-עמשא ואבי עמשא יתר הישמעאלי: 18 וכלב בן-חצרון הו ליד את-עיובה אשה ואת-יריעות ואלה בניה ישר ושובב וארדון: 19 ונחמת עזיבה

ויקחלו כלב את־אפרת ותלד לו את־חור: 20 וחור הוליד את־אורי ואורי הוליד את־בצלאל: ס 21 ואחר בא חצרון אל־בת־מכיר אבי גלעד והוא לקחה והוא בן־ששים שנה ותלד לו את־שנוב: 22 ושנוב הוליד את־יאיר ויהי־לו עשרים ושלוש ערים בארץ הגלעד: 23 ויקח נשור וארם את־חות יאיר מאתם את־קנת ואת־בנתיה ששים עיר כל־אלה בני מכיר אביר־לעד: 24 ואחר מות־חצרון בכלב אפרתה ואשת חצרון אביה ותלד לו את־אשחור אבי תקוע: 25 ויהיו בני־ירחמאל בכור חצרון הבכורו רם ובונה וארן ואצם אחיה: 26 ותהי אשה אחרת לירחמאל ושמה עטרה היא אם אונם: ס 27 ויהיו בני־רם בכור ירחמאל מעץ וזמין ועקר: 28 ויהיו בני־אונם שמי נדב ובני שמי נדב ואבישור: 29 ושם אשת אבישור אביהיל ותלד לו את־אחבן ואת־מולדי: 30 ובני נדב סלד ואפים וימת סלד לא בנים: ס 31 ובני אפים ישעי ובני ישעי ששן ובני ששן אחלי: 32 ובני ידע אחי שמי ותר ויונתן וימת ותר לא בנים: ס 33 ובני יונתן פלת וזא אלה היו בני ירחמאל: 34 ולא־היה לששן בנים כי אס־בנות את־לשון עבד מצרי ושמו ירע: 35 ויתן ששן ירחמאל לירחע עבדו לאשה ותלד לו את־עשי: 36 ועשי הוליד את־נתן ונתן הוליד את־זבד: 37 וזבד הוליד את־אפלל ואפלל הוליד את־עובד: 38 ועובד הוליד את־יהוא ויהוא הוליד את־עזריה: 39 ועזריה הוליד את־חליץ וחליץ הוליד את־אלעשה: 40 ואלעשה הוליד את־ססמי וססמי הוליד את־שלום: 41 ושלום הוליד את־יקמיה ויקמיה הוליד את־אלישמע: 42 ובני כלב אחי ירחמ אל מישע בכורו הוא אביר־זוף ובני מרשה אבי חברון: 43 ובני חברון קרח וחספ ורעם ושמע: 44 ושמע הוליד את־רחם אבי ירעם ורעם הוליד את־שמי: 45 ובן־שמי מעון ומעון אבי בית־צור: 46 ועיפה פילגש כלב ילדה את־חנן ואת־מוצא ואת־גזו וחנן הוליד את־גזו: ס 47 ובני יהדי רגם ויותם וגישן ופלט ועיפה ושעף: 48 פלגש כלב מעכה ילד שבר ואת־חרחנה: 49 ותלד שעף אבי מומנה את־ש ואבי מכבנה ואבי נבעא ובת־כלב עכסה: ס 50 אלה היו בני כלב בן־חור בכור אפרתה שובל אבי קרית יערים: 51 שלמא אבי בית־לחם חרף אבי בית־גדר: 52 ויהיו בנים לשו כל אבי קרית יערים הראה חצי המנחות: 53 ומשפחות קרית יערים היתרי והפו חי והשמתי והמשרעי מאלה יצאו הצרעתי והאשתאלי: ס 54 בני שלמא בית לחם ונמופ חי עטרות בית יואב וחצי המנחות הצרעי: 55 ומשפחות ספרים (ישבו) (ישבן) יעבץ תרעמים שמעתיים שוכתיים המה הקינים הבאים מחמת אבי בית־רכב: ס 3 ואלה היו בני דוד אשר נולדו־לו בחברון הבכורו אמנון לאחינעם היזרעאליתי שני דניאל לאביגיל הכרמלית: 2 חלשי לאבשלום בן־מעכה בת־חלמי מלך נשור הרביעי אדניה בן־חנני: 3 החמישי שפטיה לאביטל הששי יתרעם לעגלה אשתו: 4 ששה נולדו־לו בחברון וימלך־שם שבע שנים וששה חדשים ושלושים ושלוש שנה מלך בירושלם: ס 5 ואלה נולדו־לו בירושלם שמעא ושובב ונתן ושלמה ארבעה לבת־שוע בת־עמיאל: 6 ויבחר ואלישמע ואליפלט: 7 וננה ונפנ ויפיע: 8 ואלישמע ואלידע ואליפלט חשעה: 9 כל בני דוד מלבד בני־פילגשים ותמר אחותם: פ 10 ובן־שלמה רחבעם אביה בנו אסא בנו יהושפט בנו: 11 יורם בנו אחזיהו בנו יואש בנו: 12 אמציהו בנו עזריה בנו יותם בנו: 13 אחז בנו חזקיהו בנו מנשה בנו: 14 אמון בנו יאשיהו בנו: 15 ובני יאשיהו הבכור יוחנן השני יהויקים השלשי צדקיהו הרביעי שלום: 16 ובני יהויקים יכניה בנו צדקיהו בנו: 17 ובני יכניה אסר שאלתיאל בנו: 18 ומלכירם ופדיה ושנאצר יקמיה הושמע ונדביה: 19 ובני פדיה ודבאל ושמי ובן־דבאל משלם וחנניה ושלמיה אחותם: 20 וחשבה ואהל וברכיה וחסדיה וישב חסד חמש: 21 ובן־חנניה פלטיה וישעיה בני רפיה בני ארן בני עבדיה בני שכניה: ס 22 ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה חפז ויגאל ובריה ונעריה ושפט ששה: 23 ובן־נעריה אליועיני וחזקיה ועזריקם שלשה: 24 ובני אליועיני (דחיהו) (דחיהו) ויהודה ואלשיב ופליה ועקיב ויוחנן ודליה וענני שבעה: ס 4 בני יהודה פרץ חצרון וכרמי וחור ושובל: 2 וראיה בן־שובל הוליד את־יחזק ויחזק הוליד את־אחומי ואת־להר אלה משפחות הצרעתי: ס 3 ואלה אבי עיטם יזרעאל וישמא וירבש ושם אחותם הצללפוני: 4 ופנאל אבי גדר ועזר אבי חושה אלה בני־חור בכור אפרתה אבי בית לחם: 5 ולאשחור אבי תקוע היו שתי נשים חלאה ונערה: 6 ותלד לו נערה את־אחום ואת־חפר ואת־חמיני ואת־האחשתי אלה בני נערה: 7 ובני חלאה צרת (יצר) (יצר) ואתנן: 8 וקין הוליד את־ענוב ואת־הצבכה ומשפחות אחיהל בן־הרומ: 9 ויהי

יעבץ נכבד מאחיו ואמו קראה שמו יעבץ לאמר כי ילדתי בעצב: 10 ויקרא יעבץ
לאלהי ישראל לאמר אסבֶּרְךָ תִּכְרַכְנִי וְהִרְבִּית אֶת־גְּבוּלֵי וְהִתִּיחַ יָדְךָ עִמִּי וְעָשִׂית מִרְעָה
לְבִלְתִּי עֲצֹב יִבְאֵ אֱלֹהִים אֶת אֲשֶׁר־שָׂאֵל: 11 וּכְלוֹב אֲחִי־שׁוּחָה הוֹלִיד אֶת־מַחֲרִי הוּא
אָבִי אֲשֶׁתּוֹן: 12 וְאֲשֶׁתּוֹן הוֹלִיד אֶת־בֵּית רָפָא וְאֶת־פֶּסַח וְאֶת־חַנָּה אָבִי עִיר נָחַשׁ אֵלֶּה
אֲנֹשִׁי רָכָה: 13 וּבְנֵי קִנֹּז עֲתִנְיָאֵל וְשָׂרִיָּה וּבְנֵי עֲתִנְיָאֵל חַתָּה: 14 וּמַעֲוֹנָתִי הוֹלִיד
אֶת־עֲפָרָה וְשָׂרִיָּה הוֹלִיד אֶת־יוֹאָב אָבִי גִיָּא חֲרָשִׁים כִּי חֲרָשִׁים הָיוּ: 15 וּבְנֵי כְלָב
בִּירְפָה נָה עִירוֹ אֵלֶּה וְנָעָם וּבְנֵי אֵלֶּה וְקִנֹּז: 16 וּבְנֵי יֶהֱלֵלָאֵל יִזָּף וְיִזְפָּה תִירְיָה וְאֲשֶׁר־שָׂאֵל:
17 וּבְנֵי־עֲזָרָה יִתָּר וּמִרְדֹּ וְעֶפֶר וְלִזְלֹן וְיִתָּר אֶת־מִרְדֹּ וְאֶת־שִׁמִּי וְאֶת־יִשְׁבָּח אָבִי אֲשֶׁתּוֹמֶם:
18 וְאֲשֶׁתּוֹ הִיהִדְיָה יִלְדָה אֶת־יִרְדָּה אָבִי גִדּוֹר וְאֶת־חֶבֶר אָבִי שׁוֹכֵר וְאֶת־קִוְיָאֵל אָבִי זִנּוֹחַ
וְאֵלֶּה בְנֵי בְתוּלָה בַּת־פֶּרַעַה אֲשֶׁר לָקַח מִרְדֹּ: 19 וּבְנֵי אֲשֶׁת הוּדָה אֲחֹת נָחֻם אָבִי
קַעֲיֵלָה הַנְּרָמִי וְאֲשֶׁתּוֹמֶם הַמַּעֲכָתִי: 20 וּבְנֵי שִׁמְיוֹן אֲמִנוֹן וְרֹנָה בִּן־חֲנָן (וְחִלּוֹן) וְנַחֲלִיוֹן וּבְנֵי
יִשְׂעִי וְזֹחַת וּבִן־זֹחַת: 21 בְּנֵי שִׁלָּה בִּן־יְהוּדָה עַר אָבִי לָלָה וְלַעֲדָה אָבִי מִרְשָׁה וּמִשְׁפָּחוֹת
בֵּית־עֲבֵדָתָהּ הֵבִין לְבֵית אֲשָׁבֶעַ: 22 וְיוֹקִים וְאֲנָשִׁי כֹזָב וְיוֹאָשׁ וְשָׁרָף אֲשֶׁר־בָּעָלָה לְמוֹאָב
וְיִשְׁבִּי לָהֶם וְהַדְּבָרִים עֲתִיקִים: 23 הִמָּה הַיּוֹצְרִים וְיִשְׁבִּי נָטְשִׁים וְנִגְרָה עַם־הַמִּלֻּךְ
בְּמִלְכָּתוֹ יִשְׁבוּ שָׁם: 24 בְנֵי שִׁמְעוֹן נְמוּאֵל וַיְמִין וִירִיב וְרָח שָׂאוֹל: 25 שְׁלֹם בְנוֹ מִבְּשָׁם
בְנוֹ מִשְׁמַע בְנוֹ: 26 וּבְנֵי מִשְׁמַע חֲמוּאֵל בְנוֹ זְכוּר בְנוֹ שְׁמַעִי בְנוֹ: 27 וּלְשִׁמְעִי בָנִים שֵׁשׁ
עֶשֶׂר וּבְנוֹת שֵׁשׁ וְלֹאֲחִיו אֵין בָּנִים רַבִּים וְכָל מִשְׁפָּחָתָם לֹא הָרְבוּ עַד־בְּנֵי יְהוּדָה: 28
28 וְיִשְׁבִּי בְבֹאֲרֶשֶׁב וּמוֹלָדָה וְחָצֵר שׁוּעַל: 29 וּבְבִלְתָּה וּבַעֲצָם וּבְחֹלְדֹ: 30 וּבְבִחְוָאֵל
וּבְחֶרְמָה וּבְצִיִּקְלָנִי: 31 וּבְבֵית מִרְכָּבוֹת וּבְחָצֵר סוֹסִים וּבְבֵית בְּרָאִי וּבְשִׁעְרֵים אֵלֶּה עֲרֵיהֶם
עַד־מֶלֶךְ דָּוִיד: 32 וְחָצְרֵיהֶם עֵיטִם וְעֵין רִמּוֹן וְחֶכֶן וְעֵשֶׂן עֲרֵים חֲמֹשׁ: 33 וְכָל־חָצְרֵיהֶם
אֲשֶׁר סְבִיבוֹת הָעָרִים הָאֵלֶּה עַד־בָּעַל זֹאת מוֹשְׁבָתָם וְהַתִּיחָשׁ לָהֶם: 34 וּמִשׁוֹבָב וּמֶלֶךְ
וְיוֹשָׁה בִּרְאֻמְצִיָּה: 35 וְיוֹאֵל וְיְהוּא בִּרְיוֹשְׁבִיָּה בִּן־שָׂרִיָּה בִּן־עִשְׂיָאֵל: 36 וְאִלְיוֹעִיזִי וְעֶלְקָה
וְיִשׁוּחָה וְעִשְׂיָה וְעִדְיָאֵל וְיִשְׁמֵאֵל וּבְנֵיהֶם: 37 וְיִזְיָא בִּן־שְׁפָעִי בִּן־אֶלּוֹן בִּן־יְרִיָּה בִּן־שִׁמְרִי
בִּן־שְׁמַעִיָּה: 38 אֵלֶּה הַבָּאִים בְּשִׁמוֹת נְשִׂאִים בְּמִשְׁפָּחוֹתָם וּבֵית אֲבוֹתֵיהֶם פָּרְצוּ לְרֹב:
39 וַיֵּלְכוּ לְמִכּוֹב גִּדּוֹר עַד לְמוֹתָה הַגִּיָּא לְבָקֶשׁ מִרְעָה לְצֹאֲנָם: 40 וַיִּמְצְאוּ מִרְעָה שָׁמָּה וְשׁוֹב
וְהָאָרֶץ רַחֲבָת יָדִים וְשִׁקְטָה וְשִׁלּוֹה כִּי מִן־הֶם הֵיטִיבִים שָׁם לְפָנִים: 41 וַיָּבֹאוּ אֵלֶּה
הַכְּתוּבִים בְּשִׁמוֹת בִּימֵינוֹ יִחְזַקְהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וַיִּכּוּ אֶת־אֱהִלְיָה וְאֶת־(הַמַּעֲשִׂיָּים) (הַמַּעֲשִׂיָּים)
אֲשֶׁר נִמְצְאוּ־שָׁמָּה וַיַּחֲרִימֻם עַד־הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּשְׁבוּ תַּחְתֵּיהֶם כִּי־מִרְעָה לְצֹאֲנָם שָׁם: 42 וּמֵהֶם
מִן־בְּנֵי שִׁמְעוֹן הָלְכוּ לְהָר שְׁעִיר אֲנָשִׁים חֲמֹשׁ מֵאוֹת וּפְלִטָה וְנַעֲרָה וּרְפִיָּה וְעִזְיָאֵל בְּנֵי
יִשְׂעִי בְּרֵאשֶׁם: 43 וַיִּכּוּ אֶת־שָׂאֲרֵית הַפְּלִטָה לַעֲמֹלֶק וַיִּשְׁבוּ שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 5 וּבְנֵי
רְאוּבֵן בְּכוֹר־יִשְׂרָאֵל כִּי הוּא הַבְּכוֹר וּבְחִלּוֹ יִצְוִעַ אָבִיו נָתַנָּה בְּכֹרְתוֹ לְבְנֵי יוֹסֵף
בִּן־יִשְׂרָאֵל וְלֹא לְהַתִּיחַשׁ לְבִכְרָה: 2 כִּי יְהוּדָה גָּבַר בְּאֲחִיו וּלְגִידִּי מִמֶּנּוּ וְהַבְּכֹרָה לְיוֹסֵף:
3 ס בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל חֲנוּךְ וּפְלוּאֵ חֲצֹרֹן וְכִרְמִי: 4 בְנֵי יוֹאֵל שְׁמַעִיָּה בְנוֹ גֹּז בְנוֹ
שְׁמַעִי בְנוֹ: 5 מִיכָה בְנוֹ רָאִיָּה בְנוֹ בָּעַל בְנוֹ: 6 בָּאֲרָה בְנוֹ אֲשֶׁר הִנֵּלָה חֲלָנָה פְּלִנְאֶסֶר
מֶלֶךְ אֲשֶׁר הוּא נָשִׂא לְרְאוּבֵנִי: 7 וְאֲחִיו לְמִשְׁפָּחָתוֹ בְּהַתִּיחַשׁ לְחִלּוֹתָם הָרָאשׁ יְעִיָּאֵל
וְזִכְרִיָּה: 8 וּבָלַע בִּן־עֲזָז בִּן־שְׁמַע בִּן־יוֹאֵל הוּא יוֹשֵׁב בְּעָרֵר וְעַד־נֹב וּבָעַל מַעֲוִן:
9 וּלְמוֹתָה יֹשֵׁב עַד־לְבֹאֵא מִדְּבָרָה לְמִן־הַנֶּהָר פָּרַח כִּי מִקְנֵיהֶם רָבוּ בְּאָרֶץ גַּלְעָד: 10 וּבִימֵינוֹ
שָׂאוֹל עָשָׂה מַלְחָמָה עַם־הַהִנְדִּיאִים וַיִּפְּלוּ בִּידָם וַיִּשְׁבוּ בְּאֶחְלֵיהֶם עַד־כָּל־פְּנֵי מִזְרַח לְגִלְעָד:
11 פ וּבְנֵי־גִדּוֹר לְנֹדֶם יֹשְׁבוּ בְּאָרֶץ עַד־סִלְכָה: 12 יוֹאֵל הָרָאשׁ וְשִׁפְסֵם הַמִּשְׁנָה וַיַּעֲנִי
וְשִׁפְסֵם בְּכֶשֶׂן: 13 וְאֲחִיהֶם לְבֵית אֲבוֹתֵיהֶם מִיכָאֵל וּמִשְׁלֹם וְשָׁבֵעַ וַיּוֹרִי וַיַּעֲבֹן וַיֹּזַע וְעֶבֶר
שִׁבְעָה: 14 אֵלֶּה בְנֵי אֲבִיחִיל בִּן־חֲוִרִי בִן־יִרְיָה בִּן־גַּלְעָד בִּן־מִיכָאֵל בִּן־יִשְׂעִי בִּן־יְהוּדָה
בִּן־בּוֹז: 15 אֲחִי בִן־עֲבִדְיָאֵל בִּן־גִּינִי רֹאשׁ לְבֵית אֲבוֹתָם: 16 וַיִּשְׁבוּ בְּגִלְעָד בְּכֶשֶׂן וּבְבִנְתָּיָה
וּבְכָל־מִגְרָשֵׁי שָׂרֹן עַל־תּוֹצְאוֹתָם: 17 כָּלֶם הַתִּיחָשׁוּ בִימֵינוֹ יוֹתָם מֶלֶךְ־יְהוּדָה וּבִימֵינוֹ רַבֵּם
מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל: 18 בְּנֵי־רְאוּבֵן וְגִידִי וְחָצִי שְׁבַט־מְנַשֶּׁה מִן־בְּנֵי־חִיל אֲנָשִׁים נְשִׂאִי מִן־וְחָרָב
וְדֹרְכִי קָשָׁת וּלְמוֹדֵי מַלְחָמָה אַרְבָּעִים וָאַרְבָּעָה אֵלֶּף וּשְׁבַע־מֵאוֹת וּשְׁשִׁים יְצִאֵ צָבָא:
19 וַיַּעֲשׂוּ מַלְחָמָה עַם־הַהִנְדִּיאִים וַיִּטּוּר וַנְּפִישׁ וְנוֹדָב: 20 וַיַּעֲזְרוּ עֲלֵיהֶם וַיַּנְתְּנוּ בִּידָם
הַהִנְדִּיאִים וְכָל שְׁעָמָם כִּי לֹאֲלֵהִם זַעֲקוֹ בְּמַלְחָמָה וַנַּעֲתוֹר לָהֶם כִּי־כִשְׁחוּ בּוֹ: 21 וַיִּשְׁבוּ
מִקְנֵיהֶם וּמִלֵּיהֶם חֲמִשִּׁים אֵלֶּף וְצֹאֵן מֵאֹתִים וְחֲמִשִּׁים אֵלֶּף וְחֲמֹרִים אֲלָפִים וְנֶפֶשׁ אָדָם
מֵאָה אֵלֶּף: 22 כִּי־חָלְלִים רַבִּים נָפְלוּ כִּי מֵהָאֲלֹהִים הַמִּלְחָמָה וַיִּשְׁבוּ תַּחְתֵּיהֶם עַד־הַנֵּלָה:
23 פ וּבְנֵי חָצִי שְׁבַט מְנַשֶּׁה יֹשְׁבוּ בְּאָרֶץ מִבְּשָׁן עַד־בָּעַל חֲרָמֹן וּשְׁעִיר וְהַר־חֲרָמֹן הִמָּה

רבו: 24 ואלה ראשי בית־אבותם ועפר וישעי ואליאל וְעזריאל וירמיה והודיה ויחריאל אנשים גבורי חיל אנשי שמות ראשים לבית אבותם: 25 וימעלו באלהי אבותיהם ויונו אחרי אלהי עמיה־הארץ אשר־השמיד אלהים מפניהם: 26 ויער אלהי ישראל את־רוחו פול מלך־אשור ואת־רוח תלנת פלנר מלך אשור ויגלם לראובני ולגדי ולחצי שבט מנשה ויביאם לחלח וחבור ונהר גוזן עד היום הזה: פ 27 בני לוי גרשון קהת ומררי: 28 ובני קהת עמרם יצחק וחברון ועזיאל: ס 29 ובני עמרם אהרן ומשה ומרים ס ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: ס 30 אלעזר הוליד את־פינחס פינחס הוליד את־אבישוע: 31 ואבישוע הוליד את־בקי ובקי הוליד את־עזי: 32 ועזי הוליד את־זרחיה וזרחיה הוליד את־מריות: 33 מריות הוליד את־אמרמה ואמרמה הוליד את־אחישוב: 34 ואחישוב הוליד את־צדוק וצדוק הוליד את־אחיעזר: 35 ואחיעזר הוליד את־עזריה ועזריה הוליד את־יוחנן: 36 ויוחנן הוליד את־עזריה הוא אשר כהן בבית אשר־כהן שלמה בירושלם: 37 ויולד עזריה את־אמרמה ואמרמה הוליד את־אחישוב: 38 ואחישוב הוליד את־צדוק וצדוק הוליד את־שלום: 39 ושלום הוליד את־חלקיה וחלקיה הוליד את־עזריה: 40 ועזריה הוליד את־שריה ושריה הוליד את־יהויעזר: 41 ויהויעזר הלך בהגלות יה זה את־יהודה וירושלם ביד נבכדנאצר: ס 6 בני לוי גרשם קהת ומררי: 2 ואלה שמות בני־גרשם לבני ושמעי: 3 ובני קהת עמרם ויצחק וחברון ועזיאל: 4 בני מררי מחלי ומשי ואלה משפחות הלוי לאבותיהם: 5 לגרשם לבני בנו יצחק בנו זמה בנו: 6 יואח בנו עדו בנו זרח בנו יאחרי בנו: 7 בני קהת עמינדב בנו קרח בנו אסיר בנו: 8 אלקנה בנו ואבסרפ בנו ואסיר בנו: 9 תחת בנו אוריאל בנו עזיה בנו ושאול בנו: 10 ובני אלקנה עמשי ואחיומז: 11 אלקנה (בנו) [בני] אלקנה צופי בנו ונחמ בנו: 12 אליאב בנו ירחם בנו אלקנה בנו: 13 ובני שמואל ובכר ובני ואביה: ס 14 בני מררי מחלי לבני בנו שמעי בנו עזה בנו: 15 שמעא בנו חגיה בנו עזיה בנו: פ 16 ואלה אשר העמיד דוד על־יד־שיר בית יהוה ממנוח הארון: 17 והיו משמרתם לפני משכן אהל־מועד בשיר עד־בנות של מזה את־בית יהוה בירושלם ויעמדו כמשפטם על־עבודתם: 18 ואלה העמדים ובניהם מבני הקהתי הימן המשורר בן־יואל בן־שמואל: 19 בן־אלקנה בן־ירחם בן־אליאל בן־תוח: 20 בן־(ציר) [צופי] בן־אלקנה בן־מחז בן־עמשי: 21 בן־אלקנה בן־יואל בן־עזריה בן־צפניה: 22 בן־תחת בן־אסיר בן־אבסרפ בן־קרח: 23 בן־יצחק בן־קהת בן־לוי בן־ישראל: 24 ואחיו אסף העמד על־ימינו אסף בן־ברכיהו בן־שמעא: 25 בן־מיכאל בן־בעזיה בן־מלכיה: 26 בן־אחני בן־זרח בן־עדיה: 27 בן־איתן בן־זמה בן־שמעי: 28 בן־תחת בן־גרשם בן־לוי: ס 29 ובני מררי אחיהם על־השמואל איתן בן־קיש בן־עבדי בן־מלוד: 30 בן־חשביה בן־אמציה בן־חלקיה: 31 בן־אמציה בן־בני בן־שמר: 32 בן־מחלי בן־מושי בן־מררי בן־לוי: ס 33 ואחיהם הלויים נתונים לכל־עבודת משכן בית האלהים: 34 ואהרן ובניו מקטירים על־מזבח העולה ועל־מזבח הקטרת לכל מלאכת קדש הקדשים ולכפר על־ישראל ככל אשר צוה משה עבד האלהים: פ 35 ואלה בני אהרן אלעזר בנו פינחס בנו אבישוע בנו: 36 בקי בנו עזי בנו וזרחיה בנו: 37 מריות בנו אמרמה בנו אחישוב בנו: 38 צדוק בנו אחיעזר בנו: ס 39 ואלה מושבותם לשירותם בגבולם לבני אהרן למשפחת הקהתי כי להם היה הגורל: 40 ויתנו להם את־חברון בארץ יהודה ואת־מגרשיה סביבתי: 41 ואת־שדה העיר ואת־חצרות נתנו לכל־בן־יפתה: ס 42 ולבני אהרן נתנו את־ערי המקלט את־חברון ואת־לבנה ואת־מגרשיה ואת־יתר ואת־אשתמע ואת־מגרשיה: 43 ואת־חילו ואת־מגרשיה ואת־דביר ואת־מגרשיה: 44 ואת־עשן ואת־מגרשיה ואת־בית שמש ואת־מגרשיה: ס 45 וממטה בנימן את־גבע ואת־מגרשיה ואת־עלמז ואת־מגרשיה ואת־ענתות ואת־מגרשיה כל־עריהם שלש־עשרה עיר במשפחותיהם: ס 46 ולבני קהת הגותרים ממשפחת המטה ממוחצית מטה חצי מנשה בגורל ערים עשר: ס 47 ולבני גרשם למשפחותם ממטה יִששכר וממטה אשר וממטה נפתלי וממטה מנשה בבשן ערים שלש עשרה: ס 48 לבני מררי למשפחותם ממטה ראובן וממטה־גד וממטה זבולן בגורל ערים שתיים עשרה: 49 ויתנו בני־ישראל ללויים את־הערים ואת־מגרשיהם: 50 ויתנו בגורל ממטה בני־יהודה וממטה בני־שמעון וממטה בני בנימן את הערים האלה אשר־יקראו אתם בשמות: ס 51 וממשפחות בני קהת ויהי ערי גבולם ממטה אפרים: 52 ויתנו להם את־ערי המקלט את־שכם ואת־מגרשיה בהר אפרים ואת־גזר ואת־מגרשיה: 53 ואת־יקמעם ואת־מגרשיה

I Chronicles

ואת־בית חורון ואת־מגרשיה: 54 ואת־אילון ואת־מגרשיה ואת־גת־רמון ואת־מגרשיה: פ
55 וממחצית מטה מנשה את־ענר ואת־מנר שיה ואת־בלעם ואת־מגרשיה למשפחת לב־נִקֶהת
הנותרים: פ 56 לבני גרשום ממשפחת חצי מטה מנשה את־גולן בבֶּשֶׁן ואת־מגרשיה
ואת־עשתרות ואת־מגרשיה: ס 57 וממטה יששכר את־קדש ואת־מגרשיה את־דברת
ואת־מגרשיה: 58 ואת־ראמות ואת־מגרשיה ואת־ענם ואת־מגרשיה: ס 59 וממטה אשר
את־משל ואת־מגרשיה ואת־עברון ואת־מגרשיה: 60 ואת־חולק ואת־מגרשיה ואת־רחב
ואת־מגרשיה: 61 וממטה נפתלי את־קדש בגליל ואת־מגרשיה ואת־חמון ואת־מגרשיה
ואת־קריתים ואת־מגרשיה: ס 62 לבני מררי הנותרים ממטה זבולן את־רמון
ואת־מגרשיה את־חבור ואת־מגרשיה: 63 ומעבר לירדן ירחו למזרח הירדן ממטה ראובן
את־בצר במדבר ואת־מגרשיה ואת־היצה ואת־מגרשיה: 64 ואת־קדמות ואת־מגרשיה
ואת־מיפעת ואת־מגרשיה: 65 וממטה גד את־ראמות בגלעד ואת־מגרשיה ואת־מחנים
ואת־מגרשיה: 66 ואת־חשבון ואת־מגרשיה ואת־יעזר ואת־מגרשיה: ס 7 ולבני יששכר
תולע ופואה (וישב) [ושבן] ושמרון ארבעה: ס 2 ובני תולע עזי ורפֶּה ויריאל ויחמי
ויבשם ושמואל ראשים לבית־אבותם לתולע גבורי חיל להלדותם מספרם בימי דָוִיד
עשרים־ושנים אֶלֶף וָשֶׁשׁ מאות: ס 3 ובני עזי יִזְרְהֵה ובני יִזְרְהֵה מִיכָאֵל וְעֵבֶדָה וְיוֹאֵל
יִשִּׁיָּה חֲמֵשֶׁה ראשים כָּלֶם: 4 ועליהם להלדותם לבית אבותם גדודי צָבָא מלחמה שלשים
וששה אֶלֶף כִּירְהָבו נָשִׁים ובָנִים: 5 ואחיהם לכל משפחות יששכר גבורי חילים שמונים
ושבעה אֶלֶף התיחשם כָּלֶם: פ 6 בנימן בלע ובכר וידיעאל שלשה: 7 ובני בלע אֶצְבוֹן
וְעִזִּי וְעִירְיָאֵל וְעִירְיָאֵל חֲמֵשֶׁה ראשי בית אבות גבורי חילים והתיחשם עשרים ושנים
אֶלֶף ושלשים וארבעה: ס 8 ובני בכר זמירה ויעש ואליעזר ואלויעזי ועמרי וירמות
ואביה וננתות ועלמות כָּל־אלה בני־בכר: 9 והתיחשם להלדותם ראשי בית אבותם גבורי
חיל עשרים אֶלֶף ומאתים: ס 10 ובני ידיעאל בלהן ובני בלהן (יעש) [יעש] ובנימן
ואהוד וכנענה וזיתן ותרשיש ואחישחר: 11 כָּל־אלה בני ידיעאל לראשי האבות גבורי
חילים שבעה־עשר אֶלֶף ומאתים יָצִיא צָבָא למלחמה: 12 ושפם וחפם בני עיר חשם בני
אחר: 13 בני נפתלי יחציאל וגוני ויצר ושלום בני בלהה: פ 14 בני מנשה אשריאל אשר
לָדָה פִּלְגֶשׁוּ הָאֲרָמִיָּה וְלָדָה אֶת־מִכְיָר אָבִי גִלְעָד: 15 ומכיר לקח אשה לחפם ולשפם
ושם אחתו מע כה ושם השני צלפחד ותהינה לצלפחד בנות: 16 ותלד מעכה אשת־מכיר
בן ותקרא שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם: 17 ובני אולם בֶּדֶן אֵלָה בְנֵי
גִלְעָד בֶּן־מִכְיָר בֶּן־מִנְשֵׁה: 18 ואחתו המלכת לָדָה אֶת־אִישׁהוּד ואת־אביעזר ואת־מחלה:
19 ויהיו בני שמידע אחין ושכם ולקחי ואניעם: פ 20 ובני אפרים שותלח וברך בנו
ותחת בנו ואלעָדָה בנו ותחת בנו: 21 וזכר בנו ושותלח בנו ועזר ואלעָד והרננם
אנשי־גֵּת הנולדים בארץ כִּי יָרְדוּ לָקֶחֶת אֶת־מְקִינֵיהֶם: 22 ותאבֵּל אפרים אביהם ימים
רבים ויבאו אחיו לנחמנו: 23 ויבא אל־אשתו ותהר ותלד בן ויקרא את־שמו בריעה כִּי
כָרְעָה הָיְתָה כְּבִיתוֹ: 24 ובתו שארה ותבן את־בית־חורון התחתון ואת־העליון ואת
אֶזֶן שָׂאֲרָה: 25 ורפח בנו ורשף ותלח בנו ותחן בנו: 26 לעָדָן בנו עמיהוד בנו אלישמע
בנו: 27 נון בנו יהושע בנו: 28 ואחותם ומשבותם בית־אל ובנתיה ולמזרח נָעֶר וְלַמְעַרְב
גֹּזֵר ובנתיה ושכם ובנתיה עֲדִיעָה ובנתיה: 29 ועל־יְדֵי בְנֵי־מִנְשֵׁה בֵּית־שָׁאֵן ובנתיה תַּעֲנָד
ובנתיה מנר ובנתיה דֹּר ובנתיה בָּאֵלָה יֵשֶׁבוּ בְנֵי יוֹסֵף בְּיִשְׂרָאֵל: פ 30 בני אשר
ימנה וישור וישוי ובריעה ושרח אחותם: 31 ובני בריעה חבר ומלפִיָּאֵל הוא אֵבִי (בריות)
[בריות]: 32 וחבר הוליד את־יפלט ואת־שומר ואת־חותם ואת־שונא אחותם: 33 ובני
יֵפֶ לֶט פֶּסֶד בְּכֹמֶל וְעֵשֶׂת אֵלָה בְנֵי יֶפֶט: 34 ובני שָׁמֶר אֵחִי (ורוהנ) [ורוהנ] (יֶחֱבָה)
[וחבָה] ואֶחָם: 35 ובִּרְהֵלם אחיו צופח וימע ושלש ועמל: 36 בני צופח סוז וחננפר
ושועל וברי וימרה: 37 בצר והוד ושמא ושלשה ויתרן ובארא: 38 ובני יתר יפנה ופספה
וארא: 39 ובני עֶלָא אֶרֶח וחיאל ורציא: 40 כָּל־אלה בני־אשר ראשי בית־האבות בְּיוֹרִים
גבורי חילים ראשי הנשיאים והתיחשם בצָבָא במלחמה מספרם אנשים עשרים וששה
אֶלֶף: ס 8 ובנימן הוליד את־בלע בכרו אשבֵּל השני ואחרת השלישי: 2 נוחָה הֶרְבִּיעִי
וּרְפָא הֶחְמִישִׁי: ס 3 ויהיו כִּנִּים לבלע אֶדֶר וגָּרָא ואֶבְיָהוּד: 4 ואבישוע ונַעֲמָן ואחוח:
5 וגָּרָא וּשְׁפֹפֶן וחורם: 6 ואלה בני אֶחָד אֵלָה הֵם רָאשֵׁי אֲבוֹת לְיוֹשְׁבֵי נֶבֶע ויגלום
אל־מָנָח: 7 ונַעֲמָן ואֵחָ יֵה וגָּרָא הוּא הַגֵּלֶם והוליד את־עֶזָא ואת־אחיה: 8 ושֶׁחֲרִים

הוליד בשדה מאב מן-שלחו אתם חושים ואת-בערא נשיו: 9 וילד מן-חדש אשתו
את-יוכב ואת-צביא ואת-מישא ואת-מלכם: 10 ואת-יעזר ואת-שכיה ואת-מרמה אלה בניו
ראשי אבות: 11 ומחשים הוליד את-אביטוב ואת-אלפעל: 12 ובני אלפעל עבר ומשעם
ושמר הוא בנה את-אונן ואת-לד ובנתיה: 13 ובקעה ושמע המה ראשי האבות ליושבי
אילון המה הכריחו את-יושבי נת: 14 ואחיו ששק וירמות: 15 וזבדיה ועדר ועדר:
16 ומיכאל וישפה ויוחא בני בריעה: 17 וזבדיה ומשלם וחזקי וחבר: 18 וישמרי וזילאה
ויובב בני אלפעל: 19 וקיום וזכרי וזבדי: 20 ואליעני וצלתי וזליאל: 21 ועדיה ובראיה
ושמרת בני שמעי: 22 וישפן ועבר וזליאל: 23 ועבדון וזכרי וחנן: 24 וחנניה ועילם
וענתיה: 25 ויפדיה (ופניאל) נפנואל בני ששק: 26 ושמשרי ושחריה ועתליה: 27
ויערשיה ואליה וזכרי בני ירחם: 28 אלה ראשי אבות לתלדותם ראשים אלה ישבו
בירושלם: 29 ובנבעון ישבו אבי נבעון ושם אשתו מעכה: 30 ובנו הבכור עבדון וצור
וקיש ובשל ונרב: 31 ונדור ואחיו וזכר: 32 ומקלות הוליד את-שמאה ואף-המה נדור
אחיהם ישבו בירושלם עם-אחיהם: 33 ונר הוליד את-קיש וקיש הוליד את-שאול
ושאול הוליד את-יהונתן ואת-מלכישוע ואת-אבינרב ואת-אשבעל: 34 ובניהונתן
מריב בעל ומריב בעל הוליד את-מיכה: 35 ובני מיכה פיתון ומלך ומרע ואחז:
36 ואחז הוליד את-יהועדה ויהועדה הו ליד את-עלמת ואת-עזמות ואת-זמרי וזמרי הוליד
את-מצא: 37 ומוצא הוליד את-בנעא רפה בנו אלעשה בנו אצל בנו: 38 ולאצל ששה
בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושער יה ועבדיה וחנן כל-אלה בני אצל:
39 ובני עשק אחיו אולם בכרו יעוש השני ואלפלט השלישי: 40 ויהיו בני-אולם אנשים
גבריהם חיל רכיש ומרבים בנים ובני ב נים מאה וחמשים כל-אלה מבני בנימן: פ

9 וכל-ישראל התיחשו והנם כתובים על-ספר מלכי ישראל ויהודה הגלו לבבל במעלם: 8
2 והיושבים הראשונים אשר באוהם בעריהם ישראל הכהנים הלויים והנתינים: 3
ובירושלם ישבו מן-בני יהודה ומן-בני בנימן ומן-בני אפרים ומנשה: 4 עתי מן-עמיהוד
מן-עמרי בן-אמרי בן-בנימין ובני-פרץ מן-יהודה: 5 ומן-השילוני עשה הבכור
ובני: 6 ומן-בני-רחב ועואל ואחיהם שש-מאות וחמשים: 7 ומן-בני בנימן סלוא בן-משלם
מן-הודיה בן-סנאה: 8 ויבניה בן-ירחם ואלה בן-עזי בן-מכרי ומשלם בן-שפטיה
מן-רעואל בן-יבניה: 9 ואחיהם לתלדותם תשע מאות וחמשים וששה כל-אלה אנשים
ראשי אבות לבית אבותיהם: 10 ומן-הכהנים ידעיה ויהויריב ויכין: 11 ועזריה
מן-חלקיה מן-משלם בן-צדוק בן-מריה בן-אחישוב נדור בית האלהים: 12 ועדיה
מן-ירחם בן-שחור בן-מלכיה ומעשי בן-עדיאל בן-יהודה בן-משלם בן-משלמית
מן-אמר: 13 ואחיהם ראשים לבית אבותם אלף ושבע מאות וששים גבורי חיל מלאכת
עבודת בית-האלהים: 14 ומן-הלויים שמעיה בן-חשוב בן-עזריקם בן-חשביה מן-בני מררי:
15 ובקבצר חרש ונגל ומתניה בן-מיכא בן-זכרי בן-אסף: 16 ועבדיה בן-שמעיה בן-גל
מן-ידיתון וברכיה בן-אסא בן-אלקנה היושב בחצרי משפתי: 17 והשערים שלום ועקוב
ושלמן ואחזמן ואחיהם שלום הראש: 18 ועד-הנה בשער המלך מזרחה המה השערים
למחנות בני לוי: 19 ושלום בן-קורא בן-אבנסף בן-קרח ואחיו לבית-אביו הקרחים על
מלאכת העבודה שמרי הספים לאהל ואבותיהם על-מחנה יהוה שמרי המבוא: 20 ופינחס
בן-אלעזר נדור היה עליהם לפני יהוה עמו: 21 וזכריה בן משלמיה שער פתח לאהל
מועז: 22 כלם הגבורים לשערים בס פים מאתים ושנים עשר המה בחצריהם התיחשם
המה יסד דוד ושמואל הראה באמונתם: 23 והם ובניהם על-השערים לבית-יהוה
לבית-האהל למשמרות: 24 לארבע רוחות יהיו השערים מזרח וצפון ונגבה:
25 ואחיהם בחצריהם לבוא לשבעת הימים מעת אל-עת עם-אלה: 26 כי באמונה המה
ארבעת גברי השערים הם הלויים והיו על-השלכות ועל האצרות בית האלהים:
27 וסביבות בית-האלהים ולינו כיעליהם משמרת והם על-המפתח ולבקר לבקר: 28 ומהם
על-כלי העבודה כבב-מספר וביאים ובמספר ויצאום: 29 ומהם ממנים על-הכלים ועל
כל-כלי הקדש ועל-הסלת והיין והשמן והלבונה והבשמים: 30 ומן-בני הכהנים רקחי
המקדחת לבשמים: 31 ומתתיה מן-הלויים הוא הבכור לשלם הקדחי באמונה על מעשה
החבתים: 32 ומן-בני הקה תי מן-אחיהם על-לחם המערכת להכין שבת שבת: 33 ואלה
המשמרים ראשי אבות ללויים בלשכת (פטורים) (פטורים) כירומם וליליה עליהם
במלאכה: 34 אלה ראשי האבות ללויים לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם: פ

I Chronicles

35 ובגבעון ישבו אבירגבעון (ועואל) ושם אשתו מעכה: 36 ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ונר ונדב: 37 ונדוד ואחיו וזכריה ומקלות: 38 ומקלות הוליד את שמאם ואיהם נדר אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם: 39 ונר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת מלכישוע ואת אבינדר ואת אשבעל: 40 ויבריהונתן מריב בעל ומריבעל הוליד את מיכה: 41 ובני מיכה פיתון ומלך ותחרע: 42 ואחז הוליד את יערה והייתה לו ליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד את מוצא: 43 ומוצא הוליד את בנינא ורפיה בנו אלעשה בנו אצל בנו: 44 ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ויעריה ועבדיה וחנן אלה בני אצל: פ

10 ופלשתים נלחמו בישראל ויגס איש ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר גלבוע: 2 וידבקו פלש חים אחרי שאול ואחרי בניו ויכו פלשתים את יהונתן ואת אבינדר ואת מלכישוע בני שאול: 3 ותכבד המלחמה על שאול וימצאנהו המורים בקשת ויחל מן הירחים: 4 ויאמר שאול אל נשא כליו שלך חרבך ודקרני בה פריבאו הערלים האלה והתעללרבי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ס וינח שאול את החרב ויפל עליה: 5 ויגא נשא כליו כי מת שאול ויפל גסהו על החרב וימת: 6 ס וימת שאול ושלש בניו וכל ביתו וחדו מתו: 7 ויגא כל איש ישראל אשר בעמק כי נסו וכימתו שאול ובניו ויעובו עריהם ויגסו ויבאו פלשתים וישבו בהם: 8 ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שאול ואת בניו נפלים בהר גלבוע: 9 ויפשטוהו וישאו את ראשו ואת כליו וישלחו בארץ פלשתים סביב לבשר את עצביהם ואת העם: 10 וישלחו את פ בית אלהיהם ואת גלגלתו חקנו בית דגון: 11 וישמעו כל ביש גלעד את כל אשר עשו פלשתים לשאול: 12 ויקומו כל איש חיל וישאו את גופת שאול ואת גופת בניו ויביאום ויבישו ויקברו את עצמותיהם תחת האלה בביש ויצמו שבעת ימים: 13 וימת שאול במעלו אשר מעל ביה זה על דבר יהוה אשר לא שמר וגם לשאול באוב

לדרוש: 14 ולא דרש ביהוה וימיתוהו ויסב את המלוכה לדוד בן ישי: פ 11 ויקבצו כל ישראל אל דוד חברונה לאמר הנה עצמך ובשרך אנתנו: 2 גסתמול גסתלשום גם בהיות שאול מלך אתה המוציא והמביא את ישראל ויאמר יהוה אליהו לך אתה חרעו שאול ואת ישראל ואתה חתיה נגיד על עמי ישראל: 3 ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם דוד ב רית בחברון לפני יהוה וימשחו את דוד למלך על ישראל כדבר יהוה ביד שמואל: 4 ס וילך דוד וכל ישראל ירושלם היא יגס ושם היבוס ישיב הארץ: 5 ויאמרו ישיב יבוס לדוד לא תבוא הנה וילכך דוד את מצדת ציון היא עיר דוד: 6 ויאמר דוד כל מכה יבוס בראשונה יהיה לראש ולשר ויעל בראשונה יואב בן נרציה ויהי לראש: 7 ויגש דוד במצד על בן קראוילו עיר דוד: 8 ויבן העיר מסביב מן המלוא ועד הסביב ויואב יחיה את שאר העיר: 9 וילך דוד הלך ונדוד ויהיה צבאות עמו: פ 10 ואלה ראשי הגבורים אשר לדוד המתחזקים עמו במלכותו עם כל ישראל להמליכו כדבר יהוה על ישראל: 11 ואלה מספר הגבורים אשר לדוד ישבעם בן חכמוני ראש (השלושים) (השלישים) הוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל בפעם אחת: 12 ואח ריו אלעזר בן דודו האחוז הוא בשלושה הגבורים: 13 הוא היה עם דוד בפס דמים והפלשתים נאספושם למלחמה ותהי חלקת השדה מלאה שעורים והעם נסו מפני פלשתים: 14 וייתעבו בתוך החלקה ויצילו ויכו את פלשתים וישע יהוה תשועה גדולה: 15 ויגרו שלוש מן השלושים ראש על הצר אל דוד אל מערת עדלם ומחנה פלשתים הנה בעמק רפאים: 16 ודוד אז במצודה ונציב פלשתים אז בבית לחם: 17 (ויחאו) (ויחאו) דוד ויאמר מי ישקני מים מבור בית לחם אשר בשער: 18 ויבקעו השלושה במחנה פלשתים וישאבו מים מבור בית לחם אשר ב שער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה דוד לשתותם וינסך אתם ליהוה: 19 ויאמר חלילה לי מאלהי מעשות זאת הדם האנשים האלה אנשה בנפשות כי בנפשותם הביאום ולא אבה לשתותם אלה עשו שלש הגבורים: 20 ואבשי אחיזא הוא היה ראש השלושה והוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל (ולא) (ולו) שם בשלושה: 21 מן השלושה בשנים נכ בד ויהי להם לשר ועד השלושה לאבא: 22 בניה בן יהונדע בן איש חיל רב פעלים מן קבצאל הוא הכה את שני אריאל מואב והוא ירד והכה את הארי בתוך הבור ביום השלל: 23 והוא הכה את האיש המצרי איש מדה חמש

בָּאָמָה וּבִיד הַמִּצְרִי חֲנִית כַּמְנֹר אֲרָנִים וַיֵּרֶד אֵלָיו בִּשְׁבֹּט וַיִּגְזַל אֶת־הַחֲנִית מִיַּד הַמִּצְרִי
וַיִּהְיֶנּוּהוּ בַּחֲנִיתוֹ: 24 אֵלֶּה עַ שֶׁה בְּנִיהוּ בְּיִהוּדֵעַ וּלְדֹשֶׁם בְּשִׁלוּשָׁה הַגְּבֻרִים:
25 מִן־הַשְּׁלוּשִׁים הֵנוּ נִכְבָּד הוּא וְאֶל־הַשְּׁלוּשָׁה לֹא־בָא וַיִּשְׁמְהוּ דָּוִיד עַל־מִשְׁמַעְתּוֹ: ס
26 וּגְבוּרֵי הַחֲלִילִים עֲשֵׂה־אֵל אֹתִי יוֹאָב אֶלְחָנָן בְּיִהוּדוֹ מִבֵּית לָחֶם: ס 27 שְׁמוֹת הַהֲרוּרִי חֲלָץ
הַפְּלוּגִי: ס 28 עִירָא בְּרַעֲשָׁה תַחֲקוּעִי אֲבִיעֶזֶר הָעֲנֹתוֹתִי: ס 29 סִכְכִי הַחֲשָׁתִי עֵילִי
הָאֲחוּחִי: ס 30 מִתְרִי הַנְּטָפְחִי חֶלֶד בְּרַעֲנָה הַנְּטוּפָתִי: ס 31 אִיתִי בְּיָרִיבִי מִנְּבֻעַת בְּנִי
בְּנִימָן ס בְּנִיהַ הַפְּרַעְתָּנִי: 32 חוּרִי מִנְּחֻלִי נָעַשׂ ס אֲבִיאל הָעֶרְבָתִי: ס 33 עֲזֹמֹת הַבְּחֶרְמוֹ
אֶלְיָחָבָה הַשְּׁעֵלְבָנִי: ס 34 בְנֵי הַשֶּׁם הַגּוֹזֵנִי יוֹנָתָן בְּרַשְׁנָה הַהֲרָרִי: ס 35 אֲחִיאָם בְּרַשְׁבֵּר
הַהֲרָרִי אֶלְיָפֵל בְּיֶאֱוֹר: ס 36 חֶפֶר הַמִּכְרָתִי אֲחִיהַ הַפְּלָנִי: ס 37 חֲצִרוֹ הַכְּרַמְלִי נַעֲרִי
בְּיֶאֱזוּבִי: ס 38 יוֹאֵל אֹתִי נָתַן מִבְּחָר בְּיֶהֱגָרִי: ס 39 צֶלֶק הָעֲמוּנִי נַחֲרִי הַבְּרָתִי נִשְׂא כְּלִי
יוֹאָב בְּרַצְרוּיָה: ס 40 עִירָא הִיתָרִי נָרַב הִיתָרִי: ס 41 אֲוִירָה הַחֲתִי וְכָד בְּיֶאֱחָלִי: ס
42 עֲדִינָא בְּרַשִׁיָּא הָרְאוּבֵנִי רֹאשׁ לְרְאוּבֵנִי וְעֵלְיוֹ שְׁלוּשִׁים: ס 43 חָנָן בְּרַמְשֶׁכָּה וַיִּשְׁפָּט
הַמַּחֲנֵי: ס 44 עֲזִיאָה הָעֲשֶׁתְרֶתִי שָׁמַע (וַיַּעֲזֹאֵל) ס בְּנֵי חוּתָם הָעֲרֻרִי: ס
45 דִּיעֲזֹאֵל בְּרַשְׁמֵרִי וַיְחָא אֲחִיוֹ הַתִּינִי: ס 46 אֶלְיָאֵל הַמַּחֲוִים וַיִּרְיִבִי וַיִּשְׁוֹנֶה בְנֵי אֶלְנֶם
וַיִּתְחַה הַמוֹאָבִי: 47 אֶלְיָאֵל וְעוֹבֵד וַיַּעֲשִׂיָאֵל הַמִּצְבָּה: פ 12 וְאֵלֶּה הַבָּאִים אֶל־דָּוִיד
לְצִיָקְלָן עוֹד עֲצוּר מִפְּנֵי שְׂאוֹל בְּרַקִּישׁ וְהָמָה בְּגִבּוּרִים עֲזָרִי הַמִּלְחָמָה: 2 נִשְׁקִי קֶשֶׁת
מִיָּמִינִי וּמִשְׁמָאלַיִם בָּאֲבָנִים וּבַחֲצִים בְּקֶשֶׁת מֵאִתִּי שְׂאוֹל מִבְּנִימָן: 3 הָרֹאשׁ אֲחִיעֶזֶר וַיֹּאשׁ
בְּנֵי הַשְּׁמֵעָה הַגְּבַעְתִּי (וַיִּוֹאֵל) (וַיִּוִּיאֵל) וְפִלָט בְּנֵי עֲזֹמֹת וּבְרַכָּה וַיְהוּא הָעֲנַתִּי:
4 וַיִּשְׁמַעִיהַ הַגְּבַעוּנִי גְבוּר בְּשִׁלְשִׁים וְעַל־הַשְּׁלוּשִׁים: 5 וַיִּרְמִיָּה וַחֲזִיָאֵל וַיִּוֹחָנָן וַיִּזְבָּד הַגִּדְרָתִי:
6 אֶלְעֻזִי וַיִּרְיָמוֹת וְבַעֲלִיהַ וְשַׁמְרִיהוּ וּשְׁפָטִיהוּ (הַחֲרִיפִי) (הַחֲרוּפִי): 7 אֶלְקָנָה וַיִּשְׁהוּ
וַעֲזֹרָאֵל וַיַּעֲזֹר וַיִּשְׁבַּעִם וַיִּשְׁמָרְהוּ וַיִּשְׁמָרְהוּ וּבְרַדְיָה בְנֵי יִרְחָם מִן־הַגִּדְרוֹ: 9 וּמִן־הַגִּדְרִי
נִבְדָּלוּ אֶל־דָּוִיד לְמַצֵּד מִדְּבָרָה גְבוּרִי חֲלִיל אֲנִשִּׁי צָבָא לְמִלְחָמָה עֲרֻכִי צָנָה וְרִמָּח וּפָנִי
אֲרִיָּה פְנִיָּה וְכַצְבָּאִים עַל־הַהֲרִים לְמַהֵר: ס 10 עֶזֶר הָרֹאשׁ עֲבָדִיהַ הַשְּׁנִי אֶלְיָאֵב הַשְּׁלִישִׁי:
11 מִשְׁמוֹנָה הַרְבִּיעִי יִרְמִיָּה הַחֲמִשִּׁי: 12 עֵתִי הַשְּׁשִׁי אֶלְיָאֵל הַשְּׁבַעִי: 13 יוֹחָנָן הַשְּׁמִינִי
אֶלְזָבֶר הַתְּשִׁיעִי: 14 יִרְמִיָּהוּ הָעֲשִׂירִי ס מִכְּבִנִי עֲשֵׁתִי עֶשֶׂר: 15 אֵלֶּה מִבְּנֵי־דָּוִיד רֹאשֵׁי הַצָּבָא
אֶחָד לְמֵאֵה הַקָּשָׁן וְהַגִּדּוֹל לְאַלְפֵי: 16 אֵלֶּה הֵם אֲשֶׁר עָבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
וְהוּא מִמֹּלֵא עַל־כָּל־גִּדְרָתִי (גִּדְרָתִי) וַיִּבְרָחוּ אֶת־כָּל־הָעַמֻּקִּים לְמוֹרָח וּלְמַעְרָב: ס
17 וַיָּבֹאוּ מִן־בְּנֵי בְנִימָן וַיְהוּדָה עַד־לְמַצֵּד לְדָוִיד: 18 וַיֵּצֵא דָּוִיד לְפָנֵיהֶם וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לָהֶם
אֶסְלֶשְׁלוֹם בָּאתֶם אֵלַי לְעֹזְרִי וַיְהִי־לִי עָלֵי כֶם לִבָּב לִיחָד וְאֶסְלֶרְמוּתִי לְצָרִי בְלֹא חֶמֶס
בְּכַפִּי יֵרָא אֵלַי אֲבוֹתִינוּ וַיִּכָּח: ס 19 וַיֹּרֶחַ לְבָשָׂה אֶת־עֲמָשִׁי רֹאשׁ (הַשְּׁלוּשִׁים)
(הַשְּׁלִישִׁים) לָךְ דָּוִיד וְעַמּוֹךְ בְּרִישֵׁי שְׁלוֹם לָךְ וְשְׁלוֹם לָךְ לְעֹזְרֶךָ כִּי עֲזָרְךָ אֶלְהֶךָ
וַיִּקְבְּלֶם דָּוִיד וַיַּחֲנֶם בְּרֹאשֵׁי הַגִּדְרוֹ: פ 20 וּמִמְנֶשָׁה נָפְלוּ עַל־דָּוִיד בְּבָאוּ עִם־פְּלִשְׁתִּים
עַל־שְׂאוֹל לְמִלְחָמָה וְלֹא עָזְרָם כִּי בַעֲצָה שִׁלְחָהוּ סָנִי פִלְשְׁתִּים לֵאמֹר בְּרֹאשֵׁינוּ וּפּוֹל
אֶל־אֲדֹנֵינוּ שְׂאוֹל: 21 בִּלְכַתּוֹ אֶל־צִיָקְלָן נָפְלוּ עֲלָיו מִמְנֶשָׁה עֲדָנָה וַיִּזְבָּד וַיִּדְיַעֲאֵל
וּמִיכָאֵל וַיִּזְּ כָד וְאֵלִיהוּא וְצִלְחִי רֹאשֵׁי הָאֲלָפִים אֲשֶׁר לְמִנְשָׁה: 22 וְהָמָה עֲזָרוּ עַם־דָּוִיד
עַל־הַגִּדְרוֹ כִּי־גְבוּרֵי חֵיל כָּלָם וַיְהִיו שְׂרִים בְּצָבָא: 23 כִּי לַעֲתִיּוֹם בָּיוֹם וַיָּבֹאוּ עַל־דָּוִיד
לְעֹזְרוֹ עַד־לְמַחֲנֶה גְדוֹל כְּמַחֲנֶה אֱלֹהִים: פ 24 וְאֵלֶּה מִסְפְּרֵי רֹאשֵׁי הַחֲלָוִץ לְצָבָא בָּאוּ
עַל־דָּוִיד חֲבֹרֹנִי לְהִסָּב מִלְּכוֹת שְׂאוֹל אֵלָיו כִּפִּי יְהוָה: ס 25 בְּנֵי יְהוּדָה נִשְׂאִי צָנָה וְרִמָּח
שֵׁשֶׁת אֲלָפִים וּשְׁמוֹנֶה מֵאוֹת חֲלָוִץ צָבָא: ס 26 מִן־בְּנֵי שְׁמֶעוֹן גְּבוּרֵי חֵיל לְצָבָא שִׁבְעַת
אֲלָפִים וְאַחַה: ס 27 מִן־בְּנֵי הַלִּזִּי אַרְבַּעַת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת: ס 28 וַיְהוּדֵעַ הַגִּדְרִי
לְאַהֲרֹן וְעַמּוֹ שְׁלֹשַׁת אֲלָפִים וְשִׁבְעַת מֵאוֹת: ס 29 וְצִדּוֹק נָעַר גְּבוּר חֵיל וּבִית־אֲבִיו שְׂרִים
עֶשְׂרִים וְשָׁנִים: ס 30 וּמִן־בְּנֵי בְנִימָן אֹתִי שְׂאוֹל שְׁלֹשַׁת אֲלָפִים וְעַד־הִנֵּה מִרְבִּיתָם שְׁמֹרִים
מִשְׁמֶרֶת בֵּית שְׂאוֹל: ס 31 וּמִן־בְּנֵי אֶפְרַיִם עֶשְׂרִים אֲלָף וּשְׁמוֹנֶה מֵאוֹת גְּבוּרֵי חֵיל אֲנִשִּׁי
שְׁמוֹת לְבֵית אֲבוֹתָם: ס 32 וּמַחֲצִי מִטָּה מִנְּשָׂה שְׁמוֹנֶה עֶשֶׂר אֲלָף אֲשֶׁר נִקְבוּ בְּשִׁמוֹת לְבָאוּ
לְהַמְלִיךְ אֶת־דָּוִיד: ס 33 וּמִבְּנֵי יוֹדֵעִי בִּינָה לַעֲתִים לְדַעַת מִזֶּה־יַעֲשֶׂה יִשְׂרָאֵל
רֹאשִׁיתָם מֵאִתָּם וְכָל־אֲחוּתָם עַל־פִּיהֶם: ס 34 מִזִּבְלוֹן וַיֵּצֵא צָבָא עֲרֻכִי מִלְחָמָה כָּל־כְּלִי־
מִלְחָמָה חֲמִשִּׁים אֲלָף וְלַעֲזָר בְּלֹא־לֵב וְלֵב: ס 35 וּמִנְּפֹתִי שְׂרִים אֲלָף וְעַמְּהֶם בְּצָנָה
וַחֲנִית שְׁלֹשִׁים וְשִׁבְעָה אֲלָף: ס 36 וּמִן־הַרְנִי עֲרֻכִי מִלְחָמָה עֶשְׂרִים וּשְׁמוֹנֶה אֲלָף וְשֵׁשׁ
מֵאוֹת: ס 37 וּמֵאֲשֶׁר וַיֵּצֵא צָבָא לְעֶרֶךְ מִלְחָמָה אַרְבָּעִים אֲלָף: ס 38 וּמִעֶבֶר לַיַּרְדֵּן
מִן־הָרְאוּבֵנִי וְהַגִּדְרִי וְחֲצִיו שֶׁבֶט מְנַשֶּׁה בְּכָל כְּלִי צָבָא מִלְחָמָה מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֲלָף:

39 כִּלְאֵלָה אֲנֹשִׁי מִלְחָמָה עָרְוִי מַעֲרָכָה בְּלִבִּי שָׁלֵם בָּאוּ חֲבֹרֹנָה לְהַמְלִיךְ אֶת־דָּוִיד עַל־כִּלְי־יִשְׂרָאֵל וְגַם כָּל־שְׂרֵיט יִשְׂרָאֵל לֵב אֶחָד לְהַמְלִיךְ אֶת־דָּוִיד: **40** וַיְהִי־שָׁם עִסְד־דָּוִיד יָמִים שְׁלֹשָׁה אֲכָלִים וְשׁוֹתִים כִּי־הָכִינוּ לָהֶם אַחֵיהֶם: **41** וְגַם הַקְּרוֹבִים אֵלֵיהֶם עַד־יִשְׁשָׁכָר וּזְבֻלֹן וְנַפְתָּלִי מְבִיאִים לָחֶם בַּחֲמֹתִים וּבְנַמְלִים וּבַפְּרָדִים וּבַבָּקָר מֵאֵלֶּל קֶמֶח דְּבַלִּים

וּצְמוּקִים וְדֹרֹו שֶׁמֶן וּבָקָר וְצֹאן לֶרֶב כִּי שִׁמְחָה בְּיִשְׂרָאֵל: פ **13** וַיַּעֲזֵן דָּוִיד עִסְד־שְׂרֵי הָאֱלֹפִים וְהַמֹּאֲוֹת לְכָל־נְגִיד: **2** וַיֹּאמֶר דָּוִיד לְכָל קָהָל יִשְׂרָאֵל אֲסַעֲלִיכֶם טוֹב וּמִן־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִפְרָצָה נִשְׁלַחָה עַל־אֲחֵינוּ הַנִּשְׂאָרִים בְּכָל אֲרָצוֹת יִשְׂרָאֵל וְעִמָּהֶם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם בְּעָרֵי מִנְרֵשִׁיתָם וַיִּקְבְּצוּ אֵלָיו: **3** וַיָּסֹבֶה אֶת־אֲרֹון אֱלֹהֵינוּ אֵלָינוּ כִּי־לֹא דִרְשָׁנוּהוּ בִּימֵי שָׁאוּל: **4** וַיֹּאמְרוּ כָל־הַקָּהָל לַעֲשׂוֹת כֹּן כִּי־יֵשֶׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי כָל־הָעָם: **5** וַיִּקְהַל דָּוִיד אֶת־כִּלְי־יִשְׂרָאֵל אֶל מִן־שִׁיחֹר מִצְרִים וְעַד־לְבָאוּ קֶמֶח לְהָבִיא אֶת־אֲרֹון הָאֱלֹהִים מִקְרִית יַעֲרִים: **6** וַיַּעַל דָּוִיד וְכָל־יִשְׂרָאֵל בַּעַל לָתֶּה אֶל־קְרִית יַעֲרִים אֲשֶׁר לַיהוָה לְהַעֲלוֹת מִשָּׁם אֶת אֲרֹון הָאֱלֹהִים וַיְהִי וַיֹּשֶׁב הַכְּרוֹבִים אֲשֶׁר־נִקְרָא שָׁם: **7** וַיִּרְכִּבוּ אֶת־אֲרֹון הָאֱלֹהִים עַל־עֲגֹלָה חֲדָשָׁה מִבֵּית אֲבִינֶדָב וַעֲזָאוּ וְאָחִיו נָהִיגִים בָּעֲגֹלָה: **8** וְדָוִיד וְכָל־יִשְׂרָאֵל מִשָּׁח קִים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים בְּכָל־עֵז וּבִשְׂרִים וּבַכְּנֹרוֹת וּבַנְּבָלִים וּבַחֲפִצִּיּוֹת: **9** וַיָּבֹאוּ עַד־נָרְן כִּידֹן וַיִּשְׁלַח עֹזָא אֶת־יָדוֹ לֵאחֹז אֶת־הָאֲרֹון כִּי שָׁמָּה הִבְקֵר: **10** וַיַּחֲרֹאף יְהוָה בְּעֹזָא וַיִּכְּהוּ עַל אֲשֶׁר־שָׁלַח יָדוֹ עַל־הָאֲרֹון וַיָּמָת שָׁם לִפְנֵי אֱלֹהִים: **11** וַיַּחֲרֹ לְדָוִיד כִּי־פָרַץ יְהוָה פָּרִץ בְּעֹזָא וַיִּקְרָא לְמָקוֹם הַהוּא פָּרִץ עֹזָא עַד הַיּוֹם הַזֶּה: **12** וַיִּקְרָא דָּוִיד אֶת־הָאֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר הִיךְ אָבִיא אֵלַי אֶת אֲרֹון הָאֱלֹהִים: **13** וְלֹא־הִסִּיר דָּוִיד אֶת־הָאֲרֹון אֵלָיו אֶל־עִיר דָּוִיד וַיִּשְׁתָּהוּ אֶל־בֵּית עֲבַד־אָדָם הַנֶּהְיָ: **14** וַיֵּשֶׁב אֲרֹון הָאֱלֹהִים עִסְד־בֵּית עֲבַד אָדָם בְּבֵיתוֹ שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיִּבְרַךְ יְהוָה אֶת־בֵּית עֲבַד־אָדָם

וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ: פ **14** וַיִּשְׁלַח (חִירָם) נַחֲוֹרָם מֶלֶךְ־צֹר מַלְאָכִים אֶל־דָּוִיד וַעֲזָא אֲרֹזִים וְחֲרָשֵׁי קִיּוֹר וְחֲרָשֵׁי עֲצִים לִבְנוֹת לוֹ בֵּית: **2** וַיַּדַּע דָּוִיד כִּי־הָכִינוּ יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל כִּי־נִשְׁאֵת לְמַעַלָּה מִלְּכֻתוֹ בְּעָבֹד עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל: פ **3** וַיִּקַּח דָּוִיד עוֹד נָשִׁים בִּירוּשָׁלַם וַיֹּולֵד דָּוִיד עוֹד בָּנִים וּבָנוֹת: **4** וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַיְּלֹדִים אֲשֶׁר הֵיילוּ בִירוּשָׁלַם שְׁמוֹעַ וְשׁוּבָב נָחַן וְשִׁלְמוֹה: **5** וַיַּחֲבֵר וְאֵלִישׁוּעַ וְאַלְפָּלַט: **6** וַנָּנָה וּנְפַנִּי וַיִּפְעֵ: **7** וְאַלִישִׁמַע וּבְעֵלְיָדָע וְאַלְפָּלַט: **8** וַיִּשְׁמְעוּ פִּלְשְׁתִּים כִּי־נִמְשַׁח דָּוִיד לְמֶלֶךְ יְהוָה כִּלְי־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ כָל־פִּלְשְׁתִּים לְבַקֵּשׁ אֶת־דָּוִיד וַיִּשְׁמַע דָּוִיד וַיֵּצֵא לִפְנֵיהֶם: **9** וּפִלְשְׁתִּים בָּאוּ וַיִּפְשְׁטוּ בְּעִמָּק רִפְאִים: **10** וַיִּשְׁאֵל דָּוִיד בָּאֱלֹהִים לֵאמֹר הֲאֵעֲלֶה עַל־ (פִּלְשְׁתִּים) וְנִתְחַם בְּיָדִי וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה עֲלֶה וְנִתְחַם בְּיָדֶךָ: **11** וַיַּעֲלוּ בְּכַעַל־פְּרָצִים וַיִּכֶם שָׁם דָּוִיד וַיֹּאמֶר דָּוִיד פָּרִץ הָאֱלֹהִים אֶת־אֹיְבֵי בְּיָדִי כַּפָּרִץ מַיִם עַל־פֶּן קָרָאוּ שִׁסְחִיקוֹם הַהוּא בַּעַל פְּרָצִים: **12** וַיַּעֲבֹד־שָׁם אֶת־אֱלֹהֵיהֶם וַיֹּאמֶר דָּוִיד וַיִּשְׂרָפוּ בָּאֵשׁ: פ **13** וַיִּסְפוּ עוֹד פִּלְשְׁתִּים וַיִּפְשְׁטוּ בְּעִמָּק: **14** וַיִּשְׁאֵל עוֹד דָּוִיד בָּאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לוֹ הָאֱלֹהִים לֹא תַעֲלֶה אַחֲרֵיהֶם הֶסֶב מַעֲלִיהֶם וּבָאתָ לָהֶם מִמּוֹל הַבְּכָאִים: **15** וַיְהִי כַּשֶּׁמֶעַף אֶת־קוֹל הַצִּעְדָּה בְּרָאשֵׁי הַבְּכָאִים אֹז תִּצָּא בְּמִלְחָמָה כִּי־יֵצֵא הָאֱלֹהִים לִפְנֶיךָ לְהַכּוֹת אֶת־מַחֲנֶה פִּלְשְׁתִּים: **16** וַיַּעַשׂ דָּוִיד כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ הָאֱלֹהִים וַיִּכּוּ אֶת־מַחֲנֶה פִּלְשְׁתִּים מִנְּבָעוֹן וְעַד־נֹזֶרֶת: **17** וַיֵּצֵא שִׁסְד־דָּוִיד

בְּכָל־הָאֲרָצוֹת וַיְהוָה נָתַן אֶת־פַּחְדּוֹ עַל־כָּל־הַגּוֹיִם: **15** וַיַּעֲשִׂלוּ בָתִּים בְּעִיר דָּוִיד וַיִּכֶן מָקוֹם לְאֲרֹון הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁלֹו אֹהֶל: **2** אֹז אָמַר דָּוִיד לֹא לִשְׂאת אֶת־אֲרֹון הָאֱלֹהִים כִּי אִם־הַלְוִיִּם כִּי־בָם בָּחַר יְהוָה לִשְׂאת אֶת־אֲרֹון יְהוָה וּלְשִׁרְתּוֹ עַד־עוֹלָם: ס **3** וַיִּקְהַל דָּוִיד אֶת־כִּלְי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְרוּשָׁלַם לְהַעֲלוֹת אֶת־אֲרֹון יְהוָה אֶל־מָקוֹמוֹ אֲשֶׁר־הָכִין לוֹ: **4** וַיֹּאסֶף דָּוִיד אֶת־בְּנֵי אֶהֱרֹן וְאֶת־הַלְוִיִּם: **5** לְבָנֵי קָהָת אֹוֹרִיאֵל הֵשֶׁר וְאָחִיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים: ס **6** לְבָנֵי מְרָרִי עֲשִׂיה הֵשֶׁר וְאָחִיו מֵאֲתָנִים וְעֶשְׂרִים: ס **7** לְבָנֵי גֵרְשׁוֹם יֹואֵל הֵשֶׁר וְאָחִיו מֵאָה וְשִׁלְשִׁים: ס **8** לְבָנֵי אֲלִיעֶזֶר שְׁמַעִיה הֵשֶׁר וְאָחִיו מֵאֲתָנִים: ס **9** לְבָנֵי חֲבֵרוֹן אִילִיאֵל הֵשֶׁר וְאָחִיו שְׁמוּנִים: ס **10** לְבָנֵי עִזִּיאֵל עֲמִינָדָב הֵשֶׁר וְאָחִיו מֵאָה וְשָׁנִים עֶשְׂרִים: ס **11** וַיִּקְרָא דָּוִיד לְצִדְרוֹק וּלְאַבְיָתָר הַכֹּהֲנִים וּלְלִוִּים לְאֹוֹרִיאֵל עֲשִׂיה וּיֹואֵל שְׁמַעִיה וְאַלִיאֵל וְעֲמִינָדָב: **12** וַיֹּאמֶר לָהֶם אַתֶּם רִאשֵׁי הָאֲבֹת לְלוֹוִים הַתְּקַדְּשׁוּ אִתָּם וְאִחֲיָכֶם וְהַעֲלִיתֶם אֶת אֲרֹון יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הַכִּינֹוֹת לוֹ: **13** כִּי לְמִבְרָאשׁוֹנָה לֹא אַתֶּם פָּרִץ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּנוֹ כִּי־לֹא דִרְשָׁנוּהוּ כַּשֶּׁמֶשׁ: **14** וַיִּתְּקַדְּשׁוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם לְהַעֲלוֹת אֶת־אֲרֹון יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: **15** וַיִּשְׂאוּ בְּנֵי־הַלְוִיִּם אֶת אֲרֹון הָאֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה כְּדָבָר יְהוָה בְּכַתְּפָם בַּמָּטוֹת עֲלֵיהֶם: פ **16** וַיֹּאמֶר דָּוִיד לְשְׂרֵי הַלְוִיִּם לְהַעֲמִיד אֶת־אֲחֵיהֶם הַמְּשָׁרְתִּים

בכל־יָשׁוּר נָבָלִים וּכְנָרוֹת וּמִצְלָתִים מִשְׁמִיעִים לְהָרִים בְּקוֹל לְשִׁמְחָה: פ 17 וַיַּעֲמִידוּ הַלְוִיִּם אֶת הַיָּמֵן בְּיִזְרְאֵל וּמִן־אַחֲיוֹ אֶסָּף בֶּן־בְּרַכְיָהוּ ס וּמִן־בְּנֵי מִרְיָי אַחִיהֶם אִיתָן בֶּן־קוֹשִׁיָּהוּ: 18 וּעִמָּהֶם אַחֲיהֶם הַמִּשְׁנִים זָכָר יְהוָה בֶּן וַיַּעֲזִיאל וּשְׁמִירָמוֹת וַיַּחֲיִאל וְעִנִּי אֱלִיאֵב וּבְנֵיהוּ וּמַעֲשִׂיהוּ וּמַתְתִּיהוּ וְאַלְיָפָלָהוּ וּמִקְנִיהוּ וְעֵבֶד אֲדָם וַיַּעֲזִיאל הַשְּׂרָפִים: 19 וְהַמְשָׁרִים הַיָּמֵן אֶסָּף וְאִיתָן בְּמִצְלָתִים נְחֹשֶׁת לְהַשְׁמִיעַ: 20 וְזָכְרִיהָ וַעֲזִיאל וּשְׁמִירָמוֹת וַיַּחֲיִאל וְעִנִּי וְאַלִיאֵב וּמַעֲשִׂיהוּ וּבְנֵיהוּ בְּנָבָלִים עַל־עֲלָמוֹת: 21 וּמַתְתִּיהוּ וְאַלְיָפָלָהוּ וּמִקְנִיהוּ וְעֵבֶד אֲדָם וַיַּעֲזִיאל וַעֲזִיָּהוּ בְּכַנָּרוֹת עַל־הַשְּׁמִינִית לְנֹצָה: 22 וּכְנָנִיהוּ שְׂרֵי־הַלְוִיִּם בְּמִשָּׁא וְסָר בְּמִשָּׁא כִּי מִבֵּין הוּא: 23 וּבִרְכִיָּה וְאַלְקָנָה שְׂעָרִים לְאָרוֹן: 24 וּשְׁבַנְיָהוּ וְיוֹשֶׁפָט וְנַחְמָאֵל וְעַמְשִׁי וְזָכְרִיהוּ וּבְנֵיהוּ וְאַלְיָעֶזֶר הַכֹּהֲנִים (מַחְצָרִים) (מַחְצָרִים) בַּחֲצֹצְרוֹת לִפְנֵי אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְעֵבֶד אֲדָם וַיְחִיָּה שְׂעָרִים לְאָרוֹן: 25 וַיְהִי דָּ וַיֵּד וְזָכְנִי יִשְׂרָאֵל וְשָׂרֵי הָאֲלָפִים הַחֲלָכִים לְהַעֲלוֹת אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה מִן־בֵּית עֶבֶד־אֲדָם בְּשִׁמְחָה: ס 26 וַיְהִי בַעֲזֹר הָאֱלֹהִים אֶת־הַלְוִיִּם נָשִׂא אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה וַיִּזְבְּחוּ שִׁשְׁעֵת־פָּרִים וְשִׁבְעָה אֵילִים: 27 וְדָוִיד מִרְכָּבָּאֵל בְּמַעֲיֵל בּוֹיָן וְכָל־הַלְוִיִּם הַנָּשָׂאִים אֶת־הָאֲרוֹן וְהַמְשָׁרִים וּכְנָנִיהָ הַשָּׂר מִשָּׁא הַמְשָׁרִים וְעַל־דָּוִיד אֲפֹד בָּר: 28 וְכָל־יִשְׂרָאֵל מַעֲלִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה בַּחֲרוּעָה וּבְקוֹל שׁוֹפָר וּבַחֲצֹצְרוֹת וּבְמִצְלָתִים מִשְׁמִיעִים בְּנָבָלִים וּכְנָרוֹת: 29 וַיְהִי אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה בָּא עַד־עִיר דָּוִיד וַיִּמְכַּל בַּת־שָׁאוּל נִשְׁקָפָהּ בַּעַד הַחֲלוֹן וַתֵּרָא אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּוִיד מִרְקָד וּמִשְׁחָק וַתִּבֹּז לוֹ בַּלְבָּה: פ 16 וַיָּבִיאוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַעֲזִינוּ אֹתוֹ בַּחוּץ הָאֵהָל אֲשֶׁר נִטְהַלֵּל דָּוִיד וַיִּקְרִיבוּ עֹלוֹת וּשְׁלָמִים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים: 2 וַיְכַל דָּ וַיֵּד מִהַעֲלוֹת הָעֵלָה וְהַשְׁלָמִים וַיִּבְרַךְ אֶת־הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה: 3 וַיַּחֲלֵק לְכָל־אִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל מִאִשׁ וְעַד־אִשָּׁה לְאִישׁ כַּכֹּרֶלֶחֶם וְאַשְׁפָּר וְאַשִּׁישָׁה: 4 וַיִּתֵּן לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה מִן־הַלְוִיִּם מִשְׁרָתִים וְלַהֲזָכִיר וְלַהֲדוֹת וּלְהַלֵּל לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: פ 5 אֶסָּף הָרָאשׁ וּמִשְׁנֵהוּ זָכְרִיהָ וַיַּעֲזִיאל וּשְׁמִירָמוֹת וַיַּחֲיִאל וּמַתְתִּיָּה וְאַלִיאֵב וּבְנֵיהוּ וְעֵבֶד אֲדָם וַיַּעֲזִיאל בְּכָל נָבָלִים וּבְכַנָּרוֹת וְאַסָּף בְּמִצְלָתִים מִשְׁמִיעַ: 6 וּבְנֵיהוּ וַיַּחֲיִאל הַכֹּהֲנִים בַּחֲצֹצְרוֹת תָּמִיד לִפְנֵי אֲרוֹן בְּרִית־הָאֱלֹהִים: 7 כּוּיֹם הַהוּא אָז נָתַן דָּוִיד בְּרָאשׁ לַהֲדוֹת לַיהוָה בִּיד־אֶסָּף וְאִחֲיוֹ: פ 8 הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ הוֹדִיעוּ כַּעֲמִים עֲלִילָתוֹ: 9 שִׁירוֹ לוֹ זָמְרוּ־לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו: 10 הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מִבְּקָשֶׁי יְהוָה: 11 דִּרְשׁוּ יְהוָה וַעֲזֹו בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תָּמִיד: 12 זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתֵּיו וּמִשְׁפָּטֵי־פִיהוּ: 13 זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בַּחֲיָרָיו: 14 הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: 15 זָכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צִוָּה לְאַלְפֵי דוֹר: 16 אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אַבְרָהָם וּשְׁבֻעָתוֹ לִיצְחָק: 17 וַיַּעֲמִידָהּ לַיעֲקֹב לְחָק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: 18 לֵאמֹר לְךָ אֶתָּן אֶרֶץ־כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלָתְכֶם: 19 בְּהִיוֹתְכֶם מִתִּי מִסָּפֵר כְּמַעֲשֵׂ וְגֵרִים בָּהּ: 20 וַיַּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עָם אַחֵר: 21 לֹא־הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקָם וַיִּזְכֹּךְ עֲלֵיהֶם מַלְכוּם: 22 אֶל־תִּנְעֹו בְּמִשְׁחִיו וּבְנִבְיָאֵי אֶל־תִּרְעֹו: פ 23 שִׁירוֹ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ בְּשָׂרוֹ מִיּוֹם־אֱלֹיִם יִשְׁעֵתוֹ: 24 סַפְרוּ בְּגוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: 25 כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמִהַלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: 26 כִּי כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֵלִילִים וַיְהוָה שְׁמִים עֹשֶׂה: 27 הוֹדוּ וְהִדְרִ לִפְנָיו עַז וַחֲדוּהָ בְּמִקְמוֹ: 28 הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וַעֲזֹו: 29 הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לִפְנֵי הַשְׁתַּחֲוִי לַיהוָה בַּהֲדַר־תִּקְדֹּשׁ: 30 חִילוּ מִלִּפְנֵי כָל־הָאָרֶץ אֶף־תִּכּוֹן תִּבֵּל בִּלְתַּמוּשׁ: 31 יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וַתִּגַּל הָאָרֶץ וַיֵּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ: 32 יִרְעֶם הָיָם וּמִלּוֹאוּ יַעֲלֵן הַשָּׁדָה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ: 33 אִזּוּ יִרְנְנוּ עַצִּי הַיָּם מִלִּפְנֵי יְהוָה כִּי־בָא שְׁפּוֹט אֶת־הָאָרֶץ: 34 הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: 35 וַאֲמָרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו וּקְבָצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לַהֲדוֹת לָשֵׁם קִדְשֶׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בַּתְּהִלָּתְךָ: 36 בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וַיֵּאמְרוּ כָל־הָעָם אָמֵן וַהֲלֵל לַיהוָה: פ 37 וַיְהַבֵּשׁ־שֵׁם לִפְנֵי אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה לְאֶסָּף וְלְאִחֲיוֹ לְשֵׂרָת לִפְנֵי אֲרוֹן תָּמִיד לְדַבְּרֵיהֶם בְּיוֹמוֹ: 38 וְעֵבֶד אֲדָם וְאִחֲיהֶם שָׂשִׁים וּשְׂמוֹנָה וְעֵבֶד אֲדָם בְּיָדֵיהֶן וַחֲסָה לְשַׁעֲרֵם: 39 וְאֵתוּ צִדּוֹק הַכֹּהֵן וְאִחֲיוֹ הַכֹּהֲנִים לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה בְּבֹמָה אֲשֶׁר בְּנִבְעוֹן: 40 לְהַעֲלוֹת עֹלוֹת לַיהוָה עַל־מִזְבֵּחַ הָעֵלָה תָּמִיד לִבְרֹךְ וּלְעָרֵב וּלְכַלֵּה־כַתּוֹב בַּחֲזוֹת יְהוָה אֲשֶׁר צִוָּה עַל־יִשְׂרָאֵל: 41 וּעִמָּהֶם הַיָּמֵן וַיְדוּתוֹן וּשְׂאֵר הַבְּרוּרִים אֲשֶׁר נִקְּבוּ בְּשֵׁמוֹת לַהֲדוֹת לַיהוָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: 42 וּעִמָּהֶם הַיָּמֵן וַיְדוּתוֹן חֲצֹצְרוֹת וּמִצְלָתִים לְמִשְׁמֵי עִים וְכָל־יָשִׁיר הָאֱלֹהִים וּבְנֵי יְדוּתוֹן לְשַׁעֲרֵם: 43 וַיִּלְכוּ כָל־הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ וַיִּסַּב דָּוִיד לִבְרַךְ אֶת־בֵּיתוֹ: פ 17 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָשָׁב דָּוִיד בְּבֵיתוֹ וַיֵּאמֶר דָּוִיד אֶל־נָתָן הַנָּבִיא הִנֵּה

I Chronicles

אָנְכִי יוֹשֵׁב בְּבֵית הָאֲרָזִים וְאֶרְוֹן בְּרִית־יִתְהוֹה תַּחַת וְיִרְעוּת: 2 וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִיד כֹּל
אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ עָשָׂה כִּי הָאֱלֹהִים עִמָּךְ: 3 וַיְהִי בַלִּילָה הַהוּא וַיְהִי דְבַר־אֱלֹהִים אֶל־נָתָן
לֵאמֹר: 4 לָךְ וְאִמְרַת אֶל־דָּוִיד עֲבָדִי כֹה אָמַר יְהוָה לֹא אֶתָּה תִּבְנֶה־לִּי הַבַּיִת לְשֹׁכֵתִי:
5 כִּי לֹא יִשְׁכַּתִּי בְּבֵית מֶן־הַיּוֹם אֲשֶׁר הֵעֲלִיתִי אֶת־יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֵתָּה מֵאֵהָל
אֶל־אֵהָל וּמִמִּשְׁכָּן: 6 בְּכֹל אֲשֶׁר־הִתְהַלַּכְתִּי בְּכָל־יִשְׂרָאֵל הִדְבַּר דְּבָרְתִּי אֶת־אֲחֵר שֹׁפֵטִי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוִּיתִי לְרַעוּת אֶת־עַמִּי לֵאמֹר לָמָּה לֹא־בִנִּיתֶם לִּי בַיִת אֲרָזִים: 7 וְעַתָּה
כִּהְתַּאמֵּר לַעֲבֹד לַדָּוִיד ס כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲנִי לְקַחְתִּיד מִן־הַנְּהוּג מִן־אַחֲרֵי הַצֹּאֵן
לַהּיּוֹת נָגִיד עַל עַמִּי וְיִשְׂרָאֵל: 8 וְאֵתָּה עִמָּךְ בְּכֹל אֲשֶׁר הִלַּכְתָּ וְאִכְרִית אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ
מִפְּנֵיךְ וְעָשִׂיתִי לָךְ שֵׁם כְּשֵׁם הַגְּדֹלִים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ: 9 וּשְׁמִתִּי מָקוֹם לַעַמִּי יִשְׂרָאֵל
וְנִשְׁעֲתִיהוּ וְשָׁכֵן תַּח תִּיו וְלֹא יִרְגֹז עוֹד וְלֹא־יִוָּסִיפוּ בְּנִי־עוֹלָה לְבָלְתוֹ כַּאֲשֶׁר בְּרָאשׁוֹנָה:
10 וְלִמְנוּחַ אֲשֶׁר צִוִּיתִי שֹׁפֵטִים עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְהִכְנַעְתִּי אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ וְאָנֹכְךָ לָךְ וּבֵית
יִבְנֶה־לָךְ יְהוָה: 11 וְהָיָה כִּי־מָלְאוּ יָמֶיךָ לִלְכֵת עִם־אֲבֹתֶיךָ וְהִקְיַמּוּתִי אֶת־יֹרְשְׁךָ אַחֲרֶיךָ
אֲשֶׁר יְהִי מִבְּנֵי וְהִכְיַנּוּתִי אֶת־מַלְכוּתוֹ: 12 הוּא יִבְנֶה־לִּי בַיִת וְכִנְנִתִּי אֶת־כִּסְאוֹ
עַד־עוֹלָם: 13 אֲנִי אֶתִּיהֶל־לּוֹ לֹאֵב וְהוּא יִתִּיהֶל־לִּי לֵבָן וְחֹסֶדִי לֹא־אֲכִיר מִעַמּוֹ כַּאֲשֶׁר
הִסְרֹתִי מֵאֲשֶׁר הָיָה לַפְּנֵיךְ: 14 וְהַעֲמַדְתִּיהוּ בְּבֵיתִי וּבְמַלְכוּתִי עַד־הָעוֹלָם וְכִסְאוֹ יְהִי
נָכוֹן עַד־עוֹלָם: 15 כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְכָל־הַחֲזוֹן הַזֶּה כִּי דִבַּר נָתָן אֶל־דָּוִיד: 16
וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ דָּוִיד וַיֹּשֶׁב לַפְּנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר מִי־אֲנִי יְהוָה אֱלֹהִים וּמִי בֵיתִי כִּי הִבִּיאֲתָנִי
עַד־הַלֵּם: 17 וַתִּקְשֵׁן זֹאת בְּעֵינֶיךָ אֵל הַיָּם וַתִּדְּבַר עַל־בֵּית־עֲבָדְךָ לְמַרְחֹק וּרְאִיתָנִי כְּתוֹר
הָאָדָם הַמַּעֲלָה יְהוָה אֱלֹהִים: 18 מִה־יּוֹסִיף עוֹד דָּוִיד אֲלֶיךָ לְכָבוֹד אֶת־עַבְדְּךָ וְאֶתָּה
אֶת־עַבְדְּךָ יָדַעְתָּ: 19 יְהוָה בַּעֲבוּר עַבְדְּךָ וְכִלְבָּךְ עָשִׂיתָ אֶת־כָּל־הַגְּדֹלָה הַזֹּאת לְהַדְרִיעַ
אֶת־כָּל־הַגְּדֹלּוֹת: 20 יְהוָה אֵין כְּמוֹךָ וְאֵין אֱלֹהִים וּזְלַתְךָ בְּכֹל אֲשֶׁר־שִׁמְעֵנוּ בְּאֻזְנוֹנוּ:
21 וּמִי כְּעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ אֲשֶׁר הִלַּךְ הָאֱלֹהִים לַפְּדוֹת לוֹ עַם לְשׁוֹם לָךְ שֵׁם
גְּדֹלוֹת וְנִרְאוֹת לְגֹרֶשׁ מִפְּנֵי עַמָּךְ אֲשֶׁר־פָּדִית מִמִּצְרַיִם גּוֹיִם: 22 וַתִּתֵּן אֶת־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לָךְ
לְעַם עַד־עוֹלָם וְאֶתָּה יְהוָה הָיִיתָ לָּהֶם לֵאלֹהִים: 23 וְעַתָּה יְהוָה הִדְבַּר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
עַל־עַבְדְּךָ וְעַל־בֵּיתוֹ יֵאָמֵן עַד־עוֹלָם וְעָשָׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: 24 וַיֹּאמְרוּ וַיִּגְדֵּל שֵׁם עַד־עוֹלָם
לֵאמֹר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל לְבָנוֹת לוֹ בַּיִת עַל־כֵּן מִצָּא עַבְדְּךָ לְהַחֲפֹל לַפְּנֵיךְ: 25 כִּי
אֶתָּה אֱלֹהֵי גִלְיָה אֶת־אֲזָנוֹן עַבְדְּךָ לְבָנוֹת לוֹ בַּיִת עַל־כֵּן מִצָּא עַבְדְּךָ לְהַחֲפֹל לַפְּנֵיךְ:
26 וְעַתָּה יְהוָה אֶתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים וַתִּדְּבַר עַל־עַבְדְּךָ הַטּוֹבָה הַזֹּאת: 27 וְעַתָּה הוֹאֵלָתָ לְכָרְךָ
אֶת־בֵּית עַבְדְּךָ לַהּיּוֹת עוֹלָם לַפְּנֵיךָ כִּי־אֶתָּה יְהוָה בֵּרַכְתָּ וּמִבְרָךְ עוֹלָם: 18 וַיְהִי
אַחֲרֵי־כֵן וַיָּךְ דָּוִיד אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיַּכְנִיעֵם וַיִּקַּח אֶת־גִּתָּהּ וּבְנֹתֶיהָ מִיַּד פְּלִשְׁתִּים: 2 וַיָּךְ
אֶת־מִוֶּאֶב וַיְהִי מוֹאָב עֲבָדִים לַדָּוִיד נְשָׂאֵי מִנְּחָה: 3 וַיָּךְ דָּוִיד אֶת־הַדְּרֵעוֹר מֶלֶךְ־צוּבָה
חֲמֹתָה בִּלְכֹתוֹ לְהַצִּיב יָדוֹ בְּנִהַר־פָּרָת: 4 וַיִּלְכֹּד דָּוִיד מִמֶּנּוּ אֶלֶף רֶכֶב וּשְׁבַעַת אֲלָפִים
פָּרָשִׁים וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ רַגְלִי וַיַּעֲקֹר דָּוִיד אֶת־כָּל־הָרֶכֶב וַיִּתֵּר מִמֶּנּוּ מֵאָה רֶכֶב:
5 וַיָּבֹא אֲרָם הַרְמֶשֶׁק לַעֲזוֹר לְהַדְרֵעוֹר מֶלֶךְ צוּבָה וַיָּךְ דָּוִיד בָּאָרֶם עֶשְׂרִים־וּשְׁנִים אֶלֶף אִישׁ:
6 וַיִּשֶׁם דָּוִיד בָּאָרֶם הַרְמֶשֶׁק וַיְהִי אֲרָם לַדָּוִיד עֲבָדִים נְשָׂאֵי מִנְּחָה וַיִּשְׁעַ יְהוָה לַדָּוִיד
בְּכֹל אֲשֶׁר הִלַּךְ: 7 וַיִּקַּח דָּוִיד אֶת שְׁלֹשֵׁי הָהָב אֲשֶׁר הָיוּ עַל עַבְדֵי הַדְּרֵעוֹר וַיָּבִיאוּם
יְרוּשָׁלַם: 8 וּמִטְּבַחַת וּמִכּוּן עָרֵי הַדְּרֵעוֹר לָקַח דָּוִיד נְחֹשֶׁת רַבָּה מְאֹד בְּהוֹ עָשָׂה שְׁלֹמֹה
אֲתִיָּם הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־הַעֲמּוּדִים וְאֶת כָּלִי הַנְּחֹשֶׁת: 9 וַיִּשְׁמַע חֲזֵנוּ מֶלֶךְ חֲמֹת כִּי הִכָּה
דָּוִיד אֶת־כָּל־חֵיל הַדְּרֵעוֹר מֶלֶךְ־צוּבָה: 10 וַיִּשְׁלַח אֶת־הַדְּרֹם־בְּנוֹ אֶל־הַמֶּלֶךְ־דָּוִיד
(לְשֹׂאוֹל) [לְשֹׂאֲלוֹ] שְׁלֹשׁ וּלְבָרְכּוֹ עַל אֲשֶׁר נָלַח בְּהַדְרֵעוֹר וַיַּחֲזֹק וַיִּבְרָח כִּי־אִישׁ מִלְחָמוֹת
חָזֵק הָיָה הַדְּרֵעוֹר וְכָל כָּלִי זָהָב וְכֶסֶף וְנְחֹשֶׁת: 11 גַּם־אֵתָּם הִקְדִּישׁ הַמֶּלֶךְ דָּוִיד לַיהוָה
עַם־הַכֶּסֶף וְהָהָב אֲשֶׁר נָשָׂא מִכָּל־הַיּוֹם מֵאֲדוֹם וּמִמּוֹאָב וּמִבְּנֵי עַמּוֹן וּמִפְּלִשְׁתִּים וּמִעַמְלָק:
12 וְאִשְׁשֵׁי בְּנֵי־צְרוּיָה הִכָּה אֶת־אֲדוֹם בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ שְׁמוּנָה עָשָׂר אֶלֶף: 13 וַיִּשֶׁם בָּאֲדוֹם
נְצִיבִים וַיְהִי כָל־אֲדוֹם עֲבָדִים לַדָּוִיד וַיִּשְׁעַ יְהוָה אֶת־דָּוִיד בְּכֹל אֲשֶׁר הִלַּךְ: 14 וַיִּמְלֹךְ
דָּוִיד עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי עָשָׂה מִשְׁפַּט וְצִדְקָה לְכָל־עַמּוֹ: 15 וַיּוֹאֵב בְּנֵי־צְרוּיָה עַל־הַצֶּבֶא
וַיְהוּשָׁפֵט בְּנֵי־אֲחִילּוֹד מִזְכִּיר: 16 וְצִדּוֹק בְּנֵי־אֲחִישׁוֹב וְאֲבִימֶלֶךְ בְּנֵי־אֲבִיתָר כֹּהֲנֵים וְשׁוּשָׁא
סוֹפֵר: 17 וּבְנֵיהוּ בְּיָהוֹיָדָע עַל־הַכֹּהֲנִית וְהַפְּלִתִי וּבְנֵי־דָוִיד הָרִאשֹׁנִים לִיד הַמֶּלֶךְ: 18
19 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיָּמָת נָחָשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן וַיִּמְלֹךְ בְּנוֹ תַחֲתָיו: 2 וַיֹּאמֶר דָּוִיד אֶעֱשֶׂה־חֶסֶד
עִם־חַנּוּן בְּנֵי־נָחָשׁ כִּי־עָשָׂה אָבִיו עִמִּי חֶסֶד וַיִּשְׁלַח דָּוִיד מַלְאָכִים לְנַחֲמוֹ עַל־אָבִיו וַיָּבֹאוּ

עבדי דויד אל-ארץ בני-עמון אל-חנן לנחמו: 3 ויאמרו שרי בני-עמון לחנן המכבד דויד את-אביך בעיניך כד-שלח לך מנחמים הלא בעבור לחקר ולהפך ולרגל הארץ באו עבדיו אליך: פ 4 ויפק חנן את-עבדי דויד וינלחם ויכרת את-מדותיהם בהצי ער-המפשטה וישלחם: 5 וילכו ויגידו לדויד על-האנשים וישלח לקראתם כד-היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בידהו עד אשר-יצמח זקנכם ושבתם: 6 ויראו בני עמון כי התבאשו עס-דויד וישלח חנן ובני עמון אלף כפר-כסף לשכר להם מן-ארם נהרם ומן-ארם מעכה ומצובה רכב ופרשים: 7 וישכרו להם שנים ושלשים אלף רכב ואת-מלך מעכה ואת-עמו ויבאו ויחננו לפני מידבא ובני עמון נאספו מעריהם ויבאו למלחמה: פ 8 וישמע דויד וישלח את-יואב ואת כל-צבא הגבורים: 9 ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח העיר והמלכים אשר-באו לבדם בשדה: 10 ויהא יואב כד-היתה פני-המלחמה אליו פנים ואחור ויבחר מכל-בחור בישראל ויערך לקראת ארם: 11 ואת יתר העם נחן ביד אבשי אחיו ויערכו לקראת בני עמון: 12 ויאמר אס-תחזק ממני ארם והיות לי לחשיעה ס ואס-בני עמון ויחזקו ממך ויהושעתיך: 13 חזק ותחזקה בעד-עמנו ובעד ערי אלהינו ויהיה הטוב בעיניו יעשה: 14 ויגש יואב והעם אשר-עמו לפני ארם למלחמה ויגושו מפניו: 15 ובני עמון ראו כי-גס ארם ויגושו גס-הם מפני אבשי א חיו ויבאו העירה ויבא יואב וירושלם: פ 16 ויהא ארם כי נגפו לפני ישראל וישלחו מלאכים ויצאו את-ארם אשר מעבר הנהר ושוּפך שר-צבא הדרדור לפנייהם: 17 ויגד לדויד ויאסף את-כל-ישראל ויעבר הירדן ויבא אלהם ויערך אלהם ויערך דויד לקראת ארם מלחמה ולחמו עמו: 18 ויגס ארם מלפני ישראל ויהרג דויד מארם שבעת אלפים רכב וארבעים אלף איש רגלי ואת שופך שר-הצבא המית: 19 ויראו עבדי הדרדור כי נגפו לפני ישר אל וישלימו עס-דויד ויעבדהו ולא-אבה ארם

להושיע את-בני-עמון עוד: פ 20 ויהי לעת תשובת השנה לעת צאת המלכים ויגה יואב את-חיל הצבא וישחת את-ארץ בני-עמון ויבא ויצר את-דבה ודויד ישב בירושלם ויך יואב את-דבה ויהרסה: 2 ויפק דויד את-עשרת-מלכם מעל ראשו וימצאו משקל כפר-זהב וזה אבן יקרה ותהי על-ראש דויד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: 3 ואת-העם אשר-בה הוציא וישר במגרה ובחריצי הברזל ובמנרות וכן יעשה דויד לכל ערי בני-עמון וישב דויד וכל-העם וירושלם: פ 4 ויהי אחריכן ותעמד מלחמה בגור עס-פלשתים אז הלה סבכי החשתי את-ספי מילדי הרפאים וינענו: 5 ותהי-עוד מלחמה את-פלשתים ויך אלחנן בן-יגור (יעור) נעיר את-לחמי אחי גלית הנתי ועץ חניתו כמנור ארזים: 6 ותהי-עוד מלחמה בנת ויהיו איש מדה ואצבעתיו שש-יגש עשרים וארבע וגסהו נולד להרפא: 7 ויחרף את-ישראל ויפהו ויהונתן בן-שמעא אחי דויד: 8 אל

נולדו להרפא בנת ויפלו ביד-דויד וביד-עבדיו: פ 21 ויעמד שטן על-ישראל ויסת את-דויד למנות את-ישראל: 2 ויאמר דויד אל-יואב ואל-שרי העם לכו ספרו את-ישראל מבאר שבע ועד-רן והביאו אלי ואדעה את-מספרם: 3 ויאמר יואב יוסף יהוה על-עמו כהם מאה פעמים הלא אדני המלך כלם לאדני לעבדים למה יבקש זאת אדני למה יהיה לאשמה לישראל: 4 ודבר-המלך חזק על-יואב ויצא יואב ויתהלך בכל-ישראל ויבא וירושלם: 5 ויתן יו אב את-מספר מפקד-העם אל-דויד ויהי כל-ישראל אלף אלפים ומאה אלף איש שלף חרב ויהודה ארבע מאות ושבעים אלף איש שלף חרב: 6 ולוי ובני מן לא פקד בתוכם כד-נתעב דבר-המלך את-יואב: 7 וירע בעיני האל הים על-הדבר הזה ויך את-ישראל: פ 8 ויאמר דויד אליה-אלהים חטאתי מאד אשר עשיתי את-הדבר הזה ועתה העבדנא את-עונו עבדך כי נסכלתי מאד: פ 9 וידבר יהוה אל-גד חזה דויד לאמר: 10 לך ודברת אל-דויד לאמר כה אמר יהוה שלוש אני נטה עליך בחריץ אחת מהנה ואעשה-לך: 11 ויבא גד אל-דויד ויאמר לו כה-אמר יהוה קבל-לך: 12 ואשלוש שנים רעב ואשלוש חדשים נספה מפני-צריך וחרב אויבך למשגת ואשלוש ימים חרב יהוה ודבר בארץ ומלאך יהוה משחית בכל-גבול ישראל ועתה ראה מה-אשוי את-שלחי דבר: פ 13 ויאמר דויד אל-גד צר-לי מאד אפלה-נא ביד-יהוה כד-רבים רחמי מאד וביד-ארם אל-אפל: 14 ויתן יהוה דבר בישראל ויפל מישראל שבעים אלף איש: 15 וישלח האלהים מלאך לירושלם להשחית וכהשחית ראה יהוה וינחם על-הרעה ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף ידך ומלאך יהוה עמד עס-גדן ארץ הגוסי: פ 16 וישא דויד את-עיניו וראה את-מלאך

I Chronicles

הַיְהוָה עִמָּךְ בֵּין הָאָרֶץ וּבֵין הַשָּׁמַיִם וְחָרְבוּ שְׁלֹשָׁה בְּיָדוֹ נִטְוֶה עַל יְרוּשָׁלַם וַיִּפֹּל דָּוִיד וְהִזְקִינָם מְכֻסִּים בְּשָׁקִים עַל פְּנֵיהֶם: 17 וַיֹּאמֶר דָּוִיד אֱלֹהֵי־הָאֱלֹהִים הֲלֹא אֲנִי אֲמַרְתִּי לִמְנוּתָ כָּעַם וְאֵי־הָיָה אֲשֶׁר־חָטָאתִי וְהִרַע הִרְעוּתִי וְאַלֹהַּ הַצֶּאֱן מִה עָשׂוּ יְהוָה אֱלֹהֵי תְהִי נָא יָדְךָ בִּי וּבְכִיתָ אִבִּי וּבְעַמְּךָ לֹא לִמְנַפָּה: 18 וּמִלֶּאֱךָ יְהוָה אָמַר אֶל־יָד לֵאמֹר לְדָוִיד כִּי וַיַּעַל דָּוִיד לְהָקִים מִזְבֵּחַ לַיהוָה בְּגֵרָן אֶרֶץ הַיַּבֵּס: 19 וַיַּעַל דָּוִיד בְּדֶבֶר־בָּר אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּשֵׁם יְהוָה: 20 וַיֵּשֶׁב אֶרֶץ וַיֵּרָא אֶת־הַמֶּלֶאךָ וְאַרְבַּעַת בָּנָיו עִמּוֹ מִתְחַבְּאִים וְאֶרֶץ דֶּשׁ חֲטָיִם: 21 וַיָּבֵא דָוִיד עֲדָאָרְנָן וַיִּבֶשֶׁת אֶרֶץ וַיֵּרָא אֶת־דָּוִיד וַיֵּצֵא מִדֶּהֲרָן וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְדָוִיד אֲפִים אֲרָצָה: 22 וַיֹּאמֶר דָּוִיד אֶל־אֶרֶץ תְּנֵה־לִּי מִקֹּדֶם הָגֵרָן וְאִכְנֹה־בּוּ מִזְבֵּחַ לַיהוָה בְּכֶסֶף וְלֹא תִהְיֶה לִּי וְתַעֲצֹר הַמִּנְפָּה מֵעַל הָעַם: 23 וַיֹּאמֶר אֶרֶץ אֶל־דָּוִיד קָח־לָךְ וַיַּעַשׂ אֶרֶץ וּמִלֶּאֲךָ הַטּוֹב בְּעֵינָיו רָאָה נָתַתִּי הַבֶּקֶר לַעֲלוֹת וְהַמִּזְרֵגִים לַעֲצִים וְהַחֲטָיִם לִמְנוּחָה הַכֹּל נָתַתִּי: 24 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ דָּוִיד לְאֶרֶץ לֹא כִּי־קָנָה אֶקְנֶה בְּכֶסֶף מֵלֹא כִּי לֹא־אֲשֶׁא אֲשֶׁר־לָךְ לַיהוָה וְהַעֲלוֹת עֹלָה חָטָם: 25 וַיִּתֵּן דָּוִיד לְאֶרֶץ בְּמִקְוֶה שָׁקֵל זָהָב מִשְׁקָל שֵׁשׁ מֵאוֹת: 26 וַיִּכֶן שֵׁם דָּוִיד מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיַּעַל עֹלוֹת וַיִּשְׁלֹם וַיִּקְרָא אֱלֹהֵי־יְהוָה וַיַּעֲהֹוּ בָּאֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם עַל מִזְבֵּחַ הָעֹלָה: 27 וַיֹּאמֶר יְהוָה לְמִלֶּאֲךָ וַיֵּשֶׁב חֲרֹבוֹ אֶל־דִּבְנָה: 28 בַּעַת הַהִיא בְּרָאוּת דָּוִיד כִּי־עָהָו יְהוָה בְּגֵרָן אֶרֶץ הַיַּבֵּס וַיִּזְכֹּר שֵׁם: 29 וּמִשְׁכַּן יְהוָה אֲשֶׁר־עָשָׂה מִשֶׁה בְּמֹר בֶּר וּמִזְבֵּחַ הָעֹלָה בַּעַת הַהִיא בְּבִמָּה בְּבִמָּה: 30 וְלֹא־יָכֹל דָּוִיד לַלְכֹּת לַפְּנֵי לִדְרֹשׁ אֱלֹהִים כִּי נִבְעַת מִפְּנֵי חֲרֹב מִלֶּאֲךָ יְהוָה: 31 וַיֹּאמֶר דָּוִיד זֶה הוּא בֵּית יְהוָה הָאֱלֹהִים וְזֶה־מִּזְבֵּחַ לַעֲלֹה לְיִשְׂרָאֵל: 32 וַיֹּאמֶר דָּוִיד לְכֹנֶס אֶת־הַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲמֵד הַחֲצִיִּים לְחֻצּוֹב אֲבָנֵי נֹזֶה לְכֹנֶס בֵּית הָאֱלֹהִים: 33 וּבִרְוֹלָ לְרֹב לְמַסְמְרִים לְדַלְחוֹת הַשֶּׁשׁ רִים וּלְמַחְבְּרוֹת הַכֵּין דָּוִיד וַיִּנָּחֶשֶׁת לְרֹב אֵין מִשְׁקָל: 34 וַעֲצֵי אֲרֻזִּים לְאֵין מִסְפָּר כִּי הִבְיָאוּ הַצִּיִּיטִים וְהַעֲרִים עֲצֵי אֲרֻזִּים לְרֹב לְדָוִיד: 35 פ וַיֹּאמֶר דָּוִיד שְׁלֹמֹה בְנִי נַעַר יָדְךָ וְהִבְיָאוּ לְכֹנֶס לַיהוָה לְהַגְדִּילָ לַמַּעֲלָה לְשֵׁם וּלְחַפְּצָרָתָ לְכָל־הָאֲרָצוֹת אֲכִינָה נָא לוֹ וַיִּכֶן דָּוִיד לְרֹב לַפְּנֵי מוֹתוֹ: 36 וַיִּקְרָא שְׁלֹמֹה בְנוֹ וַיִּצְוֵהוּ לְכֹנֶס בֵּית לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: 37 פ וַיֹּאמֶר דָּוִיד לְשְׁלֹמֹה (בְּנוֹ) נִבְנִין אֲנִי הִיָּה עִסְלִיכְבִּי לְכֹנֶס בֵּית לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי: 38 וַיְהִי עַל־דִּבְרֵי־יְהוָה לֵאמֹר דָּם לְרֹב שְׁפַכְתָּ וּמִלְחָמוֹת גְּדֹלוֹת עָשִׂיתָ לֹא־חֲבַנְתָּ בֵּית לִשְׁמִי כִּי דָמִים רַבִּים שְׁפַכְתָּ אֲרָצָה לַפְּנֵי: 39 הִנֵּה־בֶן נֹולֵךְ לָךְ הוּא יִהְיֶה אִישׁ מְנוּחָה וְהַנְחוּתִי לוֹ מִכָּל־אוֹיְבָיו מִסְבִּיב כִּי שְׁלֹמֹה יִהְיֶה שְׁמוֹ וְשָׁלוֹם וְשָׁקֵט אֲתֹן עַל־יִשְׂרָאֵל בְּיָמָיו: 40 הוּא־יִבְנֶה בֵּית לִשְׁמִי וְהוּא יִהְיֶה־לִּי לְבֵן וְאֶנִּילֹ לָאֵב וְהַכִּינוּתִי כְּסֵא מַלְכוּתוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל עַד־עוֹלָם: 41 עַתָּה בְנִי יְהִי יְהוָה עִמָּךְ וְהַצַּלְתָּ וּבְנִיתָ בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר עֲלֶיךָ: 42 אַךְ יִתֵּן־לָךְ יְהוָה שָׁכַל וּבִינָה וַיִּצְוֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וּלְשִׁמּוֹר אֶת־תּוֹרַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: 43 אַן תַּצְלִיחַ אִם־תִּשְׁמָרוֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה עַל־יִשְׂרָאֵל חֻק וְאִמְרָן אֶת־לַחֲתֹת: 44 וְהִנֵּה בְעֵינֵי הַכִּינוּתִי לְבִית־יְהוָה זָהָב כְּכֹרִים מֵאֵה־אַלְף וְכֶסֶף אַלְף אֲלָפִים כְּכֹרִים וְלַחֲשֹׁת וּלְבִרְוֹל אֵין מִשְׁקָל כִּי לָרֹב הָיָה וַעֲצִים וְאִבְנִים וְהַכִּינוּתִי וְעַל־יָהִם חוֹסִיף: 45 וַעֲמָךְ לְרֹב עָשִׂי מִלֵּאכָה חֲצִיִּים וְחֲרָש

להקדישו' לךש קדשים הואובניו עדעולם להקטיר לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עדעולם: 14 ומשה איש האלהים בניו יקראו עלשבת הלוי: 15 בני משה נרשם ואליעזר: 16 בני נרשם שבואל הראש: 17 ויהיו בניאליעזר רחביה הראש ולאיהיה לאליעזר בנים אחרים ובני רחביה רבו למעלה: 18 בני יצהר שלמית הראש: 19 בני חברון ויהיו הראש אמריה השני וחזיאל השלישי ויקמם הרביעי: 20 בני עזיאל מיכה הראש וישיה השני: 21 בני מררי מחלי ומושי בני מחלי אלעזר וקיש: 22 וימת אלעזר ולאיהיו לו בנים כי אסבנות וישאים בניקיש אחיהם: 23 בני מושי מחלי ועדר וירמות שלשה: 24 אלה בנילוי לבית אבותיהם ראשי האבות לפקודיהם במספר שמות לגלגלתם עשה המלאכה לעבדת בית יהוה מן עשרים שנה ומעלה: 25 כי אמר דוד הנה יהוה אלהישראל לעמו וישכן בירושלם עדלעולם: 26 וגם ללויים איךלשאת אתהמשכן ואחרכללוי לעבדתו: 27 כי בדברי דוד האחרנים המה מספר בנילוי מן עשרים שנה ולמעלה: 28 כי מעמם לידבני אהרן לעבדת בית יהוה עלהחצרות ועלהלשכות ועלטהרת כללךש ומעשה עבדת בית האלהים: 29 וללחם שררכת ולסלת למנחה ולרקיקי המצות ולמזבח ולמרבכת ולכלמשורה ומדה: 30 ולעמר בבקר ב בקר להדות ולהלל ליהוה וכן לערב: 31 ולכל העלות עלות ליהוה לשבתות לחדשים ולמעדרים במספר כמשפט עליהם תמיד לפני יהוה: 32 ושמרו אתמשמרת אתלמועד ואת משמרת הקדש ומשמרת בני אהרן אחיהם לעבדת בית יהוה: פ

24 ולבני אהרן מחלקותם בני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: 2 וימת נדב ואביהוא לפני אביהם ובנים לאיהיו להם ויכתנו אלעזר ואיתמר: 3 ויחלקם דוד וצדוק מןבני אלעזר ואחיהם מןבני איתמר לפקדתם בעבדתם: 4 וימצאו בניאלעזר רבים לראשי הנבררים מןבני איתמר ויחלקם לבני אלעזר ראשים לביתאבות ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמונה: 5 ויחלקם בגורלות אלה עסאלה כיהיו שריקדש ושרי האלהים מבני אלעזר ובבני איתמר: 6 ויכתבם שמעיה בןנתנאל הסופר מןהלוי לפני המלך והשרים וצדוק הכהן ואחיהם לפקדון ראשי האבות לפנהנים וללויים ביתאב אחד אחז לאלעזר ואחז אחז לאיתמר: פ 7 ויצא הנזיר הראשון ליהויריב לידעיה השני: 8 לחרם השלישי לשערים הרביעי: 9 למלכיה החמישי למימן הששי: 10 להקוץ השבעי לאביה השמיני: 11 לישוע החשעי לשכניהו העשירי: 12 לאלישיב עשתי עשר ליקים שנים עשר: 13 לחפה שלשה עשר לישיבאב ארבעה עשר: 14 לבלנה חמשה עשר לאמר ששה עשר: 15 לחזיר שבעה עשר להפצץ שמונה עשר: 16 לפתחיה חשעה עשר ליחזקאל העשירי: 17 לכין אחד ועשרים לנמול שנים ועשרים: 18 לדליהו שלשה ועשרים למעזרה ארבעה ועשרים: פ 19 אלה פקדתם לעבדתם לבוא לביתיהוה כמשפטם ביד אהרן אביהם כאשר צוהו יהוה אלהי ישראל: פ 20 ולבני לוי הנותרים לבני עמרם שובאל לבני שבואל וחרהו: 21 לרחביה לבני רחביהו הראש וישיה: 22 ליצהרי שלמות לבני שלמות וחת: 23 ובני יריהו אמריהו השני וחזיאל השלישי וקמם הרביעי: 24 בני עזיאל מיכה לבני מיכה (שמור) [שמיר]: 25 אחי מיכה וישיה לבני וישיה וזכריהו: 26 בני מררי מחלי ומושי בני יעזיהו בנו: 27 בני מררי ליעזיהו בנו ושם וזכור ועברי: 28 למחלי אלעזר ולאיהיה לו בנים: 29 לקיש בניקיש ורחמאל: 30 ובני מושי מחלי ועדר וירימות אלה בני הלויים לבית אבותיהם: 31 ויפילו גסיהם בגורלות לעמנו אחיהם בניאהרן לפני דוד המלך וצדוק ואחיהם לראשי האבות לפנהנים וללויים אבות הראש לעמת אחיו הקטן: פ **25** ויברל דוד ושרי הצבא לעבדה לבני אסף ויהימן וידותון (הנביאים) [הנביאים] בכנרות בנבלים ובמצלחים ויהי מספרם אנשי מלאכה לעבדתם: 2 לבני אסף וזכור ויוסף ונתניה ואשראלה בני אסף על ידאסף הנבא עליד המלך: 3 לידותון בני ידותון גדליהו וצרי וישעיהו חשביהו ומתתיהו ששה על ידי אביהם ודותון בכנור הנבא עלהדות והלל ליהוה: 4 להימן בני הימן בקידו ומתניהו עזיאל שובאל וירימות חנניה חנני אליאח גדלי ורממתי עור ושבקשה מלותי הותיר מחזאות: 5 כלאלה בנים להימן חזה ה מלך בדברי האלהים להרים קרן וימן האלהים להימן בנים ארבעה עשר ובנות שלוש: 6 כלאלה על ידי אביהם בשיר בית יהוה במצלחים בנבלים וכנרות לעבדת בית האלהים על ידי המלך ס אסף וידותון ויהימן: 7 ויהי מספרם עסאחיהם מלמדירשיר ליהוה כלחמבין מאתים שמונים ושמונה:

8 ויפילו גורלות לעמדת פקטן פגדול מבין עמ'תלמיד: פ 9 ויצא הגורל הראשון לאסף לזכור גדלוהו השני הוא ואחיו ובניו שנים עשר: 10 השלישי זכור בניו ואחיו שנים עשר: 11 הרביעי ליצרי בניו ואחיו שנים עשר: 12 החמישי נתניהו בניו ואחיו שנים עשר: 13 הששי בקיהו בניו ואחיו שנים עשר: 14 השביעי ישראלה בניו ואחיו שנים עשר: 15 השמיני ישעיהו בניו ואחיו שנים עשר: 16 התשיעי מתניהו בניו ואחיו שנים עשר: 17 העשירי שמעי בניו ואחיו שנים עשר: 18 עשתי עשר עזראל בניו ואחיו שנים עשר: 19 השנים עשר לחשביה בניו ואחיו שנים עשר: 20 לשלשה עשר שובאל בניו ואחיו שנים עשר: 21 לארבעה עשר מתתיהו בניו ואחיו שנים עשר: 22 לחמשה עשר לירמיה בניו ואחיו שנים עשר: 23 לששה עשר לחנניה בניו ואחיו שנים עשר: 24 לשבעה עשר לישבקשה בניו ואחיו שנים עשר: 25 לשמונה עשר לחנני בניו ואחיו שנים עשר: 26 לחשעיה עשר למלחיה בניו ואחיו שנים עשר: 27 לעשרים לאלחיה בניו ואחיו שנים עשר: 28 לאחד ועשרים להחזיר בניו ואחיו שנים עשר: 29 לשנים ועשרים לגדלתי בניו ואחיו שנים עשר: 30 לשלשה ועשרים למחזאות בניו ואחיו שנים עשר:

31 לארבעה ועשרים לרוממתי עזר בניו ואחיו שנים עשר: פ 26 למחלקות לשערים לקרחים משלמיהו בןקרא מןבני אסף: 2 ולמשלמיהו בנים זכריהו הבכור ויעאל השני וזבדיהו השלישי ותינאל הרביעי: 3 עילם החמישי והחנן הששי אליהועיני השביעי: 4 ולעבד אדם בנים שמעיה הבכור והזבד השני ויאח השלישי ושכר הרביעי ונתנאל החמישי: 5 עמיאל הששי וישכר השביעי עי פעלתי השמיני פי ברכו אלהים: פ 6 ולשמעיה בנו נולד בנים הממשלים לבית אביהם כיגבורי חיל המה: 7 בני שמעיה עתני ורפאל ועובד אלובד אחיו בניחיל אליהו וסמכיהו: 8 כלב אלה מבניו ועבד אדם המה ובניהם ואחיהם אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים: 9 ולמשלמיהו בנים ואחיהם בניחיל שמעיה עשר: 10 ולחסה מןבנימרי בנים שמרי הראש כי לא היה בכור וישימהו אביוהו לראש: 11 חלקיהו השני טבליהו השלישי וזכריהו הרביעי כלבנים ואחיהם לחסה שלשה עשר: 12 לאלה מחלקות השערים לראשי הנכרים משמיות לעמדת אחיהם לשרת בבית יהוה: 13 ויפילו גורלות פקטן פגדול לבית אבותם לשער ושער: פ 14 ויפל הגו רל מזרחה לשלמיהו וזכריהו בנו יועזר בשכל הפילו גורלות ויצא גורלו צפונה: ס 15 לעבד אדם נגבה ולבניו בית האספים: 16 לשפים ולחסה למערב עם שער ש' לכת במסלה העולה משמר לעמדת משמר: 17 למזרח הלויים ששה לצפונה ליום ארבעה לנגבה ליום ארבעה ולאספים שנים שנים: 18 לפרבר למערב ארבעה למסלה שנים לפרבר: 19 אלה מחלקות השערים לבני הקרחי ולבני מררי: 20 והלויים אחיהם עלאוצרות בית האלהים ולאוצרות הקדשים: 21 בני לעדן בני הנרשני לעדן ראשי האבות לעדן הנרשני ויחאלי: 22 בני ויחאלי ותם ויחאל אחיו עלאוצרות בית יהוה: 23 לעמרמי ליצהרי לחברוני לעזיאל: 24 ושבאל בןגורשם בןמשה נגיד עלהאצרות: 25 ואחיו לאליעזר רחביהו בנו וישעיהו בנו וירם בנו וזכרי בנו (וישלמות) ונשלמות בנו: 26 הוא שלמות ואחיו על כלאצרות הקדשים אשר הקדיש הויד המלך וראשי האבות לשריהאלפים והמאות ושרי הצבא: 27 מןהמלכות ומןהשלל הקדישו לחזק לבית יהוה: 28 וכל ההקדיש שמואל הראה ושאל בןקיש ואבנר בןנר ויואב בןצרויה כל המקדיש על ידשלמות ואחיו: פ 29 ליצהרי כנניהו ובניו למלאכה החיצונה על ישראל לשטרים ולשפטים: 30 לחברוני חשביהו ואחיו בניחיל אלה ושבמאות על פקדת ישראל מעבר לירדן מערבה לכל מלאכת יהוה ולעבדת המלך: 31 לחברוני ויהיה ה' ראש לחברוני לחלדתי לבנות הארבעים למלכות דוד נדרשו וימנע בהם גבורי חיל ביעזר גלעד: 32 ואחיו בניחיל אלהים ושבמאות ראשי האבות ופקידים דוד המלך עלהראובני והגדי וחצי שבט המנשי לכלדבר האלהים ודבר המלך: פ 27 ובני ישראל למספרם ראשי האבות ושרי האלפים והמאות ושטריהם המשרתים אתה מלך לכל דבר המחלקות הבאה והיצאת חדש בחדש לכל חדש השנה המחלקת האחת עשרים וארבעה אלה: ס 2 על המחלקת הראשונה לחדש הראשון ושבמם בןזבדיאל ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלה: 3 מןבניפרץ הראש לכלשרי הצבאות לחדש הראשון: 4 ועל מחלקתו החדש השני דודי האוחזי ונתחלקתו ומקלות הנגיד ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלה: ס 5 שר הצבא

השלישי לחדש השלישי בניהו בן־יהוידע הכהן ראש ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 6 הוא בן יהו גבור השלשים ועל־השלשים ומחלקתו עמוֹבד בנו: 7 הרביעי לחדש הרביעי עשה־אל אחי יואב וזבדיה בנו אחריו ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 8 החמישי לחדש החמישי השר שמהות הזורח ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 9 הששי לחדש הששי עירא ברעקש התקועי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 10 השביעי לחדש השביעי חלץ הפלוני מן־בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 11 השמיני לחדש השמיני סבכי החשתי לוחמי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 12 התשיעי לחדש התשיעי אביעזר הענתתי (לבנימיני) [לבן] וימיני ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 13 העשירי לחדש העשירי מהרי הנטופתי לוחמי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 14 עשתי־עשר לעשתי־עשר החדש בניהו הפרעמוני מן־בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 15 השנים עשר לשנים עשר החדש חלדי הנטופתי לעתניאל ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 16 ועל שבטי ישׂראל לראובני גיד אליעזר בן־זכרי: 17 לשמעוני שפטיהו בן־מעכה: 17 ללוי חשביה בן־קמנאל לאהרן צדוק: 18 ליהודה אליהו מאחי דוד ליששכר עמרי בן־מיכאל: 19 ליובלן ישמעיהו בן־עבדיהו לנפתלי ירימות בן־עזריאל: 20 לבני אפרים הושע בן־עזריהו לחצי שבט מנשה יואל בן־פרהיו: 21 לחצי המנשה גלעד יהו בן־זכריהו: 22 לבנימין יעשיאל בן־אבנר: 22 ללוי עזראל בן־יריחם אלה שרי שבטי ישׂראל: 23 ולא־נשא דוד מספרם למבן עשרים שנה ולמטה כי אמר יהוה להרבות את־ישׂראל ככוכבי השמים: 24 יואב בן־צרויה החל למנות ולא כלה ויהי בזאת קצף על־ישׂראל ולא עלה המס פר במספר דבר־הימים למלך דוד: 25 ועל אצרות המלך עזמות בן־עדיאל: 26 ועל האצרות בשדה בערים ובכפרים ובמנדלות והונח בן־עזיהו: 26 ועל עשי מלאכת השדה לעבדת האדמה עזרי בן־כלוב: 27 ועל־הכרמים שמעי הרמתי ועל שבכרמים לאצרות היון וזבדי השפמי: 28 ועל־הזיתים והשקמים אשר בשפ לה בעל חנן הגדרי: 29 ועל־אצרות השמן יועש: 29 ועל־הבקר הרעים בשרון (שטרי) ושרטון השרונים ועל־הבקר בעמקים שפט בן־עדלי: 30 ועל־הגמלים אוכל הישמעלי ועל־האתנות וחדיהו המרנתי: 31 ועל־הצאן ויוז ההנרי כל־אלה שרי הרכוש אשר למלך דוד: 32 ויהונתן דוד־דוד יו עץ איש־מבין וסופר הוא ויהואל בן־חכמוני עס־בני המלך: 33 ואחיתפל יועץ למלך: 34 וחושׂי הארפי רע המלך: 34 ואחרי אחיתפל יהוידע בן־בניהו ואביתר ושר־צבא למלך יואב: 28 ויקהל דוד את־כל־שרי ישׂראל שרי השבטים ושרי המחלקות המשרתים את־ה מלך ושרי האלפים ושרי המאות ושרי כל־רכוש־מקנהו למלך ולבניו עם־הסריסים והגבורים ולכל־גבור חיל אל־יירושלם: 2 ויקם דוד המלך על־רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי אני עם־לבבי לבנות בית מנוחה לארון ברית־יהוה ולהדם רגלי אלהינו והכינותי לבנות: 3 והאלהים אמר לי לא־תבנה בית לשמי כי איש מלחמות אתה ודמים שפכת: 4 ויבחר יהוה אלהי ישׂראל בי מכל בית־אבי להיות למלך על־ישׂראל לעולם כי ביהודה בחר לבניד ובבית יהודה בית אבי ובבני אבי בי רצה להמליך על־כל־ישׂראל: 5 ומכל־בני כי רבים בנים נתן לי יהוה ויבחר בשלמה בני לשבת על־כסא מלכות יהוה על־ישׂראל: 6 ויאמר לי שלמה בןך הוא יבנה ביתי ויחצותי כי־בחרתי בו לי לבן ואני אהיה־לו לאב: 7 והכינותי את־מלכותו עד־עולם אסחוק לעשות מצותי ומשפטי כיום הזה: 8 ועתה לעיני כל־ישׂראל קהל־יהוה ובאנוי אלהינו שמרו ודרשו כל־מצות יהוה אלהיכם למען תירשו את־הארץ הטובה והנחלתם לבניכם את־ריכם עד־עולם: 9 ואתה שלמה־בני דע את־אלהי אבדי ועבדו בלב שלם ובנפש חפצה כי כל־לבבות דורש יהוה וכל־יצר מחשבות מבין אסתדרשנו ונצא לך ואסתעזבנו ויניחך לעד: 10 ראה! עתה כִּי־יהוה בחר בך לבנות־בית למקדש חזק ועשה: 11 ויתן דוד לשלמה בנו את־תבנית האולם ואת־בתיו וננוכיו ועלייתיו וחדריו הפנימים ובית הכפרת: 12 ותבנית כל אשר היה ברוח עמו לחצרות בית־יהוה ולכל־הלשכות סביב לאצרות בית האלהים ולאצרות הקדרשים: 13 ולמחלקות הכהנים והלויים ולכל־מלאכת עבודת בית־יהוה ולכל־כלי עבודת בית־יהוה: 14 לזהב במשקל לזבוב ללכל־כלי עבודה ועבודה לכל־כלי הפסף במשקל לכל־כלי עבודה ועבודה: 15 ומשקל למנורת הזהב ונרותיהם וזהב במשקל־מנורה ומנורה ונרותיה ולמנורת הפסף במשקל למנורה ונרותיה פעבודת מנורה

ומנורה: 16 ואח־הזהב משֹׁקל לשלחנות המערכת לשלחן ושלחן וכסף לשלחנות הכסף:
 17 והמזלגות והמזרקות והקשות וזהב שהור ולכפורי הזהב במשקל לכפור וכפור
 ולכפורי הכסף במשקל לכפור וכפור: 18 ולמזבח הקטרת וזהב מזקק במשקל ולתבנית
 המרפכה הכרבים וזהב לפרשים וסככים על־ארון ברית־יהוה: 19 הכל בכתב מיד יהוה
 עָלַי השֹׁקֵל כל מלאכות התבנית: פ 20 ויאמר דָּוִד לשלמה בנו חזק ואמץ ועשה
 אל־תירא ואל־תחת כי יהוה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי עִמּוֹךְ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יַעֲזֹבֶךָ עַד־לְכָלֹת
 כָּל־מְלָאכַת עֲבֹדַת בֵּית־יְהוָה: 21 והנה מחלקות הכהנים והלוים לְכָל־עֲבֹדַת בֵּית
 הָאֱלֹהִים וְעַמּוֹךְ בְּכָל־מְלָאכָה לְכָל־נְדִיב בַּחֲכֻמָּה לְכָל־עֲבֹדָה וְהַשְׂרִים וְכָל־הָעָם
 לְכָל־דְּבָרֶיךָ: פ 29 ויאמר דָּוִד הַמֶּלֶךְ לְכָל־הַקָּהָל שְׁלֹמֹה בְּנִי אַחֵד בַּחֲרֻבוֹ אֱלֹהִים נָעַר
 וְרָךְ וְהַמְלָאכָה גְּדוּלָּה כִּי לֹא לְאָדָם הִבִּירָה כִּי לַיהוָה אֱלֹהִים: 2 וְכָל־כְּחֵי הַכִּינּוּתִי
 לְבֵית־אֱלֹהֵי הַזֶּהָבֹה לְזֶהָב וְהַכֶּסֶף לְכֶסֶף וְהַנְּחָשֶׁת לְנִחָשֶׁת הַכְּרִזֹל לְכְרִזֹל וְהַעֲצִים לְעֲצִים
 אֲבִי־שָׁהֶם וּמִלּוּאִים אֲבִי־פֹדֶךְ וּרְקֻמָּה וְכָל אֶבֶן יִקְרָה וְאֲבִי־שֵׁשׁ לְרֹב: 3 וְעוֹד בְּרָצוֹתִי
 בְּבֵית אֵל הָיִי יִשְׁלִי סִגְלָה וְזֶהָב וְכֶסֶף נָתַתִּי לְבֵית־אֱלֹהֵי לַמַּעֲלָה מִכָּל־הַכִּינּוּתִי לְבֵית
 הַקֹּדֶשׁ: 4 שְׁלֹשָׁת אֵל פִּים כַּפְרִי וְזֶהָב מִזְבֵּחַ אוֹפִיר וְשִׁבְעַת אֲלָפִים כַּכְרֵסֶסֶף מִזְקָק לְטוֹחַ
 קִירוֹת הַבָּתִּים: 5 לְזֶהָב לְזֶהָב וְלַכֶּסֶף וְלַכֶּסֶף וְלַכֶּסֶף וְלַכֶּסֶף מְלָאכָה בֵּין חֲרָשִׁים וּמִן מַתְנַדֵּב
 לְמִלּוּאוֹת יָדוֹ הַיּוֹם לַיהוָה: 6 וַיַּחֲנִדְבוּ שְׂרֵי הָאֲבֹת וּשְׂרֵי יִשְׂרָאֵל וּשְׂרֵי הָאֲלָפִים
 וְהַמֵּאוֹת וּשְׂרֵי מְלָאכַת הַמֶּלֶךְ: 7 וַיִּתְּנוּ לְעֲבֹדַת בֵּית־הָאֱלֹהִים וְזֶהָב כַּכְרִים
 חֲמִשְׁת־אֲלָפִים וְאַדְרִכְנִים רַבּוֹ וְכֶסֶף כַּכְרִים עֶשְׂרֵת אֲלָפִים וְנִחָשֶׁת רַבּוֹ וּשְׁמוֹנֶת אֲלָפִים
 כַּכְרִים וּבְרִזֹל מֵאָה־אַלֶּף כַּכְרִים: 8 וְהַנְּמָצָא אוֹתוֹ אֲבָנִים נָתַנוּ לְאֹצֵר בֵּית־יְהוָה עַל
 יְדִי־יִחִיאל הַגִּרְשִׁנִּי: 9 וַיִּשְׁמְחוּ הָעָם עַל־הַתְּנִדָּם כִּי בָלַב שָׁלֹם הַתְּנִדָּבוּ לַיהוָה וְגַם דָּוִד
 הַמֶּלֶךְ שָׂמַח שְׂמִיחָה גְּדוּלָּה: פ 10 וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת־יְהוָה לַעֲנִי כָּל־הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִד
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם: 11 לָךְ יְהוָה הַגְּדִלָּה וְהַגְּבוּרָה
 וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצִחַ וְהַהוֹד כִּי־כָל בְּשָׂמִים וּבָאָרֶץ לָךְ יְהוָה הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל־
 לְרֹאשׁ: 12 וְהָעֶשֶׂר וְהַקְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבִגְדֶךָ כָּח וּגְבוּרָה וּבִגְדֶךָ לְגִדָּל
 וּלְחֹזֶק לְכָל: 13 וְעַתָּה אֵל הַיּוֹם מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּמַהֲלִלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתֶּךָ: 14 וְכִי מִי אֲנִי
 וּמִי עַמִּי כִּי־נַעֲצֹר כָּח לְהַתְּנִיב כְּזֹאת כִּי־מִמּוֹךְ הָכָל וּמִיֶּדֶךָ נָתַנוּ לָךְ: 15 כִּי־נִרְיָם אֲנַחְנוּ
 לְפָנֶיךָ וְחוֹשְׁבִים כָּל־אֲבֹתֵינוּ כָּצֹל יָמֵינוּ עַל־הָאָרֶץ וְאֵין מְקוֹה: 16 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּל־
 הַיָּמִין הַזֶּה אֲשֶׁר הַכִּינּוּ לְבָנוֹתֶיךָ בֵּית לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ מִיֶּדֶךָ (הִיא) (וְהוּא) וְלָךְ הָכָל:
 17 וַיִּדְעֻתִי אֱלֹהֵי כִי אַתָּה בָּחוּן לֵבָב וּמִיִּשְׁרִים תִּרְצָה אֲנִי בִישֵׁר לִבִּי הַתְּנִדְבֹתִי כָּל־אֵלָה
 וְעַתָּה עִמָּךְ הַנְּמָצְאוּ־פָה רֵאיוֹתִי בְּשִׁמְחָה לְהַתְּנִדְבֶיךָ: 18 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ יִצְחָק
 וְיִשְׂרָאֵל אֲבֹתֵינוּ שְׂמְרֵה־זֹאת לַעֲוֹלָם לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ עֲדוּתֶיךָ וְחֻקֶּיךָ וּלְעֲשׂוֹת הָכָל וּלְבָנוֹת הַבִּירָה
 אֲשֶׁר־הַכִּינּוּתִי: פ 20 וַיֹּאמֶר דָּוִד לְכָל־הָעָם הֵל בְּרַכּוּנָא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיְבָרְכוּ
 כָּל־הַקָּהָל לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיהֶם וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה וּלְמֶלֶךְ: 21 וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה
 זִבְחִים וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת לַיהוָה לְמַחֲרַת הַיּוֹם הַהוּא פְּרִים אֲלָף אֵילִים אֲלָף כֶּבֶשִׂים אֲלָף
 וְנִסְפִּיָּהִם וּזְבָחִים לְרֹב לְכָל־יִשְׂרָאֵל: 22 וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂאוּ לֶפְנֵי יְהוָה הַיּוֹם הַהוּא בְּשִׁמְחָה
 גְּדוּלָּה וּמִלִּיכּוֹ שְׁנֵית לְשִׁלְמָה בִּן־דָּוִד וַיִּמְשְׁחוּ לַיהוָה לְגִיד וּלְצִדּוֹק לְכֹהֵן: 23 וַיֵּשֶׁב
 שְׁלֹמֹה עַל־כִּסֵּא יְהוָה ל מֶלֶךְ תַּחַת־דָּוִד אָבִיו וַיִּצְלַח וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו כָּל־יִשְׂרָאֵל:
 24 וְכָל־הַשְּׂרִים וְהַגְּבוּרִים וְגַם כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ דָּוִד נָתַנוּ יָד תַּחַת שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ: 25 וַיַּגְדֵּל
 יְהוָה אֶת־שְׁלֹמֹה ל מַעֲלָה לַעֲנִי כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן עָלָיו הוֹד מְלָכֹת אֲשֶׁר לֹא־הָיָה
 עַל־כָּל־מֶלֶךְ לִפְנֵינוּ עַל־יִשְׂרָאֵל: פ 26 וְדָוִד בֶּן־יִשִׁי מֶלֶךְ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל: 27 וְהַיָּמִים אֲשֶׁר
 מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּחֲבֵרוֹן מֶלֶךְ שֶׁבַע שָׁנִים וּבִירוּשָׁלַם מֶלֶךְ שְׁלֹשִׁים וּשְׁלוּשׁ:
 28 וּמָוֶת בְּשִׁיבָה טוֹבָה שֶׁבַע יָמִים עֶשֶׂר וְכָבוֹד וַיִּמְלֹךְ שְׁלֹמֹה בְּנוֹ תַּחֲתָיו: 29 וּדְבָרֵי דָּוִד
 הַ מֶלֶךְ הָרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרִינִים הֵנָּה כְּתוּבִים עַל־דְּבָרֵי שְׁמוּאֵל הָרֹאֶה וְעַל־דְּבָרֵי נָתָן הַנָּבִיא
 וְעַל־דְּבָרֵי גֵד הַחֹזֶה: 30 עַם כָּל־מַלְכוּתוֹ וּגְבוּרָתוֹ וְהָעֲתִים אֲשֶׁר עָבְרוּ עָלָיו וְעַל־יִשְׂרָאֵל
 וְעַל כָּל־מַמְלָכוֹת הָאָרֶצוֹת: פ

II Chronicles

1 ויתחזק שלמה בן-דוד על-מלכותו ויהוה אלהיו עמו ויגדלוהו למעלה:
2 ויאמר שלמה לכל-ישראל לשׂרֵי האֲלָפִים והמאות ולשפטים ולכל נשיא לכל-ישראל ראשי האבות: **3** וילכו שלמה וכל-הקהל עמו לבמה אשר בנגעון כי-שם היה אהל מועד האֱלֹהִים אשר עשה משה עבד-יהוה במדבר: **4** אבל ארון האֱלֹהִים העלה דוד מקרית יערים בהכין לו דוד כי נטה־לו אהל בירושלם: **5** ומזבח הנחשת אשר עשה בצלאל בן-אורי בן-חור שם לפני משכן יהוה וידרשהו שלמה וקהל: **6** ויעל שלמה שם על-מזבח הנחשת לפני יהוה אשר לאהל מועד ויעל עליו עלות אֵלֶּה: **7** בלילה ההוא נראה אֱלֹהִים לשלמה ויאמר לו שאל מה אתה־לך: **8** ויאמר שלמה לאֱלֹהִים אתה ע שית עס־דוד אבי חסד גדול והמלכתי תחתיו: **9** עתה יהוה אֱלֹהִים יאמן דברך עם דוד אבי כי אתה המלכתי על-עם רב כעפר הארץ: **10** עתה חכמה ומועד תר־לי ואצא אה לפני העם־הזה ואבואה כימי ישפט את־עמוך הזה הגדול: **11** ויאמר אֱלֹהִים לשלמה יען אשר היתה זאת עס־לבבך ולא־שאלת עשר נכסים וכבוד ואחר נפש שואף וגם־ימים רבים לא שאלת ותשאל־לך חכמה ומועד אשר תשפוט את־עמי אשר המלכתיך עליו: **12** החכמה והמועד נתון לך ועשר נכסים וכבוד אתה־לך אשר לא־היה כן למלכים אשר לפניך ואחר־ך לא יהיה־כן: **13** ויבא שלמה לבמה אשר בנגעון וירושלם מלפני אהל מועד וימלך על־ישראל: **14** ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהיו־לו אֵלֶּה וארבע־מאות רכב ושנים־עשר אֵלֶּה פרשים ויניחם בערי הרכב ועם־המלך בירושלם: **15** ויתן המלך את־הכסף ואת־הזהב בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן פשקמים אשר־בשפלה לרב: **16** ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוא סחרי המלך מקוא יקחו במחיר: **17** ויעלו ויוציאו ממצרים בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל־מלכי החתים ומלכי ארם בדם וציאו: **18** ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית למלכותו: **2** ויספר שלמה שבעים אֵלֶּה איש סבל ושמונים אֵלֶּה איש חצב בחר ומנעחים עליהם שלשת אֲלָפִים ושש מאות: **פ** **2** וישלח שלמה אל־חורם מלך־צר לאמר כאשר עשית עס־דוד אבי ותשלח־לו ארזים לבנות־לו בית לשבת בו: **3** הנה אני בונה בית לשם יהוה אֱלֹהֵי להקדיש לו להקמיר לפני קטרת־סמים ומערכת תמיד ועלות לבקר ולערב לשבתות ולחד שים ולמועדי יהוה אֱלֹהֵינו לעולם זאת על־ישראל: **4** וה בית אשר־אני בונה גדול כי־גדול אֱלֹהֵינו מכל־האֱלֹהִים: **5** ומי יעצר־פח לבנות־לו בית כי השמים ושמי השמים לא יכל־להו ומי אני אשר אבנה־לו בית כי אס־להקמיר לפני: **6** ועתה שלח־לי איש־חכם לעשות בזהב ובכסף ובנחשת ובברזל ובארזון וכרמיל ותכלת וידע לפתח פתוחים עס־החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר הכין דוד אבי: **7** ושלח־לי עצי ארזים ברושים ואלגומים מהלבנון כי אני ידעתי אשר עבדך יודעים לכוות עצי לבנון והנה עבדי עס־עבדך: **8** ולהכין לי עצים לרב כי הבית אשר־אני בונה גדול והפלא: **9** והנה לחטבים לכתרי העצים נחתי חטים מכות לעבדך פרים עשרים אֵלֶּה ושערים פרים עשרים אֵלֶּה ויין בתים עשרים אֵלֶּה ושמן בתים עשרים אֵלֶּה: **פ** **10** ויאמר חורם מלך־צר בכתב וישלח אל־שלמה באהבת יהוה את־עמו נתנן עליהם מלך: **11** ויאמר חורם ברוך יהוה אֱלֹהֵי ישראל אשר עשה את־השמים ואת־הארץ אשר נתן לדוד המלך בן חכם יודע שכל ובינה אשר יבנה־בית ליהוה ובית למלכותו: **12** ועתה שלחתי איש־חכם יודע בינה לחורם אבי: **13** בן־אשה מן־בנות דן ואביו איש־צרי יודע לעשות בזהב ובכסף בנחשת בברזל באבנים ובעצים בארגמן בתכלת ובבזץ ובכרמיל ולפתח כל־פתוח ולחשב כל־מחשבת אשר יתן־לו עס־חכמך וחכמי אדני דוד אביך: **14** ועתה החטים והשערים השמן והיין אשר אמר אדני ישלח לעבדך: **15** ואנחנו נכרת עצים מן־הלבנון ככל־צרכך ונביאם לך רפסדות עליהם ופו ואתה תעלה אתם וירושלם: **פ** **16** ויספר שלמה כל־האנשים הגירים אשר בארץ ישראל אחרי הס פר אשר ספרם דוד אבי וימצאו מאה וחמשים אֵלֶּה ושלשת אֲלָפִים ושש מאות: **17** ויעש מהם שבעים אֵלֶּה סבל ושמונים אֵלֶּה חצב בחר ושלשת

אלפים ושש מאות מנצחים להעביר אתהעם: **3** ויחל שלמה לבנות אתביתיהוה בירושלם בהר המור יה אשר נראה לדוד אביו אשר הכין במקום דוד בגן ארן היבוס: **2** ויחל לבנות בחדש השני בשנת ארבע למלכותו: **3** ואלה הוסד שלמה לבנות אתבית האלהים הארץ אמות במדה הראשונה אמות ששים ורחב אמות עשרים: **4** והאולם אשר עלפני הארץ עלפני רחבהבית אמות עשרים והגבה מאה ועשרים ויצפהו מפנימה זהב טהור: **5** ואת הבית הגדול חפה עץ ברושים ויחפהו זהב טוב ויעל עליו תמרים ושרשרות: **6** ויצף אתה בית אבן יקרה לתפארת והזהב זהב פרום: **7** ויחף אתהבית הקרות הס פים וקירותיו ודלתותיו זהב ופתח כרובים עלהקירות: **8** ויעש אתביתקדש הקדשים ארכו עלפני רחבהבית אמות עשרים ורחבו אמות עשרים ויחפהו זהב טוב לכפרים שש מאות: **9** ומש קל למסמרות לשקלים חמשים זהב והעליות חפה זהב: **10** ויעש בביתקדש הקדשים כרובים שנים מעשה צעצעים ויצפו אתם זהב: **11** וכנפי הכרובים ארבע אמות עשרים כנף האחד לאמות חמש מנעת לקיר הבית והכנף האחרת אמות חמש מגיע לכנף הכרוב האחר: **12** וכנף הכרוב האחד אמות חמש מגיע לקיר הבית והכנף האחרת אמות חמש דבקה לכנף הכרוב האחר: **13** כנפי הכרובים האלה פרשים אמות עשרים ו הם עמודים עלרגליהם ופניהם לבית: **14** ויעש אתהפ רכת תכלת וארגמן וכרמיל ובזץ ויעל עליו כרובים: **15** ויעש לפני הבית עמודים שנים אמות שלשים וחמש ארץ והצפת אשרעלראשו אמות חמש: **16** ויעש שרשרות בר ביר ויתן עלראש העמודים ויעש רמונים מאה ויתן בשרשרות: **17** ויגם אתהעמודים עלפני ההיכל אחד מימין ואחד מהשמאול ויקרא שם(הימני) (הימני) יכין ושם השמאלי בעז: **4** ויעש מזבח נחשת עשרים אמה ארכו ועשרים אמה רחבו ועשר אמות קומתו: **2** ויעש אתהים מוצק עשר באמה משפתו אלשפתו עגול סביב וחמש באמה קומתו וקו שלשים באמה יסב אתו סביב: **3** ודמות בקרים תחת לו סביב סביב סובבים אתו עשר באמה מקיפים אתהים סביב שנים טורים הבקר יצויקם במצקתו: **4** עומד עלשנים עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכלאחריהם ביתה: **5** ועביו טפח ושתו כמעשה שפתכוס פרח שושנה מחזיק בתים שלשת אפים יכיל: **6** ויעש פיורים עשרה ויתן חמשה מימין וחמשה משמאול לרחצה בהם אתמעשה העולה וידחו בהם והים לרחצה לכהנים בו: **7** ויעש אתמנרות הזהב עשר כמשפטם ויתן בהיכל חמש מימין וחמש משמאול: **8** ויעש שלחנות עשרה ונח בהיכל חמשה מימין וחמשה משמאול ויעש מזרקי זהב מאה: **9** ויעש חצר הכהנים והעזרה הגדולה ודלתות לעזרה ודלתותיהם צפה נחשת: **10** ואתהים נתן מכתף הימנית קדמה ממול נגבה: **11** ויעש חורם אתהסירות ואתהיעים ואתהמזרקות ס ויכל (חירם) (חורם) לעשות אתהמלאכה אשר עשה למלך שלמה בבית האלהים: **12** עמודים שנים והגלות והפתחות עלראש העמודים שנים והשכבות שנים לכסות אתשתי גלות הפתחות אשר עלראש העמודים: **13** ואתהרמונים ארבע מאות לשתי השכבות שנים טורים רמונים לשכבה האחת לכסות אתשתי גלות הפתחות אשר עלפני העמודים: **14** ואתהמכנות עשה ואתהפירות עשה עלהמכנות: **15** אתהים אחד ואתהבקר שנים עשר תחתיו: **16** ואתהסירות ואתהיעים ואתהמזולות ואתכלכליהם עשה חורם א ביו למלך שלמה לבית יהוה נחשת מרוק: **17** בכפר הידרן יצקם ה מלך בעבי האדמה בין סכות ובין צדחתה: **18** ויעש שלמה כלהפלים האלה לרב מאד כי לא נחקר מושקל הנחשת: **19** ויעש שלמה את כלהפלים אשר בית האלהים ואת מזבח הזהב ואתהשלחנות ועליהם לחם הפנים: **20** ואתהמנרות ונרותיהם לבערם כמשפט לפני הדביר זהב סגור: **21** והפרח והנרות והמלקחים זהב הוא מכלות זהב: **22** והמזמרות והמזרקות והכפות והמתחות זהב סגור ופתח הבית דלתותיו הפנימיות לקדש הקדשים ודלתו הבית להיכל זהב: **5** ותשלם כלהמלאכה אשרעשה שלמה לבית יהוה ס ויבא שלמה אתקדשו דוד אביו ואתהכסף ואתהזהב ואתכלהפלים נתן באצרות בית האלהים: **2** א ויקהיל שלמה אתיוקני ישראל ואתכלראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אלירושלם להעלות אתארון בריתיהוה מעיר דוד היא ציון: **3** ויקהלו אלהמלך כלאיש ישראל בחג הוא החדש השבעי: **4** ויבאו כל זקני ישראל וישאו הלויים אתהארון: **5** ויעלו אתהארון

II Chronicles

וּתְאֵהָל מוֹעֵד וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בָּאֵהָל הָעֵלְיוֹ אֹתָם הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם: 6 וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל־עַדְת־יִשְׂרָאֵל הַנוֹעֲדִים עָלָיו לִפְנֵי הָאָרוֹן מִזִּבְחִים צָאן וּבָקֶר אֲשֶׁר לֹא־יִסְפְּרוּ וְלֹא יִמְנֶה מִלֵּב: 7 וַיָּבִיאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֶל־מְקוֹמוֹ אֶל־דְּבִיר הַבַּיִת אֶל־קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים אֶל־תַּחַת כְּנָפֵי הַכְּרוּבִים: 8 וַיְהִיו הַכְּרוּבִים פְּרָשִׁים כְּנָפִים עַל־מְקוֹם הָאָרוֹן וַיִּכָּסּוּ הַכְּרוּ בַּיִם עַל־הָאָרוֹן וְעַל־בְּדָיו מִלְמַעְלָה: 9 וַיֹּאדְרִיכּוּ הַכְּדִים וַיִּרְאוּ רֹאשֵׁי הַכְּדִים מִן־הָאָרוֹן עַל־פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יָרְאוּ חֲרוּצָה וַיִּהְיֶשֶׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 10 אֵין בָּאָרוֹן רֶק שְׁנֵי הַלְחוֹת אֲשֶׁר־נָתַן מֹשֶׁה בַּחֲרֵב אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם: פ 11 וַיְהִי בְצֵאת הַכֹּהֲנִים מִן־הַקֹּדֶשׁ כִּי כָל־הַכֹּהֲנִים הַנִּמְצָאִים הִתְקַדְּשׁוּ אֵין לְשִׁמּוֹר לְמַחְלָקוֹת: 12 וְהַלְוִיִּם הַמְשַׁרְרִים לְכָלֶם לְאַסָּף לְהִימָן לִידְחֹן וּלְבִנְיָהוּ וּלְאַחִיהֶם מַלְבָּשִׁים בּוֹץ בְּמַצְלָחִים וּבִנְבָלִים וּכְנֹרוֹת עֹמְדִים מִזְרַח לְמִזְבֵּחַ וְעִמָּתָם כֹּהֲנִים לְמַעַה וְעֹשִׂים (מַחְצֵרִים) אֶת־עֲמֻד מִצֵּרִים: 13 וְיֹתִי כֹאחֵד (לְמַחְצֵרִים) (לְמַחְצֵרִים) וּלְמַשְׁרִים לְהַשְׁמִיעַ קוֹל־אֶחָד לְהַלֵּל וּלְהַדוֹת לַיהוָה וּכְהָרִים קוֹל בַּחֲצֻצּוֹת וּבְמַצְלָחִים וּבְכָל־הַשִּׁיר וּבַהֲלֵל לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ וְהַבֵּית מְלֹא עֵץ בֵּית יְהוָה: 14 וְלֹא־יִכְלוּ הַכֹּהֲנִים לְעֹמֵד לְשִׁרָת מִפְּנֵי הָעָן כִּי־מֵלֶכָּא כְּבוֹד־יְהוָה אֶת־בֵּית הָאֱלֹהִים: פ 6 אֵז אִמֵּר שְׁלֹמֹה יְהוָה אִמֵּר לְשִׁכּוֹן בְּעַרְפִּי: 2 וְאֵי בְנִיתִי בִּית־זִבְלָךְ וּמְכוֹן לְשִׁבְחָתְךָ עוֹלָמִים: 3 וַיֹּסֶב הַמֶּלֶךְ אֶת־פְּנָיו וַיִּבְרָךְ אֶת־כָּל־קֹהֶל יִשְׂרָאֵל וְכָל־קֹהֶל יִשְׂרָאֵל עֹמֵד: 4 וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דָּבַר בְּפִי אֶת־דְּוִיד אָבִי וּבִדְוִיו מֵלֶכָּא לֵאמֹר: 5 מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת־עַמִּי מִצִּרְיֹתֵי מִצְרַיִם לֹא־בָחַרְתִּי כְּעִיר מְכֹל יִשְׂרָאֵל לְבֵנוֹת בֵּית לַיהוָה שְׁמִי שֶׁם וְלֹא־בָחַרְתִּי בְּאֵשׁ לַיהוָה נָגִיד עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל: 6 וְאַבְחָר בִּירוּשָׁלַם לַיהוָה שְׁמִי שֶׁם וְאַבְחָר בְּדוִיד לַיהוָה עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל: 7 וַיְהִי עַם־לֵבֵב דְּוִיד אָבִי לְבֵנוֹת בֵּית לְשֶׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דְּוִיד אָבִי יָעַן אֲשֶׁר הָיָה עַם־לֵבֵבְךָ לְבֵנוֹת בֵּית לְשְׁמִי הַטִּיבוֹת כִּי הָיָה עַם־לֵבֵבְךָ: 9 רֶק אֶתָּה לֹא חָבַנָה הַבַּיִת כִּי בָנָךְ הִיוּצֵא מַחְלָצִיךָ הוֹאִיבֵנָה הַבַּיִת לְשְׁמִי: 10 וַיִּקֶּם יְהוָה אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דָּבַר וְאִקְוֶם תַּחַת דְּוִיד אָבִי וְאֶשְׁבֹּעַ עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל כֹּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה וְאֵבֵנָה הַבַּיִת לְשֶׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: 11 וְאֲשִׁים שֶׁם אֶת־הָאָרוֹן אֲשֶׁר־שָׁם בְּרִית יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַת עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 12 וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה נֶגֶד כָּל־קֹהֶל יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרֹשׁ כַּפָּיו: 13 כִּי־עָשָׂה שְׁלֹמֹה כִּיֹּר נַחֲשֵׁת וַיִּתְּנֶהוּ בַּתוֹךְ הָעֲזוּרָה חֲמֵשׁ אַמּוֹת אֲרָכּוֹ וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת רָחְבּוֹ וְאַמּוֹת שְׁלוֹשׁ קוֹמָתוֹ וַיַּעֲמֵד עָלָיו וַיִּבְרָךְ עַל־בְּרָכְיוֹ נֶגֶד כָּל־קֹהֶל יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרֹשׁ כַּפָּיו הַשְׁמִימָה: 14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֵין־כִּמּוֹד אֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד לְעַבְדֶּיךָ הַהֹלְכִים לִפְנֶיךָ כָּל־לֵבָב: 15 אֲשֶׁר שְׁמָרְתָּ לְעַבְדְּךָ דְּוִיד אָבִי אֶת־אֲשֶׁר־דִּבַּרְתָּ לוֹ וְתַדְבֵּר בְּפִיךָ וּבִדְבַר מִלֶּכָּא כְּיוֹם הַזֶּה: 16 וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁמָר לְעַבְדְּךָ דְּוִיד אָבִי אֶת־אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לוֹ לֵאמֹר לֹא־יִפְרֹת לָךְ אִישׁ מִלְּפָנֶיךָ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל רֶק אֲסִי־שִׁמְרִי בְּנִיךָ אֶת־דֶּרֶכְךָ לִלְכַת בַּתוֹרָתִי כֹאֲשֶׁר הִלַכְתָּ לִפְנֵי: 17 וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יֹאמֶן דְּבָרְךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְדָוִיד: 18 כִּי הָאֲמָנִם יֹשְׁבֵי אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עַל־הָאָרֶץ הִנֵּה שָׁמַיִם וְשְׁמִי הַשְׁמַיִם לֹא יִכְלָפוּךָ אָף כִּי־הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בְּנִיתִי: 19 וּפְנִיתִי אֶל־תַּפְּלַת עַבְדְּךָ וְאֶל־תַּחֲנוּנוֹ יְהוָה אֱלֹהֵי לְשִׁמְעַ אֶל־הַרְגָּה וְאֶל־תַּפְּלָה אֲשֶׁר עַבְדְּךָ מִתְּפַלֵּל לִפְנֶיךָ: 20 לַיהוָה עֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה יוֹמָם וְלַיְלָה אֶל־הַמִּקְדָּשׁ אֲשֶׁר אִמַּרְתָּ לְשׁוֹם שְׁמֶךָ שֶׁם לְשִׁמְעַ אֶל־הַתַּפְּלָה אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל עַבְדְּךָ אֶל־הַמִּקְדָּשׁ הַזֶּה: 21 וְשִׁמְעַת אֶל־תַּחֲנוּנִי עַבְדְּךָ וְעִמָּךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתְפַּלְלוּ אֶל־הַמִּקְדָּשׁ הַזֶּה וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִמִּקְדָּשׁ שְׁבַחְךָ מִן־הַשְׁמַיִם וְשִׁמְעַת וְסִלַּחְתָּ: 22 אֲסִי־חַטָּא אִישׁ לְרַעְיוֹ וְנִשְׁאִיבוּ אֱלֹהִי לְהִאֲלֹתוֹ וְכֹא אֱלֹהִי לִפְנֵי מִזְבֵּחְךָ בְּבֵית הַזֶּה: 23 וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן־הַשְׁמַיִם וְעֲשִׂיתָ וְשִׁפַּטְתָּ אֶת־עַבְדְּךָ לְהַשִּׁיב לְרַשָּׁע לְחַת דְּרָכּוֹ בְּרָאשׁוֹ וּלְהַצְדִּיק צְדִיק לְחַת לוֹ כְּצִדְקָתּוֹ: ס 24 וְאֲסִי־נִגַּף עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי אוֹיֵב כִּי יִחַטְּאוּלָּךְ וְשָׁבוּ וְהוֹדוּ אֶת־שְׁמֶךָ וְהִתְפַּלְלוּ וְהִתְחַנְּנוּ לִפְנֶיךָ בְּבֵית הַזֶּה: 25 וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן־הַשְׁמַיִם וְסִלַּחְתָּ לְחַטָּאת עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל וְהַשִּׁיבוֹתָם אֶל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לָהֶם וְלֹא־בָחִיתָם: פ 26 בְּהַעֲצֹר הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר כִּי יִחַטְּאוּלָּךְ וְהִתְפַּלְלוּ אֶל־הַמִּקְדָּשׁ הַזֶּה וְהוֹדוּ אֶת־שְׁמֶךָ מִחַטָּאתָם יִשׁוּבוּן כִּי תַעֲנֶם: 27 וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשְׁמַיִם וְסִלַּחְתָּ לְחַטָּאת עַבְדֶּיךָ וְעִמָּךְ יִשְׂרָאֵל כִּי תוֹרֵם אֶל־הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יִלְכוּבָהּ וְנָתַתָּה מָטָר עַל־אֲרָצְךָ אֲשֶׁר־נָתַתָּה לְעַמָּךְ לְנַחֲלָה: ס 28 רָעַב כִּי־יִהְיֶה בָאָרֶץ דָּבָר כִּי־יִהְיֶה שְׂדֵפוֹן וּיְרָקוֹן אֲרָבָה וְחִסְלָה כִּי יִהְיֶה כִּי יַצְרִילוּ אוֹיְבָיו בָּאָרֶץ שְׂעָרָיו כִּלְגָעוּ וְכָל־מַחְלָה: 29 כָּל־תַּפְּלָה כָּל־תַּחֲנוּה אֲשֶׁר יִהְיֶה לְכָל־הָאָדָם וְכָל־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִרְעוּ אִישׁ נַעֲנוּ וּמָכָאבוּ וּפָרַשׁ כַּפָּיו אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה: 30 וְאַתָּה

תשמע מן־השמים מכון שבחך וסלחת ונתתה לאיש ככל־דרכיו אשר תדע את־לבבו כי אתה לבדך ידעת את־לבב בני האדם: 31 למען ייראוך ללכת בדרכיך כל־הימים אשר־הם חיים על־פני האדמה אשר נתתה לאבותינו: 32 וגם אל־הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך הגדול וירד התוקה וזרועך הנטויה ובאו והתפללו אליהבית הזה: 33 ואתה תשמע מן־השמים ממכון שבחך ועשית ככל אשר־יקרא אליך הנכרי למען ידעו כל־עמי הארץ את־שמך וליראתך אתה פעמך ישראל ולדעת כי־שמך נקרא עליהבית הזה אשר בנית: 34 כירצא עמך למלחמה על־אויביו בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך דרך העיר הזאת אשר בחרת בה והבית אשר־בנית לשמך: 35 ושמעת מן־השמים ואתחנתם ועשית משפטם: 36 כי יחטא־לך כי אין אדם אשר לא־יחטא ואנפת בם ונתתם אויב שובים ושבנו והתחנונו אליך רחוקה או קרובה: 37 והשיבו אל־לבכם בארץ אשר נשבושם ושבנו והתחנונו אליך בארץ שבים לאמר חטאנו העונו ורשענו: 38 ושבנו אליך בכל־לבם ובכל־נפשם בארץ שבים אשר־שבו אתם והתפללו דרך ארצם אשר נתתה לאבותם והעיר אשר בחרת ולבית אשר־בנית לשמך: 39 ושמעת מן־השמים ממכון שבחך אתחלתם ואתחנתם ועשית משפטם וסלחת לעמך אשר חטא־לך: 40 עתה אלהי יהוינא עניך פתחות ואזניך קשבות לתפלת המקום הזה: 41 ועתה קומה יהוה אלהים לנוחך אתה וארון עזך כהניך יהוה אלהים ילבשו תשועה וחסידך ישמחו בטוב: 42 יהוה אלהים אל־תשב פני משיתוך זכרה לחסדי דויד עבדך: פ 7 וככלות שלמה להתפלל והאש ירדה מהשמים ותאכל העלה והזבחים וכבוד יהוה מלא את־הבית: 2 ולא יכלו הכהנים לבוא אל־בית יהוה כירמלא כבוד־יהוה את־בית יהוה: 3 וכל בני ישראל ראים בדרת האש וכבוד יהוה על־ההבית ויכרעו אפים ארצה על־הרצפה וישתחוו והודות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 4 והמלך וכל־העם זבחים וזבחו לפני יהוה: 5 ויזבח המלך שלמה את־זבח הבקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את־בית האלהים המלך וכל־העם: 6 והכהנים על־משמרותם עמדים והלויים בכל־ישייר יהוה אשר עשה דויד המלך להודות ליהוה כי־לעולם חסדו בהלל דויד בידם והכהנים (מחצצרים) [מחצצרים] נגדם וכל־ישראל עמדים: 7 ויקדש שלמה את־היחוד החצר אשר לפני בית־יהוה כיעשה שם העלות ואת חלבי השלמים כירמזבח הנחשת אשר עשה שלמה לא יכול לה כיל את־העלה ואת־המנחה ואת־החלבים: 8 ועשה שלמה את־החג בעת ההיא שבעת ימים וכל־ישראל עמו קהל גדול מאד מלבוא חמת עד־נחל מצרים: 9 ויעשו ביום השמיני עצרת כיו חנכת המזבח עשו שבעת ימים והחג שבעת ימים: 10 וביום עשרים ושלשה ושלשה השביעי שלח את־העם לאלהיהם שמחים וטובי לב על־השובה אשר עשה יהוה לדויד ולשלמה ולישראל עמו: 11 ויכל שלמה את־בית יהוה ואת־בית המלך ואת כל־הבא על־לב שלמה לעשות בבית־יהוה ובביתו הצליח: פ 12 וירא יהוה ואל־שלמה בלילה ויאמר לו שמעתי אתחלתך ובחרתי במקום הזה לי לבית זבח: 13 הן אעזר השמים ולא־יהיה מטר והן־אצוה על־חגב לאכול הארץ ואם־אשלח דבר בעמי: 14 ויכנעו עמי אשר נקרא־שמי עליהם ויתפללו ויבקשו פני וישבו מדרכיהם הרעים ואני אשמע מן־השמים ואסלח לחטאתם וארפא את־ארצם: 15 עתה עיני יהיו פתחות ואזני קשבות לתפלת המקום הזה: 16 ועתה בחרתי והקדשתי את־הבית הזה להיות־שמי שם עד־עולם והיו עיני ולבי שם כל־הימים: 17 ואתה אסתחך לפני פאשר הלך דויד אביך ולעשות ככל אשר צויתך וחקן ומשפטי תשמור: 18 והקימותי את פסא מלכותך פאשר פרתי לדויד אביך לאמר לא־יפרת לך איש מושל בישראל: 19 ואם־תשובון אתם ועזבתם חקותי ומצותי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועברתם אלהים אחרים והשתחיתם להם: 20 ונתשחים מעל אדמתי אשר נתתי להם ואת־הבית הזה אשר הקדשתי לשמי אשליך מעל פני ואתננו למשל ולשנינה בכל־העמים: 21 והבית הזה אשר היה עליון לכל־עבר עליו ישם ואמר בזה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה: 22 ואמרו על אשר עזבו את־יהוה אלהי אבותיהם אשר הוציאם מארץ מצרים ויחזיקו באלהים אחרים וישתחוו להם ויעברום על־כן הביא עליהם את כל־הרעה הזאת: פ 8 ויהי מקץ עשרים שנה אשר בנה שלמה את־בית יהוה ואת־ביתו: 2 והערים אשר נתן חורם לשלמה בנה שלמה אתם ויושב שם את־בני ישראל: 3 וילך שלמה חמת צובה ויחזק עליה: 4 ויבן את־חמדר במדבר ואת כל־ערי

II Chronicles

המסכנות אשר בנה בחמת: 5 ויבן את־בית חורון העליון ואת־בית חורון התחתון ערי מצור חומות דלתים ובריה: 6 ואת־בעלת ואת כל־ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת כל־ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת כל־חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו: 7 כל־העם הנוטר מן־החתי והאמורי והפרזי והחזי והיבסי אשר לא מישראל המה: 8 מן־בניהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא־כלום בני ישראל ויעלם שלמה למס עד היום הזה: 9 ומן־בני ישראל אשר לא־נתן שלמה לעבדים למלאכתו כ־המה אנשי מלחמה ושרי שלישיו ושרי רכבו ופרשיו: פ 10 ואלה שרי (הנציבים) (הנציבנים) אשר־למלך שלמה חמשים ומאתים הרדים בעם:

11 ואת־בת־פרעה העלה שלמה מעיר דויד לבית אשר בנה־לה כי אמר לא־תשב אשה לי בבית דויד מלך־ישראל כ־יָקֶדֶשׁ הָמָּה אֲשֶׁר־בָּאָה אֲלֵיהֶם אֲרוֹן יְהוָה: פ 12 או העלה שלמה עלות ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה לפני האולם: 13 ובדבריו ביום להעלות כמצות משה לשבחות ולחדשים ולמועדות שלוש פעמים בשנה בחה המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות: 14 ויעמד כמשפט דויד־אביו את־מחלקות הכהנים על־עבדתם והלויים על־משמרותם להלל ולשרת נגד הכהנים לדבר־יום ביומו והשוערים במחלקותם לשער ושער כי כן מצות דויד איש־האלהים: 15 ולא סרו מצות המלך על־הכהנים והלויים לכל־דבר ולאצרות: 16 ותכן כל־מלאכת שלמה עד־היום מוסד בית־יהוה ועד־פלתו שלם בית יהוה: ס 17 או הלך שלמה לעציון־גבר ואל־אילות על־שפת הים בארץ אדום: 18 וישלח־לו חורם ביד־עבדיו (אוניות) (אניות) ועבדים יודעי ים ויבאו עִם־עבדיו שלמה אוֹפִרָה ויקחו משם ארבע־מאות וחמשים ככר זהב ויביאו אֶל־הַמֶּלֶךְ שלמה: פ 9 ומלפת־שָׁבָא שִׁמְעָה אֶת־שִׁמְעַת שְׁלֹמֹה וַתְּבוֹא לְנִסּוֹת אֶת־שְׁלֹמֹה בַּחֲדוֹת בִּירוּשָׁלַם בַּחִיל כְּבֹד מְאֹד וְנִמְלִים נִשְׂאִים בְּשָׂמִים וְזָהָב לְרֹב וְאֵבָן יָקָרָה וַתְּבוֹא אֶל־שְׁלֹמֹה וַתְּדַבֵּר עִמּוֹ אֵת כָּל־אֲשֶׁר הָיָה עִם־לִבָּבָהּ: 2 ויגד־לָהּ שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־דְּבָרָהּ וְלֹא־נִעְלַם דָּבָר מִשְׁלֹמֹה אֲשֶׁר לֹא הִגִּיד לָהּ: 3 וַתֵּרָא מִלִּפְת־שָׁבָא אֵת חֲכַמַת שְׁלֹמֹה וְהַבֵּית אֲשֶׁר בָּנָה: 4 וּמֵאֻכַל שִׁלְחָנוּ וּמוֹשָׁב עֲבָדָיו וּמַעְמָד מִשְׁרָתוֹ וּמִלְּבוּשֵׁיהֶם וּמִשְׁקֵיו וּמִלְּבוּשֵׁיהֶם וּעֲלִיתוֹ אֲשֶׁר יַעֲלֶה בֵּית יְהוָה וְלֹא־הָיָה עוֹד בָּהּ רוּחַ: 5 וַתֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ אִמָּה הֵךְ כִּר אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בָּאָרֶץ עַל־דְּבָרֶיךָ וְעַל־חֲכַמְתְּךָ: 6 וְלֹא־הֶאֱמַנְתִּי לְדַבְרֵיהֶם עַד אֲשֶׁר־בָּאתִי וַתֵּרָאֵנִי עֵינִי וְהִנֵּה לֹא הִגִּיד־לִי חֲצִי מִרְּבִית חֲכַמְתְּךָ לִסְפֹּת עַל־הַשְׂמוּעָה אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי: 7 אֲשֶׁרִּי אֲנִי שִׁיד וְאֲשֶׁרִּי עֲבָדֶיךָ אֱלֹהֵי הַעַמִּים לִפְנֶיךָ תְּמִיד וְשִׁמְעִים אֶת־חֲכַמְתְּךָ: 8 יְהִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּרוּךְ אֲשֶׁר חָפֵץ בָּךְ לַתֵּחַךְ עַל־כִּסְאוֹ לַמֶּלֶךְ לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּאַהֲבַת אֱלֹהֶיךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל לְהַעֲמִידוֹ לַעֲוִלָם וַיִּתֵּן עֲלֵיהֶם לַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וַצִּדִּיקָהּ: 9 וַתֵּחַן לַמֶּלֶךְ מֵאָה וַעֲשָׂרִים כֶּכֶר זָהָב וּבֶשֶׁת מִיָּם לְרֹב מְאֹד וְאֵבָן יָקָרָה וְלֹא הָיָה כִּבְשָׁם הַהוּא אֲשֶׁר־נָתַן מִלִּפְת־שָׁבָא לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה: 10 וְגַם־עֲבָדֵי (חִירָם) (חִירָם) וְעֲבָדֵי שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר־הִבִּיאוּ זָהָב מֵאוֹפִיר הִבִּיאוּ עֲצֵי אֲלֻנּוּמִים וְאֵבָן יָקָרָה: 11 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ אֶת־עֲצֵי הָאֲלֻנּוּמִים מִסְּלוֹת לְבֵית־יְהוָה וּלְבֵית הַמֶּלֶךְ וּכְנֹרוֹת וּנְבִלִים לְשָׂרִים וְלֹא־נִרְאָה כֶּהֱם לִפְנֵים בָּאָרֶץ יְהוּדָה: 12 וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה נָתַן לַמִּלִּפְת־שָׁבָא אֶת־כָּל־חֲפָצָהּ אֲשֶׁר שָׁאַלָה מִלִּכְר אֲשֶׁר־הִבִּיָּאָה אֶל־הַמֶּלֶךְ וַתִּהְפֹּךְ וַתִּלְךָ לָאָרֶץ הַיָּא וְעֲבָדֶיהָ: פ 13 ויהי משקל הזהב אשר־בָּא לְשְׁלֹמֹה בְּשָׁנָה אֶחָת שֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁשִׁים וְשֵׁשׁ כִּכָּרִים זָהָב: 14 לְכָד מֵאֲנָשִׁי הַתִּירִים וְהַסִּחְרִים מִבְּאִיִּם וְכָל־מַלְכֵי עֵרָב וּפְחוֹת הָאָרֶץ מִבְּאִיִּם זָהָב וְכֶסֶף לְשְׁלֹמֹה: 15 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵאֲתִים צִנֹּף זָהָב שְׁחוּט שֵׁשׁ מֵאוֹת זָהָב שְׁחוּט יַעֲלֶה עַל־הַצִּנֹּף הָאֶחָת: 16 וּשְׁלֹשׁ־מֵאוֹת מִגְנִים זָהָב שְׁחוּט שֵׁשׁ מֵאוֹת זָהָב יַעֲלֶה עַל־הַמִּגְן הָאֶחָת וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ בְּבֵית יַעַר הַלְבָנוֹן: פ 17 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כִּסֵּא־שֵׁן גָּדוֹל וַיַּצְפּוּהוּ זָהָב טְהוֹר: 18 וְשֵׁשׁ מַעֲלוֹת לְכִסֵּא וְכֶכֶשׁ בְּזָהָב לְכִסֵּא מֵאֲחֻזִּים וַיְדוֹת מִזָּה וּמִזָּה עַל־מְקוֹם הַשִּׁבְתָּ וּשְׁנַיִם אֲרִיֹת עֲמוּדִים אֶצֶל הַיְדוֹת: 19 וּשְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲרִיֹת עֲמוּדִים שָׁם עַל־שֵׁשׁ הַמַּעֲלוֹת מִזָּה וּמִזָּה לֹא־נַעֲשֶׂה כֵן לְכָל־מַמְלָכָהּ: 20 וְכָל כָּלִי מִשְׁקָה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה זָהָב וְכָל כָּלִי בֵּית־יַעַר הַלְבָנוֹן זָהָב סִינֹר אֵין כֶּסֶף נִחְשָׁב בְּיָמָיו שְׁלֹמֹה לְמֵאוֹמָהּ: 21 כִּי־אֲנִיֹת לַמֶּלֶךְ הַלְכוֹת תְּרִישִׁי עִם עֲבָדֵי חוֹרֵם אֶחָת לְשָׁלוֹשׁ שָׁנִים תְּבוֹאָנָהּ אֲנִיֹת תְּרִישִׁי נִשְׂאוֹת זָהָב וְכֶסֶף שְׁנֵהֶבִים וְקוֹפִים וְחוֹפִיִּים: פ 22 וַיִּגְדֵּל הַמֶּלֶךְ שֵׁל מָה מִלְכֵי הָאָרֶץ לַעֲשֹׂר וְחֲכָמָהּ: 23 וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ מִבְּקָשִׁים אֶת־פָּנָיו שְׁלֹמֹה לְשִׁמְעַת אֶת־חֲכַמְתּוֹ אֲשֶׁר־נָתַן הָאֱלֹהִים בְּלִבּוֹ: 24 וְהֵם מִבְּאִיִּם אִישׁ מִנְחָתוֹ כָּלִי כֶסֶף וְכָלִי זָהָב וּשְׁלֹמוֹת נֶשֶׁק וּבְשָׂמִים סוּסִים וּפְרָדִים דְּבַר־שָׁנָה בְּשָׁנָה: פ 25 וַיְהִי לְשְׁלֹמֹה אַרְבַּעַת אֲלָפִים אֲרִיֹת סוּסִים וּמִרְכָּבוֹת וּשְׁנַיִם־עֶשֶׂר

אלף פרשים ויניחם בערי הרב ובעיר המלך בירושלם: 26 ויהי מושל בכל-המלכים מן-הנהר ועד-ארץ פלשתים ועד גבול מצרים: 27 ויהן המלך את-הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן פשקמים אשר-בשפלה לרב: 28 ומוציאים סוסים ממצרים לשלמה ומכל-הארצות: 29 ושאר דברי של מזה הראשונים והאחרונים הלא-הם כתובים על-דברי נתן הנביא ועל-נבואת אחיה השילוני ובחזות (יער) (יער) החזה על-ירבעם בן-נבט: 30 וימלך שלמה בירושלם על-כל-ישראל ארבעים שנה: 31 וישכב שלמה עם-אבתיו ויקברוהו בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו: פ 10 וילך רחבעם שכמה כי שכב באו כל-ישראל להמליך אותו: 2 ויהי כשמע ירבעם בן-נבט והוא במצרים אשר ב רח מפני שלמה המלך וישב ירבעם ממצרים: 3 וישלחו ויקראו-לו ויבא ירבעם וכל-ישראל וידברו אל-רחבעם לאמר: 4 אביך הקשה את-עלנו ועתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר-נתן עלינו ונעבדך: 5 ויאמר אלהם עוד שלשת ימים ושובו אלי וילך העם: 6 ס ויועץ המלך רחבעם את-הזקנים אשר-היו עמדים לפני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב לעם-הזה דבר: 7 וידברו אליו לאמר אם-היתהוה לשוב להעם הזה ורצי תם ודברת אלהם דברים טובים והיו לך עבדים כל-הימים: 8 ויעזב את-עצת הזקנים אשר יעצוהו ויועץ את-הילדים אשר גדלו אתו העמדים לפניו: 9 ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את-העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן-העל אשר-נתן אביך עלינו: 10 וידברו אתו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה-תאמר לעם אשר-דברו אליך לאמר אביך הכבד את-עלנו ואתה הקל מעלינו כה תאמר אלהם קטני עבה ממחני אבי: 11 ועתה אבי העמים עליכם על כבד ואני אסיף על-עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרביו: 12 ויבא ירבעם וכל-העם אל-ירבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי: 13 וינעם המלך קשה ויעזב המלך רחבעם את עצת הזקנים: 14 וידבר אלהם כעצת הילדים לאמר אכביר את-עלכם ואני אסיף עליו אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרביו: 15 ולא-שמע המלך אל-העם כיהיתה נסבה מעם האלהים למען הקים יהוה את-דברו אשר דבר ביד אחיהו השלוני אל-ירבעם בן-נבט: 16 וכל-ישראל כי לא-שמע המלך להם וישיבו העם את-המלך לאמר מה-לנו חלק בדוד ולא-נחלה בבן-ישי איש לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך כל-ישראל לאהלו: 17 ובני ישראל השבים בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם: 18 וישלח המלך רחבעם את-הדרם אשר על-המס וירגמו-בו בני-ישראל אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרפבה לנוס ירושלם: 19 ס ויפשעו ישראל בבית דוד עד היום הזה: 11 ויבא רחבעם ירושלם ויקהל את-בית יהודה ובנימן מאה ושמונים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם-ישראל להשיב את-הממלכה לרחבעם: פ 2 ויהי דבר-יהוה אל-שמעיהו איש-האלהים לאמר: 3 אמר אל-רחבעם בן-שלמה מלך יהודה ואל כל-ישראל ביהודה ובנימן לאמר: 4 כה אמר יהוה לא-תעלו ולא-תלחמו עם-אחיכם שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את-דברי יהוה וישבו מלכת אל-ירבעם: פ 5 וישב רחבעם בירושלם ויבן ערים למצור ביהודה: 6 ויבן את-בית-לחם ואת-עישט ואת-תקוע: 7 ואת-בית-צור ואת-שוכו ואת-ערלם: 8 ואת-גת ואת-מרשה ואת-זוף: 9 ואת-אדורים ואת-לקיש ואת-עזקה: 10 ואת-צרעה ואת-אילון ואת-חברון אשר ביהודה ובבנימן ערי מצרות: 11 ויחזק את-המצרות ויתן בהם נגידים ואצרות מאכל ושמן וזון: 12 ובכל-עיר ועיר צנות ורמחים ויחזקם להרבה מאד ויהיה-לו יהודה ובנימן: 13 והכהנים והלויים אשר בכל-ישראל התיצבו עליו מכל-גבולם: 14 כיעזבו הלויים את-מנשיותם ואחותם וילכו ליהודה ולירושלם כיהניחם ירבעם ובניו מפקח ליהוה: 15 ויעמד-לו כהנים לבמות ולשערים ולעגלים אשר עשה: 16 ואחריהם מכל שבט ישראל הנתנים את-לבם לבקש את-יהוה אלהי ישראל באו ירושלם לזבח ליהוה אלהי אבותיהם: 17 ויחזקו את-מלכות יהודה ויאמרו את-רחבעם בן-שלמה לשנים שלוש כי ילכו בדרך דוד ושלמה לשנים שלוש: 18 ויקהל-לו רחבעם אשה את-מחלת (בן) [בת-ארימות בן-דוד אביהו] בת-אליאב בן-ישי: 19 ותלד לו בנים את-יעיש ואת-שמריה ואת-זהם: 20 ואחריה לקח את-מעכה בת-אבשלום בת-אבשלום ותלד לו את-אביה ואת-עמי ואת-זוא ואת-שלמית: 21 ויאהב רחבעם את-מעכה בת-אבשלום מכל-נשיו ופילגשו כי נשים

II Chronicles

שמונה עשרה נשא ופילגשים ששים וילד עשרים ושמונה בנים וששים בנות: 22 ועמד לראש רחב עם אחאביה בן-מעכה לנגיד באחיו כי להמליכו: 23 ויבן ויפריץ מכל-בניו לכל-ארצות יהודה ובנימן לכל ערי המצודות ויתן להם המזון לרב וישאל המון נשים:

12 ויהי כהלך מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את-חורת יהודה וכל-ישראל עמו: פ 2 ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם ע לה שישק מלך-מצרים על-ירושלם כי מעלו ביהודה: 3 באלף ומאתים רכב ובששים אלף פרשים ואין מספר לעם אשר-באו עמו ממצרים לזבים ספיים וכושים: 4 ויל כד את-ערי המצודות אשר ליהודה ויבא עד-ירושלם: ס 5 ושמעיה הנביא בא אל-רחבעם ושרי יהו דה אשר-נאספו אל-ירושלם מפני שישק ויאמר להם כה-אמר יהוה אתם עובתם אתי ואף-אני עובתי אתכם ביד-שישק: 6 ויכנעו שרי-ישראל ותמלך ויאמרו צדיק יהוה: 7 ובראות יהוה כי נכנעו היה דבר-יהוה אל-שמעיה לא מר נכנעו לא אשחיתם ונתתי להם כמעט לפליטה ולא-תחמך חמתי בירושלם ביד-שישק: 8 כי יהיו-לו לעבדים וידעו עבודתי ועבדות ממלכות הארצות: ס 9 ויעל שישק מלך-מצרים על-ירושלם ויקח את-אצרות בית-יהוה ואת-אצרות בית המלך את-הכל לקח ויקח את-מנני הזהב אשר עשה שלמה: 10 וישע המלך רחבעם תחתיהם מנני נחשת והפקיד על-יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך: 11 ויהי מדי-בוא המלך בית יהוה באו הרצים ונשאו והשבסו אל-תא הרצים: 12 ובהכנעו שב ממנו אף-יהוה ולא להשחית לכלה וגם ביהודה היה דברים טובים: ס 13 ויתחזק המלך רחבעם בירושלם וימלך כי בן-ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר-בחר יהוה לשום את-שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית: 14 וישע הרע כי לא הכין לבו לדרוש את-יהוה: ס 15 ודברו רחבעם הראשנים והאחרונים הלא-הם כחזבים בדברי שמעיה הנביא ועדו החזה להתיחש ומלחמות רחבעם וירבעם כלה-ימים: 16 וישכב רחבעם עם-אבתיו ויקבר בעיר

דוד וימלך אביה בנו תחתיו: פ **13** בש נת שמונה עשרה למלך ירבעם וימלך אביה על-יהודה: 2 שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמו מיכיהו בתי-אוריאל מן-נבעה ומלחמה היתה בין אביה ובין ירבעם: 3 ויאסר אביה את-המלחמה בחיל גבורי מלך מה ארבע-מאות אלף איש בחור ס וירבעם ערך עמו מלחמה בשמונה מאות אלף איש בחור גבור חיל: ס 4 ויקם אביה מעל להר צמרים אשר בהר אפרים ויאמר שמעוני ירבעם וכל-ישראל: 5 הלא לכם לדעת כי יהוה אליה וישראל נתן ממלכה לך יוד על-ישראל לעולם לו ולבניו ברית מלח: ס 6 ויקם ירבעם בן-נבט עבד שלמה בן-דוד וימרד על-אדניו: 7 ויקבצו עליו אנשים רקים בני בליעל ויתאמצו על-רחבעם בן-שלמה ורחבעם היה נער ורך-ללב ולא התחזק לפנייהם: 8 ועתה אתם אמרים להתחזק לפני ממלכת יהוה ביד בני דוד ואתם המון רב ועמכם ענלי זהב אשר עשה לכם ירבעם לאלהים: 9 הלא הרחתם את-כהני יהוה את-בני אהרן והלויים ותעשו לכם כהנים כעמי הארצות כלהבא למלא ידו בפר בן-בקר ואילים שבעה והיה כהן ללא אלהים: ס 10 וא נחנו יהוה אלהינו ולא עזבנוה וכהנים משרתים ליהוה בני אהרן והלויים במלאכת: 11 ומקטרים ליהוה עלות בבקר-בבקר ובערב-בערב וקטרת-סמים ומערכת לחם על-השלתן השחור ומנורת הזהב ונרתיה לבקר בערב בערב כירשמים א נחנו את-משמרת יהוה אלהינו ואתם עובתם אתו: 12 והנה עמנו כראש האלהים וכה ניו וחצרות התרועה להריע עליכם בני ישראל את-תלחמו עמי-יהוה אלהי-אבותיכם כיר-לא תצליחו: 13 וירבעם הסב את-המארב לבוא מאחריהם ויהיו לפני יהודה והמארב מאחריהם: 14 ויפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים ואחור ויצעקו ליהוה וכהנים (מחצצרים) (מחצרים) בחצרות: 15 ויריעו איש יהודה ויהי בהריע איש יהודה והאלהים נגף את-ירבעם וכל-ישראל לפני אביה ויהודה: 16 ויגוסו בני-ישראל לפני יהודה ויתגם אלהים בידם: 17 ויכו כ הם אביה ועמו מכה רבה ויפלו חללים מיש-אל חמש-מאות אלף איש בחור: 18 ויכנעו בני-ישראל בעת ההיא ויאמצו בני יהודה כי נשענו על-יהוה אלהי אבותיהם: 19 וירדף אביה אחרי ירבעם וילכד ממנו ערים את-בית-אל ואת-בנותיה ואת-ישנה ואת-בנותיה ואת-(עפרון) ואת-בנותיה: 20 ולא-עצר כח-דרכ עם עוד בימי אביהו וינפחו יהוה וימת: פ 21 ויתחזק אביהו וישאלו נשים ארבע עשרה וילד עשרים ושנים בנים ושש עשרה בנות: ס 22 ויתר דברי אביה

וּדְרָכָיו וּדְבָרָיו כְּתוּבִים בַּמִּדְרָשׁ הַנָּבִיא עֲדֹ: 23 וַיִּשְׁכַּב אֲבִיהָ עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ
 בְּעִיר דָּוִיד וַיִּמְלֹךְ אֶסָּא בֶן־תַּחְתִּי בַיָּמִיו שְׁמֹתָה הָאָרֶץ עֶשֶׂר שָׁנִים: פ 14 וַיַּעַשׂ אֶסָּא
 הַטֹּב וַתִּשָּׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו: 2 וַיֹּסֶר אֶת־מִזְבְּחוֹת הַגִּבּוֹר וְהַבָּמֹת וַיִּשְׁבֵּר אֶת־הַמִּצְבֹּת
 וַיַּגִּדַע אֶת־הָאֲשֵׁרִים: 3 וַיֹּאמֶר לַיהוָה לִדְרוֹשׁ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם וְלַעֲשׂוֹת הַתּוֹרָה
 וְהַמִּצְוָה: 4 וַיֹּסֶר מִכְלָעָיו וְהָיָה דָה אֶת־הַבָּמֹת וְאֶת־הַחֲמוֹנִים וַתִּשְׁקֹט הַמַּמְלָכָה לִפְנָיו:
 5 וַיָּבֶן עָרֵי מְצוּדָה בִּיהוּדָה כִּי־שָׁקְטָה הָאָרֶץ וְאִין־עָמָו מַלְחָמָה בְּשָׁנִים הָאֵלֶּה כִּי־הִנִּיחַ יְהוָה
 לּוֹ: 6 וַיֹּאמֶר לַיהוָה דָּה נִבְנְהוּ אֶת־הָעָרִים הָאֵלֶּה וְנִסָּב חוֹמָה וּמִגְדָּלִים דְּלָתִים וּבְרִיחִים
 עוֹדְנוּ הָאָרֶץ לִפְנֵינוּ כִּי־דָרְשָׁנוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דָרְשָׁנוּ וַיִּנַּח לָנוּ מִסָּבִיב וַיִּבְנוּ וַיִּצְלִיחוּ: פ
 7 וַיְהִי לְאֶסָּא חֵיל נָשָׂא צָנָה וְרִמָּה מִיהוּדָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֶלֶף ס וּמִבְּנִימָן נָשָׂא מִנֵּן
 וּדְרָכָיו קֶשֶׁת מֵאֲתִים וּשְׁמוֹנִים אֶלֶף כֹּל־אֵלֶּה גְבוּרֵי חֵיל: 8 וַיֵּצֵא אֱלִיהֶם וְרַח כְּפוּשֵׁי בְחִיל
 אֶלֶף אֲלָפִים וּמִרְפָּבוֹת שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיָּבֵא עַד־מְרֹשָׁה: 9 וַיֵּצֵא אֶסָּא לִפְנֵיו וַיַּעֲרֹכוּ מַלְחָמָה
 בְּנֵיאֵי צִפְתָּה לְמֹרְשָׁה: 10 וַיִּקְרָא אֶסָּא אֶל־יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר יְהוָה אִירְעֶמָּךְ לְעֶזְרוֹ בֵּין
 רֶב לְאִין כַּח עֶזְרוֹ וַיְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־עָלִיד נִשְׁעָנוּ וּבִשְׁמָךְ כָּאֲנוּ עַל־הַחֲמוֹן הַזֶּה יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ אַתָּה אֲלִיעֶזֶר עֲמָךְ אָנוּשׁ: ס 11 וַיִּגַּף יְהוָה אֶת־הַכּוֹשִׁים לִפְנֵי אֶסָּא וּלִפְנֵי יְהוּדָה
 וַיִּנְסוּ הַכּוֹשִׁים: 12 וַיִּרְדָּם אֶסָּא וְהָעָם אֲשֶׁר־עָמָו עַד־לִגְרֵר וַיִּפֹּל מִכּוֹשִׁים לְאִין לָהֶם
 מִזֶּה יָה כִּי־נִשְׁבְּרוּ לִפְנֵי־יְהוָה וּלִפְנֵי מַחֲנֵהוּ וַיִּשְׂאוּ שָׁלַל הָרֶבֶה מֵאֵד: 13 וַיָּכּוּ אֵת
 כֹּל־הָעָרִים סְבִיבוֹת גִּרֵר כִּי־הָיָה פְּחַד־יְהוָה עֲלֵיהֶם וַיִּבְנוּ אֶת־כְּלִי־הָעָרִים כִּי־בָהּ רֶבֶה
 הָיְתָה בָהֶם: 14 וְגַם־אֱהִלִּי מִקְנֵה הָכֹה וַיִּשְׁבּוּ צֶאֱן לָרֶב וְגַמְלִים וַיִּשְׁבּוּ יְרוּשָׁלַם: ס
 15 וְעֶזְרָהוּ בֶן־עוֹדֵד הָיְתָה עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים: 2 וַיֵּצֵא לִפְנֵי אֶסָּא וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁמַעְנִי אֶסָּא
 וְכִל־יְהוּדָה וּבְנִימָן יְהוָה עִמָּכֶם בְּהַיּוֹתְכֶם עָמָו וְאֶם־תִּדְרָשְׁהוּ וַיִּמָּצֵא לָכֶם וְאֶם־תִּשְׁתַּחֲבֹדוּ
 יַעֲזֹב אֲתֶכֶם: ס 3 וַיָּמִים רַבִּים לְיִשְׂרָאֵל לֵאלֹא אֱלֹהֵי אֲמֹת וּלֵאלֹא כְהֵן מוֹדֵה וּלֵאלֹא תוֹרָה:
 4 וַיִּשָּׁב בְּצֶרֶלוֹ עַל־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְקֹשְׁהוּ וַיִּמָּצֵא לָהֶם: 5 וּבַעֲתִים הָהֵם אִין
 שְׁלוֹם לְיִזְעָא וּלְבָא כִּי מֵהוֹמֹת רַבּוֹת עַל כִּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶצוֹת: 6 וַתַּחֲתוּ גוֹיִּבְגִּי וְעִיר
 בְּעִיר כִּי־אֱלֹהִים הִמָּם בְּכִל־צָרָה: 7 וְאֵתֶם חֹזְקוֹ וְאֶל־יִרְפוֹ יִדְכֶם כִּי יֵשׁ שָׁכֵר
 לַפַּעֲלֶתְכֶם: ס 8 וְכִשְׁמַע אֶסָּא הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהַנְּבוּאָה עֲדָד הַנָּבִיא הַחֲחֹק וַיַּעֲבֵר
 הַשְׁקִיזִים מִכָּל־אָרֶץ יְהוּדָה וּבְנִימָן וּמִן־הָעָרִים אֲשֶׁר לְבַד מִתֵּר אֶפְרַיִם וַיַּחֲדֵשׁ אֶת־מִזְבַּח
 יְהוָה אֲשֶׁר לִפְנֵי אֱלֹהִים יְהוָה: 9 וַיִּקְבֹּץ אֶת־כָּל־יְהוּדָה וּבְנִימָן וְהַגִּירִים עִמָּהֶם מֵאֶפְרַיִם
 וּמְנַשֶּׁה וּמִשְׁמַעוֹן כִּי־נִפְּלוּ עָלָיו מִיִּשְׂרָאֵל לָרֶב בְּרֹאֲתָם כִּי־יְהוָה אֱלֹהָיו עָמָו: פ 10 וַיִּקְבְּצוּ
 יְרוּשָׁלַם בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי לִשְׁנַת חֲמִשָּׁעֶשְׂרֵה לַמְּלָכוֹת אֶסָּא: 11 וַיִּבְנוּחֻ לַיהוָה בַּיּוֹם הַהוּא
 מִן־הַשִּׁלָּל הַבִּיאוּ בָקָר שֶׁבַע מֵאוֹת וַצֶּאֱן שֶׁבַע אֲלָפִים: 12 וַיִּבְנוּ בְּבֵרִית לִדְרוֹשׁ אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם בְּכִל־לִבָּבָם וּבְכִל־נַפְשָׁם: 13 וְכֹל אֲשֶׁר לֹא־יִדְרָשׁ לַיהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל
 יֹזֶמֶת לְמִן־קָטָן וְעַד־גָּדוֹל לְמֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה: 14 וַיִּשָּׁבְעוּ לַיהוָה בְּקוֹל גָּדוֹל וּבַתְרוּעָה
 וּבַחֲצֹצְרוֹת וּבַשּׁוֹפָרוֹת: 15 וַיִּשְׂמְחוּ כָל־יְהוּדָה עַל־הַשְׁבוּעָה כִּי בְכִל־לִבָּבָם נִשְׁבְּעוּ
 וּבְכִל־רְצוֹנָם בִּקְשׁוּהוּ וַיִּמָּצֵא לָהֶם וַיִּנַּח יְהוָה לָהֶם מִסָּבִיב: 16 וְגַם־מַעֲכָה אִם אֶסָּא הַמֶּלֶךְ
 הַסִּיחָה מִגְּבֵי דָה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה לְאַשְׁרָה מִפְּלָצָה וַיִּכְרֹת אֶסָּא אֶת־מִפְּלָצָתָה וַיִּדֹּק וַיִּשְׂרָף בְּנָחַל
 קִדְרוֹן: 17 וְהַבָּמֹת לֹא־סָרוּ מִיִּשְׂרָאֵל רַק לְבַב־אֶסָּא הָיָה שָׁלֵם כִּל־יָמָיו: 18 וַיָּבֵא
 אֶת־קִרְשֵׁי אֶ בְּיוֹ וְקִרְשֵׁי בֵית הָאֱלֹהִים כֶּסֶף וְזָהָב וְכֹלִים: 19 וּמַלְחָמָה לֹא הָיְתָה עַד
 שְׁנַת־שְׁלֹשִׁים וְחֲמֵשׁ לַמְּלָכוֹת אֶסָּא: ס 16 בְּשָׁנָה שְׁלִישִׁים וָשֵׁשׁ לַמְּלָכוֹת אֶסָּא עָלָה בַּעֲשָׂא
 מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־יְהוּדָה וַיָּבֶן אֶת־הֶרְמָה לְבִלְתִּי תֵּת יֹצֵא וְבָא לְאֶסָּא מֶלֶךְ־יְהוּדָה:
 2 וַיֵּצֵא אֶסָּא כֶּסֶף וְזָהָב מֵאֲצִרוֹת בֵּית יְהוָה וּבֵית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח אֶל־בְּנֵי־הַדָּד מֶלֶךְ אֲרָם
 הַיּוֹשֵׁב בְּדִרְמֶשֶׁק לֵאמֹר: 3 בְּרִית בֵּינִי וּבֵין אָבִי וּבֵין אָבִיךָ הִנֵּה שְׁלַחְתִּי לָךְ כֶּסֶף
 וְזָהָב לָךְ הֵרָ בְּרִיתְךָ אֶת־בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלֵה מַעֲלִי: 4 וַיִּשְׁמַע בֶּן־הָדָד
 אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶסָּא וַיִּשְׁלַח אֶת־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר־לוֹ אֶל־עָרֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּכּוּ אֶת־עֵינָיו וְאֶת־דָּן
 וְאֵת אֲבֵל מִיָּם וְאֵת כָּל־מִסְכְּנוֹת עָרֵי נַפְתָּלִי: 5 וַיְהִי כִשְׁמַע בַּעֲשָׂא וַיַּחֲדֵל מִבְּנוֹת
 אֶת־הֶרְמָה וַיִּשְׁבֹּת אֶת־מִלְאֲכָתּוֹ: 6 וְאֶסָּא הַמֶּלֶךְ לָקַח אֶת־כָּל־יְהוּדָה וַיִּשְׂאוּ אֶת־אֲבֵנֵי
 הֶרְמָה וְאֶת־עֲצֵיהָ אֲשֶׁר בָּנָה בַּעֲשָׂא וַיָּבֶן בָּהֶם אֶת־גִּבְעָה וְאֶת־הַמִּצְפָּה: ס 7 וּבַעֲתֵי הַהִיא
 בָּא חֲנַנִי הָרֹאֶה אֶל־אֶסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו בַּהֲשָׁעָנְךָ עַל־מֶלֶךְ אֲרָם וְלֹא נִשְׁעַנְתָּ
 עַל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן נִמְלַט חֵיל מֶלֶךְ־אֲרָם מִיָּדְךָ: 8 הֲלֹא הַכּוֹשִׁים וְהַלּוּבִים הָיוּ
 לְחִילוֹ לֶ רֶב לָרֶכֶב וּלְפָרָשִׁים לְהֶרְבֶּה מֵאֵד וּבַהֲשָׁעָנְךָ עַל־יְהוָה תִּנָּהֵם בְּיָדְךָ: 9 כִּי יְהוָה

II Chronicles

עֵינָיו מִשְׁטָמוֹת בְּכָל־הָאָרֶץ לְהַחֲזוֹק עִם־לִבָּבָם שָׁלֵם אֵלָיו נִסְכַּלְתָּ עַל־זֹאת כִּי מַעֲתָה יֵשׁ עִמָּךְ מַלְחָמוֹת: **10** וַיִּכְעַס אֲסָא אֶל־הָרָאָה וַיַּתְּנֶהוּ בֵּית הַמִּהְפָּכֶת כִּי־בִזְעָף עָמָּו עַל־זֹאת וַיִּרְצֵץ אֲסָא מִיְּהָעָם בַּעַת הַהִיא: **11** וַהֲנֵה דִבְרִי אֲסָא הָרָאוּשִׁים וְהָאֲחֵרוּשִׁים הֵנָּם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר הַמַּלְכִּים לַיהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל: **12** וַיַּחֲלֵא אֲסָא בִּשְׁנַת שְׁלוֹשִׁים וַתִּשַׁע לְמַלְכוּתוֹ בְּרָגְלָיו עַד־לְמַעְלָה חָלָו וַנִּסְבַּחֲלִיו לֹא־דָרַשׁ אֶת־יְהוָה כִּי בְּרָפָאִים: **13** וַיִּשְׁכַּב אֲסָא עִם־אֲבָתָיו וַיָּמָת בִּשְׁנַת אַרְבָּעִים וָאֶחָד לְמַלְכוֹ: **14** וַיִּקְבְּרֶהוּ בְּקִבְרֹתָיו אֲשֶׁר כָּרְתָה־לוֹ בְּעִיר דָּוִד וַיִּשְׁכְּבֵהוּ בַּמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר מָלֵא בִּשְׁמִים וַיִּזְנוּ מִרְקָחִים בְּמִרְקָחַת מַעֲשֵׂה וַיִּשְׁרְפוּ־לוֹ שִׂרְפָּה גְדוֹלָה עַד־לְמָאֹר: פ **17** וַיִּמְלֹךְ יְהוֹשָׁפָט בְּנֵי חֲתָתָיו וַיַּחֲזוֹק עַל־יִשְׂרָאֵל: **2** וַיַּתְּחִיל בְּכָל־עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת וַיִּתֵּן נָצִיבִים בָּאָרֶץ יְהוּדָה וַיַּעֲרֵי אֲפִרִּים אֲשֶׁר לְכָד אֲסָא אָבִיו: **3** וַיְהִי יְהוָה עִם־יְהוֹשָׁפָט כִּי הִלָּךְ בְּדַרְכֵי דָוִד אָבִיו הָרָאוּשִׁים וְלֹא דָרַשׁ לְבַעֲלִים: **4** כִּי לֹאֲחֵלִי אָבִיו דָּרַשׁ וּבִמְצֻתָיו הִלָּךְ וְלֹא כִּמְעַשֵׂה יִשְׂרָאֵל: **5** וַיִּכֶּן יְהוָה אֶת־הַמַּמְלָכָה בְּיָדוֹ וַיַּתֵּן כָּל־יְהוָה דָּה מִנְחָה לַיהוֹשָׁפָט וַיַּחֲלִי עֶשְׂר־וּכְבוֹד לְרֹב: **6** וַיִּנְבֵּה לְבֹו בְּדַרְכֵי יְהוָה וַעֲדוֹ הִסִּיר אֶת־הַבְּמוֹת וְאֶת־הָאֲשֵׁרִים מִיְּהוּדָה: פ **7** וּבִשְׁנַת שְׁלוֹשׁ לְמַלְכוֹ שָׁלַח לְשָׂרָיו לְבָר־חֵיל וּלְעַבְדָּהָ וּלְזָכָר יְהִי וּלְנַתְנָאֵל וּלְמִיכָהוּ לְלָמֵד בְּעָרֵי יְהוּדָה: **8** וַעֲמָהֶם הַלְוִיִּם שָׁמְעִיהוּ וַתִּתְּנֶהוּ וַיִּזְכְּרֶהוּ וַעֲשֵׂהֲאֵל (וְשִׁמְרִימוֹת) וְשִׁמְרִימוֹת וַיַּהֲדִינֵן וְאֲדִינֶהוּ וַטֹּבִיחֶהוּ וַטֹּב אֲדִינֶה הַלְוִיִּם וַעֲמָהֶם אֲלִישַׁמְעַ וַיַּהֲדֹרֶם הַכֹּהֲנִים: **9** וַיִּלְמְדוּ בִּיהוּדָה וַעֲמָהֶם סֵפֶר תּוֹרַת יְהוָה וַיִּסְבּוּ בְּכָל־עָרֵי יְהוּדָה וַיִּלְמְדוּ בָּעָם: **10** וַיְהִי וַיַּחֲדֹךְ יְהוָה עַל כָּל־מַמְלָכוֹת הָאָרֶצוֹת אֲשֶׁר סְבִיבוֹת יְהוּדָה וְלֹא נִלְחָמוּ עִם־יְהוֹשָׁפָט: **11** וּמִן־פְּלִשְׁתִּים מְבִיאִים לַיהוֹשָׁפָט מִנְחָה וַכֹּסֶף שָׂאָ נָם הָעִרְבִיאִים מְבִיאִים לוֹ צָאן אֵילִים שְׁבַעַת אֲלָפִים וְשִׁבְעַת מֵאוֹת וַתִּישִׁים שְׁבַעַת אֲלָפִים וְשִׁבְעַת מֵאוֹת: פ **12** וַיְהִי יְהוֹשָׁפָט הִלָּךְ וַגְּדַל עַד־לְמַעְלָה וַיִּבֶן בִּיהוּדָה בִּירְגֻיּוֹת וְעָרֵי מִסְכְּנוֹת: **13** וּמִלֶּאכָה רַבָּה הָיָה לוֹ בְּעָרֵי יְהוּדָה וְאֲנָשֵׁי מִלְחָמָה גְּבוּרֵי חֵיל בִּירוּשָׁלַם: **14** וְאַלְהָ פִקְדָתָם לְבֵית אֲבוֹתֵיהֶם לַיהוּדָה שָׂרֵי אֲלָפִים עֲדָנָה הָשָׂר וַעֲמָו גְּבוּרֵי חֵיל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֲלָף: פ **15** וְעַל־יָדוֹ וַהֲחֻנֵּן הָשָׂר וַעֲמָו מֵאֲחִים וְשִׁמְוִנִים אֲלָף: פ **16** וְעַל־יָדוֹ עַמְסִיָּה בֶן־זִכְרִי הַמַּתְנַבֵּה לַיהוָה וַעֲמָו מֵאֲחִים אֲלָף גְּבוּרֵי חֵיל: פ **17** וּמִן־בְּנֵימִן גְּבוּרֵי חֵיל אֲלִידַע וַעֲמָו נִשְׁקִי־קֶשֶׁת וַמִּנֵּן מֵאֲחִים אֲלָף: פ **18** וְעַל־יָדוֹ יְהוֹזָבָד וַעֲמָו מֵאֶה־וְשִׁמְוִנִים אֲלָף חֲלוּצֵי צָבָא: פ **19** אֵלֶּה הַמְּשָׁרְתִּים אֶת־הַמֶּלֶךְ מִלְכָּר אֲשֶׁר־נָתַן הַמֶּלֶךְ בְּעָרֵי הַמִּבְצָר בְּכָל־יְהוּדָה: פ **18** וַיְהִי לַיהוֹשָׁפָט עֶשְׂרִי וּכְבוֹד לְרֹב וַיַּתְּחִן לְאַחֲאָב: **2** וַיִּרֶד לִקְצֵן שָׁנִים אֶל־אַחֲאָב לְשִׁמְרוֹן וַיִּזְכְּלוּ אַחֲאָב צָאן וּכְבֹּד לְרֹב וְלָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ וַיִּסְתַּחֲתוּ לַעֲלוֹת אֶל־רָמֹת גִּלְעָד: **3** וַיֹּאמֶר אַחֲאָב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה הַתִּלָּךְ עִמִּי רָמֹת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר לוֹ כְּמוֹנִי כְמוֹךְ וַכְּעִמָּךְ עִמִּי וַעֲמָךְ בַּמִּלְחָמָה: **4** וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל דָּרִשְׁנָא כִּי־עַתָּה אֶת־דָּבָר יְהוָה: **5** וַיִּקְבֹּץ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַנְּבִיאִים אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיֹּאמֶר אֵלֶּהֶם הַנִּלָּךְ אֶל־רָמֹת גִּלְעָד לַמִּלְחָמָה אֶס־אֲחַדְלָם וַיֹּאמְרוּ עֲלֵה וַיִּתֵּן הָאֱלֹהִים בְּיַד הַמֶּלֶךְ: **6** וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט הֲאִין פֹּה נָבִיא לַיהוָה עוֹד וַנִּדְרָשָׁה מֵאֲחֹת: **7** וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט עוֹד אִישׁ־אֶחָד לְדְרוֹשׁ אֶת־יְהוָה מֵאֲחֹת וַאֲנִי שְׁנֹאֲתִיחֶהוּ כִּי־אֵינֶנּוּ מִתְנַבְּא עָלַי לְטוֹבָה כִּי כִלְיָמִי לְרַעָה הוּא מִיכָהוּ בֶן־יִמְלָא וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל־יֹאמֶר הַמֶּלֶךְ בֶּן: **8** וַיִּקְרָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־סָרִיס אֶחָד וַיֹּאמֶר מַה־רַּע (מִיכָהוּ) מִיכָהוּ בֶן־יִמְלָא: **9** וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה וַיֹּשְׁבִים אִישׁ עַל־כִּסְאוֹ מִלְּבָשִׁים בְּגָדִים וַיִּשְׁבִּים בְּגֶן פַּחַח שַׁעַר שִׁמְוִן וְכָל־הַנְּבִיאִים מִתְנַבְּאִים לִפְנֵיהֶם: **10** וַיַּעַשׂ לוֹ צִדְקָהוּ בֶן־פַּעֲנֵנָה קֶרֶן בִּרְגֵל וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר יְהוָה בְּאַלֵּה תִנָּח אֶת־אֲרָם עַד־פְּלוֹתָם: **11** וְכָל־הַנְּבִיאִים נִבְּאִים בֶּן לֵאמֹר עֲלֵה רָמֹת גִּלְעָד וַהֲצַלַח וַתֵּן יְהוָה בְּיַד הַמֶּלֶךְ: **12** וְהַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־הִלָּךְ לִקְרָא לְמִיכָהוּ דָּבָר אֵלָיו לֵאמֹר הֲנֵה דִבְרֵי הַנְּבִיאִים כֹּה־אֶחָד טוֹב אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיַּהֲרִיגֵנָה דָּבָרָךְ כְּאֶחָד מֵהֶם וַדְּבַר־טוֹב: **13** וַיֹּאמֶר מִיכָהוּ חִי־יְהוָה כִּי אֶת־אֲשֶׁר־יֹאמֶר אֱלֹהֵי אֲתוֹ אֲדַבֵּר: **14** וַיִּבֵּא אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו מִיכָה הַנִּלָּךְ אֶל־רָמֹת גִּלְעָד לַמִּלְחָמָה אֶס־אֲחַדְלָם וַיֹּאמֶר עָלוּ וַהֲצַלִּיחוּ וַיַּתֵּנוּ בְּדִרְכָם: **15** וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ עַד־כַּמָּה עַמְּמִים אֲנִי מִשְׁבִּיעֶךָ אֲשֶׁר לֹא־תִדְּבַר אֵלִי רִקְאֻמַּת בָּשָׂם יְהוָה: **16** וַיֹּאמֶר רֵאִיתִי אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל נְפוּצִים עַל־הַהָרִים כְּצָאן אֲשֶׁר אֵין־לָהֶן רֹעָה וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־אֲדֹנִים לְאַלֵּה וַיִּשְׁבּוּ אִישׁ־לְבֵיתוֹ בְּשָׁלוֹם: **17** וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט הֲלֹא אֲמַרְתִּי אֵלֶיךָ לֹא־תִנְבֵּא עָלַי טוֹב כִּי אֶסְלַח־עִי: פ **18** וַיֹּאמֶר לָכֵן שָׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה רֵאִיתִי אֶת־יְהוָה יוֹשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ וְכָל־צָבָא הַשָּׁמַיִם עֹמְדִים

על־ימינו ושמאלו: **19** וַיֹּאמֶר יְהוָה מִן יַפְתָּה אֶת־אַחָב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיַּעַל וַיַּפֵּל בְּרִמּוֹת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר זֶה אִמֶּר כָּכָה וְזֶה אִמֶּר כָּכָה: **20** וַיֵּצֵא הָרוּחַ וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶפְתְּנוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו בְּמֹה: **21** וַיֹּאמֶר אֲצֹא וְהִיִּיתִי לְרוּחַ שָׁקֶר בְּפִי כָל־נְבִיאָיו וַיֹּאמֶר תַּפְתָּה וְנִסְתַּחֲוֶלֶל צֹא וַעֲשֵׂה־כֵן: **22** וַעֲתָה הִנֵּה נָתַן יְהוָה רוּחַ שָׁקֶר בְּפִי נְבִיאֶיךָ אֵלֶּה וַיְהִי הַדָּבָר עָלֶיךָ רָעָה: **23** וַיֵּגֶשׁ צִדְקִיָּהוּ בֶן־כַּנְעָנָה וַיִּדַּךְ אֶת־מִכְיָהוּ עַל־הַלִּי וַיֹּאמֶר אִי זֶה הַדָּרֶךְ עֲבֹר רֹחַ־יְהוָה מֵאֵתִי לְדַבֵּר אִתְּךָ: **24** וַיֹּאמֶר מִי־כִהוּ הַנֶּדֶךְ רֹאֵה בְּיוֹם הַהוּא אֲשֶׁר תִּבְּאוּ חֲדָר חֲדָר לְהַכְבֹּא: **25** וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל קְחוּ אֶת־מִי כִהוּ וְהַשִּׁיבֵהוּ אֶל־אֲמוֹן שַׂר־הָעִיר וְאֶל־יֹאשׁ בֶּן־הַמֶּלֶךְ: **26** וַאֲמַרְתֶּם כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ שִׁמְיוֹ זֶה בֵּית הַכֹּלֵא וְהֵאֲכִלְהוּ לָחֶם לַחֵץ וְיָמִים לַחֵץ עַד שׁוֹבִי בְּשָׁלוֹם: **27** וַיֹּאמֶר מִי־כִהוּ אֲסֻשׁוֹב תִּשׁוּב בְּשָׁלוֹם לֹא־דַבֵּר יְהוָה בִּי וַיֹּאמֶר שְׁמַעְנוּ עֲמִים כֻּלָּם: **28** וַיַּעַל מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל וַיְהוֹשֻׁפֵּט מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֶל־רֶמֶת גִּלְעָד: **29** וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־הוֹשֻׁפֵּט הַתַּחֲפָשׁ וְכֹאֵה מִלְחָמָה וְאַתָּה לִבֵּשׁ בְּגָדֶיךָ וַיַּתְחַפֵּשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ בְּמִלְחָמָה: **30** וַיִּמְלֹךְ אֲרָם צוּרָה אֶת־שָׂרֵי הָרֶכֶב אֲשֶׁר־לוֹ לֵאמֹר לֹא תִלָּחֲמוּ אֶת־הַקָּטָן אֶת־הַגָּדוֹל כִּי אֲסֻאֲתֵמְלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבָדוֹ: **31** וַיְהִי כִרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב אֶת־יְהוֹשֻׁפֵּט וְהָמָה אֲמָרוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא וַיִּסְבּוּ עָלָיו לְהִלָּחֵם וַיִּזְעַק הוֹשֻׁפֵּט וַיְהִי עֲזָרוֹ וַיִּסְתֶּם אֱלֹהִים מִמֶּנּוּ: **32** וַיְהִי כִרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב כִּי לֹא־הָיָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבּוּ מֵאֲחֵרָיו: **33** וַאֲשֵׁר מִשָּׁךְ בִּקְשָׁתָהּ לְחַמוֹ וַיִּדַּךְ אֶת־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בֵּין הַדְּבָקִים וּבֵין הַשִּׁרְיָן וַיֹּאמֶר לְרֶכֶב הַכָּף (נִדְרָף) (נִדְרָף) וְהוֹצֵאתִנִי מִן־הַמַּחֲנֶה כִּי הִחֲלִיתִי: **34** וַתַּעַל הַמִּלְחָמָה בְּיוֹם הַהוּא וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הָיָה מַעֲמִיד

בַּמִּרְכָּבָה נֹכַח אֲרָם עַד־הָעֶרֶב וַיָּמָת לַעַת בּוֹא הַשָּׁמֶשׁ: **19** וַיִּשָּׁב הוֹשֻׁפֵּט מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֶל־בֵּיתוֹ בְּשָׁלוֹם לִירוּשָׁלַם: **2** וַיֵּצֵא אֶל־פָּנָיו יְהוּא בֶן־חֲנָנִי הַחֹזֶה וַיֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ הוֹשֻׁפֵּט הִלְרָשָׁע לַעֲזֹר וּלְשֹׁנָיו יְהוָה תֵּאָהֵב וּבִזְאוֹת עָלֶיךָ קֶצֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה: **3** אֲבָל דְּבָרִים טוֹבִים נִמְצְאוּ עִמָּךְ כִּי־בִעֲרַת הָאֲשֵׁרוֹת מִן־הָאָרֶץ וְהִכְנִיתָ לְכַבֵּד לְדָרֶשׁ הָאֱלֹהִים: **4** וַיִּשָּׁב הוֹשֻׁפֵּט בִּירוּשָׁלַם **5** וַיִּשָּׁב וַיֵּצֵא כַּעַם מִבְּאֵר שֶׁבַע עַד־הָר אֲפִרַיִם וַיִּשְׁכֹּם אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם: **5** וַיַּעֲמֵד שְׁפָטִים בָּאָרֶץ בְּכָל־עִיר וַיְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת לַעִיר וְעִיר: **6** וַיֹּאמֶר אֶל־הַשְּׁפָטִים רְאוּ מֹה־אַתֶּם עֹשִׂים כִּי לֹא לָאֲדָם תִּשְׁפֹּטוּ כִּי לַיהוָה וְעִמָּכֶם בְּדַבָּר מוֹשִׁפֵּט: **7** וְעַתָּה יְהִי פַחַד־יְהוָה עֲלֵיכֶם שִׁמְרוּ וַעֲשׂוּ כִּי־אֵין עִם־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עוֹלָה וּמִשָּׂא פָנִים וּמִקַּח־שֹׁחַד: **8** וְגַם בִּירוּשָׁלַם הָעִמִּיד הוֹשֻׁפֵּט מִן־הַלְוִיִּם וְהַכֹּהֲנִים וּמִרְאֲשֵׁי הָאֲבֹת לִישָׁר אֶל לְמִשְׁפַּט יְהוָה וּלְרִיב וַיִּשְׁבּוּ וִירוּשָׁלַם: **9** וַיֵּצֵאוּ עֲלֵיהֶם לֵאמֹר כֹּה תַעֲשֶׂוּן בִּירְאֵת יְהוָה בְּאֻמָּנָה וּבְלִבָּב שָׁלֹם: **10** וְכָל־דֹּרֵיב אֲשֶׁר־יָבֹאוּ עֲלֵיכֶם מֵאֲחֵיכֶם הַיִּשְׁבִּים בְּעִרְיָהם בִּיָּדָם לְדָם בִּיָּחֻדָה לְמִצְוָה לַחֲקִים וּלְמִשְׁפָּטִים וְהוֹדַתֶּם אֹתָם וְלֹא יֵאָשְׁמוּ לִיהִי זֶה וְהִי־קֶצֶף עֲלֵיכֶם וְעַל־אֲחֵיכֶם כֹּה תַעֲשֶׂוּן וְלֹא תֵאָשְׁמוּ: **11** וְהָיָה אֲמָרֵיהֶם כֹּה־ן הִרְאֵשׁ עֲלֵיכֶם לְכָל דְּבַר־יְהוָה וּבְדַרְיָהוּ בֶן־יִשְׁמַעֵאל הַנָּגִיד לְבֵית־יְהוּדָה לְכָל דְּבַר־הַמֶּלֶךְ

וַשְׁטָרִים הַלְוִיִּם לִפְנֵיכֶם חֲזָקוּ וַעֲשׂוּ וַיְהִי יְהוָה עִם־הַטּוֹב: **20** וַיְהִי אַחֲרֵיכֶן בָּאוּ בְנֵי־מוֹאָב וּבְנֵי עַמּוֹן וַעֲמָהֶם מִהַעֲמֹנִים עַל־יְהוֹשֻׁפֵּט לְמַלְחָמָה: **2** וַיָּבֹאוּ וַיַּגִּידוּ לַיהוֹשֻׁפֵּט לֵאמֹר בָּא עָלֶיךָ הַמּוֹן רֶב מֵעֶבֶר לַיָּם מֵאֲרָם וְהֵנָּה בַּחֲצוֹן תָּמַר הִיא עֵין גִּדִי: **3** וַיֵּרָא וַיִּתֵּן יְהוֹשֻׁפֵּט אֶת־פָּנָיו לְדָרוֹשׁ לַיהוָה וַיִּקְרָא־צוּם עַל־כָּל־יְהוּדָה: **4** וַיִּקְבְּצוּ יְהוּדָה לְבִקֵּשׁ מִיְהוָה גַּם מִכָּל־עִיר וַיְהוּדָה בָּאוּ לְבִקֵּשׁ אֶת־יְהוָה: **5** וַיַּעֲמֵד הוֹשֻׁפֵּט בְּקֶהֱל יְהוּדָה וַיְהוֹשֻׁפֵּט בְּבֵית יְהוָה לִפְנֵי הַחֹדֶר הַחֲדָשָׁה: **6** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הִלֵּא אֶת־הַיְהוּדָה בְּשָׁמַיִם וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל מַמְלָכוֹת הַגּוֹיִם וּבִיָּדְךָ כָּח וּגְבוּרָה וְאֵין עִמָּךְ לְהַתִּיצֵב: **7** הִלֵּא אֶתָּה אֱלֹהֵינוּ הוֹרֶשֶׁת אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבּוּ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל וַתַּתֵּנָה לְזִרְעֵךְ אֲבָרְתָם אֲהַבְךָ לְעוֹלָם: **8** וַיִּשְׁכַּחֲבָהּ וַיָּבִנוּ לָךְ בֵּית מִקְדָּשׁ לְשִׁמְךָ לֵאמֹר: **9** אֲסֻחֲבֹאוּ עֲלֵינוּ רָעָה חָרִב שְׁפוֹט וְדָבָר וְרָעַב נַעֲמָדָה לִפְנֵי הַבַּיִת הַזֶּה וּלְפָנֶיךָ כִּי שָׁמָּה בְּבֵית הַזֶּה וַיִּזְעַק אֲלֹךְ מִצִּרְתָּנוּ וְחִשְׁמֵנוּ וְחִשְׁמֵנוּ: **10** וְעַתָּה הִנֵּה בְנֵי־עַמּוֹן וּמוֹאָב וְהַר־שְׂעִיר אֲשֶׁר לֹא־נִתְּחָה לִישְׂרָאֵל לָבֹאוּ בָהֶם בְּבֹאֵם מֵאֲרָץ מִצְרַיִם כִּי סִרוּ מֵעֲלֵיהֶם וְלֹא הִשְׁמִידוּם: **11** וְהִנֵּה־הֵם גָּמְלִים נִגְמָלִים עָלֵינוּ לָבֹאוּ לְגִרְשָׁנוּ מִירְשָׁתָנוּ אֲשֶׁר הוֹרֶשְׁתָּנוּ: **12** אֱלֹהֵינוּ הִלֵּא תַשְׁפֹּט־כֶּם כִּי אֵין בָּנוּ כָּח לִפְנֵי הַהֶמּוֹן הָרֶב הַזֶּה הֵבֵא עָלֵינוּ וְאַנְחֵנוּ לֹא נִדְעַ מִהַ־נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֲנִינוּ: **13** וְכָל־יְהוָה דָּה עֲמָדִים לִפְנֵי יְהוָה גַּם־טָפָם נִשְׁתָּם וּבְנֵיהֶם: **14** וַיַּחֲזִיֵּאל בֶן־זִכְרְיָהוּ בֶן־בְּנֵיָה בֶן־יִעְזַרְיָאֵל בְּרִמְתָּנוּ יְהִי הַלּוֹ מִרְבֵּנִי אֲסָף הִיָּתָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה בַּחוּץ הַקֹּהֵל: **15** וַיֹּאמֶר הַקָּשִׁיבוּ כָל־יְהוּדָה וַיִּשְׁבּוּ יְרוּשָׁה לֹם וְהַמֶּלֶךְ הוֹשֻׁפֵּט כֹּה־אָמַר יְהוָה לָכֶם

אתם אל־תיראו ואל־תחתו מפני ההמון הרב הזה כי לא לכם המלחמה כי לאלהים:
16 מחר רדו עלי הם הנם עלים במעלה הציץ ומצאתם אתם בסוף הנחל פני מִדְבָּר
 וירואל: **17** לא לכם להלחם בָּזֶאת התיצבו עִמּוֹ וראו את־ישועת יהוה עִמָּכֶם ויהודה
 וירושלם אל־תיראו ואל־תחתו מחר צאו לפניהם ויהוה עִמָּכֶם: **18** ויִקְדַּח יְהוֹשֻפֵּט אִפְסִים
 אֶרְצָה וכל־יהודה וישבי ירושלם נָפְלוּ לפני יהוה להשתחוות ליהוה: **19** ויִקְמֻוּ הַלְוִיִּם
 מִן־בְּנֵי הַקְּהֹתִים וּמִן־בְּנֵי הַקְּרִיתִים לַהֲלֵל לַיהוה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּקוֹל גָּדוֹל לַמַּעֲלָה:
20 וישִׁכְמוּ בַבֶּקֶר ויצאו למִדְבָר תִּקְוֶה וּבְצֹאתָם עִמָּד יְהוֹשֻפֵּט ויאמר שְׁמַעְנִי יהודה וישבי
 ירושלם האֲמִינוּ ביהוה אֱלֹהֵיכֶם וְתֹאמְנוּ האֲמִינוּ וְהַצִּלְחִינוּ: **21** ויִנְעִץ אֱלֹהִים
 ויעֲמֹד מִשְׁרָרִים לַיהוה וּמַהֲלָלִים לַהֲדַר־תִּקְדֵּשׁ בְּצֹאת לִפְנֵי הַחֲלוּץ וְאִמְרִים הוֹדוּ לַיהוה
 כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ: **22** וּבָעֵת הַחֲלוּ בְרָנָה וַתִּהְיֶה נֶתַן יְהוה מֶלֶכֶת אֲרָבִים עַל־בְּנֵי עַמּוּן מוֹאָב
 וְהַר־שִׁעִיר הַבָּאִים לַיהוּדָה ויִנְגְּפוּ: **23** ויעֲמֹדוּ בְנֵי עַמּוּן וּמוֹאָב עַל־יִשְׂבֵּי הַר־שִׁעִיר
 לַהֲחֹתִים וּלְהַשְׁמִיד וּכְכֹלֹתָם בְּיוֹשֻבֵּי שִׁעִיר עָזְרוּ אִישׁ־בְּרֵעֻהוּ וַיִּשְׁחִיתוּ: **24** ויהודה בא
 עַל־הַמִּצֵּפֶה לַמִּדְבָּר ויִּפְנוּ אֶל־הַהָמוֹן וְהִנֵּם פְּנִיָּם נִפְלִיִּים אֶרְצָה וְאִין פְּלִיטָה: **25** ויבאו
 יְהוֹשֻפֵּט וְעַמּוֹ לִבּוֹ אֶת־שִׁלְשֵׁם ויִמְצְאוּ בָהֶם לֶרֶב וּרְכוּשׁ וּפְנִיָּים וְכָלִי חֲמֹדוֹת ויִנְצְלוּ
 לָהֶם לְאִין מִשָּׂא ויהיו יָמִים שְׁלוֹשָׁה בָּזֵוּם אֶת־הַשִּׁלָּל כִּי רַב־הָיָה: **26** וּבַיּוֹם הַרְבֵּעִי
 נִקְהָלוּ לַעֲמֹק בְּרָכָה כִּי־שֵׁם בָּרַכּוּ אֶת־יהוה עַל־כֵּן קָרָא אֶת־שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא עַמֶּק
 בְּרָכָה עַד־הַיּוֹם: **27** וישָׁבוּ כָּל־אִישׁ יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם וְיְהוֹשֻפֵּט בְּרֹאשׁם לְשׁוֹב אֶל־יְרוּשָׁלַם
 בְּשִׁמְחָה כִּי־שָׁמַח יְהוה מֵאוֹיְבֵיהֶם: **28** ויבאו יְרוּשָׁלַם בְּנִכְלִים וּבְכִנּוֹת וּבַחֲצֹצְרוֹת
 אֶל־בֵּית יְהוה: **29** ויהי פֶּחַד אֱלֹהִים עַל כָּל־מַמְלָכוֹת הָאָרֶצוֹת בְּשִׁמְעָם כִּי נִלְחַם יְהוה
 עִם אוֹיְבֵי יִשְׂרָאֵל: **30** וַתִּשְׁקֹט מַלְכוּת יְהוֹשֻפֵּט ויָנַח לוֹ אֱלֹהֵי מִסְבִּיב: פ **31** ויִמְלֹךְ
 יְהוֹשֻפֵּט עַל־יְהוּדָה בִּן־שְׁלִשִׁים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה בְּמָלְכוֹ וְעֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם
 וְשֵׁם אִמּוֹ עֲזֹבָה בַת־שִׁלְחִי: **32** וילָךְ בִּדְרֹךְ אָבִיו אֲסָא וְלֹא־סָר מִמֶּנָּה לַעֲשׂוֹת הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי
 יְהוה: **33** אֲךָ הַבְּמוֹת לֹא־סָרוּ וְעוֹד הָעָם לֹא־הִכִּינוּ לִבָּם לֵאלֹהֵי אֲבֹתֵיהֶם: **34** ויִתֵּר
 דְּבָרֵי יְהוֹשֻפֵּט הָרֹאשִׁימִים וְהָאֲחֵרִים הֵנָּה כְּתוּבִים בְּדִבְרֵי יְהוֹאֵל בֶּן־חַנָּנִי אֲשֶׁר הִעֲלָה
 עַל־סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: **35** וַאֲחֵרִיכֵן אֶתְחַבֵּר יְהוֹשֻפֵּט מֶלֶךְ־יְהוּדָה עִם אֲחִיזָה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
 הוּא הַרְשִׁיעַ לַעֲשׂוֹת: **36** וַיַּחֲבֹרְהוּ עַמּוֹ לַעֲשׂוֹת אֲנִיּוֹת לִלְכַת תְּרַשִׁישׁ וַיַּעֲשׂוּ אֲנִיּוֹת
 בְּעֶצְיוֹן גָּבֵר: **37** וַיִּתְּנָבֵא אֱלִיעֶזֶר בֶּן־דֹּדָהוּ מִמֶּרְשָׁה עַל־יְהוֹשֻפֵּט לֵאמֹר כַּתְּחַבֵּרְךָ
 עִם־אֲחִיזָהוּ פֶרֶץ יְהוה אֶת־מַעֲשֶׂיךָ וישָׁכְרוּ אֲנִיּוֹת וְלֹא עָזְרוּ לִלְכַת אֶל־תְּרַשִׁישׁ: **21** וישָׁכַב
 יְהוֹשֻפֵּט עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבֵּר עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דֹּדָה וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם בְּנֵן תַּחְתָּיו: **2** וּלְוִזְאִיִּים
 בְּנֵי יְהוֹשֻפֵּט עֲזָרְיָה וַיְחִיאֵל וּזְכַרְיָהוּ וְעֲזַרְיָהוּ וּמִיכָאֵל וּשְׁפָטְיָהוּ כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי יְהוֹשֻפֵּט
 מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל: **3** וַיָּתֶן לָהֶם אֲבִיהֶם מִתְּנוֹת רַבּוֹת לְכֶסֶף וְלָזָהָב וּלְמַנְדְּנוֹת עִם־עֲבָדֵי מִצְרַיִם
 בִּיהוּדָה וְאֶת־הַמַּמְלָכָה נָתַן לַיהוֹרָם כִּי־הָיָה הַבְּכוֹר: פ **4** וַיָּקָם יְהוֹרָם עַל־מַמְלַכַת אָבִיו
 וַיִּתְּחַק וַיִּהְיֶה אֶת־כָּל־אֲחָיו בְּחֶרֶב וְגַם מִשְׁרֵי יִשְׂרָאֵל: **5** בִּן־שְׁלֹשִׁים וְשֵׁמֹנֶה שָׁנָה יְהוֹרָם
 בְּמָלְכוֹ וּשְׁמוֹנֶה שָׁנִים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם: **6** וילָךְ בְּדֶרֶךְ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ בֵּית
 אֲחָאָב כִּי בַת־אֲחָב יָרָה לוֹ אִשָּׁה וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוה: **7** וּלְאִיֶּבֶה יְהוה לַהֲשִׁיחַ
 אֶת־בֵּית דָּוִיד לְמַעַן חֵב רִית אֲשֶׁר כָּרַח לְדָוִיד וְכַאֲשֶׁר אָמַר לַתָּה לוֹ נִיר וּלְבָנָיו
 כָּל־הַיָּמִים: **8** בְּיָמָיו פָּשַׁע אֲדָוִם מִתַּחַת יַד־יְהוּדָה וַיִּמְלִיכּוּ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ: **9** וַיַּעֲבֹר יְהוֹרָם
 עִם־שָׂרָיו וְכָל־הָרֶכֶב עִמּוֹ ויהי קָם לִילָה וַיִּךְ אֶת־אֲדָוִם הַסּוֹכֵב אֵלָיו וְאֶת שָׂרֵי הָרֶכֶב:
10 וַיִּפְשַׁע אֲדָוִם מִתַּחַת יַד־יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה אִין תִּפְשַׁע לִבָּנָה בָּעֵת הַהִיא מִתַּחַת יָדוֹ כִּי
 עֹבֵד אֶת־יהוה אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו: **11** נָסִי־הָיָה עֲשֶׂה־בְּמוֹת בְּהָרֵי יְהוּדָה וַיִּזֶן אֶת־יִשְׂבֵּי יְרוּשָׁלַם
 וַיִּדַּח אֶת־יְהוּדָה: פ **12** וַיָּבֵא אֵלָיו מִכְתָּב מֵאֵלֶיהֶו הַנְּבִיא לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוה אֱלֹהֵי
 דָּוִיד אֲבִיךָ תַּחַת אֲשֶׁר לֹא־הִלַּכְתָּ בְּדֶרֶכִי יְהוֹשֻפֵּט אֲבִיךָ וּבְדֶרֶכִי אֲסָא מֶלֶךְ־יְהוּדָה:
13 וַתִּלָּךְ בְּדֶרֶךְ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַתּוֹנֶה אֶת־יְהוּדָה וְאֶת־יִשְׂבֵּי יְרוּשָׁלַם כְּהִזְנוֹת בֵּית אֲחָאָב וְגַם
 אֶת־אֲחִיזָה בֶּית־אֲבִיךָ הַטּוֹבִים מִמֶּךָ הִרְגִּיתָ: **14** הִנֵּה יְהוה נֹגֵף מִנְּפֶה גְדוֹלָה בְּעַמָּךְ וּבְכִנְיֹךְ
 וּבְנַשִּׁיךָ וּבְכָל־רְכוּשֶׁךָ: **15** וְאֵתָהּ בַּחֲלָיִים רַבִּים בְּמַחֲלֶה מֵעִיד עַד־יָצְאוֹ מֵעִיד מִן־הַחֲלִי
 יָמִים עַל־יָמָיו: **16** וַיַּעַר יְהוה עַל־יְהוֹרָם אֶת רוּחַ הַפְּלִשְׁתִּים וְהָעַרְבִים אֲשֶׁר עָלִיד
 כּוּשִׁים: **17** וַיַּעֲלוּ בִיהוּדָה וַיִּבְקְעוּהָ וַיִּשְׁבּוּ אֶת כָּל־הָרֶכֶשׁ הַנִּמְצֵא לְבֵית־הַמֶּלֶךְ וְגַם־בְּנָיו
 וְנָשָׁיו וְלֹא נִשְׁאֲרָלוּ בֶן כִּי אֶם־יְהוֹאָחָז קָטָן בְּנִיו: **18** וְאַחֲרָי כָּל־זֶאת נָפְלוּ יְהוֹנָדָה בְּמַעֲוֵי
 לְחָלִי לְאִין מִרְפָּא: **19** ויהי לַיָּמִים לַיָּמִים וַכַּעַת צָאָה הַקֶּץ לַיָּמִים שְׁנִים יָצְאוֹ מֵעוֹ
 עִם־חָלָיו וַיָּמָת בַּחֲחָלָיִם רָעִים וְלֹא־עָשׂוּ לוֹ עִמּוֹ שְׂרָפָה כַּשְׂרָפָה אֲבִתָּיו: **20** בִּן־שְׁלֹשִׁים

ושתיים הנה במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם וילך בלא חמדה ויקברוהו בעיר דויד
 ולא בקברות המלכים: **22** וימליכו יושבי ירושלם את אחזיהו בנו הקטן תחתיו כי
 כל־הראשונים הנה הנדוד הבא בערבים למחנה וימלך אחזיהו בן־יהורם מלך יהודה: פ
 2 בן־ארבעים ושנים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו
 בת־עמרי: 3 גסה הוא הלך בדרך בית אחאב כי אמו היתה יועצתו להרשיע: 4 ויעש
 הרע בעיני יהוה כבית אחאב כיהמה הידלו ויעצים אחרי מות אביו למשחית לו:
 5 גם בעצתם הלך וילך את־יהורם בן־אחאב מלך ישראל למלחמה על־חזאל מלך־ארם
 ברמות גלעד ויכו הרמים את־יהורם: 6 וישב להתרפא ביזרעאל כי המכים אשר הכהו
 ברמה בהלחמו את־חזאל מלך ארם ועזריהו בן־יהורם מלך יהודה ירד לראות
 את־יהורם בן־אחאב ביזרעאל כיהלה הוא: 7 ומאלהים היתה תבוסת אחזיהו לבוא
 אל־יהורם ובבואו יצא ע־יהורם אל־יהוא בן־נמשי אשר משחו יהוה להכרית את־בית
 אחאב: 8 ויהי כהשפט והוא ע־בית אחאב וימצא את־שרי יהודה ובני אחי אחזיהו
 משחיתים לאחזיהו ויהרגם: 9 ויבקש את־אחזיהו וילכדהו והוא מתחבא בשמרון ויבאנהו
 אל־יהוא וימתהו ויקברוהו כי אמרו בן־יהושפט הוא אשר־דרש את־יהוה בכל־לבו
 ואין לבית אחזיהו לעצר פה לממלכה: 10 ועתליהו אם אחזיהו ראתה כי מת בנה
 ותקם ותר בר את־כל־זרע הממלכה לבית יהודה: 11 ותקח יהושבעת בת־המלך
 את־יואש בן־אחזיהו ותגב אתו מתוך בני־המלך המומחים ותתן אתו ואת־מיינקתו בחדר
 המשותט ותסתירו ויהושבעת בת־המלך יהורם אשת יהוידע הכהן כי היא היתה אחות
 אתו יהו מפני עתליהו ולא המיתתהו: 12 ויהי אתם בברית האלהים מתחבא שש שנים
 ועתליה מלכת על־הארץ: פ **23** ובשנה השבעית התחזק יהוידע ויגח את־שרי המאות
 לעזריהו בן־ירחם ולישמעאל בן־יהוחנן ולעזריהו בן־עובד ואת־מעשיתו בן־עזריהו
 ואת־אלישפט בן־זכרי עמו בבית: 2 ויסבו ביהודה ויקבצו את־הלוים מכל־ערי יהודה
 וראשי האבות לישראל ויבאו אל־ירושלם: 3 ויכרת כל־הקהל ברית בבית האלהים
 ע־המלך ויאמר להם הנה בן־המלך ימלך כאשר דבר יהוה על־בני דויד:
 4 זה הדבר אשר תעשו השלשית מכם באי השבת לכהנים וללוים לשערי הספים:
 5 והשלשית בבית המלך והשלשית בשער היסוד וכל־העם בחצרות בית יהוה:
 6 ואל־יבוא בית־יהוה כי אס־הכהנים והמשחיתים ללוים המה ויבאו כ־קדש המה
 וכל־העם ישמרו משמרת יהוה: 7 והקיפו הלוים את־המלך סביב איש וכליו בידו
 והבא אל־הבית יומת והיו את־המלך בבואו ובצאתו: 8 ויעשו הלוים וכל־יהודה ככל
 אשר־צוה יהוידע הכהן ויגחו איש את־אנשיו באי השבת עם יוצאי השבת כי לא פטר
 יהוידע הכהן את־המחלקות: 9 ויתן יהוידע הכהן לשרי המאות את־החנתיים
 ואת־המנונות ואת־השל שים אשר למלך דויד אשר בית האלהים: 10 ויעמד את־כל־העם
 ואישו שלחו בידו מכתף הבית הימנית עד־כתף הבית השמאלית למזבח ולבית
 ע־המלך סביב: 11 ויוציאו את־בן־המלך ויתנו עליו את־הגזר ואת־העדות וימליכו אתו
 וימשחוהו יהוידע ובניו ויאמרו יחי המלך: ס 12 ותשמע עתליהו את־קול העם הרצים
 והמהללים את־המלך ותבוא אל־העם בית יהוה: 13 ותרא והנה המלך עומד על־עמודו
 במבוא והשרים והחצצרות על־המלך וכל־עם הארץ שמת ותוקע בחצצרות והמשוררים
 בכלי ה שיר ומודיעים להלל ותקע עתליהו את־בגדיו ותאמר קשר קשר: ס 14 ויוצא
 יהוידע הכהן את־שרי המאות פקודי החיל ויאמר אלהם הוציאוה אל־מבית השדרות
 והבא אחריו יומת בחרב כי אמר הכהן לא תמיתוה בית יהוה: 15 ושימו לה ידים
 ותבוא אל־מבוא שער־הסוסים בית המלך וימיתוה שם: פ 16 ויכרת יהוידע ברית בינו
 ובין כל־העם ובין המלך להיות לעם ליהוה: 17 ויבאו כל־העם בית־המבוא: 18 וישם
 ואת־מזבחתיו ואת־זמלו שברו ואת מתן כהן הפעל הרגו לפני המזבחות: 18 וישם
 יהוידע פק דת בית יהוה ביד הכהנים הלוים אשר חלק דויד על־בית יהוה להעלות
 עלות יהוה פכתוב בחורת משה בשמחה ובשר על ידי דויד: 19 ויעמד השוערים
 על־שערי בית יהוה ולא־יבא טמא לכל־דבר: 20 ויגח את־שרי המאות ואת־האדירים
 ואת־המושלים בעם ואת כל־עם הארץ ויורד את־המלך מבית יהוה ויבאו בתוך־שער
 העליון בית המלך וישיבו את־המלך על פסא הממלכה: 21 וישמחו כל־עם־הארץ
 והעיר שקטה ואת־עתליהו המיתו בחרב: ס **24** בן־שבע שנים יאש במלכו וארבעים שנה

II Chronicles

מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אָמוּ צְבִיָּה מִבְּאֵר שֶׁבַע: 2 וַיַּעַשׂ יוֹאָשׁ הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּלִימֵי
 הַיְּהוּדָה הַכֹּהֵן: 3 וַיֵּשְׂאוּ לוֹ יְהוּדָע נָשִׁים שְׁתֵּים וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוּת: 4 וַיְהִי אַחֲרֵיכֵן הָיָה
 עִסְלָב יוֹאָשׁ לְחָדָשׁ אֶת־בֵּית יְהוָה: 5 וַיִּקְבֹּץ אֶת־הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וַיֹּאמֶר לָהֶם צֹא לַעֲרֹב
 יְהוּדָה וּקְבֹצוּ מִכָּל־יִשְׂרָאֵל כֶּסֶף לַחֲזֹק אֶת־בֵּית אֱלֹהֵיכֶם מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה וְאַתֶּם תִּמְהַרּוּ
 לְדַבֵּר וְלֹא מִהֲרוּ הַלְוִיִּם: 6 וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ לַיהוּדָע הָרֹאשׁ וַיֹּאמֶר לוֹ מִדֹּעַ לֹא־דָרַשְׁתָּ
 עַל־הַלְוִיִּם לְהָבִיא מִיְּהוּדָה וּמִירוּשָׁלַם אֶת־מִשְׁמַחַת מֹשֶׁה עַבְד־יְהוָה וְהַקְהֵל לִישְׂרָאֵל לְאַהֲלֵי
 הָעֵדוּת: 7 כִּי עָתִידֶהוּ הַמְרַשֶּׁעֶת בְּנֵיהָ פָּרְצוּ אֶת־בֵּית הָאֱלֹהִים וְגַם כָּל־קִדְשֵׁי בֵּית־יְהוָה
 עָשׂוּ לְבַעֲעִלִּים: 8 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲשׂוּ אֲרוֹן אֶחָד וַיִּתְּנֶהוּ בִּשְׁעַר בֵּית־יְהוָה הַחֹצֵה:
 9 וַיִּתְּנֻהוּ קוֹל בִּיהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם לְהָבִיא לַיהוָה מִשְׁמַחַת מֹשֶׁה עַבְד־הָאֱלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל
 בַּמִּדְבָּר: 10 וַיִּשְׁמְחוּ כָל־הָעָרִים וְכָל־הָעָם וַיָּבִיאוּ וַיִּשְׁלִיכוּ לְאֲרוֹן עַד־לְכַלְכָּה: 11 וַיְהִי
 בַּעַת יְבִיא אֶת־הָאֲרוֹן אֶל־פֶּקֶדַת הַמֶּלֶךְ בֵּיד הַלְוִיִּם וַיִּכְרְאוּם כִּי־רֵב הַכֶּסֶף וְכֹא סוֹפֵר
 הַמֶּלֶךְ וּפְקִיד כֹּהֵן הָרֹאשׁ וַיַּעֲרֹ אֶת־הָאֲרוֹן וַיִּשְׁאֲרוּ וַיִּשְׁכְּמוּ כֹה עָשׂוּ לְיוֹם
 בָּיֹם וַיִּאֲסֹפוּ־כֶסֶף לְרֹב: 12 וַיִּתְּנֻהוּ הַמֶּלֶךְ וַיְהוּדָע אֶל־עוֹשֶׂה מְלָאכָה עֲבוֹדַת בֵּית־יְהוָה
 וַיְהִיו שָׂכָרִים חֲצִבִּים וְחֲרָשִׁים לְחָדָשׁ בֵּית יְהוָה וְגַם לְחָרְשֵׁי בְרוֹז וְנִחְשֵׁת לַחֲזֹק אֶת־בֵּית
 יְהוָה: 13 וַיַּעֲשׂוּ עָשִׂי הַמְּלָאכָה וְתַעַל אֲרוּכָה לְמִלְאכָה בְּדָם וַיַּעֲמִידוּ אֶת־בֵּית הָאֱלֹהִים
 עַל־מַתְכָּתוֹ וַיִּאֲמְצֻהוּ: 14 וּכְכֹלֹתָם הָבִיאוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיְהוּדָע אֶת־שָׂאֵר הַכֶּסֶף וַיַּעֲשֻׂהוּ
 כְּלִים לְבֵית־יְהוָה כְּלֵי שֵׁרֵת וְהַעֲלוֹת וּכְפוֹת וְכָלִי זָהָב וְכֶסֶף וַיְהִיו מַעֲלִים עֹלוֹת
 בְּבֵית־יְהוָה תָּמִיד כָּל יְמֵי יְהוּדָע: פ 15 וַיִּזְקֶן יְהוּדָע וַיִּשְׁבַּע יָמָיו וַיָּמָת בִּרְמָאָה וּשְׁלֹשִׁים
 שָׁנָה בְּמֹתוֹ: 16 וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּעִיר־דִּדֹר עַם־הַמְּלָכִים כִּי־עָשָׂה טוֹבָה בְּיִשְׂרָאֵל וְעַם הָאֱלֹהִים
 וּבֵיתוֹ: ס 17 וְאַחֲרֵי מוֹת יְהוּדָע בָּאוּ שְׂרֵי יְהוּדָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַמֶּלֶךְ אוֹ שָׁמַע הַמֶּלֶךְ
 אֲלֵיהֶם: 18 וַיַּעֲזֹבוּ אֶת־בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם וַיַּעֲבְדוּ אֶת־הָאֲשֵׁרִים וְאֶת־הַעֲצָבִים
 וַיְהִי־קֶצֶף עַל־יְהוּדָה וּירוּשָׁלַם בְּאִשְׁמָתָם זֹאת: 19 וַיִּשְׁלַח בָּהֶם נְבָאִים לְהַשִּׁיבָם אֶל־יְהוָה
 וַיַּעֲדֻרוּ בָם וְלֹא הֶאֱזִינוּ: ס 20 וּרְוִחַ אֱלֹהִים לְבָשָׂה אֶת־זִכְרֶיהָ בִּיהוּדָע הַכֹּהֵן וַיַּעֲמֹד
 מַעַל לָעָם וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּהֹ אָמַר הָאֱלֹהִים לְמֹה אַתֶּם עוֹבְרִים אֶת־מִצְוֹת יְהוָה וְלֹא
 תַּצְלִיחוּ כִּי־עֲזַבְתֶּם אֶת־יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֲתֶכֶם: 21 וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו וַיִּרְגְּמוּהוּ אֲבָן בְּמִצְוַת הַמֶּלֶךְ
 בַּחֲצֵר בֵּית יְהוָה: 22 וְלֹא־זָכַר יוֹאָשׁ הַמֶּלֶךְ הַחֹסֵד אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוּדָע אָבִיו עִמּוֹ וַיַּהֲרֹג
 אֶת־בָּנָיו וּכְמוֹתוֹ אָמַר יְהוָה וַיֹּדֶשׁ: פ 23 וַיְהִי לַחֲקוֹפַת הַשָּׁנָה עָלָה עָלָיו חֵיל אָרֶם
 וַיָּבֹאוּ אֶל־יְהוּדָה וַיּוֹשְׁלֵם וַיִּשׁ חֵיתוֹ אֶת־כָּל־שְׂרֵי הָעָם מִעַם וְכָל־שְׁלֹלִם שָׁלְחוּ לַמֶּלֶךְ
 דִּרְמָשֶׁק: 24 כִּי בְּמִצְעַר אָנָּשִׁים בָּאוּ חֵיל אָרֶם וַיְהִי נֶתַן בְּיָדָם חֵיל לְרֹב מְאֹד כִּי עָזְבוּ
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם וְאֶת־יוֹאָשׁ עָשׂוּ שְׁפָטִים: 25 וּבְלִכְתָּם מִמֶּנּוּ כִּי־עָזְבוּ אֹתוֹ
 (בְּמַחֲלִיִּים) (בְּמַחֲלִוִּים) רַבִּים הַתְּקַשְּׁרוּ עָלָיו עֲבָדָיו בְּדָמָיו בְּנֵי יְהוּדָע הַכֹּהֵן וַיַּהֲרֹגוּהוּ
 עַל־מִשְׁתֹּו וַיָּמָת וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּעִיר דִּידֹר וְלֹא קִבְּרֻהוּ בְּקִבְרוֹת הַמְּלָכִים: ס 26 וְאַלְהַ
 הַמִּתְקַשְּׁרִים עָלָיו זָבַד בְּרִשְׁמַעַת הָעַמּוּנִית וַיְהוּזָבָד בְּרִשְׁמֵרִית הַמּוֹאֲבִית: 27 וּבָנָיו (וּרְבִי)
 (וְרָב) הַמִּשְׁאָ עָלָיו וַיִּסּוּד בֵּית הָאֱלֹהִים הֵנָּם כְּתוּבִים עַל־מִדְרָשׁ סֵפֶר הַמְּלָכִים וַיִּמְלֹךְ

אַמְצִיָּהוּ בֶנֶן תַּחְתָּיו: פ 25 בְּרִעֲשָׁרִים וַחֲמֵשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ אַמְצִיָּהוּ וְעֲשָׂרִים וַחֲשֵׁעַ שָׁנָה מֶלֶךְ
 בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אָמוּ יְהוֹעָדָן מִירוּשָׁלַם: 2 וַיַּעַשׂ הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה רָק לֹא בִלְבָב שָׁלֹם:
 3 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר חֲזָקָה הַמַּמְלָכָה עָלָיו וַיַּהֲרֹג אֶת־עֲבָדָיו הַמַּכִּים אֶת־הַמֶּלֶךְ אָבִיו:
 4 וְאֶת־בְּנֵיהֶם לֹא הָמִית כִּי כְּתוּב בַּתּוֹרָה בְּסֵפֶר מֹשֶׁה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר לֹא־יָמוּתוּ
 אֲבוֹת עַל־בָּנִים וּבָנִים לֹא־יָמוּתוּ עַל־אֲבוֹת כִּי אִישׁ בַּחֲטָאוֹ יָמוּתוּ: פ 5 וַיִּקְבֹּץ אַמְצִיָּהוּ
 אֶת־יְהוָה דָּה וַיַּעֲמִידֵם לְבֵית־אֲבוֹת לְשָׂרֵי הָאֱלָפִים וּלְשָׂרֵי הַמֹּאזֵת לְכָל־יְהוּדָה וּבְנִימָן
 וַיִּפְקְדֵם לְמִבְּנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה וַיַּעֲלֶה וַיִּמְצָאֵם שְׁלֹש־מֵאוֹת אֶלֶף בַּחוּר יוֹצֵא צֶבֶא אֶחָז רִמָּח
 וְצִנָּה: 6 וַיִּשְׁפֹּר מִיִּשְׂרָאֵל מֵאָה אֶלֶף גְּבוּר חֵיל בְּמֵאָה כֶּסֶר־כֶּסֶף: 7 וַאֲשֵׁי הָאֱלֹהִים בָּא
 אֲלָיו לֵאמֹר הִנֵּה מֶלֶךְ אֶל־יִבָּא עִמָּךְ צֶבֶא יִשְׂרָאֵל כִּי אֵין יְהוָה עִם־יִשְׂרָאֵל כָּל בְּנֵי אִפְרַיִם:
 8 כִּי אִם־בָּא אֶתָּה עָשִׂה חֲזֹק לְמַלְחָמָה וּכְשִׁילֶךְ הָאֱלֹהִים לִפְנֵי אוֹיֵב כִּי יִשְׁכַּח בְּאֲלֹהִים
 לַעֲזֹר וּלְהַכְשִׁיל: 9 וַיֹּאמֶר אַמְצִיָּהוּ לְאִישׁ הָאֱלֹהִים וּמַה־לַּעֲשׂוֹת לְמֵאת הַכֶּכֶר אֲשֶׁר נִתְּתִי
 לְגִדּוֹד יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים יֵשׁ לַיהוָה לָתֵת לָךְ הַרְבֵּה מִזֶּה: 10 וַיִּבְרִיכֵם
 אַמְצִיָּהוּ לְהַגְדִּיד אֲשֶׁר־בָּא אֲלָיו מֵאִפְרַיִם לְלַכַּת לְמִקּוֹמָם וַיַּחֲר אִפְסָם מְאֹד בִּיהוּדָה וַיִּשְׁכְּבוּ
 לְמִקּוֹמָם בַּחֲרִירָאָ: פ 11 וַאֲמִצִּיָּהוּ הַתַּחֲזֹק וַיִּנְהַג אֶת־עַמּוֹ וַיִּלָּךְ גֵּיא הַמֶּלֶךְ וַיָּךְ
 אֶת־בְּנֵי־שַׁעִיר עֲשָׂרַת אֲלָפִים: 12 וְעֲשָׂרַת אֲלָפִים חַיִּים שָׁכְבוּ בְנֵי יְהוּדָה וַיִּבְיָאוּם לְרֹאשׁ
 הַסֵּלַע וַיִּשְׁלִיכוּם מֵרֹאשׁ־הַסֵּלַע וְכֹלָם נִבְקְעוּ: 13 וּבְנֵי הַגִּדּוֹד אֲשֶׁר הִשִּׁיב אַמְצִיָּהוּ מִלְכָּת

עמו למלחמה ויפשוטו בערי יהודה משמרון ועד־בית חורון ויכו מהם שלשת אלפים ויכוו בזה רבה: ס 14 ויהי אחרי כוא אמציהו מהכות את־אדומים ויבא את־אלהי בני ש עיר ויעמידם לו לאלהים ולפניהם ישתחוה ולהם יקטר: ס 15 ויחראף יהוה באמציהו וישלח אליו נביא ויאמר לו למה דרשת את־אלהי העם אשר לא־הצילו את־עמם מידך: ס 16 ויהי בדבריו אליו ויאמר לו הליועץ למלך נתנוך חדל־לך למה יפוך ויחדל הנביא ויאמר ידעתי כיועץ אלהים להשחיתך כירעשית זאת ולא שמעת לעצתי: פ 17 ויועץ אמציהו מלך יהודה וישלח אלי־אש בן־יהואחז בן־יהוא מלך ישראל לאמר (לך) [לכה] נתראה פנים: ס 18 וישלח יואש מלך־ישראל אל־אמציהו מלך־יהודה לאמר הוזה אשר בלבנון שלח אל־הארז אשר בלבנון לאמר תנה־את־בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את־ההרוע: ס 19 אמרת הנה הפית א־אדום וישאף לך להכביד עתה שבה בביתך למה תחגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך: ס 20 ולא־שמע אמציהו כי מה־אלהים הוא למען תתם ביד כי דרשו את אלהי אדום: ס 21 ויעל יואש מלך־ישראל ויתרא פ נים הוא ואמציהו מלך־יהודה בבית שמש אשר ליהודה: ס 22 וינצח יהודה לפני ישראל וינסו איש לא־הליו: ס 23 זאת אמציהו מלך־יהודה בן־יואש בן־יהואחז ת פש יואש מלך־ישראל בבית שמש ויביאהו וירושלם ויפרץ בחומת ירושלם משער אפרים עד־שער הפונה ארבע מאות אמה: ס 24 וכל־הזהב והכסף ואת כל־הכלים הנמצאים בבית־האלהים עס־עבד אדום ואת־אצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרון: פ 25 ויהי אמציהו בן־יואש מלך יהודה אחרי מות יואש בן־יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה: ס 26 ויתר דברי אמציהו הראשנים והאחרונים הלא הנם כתובים על־ספר מלכי־יהודה וישראל: ס 27 ומעת אשר־סר אמציהו מאחרי יהוה ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימיתוהו שם: ס 28 וישאחו על־הסוסים ויקברו אתו עס־אבתיו בעיר יהודה: ס 26 ויקחו כל־עם יהודה את־עזיהו ויהוה בן־שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו אמציהו: ס 2 הוא בנה את־אילות וישבכה ליהודה אחרי שכב־המלך עס־אבתיו: פ 3 בן־שש עשרה שנה עזיהו במלכו וחמשים ושנים שנה מלך בירושלם ושם אמו (יכיליה) [יכליה] מן־ירושלם: ס 4 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר־עשה אמציהו אביו: ס 5 ויהי לדרש אלהים בימי זכריהו המבין בראת האלהים ובימי דרשו את־יהוה הצליחו האלהים: ס 6 ויצא וילחם בפלשתים ויפרץ את־חומת נח ואת חומת יבנה ואת חומת אשדוד ויבנה ערים באשדוד ובפלשתים: ס 7 ויעזרהו האלהים על־פלשתים ועל־הערכבים) [הערכבים] הישבים בגור־בעל והמעונים: ס 8 ויתנו העמונים מנחה לעזיהו וגלף שמו עד־לבוא מצרים כי החזיק עד־למעלה: ס 9 ויבן עזיהו מגדלים בירושלם על־שער הפנה ועל־שער הנאי ועל־המקצוע ויחזקם: ס 10 ויבן מגדלים במדבר ויחצב ברות רבים כי מקנה־רוב היה לו ובשפלה ובמישור אכרים וכרמים בהרים ובפרמל כ־א־הב אדמה היה: ס 11 ויהי לעזיהו חיל עשה מלחמה ויצא צבא לגדוד במספר פקדתם ביד (יעואל) [יעיאל] הסופר ומעשיו השווה על יד־הנניחו משרי המלך: ס 12 כל מספר ראשי האבות לגבורי חיל אלפים ושש מאות: ס 13 ועל־ידם חיל צבא שלש מאות אלף ושבעת אלפים וחמש מאות עושי מלחמה בלח חיל לעזר למלך על־האויב: ס 14 ויבן להם עזיהו לכל־הצבא מננים ורמחים וכוכעים ושריונות וקשתות ולאבני קלעים: ס 15 ויעשו בירושלם חשבנות מחשבת חושב להיות על־המגדלים ועל־הפנות לירוא בחצים ובאבנים גדלות ויצא שמו עד־למרחוק כ־הפליא להעזר עד כ־חזק: ס 16 וכחזקו גבה לבו עד־להשחית וימעל ביהוה אלהיו ויבא אלהיכל יהוה להקטיר על־מזבח הקטרת: ס 17 ויבא אחרי עזיהו הפנה ועמו פהנים ליהוה שמונים בני־חיל: ס 18 ויעמדו על־עזיהו המלך ויאמרו לו לא־לך עזיהו להקטיר ליהוה כי לפהנים בני־א־ה רן המקדשים להקטיר צא מן־המקדש כי מעלת ולא־לך לכבוד מיהוה אלהים: ס 19 ויועץ עז יהו ובדוד מקטרת להקטיר ובזעפו עס־הפנהים והצרעת ורחה במצחו לפני הפהנים בבית יהוה מעל למזבח הקטרת: ס 20 ויפן אליו עזיהו כהן הראש וכל־הפנהים והנה הוא מצרע במצחו ויבהלוהו משם וגם־הוא נדחף לצאת כי נגעו יהוה: ס 21 ויהי עזיהו המלך מצרע עד־יום מותו וישב בית (התפשוט) [התפשוט] מצרע כי נגזר מבית יהוה ויותם בנו על־בית המלך שופט את־עם הארץ: ס 22 ויתר דברי עזיהו הראשנים והאחרנים כתב וישעיהו בן־אמוץ הנביא: ס 23 וישפכ עזיהו עס־אבתיו ויקברו אתו עס־אבתיו בשדה הקבורה אשר למלכים כי אמרו מצורע הוא וימלך יותם בנו

תחתיו: פ' 27 בן-עשרים וחמש שנה יותם במלכו ושש-עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת-צדוק: 2 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר-עשה עזיהו אביו רק לא-בא אל-היכל יהוה ועוד העם משחיתים: 3 הוא בנה את-שער בית-יהוה העליון ובחומת העפל בנה לרב: 4 וערים בנה בהרי-יהודה ובחרשים בנה ביריניו ומגדלים: 5 והוא נלחם עש-מלך בני-עמון ויחזק עליהם ויחמלו בני-עמון בשנה ההיא מאד כפר-כסף ועשרת אלפים כרים חטים ושעורים עשרת אלפים זאת השיבו לו בני עמון 8 ובשנה השנית והשלשית: 6 ויחזק יותם כי הכין דרכיו לפני יהוה אלהיו: 7 ויתר דברי יותם וכל-מלחמתיו ודרכיו הנם כתובים על-ספר מלכי-ישראל ויהודה: 8 בן-עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש-עשרה שנה מלך בירושלם: 9 וישכב יותם עם-אבתיו ויקברו אתו

בעיר דויד וימלך אחז בנו תחתיו: פ' 28 בן-עשרים שנה אחז במלכו ושש-עשרה שנה מלך בירושלם ולא-עשה הישר בעיני יהוה כדויד אביו: 2 וגלף בדרכי מלכי ישראל וגם מסכות עשה לבעלים: 3 והוא הקטיר בנניא ביהם ויבקר את-בניו באש כעצבות הגוים אשר חרש יהוה מפני בני ישראל: 4 ויזבח ויקטר בקמחות ועל-הגבעות ותחת פלעץ רענן: 5 ויתנהו יהוה אלהיו ביד מלך ארם ויכריבו וישבו ממנו שביה גדולה ויביאו דרמשק וגם ביד-מלך ישראל נתן ויד-בו מכה גדולה: 6 ויהרג פקח בן-רמליהו ביהודה מאד ועשרים אלף ביום אחד הכל בני-חיל בעוכם את-יהוה אלהי אבותם: 7 ויהרג זכריה גבור אפרים את-מעשהו בן-המלך ואת-עזריקם נגיד הבית ואת-אלקנה משנה המלך: 8 וישבו בני-ישראל מאחיהם מאתים אלף נשים בנים ובנות וגם-שלל רב בזו מהם ויביאו את-השלל לשמרון: 9 ושם היה נביא ליהוה עדר שמו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון ויאמר להם הנה בחמת יהוה אלהי-אבותיכם על-יהודה נתנם בידכם ותהרגוכם בזעף עד לשמים הגיע: 10 ועתה בני-יהודה וירושלם אתם אמרים לכבש לעבדים ולשפחות לכם הלא ריקאתם עמכם אשמות ליהוה אלהיכם: 11 ועתה שמעוני והשיבו השביה אשר שבתם מאחיהם כי חרון אף-יהוה עליכם: 12 ונקמו אנ' שים מראשי בני-אפרים עזיהו בן-יהוחנן ברכיהו בן-משלמות ויחזקיהו בן-שלם ועמשא בן-חדלי על-הבאים מן-הצבא: 13 ויאמרו להם לא-תביאו את-השביה הנה כי לא-שמת יהוה עלינו אתם אמרים להסוף על-חמאתינו ועל-אשמתנו כירבה אשמה לנו וחרון אף על-ישראל: 14 ויעזב חלוצי את-השביה ואת-הבזה לפני השרים וכל-הקהל: 15 ונקמו האנשים אשר-נקבו בשמות ויחזיקו בשביה וכל-מערמיהם הלבישו מן-השלל וילבשו וינעלו ויאכלו וישקו ויסכסו וינהלו בחמרים לכל-כושל ויביאום ירחו עיר-החמרים אצל אחיהם וישבו שמרון: פ' 16 בעת ההיא שלח המלך אחז על-מלכי אשור לעזר לו: 17 ועוד אדומים באו ויפו ביהודה וישבד-שבי: 18 ופלשתים פשטו בערי השפלה והנגב ליהודה וילכדו את-בית-שמש ואת-אילון ואת-הגדרות ואת-שוכו ובנותיה ואת-חמנה ובנותיה ואת-נמוז ואת-בנתיה וישבו שם: 19 כיהכניע יהוה את-יהוה דה בעבור אחז מלך-ישראל כי הפריע ביהודה ומעול מעל ביהוה: 20 ויבא ע' ליו חלגת פלנאסר מלך אשור ויצר לו ולא חזק: 21 כי-חלק אחז את-בית יהוה ואת-בית המלך והשרים ויתן למלך אשור ולא לעזרה לו: 22 ובעת הצר לו ויוסף למעול ביהוה הוא המלך אחז: 23 ויזבח לאלהי דרמשק המזכים בו ויאמר כי אלהי מלכי-ארם הם מעזרים אותם להם אזוב ויעזרוני והם הוילו להכשילו ולכלי-ישראל: 24 ויאסף אחז את-כלי בית-האלהים ויקצץ את-כלי בית-האלהים ויסגר את-דלתות בית-יהוה ויעש לו מזבחות בכל-פנה בירושלם: 25 ובכל-עיר ועיר ליהודה עשה כמות לקטר לאלהים אחרים ויכעם את-יהוה אלהי אבתיו: 26 ויתר דבריו וכל-דרכיו הראשנים והאחרונים הנם כתובים על-ספר מלכי-יהודה וישראל: 27 וישכב אחז עם-אבתיו ויקברו בעיר בירושלם כי לא הביאהו

לקברו מלכי ישראל וימלך יחזקיהו בנו תחתיו: פ' 29 יחזקיהו מלך בן-עשרים וחמש שנה ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אביה בת-צדקיהו: 2 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר-עשה דויד אביו: 3 הוא בשנה הראשונה למלכו בחדש הראשון פתח את-דלתות בית-יהוה ויחזקם: 4 ויבא את-הכהנים ואת-הלויים ויאספם לרחוב המזרח: 5 ויאמר להם שמעוני הלויים עתה התקדשו וקדשו את-בית יהוה אלהי אבותיכם והוציאו את-הנגדה מן-הקדש: 6 כיימעלו אבותינו ועשו ה' רע בעיני יהוה-אלהינו ויעזבוהו ויסבו

פניהם ממשכן יהוה ויתנערך: 7 גם סגרו דלתות האולם וכבדו את־הנרות וקטרת לא הקטירו ועלה לא־העלו בקדש אלהי ישראל: 8 ויהי קצף יהוה על־יהודה וירושלם ויהנם [לזועה] לשמה ולשרקה כאשר אתם ראים בעיניכם: 9 והנה נפלו אבותינו בחרב ובנינו ובנותינו ונשינו בשבי על־זאת: 10 עתה עס־לכבי לכרות ברית ליהוה אלהי ישראל וישב ממנו חרון אפו: 11 בני עתה אל־תשלו כ־בכם בחר יהוה לעמד לפניו לשרתו ולהיות לו משרתים ומקטרים: 12 ויקמו הלויים מחת בן־עמשי ויואל בן־עזריהו מן־בני הקהתי ומן־בני מררי קיש בן־עבדי ועזריהו בן־יהללאל ומן־הנרשני יואח בן־זמיה ועדן בן־יואח: 13 ומן־בני אליצפן שמרי (ויעואל) (ויעיאל) ומן־בני אסף זכריה ומתניהו: 14 ומן־בני הימן (יחואל) (יחיאל) ושמען ס ומן־בני ידותון שמעיה ועיזאל: 15 ויאספו את־אחיהם ויתקדשו ויבאו כמִצְוַת־המלך בדברי יהוה לטהר בית יהוה: 16 ויבאו הכהנים לפניוהו לטהר ויוציאו את כל־השִׁמְאָה אשר מצאו בהיכל יהוה לחצר בית יהוה ויקבלו הלויים להוציא לנחל־קדרון חוצה: 17 ויחלו באחד לחדש הראשון לקדש וביום שמונה לחדש באו לאולם יהוה ויהוה ויקדשו את־בית־יהוה ליום שמונה ביום עשר לחדש הראשון כלו: 18 ויבאו פנימה אל־חזקיהו המלך ויאמרו טהרנו את־כל־בית יהוה את־מזבח העולה ואת־כל־כלי ואת־שלחן המערכת ואת־כל־כליו: 19 ואת כל־הפלים אשר הונח המלך אתו במלכותו במעלו הכנו והקדשנו והנם לפני מזבח יהוה: 20 וישכם יחזקיהו המלך ויאסף את שרי העיר ויעל בית יהוה: 21 ויבאו פרים־שבעה ואילים שבעה וכבשים שבעה וצפירי עזים שבעה לח טאת על־הממלכה ועל־המקדש ועל־יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות על־מזבח יהוה: 22 וישחטו הבקר ויקבלו הכהנים את־הדם ויזרקו המזבחה וישחטו האילים ויזרקו הדם המזבחה וישחטו הכבשים ויזרקו הדם המזבחה: 23 וינישו את־שעירי התפאת לפני המלך והקהל ויסמכו ידיהם עליהם: 24 וישחטום הכהנים ויחטאו את־דמם המזבחה לכפר על־כל־ישראל כי לכל־ישראל אמר המלך העולה והחטאת: 25 ויעמד את־הלויים בית יהוה במצלתיים בגבלים ובכנרות במצות דוד נגד חזה המלך ונתן הנביא כי ביד־יהוה המצוה ביד־נביאיו: 26 ויעמדו הלויים בכלי דוד והכהנים בחצצרות: 27 ויאמר יחזקיהו העלה העולה להמזבח ובעת החל העולה החל שיר־יהוה והחצצרות (מחצצרים) (מחצצרים) הכל עד לכלות העולה: משתחווים והשיר משורר והחצצרות (מחצצרים) (מחצצרים) הכל עד לכלות העולה: 29 וככלות להעלות כרעו המלך וכל־הנמצאים אתו וישתחוו: 30 ויאמר יחזקיהו המלך והשרים ללויים להלל ליה נה בדברי דוד ואסף החזן ויהללו עד־לשמוחה ויקרו וישתחוו: 31 ויען יחזקיהו ויאמר עתה מלאתם ידכם ליהוה נשו והביאו זבחים ותודות לבית יהוה ויבואו הקהל זבחים ותודות וכל־נדיב לב עלות: 32 ויהי מספר העולה אשר הביאו הקהל בקר שב עזים אילים מאה כבשים מאתים לעלה ליהוה כל־אלה: 33 והקדשים בקר שש מאות וצאן שלשת אלפים: 34 רק הכהנים היו למעט ולא יכלו להפשיט את־כל־העלות ויחזקום אחיהם הלויים עד־פלות המלאכה ועד יתקדשו הכהנים כי הלויים ישרי לבב להתקדש מהכהנים: 35 וגם־עלה לרב בחלבי השל מים ובנסכים לעלה ותפון עבודת בית־יהוה: 36 וישמח יחזקיהו וכל־העם על ההכין האלהים לעם כי בפתאם היה הדבר: 37 וישלח יחזקיהו על־כל־ישראל ויהודה ונס־אגרות כתב על־אפרים ומנשה לבוא לבית־יהוה בירושלם לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל: 2 ויעזן המלך ושירו וכל־הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש השני: 3 כי לא יכלו לעשותו בעת ההיא כי הכהנים לא־התקדשו למדי והעם לא־נאספו לירושלם: 4 ויישר הדבר בעיני המלך ובעיני כל־הקהל: 5 ויעמידו דבר להעביר קול בכל־ישראל מבאר־שבע ועד־דן לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי־ישראל בירושלם כי לא לרב עשו כפתוב: 6 וילכו הרצים באגרות מיד המלך ושירו בכל־ישראל ויהודה וכמִצְוַת־המלך לא מר בני ישראל שובו אל־יהוה אלהי אבותיהם ויצחק וישב אל־הפליטה הנשאת לכם מכף מלכי אשור: 7 ואל־תהיו כאבותיכם וכאחיהם אשר מעלו ביהוה אלהי אבותיהם ויהנם לשמה כאשר אתם ראים: 8 עתה אל־תקשו ערפכם כאבותיכם תנייד ליהוה ובאו למקדשו אשר הקדש לעולם ועבדו את־יהוה אלהיכם וישב מכם חרון אפו: 9 כי בשובכם על־יהוה אחיכם ובניכם לרחמים לפני שוביהם ולשוב לארץ הזאת כ־יחננו ורחום יהוה אלהיכם ולא־יסיר פנים מכם אם־תשובו אליו:

II Chronicles

פ 10 ויהיו הרצים עברים מעירו ל עיר בארץ-אפרים ומנשה ועד-זבלון ויהיו משחקים עליהם ומלענים בם: 11 אך-אנשים מאשר ומנשה ומזבלון נכנעו ויבאו לירושלם: 12 גם ביהודה היתה יד האלהים לתת להם לב אחד לעשות מצות המלך והשרים בדבר יהוה: 13 ויאספו ירושלם עמרב לעשות את-חג המצות בחדש השני קהל לרב מאד: 14 ויקמו ויסירו את-המזבחות אשר בירושלם ואת כל-המקטרות הסירו וישליכו לנהל קדרון: 15 וישטפו ה פסח בארבעה עשר לחדש השני והכהנים והלויים נכלמו ויחקדשו ויביאו עלות בית יהוה: 16 ויעמדו על-עמדם כמשפטם כחורת משה איש-האלהים הכהנים זרקו את-הדם מיד הלויים: 17 כירבת בקהל אשר לא-התקדשו והלויים על-שחיטת הפסחים לכל לא טהור להקדש ליהוה: 18 כי מרבית העם רבת מאפרים ומנשה ושכר וזבלון לא טהרו כי-אכלו את-הפסח בלא ככתוב כי התחלל יחזקיהו עליהם לאמר יהוה הטוב יכפר בעד: 19 כל-לבבו הכין ליהוה האלהים יהוה אלהי אבותיו ולא פטרתה הקדש: 20 וישמע יהוה אל-יחזקיהו וירפא את-העם: 21 ויעשו בני-ישראל הנמצאים בירושלם את-חג המצות שבעת ימים בשמחה גדולה ומהללים ליהוה יום ביום הלויים והכהנים בכל-יעז ליהוה: 22 וידבר יחזקיהו על-לב כל-הלויים המשפילים שכל-טוב ליהוה ויאכלו את-המועד שבעת הימים מזבחים וזחי שלמים ומתורים ליהוה אלהי אבותיהם: 23 ויועצו כל-הקהל לעשות שבעת ימים אחרים ויעשו שבעת-ימים שמחה: 24 כי חזקיהו מלך יהודה הרים לקהל אלף פרים ושבעת אלפים צאן ו שהשרים הרימו לקהל פרים אלף וצאן עשרת אלפים ויחקדשו כהנים לרב: 25 וישמחו כל-קהל יהודה והכהנים והלויים וכל-הקהל הבאים מישראל והגרים הבאים מארץ ישראל והיושבים ביהודה: 26 ויהי שמחה-גדולה בירושלם כי מימי שלמה בן-דוד מלך ישראל לא כזאת בירושלם: 27 ויקמו הכהנים הלויים

ויברכו את-העם וישמע בקולם ותבוא תפלתם למעון קדשו לשמים: פ 31 וככלות כל-זאת יצאו כל-ישראל הנמצאים לערי יהודה וישברו המזבחות ויגדעו האשרים וינתצו את-הבמות ואת-המזבחת מפל-יהודה ובנימן ובאפרים ומנשה עד-לכלה וישבו כל-בני ישראל איש לאחוזתו לעריהם: 2 ויעמד יחזקיהו את-מחלקות הכהנים והלויים על-מחלקותם איש כפי עבדתו לפניהם וללויים לעלה ולשלמים לשרת ולהדרות ולהלל בשערי מחנות יהוה: 3 ומנת המלך מן-רכושו לעלות לעלות הבקר והעזב והעלות לשבתות ולחידשים ולמעדים ככתוב בחורת יהוה: 4 ויאמר לעם לישבי ירושלם לתת מנת הכהנים והלויים למען יחזקו בחורת יהוה: 5 וכפרץ הדבר הרבו בני-ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש וכל תבואת שדה ומעשר הכל לרב הביאו: 6 ובני ישראל ויהודה היושבים בערי יהודה גס-הם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליהוה אלהיהם הביאו ויתנו ערמות ערמות: 7 ס בחדש השלשי החלו הערמות ליסוד ובחדש השביעי פלו: 8 ויבאו יחזקיהו והשרים ויראו את-הערמות ויברכו את-יהוה ואת עמו ישראל: פ 9 וידרש יחזקיהו על-הכהנים והלויים על-הערמות: 10 ויאמר אליו עזריהו כהן הראש לבית דרוק ויאמר מהחל התרומה לביא בית-יהוה אכול ושבע והותר עד-לרוב כי יהוה ברך את-עמו והותר את-התרון הזה: 11 ויאמר יחזקיהו להכין לשכות בבית יהוה ויכינו: 12 ויביאו את-התרומה והמעשר והקדשים באמונה ועליהם נגיד [פונניהו] [כנניהו] הלוי ושמעי אחיהו משנה: 13 ויחאל [עוזיהו] ונח ונשהאל וירימות ויוזבד ואליאל ויסמכיהו ומח ובעניהו פקידים מנד [פונניהו] [כנניהו] ושמעי אחיו במפקד יחזקיהו ה מלך ועזריהו נגיד בית-האלהים: 14 וקורא בן-ימנה הלוי השוער למזרח על נדבות האלהים לתת תרומת יהוה וקדשי הקדשים: 15 ועל-ידו עדן ומנימן וישוע ושמעיהו אמריהו ושכנ יהו בערי הכהנים באמונה לתת לאחיהם במחלקות כגדול כקטן: 16 מלבד התיחשם לזכרים מן שלוש שנים ולמעלה לכל-הבא לבית-יהוה לדבריו ביומו לעבודתם במשמרותם במחלקותיהם: 17 ואת התיחש הכהנים לבית אבותיהם והלויים מ בן עשרים שנה ולמעלה במשמרותיהם במחלקותיהם: 18 ולהתיחש בכל-שם נשי הם ובניהם ובנותיהם לכל-קהל כי באמונתם ויחקדשו-קדש: 19 ולבני אהרן הכהנים בשדי מגרש עריהם בכל-עיר ועיר אנשים אשר נקבו בשמות לתת מנות לכל-זכר ככהנים ולכל-התיחש בלויים: 20 ויעש כזאת יחזקיהו בכל-יהודה ויעש הטוב והישר והאמת לפני יהוה אלהיו: 21 ובכל-מעשה אשר-החל בעבודת בית-האלהים ובחורה ובמצוה לדרש לאלהיו בכל-לבבו עשה והצליח: פ 32 אחרי

הדברים והאמת ה' אלה בא סנחריב מלך־אשור ויבא ביהודה ויחן על־הערים הבצורות
ויאמר לבקעם אליו: 2 וירא יחזקיהו כי־בא סנחריב ופניו למלחמה על־ירושלם:
3 ויזעזע עם־שריו ונבריו לסתום את־מימי העינות אשר מחוץ לעיר ויעזרוהו: 4 ויקבצו
עם־רב ויסתמו את־כל־המעונות ואת־הנחל השומף בתוך־הארץ לאמר למה יבואו מלכי
אשור ומצאו מים רבים: 5 ויחזק ויבן את־כל־החומה הפרוצה ויעל על־המנדלות
ולחוצה החומה א חרת ויחזק את־המלוא עיר דויד ויעש שלח לרב ומננים: 6 ויחן שרי
מלחמות על־העם ויקבצם אליו אל־רחוב שער העיר וידבר על־לבם לאמר: 7 חזקו
ואמצו אל־תיראו ואל־תחתו מפני מלך אשור ומלפני כל־ההמונ אשר־עמו כי־עמנו רב
מעמו: 8 עמו זרוע בשר ועמנו יהוה אלהינו לעזרנו ולהלחם מלחמתנו ויסמכו העם
על־דברי יחזקיהו מלך־יהודה: 9 אחר זה שלח סנחריב מלך־אשור עבדיו וירושלימה
והוא על־לכיש וכל־משלתו עמו על־יחזקיהו מלך יהודה ועל־כל־יהודה אשר
בירושלם לאמר: 10 כה אמר סנחריב מלך אשור על־מה אתם בטחים וישבים במצור
בירושלם: 11 הלא יחזקיהו מסית אתכם לתת אתכם למות ברעב ובצמא לאמר יהוה
אלהינו יצילנו מקף מלך אשור: 12 הלא־הוא יחזקיהו הסיר את־במותיו ואת־מזבחתיו
ויאמר ליהודה ולירושלם לאמר לפני מזבח אחד תשתחוו ועליו תקטירו: 13 הלא תדעו
מה עשיתי אני ואבו תי לכל עמי הארצות היכול יכלו אלהי גוי הארצות להציל
את־ארצם מיד: 14 מי בכל־אלהי הגוים האלה אשר החרימו אבותי אשר יכול להציל
את־עמו מיד כי יוכל אלהיכם להציל אתכם מיד: 15 ועתה אל־ישיא אתכם חזקיהו
ואל־יסית אתכם כזאת ואל־תאמינו לו כי־לא יוכל כל־אלוה כל־גוי וממלכה להציל
עמו מיד ומיד אבותי אף כי אלהיכם לא־יצילו אתכם מיד: 16 ועוד דברו עבדיו
על־יהוה האלהים ועל יחזקיהו עבדו: 17 וספרים כתב לחתף ליהוה אלהי ישראל
ולאמר עליו לאמר כאלהי גוי הארצות אשר לא־הצילו עמם מיד כן לא־יציל אלהי
יחזקיהו עמו מיד: 18 ויקראו בקול־גדול יהודית על־עם ירושלם אשר על־החומה
ליראם ולבהלם למען ילכדו את־העיר: 19 וידברו אל־אלהי ירושלם כעל אלהי עמי
הארץ מששה ידי האדם: 20 ויתפלל יחזקיהו המלך וישעיהו בן־אמון הנביא על־זאת
ויזעקו השמים: פ 21 וישלח יהוה מלאך ויכתד כל־גבור חיל ונגיד ושר במחנה מלך
אשור וישב בבשׂת פנים לארצו ויבא בית אלהיו (ומיציא) (ומיציא) מעיו שם הפילהו
בתרב: 22 ויושע יהוה את־יחזקיהו ואת ישרי ירושלם מיד סנחריב מלך־אשור ומיד־כל
וגיהלם סבוב: 23 ורבים מביאים מנחה ליהוה לירושלם ומגדלות ליהוה מלך
יהודה וינשא לעיני כל־הגוים מאחרי־כן: ס 24 בימים ההם חלה יחזקיהו עד־למותו
ויחפץ אל־יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו: 25 ולא־כנעו עליו השיב יחזקיהו כי נבה
לבו ויהי עליו קצף ועל־יהודה וירושלם: 26 ויפגע יחזקיהו בנבה לבו הוא וישרי
ירושלם ולא־בא עליהם קצף והנה בימי יחזקיהו: 27 ויהי ליחזקיהו עשר וכבוד הרבה
מאד ואצרות עשה־לו לכסף ולזהב ולאבן יקרה ולבשמים ולמננים וכלל כלי חמדה:
28 ומספנות לחבואת דגן ותירוש ויצהר ואדות לכל־בהמה ובהמה ועדרים לאורות:
29 וערים עשה לו ומקנה־צאן ובקר לרב כי נתן־לו אלהים רכוש רב מאד: 30 והוא
יחזקיהו סתם את־מוצא מימי נחון העליון ויישרם למטה־מערכה לעיר דויד ויצלח
יחזקיהו בכל־מעשהו: 31 וכן במליציו שרי בכל המשלחים עליו לדרש המופת אשר
היה בארץ עזבו האלהים לנסותו לדעת כל־בלבבו: 32 ויתר דברי יחזקיהו וחסדיו הנם
כתובים בחזון ישעיהו בן־אמון הנביא על־ספר מלכ־יהודה וישראל: 33 וישפב יחזקיהו
עם־אבתיו ויקברוהו במעלה קברו בני־דויד וכבוד עשורו במותו כל־יהודה וישרי
ירושלם וימלך מנשה בנו תחתיו: פ 33 בן־שנים עשרה שנה מנשה כמלכו וחמשים וחמש
שנה מלך בירושלם: 2 ויעש הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני
בני ישראל: 3 וישב ויבן את־הבמות אשר נתן יחזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעלים
ויעש אשרות וישתחו לכל־צבא השמים ויעבד אתם: 4 ובנה מזבחות בבית יהוה אשר
אמר יהוה בירושלם יהיה־שמי לעולם: 5 ויבן מזבחות לכל־צבא השמים בשתי חצרות
בית־יהוה: 6 והוא העביר את־בניו באש בני ברהם ועזון ונחש וכסף ועשה אוב
וידעוני הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: 7 וישם את־פסל הסמל אשר עשה
בבית האלהים אשר אמר אלהים אל־דויד ואל־שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר
בחרתי מפל שבטי ישראל אשים את־שמי לעילום: 8 ולא אוסף להסיר את־רגל ישראל

II Chronicles

מֵעַל הָאָדָּמָה אֲשֶׁר הֶעֱמַדְתִּי לְאַבְחִיכֶם רַק אֲסִיּוּמָרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִים
לְכָל־הַתּוֹרָה וְהַחֲקִים וְהַמִּשְׁפָּטִים בִּיד־מִשָּׁה: 9 וַיַּעַם מִנְּשָׁה אֶת־יְהוּדָה וַיִּשְׁבִּי יְרוּשָׁלַם
לַעֲשׂוֹת לַע מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד יְהוָה מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: 10 פ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מִנְּשָׁה
וַאֲלֵעֲמֹ וְלֹא הִקְשִׁיבוּ: 11 וַיָּבֹא יְהוָה עֲלֵיהֶם אֶת־שָׂרֵי הַצָּבָא אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ אֲשׁוּר וַיִּלְכְּדוּ
אֶת־מִנְּשָׁה בַחֲתִים וַיֹּאסְרוּהָ וַיּוֹלִיכֶיהָ בְּבֶלְהָ: 12 וְכַזְּכָר לֹא חָלָה אֶת־פְּנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיו וַיִּכְנַע מֶלֶךְ מַלְכֵי אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו: 13 וַיִּתְפַּלֵּל אֵלָיו וַיַּעֲרֹךְ לוֹ וַיִּשְׁמַע תַּחֲנוּנוֹ
וַיִּשְׁיבֵהוּ יְרוּשָׁלַם לְמִלְכוּתוֹ וַיַּעַם מִנְּשָׁה כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים: 14 וַאֲחֵרִיכָן בְּנֵה חוּמָה
חֲצוּנָה וְלַעֲרִידָיִד מַעְרָבָה לְגִיחוֹן בְּנָחַל וּלְבֹא בְּשַׁעַר הַדְּנִים וְסָבַב לַעֲפֹל וַיִּנְבִּיֶהָ
מֶלֶךְ וַיִּשֶׁם שְׂרִי־חֵיל בְּכָל־הָעָרִים הַבְּצֻרוֹת בִּיהוּדָה: 15 וַיֹּסֶר אֶת־אֱלֹהֵי הַנֹּכֶר וְאֶת־הַסֶּמֶל
מִבֵּית יְהוָה וְכָל־הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר בָּנָה בְּהָר בֵּית־יְהוָה וּבִירוּשָׁלַם וַיִּשְׁלַךְ חֲצֹצֶה לַעֲרִי:
16 (וַיִּכֶן) (וַיִּכֶן) אֶת־מִזְבְּחוֹת יְהוָה וַיּוֹצֵא עָלָיו זִבְחֵי שְׁלָמִים וְתוֹרָה וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה לְעָבֹד
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: 17 אֲבָל עוֹד הָעָם זִבְחִים בְּבִמּוֹת רַק לִיהוָה אֱלֹהֵיהֶם: 18 וַיִּתֵּר
דְּבָרֵי מִנְּשָׁה וַתַּפְּלֹתוּ אֶל־אֱלֹהֵיו וְדְבָרֵי הַחֲזִים הַמְּדַבְּרִים אֵלָיו בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
הָעָם עַל־דְּבָרֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: 19 וַתַּפְּלֹתוּ וְהַעֲתִירְלוּ וְכָל־חַשְׁתָּאוֹ וַעֲמַלּוֹ וְהַמַּסְכּוֹת אֲשֶׁר
בְּנָה בָהֶם בְּמוֹת וְהַעֲמִיד הָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסָלִים לִפְנֵי הַכְּנָעִי הָעָם כַּחֲבוּבִים עַל דְּבָרֵי חֲזִי:
20 וַיִּשְׁכַּב מִנְּשָׁה עַם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּהָ בֵּיתוֹ וַיִּמְלֹךְ אֲמוֹן בְּנֵה תַחֲתָיו: פ 21 בְּרַעֲשִׁרִים וּשְׁתִּים
שָׁנָה אֲמוֹן בְּמַלְכוֹ וּשְׁתִּים שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם: 22 וַיַּעַם הָרַע בַּעֲיָנִי יְהוָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
מִנְּשָׁה אֲבִיו וְכָל־הַפְּסָלִים אֲשֶׁר עָשָׂה מִנְּשָׁה אֲבִיו זָכָה אֲמוֹן וַעֲבָדָם: 23 וְלֹא נִכְנַע
מִלְּפָנֵי יְהוָה כַּהֲכָנַע מִנְּשָׁה אֲבִיו כִּי הוּא אֲמוֹן הָרַבָּה אֲשָׁמָה: 24 וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו עֲבָדָיו
וַיִּמְתְּחוּ בְּבֵיתוֹ: 25 וַיָּכּוּ עַם־הָאָרֶץ אֶת כָּל־הַקְּשָׁרִים עַל־הַמֶּלֶךְ אֲמוֹן וַיִּמְלִיכוּ עַם־הָאָרֶץ
אֶת־אִישִׁיהָ בְּנֵה תַחֲתָיו: פ 34 בְּרַשְׁמוֹנָה שָׁנִים יֹאשִׁיָּהוּ בְּמַלְכוֹ וּשְׁלָשִׁים וָאֶחָד שָׁנָה מָלַךְ
בִּירוּשָׁלַם: 2 וַיַּעַם הַשָּׂר בַּעֲיָנִי יְהוָה וַיִּלָּךְ בְּדַרְכֵי דָוִיד אֲבִיו וְלֹא־סָר יָמָן וּשְׁמָאוֹל:
3 וּבִשְׁמוֹנָה שָׁנִים לְמַלְכוֹ וְהוּא עוֹדֵנוּ נָעַר הֵחָל לְדָרוֹשׁ לֹאלֹהֵי דָוִיד אֲבִיו וּבִשְׁתִּים עָשָׂה
שָׁנָה הֵחָל לִשְׁתֵּר אֶת־יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם מִן־הַבְּמוֹת וְהָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסָלִים וְהַמַּסְכּוֹת: 4 וַיִּנְתְּצוּ
לִפְנֵי אֶת מִזְבְּחוֹת הַבַּעֲלִים וְהַחֲמֻנִים אֲשֶׁר־לְמַעֲלָה מֵעֲלֵיהֶם גִּדְעוּ וְהָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסָלִים
וְהַמַּסְכּוֹת שָׁבַר וְהָדָק וַיּוֹרֵק עַל־פְּנֵי הַקְּבָרִים הַזֹּכָרִים לָהֶם: 5 וַעֲצֻמוֹת כְּהָנִים שָׂרָף
עַל־מִזְבְּחוֹתֵיהֶם) (מִזְבְּחוֹתֵיהֶם) וַיִּשְׁתֵּר אֶת־יְהוּדָה וְאֶת־יְרוּשָׁלַם: 6 וּבַעֲרֵי מִנְּשָׁה וְאַפְרַיִם
וַשְׁמַעוֹן וְעַד־נַפְתָּלִי (בְּהָר) (בְּתִיחֶם) (בְּחֶרְבַּתְתִּיהֶם) סָבִיב: 7 וַיִּנְתֵּן אֶת־הַמִּזְבְּחוֹת
וְאֶת־הָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסָלִים כָּתַת לָהֶם דָּק וְכָל־הַחֲמֻנִים גִּדְעוּ כָּל־אָרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבֹּב לִירוּשָׁלַם:
8 וּבִשְׁנַת שְׁמוֹנֶה עָשָׂה לְמַלְכוֹ לִשְׁתֵּר הָאָרֶץ וְהַבֵּית שִׁלָּח אֶת־שָׁפָן בֶּן־אֶצְלִיָּהוּ
וְאֶת־מַעֲשִׂיהוּ שְׂרָהֲעִיר וְאֶת יוֹאָח בֶּן־יוֹאָחַז הַמִּזְכִּיר לַחֹזֶק אֶת־בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵיו: 9 וַיָּבֹאוּ
אֶל־חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּתְּנוּ אֶת־הַכֶּסֶף הַמּוֹבָא בֵּית־אֱלֹהִים אֲשֶׁר אֶסְפוּ־הַלִּוִּים שְׁמֵרֵי
הַסֶּף מִיַּד מִנְּשָׁה וְאַפְרַיִם וּמִכָּל־שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל וּמִכָּל־יְהוּדָה וּבְנִימָן (וַיִּשְׁבֹּב) (וַיִּשְׁבֹּב)
יְרוּשָׁלַם: 10 וַיִּתְּנוּ עַל־יַד עָשָׂה הַמִּלָּאכָה הַמַּפְקָדִים בְּבֵית יְהוָה וַיִּתְּנוּ אֹתוֹ עוֹשֵׂי הַמִּלָּאכָה
אֲשֶׁר עוֹשִׂים בְּבֵית יְהוָה לְבָרוּק וּלְחֹזֶק הַבֵּית: 11 וַיִּתְּנוּ לְחֶרֶשִׁים וּלְבָנִים לְקִנּוֹת אֲבָנֵי
מַחֲצֵב וְעֲצִים לְמַחְבֹּרוֹת וּלְקִירוֹת אֶת־הַבָּתִּים אֲשֶׁר הִשְׁחִיתוּ מַלְכֵי יְהוּדָה: 12 וְהָאֲנָשִׁים
עוֹשִׂים בְּאֻמּוֹנָה בְּמִלָּאכָה וְעֲלֵיהֶם) (מַפְקָדִים) יָחַת וַעֲבָדֵיהֶם הַלִּוִּים מִן־בְּנֵי מֶרַי וּזְכָרִיָּה
וּמִשְׁלֵם מִן־בְּנֵי הַקְּהָתִים לְנֹצַח וְהַלִּוִּים כָּל־מִכּוֹן בְּכָל־יָשָׁר: 13 וְעַל הַסֶּבְּעִים וּמִנְּצִחִים
לְכָל עָשָׂה מִלָּאכָה לְעֹבְדָה וְעֹבְדָה וּמִהַלִּוִּים סוֹפְרִים וּשְׂטָרִים וּשְׂעִירִים: 14 וּבְהוֹצִיאֵם
אֶת־הַכֶּסֶף הַמּוֹבָא בֵּית יְהוָה מִצָּא חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן אֶת־סֹפֶר תּוֹרַת־יְהוָה בִּיד־מִשָּׁה: 15 וַיַּעַן
חִלְקִיָּהוּ וַיֹּאמֶר אֶל־שָׁפָן הַסּוֹפֵר סֹפֶר הַתּוֹרָה מִצָּאֵתִי בְּבֵית יְהוָה וַיִּתֵּן חִלְקִיָּהוּ אֶת־הַסֶּפֶר
אֶל־שָׁפָן: 16 וַיָּבֹא שָׁפָן אֶת־הַסֶּפֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁבֹּב עוֹד אֶת־הַמֶּלֶךְ דְּבָר לֵאמֹר כָּל
אֲשֶׁר־נָתַן בִּיד־עֲבָדֶיךָ הֵם עוֹשִׂים: 17 וַיִּתְּנוּ אֶת־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּבֵית־יְהוָה וַיִּתְּנוּהוּ עַל־יַד
הַמַּפְקָדִים וְעַל־יַד עוֹשֵׂי הַמִּלָּאכָה: 18 וַיִּגֹּד שָׁפָן הַסּוֹפֵר לְמֶלֶךְ לֵאמֹר סֹפֶר נָתַן לִי
חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן וַיִּקְרָא־בּו שָׁפָן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: 19 וַיְהִי כַּשֶּׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶת דְּבָרֵי הַתּוֹרָה
וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו: 20 וַיִּצֹ הַמֶּלֶךְ אֶת־חִלְקִיָּהוּ וְאֶת־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן וְאֶת־עֲבָדָיו בְּרִמְיָכָה
וְאֶת־שָׁפָן הַסּוֹפֵר וְאֶת עֲשֵׂיָה עֲבַד־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר: 21 לָכוּ דַרְשׁוּ אֶת־יְהוָה בְּעָדִי וּבְעַד
הַנִּשְׁאָר בְּיִשְׂרָאֵל וּבִיהוּדָה עַל־דְּבָרֵי הַסֶּפֶר אֲשֶׁר נִמְצָא כִּי־גִדְּלָה חַמַּת־יְהוָה אֲשֶׁר נָתַכָּה
בְּנֹו עַל־אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְרוּ אֲבוֹתֵינוּ אֶת־דְּבָרֵי יְהוָה לַעֲשׂוֹת כְּכָל־הַכְּתוּב עַל־הַסֶּפֶר הַזֶּה: פ
22 וַיִּלָּךְ חִלְקִיָּהוּ וְאֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ אֶל־חִלְדָּה הַנְּבִיאָה אֲשֶׁתוֹ שְׁלֹם בֶּן־(וְתוֹקָה) (וְתוֹקָה)

בן-חסד'ה שומר הבגדים ו' היא יושבת בירושלם במשנה וידברו אליה כזאת: ס
 23 ותאמר ל' הם כה-אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר-שלח אתכם אלי: ס
 24 כה אמר יהוה הנני מביא ר' עה על-המקום הזה ועל-יושביו את כל-האלות הפתובות
 על-הספר אשר קראו לפני מלך יהודה: 25 תחת אשר עבדני (ויקטירו) (ויקטירו)
 לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם ותחד חמתי במקום הזה ולא תכבה:
 26 ואל-מלך יהודה השלח אתכם לדרוש ביה נה כה תאמרו אליו ס כה-אמר יהוה
 אלהי ישראל הדברים אשר שמעת: 27 יען רך-לבבך ותכנעו מלפני אלהים בשמעך
 את-דבריו על-המקום הזה ועל-יושביו ותכנע לפני ותקדע את-בגדיך ותבדך לפני וגם-אני
 שמעתי נאמ-יהוה: 28 הנני אספק אל-אבחיך ונאספת אל-קברחיך בשלום ולא-תראנה
 עיניך כלל הרעה אשר אני מביא על-המקום הזה ועל-יושבו ויושבו את-המלך דבר: פ
 29 וישלח המלך ויאסף את-כל-זקני יהודה וירושלם: 30 ויעל המלך בית-יהוה
 וכל-איש יהודה ויושבי ירושלם והכהנים והלויים וכל-העם מגדול ועד-קטן ויקרא
 באזניהם את-כל-דברי ספר הברית הנמצא בית יהוה: 31 ויעמד המלך על-עמדו ויכרת
 את-הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמור את-מצותיו ועדותיו וחקיו בכל-לבבו
 ובכל-נפשו לעשות את-דברי הברית הפתובים על-הספר הזה: 32 ויעמד את כל-הנמצא
 בירושלם ובנגמון ויעשו ישיב ירוש' לם כברית אלהים אלהי אבותיהם: 33 וגסר ואשיהו
 את-כל-התועבות מכל-הארצות אשר לבני ישראל ויעבד את כל-הנמצא בישראל לעבדו
 את-יהוה אלהיהם כל-ימיו לא ס'ו מאחרי יהוה אלהי אבותיהם: פ 35 ויעש ואשיהו
 בירושלם פסח ליהוה וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש הראשון: 2 ויעמד הכהנים
 על-משמרותם ויחזקם לעבודת בית יהוה: 3 ויאמר ללויים (המזבחים) (המזבחים)
 לכל-ישראל הקדושים ליהוה תנו את-ארון-הקדש בבית אשר בנה שלמה בן-דוד מלך
 ישראל אין-לכם משא בכתף עתה עבדו את-יהוה אלהיכם ואת עמו ישראל: 4 (והכוננו)
 (והכנינו) לבית-אבותיכם כמחלקותיכם בכתב דוד מלך ישראל ובמכתב שלמה בנו:
 5 ועמדו בקדש לפלגות בית האבות לאחיהם בני העם וחלקת בית-אב ללויים: 6 ושחטו
 הפסח והתקדשו והכינו לאחיהם לעשות כדבר-יהוה ביד-משה: פ 7 וירם ואשיהו לבני
 העם צאן כבשים ובגדי-עזים הכל לפסחים לכל-הנמצא למספר שלשים אלף ובקר
 שלשת אלפים אלה מרכוש המלך: פ 8 ושריו לנדבה לעם לכהנים וללויים הרימו
 חלקיה וזכריהו ויחיאל נגידו בית האלהים לכהנים נתנו לפסחים אלפים ושש מאות
 ובקר שלש מאות: 9 (וכנניהו) (וכנניהו) ושמעיהו ונחמאל אחיו וחשביהו ויעיאל ויוזבד
 שרי הלויים הרימו ללויים לפסחים חמשת אלפים ובקר חמש מאות: 10 ותכון העבודה
 ויעמדו הכהנים על-עמ' דם והלויים על-מחלקותם כמצות המלך: 11 וישחטו הפסח ויזרקו
 הכהנים מידם והלויים מפשיטתם: 12 ויסירו העלה לחתם למפלגות לבית-אבות לבני
 העם להקריב ליהוה ככתוב בספר משה וכן לבקר: 13 ויבשלו הפסח באש כמשפט
 והקדשים בשלו בסירות ובדורים ובצלחות ויריצו לכל-בני העם: 14 ואחר הכינו להם
 ולכהנים כי הכהנים בני אהרן בהעלות העולה והחלבים עד-לילה והלויים הכינו להם
 ולכהנים בני אהרן: 15 והמשררים בני-אסף על-מעמד כמצות דוד ואסף והימן וירחמן
 חזוה ה מלך והשערים לשער ושער אין להם לסור מעל עבדתם כי-אחיהם הלויים הכינו
 להם: 16 ותכון כל-עבודת יהוה ביום ההוא לעשות הפסח והעלות עלות על מזבח
 יהוה כמצות המלך ואשיהו: 17 ויעשו בני-ישראל הנמצאים את-הפסח בעת ההיא
 ואת-חג המצות שבעת ימים: 18 ולא-נעשה פסח כמותו בישראל מימי שמואל הנביא
 וכל-מלכי ישראל לא-עשו כפסח אשר-עשה ואשיהו והכהנים והלויים וכל-יהודה
 וישראל הנמצא ויושבי ירושלם: ס 19 בשמונה עשרה שנה למלכות ואשיהו נעשה הפסח
 הזה: 20 אחר כל-זאת אשר הכין ואשיהו את-הבית עלה נכו מלך-מצרים להלחם
 בכרכמיש על-פדת ויצא לקראתו ואשיהו: 21 וישלח אליו מלאכים לאמר! מה-ילי ולך
 מלך יהודה לא-עליך אתה היום כי אל-בית מלחמתי ואלהים אמר לבהלני חדל-לך
 מאלהים אשר-עמי ואל-ישותיך: 22 ולא-הסב ואשיהו פניו ממנו כי להלחם-בו התחפש
 ולא שמע אל-דברי נכו מפ' אלהים ויבא להלחם בבקעת מגדו: 23 וירו הירים למלך
 ואשיהו ויאמר המלך לעבדיו העבירוני כי החליתי מאד: 24 ויעבירהו עבדיו
 מן-המרכבה וירפיהו על רכב המשנה אשר-לו ויוליכיהו ירושלם ויקם ויקבר בקברות
 אבתיו וכל-יהודה וירושלם מתאבלים על-אשיהו: פ 25 ויקון וימנהו על-אשיהו

II Chronicles

וַיֹּאמְרוּ כָל־הַשָּׂרִים וְהַשָּׂרוֹת בְּקִינוּתֵיהֶם עַל־יָשְׁיָהוּ עַד־הַיּוֹם וַיִּתְּנוּם לְחֶק עַל־יִשְׂרָאֵל
וְהֵנָּה כְּתוּבִים עַל־הַקִּינוּת: 26 וַיֹּתֵר דְּבָרֵי יָאֲשִׁיָּהוּ וַחֲסָדָיו כְּתוּבִים בַּחוּרֹת יְהוָה: 27 וּדְבָרָיו
הָרַשְׁוֹנִים וְהָאֲחֵרִים הֵנָּה כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר מַלְכ־יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה: 36 וַיִּקְחוּ עִם־הָאָרֶץ
אֲתִיהוּאֲחָז בֶּן־יָאֲשִׁיָּהוּ וַיְמַלִּכֵהוּ תַּחַת־אָבִיו בִּירוּשָׁלַם: 2 בֶּן־שְׁלוֹשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה יוֹאֲחָז
בְּמַלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם: 3 וַיִּסִּירֵהוּ מֶלֶךְ־מִצְרַיִם בִּירוּשָׁלַם וַיַּעֲנֹשׁ
אֶת־הָאָרֶץ מֵאָה כֶּסֶף־כֶּסֶף וְכֶסֶף זָהָב: 4 וַיְמַלֵךְ מֶלֶךְ־מִצְרַיִם אֶת־אֱלֹקִים אֲחָיו עַל־יְהוּדָה
וּבִירוּשָׁלַם וַיֹּסֶב אֶת־שְׁמוֹ יְהוֹיָקִים וְאֲתִיהוּאֲחָז אֲחָיו לָקַח נָכוֹ וַיְבִיאֵהוּ מִצְרַיִם: פ
5 בֶּן־עֶשְׂרִים וַחֲמֵשׁ שָׁנָה יְהוֹיָקִים בְּמַלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה אֱלֹהָיו: 6 עָלָיו עָלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וַיֹּאסְרֵהוּ בַּנְּחָשְׁתִּים הַלְּחִיכִי בָבֶלָה:
7 וּמִכְּלֵי בַּיִת יְהוָה הֵבִיא נְבוּכַדְנֶאצַּר לְבָבֶל וַיִּתְּנֵם בְּהִיכְלוֹ בָבֶלָה: 8 וַיֹּתֵר דְּבָרֵי יְהוֹיָקִים
וַתַּעֲבֹתוּ אֲשֶׁר־עָשָׂה וְהִנֵּמְצָא עָלָיו הֵנָּה כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה וַיְמַלֵךְ
יְהוֹיָכִין בֶּן־תַּחֲתִיו: פ 9 בֶּן־שְׁמוֹנֶה שָׁנִים יְהוֹיָכִין בְּמַלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וְעֶשְׂרֵת יָמִים
מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה: 10 וְלִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה שָׁלַח הַמֶּלֶךְ נְבוּכַדְנֶאצַּר
וַיְבִאֵהוּ בָבֶלָה עִם־כָּל חֲמֹדֵת בֵּית־יְהוָה וַיְמַלֵךְ אֶת־צִדְקִיָּהוּ אֲחָיו עַל־יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם: פ
11 בֶּן־עֶשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה צִדְקִיָּהוּ בְּמַלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם: 12 וַיַּעַשׂ
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו לֹא נִכְנַע מִלִּפְנֵי יְרֵמְיָהוּ הַנָּבִיא מִפִּי יְהוָה: 13 וְגַם בְּמֶלֶךְ
נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ אֲשֶׁר הִשְׁבִּיעוּ בָּאֱלֹהִים וַיִּקְשׁ אֶת־עַרְפוֹ וַיֹּאמְרִין אֶת־לִבָּבוֹ מִשׁוּב אֶל־יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: 14 גַּם כָּל־שָׂרֵי הַכְּהֹנִים וְהָעָם הָרַבּוּ (לְמַעוֹל) לַמַּעַל־מַעַל כָּל־תַּעֲבוֹת
הַגּוֹיִם וַיִּטְמְאוּ אֶת־בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ בִּירוּשָׁלַם: 15 וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם
עָלֵיהֶם בֵּיד מַלְאָכָיו הַשֹּׁכֵם וּשְׁלֹחַ כִּי־חָמַל עַל־עַמּוֹ וְעַל־מַעֲוֹנוֹ: 16 וַיְהִיו מַלְעָבִים
בְּמַלְאָכֵי הָאֱלֹהִים וּבוֹזִים דְּבָרָיו וּמַתְעַתְעִים בְּנִבְאֵיו עַד עֲלוֹת חֲמַת־יְהוָה בְּעַמּוֹ עַד־לֹאִין
מִרְפָּא: 17 וַיַּעַל עֲלֵיהֶם אֶת־מֶלֶךְ (כְּשָׁדִיִּים) וַיַּהֲרֹג בַּחוּרֵיהֶם בַּחֲרֹב בְּכִית מִקְדָּשָׁם
וְלֹא הָיָה מִל עַל־בַּחוּר וּבַחוּלָה זָקֵן וַיִּשֶׁשׂ הַכָּל נָתַן בְּיָדוֹ: 18 וְכָל כָּלֵי בַּיִת הָאֱלֹהִים
הַגְּדֹלִים וְהַקְּטָנִים וְאַצְרוֹת בַּיִת יְהוָה וְאַצְרוֹת הַמֶּלֶךְ וְשָׂרָיו הַכָּל הֵבִיא בָבֶל: 19 וַיִּשְׂרְפוּ
אֶת־בֵּית הָאֱלֹהִים וַיִּנְתְּצוּ אֶת חוֹמֹת יְרוּשָׁלַם וְכָל־אַרְמְנוֹתֶיהָ שָׂרְפוּ בָאֵשׁ וְכָל־כָּלֵי חֲמֹדֶיהָ
לְהַשְׁחִית: 20 וַיֵּל הַשָּׂאֲרִית מִן־הַחֲרָב אֶל־בָּבֶל וַיְהִי־לוֹ וּלְבָנָיו לְעִבְדִּים עַד־מֶלֶךְ
מַלְכוֹת פָּרַס: 21 לְמַלְאוֹת דְּבַר־יְהוָה בְּפִי יְרֵמְיָהוּ עַד־רִצְתָהּ הָאָרֶץ אֶת־שְׁבֹתוֹתֶיהָ כָּל־יְמֵי
הַשָּׁמָה שָׁבְתָה לְמַלְאוֹת שְׁבָעִים שָׁנָה: פ 22 וּבִשְׁנַת אַחַת לְכוּרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס לְכָלוֹת
דְּבַר־יְהוָה בְּפִי יְרֵמְיָהוּ הָעִיר וַיְהִי אֲתִירוֹת כּוּרֶשׁ מֶלֶךְ־פָּרַס וַיַּעֲבֵר־קוֹל בְּכָל־מַלְכוּתוֹ
וְגַם־בְּמִכְתָּב לְאַמֶּר: 23 כֹּה־אָמַר כּוּרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס כָּל־מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ נָתַן לִי יְהוָה
אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהוּא־פָקַד עָלַי לְבֹנֹתָלוֹ בַּיִת בִּירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה מִיַּבְכֶּם מִפְּל־עַמּוֹ
יְהוָה אֱלֹהָיו עַמּוֹ וַיַּעַל:

Matthew

1 [B]ίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαβὶδ, υἱοῦ Ἀβραάμ. **2** Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ. Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ. Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. **3** Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ. Φαρὲς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἑσρῶμ. Ἑσρῶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ. **4** Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ. Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών. Ναασσών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών. **5** Σαλμών δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὺζ ἐκ τῆς Ῥαχάβ. Βοὺζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὠβὴδ ἐκ τῆς Ῥούθ. Ὠβὴδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί. **6** Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησε τὸν Δαβὶδ τὸν βασιλέα. Δαβὶδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου. **7** Σολομῶν δὲ ἐγέννησε τὸν Ῥοβοάμ. Ῥοβοάμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά. Ἀβιά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά. **8** Ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ. Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ. Ἰωράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζιαν. **9** Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ. Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ. Ἀχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν. **10** Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ. Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμών. Ἀμών δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν. **11** Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. **12** μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ. Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ. **13** Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιοὺδ. Ἀβιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακεῖμ. Ἐλιακεῖμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ. **14** Ἀζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ. Σαδώκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχεῖμ. Ἀχεῖμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιοὺδ. **15** Ἐλιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ. Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν. Ματθάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ. **16** Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς, ὁ λεγόμενος Χριστός. **17** Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραὰμ ἕως Δαβὶδ, γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ Δαβὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ, γενεαὶ δεκατέσσαρες. **18** Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν. Μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς, εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος ἁγίου. **19** Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. **20** ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων, Ἰωσήφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου. τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν, ἐκ Πνεύματος ἁγίου ἐστίν. **21** τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαόν αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ἁμαρτιῶν αὐτῶν. **22** Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου, διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος, **23** Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. **24** Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. **25** καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱόν αὐτῆς τὸν πρωτότοκόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

2 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, **2** λέγοντες, Ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἠλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. **3** Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ. **4** καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται. **5** οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου, **6** Καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα. ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ. **7** Τότε Ἡρώδης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος. **8** καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ, εἶπε, Πορευθέντες, ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὥπως καὶ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. **9** οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως, ἐπορεύθησαν. καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστὴρ ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτοὺς, ἕως ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον. **10** ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα;

11 καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὗρον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν. **12** καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

13 Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων, Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεύγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἶπω σοί. μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσει αὐτό.

14 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον· **15** καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος, Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου. **16** Τότε Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνέειλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διηκοσίων, καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκριβωσε παρὰ τῶν μάγων. **17** Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος, **18** Φωνὴ ἐν ῥαμὰ ἠκούσθη, θρήνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολλὸς, Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσὶ.

19 Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, **20** λέγων, Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ. τεθήνκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. **21** Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. **22** ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν. χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας· **23** καὶ ἐλθὼν κατακτίσεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρετ, ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν, Ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

3 ἘΝ δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας, **2** καὶ λέγων, Μετανοεῖτε. ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. ὁὗτος γάρ ἐστιν ὁ ῥηθεὶς ὑπὸ Ἡσαίου τοῦ προφήτου, λέγοντος, Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. **4** Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ. ἡ δὲ τροφὴ αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες, καὶ μέλι ἄγριον. **5** Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου, **6** καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῳ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. **7** Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; **8** ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· **9** καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ. λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγείρει τέκνα τῷ Ἀβραάμ. **10** Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται. πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. **11** Ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἰσχυρότερός μου ἐστίν, οὐ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα βαστάσαι, αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἀγίῳ καὶ πυρί. **12** οὐ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστω. **13** Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. **14** ὁ δὲ Ἰωάννης διεκάλυεν αὐτὸν, λέγων, Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με; **15** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἄφες ἄρτι. οὕτω γὰρ πρέπειν ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. Τότε ἀφίησιν αὐτόν· **16** καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος, καὶ ἰδοὺ ἀνέφχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν, καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν. **17** καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

4 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνίχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου. **2** καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα, ὕστερον ἐπείνασε. **3** καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ πειράζων εἶπεν, Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται. **4** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε, γέγραπται, Οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ. **5** Τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἵσθισιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον

Matthew

τοῦ ἱεροῦ. **6** καὶ λέγει αὐτῷ, Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω. γέγραπται γὰρ, "Οτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντέλεται περὶ σοῦ, καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόνῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. **7** Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, πάλιν γέγραπται, Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου. **8** Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, **9** καὶ λέγει αὐτῷ, Ταῦτα πάντα σοι δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι. **10** Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, "Υπάγε σατανᾶ. γέγραπται γὰρ, Κύριον τὸν Θεόν σου προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. **11** Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος. καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος προσήλθον, καὶ διηκόνουν αὐτῷ. **12** Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, **13** καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρέτ, ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν, ἐν ὁρίοις Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλεὶμ, **14** ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος, **15** Γῆ Ζαβουλὼν καὶ γῆ Νεφθαλεὶμ, ὁδὸν θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν, **16** ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα, καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς. **17** Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν, καὶ λέγειν, Μετανοεῖτε. ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. **18** Περιπατῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφοὺς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβλητρον εἰς τὴν θάλασσαν (ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς) **19** καὶ λέγει αὐτοῖς, Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. **20** οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. **21** Καὶ προβάς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφοὺς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. **22** οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. **23** Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ. **24** καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, ποικίλαις νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομένους, καὶ δαιμονιζομένους, καὶ σεληνιαζομένους, καὶ παραλυτικούς, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. **25** καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἰερουσολύμων καὶ Ἰουδαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

5 Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος. καὶ καθίσαντος αὐτοῦ, προσήλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, **2** καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτούς, λέγων, **3** Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. **4** Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. **5** Μακάριοι οἱ πρᾶεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. **6** Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. **7** Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. **8** Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. **9** Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. **10** Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. **11** Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσιν πᾶν πονηρὸν ῥήμα κατ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ. **12** χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολλὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτω γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφῆτας τοὺς πρὸ ὑμῶν. **13** Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἄλας τῆς γῆς. ἐὰν δὲ τὸ ἄλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀλισθήσεται; εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω, καὶ καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. **14** Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπ' ἀνὸς οὐρανοῦ. **15** οὐδὲ καίουσιν λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. **16** Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **17** Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. **18** ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν, ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. **19** Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. **20** λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεον τῶν γραμματέων καὶ φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. **21** Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, Οὐ φονεύσεις· ὃς δ' ἂν

φονεύση, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει. **22** Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῇ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει. ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ. ὃς δ' ἂν εἴπῃ μωρὲ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. **23** Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, κἀκεῖ μνησθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ, **24** ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὕπαγε, πρῶτον διαλλάγηθαι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἔλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. **25** Ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχὺ, ἕως ὅτου εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ, μήποτε σε παραδῶ ὁ ἀντίδικός σου τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτὴς σε παραδῶ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθῇς. **26** ἀμὴν λέγω σοί, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ἂν ἀποδῶς τὸν ἔσχατον κοδράντην. **27** Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, Οὐ μοιχεύσεις. **28** Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς, ἥδη ἐμοίχευσεν αὐτήν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. **29** εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτόν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ. συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόλῃται ἓν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν. **30** Καὶ ἡ δεξιὰ σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτήν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόλῃται ἓν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν. **31** Ἐρρέθη δὲ ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον. **32** Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, παρεκτὸς λόγου πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν μοιχεῖσθαι· καὶ ὃς ἐὰν ἀπολελυμένην γαμήσῃ, μοιχᾶται. **33** Πάλιν ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, Οὐκ ἐπιορκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ κυρίῳ τοὺς ὅρκους σου. **34** Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὁμόσαι ὅλως, μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ, οὔτε ἐν θρόνῳ ἐστὶ τοῦ Θεοῦ. **35** μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑποπόδιον ἐστὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως. **36** μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὁμόσης, ὅτι οὐ δύνασαι μίαν τρίχα λευκὴν ἢ μέλαιναν ποιῆσαι. **37** Ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν ναί, ναί· οὐ, οὐ· τὸ δὲ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστίν. **38** Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη, Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος. **39** Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ· ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιάν σου σιαγόνα, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην. **40** καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι, καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον. **41** καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει μίλιον ἐν, ὕπαγε μετ' αὐτοῦ δύο. **42** Τῷ αἰτοῦντί σε δίδου· καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι μὴ ἀποστραφῇς. **43** Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου. **44** Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοὺς μισοῦντας ὑμᾶς, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς καὶ διωκόντων ὑμᾶς. **45** ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους. **46** ἐὰν γὰρ ἀγαπήσῃτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσι; **47** καὶ ἐὰν ἀσπάσῃτε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι οὕτω ποιοῦσιν; **48** ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὥστε ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστι.

6 Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μήγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **2** Ὅταν οὖν ποιῇς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσης ἔμπροσθέν σου, ὥστε οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ρύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. **3** Σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου· **4** ὅπως ἢ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, αὐτὸς ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. **5** Καὶ ὅταν προσεύχῃ, οὐκ ἔση ὥστε οἱ ὑποκριταὶ, ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἐστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως ἂν φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. **6** Σὺ δὲ ὅταν προσεύχῃ, εἰσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου, πρόσευξαι τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. **7** Προσευχόμενοι δὲ μὴ βαττολογῆσητε, ὥστε οἱ ἐθνικοί. δοκοῦσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται. **8** μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς· οἶδε γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὃν χρεῖαν ἔχετε, πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν. **9** οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. **10** ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. γεννηθῶ τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. **11** τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. **12** καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς

Matthew

ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. **13** καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. ὅτι σου ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν. **14** Ἐὰν γὰρ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· **15** ἐὰν δὲ μὴ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. **16** Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποί. ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὥπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες. ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. **17** Σὺ δὲ νηστεύων ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ πρόσωπόν σου νύσαι, **18** ὥπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. **19** Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σῆς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσιν καὶ κλέπτουσι· **20** θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σῆς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν. **21** ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν. **22** Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται· **23** ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστὶ, τὸ σκότος πόσον; **24** οὐδεὶς δύναται δυοὶ κυρίως δουλεύειν. ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ μαμμωνᾷ. **25** διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε καὶ τί πίητε, μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσῃσθε. οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλείον ἐστι τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; **26** Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπεύρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά. οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; **27** τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα; **28** καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει· **29** λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. **30** εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφίεννυσιν, οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; **31** Μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες, τί φάγωμεν, ἢ τί πῖωμεν, ἢ τί περιβαλώμεθα; **32** πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρῆζετε τούτων ἀπάντων. **33** ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. **34** μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον· ἢ γὰρ αὔριον μεριμνήσει τὰ ἐαυτῆς. ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς.

7 Μὴ κρίνετε ἵνα μὴ κριθήτε· **2** ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν **3** τί δὲ βλέπετε τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς **4** ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου Ὑπερέβης τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου καὶ ἰδοὺ, ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου **5** ὑποκριτά, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου **6** Μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσίν, μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν χοίρων μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσίν αὐτῶν καὶ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς **7** Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν ζητεῖτε καὶ εὕρησθε κρούετε καὶ ἀνοίγησεται ὑμῖν· **8** πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει καὶ τῷ κρούοντι ἀνοίγησεται **9** ἢ τίς ἐστὶν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; **10** καὶ ἐὰν ἰθὺν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ **11** εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὄντες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν **12** Πάντα οὖν ὅσα ἀνθέλπη ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὕτως γὰρ ἐστὶν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται **13** Εἰσέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πλατεία ἡ πύλη καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν καὶ πολλοὶ εἰσιν οἱ εἰσέρχόμενοι δι' αὐτῆς **14** ὅτι στενὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσιν οἱ εὕρισκοντες αὐτήν **15** Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασιν προβάτων ἔσωθεν δὲ εἰσιν λύκοι ἄρπαγες **16** ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς· μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὴν, ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα **17** οὕτως πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ **18** οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν οὐδὲ δένδρον

σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν **19** πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται **20** ἄραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς **21** Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε κύριε εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς **22** πολλοὶ ἐροῦσίν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ Κύριε κύριε οὐ τῷ σὺ ὄνόματι προεφητεύσαμεν, καὶ τῷ σὺ ὄνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν καὶ τῷ σὺ ὄνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν **23** καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι Οὐδέποτε ἔγνω ὑμᾶς ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν **24** Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους καὶ ποιεῖ αὐτοὺς ὁμοιώσω αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ ὅστις ὠκοδόμησεν τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν **25** καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐκ ἔπεσεν τεθεμελιώτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν **26** καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους καὶ μὴ ποιῶν αὐτοὺς ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ ὅστις ὠκοδόμησεν τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον **27** καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέκωκαν τὴν οἰκίαν ἐκείνῃ καὶ ἔπεσεν καὶ ἦν ἡ πτώσις αὐτῆς μεγάλη **28** Καὶ ἐγένετο ὅτε συνετέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους ἐξεπλήρσσαντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδασκίᾳ αὐτοῦ **29** ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς

8 Καταβάντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ **2** καὶ ἰδοὺ, λεπρὸς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ λέγων, Κύριε ἐὰν θέλῃς δύνασαι με καθαρίσαι **3** καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς λέγων, Θέλω καθαρίσῃτι· καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα **4** καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὅρα μηδενὶ εἰπῆς, ἀλλ' ὑπαγε, σσαυτὸν δείξον τῷ ἱερεῖ καὶ προσένεγκε τὸ δῶρον ὃ προσέταξεν Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς **5** Εἰσελθόντι δὲ τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοὺμ, προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτὸν **6** καὶ λέγων, Κύριε ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινὸς βασανιζόμενος **7** καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν **8** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος ἔφη, Κύριε οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγον, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου **9** καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας καὶ λέγω τούτῳ, Πορεύθητι, καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλῳ, Ἐρχου, καὶ ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ μου, Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ **10** ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν καὶ εἶπεν τοῖς ἀκολουθοῦσιν Ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον **11** λέγῳ δὲ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἤξουσιν καὶ ἀνακληθήσονται μετὰ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν **12** οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβλήθησονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων **13** καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἑκατοντάρχῳ, Ὑπαγε καὶ ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ **14** Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου εἶδεν τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν **15** καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός, καὶ ἠγέρθη καὶ διηκόνει αὐτοῖς **16** Ὁψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλοὺς· καὶ ἐξέβαλεν τὰ πνεύματα λόγῳ καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν **17** ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου λέγοντος Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβεν καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν **18** Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν **19** καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ Διδάσκαλε ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ **20** καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσιν· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει **21** ἕτερος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ Κύριε ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου **22** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Ἀκολουθεῖ μοι καὶ ἀφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἐαυτὸν νεκρούς **23** καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ **24** καὶ ἰδοὺ, σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσῃ ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων αὐτὸς δὲ ἐκάθευδεν **25** καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤγειραν αὐτὸν λέγοντες Κύριε σώσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα **26** καὶ λέγει αὐτοῖς Τί δειλοὶ ἐστέ ὀλιγόπιστοι τότε ἐγερθεὶς ἐπετίμησεν τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσσῃ καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη **27** οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν λέγοντες Ποταπὸς ἐστὶν οὗτος ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ **28** Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι χαλεποὶ λίαν ὥστε μὴ ἰσχυεῖν τινα παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης **29** καὶ

ιδού, ἔκραξαν λέγοντες Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ; ἤλθες ὁδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς; **30** ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη **31** οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων **32** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ὑπάγετε οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων· καὶ ἰδοὺ, ὥρμησεν πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρηνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι **33** οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων **34** καὶ ἰδοὺ, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ καὶ ἰδόντες αὐτὸν παρεκάλεσαν ὥπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν

9 Καὶ ἐμβαῶς εἰς τὸ πλοῖον διεπέρασεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν **2** καὶ ἰδοὺ, προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν τῷ παραλυτικῷ Θάρσει τέκνον ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου **3** καὶ ἰδοὺ, τινες τῶν γραμματέων εἶπον ἐν αὐτοῖς Οὗτος βλασφημεῖ **4** καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν ἵνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν **5** τί γὰρ ἐστὶν εὐκοπώτερον εἰπεῖν Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι ἢ εἰπεῖν Ἐγείραι καὶ περιπάτει **6** ἵνα δὲ εἰδῇτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ Ἐγερθεὶς ἄρῃ σου τὴν κλίνην καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου **7** καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ **8** ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαυτὴν τοῖς ἀνθρώποις

9 Καὶ παράγον ὁ Ἰησοῦς ἐκέιθεν εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον Ματθαῖον λεγόμενον καὶ λέγει αὐτῷ Ἀκολουθεῖ μοι καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ **10** Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ ἰδοὺ, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ **11** καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ Διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν **12** ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἱατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες **13** πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστὶν Ἐλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλ' ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν **14** Τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου λέγοντες Διατί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλὰ οἱ δὲ μαθηταὶ σου οὐ νηστεύουσιν **15** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστὶν ὁ νυμφίος ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος καὶ τότε νηστεύουσιν **16** οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπιβλημα ράκους ἀγνῶρον ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἶρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται **17** οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μίγῃ, ρήγνυνται οἱ ἀσκοὶ καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς, καὶ ἀμφοτέρω συντηροῦνται **18** Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς ἰδοὺ, ἄρχων ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ λέγων ὅτι Ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτήν, καὶ ζήσεται **19** καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ **20** Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ αἰμορροοῦσα δώδεκα ἔτη προσελθοῦσα ὀπισθεν ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· **21** ἔλεγεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ Ἐὰν μόνον ἄνωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ σωθήσομαι **22** ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτὴν εἶπεν Θάρσει θυγάτερ· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης

23 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχοντος καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς καὶ τὸν ὄχλον θορυβοῦμενον **24** λέγει αὐτοῖς, Ἀναχωρεῖτε οὐ γὰρ ἀπέθανεν τὸ κοράσιον ἀλλὰ καθεύδει καὶ κατεγέλων αὐτοῦ **25** ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος εἰσελθὼν ἐκράτησεν τῆς χειρὸς αὐτῆς καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον **26** καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὐτῆς εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην **27** Καὶ παράγοντι ἐκέειθεν τῷ Ἰησοῦ ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ κράζοντες καὶ λέγοντες Ἐλέησον ἡμᾶς υἱὲ Δαβὶδ **28** ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν προσήλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι λέγουσιν αὐτῷ Ναὶ κύριε **29** τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων, Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν **30** καὶ ἀνέφωχον αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἐνεβριμῆσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων, Ὁράτε μηδεὶς γινωσκέτω **31** οἱ δὲ ἐξεληθόντες διεφώμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ **32** Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων ἰδοὺ, προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον **33** καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου ἐλάλησεν ὁ κωφός, καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες ὅτι Οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ **34** οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν

δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια

35 Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ **36** Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐρρίμμενοι ὥσπερ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα **37** τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ Ὁ μὲν θερисμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· **38** δεῖθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὥπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ

10 Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν **2** Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐστιν ταῦτα· πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ **3** Φίλιππος καὶ Βαρθολομαῖος Θωμᾶς καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου καὶ Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος **4** Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ Ἰούδας Ἰσκαριώτης ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν **5** Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς παραγγείλας αὐτοῖς λέγων, Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθῃτε καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθῃτε· **6** πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ **7** πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν **8** ἀσθενοῦντας θεραπεύετε λεπροὺς καθαρίζετε νεκροὺς ἐγείρετε δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε δωρεὰν δότε **9** Μὴ κτήσῃσθε χρυσὸν μηδὲ ἄργυρον μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν **10** μὴ πήραν εἰς ὁδὸν μηδὲ δύο χιτῶνας μηδὲ ὑποδήματα μηδὲ ῥάβδον· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστίν **11** εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθῃτε ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστιν· κἀκεῖ μέναιτε ἕως ἂν ἐξέλθῃτε **12** εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν ἀσπάσασθε αὐτήν· **13** καὶ ἐὰν μὲν ᾗ ἡ οἰκία ἄξια ἐλθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ ᾗ ἄξια ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω **14** καὶ ὅς ἐὰν μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν **15** ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἀνεκτότερον ἔσται γῇ Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ **16** Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστρεφαί **17** προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς· **18** καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν **19** ὅταν δὲ παραδιδώσιν ὑμᾶς μὴ μεριμνήσῃτε πότε ἢ τί λαλήσετε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ᾧρα τί λαλήσετε **20** οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν **21** παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς **22** καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὐτος σωθήσεται **23** ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου **24** Οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ **25** ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβοῦλ ἐκάλεσαν, πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ **26** Μὴ οὖν φοβηθῇτε αὐτούς· οὐδὲν γάρ ἐστιν κεκαλυμμένον ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται καὶ κρυπτόν ὃ οὐ γνωσθήσεται **27** ὃ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε ἐν τῷ φωτί καὶ ὃ εἰς τὸ οὐδὲ ἀκούετε κηρύττετε ἐπὶ τῶν δωματίων **28** καὶ μὴ φοβηθῇτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι· φοβηθήτε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γένει· **29** οὐχὶ δύο στρουθία ἀσπαρίων πωλεῖται καὶ ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ πσεσῆται ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν **30** ὡμὸν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἡριθμημέναι εἰσὶν **31** μὴ οὖν φοβηθῇτε, πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς **32** Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοῦ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων ὁμολογήσω καγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· **33** ὅστις δ' ἂν ἀρνήσῃται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων ἀρνήσομαι αὐτὸν καγὼ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς **34** Μὴ νομίσῃτε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἀλλὰ μάχαιραν **35** ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς **36** καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοί

αὐτοῦ **37** Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου ἄξιος καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου ἄξιος· **38** καὶ ὁ οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου οὐκ ἔστιν μου ἄξιος· **39** ὁ εὐρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ εὐρήσει αὐτήν· **40** Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με· **41** ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν προφήτου λήψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου μισθὸν δικαίου λήψεται· **42** καὶ ὁς ἐὰν ποτίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ

11 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσαν ὁ Ἰησοῦς διατάσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν· **2** Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσποτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ πέμπας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· **3** εἶπεν αὐτῷ Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν· **4** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ὃ ἀκούετε καὶ βλέπετε· **5** τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν καὶ χωλοὶ περιπατοῦσιν λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν νεκροὶ ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· **6** καὶ μακάριός ἐστιν ὁς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί· **7** Τούτων δὲ πορευομένων ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι· κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον· **8** ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον ἰδοὺ, οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσὶν· **9** ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν προφήτην καὶ λέγω ὑμῖν καὶ περισσότερον προφήτου· **10** οὗτός γάρ ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται, Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου ὁς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου· **11** ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἐστιν· **12** ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται καὶ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν· **13** πάντες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου προεφήτευσαν· **14** καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι· **15** ὁ ἔχων ὄτα ἀκούειν, ἀκουέτω· **16** Τίνι δὲ ὁμοιωσῶ τὴν γενεὰν ταύτην ὅμοια ἐστὶν παιδαρίοις ἐν ἀγοραῖς καθημένοις καὶ προσφωνοῦσιν τοῖς ἐταίροις αὐτῶν, **17** καὶ λέγουσιν Ἠυλόησαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε ἐθηρηήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκόψασθε· **18** ἦλθεν γὰρ Ἰωάννης μήτε ἐσθίον μήτε πίνων καὶ λέγουσιν Δαιμόνιον ἔχει· **19** ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ πίνων καὶ λέγουσιν Ἰδοὺ, ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς· **20** Τότε ἤρξατο ὀνειδιῆσαι τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖσται δυνάμεις αὐτοῦ ὅτι οὐ μετενόησαν· **21** Οὐαὶ σοὶ Χοραζίν, οὐαὶ σοὶ Βηθσαϊδάν· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν· **22** πάλιν λέγω ὑμῖν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ ὑμῖν· **23** καὶ σύ Καπερναούμ, ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθείσα, ἕως ἄδου καταβιβασθήσῃ· ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοὶ ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς σήμερον· **24** πλὴν λέγω ὑμῖν ὅτι γῆ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ σοὶ· **25** Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Ἐξομολογοῦμαί σοι πάτερ κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· **26** ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου· **27** Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ, οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ὃς ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι· **28** Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι καγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς· **29** ἅρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πρῶτός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· **30** ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστιν

12 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασιν διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπεινάσαν καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχυν καὶ ἐσθίειν· **2** οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπον αὐτῷ Ἰδοὺ, οἱ μαθηταὶ σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξεστιν ποιεῖν ἐν σαββάτῳ· **3** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησεν Δαβὶδ, ὅτε ἐπεινάσεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· **4** πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν δυς οὐκ ἔξον ἦν αὐτῷ φαγεῖν οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσιν μόνοις· **5** ἢ οὐκ ἀνέγνωτε

ἐν τῷ νόμῳ ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσιν καὶ ἀναίτιοί
 εἰσιν **6** λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ μείζων ἐστὶν ὧδε **7** εἰ δὲ ἐγνώκατε τί ἐστίν, Ἐλεον
 θέλω καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀναίτιους **8** κύριος γάρ ἐστιν καὶ τοῦ
 σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου **9** Καὶ μεταβὰς ἐκέθην ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν·
10 καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος ἦν τὴν χεῖρα ἔχων ξηράν, καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες Εἰ ἔξεστιν
 τοῖς σάββασιν θεραπεύειν ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ **11** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Τίς ἔσται ἐξ
 ὑμῶν ἄνθρωπος δὲ ἔξει πρόβατον ἐν καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτο τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον οὐχὶ
 κρατήσῃ αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ; **12** πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου ὥστε ἔξεστιν τοῖς
 σάββασιν καλῶς ποιεῖν **13** τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ Ἐκτείνον τὴν χεῖρά σου· καὶ
 ἐξέτεινεν καὶ ἀποκατεστάθῃ ὑγιής ὡς ἡ ἄλλη **14** οἱ δὲ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον
 κατ' αὐτοῦ ἐξεληθόντες ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν **15** Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς ἀνεχώρησεν
 ἐκεῖθεν καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας **16** καὶ
 ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν **17** ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥήθην
 διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου λέγοντος **18** Ἰδοὺ, ὁ παῖς μου ὃν ἠρέτισα ὁ ἀγαπητός μου εἰς
 ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχὴ μου· θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν, καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν
 ἀπαγγελεῖ **19** οὐκ ἐρίσει οὐδὲ κραυγάζει οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν
 αὐτοῦ
20 κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει καὶ λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει ἕως ἂν ἐκβάλῃ
 εἰς νίκος τὴν κρίσιν **21** καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιούσιν **22** Τότε προσηνέχθη
 αὐτῷ δαιμονιζόμενος τυφλὸς καὶ κωφός, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν, ὥστε τὸν τυφλὸν καὶ
 κωφὸν καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν **23** καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον Μήτι οὗτός
 ἐστὶν ὁ υἱὸς Δαβίδ **24** οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες εἶπον Οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ
 δαιμόνια εἰ μὴ ἐν τῷ Βεελζεβούλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων **25** εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὰς
 ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς ἐρημοῦται καὶ
 πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς οὐ σταθήσεται **26** καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς τὸν
 Σατανᾶν ἐκβάλλει ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη· πῶς οὖν σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ **27** καὶ εἰ
 ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν διὰ τοῦτο
 αὐτοὶ ὑμῶν ἔσονται κριταὶ **28** εἰ δὲ ἐγὼ ἐν πνεύματι θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια ἄρα
 ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ **29** ἢ πῶς δύναται τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ
 ἰσχυροῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον δῆσῃ τὸν ἰσχυρόν, καὶ τότε τὴν
 οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει **30** ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστὶν καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ
 σκορπίζει **31** Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς
 ἀνθρώποις ἡ δὲ τοῦ πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις· **32** καὶ δὲ ἂν
 εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἀφεθήσεται αὐτῷ· δὲ δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ
 πνεύματος τοῦ ἁγίου οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι
33 Ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον καλὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν· ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον
 σαπρὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρὸν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται
34 γεννήματα ἐχιδνῶν πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν πονηροὶ ὄντες ἐκ γὰρ τοῦ
 περισεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ
35 ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ καὶ
 ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά **36** λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πᾶν
 ῥῆμα ἀργὸν ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι ἀποδώσουσιν περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ
 κρίσεως· **37** ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιωθήσῃ καὶ ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ
38 Τότε ἀπεκρίθησαν τινες τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων λέγοντες Διδάσκαλε θέλομεν
 ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν **39** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς
 σημεῖον ἐπιζητεῖ καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου
40 ὥσπερ γὰρ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας οὕτως ἔσται
 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας **41** ἄνδρες
 Νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν, ὅτι
 μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα· Ἰωνᾶ καὶ ἰδοὺ, πλείον Ἰωνᾶ ὧδε **42** βασιλίσσα νότου
 ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτήν, ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν
 περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομώντος· καὶ ἰδοὺ, πλείον Σολομώντος ὧδε
43 Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων
 ζητοῦν ἀνάπανσιν καὶ οὐχ εὕρισκει **44** τότε λέγει ἐπιστρέψω Εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν
 ἐξῆλθον· καὶ ἔλθον εὕρισκει σχολάζοντα σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον **45** τότε

πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ. **46** Ἐτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις ἰδοὺ, ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰστήκεισαν ἔξω ζητοῦντες αὐτῷ λαλῆσαι **47** εἶπεν δὲ τις αὐτῷ Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἐστήκασιν ζητοῦντές σοι λαλῆσαι **48** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ εἰπόντι αὐτῷ, Τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου καὶ τίνας εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου; **49** καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν, Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου **50** ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς αὐτός μου ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστὶν

13 Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐκάθιστο παρὰ τὴν θάλασσαν· **2** καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοὶ ὥστε αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἰστήκει **3** καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς λέγων, Ἰδοὺ, ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν **4** καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ἃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ ἦλθεν τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτά **5** ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετρώδη ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν, καὶ εὐθέως ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· **6** ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν ἐξηράνθη **7** ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας καὶ ἀνέβησαν αἱ ἀκάνθαι καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά **8** ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν καὶ ἐδίδου καρπὸν, ὁ μὲν ἑκατόν, ὁ δὲ ἐξήκοντα ὁ δὲ τριάκοντα **9** ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω **10** Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ εἶπον αὐτῷ Διὰ τί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς **11** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὅτι ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται **12** ὅστις γὰρ ἔχει δοθήσεται αὐτῷ καὶ περισσευθήσεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει καὶ ὁ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ **13** διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ ὅτι βλέποντες οὐ βλέπουσιν καὶ ἀκούουσιν οὐκ ἀκούουσιν οὐδὲ συνίουσιν **14** καὶ ἀναπληροῦται ἐπ' αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡσαΐου ἡ λέγουσα Ἀκοῇ ἀκούετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε **15** ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου καὶ τοῖς ὠσὶν βαρέως ἤκουσαν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμυσαν μήποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσιν καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν καὶ ἰάσωμαι αὐτούς **16** Ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ ὅτι βλέπουσιν καὶ τὰ ὄντα ὑμῶν ὅτι ἀκούει **17** ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν **18** Ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπείροντος **19** παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας καὶ μὴ συνιέντος ἔρχεται ὁ πονηρὸς καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρεῖς **20** ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν **21** οὐκ ἔχει δὲ ρίζαν ἐν ἑαυτῷ ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον εὐθὺς σκανδαλίζεται **22** ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἵωνος τούτου καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλοῦτου συμπνίγει τὸν λόγον καὶ ἄκαρπος γίνεται **23** ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ συνιών· ὅς δὲ καρποφορεῖ καὶ ποιεῖ ὁ μὲν ἑκατόν, ὁ δὲ ἐξήκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα **24** Ἀλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων, Ὁμοιωθῇ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείροντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ **25** ἐν δὲ τῷ καθευδεῖν τοὺς ἀνθρώπους ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς καὶ ἔσπειρεν ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου καὶ ἀπήλθεν **26** ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος καὶ καρπὸν ἐποίησεν τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια **27** προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου εἶπον αὐτῷ Κύριε οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ πόθεν οὖν ἔχει τὰ ζιζάνια **28** ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς Ἐχθρὸς ἀνθρώπου τοῦτο ἐποίησεν οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον αὐτῷ Θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά **29** ὁ δὲ ἔφη, Οὐ μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια ἐκριζώσῃτε ἅμα αὐτοῖς τὸν σίτον **30** ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφοτέρα μέχρι τοῦ θερισμοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἔρω τοῖς θερισταῖς Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια καὶ δήσατε αὐτά εἰς δέσμας πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά τὸν δὲ σίτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου **31** Ἀλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων, Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· **32** ὁ μικρότερον μὲν ἐστὶν πάντων τῶν σπερμάτων ὅταν δὲ αὐξηθῇ μεῖζον τῶν λαχάνων ἐστὶν καὶ γίνεται δένδρον ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ **33** Ἀλλην παραβολὴν ἐλάλησεν

αὐτοῖς· Ὅμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμη ἢν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυπεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον **34** Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς **35** ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥῆθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος Ἐνοιξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου ἐρεῦξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου **36** Τότε ἀφείλ τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ Ἰησοῦς, καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ **37** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου **38** ὁ δὲ ἀγρός ἐστὶν ὁ κόσμος τὸ δὲ καλὸν σπέρμα οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνια εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ **39** ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτὰ ἐστὶν ὁ διάβολος ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια τοῦ αἰῶνος ἐστὶν οἱ δὲ θερισταὶ ἄγγελοι εἰσιν **40** ὥσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια καὶ πυρὶ κατακαίεται οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου **41** ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν **42** καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων **43** Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὥς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν ὁ ἔχων ὦτα ἀκοῦει ἀκουέτω **44** Πάλιν Ὅμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ ὃν εὐρὼν ἄνθρωπος ἔκρυπεν καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει καὶ πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον **45** Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπων ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας· **46** ὃς εὐρὼν ἓνα πολὺτιμον μαργαρίτην ἀπελθὼν πέπρακεν πάντα ὅσα εἶχεν καὶ ἠγόρασεν αὐτόν **47** Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγήνῃ βληθεῖσῃ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ **48** ἣν ὅτε ἐπληρώθη ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν καὶ καθίσαντες συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἄγγεια, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον **49** οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι καὶ ἀφοριοῦσιν τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων **50** καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων **51** Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Συνήκατε ταῦτα πάντα λέγουσιν αὐτῷ Ναί, κύριε **52** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ὁμοίός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιὰ **53** Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας μετήρην ἐκεῖθεν **54** καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ὥστε ἐκπλήττεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγειν Πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις **55** οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; οὐχὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωσὴς καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας; **56** καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσιν πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα **57** καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Οὐκ ἐστὶν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ **58** καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν

14 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἦκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ **2** καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ **3** Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην ἔδησεν αὐτόν καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· **4** ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης Οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν αὐτήν **5** καὶ θέλων αὐτόν ἀποκτεῖναι ἐφοβήθη τὸν ὄχλον ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον **6** γενεσίῳ δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρώδου ὠρχίσαστο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἤρесе τῷ Ἡρώδῃ **7** ὅθεν μεθ' ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσῃται **8** ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός μοι, φησὶν, ὅδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ **9** καὶ ἐλυπηθῇ ὁ βασιλεὺς διὰ δὲ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνακακείμενους ἐκέλευσεν δοθῆναι **10** καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισεν τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ **11** καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ καὶ ἤνεγκεν τῇ μητρὶ αὐτῆς **12** καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦσαν τὸ σῶμα, καὶ ἔθωπον αὐτό· καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ **13** καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων **14** καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἶδεν πολὺν ὄχλον καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐθεράπευσεν τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν **15** ὥφιας δὲ γενομένης προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες Ὁ τόπος

καὶ ἡ ὥρα ἦδη παρήλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα

16 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν

17 οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας **18** ὁ δὲ εἶπεν Φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε **19** καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν καὶ κλάσας ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις

20 καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἔχορτάσθησαν καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις **21** οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὥσεί πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων **22** Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους

23 καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσευξάσθαι ὀψίας δὲ γενομένης μόνος ἦν ἑκεῖ **24** τὸ δὲ πλοῖον ἦδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος **25** τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθεν πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης **26** καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θαλάσσαν περιπατοῦντα ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι Φάντασμα ἐστὶν καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραζαν **27** εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων, Θαρσεῖτε ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε **28** ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπεν Κύριε εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σὲ ἔλθειν ἐπὶ τὰ ὕδατα **29** ὁ δὲ εἶπεν Ἐλθέ καὶ καταβάς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα ἔλθειν πρὸς τὸν Ἰησοῦν **30** βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη καὶ ἄρξάμενος καταποτιζέσθαι ἔκραγεν λέγων, Κύριε σῶσόν με **31** εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ Ὁλιγόπιστε εἰς τί ἐδίστασας **32** καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος **33** οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἔλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς εἶ **34** Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ **35** καὶ ἐπιγόντες αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας **36** καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα μόνον ἄψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἤψαντο διεσώθησαν

15 Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι λέγοντες **2** Διατί οἱ μαθηταὶ σου παραβαίνουνσιν τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας αὐτῶν ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν **3** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς Διατί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ Διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν **4** ὁ γὰρ θεὸς ἐνετείλατο λέγων, Τιμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα, καί, Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτω **5** ὑμεῖς δὲ λέγετε Ὅς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ Δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφελῇθῃς **6** καὶ οὐ μὴ τιμῇσιν τὸν πατέρα αὐτοῦ· ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ· καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν

7 ὑποκριταὶ καλῶς Προεφῆτευσεν περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας λέγων **8** Ἐγγίξει μοι Ὁ λαὸς οὗτος τῷ στόματι αὐτῶν καὶ τοῖς χεῖλεσίν με τιμᾷ ἡ δὲ καρδία αὐτῶν, πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· **9** μάτην δὲ σέβονται με διδάσκοντες διδασκαλίαις ἐντάλματα ἀνθρώπων **10** Καὶ προσκαλεσάμενος εἰς τὸν ὄχλον εἶπεν αὐτοῖς Ἀκούετε καὶ συντίετε **11** οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον **12** Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἶπον αὐτῷ Οἶδας ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθησαν **13** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Πᾶσα φυτεία ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ πατὴρ μου ὁ οὐράνιος ἐκρίζωθήσεται **14** ἄφετε αὐτοὺς· ὁδηγοὶ εἰσιν τυφλοὶ τυφλῶν τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται **15** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύτην

16 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν Ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε **17** οὐπὼν νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται **18** τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται κάκεῖνα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον **19** ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροὶ φόνοι μοιχεῖαι πορνεῖαι κλοπαὶ ψευδομαρτυρίαι βλασφημίαι **20** ταῦτά ἐστὶν τὰ κοινούντα τὸν ἄνθρωπον τὸ δὲ ἀνίπτοις χερσὶν φαγεῖν οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον **21** Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος **22** καὶ ἰδοὺ, γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξεληθούσα ἔκραυγασεν αὐτῷ λέγουσα, Ἐλέησόν με, κύριε, υἱὲ Δαβὶδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται

23 ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον· καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἡρώτων αὐτὸν λέγοντες, Ἐπὶ πόλιν ποῦ θύγεις; **24** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ **25** ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνει αὐτῷ λέγουσα Κύριε βοήθει μοι **26** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Οὐκ ἔστιν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις **27** ἡ δὲ εἶπεν Ναὶ κύριε καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἔσθιει ἀπὸ τῶν ψιγίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν **28** τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ Ὡ γύναι μεγάλη σου ἡ πίστις· γεννηθήτω σοι ὡς θέλεις καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης **29** Καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας καὶ ἀναβάς εἰς τὸ ὄρος ἐκάθητο ἐκεῖ **30** καὶ προσήλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν χωλούς, τυφλούς, κωφούς, κυλλούς, καὶ ἐτέρους πολλούς, καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς· **31** ὥστε τοὺς ὄχλους θαυμάσαι βλέποντας κωφούς λαλοῦντας κυλλοὺς ὑγιεῖς χωλοὺς περιπατοῦντας καὶ τυφλοὺς βλέποντας· καὶ ἐδόξασαν τὸν θεόν **32** Ἰσραὴλ **32** Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον ὅτι ἥδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσίν μοι καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν· καὶ ἀπολύσαι αὐτοὺς νήστεις οὐ θέλω μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ **33** καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Πόθεν ἡμῖν ἐν ἡμέρᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον **34** καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Πόσους ἄρτους ἔχετε οἱ δὲ εἶπον, Ἑπτὰ καὶ ὀλίγα ἰχθύδια **35** καὶ ἐκέλευσεν τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν **36** καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύας εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· οἱ δὲ μαθηταὶ τῷ ὄχλῳ **37** καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν καὶ ἦσαν τὸ περισσεῖον τῶν κλασμάτων ἑπτὰ σπυρίδας πλήρεις **38** οἱ δὲ ἐσθιοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων **39** Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἐνέβη εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια Μαγδαλά

16 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδειξάιναι αὐτοῖς **2** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς Ὁψίας γενομένης λέγετε, Εὐδία, πυρρᾶζει γὰρ ὁ οὐρανός· **3** καὶ πρωὶ Σήμερον χειμῶν, πυρρᾶζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός· ὑποκριταί, τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίναι, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε **4** Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωάννου τοῦ προφήτου· καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἀπῆλθεν **5** Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν **6** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων **7** οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες ὅτι Ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν **8** γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς ὀλιγόπιστοι ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβετε **9** οὐπω νοεῖτε οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε **10** οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων καὶ πόσας σπυρίδας ἐλάβετε **11** πῶς οὐ νοεῖτε ὅτι οὐ περὶ ἄρτου εἶπον ὑμῖν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων **12** τότε συνῆκαν ὅτι οὐκ εἶπεν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ ἄρτου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς διδασχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων **13** Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου ἡρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων, Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου **14** οἱ δὲ εἶπον, Οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν, ἄλλοι δὲ Ἡλίαν, ἕτεροι δὲ Ἰερεμίαν, ἢ ἓνα τῶν προφητῶν **15** λέγει αὐτοῖς Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι **16** ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπεν Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος **17** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Μακάριος εἶ Σίμων Βαρ· Ἰωάν, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέν σοι ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς **18** κἀγὼ δέ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ Πέτρος καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν καὶ πύλαι ᾗδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς **19** καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν καὶ ὃ ἐὰν δήσης ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ὃ ἐὰν λύσης ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς **20** τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα μηδὲν εἰπωσιν ὅτι αὐτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός **21** Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι **22** καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ λέγων, Ὡλεώς σοι κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο **23** ὁ δὲ στραφεὶς

εἶπεν τῷ Πέτρῳ Ὑπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ· σκάνδαλον μου, εἰ ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων **24** Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ Εἰ τις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖτω μοι **25** ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ εὐρήσει αὐτήν **26** τί γὰρ ὠφελείται ἄνθρωπος ἂν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ **27** μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ καὶ τότε ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὴν πράξιν αὐτοῦ **28** ἀμὴν λέγω ὑμῖν εἰσὶν τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ

17 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν **2** καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ ἔλαμψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς **3** καὶ ἰδοὺ, ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἠλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες **4** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν τῷ Ἰησοῦ Κύριε καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὁδε εἶναι· εἰ θέλεις ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ Μωσῇ μίαν καὶ μίαν Ἠλίᾳ **5** ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ, νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκάσεν αὐτούς, καὶ ἰδοὺ, φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε **6** καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα **7** καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἤψατο αὐτῶν καὶ εἶπεν Ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε **8** ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν οὐδένα εἶδον εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον **9** Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων, Μηδενὶ εἰπῆτε τὸ ὄραμα ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ **10** καὶ ἐπρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες Τί οὖν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν ὅτι Ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον **11** ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ἠλίας μὲν ἔρχεται πρῶτον καὶ ἀποκαταστήσει πάντα· **12** λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι Ἠλίας ἤδη ἦλθεν καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτὸν ἀλλ' ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν· οὕτως καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ὑπ' αὐτῶν **13** τότε συνήκαν οἱ μαθηταὶ ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς **14** Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον προσῆλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος γονυπετῶν αὐτῷ Καὶ λέγων **15** Κύριε ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σελιγνίζεται καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ **16** καὶ προστήνγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεύσαι **17** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε **18** καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης **19** Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν εἶπον Διατί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό **20** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ἂν ἔχῃτε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ Μετάβηθι ἔντευθεν ἐκεῖ καὶ μεταβήσεται· καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν **21** τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ

22 ἀναστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων **23** καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα **24** Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καπερναοὺμ, προσῆλθον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ καὶ εἶπον, Ὁ διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ δίδραχμα **25** λέγει Ναὶ καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων, Τί σοι δοκεῖ Σίμων οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων λαμβάνουσιν τέλη ἢ κῆνσον ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν ἢ ἀπὸ τῶν ἄλλοτρίων **26** λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος, Ἀπὸ τῶν ἄλλοτρίων ἔφαν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ἄραγε ἐλεύθεροὶ εἰσιν οἱ υἱοί **27** ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτούς, πορευθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν βάλε ἄγκιστρον καὶ τὸν ἀναβάντα πρῶτον ἰχθὺν ἄρον καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ εὐρήσεις στατήρα· ἐκείνον λαβὼν δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ

18 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες, Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν; **2** καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν **3** καὶ εἶπεν Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἂν μὴ στραφῇτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδιά οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν **4** ὅστις οὖν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον

τοῦτο οὐτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν **5** καὶ ὃς ἐὰν δέξηται παιδίον τοιοῦτον ἐν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ἐμὲ δέχεται **6** Ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνίκος ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης **7** οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γάρ ἐστιν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεῖνῳ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται **8** Εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε ἔκκοπον αὐτὰ καὶ βάλε ἀπὸ σου· καλὸν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον **9** καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σου· καλὸν σοι ἐστὶν μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός **10** Ὅρατε μὴ καταφρονήσητε ἐνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντός βλέπουσιν τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς **11** ἦλθεν γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός **12** Τί ὑμῖν δοκεῖ ἐὰν γέννηται τινι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα καὶ πλανηθῇ ἐν ἐξ αὐτῶν οὐχὶ ἀφείξῃ τὰ ἐννεήκοντα ἐννέα, ἐπὶ τὰ ὅρη πορευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανώμενον **13** καὶ ἐὰν γέννηται εὐρεῖν αὐτὸ ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐννεήκοντα ἐννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις **14** οὕτως οὐκ ἐστὶν θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἵνα ἀπόλῃται εἰς τῶν μικρῶν τούτων **15** Ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου ὕπαγε καὶ ἔλεγξον αὐτὸν μετὰ σου καὶ αὐτοῦ μόνου ἐάν σου ἀκούσῃ ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου· **16** ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ παράλαβε μετὰ σου ἑτὶ ἓνα ἢ δύο ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥήμα· **17** ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν εἰπέ τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ ἔστω σοι ὥσπερ ὁ ἐθνικός καὶ ὁ τελώνης **18** Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ **19** Πάλιν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντός πράγματος οὗ ἐὰν αἰτήσωνται γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς **20** οὗ γάρ εἰσιν δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν **21** Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπεν Κύριε ποσάκις ἁμαρτήσῃ εἰς ἐμέ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἀφήσω αὐτῷ ἕως ἐπτάκις **22** λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Οὐ λέγω σοι ἕως ἐπτάκις ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά **23** Διὰ τοῦτο ὁμοιωθῇ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ ὃς ἠθέλησεν συναῖρα λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ **24** ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν προσηνέχθη αὐτῷ εἰς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων **25** μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πραθῆναι καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχεν, καὶ ἀποδοθῆναι **26** πεσὼν οὖν ὁ δούλος προσεκύνει αὐτῷ λέγων, Κύριε, Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ καὶ πάντα σοι ἀποδώσω **27** σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ **28** ἔξελθὼν δὲ ὁ δούλος ἐκεῖνος εὗρεν ἓνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ ὃς ὀφείλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγεν λέγων, Ἀπόδος μοι ὅ τι ὀφείλεις **29** πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ παρεκάλει αὐτὸν λέγων, Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ καὶ πάντα ἀποδώσω σοι **30** ὁ δὲ οὐκ ἠθέλεν ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν ἕως οὗ ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον **31** ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν σφόδρα καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα **32** τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ Δουλε πονηρὲ πάσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκεῖνην ἀφήκα σοι ἔπει παρεκάλεσάς με· **33** οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἔλεησαι τὸν σύνδουλόν σου ὡς καὶ ἐγὼ σὲ ἠλέησα **34** καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς ἕως οὗ ἀποδῶ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ **35** Οὕτως καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν

19 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους μετῆρεν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας πέραν τοῦ Ἰορδάνου **2** καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ **3** Καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι πειράζοντες αὐτὸν καὶ λέγοντες αὐτῷ Εἰ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ ἀπολύσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν **4** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς **5** καὶ εἶπεν ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς

σάρκα μίαν **6** ὥστε οὐκέτι εἰσὶν δύο ἀλλὰ σὰρξ μία· ὁ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν ἄνθρωπος μὴ χωρίζτω **7** λέγουσιν αὐτῷ Τί οὖν Μωσῆς ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου καὶ ἀπολύσαι αὐτήν **8** λέγει αὐτοῖς ὅτι Μωσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεπεν ὑμῖν ἀπολύσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτως **9** λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ εἰ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ καὶ γαμήσῃ ἄλλην μοιχᾷται καὶ ὁ ἀπολελυμένος γαμήσας μοιχᾷται **10** λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναίκος, οὐ συμφέρει γαμήσαι **11** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Οὐ πάντες χωροῦσιν τὸν λόγον τοῦτον ἀλλ' οἷς δέδοται **12** εἰσὶν γὰρ εὐνοῦχοι οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτως καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνούχισθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ὁ δυνάμενος χωρεῖν χωρεῖτω

13 Τότε προσηνέχθη αὐτῷ παιδία ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς καὶ προσευξῇται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς **14** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν Ἀφετε τὰ παιδία καὶ μὴ καλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρός με τὸν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν **15** καὶ ἐπιθεὶς αὐτοῖς τὰς χεῖρας ἐπορεύθη ἐκεῖθεν **16** Καὶ ἰδοὺ, εἰς προσελθὼν εἶπεν αὐτῷ Διδάσκαλε ἀγαθε, τί ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον **17** ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ Τί με λέγεις ἀγαθόν οὐδεὶς ἀγαθός· εἰ μὴ εἰς ὁ Θεός· εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν τήρησον τὰς ἐντολάς **18** λέγει αὐτῷ Ποίᾳς ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν Τὸ Οὐ φονεύσεις Οὐ μοιχεύσεις Οὐ κλέψεις Οὐ ψευδομαρτυρήσεις **19** Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα, καί, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν **20** λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· Πάντα ταῦτα ἐφύλαξάμην ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑπόσθω **21** ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι ὑπάγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ καὶ δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι **22** ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλθεν λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά **23** Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι δυσκόλως πλούσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν **24** πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν εὐκοπώτερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τρυπήματος ραφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν **25** ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐξεπλήσσοντο σφόδρα λέγοντες, Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι;

26 ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστιν παρὰ δὲ θεῷ πάντα δυνατὰ ἐστίν **27** Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; **28** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ **29** καὶ πᾶς ὅς ἀφήκεν οἰκίαν ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός μου ἑκατονταπλασίονα λήψεται καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει **30** Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι

20 Ὅμοια γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρῶτῳ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ **2** συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ διηναρίου τὴν ἡμέραν ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ **3** καὶ ἐξελθὼν περὶ τὴν τρίτην ὥραν εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς **4** καὶ κεινοὶς εἶπεν Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα καὶ ὁ ἐὰν ἡ δίκαιον δώσω ὑμῖν οἱ δὲ ἀπῆλθον **5** πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἑνᾶτην ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτως **6** περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν εὗρεν ἄλλους ἐστῶτας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς Τί ὧδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί **7** λέγουσιν αὐτῷ Ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο λέγει αὐτοῖς, Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα καὶ ὁ ἐὰν ἡ δίκαιον λήψεσθε **8** ὁψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ Κάλεσον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθὸν ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων **9** καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνὰ διηνάριον **10** ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν ὅτι πλεονα λήψονται· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ διηνάριον **11** λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότη **12** λέγοντες ὅτι Οἳτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας τοῖς βαστάσασιν τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα **13** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἐνὶ αὐτῶν Ἐταῖρε οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ διηναρίου συνεφώνησάς μοι **14** ἄρον τὸ σὸν καὶ ὑπάγε θέλω δὲ τοῦτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί· **15** ἢ οὐκ ἔξεστίν μοι ποιῆσαι ὁ θέλω ἐν τοῖς ἑμοῖς εἰ

ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστίν ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι **16** Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι πολλοὶ γὰρ εἰσὶν κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί **17** Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα παρέλαβεν τοὺς δώδεκα μαθητὰς κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ εἶπεν αὐτοῖς **18** Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ γραμματεῦσιν καὶ κατακρινουσὶν αὐτὸν θανάτῳ **19** καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται **20** Τότε προσήλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς προσκυνοῦσα καὶ αἰτοῦσά τι παρ' αὐτοῦ **21** ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ Τί θέλεις λέγει αὐτῷ Εἰπὲ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου εἰς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἰς ἐξ εὐωνύμων ἐν τῇ βασιλείᾳ σου **22** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι λέγουσιν αὐτῷ Δυνάμεθα **23** καὶ λέγει αὐτοῖς Τὸ μὲν ποτήριον μου πίετε καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε· Τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου οὐκ ἐστίν ἐμὸν δοῦναι ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου **24** Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν **25** ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς εἶπεν Οἴδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν **26** οὐχ οὕτως δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι ἔστω ὑμῶν διάκονος **27** καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος ἔστω ὑμῶν δοῦλος **28** ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν **29** Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Ἱεριχὰ ἡκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς **30** καὶ ἰδοὺ, δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν, ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παρὰ γαίᾳ ἔκραζον λέγοντες, Ἐλέησον ἡμᾶς, κύριε, υἱὸς Δαβὶδ **31** ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν· οἱ δὲ μείζον ἔκραζον λέγοντες Ἐλέησον ἡμᾶς, κύριε, υἱὸς Δαβὶδ **32** καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν Τί θέλετε ποιῆσω ὑμῖν **33** λέγουσιν αὐτῷ Κύριε ἵνα ἀνοιχθῶσιν ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί **34** σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν, οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἡκολούθησαν αὐτῷ

21 Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἦλθον εἰς Βηθφαγὴ πρὸς τὸ Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστείλεν δύο μαθητὰς **2** λέγων αὐτοῖς, Πορεύθητε εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι ὑμῶν καὶ εὐθέως εὐρήσετε ὄνον δεδεμένην καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσαντες ἀγάγετέ μου **3** καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ τι ἐρεῖτε ὅτι· Ὁ κύριος αὐτῶν χρειὰν ἔχει· εὐθέως δὲ ἀποστείλει αὐτοὺς **4** Τοῦτο δὲ ὄλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ρῆθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος **5** Εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· Ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι πρᾶν» καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου **6** πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς **7** ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν **8** ὁ δὲ πλείστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἐστρώνον ἐν τῇ ὁδῷ **9** οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ· Εὐλόγημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις **10** καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα, Τίς ἐστίν οὗτος **11** οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ προφήτης ὁ ἀπὸ Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας **12** Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ καὶ ἐξέβαλεν πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψεν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς **13** καὶ λέγει αὐτοῖς Γέγραπται Ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποίησατε σπήλαιον ληστῶν **14** Καὶ προσήλθον αὐτῷ τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς **15** ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησεν καὶ τοὺς παῖδας κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντας Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ, ἠγανάκτησαν **16** καὶ εἶπον αὐτῷ Ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς Ναὶ οὐδέποτε ἀνέγνωτε ὅτι Ἐκ στόματος νηπιῶν καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον **17** Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν καὶ ἠυλίσθη ἐκεῖ **18** Πρωΐας δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν ἐπείνασεν **19** καὶ ἰδὼν συκὴν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὑρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον καὶ λέγει αὐτῇ Μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκὴ **20** καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν λέγοντες Πῶς

Matthew

παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκὴ **21** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε ἀλλὰ καὶ τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε Ὑψήθη καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν γενήσεται· **22** καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰτήσῃτε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες λήψετε· **23** Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ ἱερὸν προσήλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ λέγοντες Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην· **24** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ λόγον ἔνα ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι καὶ γὰρ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· **25** τὸ βάπτισμα Ἰωάννου πόθεν ἦν ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' ἐαυτοῖς λέγοντες Ἐὰν εἴπωμεν Ἐξ οὐρανοῦ ἐρεῖ ἡμῖν Διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· **26** ἐὰν δὲ εἴπωμεν Ἐξ ἀνθρώπων φοβούμεθα τὸν ὄχλον πάντες γὰρ ἔχουσιν τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην· **27** καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπον, Οὐκ οἶδαμεν. ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ, Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· **28** Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ ἄνθρωπος εἶχεν τέκνα δύο καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπεν Τέκνον ὕπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνι μου· **29** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Οὐ θέλω ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς ἀπῆλθεν· **30** καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Ἐγὼ κύριε καὶ οὐκ ἀπῆλθεν· **31** τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησεν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς; λέγουσιν αὐτῷ, Ὁ πρῶτος· λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ· **32** ἦλθεν γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ· **33** Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε Ἀνθρωπος τις ἦν οἰκοδεσπότης ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκεν καὶ ὠρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ ὠκοδόμησεν πύργον καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησεν· **34** ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ· **35** καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἕδειραν ὃν δὲ ἀπέκτειναν ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν· **36** πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως· **37** ὕστερον δὲ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων, Ἐντραπήσονται τὸν υἱὸν μου· **38** οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἐαυτοῖς Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ κατὰσχομεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ· **39** καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν· **40** ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις· **41** λέγουσιν αὐτῷ Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδόσεται ἄλλοις γεωργοῖς οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν· **42** λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ κυρίῳ ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν· **43** διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνι ποιῶντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς· **44** Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ λικμήσῃ αὐτόν· **45** Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει· **46** καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους ἐπειδὴ ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἶπεν αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγων **2** Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ ὅστις ἐποίησεν γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ· **3** καὶ ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν· **4** πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους λέγων, Εἰπατε τοῖς κεκλημένοις Ἰδοὺ, τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ θεθυμένα καὶ πάντα ἔτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους· **5** οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλθον ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ· **6** οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν· **7** ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ὠργίσθη καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ ἀπώλεσεν τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησεν· **8** τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ Ὁ μὲν γάμος ἔτοιμός ἐστιν οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι· **9** πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν καὶ ὅσους ἂν εὑρίητε καλέσατε εἰς τοὺς γάμους· **10** καὶ ἐξελθόντες οἱ δούλοι ἐκείνοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας ὅσους εὑρον πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων· **11** εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ

ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου **12** καὶ λέγει αὐτῷ Ἐταῖρε πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου ὁ δὲ ἐφίμωθη **13** τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις Δῆσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας ἄρατε αὐτὸν καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων **14** πολλοὶ γάρ εἰσιν κλητοὶ ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί **15** Τότε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ **16** καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν λέγοντες Διδάσκαλε οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων **17** εἰπὲ οὖν ἡμῖν τί σοι δοκεῖ· ἔξεστιν δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἢ οὐ **18** γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπεν Τί με πειράζετε ὑποκριταί **19** ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον **20** καὶ λέγει αὐτοῖς Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή **21** λέγουσιν αὐτῷ Καίσαρος τότε λέγει αὐτοῖς Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ **22** καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον **23** Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσήλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν **24** λέγοντες, Διδάσκαλε, Μωσὴς εἶπεν, Ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ **25** ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος γάμψας ἐτελεύτησεν καὶ μὴ ἔχων σπέρμα ἀφῆκεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· **26** ὁμοίως καὶ ὁ δευτέρως καὶ ὁ τρίτος ἕως τῶν ἑπτὰ **27** ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανεν καὶ ἡ γυνὴ **28** ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει τίνος τῶν ἐπτὰ ἔσται γυνὴ πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν· **29** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ· **30** ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐγκαμίζονται, ἀλλ' ὥς ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσιν **31** περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ρηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ λέγοντος **32** Ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς Ἀβραάμ καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ· οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς Θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων **33** καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ **34** Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσεν τοὺς Σαδδουκαίους συνήρθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ **35** καὶ ἐπηρώτησεν εἰς ἐξ αὐτῶν νομικὸς πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων **36** Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; **37** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου· **38** αὕτη ἔστιν πρώτη καὶ μεγάλῃ ἐντολῇ **39** δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν **40** ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμανται **41** Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς **42** λέγων, Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ τίνος υἱὸς ἔστιν λέγουσιν αὐτῷ Τοῦ Δαβὶδ **43** λέγει αὐτοῖς Πῶς οὖν Δαβὶδ ἐν πνεύματι κύριον αὐτὸν καλεῖ λέγων **44** Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου **45** εἰ οὖν Δαβὶδ καλεῖ αὐτὸν κύριον πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἔστιν **46** καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον οὐδὲ ἐτόλμησέν τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι

23 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ **2** λέγων, Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι **3** πάντα οὖν ὅσα ἂν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσιν γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσιν **4** δεσμεύουσιν γὰρ φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσιν κινῆσαι αὐτά **5** πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσιν πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις· πλατύνουσιν δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλύνουσιν τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν **6** φιλοῦσιν δὲ τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς **7** καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων Ῥαββί, Ῥαββί. **8** ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε Ῥαββί· εἰς γὰρ ἔστιν ὑμῶν ὁ καθηγητὴς, ὁ Χριστὸς· πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἔστε **9** καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς εἰς γὰρ ἔστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς **10** μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἰς γὰρ ὑμῶν ἔστιν ὁ καθηγητὴς ὁ Χριστὸς **11** ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος **12** ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν ὑψωθήσεται **13** Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε

οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν **14** Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν πτωχῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσότερον κρίμα **15** Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἓνα προσήλυτον καὶ ὅταν γένηται ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὡμῶν **16** Οὐαὶ ὑμῖν ὁδηγοὶ τυφλοὶ οἱ λέγοντες Ὁς ἂν ὁμόση ἐν τῷ ναφὶ οὐδὲν ἐστίν· ὁς δ' ἂν ὁμόση ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ ὀφείλει **17** μωροὶ καὶ τυφλοὶ, τίς γὰρ μείζων ἐστίν, ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ναὸς ὁ ἁγιάζων τὸν χρυσόν; **18** καί, Ὁς ἂν ὁμόση ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ οὐδὲν ἐστίν· ὁς δ' ἂν ὁμόση ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ ὀφείλει **19** μωροὶ καὶ τυφλοὶ, τί γὰρ μείζων τὸ δῶρον ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἁγιάζον τὸ δῶρον; **20** ὁ οὖν ὁμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὁμνυεῖ ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πάσιν τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ· **21** καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ ναφὶ ὁμνυεῖ ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικοῦντι αὐτόν **22** καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ ὁμνυεῖ ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ **23** Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα ἔδει ποιῆσαι ἀκάκεйна μὴ ἀφίενα **24** ὁδηγοὶ τυφλοὶ οἱ διυλίζοντες τὸν κώνωπα τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες **25** Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἄρπαγῆς καὶ ἀκрасίας **26** Φαρισαῖε τυφλὲ καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρόν **27** Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκοινωνημένοις οἵτινες ἔσωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὁστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας **28** οὕτως καὶ ὑμεῖς ἔσωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι ἔσωθεν δὲ μεστοὶ ἐστε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας **29** Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων **30** καὶ λέγετε Εἰ ἤμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν οὐκ ἂν ἤμεν κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν **31** ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοὶ ἐστε τῶν φονευσάντων τοὺς προφῆτας **32** καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὡμῶν **33** ὄφεις γεννήματα ἐχιδνῶν πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης **34** διὰ τοῦτο ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφῆτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν· **35** ὥπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου **36** ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην **37** Ἱερουσαλὴμ Ἱερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφῆτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου ἐν τρόπῳ ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοστίᾳ ἐκείνη ὑπὸ τὰς πτέρυγας καὶ οὐκ ἠθέλησας **38** ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος **39** λέγω γὰρ ὑμῖν οὐ μὴ με ἴδῃτε ἀπ' ἄρτι ἕως ἂν εἴπητε Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου

24 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ καὶ προσήλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ **2** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Οὐ βλέπετε πάντα ταῦτα ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον ὃς οὐ μὴ καταλυθῇσεται **3** Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Ὄρους τῶν Ἑλαιῶν προσήλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν λέγοντες Εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος **4** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ **5** πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες, Ἐγὼ εἰμι ὁ Χριστός, καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν **6** μελλήσετε δὲ ἀκοῦειν πολέμου καὶ ἀκοᾶς πολέμων· ὁρᾶτε μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ πάντα γενέσθαι ἄλλ' οὕτω ἐστὶν τὸ τέλος **7** ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους· **8** πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὧδινων **9** τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου **10** καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ καὶ ἀλλήλους παραδώσουσιν καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους· **11** καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσιν πολλούς· **12** καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν **13** ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται **14** καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον

τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένη εἰς μαρτύριον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν καὶ τότε ἤξει τὸ τέλος
15 Ὅταν οὖν ἴδῃτε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου ἐστὸς
ἐν τόπῳ ἁγίῳ ὁ ἀναγινώσκων νοεῖται **16** τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη
17 ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβαινέτω ἄραι τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ **18** καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ
μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἄραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ **19** οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ
ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις

20 προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος μηδὲ ἐν σαββάτῳ **21** ἔσται γὰρ
τότε θλίψις μεγάλη οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν οὐδ' οὐ μὴ γένηται
22 καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· διὰ δὲ τοὺς
ἐκλεκτοὺς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι **23** τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ Ἰδοὺ, ὦδε
ὁ Χριστὸς, ἢ, ὦδε, μὴ πιστεύσητε· **24** ἐγερθήσονται γὰρ ψευδοχριστοὶ καὶ
ψευδοπροφῆται καὶ δώσουσιν σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ
τοὺς ἐκλεκτοὺς· **25** ἰδοὺ, προεῖρηκα ὑμῖν **26** ἐὰν οὖν εἰπωσιν ὑμῖν Ἰδοὺ, ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἐστίν, μὴ ἐξέλθῃτε· Ἰδοὺ, ἐν τοῖς ταμείοις μὴ πιστεύσητε· **27** ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ
ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου· **28** ὅπου γὰρ ἐὰν ᾦ τὸ πτώμα ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί· **29** Εὐθέως δὲ
μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ
φέγγος αὐτῆς καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
σαλευθήσονται **30** καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ
καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ ὕσονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον
ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς· **31** καὶ ἀποστελεῖ τοὺς
ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης καὶ ἐπισυνάξουσιν τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ
ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν ἕως ἄκρων αὐτῶν **32** Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς
μάθετε τὴν παραβολὴν· ὅταν ἦδη ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται ἀπαλὸς καὶ τὰ φύλλα ἐκφύῃ
γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος· **33** οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδῃτε πάντα ταῦτα γινώσκετε ὅτι
ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις **34** ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως ἂν πάντα
ταῦτα γένηται **35** ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν
36 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν οὐδὲ οἱ ἀγγελοὶ τῶν οὐρανῶν εἰ
μὴ ὁ πατὴρ μου μόνος **37** ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου **38** ὥσπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ
τρῶγοντες καὶ πίνοντες γαμοῦντες καὶ ἐγκαμίζοντες, ἄχρι ἥς ἡμέρας εἰσηλθεν Νῶε εἰς τὴν
κιβωτὸν **39** καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἦρεν ἅπαντας οὕτως ἔσται
καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου **40** τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ ὁ εἷς
παραλαμβάνεται καὶ ὁ εἷς ἀφίεται· **41** δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύλῳ· μία
παραλαμβάνεται καὶ μία ἀφίεται

42 γρηγορεῖτε οὖν ὅτι οὐκ οἰδατε ποία ὥρα ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται **43** ἐκεῖνο δὲ
γινώσκετε ὅτι εἴ ᾗδαι ὁ οἰκοδεσπότης ποία φυλακὴ καὶ κλέπτῃς ἔρχεται ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ
οὐκ ἂν εἶασεν διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ **44** διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι ὅτι ἡ
ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται **45** Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ
φρόνιμος ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν
τροφὴν ἐν καιρῷ **46** μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ὃν ἔλθων ὁ κύριος αὐτοῦ εὕρῃσει
ποιοῦντα οὕτως **47** ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει
αὐτόν· **48** ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ Χρονίζεῖ ὁ κύριος μου
ἐλθεῖν, **49** καὶ ἄρξῃται τύπτειν τοὺς συνδούλους ἐσθίειν δὲ καὶ πίνειν μετὰ τῶν
μεθύοντων **50** ἤξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκεῖνου ἐν ἡμέρᾳ ἣ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ἣ οὐ
γινώσκει **51** καὶ διχοτομήσει αὐτὸν καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσεται· ἐκεῖ
ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων

25 Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένους αἵτινες λαβοῦσαι
τὰς λαμπάδας αὐτῶν ἐξηλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου· **2** πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν
φρόνιμοι καὶ αἱ πέντε μωραὶ **3** αἵτινες μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν οὐκ
ἔλαβον μεθ' αὐτῶν, ἔλαιον **4** αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ
τῶν λαμπάδων αὐτῶν **5** χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθειδον
6 μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν Ἰδοὺ, ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν
αὐτοῦ **7** τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν

8 αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον, Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. 9 ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι Μήποτε οὐκ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. 10 ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ νυμφίος καὶ αἱ ἑτοιμοὶ εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. 11 ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι Κύριε κύριε ἀνοίξον ἡμῖν. 12 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐκ οἶδα ὑμᾶς. 13 Γρηγορεῖτε οὖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ἣ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. 14 Ὡς περ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσεν τοὺς ἰδίους δούλους καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. 15 καὶ ᾧ μὲν ἔδωκεν πέντε τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ δὲ ἓν ἐκάστω κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως. 16 πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν ἐργάσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα. 17 ὥσάυτως καὶ ὁ τὰ δύο ἐκέρδησεν καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο. 18 ὁ δὲ τὸ ἐν λαβὼν ἀπελθὼν ὠρυξεν ἐν τῇ γῇ καὶ ἀπέκρυπεν τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. 19 μετὰ δὲ χρόνον πολλὸν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκεῖνον καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον. 20 καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα λέγων, Κύριε πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. 21 ἔφη δὲ αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ Εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. 22 προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν εἶπεν, Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. 23 ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ Εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. 24 προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἐν τάλαντον εἰληφώς εἶπεν Κύριε ἔγνω σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας. 25 καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἔκρυψε τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε ἔχεις τὸ σόν. 26 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ Πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρὲ ᾗδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα. 27 ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριον μου τοῖς τραπέζιταις καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. 28 ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα. 29 τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. 30 καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. 31 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ τότε καθίσει ἐπὶ θρόνον δόξης αὐτοῦ. 32 καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων ὥς περ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων. 33 καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. 34 τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. 35 ἐπείνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με ξένος ἦμην καὶ συνηγάγετέ με. 36 γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με ἡσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με ἐν φυλακῇ ἦμην καὶ ἦλθετε πρὸς με. 37 τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες Κύριε πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν. 38 πότε δὲ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν. 39 πότε δὲ σε εἶδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἦλθομεν πρὸς σε. 40 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων ἐμοὶ ἐποιήσατε. 41 Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. 42 ἐπείνασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με. 43 ξένος ἦμην καὶ οὐ συνηγάγετέ με γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ με ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. 44 τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ λέγοντες Κύριε πότε σε εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι. 45 τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. 46 καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

26 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ **2** Οἶδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι **3** Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα **4** καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν κρατήσωσιν δόλῳ καὶ ἀποκτείνωσιν· **5** ἔλεγον δὲ Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ **6** Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ **7** προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου καὶ κατέχευεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου **8** ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγανάκτισαν λέγοντες Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη **9** ἡδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι πολλοῦ καὶ δοθῆναι πτωχοῖς **10** γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικὶ ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ· **11** πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἐαυτῶν ἐγὼ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε· **12** βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν **13** ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ λαληθήσεται καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον αὐτῆς **14** Τότε πορευθεὶς εἰς τῶν δώδεκα ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς **15** εἶπεν, Τί θέλέτε μοι δοῦναι καὶ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια **16** καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ **17** Τῇ δὲ πρώτη τῶν ἀζύμων προσήλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες αὐτῷ Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα **18** ὁ δὲ εἶπεν Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα καὶ εἰπατε αὐτῷ Ὁ διδάσκαλος λέγει Ὁ καιρὸς μου ἐγγύς ἐστιν πρὸς σὲ ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου **19** καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα **20** Ὁψίας δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα **21** καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με **22** καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν, Μήτι ἐγὼ εἰμι κύριε **23** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα οὗτός με παραδώσει **24** ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεῖνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος **25** ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν εἶπεν Μήτι ἐγὼ εἰμι ῥάββι λέγει αὐτῷ Σὺ εἶπας **26** Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον καὶ εὐλογήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς καὶ εἶπεν Λάβετε φάγετε τοῦτο ἐστὶν τὸ σῶμά μου **27** καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων, Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες **28** τοῦτο γὰρ ἐστὶν τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν **29** λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πίνω ἀπ' ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς μου **30** Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν **31** Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ, Πατάξω τὸν ποιμένα καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα τῆς ποιμνῆς **32** μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με προᾶξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν **33** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ Εἰ καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοὶ ἐγὼ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι **34** ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρίς ἀπαρνήσῃ με **35** λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος Κἀν δέη με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι ὁμοίως καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον **36** Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ, καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς Καθίσατε αὐτοῦ ἕως οὗ ἀπελθὼν προσεύξωμαι ἐκεῖ **37** καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν **38** τότε λέγει αὐτοῖς Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μέναιτε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ **39** καὶ προελθὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος καὶ λέγων, Πάτερ μου εἰ δυνατόν ἐστιν παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω ἀλλ' ὡς σὺ **40** καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ εὕρισκει αὐτοὺς καθεύδοντας καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ Οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ **41** γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ἢ δὲ σὰρξ ἀσθενής **42** πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο λέγων, Πάτερ μου εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ, ἐὰν μὴ αὐτὸ πῶ γενηθῇτω τὸ θέλημά σου

43 καὶ ἔλθων εὐρίσκει αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι 44 καὶ ἀφείς αὐτοὺς ἀπελθὼν πάλιν προσήξατο ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν 45 τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς Καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ, ἤγγικεν ἡ ὥρα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀμαρτωλῶν 46 ἐγείρεσθε ἄγωμεν· ἰδοὺ, ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με 47 Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ, Ἰουδας εἰς τῶν δώδεκα ἦλθεν καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολλὸς μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ 48 ὁ δὲ παραδιδούς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον λέγων, Ὁν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστιν κρατήσατε αὐτόν 49 καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπεν Χαῖρε ραββὶ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν 50 ὁ δὲ Ἰησοὺς εἶπεν αὐτῷ Ἐταῖρε ἐφ' ᾧ πάρεي τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν 51 καὶ ἰδοὺ, εἰς τῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπέσπασεν τὴν μάχαιραν αὐτοῦ καὶ πατάξας τὸν δούλον τοῦ ἀρχιερέως ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὄτιον 52 τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοὺς, Ἀποστρεψόν σου τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρᾳ ἀπολοῦνται 53 ἡ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου καὶ παραστήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων 54 πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ ὅτι οὕτως δεῖ γενέσθαι 55 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοὺς τοῖς ὄχλοις Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων συλλαβεῖν με καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμεν διδάσκων ἐν τῇ ἱερῇ καὶ οὐκ ἐκράτησάτέ με 56 τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέντες αὐτὸν ἐφυγον 57 Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήθησαν 58 ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθιστο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος 59 οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτησαν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅπως αὐτὸν θανατώσωσιν 60 καὶ οὐχ εὗρον καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων οὐχ εὗρον· ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες 61 εἶπον, Οὗτος ἐφη Δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομήσαι αὐτόν 62 καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ Οὐδὲν ἀποκρίνη τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν 63 ὁ δὲ Ἰησοὺς ἐσιώπα καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ Ἐξορκίζω σε κατὰ τὸ θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ 64 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοὺς Σὺ εἶπας· πλην λέγω ὑμῖν ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ 65 τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων ὅτι Ἐβλασφήμησεν· τί ἔτι χρειαίαν ἔχομεν μαρτύρων ἵδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ, 66 τί ὑμῖν δοκεῖ οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον, Ἐνοχος θανάτου ἐστίν 67 Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ δὲ ἐρράπισαν, 68 λέγοντες, Προφήτευσον ἡμῖν, Χριστέ, τίς ἐστιν ὁ παῖςας σε; 69 Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθιστο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου 70 ὁ δὲ ἡρνήσατο ἐμπροσθεν πάντων λέγων, Οὐκ οἶδα τί λέγεις 71 ἐξελθὼντα δὲ αὐτόν εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτὸν ἄλλη καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ καὶ Οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου 72 καὶ πάλιν ἡρνήσατο μεθ' ὅρκου ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον 73 μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐσθῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ καὶ γὰρ ἡ γαλιλαία σου δηλὸν σε ποιεῖ 74 τότε ἤρξατο καταναθεματίζειν καὶ ὁμνῶειν ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν 75 καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ρήματος τοῦ Ἰησοῦ εἰρηκότος αὐτῷ ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρίς ἀπαρνήσῃ με· καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσεν πικρῶς

27 Προΐας δὲ γενομένης συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὥστε θανατώσαι αὐτόν· 2 καὶ δῆσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι 3 Τότε ἰδὼν Ἰουδας ὁ παραδιδούς αὐτόν ὅτι κατεκρίθη μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψεν τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς πρεσβυτέροις 4 λέγων, Ἥμαρτον παραδοὺς αἷμα ἀθῶον οἱ δὲ εἶπον, Τί πρὸς ἡμᾶς σὺ ὄψει 5 καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώρησεν καὶ ἀπελθὼν ἀπήγαγο 6 οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον, Οὐκ ἔξεστιν βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν ἐπεὶ τιμὴ αἱματός ἐστιν 7 συμβούλιον δὲ λαβόντες ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν Ἀγρὸν τοῦ Κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις 8 διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος Ἀγρὸς Αἵματος ἕως τῆς σήμερον 9 τότε

ἐπληρώθη τὸ ῥῆθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ **10** καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως καθὰ συνέταξέν μοι κύριος **11** Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστι ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ Σὺ λέγεις **12** καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο **13** τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσιν **14** καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν **15** Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰσθελὶ ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον ὃν ᾔθελον **16** εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν **17** συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν **18** ᾗδαι γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν **19** Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκέλευ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν **20** Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσονται τὸν Βαραββᾶν τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν **21** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν οἱ δὲ εἶπον, Βαραββᾶν **22** λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; λέγουσιν αὐτῷ πάντες Σταυρωθήτω **23** ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέγοντες Σταυρωθήτω **24** ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται λαβὼν ὕδωρ ἀνέπνιστο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου λέγων, Ἀθῶς εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὠνεσθε **25** καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπεν Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν **26** τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ **27** Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὄλην τὴν σπεῖραν **28** καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην **29** καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων **30** καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ **31** καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι **32** Ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον ὀνόματι Σίμωνα τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ **33** Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ ὃς ἐστὶν λεγόμενος Κρανίου Τόπος **34** ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ ᾔθελεν πιεῖν **35** σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντες κλῆρον ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥῆθὲν ὑπὸ τοῦ προφήτου, διμερίσαντο τὰ ἱμάτια μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον, **36** καὶ καίημενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ **37** καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων **38** Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταὶ εἰς ἐκ δεξιῶν καὶ εἰς ἐξ εὐωνύμων **39** Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινούντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν **40** καὶ λέγοντες Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν σῶσον σεαυτόν, εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ καταβῆθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ **41** ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων ἔλεγον **42** Ἄλλους ἔσωσεν αὐτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστὶν καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσουμέναι αὐτῷ **43** πέποιθεν ἐπὶ τὸν θεόν· ῥυσάσθω νῦν αὐτόν· εἰ θέλει αὐτόν, εἶπεν γὰρ ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός **44** τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτῷ **45** Ἀπὸ δὲ ἑκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης **46** περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων, Ἡλι ἡλι λαμὰ σαβαχθاني τούτ' ἐστὶν Θεέ μου θεέ μου ἵνατί με ἐγκατέλιπες **47** τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστώτων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἥλιαν φωνεῖ οὗτος **48** καὶ εὐθέως δραμὼν εἰς ἐξ αὐτῶν καὶ λαβὼν σπόγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλᾶμῳ ἐπότιζεν αὐτόν **49** οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον Ἄφες ἴδωμεν εἴ ἔρχεται Ἥλιος σῶσων αὐτόν **50** ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράζας φωνῇ μεγάλῃ ἀφῆκεν τὸ πνεῦμα **51** Καὶ ἰδοὺ, τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω καὶ ἡ γῆ ἐσεισθή καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν **52** καὶ τὰ μνημεῖα ἀνέσθθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη, **53** καὶ ἐξεληθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς **54** Ὁ δὲ ἐκατόνταρχος καὶ

Matthew

οί μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν ἰδόντες τὸν σεισμόν καὶ τὰ γενόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες Ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος **55** Ὅσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας διακονοῦσαι αὐτῷ·

56 ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσὴ μήτηρ καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου **57** Ὅψιας δὲ γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τοῦνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσεν τῷ Ἰησοῦ· **58** οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ ᾗτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα **59** καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ **60** καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου ἀπῆλθεν **61** ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου **62** Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶν μετὰ τὴν παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον **63** λέγοντες Κύριε ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι **64** κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς κλέψωσιν αὐτὸν καὶ εἰπωσιν τῷ λαῷ Ὑγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης **65** ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος Ἔχετε κουστωδία· ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὥς οἴδατε **66** οἱ δὲ πορευθέντες ἡσφαλίσαντο τὸν τάφον σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας

28 Ὅπως δὲ σαββάτων τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων ἦλθεν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία θεωρῆσαι τὸν τάφον **2** καὶ ἰδοὺ, σεισμός ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ προσελθὼν ἀτεκύλισεν τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ **3** ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὥς ἀστραπὴ καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὥσεὶ χιών **4** ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες καὶ ἐγένοντο ὥσεὶ νεκροὶ **5** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπεν ταῖς γυναῖξιν, Μὴ φοβείσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε· **6** οὐκ ἔστιν ὧδε ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπεν· δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος **7** καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι Ὑγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν καὶ ἰδοὺ, προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε· ἰδοὺ, εἶπον ὑμῖν **8** καὶ ἐξελθούσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ **9** ὥς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ, ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς λέγων, Χαίρετε αἱ δὲ προσελθούσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ, τοὺς πόδας καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ **10** τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς Μὴ φοβείσθε· ὑπάγετε ἀπαγγεῖλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν κακεῖ με ὄψονται **11** Πορευομένων δὲ αὐτῶν ἰδοὺ, τινες τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα **12** καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων συμβουλίον τε λαβόντες ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις **13** λέγοντες Εἶπατε ὅτι Οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων **14** καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν καὶ ὑμᾶς ἀμερίμυνους ποιήσομεν **15** οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια ἐποίησαν ὥς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον **16** Οἱ δὲ ἑνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς **17** καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν **18** καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων, Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς **19** πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος **20** διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μετ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος Ἀμήν

Mark

1 Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ **2** Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς προφήταις, Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου, **3** φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ **4** ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν **5** καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν **6** ἦν δὲ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου καὶ ζώην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον **7** καὶ ἐκήρυσεν λέγων, Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου οὐ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ **8** ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι αὐτοὺς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ **9** Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἦλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην **10** καὶ εὐθὺς ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἶδεν σχιζομένου τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸ πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν· **11** καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν Σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ εὐδόκησα **12** Καὶ εὐθὺς τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρημον **13** καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ **14** Μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ **15** καὶ λέγων ὅτι Πεπλήρωται ὁ καιρὸς καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ **16** Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδεν Σίμωνα Καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βάλλοντας ἀμφίβληστρον ἐν τῇ θαλάσσῃ· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς **17** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἀλιεῖς ἀνθρώπων **18** καὶ εὐθὺς ἀφέντες τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ **19** Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν ὀλίγον εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα **20** καὶ εὐθὺς ἐκάλεσεν αὐτούς καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ **21** Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καπερναούμ καὶ εὐθὺς τοῖς σάββασιν εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν ἐδίδασκεν **22** καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς **23** καὶ ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτος καὶ ἀνέκραζεν **24** λέγων, Ἐὰν, τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἤλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδ' αὖτε τίς εἶ ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ **25** καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέγων, Φιμώθητι καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ **26** καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον καὶ κράζαν φωνῇ μεγάλῃ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ **27** καὶ ἐθαμβήθησαν πάντες, ὥστε συζητεῖν πρὸς αὐτοῦς, λέγοντας Τί ἐστίν τοῦτο τις ἡ διδαχὴ ἡ καινὴ αὕτη, ὅτι κατ' ἐξουσίαν· καὶ τοῖς πνεύμασιν τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ **28** ἐξῆλθεν δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τῆς Γαλιλαίας **29** Καὶ εὐθὺς ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου **30** ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα καὶ εὐθὺς λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς **31** καὶ προσελθὼν ἤγειρεν αὐτὴν κρατῆσας τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός εὐθὺς καὶ διηκόνει αὐτοῖς **32** Ὁσίας δὲ γενομένης ὅτε ἔδου ὁ ἥλιος ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ τοὺς δαιμονιζομένους· **33** καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπισυνήμενη ἦν πρὸς τὴν θύραν **34** καὶ ἐθεράπευσεν πολλοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις καὶ δαιμόνια πολλά ἐξέβαλεν καὶ οὐκ ἤφιεν λαλεῖν τὰ δαιμόνια ὅτι ᾔδεισαν αὐτόν **35** Καὶ πρῶτ' ἔνυχον λίαν ἀναστὰς ἐξῆλθεν καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον κακεῖ προσήχето **36** καὶ κατεδιώξαν αὐτὸν ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ **37** καὶ εὗροντες αὐτὸν λέγουσιν αὐτῷ ὅτι Πάντες ζητοῦσίν σε **38** καὶ λέγει αὐτοῖς Ἄγωμεν εἰς τὰς ἐχομένας κωμopoλεις ἵνα κακεῖ κηρύξω· εἰς τοῦτο γὰρ ἐξελήλυθα **39** καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλον **40** Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρὸς παρακαλῶν αὐτὸν καὶ γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέγων αὐτῷ ὅτι Ἐὰν θέλῃς δύνασαί με καθαρίσαι **41** ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγχνισθεὶς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ Θέλω καθαρίσθαι·

42 καὶ εἰπόντος αὐτοῦ εὐθὺς ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ, ἡ λέπρα καὶ ἐκαθαρίσθη **43** καὶ ἐμβριμῶσάμενος αὐτῷ εὐθὺς ἐξέβαλεν αὐτόν **44** καὶ λέγει αὐτῷ Ὅρα μηδενὶ μηδὲν εἶπης ἀλλ' ὑπάγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ὃ προσέταξεν Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς **45** ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ καὶ διαφημίζει τὸν λόγον ὥστε μηκέτι αὐτὸν δύνασθαι φανερώς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν ἀλλ' ἔξω ἐν ἐρήμοις τόποις ἦν· καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν

2 Καὶ πάλιν εἰσῆλθεν εἰς Καπερναοὺμ δι' ἡμερῶν Καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκον ἐστὶν **2** καὶ εὐθὺς συνήχθησαν πολλοὶ ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον **3** καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων **4** καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσει αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσιν τὸν κράββατον ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο **5** ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ Τέκνον ἀφέωνται σοὶ αἱ ἁμαρτίαι σου **6** ἦσαν δὲ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν **7** Τί οὗτος οὕτως λαλεῖ βλασφημίας τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἷς ὁ θεός **8** καὶ εὐθὺς ἐπιγινούσ· ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτως διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς εἶπεν αὐτοῖς Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν **9** τί ἐστὶν εὐκοπώτερον εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι ἢ εἰπεῖν Ἐγείραι καὶ ἄρον σου τὸν κράββατον καὶ περιπάτει **10** ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας λέγει τῷ παραλυτικῷ **11** Σοὶ λέγω ἔγειραι καὶ ἄρον τὸν κράββατον σου καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου **12** καὶ ἠγγέρθη εὐθὺς, καὶ ἄρας τὸν κράββατον ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν θεὸν λέγοντας ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν **13** Καὶ ἐξῆλθεν πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτόν καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς **14** καὶ παράγων εἶδεν Λευὴν τὸν τοῦ Ἀλφαίου καθήμενον ἐπὶ τῷ τελωνίῳ καὶ λέγει αὐτῷ Ἀκολουθεῖ μοι καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ **15** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ καὶ πολλοὶ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοὶ καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ **16** καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ἰδόντες αὐτὸν ἐσθίοντα μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ Τί ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει **17** καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἤλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν **18** Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύοντες καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ Διατί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύουσιν **19** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστὶν νηστεύειν ὅσον χρόνον μεθ' ἑαυτῶν ἔχουσιν τὸν νυμφίον οὐ δύνανται νηστεύειν **20** ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος καὶ τότε νηστεύουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις **21** καὶ οὐδεὶς ἐπίβλημα ράκους ἀγνάφου ἐπιρράπτει ἐπὶ ἱμάτιῳ παλαιῷ· εἰ δὲ μὴ αἶρει τὸ πλήρωμα αὐτοῦ τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται **22** καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μὴ ῥήσσει ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκοὺς καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοί· ἀπόλυνται ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον **23** Καὶ ἐγένετο παραπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν τοῖς σάββασιν διὰ τῶν σπορίμων καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχυν **24** καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ Ἰδε τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς σάββασιν ὃ οὐκ ἔξεστιν **25** καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς Οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησεν Δαβὶδ, ὅτε χρεῖαν ἔσχεν καὶ ἐπείνασεν αὐτός καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ **26** πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐπὶ Ἀβιαθάρ τοῦ ἀρχιερέως καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν οὗς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσιν καὶ ἔδωκεν καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσιν **27** καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον **28** ὥστε κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου

3 Καὶ εἰσῆλθεν πάλιν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα **2** καὶ παρετήρουν αὐτόν εἰ τοῖς σάββασιν θεραπεύσει αὐτόν ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ **3** καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένῳ ἔχοντι τὴν χεῖρα ἐγείραι εἰς τὸ μέσον **4** καὶ λέγει αὐτοῖς Ἐξεστὶν τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτείνειν οἱ δὲ ἐσιώπων **5** καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν λέγει τῷ ἀνθρώπῳ Ἐκτεῖνον τὴν χεῖρα

σου καὶ ἐξέτεινεν καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὡς ἡ ἄλλη **6** καὶ ἐξελθόντες οἱ Φαρισαῖοι εὐθὺς μετὰ τῶν Ἡρῳδιανῶν συμβούλιον ἐποίουν κατ' αὐτὸν ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν **7** Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ πολλὸν πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἠκολούθησαν αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας **8** καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ οἱ περὶ Τύρον καὶ Σιδῶνα πλῆθος πολλὸ ἀκούσαντες ὅσα ἐποίει ἠλθον πρὸς αὐτόν **9** καὶ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν· **10** πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ ἵνα αὐτοῦ ἄψωνται ὅσοι εἶχον μᾶστιγας **11** καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα ὅταν αὐτὸν ἐθεώρει, προσέπιπτεν αὐτῷ καὶ ἔκραζεν λέγοντα, ὅτι Σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ **12** καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ αὐτὸν φανερὸν ποιήσωσιν **13** Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος καὶ προσκαλεῖται οὓς ἠθέλεν αὐτοὺς καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν **14** καὶ ἐποίησεν δώδεκα ἵνα ὦσιν μετ' αὐτοῦ καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτούς κηρύσσειν **15** καὶ ἔχειν ἐξουσίαν θεραπεύειν τὰ νόσους καὶ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια· **16** καὶ ἐπέθηκεν τῷ Σίμωνι ὄνομα Πέτρον **17** καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα Βοανεργές ὃ ἐστὶν Υἱοὶ Βροντῆς· **18** καὶ Ἀνδρέαν καὶ Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου καὶ Θαδδαῖον καὶ Σίμωνα τὸν Κανανίτην, **19** καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον **20** Καὶ συνέρχεται πάλιν ὄχλος ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μήτε ἄρτον φαγεῖν **21** καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν· ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξέστι **22** καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάντες ἔλεγον ὅτι Βεελζεβούλ ἔχει καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρτῳ τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια **23** καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς Πῶς δύναται Σατανᾶς Σατανᾶν ἐκβάλλειν **24** καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ οὐ δύναται σταθῆναι ἡ βασιλεία ἐκείνη· **25** καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ οὐ δύναται σταθῆναι ἡ οἰκία ἐκείνη **26** καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν καὶ μεμερίσται, οὐ δύναται σταθῆναι, ἀλλὰ τέλος ἔχει **27** οὐ δύναται οὐδεὶς τὰ σκευὴ τοῦ ἰσχυροῦ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσαι ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δῆσῃ καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει· **28** Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τὰ ἀμαρτήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων καὶ βλασφημίαι ὅσας ἂν βλασφημήσωσιν· **29** ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα ἀλλ' ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου κρίσεως, **30** ὅτι ἔλεγον Πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει **31** ἔρχονται οὖν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἔξω ἐστῶτες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν φωνοῦντες αὐτόν **32** καὶ ἐκάθητο ὄχλος περὶ αὐτὸν εἰπον δὲ αὐτῷ Ἰδού, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ζητοῦσίν σε **33** καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων, Τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου **34** καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτὸν καθημένους λέγει Ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου **35** ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ οὗτος ἀδελφός μου καὶ ἀδελφὴ μου καὶ μήτηρ ἐστίν

4 Καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ συνήχθη πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολὺς, ὥστε αὐτὸν ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν **2** καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλὰ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ **3** Ἀκούετε ἰδοὺ, ἐξῆλθεν ὁ σπεῖρων τοῦ σπείραι **4** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν ὁ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδὸν καὶ ἦλθεν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτό **5** ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρώδες ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν καὶ εὐθὺς ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· **6** ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν ἐξηράνθη **7** καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας καὶ ἀνέβησαν αἱ ἀκανθαὶ καὶ συνέπνιξαν αὐτό καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκεν **8** καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξάνοντα, καὶ ἔφερεν ἐν τριάκοντα καὶ ἐν ἐξήκοντα καὶ ἐν ἑκατόν **9** καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Ὁ ἔχων ὥτα ἀκούειν ἀκουέτω **10** ὅτε δὲ ἐγένετο καταμόνας, ἠρώτησαν αὐτόν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν παραβολήν **11** καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ· ἐκεῖνοις δὲ τοῖς ἔξω ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται **12** ἵνα βλέποντες βλέπωσιν καὶ μὴ ἴδωσιν καὶ ἀκούοντες ἀκούωσιν καὶ μὴ συνιῶσιν μήποτε ἐπιστρέψωσιν καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ ἀμαρτήματα **13** Καὶ λέγει αὐτοῖς Οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν ταύτην καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε **14** ὁ σπεῖρων τὸν λόγον σπεῖρει

15 οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδὸν· ὅπου σπείρεται ὁ λόγος καὶ ὅταν ἀκούσωσιν εὐθὺς ἔρχεται ὁ Σατανᾶς καὶ αἶρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν **16** καὶ οὗτοί εἰσιν ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι οἱ ὅταν ἀκούσωσιν τὸν λόγον εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν **17** καὶ οὐκ ἔχουσιν ρίζαν ἐν ἑαυτοῖς ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν εἴτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον εὐθὺς σκανδαλίζονται **18** καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι· οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες **19** καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι συμπνίγουσιν τὸν λόγον καὶ ἄκαρπος γίνεται **20** καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες οἵτινες ἀκούουσιν τὸν λόγον καὶ παραδέχονται καὶ καρποφοροῦσιν ἐν τριάκοντα καὶ ἐν ἐξήκοντα καὶ ἐν ἑκατόν **21** Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Μὴτί ὁ λύχνος ἔρχεται ἵνα ὑπὸ τὸν μύδιον τεθῇ ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῇ **22** οὐ γὰρ ἐστὶν τί κρυπτόν ὁ ἐάν μὴ φανερωθῇ οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον ἀλλ' ἵνα εἰς φανερόν ᾔλθῃ **23** εἰ τίς ἔχει ὅτα ἀκούειν ἀκουέτω **24** Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Βλέπετε τί ἀκούετε ἐν ᾧ μέτρω μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν καὶ προστεθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν **25** ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς οὐκ ἔχει καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ **26** Καὶ ἔλεγεν Οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ὡς ἐάνθρωπος βάλλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς **27** καὶ καθέδῃ καὶ ἐγείρῃαι νύκτα καὶ ἡμέραν καὶ ὁ σπόρος βλαστάνῃ καὶ μηκύνῃαι ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός **28** αὐτομάτῃ γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ πρῶτον χόρτον εἴτα στάχυν εἴτα πλήρη σίτον ἐν τῷ στάχυϊ **29** ὅταν δὲ παραδῷ ὁ καρπὸς εὐθὺς ἀποστέλλει τὸ δρέπανον ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός **30** Καὶ ἔλεγεν τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἢ ἐν ποτα παραβολῇ παραβόλων αὐτῇν **31** ὡς κόκκῳ σινάπewς ὃς ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς μικρότερος πάντων τῶν σπερμάτων ἐστὶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς **32** καὶ ὅταν σπαρῇ ἀναβαίνει καὶ γίνεται πάντων τῶν λαχάνων μείζων καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦν **33** Καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον καθὼς ἠδύναντο ἀκούειν· **34** χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπέλυνεν πάντα **35** Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὀψίας γενομένης Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν **36** καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ καὶ ἄλλα δὲ πλοιαρία ἦν μετ' αὐτοῦ **37** καὶ γίνεται λαίλαψ ἀνέμου μεγάλης τὰ δὲ κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον ὥστε αὐτὸ ἥδη γεμίζεσθαι **38** καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων καὶ διεγείρουσιν αὐτόν καὶ λέγουσιν αὐτῷ Διδάσκαλε οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα **39** καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ καὶ εἶπεν τῇ θαλάσῃ Σιώπα πεφίμωσο καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη **40** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Τί δειλοί ἐστε οὕτως πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν **41** καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ

5 Καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν **2** καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ πλοίου εὐθὺς ἀπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ **3** ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνήμειοις· καὶ οὔτε ἀλύσεις οὐδεὶς ἠδύναντο αὐτὸν δεῖσαι **4** διὰ τὸ αὐτὸν πολλὰκις πέδαις καὶ ἀλύσεις δεδέσθαι καὶ διεσπᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἀλύσεις καὶ τὰς πέδας συντετριφθαι καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἴσχυεν δαμάσαι· **5** καὶ διαπαντὸς νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς ὄρεσιν καὶ ἐν τοῖς μνήμασιν ἦν κράζων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις **6** ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν ἔδραμεν καὶ προσεκύνῃσεν αὐτῷ **7** καὶ κράζας φωνῇ μεγάλη εἶπεν Τί ἐμοὶ καὶ σοί Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου ὀρκίζω σε τὸν θεόν μή με βασανίσῃς **8** ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ Ἐξέλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου **9** καὶ ἐπηρώτα αὐτόν Τί σοι ὀνομά καὶ ἀπεκρίθη λέγων, Λεγὼν ὀνομά μοι ὅτι πολλοί ἐσμεν **10** καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ ἵνα μὴ αὐτοὺς ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας **11** Ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τὰ ὄρη ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη **12** καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν πάντες οἱ δαίμονες λέγοντες Πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν **13** καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρηνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν ἦσαν δὲ ὡς δισχίλιοι καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσῃ **14** οἱ δὲ βόσκοντες τοὺς χοίρους ἔφυγον καὶ ἀνήγγειλάν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς· καὶ ἐξηλθον ἰδεῖν τί ἐστὶν τὸ γεγονός **15** καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ θεωροῦσιν τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον καὶ ἱματισμένον καὶ

σωφρονοῦντα τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγεῶνα· καὶ ἐφοβήθησαν **16** καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ καὶ περὶ τῶν χοίρων **17** καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν
18 καὶ ἐμβάντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς ἵνα ᾗ μετ' αὐτοῦ
19 ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν ἀλλὰ λέγει αὐτῷ Ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σοῦς καὶ ἀνάγγειλον αὐτοῖς ὅσα σοι ὁ κύριός ἐποίησεν καὶ ἠλέησέν σε **20** καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς καὶ πάντες ἐθαύμαζον **21** Καὶ διαπεράσας τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς τὸ πέραν συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτόν καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν **22** καὶ ἰδοὺ, ἔρχεται εἰς τῶν ἀρχισυναγῶγων ὄνόματι Ἰάειρος καὶ ἰδὼν αὐτὸν πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ
23 καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ λέγων ὅτι Τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει ἵνα ἔλθῶν ἐπιθῇς αὐτῇ τὰς χεῖρας ὅπως σωθῇ καὶ ζήσεται **24** καὶ ἀπῆλθεν μετ' αὐτοῦ Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς καὶ συνέθλιβον αὐτόν **25** καὶ γυνὴ τις οὖσα ἐν ρύσει αἵματος ἔτη δώδεκα **26** καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα
27 ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ·
28 ἔλεγεν γὰρ ὅτι κὰν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἄψωμαι σωθήσομαι **29** καὶ εὐθὺς ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἵεται ἀπὸ τῆς μάστιγος
30 καὶ εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξεληθοῦσαν ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγεν Τίς μου ἦπατο τῶν ἱματίων **31** καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλιβόντα σε καὶ λέγεις Τίς μου ἦπατο **32** καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν **33** ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ ἦλθεν καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν **34** ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ θυγάτερ ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην καὶ ἴσθι ὑγίης ἀπὸ τῆς μάστιγός σου
35 Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγοντες ὅτι Ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανεν· τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον **36** ὁ δὲ Ἰησοῦς εὐθέως ἀκούσας τὸν λόγον λαλοῦμενον λέγει τῷ ἀρχισυναγῶγῳ Μὴ φοβοῦ μόνον πίστευε **37** καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα αὐτῷ συνακολουθεῖσαι εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου
38 καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου καὶ θεωρεῖ θόρυβον κλαίοντα καὶ ἀλαλάζοντα πολλὰ **39** καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς Τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύδει **40** καὶ κατεγέλων αὐτοῦ ὁ δὲ ἐκβαλὼν ἅπαντας, παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν τὸ παιδίον ἀνακειμένον· **41** καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου λέγει αὐτῇ Ταλιθα κουμί· ὃ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον Τὸ κοράσιον σοὶ λέγω ἔγειραι
42 καὶ εὐθέως ἀνέστη τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει· ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα καὶ ἐξέστησαν ἐκστάσει μεγάλη **43** καὶ διεστεύλατο αὐτοῖς πολλὰ ἵνα μηδεὶς γνῇ τοῦτο καὶ εἶπεν δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν

6 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ **2** καὶ γενομένου σαββάτου ἤρξατο ἐν τῇ συναγωγῇ διδάσκειν καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο λέγοντες Πόθεν τούτῳ ταῦτα καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα αὐτῷ, ὅτι καὶ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γίνονται **3** οὐκ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων ὁ υἱὸς Μαρίας ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου καὶ Ἰωσὴ καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ **4** ἔλεγεν δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι Οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς συγγενέσιν καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ **5** καὶ οὐκ ᾔδυνάτο ἐκεῖ οὐδεμίαν δύναμιν ποιῆσαι εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας ἐθεράπευεν **6** καὶ ἐθαύμαζεν διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν Καὶ περιῆγεν τὰς κώμας κύκλῳ διδάσκων **7** καὶ προσκαλεῖται τοὺς δώδεκα καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο δύο καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων **8** καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδὸν εἰ μὴ ῥάβδον μόνον μὴ πήραν μὴ ἄρτον μὴ εἰς τὴν ζῶνιν χαλκόν **9** ἀλλ' ὑποδεδεμένους σανάλια καὶ μὴ ἐνδύσθητε δύο χιτῶνας **10** καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν **11** καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτοτερον ἔσται Σοδόμοις ἢ Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ **12** Καὶ

ἐξελθόντες ἐκήρυσσον ἵνα μετανοήσωσιν **13** καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον καὶ ἡλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον **14** Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἑρῳδῆς φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ **15** ἄλλοι ἔλεγον ὅτι Ἠλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προφήτης ἐστίν· ἢ ὡς εἰς τῶν προφητῶν **16** ἀκούσας δὲ ὁ Ἑρῳδῆς εἶπεν, ὅτι Ὁν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην οὗτος ἐστίν· αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν **17** Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἑρῳδῆς ἀποστείλας ἐκράτησεν τὸν Ἰωάννην καὶ ἔδισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ διὰ Ἑρῳδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν **18** ἔλεγεν γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἑρῳδῇ ὅτι Οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου **19** ἡ δὲ Ἑρῳδιάς ἐνείχεν αὐτῷ καὶ ἠθέλεν αὐτὸν ἀποκτείνειν καὶ οὐκ ἠδύνατο· **20** ὁ γὰρ Ἑρῳδῆς ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον καὶ συνετήρει αὐτόν καὶ ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ ἐποίει, καὶ ἠδῶς αὐτοῦ ἤκουεν **21** Καὶ γενομένης ἡμέρας ἐυκαίρου ὅτε Ἑρῳδῆς τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστάταιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας **22** καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἑρῳδιάδος καὶ ὀρχησαμένης καὶ ἄρεσασης, τῷ Ἑρῳδῇ καὶ τοῖς συνανακειμένοις εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ Αἰτήσόν με ὃ ἐὰν θέλῃς καὶ δώσω σοι· **23** καὶ ὥμοσεν αὐτῇ ὅτι, Ὁ ἐὰν με αἰτήσῃς δώσω σοι ἕως ἡμιστοῦ τῆς βασιλείας μου **24** ἡ δὲ ἐξελθοῦσα εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτῆς Τί αἰτήσομαι ἡ δὲ εἶπεν Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτίστου **25** καὶ εἰσελθοῦσα εὐθὺς μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα ᾐτήσατο λέγουσα Θέλω ἵνα μοι δῷς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ **26** καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετήσαι **27** καὶ εὐθὺς ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σκεκυλάτωρα ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ **28** καὶ ἤνεγκεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς **29** καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθον καὶ ἦραν τὸ πτώμα αὐτοῦ καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν τῷ μνημείῳ **30** Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα καὶ ὅσα ἐποίησαν Καὶ ὅσα ἐδίδαξαν **31** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον καὶ ἀναπαύεσθε ὀλίγον ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί καὶ οὐδὲ φαγεῖν ἠδύνατο **32** καὶ ἀπῆλθον εἰς ἔρημον τόπον τῷ πλοίῳ κατ' ἰδίαν **33** καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας οἱ ὄχλοι, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτὸν πολλοί καὶ πεζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ καὶ προῆλθον αὐτούς καὶ συνῆλθον πρὸς αὐτὸν **34** καὶ ἐξελθὼν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς πολλὰ **35** Καὶ ἦδη ὥρας πολλῆς γενομένης προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγουσιν ὅτι Ἑρμῆς ἐστὶν ὁ τόπος καὶ ἦδη ὥρα πολλή· **36** ἀπόλυσον αὐτούς ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλους ἀγροὺς καὶ κώμας ἀγοράσωσιν ἐναυτοῖς ἄρτους τί γὰρ φάγωσιν οὐκ ἔχουσιν **37** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν καὶ λέγουσιν αὐτῷ Ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν διακοσίων δηναρίων ἄρτους καὶ δώμεν αὐτοῖς φαγεῖν **38** ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς Πόσους ἄρτους ἔχετε ὑπάγετε καὶ ἴδετε καὶ γνόντες λέγουσιν Πέντε καὶ δύο ἰχθύας **39** καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλίνειν πάντας συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ **40** καὶ ἀνέπεσον πρασιαὶ πρασιαὶ ἀνὰ ἑκάτον καὶ ἀνὰ πεντήκοντα **41** καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐυλόγησεν καὶ κατέκλασεν τοὺς ἄρτους καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῖς ἵνα παραθῶσιν αὐτοῖς καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισεν πᾶσιν **42** καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν **43** καὶ ἦσαν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πληρεῖς, καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων **44** καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους ὡσεὶ πεντακισχίλιοι ἄνδρες **45** Καὶ εὐθὺς ἠνάγκασεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν ἕως αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον **46** καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι **47** καὶ ὀνίας γενομένης ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς **48** καὶ εἶδεν αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς καὶ περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἠθέλεν παρελθεῖν αὐτούς **49** οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἔδοξαν φάντασμα εἶναι, καὶ ἀνέκραξαν· **50** πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον καὶ ἐταράχθησαν καὶ εὐθὺς ἐλάλησεν μετ' αὐτῶν καὶ λέγει αὐτοῖς Θαρσεῖτε ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε **51** καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος καὶ λίαν ἐκ περισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς

ἐξίσταντο· καὶ ἐθαύμαζον 52 οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις ἦν γὰρ ἡ καρδία αὐτῶν πεπωρωμένη 53 Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν Γεννησαρέτ καὶ προσωρμίσθησαν 54 καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου εὐθὲως ἐπιγνόντες αὐτὸν 55 περιδραμόντες ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραββάτοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν ὅπου ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ἐστίν 56 καὶ ὅπου ἂν εἰσπορεύετο εἰς κώμας ἢ πόλεις ἢ ἀγροὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθουν τοὺς ἀσθενούντας καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα κἀν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἤτανον αὐτοῦ ἐσώζοντο

7 Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ τινες τῶν γραμματέων ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων 2 καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ κοιναῖς χερσίν τοιῦτ' ἐστὶν ἀνίπτους ἐσθίοντας ἄρτους ἐμέψαντο 3 οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας οὐκ ἐσθίουσιν κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων 4 καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς ἐὰν μὴ βαπτίσωνται οὐκ ἐσθίουσιν καὶ ἄλλα πολλά ἐστὶν ἃ παρέλαβον κρατεῖν βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων καὶ κλινῶν 5 ἔπειτα ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς Διὰ τί οἱ μαθηταὶ σου οὐ περιπατοῦσιν κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων ἀλλὰ ἀνίπτοις χερσίν ἐσθίουσιν τὸν ἄρτον 6 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὅτι Καλῶς προεφῆτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν ὡς γέγραπται Οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χεῖλεσίν με τιμᾷ ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐδὲν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· 7 μάτην δὲ σέβονται με διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων 8 ἀφέντες γὰρ τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων βαπτισμοὺς ξεστῶν καὶ ποτηρίων· καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλά ποιεῖτε 9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσῃτε 10 Μωσῆς γὰρ εἶπεν Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου καὶ Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτᾷ 11 ὑμεῖς δὲ λέγετε Ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ Κορβάν ὃ ἐστὶν Δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἡμῶν ἀφελήθῃς 12 καὶ οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἢ τῇ μητρὶ αὐτοῦ, 13 ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν ἢ παρεδώκατε· καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλά ποιεῖτε 14 Καὶ προσκαλεσάμενος πάντα τὸν ὄχλον ἔλεγεν αὐτοῖς Ἀκούετέ μου πάντες καὶ συνίετε 15 οὐδὲν ἐστὶν ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐτὸν ὃ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενά ἀπ' αὐτοῦ, ἐκεῖνά ἐστὶν τὰ κοινῶντα τὸν ἄνθρωπον 16 Εἰ τις ἔχει ὄρα ἀκούειν, ἀκούετω 17 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τῆς παραβολῆς 18 καὶ λέγει αὐτοῖς Οὕτως καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε ὅτι νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς τὸν ἄνθρωπον οὐ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι 19 ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν καὶ εἰς τὸν ἀφεδρώννα ἐκπορεύεται καθαρίζον πάντα τὰ βρώματα 20 ἔλεγεν δὲ ὅτι Τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον ἐκεῖνο κοινῶι τὸν ἄνθρωπον 21 ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται μοιχεῖαι, πορνεῖαι, φόνοι 22 κλοπαὶ, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἀσέλγεια, ὀφθαλμὸς πονηρὸς βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη 23 πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται καὶ κοινῶι τὸν ἄνθρωπον 24 καὶ Ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἀπῆλθεν εἰς τὰ μεθόρια Τύρου καὶ Σιδῶνος Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν οὐδὲνα ἤθελεν γνῶναι καὶ οὐκ ἡδυνήθη λαθεῖν· 25 ἀκούσασα γὰρ γυνὴ περὶ αὐτοῦ ἧς εἶχεν τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον ἐλθοῦσα προσέπεσεν πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ· 26 ἦν δὲ ἡ γυνὴ Ἑλληνὶς Συροφοίνισσα τῷ γένει· καὶ ἠρώτα αὐτὸν ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς 27 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ Ἀφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα οὐ γάρ καλὸν ἐστὶν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις 28 ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ λέγει αὐτῷ Ναί, Κύριε καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παιδίων 29 καὶ εἶπεν αὐτῇ Διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὑπάγε ἐξελέλθωθεν τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρὸς σου 30 καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς εὗρεν τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθός καὶ τὴν θυγατέρα βεβλημένην ἐπὶ τῆς κλίνης 31 Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὁρίων Τύρου καὶ Σιδῶνος ἦλθεν πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων Δεκαπόλεως 32 καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν μογιῶλον καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα 33 καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν ἔβαλεν τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ καὶ πτύσας ἥψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ 34 καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐστέναξεν καὶ λέγει αὐτῷ Εφφαθα ὃ ἐστὶν Διανοίχθητι 35 καὶ εὐθὲως διηνοίχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαὶ καὶ ἐλύθη ὁ δεσμός τῆς γλώσσης αὐτοῦ καὶ ἐλάλει

ὁρθῶς **36** καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ εἰπωσιν· ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο μάλλον περισσότερον ἐκήρυσσον **37** καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες Καλῶς πάντα πεποίηκεν καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν καὶ τοὺς ἀλάλους λαλεῖν

8 Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις παμπολλοῦ ὄχλου ὄντος καὶ μὴ ἔχοντων τί φάγωσιν προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς **2** Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον ὅτι ἥδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσιν μοι καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν· **3** καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήσεις εἰς οἶκον αὐτῶν ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· τινες γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἦκασιν **4** καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Πόθεν τοῦτους δυνήσεται τις ὧδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἐρημίας **5** καὶ ἐπηρώτα αὐτοὺς Πόσους ἔχετε ἄρτους οἱ δὲ εἶπον, Ἐπτά **6** καὶ παρήγγειλεν τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς ἐπτά ἄρτους εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παραθῶσιν καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ **7** καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας εἶπεν παραθεῖναι καὶ αὐτὰ **8** ἔφαγον δὲ, καὶ ἐχορτάσθησαν καὶ ἦσαν περισσεύματα κλασμάτων ἐπτά σπυρίδας **9** ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες ὡς τετρακισχίλιοι καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς **10** Καὶ εὐθὺς ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά **11** Καὶ ἐξηλθον οἱ Φαρισαῖοι καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ πειράζοντες αὐτόν **12** καὶ ἀναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ λέγει Τί γενεὰ αὐτῶν ἐπιζητεῖ ἀμὴν λέγω ὑμῖν εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον **13** καὶ ἀφείς αὐτοὺς ἐμβὰς πάλιν εἰς τὸ πλοῖον ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν **14** Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους καὶ εἰ μὴ ἓνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ **15** καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς λέγων, Ὁρᾶτε βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης Ἡρώδου **16** καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους λέγοντες, ὅτι Ἄρτους οὐκ ἔχομεν **17** καὶ γινὺς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς Τί διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε οὐπὼ νοεῖτε οὐδὲ συνίετε ἔτι πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν **18** ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε καὶ ὅτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε καὶ οὐ μνημονεύετε **19** ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων ἤρατε λέγουσιν αὐτῷ Δώδεκα **20** Ὅτε δὲ τοὺς ἐπτά εἰς τοὺς τετρακισχιλίους πόσων σπυρίδων πληρώματα κλασμάτων ἤρατε Οἱ δὲ εἶπον, Ἐπτά **21** καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Πῶς οὐ συνίετε **22** Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθσαϊδάν καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλὸν καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ ἄψῃται **23** καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης καὶ πύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ ἐπηρώτα αὐτόν Εἰ τί βλέπει **24** καὶ ἀναβλέψας ἔλεγεν Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους ὅτι ὡς δένδρα ὁρᾷ περιπατοῦντας **25** εἰτα πάλιν ἐπέθηκεν τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι καὶ ἀποκατεστάθῃ καὶ ἐνέβλεπεν τηλαυγῶς ἅπαντας **26** καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ λέγων, Μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσελθῆς Μηδὲ εἴπῃς τινὲν ἐν τῇ κώμῃ **27** Καὶ ἐξηλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρείας τῆς Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς, Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι **28** οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν, Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν καὶ ἄλλοι· Ἥλιον ἄλλοι δὲ ἓνα τῶν προφητῶν **29** καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς **30** καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσιν περὶ αὐτοῦ **31** Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι· **32** καὶ παρῆρσά τὸν λόγον ἐλάλει καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ **33** ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐπετίμησεν τῷ Πέτρῳ λέγων, Ὑπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων **34** Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖτω μοι **35** ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου οὗτος σώσει αὐτήν **36** τί γὰρ ὠφελησεί ἄνθρωπον ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ **37** ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ **38** ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων

9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶν τινες τῶν ὧδε ἐσθιτόκτων οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει
2 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἑξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν **3** καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα λευκὰ λίαν ὥς χιῶν, οἷα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται λευκᾶναι **4** καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἥλιος σὺν Μωσῇ, καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ **5** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ Ῥαββὶ καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς σοὶ μίαν καὶ Μωσῇ μίαν καὶ Ἠλίᾳ μίαν **6** οὐ γὰρ ᾔδει τί λαλήσῃ· ἦσαν γὰρ ἔκφοβοι **7** καὶ ἐγένετο νεφέλῃ ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς καὶ ἦλθεν φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός σου καὶ Ἠλίας ἐλήλυθεν **8** καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι οὐκέτι οὐδένα εἶδον ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ' ἑαυτῶν **9** καταβαινόντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδὲν διηγήσωνται ὃ εἶδον εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ **10** καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς ἑαυτοὺς συζητοῦντες τί ἐστὶν τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι **11** καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες Ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι Ἥλιαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον **12** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς Ἥλιος μὲν ἐλθὼν πρῶτον ἀποκαθίστα πάντα· καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἵνα πολλὰ πάθῃ καὶ ἐξουδενώθῃ **13** ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι καὶ Ἥλιος ἐλήλυθεν καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἤθελῃσαν, καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν **14** Καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτοὺς καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας αὐτοῖς· **15** καὶ εὐθέως πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμβήθη, καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν **16** καὶ ἐπηρώτησεν τοὺς γραμματεῖς, Τί συζητεῖτε πρὸς αὐτούς· **17** καὶ ἀποκριθεὶς εἰς ἓκ τοῦ ὄχλου εἶπεν Διδάσκαλε ἦνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σέ· ἔχοντα πνεῦμα ἄλλalon· **18** καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ ρήσῃσι αὐτὸν καὶ ἀφρίζῃ καὶ τρίβῃ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ἔξαιρείται· καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσιν καὶ οὐκ ἴσχυσαν **19** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει Ὡ γενεὰ ἄπιστος ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν φέρετε αὐτὸν πρὸς με **20** καὶ ἦνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν καὶ ἰδὼν αὐτὸν εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο ἀφρίζων **21** καὶ ἐπηρώτησεν τὸν πατέρα αὐτοῦ Πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ ὁ δὲ εἶπεν παιδιόθεν· **22** καὶ πολλάκις αὐτόν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλεν καὶ εἰς ὕδατα ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς **23** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Τὸ Εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι **24** καὶ εὐθέως κράζας ὁ πατήρ τοῦ παιδιοῦ μετὰ δακρύων ἔλεγεν Πιστεύω· κύριε βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ **25** ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος ἐπέτιμῃσεν τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ, Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλλalon καὶ κωφὸν ἐγὼ σοὶ ἐπιτάσσω· ἐξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν **26** καὶ κράζαν, καὶ πολλὰ σπαράζαν αὐτόν, ἐξῆλθεν· καὶ ἐγένετο ὥσει νεκρὸς ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν **27** ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτόν τῆς χειρὸς ἡγειρεν αὐτόν καὶ ἀνέστη **28** καὶ εἰσελθόντα αὐτόν εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτόν κατ' ἰδίαν Ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό **29** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ· **30** καὶ ἐκείθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας· καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνῷ· **31** ἐδίδασκεν γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν καὶ ἀποκτανθεὶς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται **32** οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ρῆμα καὶ ἐφοβοῦντο αὐτόν ἐπερωτῆσαι **33** καὶ ἦλθεν εἰς Καπερναοῦμ· καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος ἐπηρώτα αὐτούς Τί ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς ἑαυτοὺς διελογίζεσθε· **34** οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ τίς μείζων **35** καὶ καθίσας ἐφώνησεν τοὺς δώδεκα καὶ λέγει αὐτοῖς Εἰ τίς θέλει πρῶτος εἶναι ἔσται πάντων ἔσχατος καὶ πάντων διάκονος **36** καὶ λαβὼν παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτό εἶπεν αὐτοῖς **37** Ὃς ἐὰν ἐν τῶν τοιούτων παιδίων δέξῃται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ἐμὲ δέχεται· καὶ ὅς ἐὰν ἐμὲ δέξῃται οὐκ ἐμὲ δέχεται ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με **38** ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης λέγων, Διδάσκαλε εἰδομέν τινα τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια ὅς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν καὶ ἐκώλυσαμεν αὐτόν ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν· **39** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν Μὴ κωλύετε αὐτόν οὐδεὶς γὰρ ἐστὶν ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαί με· **40** ὅς γὰρ οὐκ ἐστὶν καθ' ὑμῶν, ὑπὲρ ὑμῶν ἐστὶν

41 Ὃς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν τῷ ὀνόματι μου, ὅτι Χριστοῦ ἔστε ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ 42 Καὶ ὃς ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ καλὸν ἔστιν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περικείται λιθοῦς μύλικος περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν 43 Καὶ ἐὰν σκανδαλίξῃ σε ἡ χεὶρ σου ἀπόκοπον αὐτήν· καλὸν σοι ἔστιν κυλλὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον 44 ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται 45 καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλίξῃ σε ἀπόκοπον αὐτόν· καλὸν ἔστιν σοι εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, 46 ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται 47 καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίξῃ σε ἔκβαλε αὐτόν· καλὸν σοι ἔστιν μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρὸς, 48 ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται 49 πᾶς γὰρ πυρὶ ἀλισθίσεται καὶ πᾶσα θυσία ἀλλὶ ἀλισθίσεται, 50 Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας ἄναλον γένηται ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἅλας· καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις

10 Κακεῖθεν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου Καὶ συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν καὶ ὡς εἰώθει πάλιν ἐδίδασκεν αὐτοὺς 2 καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι ἐπηρώτησαν αὐτόν εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολῦσαι πειράζοντες αὐτόν 3 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωσῆς 4 οἱ δὲ εἶπον, Μωσῆς Ἐπέτρεψεν βιβλίον ἀποστασίου γράψαι καὶ ἀπολῦσαι 5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην 6 ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς ὁ θεός 7 ἔνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ 8 καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὥστε οὐκέτι εἰσὶν δύο ἀλλὰ μία σὰρξ 9 ὁ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν ἄνθρωπος μὴ χωρίζετω 10 Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπηρώτησαν αὐτόν 11 καὶ λέγει αὐτοῖς Ὃς ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμήσῃ ἄλλην μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν· 12 καὶ ἐὰν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ γαμηθῇ ἄλλω, μοιχᾶται 13 Καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία ἵνα ἄσπῃται αὐτῶν· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν 14 ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγαπάκησεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἀφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρὸς με καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ τῶν γὰρ τοιούτων ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ 15 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὃς ἐὰν μὴ δέξῃται τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν 16 καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὰ ὑψόλογε αὐτά, 17 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδὸν προσδραμὼν εἰς καὶ γονυπετήσας αὐτόν ἐπηρώτα αὐτόν Διδάσκαλε ἀγαθὲ τί ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω 18 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Τί με λέγεις ἀγαθόν οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἰς ὁ θεός 19 τὰς ἐντολὰς οἶδας· Μὴ μοιχεύσης Μὴ φονεύσης Μὴ κλέψῃς Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς Μὴ ἀποστερήσῃς Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα 20 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ Διδάσκαλε ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου 21 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ ἠγάπησεν αὐτόν καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐν σοὶ ὑστερεῖ· ὕπαγε ὅσα ἔχει πώλησον καὶ δὸς τοῖς πτωχοῖς καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι ἄρας τὸν σταυρόν 22 ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθεν λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά 23 Καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελεύσονται 24 οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς Τέκνα πῶς δύσκολόν ἐστιν τοὺς πεποιθότας ἐπὶ τοῖς χρήμασιν, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν·

25 εὐκοπώτερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς ράβδος εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν 26 οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες πρὸς ἑαυτούς Καὶ τίς δύναται σωθῆναι 27 ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει Παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον ἀλλ' οὐ παρὰ τῷ θεῷ· πάντα γὰρ δυνατὰ ἔστιν παρὰ τῷ θεῷ 28 καὶ ἤρξατο ὁ Πέτρος λέγειν αὐτῷ Ἰδού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι 29 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐδεὶς ἔστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου 30 ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ οἰκίας καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς καὶ μητέρας καὶ τέκνα καὶ ἀγροὺς μετὰ διωγμῶν καὶ ἐν τῷ αἰῶνι

τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον **31** πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι **32** Ὅσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔθαμβοῦντο καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν **33** ὅτι Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς γραμματεῦσιν καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν **34** καὶ ἐμπαΐξουσιν αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτὸν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται **35** Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου λέγοντες Διδάσκαλε θέλομεν ἵνα ὁ ἐὰν αἰτήσωμέν ποιήσης ἡμῖν **36** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Τί θέλετέ ποιῆσαι με ὑμῖν **37** οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ Δὸς ἡμῖν ἵνα εἰς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἰς ἐξ ἐκωνόμων σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου **38** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι **39** οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ Δυνάμεθα ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε **40** τὸ δὲ καθῆσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἐκωνόμων μου οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται **41** Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου **42** ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς Οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν **43** οὐχ οὕτως δέ ἔσται ἐν ὑμῖν ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν ἔσται διάκονος ὑμῶν **44** καὶ ὃς ἀν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος ἔσται πάντων δοῦλος **45** καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν **46** Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεριχὼ καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἀπὸ Ἱεριχὼ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ὄχλου ἱκανοῦ υἱὸς Τιμαίου Βαρτιμαῖος ὁ τυφλὸς ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν **47** καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ἐστὶν ἤρξατο κρᾶζειν καὶ λέγειν ὁ υἱὸς Δαβὶδ Ἰησοῦ ἐλέησόν με **48** καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῶ μᾶλλον ἔκραζεν Υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με **49** καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτόν Φωνήθηναί· καὶ φωνοῦσιν τὸν τυφλὸν λέγοντες αὐτῷ Θάρσει ἔγειραι, φωνεῖ σε **50** ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν **51** καὶ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Τί θέλεις ποιῆσαι σοὶ ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ Ῥαββονὶ ἡμεῖς ἀναβλέψωμεν **52** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Ὑπαγε ἡ πίστις σου σέσωκέν σε καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψεν καὶ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ

11 Καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ **2** καὶ λέγει αὐτοῖς Ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν καὶ εὐθὺς εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον ἐφ' ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων κεκάθικεν λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε **3** καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ Τί ποιεῖτε τοῦτο εἶπατε ὅτι Ὁ κύριος αὐτοῦ χρεῖαν ἔχει καὶ εὐθὺς αὐτὸν ἀποστελεῖ ὧδε **4** ἀπῆλθον δὲ καὶ εἶδον τὸν πῶλον δεδεμένον πρὸς τὴν θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφοδου καὶ λύουσιν αὐτόν **5** καὶ τινες τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς Τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον **6** οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς καθὼς ἐνετείλατο ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀφῆκαν αὐτούς **7** καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐπέβαλον αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτῷ **8** πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδὸν ἄλλοι δὲ στοιβάδας ἔκοπτον ἐκ τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώννουν εἰς τὴν ὁδόν· **9** καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες, Ὡσαννά· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου· **10** Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις **11** Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἰς τὸν ἱερὸν καὶ περιβλεψάμενος πάντα ὁψίας ἦδη οὐσης τῆς ὥρας ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα **12** Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξεληθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας ἐπείνασεν **13** καὶ ἰδὼν συκτὴν μακρόθεν ἔχουσαν φύλλα ἦλθεν εἰ ἄρα εὐρήσει τι ἐν αὐτῇ καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν οὐδὲν εἶδεν εἰ μὴ φύλλα· οὐ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων **14** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ Μηκέτι ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μηδεὶς καρπὸν φάγοι καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ **15** Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν ἱερὸν ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστρεφὰς κατέστρεψεν **16** καὶ οὐκ ᾔφην ἵνα τις διενέγκῃ σκευὸς διὰ τοῦ ἱεροῦ **17** καὶ ἐδίδασκεν λέγων αὐτοῖς, Οὐ γέγραπται ὅτι Ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσιν τοῖς

ἐθνεσιν ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν σπῆλαιον ληστῶν **18** καὶ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσουσιν· ἐφοβούντο γὰρ αὐτόν ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ **19** Καὶ ὅτε ὄψε ἐγένετο ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως **20** Καὶ πρῶτῃ παραπορευόμενοι εἶδον τὴν συκὴν ἐξηραμμένην ἐκ ριζῶν **21** καὶ ἀναμνησθεῖς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ· Ῥαββί ἴδε ἡ συκὴ ἣν κατηράσω ἐξήρανται **22** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Ἐχετε πίστιν θεοῦ **23** ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι δις ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ· Ὁ Ἄρθρι καὶ βλήθῃ ἐν τὴν θάλασσαν καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ὃ λέγει γίνεται ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ **24** διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν πάντα ὅσα ἂν προσεύχομενοι αἰτεῖσθε πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε καὶ ἔσται ὑμῖν **25** καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι ἀφίετε εἰ τι ἔχετε κατὰ τινος ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν **26** εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν **27** Καὶ ἔρχονται πάλιν ἐκ τοῦ Ἱεροσολύμα καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι **28** καὶ λεγούσιν αὐτῷ· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν ἵνα ταῦτα ποιῇς **29** ὁ δὲ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ἐπερωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ ἓνα λόγον καὶ ἀποκριθῆτέ μοι καὶ ἔρω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· **30** τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἢ ἐξ ἀνθρώπων ἀποκριθῆτέ μοι **31** καὶ ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν· Ἐξ οὐρανοῦ ἔρει· Διὰ τὸ οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ **32** ἀλλ'· ἐὰν εἴπωμεν· Ἐξ ἀνθρώπων ἐφοβούντο τὸν λαόν· ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην ὅτι ὄντως προφήτης ἦν **33** καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν τῷ Ἰησοῦ· Οὐκ οἶδαμεν καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ

12 Καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγειν, Ἀμπελῶνα ἐφύτευσεν ἄνθρωπος καὶ περιέθηκεν φραγμὸν καὶ ὥρυσεν ὑπολήνιον καὶ ὠκοδόμησεν πύργον καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησεν **2** καὶ ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ δοῦλον ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος· **3** οἱ δὲ λαβόντες αὐτὸν ἔδειραν καὶ ἀπέστειλαν κενόν **4** καὶ πάλιν ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον· κάκεῖνον λιθοβολήσαντες ἐκεφαλαίωσαν καὶ ἀπέστειλαν ἠτιμωμένον **5** καὶ πάλιν ἄλλον ἀπέστειλεν· κάκεῖνον ἀπέκτειναν καὶ πολλοὺς ἄλλους τοὺς μὲν δέροντες τοὺς δὲ ἀποκτείνοντες **6** ἔτι οὖν ἓνα υἱὸν ἔχων, ἀγαπητὸν αὐτοῦ· ἀπέστειλεν καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον ἡμερῶν ὅτι· Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου **7** ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἑαυτοὺς ὅτι· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία **8** καὶ λαβόντες αὐτόν ἀπέκτειναν καὶ ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος **9** τί οὖν ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις **10** οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε· Λίθον δὲν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· **11** παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν **12** Καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἶπεν καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον **13** Καὶ ἀποστέλλουσιν πρὸς αὐτόν τινες τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Ἑρωδιανῶν ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσιν λόγῳ **14** οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις· ἔξεστιν κῆνσον Καίσαρι δοῦναι ἢ οὐ· **15** δώμεν ἢ μὴ δώμεν ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν εἶπεν αὐτοῖς· Τί με πειράζετε φερετέ μοι δηνάριον ἵνα ἴδω **16** οἱ δὲ ἤνεγκαν καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή· οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Καίσαρος **17** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ καὶ θαύμασαν ἐπ' αὐτῷ **18** Καὶ ἔρχονται Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτόν οἵτινες λέγουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες **19** Διδάσκαλε Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν ὅτι ἐάν τις ἀδελφὸς ἀποθάνῃ καὶ καταλίπῃ γυναῖκα καὶ τέκνα μὴ ἀφῇ ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ **20** ἑπτὰ ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβεν γυναῖκα καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἀφῆκεν σπέρμα· **21** καὶ ὁ δεῦτερος ἔλαβεν αὐτήν καὶ ἀπέθανεν καὶ οὐδὲ αὐτὸς ἀφῆκεν σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως· **22** καὶ ἔλαβον αὐτήν οἱ ἑπτὰ καὶ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα ἔσχατη πάντων ἀπέθανεν καὶ ἡ γυνὴ **23** ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει ὅταν ἀναστῶσιν τίνος αὐτῶν ἔσται γυνὴ· οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτήν γυναῖκα **24** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ διὰ

τοῦτο πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μὴδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ **25** ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμίσκονται, ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς **26** περὶ δὲ τῶν νεκρῶν ὅτι ἐγείρονται οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ Μωσέως ἐπὶ τῆς βάτου ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ θεὸς λέγων, Ἐγὼ ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ **27** οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ θεὸς ζώντων· ὑμεῖς οὖν πολὺ πλανᾶσθε **28** Καὶ προσελθὼν εἰς τῶν γραμματέων ἀκούσας αὐτῶν συζητούντων εἰδὼς ὅτι καλῶς αὐτοὶς ἀπεκρίθη ἐπηρώτησεν αὐτὸν Ποία ἐστὶν πρώτη πασῶν ἐντολῇ **29** ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτῷ, ὅτι Πρώτη πασῶν τῶν ἐντολῶν, Ἄκουε Ἰσραὴλ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν κύριος εἰς ἐστὶν **30** καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου αὕτη πρώτη ἐντολή **31** καὶ δευτέρα ὁμοία, αὕτη Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν μείζων τούτων ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστιν **32** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεὺς Καλῶς διδάσκαλε ἐπ' ἀληθείας εἶπας, ὅτι εἰς ἐστὶν θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλην αὐτοῦ· **33** καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν πλεῖον ἐστὶν πάντων τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ τῶν θυσιῶν **34** καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν αὐτὸν ὅτι νουνεχὸς ἀπεκρίθη εἶπεν αὐτῷ Οὐ μακρὰν εἰ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα αὐτὸν ἐπερωτῆσαι **35** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ Πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ Χριστὸς υἱὸς ἐστὶν Δαβὶδ **36** αὐτὸς γὰρ Δαβὶδ εἶπεν ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου **37** αὐτὸς οὖν Δαβὶδ λέγει αὐτὸν κύριον καὶ πόθεν υἱὸς αὐτοῦ ἐστὶν καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἠδέως **38** Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ Βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελούντων ἐν στολαῖς περιπατεῖν καὶ ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς **39** καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις **40** οἱ κατεσθιόντες τὰς οἰκίας τῶν πτωχῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· οὗτοι λήγνουν περισσώτερον κρίμα **41** Καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον καὶ πολλοὶ πλοῦσιοι ἔβαλλον πολλά· **42** καὶ ἔλθουσα μία χήρα πτωχὴ ἔβαλεν λεπτὰ δύο ὃ ἐστὶν κοδράντης **43** καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἢ πτωχὴ πλεον πάντων βέβληκεν τῶν βαλόντων εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· **44** πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν ὅλον τὸν βίον αὐτῆς

13 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ λέγει αὐτῷ εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ Διδάσκαλε Ἴδε ποταποὶ λίθοι καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί **2** καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ Βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς οὐ μὴ ἀφεθῇ λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς οὐ μὴ καταλθῇ **3** Καὶ καθημένου αὐτοῦ εἰς τὸ Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ ἱεροῦ ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας **4** Εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι **5** ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς αὐτοῖς ἤρξατο λέγειν Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ· **6** πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες ὅτι Ἐγώ εἰμι καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν **7** ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι ἀλλ' οὕτω τὸ τέλος **8** ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν καὶ ἔσονται σεισμοὶ κατὰ τόπους καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ ταραχαί· ἀρχαὶ ὠδίνων ταῦτα **9** βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτούς· παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ εἰς συναγωγὰς δαρήσεσθε καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων σταθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτύριον αὐτοῖς **10** καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον **11** ὅταν δὲ ἀγαγῶσιν ὑμᾶς παραδιδόντες μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσητε μὴδὲ μελετᾶτε· ἀλλ' ὁ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ᾧρα τοῦτο λαλεῖτε· οὐ γάρ ἐστε ὑμεῖς οἱ λαλούντες ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον **12** παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς· **13** καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὀνομά μου ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται **14** Ὅταν δὲ ἴδῃτε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ρηθὲν ὑπὸ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἐστός ὅπου οὐ δεῖ ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη **15** ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν, μὴδὲ εἰσελθέτω ἀραι τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ **16** καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὦν μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω ἀραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ **17** οὐαὶ δὲ

ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις **18** προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος· **19** ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλίψεις οἷα οὐ γέγονεν τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἕως ἔκτισεν ὁ θεὸς ἕως τοῦ νῦν καὶ οὐ μὴ γένηται **20** καὶ εἰ μὴ κύριος ἐκολόβωσεν τὰς ἡμέρας οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οὓς ἐξελέξατο ἐκολόβωσεν τὰς ἡμέρας **21** καὶ τότε ἐὰν τις ὑμῖν εἴπῃ Ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστὸς ἡ Ἰδοὺ, ἐκεῖ μὴ πιστεύσητε

22 ἐγερθήσονται γὰρ ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφῆται καὶ δώσουσιν σημεῖα καὶ τέρατα πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν εἰ δυνατόν καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς **23** ὑμεῖς δὲ βλέπετε· ἰδοὺ προεῖρηκα ὑμῖν πάντα **24** ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς **25** καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔσονται ἐκπίπτοντες, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται

26 καὶ τότε ὕψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃς μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης **27** καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ, ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ' ἄκρου γῆς ἕως ἄκρου οὐρανοῦ

28 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν αὐτῆς ἦδη ὁ κλάδος ἀπαλὸς γένηται καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν· **29** οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ταῦτα ἴδῃτε γινόμενα γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις **30** ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη μέχρις οὗ πάντα ταῦτα γένηται **31** ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν **32** Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν οὐδὲ οὐ ἄγγελος οἱ ἐν οὐρανῷ οὐδὲ ὁ υἱὸς εἰ μὴ ὁ πατήρ

33 βλέπετε ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε· οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ καιρὸς ἐστίν **34** ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος ἀφείλες τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ δοὺς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν καὶ ἐκάστω τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα γρηγορῇ **35** γρηγορεῖτε οὖν· οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται ὅψε ἡ μεσονυκτίου, ἢ ἀλεκτοροφωνίας ἢ πρωΐ **36** μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης εὕρῃ ὑμᾶς καθεύδοντας **37** ὁ δὲ ὑμῖν λέγω πάνσιν λέγω γρηγορεῖτε

14 Ἦν δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας καὶ ἐξήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν· **2** ἔλεγον δὲ, Μὴ ἐν τῇ εορτῇ μήποτε θόρυβος ἔσται τοῦ λαοῦ **3** Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ κατακειμένου αὐτοῦ ἦλθεν γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς καὶ συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον κατέχεεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς **4** ἦσαν δὲ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἐαυτούς καὶ λέγοντες, Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν· **5** ἠδύνατο γὰρ τοῦτοπραθῆναι ἐπάνω τριακοσίων δηνარიῶν καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ **6** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν Ἀφετε αὐτήν· τί αὐτῇ κόπους παρέχετε καλὸν ἔργον εἰργάσατο εἰς ἐμέ **7** πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἐαυτῶν καὶ ὅταν θέλῃτε δύνασθε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε **8** ὁ εἶχεν αὕτη ἐποιήσεν· προέλαβεν μυρίσαι μου τὸ σῶμά εἰς τὸν ἐνταφιασμόν **9** ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅπου ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς **10** Καὶ ὁ Ἰουδας ὁ Ἰσκαριώτης, εἰς τῶν δώδεκα ἀπῆλθεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς ἵνα παραδῷ αὐτὸν αὐτοῖς

11 οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι καὶ ἐξήτει πῶς εὐκαίρως αὐτὸν παραδῶ **12** Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἁζύμων ὅτε τὸ πάσχα ἔθουν λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἐτοιμάσωμεν ἵνα φάγῃς τὸ πάσχα **13** καὶ ἀποστελλεῖ δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ **14** καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ εἰπάτε τῷ οἰκοδεσπότη ὅτι Ὁ διδάσκαλος λέγει Ποῦ ἐστὶν τὸ κατάλυμά ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω **15** καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνῶγειν μέγα ἐστρωμένον ἔτοιμον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε ἡμῖν **16** καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα **17** Καὶ ὁψίας γενομένης ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα **18** καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων εἶπεν ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ **19** οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν αὐτῷ εἰς καθ' εἰς Μήτηρ ἐγὼ καὶ ἄλλος, μήτι ἐγὼ **20** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς Εἰς ἐκ τῶν δώδεκα ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρύβλιον **21** ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ

ἄνθρωπος ἐκεῖνος 22 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον εὐλογῆσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν Λάβετε φάγετε· τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμά μου 23 καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες 24 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Τοῦτό ἐστιν τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον 25 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πῖω ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πῖω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ

26 Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ Ὅρος τῶν Ἑλαιῶν 27 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πάντες σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἔμοι ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, ὅτι γέγραπται Πατάξω τὸν ποιμένα καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα 28 ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναι με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν 29 ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ καὶ Εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται ἀλλ' οὐκ ἐγώ 30 καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν λέγω σοι ὅτι σήμερον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ πρὶν ἢ δις ἀλέκτορα φωνῆσαι τρίς ἀπαρνήσῃ με 31 ὁ δὲ ἐκ περισσοῦ ἔλεγεν μᾶλλον, Ἐὰν με δέῃ συναποθανεῖν σοι οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες ἔλεγον 32 Καὶ ἔρχονται εἰς χωρὶον οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημαν· καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ Καθίσате ὠδε ἕως προσεύξωμαι 33 καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν 34 καὶ λέγει αὐτοῖς Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ὠδε καὶ γρηγορεῖτε 35 καὶ προελθὼν μικρὸν ἔψεν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ προσήχετο ἵνα εἰ δυνατόν ἐστιν παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα 36 καὶ ἔλεγεν Ἀββὰ ὁ πατήρ πάντα δυνατό σοι· παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ τοῦτο· ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω ἀλλὰ τί σύ 37 καὶ ἔρχεται καὶ εὗρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ Σίμων καθεύδεις οὐκ ἴσχυσας μίαν ὥραν γρηγορῆσαι 38 γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής 39 καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν 40 καὶ ὑποστρέψας εὗρεν αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρῆμενοι, καὶ οὐκ ᾔδεισαν τί αὐτῷ ἀποκριθῶσιν 41 καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον καὶ λέγει αὐτοῖς Καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἀπέχει· ἦλθεν ἡ ὥρα ἰδοὺ, παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀμαρτωλῶν 42 ἐγείρεσθε ἄγωμεν· ἰδοὺ, ὁ παραδιδούς με ἤγγικεν 43 Καὶ εὐθὺς, ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος παραγίνεται Ἰούδας εἰς ὃν τὰν δώδεκα καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολλὸς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων

44 δεδώκει δὲ ὁ παραδιδούς αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς λέγων, Ὅν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστιν κρατήσατε αὐτὸν καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς 45 καὶ ἔλθων εὐθὺς προσελθὼν αὐτῷ λέγει Ῥαββί Ῥαββί καὶ κατεφίλησεν αὐτόν· 46 οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν 47 εἰς δὲ τις τῶν παρεστηκότων σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἔπαισεν τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον 48 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθῃτε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με 49 καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με· ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί 50 καὶ ἀφέντες αὐτὸν πάντες ἔφυγον 51 Καὶ εἰς τις νεανίσκος ἠκολούθει αὐτῷ περιβεβλημένος σινδὸνα ἐπὶ γυμνοῦ καὶ κρατοῦσιν αὐτόν· οἱ νεανίσκοι 52 ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν σινδὸνα γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν 53 Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα καὶ συνέρχονται αὐτῷ πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς 54 καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν υπηρέτων καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς 55 οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτόν καὶ οὐχ εὗρισκον 56 πολλοὶ γὰρ ἔψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν 57 καὶ τινες ἀναστάντες ἔψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ λέγοντες 58 ὅτι Ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποιήτον οἰκοδομήσω 59 καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἢ ἡ μαρτυρία αὐτῶν 60 καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον ἐπηρώτησεν τὸν Ἰησοῦν λέγων, Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδὲν τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν 61 ὁ δὲ ἐσιώπα καὶ οὐδὲν ἀπεκρίνατο πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτόν καὶ λέγει αὐτῷ Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ 62 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν Ἐγὼ εἰμι καὶ ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ 63 ὁ δὲ ἀρχιερεὺς διαρρήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ λέγει Τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων

64 ἠκούσατε τῆς βλασφημίας· τί ὑμῖν φαίνεται οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν εἶναι ἔνοχον θανάτου **65** Καὶ ἤρξαντο τινες ἐμπτύειν αὐτῷ καὶ περικαλύπτειν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ κολαφίζειν αὐτὸν καὶ λέγειν αὐτῷ Προφήτευσον καὶ οἱ ὑπηρεταὶ ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔβαλλον **66** Καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου ἐν τῇ αὐλῇ κάτω ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως **67** καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον θερμαινόμενον ἐμβλέψασα αὐτῷ λέγει Καὶ σὺ μετὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ Ἰησοῦ ἦσθα **68** ὁ δὲ ἠρνήσατο λέγων, Οὐκ οἶδα οὐδὲ ἐπίσταμαι τί σὺ λέγεις καὶ ἐξῆλθεν ἕξ εἰς τὸ προαύλιον καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησεν **69** καὶ ἡ παιδίσκη ἰδοῦσα αὐτὸν πάλιν ἤρξατο λέγειν τοῖς παρεστηκόσιν, ὅτι Οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστιν **70** ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ παρεστώτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ Ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ καὶ ἡ λαλία σου ὁμοιάζει **71** ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὁμνύειν ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὃν λέγετε **72** καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησεν καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος οὗ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δις ἀπαρνήσῃ με τρίς· καὶ ἐπιβαλὼν ἔκλειεν

15 Καὶ εὐθὺς ἐπὶ τὸ πρῶτὸ συμβούλιον ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων καὶ ὅλον τὸ συνέδριον δῆσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀτήνεγκαν καὶ παρέδωκαν τῷ Πιλάτῳ **2** καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Πιλάτος Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ Σὺ λέγεις **3** καὶ κατηγοροῦν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλά **4** ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν ἐπηρώτησεν αὐτὸν λέγων, Οὐκ ἀποκρίνη οὐδὲν ἵδε πόσα σου καταμαρτυροῦσιν **5** ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρίθη ὥστε θαυμάζειν τὸν Πιλάτον **6** Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυνεν αὐτοῖς ἓνα δέσμιον ὅνπερ ἠτοῦντο **7** ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν συστασιαστῶν δεδεμένος οἵτινες ἐν τῇ στάσει φόνον πεποιήκεισαν **8** καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος ἤρξατο αἰτεῖσθαι καθὼς αἰεὶ ἐποίει αὐτοῖς **9** ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων, Θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων **10** ἐγίνωσκον γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς **11** οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέειπον τὸν ὄχλον ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς **12** ὁ δὲ Πιλάτος ἀποκριθεὶς πάλιν εἶπεν αὐτοῖς Τί οὖν θέλετε ποιῆσω ὃν λέγετε βασιλέα τῶν Ἰουδαίων **13** οἱ δὲ πάλιν ἔκραζαν Σταύρωσον αὐτόν **14** ὁ δὲ Πιλάτος ἔλεγεν αὐτοῖς Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οἱ δὲ περισσοτέρως ἔκραζαν Σταύρωσον αὐτόν **15** ὁ δὲ Πιλάτος βουλούμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν καὶ παρέδωκεν τὸν Ἰησοῦν φραγελλώσας ἵνα σταυρωθῇ **16** Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτὸν ἕσω τῆς αὐλῆς ὃ ἐστὶν πραιτώριον καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν **17** καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν καὶ περιτιθεῖσιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον· **18** καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν Χαῖρε βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων· **19** καὶ ἔτυπον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλὰ μω καὶ ἐνέπτυν αὐτῷ καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ **20** καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ ἐξέδυσαν αὐτόν τὴν πορφύραν καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια καὶ ἐξάγουσιν αὐτόν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν **21** Καὶ ἀγγαρεύουσιν παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥούφου ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ **22** καὶ φέρουσιν αὐτόν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον ὃ ἐστὶν μεθερμηνεύμενον Κρανίου Τόπος **23** καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὁ δὲ οὐκ ἔλαβεν **24** καὶ σταυρώσαντες αὐτόν διμερίζον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ τίς τί ἄρῃ **25** ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν **26** καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων **27** Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσιν δύο ληστὰς ἓνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἓνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ **28** καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα, Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη **29** Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφῆμουν αὐτόν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες Οὐὰ ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν **30** σῶσον σεαυτὸν καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ **31** ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον Ἄλλως ἔσωσεν ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· **32** ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν **33** γενομένης δὲ ὥρας ἕκτης σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐννάτης **34** καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐννάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων, Ελωι ελωι λαμμᾶ σαβαχθανι ὃ ἐστὶν μεθερμηνεύμενον Ὁ θεός μου ὁ θεός μου εἰς τί με εγκατέλιπες **35** καὶ τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον Ἰδοὺ, Ἥλιαν φωνεῖ **36** δραμῶν δὲ εἰς καὶ γεμίσας

σπόγγον ὄξους περιθεῖς τε καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν λέγων, Ὑφετε ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλίας καθελεῖν αὐτόν **37** ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφείς φωνὴν μεγάλην ἐξέπνευσεν **38** Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἀνωθεν ἕως κάτω **39** Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι οὕτως κρᾶζας ἐξέπνευσεν εἶπεν Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς ἦν θεοῦ **40** Ὅσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι ἐν αἷς ἦν καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰωσὴφ μῆτηρ καὶ Σαλώμῃ **41** αἱ καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἠκολούθουν αὐτῷ καὶ δικιόνουν αὐτῷ καὶ, ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβάσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα **42** Καὶ ἥδη ὁψίας γενομένης ἐπεὶ ἦν παρασκευὴ ὅ ἐστιν προσάββατον **43** ἦλθεν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας εὐσχήμων βουλευτὴς ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ τολμήσας εἰσῆλθεν πρὸς Πιλάτον καὶ ἠτήσαστο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ **44** ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἥδη τέθηκεν καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλοι ἀπέθανεν **45** καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδωρήσαστο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ **46** καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνεύλησεν τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας καὶ προσεκύλισεν λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου **47** ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ Ἰωσὴ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται

16 Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμῃ ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν **2** καὶ λίαν πρῶτῃ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου **3** καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου **4** καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος ἦν γὰρ μέγας σφόδρα **5** καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιotois περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν καὶ ἐξεθαμβήθησαν **6** ὁ δὲ λέγει αὐταῖς Μὴ ἐκθαμβείσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρητὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκεν αὐτόν **7** ἀλλ' ὑπάγετε εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι Προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε καθὼς εἶπεν ὑμῖν **8** καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου εἶχον δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον, ἐφοβοῦντο γὰρ **9** Ἀναστὰς δὲ πρῶτῃ πρώτῃ σαββάτου ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ ἁφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἐπὶ δαιμόνια **10** ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλεν τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις πενθοῦσιν καὶ κλαίουσιν· **11** ἀκέεινοι ἀκούσαντες ὅτι ζῇ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς ἠπίστησαν **12** Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἐτέρᾳ μορφῇ πορευομένοις εἰς ἀγρόν· **13** ἀκέεινοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν **14** Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερώθη καὶ ὠνείδισεν τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγγεγμένον οὐκ ἐπίστευσαν **15** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύττετε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει **16** ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται **17** σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύουσιν ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσιν γλώσσαις λαλήσουσιν καιναῖς **18** ὅφεις ἀροῦσιν κἄν θανάσιμόν τι πῶσιν οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει, ἐπὶ ἄβρῶστους χεῖρας ἐπιθήσουσιν καὶ καλῶς ἔξουσιν **19** Ὁ μὲν οὖν κύριος μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ **20** ἐκείνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ τοῦ κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων Ἀμήν

Luke

1 Ἐπειδὴ περ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων **2** καθὼς παρέδωκαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρεταὶ γενόμενοι τοῦ λόγου **3** ἔδοξεν καί μοι παρηκολουθηκότες ἀνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς καθεξῆς σοὶ γράψαι κράτιστε Θεόφιλε **4** ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν **5** Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ἱερεὺς τις ὀνόματι Ζαχαρίας ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρῶν καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ **6** ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέροι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιομασιν τοῦ κυρίου ἀμεμπτοὶ **7** καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στείρα καὶ ἀμφοτέροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν **8** Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἐναντι τοῦ θεοῦ **9** κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας ἔλαχεν τοῦ θυμιᾶσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ κυρίου **10** καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἕξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιᾶματος **11** ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου ἐστῶς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιᾶματος **12** καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν **13** εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος Μὴ φοβοῦ Ζαχαρία διότι εἰσηκούσθῃ ἡ δέησίς σου καὶ ἡ γυνὴ σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱὸν σοὶ καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην **14** καὶ ἔσται χαρὰ σοὶ καὶ ἀγαλλίασις καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται **15** ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πῖν καὶ πνεύματος ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ **16** καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν **17** καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἠλίου ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων ἐτοιμάσαι κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον **18** Καὶ εἶπεν Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον Κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης καὶ ἡ γυνὴ μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς **19** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ Ἐγὼ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστῆκώς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σέ καὶ εὐαγγελίσασθαι σοὶ ταῦτα **20** καὶ ἰδοὺ, ἔση σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι ἄχρι τῆς ἡμέρας γέννηται ταῦτα ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν **21** Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτόν ἐν τῷ ναῷ **22** ἔξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς καὶ διέμενεν κωφός **23** καὶ ἐγένετο ὥς ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ **24** Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε λέγουσα **25** ὅτι Οὕτως μοι πεποίηκεν ὁ κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις **26** Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας ἡ ὄνομα Ναζαρέτ **27** πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ ὃ ὄνομα Ἰωσήφ ἐξ οἴκου Δαβίδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ **28** καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν εἶπεν Χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν **29** ἡ δὲ ἰδοῦσα διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἶη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος **30** καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ Μὴ φοβοῦ Μαριάμ· εὖρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ **31** καὶ ἰδοὺ, συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν **32** οὗτος ἔσται μέγας καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται καὶ δώσει αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ **33** καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος **34** εἶπεν δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον Πῶς ἔσται τοῦτο ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω **35** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοί· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς θεοῦ **36** καὶ ἰδοὺ, Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς σου καὶ αὐτὴ συνείληφεν υἱὸν ἐν γήρᾳ αὐτῆς καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρᾳ· **37** ὅτι οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ θεῷ πᾶν ῥῆμα **38** εἶπεν δὲ Μαριάμ Ἰδοὺ, ἡ δούλη κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος **39** Ἀναστᾶσα δὲ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα

40 καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον *Ζαχαρίου* καὶ ἡσπάσατο τὴν *Ἑλισάβετ* **41** καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ *Ἑλισάβετ* τὸν ἀσπασμὸν τῆς *Μαρίας* ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς καὶ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου ἡ *Ἑλισάβετ* **42** καὶ ἀνεφώνησεν φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν *Εὐλογημένη* σὺ ἐν γυναιξίν καὶ *εὐλογημένος* ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου **43** καὶ πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ κυρίου μου πρὸς μέ **44** ἰδοὺ, γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου **45** καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ κυρίου **46** Καὶ εἶπεν *Μαριάμ* Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον **47** καὶ ἡγαλλίασεν τὸ πνευμά μου ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρῇ μου **48** ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ ἰδοὺ, γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσίν με *πάσαι αἱ γενεαί* **49** ὅτι ἐποίησέν μοι μεγάλα ὁ δυνατός καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ **50** καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν **51** Ἐποίησεν κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους ἀναοίᾳ καρδίας αὐτῶν **52** καθεῖλεν δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσεν ταπεινοὺς **53** πτωχοὺς ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς **54** ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους **55** καθὼς ἐλάλησεν πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα **56** Ἐμείνεν δὲ *Μαριάμ* σὺν αὐτῇ ὥσει μῆνας τρεῖς καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς **57** Τῇ δὲ *Ἑλισάβετ* ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτὴν καὶ ἐγέννησεν υἱόν **58** καὶ ἤκουσαν οἱ περιοικοὶ καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνεν κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς καὶ συνέχαιρον αὐτῇ **59** Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ *Ζαχαρίας* **60** καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν *Οὐχὶ ἄλλα κληθήσεται* *Ἰωάννης* **61** καὶ εἶπον πρὸς αὐτὴν ὅτι *Οὐδεὶς ἐστὶν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ* **62** ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν **63** καὶ αἰτήσας πινακίδιον ἔγραψεν λέγων, Ἰωάννης ἐστὶν τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἐθαύμασαν πάντες **64** ἀνεψύχῃ δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ καὶ ἐλάλει *εὐλογῶν τὸν θεόν* **65** καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὄρεινῃ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα **66** καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν λέγοντες *Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται καὶ χεῖρ κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ* **67** Καὶ *Ζαχαρίας* ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου καὶ Προεφῆτευσεν λέγων **68** *Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ* ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ **69** καὶ ἡγείρεν κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ *Δαβὶδ* τοῦ παιδὸς αὐτοῦ **70** καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ **71** σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς **72** ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ **73** ὅρκον ὃν ὤμοσεν πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν **74** τοῦ δοῦναί ἡμῖν ἀφ' ὧς ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας λατρεῖν αὐτῷ **75** ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν **76** Καὶ σὺ παιδίον προφῆτης ὑψίστου κληθήσῃ προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ **77** τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν **78** διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους **79** ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης **80** Τὸ δὲ παιδίον ἠῤῥξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ

2 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθεν δόγμα παρὰ Καίσαρος *Αὐγούστου* ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην **2** αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς *Συρίας* *Κυρηνίου* **3** καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν **4** Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς *Γαλιλαίας* ἐκ πόλεως *Ναζαρεθ* εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς πόλιν *Δαβὶδ*, ἣτις καλεῖται *Βηθλέεμ* διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατρὶος *Δαβὶδ*, **5** ἀπογράψασθαι σὺν *Μαριάμ* τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικί, οὕτῃ ἐγκύῳ **6** ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτὴν **7** καὶ ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι **8** Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποιμνὴν αὐτῶν **9** καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς καὶ δόξα κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν **10** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος *Μὴ φοβεῖσθε ἰδοὺ, γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην ἣτις*

ἔσται παντὶ τῷ λαῷ **11** ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτὴρ ὃς ἐστὶν Χριστὸς κύριος ἐν πόλει
 Δαβὶδ **12** καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον εὐρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον κείμενον ἐν τῇ
 φάτνῃ **13** καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανοῦ αἰνούντων τὸν
 θεὸν καὶ λεγόντων **14** Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία
15 Καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ
 ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους Διέλθωμεν δι' ἧος Βηθλέεμ Καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο
 γεγονὸς ὃ ὁ κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν **16** καὶ ἦλθον σπεύσαντες καὶ ἀνεῦρον, τὴν τε Μαριὰμ
 καὶ τὸν Ἰωσήφ καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ **17** ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ
 ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου **18** καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες
 ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς **19** ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα
 συντηρεῖ τὰ ῥήματα ταῦτα συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς **20** καὶ ἐπέστρεψαν οἱ
 ποιμένες δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον καθὼς
 ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς **21** Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὅκτω τοῦ περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ
 ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτόν ἐν
 τῇ κοιλίᾳ **22** Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον
 Μωσέως, ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερουσόλυμα παραστῆσαι τῷ κυρίῳ **23** καθὼς γέγραπται ἐν
 νόμῳ κυρίου ὅτι Πᾶν ἄρσεν διανοίγον μήτραν ἅγιον τῷ κυρίῳ κληθήσεται **24** καὶ τοῦ
 δοῦναι θυσίαν κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ κυρίου ζευγὸς τρυγῶνων ἢ δύο νεοσσούς
 περιστερῶν **25** Καὶ ἰδοὺ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ ὃ ὄνομα Συμεὼν καὶ ὁ ἄνθρωπος
 οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβὴς προσδεχόμενος παρὰ κλησιν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ πνεῦμα ἅγιον ἦν
 ἐπ' αὐτόν **26** καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου μὴ ἰδεῖν
 θάνατον πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν κυρίου **27** καὶ ἦλθεν ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν
 τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν τοῦ ποιῆσαι αὐτούς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ
 νόμου περὶ αὐτοῦ **28** καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν τὸν
 θεὸν καὶ εἶπεν **29** Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου δέσποτα κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ·
30 ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου **31** ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων
 τῶν λαῶν **32** φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ **33** καὶ ἦν Ἰωσήφ
 καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ **34** καὶ εὐλόγησεν
 αὐτοὺς Συμεὼν καὶ εἶπεν πρὸς Μαριὰμ τὴν μητέρα αὐτοῦ Ἰδοὺ, οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν
 καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον **35** καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς
 τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν
 διαλογισμοί **36** Καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις θυγάτηρ Φανουὴλ ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ· αὕτη
 προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς
37 καὶ αὕτη χήρα ὡς ἑτῶν ὀγδοηκοντατεσσάρων, ἣ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ νηστείας
 καὶ δεήσεων λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν **38** καὶ αὕτη αὕτη τῇ ὥρᾳ ἐπιστάσα
 ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσιν τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν
 Ἱερουσαλὴμ **39** Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον κυρίου ὑπέστρεψαν εἰς τὴν
 Γαλιλαίαν εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ **40** Τὸ δὲ παιδίον ᾠξάνεν καὶ ἐκραταιοῦτο
 πνεύματι, πληρούμενον σοφίας· καὶ χάρις θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό **41** Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς
 αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλὴμ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα **42** καὶ ὅτε ἐγένετο ἑτῶν δώδεκα
 ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱερουσόλυμα, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς **43** καὶ τελειωσάντων τὰς
 ἡμέρας ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οὐκ ἔγνω
 Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ **44** νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι ἦλθον ἡμέρας ὀδόν
 καὶ ἀνεζήτησαν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσιν καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς **45** καὶ μὴ εὐρόντες αὐτόν
 ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ζητοῦντες αὐτόν, **46** καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας τρεῖς εὗρον
 αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων καὶ ἀκούοντα αὐτῶν καὶ
 ἐπερωτῶντα αὐτούς **47** ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς
 ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ **48** καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν καὶ πρὸς αὐτόν ἡ μήτηρ αὐτοῦ
 εἶπεν Τέκνον τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως ἰδοὺ, ὁ πατήρ σου καγὰ ὁδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε
49 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με οὐκ ᾔδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρὸς μου δεῖ εἶναι
 με **50** καὶ αὐτοὶ οὐ συνήκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς **51** καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν καὶ
 ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ
 ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς **52** Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτεν σοφία καὶ ἡλικίᾳ καὶ
 χάριτι παρὰ θεῷ καὶ ἀνθρώποις

3 Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαίδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας καὶ τετραρχούντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχούντος, τῆς Ἰουραίας καὶ Τραχωνίδος χώρας καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιλνῆς τετραρχούντος **2** ἐπ' ἀρχιερέων Ἄννα καὶ Καϊάφα ἐγένετο ῥῆμα θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν τοῦ Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ **3** καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν **4** ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαίου τοῦ προφήτου λέγοντος, Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ· **5** πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· **6** καὶ ὕψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ **7** Ἐλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ Γεννήματα ἐχιδνῶν τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς **8** ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ

9 ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται **10** Καὶ ἐπρωτῶν αὐτὸν οἱ ὄχλοι λέγοντες Τί οὖν ποιῶμεν **11** ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς Ὁ ἔχων δύο ξιφῶνας μεταδώτω τῷ μὴ ἔχοντι καὶ ὁ ἔχων βρώματα ὁμοίως ποιείτω **12** ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν Διδάσκαλε τί ποιήσομεν **13** ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε **14** ἐπρωτῶν δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι λέγοντες καὶ ἡμεῖς Τί ποιήσομεν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς Μηδένα διασείσητε μηδὲ συκοφαντήσητε καὶ ἀρκείσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν **15** Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστός **16** ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης ἅπασιν λέγων, Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου ὃ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱμᾶντα τῶν ὑποδηθέντων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἀγίῳ καὶ πυρί· **17** οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ διακαθαίρει τὴν ἄλωνα αὐτοῦ καὶ συναξει τὸν σίτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ **18** Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο τὸν λαόν **19** ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης, ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ περὶ Ἡρωδιάδος τῆς γυναικὸς φιλιππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποίησεν πονηρῶν ὁ Ἡρώδης **20** προσέθηκεν καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσιν καὶ κατέκλεισεν τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ **21** Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαόν καὶ Ἰησοῦν βαπτισθέντος καὶ προσευχομένου ἀνεψοχθῆναι τὸν οὐρανὸν **22** καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῶς εἶδει ὥσει περιστερὰν ἐπ' αὐτὸν καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι λέγουσαν, Σὺ εἰ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός ἐν σοὶ ἡδόκησα **23** Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς ὥσει ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος ὧν ὡς ἐνομίζετο υἱὸς Ἰωσήφ τοῦ Ἡλὶ **24** τοῦ Ματθαῖ, τοῦ Λευὶ τοῦ Μελχὶ τοῦ Ἰαννά, τοῦ Ἰωσήφ **25** τοῦ Ματταθίου τοῦ Ἀμῶς τοῦ Ναοὺμ τοῦ Ἑσλὶ τοῦ Ναγγαὶ **26** τοῦ Μάαθ τοῦ Ματταθίου τοῦ Σεμεὶ, τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Ἰουδᾶ, **27** τοῦ Ἰωάννα τοῦ Ῥησά τοῦ Ζοροβαβὲλ τοῦ Σαλαθιὴλ τοῦ Νηρὶ **28** τοῦ Μελχὶ τοῦ Ἀδδὶ τοῦ Κωσάμ τοῦ Ἐλμωδάμ, τοῦ Ἡρ **29** τοῦ Ἰωσή, τοῦ Ἐλιέζερ τοῦ Ἰωρεὶμ, τοῦ Ματθαῖ, τοῦ Λευὶ **30** τοῦ Συμεὼν τοῦ Ἰούδα τοῦ Ἰωσήφ τοῦ Ἰωνᾶν, τοῦ Ἐλιακεὶμ, **31** τοῦ Μελεὰ τοῦ Μαϊνάν τοῦ Ματταθα τοῦ Ναθάν, τοῦ Δαβὶδ, **32** τοῦ Ἰεσσαὶ τοῦ Ὠβῆδ, τοῦ Βόοζ, τοῦ Σαλμών, τοῦ Ναασσῶν **33** τοῦ Ἀμιναδάβ τοῦ Ἀράμ, τοῦ Ἑσρῶμ τοῦ Φάρες τοῦ Ἰούδα **34** τοῦ Ἰακώβ τοῦ Ἰσαὰκ τοῦ Ἀβραάμ τοῦ Θάρα τοῦ Ναχώρ **35** τοῦ Σαροῦχ, τοῦ Ῥαγαὺ τοῦ Φάλεκ τοῦ Ἐβερ τοῦ Σαλᾶ **36** τοῦ Καϊνάν, τοῦ Ἀρφαξᾶδ τοῦ Σὴμ τοῦ Νῶε τοῦ Λάμεχ **37** τοῦ Μαθουσαλά τοῦ Ἐνώχ τοῦ Ἰαρέδ, τοῦ Μαλελεήλ τοῦ Καϊνάν, **38** τοῦ Ἐνῶς τοῦ Σὴθ τοῦ Ἀδὰμ τοῦ θεοῦ

4 Ἰησοῦς δὲ πνεύματος ἀγίου πλήρης ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἦγετο ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὴν ἐρήμῳ **2** ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις καὶ συντελεσθεισῶν αὐτῶν ὕστερον ἐπέειπεν **3** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος Εἰ υἱὸς εἰ τοῦ θεοῦ εἰπὲ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος **4** καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς πρὸς αὐτὸν λέγων, Γέγραπται ὅτι Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι Θεοῦ **5** Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν ἐδειξεν αὐτῷ πᾶσας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου **6** καὶ εἶπεν

αὐτῷ ὁ διάβολος Σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται καὶ ὃ ἐὰν θέλω δίδωμι αὐτήν· 7 σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιόν μου, ἔσται σοῦ πάντα 8 καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς Ὑπάγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· Γέγραπται γὰρ προσκυνήσεις Κύριον τὸν θεόν σου καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις 9 καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ περὺγιον τοῦ ἱεροῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ Εἰ ὁ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω· 10 γέγραπται γὰρ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε 11 καὶ ὅτι Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσίν σε μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου 12 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Εἰρηται Οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου 13 Καὶ συντελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολος ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ 14 Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν καὶ φήμη ἐξῆλθεν καθ' ὅλης τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ 15 καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ αὐτὸν δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων 16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρέτ οὗ ἦν τεθραμμένος καὶ εἰσῆλθεν κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι 17 καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον Ἡσαΐου τοῦ προφήτου καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον εὗρεν τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον 18 Πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ οὗ ἔνεκεν ἔχρισέν με εὐαγγελίζεσθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέν με ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, κηρύξαι αἰχμαλωτοῖς ἄφεσιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει 19 κηρύξαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτόν 20 καὶ πτύξας τὸ βιβλίον ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ ἐκάθισεν· καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ 21 ἦρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτοὺς ὅτι Σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσίν ὑμῶν 22 Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ ἔλεγον Οὐχ οὗτος ἐστὶν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ 23 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἰατρὲ θεράπευσον σεαυτὸν· ὅσα ἠκούσαμεν γινόμενα ἐν τῇ Καπερναοῦμ, ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου 24 εἶπεν δὲ Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ 25 ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν πολλὰ καὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλίου ἐν τῷ Ἰσραὴλ ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἑπτὰ τρία καὶ μῆνας ἕξ ὥς ἐγένετο λιμός μέγας ἐπὶ πάντων τὴν γῆν 26 καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἡλίας εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδωνὸς πρὸς γυναῖκα χήραν 27 καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη εἰ μὴ Νεεμὰν ὁ Σύρος 28 καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ ἀκούοντες ταῦτα 29 καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς ὀφρύος τοῦ ὄρους ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ὠκοδόμητο εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν· 30 αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο 31 Καὶ κατήλθεν εἰς Καπερναοῦμ πόλιν τῆς Γαλιλαίας καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς σάββασιν· 32 καὶ ἐξεπλήρουντο ἐπὶ τῇ διδασκῇ αὐτοῦ ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ 33 καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου καὶ ἀνέκραξεν φωνῇ μεγάλῃ 34 λέγων, Ἐὰ τί ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰησοῦ Ναζαρηνὲ ἦλθες ἀπολῆσαι ἡμᾶς οἰδᾶ σε τίς εἰ ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ 35 καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέγων, Φιμώθητι καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ ρῖψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ μέσον ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ μηδὲν βλάψαν αὐτόν 36 καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας καὶ συνελάλουν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες Τίς ὁ λόγος οὗτος ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασιν καὶ ἐξέρχονται 37 καὶ ἐξεπορεύετο ἦχος περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον τῆς περιχώρου 38 Ἀναστὰς δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος ἢ πενθερᾶ δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν συνεχόμενη πυρετῷ μεγάλῳ καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς 39 καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς ἐπετίμησεν τῷ πυρετῷ καὶ ἀφῆκεν αὐτήν· παραχρῆμα δὲ ἀναστᾶσα διηκόνει αὐτοῖς 40 Δύνοντος δὲ τοῦ ἡλίου πάντες ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦντας νόσους ποικίλαις ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἐνὶ ἐκάστῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιθεῖς, ἐθεράπευσεν αὐτούς 41 ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν κράζοντα καὶ λέγοντα ὅτι Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ καὶ ἐπιτιμῶν οὐκ εἶα αὐτὰ λαλεῖν ὅτι ᾔδεισαν τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι 42 Γενομένης δὲ ἡμέρας ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον· καὶ οἱ ὄχλοι ἐζήτουν αὐτόν καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ καὶ κατεῖχον αὐτόν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν 43 ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ὅτι Καὶ ταῖς ἐτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαι με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὅτι εἰς τοῦτο ἀπεστάλμαι 44 καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας

5 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ τοῦ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ αὐτὸς ἦν ἐστὼς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ **2** καὶ εἶδεν δύο πλοῖα ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἄλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα **3** ἐμβὰς δὲ εἰς ἐν τῶν πλοίων ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους **4** ὥς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν εἶπεν πρὸς τὸν Σίμονα Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγρην **5** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων εἶπεν αὐτῷ, Ἐπιστάτα δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον **6** καὶ τοῦτο ποιήσαντες συνέκλεισαν ἰχθύων πλήθος πολὺ διερρήγγυντο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν **7** καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἐτέρῳ πλοίῳ τοῦ ἐλθόντος συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον καὶ ἔπλησαν ἀμφοτέρω τὰ πλοῖα ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά **8** ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος προσέειπεν τοῖς γónασιν τοῦ Ἰησοῦ λέγων, Ἐξελθε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι ἀνὴρ ἀμαρτωλὸς εἰμι κύριε **9** θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ἢ συνέλαβον **10** ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην υἱοὺς Ζεβεδαίου οἱ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι καὶ εἶπεν πρὸς τὸν Σίμονα ὁ Ἰησοῦς Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔση ζωγρῶν **11** καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν ἀφέντες ἅπαντα ἠκολούθησαν αὐτῷ **12** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ πλήρης λέπρας· καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον ἐδεήθη αὐτοῦ λέγων, Κύριε ἐὰν θέλῃς δύνασάι με καθαρῖσαι **13** καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ εἰπὼν, Θέλω καθαρῖσθαι· καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ **14** καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου καθὼς προσέταξεν Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς **15** διήρχετο δὲ μάλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν καὶ θεραπεύεσθαι ὑπ' αὐτοῦ· ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν· **16** αὐτὸς δὲ ἦν υποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ προσευχόμενος **17** Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων καὶ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι οἱ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης κώμης τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἰερουσαλήμ· καὶ δύναμις κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς **18** καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλινῆς ἄνθρωπον ὃς ἦν παραλελυμένος καὶ ἐξήτουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν καὶ θεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ **19** καὶ μὴ εὐρόντες διὰ ποίας εἰσενέγκωσιν αὐτὸν διὰ τὸν ὄχλον ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν σὺν τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ **20** καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν αὐτῷ, Ἄνθρωπε ἀφένοντάι σοι αἱ ἁμαρτίαι σου **21** καὶ ἤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι λέγοντες Τίς ἐστὶν οὗτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ ὁ μόνος ὁ θεός **22** ἐπιγνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς Τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν **23** τί ἐστὶν εὐκοπώτερον εἰπεῖν Ἀφένοντάι σοι αἱ ἁμαρτίαι σου ἢ εἰπεῖν Ἐγείραι καὶ περιπάτει **24** ἵνα δὲ εἰδῇτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας εἶπεν τῷ παραλελυμένῳ Σοὶ λέγω ἔγειραι, καὶ ἄρας τὸ κλινίδιον σου πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου **25** καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν ἄρας ἔφ' ᾧ κατέκειτο ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ δοξάζων τὸν θεόν **26** καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας καὶ ἐδόξαζον τὸν θεόν καὶ ἐπλήσθησαν φόβου λέγοντες ὅτι Εἶδομεν παράδοξα σήμερον **27** Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθεν καὶ ἐθεάσατο τελώνην ὀνόματι Λευὶν καθήμενον ἐπὶ τῷ τελώνιον καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀκολούθει μοι **28** καὶ καταλιπὼν ἅπαντα, ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ **29** Καὶ ἐποίησεν δοχὴν μεγάλην ὁ Λεὺς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ καὶ ἦν ὄχλος τελωνῶν πολλὺς καὶ ἄλλων οἱ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι **30** καὶ ἐγόγγυζον οἱ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγοντες Διατί μετὰ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε **31** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτούς Οὐ χρειαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἱατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες **32** οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν **33** Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν Διατί Οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσιν πυκνὰ καὶ δεήσεις ποιοῦνται ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσιν καὶ πίνουσιν **34** ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς Μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστὶν ποιῆσαι νηστεύειν **35** ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος τότε νηστεύουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις **36** Ἐλεγεν δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτούς ὅτι Οὐδεὶς ἐπίβλημα ἱματίου καινοῦ ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μήγε, καὶ τὸ καινὸν σχίζει καὶ τῷ

παλαιῶ οὐ συμφωνεῖ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ **37** καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκούς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ῥήξει ὁ νέος οἶνος τοὺς ἀσκούς καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· **38** ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκούς καινοὺς βλητέον καὶ ἀμφότεροι συντηροῦνται **39** καὶ οὐδεὶς πιὼν παλαιὸν εὐθέως θέλει νέον· λέγει γάρ· Ὁ παλαιὸς χρηστότερός ἐστιν

6 Ἐγένετο δὲ ἐν σαββάτῳ δευτεροπρώτῳ διαπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ τῶν σπορίμων καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχους καὶ ἥσθιον ψώχοντες ταῖς χερσίν **2** τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε ὁ οὐκ ἔξεστιν ποιεῖν ἐν τοῖς σάββασιν **3** καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς Οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε ὃ ἐποίησεν Δαβὶδ, ὅποτε ἐπεινάσεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες **4** ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔλαβεν καὶ ἔφαγεν καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ οὐς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς **5** καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι Κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου **6** Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἐτέρῳ σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ διδάσκειν καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά **7** παρετήρουν δὲ αὐτὸν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύσει ἵνα εὐρώσιν κατηγορίαν αὐτοῦ **8** αὐτὸς δὲ ᾗδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν καὶ εἶπεν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξηρὰν ἔχοντι τὴν χεῖρα Ἔγειραι καὶ στήθι εἰς τὸ μέσον· ὁ δὲ ἀναστὰς ἔστη **9** εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτοὺς Ἐπερωτήσω ὑμᾶς τί ἔξεστιν τοῖς σάββασιν, ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀπολέσαι **10** καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐτοὺς εἶπεν τῷ ἀνθρώπῳ, Ἐκτεῖνον τὴν χεῖρά σου ὁ δὲ ἐποίησεν οὕτως καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὡς ἡ ἄλλη **11** αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἀνοίας καὶ διελάλουν πρὸς ἀλλήλους τί ἂν ποιήσειαν τῷ Ἰησοῦ

12 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐξηλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύχασθαι καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ θεοῦ **13** καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα προσεφώνησεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασεν **14** Σίμωνα ὃν καὶ ὠνόμασεν Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον **15** Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον Ζηλωτὴν **16** Ἰούδαν Ἰακώβου καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ ἐγένετο προδότης **17** Καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶν ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἰερουσαλὴμ καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος οἱ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, **18** καὶ οἱ ὄχλοῦμενοι ὑπὸ πνευματῶν ἀκαθάρτων καὶ ἐθεραπεύοντο **19** καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτηι ἄπτεσθαι αὐτοῦ ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἰδοὺ πάντας **20** Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγεν Μακάριοι οἱ πτωχοὶ ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ **21** μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν ὅτι χορτασθήσεσθε μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν ὅτι γελάσετε **22** μακάριοί ἐστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσιν καὶ ἐκβάλωσιν τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· **23** χαίrete ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε ἰδοὺ, γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποιοῦν τοῖς προφῆταις οἱ πατέρες αὐτῶν **24** Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ὑμῶν **25** οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμένοι ὅτι πεινάσετε οὐαὶ ὑμῖν, οἱ γελῶντες νῦν ὅτι πενήθετε καὶ κλαύσετε **26** οὐαὶ ὑμῖν, ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσιν πάντες οἱ ἄνθρωποι· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποιοῦν τοῖς ψευδοπροφῆταις οἱ πατέρες αὐτῶν **27** ἀλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς **28** εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμῖν καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεάζοντων ὑμᾶς **29** τῷ τύποντι σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα παρέχε καὶ τὴν ἄλλην καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντός σου τὸ ἱμάτιον καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσης **30** παντὶ δὲ τῷ αἰτοῦντί σε δίδου καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντός τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει **31** καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως **32** καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσιν **33** καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῇτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας ὑμᾶς ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν **34** καὶ ἐὰν δανείζετε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀμαρτωλοῖς δανείζουσιν ἵνα ἀπολάβωσιν τὰ ἴσα **35** πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανεῖζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς

ὕμῶν πολὺς καὶ ἔσεσθε υἱοὶ τοῦ ὑψίστου ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστὶν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς **36** Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν **37** Καὶ μὴ κρίνετε καὶ οὐ μὴ κριθήτε· μὴ καταδικάζετε καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε ἀπολύετε καὶ ἀπολυθήσεσθε· **38** Δίδετε καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν πεπιεσμένον καὶ σεσαλευμένον καὶ ὑπερεκχυνόμενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν **39** Εἶπεν δὲ παραβολὴν αὐτοῖς· Μήτι δύνανται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν οὐχὶ ἀμφοτέροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται **40** οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον· αὐτοῦ κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ· **41** Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς **42** ἢ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου Ὑδελφέ ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων ὑποκριτὰ ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου **43** Οὐ γάρ ἐστιν δένδρον καλὸν ποιοῦν καρπὸν σαπρὸν οὐδὲ δένδρον σαπρὸν ποιοῦν καρπὸν καλόν **44** ἕκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται· οὐ γὰρ ἐξ ἀκαθῶν συλλέγουσιν σῦκα οὐδὲ ἐκ βάτου τρυγῶσιν σταφυλὴν **45** ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθόν καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ πονηρὸν· ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ **46** Τί δέ με καλεῖτε Κύριε κύριε καὶ οὐ ποιεῖτε ἃ λέγω **47** πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς με καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτοὺς ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν ὅμοιος· **48** ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομῶντι οἰκίαν ὃς ἐσκαπεν καὶ ἐβάθυνεν καὶ ἔθηκεν θεμελίον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρας δὲ γενομένης προσεῖρήξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐκ ἴσχυσεν σαλευθῆαι αὐτὴν τεθεμελιωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν· **49** ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομῶντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου ἢ προσεῖρήξεν ὁ ποταμὸς καὶ εὐθὺς ἔπεσεν καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα

7 Ἐπεὶ δὲ ἐπλήρωσεν πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ εἰσῆλθεν εἰς Καπερναοὺμ **2** Ἐκατοντάρχου δὲ τινος δοῦλος κακῶς ἔχων ἤμελλεν τελευτᾶν ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος **3** ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων ἐρωτῶν αὐτὸν ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ **4** οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως λέγοντες ὅτι Ὑψίστος ἐστὶν ᾧ παρέξει τοῦτο· **5** ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ὑποκόμισεν ἡμῖν **6** ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς ἥδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας ἔπεμψεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἐκατοντάρχος φίλους λέγων αὐτῷ, Κύριε μὴ σκύλλου οὐ γὰρ εἰμι ἱκανὸς ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μου εἰσέλθῃς· **7** διὸ οὐδὲ ἐμμαντὸν ἠξίωσα πρὸς σὲ ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἰπέ λόγῳ καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου **8** καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος ἔχων ὑπὲρ ἐμμαντὸν στρατιώτας καὶ λέγω τούτῳ Πορεύθητι καὶ πορεύεται καὶ ἄλλῳ Ἐρχου καὶ ἔρχεται καὶ τῷ δούλῳ μου Ποίησον τοῦτο καὶ ποιεῖ **9** ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν αὐτόν καὶ στραφεὶς τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπεν Λέγω ὑμῖν οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον **10** καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμφθέντες εἰς τὸν οἶκον εὗρον τὸν ἀσθενοῦντα δοῦλον ὑγιαίνοντα **11** Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἐξῆς ἐπορεύετο εἰς πόλιν καλουμένην Ναὶν καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοί, καὶ ὄχλος πολὺς **12** ὡς δὲ ἤγγισεν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως καὶ ἰδοὺ, ἐξεκομίζετο τεθνηκὼς υἱὸς μονογενῆς τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ αὕτῃ ἦν χήρα καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς σὺν αὐτῇ **13** καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ κύριος ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτὴν καὶ εἶπεν αὐτῇ Μὴ κλαῖε **14** καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς σοροῦ οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν καὶ εἶπεν Νεανίσκε σοὶ λέγω ἐγέρθητι **15** καὶ ἀνεκάνισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτοῦ **16** ἔλαβεν δὲ φόβος ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν θεὸν λέγοντες ὅτι Προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν καὶ ὅτι Ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ **17** καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ καὶ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ **18** Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννη οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων **19** καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης ἔπεμψεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων, Σὺ εἰ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν **20** παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἶπον, Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς σὲ λέγων, Σὺ εἰ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν **21** ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσεν πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν καὶ τυφλοῖς

πολλοῖς ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν **22** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Πορευθέντες ἀπαγγεῖλατε Ἰωάννῃ ἃ εἶδετε καὶ ἠκούσατε· ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν χωλοὶ περιπατοῦσιν λεπροὶ καθαρίζονται κωφοὶ ἀκούουσιν νεκροὶ ἐγείρονται πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· **23** καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί **24** Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάννου ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάννου Τί ἐξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον **25** ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον ἰδοῦ, οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσὶν **26** ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν προφήτην καὶ λέγω ὑμῖν καὶ περισσότερον προφήτου **27** οὗτός ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται Ἰδοῦ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου **28** λέγω γὰρ ὑμῖν μεῖζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν προφήτης Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ οὐδεὶς ἐστιν· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ μεῖζων αὐτοῦ ἐστιν **29** Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν θεὸν βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα· Ἰωάννου· **30** οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βουλήν τοῦ θεοῦ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτούς μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ **31** εἶπεν δὲ ὁ Κύριος, Τίτι οὖν ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ τίτι εἰσὶν ὅμοιοι **32** ὅμοιοι εἰσὶν παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις καὶ λέγουσιν, Ἡυλήσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὥρχησασθε ἐθιγήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκλαύσατε **33** ἐλήλυθεν γὰρ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς μήτε ἄρτον ἐσθίων μήτε οἶνον πίνων καὶ λέγετε Δαιμόνιον ἔχει **34** ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων καὶ λέγετε Ἰδοῦ, ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν **35** καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς πάντων **36** Ἡρώτα δὲ τις αὐτὸν τῶν Φαρισαίων ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου ἀνεκλίθη **37** καὶ ἰδοῦ, γυνὴ ἐν τῇ πόλει ἥτις ἦν ἁμαρτωλὸς ἐπιγνοῦσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου **38** καὶ στᾶσα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὀπίσω κλαίουσα ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσιν καὶ ταῖς θριξίν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασεν καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἤλειφεν τῷ μύρῳ **39** ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν εἶπεν ἐναντῷ λέγων, Οὐδὲς εἴ ἢ προφήτης ἐγένωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἥτις ἅπτεται αὐτοῦ ὅτι ἁμαρτωλὸς ἐστιν **40** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν Σίμων ἔχω σοί τι εἰπεῖν ὁ δὲ φησὶν Διδάσκαλε εἰπέ **41** δύο χρεωφειλέται ἦσαν δανειστῇ τινι· ὁ εἰς ὥφειλεν δηνάρια πεντακόσια ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα **42** μὴ ἔχοντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο τίς οὖν αὐτῶν εἶπε, πλεῖον αὐτόν ἀγαπήσει **43** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπεν Ὑπολαμβάνω ὅτι ὃ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ Ὅρθως ἔκρινας **44** καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα τῷ Σίμωνι ἔφη Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα εἰσηλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν ὑδορ ἐπὶ τοὺς πόδας μου οὐκ ἔδωκας· αὐτὴ δὲ τοὺς δάκρυσιν ἔβρεξεν μου τοὺς πόδας καὶ ταῖς θριξίν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξεν **45** φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὐτὴ δὲ ἄφ' ἧς εἰσηλθον οὐ διέλιπεν καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας **46** ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου οὐκ ἤλειψας· αὐτὴ δὲ μύρῳ ἤλειπεν μου τοὺς πόδας **47** οὐ χάριν λέγω σοι ἀφένονται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαὶ ὅτι ἠγάπησεν πολὺ· ὃ δὲ ὀλίγον ἀφίεται ὀλίγον ἀγαπᾷ **48** εἶπεν δὲ αὐτῇ Ἀφένονται σοι αἱ ἁμαρτίαι **49** καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς Τίς οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν **50** εἶπεν δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα Ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· πορεύου εἰς εἰρήνην

8 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθέξῃ καὶ αὐτὸς διώδευεν κατὰ πόλιν καὶ κώμην κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ **2** καὶ γυναῖκές τινες αἱ ἦσαν τεθραπευμέναι ἀπὸ πνευματικῶν πονηρῶν καὶ ἀσθενείων Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαληνὴ ἀφ' ἧς δαιμόνια ἐπτά ἐξεληλύθει **3** καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἠρῶδου καὶ Σουσάννα καὶ ἕτεραι πολλαὶ αἵτινες διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς **4** Συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν εἶπεν διὰ παραβολῆς **5** Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείραι τὸν σπῆρον αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ὁ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδὸν καὶ κατεπατῆθη καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό **6** καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν καὶ φυὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἱκμάδα **7** καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι ἀπέπνιξαν αὐτό **8** καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν καὶ φυὲν ἐποίησεν καρπὸν

ἐκατονταπλασίονα ταῦτα λέγων ἐφάνει, Ὁ ἔχων ὅτα ἀκούειν ἀκουέτω **9** Ἐπρωτῶν δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες, τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη **10** ὁ δὲ εἶπεν Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσιν καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν **11** Ἔστιν δὲ αὕτη ἡ παραβολή· Ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ **12** οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν εἰσιν οἱ ἀκούοντες εἴτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν **13** οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας οἱ ὅταν ἀκούσασιν μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον καὶ οὗτοι ρίζαν οὐκ ἔχουσιν οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσιν καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται **14** τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόντες οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλοῦτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσιν **15** τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσιν καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ **16** Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄψας καλύπτει αὐτὸν σκευεῖ ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθουσιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσιν τὸ φῶς **17** οὐ γὰρ ἐστὶν κρυπτόν ὃ οὐ φανερόν γενήσεται οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ οὐ γνωσθήσεται, καὶ εἰς φανερόν ἔλθῃ **18** βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· ὃς γὰρ ἂν ἔχη δοθήσεται αὐτῷ καὶ ὃς ἂν μὴ ἔχη καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ

19 Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον **20** καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ λέγοντων, Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἐστήκασιν ἔξω ἰδεῖν σε θέλοντές **21** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀκούοντες καὶ ποιῶντες αὐτὸν **22** καὶ Ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἐνέβη εἰς πλοῖον καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης Καὶ ἀνήχθησαν

23 πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσεν καὶ κατέβη λαῖλαψ ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην καὶ συνεπληροῦντο καὶ ἐκινδύνεον **24** προσελθόντες δὲ διήγειραν αὐτὸν λέγοντες Ἐπιστάτα ἐπιστάτα ἀπολλύμεθα ὁ δὲ ἐγερθεὶς ἐπέτιμῃσεν τῷ ἀνέμῳ καὶ τῷ κλυδωνί τοῦ ὕδατος· καὶ ἐπαύσαντο καὶ ἐγένετο γαλήνη **25** εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ποῦ ἐστὶν ἡ πίστις ὑμῶν φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν λέγοντες πρὸς ἀλλήλους Τίς ἄρα οὕτως ἐστὶν ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ **26** Καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ἥτις ἐστὶν ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας **27** ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως ὃς εἶχεν δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν ἀλλ' ἐν τοῖς μνημασιν **28** ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀνακράζας προσέπεσεν αὐτῷ καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπεν Τί ἐμοὶ καὶ σοί Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑνίστου δέομαί σου μή με βασανίσῃς **29** Παρήγγελλεν γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου πολλοὺς γὰρ χρόνους συνηπάκει αὐτόν καὶ ἐδεσμεῖτο ἀλύτῃσιν καὶ πέδας φυλακίσσων καὶ διαρρήξων τὰ δεσμὰ ἡλάνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους **30** ἐπρωτῶτην δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων, Τί σοι ἐστὶν ὄνομα ὁ δὲ εἶπεν Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν **31** καὶ παρεκάλει αὐτὸν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν **32** Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς **33** ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθεν εἰς τοὺς χοίρους καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρηνοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη **34** ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον ἐφυγον καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς **35** ἐξηλθόν δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ εὗρον καθημένον τὸν ἄνθρωπον ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονούντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐφοβήθησαν **36** ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθεὶς

37 καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν ὅτι φόβος μεγάλος συνείχοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν **38** ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσεν δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, λέγων **39** Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησεν σοὶ ὁ θεός καὶ ἀπῆλθεν καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς **40** Ἐγένετο δὲ Ἐν τῷ ὑποστρέψαι τὸν Ἰησοῦν ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος ἦσαν γὰρ πάντες προσδοκῶντες αὐτόν **41** καὶ ἰδοὺ, ἦλθεν ἀνὴρ ᾧ ὄνομα Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχεν καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ **42** ὅτι θυγάτηρ μονογενὴς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα καὶ αὐτὴ ἀπέθνησκεν

Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνένπιγον αὐτόν

43 καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα ἤτις εἰς ἰατροὺς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον οὐκ ἴσχυεν ὑπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι **44** προσελθούσα ὀπισθεν ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς **45** καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς Τίς ὁ ἀψάμενός μου ἀρνούμενός δὲ πάντων εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, Ἐπιστάτα οἱ ὄχλοι συνέχουσίν σε καὶ ἀποθλίβουσιν καὶ λέγεις, Τίς ὁ ἀψάμενός μου **46** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν Ἦματό μου τις ἐγὼ γὰρ ἔγνω δύναμιν ἐξελθούσαν ἀπ' ἐμοῦ **47** ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθεν τρέμουσα ἦλθεν καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ δι' ἣν αἰτίαν ἤψατο αὐτοῦ ἀπήγγειλεν αὐτῷ, ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα **48** ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ Θάρσει, θύγατερ ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· πορεύου εἰς εἰρήνην **49** Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχεται τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγων αὐτῷ ὅτι Τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ σκύλλε τὸν διδάσκαλον **50** ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐτῷ λέγων, Μὴ φοβοῦ μὴν πίστευε, καὶ σωθήσεται **51** εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδέναν εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα **52** ἔκλειον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν ὁ δὲ εἶπεν Μὴ κλαίετε οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύδει **53** καὶ κατεγέλων αὐτοῦ εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν **54** αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας, καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς ἐφώνησεν λέγων, Ἥ παῖς ἔγειρον **55** καὶ ἐπέστρεψεν τὸ πνεῦμα αὐτῆς καὶ ἀνέστη παραχρῆμα καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν **56** καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός

9 Συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια καὶ νόσους θεραπεύειν **2** καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας **3** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδὸν μήτε ῥάβδους, μήτε πήραν μήτε ἄρτον μήτε ἀργύριον μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχετε **4** καὶ εἰς ἣν ἀν οἰκίαν εἰσέλθητε ἐκεῖ μένετε καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε **5** καὶ ὅσοι ἀν μὴ δέχονται ὑμᾶς ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης καὶ τὸν κοινορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξτε εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς **6** ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας εὐαγγελιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ **7** Ἦκουσεν δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὰ γινόμενα ὑπ' αὐτοῦ πάντα καὶ διηπόρει διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπὸ τινων ὅτι Ἰωάννης ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν **8** ὑπὸ τινων δὲ ὅτι Ἡλίας ἐφάνη ἄλλων δὲ ὅτι προφήτης εἰς τὸν ἄρχαίων ἀνέστη **9** καὶ εἶπεν ὁ Ἡρώδης Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τίς δὲ ἐστὶν οὗτος περὶ οὗ ἐγὼ ἀκούω τοιαῦτα καὶ ἐξίτηι ἰδεῖν αὐτόν **10** Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ὑπεχώρησεν κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον πόλεως καλουμένης Βηθσαϊδᾶ **11** οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ δεξάμενος αὐτοὺς ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς χρεῖαν ἔχοντας θεραπείας ἰᾶτο **12** Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα εἶπον αὐτῷ Ἀπόλυσον τὸν ὄχλον ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κύκλῳ κώμας καὶ τοὺς ἀγροὺς καταλύσωσιν καὶ εὕρωσιν ἐπισιτισμόν ὅτι ὥδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν **13** εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν οἱ δὲ εἶπον, Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ πέντε ἄρτοι καὶ δύο ἰχθύες εἰ μήτι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα **14** ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ Κατακλίνατε αὐτοὺς κλισίας ἀνὰ πεντήκοντα **15** καὶ ἐποίησαν οὕτως καὶ ἀνέκλιναν ἅπαντας **16** λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ κατέκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς παρατιθέναι τῷ ὄχλῳ **17** καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες καὶ ἦρθον τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων κόφινον δώδεκα **18** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον κατὰμόνας, συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ καὶ ἐπαρώτησεν αὐτοὺς λέγων, Τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι **19** οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον, Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν ἄλλον δὲ Ἡλίαν ἄλλοι δὲ ὅτι προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη **20** εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν Τὸν Χριστὸν τοῦ θεοῦ **21** Ὁ δὲ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς παρήγγειλεν μηδενὶ εἰπεῖν τοῦτο **22** εἰπὼν ὅτι Δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι **23** Ἐλεγεν δὲ πρὸς πάντας Εἰ τις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ' ἡμέραν καὶ ἀκολουθεῖτω μοι **24** ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν

ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ οὗτος σώσει αὐτήν

25 τί γὰρ ὠφελείται ἄνθρωπος κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας ἢ ζημιωθείς

26 ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου

ἐπαισχυθήσεται ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἀγίων ἀγγέλων

27 λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς εἰσὶν τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων οἱ οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν

ἴδωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ 28 Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ὥσει ἡμέραι

ὀκτὼ καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος

προσεύχασθαι 29 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ

ἕτερον καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἑξαστράπτων 30 καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο συνελάλουν

αὐτῷ οἵτινες ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἠλίας 31 οἱ ὁφθέντες ἐν δόξῃ ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ἣν

ἔμελλεν πληροῦν ἐν Ἱερουσαλὴμ 32 ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι

ὑπνῷ· διακρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας

αὐτῷ 33 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν

Ἰησοῦν Ἐπιστάτα καλὸν ἐστὶν ἡμῶς ὧδε εἶναι καὶ ποιῶσμεν σκηνὰς τρεῖς μίαν σοὶ καὶ

Μωσεὶ μίαν καὶ μίαν Ἠλίᾳ μὴ εἰδῶς ὃ λέγει

34 ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος ἐγένετο νεφέλῃ καὶ ἐπεσκίασεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ

ἐκείνους εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλῃν 35 καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα Οὗτός

ἐστὶν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, αὐτοῦ ἀκούετε 36 καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν εὐρέθη ὁ

Ἰησοῦς μόνος καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὧν

ἐώρακασιν 37 Ἐγένετο δὲ ἕν τῃ ἑξῆς ἡμέρᾳ κατελθόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους

συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος πολλός 38 καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἀνεβόησεν λέγων,

Διδάσκαλε δέομαί σου ἐπιβλέψον ἐπὶ τὸν υἱόν μου ὅτι μονογενὴς ἐστὶν μοί 39 καὶ ἰδοὺ,

πνεῦμα λαμβάνει αὐτὸν καὶ ἐξαίφνης κράζει καὶ σπαράσσει αὐτὸν μετὰ ἁφροῦ καὶ μόγις

ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ συντρίβον αὐτόν· 40 καὶ ἐδεήθη τῶν μαθητῶν σου ἵνα ἐκβάλλωσιν

αὐτό καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν 41 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ

διεστραμμένη ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν προσάγαγε ὧδε τὸν υἱόν σου

42 ἔτι δὲ προσερχομένου αὐτοῦ ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον καὶ συνεσπάραξεν·

ἐπετίμησεν δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα καὶ ἀπέδωκεν

αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ

43 ἐξεπλήρσοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ θεοῦ Πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ

πᾶσιν οἷς ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ 44 Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὅτα

ὑμῶν τοὺς λόγους τούτους· ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας

ἀνθρώπων 45 οἱ δὲ ἡγνόουν τὸ ῥῆμα τούτου καὶ ἦν παρακεκαλυμμένοι ἀπ' αὐτῶν ἵνα μὴ

αἰσθῶνται αὐτό καὶ ἐφοβοῦντο ἐρωτῆσαι αὐτὸν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου 46 Εἰσῆλθεν δὲ

διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς τὸ τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν 47 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν

τῆς καρδίας αὐτῶν ἐπιλαβόμενος παιδίου, ἔστησεν αὐτὸ παρ' ἑαυτοῦ 48 καὶ εἶπεν αὐτοῖς

Ὅς ἐὰν δέξηται τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται

δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με· ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων οὗτός ἐστι μέγας

49 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶπεν Ἐπιστάτα εἰδομέν τινα ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου

ἐκβάλλοντα τὰ δαιμόνια καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν 50 καὶ

εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς Μὴ κωλύετε· ὃς γὰρ οὐκ ἔστιν καθ' ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐστὶν

51 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ καὶ αὐτοὺς τὸ

πρόσωπον αὐτοῦ, ἐστήριξεν τοῦ πορευέσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ 52 καὶ ἀπέστειλεν

ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν, ὥστε

ἐτοιμάσαι αὐτῷ· 53 καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς

Ἱερουσαλὴμ 54 ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης εἶπον, Κύριε θέλεις

εἰπωμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀναλῶσαι αὐτούς ὥς καὶ Ἠλίας ἐποίησεν

55 στραφεὶς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν, Οὐκ οἴδατε οἴου πνεύματός ἐστε ὑμεῖς·

56 ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σώσαι· καὶ

ἐπορευθήσονται εἰς ἕτεραν κώμην 57 Ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ εἶπέν τις

πρὸς αὐτόν Ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἂν ἀπέρχῃ Κύριε 58 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Αἱ

ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις ὁ δὲ υἱὸς τοῦ

ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνειν 59 Εἶπεν δὲ πρὸς ἕτερον Ἀκολουθεῖ μοι ὁ δὲ

εἶπεν Κύριε ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρῶτον θάψαι τὸν πατέρα μου 60 εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ

Ἰησοῦς, Ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἐαυτῶν νεκρούς σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε τὴν

βασιλείαν τοῦ θεοῦ **61** Εἶπεν δὲ καὶ ἕτερος Ἀκολουθήσω σοι κύριε· πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου **62** εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω εὐθετὸς ἐστὶν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ

10 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ κύριος καὶ ἑτέρους ἑβδομήκοντα καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο πρὸ προσώπου αὐτοῦ εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον ὃ ἔμελλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι **2** ἔλεγεν οὖν πρὸς αὐτούς Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὥπως ἐκβάλλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ **3** ὑπάγετε· ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων **4** μὴ βαστάζετε βαλάντιον, μὴ πήραν μηδὲ ὑποδήματα καὶ μηδὲνα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσασθε **5** εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰσέρχησθε, πρῶτον λέγετε Εἰρήνῃ τῷ οἴκῳ τούτῳ **6** καὶ ἐὰν μὲν ἦ ἐκεῖ υἱὸς εἰρήνης ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει **7** ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε ἐσθιοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστὶν μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν **8** καὶ εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε καὶ δέχωνται ὑμᾶς ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν **9** καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς καὶ λέγετε αὐτοῖς Ἠγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ **10** εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς ἐξελεθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς εἶπατε

11 Καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν ἀπομασσόμεθα ὑμῖν· πλὴν τοῦτο γινώσκετε ὅτι ἥγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ **12** λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι Σοδομοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἔσται ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ **13** Οὐαὶ σοι Χωραζὶν οὐαὶ σοι Βηθσαϊδᾶ· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδωνί ἐγένοντο, αἱ δυνάμεις αἱ γινόμεναι ἐν ὑμῖν πάλοι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμεναι μετενόησαν **14** πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδωνί ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει ἢ ὑμῖν **15** καὶ σύ Καπερναοὺμ, ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθείσα, ἕως ἄδου καταβιβασθήσῃ **16** Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει καὶ ὁ ἀθελῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθελῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστειλαντά με

17 Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς λέγοντες Κύριε καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου **18** εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα **19** ἰδοὺ, δίδωμι ὑμῖν τὴν ἑξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπ' ἄνθρωπον καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἔχθρου καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ **20** πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται χαίρετε δὲ μᾶλλον ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς **21** Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἡγαλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν Ἐξομολογούμεθα σοι πάτερ κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναὶ ὁ πατὴρ ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου **22** καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶπεν Πάντα παρεδόθη μοι ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστὶν ὁ υἱὸς εἰ μὴ ὁ πατὴρ καὶ τίς ἐστὶν ὁ πατὴρ εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ὃς ἂν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι **23** Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ' ἰδίαν εἶπεν Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε **24** λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν **25** Καὶ ἰδοὺ, νομικός τις ἀνέστη ἐκπεριράζων αὐτὸν καὶ λέγων, Διδάσκαλε τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω **26** ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται πῶς ἀναγινώσκεις **27** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν **28** εἶπεν δὲ αὐτῷ Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποιεῖ καὶ ζήσῃ **29** ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν αὐτόν εἶπεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν Καὶ τίς ἐστίν μου πλησίον **30** ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Ἀνθρωπὸς τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὼ καὶ λησταῖς περιέπεσαν ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα **31** κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρήλθεν·

32 ὁμοίως δὲ καὶ Λευίτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρήλθεν **33** Σαμαρεῖτης δὲ τις ὁδούων ἦλθεν κατ' αὐτόν καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἐσπλαγχνίσθη **34** καὶ προσελθὼν κατέδωκεν τὰ τραύματα αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον ἐπιβιβάσας δὲ αὐτόν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν αὐτόν εἰς πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ **35** καὶ ἐπὶ τὴν αὐρίον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκεν τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ καὶ ὅ τι ἂν προσδαπανήσῃς ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι **36** τίς οὖν

τούτων τῶν τριῶν δοκεῖ σοι πλησίον γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστὰς 37 ὁ δὲ εἶπεν Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Πορεύου καὶ σὺ ποιεὶ ὁμοίως 38 Ἐγένετο δὲ Ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτοὺς καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινὰ· γυνὴ δὲ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτόν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς 39 καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαριά, ἥ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουεν τὸν λόγον αὐτοῦ 40 ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστάσα δὲ εἶπεν Κύριε οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπεν διακονεῖν εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἴνα μοι συναντιλάβηται 41 ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Μάρθα Μάρθα μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ 42 ἐνὸς δὲ ἐστὶν χρεια· Μαριά δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον ὡς ἐπαύσατο εἰπέν τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν Κύριε δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδασκεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ 2 εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ὅταν προσεύχησθε λέγετε Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθῇ τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς 3 τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν· 4 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ 5 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς Τίς ἐξ ὑμῶν ἔξει φίλον καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου καὶ εἴπῃ αὐτῷ Φίλε χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους 6 ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρὸς με καὶ οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ· 7 ἀκείνιος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἶπῃ Μή μοι κόπους ἀράχῃ· ἥδη ἡ θύρα κέκλεισται καὶ τὰ παιδία μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσιν· οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι 8 λέγω ὑμῖν εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ φίλον διὰ γε τὴν ἀνάδειξαν αὐτοῦ γεγενηθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρήζει 9 ἀγῶ ὑμῖν λέγω αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν ζητεῖτε καὶ εὐρήσετε κρούετε καὶ ἀνοίγεται ὑμῖν· 10 γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει καὶ τῷ κρούοντι ἀνοίγεται 11 τίνα δὲ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσῃ ὁ υἱὸς ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσῃ αὐτῷ εἰ καὶ ἰχθύν μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσῃ αὐτῷ 12 ἢ καὶ ἐὰν αἰτήσῃ φῶν μὴ ἐπιδώσῃ αὐτῷ σκορπίον 13 εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε ἀγαθὰ δόματα διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώσει πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν 14 Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν· ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξεληθόντος ἐλάλησεν ὁ κωφός καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι 15 τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον Ἐν Βεελζεβοὺλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια· 16 ἔτεροι δὲ πειράζοντες σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζητοῦν ἐξ οὐρανοῦ 17 αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα εἶπεν αὐτοῖς Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐρημιοῦται καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει 18 εἰ δὲ καὶ ὁ Σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διμερίσθῃ πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ ὅτι λέγετε ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια 19 εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν διὰ τοῦτο κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ ἔσονται 20 εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ 21 ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλὴν ἐν εἰρήνῃ ἐστὶν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· 22 ἐπὰν δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτόν τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἶρει ἐφ' ἣ ἐπεποιθεὶ καὶ τὰ σκῦλα αὐτοῦ διαδίδωσιν 23 ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστὶν καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει 24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπασιν καὶ μὴ εὐρίσκον· λέγει Ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον· 25 καὶ ἐλθὼν εὐρίσκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον 26 τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἑπτὰ ἔτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χεῖρονα τῶν πρώτων 27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βασιτάσασά σε καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας 28 αὐτὸς δὲ εἶπεν μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν 29 Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροισζομένων ἤρξατο λέγειν Ἡ γενεὰ αὕτη πονηρὰ ἐστίν· σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθῆσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωᾶ τοῦ προφήτου· 30 καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωᾶς σημεῖον τοῖς Νινευίταις οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ 31 βασιλίσσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτούς ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος, καὶ ἰδοὺ, πλεῖον

Σολομώντος ὤδε **32** ἄνδρες Νινευὶ ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινούσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα. Ἰωνᾶ καὶ ἰδοὺ, πλεῖον Ἰωνᾶ ὤδε **33** Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄνας εἰς κρυπτόν τίθησιν οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον ἄλλ', ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ φέγγος βλέπωσιν **34** ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ὅταν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλωθῇ ἢ καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται· ἐπὶ δὲ πονηρὸς ἢ καὶ τὸ σῶμά σου σκοτεινόν **35** σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἔσθιν **36** εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινὸν μὴ ἔχον τι μέρος σκοτεινὸν ἔσται φωτεινὸν ὅλον ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίξῃ σε **37** Ἐν δὲ τῷ λαλήσαι ἡρωτᾷ αὐτὸν Φαρισαῖος τις ὅπως ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ· εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν **38** ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου **39** εἶπεν δὲ ὁ κύριος πρὸς αὐτόν· Νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας **40** ἄφρονες οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ ἔσωθεν ἐποίησεν **41** πλὴν τὰ ἐνόντα δότε ἐλεημοσύνην καὶ ἰδοὺ, πάντα καθαρὰ ὑμῖν ἐστί· **42** ἀλλ' οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαῖοις ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πῆγανον καὶ πᾶν λάχανον καὶ παρέρχεσθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ· ταῦτα ἔδει ποιῆσαι κἀκεῖνα μὴ ἀφίεναι **43** οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαῖοις ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ τοὺς ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς **44** οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ περιπατοῦντες ἐπάνω οὐκ οἶδασιν **45** Ἀποκριθεὶς δὲ τις τῶν νομικῶν λέγει αὐτῷ Διδάσκαλε ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις **46** ὁ δὲ εἶπεν Καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαὶ ὅτι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα καὶ αὐτοὶ ἐνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ προσψάυετε τοῖς φορτίοις **47** οὐαὶ ὑμῖν ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς **48** ἄρα μάρτυρεῖτε καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτούς ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε αὐτῶν τὰ μνημεῖα **49** διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ θεοῦ εἶπεν Ἀποστελῶ εἰς αὐτούς προφῆτας καὶ ἀποστόλους καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσιν καὶ ἐκδιώξουσιν· **50** ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν τὸ ἐκκυνόμενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης **51** ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου τοῦ ἀπολομένου μεταξύ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου· ναὶ λέγω ὑμῖν ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης **52** οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθετε, καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε **53** λέγοντος δὲ αὐτοῦ ταῦτα πρὸς αὐτούς, ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέγειν καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων **54** ἐνεδρεύοντες αὐτὸν καὶ ζητοῦντες θηρεῦσαί τι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.

12 Ἐν οἷς ἐπισυναχθεῖσιν τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ πρῶτον Προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων ἥτις ἐστὶν ὑπόκρισις **2** οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὁ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται καὶ κρυπτόν ὁ οὐ γνωσθήσεται **3** ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται καὶ ὁ πρὸς τὸ ὅς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωματίων **4** Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἐχόντων περισσότερόν τι ποιῆσαι **5** ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι ἐξουσίαν ἔχοντα ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναὶ λέγω ὑμῖν τοῦτον φοβήθητε **6** οὐχὶ πέντε στρουθία πωλεῖται ἀσσαρίων δύο καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ **7** ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠρίθμηνται μὴ οὖν φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρειτε **8** Λέγω δὲ ὑμῖν πᾶς ὃς ἀν' ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ ἐμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ· **9** ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ **10** καὶ πᾶς ὃς ἔρει λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται **11** ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολογήσῃσθε ἢ τί εἰπῆτε· **12** τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ᾠρᾳ ἃ δεῖ εἰπεῖν **13** Εἶπεν δὲ τις αὐτῷ ἐκ τοῦ ὄχλου Διδάσκαλε εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν **14** ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ Ἀνθρώπε τίς με κατέστησεν δικαστὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς **15** εἶπεν δὲ

πρὸς αὐτούς· Ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ **16** Εἶπεν δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτούς λέγων, Ἄνθρωπον τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα **17** καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων, Τί ποιήσω ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου **18** καὶ εἶπεν Τοῦτο ποιήσω καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γενήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου **19** καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου Ψυχὴ ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλὰ· ἀναπαύου φάγε πίε εὐφραίνου **20** εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς Ὁ ἄφρων ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας τίνι ἔσται **21** οὕτως ὁ θησαυρίζων ἐαυτῷ καὶ μὴ εἰς θεὸν πλουτῶν **22** Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ Διὰ τοῦτο ὑμῖν· λέγω μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε μὴδὲ τῷ σώματι τί ἐνδύσησθε **23** ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶν τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος **24** κατανοήσατε τοὺς κόρακας ὅτι οὐ σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οἷς οὐκ ἔστιν ταμεῖον οὐδὲ ἀποθήκη καὶ ὁ θεὸς τρέφει αὐτούς· πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν **25** τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα **26** εἰ οὖν οὕτῃ ἐλάχιστον δύνασθε τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε **27** κατανοήσατε τὰ κρίνα πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νύθει· λέγω δὲ ὑμῖν οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων **28** εἰ δὲ τὸν χόρτον ἐν τῷ ἄγρῳ σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιένυσιν πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι **29** καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε ἢ τί πίητε καὶ μὴ μετεωρίζεσθε· **30** ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖ· ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χρήσετε τούτων **31** πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν **32** Μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποίμνιον ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν **33** Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν καὶ δότε ἐλεημοσύνην· ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλάντια μὴ παλαιούμενα θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς ὅπου κλέπτῃς οὐκ ἐγγίζει οὐδὲ σῆς διαφθείρει· **34** ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται **35** Ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὁσφύες περιεζωσμέναι καὶ οἱ λύχνοι καὶομένοι· **36** καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν πότε ἀναλῶσει ἐκ τῶν γάμων ἵνα ἐλθόντος καὶ κρουσάντος εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ **37** μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι οὓς ἐλθὼν ὁ κύριος εὐρήσει γρηγοροῦντας· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι περιζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ αὐτούς καὶ παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς **38** καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ, ἔλθῃ καὶ εὕρῃ οὕτως μακάριοί εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι **39** τοῦτο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ἥδει ὁ οἰκοδεσπότης ποῖα ὥρα ὁ κλέπτης ἔρχεται ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν, ἀφῆκεν διορυγῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ **40** καὶ ὑμεῖς οὖν γίνεσθε ἔτοιμοι ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται **41** Εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος Κύριε πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις ἢ καὶ πρὸς πάντας **42** εἶπεν δὲ ὁ κύριος Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον **43** μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει ποιοῦντα οὕτως **44** ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν **45** ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ Χρονίζει ὁ κύριός μου ἔρχεσθαι καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας ἐσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι **46** ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκεῖνου ἐν ἡμέρᾳ ἣ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ἣ οὐ γινώσκει καὶ διχοτομήσει αὐτόν καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων θήσει **47** ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γινούς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, καὶ μὴ ἐτοιμάσας μὴδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ δαρήσεται πολλὰς· **48** ὁ δὲ μὴ γινούς ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν δαρήσεται ὀλίγας παντὶ δὲ ὃ ἐδόθη πολὺ πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ καὶ ὃ παρέθεντο πολὺ περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν **49** Πῦρ ἦλθον βαλεῖν εἰς τὴν γῆν καὶ τί θέλω εἰ ἥδη ἀνήφθη **50** βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι καὶ πῶς συνέχομαι ἕως οὗ τελεσθῇ **51** δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ οὐχὶ λέγω ὑμῖν ἀλλ' ἡ διαμερισμός **52** ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν οἴκῳ ἐνὶ διαμερισμένοις τρεῖς ἐπὶ δυσὶν καὶ δύο ἐπὶ τρισὶν **53** διαμερισθήσεται πατὴρ ἐφ' υἱὸν καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί· μήτηρ ἐπὶ θυγατρί, καὶ θυγάτηρ ἐπὶ μητρὶ· πενθερὰ ἐπὶ τὴν νόμφην αὐτῆς καὶ νόμφη ἐπὶ τὴν πενθεράν αὐτῆς **54** Ἐλεγεν δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις Ὅταν ἴδῃτε τὴν νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἀπὸ δυσμῶν εὐθέως λέγετε Ὁμβρὸς ἔρχεται καὶ γίνεται οὕτως· **55** καὶ ὅταν νότον πνέοντα λέγετε ὅτι Καύσων ἔσται

καὶ γίνεται **56** ὑποκριταὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴδατε δοκιμάζειν τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον πῶς οὐ δοκιμάζετε **57** Τί δὲ καὶ ἄφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον **58** ὥς γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτὴν καὶ ὁ κριτὴς σε παραδῶ τῷ πράκτορι καὶ ὁ πράκτωρ σε βάλλῃ εἰς φυλακὴν **59** λέγω σοι οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως οὐ καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν ἀποδοῖς

13 Παρῆσαν δὲ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων ὧν τὸ αἷμα Πιλάτος ἔμixin μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν **2** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν **3** οὐχὶ λέγω ὑμῖν ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοήτε πάντες ὡσαύτως ἀπολείσθε **4** ἡ ἐκεῖνοι οἱ δεκα καὶ ὀκτῶ, ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωὰμ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς δοκεῖτε ὅτι οὗτοι ὀφείλονται ἐγένεοντο παρὰ πάντας ἀνθρώπους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ **5** οὐχὶ λέγω ὑμῖν ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοήτε πάντες ὁμοίως ἀπολείσθε **6** Ἐλεγεν δὲ ταύτην τὴν παραβολὴν· Συκὴν εἶχεν τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυτευμένη καὶ ἦλθεν καρπὸν ζητῶν ἐν αὐτῇ καὶ οὐχ εὗρεν **7** εἶπεν δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν· Ἰδοὺ, τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ καὶ οὐχ εὕρισκω· ἔκκοψον αὐτὴν ἵνατί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ **8** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ Κύριε ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν καὶ βάλω κόπριαν, **9** κὰν μὲν ποιήσῃ καρπὸν εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον· ἐκκόψεις αὐτήν **10** Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββασιν **11** καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτῶ, καὶ ἦν συγκύπτουσα καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές **12** ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησεν καὶ εἶπεν αὐτῇ ὦναι ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου **13** καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη καὶ ἐδόξαζεν τὸν θεόν **14** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἀγανακτῶν ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν τῷ ὄχλῳ Ἐξ ἡμέρας εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου

15 ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ κύριος καὶ εἶπεν ὑποκριτὰ ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βουν αὐτοῦ ἢ τὸν δον ἀπὸ τῆς φάτνης καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει **16** ταύτην δὲ θυγατέρα Ἀβραάμ οὐσαν ἦν ἔδωκεν ὁ Σατανᾶς ἰδοὺ, δέκα καὶ ὀκτῶ ἔτη οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου **17** καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατηρχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαiren ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ **18** Ἐλεγεν δὲ, Τίτι ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ καὶ τίτι ὁμοιώσω αὐτήν **19** ὁμοία ἐστὶν κόκκῳ σινάπεως ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ καὶ ᾤκησεν καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ **20** Καὶ πάλιν εἶπεν Τίτι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ **21** ὁμοία ἐστὶν ζύμῃ ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυσεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία ἕως οὐ ἐξυμώθη ὅλον **22** Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱερουσαλὴμ **23** εἶπεν δὲ τις αὐτῷ Κύριε εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς **24** Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς πόλης· ὅτι πολλοὶ λέγω ὑμῖν ζητήσουσιν εἰσελθεῖν καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν **25** ἄφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν καὶ ἄρξησθε ἔξω ἐστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν λέγοντες Κύριε Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν Οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ **26** τότε ἄρξεσθε λέγειν Ἐπάγομεν ἐνώπιόν σου καὶ ἐπίομεν καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδασκας· **27** καὶ ἐρεῖ λέγω ὑμῖν Οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ· ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας **28** ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων ὅταν ὤσθησθε Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ καὶ πάντας τοὺς προφῆτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω **29** καὶ ἤξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ

30 καὶ ἰδοὺ, εἰσὶν ἔσχατοι οἱ ἔσονται πρῶτοι καὶ εἰσὶν πρῶτοι οἱ ἔσονται ἔσχατοι **31** Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ προσήλθόν τινες Φαρισαῖοι λέγοντες αὐτῷ Ἐξελθε καὶ πορεύου ἐντεῦθεν ὅτι Ἡρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι **32** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Πορευθέντες εἶπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ Ἰδοὺ, ἐκβάλλω δαιμόνια καὶ ἰασεῖς ἐπιτελῶ σήμερον καὶ αὔριον καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι **33** πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον καὶ τῇ ἔχομῃ πορεύεσθαι ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω Ἱερουσαλὴμ **34** Ἱερουσαλὴμ Ἱερουσαλὴμ

ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφῆτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτὴν ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυνάξαι τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἐαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας καὶ οὐκ ἠθέλησατε **35** ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος· ἀμὴν δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὲ ἰδοιτέ ἕως ἄν ᾗξῃ, ὅτε εἴπητε Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.

14 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν **2** καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικὸς ἐμπροσθεν αὐτοῦ **3** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρισαίους λέγων, Ἐἰ ἔξοστιν τῷ σαββάτῳ θεραπεύειν **4** οἱ δὲ ἠσύχασαν καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτόν καὶ ἀπέλυσεν **5** καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν Τίνος ὑμῶν ὄνος ἢ βοῦς ἐπὶ φέρον ἐμπεσεῖται, καὶ οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει αὐτόν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου **6** καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα **7** Ἐλεγεν δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολὴν ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο λέγων πρὸς αὐτούς **8** Ὅταν κληθῇς ὑπὸ τινος εἰς γάμους μὴ κατακλιθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν μήποτε ἐντιμότερός σου ἢ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ **9** καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτόν καλέσας ἐρεῖ σοι Δὸς τούτῳ τόπον καὶ τότε ἄρξῃ μετ' αἰσχύνῃς τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν **10** ἀλλ' ὅταν κληθῇς πορευθεὶς ἀνάπεσον εἰς τὸν ἔσχατον τόπον ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκὼς σε εἴπῃ σοι Φίλε προσανάβηθι ἀνάντερον· τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον τῶν συνανακειμένων σοι **11** ὅτι πᾶς ὁ ὑψὼν ἐαυτὸν ταπεινωθήσεται καὶ ὁ ταπεινὼν ἐαυτὸν ὑψωθήσεται **12** Ἐλεγεν δὲ καὶ τῷ κεκληκώτῃ αὐτόν Ὅταν ποιῇς ἄριστον ἢ δεῖπνον μὴ φώνει τοὺς φίλους σου μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου μηδὲ γείτονas πλουσίους μήποτε καὶ αὐτοὶ σε ἀντικαλέσασίν καὶ γένηται σοι ἀνταπόδομά **13** ἀλλ' ὅταν ποιῇς δοχὴν κάλει πτωχοὺς ἀναπήρους, χωλοὺς τυφλοὺς **14** καὶ μακάριος ἔσθι ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί σοι ἀνταποδοθήσεται γὰρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων **15** Ἀκούσας δὲ τίς τῶν συνανακειμένων ταῦτα εἶπεν αὐτῷ Μακάριος ὃς φάγεται ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ **16** ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ Ἀνθρωπὸς τις ἐποίησεν δεῖπνον μέγα καὶ ἐκάλεσεν πολλοὺς **17** καὶ ἀπέστειλεν τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δεῖπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις Ἐρχεσθε ὅτι ἦδη ἕτοιμά ἐστιν πάντα **18** καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ Ἀγρὸν ἠγόρασα καὶ ἔχω ἀνάγκη ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε ἔχε με παρητημένον **19** καὶ ἕτερος εἶπεν Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε ἔχε με παρητημένον **20** καὶ ἕτερος εἶπεν Γυναικίκα ἔγνηκα καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν **21** καὶ παραγενόμενος ὁ δούλος ἐκείνος ἀπήγγειλεν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπεν τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε **22** καὶ εἶπεν ὁ δούλος Κύριε γέγονεν ὡς ἐπέταξας καὶ ἔτι τόπος ἐστίν **23** καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δούλον Ἐξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκος μου **24** λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δεῖπνου

25 Συνεπορευόντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ καὶ στραφεῖς εἶπεν πρὸς αὐτούς **26** Εἰ τις ἔρχεται πρὸς με καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα ἑαυτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἀδελφούς καὶ τὰς ἀδελφάς ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν οὐ δύναται μου μαθητὴς εἶναί **27** καὶ ὅστις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου οὐ δύναται μου εἶναί μαθητὴς **28** τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην εἰ ἔχει τὰ πρὸς ἀπαρτισμόν **29** ἵνα μήποτε θέντος αὐτοῦ θεμέλιον καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι πάντες οἱ θεωροῦντες ἄρῃονται ἐμπαίζειν αὐτῷ **30** λέγοντες ὅτι Οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι **31** ἢ τίς βασιλεὺς πορευόμενος συμβαλεῖν ἐτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλευέται εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ ἑικοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν **32** εἰ δὲ μήγε, ἔτι αὐτοῦ πόρρω ὄντος πρεσβείαν ἀποστείλας ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην **33** οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσιν τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν οὐ δύναται μου εἶναί μαθητὴς

34 Καλὸν τὸ ἄλλας· ἐὰν δὲ τὸ ἄλλας μωρανθῇ ἐν τίνι ἀρτυθήσεται **35** οὔτε εἰς γῆν οὔτε εἰς κοπρίαν εὐθετόν ἐστιν ἕξω βάλλουσιν αὐτό ὃ ἔχων ὧτα ἀκούειν ἀκουέτω

15 Ἦσαν δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ πάντες οἱ τελῶναί καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀκούειν αὐτοῦ

2 καὶ διεγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντες ὅτι Οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται καὶ συνεισθίει αὐτοῖς 3 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγων 4 Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα καὶ ἀπολέσας ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ καταλείπει τὰ ἑνενήκονταεννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς ἕως εὕρῃ αὐτό 5 καὶ εὕρων ἐπιτίθῃσιν ἐπὶ τοὺς ὄμους ἑαυτοῦ χαίρων 6 καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας λέγων αὐτοῖς Συγχαρήτε μοι ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός 7 λέγω ὑμῖν ὅτι οὕτως χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι ἢ ἐπὶ ἑνενήκονταεννέα δικαίοις οἵτινες οὐ χρειάν ἔχουσιν μετανοίας 8 Ἡ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν οὐχὶ ἅπτει λύχνον καὶ σαροὶ τὴν οἰκίαν καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς ἕως ὅτου εὕρῃ 9 καὶ εὕρουσα συγκαλεῖται τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας λέγουσα Συγχαρήτε μοι ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα 10 οὕτως λέγω ὑμῖν χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι 11 Εἶπεν δὲ ὁ ἄνθρωπος τις εἶχεν δύο υἱοὺς 12 καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρὶ Πάτερ δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας καὶ διέειλεν αὐτοῖς τὸν βίον 13 καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισεν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως 14 δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι 15 καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους 16 καὶ ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι καὶ οὐδείς ἐδίδου αὐτῷ 17 εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπεν Πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἔρτων ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι 18 ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ Πάτερ ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου 19 καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου 20 καὶ ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν 21 εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ υἱὸς Πάτερ ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου 22 εἶπεν δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ ἔξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας 23 καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν 24 ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησεν καὶ ἀπολωλὸς ἦν καὶ εὐρέθη καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι 25 Ὅν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀργῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισεν τῇ οἰκίᾳ ἤκουσεν συμφωνίας καὶ χορῶν 26 καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παιδῶν αὐτοῦ ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα 27 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι Ὁ ἀδελφός σου ἦκει καὶ ἔθυσεν ὁ πατὴρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν 28 ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν 29 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ πατρὶ Ἰδοὺ, τοσαῦτα ἔτι δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολὴν σου παρῆλθον καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· 30 ὅτε δὲ ὁ υἱὸς σου οὗτος ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν ἦλθεν ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν 31 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ Τέκνον σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστίν· 32 εὐφρανθήναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησεν καὶ ἀπολωλὸς ἦν, καὶ εὐρέθη

16 Ὁ ἑλεγεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ ὁ ἄνθρωπος τις ἦν πλούσιος ὃς εἶχεν οἰκονόμον καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, 2 καὶ φωνήσας αὐτόν εἶπεν αὐτῷ Τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου οὐ γὰρ δύνῃς εἶναι οἰκονομῆν 3 εἶπεν δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονομὸς Τί ποιήσω ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ σκάπτειν οὐκ ἰσχύω ἐπαυτεῖν αἰσχύνομαι 4 ἔγνων τί ποιήσω ἵνα ὅταν μετασταθῇ τῆς οἰκονομίας δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν 5 καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ ἔλεγεν τῷ πρώτῳ Πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου 6 ὁ δὲ εἶπεν Ἐκατὸν βάτους ἐλαίου καὶ εἶπεν αὐτῷ Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ καθίσας ταχέως γράψον πεντήκοντα 7 ἔπειτα ἑτέρῳ εἶπεν Σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις ὁ δὲ εἶπεν Ἐκατὸν κόρους σίτου καὶ λέγει αὐτῷ Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ γράψον ὀγδοήκοντα 8 καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας ὅτι φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς εἰς τὴν

γενεᾶν τὴν ἑαυτῶν εἰσιν **9** καὶ γὰρ ὑμῖν λέγω ποιήσατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας ἵνα ὅταν ἐκλίπῃτε, δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς **10** ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν πολλῷ πιστὸς ἐστὶν καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν **11** εἰ οὖν ἐν τῷ ἁδίκῳ μαμωνᾶ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει **12** καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει **13** Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυοὶ κυρίως δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾶ **14** Ἦκουον δὲ ταῦτα πάντα καὶ οἱ Φαρισαῖοι φιλάργυροι ὑπάρχοντες καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν **15** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ὁ δὲ θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐστὶν **16** Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως Ἰωάννου· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ εὐαγγελίζεται καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται **17** Εὐκοπώτερον δὲ ἐστὶν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν ἢ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν **18** Πᾶς ὁ ἀπολλύμενος τὴν νομίμικα αὐτοῦ καὶ γαμῶν ἑτέραν μοιχεύει καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμὸν μοιχεύει **19** Ἄνθρωπος δὲ τις ἦν πλούσιος καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς **20** πτωχὸς δὲ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἡλκαμένος **21** καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ **22** ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· ἀπέθανεν δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη **23** καὶ ἐν τῷ ᾄδῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὑπάρχον ἐν βασιάνοις ὄρᾷ τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ **24** καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπεν Πάτερ Ἀβραάμ ἐλέησόν με καὶ πέμψον Λάζαρον ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ **25** εἶπεν δὲ Ἀβραάμ· Τέκνον μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ σου καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακὰ· νῦν δὲ ὁδε παρακαλεῖται σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι **26** καὶ ἐπὶ πᾶσιν τοῦτοις μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνανται μηδὲ οἱ ἐκείθεν πρὸς ἡμᾶς διαπεράσιν **27** εἶπεν δὲ Ἐρωτῶ οὖν σε πάτερ ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου **28** ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφοὺς ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασιάνου **29** λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ ἔχουσιν Μωσέα καὶ τοὺς προφῆτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν **30** ὁ δὲ εἶπεν Οὐχὶ πάτερ Ἀβραάμ ἀλλ' ἐὰν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτοὺς μετανοήσουσιν **31** εἶπεν δὲ αὐτῷ Εἰ Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν οὐδὲ ἐὰν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ πεισθήσονται

17 Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς Ἀνένδεκτόν ἐστιν τοῦ μὴ ἔλθεῖν τὰ σκάνδαλα οὐαὶ δὲ δι' οὗ ἔρχεται· **2** λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ μύλος ὀνικὸς περικείται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων **3** προσέχετε ἑαυτοῖς ἐὰν δὲ ἀμάρτη εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου ἐπιτίμησον αὐτῷ καὶ ἐὰν μετανοήσῃ ἄφες αὐτῷ **4** καὶ ἐὰν ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἀμάρτη εἰς σὲ καὶ ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ ἐπὶ σὲ λέγων, Μετανοῶ ἀφήσεις αὐτῷ **5** Καὶ εἶπον οἱ ἀπόστολοι τῷ κυρίῳ Πρόσθετε ἡμῖν πίστιν **6** εἶπεν δὲ ὁ κύριος Εἰ εἴχετε πίστιν ὥς κόκκον σινάπεως ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ ταύτῃ Ἐκριζώθῃ καὶ φυτευθῇ ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν **7** Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα ἢ ποιμαίνοντα ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ Εὐθέως παρελθὼν ἀνάπεσαι· **8** ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ Ἐτοιμάσον τί δειπνήσω καὶ περιζωσάμενος διακόνει μοι ἕως ὅτου καὶ πῶ καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ πίεσαι σὺ **9** μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ ἐκείνῳ, ὅτι ἐποίησεν τὰ διαταχθέντα αὐτῷ οὐ δοκᾷ **10** οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ποιήσῃτε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν λέγετε ὅτι Δούλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν ὅτι ὁ ὀφείλομεν ποιῆσαι πεποιθήκαμεν **11** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσου Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας **12** καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ εἰς τινα κώμην ἀπῆντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες οἱ ἕστησαν πόρρωθεν **13** καὶ αὐτοὶ ἦσαν φωνῇ λέγοντες Ἰησοῦ ἐπιστάτα ἐλέησον ἡμᾶς **14** καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσιν καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν **15** εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν ἰδὼν ὅτι ἰάθη ὑπέστρεψεν μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν θεόν

16 καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρεΐτης 17 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν οἱ δὲ ἑννέα τοῦ 18 οὐχ' εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ θεῷ εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος 19 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε 20 Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀπεκρίθη αὐτοῖς καὶ εἶπεν Οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως 21 οὐδὲ ἔρουσιν Ἰδοὺ, ὦδε ἡ ἰδοὺ, Ἐκεῖ Ἰδοὺ, γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστίν 22 Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς Ἐλεύσονται ἡμέραι ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν καὶ οὐκ ὕψεσθε 23 καὶ ἔρουσιν ὑμῖν Ἰδοὺ, ὦδε· ἢ Ἰδοὺ ἔκεῖ μὴ ἀπέλθιτε μὴδὲ διώξτε 24 ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπή ἡ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπ' οὐρανὸν εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ 25 πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης 26 καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου 27 ἥσθιον ἔπινον ἐγάμουν ἐξεγαμίζοντο ἄρχη ἡς ἡμέρας εἰσῆλθεν Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας 28 ὁμοίως καὶ ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λώτ· ἥσθιον ἔπινον ἠγόραζον ἐπώλουν ἐφύτευον ὠκοδόμουν 29 ἢ δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθεν Λῶτ ἀπὸ Σοδόμων ἔβρεξεν πῦρ καὶ θείον ἀπ' οὐρανοῦ καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας 30 κατὰ ταῦτα ἔσται ἡ ἡμέρᾳ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται 31 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὅς ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος καὶ τὰ σκευῆ αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ μὴ καταβάτω ἀραι αὐτά καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω 32 μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Λώτ 33 ὅς ἐάν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σώσει ἀπολέσει αὐτὴν καὶ ὅς ἐάν ἀπολέσῃ αὐτὴν ζῶσιν αὐτήν 34 λέγω ὑμῖν ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης μίᾳς ὁ εἰς παραληφθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται 35 δύο ἔσονται ἀλήθουσαι ἐπὶ τὸ αὐτὸ μία παραληφθήσεται, καὶ ἡ ἕτέρα ἀφεθήσεται 36 37 καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν αὐτῷ Ποῦ κύριε ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Ὅπου τὸ σῶμα ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἄετοι

18 Ἐλεγεν δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι καὶ μὴ ἐκκακεῖν, 2 λέγων, Κριτὴς τις ἦν ἐν τινὶ πόλει τὸν θεὸν μὴ φοβούμενος καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος 3 χήρᾳ δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν λέγουσα Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου 4 καὶ οὐκ ἤθελσεν ἐπὶ χρόνον μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ Εἰ καὶ τὸν θεὸν οὐ φοβοῦμαι καὶ ἄνθρωπον οὐκ ἐντρέπομαι 5 διὰ γε τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην ἐκδικήσω αὐτήν ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑπωπιάζῃ με 6 Εἶπεν δὲ ὁ κύριος Ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει 7 ὁ δὲ θεὸς οὐ μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδικήσιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βοώντων πρὸς αὐτόν ἡμέρας καὶ νυκτός καὶ μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς 8 λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδικήσιν αὐτῶν ἐν τάχει πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν ἀρα εὕρησιν τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς 9 Εἶπεν δὲ καὶ πρὸς τινὰς τοὺς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶν δίκαιοι καὶ ἔξουθενούντας τοὺς λοιποὺς τὴν παραβολὴν ταύτην 10 Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι ὁ εἰς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος τελώνης 11 ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσήχητο Ὁ θεὸς εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων ἄρπαγες ἀδικοὶ μοιχοὶ ἢ καὶ ὁσὸς οὗτος ὁ τελώνης 12 νηστεύω δις τοῦ σαββάτου ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι 13 καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἐστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάραι ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ λέγων, Ὁ θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ 14 λέγω ὑμῖν κατέβη οὗτος δεικναι αὐτῷ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται 15 Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη ἵνα αὐτῶν ἅπτηται· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς 16 ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτὰ εἶπεν, Ἄφετε τὰ παιδιὰ ἔρχεσθαι πρὸς με καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ τῶν γὰρ τοιοῦτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ 17 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅς ἐάν μὴ δέξῃται τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν 18 Καὶ ἐπηρώτησέν τις αὐτὸν ἄρχων λέγων, Διδάσκαλε ἀγαθὲ τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω 19 εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Τί με λέγεις ἀγαθόν οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἰς ὁ θεός 20 τὰς ἐντολαὶς οἶδας Μὴ μοιχεύσης Μὴ φονεύσης Μὴ κλέψης Μὴ ψευδομαρτυρήσης Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου 21 ὁ δὲ εἶπεν Ταῦτα πάντα ἐφύλαξα μὴν ἐκ νεότητος μου 22 ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Ἐτι ἐν σοὶ λείπει πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ διάδος πτωχοῖς καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι 23 ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα περίλυπος ἐγένετο· ἦν γάρ

πλούσιος σφόδρα **24** Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον εἶπεν Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ **25** εὐκοπώτερον γάρ ἐστιν κάμηνον διὰ τρυμαλιᾶς ραφίδος εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν **26** εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες Καὶ τίς δύναται σωθῆναι **27** ὁ δὲ εἶπεν Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ ἐστὶν παρὰ τῷ θεῷ **28** Εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος Ἰδού, ἡμεῖς ἀφηκαμεν πάντα, καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι **29** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν δὲς ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ γονεῖς ἢ ἀδελφοὺς ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἔνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ **30** δὲς οὐ μὴ ἀπολάβῃ πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον **31** Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ἰδού, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου **32** παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐμπαιχθήσεται καὶ ὕβρισθήσεται καὶ ἐμπτυσθήσεται **33** καὶ μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται **34** καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα **35** Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ εἰς Ἱερὶχὸν τυφλὸς τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν **36** ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου ἐπυνθάνετο τί εἴη τοῦτο **37** ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται **38** καὶ ἐβόησεν λέγων, Ἰησοῦ υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με **39** καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῶ μᾶλλον ἔκραζεν Υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με **40** σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτόν **41** λέγων, Τί σοι θέλεις ποιῆσω ὁ δὲ εἶπεν Κύριε ἵνα ἀναβλέψω **42** καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε **43** καὶ παρασχῆμα ἀνέβλεψεν καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν θεόν καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ θεῷ

19 Καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱερὶχὸν **2** καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης καὶ οὗτος ἦν πλούσιος· **3** καὶ ἐζήτηι ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστιν καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν **4** καὶ προδραμῶν ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκομοραίαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν ὅτι δι' ἐκείνης ἤμελλεν διέρχεσθαι **5** καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν· καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν, Ζακχαῖε σπεύσας καταβῆθι σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μείναι **6** καὶ σπεύσας κατέβη καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων **7** καὶ ἰδόντες ἅπαντες διεγόγγυζον λέγοντες ὅτι Παρὰ ἀμαρτωλῶν ἀνδρὶ εἰσηλθεν καταλῦσαι **8** σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπεν πρὸς τὸν κύριον Ἰδού, τὰ ἡμίσθη τῶν ὑπαρχόντων μου κύριε δίδωμι τοῖς πτωχοῖς καὶ εἰ τινὸς τι ἐσυκοφάντησα ἀποδίδωμι τετραπλοῦν **9** εἶπεν δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ὅτι Σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν· **10** ἦλθεν γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός **11** Ἀκούοντων δὲ αὐτῶν ταῦτα προσθεὶς εἶπεν παραβολὴν διὰ τὸ ἐγγὺς αὐτὸν εἶναι Ἱερουσαλὴμ καὶ δοκεῖν αὐτοὺς ὅτι παραχρήμα μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀναφαίνεσθαι **12** εἶπεν οὖν Ἄνθρωπός τις εὐγενὴς ἐπορεύθη εἰς χώραν μακρὰν λαβεῖν ἐαυτῷ βασιλείαν καὶ ὑποστρέψαι **13** καλέσας δὲ δέκα δούλους ἐαυτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Πραγματεῦσασθε ἕως ἔρχομαι **14** οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμίσουν αὐτόν καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτοῦ λέγοντες Οὐ θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς **15** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν καὶ εἶπεν φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους τούτους οἷς ἔδωκεν τὸ ἀργύριον ἵνα γνῶ τίς τί διεπραγματεῦσατο **16** παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος λέγων, Κύριε ἡ μνᾶ σου προσειργάσατο δέκα μνᾶς **17** καὶ εἶπεν αὐτῷ Εὖ, ἀγαθὲ δοῦλε ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένου ἴσθι ἔξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων **18** καὶ ἦλθεν ὁ δευτέρος λέγων, Κύριε ἡ μνᾶ σου ἐποίησεν πέντε μνᾶς **19** εἶπεν δὲ καὶ τούτῳ Καὶ σὺ γίνου ἐπάνω πέντε πόλεων **20** καὶ ἕτερος ἦλθεν λέγων, Κύριε ἰδοὺ, ἡ μνᾶ σου ἦν εἶχον ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ· **21** ἐφοβούμην γάρ σε ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἰ αἶρεις ὁ οὐκ ἔθικας καὶ θερίζεις ὁ οὐκ ἔσπειρας **22** λέγει δὲ αὐτῷ Ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ σε πονηρὲ δοῦλε ἤδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἰμι αἶρων ὁ οὐκ ἔθικα καὶ θερίζω ὁ οὐκ ἔσπειρα **23** καὶ διατί οὐκ ἔδωκάς τὸ ἀργύριον μου ἐπὶ τὴν τράπεζαν καὶ ἐγὼ ἔλθων σὺν τόκῳ ἂν ἔπραξα αὐτὸ **24** καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν Ἀρατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνᾶν καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔχοντι **25** καὶ εἶπον αὐτῷ Κύριε ἔχει δέκα μνᾶς **26** λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὁ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ **27** πλὴν τοὺς ἔχθρους μου ἐκείνους, τοὺς μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτοὺς

ἀγάγετε ὧδε καὶ κατασφάζετε ἔμπροσθέν μου **28** Καὶ εἰπὼν ταῦτα ἐπορεύετο ἔμπροσθεν ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα **29** Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν ἀπέστειλεν δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, **30** εἰπὼν, Ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναντι κώμην ἐν ἣ ἐισπορευόμενοι εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον ἐφ' ὃν οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισεν λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε **31** καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ Διὰ τί λύετε οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ, ὅτι Ὁ κύριος αὐτοῦ χρειάν ἔχει **32** ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς **33** λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον εἶπον οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς Τί λύετε τὸν πῶλον **34** οἱ δὲ εἶπον Ὁ κύριος αὐτοῦ χρειάν ἔχει **35** καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐπιβρίψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον ἐπεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν **36** πορευομένου δὲ αὐτοῦ ὑπεστρώνουν τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ **37** Ἐγγίζοντες δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν ὧν εἶδον δυνάμεων **38** λέγοντες Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνόματι κυρίου· εἰρήνῃ ἐν οὐρανῷ καὶ δόξῃ ἐν ὑψίστοις **39** καὶ τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπον πρὸς αὐτόν Διδάσκαλε ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου **40** καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Λέγω ὑμῖν ὅτι, ἐὰν οὗτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κεκράζονται **41** Καὶ ὡς ἤγγισεν ἰδὼν τὴν πόλιν ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτή, **42** λέγων ὅτι Εἰ ἔγνων καὶ σὺ καὶ γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ τὰ πρὸς εἰρήνῃ σου· νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου· **43** ὅτι ἤξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σὲ καὶ περιβαλοῦσιν οἱ ἐχθροί σου χάρακά σοι καὶ περικυκλώσουσιν σε καὶ συνεξουσίν σε πάντοθεν **44** καὶ ἐδαφιοῦσίν σε καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοὶ καὶ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ· ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνων τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου **45** Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας ἐν αὐτῷ Καὶ ἀγοράζοντας, **46** λέγων αὐτοῖς, Γέγραπται ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς ἐστίν, ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπῆλαιον ληστῶν **47** Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ **48** καὶ οὐχ εὗρισκον τὸ τί ποιήσωσιν ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων

20 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εὐαγγελιζομένου ἐπέστησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις **2** καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν λέγοντες Εἰπε ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς ἢ τίς ἐστιν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην **3** ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς Ἐρωτήσω ὑμᾶς κατὰ ἓνα λόγον καὶ εἰπάτέ μοι· **4** Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων **5** οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες ὅτι Ἐὰν εἰπώμεν Ἐξ οὐρανοῦ ἔρει Διὰ τί οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ **6** ἐὰν δὲ εἰπώμεν Ἐξ ἀνθρώπων πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς πεπεισμένος γάρ ἐστιν Ἰωάννην προφήτην εἶναι **7** καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν **8** καὶ ὁ Ἰησοὺς εἶπεν αὐτοῖς Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ **9** Ἥρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁ ἀνθρωπὸς τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησεν χρόνους ἱκανοὺς **10** καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δῶσιν αὐτῷ· οἱ δὲ γεωργοὶ δείραντες αὐτὸν ἐξαπέστειλαν κενόν **11** καὶ προσέθετο πέμψαι ἕτερον δοῦλον· οἱ δὲ κάκεινον δείραντες καὶ ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν **12** καὶ προσέθετο πέμψαι· τρίτον οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον **13** εἶπεν δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος Τί ποιήσω πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἴσως τοῦτον ἰδόντες ἐντραπήσονται **14** ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία **15** καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος ἀπέκτειναν τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος **16** ἐλεύσεται καὶ ἀπολοῦνται τοὺς γεωργοὺς τούτους καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις ἀκούσαντες δὲ εἶπον, Μὴ γένοιτο **17** ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπεν Τί οὖν ἐστὶν τὸ γεγραμμένον τούτου· Δίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας **18** πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λίθον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ λικμησεί αὐτόν **19** Καὶ ἐζήτησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην εἶπεν **20** Καὶ παρατηρήσαντες ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους ὑποκρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου εἰς τὸ παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος **21** καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες Διδάσκαλε οἴδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις

καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις· **22** ἔξεστιν ἡμῖν Καίσαρι φόρον δοῦναι ἢ οὐ· **23** κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν εἶπεν πρὸς αὐτούς τί μέ πειράζετε· **24** ἐπιδείξατέ μοι δηνάριον· τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφὴν ἀποκριθέντες δὲ εἶπον, Καίσαρος· **25** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, ἀπόδοτε Τοῖνον τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ· **26** καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ῥήματος ἐναντίον τοῦ λαοῦ καὶ θαναμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ ἐσίγησαν· **27** Προσελθόντες δὲ τινες τῶν Σαδδουκαίων οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι ἐπηρώτησαν αὐτὸν· **28** λέγοντες Διδάσκαλε Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα καὶ οὗτος ἄτεκνος ἀποθάνῃ ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· **29** ἐπὶ αὖ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα ἀπέθανεν ἄτεκνος· **30** καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖκα, καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος· **31** καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτὴν ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἐπὶ τὰ οὐ κατέλιπον τέκνα καὶ ἀπέθανον· **32** ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανεν καὶ ἡ γυνὴ· **33** ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει αὐτοῦ αὐτὸν αἰνέται γυνὴ οἱ γὰρ ἐπὶ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα· **34** καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσιν καὶ ἐγκαμίσκονται, **35** οἱ δὲ καταξιοθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐγκαμίσκονται· **36** οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν ἐτι δύνανται· ἰσάγγελοι γὰρ εἰσιν καὶ υἱοὶ εἰσιν τοῦ θεοῦ τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες· **37** ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροὶ καὶ Μωσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου ὡς λέγει κύριον τὸν θεὸν Ἀβραὰμ καὶ τὸν θεὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν θεὸν Ἰακώβ· **38** θεὸς δὲ οὐκ ἔστιν νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν· **39** ἀποκριθέντες δὲ τινες τῶν γραμματέων εἶπον, Διδάσκαλε καλῶς εἶπας· **40** οὐκέτι δὲ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν αὐτὸν οὐδὲν· **41** εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς Πῶς λέγουσιν τὸν Χριστὸν υἱὸν Δαβὶδ εἶναι· **42** καὶ αὐτὸς Δαβὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου· **43** ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου· **44** Δαβὶδ οὖν κύριον αὐτὸν καλεῖ καὶ πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν· **45** Ἀκούοντος δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· **46** Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς καὶ φιλοῦντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις· **47** οἱ κατεσθίουσιν τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· οὗτοι λήμνεται περισσότερον κρίμα·

21 Ἀναβλέψας δὲ εἶδεν τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλουσίους· **2** εἶδεν δὲ καὶ τινὰ χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά· **3** καὶ εἶπεν Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα ἡ παυρὰ αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλεν· **4** ἅπαντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ, αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἅπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλεν· **5** Καὶ τινῶν λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασιν κεκόσμηται εἶπεν· **6** Ταῦτα ἃ θεωρεῖτε ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ δὲ οὐ καταλυθήσεται· **7** Ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν λέγοντες Διδάσκαλε πότε οὖν ταῦτα ἔσται καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι· **8** ὁ δὲ εἶπεν· Βλέπετε μὴ πλανηθῇτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες ὅτι Ἐγὼ εἰμι καὶ Ὁ καιρὸς ἤγγικεν μὴ οὖν πορευθῇτε ὀπίσω αὐτῶν· **9** ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας μὴ πτοηθῇτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος· **10** Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· **11** σεισμοὶ τε μεγάλοι κατὰ τόπους καὶ λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσονται φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται· **12** πρὸ δὲ τούτων ἅπαντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσιν παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακὰς ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· **13** ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον· **14** θέσθε οὖν ἐς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· **15** ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν ἥ οὐ δυνήσονται ἀντεπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν· **16** παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν· **17** καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· **18** καὶ θρήξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόλῃται· **19** ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν· **20** Ὅταν δὲ ἴδητε κυκλομένην ὑπὸ στρατοπέδων τὴν Ἱερουσαλὴμ τότε γνῶτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς· **21** τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκχωρεῖτωσαν καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν· **22** ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὐταὶ εἰσιν τοῦ πληρωθῆναι πάντα

τὰ γεγραμμένα **23** οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὄργη ἐν τῷ λαῷ τούτῳ **24** καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρας καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη καὶ Ἱερουσαλὴμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν ἄχρι πληρωθῶσιν καιροὶ ἐθνῶν **25** Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἀστροῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ ἡχοῦσης θαλάσσης καὶ σάλου **26** ἀποφυγόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται **27** καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς **28** ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν διότι ἐγγίξει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν **29** Καὶ εἶπεν παραβολὴν αὐτοῖς· Ὑποβλέπετε τὴν συκὴν καὶ πάντα τὰ δένδρα· **30** ὅταν προβάλῃσιν ἡδὴ βλέποντες ἀφ' ἐαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἡδὴ ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν· **31** οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδῃτε ταῦτα γινόμενα γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ **32** ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως ἂν πάντα γένηται **33** ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν **34** Προσερχέτε δὲ ἐαυτοῖς μήποτε βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις βιωτικαῖς καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη **35** ὥς παγίς γὰρ ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς **36** ἀγρυπνεῖτε οὖν ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι ἵνα καταξιώθῃτε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου **37** Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος ὑπὸ τῷ ἱερῷ εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἑλαιῶν· **38** καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὠρθιζεν πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν αὐτοῦ

22 Ἦγγιζεν δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων ἡ λεγομένη πάσχα **2** καὶ ἐξήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς ἀνέλθωσιν αὐτόν ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν **3** Εἰσῆλθεν δὲ ὁ Σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα· **4** καὶ ἀπελθὼν συνελάλησεν τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτόν παραδῶ αὐτοῖς **5** καὶ ἐχάρησαν καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι **6** καὶ ἐξωμολόγησεν καὶ ἐζήτηε εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου **7** Ἦλθεν δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων ἐν ἧ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα· **8** καὶ ἀπέστειλεν Πέτρον καὶ Ἰωάννην εἰπὼν Πορευθέντες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα ἵνα φάγωμεν **9** οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμεν **10** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδοὺ, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν συναντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὐ εἰσπορεύεται **11** καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότη τῆς οἰκίας λέγει σοι ὁ διδάσκαλος Ποῦ ἐστὶν τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω **12** κάκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνάγειν μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε **13** ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἰρήκεν αὐτοῖς καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα **14** Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα ἀνέπεσεν καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ **15** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμία ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν· **16** λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ, ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ **17** καὶ δεξιόμενος ποτήριον εὐχαριστήσας εἶπεν Λάβετε τοῦτο καὶ διαμερίσατε ἐαυτοῖς· **18** λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πῖω ἀπὸ τοῦ γεννηματος τῆς ἀμπέλου ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἔλθῃ **19** καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων, Τοῦτο ἐστὶν τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἑμὴν ἀνάμνησιν **20** ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνήσαι λέγων, Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἱματί μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον **21** πλὴν ἰδοὺ, ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης· **22** καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὀρισμένον πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται **23** καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἐαυτοὺς τὸ τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν **24** Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων **25** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται

26 ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν **27** τίς γὰρ μείζων ὁ ἀνακείμενος ἢ ὁ διακονῶν οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος ἐγὼ δὲ εἰμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν **28** ὑμεῖς δὲ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου· **29** καὶ γὰρ διατίθεμαι ὑμῖν καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν

30 ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου καὶ καθίσθητε ἐπὶ θρόνων κρίνοντας τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ **31** εἶπεν δὲ ὁ Κύριος, Σίμων Σίμων ἰδοὺ, ὁ Σατανᾶς ἐξηγήσατο ὑμᾶς τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σίτον· **32** ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας στήριζον τοὺς ἀδελφούς σου **33** ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ Κύριε μετὰ σοῦ ἔτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι **34** ὁ δὲ εἶπεν Λέγω σοι Πέτρε οὐ μὴ φωνήσῃ σήμερον ἀλέκτωρ πρὶν ἢ τρίς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με **35** Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου καὶ πήρας καὶ ὑποδημάτων μή τινος ὑστερήσατε οἱ δὲ εἶπον, οὐδενός **36** εἶπεν οὖν αὐτοῖς Ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλάντιον ἀράτω ὁμοίως καὶ πῆραν καὶ ὁ μὴ ἔχων πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν **37** λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί τὸ Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη· καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει **38** οἱ δὲ εἶπον, Κύριε ἰδοὺ, μάχαιρα ὥδε δύο ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Ἰκανόν ἐστιν **39** Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ **40** γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου εἶπεν αὐτοῖς Προσευχέσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν **41** καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου βολὴν καὶ θεῖς τὰ γόνατα προσήυχετο **42** λέγων, Πάτερ εἰ βούλει παρενεγκεῖν τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· πληρὴ μὴ τὸ θέλημά μου ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω **43** ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν **44** καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ ἐκτενέστερον προσήυχετο· ἐγένετο δὲ ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν **45** καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης **46** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Τί καθεύδετε ἀναστάντες προσευχέσθε ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν **47** Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ, ὄχλος καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας εἰς τῶν δώδεκα προήρχετο αὐτῶν, καὶ ἤγγισεν τῷ Ἰησοῦ φιλήσας αὐτόν **48** ὁ δὲ Ἰησοὺς εἶπεν αὐτῷ Ἰούδα φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως **49** ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον εἶπον αὐτῷ, Κύριε εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ **50** καὶ ἐπάταξεν εἰς τις ἐξ αὐτῶν τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ οὖς τὸ δεξιόν **51** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοὺς εἶπεν Ἐὰν ἔως τούτου· καὶ ἀψάμενος τοῦ ὠτίου αὐτοῦ ἰάσατο αὐτόν **52** εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοὺς πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐπ' αὐτόν ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγούς τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξεληλύθατε μετὰ μαχαίρων καὶ ζυγίων **53** καθ' ἡμέραν ὄντος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ οὐκ ἔξετείνατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ ἀλλ' αὕτη ὑμῶν ἐστὶν ἡ ὥρα καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους **54** Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἤγαγον καὶ εἰσήγαγον αὐτόν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν **55** ἀψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς καὶ συγκαθισάντων αὐτῶν ἐκάθητο ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν, **56** ἰδοῦσα δὲ αὐτόν παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ εἶπεν Καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν· **57** ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτόν λέγων, Γύναι, οὐκ οἶδα αὐτόν **58** καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος ἰδὼν αὐτόν ἐφη Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν, Ἀνθρώπε οὐκ εἰμί **59** καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥρας μιᾶς ἄλλος τις διῃσχυρίζετο λέγων, Ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν **60** εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος Ἀνθρώπε οὐκ οἶδα ὃ λέγεις καὶ παραχρῆμα ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ ἐφώνησεν ὁ ἀλέκτωρ **61** καὶ στραφεὶς ὁ κύριος ἐνέβλεψεν τῷ Πέτρῳ καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ κυρίου ὡς εἶπεν αὐτῷ ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι ἀπαρνήσῃ με τρίς **62** καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἐκλαυσεν πικρῶς **63** Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν Ἰησοῦν ἐνέπαιζον αὐτῷ δέροντες **64** καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν ἐτυπον αὐτοῦ τὸ πρόσωπον, καὶ ἐπληρώσαν αὐτόν, λέγοντες Προφήτευσον τίς ἐστὶν ὁ παῖσας σε **65** καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν **66** Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς καὶ ἀνέγαγον αὐτόν εἰς τὸ συνέδριον ἐαυτῶν, λέγοντες **67** Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς εἰπὲ ἡμῖν εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ἐὰν ὑμῖν εἴπω οὐ μὴ πιστεῦσητε· **68** ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω οὐ μὴ ἀποκριθῇτε μοι, ἢ ἀπολύσητε **69** ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ θεοῦ **70** εἶπεν δὲ πάντες Σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἐφη Ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγὼ εἰμι **71** οἱ δὲ εἶπον, Τί ἔτι χρειάν ἐχόμεν μαρτυρίας αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ

23

Καὶ ἀναστὰν ἅπαν τοὺς πληθὺς αὐτῶν ἤγαγεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον **2** ἥρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ λέγοντες Τοῦτον εὗρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος καὶ κωλύοντα Καίσαρι

φόρους διδόναι λέγοντα· ἐαυτὸν Χριστὸν βασιλέα εἶναι· **3** ὁ δὲ Πιλάτος ἐπηρώτησεν αὐτὸν λέγων, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη, Σὺ λέγεις· **4** ὁ δὲ Πιλάτος εἶπεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους, Οὐδὲν εὐρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· **5** οἱ δὲ ἐπίσχουν λέγοντες, ὅτι Ἀνασείει τὸν λαὸν διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ὧδε· **6** Πιλάτος δὲ ἀκούσας Γαλιλαίας ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἀνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστιν· **7** καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἑξουσίας Ἡρώδου ἐστὶν ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρώδην ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις· **8** ὁ δὲ Ἡρώδης ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἐχάρη λίαν, ἦν γὰρ θέλων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτὸν διὰ τὸ ἀκοῦειν πολλὰ περὶ αὐτοῦ καὶ ἠλπίζεν τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον· **9** ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ· **10** εἰστήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς εὐτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ· **11** ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης σὺν ταῖς στρατευμασιν αὐτοῦ καὶ ἐμπαίξας περιβαλὼν αὐτὸν ἐσθῆτα λαμπρὰν ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ· **12** ἐγένοντο δὲ φίλοι ὅτε Πιλάτος καὶ ὁ Ἡρώδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων· προυπῆρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτούς· **13** Πιλάτος δὲ συγκαλεσάμενος τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαὸν· **14** εἶπεν πρὸς αὐτούς, Προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας οὐδὲν εὔρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ· **15** ἀλλ' οὐδὲ Ἡρώδης ἀνέπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτὸν καὶ ἰδοὺ, οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶν πεπραγμένον αὐτῷ· **16** παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω· **17** ἀνάγκη δέ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοῖς κατὰ ἑορτὴν ἓνα· **18** ἀνέκραζαν δὲ παμπληθεῖ λέγοντες Αἴρε τοῦτον ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν Βαραββάν· **19** ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινα γενομένην ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον βεβλημένος εἰς φυλακὴν· **20** πάλιν οὖν ὁ Πιλάτος προσεφώνησεν θέλων ἀπολύσαι τὸν Ἰησοῦν· **21** οἱ δὲ ἐπεφώνουν λέγοντες, Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν· **22** ὁ δὲ τρίτον εἶπεν πρὸς αὐτούς, Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οὗτος οὐδὲν αἴτιον θανάτου εὔρον ἐν αὐτῷ; παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω· **23** οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις αἰτούμενοι αὐτὸν σταυρωθῆναι καὶ κατίσχουν αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων· **24** ὁ δὲ Πιλάτος ἐπέκρινεν γενέσθαι τὸ αἷτημα αὐτῶν· **25** ἀπέλυσεν δὲ αὐτοῖς τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον εἰς τὴν φυλακὴν ὃν ᾔκουοντο τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέδωκεν τῷ θελήματι αὐτῶν· **26** καὶ ὡς ἀπῆγαγον αὐτὸν ἐπιλαβόμενοι Σίμωνος τινος Κυρηναίου τοῦ ἐρχόμενου ἀπ' ἀγροῦ ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρὸν φέρειν ὅπισθεν τοῦ Ἰησοῦ· **27** Ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ καὶ γυναικῶν αἱ καὶ ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν αὐτόν· **28** στραφεὶς δὲ πρὸς αὐτάς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ· πληρὴν ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν· **29** ὅτι ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι ἐν αἷς ἐροῦσιν Μακάριαι αἱ στεῖραι καὶ κοιλίαι αἱ οὐκ ἐγέννησαν καὶ μαστοὶ οἱ οὐκ ἐθήλασαν· **30** τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσιν, Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς καὶ τοῖς βουνοῖς, Καλύψατε ἡμᾶς· **31** ὅτι εἰ ἐν τῷ ὕρῳ ξύλω ταῦτα ποιοῦσιν ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται; **32** Ἦγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι· **33** καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς κακούργους ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν· **34** ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγεν Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς οὐ γὰρ οἶδασιν τί ποιοῦσιν διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλον κλῆρον· **35** καὶ εἰστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν ἐξεμυκτηρίζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες, Ἄλλους ἔσωσεν σωσάτω ἑαυτὸν εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ θεοῦ ἐκλεκτός· **36** ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ· **37** καὶ λέγοντες, Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτὸν· **38** ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν Ἑλληνικοῖς, καὶ Ῥωμαικοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς, οὗτος ἔστιν Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· **39** εἰς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν λέγων, Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς· **40** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ λέγων, Οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ· **41** καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἐπραξεν· **42** καὶ ἔλεγεν τῷ Ἰησοῦ μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· **43** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἀμήν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῇ παραδείσῳ· **44** ἦν δὲ ὥσει ὥρα ἔκτη καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐννάτης· **45** καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον· **46** καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνευμά μου καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν· **47** Ἰδὼν δὲ ὁ ἐκατόνταρχος τὸ γινόμενον

εδόξασεν τὸν θεὸν λέγων, Ὡτως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν **48** καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην θεωροῦντες τὰ γενόμενα τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον **49** εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ὁρᾶσαι ταῦτα **50** Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσήφ βουλευτῆς ὑπάρχων ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος **51** οὗτος οὐκ ἦν συγκατατεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων δς καὶ προσεδέχετο καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ **52** οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ **53** καὶ καθελὼν αὐτὸ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι λαξευτῷ οὐ οὐκ ἦν οὐδέπω οὐδεὶς κείμενος **54** καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευὴ καὶ σάββατον ἐπέφωσκεν **55** Κατακολουθήσασαι δὲ καὶ γυναῖκες αἵτινες ἦσαν συνεληλυθυῖαι αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον καὶ ὥς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ **56** ὑποστρέψασαι δὲ ἡτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα. Καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν

24 τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων ὀρθρου βαθέος ἦλθον ἐπὶ τὸ μνῆμα φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα καὶ τινὲς σὺν αὐταῖς **2** εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημεῖου **3** καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ **4** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τοῦτο καὶ ἰδοὺ, δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις **5** ἐμόφβον δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν εἶπον πρὸς αὐτάς Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; **6** οὐκ ἔστιν ὧδε ἀλλ' ἡγέρθη μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ **7** λέγων ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι **8** καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ **9** καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημεῖου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἔνδεκα καὶ πᾶσιν τοῖς λοιποῖς **10** ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα **11** καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὥσει λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν καὶ ἠπίστουν αὐταῖς **12** Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθῶνια κείμενα μόνα καὶ ἀπῆλθεν πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός **13** Καὶ ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ἢ ὄνομα Ἑμμαοὺς **14** καὶ αὐτοὶ ὁμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων **15** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοὺς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς **16** οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἔκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν **17** εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὗς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες καὶ ἐστὲ σκυθρωποὶ **18** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἰς ᾧ ὄνομα Κλεοπᾶς εἶπεν πρὸς αὐτόν Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις **19** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ποῖα οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, δς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ **20** ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν **21** ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσιν τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο **22** ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς γενόμεναι ὀρθριαὶ ἐπὶ τὸ μνημεῖον **23** καὶ μὴ εὗρουσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθον λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι οἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν

24 καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον καὶ εὗρον οὕτως καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον αὐτόν δὲ οὐκ εἶδον **25** καὶ αὐτὸς εἶπεν πρὸς αὐτούς Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεῦν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται· **26** οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ **27** καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ **28** Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι **29** καὶ παρεβιάσαντο αὐτόν λέγοντες Μείνον μεθ' ἡμῶν ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶν καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα καὶ εἰσῆλθεν τοῦ μένειν σὺν αὐτοῖς **30** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτόν μετ' αὐτῶν λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησεν καὶ κλάσας ἐπέδιδου αὐτοῖς **31** αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἐέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἀφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν **32** καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν ὡς ἐλάλει

Luke

ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς **33** καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς
34 λέγοντας ὅτι ἡγέρθη ὁ κύριος ὄντως καὶ ὤφθη Σίμωνι **35** καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ
ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου **36** Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων αὐτὸς
ὁ Ἰησοῦς ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ λέγει αὐτοῖς Εἰρήνη ὑμῖν **37** πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι
γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν **38** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Τί τεταραγμένοι ἐστέ καὶ διατί
διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν **39** ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας
μου ὅτι αὐτός· ἐγὼ εἰμι ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὅστέα οὐκ ἔχει
καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα **40** καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς
πόδας **41** ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς Ἔχετε
τι βρώσιμον ἐνθάδε **42** οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὅπου μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου
κηρίου
43 καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν **44** Εἶπεν δὲ αὐτοῖς Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα
πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως
καὶ προφῆταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ **45** τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς
γραφάς· **46** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅτι Οὕτως γέγραπται καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ
ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ **47** καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν
καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ **48** ὑμεῖς δὲ ἐστε
μάρτυρες τούτων **49** καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς·
ὑμεῖς δὲ καθίστατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους
50 Ἐξήγαγεν δὲ αὐτοὺς ἕως ἕως εἰς Βηθανίαν καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν
αὐτούς **51** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς
τὸν οὐρανόν **52** καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ
χαρᾶς μεγάλης **53** καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν τῷ ἱερῷ αἰνούντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν θεόν
Ἄμην

John

1 Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος **2** οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν **3** πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν **4** ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων· **5** καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν **6** Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης· **7** οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός ἵνα πάντες πιστεύσωσιν δι' αὐτοῦ **8** οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός **9** Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον **10** ἐν τῷ κόσμῳ ἦν καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω **11** εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον **12** ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ **13** οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν **14** Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας **15** Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγεν λέγων, Οὗτος ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν ὅτι πρῶτός μου ἦν **16** καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος· **17** ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο **18** θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε· ὁ μονογενὴς υἱός, ὃς ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος ἐξηγήσατο **19** Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ Λευίτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτὸν Σὺ τίς εἶ **20** καὶ ὁμολόγησεν καὶ οὐκ ἠρνήσατο καὶ ὁμολόγησεν ὅτι οὐκ εἰμὶ Ἐγὼ ὁ Χριστός **21** καὶ ἠρώτησαν αὐτόν Τί οὖν Ἠλίας εἶ Σὺ καὶ λέγει Οὐκ εἰμὶ Ὁ προφήτης εἶ σὺ καὶ ἀπεκρίθη Οὐ **22** εἶπον οὖν αὐτῷ Τίς εἶ ἵνα ἀποκρισιν δώμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ **23** ἔφη Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ Εὐθύνατε τὴν ὁδὸν κυρίου καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης **24** Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων **25** καὶ ἠρώτησαν αὐτόν καὶ εἶπον αὐτῷ Τί οὖν βαπτίζεις εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστὸς οὔτε Ἠλίας οὔτε ὁ προφήτης **26** ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης λέγων, Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος δὲ ὑμῶν ἔστηκεν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε **27** αὐτός ἐστιν ὃς ὀπίσω μου ἐρχόμενος ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· οὐ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ υποδήματος **28** Ταῦτα ἐν Βηθαβαρᾷ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων **29** Τῇ ἐπαύριον βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν καὶ λέγει Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου **30** οὗτός ἐστιν περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον Ὁπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν ὅτι πρῶτός μου ἦν **31** καὶ γὰρ οὐκ ᾔδειν αὐτόν ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων **32** Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης λέγων ὅτι Θεθέαμαι τὸ πνεῦμα καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν **33** καὶ γὰρ οὐκ ᾔδειν αὐτόν ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι ἐκεῖνός μοι εἶπεν Ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἀγίῳ **34** καὶ γὰρ ἑώρακα καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ **35** Τῇ ἐπαύριον πάλιν εἰστήκει ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο **36** καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι λέγει Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ **37** καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντος καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ **38** στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοὺς καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας λέγει αὐτοῖς Τί ζητεῖτε οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ Ῥαββὶ ὃ λέγεται ἐρμηνευόμενον, Διδάσκαλε ποῦ μένεις **39** λέγει αὐτοῖς Ἐρχεσθε καὶ ἴδετε ἦλθον καὶ εἶδον ποῦ μένει καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα δὲ ἦν ὡς δεκάτῃ **40** Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου εἰς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ· **41** εὐρίσκει οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα καὶ λέγει αὐτῷ Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν ὃς ἐστιν μεθερμηνευόμενον ὁ Χριστός· **42** καὶ ἦγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἐμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοὺς εἶπεν Σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς ὃ ἐρμηνεύεται Πέτρος **43** Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ Ἰησοὺς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν καὶ εὐρίσκει Φίλιππον καὶ λέγει αὐτῷ Ἀκολούθει μοι **44** ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου **45** εὐρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ Ὁν ἔγραψεν Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ

οἱ προφῆται εὐρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ **46** καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναὴλ Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι λέγει αὐτῷ Φίλιππος Ἐρχου καὶ ἶδε **47** εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλῆτης ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστιν **48** λέγει αὐτῷ Ναθαναὴλ Πόθεν με γινώσκεις ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι ὄντα ὑπὸ τὴν συκὴν εἰδόν σε **49** ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ Ῥαββὶ σὺ εἰ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ σὺ εἰ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ **50** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ Ὅτι εἰπὸν σοι εἰδὼν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς πιστεύεις μείζω τούτων ὄψει **51** καὶ λέγει αὐτῷ Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεφώγῳ καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου

2 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ· **2** ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον **3** καὶ ὑστερήσαντος οἴνου λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν Οἶνον οὐκ ἔχουσιν **4** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Τί ἐμοὶ καὶ σοὶ γύναι οὐπω ἦκει ἡ ὥρα μου **5** λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις Ὅτι ἂν λέγῃ ὑμῖν ποιήσατε **6** ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαὶ λίθιναι ἕξ κείμεναι κατὰ τὸν καθαρισμόν τῶν Ἰουδαίων χωροῦσαι ἀνὰ μετρητάς δύο ἢ τρεῖς **7** λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω **8** καὶ λέγει αὐτοῖς Ἀντλήσατε νῦν καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ· καὶ ἤνεγκαν **9** ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρικλίνος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγεννημένον καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστὶν οἱ δὲ διακονοὶ ᾔδεισαν οἱ ἡντληκότες τὸ ὕδωρ φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρικλίνος **10** καὶ λέγει αὐτῷ Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησιν καὶ ὅταν μεθυσθῶσιν τότε τὸν ἐλάσσον· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι **11** Ταύτην ἐποίησεν τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐφανέρωσεν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ **12** Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καπερναούμ, αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας **13** Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς **14** καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστερὰς καὶ τοὺς κερματιστάς καθημένους **15** καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ τὰ τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεεν τὸ κέρμα καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψεν **16** καὶ τοῖς τὰς περιστερὰς πωλοῦσιν εἶπεν Ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου **17** Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἐστίν Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγεν με

18 ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν ὅτι ταῦτα ποιεῖς **19** ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν **20** εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τεσσαράκοντα καὶ ἕξ ἔτεσιν ᾠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν **21** ἐκεῖνος δὲ ἔλεγεν περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ **22** ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγεν αὐτοῖς· καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ καὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς **23** Ὡς δὲ ἦν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ πάσχα ἐν τῇ ἑορτῇ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει· **24** αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς οὐκ ἐπίστευεν ἐαυτὸν αὐτοῖς διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας **25** καὶ ὅτι οὐ χρεῖαν εἶχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου· αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκεν τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ

3 Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ ἄρχων τῶν Ἰουδαίων· **2** οὗτος ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ Ῥαββὶ οἶδαμεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύναται ποιεῖν ἢ σὺ ποιεῖς ἐὰν μὴ ἡ ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ **3** ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἄνωθεν οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ **4** λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Νικόδημος Πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέρον ὧν μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δευτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι **5** ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ **6** τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σὰρξ ἔστιν καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος πνεῦμα ἔστιν **7** μὴ θαυμάσης ὅτι εἰπόν σοι Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν **8** τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶν πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ πνεύματος

9 ἀπεκρίθη Νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι 10 ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ Σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις 11 ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ὁ οἶδαμεν λαλοῦμεν καὶ ὁ ἐωράκαμεν μαρτυροῦμεν καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε 12 εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε πῶς ἂν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια πιστεύσετε 13 καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβὰς ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ 14 καὶ καθὼς Μωσῆς ὕψωσεν τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ οὕτως ὕψωθηνα δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου 15 ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον 16 Οὕτως γὰρ ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον 17 οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ 18 ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων ἤδη κέκριται ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ 19 αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ κρίσις ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μάλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα 20 πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσων μισεῖ τὸ φῶς καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ· 21 ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα ὅτι ἐν θεῷ ἐστὶν εἰργασμένα 22 Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν καὶ ἐκεῖ διέτριβεν μετ' αὐτῶν καὶ ἐβάπτιζεν 23 ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνῶν ἐγγύς τοῦ Σαλείμ ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο 24 οὕπω γὰρ ἦν βεβηλημένος εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης 25 Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου μετὰ Ἰουδαίων περὶ καθαρισμοῦ 26 καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπον αὐτῷ Ῥαββί ὅς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ᾧ σὺ μεμαρτύρηκας ἵδε οὗτος βαπτίζει καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν 27 ἀπεκρίθη Ἰωάννης καὶ εἶπεν Οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδὲν ἂν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ 28 αὐτοὶ ὅμως μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστὸς ἀλλ' ὅτι Ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου 29 ὁ ἔχων τὴν νύμφην νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου ὁ ἐστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ χαρὰ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου αὐτοῦ οὐν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται 30 ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι 31 Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν· ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς ἐκ τῆς γῆς ἐστὶν καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν· 32 καὶ ὁ ἐώρακεν καὶ ἤκουσεν τοῦτο μαρτυρεῖ καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει 33 ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν ἐσφράγισεν ὅτι ὁ θεὸς ἀληθὴς ἐστίν 34 ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν ὁ θεός, τὸ πνεῦμα 35 ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱὸν καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ 36 ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ οὐκ ὄνεται ζωὴν ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν

4 Ὡς οὖν ἔγνω ὁ Κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ φαρισαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης 2 καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτοὺς οὐκ ἐβάπτιζεν ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ 3 ἀφῆκεν τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἀπῆλθεν πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν 4 ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σαμαρείας 5 ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· 6 ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ ὥρα ἦν ὥσπερ ἔκτη 7 Ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Δός μοι πιεῖν· 8 οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσιν 9 λέγει οὖν αὐτῇ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς οὕσης γυναικὸς Σαμαρεῖτιδος οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις 10 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ Εἰ ᾔδεις τὴν ὁρᾶν τοῦ θεοῦ καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι, Δός μοι πιεῖν, σὺ ἂν ᾔτησας αὐτόν καὶ ἔδωκεν ἂν σοι ὕδωρ ζῶν 11 λέγει αὐτῇ ἡ γυνὴ Κύριε οὕτε ἀντλήμα ἔχεις καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶν βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν 12 μὴ σὺ μέζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ ὅς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιεν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ 13 ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ Πᾶς ὁ πίνειν ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· 14 ὅς δ' ἂν πίη ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον 15 λέγει πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ Κύριε δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ ἐρχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν 16 λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ὑπάγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ

Holy Bible in Hebrew and Greek

ἐλθὲ ἐνθάδε **17** ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν Οὐκ ἔχω ἄνδρα λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Καλῶς εἶπας ὅτι Ἄνδρα οὐκ ἔχω·

18 πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστιν σου ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας
19 λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ Κύριε θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ **20** οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τούτῳ τῷ ὅρει προσεκύνοντες· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ προσκυνεῖν **21** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς γύναι πιστευσον μοι ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐτε ἐν τῷ ὅρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρὶ **22** ὑμεῖς προσκυνεῖτε δὲ οὐκ οἴδατε· ἡμεῖς προσκυνοῦμεν δὲ οἵδαμεν ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστὶν **23** ἀλλ' ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστὶν ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσιν τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιοῦτους ζητεῖ τοὺς προσκυνούντας αὐτόν **24** πνεῦμα ὁ θεὸς καὶ τοὺς προσκυνούντας αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν **25** λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγόμενος Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα **26** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Ἐγὼ εἰμι ὁ λαλῶν σοι **27** Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μέντοι εἶπεν Τί ζητεῖς ἡ Τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς **28** ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις **29** Δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέν μοι πάντα ὅσα ἐποίησα μὴ τι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς **30** ἐξηλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν **31** Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἡρώτων αὐτόν οἱ μαθηταὶ λέγοντες Ῥαββὶ φάγε **32** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Ἐγὼ βρώσιν ἔχω φαγεῖν ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε **33** ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους Μή τις ἦνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν

34 λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἐμὸν βρώμᾳ ἐστὶν ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον **35** οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι Ἐτι τετράμηνόν ἐστιν καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται ἰδοὺ, λέγω ὑμῖν ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας ὅτι λευκαὶ εἰσιν πρὸς θερισμόν ἤδη **36** καὶ ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων **37** ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς ὅτι Ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων **38** ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν δὲ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασιν καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε **39** Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν, διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς μαρτυρούσης ὅτι Εἶπέν μοι πάντα ὅσα ἐποίησα **40** ὥς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτόν οἱ Σαμαρεῖται, ἡρώτων αὐτὸν μέναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας **41** καὶ πολλὰ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ **42** τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον ὅτι Οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν καὶ οἵδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου ὁ Χριστὸς **43** Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξηλθεν ἐκεῖθεν καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· **44** αὐτὸς γὰρ ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν ὅτι προφήτης ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει **45** ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἐδέξατο αὐτόν οἱ Γαλιλαῖοι πάντα ἑωρακότες ἃ ἐποίησεν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν **46** Ἦλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰς τὴν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας ὅπου ἐποίησεν τὸ ὕδωρ οἶνον καὶ ἦν τις βασιλικὸς οὗ ὁ υἱὸς ἡσθένης ἐν Καπερναοὺμ·

47 οὗτος ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἦκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἀπῆλθεν πρὸς αὐτόν καὶ ἠρώτα αὐτόν, ἵνα καταβῇ καὶ ἰάσῃται αὐτοῦ τὸν υἱὸν ἡμελλεν γὰρ ἀποθνήσκειν **48** εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν Ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδῃτε οὐ μὴ πιστεύσητε **49** λέγει πρὸς αὐτόν ὁ βασιλικὸς Κύριε καταβῇθι πρὶν ἀποθάνειν τὸ παιδίον μου **50** λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Πορεύου ὁ υἱός σου ζῇ καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν αὐτῷ Ἰησοῦς καὶ ἐπορεύετο **51** ἦδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀπήντησαν αὐτῷ καὶ ἀπήγγειλαν λέγοντες ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ **52** ἐπύθετο οὖν παρ' αὐτῶν τὴν ὥραν ἐν ᾗ κοιμώτερον ἔσχεν· καὶ εἶπον αὐτῷ ὅτι Χθὲς ὥραν ἐβδόμην ἀφῆκεν αὐτόν ὁ πυρετός **53** ἔγνω οὖν ὁ πατὴρ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ὁ υἱός σου ζῇ καὶ ἐπίστευσεν αὐτός καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη **54** Τοῦτο πάλιν δευτέρον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν

5 Μετὰ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα **2** ἔστιν δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ ἡ ἐπιλεγόμενη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοὰς ἔχουσα **3** ἐν ταύταις κατέκειτο πλήθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων τυφλῶν χωλῶν ξηρῶν ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν **4** ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν

κατέβαιναν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐτάρασσεν τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν
 ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγίης ἐγένετο, ὃ δὴ ποτε κατειχέτο νοσήματι **5** ἦν δέ τις ἄνθρωπος
 ἐκεῖ τριακονταοκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ **6** τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον καὶ
 γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει λέγει αὐτῷ Θέλεις ὑγίης γενέσθαι
7 ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενὼν Κύριε ἄνθρωπον οὐκ ἔχω ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ βάλλῃ με
 εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγὼ ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει
8 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ἐγείραι ἄρον τὸν κράββατον σου καὶ περιπάτει **9** καὶ εὐθὺς
 ἐγένετο ὑγίης ὁ ἄνθρωπος καὶ ἦεν τὸν κράββατον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει Ἦν δὲ σάββατον
 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ **10** ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ Σάββατόν ἐστιν οὐκ
 ἔξεστίν σοι ἄραι τὸν κράββατον **11** ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ποιήσας με ὑγίη ἐκείνός μοι εἶπεν
 Ἄρον τὸν κράββατον σου καὶ περιπάτει **12** ἠρώτησαν οὖν αὐτόν Τίς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ
 εἰπὼν σοι Ἄρον τὸν κράββατον σου καὶ περιπάτει **13** ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστὶν ὁ γὰρ
 Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλον ὄντος ἐν τῷ τόπῳ **14** μετὰ ταῦτα εὐρίσκει αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ
 ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἴδε ὑγίης γέγονας μηκέτι ἀμάρταναν ἵνα μὴ χεῖρόν τι σοὶ γένηται
15 ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλεν τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτὸν
 ὑγίη **16** καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωκον τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτείνειν,
 ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαββάτῳ **17** ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς Ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι
 ἐργάζεται καὶ ἐγὼ ἐργάζομαι
18 διὰ τοῦτο οὖν μάλλον ἐζήτουν αὐτόν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτείνειν ὅτι οὐ μόνον ἔλυνεν τὸ
 σάββατον ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγεν τὸν θεόν ἑαυτὸν ποιών τῷ θεῷ
19 Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ δύναται ὁ υἱὸς
 ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδὲν ἂν μὴ τι βλέπῃ τὸν πατέρα ποιοῦντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ
 ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ **20** ὁ γὰρ πατὴρ φιλεῖ τὸν υἱὸν καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἃ
 αὐτὸς ποιεῖ καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε
21 ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ οὕτως καὶ ὁ υἱὸς οὓς θέλει
 ζωοποιεῖ **22** οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει οὐδένα ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκεν τῷ υἱῷ
23 ἵνα πάντες τιμῶσιν τὸν υἱὸν καθὼς τιμῶσιν τὸν πατέρα ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱὸν οὐ τιμᾷ τὸν
 πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν **24** Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ
 πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται ἀλλὰ μεταβέβηκεν
 ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν **25** ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστὶν ὅτε οἱ
 νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται **26** ὥσπερ
 γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ οὕτως ἔδωκεν καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ **27** καὶ
 ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν **28** μὴ θαυμάζετε τοῦτο
 ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ **29** καὶ
 ἐκπορεύονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς
 ἀνάστασιν κρίσεως **30** Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐδέν· καθὼς ἀκούω κρίνω
 καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δίκαια ἐστίν ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ
 πέμψαντός με πατρός **31** ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἐστὶν
 ἀληθής· **32** ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστὶν ἡ μαρτυρία ἣν
 μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ **33** ὑμεῖς ἀπεστάλκατε πρὸς Ἰωάννην καὶ μεμαρτύρηκεν τῇ ἀληθείᾳ·
34 ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε
35 ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καίόμενος καὶ φαίνων ὑμεῖς δὲ ἠθελήσατε ἀγαλλιασθῆναι πρὸς
 ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ **36** ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μετὰ τοῦ Ἰωάννου· τὰ γὰρ ἔργα ἃ
 ἔδωκεν μοι ὁ πατὴρ ἵνα τελειώσω αὐτά αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ
 πατὴρ με ἀπέσταλκεν· **37** καὶ ὁ πέμψας με πατὴρ αὐτὸς μεμαρτύρηκεν περὶ ἐμοῦ οὕτε
 φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε πώποτε οὕτε εἶδος αὐτοῦ ἐώρακατε **38** καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ
 ἔχετε μένοντα ἐν ὑμῖν ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε
39 ἔρευνάτε τὰς γραφάς ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖναί εἰσιν
 αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ· **40** καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρὸς με ἵνα ζωὴν ἔχητε
41 Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω **42** ἀλλ' ἐγνων καὶ ἡμᾶς ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ οὐκ
 ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς **43** ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου καὶ οὐ λαμβάνετε με· ἐὰν
 ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ ἐκεῖνον λήψετε **44** πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι
 δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου θεοῦ οὐ ζητεῖτε
45 μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα· ἐστὶν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν
 Μωσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε **46** εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωσῇ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί· περὶ γὰρ

έμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν **47** εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμμασιν οὐ πιστεύετε πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασιν πιστεύετε

6 Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος **2** καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς ὅτι ἐώρων αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων **3** ἀνῆλθεν δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ **4** ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα ἡ ἐορτὴ τῶν Ἰουδαίων **5** ἐπάρας οὖν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον Πόθεν ἀγοράσομεν ἄρτους ἵνα φάγωσιν οὗτοι **6** τοῦτο δὲ ἔλεγεν πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί ἔμελλεν ποιεῖν **7** ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχύ τι λάβῃ **8** λέγει αὐτῷ εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου **9** Ἔστιν παιδάριον ἐν ὧδε ὃ ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστὶν εἰς τοσούτους **10** εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς Ποιῆσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὥσπερ πεντακισχίλιοι **11** ἔλαβεν δὲ τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς καὶ εὐχαριστήσας διέδωκεν τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον ᾔθελον **12** ὥς δὲ ἐνεπλήσθησαν λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα ἵνα μὴ τι ἀπόλῃται **13** συνήγαγον οὖν καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων ἃ ἐπερίσσευσεν τοῖς βεβρωκόσιν **14** Οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον ὅτι Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφῆτης ὃ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον **15** Ἰησοῦς οὖν γινούς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι καὶ ἀρπάζειν αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν αὐτόν, βασιλέα ἀνεχώρησεν πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος **16** Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν **17** καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Καπερναοὺμ καὶ σκοτία ἦδη ἐγεγόνει καὶ οὐκ ἔληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς **18** ἦ τε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου πνέοντος διηγίετο **19** ἐληλακότες οὖν ὡς σταδίους εἰκοσιπέντε ἢ τριάκοντα θεωροῦσιν τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον καὶ ἐφοβήθησαν **20** ὃ δὲ λέγει αὐτοῖς Ἐγὼ εἰμι μὴ φοβεῖσθε **21** ᾔθελον οὖν λαβεῖν αὐτόν εἰς τὸ πλοῖον καὶ εὐθέως τὸ πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπῆγον **22** Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἐστηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης ἰδὼν ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ ἐν ἐκείνῳ εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ὅτι οὐ συνεισῆλθεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοιάριον ἀλλὰ μόνον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἀπῆλθον· **23** ἄλλα δὲ ἦλθεν πλοιάρια ἐκ Τιβεριάδος ἐγγὺς τοῦ τόπου ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον εὐχαριστήσαντος τοῦ κυρίου **24** ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐνέβησαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα, καὶ ἦλθον εἰς Καπερναοὺμ ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν **25** καὶ εὐρόντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης εἶπον αὐτῷ Ῥαββί· πότε ὧδε γέγονας **26** ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ζητεῖτέ με οὐχ ὅτι εἶδετε σημεῖα ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ ἐχορτάσθητε **27** ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρώσιν τὴν ἀπολλυμένην ἀλλὰ τὴν βρώσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει· τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ θεός **28** εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν Τί ποιούμεν ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ **29** ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς Τοῦτό ἐστιν τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ ἵνα πιστεύσητε εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος **30** εἶπον οὖν αὐτῷ Τί οὖν ποιῆς σὺ σημεῖον ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεῦσωμέν σοι τί ἐργάζῃ **31** οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ καθὼς ἐστὶν γεγραμμένον Ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν **32** εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ Μωσὴς ἔδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀλλ' ὁ πατὴρ μου διδόντων ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν· **33** ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ θεοῦ ἐστὶν ὃ καταβαίνειν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ζῶν διδοὺς τῷ κόσμῳ **34** εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν Κύριε πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον **35** εἶπεν δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὃ ἐρχόμενος πρὸς με, οὐ μὴ πεινάσῃ καὶ ὃ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε **36** ἀλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἐωράκατέ με καὶ οὐ πιστεύετε **37** Πᾶν ὃ δίδωσιν μοι ὁ πατὴρ πρὸς ἐμὲ ἥξει καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω **38** ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με **39** τοῦτο δὲ ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέν μοι μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτό

ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ **40** τοῦτο δὲ ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντος με, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον καὶ ἀναστήσῃ αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ **41** Ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅτι ἔστιν ἡμεῖς οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι εἶπεν Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ **42** καὶ ἔλεγον Οὐχ οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ οὗ ἡμεῖς οἶδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα πῶς οὖν λέγει οὗτός ἐστιν Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα **43** ἀπεκρίθη οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων **44** οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ ὁ πέμψας με ἐλκύσῃ αὐτόν καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτόν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ **45** ἐστὶν γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις Καὶ ἔσονται πάντες διδασκατοὶ τοῦ θεοῦ· πᾶς οὖν ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ μαθὼν ἔρχεται πρὸς με **46** οὐχ ὅτι τὸν πατέρα τις ἐώρακεν εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ θεοῦ οὗτος ἐώρακεν τὸν πατέρα **47** ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ἔχει ζωὴν αἰώνιον **48** ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς **49** οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀπέθανον· **50** οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ καὶ μὴ ἀποθάνῃ **51** ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ δώσω ἡ σὰρξ μου ἐστὶν ἣν ἐγὼ δώσω, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς **52** Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν **53** εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ πίνητε αὐτοῦ τὸ αἷμα οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς **54** ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἔχει ζωὴν αἰώνιον καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτόν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ **55** ἡ γὰρ σὰρξ μου ἀληθῶς ἐστὶν βρῶσις καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθῶς ἐστὶν πόσις **56** ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ **57** καθὼς ἀπέστειλέν με ὁ ζῶν πατὴρ καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα καὶ ὁ τρώγων με καὶ πίνομενος ζήσεται δι' ἐμέ **58** οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς οὗ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ μάννα, καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα **59** Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ διδασκῶν ἐν Καπερναούμ **60** Πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπον, Σκληρὸς ἐστὶν οὗτος· ὁ λόγος τίς δύναται αὐτοῦ ἀκοῦειν **61** εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγύζουσιν περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς Τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει **62** ἐὰν οὖν θεωρῇτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρότερον **63** τὸ πνεῦμά ἐστιν τὸ ζωοποιοῦν ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν· τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν πνεῦμά ἐστὶν καὶ ζωὴ ἐστὶν **64** ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες οἱ οὐ πιστεύουσιν ἥδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς τίνες εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες καὶ τίς ἐστὶν ὁ παραδώσων αὐτόν **65** καὶ ἔλεγεν Διὰ τοῦτο εἶρηκα ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με ἐὰν μὴ ἡ δεδομένη αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρὸς μου **66** Ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ὅπισκα καὶ οὐκ ἐτί μετ' αὐτοῦ περιεπάτουν **67** εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν **68** ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ Σίμων Πέτρος Κύριε πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα ῥήματα ζωῆς αἰώνιου ἔχεις **69** καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος **70** ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς διάβολός ἐστιν **71** ἔλεγεν δὲ τὸν Ἰούδαν Σίμωνος Ἰσκαριώτην· οὗτος γὰρ ἤμελλεν αὐτὸν παραδιδόναι εἰς ὧν ἐκ τῶν δώδεκα

7 Καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· οὐ γὰρ ἠθέληεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν ὅτι ἐξήτουν αὐτόν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτείνειν **2** ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων ἡ σκηνοπηγία **3** εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Μετάβηθι ἐντεῦθεν καὶ ὑπάγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἵνα καὶ οἱ μαθηταὶ σου θεωρήσωσιν τὰ ἔργα σου ἃ ποιεῖς· **4** οὐδεὶς γὰρ ἐν κρυπτῷ τὶν ποιεῖ καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρήρσει εἶναι· εἰ ταῦτα ποιεῖς φανερώσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ **5** οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς αὐτόν **6** λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὕπω ἀπέρσιν· ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτε ἐστὶν ἔτοιμος **7** οὐ δύναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς ἐμὲ δὲ μισεῖ ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρά ἐστιν **8** ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτήν· ταύτην ἐγὼ οὕπω ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτήν ταύτην· ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὕπω πεπλήρωται **9** ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐτοῖς ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ **10** Ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ τότε καὶ αὐτοὶ ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτήν οὐ φανερώς ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτῷ **11** οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἐξήτουν αὐτόν ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ ἔλεγον Ποῦ ἐστὶν ἐκεῖνος **12** καὶ

γογγυσμός πολλὺς περὶ αὐτοῦ ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις· οἱ μὲν ἔλεγον ὅτι Ἁγαθὸς ἐστὶν ἄλλοι δὲ ἔλεγον Οὐ ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον **13** οὐδεὶς μὲντοι παρήρσια ἐλάλει περὶ αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων **14** Ἡὗθ δὲ τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκεν **15** καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες Πῶς οὗτος γράμματα οἶδεν μὴ μεμαθηκώς **16** ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν Ἡ ἐμὴ διδασχὴ οὐκ ἔστιν ἐμὴ ἀλλὰ τὸ πέμψαντός με· **17** ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν γινώσεται περὶ τῆς διδασχῆς πότερον ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστὶν ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ **18** ὁ ἀφ' ἐαυτοῦ λαλῶν τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτόν οὗτος ἀληθὴς ἐστὶν καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν **19** οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι **20** ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπεν Δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι **21** ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἐν ἔργον ἐποίησα καὶ πάντες θαυμάζετε **22** διὰ τοῦτο Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομὴν οὗχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωσέως ἐστὶν ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον **23** εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωσέως, ἐμοὶ χολάτε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῇ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ **24** μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε **25** Ἐλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν Οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι **26** καὶ ἶδε παρήρσια λαλεῖ καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσιν μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Χριστός **27** ἀλλὰ τοῦτον οἶδαμεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχηται οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν **28** ἔκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδασκῶν ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγων, Κάμψτε οἶδατε καὶ οἶδατε πόθεν εἰμὶ· καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε· **29** ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι κακείνός με ἀπέστειλεν **30** Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πιάσαι καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὴν χεῖρα ὅτι οὐπὼ ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ **31** πολλοὶ δὲ Ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν καὶ ἔλεγον ὅτι Ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ μῆτι πλείονα σημεῖα τούτων ποιήσει ὢν οὗτος ἐποίησεν **32** ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα καὶ ἀπέστειλαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ὑπηρέτας ἵνα πιάσωσιν αὐτόν **33** εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἐτι μικρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με **34** ζητήσατέ με καὶ οὐχ εὐρήσατέ καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε εἰλθεῖν **35** εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἐαυτούς Ποῦ οὗτος μέλλει πορεύεσθαι ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὐρήσομεν αὐτόν μὴ εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι καὶ διδάσκειν τοὺς Ἑλλήνας **36** τίς ἐστὶν οὗτος ὁ λόγος ὃν εἶπεν Ζητήσατέ με καὶ οὐχ εὐρήσατέ καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε εἰλθεῖν **37** Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς εἰστήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξεν λέγων, Ἐάν τις διψᾷ ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω **38** ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ καθὼς εἶπεν ἡ γραφὴ ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος **39** τοῦτο δὲ εἶπεν περὶ τοῦ πνεύματος ὅτι οὐκ ἐμαυτὸν λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· οὐπὼ γὰρ ἦν πνεῦμα Ἅγιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη **40** πολλοὶ οὖν Ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλεγον Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης· **41** ἄλλοι ἔλεγον Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ἄλλοι δὲ ἔλεγον Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται **42** οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαβὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλέεμ τῆς κώμης ὅπου ἦν Δαβὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται **43** σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν· **44** τινες δὲ ᾔθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας **45** Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι Διατί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν **46** ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται Οὐδέποτε οὗτος ἐλάλησεν ἄνθρωπος ὥς οὗτος ὁ ἄνθρωπος, **47** ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε **48** μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων **49** ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπικατάρατοι εἰσιν **50** λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν εἰς ὃν ἐξ αὐτῶν **51** Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον, καὶ γινῶ τί ποιεῖ **52** ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἰ ἐρευνήσῃ καὶ ἶδε ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγγιγέρται **53** Καὶ ἐπορεύθη ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ **8** Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν **2** Ὁρθρου δὲ πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερὸν καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς **3** ἄγουσιν δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς αὐτόν γυναῖκα ἐν μοιχείᾳ κατειλημμένην καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ **4** λέγουσιν αὐτῷ Διδάσκαλε αὕτη ἡ γυνὴ κατελείληπθῃ

ἐπαντοφώρῳ μοιχευομένῃ· 5 ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι· σὺ οὖν τί λέγεις 6 τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες αὐτόν· ἵνα ἔχωσιν κατηγορεῖν αὐτοῦ ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν 7 ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτόν ἀνάκυσας εἶπεν πρὸς αὐτούς· Ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν πρῶτος τὸν λίθον ἐπ' αὐτὴν βαλέτω 8 καὶ πάλιν κάτω κύψας ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν 9 οἱ δὲ ἀκούσαντες καὶ ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι, ἐξήρχοντο εἰς καθ' εἰς ἀρζόμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἕως τῶν ἐσχάτων καὶ κατελείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ ἐστῶσα 10 ἀνάκυσας δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ μηδένα θεασάμενος πλην τῆς γυναικὸς, εἶπεν αὐτῇ Ἡ γυνὴ ποῦ εἰσιν ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροί σου οὐδεὶς σε κατέκρινεν 11 ἡ δὲ εἶπεν Οὐδεὶς κύριε εἶπεν δὲ αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Οὐδὲ ἐγὼ σε κατακρίνω· πορεύου καὶ μηκέτι ἀμάρτανε 12 Πάλιν οὖν ὁ Ἰησοῦς αὐτοῖς ἐλάλησεν λέγων, Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς 13 εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθὴς 14 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς Κἀν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ ἀληθὴς ἐστίν ἡ μαρτυρία μου ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον καὶ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι καὶ ποῦ ὑπάγω 15 ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα 16 καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγὼ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθὴς ἐστίν ὅτι μόνος οὐκ εἰμὶ ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με πατὴρ 17 καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθὴς ἐστίν 18 ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἑμαυτοῦ καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με πατὴρ 19 ἔλεγον οὖν αὐτῷ Ποῦ ἐστίν ὁ πατὴρ σου ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς Οὐτε ἐμε οἴδατε οὔτε τὸν πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ᾔδειτε καὶ τὸν πατέρα μου ᾔδειτε ἂν 20 Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτόν ὅτι οὐπω ἐηλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ 21 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με καὶ ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἔλθειν 22 ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι Μῆτι ἀποκτενεῖ ἑαυτόν ὅτι λέγει Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἔλθειν 23 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστὲ ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμὶ· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐστὲ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου 24 εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν 25 ἔλεγον οὖν αὐτῷ Σὺ τίς εἶ καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Τὴν ἀρχὴν ὅ τι καὶ λαλῶ ὑμῖν 26 πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθὴς ἐστίν καὶ γὰρ ἃ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον 27 οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν 28 εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι καὶ ἀπ' ἑμαυτοῦ ποιῶ οὐδὲν ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέν με ὁ πατὴρ μου, ταῦτα λαλῶ 29 καὶ ὁ πέμψας με μετ' ἐμοῦ ἐστιν· οὐκ ἀφῆκέν με μόνον ὁ πατὴρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε 30 Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν 31 Ἐλεγον οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους Ἐὰν ὑμεῖς μένγητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ ἀληθῶς μαθηταὶ μου ἐστέ 32 καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς 33 ἀπεκρίθησαν αὐτῷ Σπέρμα· Ἀβραάμ ἐσμεν καὶ οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε· πῶς σὺ λέγεις ὅτι Ἐλεύθεροι γενήσεσθε 34 ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν δοῦλός ἐστιν τῆς ἀμαρτίας 35 ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα 36 ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε 37 οἶδα ὅτι σπέρμα· Ἀβραάμ ἐστε· ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτείναντες ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν 38 ἐγὼ δ' ἐώρακα παρὰ τῷ πατρὶ μου, λαλῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν δ' ἐώρακατε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν ποιεῖτε 39 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ Ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστίν λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἦτε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ ἐποιεῖτε ἂν 40 νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτείνειν ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ θεοῦ· τοῦτο Ἀβραάμ οὐκ ἐποίησεν 41 ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν εἶπον οὖν αὐτῷ Ἡμεῖς ἐκ πορείας οὐ γεγεννημένοι· ἕνα πατέρα ἔχομεν τὸν θεόν 42 εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Εἰ ὁ θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν ἡγαπᾶτε ἂν ἐμὲ ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον καὶ ἤκα· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἑμαυτοῦ ἐγῆλθθα ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέστειλεν 43 διατὶ τὴν λαλίαν τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν 44 ὑμεῖς ἐκ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστὲ καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἔστηκεν ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ ὅταν λαλήῃ τὸ ψεῦδος ἐκ τῶν ιδίων

λαλεῖ ὅτι ψεύστης ἐστὶν καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ **45** ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω οὐ πιστεύετε μοι **46** τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω διατί ὑμεῖς οὐ πιστεύετε μοι **47** ὁ ὢν ἐκ τοῦ θεοῦ τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἐστέ **48** Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ Οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς ὅτι Σαμαρεῖτης εἶ σύ, καὶ δαιμόνιον ἔχεις **49** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετε με **50** ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων **51** ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα **52** εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι Νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις Ἀβραάμ ἀπέθανεν καὶ οἱ προφῆται καὶ σὺ λέγεις Ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ οὐ μὴ γεύσεται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα **53** μὴ σὺ μεῖζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ ὅστις ἀπέθανεν καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· τίνα σεαυτὸν σὺ ποιεῖς **54** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Ἐάν ἐγὼ δοξάζω ἐμαυτὸν ἡ δόξα μου οὐδὲν ἐστιν· ἔστιν ὁ πατὴρ μου ὁ δοξάζων με ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι θεὸς ὑμῶν ἐστίν **55** καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν καὶ ἐὰν εἶπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν, ψεύστης· ἀλλ' οἶδα αὐτόν καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ **56** Ἀβραάμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἠγαλιάσαστο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμήν καὶ εἶδεν καὶ ἐχάρη **57** εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν Πεντήκοντα ἔτη οὕτω ἔχεις καὶ Ἀβραάμ εἰδὼς ὅρακας **58** εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν πρὶν Ἀβραάμ γενέσθαι ἐγὼ εἰμί **59** ἦραν οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν· Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν· καὶ παρήγεν οὕτως

9 Καὶ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς **2** καὶ ἠρώτησαν αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες Ῥαββὶ τίς ἥμαρτεν οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ **3** ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς Οὕτε οὗτος ἥμαρτεν οὕτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ **4** ἐμε δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρας ἐστίν· ἔρχεται νῦν ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι **5** ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ὁ φῶς εἰμί τοῦ κόσμου **6** ταῦτα εἰπὼν ἔπτυσεν χαμαὶ καὶ ἐποίησεν πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος καὶ ἐπέχρισεν τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ τυφλοῦ, **7** καὶ εἶπεν αὐτῷ Ὑπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ ὃ ἐρμηνεύεται Ἀπεσταλμένος ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο καὶ ἦλθεν βλέπων **8** Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτόν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν ἔλεγον Οὗχ οὗτός ἐστιν ὁ καθημένος καὶ προσαιτῶν **9** ἄλλοι ἔλεγον ὅτι Οὗτός ἐστιν ἄλλοι δὲ, ὅτι ὅμοιος αὐτῷ ἐστὶν ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι Ἐγὼ εἰμι **10** ἔλεγον οὖν αὐτῷ Πῶς ἀνεώχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί **11** ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν ἀνθρωπος λεγομένος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησεν καὶ ἐπέχρισέν μου τοὺς ὀφθαλμούς καὶ εἶπεν, μοι Ὑπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ καὶ νίψαι· ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα **12** εἶπον οὖν αὐτῷ Ποῦ ἐστὶν ἐκεῖνος λέγει Οὐκ οἶδα **13** Ἀγούσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους τὸν ποτε τυφλόν **14** ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς **15** πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτόν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεπεν ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Πηλὸν ἐπέθηκέν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ ἐνιψάμην καὶ βλέπω **16** ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινὲς οὗτος ὁ ἄνθρωπος Οὐκ ἔστιν παρὰ τοῦ θεοῦ ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ ἄλλοι ἔλεγον Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς **17** λέγουσιν τῷ τυφλῷ πάλιν σὺ Τί λέγεις περὶ αὐτοῦ ὅτι ἥνοιξεν σου τοὺς ὀφθαλμούς; ὁ δὲ εἶπεν ὅτι Προφήτης ἐστίν **18** Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεπεν ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος **19** καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς λέγοντες Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη πῶς οὖν ἄρτι βλέπει **20** ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον, Οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· **21** πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἶδαμεν ἢ τίς ἥνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει αὐτὸν ἐρωτήσατε αὐτὸς περὶ αὐτοῦ λαλήσει **22** ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἦδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστὸν ἀποσυνάγωγος γένηται **23** διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον, ὅτι Ἡλικίαν ἔχει αὐτὸν ἐρωτήσατε **24** Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον ὃς ἦν τυφλὸς καὶ εἶπον αὐτῷ Δὸς δόξαν τῷ θεῷ· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἁμαρτωλὸς ἐστίν **25** ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν, Εἰ ἁμαρτωλὸς ἐστίν οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα ὅτι τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω **26** εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν, Τί ἐποίησέν σοι πῶς ἥνοιξέν σου τοὺς ὀφθαλμούς; **27** ἀπεκρίθη αὐτοῖς Εἶπον ὑμῖν

ἤδη καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκοῦναι μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι **28** ἐλοιδορήσαν οὖν αὐτὸν καὶ εἶπον Σὺ εἰ μαθητὴς ἐκείνου ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωσέως ἐσμὲν μαθηταί· **29** ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι Μωσῆς λελάληκεν ὁ θεὸς τοῦτον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν **30** ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστίν ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστίν καὶ ἀνέφωξεν μου τοὺς ὀφθαλμούς **31** οἶδαμεν δὲ ὅτι ἄμαρτωλῶν ὁ θεὸς οὐκ ἀκούει ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῇ ἢ καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ τούτου ἀκούει **32** ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἥνοιξεν τις ὀφθαλμούς τυφλοῦ γεγεννημένου· **33** εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ θεοῦ οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν **34** ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ Ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὄλος καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω **35** Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω καὶ εὗρων αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ **36** ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν τίς ἐστίν κύριε ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν **37** εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Καὶ ἑώρακας αὐτόν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σου ἐκεῖνος ἐστίν **38** ὁ δὲ ἔφη Πιστεύω κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ **39** καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσιν καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται **40** καὶ Ἦκουσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων ταῦτα οἱ ὄντες μετ' αὐτοῦ καὶ εἶπον αὐτῷ Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ ἐσμεν **41** εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Εἰ τυφλοὶ ἦτε οὐκ ἂν εἶχετε ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε ὅτι Βλέπομεν ἢ οὖν ἁμαρτία ὑμῶν μένει

10 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτης ἐστίν καὶ ληστής· **2** ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστίν τῶν προβάτων **3** τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά **4** καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ ἐμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· **5** ἄλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύζονται ἀπ' αὐτοῦ ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν **6** Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἢ ἐλάλει αὐτοῖς **7** Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων **8** πάντες ὅσοι πρὸ ἐμοῦ ἦλθον κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα **9** ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει **10** ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσιν καὶ περισσὴν ἔχωσιν **11** Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθισιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· **12** ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν οὐδ' οὐκ εἰσιν τὰ πρόβατα ἴδια θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτά καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα **13** ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστίν καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων **14** Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν **15** καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ καὶ γινώσκω τὸν πατέρα καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων **16** καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεῖνα με δεῖ ἀγαγεῖν καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν καὶ γενήσεται μία ποιμνὴ εἰς ποιμὴν **17** διὰ τοῦτό ὁ πατὴρ με ἀγαπᾷ ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχὴν μου ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν **18** οὐδεὶς αἶρει αὐτήν ἀπ' ἐμοῦ ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτήν ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν· ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρός μου **19** Σχίσμα οὖν πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους **20** ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν Δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε **21** ἄλλοι ἔλεγον Ταῦτα τὰ ρήματα οὐκ ἔστιν δαιμονιζόμενον· μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν **22** Ἐγένετο δὲ τὰ ἐγκαίνια ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις καὶ χειμὼν ἦν **23** καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος **24** ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἔλεγον αὐτῷ Ἔως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἶρεις εἰ σὺ εἰ ὁ Χριστὸς εἶπὲ ἡμῖν παρρησία **25** ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ· **26** ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε οὐ γὰρ ἐστὲ ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν καθὼς εἶπον ὑμῖν **27** τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει, καὶ γινώσκω αὐτά καὶ ἀκολουθοῦσίν μοι **28** καὶ γὰρ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα καὶ οὐχ ἀρπάσει τις αὐτά ἐκ τῆς χειρὸς μου

29 ὁ πατήρ μου ὃς δέδωκέν μοι μεϊζών πάντων ἐστὶν καὶ οὐδεὶς δύναται ἀρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός μου **30** ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ ἕν ἐσμεν **31** Ἐβάστασαν οὖν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν **32** ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρός μου· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθάζετε με **33** ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες, Περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε ἀλλὰ περὶ βλασφημίας καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν θεόν **34** ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Οὐκ ἔστιν γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν Ἐγὼ εἶπα Θεοί ἐστε **35** εἰ ἐκείνους εἶπεν θεοὺς πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐγένετο καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή **36** ὃν ὁ πατήρ ἡγάσεν καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον ὑμεῖς λέγετε ὅτι βλασφημεῖς ὅτι εἶπον Υἱὸς τοῦ θεοῦ εἰμι **37** εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρός μου μὴ πιστεύετε μοι· **38** εἰ δὲ ποιῶ κἀν ἐμοὶ μὴ πιστεύετε τοῖς ἔργοις πιστεύσατε· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατήρ καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ **39** Ἐζήτουν οὖν πάλιν αὐτὸν πιάσαι καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν **40** Καὶ ἀπῆλθεν πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ **41** καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάννης μὲν σημείων ἐποίησεν οὐδὲν πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου ἀληθὴς ἦν **42** καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν

11 Ὃν δέ τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς **2** ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν κύριον μύρῳ καὶ ἐκμάζασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξίν αὐτῆς ἢς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἡσθένει **3** ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγουσαι Κύριε ἴδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ **4** ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Αὐτὴ ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστιν πρὸς θάνατον ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ δι' αὐτῆς **5** ἡγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον **6** ὥς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας **7** ἔπειτα μετὰ τούτου λέγει τοῖς μαθηταῖς Ἀγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν **8** λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ῥαββὶ νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ **9** ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς Οὐχὶ δώδεκα εἰσὶν ὥραι τῆς ἡμέρας ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ οὐ προσκώπεται ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει· **10** ἐὰν δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτί προσκώπεται ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ **11** ταῦτα εἶπεν καὶ μετὰ τούτου λέγει αὐτοῖς Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν **12** εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Κύριε εἰ κεκοίμηται σωθήσεται **13** εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐκείνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει **14** τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ Λάζαρος ἀπέθανεν **15** καὶ χαίρῳ δι' ὑμᾶς ἵνα πιστεύσητε ὅτι οὐκ ἦμην ἐκεῖ· ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐτόν **16** εἶπεν οὖν Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος τοῖς συμμαθηταῖς Ἀγωμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ **17** Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ **18** ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱερουσαλύμων ὥς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε **19** καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν, ἵνα παραμυθίσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν **20** ἡ οὖν Μάρθα ὥς ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται ὑπήντησεν αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἔκαθεζετο **21** εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν Κύριε εἰ ἦς ὦδε ὁ ἀδελφός μου· οὐκ ἂν ἐτεθνήκει **22** ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν θεὸν δώσει σοι ὁ θεός **23** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου **24** λέγει αὐτῷ Μάρθα Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ **25** εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ κἀν ἀποθάνῃ ζῆσεται **26** καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα· πιστεύεις τούτο **27** λέγει αὐτῷ Ναὶ κύριε ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος **28** Καὶ ταῦτά εἰπούσα ἀπῆλθεν καὶ ἐφώνησεν Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρᾳ εἰπούσα Ὁ διδάσκαλος καὶ κύριός μου φωνεῖ σε **29** ἐκεῖνός τις ἤκουσεν ἐγγεγραμμένον ταχὺ καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν· **30** οὕτω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα **31** οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτὴν ἰδόντες τὴν Μαρίαν, ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν ἠκολούθησαν αὐτῇ λέγοντες, ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ **32** ἡ οὖν Μαρία, ὥς ἦλθεν ὅπου ἦν ὁ Ἰησοῦς ἰδοῦσα αὐτὸν ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ λέγουσα αὐτῷ Κύριε εἰ ἦς ὦδε οὐκ ἂν ἀπέθανεν μου ὁ ἀδελφός **33** Ἰησοῦς οὖν ὥς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν καὶ τοὺς συνελαθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας ἐνεβριμῆσατο τῷ πνεύματι καὶ ἐτάραξεν ἑαυτόν· **34** καὶ εἶπεν Ποῦ τεθείκατε αὐτόν λέγουσιν αὐτῷ Κύριε ἔρχου καὶ

ἶδε 35 ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς 36 ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι Ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν 37 τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον, Οὐκ ἡδύνατο οὗτος ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ 38 Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ σπήλαιον καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ 39 λέγει ὁ Ἰησοῦς Ὑρατε τὸν λίθον λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος Μάρθα Κύριε ἥδη ὄζει τεταρταῖος γάρ ἐστιν 40 λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐάν πιστεύσῃς ὅψει τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ 41 ἦραν οὖν τὸν λίθον οὗ ἦν ὁ τεθνηκὼς κειμένος ὁ δὲ Ἰησοῦς ἦρεν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω καὶ εἶπεν Πάτερ εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἤκουσάς μου 42 ἐγὼ δὲ ᾔδειν ὅτι πάντοτε μου ἀκούεις ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιεστώτα εἶπον ἵνα πιστεῦσώσιν ὅτι σὺ με ἀπέστειλας 43 καὶ ταῦτα εἰπὼν φωνὴ μεγάλη ἐκραύγασεν Λάζαρε δεῦρο ἔξω 44 καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκὼς δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις καὶ ἡ ὤψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Λύσατε αὐτὸν καὶ ἄφετε ὑπάγειν 45 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαρίαν καὶ θεασάμενοι ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· 46 τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τοὺς Φαρισαίους καὶ εἶπον αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς 47 συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι συνέδριον καὶ ἔλεγον Τί ποιοῦμεν ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ σημεῖα ποιεῖ 48 ἐὰν ἀφώμεν αὐτὸν οὕτως πάντες πιστεύουσιν εἰς αὐτόν καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος 49 εἰς δὲ τις ἐξ αὐτῶν Καϊάφας ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου εἶπεν αὐτοῖς Ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδὲν 50 οὐδὲ διαλογίζεσθε ὅτι συμφέρεי ἡμῖν ἵνα εἰς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται 51 τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου προεφῆτευσεν ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους 52 καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἓν 53 ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας συνεβουλευσάντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν 54 Ἰησοῦς οὖν οὐκ ἔτι παρήρσια περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου εἰς Ἐφραῖμ λεγομένην πόλιν κακεῖ διέτριβεν μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ 55 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ τοῦ πάσχα ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτούς 56 ἐξήτουν οὖν τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἐστηκότες Τί δοκεῖ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτὴν 57 δεδώκεισαν δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐντολὴν ἵνα ἐάν τις γνῷ ποῦ ἐστιν μνησὴ ὅπως πιάσωσιν αὐτόν

12 Ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκὼς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν 2 ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει ὁ δὲ Λάζαρος εἰς ἦν τῶν συνανακειμένων αὐτῷ 3 ἡ οὖν Μαρία λαβοῦσα λίτρον μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου ἤλειπεν τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξεν ταῖς θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου 4 λέγει οὖν εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι 5 Διατί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς 6 εἶπεν δὲ τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελλεν αὐτῷ ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν 7 εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς Ὑφες αὐτὴν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετηρήκεν αὐτό· 8 τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε 9 Ἐγὼ οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστίν καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν 10 ἐβουλευσάντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν 11 ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπήγον τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν 12 Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτὴν ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα 13 ἔλαβον τὰ βαῖα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ καὶ ἔκραζον, Ὁσαννὰ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ 14 εὐρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό καθὼς ἐστίν γεγραμμένον 15 Μὴ φοβοῦ θύγατερ Σιών· ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου 16 ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ 17 ἑμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν 18 διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος ὅτι ἤκουσεν τοῦτο αὐτὸν πεποικέναι τὸ σημεῖον 19 οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυτούς Θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν· ἶδε ὁ κόσμος ὀπίσω

αὐτοῦ ἀπῆλθεν **20** Ἦσαν δὲ τινες Ἑλληνέες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ· **21** οὗτοι οὖν προσῆλθον Φίλιππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες Κύριε θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν· **22** ἔρχεται Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσιν τῷ Ἰησοῦ· **23** ὁ δὲ Ἰησοὺς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς λέγων, Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· **24** ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐάν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσῶν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ αὐτὸς μόνος μένει· ἐάν δὲ ἀποθάνῃ πολὺν καρπὸν φέρει· **25** ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν καὶ ὁ μισθὸν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν· **26** ἐάν ἐμοὶ διακονῇ τις ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω καὶ ὅπου ἐγὼ ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ· **27** Νῦν ἡ ψυχὴ μου τετάραται καὶ τί εἶπω Πάτερ σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην· **28** πάτερ δόξασόν σου τὸ ὄνομα ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω· **29** ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἐστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγεν βροντὴν γεγενῆσθαι ἄλλοι ἔλεγον Ἄγγελος αὐτῷ λελαλήκειν· **30** ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν Οὐ δὲ ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν ἀλλὰ δι' ὑμᾶς· **31** νῦν κρίσις ἐστὶν τοῦ κόσμου τούτου νῦν ὁ ἀρχὼν τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· **32** κἀγὼ ἐάν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς πάντας ἐλκύσω πρὸς ἐμαυτὸν· **33** τοῦτο δὲ ἔλεγεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἡμελλεν ἀποθνήσκειν· **34** ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι Ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα καὶ πῶς σὺ λέγεις ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου τίς ἐστὶν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· **35** εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστὶν περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἕχετε ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει· **36** ἕως τὸ φῶς ἔχετε πιστεύετε εἰς τὸ φῶς ἵνα υἱοὶ φωτὸς γέννησθε· Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν· **37** Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν· **38** ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ ὃν εἶπεν Κύριε τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν καὶ ὁ βραχίον κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη· **39** διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεῦναι ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας· **40** Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν ἵνα μὴ ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ νοήσωσιν τῇ καρδίᾳ καὶ ἐπιστραφῶσιν καὶ ἰάσῃμαι αὐτούς· **41** ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας ὅτε εἶδεν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ· **42** ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὡμολόγουν ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται· **43** ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μάλλον ἢ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ· **44** Ἰησοῦς δὲ ἔκραξεν καὶ εἶπεν Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με· **45** καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με· **46** ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ· **47** καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ πιστεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον· **48** ὁ ἀθετὼν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· **49** ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα ἀλλ' ὁ πέμψας με πατὴρ αὐτός μοι ἐντολὴν ἔδωκεν τί εἶπω καὶ τί λαλήσω· **50** καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰωνίος ἐστὶν ἃ οὖν λαλῶ ἐγὼ καθὼς εἶρηκέν μοι ὁ πατὴρ οὕτως λαλῶ

13 Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐλήλυθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς· **2** καὶ δεῖπνον γενομένου, τοῦ διαβόλου ἡδὴ βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου ἵνα αὐτὸν παραδῷ, **3** εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἐδῶκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθεν καὶ πρὸς θεὸν ὑπάγει· **4** ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου καὶ τίθησιν τὰ ἱμάτια καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἐαυτόν· **5** εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ὃ ἦν διεζωσμένος· **6** ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον· καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος, Κύριε σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας· **7** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ Ὁ ἐγὼ ποιῶ σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι γνῶσις δὲ μετὰ ταῦτα· **8** λέγει αὐτῷ Πέτρος Οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ἐάν μὴ νίψῃ σε οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ· **9** λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος Κύριε μὴ τοὺς πόδας μου μόνον ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν· **10** λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ὁ λελουμένος οὐ χρεῖαν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι ἀλλ' ἔστιν καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστέ ἀλλ' οὐχὶ πάντες· **11** ᾄδει γὰρ

τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν Οὐχὶ πάντες καθαροὶ ἐστε **12** "Οτε οὖν ἔνιψεν τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔλαβεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἀναπεσὼν πάλιν εἶπεν αὐτοῖς Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν **13** ὑμεῖς φωνεῖτέ με 'Ο διδάσκαλος καὶ 'Ο κύριος καὶ καλῶς λέγετε εἰμὶ γάρ **14** εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας· **15** ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ποιῆτε **16** ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν **17** εἰ ταῦτα οἴδατε μακάριοί ἐστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά **18** οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα οὓς ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ 'Ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ **19** ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι ἵνα ὅταν γένηται πιστεῦσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι **20** ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὁ λαμβάνων ἐάν τινα πέμψω ἐμὲ λαμβάνει ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων λαμβάνει τὸν πέμψαντά με **21** Ταῦτα εἰπὼν ὁ 'Ιησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι καὶ ἐμαρτύρησεν καὶ εἶπεν Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με **22** ἔβλεπον οὖν εἰς ἀλλήλους καὶ μοιροῦνται ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει **23** ἦν δὲ ἀνακείμενος εἰς τὸν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ 'Ιησοῦ ὃν ἠγάπα ὁ 'Ιησοῦς· **24** νεύει οὖν τούτῳ Σίμων Πέτρος πυθέσθαι τίς ἂν εἴη περὶ οὗ λέγει **25** ἐπιπεσὼν δὲ ἐκεῖνος ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ 'Ιησοῦ λέγει αὐτῷ Κύριε τίς ἐστίν· **26** ἀποκρίνεται ὁ 'Ιησοῦς Ἐκεῖνός ἐστιν ὃς ἐγὼ βάρνας τὸ ψωμίον ἐπιδώσω καὶ ἐμβάρνας τὸ ψωμίον δίδωσιν 'Ιουδᾶ Σίμωνος 'Ισκαριώτῃ **27** καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς λέγει οὖν αὐτῷ ὁ 'Ιησοῦς Ὁ ποιεῖς ποίησον τάχιον **28** τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ· **29** τινὲς γὰρ ἐδόκουν ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν ὁ 'Ιουδᾶς ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ 'Ιησοῦς Ἀγόρασον ὧν χρεῖαν ἔχομεν εἰς τὴν ἐορτήν καὶ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῷ **30** λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος εὐθὺς ἐξῆλθεν ἦν δὲ νύξ **31** Ὅτε ἐξῆλθεν λέγει ὁ 'Ιησοῦς Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ· **32** εἰ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ καὶ ὁ θεὸς δοξάζει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάζει αὐτόν **33** τεκνία ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι· ζητήσετέ με καὶ καθὼς εἶπον τοῖς 'Ιουδαίοις ὅτι Ὅπου ὑπάγω ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἔλθειν καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι **34** ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους **35** ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις **36** Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος Κύριε ποῦ ὑπάγεις ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ 'Ιησοῦς Ὅπου ὑπάγω οὐ δύνασαι μοι νῦν ἀκολουθῆσαι ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι **37** λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος Κύριε διατί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σου θήσω **38** ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ 'Ιησοῦς Τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς

14 Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεῦετε εἰς τὸν θεόν καὶ εἰς ἐμὲ πιστεῦετε **2** ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς μου μοναὶ πολλαὶ εἰσιν· εἰ δὲ μὴ εἶπον ἂν ὑμῖν πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν **3** καὶ ἐὰν πορευθῶ καὶ ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ἦτε **4** καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε, **5** Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς Κύριε οὐκ οἶδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι· **6** λέγει αὐτῷ ὁ 'Ιησοῦς Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ **7** εἰ ἐγνώκειτέ με καὶ τὸν πατέρα μου ἐγνώκειτε ἂν· καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτόν καὶ ἐωράκατε αὐτόν **8** λέγει αὐτῷ Φίλιππος Κύριε δεῖξόν ἡμῖν τὸν πατέρα καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν **9** λέγει αὐτῷ ὁ 'Ιησοῦς τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι καὶ οὐκ ἔγνωκάς με Φίλιππε ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ ἐώρακεν τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις Δεῖξόν ἡμῖν τὸν πατέρα **10** οὐ πιστεῦεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστίν τα ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ, ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα **11** πιστεῦτέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μὴ διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεῦτέ μοι **12** ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὁ πιστεῦων εἰς ἐμὲ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ καὶ ἐκεῖνος ποιήσει καὶ μείζονα τούτων ποιήσει ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι· **13** καὶ ὅτι ἂν αἰτήσῃτε ἐν τῷ ὀνόματί μου τοῦτο ποιήσω ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ· **14** ἐάν τι αἰτήσῃτε ἐν τῷ ὀνόματί μου ἐγὼ ποιήσω **15** Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε **16** καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν ἵνα μένῃ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα **17** τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει· αὐτὸ ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτὸ, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται **18** Οὐκ

ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς **19** ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκ ἔτι θεωρεῖ ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε **20** ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μου καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν **21** ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς ἐκείνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτὸν **22** Λέγει αὐτῷ Ἰούδας οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης Κύριε τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ **23** ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐάν τις ἀγαπᾷ με τὸν λόγον μου τηρήσει καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτὸν καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονῇ παρ' αὐτῷ ποιησόμεν **24** ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρός **25** Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων· **26** ὁ δὲ παράκλητος τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ πέμψει ὁ πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου ἐκείνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν **27** Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά μηδὲ δειλιάτω **28** ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν Ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς εἰ ἡγαπᾷτέ με ἐχάρητε ἂν ὅτι εἶπον πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα ὅτι ὁ πατήρ μου μέζων μου ἐστιν **29** καὶ νῦν εἰρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι ἵνα ὅταν γένηται πιστευσήτε **30** οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἄρχων· καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδὲν **31** ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα καὶ καθὼς ἐνετείλατο μοι ὁ πατήρ οὕτως ποιῶ Ἐγείρεσθε ἄγωμεν ἐντεῦθεν

15 Ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστιν **2** πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν αἶρει αὐτό καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον καθαίρει αὐτὸ ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ **3** ἥδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν· **4** μείνατε ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἄμπελῳ οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε **5** ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος ὑμεῖς τὰ κλήματα ὁ μένων ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδὲν **6** ἐὰν μὴ τις μείνῃ ἐν ἐμοὶ ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς πῦρ βάλλουσιν καὶ καίεται **7** ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ ὁ ἐὰν θέλῃτε αἰτήσεσθε καὶ γενήσεται ὑμῖν **8** ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί **9** καθὼς ἡγάπησέν με ὁ πατήρ καὶ ἐγὼ ἡγάπησα· ὑμᾶς μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ **10** ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ πατρός μου τητήρηκα καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ **11** Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ **12** αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ ἵνα ἀγαπᾷτε ἀλλήλους καθὼς ἡγάπησα ὑμᾶς **13** μερίζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ **14** ὑμεῖς φίλοι μου ἐστε ἐὰν ποιῇτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν **15** οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους ὅτι ὁ δούλος οὐκ οἶδεν τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἶρηκα φίλους ὅτι πάντα ἃ ἠκούσα παρὰ τοῦ πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν **16** οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς καὶ ἔθην καὶ ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρητε καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μὲν ἵνα ὅ τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δῶ ὑμῖν **17** ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾷτε ἀλλήλους **18** Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν **19** εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος **20** μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν Οὐκ ἔστιν δούλος μερίζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν **21** ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου ὅτι οὐκ οἶδασιν τὸν πέμψαντά με **22** εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσιν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν **23** ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ **24** εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασιν καὶ μεμισήκασιν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου **25** ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν ὅτι Ἐμίσησάν με δωρεάν **26** Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ πατρός ἐκπορεύεται ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· **27** καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε

16 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε **2** ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρεῖαν προσφέρειν τῷ θεῷ **3** καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ **4** ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα μνημονεύητε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην **5** νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με Ποῦ ὑπάγεις **6** ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν **7** ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀληθειαν λέγω ὑμῖν συμφέρεи ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς **8** καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως **9** περὶ ἁμαρτίας μὲν ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· **10** περὶ δικαιοσύνης δὲ ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω καὶ οὐκ ἔτι θεωρεῖτέ με· **11** περὶ δὲ κρίσεως ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται **12** Ὅτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι· **13** ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πάσαν τὴν ἀληθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν **14** ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν **15** πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστιν· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν **16** Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα **17** εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους Τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με καὶ Ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα

18 ἔλεγον οὖν τοῦτο Τί ἐστιν ὃ λέγει τὸ μικρὸν οὐκ οἶδαμεν τί λαλεῖ **19** ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν καὶ εἶπεν αὐτοῖς Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων ὅτι εἶπον Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με **20** ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται **21** ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ λύπην ἔχει ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον οὐκ ἔτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον **22** καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδιά καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ὑμῶν **23** καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδὲν ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δώσει ὑμῖν **24** ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε καὶ λήψετε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη

25 Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκ ἔτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν ἀλλὰ παρῆρσά περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν **26** ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν· **27** αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον **28** ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα **29** Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰδε νῦν παρῆρσά λαλεῖς καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις **30** νῦν οἶδαμεν ὅτι οἵδας πάντα καὶ οὐ χρεῖαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθες **31** ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ὅρτι πιστεύετε **32** ἰδοὺ, ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐλήλυθεν ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστιν **33** ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε ἀλλὰ θαρσεῖτε ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον

17 Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐπῆρεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπεν Πάτερ ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν ἵνα καὶ ὁ υἱὸς σου δοξάσῃ σέ **2** καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκὸς ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον **3** αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ ἵνα γινώσκωσιν σέ τὸν μόνον ἀληθινὸν θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν **4** ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς τὸ ἔργον ετελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· **5** καὶ νῦν δόξασόν με σύ πάτερ παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί **6** Ἐρανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας· καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασιν **7** νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ ἐστίν **8** ὅτι τὰ ρήματα ὃ δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας **9** ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ οὐ περὶ

τοῦ κόσμου ἐρωτῶ ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι ὅτι σοί εἰσιν **10** καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστίν καὶ τὰ σὰ ἐμὰ καὶ δεδοξασμαι ἐν αὐτοῖς **11** καὶ οὐκ ἔτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶν καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι Πάτερ ἅγιε τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς **12** ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ **13** νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς **14** ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου **15** οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ **16** ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶν καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμὶ **17** ἀγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστιν **18** καθὼς ἐμέ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον· **19** καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω ἐμαυτὸν ἵνα καὶ αὐτοὶ ὧσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ **20** Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευσάντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ **21** ἵνα πάντες ἐν ὧσιν καθὼς σύ πάτερ ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ὧσιν ἵνα ὁ κόσμος πιστεῦσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας **22** καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμεν **23** ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί ἵνα ὧσιν τετελειωμένοι εἰς ἕν καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας καὶ ἡγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμέ ἡγάπησας **24** Πάτερ οὓς δέδωκάς μοι θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κἀκεῖνοι ὧσιν μετ' ἐμοῦ ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν ἔδωκάς μοι ὅτι ἡγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου **25** πάτερ δίκαιε καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω ἐγὼ δέ σε ἔγνω καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας **26** καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἡγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ἦ κἀγὼ ἐν αὐτοῖς

18 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθεν σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κεδρὼν ὅπου ἦν κῆπος εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ **2** ἦδε δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν τὸν τόπον ὅτι πολλάκις συνήχθη ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ **3** ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπνέτας ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅλων **4** Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς Τίνα ζητεῖτε **5** ἀπεκρίθησαν αὐτῷ Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ εἰμι εἰστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν μετ' αὐτῶν **6** ὥς οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι Ἐγὼ εἰμι ἀπήλθον εἰς τὰ ὅπσια καὶ ἔπεσον χαίμα **7** πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησεν τίνα ζητεῖτε οἱ δὲ εἶπον, Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον **8** ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς Εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι· εἰ οὖν ἐμέ ζητεῖτε ἄφετε τούτους ὑπάγειν· **9** ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν ὅτι Οὓς δέδωκάς μοι οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα· **10** Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν εἵλκυσεν αὐτὴν καὶ ἔχαισεν τὸν τοῦ ἀρχιερέως δούλον καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος **11** εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ Βάλε τὴν μάχαιραν σου εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέν μοι ὁ πατήρ οὐ μὴ πῶ αὐτό **12** Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλιάρχος καὶ οἱ ὑπνέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν αὐτὸν **13** καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἀνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου· **14** ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλευσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι συμφέρεי ἕνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ **15** Ἡκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ καὶ συνεισῆλθεν τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως **16** ὁ δὲ Πέτρος εἰστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος ὃς ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπεν τῇ θυρωρᾷ καὶ εἰσῆγαγεν τὸν Πέτρον **17** λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου λέγει ἐκεῖνος Οὐκ εἰμὶ **18** εἰστήκεισαν δὲ οἱ δούλοι καὶ οἱ ὑπνέται ἀνθρακιάν πεποικότες ὅτι ψυχὸς ἦν καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος ἐστὼς καὶ θερμαίνόμενος **19** Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησεν τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδασκῆς αὐτοῦ **20** ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ἐγὼ παρῆρσίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν τῇ συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ ὅπου πάντοτε οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν **21** τί με ἐπερωτᾷς ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοτάς τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε οὗτοι οἵδασιν ἅ εἶπον ἐγὼ **22** ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος εἰς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκὼς ἔδωκεν ράπισμα τῷ Ἰησοῦ εἰπὼν Οὕτως ἀποκρίνη τῷ

ἀρχιερεῖ

23 ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Εἰ κακῶς ἐλάλησα μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς τί με δέρεις **24** ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα **25** Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἐστῶς καὶ θερμαινόμενος εἶπον οὖν αὐτῷ Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰ ἡρνήσατο ἐκεῖνος καὶ εἶπεν Οὐκ εἰμί **26** λέγει εἰς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως συγγενῆς ὧν οὐ ἀπέκομην Πέτρος τὸ ὄτιον Οὐκ ἐγὼ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ **27** πάλιν οὖν ἡρνήσατο ὁ Πέτρος καὶ εὐθὺς ἀλέκτωρ ἐφώνησεν **28** Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐα καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον ἵνα μὴ μιανθῶσιν ἀλλ' ἵνα φάγωσιν τὸ πᾶσχα **29** ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπεν Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου **30** ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακῶποιός, οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν **31** εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι Ἡμῖν οὐκ ἔξοστιν ἀποκτείνειν οὐδένα· **32** ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπεν σημαῖων πόφω θανάτῳ ἡμελλεν ἀποθνήσκειν **33** Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλάτος καὶ ἐφώνησεν τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων **34** ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις ἢ ἄλλοι σοι εἰπὸν περὶ ἐμοῦ **35** ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος Μῆτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας **36** ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν **37** εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σὺ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεὺς εἰμι ἐγὼ ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς **38** λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος Τί ἐστὶν ἀλήθεια Καὶ τοῦτο εἰπὼν πάλιν ἐξῆλθεν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους καὶ λέγει αὐτοῖς Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ **39** ἔστιν δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἕνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πᾶσχα· βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων **40** ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες, λέγοντες Μὴ τοῦτον ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής

19 Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐμαστίγωσεν **2** καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν **3** καὶ ἔλεγον Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ῥαπίσματα **4** ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος Καὶ λέγει αὐτοῖς Ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω **5** ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον καὶ λέγει αὐτοῖς Ἴδε ὁ ἀνθρώπος **6** ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται ἐκραύγασαν λέγοντες Σταυρώσον σταυρώσον λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν **7** ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν· καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὁφείλει ἀποθανεῖν ὅτι ἐαυτὸν υἱὸν θεοῦ ἐποίησεν **8** Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον μάλλον ἐφοβήθη **9** καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ Πόθεν εἶ σὺ ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ **10** λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρώσαι σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαι σε **11** ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς μέ σοι μείζονα ἀμαρτίαν ἔχει **12** ἐκ τούτου ἐξήτει ὁ Πιλάτος ἀπολύσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἐκραύγαν λέγοντες Ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλεὺς αὐτὸν ποιῶν ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι **13** Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον Ἐβραῖστί δὲ Γαββαθα **14** ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πᾶσχα ὥρα δὲ ὥσεί ἔκτη καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν **15** οἱ δὲ ἐκραύγασαν Ἄρον ἄρον σταυρώσω αὐτόν λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος Τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα **16** τότε οὖν παρέδωκεν αὐτόν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ Παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον· **17** καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου Τόπον ὃς λέγεται Ἐβραῖστί Γολγοθα **18** ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν καὶ μετ' αὐτοῦ

ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν **19** ἔγραψεν δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων

20 τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς πόλεως ὁ τόπος ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστί· Ἑλληνιστί· Ῥωμαϊστί

21 ἔλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων Μὴ γράφῃ· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπεν Βασιλεὺς εἰμι τῶν Ἰουδαίων

22 ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος Ὁ γέγραφα γέγραφα **23** Οἱ οὖν στρατιῶται ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη ἐκάστω στρατιώτῃ μέρος καὶ τὸν χιτῶνα ἦν δὲ ὁ χιτῶν ἄρραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι' ὅλου **24** εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους Μὴ σχίσωμεν αὐτὸν ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ τίνος ἔσται· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἡ λέγουσα· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν **25** εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τῷ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ **26** Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα λέγει τῇ μητρί αὐτοῦ, Γύναι ἰδοὺ ὁ υἱός σου **27** εἰτα λέγει τῷ μαθητῇ Ἰδοῦ, ἡ μήτηρ σου καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια **28** Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἥδη τετέλεστοι ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ λέγει Διψῶ **29** σκευὸς οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ δὲ, πλησαντες σπόγγον ὄξους καὶ ὑσσώφῳ περιθέντες προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι **30** ὅτε οὖν ἔλαβεν τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Τετέλεστοι καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκεν τὸ πνεῦμα **31** Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶσιν **32** ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· **33** ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες ὡς εἶδον αὐτὸν ἥδη τεθνηκότα οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη **34** ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγῳ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξεν καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ **35** καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκεν καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία κα'· κείνος οἶδεν ὅτι ἀληθὴ λέγει ἵνα ὑμεῖς πιστεύσητε **36** ἐγένετο γὰρ ταῦτα ἐπὶ τῇ γραφῇ πληρωθῇ Ὅσοτον οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ **37** καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει Ὅψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν **38** Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησεν τὸν Πιλάτον ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας ὢν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλάτος ἦλθεν οὖν καὶ ἦρεν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ

39 ἦλθεν δὲ καὶ Νικόδημος ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὥσπερ λίτρας ἑκατόν **40** ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐθήσαν αὐτὸ ὀθονίσι μετὰ τῶν ἀρωμάτων καθὼς ἔθος ἐστὶν τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν **41** ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κήπος καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινὸν ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη **42** ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν

20 Τῇ δὲ μᾶζ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτ' σκοτίας ἔτι οὕσης εἰς τὸ μνημεῖον καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου **2** τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει αὐτοῖς Ὁραν τὸν κύριον ἐκ τοῦ μνημείου καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν **3** Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον **4** ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμεν τάχιον τοῦ Πέτρου καὶ ἦλθεν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον **5** καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια οὐ μέντοι εἰσῆλθεν **6** ἔρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα **7** καὶ τὸ σουδάριον ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον **8** τότε οὖν εἰσῆλθεν καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον καὶ εἶδεν καὶ ἐπίστευσεν· **9** οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι **10** ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί **11** Μαρία δὲ εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίονσα ἔξω ὡς οὖν ἔκλαιεν παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον **12** καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ **13** καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι Γύναι τί κλαίεις λέγει αὐτοῖς ὅτι Ἦραν τὸν κύριόν μου καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν **14** καὶ

ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστίν **15** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Γύναι τί κλαίεις τίνα ζητεῖς ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστίν λέγει αὐτῷ Κύριε εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτὸν εἰπέ μοι ποῦ αὐτὸν ἔθηκες ἀγῶ αὐτὸν ἀρῶ **16** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Μαρία στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ Ῥαββουνι ὁ λέγεται Διδάσκαλε **17** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Μή μου ἅπτου οὕτω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα· μου πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπὲ αὐτοῖς Ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν καὶ θεόν μου καὶ θεὸν ὑμῶν **18** ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἑώρακεν τὸν κύριον καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ **19** Οὐσης οὖν ὁψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ λέγει αὐτοῖς Εἰρήνῃ ὑμῖν **20** καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν κύριον **21** εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν Εἰρήνῃ ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέν με ὁ πατὴρ καγὼ πέμπω ὑμᾶς **22** καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησεν καὶ λέγει αὐτοῖς Λάβετε πνεῦμα ἅγιον· **23** ἂν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας ἀφιένται αὐτοῖς ἂν τινων κρατῆτε κεκράτηνται **24** Θωμᾶς δὲ εἰς ἐκ τῶν δώδεκα ὁ λεγόμενος Δίδυμος οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς **25** ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ Ἐωράκαμεν τὸν κύριον ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω τὴν χεῖρα μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ οὐ μὴ πιστεύσω **26** Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν Εἰρήνῃ ὑμῖν **27** εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὦδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου καὶ μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός **28** καὶ ἀπεκρίθη Ὁ Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου **29** λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ὅτι ἑώρακάς με Θωμᾶ πεπίστευκας μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες **30** Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεία ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἃ οὐκ ἔστιν γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· **31** ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστίν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ

21 Μετὰ ταῦτα ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφάνερωσεν δὲ οὕτως **2** ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανὰ τῆς Γαλιλαίας καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο **3** λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος Ὑπάγω ἀλειτουργοῦν λέγουσιν αὐτῷ Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί ἐξῆλθον καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθὺς καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν **4** πρωῒας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλὸν οὐ μέντοι ᾔδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν **5** λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Παιδία μὴ τι προσφάγιον ἔχετε ἀπεκρίθησαν αὐτῷ Οὐ **6** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον καὶ εὐρήσετε ἔβαλον οὖν καὶ οὐκ ἔτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων **7** λέγει οὖν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ Ὁ κύριός ἐστιν Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας ὅτι ὁ κύριός ἐστιν τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο ἦν γὰρ γυμνός καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν **8** οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιοαρίῳ ἦλθον οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηγῶν διακοσίων σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων **9** ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον **10** λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπίασατε νῦν **11** ἀνέβη Σίμων Πέτρος καὶ εἵλκυσεν τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντηκοντατριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον **12** λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς δεῦτε ἀριστήσατε οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν Σὺ τίς εἶ εἰδότες ὅτι ὁ κύριός ἐστιν **13** ἔρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως **14** τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν **15** Ὅτε οὖν ἠρίστησαν λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων λέγει αὐτῷ Ναὶ κύριε σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε λέγει αὐτῷ Βόσκε τὰ ἄρνία μου **16** λέγει αὐτῷ πάλιν δευτέρον Σίμων Ἰωνᾶ ἀγαπᾷς με λέγει αὐτῷ Ναὶ κύριε σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε λέγει αὐτῷ Ποίμιναιε τὰ πρόβατά μου **17** λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον Σίμων Ἰωνᾶ,

Holy Bible in Hebrew and Greek

φιλεῖς με ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον Φιλεῖς με καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριε σὺ πάντα οἶδας σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Βόσκει τὰ πρόβατά μου
18 ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτε ἥς νεώτερος ἐζώννυνες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες ὅταν δὲ γηράσῃς ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου καὶ ἄλλος σε ζώσκει καὶ οἴσκει ὅπου οὐ θέλεις
19 τοῦτο δὲ εἶπεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν θεόν καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ Ἄκολούθει μοι **20** Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ εἶπεν Κύριε τίς ἐστίν ὁ παραδιδούς σε **21** τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ Κύριε οὗτος δὲ τίς **22** λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι τί πρὸς σέ σύ ἀκολούθει μοι
23 ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει· ἀλλ' Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι τί πρὸς σέ **24** Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ **25** Ἔστιν δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἃτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία ἀμὴν

Acts

1 Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησάμην περὶ πάντων ᾧ Θεόφιλε ὃν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν **2** ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ πνεύματος ἁγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήφθῃ **3** οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὁπατόνμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ· **4** καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου **5** ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἀγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας **6** Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπήρωτων αὐτὸν λέγοντες Κύριε εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ **7** εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς Οὐχ ὑμῶν ἐστὶν γνῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ **8** ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς **9** καὶ ταῦτα εἰπὼν βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη καὶ νεφέλα βεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν **10** καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν πορευόμενον αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθήτῃ λευκῇ, **11** οἱ καὶ εἶπον, Ἄνδρες Γαλιλαῖοι τί ἐσθήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οὕτως ἐλεύσεται ὃν τρόπον ἐθαύασαθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν **12** Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ὁρῶν τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλὴμ σαββάτου ἔχον ὁδόν **13** καὶ ὅτε εἰσῆλθον ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερφῶν οὗ ἦσαν καταμένοιτες ὃ τε Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας Φίλιππος καὶ Θωμᾶς Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ ζηλωτὴς καὶ Ἰούδας Ἰσκαρίω **14** οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, σὺν γυναιξὶν καὶ Μαριᾷ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ **15** Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν εἶπεν ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσιν, **16** Ἄνδρες ἀδελφοί ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην, ἣν προεῖπεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαβὶδ, περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσιν τὸν Ἰησοῦν **17** ὅτι κατηριθμημένοι ἦν σὺν ἡμῖν καὶ ἔλαχεν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης **18** Οὗτος μὲν οὖν ἐκτῆστω χωρίον ἐκ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀδικίας καὶ πρηνὴς γενόμενος ἐλάκησεν μέσος καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ· **19** καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν Ἀκελδαμά, τοῦτ' ἐστὶν Χωρίον Αἵματος **20** Γέγραπται γάρ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν Γεννηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος **21** δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ ἐν ᾧ εἰσῆλθεν καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ κύριος Ἰησοῦς **22** ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἕνα τούτων **23** καὶ ἔστησαν δύο Ἰωσήφ τὸν καλούμενον Βαρσαβᾶν ὃς ἐπεκλήθη Ἰούστος καὶ Ματθίαν **24** καὶ προσευξάμενοι εἶπον, Σὺ κύριε καρδιογνώστα πάντων ἀνάδειξον ἐκ τούτων τῶν δύο ἕνα ὃν ἐξελέξω **25** λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς ἐξ ἧς παρέβη Ἰούδας πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον **26** καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν, καὶ ἔπεσεν ὁ κλήρος ἐπὶ Ματθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα ἀποστόλων

2 Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτὸ **2** καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι· **3** καὶ ὠφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὥσει πυρὸς ἐκάθισεν τε ἐφ' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν **4** καὶ ἐπλήρθησαν ἅπαντες πνεύματος ἁγίου καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἐτέρας γλῶσσαις καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι **5** Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν **6** γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνήλθεν τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν **7** ἐξίσταντο δὲ

πάντες καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες πρὸς ἀλλήλους Οὐκ ἰδοῦ, πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες
 Γαλιλαῖοι **8** καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ἡ ἑγενήθημεν
9 Πάρθοι καὶ Μηδοὶ καὶ Ἑλαμίται καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν Ἰουδαίαν τε
 καὶ Καππαδοκίαν Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν **10** Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν Αἴγυπτον καὶ τὰ
 μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι Ἰουδαῖοι τε καὶ
 προσήλυτοι **11** Κρήτες καὶ Ἀραβες ἀκούομεν λαλοῦντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις
 γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ **12** ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ διηπόρουν ἄλλος πρὸς ἄλλον
 λέγοντες Τί ἂν θέλοι τοῦτο εἶναι **13** ἕτεροι δὲ χλευάζοντες ἔλεγον ὅτι Γλεῦκος
 μεμεστωμένοι εἰσίν **14** Σταθεὶς δὲ Πέτρος σὺν τοῖς ἑνδεκα ἐπῆρεν τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ
 ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς Ἄνδρες Ἰουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ ἅπαντες, τοῦτο
 ὑμῖν γνωστὸν ἔστω καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου **15** οὐ γὰρ ὥς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε
 οὗτοι μεθύουσιν ἔστιν γὰρ ὥρα τρίτῃ τῆς ἡμέρας **16** ἀλλὰ τοῦτο ἐστὶν τὸ εἰρημένον διὰ
 τοῦ προφήτου Ἰωήλ· **17** Καί ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις λέγει ὁ θεὸς ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ
 πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν
 καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνυπνία
 ἐνυπνιασθήσονται· **18** καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς
 ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου καὶ προφητεύσουσιν **19** καὶ δώσω τέρατα
 ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδια καπνοῦ·
20 ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα πρὶν ἢ ἔλθειν τὴν ἡμέραν
 κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῇ **21** καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα κυρίου
 σωθήσεται **22** Ἄνδρες Ἰσραηλῖται ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους· Ἰησοῦν τὸν
 Ναζωραῖον ἄνδρα ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἀποδεδειγμένον εἰς ὑμᾶς δυνάμεσιν καὶ τέρασιν καὶ
 σημείοις οἷς ἐποίησεν δι' αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν καθὼς καὶ αὐτοὶ οἴδατε
23 τοῦτον τῇ ὥρισμένῃ βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ θεοῦ ἔκδοτον λαβόντες διὰ χειρῶν
 ἀνόμων προσπῆξαντες ἀνείλετε **24** ὃν ὁ θεὸς ἀνέστησεν λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου
 καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ· **25** Αββὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν
 Προωράμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός· ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστὶν ἵνα μὴ σαλευθῶ
26 διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδιά μου καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ
 μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι **27** ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδου, οὐδὲ
 δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν **28** ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς πληρώσεις με
 εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου **29** Ἄνδρες ἀδελφοί ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρρησίας
 πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δαβὶδ ὅτι καὶ ἐτελεύτησεν καὶ ἐτάφη καὶ τὸ μῆμα αὐτοῦ
 ἔστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης **30** προφήτης οὖν ὑπάρχων καὶ εἰδὼς ὅτι ὄρκῳ
 ὤμοσεν αὐτῷ ὁ θεὸς ἐκ καρποῦ τῆς ὁσφύος αὐτοῦ τὸ κατὰ σάρκα ἀναστήσιν τὸν Χριστὸν,
 καθίσαι ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ **31** προὖθων ἐλάλησεν περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ
 ὅτι οὐ κατελείφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς ἄδου, οὐδὲ ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδεν διαφθοράν **32** τοῦτον
 τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ θεὸς οὐ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες· **33** τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ θεοῦ
 ὑψωθείς τὴν τε ἐπαγγελίαν τοῦ ἁγίου πνεύματος λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς ἐξέχεεν τοῦτο ὃ
 νῦν ὑμεῖς βλέπετε καὶ ἀκούετε **34** οὐ γὰρ Δαβὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς λέγει δὲ αὐτός
 Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου Κάθου ἐκ δεξιῶν μου **35** ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου
 ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου **36** ἀσφαλῶς οὖν γινώσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι καὶ κύριον
 καὶ Χριστὸν αὐτὸν ὁ θεὸς ἐποίησεν τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε
37 Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ εἰπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς
 ἀποστόλους Τί ποιήσομεν, ἄνδρες ἀδελφοί **38** Πέτρος δὲ ἔφη πρὸς αὐτούς Μετανοήσατε
 καὶ βαπτισθῆτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ
 λήψεσθε τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου πνεύματος **39** ὑμῖν γὰρ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις
 ὑμῶν καὶ πᾶσιν τοῖς εἰς μακρὰν ὅσους ἂν προσκαλέσῃται κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν **40** ἐτέροις
 τε λόγοις πλείοσιν διεμαρτύρετο καὶ παρεκάλει λέγων, Σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς
 ταύτης **41** οἱ μὲν οὖν ἀσμένως ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν καὶ
 προσετέθησαν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχὰι ὡσεὶ τρισχίλιαι **42** ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ
 διδαχῇ τῶν ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς
43 ἐγένετο δὲ πάση ψυχῇ φόβος πολλὰ τε τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων· Ἐγένετο
44 πάντες δὲ οἱ πιστεύοντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά **45** καὶ τὰ κτήματα
 καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον καὶ διμερίζον αὐτὰ πᾶσιν καθότι ἂν τις χρειαν εἶχεν·

46 καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ κλῶντές τε κατ' οἶκον ἄρτον μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας
47 αἰνοῦντες τὸν θεὸν καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν· ὁ δὲ κύριος προσετίθει τοὺς σφωζομένους καθ' ἡμέραν τῇ ἐκκλησίᾳ

3 ἐπὶ τὸ αὐτὸ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν Ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἑννάτην **2** καὶ τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὡραίαν τοῦ αἰτεῖν ἑλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερὸν· **3** ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην ἐλλόνοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν ἠρώτα ἑλεημοσύνην λαβεῖν **4** ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ εἶπεν Βλέσων εἰς ἡμᾶς **5** ὁ δὲ ἐπέειχεν αὐτοῖς προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν **6** εἶπεν δὲ Πέτρος Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ὁ δὲ ἔχω τοῦτό σοι δίδωμι· ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἐγείραι καὶ περιπάτει **7** καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρεν παραχρῆμα δὲ ἑστερεώθησαν αὐτοῦ αἱ βάσεις καὶ τὰ σφύρα **8** καὶ ἐξαλλόμενος ἔστη καὶ περιεπάτει καὶ εἰσῆλθεν σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν περιπατῶν καὶ ἀλλόλομενος καὶ αἰνῶν τὸν θεόν **9** καὶ εἶδεν αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν θεόν· **10** ἐπεγίνωσκον τε αὐτὸν ὅτι οὗτός ἦν ὁ πρὸς τὴν ἑλεημοσύνην καθήμενος ἐπὶ τῇ Ὡραίᾳ Πύλῃ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἐπλησθησαν ἄμαθους καὶ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ **11** Κρατοῦντος δὲ τοῦ ἰαθέντος χωλοῦ τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην συνέδραμεν πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένῃ Σολομῶντος ἔκθαμβοι **12** ἰδὼν δὲ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν Ἄνδρες Ἰσραηλῖται τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεποιηκόσιν τοῦ περιπατεῖν αὐτόν **13** ὁ θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἐδόξασεν τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς παρεδώκατε καὶ ἠρνήσασθε αὐτόν κατὰ πρόσωπον Πιλάτου κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν· **14** ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἠρνήσασθε καὶ ἠτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν **15** τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνατε ὃν ὁ θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν οὐ ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν **16** καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τοῦτον ὃν θεωρεῖτε καὶ οἴδατε ἑστερέωσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἡ πίστις ἣ δὲ αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὀλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν **17** καὶ νῦν ἀδελφοί οἶδα ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε ὥσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· **18** ὁ δὲ θεὸς ὁ προκατήγγειλεν διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ παθεῖν τὸν Χριστὸν ἐπλήρωσεν οὕτως **19** μετανοήσατε οὐν καὶ ἐπιστρέψατε εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας ὅπως ἂν ἔλθῃσιν καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου· **20** καὶ ἀποστρίψῃ τὸν προκεκηρυγμένον ὑμῖν Ἰησοῦν Χριστόν **21** ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ θεὸς διὰ στόματος πάντων, ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν ἀπ' αἰῶνος **22** Μωσῆς μὲν γὰρ πρὸς τοὺς πατέρας εἶπεν ὅτι Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς **23** ἔσται δὲ πᾶσα ψυχὴ ἣτις ἂν μὴ ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἐκείνου ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ **24** καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς ὅσοι ἐλάλησαν καὶ προκατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας **25** ὑμεῖς ἔστε υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης ἧς διέθετο ὁ θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν λέγων πρὸς Ἀβραάμ, Καὶ τῷ σπέρματί σου ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς **26** ὑμῖν πρῶτον ὁ θεὸς ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν

4 Λαλούντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαὸν ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι **2** διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαὸν καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν **3** καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὔριον· ἦν γὰρ ἑσπέρα ἤδη **4** πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὥσει χιλιάδες πέντε **5** Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς ἄρχοντας καὶ πρεσβυτέρους καὶ γραμματεῖς **6** εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἄνναν τὸν ἀρχιερέα καὶ Καϊάφαν, καὶ Ἰωάννην καὶ Ἀλέξανδρον καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ **7** καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ ἐπυνθάνοντο Ἐν ποίᾳ δυνάμει ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς **8** τότε Πέτρος πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου εἶπεν πρὸς αὐτούς Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ, **9** εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἀσθενοῦς ἐν τίνι

οὗτος σέσωσται **10** γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε ὃν ὁ θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν ἐν τούτῳ οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής **11** οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδομούντων, ὁ γινόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας **12** καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἢ σωτηρία οὔτε γὰρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς **13** Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ Πέτρου παρῆρσιαν καὶ Ἰωάννου καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοί εἰσιν καὶ ἰδιῶται ἐθαύμαζον ἐπεγίνωσκόν τε αὐτοὺς ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν **14** τὸν δὲ ἄνθρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς ἐστῶτα τὸν τεθεραπευμένον οὐδὲν εἶχον ἀντειπεῖν **15** κελεύσαντες δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν συνέβαλον πρὸς ἀλλήλους **16** λέγοντες Τί ποιήσωμεν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον γέγονεν δι' αὐτῶν πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ φανερόν καὶ οὐ δυνάμεθα ἀρνήσασθαι· **17** ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαὸν ἀπειλὴ ἀπειλῶμεθα αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων **18** καὶ κατέλσαντες αὐτοὺς παρήγγειλαν αὐτοῖς τὸ καθόλου μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ **19** ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς αὐτοὺς εἶπον Εἰ δικαῖόν ἐστιν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ θεοῦ κρίνατε **20** οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς ἀ εἰδομεν καὶ ἠκούσαμεν μὴ λαλεῖν **21** οἱ δὲ προσάπειλῆσάμενοι ἀπέλυσαν αὐτοὺς μηδὲν εὐρίσκοντες τὸ πῶς κολάσονται αὐτοὺς διὰ τὸν λαόν ὅτι πάντες ἐδόξαζον τὸν θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι· **22** ἐτῶν γὰρ ἦν πλείονων τεσσαράκοντα ὁ ἄνθρωπος ἐφ' ὃν ἐγεγόνει τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἰάσεως **23** Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς ἰδίους καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον **24** οἱ δὲ ἀκούσαντες ὁμοθυμαδὸν ἦραν φωνὴν πρὸς τὸν θεὸν καὶ εἶπον, Δέσποτα σὺ ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς **25** ὁ διὰ στόματος Δαβὶδ τοῦ παιδός σου εἰπὼν Ἰναὶ ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενὰ **26** παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ **27** συνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐπὶ τὸν ἅγιον παῖδά σου Ἰησοῦν ὃν ἔχρισας Ἡρῳδῆς τε καὶ Πόντιος Πιλάτος σὺν ἔθνεσιν καὶ λαοῖς Ἰσραὴλ **28** ποιῆσαι ὅσα ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ βουλὴ σου προώρτισεν γενέσθαι **29** καὶ τὰ νῦν κύριε ἔπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παρῆρσιός πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου **30** ἐν τῷ τὴν χεῖρά σου ἐκτείνειν σε εἰς ἴαριν καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδός σου Ἰησοῦ **31** καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες πνεύματος ἁγίου καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ μετὰ παρῆρσιός **32** Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν ἡ καρδιά καὶ ἡ ψυχὴ μία καὶ οὐδὲ εἰς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι· ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινὰ **33** καὶ μεγάλη δυνάμει ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον οἱ ἀποστόλοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου Ἰησοῦ χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτοὺς **34** οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκομένων **35** καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων διεδίδοδοτο δὲ ἐκάστῳ καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν **36** Ἰωσῆς δὲ ὁ ἐπικληθεὶς Βαρναβᾶς ὑπὸ τῶν ἀποστόλων ὁ ἔστιν μεθερμηνευόμενος υἱὸς παρακλήσεως Λευίτης Κύπριος τῷ γένει **37** ὑπάρχωντος αὐτῷ ἀγροῦ πωλήσας ἤνεγκεν τὸ χρῆμα καὶ ἔθηκεν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων

5 Ἀνὴρ δέ τις Ἀνανίας ὀνόματι σὺν Σαπφείρῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἐπώλησεν κτῆμα **2** καὶ ἐνοσίφιστο ἀπὸ τῆς τιμῆς συνειδυίας καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ ἐνέγκας μέρος τι παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν **3** εἶπεν δὲ Πέτρος Ἀνανία διατί ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου ψεύσασθαι σε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου **4** οὐχὶ μένον σοὶ ἔμενον καὶ πραθὲν ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχεν τί ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις ἀλλὰ τῷ θεῷ **5** ἀκούων δὲ Ἀνανίας τοὺς λόγους τούτους πεσὼν ἐξέψυξεν καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα **6** ἀναστάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτὸν καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν **7** Ἐγένετο δὲ ὡς ὥρων τριῶν διάστημα καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονὸς εἰσηλθεν **8** ἀπεκρίθη δὲ αὐτὴ ὁ Πέτρος Εἰπέ μοι εἰ τοσούτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε ἡ δὲ εἶπεν Ναὶ τοσούτου **9** ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν πρὸς αὐτήν Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ

πνεῦμα κυρίου ἰδοῦ, οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν ἄνδρα σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ καὶ ἐξοίσουσίν σε
10 ἔπεσεν δὲ παρακρήμα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἐξέψυξεν· εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι εἶδον αὐτὴν νεκράν καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς **11** καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα **12** Διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ· πολλὰ καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ Στοᾷ Σολομῶντος **13** τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός· **14** μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ κυρίῳ πλήθι ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν **15** ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραββάτων ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ τινὲς αὐτῶν **16** συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν περὶ πόλεων εἰς Ἱερουσαλὴμ φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες **17** Ἄναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ ἡ οὐδὲ αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων ἐπληρώσαν ζήλου **18** καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ **19** ἄγγελος δὲ κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἦνοιξεν τὰς θύρας τῆς φυλακῆς ἐξαγαγὼν τε αὐτοὺς εἶπεν **20** Πορεύεσθε καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης **21** ἀκούσαντες δὲ εἰσῆλθον ὑπὸ τὸν ὄρθρον εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκον Παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀχθῆναι αὐτούς **22** οἱ δὲ ὑπῆρέται παραγενόμενοι οὐχ εἶδον αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ· ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν **23** λέγοντες ὅτι Τὸ μὲν δεσμωτήριον εὗρομεν κεκλεισμένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ καὶ τοὺς φύλακας ἔξω ἐστῶτας πρὸ τῶν θυρῶν ἀνοίξαντες δὲ ἔσω οὐδένα εὗρομεν **24** ὥς δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους ὁ τε ἱερεὺς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς διηπόρουν περὶ αὐτῶν τί ἂν γένοιτο τοῦτο **25** παραγενόμενος δὲ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς λέγων ὅτι Ἰδοῦ, οἱ ἄνδρες οὓς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐστῶτες καὶ διδάσκοντες τὸν λαόν **26** τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπῆρέταις ἤγαγεν αὐτοὺς οὐ μετὰ βίας ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν ἵνα μὴ λιθασθῶσιν **27** Ἀγαγόντες δὲ αὐτοὺς ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ καὶ ἐπρωτόησεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεὺς **28** λέγων, Οὐ παραγγελία παρηγγέλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦτῳ καὶ ἰδοῦ, πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσαλὴμ τῆς διδαχῆς ὑμῶν καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου **29** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπον, Πειθαρχεῖν δεῖ θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις **30** ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἤγειρεν Ἰησοῦν δὴν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου· **31** τοῦτον ὁ θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα ὕψωσεν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν **32** καὶ ἡμεῖς ἔσμεν αὐτοῦ μάρτυρες τῶν ῥημάτων τούτων καὶ τὸ πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ **33** Οἱ δὲ ἀκούσαντες διεπρίοντο καὶ ἐβουλεύοντο ἀνελεῖν αὐτούς **34** ἀναστὰς δὲ τις ἐν τῷ συνεδρίῳ Φαρισαῖος ὀνόματι Γαμαλιήλ νομοδιδάσκαλος τίμιος παντὶ τῷ λαῷ ἐκέλευσεν ἔξω βραχὺ τί τοὺς ἀποστόλους ποιῆσαι **35** εἰπὲν τε πρὸς αὐτούς Ἄνδρες Ἰσραηλῖται προσέχετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις τί μέλλετε πράσσειν **36** πρὸ γὰρ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀνέστη Θεοδᾶς λέγων εἶναι τινα ἑαυτόν φη προσεκολλήθη ἀριθμὸς ἀνδρῶν ὥσει τετρακοσίων· ὃς ἀνῆρέθη καὶ πάντες ὅσοι ἐπέιθοντο αὐτῷ διελύθησαν καὶ ἐγένοντο εἰς οὐδέν **37** μετὰ τοῦτον ἀνέστη Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς καὶ ἀπέστησεν λαὸν ἱκανὸν αὐτοῦ· κακῆινος ἀπώλετο καὶ πάντες ὅσοι ἐπέιθοντο αὐτῷ διεσκορπίσθησαν **38** καὶ τὰ νῦν λέγω ὑμῖν ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων καὶ ἐάσατε αὐτούς ὅτι ἐὰν ἡ ἐξ ἀνθρώπων ἢ βουλή αὕτη ἢ τὸ ἔργον τοῦτο καταλυθῇσεται **39** εἰ δὲ ἐκ θεοῦ ἐστὶν οὐ δύνασθε καταλῦσαι αὐτὸ, μήποτε καὶ θεομάχοι εὐρεθῇτε **40** ἐπέισθησαν δὲ αὐτῷ καὶ προσκαλεσάμενοι τοὺς ἀποστόλους δείραντες παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἀπέλυσαν αὐτούς **41** Οἱ μὲν οὖν ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ προσώπου τοῦ συνεδρίου ὅτι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ κατηξιώθησαν ἀτιμασθῆναι **42** πᾶσάν τε ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον οὐκ ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι Ἰησοῦν τὸν Χριστόν

6 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν **2** προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπον, Οὐκ

ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις
3 ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί ἄνδρες ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἐπὶ πλήρεις πνεύματος
 Ἁγίου καὶ σοφίας οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης **4** ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ
 διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν **5** καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ
 πλήθους καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ πνεύματος ἁγίου καὶ
 Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τιμόνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον
 προσήλυτον Ἀντιοχέα **6** οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων καὶ προσευξάμενοι
 ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας **7** Καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἠύξανεν καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς
 τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα πολὺς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει
8 Στέφανος δὲ πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ
9 ἀνέστησαν δὲ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτινῶν καὶ Κυρηναίων καὶ
 Ἀλεξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ **10** καὶ οὐκ
 ἴσχον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει **11** τότε υπέρβαλον ἄνδρας
 λέγοντας ὅτι Ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς Μωσὴν καὶ τὸν θεόν·
12 συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς καὶ ἐπιστάntες
 συνήρπασαν αὐτὸν καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον **13** ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς
 λέγοντας Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται ῥήματα βλάσφημα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ
 ἁγίου τούτου καὶ τοῦ νόμου· **14** ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος
 οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθνη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς **15** καὶ
 ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν πάντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
 ὥσει πρόσωπον ἀγγέλου

7 Εἶπεν δὲ ὁ ἀρχιερεὺς Εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει **2** ὁ δὲ ἔφη Ἄνδρες ἀδελφοί καὶ
 πατέρες ἀκούσατε Ὁ θεὸς τῆς δόξης ὥφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ ὄντι ἐν τῇ
 Μεσοποταμίᾳ πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαβράν **3** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Ἐξελθε ἐκ τῆς
 γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἄν σοι δείξω **4** τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς
 Χαλδαίων κατώκησεν ἐν Χαβράν ἀκαίθην μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ
 μετώκησεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε **5** καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ
 κληρονομίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδός καὶ ἐπηγγείλατο αὐτῷ δοῦναι εἰς κατάσχεσιν αὐτὴν
 καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν οὐκ ὄντος αὐτῷ τέκνου
6 ἐλάλησεν δὲ οὕτως ὁ θεὸς ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροικον ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ καὶ
 δουλεύουσιν αὐτὸ καὶ κακώσουσιν ἔτη τετρακόσια· **7** καὶ τὸ ἔθνος ᾧ ἐὰν δουλεύουσιν
 κρινῶ ἐγὼ εἶπεν ὁ θεὸς καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσονται καὶ λατρεύσουσιν μοι ἐν τῷ τόπῳ
 τούτῳ **8** καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς καὶ οὕτως ἐγέννησεν τὸν Ἰσαὰκ καὶ
 περιέτεμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ καὶ ὁ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ καὶ ὁ Ἰακώβ τοὺς δώδεκα
 πατριάρχας **9** Καὶ οἱ πατριάρχαι ζῆλῶσαντες τὸν Ἰωσὴφ ἀπέδοντο εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ὁ
 θεὸς μετ' αὐτοῦ **10** καὶ ἐξείλετο αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ
 χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἡγούμενον ἐπ'
 Αἴγυπτον καὶ ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ
11 ἦλθεν δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν Αἰγύπτου καὶ Χανάαν καὶ θλίψις μεγάλη καὶ οὐχ
 εὑρισκόν χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν **12** ἀκούσας δὲ Ἰακώβ ὄντα σῖτά ἐν Αἰγύπτῳ
 ἐξαπέστειλεν τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον· **13** καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνεγνωρίσθη Ἰωσὴφ τοῖς
 ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ φανερόν ἐγένετο τῷ Φαραὼ τὸ γένος τοῦ Ἰωσὴφ
14 ἀποστείλας δὲ Ἰωσὴφ μετεκαλέσατο τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἰακώβ καὶ πᾶσαν τὴν
 συγγένειαν αὐτοῦ ἐν ψυχαῖς ἐβδόμηκοντα πέντε· **15** κατέβη δὲ Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον καὶ
 ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν **16** καὶ μετετέθησαν εἰς Συχὲμ καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ
 μνήματι ὃ ὠνήσατο Ἀβραάμ τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν υἱῶν Ἐμὲρ τοῦ Συχέμ **17** Καθὼς
 δὲ ἤγγιζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἧς ὥμοσεν ὁ θεὸς τῷ Ἀβραάμ ἠύξησεν ὁ λαὸς καὶ
 ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ **18** ἄχρις οὗ ἀνέστη βασιλεὺς ἕτερος δὲ οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσὴφ
19 οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν ἐκάκωσεν τοὺς πατέρας ἡμῶν τοῦ ποιεῖν ἔκθετα
 τὰ βρέφη αὐτῶν εἰς τὸ μὴ ζρογονεῖσθαι **20** ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη Μωσῆς, καὶ ἦν ἀστείος τῷ
 θεῷ· δὲ ἀνετράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ **21** ἔκτεθέντα δὲ αὐτὸν
 ἀνείλετο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ καὶ ἀνεθρέψατο αὐτόν ἐαυτῇ εἰς υἱόν **22** καὶ
 ἐπαιδεύθη Μωσῆς πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων ἦν δὲ δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔργοις **23** Ὡς δὲ
 ἐπληροῦτο αὐτῷ τεσσαρακονταετῆς χρόνος ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπισκέψασθαι

τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ **24** καὶ ἰδὼν τινα ἀδικούμενον ἡμύνατο καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονουμένῳ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον **25** ἐνόμιζεν δὲ συνίνειν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ὅτι ὁ θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν αὐτοῖς σωτηρίαν οἱ δὲ οὐ συνήκαν **26** τῇ τε ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ ὤφθη αὐτοῖς μαχομένοις καὶ συνήλασεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην εἰπὼν Ἄνδρες ἀδελφοί ἐστε· ὑμεῖς ἵνατί ἀδικεῖτε ἀλλήλους **27** ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον ἀπόδοσάτο αὐτὸν εἰπὼν Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς **28** μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις ὃν τρόπον ἀνείλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον **29** ἔφυγεν δὲ Μωσῆς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ καὶ ἐγένετο πάροικος ἐν γῇ Μαδιάμ οὐ ἐγέννησεν υἱοὺς δύο **30** Καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαράκοντα ὤφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους Σινᾶ ἄγγελος Κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς βάτου **31** ὁ δὲ Μωσῆς ἰδὼν ἐθαύμασεν τὸ δράμα προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κατανοήσαι ἐγένετο φωνὴ κυρίου πρὸς αὐτὸν, **32** Ἐγὼ ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου ὁ θεὸς Ἀβραάμ καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ ἔντρομος δὲ γενόμενος Μωσῆς οὐκ ἐτόλμα κατανοήσαι **33** εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ κύριος Αὖσον τὸ υπόδημα σου ποδῶν σου ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἔστηκας γῆ ἁγία ἐστίν **34** ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἤκουσα καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτούς· καὶ νῦν δεῦρο ἀποστέλω σε εἰς Αἴγυπτον **35** Τοῦτον τὸν Μωϋσῆν ὃν ἠρνήσαντο εἰπόντες Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν τοῦτον ὁ θεὸς ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὁφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ βάτῳ **36** οὗτος ἐξήγαγεν αὐτοὺς ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῇ Αἰγύπτου καὶ ἐν Ἐρυθρᾷ Θαλάσσῃ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτη τεσσαράκοντα **37** οὗτός ἐστιν ὁ Μωϋσῆς ὁ εἰπὼν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ αὐτοῦ ἀκούσεσθε **38** οὗτός ἐστιν ὁ γενόμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν δὲ ἐδέξατο λόγια ζῶντα δοῦναι ἡμῖν **39** ᾧ οὐκ ἠθέλησαν ὑπήκοοι γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν ἀλλ' ἀπώσαντο καὶ ἐστράφησαν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον **40** εἰπόντες τῷ Ἀαρὼν Ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἱ προπορεύονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωσῆς οὗτος δὲ ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου οὐκ οἶδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ **41** καὶ ἔμοσχοποίησαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ εἰδώλῳ καὶ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν **42** ἔστρεψεν δὲ ὁ θεὸς καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεῖν τῇ στρατιᾷ τῶν οὐρανῶν καθὼς γέγραπται ἐν βίβλῳ τῶν προφητῶν Μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσηνέγκατέ μοι ἔτη τεσσαράκοντα ἐν τῇ ἐρήμῳ οἶκος Ἰσραὴλ **43** καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολὼχ καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν Ῥεμφάν, τοὺς τύπους οὓς ἐποίησατε προσκυνεῖν αὐτοῖς καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπ' ἐκεῖνα Βαβυλῶνος **44** Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦν ἐν τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ καθὼς διετάξατο ὁ λαλῶν τῷ Μωσῇ, ποιήσαι αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν ἐώρακε· **45** ἦν καὶ εἰσήγαγον διαδεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐν τῇ κατασχέσει τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῴσεν ὁ θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν ἕως τῶν ἡμερῶν Δαβὶδ· **46** δὲ εὗρεν χάριν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ἠτήρησάτο εὐρεῖν σκηνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ **47** Σολομὼν δὲ ὠκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον **48** ἀλλ' οὐχ ὁ ὕψιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ καθὼς ὁ προφήτης λέγει **49** Ὁ οὐρανός μοι θρόνος ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι λέγει κύριος ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου **50** οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησεν ταῦτα πάντα **51** Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσίν ὑμεῖς αἰεὶ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιτίπετε ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς **52** τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίδωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγέιλαντας περὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ δικαίου οὐ νῦν ὑμεῖς προδοταὶ καὶ φονεῖς γενήσθε· **53** οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων καὶ οὐκ ἐφυλάξατε **54** Ἀκούοντες δὲ ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν **55** ὑπάρχων δὲ πλήρης πνεύματος ἁγίου ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶδεν δόξαν θεοῦ καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ **56** καὶ εἶπεν Ἰδοὺ, θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεφγμένους καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ θεοῦ **57** κράξαντες δὲ φωνὴ μεγάλη συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν καὶ ὠρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν **58** καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβόλουν καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου **59** καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα Κύριε Ἰησοῦ δέξαι τὸ πνεῦμά μου **60** θεὸς δὲ τὰ γόνατα ἔκραξεν φωνὴ μεγάλη Κύριε μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη

8

Σαῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναίρεσει αὐτοῦ Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις πάντες τε διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας πλὴν τῶν ἀποστόλων 2 συνεκόμισαν δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς καὶ ἐποίησαντὸ κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐτῷ 3 Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνεται τὴν ἐκκλησίαν κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος σύρων τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας παρεδίδου εἰς φυλακὴν 4 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες διήλθον εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον 5 Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας ἐκήρυσεν αὐτοῖς τὸν Χριστόν 6 προσεῖχον τὲ οἱ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἀκούειν αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει·

7 πολλῶν γὰρ τῶν ἐχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα βοῶντα μεγάλην φωνὴν ἐξήρχετο· πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν· 8 καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ 9 Ἀνὴρ δὲ τις ὀνόματι Σίμων προϋπῆρχεν ἐν τῇ πόλει μαγεύων καὶ ἐξιστῶν τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας λέγων εἶναι τινα ἑαυτὸν μέγαν 10 ὃ προσεῖχον πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου λέγοντες Οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις τοῦ θεοῦ ἡ Μεγάλη

11 προσεῖχον δὲ αὐτῷ διὰ τὸ ἰκανῶ χρόνῳ ταῖς μαγείαις ἐξεστακέναι αὐτούς 12 ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φιλίπῳ εὐαγγελιζομένῳ τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες 13 ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσεν καὶ βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίπῳ θεωρῶν τε σημεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας γινομένας ἐξίστατο 14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπόστολοι ὅτι δέδεκται ἡ Σαμάρεια τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην 15 οἵτινες καταβάντες προσηύξαντο περὶ αὐτῶν ὅπως λάβωσιν πνεῦμα ἅγιον· 16 οὕτω γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπετωκὸς μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ 17 τότε ἐπετίθουν τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτούς καὶ ἐλάμβανον πνεῦμα ἅγιον 18 θεασάμενος δὲ ὁ Σίμων ὅτι ἐπὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδεται τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιον, προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα 19 λέγων, Δότε κάμοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἵνα ὃ ἂν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας λαμβάνῃ πνεῦμα ἅγιον

20 Πέτρος δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν Τὸ ἀργυρίον σου σὺν σοὶ εἶη εἰς ἀπώλειαν ὅτι τὴν δωρεάν τοῦ θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων κτᾶσθαι 21 οὐκ ἔστιν σοι μερὶς οὐδὲ κληρὸς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ ἡ γὰρ καρδιά σου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ

22 μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης καὶ δέηθι τοῦ Θεοῦ, εἰ ἄρα ἀφεθήσεται σοι ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου 23 εἰς γὰρ χολὴν πικρίας καὶ σύνδεσμον ἀδικίας ὥρᾳ σε ὄντα 24 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπεν Δέηθιτε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν κύριον ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὧν εἰρήκατε 25 Οἱ μὲν οὖν διαμαρτυράμενοι καὶ λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ κυρίου ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ πολλὰς τε κώμας τῶν Σαμαρειτῶν εὐηγγελίσαντο

26 Ἄγγελος δὲ κυρίου ἐλάλησεν πρὸς Φίλιππον λέγων, Ἀνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γάζαν αὕτη ἐστὶν ἔρημος 27 καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ Αἰθίοψ εὐνοῦχος δυνάστης Κανδάκης τῆς βασιλείας Αἰθιοπῶν ὃς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς γᾶς αὐτῆς ὃς ἐληλύθει προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλὴμ 28 ἦν τε ὑποστρέφων καὶ καθημένος ἐπὶ τοῦ ἅρματος αὐτοῦ καὶ ἀνεγίνωσκεν τὸν προφῆτην Ἡσαΐαν 29 εἶπεν δὲ τὸ πνεῦμα τῷ Φιλίπῳ Πρόσελθε καὶ κολλήθητι τῷ ἅρματι τούτῳ 30 προσδραμὼν δὲ ὁ Φίλιππος ἤκουσεν αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος τὸν προφῆτην Ἡσαΐαν καὶ εἶπεν Ἀρὰ γε γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις 31 ὁ δὲ εἶπεν Πῶς γὰρ ἂν δυνάμην ἔαν μή τις ὁδήγησέ με παρεκάλεσέν τε τὸν Φίλιππον ἀναβάνατα καθίσει σὺν αὐτῷ 32 ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς ἣν ἀνεγίνωσκεν ἦν αὕτη Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη καὶ ὡς ἄμνος ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφρωνος οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ 33 Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη· τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται ὅτι αἵρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ 34 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ Φιλίπῳ εἶπεν Δεομαί σου περὶ τίνος ὁ προφῆτης λέγει τοῦτο περὶ ἑαυτοῦ ἢ περὶ ἐτέρου τινός 35 ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης εὐηγγελίσατο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν 36 ὡς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδὸν ἦλθον ἐπὶ τι ὕδωρ καὶ φησιν ὁ εὐνοῦχος Ἰδοὺ, ὕδωρ· τί κωλύει με βαπτισθῆναι 37 εἶπεν δὲ ὁ Φίλιππος Εἰ πιστεύεις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἔξεστιν ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν Πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸν Ἰησοῦν Χριστόν 38 καὶ ἐκέλευσεν στήναι τὸ ἄρμα καὶ κατέβησαν ἀμφοτέροι εἰς τὸ ὕδωρ ὃ τε Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν 39 ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος πνεῦμα κυρίου

ἤρπασεν τὸν Φίλιππον καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκέτι ὁ εὐνοῦχος ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων **40** Φίλιππος δὲ εὐρέθη εἰς Ἀζωτον· καὶ διερχόμενος εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις πάσας ἕως τοῦ ἔλθειν αὐτὸν εἰς Καισάρειαν

9 Ὁ δὲ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόνου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ κυρίου προσελθὼν τῷ ἀρχιερεῖ **2** ἠτήσατο παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγὰς ὅπως ἐάν τινας εὔρη τῆς ὁδοῦ ὄντας ἄνδρας τε καὶ γυναικας δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλὴμ **3** ἐν δὲ τῇ πορεύεσθαι ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίζειν τῇ Δαμασκῷ καὶ ἐξαίφνης περιήστραψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ **4** καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν ἤκουσεν φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ Σαοὺλ Σαοὺλ τί με διώκεις **5** εἶπεν δὲ Τίς εἰ κύριε ὁ δὲ Κύριος εἶπεν, Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις· σκληρόν σοι περὶ κέντρα λακτίζειν **6** Τρέμων τε καὶ θαμβῶν εἶπεν κύριε τί μέ θέλεις ποιῆσαι καὶ ὁ κύριος πρὸς αὐτὸν ἀνάστηθι καὶ εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν καὶ λαληθήσεται σοι τί σε δεῖ ποιεῖν **7** οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδευόντες αὐτῷ εἰστήκεισαν ἔννεοί, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς μηδένα δὲ θεωροῦντες **8** ἠγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς ἀνεωγμένων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ οὐδένα ἑβλεπεν· χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν εἰσήγαγον εἰς Δαμασκὸν **9** καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲ ἔπιεν **10** Ἦν δὲ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος ἐν ὁράματι Ἀνανία ὁ δὲ εἶπεν Ἰδοῦ, ἐγὼ κύριε **11** ὁ δὲ κύριος πρὸς αὐτὸν Ἀναστάς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην Εὐθεΐαν καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι Ταρσέα· ἰδοῦ, γὰρ προσεύχεται **12** καὶ εἶδεν ἐν ὁράματι ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν εἰσελθόντα καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα, ὅπως ἀναβλέψῃ **13** ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἀνανίας Κύριε ἁκήκοα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου ὅσα κακὰ ἐποίησεν τοῖς ἁγίοις σου ἐν Ἱερουσαλὴμ· **14** καὶ ὧδε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομά σου **15** εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος Πορεύου ὅτι σκευὸς ἐκλογῆς μοι ἐστίν οὗτος τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ βασιλείων υἱὸν τε Ἰσραὴλ·

16 ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν **17** Ἀπῆλθεν δὲ Ἀνανίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἐπιθείς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας εἶπεν Σαοὺλ ἀδελφέ ὁ κύριος ἀπέσταλκέν με Ἰησοῦς ὁ ὀφθείς σοι ἐν τῇ ὁδῷ ἥ ἤρχου ὅπως ἀναβλέψῃς καὶ πλησθῇς πνεύματος ἁγίου **18** καὶ εὐθέως ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὥσπερ λεπιδες ἀνέβλεψεν τε παραχρῆμα, καὶ ἀναστάς ἐβαπτίσθη **19** καὶ λαβὼν τροφὴν ἐνίσχυσεν· Ἐγένετο δὲ ὁ Σαῦλος μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας τινάς **20** καὶ εὐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυσεν τὸν Χριστὸν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ

21 ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ ἔλεγον Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσαλὴμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο καὶ ὧδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει ἵνα δεδεμένους αὐτοὺς ἀγάγῃ ἐπὶ τοὺς ἀρχιερεῖς **22** Σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο καὶ συνέχυνεν τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Δαμασκῷ συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός **23** Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι ἱκαναὶ συνεβουλευσάντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν· **24** ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαῦλ ἡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν παρετηροῦν τε τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ὅπως αὐτὸν ἀνέλωσιν· **25** λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ νυκτὸς καθήκαν διὰ τοῦ τείχους χαλάσαντες ἐν σφυρίδι **26** Παραγενόμενος δὲ ὁ Σαῦλος εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπείρατο κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς καὶ πάντες ἐφοβοῦντο αὐτόν μὴ πιστεύοντες ὅτι ἐστὶν μαθητὴς **27** Βαρναβᾶς δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτὸν ἤγαγεν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδεν τὸν κύριον καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρρήσιασατο ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ **28** καὶ ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορευόμενος καὶ ἐκπορευόμενος ἐν Ἱερουσαλὴμ **29** καὶ παρρῆσιαζόμενος ἐν τῷ ὀνόματί τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἐλάλει τε καὶ συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς οἱ δὲ ἐπεχειροῦν αὐτὸν ἀνελεῖν

30 ἐπιπρὸς τούτους δὲ οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς Καισάρειαν καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν **31** Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ Γαλιλαίας καὶ Σαμαρείας εἶχον εἰρήνην οἰκοδομουμένηαι καὶ πορευομένηαι τῷ φόβῳ τοῦ κυρίου καὶ τῇ παρακλήσει τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπληθύνοντο **32** Ἐγένετο δὲ Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν **33** εὑρεν δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπὸν τινα Αἰνέαν ὀνόματι ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κρᾶββάτῳ ὃς ἦν παραλελυμένος **34** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος Αἰνέα ἰαταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ καὶ εὐθέως ἀνέστη **35** καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν

Σαρῶναν, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν κύριον **36** Ἐν Ἰόπῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά ἢ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει **37** ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερῷ **38** ἐγγὺς δὲ οὗσης Λύδης τῇ Ἰόπῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες Μὴ ἀκνήσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν **39** ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνήλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῶν καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὕσα ἡ Δορκάς **40** ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος θείς τὰ γόνατα προσήύξατο καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπεν Ταβιθά ἀνάστηθι ἡ δὲ ἠνίκεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισεν **41** δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτὴν φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν **42** γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν κύριον **43** Ἐγένετο δὲ ἡμέρας ἱκανὰς μείναι αὐτὸν ἐν Ἰόπῃ παρὰ τινι Σίμωνι βυρσεῖ

10 Ἄνῃρ δέ τις ἦν ἐν Καισαρείᾳ ὀνόματι Κορνήλιος ἑκατοντάρχης ἐκ σπείρης τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς **2** εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ποιῶν τε ἐλεημοσύνας πολλὰς τῷ λαῷ καὶ δεόμενος τοῦ θεοῦ διαπαντός **3** εἶδεν ἐν ὁράματι φανερώς ὥσει ὥραν ἐννάτην τῆς ἡμέρας ἄγγελον τοῦ θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν καὶ εἰπόντα αὐτῷ Κορνήλιε **4** ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἔμφοβος γενόμενος εἶπεν Τί ἐστὶν κύριε εἶπεν δὲ αὐτῷ Αἰ προσευχαί σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ **5** καὶ νῦν πέμψων εἰς Ἰόππην ἄνδρας καὶ μετὰπεμψαι Σιμωνά ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος· **6** οὗτος ξενίζεται παρὰ τινι Σίμωνι βυρσεῖ ὃς ἐστὶν οἰκία παρὰ θάλασσαν οὗτος λαλήσει σοι τί σε δεῖ ποιεῖν **7** ὥς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν τῷ Κορνήλιῳ, φωνήσας δύο τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ καὶ στρατιωτῶν εὐσεβῶν τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ **8** καὶ ἐξηγησάμενος αὐτοῖς ἅπαντα ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην **9** Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁδοιπορούντων ἐκείνων καὶ τῇ πόλει ἐγγιζόντων ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα προσεύξασθαι περὶ ὥραν ἕκτην **10** ἐγένετο δὲ πρόσπεινος καὶ ἤθελεν γεύσασθαι παρασκευαζόντων δὲ ἐκείνων, ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἔκστασις **11** καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον καὶ καταβαῖνον ἐπ' αὐτὸν σκευὸς τι ὡς ὀθόνην μεγάλην τέσσαρσιν ἀρχαῖς δεδεμένον καὶ καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς **12** ἐν ᾧ ὑπῆρχεν πάντα τὰ τετράποδα τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἑρπετὰ καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ **13** καὶ ἐγένετο φωνὴ πρὸς αὐτόν Ἄναστάς Πέτρε θύσον καὶ φάγε **14** ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν Μηδამῶς κύριε ὅτι οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον **15** καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν Ἄ ὁ θεὸς ἐκαθάρισεν σὺ μὴ κοῖνου **16** τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ σκευὸς εἰς τὸν οὐρανόν **17** Ὡς δὲ ἐν αὐτῷ διηπόρει ὁ Πέτρος τί ἂν εἴη τὸ ὄραμα ὃ εἶδεν καὶ ἰδοῦ, οἱ ἄνδρες οἱ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τοῦ Κορνηλίου διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν Σίμωνος ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα **18** καὶ φωνήσαντες ἐπυνθάνοντο εἰ Σίμων ὁ ἐπικαλούμενος Πέτρος ἐνθάδε ξενίζεται **19** τοῦ δὲ Πέτρον ἐνθυμούμενου περὶ τοῦ ὁράματος εἶπεν αὐτῷ τὸ πνεῦμα Ἰδοῦ, ἄνδρες τρεῖς ζητοῦσιν σε **20** ἀλλὰ ἀναστὰς κατάρθῃ καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς μὴδὲν διακρινόμενος διότι ἐγὼ ἀπέσταλκα αὐτούς **21** καταβὰς δὲ Πέτρος πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀπεσταλμένους ἀπὸ τοῦ Κορνηλίου πρὸς αὐτόν, εἶπεν Ἰδοῦ, ἐγὼ εἰμι ὃν ζητεῖτε· τίς ἡ αἰτία δι' ἣν πάρεστε **22** οἱ δὲ εἶπον, Κορνήλιος ἑκατοντάρχης ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὄλου τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου ἁγίου μεταπέμψασθαι σε εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα παρὰ σοῦ **23** εἰσκαλεσάμενος σὺν αὐτοῖς ἔξενισεν τῇ δὲ ἐπαύριον ὁ Πέτρος, ἐξῆλθεν σὺν αὐτοῖς καὶ τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ τῆς Ἰόππης συνήλθον αὐτῷ **24** καὶ τῇ ἐπαύριον εἰσῆλθον εἰς τὴν Καισάρειαν· ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτοὺς συγκαλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀναγκάσιους φίλους **25** ὥς δὲ ἐγένετο εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον συναντήσας αὐτῷ ὁ Κορνήλιος πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας προσεκύνησεν **26** ὁ δὲ Πέτρος αὐτὸν ἤγειρεν λέγων, Ἀνάστηθι· κα' γὰρ αὐτὸς ἀνθρωπὸς εἰμι **27** καὶ συνομιλῶν αὐτῷ εἰσῆλθεν καὶ εὗρίσκει συνεληλυθότας πολλούς **28** ἔφη τε πρὸς αὐτούς Ὑμεῖς ἐπίστασθε ὡς ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολλᾶσθαι ἢ προσέρχεσθαι ἄλλοφυλῳ· καὶ ἐμοὶ ὁ θεὸς ἔδειξεν μὴδὲν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἀνθρώπον· **29** διὸ καὶ ἀναντιρρήτως ἤλθον

μεταπεμφθείς πυνθάνομαι οὖν τίνι λόγῳ μετεπέμψασθέ με **30** καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη Ἐπὶ τετάρτης ἡμέρας μέχρι ταύτης τῆς ὥρας ἤμην νηστεύων, καὶ τὴν ἐνώπιον ὥραν προσευχόμενος ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ἔστη ἐνώπιόν μου ἐν ἑσθίῃ λαμπρᾷ **31** καὶ φησὶν Κορνήλιε εἰσηκούσθη σου ἡ προσευχή καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ **32** πέμψον οὖν εἰς Ἰόππην καὶ μετακάλεσαι Σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος βυρσέως παρὰ θάλασσαν ὃς παραγεγόνεμος λαλήσει σοι

33 ἔξαυτῆς οὖν ἔπεμψα πρὸς σέ σύ τε καλῶς ἐποίησας παραγεγόνεμος νῦν οὖν πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἀρέσμεν ἀκοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ **34** Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα εἶπεν Ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι οὐκ ἔστιν προσωπολήπτης ὁ θεός **35** ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτὸν καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην δεκτὸς αὐτῷ ἔστιν **36** τὸν λόγον ὃν ἀπέστειλεν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ οὗτός ἐστιν πάντων κύριος **37** ὑμεῖς οἴδατε τὸ γενόμενον ῥήμα καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας μετὰ τὸ βάπτισμα ὃ ἐκήρυξεν Ἰωάννης **38** Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ ὃς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ θεὸς πνεύματι ἀγίῳ καὶ δυνάμει ὃς διήλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου ὅτι ὁ θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ **39** καὶ ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες πάντων ὧν ἐποίησεν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ὃν ἀνείλον κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου **40** τοῦτον ὁ θεὸς ἤγειρεν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι **41** οὐ παντὶ τῷ λαῷ ἀλλὰ μάρτυσιν τοῖς προκεχειροτημένοις ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἡμῖν οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀναστήναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν **42** καὶ παρῆγγειλεν ἡμῖν κηρύττειν τῷ λαῷ καὶ διαμαρτύρασθαι ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ θεοῦ κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν **43** τούτῳ πάντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσιν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα εἰς αὐτόν **44** Ἔτι λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τὰ ῥήματα ταῦτα ἐπέπεσεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον **45** καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοὶ ὅσοι συνήλθον τῷ Πέτρῳ ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκκέχυται **46** ἤκουον γὰρ αὐτῶν λαλούντων γλώσσαις καὶ μεγαλυνόντων τὸν θεόν τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος **47** Μήτι τὸ ὕδωρ κολῦσαι δύναται τις τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους οἵτινες τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον καθὼς καὶ ἡμεῖς **48** προσέταξεν τε αὐτοὺς βαπτισθῆναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου τότε ἠρώτησαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς

11 Ἦκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ θεοῦ **2** καὶ ὅτε ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἱεροσόλυμα διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς **3** λέγοντες ὅτι πρὸς ἀνδρας ἀκροβυστίαν ἔχοντας Εἰσῆλθες καὶ συνέφαγες αὐτοῖς **4** ἀρξάμενος δὲ ὁ Πέτρος ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς λέγων **5** Ἐγὼ ἤμην ἐν πόλει Ἰόππῃ προσευχόμενος καὶ εἶδον ἐν ἑκστάσει ὄραμα καταβαῖνον σκευὸς τι ὡς ὀθόνην μεγάλην τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἦλθεν ἄχρις ἐμοῦ **6** εἰς ἣν ἀτενίσας κατενόουν καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετα καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ **7** ἤκουσα δὲ φωνῆς λεγουσῆς μοι Ἀναστάς Πέτρε θύσον καὶ φάγε **8** εἶπον δὲ Μηδαμῶς κύριε ὅτι πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον οὐδέποτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου **9** ἀπεκρίθη δὲ μοι φωνὴ ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ Ἄ ὁ θεὸς ἐκαθάρισεν σὺ μὴ κοῖνου **10** τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς καὶ πάλιν ἀνεσπάσθη ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν **11** καὶ ἰδοὺ, ἔξαυτῆς τρεῖς ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐν ἣ ἤμην ἀπεσταλμένοι ἀπὸ Καισαρείας πρὸς με **12** εἶπεν δὲ μοι τὸ πνεῦμα συνελθεῖν αὐτοῖς μηδὲν διακρίνομενον ἦλθον δὲ σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ ἐξ ἀδελφοὶ οὗτοι καὶ εἰσῆλθομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρός **13** ἀπήγγειλεν τε ἡμῖν πῶς εἶδεν τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ σταθέντα καὶ εἰπόντα αὐτῷ, Ἀπόστειλον εἰς Ἰόππην ἄνδρας, καὶ μετὰπεμψαι Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον **14** ὃς λαλήσει ῥήματα πρὸς σέ ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου **15** ἐν δὲ τῷ ἀρξασθᾷ με λαλεῖν ἐπέπεσεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτοὺς ὥσπερ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ **16** ἐμνήσθη δὲ τοῦ ῥήματος κυρίου ὡς ἔλεγεν Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἀγίῳ **17** εἰ οὖν τὴν ἴσιν δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν πιστεύσασιν ἐπὶ τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν ἐγὼ δὲ τίς ἤμην δυνατὸς κολῦσαι τὸν θεόν **18** ἀκούσαντες δὲ ταῦτα ἡσύχασαν καὶ ἐδόξαζον τὸν θεὸν λέγοντες Ἄραγε καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ θεὸς τὴν μετάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωὴν **19** Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες

ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διῆλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας μὴδὲν λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις **20** ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· εὐαγγελιζόμενοι τὸν κύριον Ἰησοῦν **21** καὶ ἦν χεὶρ κυρίου μετ' αὐτῶν πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεῦσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν κύριον **22** ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὅσα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρναβᾶν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας· **23** ὃς παραγεγόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἐχάρη καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ κυρίῳ **24** ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης πνεύματος ἁγίου καὶ πίστεως καὶ προστετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ κυρίῳ **25** ἐξῆλθεν δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον **26** καὶ εὗρων αὐτὸν ἤγαγεν αὐτόν εἰς Ἀντιόχειαν ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανὸν χρηματίζεσθαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητάς Χριστιανούς **27** Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν **28** ἀναστὰς δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαβος ἐσήμανεν διὰ τοῦ πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος **29** τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς ἤμπορεῖτο τις ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· **30** ὃ καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρναβᾶ καὶ Σαύλου

12 Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαι τινὰς τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας **2** ἀνείλεν δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρα **3** καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστὸν ἔστιν τοῖς Ἰουδαίοις προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν ἀζύμων **4** ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν παραδούς τέσσαρσιν τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτὸν βουλόμενος μετὰ τὸ πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ **5** ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτήρειτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενής· γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ **6** Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν προαγεῖν ὁ Ἡρώδης τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος ἀλύσειν δυσὶν φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν **7** καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος κυρίου ἐπέστη καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου ἤγειρεν αὐτὸν λέγων, Ἀνάστα ἐν τάχει καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν **8** εἶπεν τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὸν Περιζώσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου ἐποίησεν δὲ οὕτως καὶ λέγει αὐτῷ Περιβαλὼν τὸ ἱμάτιόν σου καὶ ἀκολουθεῖ μοι **9** καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ· καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθές ἐστιν τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου· ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν **10** διελθόντες δὲ πρῶτην φυλακὴν καὶ δευτέραν ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρὰν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν ἥτις αὐτομάτῃ ἠνοίχθη αὐτοῖς καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ρύμην μίαν καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ **11** καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ εἶπεν Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλεν κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξέειλετο με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων **12** συνιδὼν τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπικαλουμένου Μάρκου οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνθηροισμένοι καὶ προσευχόμενοι **13** κρούσαντος δὲ τοῦ Πέτρου τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος προσῆλθεν παιδίσκη ὑπακοῦσαι ὀνόματι Ῥόδη **14** καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου ἀπὸ τῆς χαρᾶς οὐκ ἠνοιξεν τὸν πυλῶνα εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν ἐστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος **15** οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπον, Μαῖνη ἡ δὲ διίσχυριζέτο οὕτως ἔχειν οἱ δ' ἔλεγον Ὁ ἄγγελός αὐτοῦ ἐστιν **16** ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε κρούων· ἀνοίξαντες δὲ εἶδον αὐτὸν καὶ ἐξέστησαν **17** κατασεῖσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγὰν διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ὁ κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς εἶπεν δὲ Ἀπαγγείλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον **18** Γενομένης δὲ ἡμέρας ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς στρατιώταις τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο **19** Ἡρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν καὶ μὴ εὗρων ἀνακρίνας τοὺς φύλακας ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι καὶ κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισάρειαν διέτριβεν **20** Ἦν δὲ ὁ Ἡρώδης θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις· ὁμοθυμαδὸν δὲ παρῆσαν πρὸς αὐτόν καὶ πείσαντες Βλάστον τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως ἡτοῦντο εἰρήνην διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς **21** τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ Ἡρώδης ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα βασιλικὴν καὶ καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς **22** ὁ δὲ ἄνθρωπος ἐπεφώνει Θεοῦ φωνὴ καὶ οὐκ ἀνθρώπου

23 παρακρήμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκεν τὴν δόξαν τῷ θεῷ καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος ἐξέμυξεν 24 Ὁ δὲ λόγος τοῦ θεοῦ ἤρξανεν καὶ ἐπληθύνετο 25 Βαρναβᾶς δὲ καὶ Σαῦλος ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερουσαλὴμ πληρώσαντες τὴν διακονίαν συμπαραλαβόντες καὶ Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα Μάρκον

13 Ἦσαν δὲ τινες ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὖσαν ἐκκλησίαν προφῆται καὶ διδάσκαλοι ὃ τε Βαρναβᾶς καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγερ καὶ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος Μαναὴν τε Ἡρώδου τοῦ τετράρχου σύντροφος καὶ Σαῦλος 2 λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ κυρίῳ καὶ νηστευόντων εἶπεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον Ἀφορίσατε δὴ μοι τὸν τε Βαρναβᾶν καὶ τὸν Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς 3 τότε νηστεύσαντες καὶ προσευξάμενοι καὶ ἐπιθέντες αὐτοῖς ἀπέλυσαν 4 Οὗτοί μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου κατήλθον εἰς τὴν Σελεύκειαν ἐκεῖθεν τε ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον 5 καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμῖνι κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην ὑπρέτην 6 διελθόντες δὲ τὴν νῆσον ἄχρι Πάφου εὗρον τινα μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον ᾧ ὄνομα Βαρισησοῦς, 7 ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ ἀνδρὶ συνετῷ οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρναβᾶν καὶ Σαῦλον ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ 8 ἀντίστατο δὲ αὐτοῖς Ἐλύμας ὁ μάγος οὗτως γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως 9 Σαῦλος δέ οὐ καὶ Παῦλος πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου καὶ ἀτενίσας εἰς αὐτὸν 10 εἶπεν Ὁ πλήρης παντὸς δόλου καὶ πάσης ῥαδιουργίας υἱὲ διαβόλου ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης οὐ παύσῃ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς κυρίου τὰς εὐθείας 11 καὶ νῦν ἰδοὺ, χεὶρ τοῦ κυρίου ἐπὶ σέ καὶ ἔση τυφλὸς μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ παρακρήμᾳ δὲ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκότος καὶ περιάγων ἐζήτει χειραγωγούς 12 τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονός ἐπίστευσεν ἐκπλησσομένου ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ κυρίου 13 Ἀναθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ τὸν Παῦλον ἦλθον εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα

14 αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐκάθισαν 15 μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι πρὸς αὐτοὺς λέγοντες Ἄνδρες ἀδελφοί εἴ ἐστιν λόγος ἐν ὑμῖν παρακλήσεως πρὸς τὸν λαὸν λέγετε 16 ἀναστὰς δὲ Παῦλος καὶ καταστείσας τῇ χειρὶ εἶπεν Ἄνδρες Ἰσραηλίται καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν θεὸν ἀκούσατε 17 ὁ θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν καὶ τὸν λαὸν ὕψωσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς 18 καὶ ὡς τεσσαρακονταετὴ χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ 19 καὶ καθελὼν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῇ Χανάαν κατεκληροδότησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν 20 καὶ μετὰ ταῦτα ὡς ἔτεσιν τετρακοσίοις καὶ πενήκοντα ἔδωκεν κριτὰς ἕως Σαμουὴλ τοῦ προφῆτου 21 κάκειθεν ἠτήσαντο βασιλέα καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς τὸν Σαοὺλ υἱὸν Κίς ἀνδρὰ ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν ἔτη τεσσαράκοντα 22 καὶ μεταστήσας αὐτὸν ἤγειρεν αὐτοῖς τὸν Δαβὶδ εἰς βασιλέα ᾧ καὶ εἶπεν μαρτυρήσας Εἶδρον Δαβὶδ τὸν τοῦ Ἰεσσαὶ ἀνδρὰ κατὰ τὴν καρδίαν μου ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου 23 τοῦτο ὁ θεὸς ἀπὸ τοῦ σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν ἤγειρεν τῷ Ἰσραὴλ σωτῆρα Ἰησοῦν 24 προκηρύξας Ἰωάννου πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ βάπτισμα μετανόιας παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ 25 ὡς δὲ ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον ἔλεγεν Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι οὐκ εἰμὶ ἐγώ· ἀλλ' ἰδοὺ, ἔρχεται μετ' ἐμὲ οὐδ' οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι 26 Ἄνδρες ἀδελφοί υἱοὶ γένους Ἀβραάμ καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν θεὸν ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη 27 οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τοῦτον ἀγνοήσαντες καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομένας κρίναντες ἐπλήρωσαν 28 καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες ἠτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν 29 ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου ἔθηκαν εἰς μνημεῖον 30 ὁ δὲ θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν 31 ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβάσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ οἵτινες εἰσιν μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν 32 καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην 33 ὅτι ταύτην ὁ θεὸς ἐκπεπλήρωκεν τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν ἀναστήσας Ἰησοῦν ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ τῷ δευτέρῳ γέγραπται Υἱός μου εἰ σύ ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε 34 ὅτι δὲ

ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν μηκέτι μέλλοντα ὑποστρέφειν εἰς διαφθοράν οὕτως εἶρηκεν ὅτι Δώσω ὑμῖν τὰ ὅσια Δαβὶδ τὰ πιστά

35 διὸ καὶ ἐν ἐτέρῳ λέγει Οὐ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν **36** Δαβὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ θεοῦ βουλῇ ἐκοιμήθη καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ καὶ εἶδεν διαφθοράν· **37** ὃν δὲ ὁ θεὸς ἡγειρεν οὐκ εἶδεν διαφθοράν **38** γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν ἄνδρες ἀδελφοί ὅτι διὰ τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἀμαρτιῶν καταγγέλλεται **39** καὶ ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἠδυνήθητε ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως δικαιοθῆναι ἐν τούτῳ πᾶς ὁ πιστεύων δικαιοῦται **40** βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις

41 Ἴδετε οἱ καταφρονηταὶ καὶ θαυμάσατε καὶ ἀφανίσθητε ὅτι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν ἔργον ὃ οὐ μὴ πιστεύσητε ἐάν τις ἐκδιηγῇται ὑμῖν

42 Ἐξιόντων δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων, παρεκάλουν τὰ ἔθνη εἰς τὸ μεταξὺ σάββατον λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ ρήματα ταῦτα **43** λυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς ἠκολούθησαν πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων προσήλυτων τῇ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρναβᾷ οἵτινες προσλαλοῦντες αὐτοὺς ἐπειθον αὐτοὺς ἐπιμένειν τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ

44 Τῷ δὲ ἐρχομένῳ σαββάτῳ σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ **45** ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις ἀντιλέγοντες καὶ βλασφημοῦντες

46 παρρησιασάμενοί δὲ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρναβᾶς εἶπον, Ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· ἐπειδὴ δὲ ἀπωθεῖσθε αὐτὸν καὶ οὐκ ἀξίους κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς ἰδοὺ, στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη **47** οὕτως γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ κύριος Τεθεῖκα σε εἰς φῶς ἐθνῶν τοῦ εἶναι σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς

48 ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρον καὶ ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ κυρίου καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον· **49** διεφέρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ κυρίου δι' ὅλης τῆς χώρας

50 οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας καὶ τὰς εὐσχήμονας καὶ τοὺς πρῶτους τῆς πόλεως καὶ ἐπήγειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρναβάν καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν **51** οἱ δὲ ἐκτιναζάμενοι τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν αὐτῶν ἐπ' αὐτοὺς ἦλθον εἰς Ἰκόνιον **52** οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς καὶ πνεύματος ἀγίου

14 Ἐγένετο δὲ ἐν Ἰκονίῳ κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων καὶ λαλῆσαι οὕτως ὥστε πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος **2** οἱ δὲ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι ἐπήγειραν καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν **3** ἱκανὸν μὲν οὖν χρόνον διέτριψαν παρρησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ καὶ διδόντι σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν **4** ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀποστόλοις **5** ὥς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν ἐθνῶν τε καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἀρχουσιν αὐτῶν ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτούς **6** συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας Λύστραν καὶ Δέρβην καὶ τὴν περὶ χωρον **7** κακεῖ ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι **8** Καὶ τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκάθητο χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ὃς οὐδέποτε περιεπατήκει **9** οὗτος ἤκουεν τοῦ Παύλου λαλοῦντος· ὃς ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆναι **10** εἶπεν μεγάλη τῇ φωνῇ Ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθός καὶ ἤλλετο καὶ περιεπάτει **11** οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ Παῦλος ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν Λυκαονιστὴ λέγοντες Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς **12** ἐκάλουν τε τὸν μὲν Βαρναβάν Δία τὸν δὲ Παῦλον Ἑρμῆν ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου **13** ὃ δὲ ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν, ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελεν θύειν

14 ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρναβᾶς καὶ Παῦλος διαβρόχζαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον κράζοντες **15** καὶ λέγοντες Ἄνδρες τί ταῦτα ποιεῖτε καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν θεὸν τὸν ζῶντα ὃς ἐποίησεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· **16** ὃς ἐν ταῖς παρωχημέναις γενεαῖς εἶασεν πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· **17** καὶ τοι γε οὐκ ἀμάρτυρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν ἀγαθοποιῶν, οὐρανόθεν ἡμῖν ὑετοὺς διδοὺς καὶ καιροὺς καρποφόρους ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν **18** καὶ ταῦτα λέγοντες μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν

αὐτοῖς **19** Ἐπῆλθον δὲ ἀπὸ Ἀντιοχείας καὶ Ἰκονίου Ἰουδαῖοι καὶ πείσαντες τοὺς ὄχλους καὶ λιθάσαντες τὸν Παῦλον ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως νομίσαντες αὐτὸν τεθνάναι **20** κυκλωσάντων δὲ αὐτὸν τῶν μαθητῶν ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξῆλθεν σὺν τῷ Βαρναβᾷ εἰς Δέρβην **21** Εὐαγγελισάμενοί τε τὴν πόλιν ἐκείνην καὶ μαθητεύσαντες ἱκανοὺς ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ Ἰκόνιον καὶ Ἀντιόχειαν **22** ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν παρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πίστει καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ **23** χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς πρεσβυτέρους κατ' ἐκκλησίαν προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν παρέθεντο αὐτοὺς τῷ κυρίῳ εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν **24** καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν ἦλθον εἰς Παμφυλίαν **25** καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ τὸν λόγον κατέβησαν εἰς Ἀττάλειαν· **26** ἀκέειθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ εἰς τὸ ἔργον δ' ἐπιήρωσαν **27** παραγενόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν ἀνήγγειλάν ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς μετ' αὐτῶν καὶ ὅτι ἥνοιξεν τοῖς ἔθνεσιν θύραν πίστεως **28** διέτριβον δὲ ἐκεῖ χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς

15 Καί τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι Ἐὰν μὴ περιτέμνησθε τῷ ἔθει Μωϋσέως οὐ δύνασθε σωθῆναι **2** γενομένης οὖν στάσεως καὶ συζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρναβᾷ πρὸς αὐτοὺς ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Βαρναβᾶν καὶ τινας ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς Ἱερουσαλὴμ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου **3** Οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας διήρχοντο τὴν Φοινίκην καὶ Σαμάρειαν ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν καὶ ἐποιοῦν χαρὰν μεγάλην πᾶσιν τοῖς ἀδελφοῖς **4** παραγενόμενοι δὲ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπεδέχθησαν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ θεὸς ἐποίησεν μετ' αὐτῶν **5** Ἐξανέστησαν δὲ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἵρέσεως τῶν Φαρισαίων πεπιστευκότες λέγοντες ὅτι δεῖ περιτέμνειν αὐτοὺς παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως **6** Συνήχθησαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν περὶ τοῦ λόγου τούτου **7** πολλῆς δὲ συζητήσεως γενομένης ἀναστὰς Πέτρος εἶπεν πρὸς αὐτούς Ὁ ἄνθρωποι ἀδελφοί ὑμεῖς ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν ἐξελέξατο διὰ τοῦ στόματός μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου καὶ πιστεῦσαι· **8** καὶ ὁ καρδιογνώστης θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς δοὺς αὐτοῖς, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καθὼς καὶ ἡμῖν **9** καὶ οὐδὲν διέκρινεν μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν τῇ πίστει καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν **10** νῦν οὖν τὴ πειράξετε τὸν θεὸν ἐπιθελίαν ὑγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν ὃν οὐτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὐτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βαστάσαι **11** ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστευόμεν σωθῆναι καθ' ὃν τρόπον ἀκέεινοι **12** Ἐσίγησεν δὲ πᾶν τὸ πλῆθος καὶ ἤκουον Βαρναβᾶ καὶ Παύλου ἐξηγουμένων ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσιν δι' αὐτῶν **13** Μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτοὺς ἀπεκρίθη Ἰάκωβος λέγων, Ὁ ἄνθρωποι ἀδελφοί ἀκούσατέ μου **14** Συμεὼν ἐξηγήσατο καθὼς πρῶτον ὁ θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν ἐξ ἐθνῶν λαὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ **15** καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν καθὼς γέγραπται **16** Μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω καὶ ἀνορθώσω αὐτήν **17** ὥπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ κατ' αὐτοὺς λέγει κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα **18** γνωστὰ ἅπ' αἰῶνος ἐστὶν τῷ Θεῷ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ **19** διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν θεόν **20** ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων καὶ τῆς πορνείας καὶ τοῦ πνικτοῦ καὶ τοῦ αἵματος **21** Μωσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοὺς κηρύσσοντας αὐτὸν ἔχει ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκόμενος **22** Τότε ἔδοξεν τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν σὺν τῷ Παύλῳ καὶ Βαρναβᾷ Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Βαρσαβᾶν καὶ Σιλᾶν ἄνδρας ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς **23** γράψαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν τάδε, Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἐθνῶν χαίρειν **24** Ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξελθόντες ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν λέγοντες περιτέμνεσθαι καὶ τηρεῖν τὸν νόμον, οἷς οὐ διεστείλαμεθα **25** ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδὸν ἐκλεξαμένους ἄνδρας πέμψαι

πρὸς ὑμᾶς σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρναβᾶ καὶ Παύλῳ **26** ἀνθρώποις παραδεδοκόσιν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ **27** ἀπεστάλκαμεν οὖν Ἰούδαν καὶ Σιλᾶν καὶ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά **28** ἔδοξεν γὰρ τῷ ἁγίῳ πνεύματι καὶ ἡμῖν μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος πλὴν τῶν ἐπ' ἀνάγκης τούτων **29** ἀπέχεσθαι εἰδωλοθυτῶν καὶ αἵματος καὶ πνικτοῦ καὶ πορνείας ἐξ ὧν διατηροῦντες ἑαυτοὺς εὖ πράττετε ὥς ἔρρωσθε **30** Οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες ἦλθον εἰς Ἀντιόχειαν καὶ συναγαγόντες τὸ πλῆθος ἐπέδωκαν τὴν ἐπιστολὴν **31** ἀναγνόντες δὲ ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει **32** Ἰούδας τε καὶ Σιλᾶς καὶ αὐτοὶ προφῆται ὄντες διὰ λόγου πολλοῦ παρεκάλεισαν τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἐπεστήριξαν **33** ποιήσαντες δὲ χρόνον ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους **34** ἔδοξεν δὲ τῷ Σίλᾳ ἐπιμεῖναι αὐτοῦ **35** Παῦλος δὲ καὶ Βαρναβᾶς διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι μετὰ καὶ ἐτέρων πολλῶν τὸν λόγον τοῦ κυρίου **36** Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας εἶπεν Παῦλος πρὸς Βαρναβᾶν Ἐπιστρέψαμεν δι' ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν κατὰ πάσαν πόλιν ἐν αἷς καταγγεῖλαμεν τὸν λόγον τοῦ κυρίου πῶς ἔχουσιν **37** Βαρναβᾶς δὲ ἐβούλευστο συμπαραλαβεῖν τὸν Ἰωάννην τὸν καλούμενον Μᾶρκον **38** Παῦλος δὲ ἤξiou τὸν ἀποστάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας καὶ μὴ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον μὴ συμπαραλαβεῖν τοῦτον **39** ἐγένετο οὖν παροξυσμὸς ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων τὸν τε Βαρναβᾶν παραλαβόντα τὸν Μᾶρκον ἐκπεῦσαι εἰς Κύπρον **40** Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος Σιλᾶν ἐξῆλθεν παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν **41** διήρχετο δὲ τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας

16 Κατήντησεν δὲ εἰς Δέρβην καὶ Λύστραν καὶ ἰδοὺ, μαθητὴς τις ἦν ἐκεῖ ὀνόματι Τιμόθεος υἱὸς γυναικὸς τινος Ἰουδαίας πιστῆς πατρὸς δὲ Ἑλλήνος **2** ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν **3** τοῦτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελθεῖν καὶ λαβὼν περιέτεμεν αὐτὸν διὰ τοῦς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις ἥδεισαν γὰρ ἅπαντες τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅτι Ἑλλήν ὑπῆρχεν **4** ὥς δὲ διεπορεύοντο τὰς πόλεις παρεδίδουν αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ **5** αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο τῇ πίστει καὶ ἐπερίσσευν τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν **6** διελθόντες δὲ τὴν Φρυγίαν καὶ τὴν Γαλατικὴν χώραν κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος λαλῆσαι τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ **7** ἐλθόντες κατὰ τὴν Μυσίαν ἐπεύραζον κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι καὶ οὐκ εἶασεν αὐτοὺς τὸ πνεῦμα **8** παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν κατέβησαν εἰς Τρωάδα **9** καὶ ὄραμα διὰ τῆς νυκτὸς ὥφθη τῷ Παύλῳ ἀνὴρ τις ἦν Μακεδὼν ἐστὼς παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων, Διαβὰς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν **10** ὥς δὲ τὸ ὄραμα εἶδεν εὐθέως ἐξητήσαμεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν Μακεδονίαν συμβιβάζοντες ὅτι προσκέκληται ἡμᾶς ὁ Κύριος εὐαγγελίσασθαι αὐτούς **11** Ἀναχθέντες οὖν ἀπὸ τῆς Τρωάδος εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθράκην τῇ τε ἐπιούσῃ εἰς Νεάπολιν **12** ἐκειθὲν τε εἰς Φιλίππους ἥτις ἐστὶν πρώτη τῆς μερίδος τῆς Μακεδονίας πόλις κολωνία ἡμεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει διατρίβοντες ἡμέρας τινὰς **13** τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐξήλομεν ἕξω τῆς πόλεως παρὰ ποταμὸν οὗ ἐνομίζετο προσευχὴ εἶναι καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς συνελθούσαις γυναῖξιν **14** καὶ τις γυνὴ ὀνόματι Λυδία πορφυρόπωλις πόλεως Θυατείρων σεβομένη τὸν θεόν ἤκουεν ἥς ὁ κύριος διήνοιξεν τὴν καρδίαν προσέχειν τοῖς λαλουμένοις ὑπὸ τοῦ Παύλου **15** ὥς δὲ ἐβαπτίσθη καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς παρεκάλεισαν λέγουσα Εἰ κεκρίκατέ με πιστὴν τῷ κυρίῳ εἶναι εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου μένατε καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς **16** Ἐγένετο δὲ πορευομένων ἡμῶν εἰς προσευχὴν παιδίσκην τινα ἔχουσαν πνεῦμα Πύθωνος ἀπαντῆσαι ἡμῖν ἥτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχεν τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη **17** αὕτη κατακολυθῆσασα τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν ἔκραζεν λέγουσα Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσὶν οἵτινες καταγγέλλουσιν ἡμῖν, ὁδὸν σωτηρίας **18** τοῦτο δὲ ἐποιεῖ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπεν Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς καὶ ἐξῆλθεν αὕτη τῇ ὥρᾳ **19** ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σιλᾶν εἵλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας **20** καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπον, Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες **21** καὶ καταγγέλλουσιν ἔθνη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ῥωμαίοις οὖσιν

22 καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρρήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ραβδίσειν **23** πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακὴν παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς **24** ὃς παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφώς ἔβαλεν αὐτούς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἡσφαλίσαστο εἰς τὸ ξύλον **25** Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σιλᾶς προσευχόμενοι ὕμνον τὸν θεὸν ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμοι· **26** ἄφνω δὲ σεισμός ἐγένετο μέγας ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου· ἀνέσθθησαν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη **27** ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς σπασάμενος μάχαιραν ἐμελλεν ἐαυτὸν ἀναιρεῖν νομίζων ἐκπεφευγῆναι τοὺς δεσμίους **28** ἐφώνησεν δὲ φωνὴ μεγάλη ὁ Παῦλος λέγων, Μηδὲν πράξης σεαυτῷ κακὸν ἅπαντες γὰρ ἔσμεν ἐνθάδε **29** αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσπήδησεν καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέπεσεν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σιλᾶ **30** καὶ προαγαγὼν αὐτούς ἔξω ἔφη Κύριοι τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ **31** οἱ δὲ εἶπον, Πίστευσον ἐπὶ τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου **32** καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ κυρίου καὶ πᾶσιν τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ **33** καὶ παραλαβὼν αὐτούς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα **34** ἀναγαγὼν τε αὐτούς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, παρέθηκεν τράπεζαν καὶ ἡγαλλιάσαστο πανοικί πεπιστευκῶς τῷ θεῷ **35** Ἡμέρας δὲ γενομένης ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ραβδούχους λέγοντες Ἀπόλυσον τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους **36** ἀπήγγειλεν δὲ ὁ δεσμοφύλαξ τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν Παῦλον ὅτι ἀπεστακάσιν οἱ στρατηγοὶ ἵνα ἀπολυθῇ· νῦν οὖν ἐξελέθοντες πορεύεσθαι ἐν εἰρήνῃ **37** οἱ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς αὐτούς Δεῖραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ ἀκατακρίτους ἀνθρώπους Ῥωμαίους ὑπάρχοντας ἔβαλον εἰς φυλακὴν καὶ νῦν λάθρα ἡμᾶς ἐκβάλλουσιν οὐ γὰρ ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξαγαγέτωσαν **38** ἀνήγγειλάν δὲ τοῖς στρατηγοῖς οἱ ραβδούχοι τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἐφοβήθησαν ἀκούσαντες ὅτι Ῥωμαῖοι εἰσιν **39** καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτούς καὶ ἐξαγαγόντες ἡρώτων ἐξελεθῆναι τῆς πόλεως **40** ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς φυλακῆς εἰσῆλθον εἰς τὴν Λυδίαν καὶ ἰδόντες τοὺς ἀδελφοὺς παρεκάλεσαν αὐτούς, καὶ ἐξῆλθον

17 Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ Ἀπολλωνίαν ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην ὅπου ἦν ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων **2** κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτούς καὶ ἐπὶ σάββατα τρία διελέγετο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν **3** διανοίγων καὶ παρατιθέμενος ὅτι τὸν Χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν καὶ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός· Ἰησοῦς δὲ ἐν ἐγῷ καταγγέλλω ὑμῖν **4** καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ἐπέισθησαν καὶ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σιλᾶ τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος γυναικῶν τε τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγαι **5** Ζηλώσαντες δὲ οἱ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι καὶ προσλαβόμενοι τῶν ἀγοραίων τινὰς ἀνδρας πονηροὺς καὶ ὀχλοποιήσαντες ἐθορύβουν τὴν πόλιν ἐπιστάντες τε τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος ἐζήτουν αὐτοὺς ἀγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον· **6** μὴ εὐρόντες δὲ αὐτοὺς ἔσυρον τὸν Ἰάσονα καὶ τινὰς ἀδελφούς ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας βοῶντες ὅτι Οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες οὗτοι καὶ ἐνθάδε πάρεισιν **7** οὗς ὑποδέδεκται Ἰάσων· καὶ οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων Καίσαρος πράττουσιν βασιλεῖα λέγοντες ἕτερον εἶναι Ἰησοῦν **8** ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀκούοντας ταῦτα **9** καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν ἀπέλυσαν αὐτούς **10** Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ τῆς νυκτὸς ἐξεπεμψαν τὸν τε Παῦλον καὶ τὸν Σιλᾶν εἰς Βέροian οἵτινες παραγενόμενοι εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπήεσαν **11** οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν Θεσσαλονικῇ οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον μετὰ πάσης προθυμίας τὸ καθ' ἡμέραν ἀνακρίνοντας τὰς γραφὰς εἰ ἔχοι ταῦτα οὕτως **12** πολλοὶ μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν καὶ τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν τῶν ἐν συγχρόνων καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγιν **13** Ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονικῆς Ἰουδαῖοι ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ καταγγέλλῃ ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἦλθον κάκεῖ σαλεύοντες τοὺς ὄχλους **14** εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν ὑπέμενον δὲ ὁ τε Σιλᾶς καὶ ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ **15** οἱ δὲ καθιστώντες τὸν Παῦλον ἤγαγον αὐτὸν ἔως Ἀθηνῶν καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς τὸν Σιλᾶν καὶ Τιμόθεον ἵνα ὡς τάχιστα ἔλθωσιν πρὸς αὐτὸν ἐξῆσαν **16** Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοὺς τοῦ Παύλου παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ θεωροῦντι κατείδωλον οὖσαν τὴν πόλιν **17** διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς σεβομένοις καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας **18** τινὲς δὲ τῶν Ἐπικουρεῖων καὶ τῶν

Στωϊκῶν φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ καὶ τινες ἔλεγον Τί ἀν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν οἱ δὲ Ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῖς εὐηγγελίζετο **19** ἐπιλαβόμενοι τε αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἀρειὸν Πάγον ἤγαγον λέγοντες Δυνάμεθα γνῶναι τίς ἡ καὶνὴ αὐτῇ ἡ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδασχὴ **20** ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν βουλούμεθα οὖν γνῶναι τί ἀν θέλοι ταῦτα εἶναι **21** Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημιούντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν, ἢ λέγειν τι καὶ ἀκούειν καινότερον **22** Σταθεὶς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἔφη Ἄνδρες Ἀθηναῖοι κατὰ πάντα ὡς δεισιδιαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ **23** διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν εὗρον καὶ βωμὸν ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο Ἀγνώστω θεῷ ὃν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν **24** ὁ θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς κύριος ὑπάρχων οὐκ ἐν χειροποιήτοις νοαῖς κατοικεῖ **25** οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται προσδεόμενός τινος αὐτοῦ διδούς πᾶσιν ζωὴν καὶ πνοὴν κατὰ πάντα **26** ἐποίησέν τε ἐξ ἐνὸς αἱματός πάν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖ ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς ὀρίσας προτεταγμένους καιροὺς καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν **27** ζητεῖν τὸν Κύριον, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὗροιεν καίτοιγε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἐνὸς ἐκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα **28** Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν ὡς καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασιν Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν **29** γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ θεοῦ οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν χρυσοῦ ἢ ἀργύρου ἢ λίθου χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον **30** τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ θεὸς τὰ νῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσιν πανταχοῦ μετανοεῖν **31** διότι ἔστησεν ἡμέραν ἐν ἣ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὥρισεν πίστιν παρασχὼν πᾶσιν ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν **32** Ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν οἱ μὲν ἐχλεύαζον οἱ δὲ εἶπον, Ἀκουσόμεθα σου πάλιν περὶ τούτου **33** καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἐξηλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν **34** τινες δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς

18 Μετὰ δὲ ταῦτα χωρισθεὶς ὁ Παῦλος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἦλθεν εἰς Κόρινθον **2** καὶ εὗρών τινα Ἰουδαῖον ὀνόματι Ἀκύλαν Ποντικὸν τῷ γένει προσφάτως ἐλληνοφύλον ἀπὸ τῆς Ἰταλίας καὶ Πρίσκιλλαν γυναικα αὐτοῦ διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον χωρίζεσθαι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἐκ τῆς Ῥώμης προσήλθεν αὐτοῖς **3** καὶ διὰ τὸ ὁμότεχον εἶναι ἔμεναν παρ' αὐτοῖς καὶ εἰργάζετο ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην **4** διελέγετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον ἐπειθέεν τε Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας **5** Ὡς δὲ κατήλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὁ τε Σιλᾶς καὶ ὁ Τιμόθεος συνείχετο τῷ πνεύματι ὁ Παῦλος διαμαρτυρούμενος τοῖς Ἰουδαίοις τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν **6** ἀντιτασσομένων δὲ αὐτῶν καὶ βλασφημούντων ἐκτιναζόμενος τὰ ἱμάτια εἶπεν πρὸς αὐτούς Τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι **7** καὶ μεταβὰς ἐκείθεν ἦλθεν εἰς οἰκίαν τινὸς ὀνόματι Ἰούστου σεβομένου τὸν θεόν οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ **8** Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσεν τῷ κυρίῳ σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἀκούοντες ἐπίστευον καὶ ἐβαπτίζοντο **9** εἶπεν δὲ ὁ κύριος δι' ὄραματος ἐν νυκτὶ τῷ Παύλῳ Μὴ φοβοῦ ἀλλὰ λάλει καὶ μὴ σιωπήσης **10** διότι ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεται σοὶ τοῦ κακῶσαι σε διότι λαὸς ἐστίν μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ **11** Ἐκάθισεν τε ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας ἕξ διδάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ θεοῦ **12** Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπατεύοντος τῆς Ἀχαΐας κατεπέστησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα **13** λέγοντες ὅτι Παρὰ τὸν νόμον οὗτος ἀναπέθει τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν θεόν **14** μέλλοντος δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν τὸ στόμα εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους Εἰ μὲν οὖν ἦν ἀδίκημά τι ἡ ῥαδιουργία πονηρὸν ὧ Ἰουδαῖοι κατὰ λόγον ἀν ἠνεσχόμεν ὑμῶν **15** εἰ δὲ ζήτημά ἐστιν περὶ λόγου καὶ ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς ὤψεσθε αὐτοί· κριτὴς γὰρ ἐγὼ τούτων οὐ βούλομαι εἶναι **16** καὶ ἀπῆλυσεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος **17** ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες οἱ Ἕλληνες Σωσθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον ἔτυπον ἔμπροσθεν τοῦ βήματος καὶ οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλίῳ ἐμελεν **18** Ὁ δὲ Παῦλος ἔτι προσμεῖνας ἡμέρας ἱκανὰς τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος ἐξέπλει εἰς τὴν Συρίαν καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας κειράμενος τὴν κεφαλὴν ἐν Κεγχρεαῖς εἶχεν γὰρ εὐχὴν **19** κατήντησεν δὲ εἰς Ἐφεσον κάκείνους κατέλιπεν αὐτοῦ αὐτὸς δὲ

εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν διελέχθη τοῖς Ἰουδαίοις **20** ἐρωτῶντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ πλεῖον χρόνον μείναι παρ' αὐτοῖς, οὐκ ἐπένευσεν **21** ἀλλ' ἀπετάξατο αὐτοῖς, εἰπὼν Δεῖ με πάντως τὴν ἑορτὴν τὴν ἐρχομένην ποιῆσαι εἰς Ἱερουσόλυμα, Πάλιν δὲ ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς τοῦ θεοῦ θέλοντος καὶ ἀνήχθῃ ἀπὸ τῆς Ἐφέσου **22** καὶ κατελθὼν εἰς Καισάρειαν ἀναβὰς καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν **23** καὶ ποιήσας χρόνον τινα ἐξῆλθεν διερχόμενος καθέξῃς τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν ἐπιστηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς **24** Ἰουδαῖος δὲ τις Ἀπολλῶς ὀνόματι Ἀλεξανδρεὺς τῷ γενεῖ ἀνὴρ λόγιος κατήχησεν εἰς Ἐφεσον δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς **25** οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ κυρίου καὶ ζῶν τῷ πνεύματι ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ Κυρίου, ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου· **26** οὗτός τε ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα προσελάβοντο αὐτὸν καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν τοῦ θεοῦ ὁδὸν **27** βουλομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν προτρέψαντες οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτὸν δὲ παραγόμενος συνεβάλετο πολλοὶ τοῖς πεπιστευκόσιν διὰ τῆς χάριτος· **28** εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγχето δημοσίᾳ ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν γραφῶν εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν

19 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη ἐλθεῖν εἰς Ἐφεσον καὶ εὐρὼν τινας μαθητάς **2** εἰπὲν πρὸς αὐτούς Εἰ πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν Ἀλλ' οὐδὲ εἰ πνεῦμα ἅγιον ἔστιν ἡκούσαμεν **3** εἰπὲν τε πρὸς αὐτοὺς, Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε οἱ δὲ εἶπον, Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα **4** εἰπὲν δὲ Παῦλος Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν βάπτισμα μετανοίας τῷ λαῷ λέγων εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα πιστεῦσωσιν τοῦτ' ἔστιν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν **5** ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ **6** καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας ἦλθεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ προεφώνουν **7** ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο **8** Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ **9** ὥς δὲ τινες ἐσκληρύνοντο καὶ ἠπειθοῦν κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ πλήθους ἀποστάς ἀπ' αὐτῶν ἀφώρισεν τοὺς μαθητάς καθ' ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ Τυράννου τινός **10** τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ ἔτη δύο ὥστε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἀσίαν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας **11** Δυνάμεις τε οὐ τὰς τυχούσας ἐποίει ὁ θεὸς διὰ τῶν χειρῶν Παύλου **12** ὥστε καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἐπιγέρεσθαι ἀπὸ τοῦ χωρτοῦ αὐτοῦ σουδάρια ἢ σιμικίνθια καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους τὰ τε πνεύματα τὰ πονηρὰ ἐξέρχεσθαι ἀπ' αὐτῶν **13** ἐπεχείρησαν δὲ τινες ἀπὸ τῶν περιερχομένων Ἰουδαίων ἐξορκιστῶν ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ πνεύματα τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ λέγοντες Ὅρκίζομεν ὑμᾶς τὸν Ἰησοῦν ὃν ὁ Παῦλος κηρύσσει **14** ἦσαν δὲ τινὲς υἱοὶ Σκευᾶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως ἐπὶ τὰ οἱ τοῦτο ποιοῦντες **15** ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν εἶπεν Τὸν Ἰησοῦν γινώσκω καὶ τὸν Παῦλον ἐπίσταμαι ὑμεῖς δὲ τίνας ἐστέ **16** καὶ ἐφαλλόμενος ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος ἐν ᾧ ἦν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν καὶ κατακυριεύσας αὐτῶν ἴσχυεν κατ' αὐτῶν, ὥστε γυμνοὺς καὶ τετραυματισμένους ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου **17** τοῦτο δὲ ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησιν τοῖς κατοικοῦσιν τὴν Ἐφεσον καὶ ἐπέπεσεν φόβος ἐπὶ πάντας αὐτοὺς καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ **18** πολλοὶ τε τῶν πεπιστευκότων ἤρχοντο ἐξομολογούμενοι καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς πράξεις αὐτῶν **19** ἱκανοὶ δὲ τῶν τὰ περίεργα πράξαντων συνενέγκαντες τὰς βίβλους κατέκαιον ἐνώπιον πάντων· καὶ συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν καὶ εὐρον ἀργυρίῳ μυριάδας πέντε **20** Οὕτως κατὰ κράτος ὁ λόγος τοῦ κυρίου ᾠξάνεν καὶ ἴσχυεν **21** Ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα ἔθετο ὁ Παῦλος ἐν τῷ πνεύματι διελθὼν τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσάλημ, εἰπὼν ὅτι Μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ δεῖ με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν **22** ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων αὐτῷ Τιμόθεον καὶ Ἐραστον αὐτὸς ἐπέσχευεν χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν **23** Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τάραχος οὐκ ὀλίγος περὶ τῆς ὁδοῦ **24** Δημήτριος γάρ τις ὀνόματι ἀργυροκόπος ποιῶν ναοὺς ἀργυροῦς Ἀρτέμιδος παρείχετο τοῖς τεχνίταις ἐργασίαν οὐκ ὀλίγην **25** οὗς συναθροίσας καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργάτας εἶπεν Ἄνδρες ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῶν ἐστιν **26** καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι οὐ μόνον Ἐφέσου ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας ὁ

Παῦλος οὗτος πείσας μετέστησεν ἱκανὸν ὄχλον λέγων ὅτι οὐκ εἰσὶν θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι **27** οὐ μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἡμῖν τὸ μέρος εἰς ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος ἱερὸν εἰς οὐδὲν λογισθῆναι μέλλειν δὲ καὶ καθαιρεῖσθαι τὴν μεγαλειότητα αὐτῆς ἣν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται **28** Ἀκούσαντες δὲ καὶ γενόμενοι πλήρεις θυμοῦ ἔκραζον λέγοντες Μεγάλη ἡ Ἀρτεμις Ἐφεσίων **29** καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις ὅλη συγχύσεως ὥρμησάν τε ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον συναρπάσαντες Γάϊον καὶ Ἀρίσταρχον Μακεδόνας συνεκδήμιους τοῦ Παύλου **30** τοῦ δὲ Παύλου βουλομένου εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον οὐκ εἶων αὐτὸν οἱ μαθηταί· **31** τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἀσιαρχῶν ὄντες αὐτῷ φίλοι πέμψαντες πρὸς αὐτὸν παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ θέατρον **32** ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι ἔκραζον· ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη καὶ οἱ πλείους οὐκ ᾔδεισαν τίνας ἔνεκεν συνελήλυθισαν **33** ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου προεβίβασαν Ἀλέξανδρον προβαλόντων αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος κατασεύσας τὴν χεῖρα ᾗθελεν ἀπολογεῖσθαι τῷ δήμῳ **34** ἐπιγινόντων δὲ ὅτι Ἰουδαῖός ἐστιν φωνὴ ἐγένετο μία ἐκ πάντων ὡς ἐπὶ ὥρας δύο κραζόντων Μεγάλη ἡ Ἀρτεμις Ἐφεσίων **35** καταστείλας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον φησὶν Ἄνδρες Ἐφέσιοι τίς γάρ ἐστιν ἄνθρωπος ὃς οὐ γινώσκει τὴν Ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον οὔσαν τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ διοπετοῦς **36** ἀναντιρρήτων οὖν ὄντων τούτων δέον ἐστὶν ὑμᾶς κατεσταλμένους ὑπάρχειν καὶ μηδὲν προπετὲς πράττειν **37** ἡγάγετε γὰρ τοὺς ἄνδρας τούτους οὔτε ἱεροσύλους οὔτε βλασφημοῦντας τὴν θεὰν ὑμῶν **38** εἰ μὲν οὖν Δημήτριος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεχνῖται πρὸς τινὰ λόγον ἔχουσιν ἀγοραῖοι ἀγονταὶ καὶ ἀνθυπατοὶ εἰσὶν ἐγκαλεῖτωσαν ἀλλήλοις **39** εἰ δὲ τί περὶ ἐτέρων ἐπιζητεῖτε ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθῆσεται **40** καὶ γὰρ κινδυνεύομεν ἐγκαλεῖσθαι στάσεως περὶ τῆς σήμερον μηδενὸς αἰτίου ὑπάρχοντος περὶ οὗ δυνησόμεθα ἀποδοῦναι λόγον τῆς συστροφῆς ταύτης **41** καὶ ταῦτά εἰπὼν ἀπέλυσεν τὴν ἐκκλησίαν

20 Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον προσκαλεσάμενος ὁ Παῦλος τοὺς μαθητάς καὶ ἀσπασάμενος ἐξῆλθεν πορευθῆναι εἰς τὴν Μακεδονίαν **2** διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα **3** ποιήσας τε μῆνας τρεῖς· γενομένης αὐτῷ ἐπιβουλῆς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων μέλλοντι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν Συρίαν ἐγένετο γνώμη τοῦ ὑποστρέφειν διὰ Μακεδονίας **4** συνείπετο δὲ αὐτῷ ἄχρι τῆς Ἀσίας Σώπατρος Βεροιαῖος Θεσσαλονικέων δὲ Ἀρίσταρχος καὶ Σεκοῦνδος καὶ Γάϊος Δερβαῖος καὶ Τιμόθεος Ἀσιανοὶ δὲ Τυχικὸς καὶ Τρόφιμος **5** οὗτοι προελθόντες ἔμενον ἡμᾶς ἐν Τρωάδι **6** ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων καὶ ἡλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν Τρωάδα ἄχρις ἡμερῶν πέντε οὐ διετρίψαμεν ἡμέρας ἑπτὰ **7** Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων συνηγμένων τῶν μαθητῶν τοῦ κλάσαι ἄρτον ὁ Παῦλος διελέγετο αὐτοῖς μέλλων ἐξίεναί τῃ ἐπαύριον παρέτεινεν τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου **8** ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερώῳ οὗ ἦσαν συνηγμένοι **9** καθήμενος δὲ τις νεανίας ὀνόματι Εὐτυχὸς ἐπὶ τῆς θυρίδος καταφερόμενος ὕπνῳ βαθεῖ διαλεγόμενου τοῦ Παύλου ἐπὶ πλεῖον κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστεγού κάτω καὶ ἦρθη νεκρός **10** καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ καὶ συμπεριλαβὼν εἶπεν Μὴ θορυβεῖσθε ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστίν **11** ἀναβὰς δὲ καὶ κλάσας ἄρτον καὶ γευσάμενος ἐφ' ἱκανόν τε ὁμιλήσας ἄχρις αὐγῆς οὕτως ἐξῆλθεν **12** ἤγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα καὶ παρεκλήθησαν οὐ μετρίως **13** Ἡμεῖς δὲ προελθόντες ἐπὶ τὸ πλοῖον ἀνήχθημεν εἰς τὴν Ἀσσον ἐκεῖθεν μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦλον· οὕτως γὰρ ἦν διατεταγμένος μέλλων αὐτὸς πεζεύειν **14** ὡς δὲ συνέβαλεν ἡμῖν εἰς τὴν Ἀσσον ἀναλαβόντες αὐτὸν ἤλθομεν εἰς Μιτυλήνην **15** κάκειθεν ἀποπλεύσαντες τῇ ἐπιούσῃ κατηντήσαμεν ἀντικρὺ Χίου τῇ δὲ ἑτέρᾳ παρεβάλομεν εἰς Σάμον καὶ μεῖναντες ἐν τρωγυλλίῳ, τῇ ἐχομένῃ ἤλθομεν εἰς Μίλητον **16** ἔκρινεν γὰρ ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἐφεσον ὥπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδεν γὰρ εἰ δυνατόν ἦν αὐτῷ τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα **17** Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἐφεσον μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας **18** ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν εἶπεν αὐτοῖς Ὑμεῖς ἐπίστασθε ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἂψ ἥς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην **19** δουλεύων τῷ κυρίῳ μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πολλῶν δακρύων καὶ πειρασμῶν τῶν συμβάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων **20** ὡς οὐδὲν ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόντων τοῦ μὴ

ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους **21** διαμαρτυρόμενος Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλήσιν τὴν εἰς τὸν θεὸν μετάνοιαν καὶ πίστιν τὴν εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν **22** καὶ νῦν ἰδού, ἐγὼ δεδεμένος τῷ πνεύματι πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ τὰ ἐν αὐτῇ συναντήσοντά μοι μὴ εἰδώς **23** πλὴν ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ πόλιν διαμαρτύρεται λέγον ὅτι δεσμὰ με καὶ θλίψεις μένουσιν **24** ἀλλ' οὐδενὸς λόγον ποιοῦμαι οὐδὲ ἔχω τὴν ψυχὴν μου τιμᾶν ἑμαυτῷ ὥς τελειῶσαι τὸν δρόμον μου μετὰ χαρᾶς, καὶ τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ **25** Καὶ νῦν ἰδού, ἐγὼ οἶδα ὅτι οὐκέτι ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου ὑμεῖς πάντες ἐν οἷς διηλθον κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ **26** διὸ μαρτύρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὅτι καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων· **27** οὐ γὰρ ὑπεστείλάμην τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν πᾶσαν τὴν βουλὴν τοῦ θεοῦ **28** προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος **29** ἐγὼ γάρ, οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου **30** καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν **31** διὸ γρηγορεῖτε μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρῶν νοθετῶν ἕνα ἕκαστον **32** καὶ τανῦν παρατίθεται ὑμᾶς ἀδελφοί, τῷ θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι, καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν **33** ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα· **34** αὐτοὶ δὲ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεαίαις μου καὶ τοῖς οὖσιν μετ' ἐμοῦ ὑπηρετήσαν αι χεῖρες αὐταί **35** πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτως κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ὅτι αὐτὸς εἶπεν Μακάριόν ἐστιν διδόναι μᾶλλον ἢ λαμβάνειν **36** Καὶ ταῦτα εἰπὼν θείς τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσπύξατο **37** ἱκανὸς δὲ ἐγένετο κλαυθμὸς πάντων καὶ ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου κατεφίλουν αὐτόν **38** ὀδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅ ἡσυχάει ὅτι οὐκέτι μέλλουσιν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ θεωρεῖν προέπεμπον δὲ αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον

21 Ὡς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέντας ἀπ' αὐτῶν εὐθυδρομήσαντες ἤλθομεν εἰς τὴν Κῶν, τῇ δὲ ἑξῆς εἰς τὴν Ῥόδον κακείθεν εἰς Πάταρα· **2** καὶ εὐρόντες πλοῖον διαπερῶν εἰς Φοινίκην ἐπιβάντες ἀνήχθημεν **3** ἀναφάναντες δὲ τὴν Κύρον καὶ καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον ἐπλέομεν εἰς Συρίαν καὶ κατήχημεν εἰς Τύρον· ἐκεῖσε γὰρ ἦν τὸ πλοῖον ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον **4** καὶ ἀνευρόντες τοὺς μαθητὰς ἐμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας ἑπτὰ ὅτινες τῷ Παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ πνεύματος μὴ ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλὴμ **5** ὅτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἐξαρτίσαι τὰς ἡμέρας ἐξεληθόντες ἐπορευόμεθα προπεπόντων ἡμᾶς πάντων σὺν γυναιξίν καὶ τέκνοις ἕως ἔξω τῆς πόλεως καὶ θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν προσηυξάμεθα, **6** καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους ἐπέβημεν εἰς τὸ πλοῖον ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια **7** Ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες ἀπὸ Τύρου κατηγτήσαμεν εἰς Πτολεμαῖδα καὶ ἀσπασάμενοι τοὺς ἀδελφοὺς ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς **8** τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξεληθόντες οἱ περὶ τὸν Παῦλον ἤλθον εἰς Καισάρειαν καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστοῦ τοῦ ὄντος ἐκ τῶν ἑπτὰ ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ **9** τοῦτ' αὖ δὲ ἦσαν θυγατέρες παρθένοι τέσσαρες προφητεύουσαι **10** ἐπιμενόντων δὲ ἡμῶν ἡμέρας πλείους κατήλθεν τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης ὀνόματι Ἄγαθος **11** καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἄρας τὴν ζώνην τοῦ Παύλου δήσας τε αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας εἶπεν Τάδε λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον Τὸν ἄνδρα οὐ ἐστὶν ἡ ζώνη αὐτῇ οὕτως δήσουσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν **12** ὥς δὲ ἡκούσαμεν ταῦτα παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ **13** ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος Τί ποιεῖτε κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐτοίμως ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου Ἰησοῦ **14** μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ ἡσυχάσαμεν εἰπόντες τὸ θέλημα τοῦ κυρίου γενέσθω **15** Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀποσκευασάμενοι ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ **16** συνήλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρείας σὺν ἡμῖν ἄγοντες παρ' ᾧ ξενισθῶμεν Μνάσωνί τινι Κυπρίῳ ἀρχαίῳ μαθητῇ **17** Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα ἀσμένως ἐδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί **18** τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰσήει ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς Ἰάκωβον πάντες τε παρεγένοντο οἱ πρεσβύτεροι **19** καὶ

ἀσπασάμενος αὐτοὺς ἐξηγεῖτο καθ' ἑν ἕκαστον ὧν ἐποίησεν ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσιν διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ **20** οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν Κύριον· εἰπόν τε αὐτῷ θεωρεῖς ἀδελφέ πόσαι μυριάδες εἰσὶν Ἰουδαίων τῶν πεπιστευκότων καὶ πάντες ζηλωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσιν· **21** κατηχήθησαν δὲ περὶ σοῦ ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις ἀπὸ Μωσέως τοῦς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας Ἰουδαίους λέγων μὴ περιτέμνειν αὐτοὺς τὰ τέκνα μηδὲ τοῖς ἔθεσιν περιπατεῖν **22** τί οὖν ἐστὶν πάντως δεῖ πλῆθος συνελθεῖν· ἀκούσονται γὰρ ὅτι ἐλήλυθας **23** τοῦτο οὖν ποίησον ὅ σοι λέγομεν· εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες εὐχὴν ἔχοντες ἐφ' ἑαυτῶν **24** τοὺτους παραλαβὼν ἀγνίσθητι σὺν αὐτοῖς καὶ δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς ἵνα ξυρήσωνται τὴν κεφαλὴν καὶ γνῶσιν πάντες ὅτι ὧν κατήχηνται περὶ σοῦ οὐδέν ἐστιν ἀλλὰ στοιχεῖς καὶ αὐτοὺς τὸν νόμον φυλάσσων **25** περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἐθνῶν ἡμεῖς ἐπεστείλαμεν κρίναντες μηδὲν τοιοῦτον τηρεῖν αὐτοὺς εἰ μὴ φυλάσσεσθαι αὐτοὺς, τό τε εἰδωλόθυτον καὶ τό, αἵμα καὶ πνικτὸν καὶ πορνείαν **26** τότε ὁ Παῦλος παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ σὺν αὐτοῖς ἀγνίσθεις εἰσῆγει εἰς τὸ ἱερόν διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγνισμοῦ ἕως ὅ που προσηνέχθη ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν ἢ προσφορά **27** Ὡς δὲ ἔμελλον αἱ ἐπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι θεασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ συνέχεον πάντα τὸν ὄχλον καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὸν **28** κράζοντες Ἄνδρες Ἰσραηλῖται βοηθεῖτε· οὗτος ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τύπου τούτου πάντα πανταχοῦ διδάσκων ἔτι τε καὶ Ἑλληνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερόν καὶ κεκοίνωκεν τὸν ἅγιον τόπον τούτον **29** ἦσαν γὰρ προεωρακότες Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὸ ἱερόν εἰσήγαγεν ὁ Παῦλος **30** ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη καὶ ἐγένετο συνδρομὴ τοῦ λαοῦ καὶ ἐπιλαβόμενοι τοῦ Παύλου εἴλκον αὐτὸν ἕξω τοῦ ἱεροῦ καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι **31** ζητούντων δὲ αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπείρης ὅτι ὅλη συγκέχυται Ἱερουσαλὴμ **32** ὃς ἐξαυτῆς παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρχους, κατέδραμεν ἐπ' αὐτούς οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χιλιάρχον καὶ τοὺς στρατιώτας ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν Παῦλον **33** τότε ἐγγίσας ὁ χιλιάρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ ἐκέλευσεν δεθῆναι ἀλύσεσιν δυσὶν καὶ ἐπνυθάνετο τίς ἂν εἴη καὶ τί ἐστὶν πεποικηκώς **34** ἄλλοι δὲ ἄλλο τι ἐβόων ἐν τῷ ὄχλῳ μὴ δυναμένος δὲ γνῶναι τὸ ἀσφαλές διὰ τὸν θόρυβον ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν **35** ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς ἀναβαθμοὺς συνέβη βασιάζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου **36** ἠκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ κράζον Αἶρε αὐτόν **37** Μέλλων τε εἰσαγέσθαι εἰς τὴν παρεμβολὴν ὁ Παῦλος λέγει τῷ χιλιάρχῳ Εἰ ἔξεστίν μοι εἰπεῖν τι πρὸς σέ ὁ δὲ ἔφη Ἑλληνιστὶ γινώσκεις **38** οὐκ ἄρα σὺ εἰ ὁ Αἰγύπτιος ὁ πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀναστατάσας καὶ ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους ἄνδρας τῶν σικαρίων **39** εἶπεν δὲ ὁ Παῦλος Ἐγὼ ἄνθρωπος μὲν εἰμι Ἰουδαῖος Ταρσεὺς τῆς Κιλικίας οὐκ ἀσήμου πόλεως πολίτης· δέομαι δέ σου ἐπιτρέψῃ μοι λαλῆσαι πρὸς τὸν λαόν **40** ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ ὁ Παῦλος ἐστάς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν κατέσεισεν τῇ χειρὶ τῷ λαῷ πολλῆς δὲ συγῆς γενομένης προσεφώνησεν τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ λέγων

22 Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες ἀκούσατέ μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νῦν ἀπολογίας **2** ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ προσεφώνει αὐτοῖς μᾶλλον παρέσχον ἡσυχίαν καὶ φησίν· **3** Ἐγὼ μὲν εἰμι ἀνὴρ Ἰουδαῖος γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλιὴλ πεπαιδευμένος κατὰ ἀκρίβειαν τοῦ πατρῷου νόμου ζηλωτὴς ὑπάρχων τοῦ θεοῦ καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστε σήμερον· **4** ὃς ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίωξα ἄχρι θανάτου δεσμεύων καὶ παραδιδούς εἰς φυλακὰς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας **5** ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι καὶ πᾶν τὸ πρεσβυτέριον παρ' ὧν καὶ ἐπιστολὰς δεξάμενος πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς εἰς Δαμασκὸν ἐπορευόμενον ἄξων καὶ τοὺς ἐκέισε ὄντας δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλὴμ ἵνα τιμωρηθῶσιν **6** Ἐγένετο δέ μοι πορευομένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ Δαμασκῷ περὶ μεσημβρίαν ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιαστράψαι φῶς ἰκανὸν περὶ ἐμέ **7** ἔπεσον τε εἰς τὸ ἔδαφος καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι Σαοὺλ Σαοὺλ τί με διώκεις **8** ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην Τίς εἰ κύριε εἶπέν τε πρὸς με Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὃν σὺ διώκεις **9** οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὄντες τὸ μὲν φῶς θεάσαντο καὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο· τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἤκουσαν τοῦ λαλοῦντός μοι **10** εἶπον δέ Τί ποιήσω κύριε ὁ δὲ κύριος εἶπεν πρὸς με Ἀναστὰς πορεύου εἰς Δαμασκὸν κάκει σοι λαληθήσεται περὶ πάντων ὧν τέτακτά σοι ποιῆσαι **11** ὥς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτός ἐκεῖνον χειραγωγοῦμενος ὑπὸ

τῶν συνόντων μοι ἦλθον εἰς Δαμασκόν **12** Ἀνανίας δέ τις ἀνὴρ εὐσεβὴς κατὰ τὸν νόμον μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν κατοικούντων Ἰουδαίων **13** ἔλθων πρὸς με καὶ ἐπιστὰς εἶπέν μοι Σαοὺλ ἀδελφέ ἀνάβλεψον καὶ γὰρ αὐτὴ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν **14** ὁ δὲ εἶπεν Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε γινῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ ἰδεῖν τὸν δίκαιον καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ **15** ὅτι ἔση μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους ὧν ἐώρακας καὶ ἤκουσας **16** καὶ νῦν τί μέλλεις ἀναστὰς βάπτισαι καὶ ἀπόλουσαι τὰς ἁμαρτίαι σου ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου **17** Ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱερῷ γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει **18** καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι Σπεῦσον καὶ ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ Ἱερουσαλὴμ διότι οὐ παραδέχονται σου τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ **19** καὶ γὰρ εἶπον Κύριε αὐτοὶ ἐπίστανται ὅτι ἐγὼ ἤμην φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ τὰς συναγωγὰς τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σέ **20** καὶ ὅτε ἐξεχέιτο τὸ αἷμα Στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου καὶ αὐτοὺς ἤμην ἐφεστὼς καὶ συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ, καὶ φυλάσσω τὰ ἱμάτια τῶν ἀναιρούντων αὐτόν **21** καὶ εἶπεν πρὸς με Πορεύου ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ἐξαποστελῶ σε **22** Ἦκουον δὲ αὐτοῦ ἄκρι τούτου τοῦ λόγου καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν λέγοντες Αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον οὐ γὰρ καθῆκον αὐτὸν ζῆν **23** κραυγάζοντων δὲ αὐτῶν καὶ ῥιπτούντων τὰ ἱμάτια καὶ κοινορτὸν βαλλόντων εἰς τὸν ἀέρα **24** ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ χιλιάρχος ἄγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰπὼν μαστίξιν ἀνετάξεσθαι αὐτὸν ἵνα ἐπιγνῷ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐπεφάνουν αὐτῷ **25** ὥς δὲ προέτεινεν αὐτὸν τοῖς ἱμάσιν εἶπεν πρὸς τὸν ἐστῶτα ἑκατόνταρχον ὁ Παῦλος Εἰ ἀνθρώπων Ῥωμαίων καὶ ἀκατάκριτον ἔξεστιν ὑμῖν μαστίξιν **26** ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατόνταρχος προσελθὼν ἀπήγγειλεν τῷ χιλιάρχῳ λέγων Ὅρα Τί μέλλεις ποιεῖν ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὗτος Ῥωμαῖός ἐστιν **27** προσελθὼν δὲ ὁ χιλιάρχος εἶπεν αὐτῷ Λέγε μοι εἰ σὺ Ῥωμαῖός εἰ ὁ δὲ ἔφη Ναὶ **28** ἀπεκρίθη τε ὁ χιλιάρχος Ἐγὼ πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην ἐκτησάμην ὁ δὲ Παῦλος ἔφη Ἐγὼ δὲ καὶ γεγέννημαι **29** εὐθέως οὖν ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάξιν καὶ ὁ χιλιάρχος δὲ ἐφοβήθη ἐπιγνοὺς ὅτι Ῥωμαῖός ἐστιν καὶ ὅτι ἦν αὐτὸν δεδεκώς **30** Τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γινῶναι τὸ ἀσφαλὲς τὸ τί κατηγορεῖται παρὰ τῶν Ἰουδαίων ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, καὶ ἐκέλευσεν ἐλθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ὄλον τὸ συνέδριον αὐτῶν, καὶ καταγαγὼν τὸν Παῦλον ἔστησεν εἰς αὐτούς

23 ἀτενίσας δὲ ὁ Παῦλος τῷ συνεδρίῳ εἶπεν Ἄνδρες ἀδελφοί ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολιτευμαι τῷ θεῷ ἄκρι ταύτης τῆς ἡμέρας **2** ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξεν τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ τύπτειν αὐτὸ τὸ στόμα **3** τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπεν Τύπτειν σε μέλλει ὁ θεὸς τοῖχε κεκονιαμένε· καὶ σὺ κάθη κρίνων με κατὰ τὸν νόμον καὶ παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι **4** οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπον, Τὸν ἀρχιερέα τοῦ θεοῦ λοιδορεῖς **5** ἔφη τε ὁ Παῦλος Οὐκ ἤδην ἀδελφοί ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεὺς γέγραπται γὰρ Ἀρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἔρεις κακῶς **6** Γνοὺς δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἐν μέρος ἐστὶν Σαδδουκαίων τὸ δὲ ἕτερον Φαρισαίων ἔκραξεν ἐν τῷ συνεδρίῳ Ἄνδρες ἀδελφοί ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι υἱὸς Φαρισαίου· περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι **7** τοῦτο δὲ αὐτοῦ λαλήσαντος, ἐγένετο στάσις τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Σαδδουκαίων καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος **8** Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσιν μὴ εἶναι ἀνάστασιν μηδὲ ἄγγελον μήτε πνεῦμα Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσιν τὰ ἀμφοτέρω **9** ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη καὶ ἀναστάντες οἱ γραμματεῖς τοῦ μέρους τῶν Φαρισαίων διεμάχοντο λέγοντες Οὐδὲν κακὸν εὐρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ ἢ ἄγγελος ἢ θεομαχῶμεν **10** Πολλῆς δὲ γενομένης στάσεως εὐλαβηθεὶς ὁ χιλιάρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν ἐκέλευσεν τὸ στράτευμα καταβὰν ἀρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν ἄγειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν **11** Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ κύριος εἶπεν Θάρσει Παῦλε· ὥς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ οὕτως σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι **12** Γενομένης δὲ ἡμέρας ποιήσαντες τινες τῶν Ἰουδαίων συστροφὴν ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς λέγοντες μήτε φαγεῖν μήτε πίνειν ἕως οὐ ἀποκτείνωσιν τὸν Παῦλον **13** ἦσαν δὲ πλείους τεσσαράκοντα οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν πεποιηκότες **14** οἵτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπον, Ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτοὺς μηδενὸς γεύσασθαι ἕως οὐ ἀποκτείνωμεν τὸν Παῦλον **15** νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσате τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ ὅπως αὐρίον αὐτὸν καταγάγῃ πρὸς ὑμᾶς ὥς μέλλοντας διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ

αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ πρὸ τοῦ ἐγγίσει αὐτὸν ἔτοιμοι ἔσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν **16** Ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου τό ἐνεδρον παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπήγγειλεν τῷ Παύλῳ

17 προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἕνα τῶν ἑκατονταρχῶν ἔφη Τὸν νεανίαν τοῦτον ἀπάγαγε πρὸς τὸν χιλίαρχον ἔχει γὰρ τι ἀπαγγεῖλαί αὐτῷ **18** ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ἤγαγεν πρὸς τὸν χιλίαρχον καὶ φησὶν Ὁ δέσμιος Παῦλος προσκαλεσάμενός με ἠρώτησεν τοῦτον τὸν νεανίαν ἀγαγεῖν πρὸς σέ ἔχοντά τι λαλῆσαί σοι **19** ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλίαρχος καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν ἐπυνθάνετο Τί ἐστὶν ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαί μοι **20** εἶπεν δὲ ὅτι Οἱ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαί σε ὅπως αὐρίον εἰς τὸ συνέδριον καταγάγῃς τὸν Παῦλον ὡς μέλλοντές τι ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ **21** σὺ οὖν μὴ πεισθῇς αὐτοῖς· ἐνεδρεύουσιν γὰρ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσαράκοντα οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν καὶ νῦν ἔτοιμοι εἰσὶν προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπαγγελίαν **22** ὁ μὲν οὖν χιλίαρχος ἀπέλυσεν τὸν νεανίαν, παραγγείλας μηδενὶ ἐκλαλῆσαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας πρός με **23** Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν ἑκατονταρχῶν εἶπεν Ἐτοιμάσατε στρατιώτας διακοσίους ὅπως πορευθῶσιν ἕως Καισαρείας καὶ ἱππεῖς ἑβδομήκοντα καὶ δεξιολάβους διακοσίους ἀπὸ τρίτης ὥρας τῆς νυκτός **24** κτήνῃ τε παραστήσαι ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν Παῦλον διασώσωσιν πρὸς Φήλικά τὸν ἡγεμόνα

25 γράψας ἐπιστολὴν περιέχουσαν τὸν τύπον τοῦτον· **26** Κλαύδιος Λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι Φήλικι χαίρειν **27** Τὸν ἄνδρα τοῦτον συλληφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν ἐπιστάς σὺν τῷ στρατεύματι ἐξειλόμην αὐτόν, μαθὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστιν **28** βουλόμενός δὲ γνῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ κατήγαγον αὐτόν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν **29** ὃν εὗρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν ἐγκλημα ἔχοντα **30** μηνυθείσης δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα μελλεῖν ἔσεσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἔξαυτῆς ἔπεμψα πρὸς σέ παραγγείλας καὶ τοῖς κατηγοροῖς λέγειν τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ Ἑρρώσο **31** Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον ἤγαγον διὰ τῆς νυκτός εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα **32** τῇ δὲ ἐπαύριον ἔασαντες τοὺς ἱππεῖς πορευέσθαι σὺν αὐτῷ ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν· **33** οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ **34** ἀναγνοὺς δὲ ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστὶν καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ Κιλικίας **35** Διακούσομαί σου ἔφη ὅταν καὶ οἱ κατηγοροί σου παραγέωνται· ἐκέλευσεν τε αὐτόν ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ Ἡρώδου φυλάσσεσθαι

24 Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ῥήτορος Τερτύλλου τινός οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου **2** κληθέντος δὲ αὐτοῦ ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλλος λέγων, Πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ καὶ κατορθωμάτων γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας **3** πάντῃ τε καὶ πανταχοῦ ἀποδεχόμεθα κράτιστε Φηλιζ μετὰ πάσης εὐχαριστίας **4** ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεῖον σε ἐγκόπω παρακαλῶ ἀκούσάι σε ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ ἐπεικειά **5** εὐρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν καὶ κινῶντα στάσιν πᾶσιν τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην πρωτοστάτην τε τῆς τῶν Ναζωραίων αἵρέσεως **6** ὃς καὶ τὸ ἱερὸν ἐπέιρασεν βεβηλώσαι ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν καὶ κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον ἠθέλησαμεν κρίνειν **7** παρελθὼν δὲ Λυσίας ὁ χιλίαρχος μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγεν **8** κελεύσας τοὺς κατηγοροὺς αὐτοῦ ἔρχεσθαι ἐπὶ σέ παρ' οὗ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ πάντων τούτων ἐπιγνῶναι ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ **9** συνέθεντο δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι φάσκοντες ταῦτα οὕτως ἔχειν **10** Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος νεύσαντος αὐτῷ τῷ ἡγεμόνι λέγειν Ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος εὐθύμωτερον τὰ περὶ ἑμαυτοῦ ἀπολογεῖμαι **11** δυναμένου σου γνῶναι ὅτι οὐ πλείους εἰσὶν μοι ἡμέραι ἢ δεκαδύο, ἀφ' ἧς ἀνέβην προσκυνήσων ἐν Ἱερουσαλὴμ **12** καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὐρόν με πρὸς τινα διαλεγόμενον ἢ ἐπισύστασιν ποιῶντα ὄχλου οὔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς οὔτε κατὰ τὴν πόλιν **13** οὔτε παραστήσαι με δύνανταί περὶ ὧν νῦν κατηγοροῦσίν μου **14** ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν ἦν λέγουσιν αἵρεσιν οὕτως λατρεύω τῷ πατρὶ ὅθ' πιστεύων πᾶσιν τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ τοῖς προφῆταις γεγραμμένοις **15** ἐλπὶδα ἔχων εἰς τὸν θεόν ἦν καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσδέχονται ἀνάστασιν μέλλειν ἔσεσθαι

νεκρῶν, δικαίων τε καὶ ἀδίκων **16** ἐν τούτῳ δὲ αὐτὸς ἀσκῶ ἀπρόσκοπον συνείδησιν ἔχειν πρὸς τὸν θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους διαπαντός **17** δι' ἐτῶν δὲ πλείονων παρεγενόμενην ἐλεημοσύνας ποιήσαν εἰς τὸ ἔθνος μου καὶ προσφοράς **18** ἐν οἷς εὐρὸν με ἠγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ οὐ μετὰ ὄχλου οὐδὲ μετὰ θορύβου τινές δὲ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι **19** οὓς δεῖ ἐπὶ σοῦ παρῆναι καὶ κατηγορεῖν εἰ τί ἔχοιεν πρὸς μέ **20** ἢ αὐτοὶ οὗτοι εἰπάτωσαν εἰ τί εὐρὸν ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα σπάντος μου ἐπὶ τοῦ συνεδρίου **21** ἢ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς ἧς ἔκραξα ἐστὼς ἐν αὐτοῖς ὅτι Περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ὑφ' ὑμῶν **22** Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Φῆλιξ Ἀνεβάλετο αὐτοὺς ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ εἰπων, Ὅταν Λυσίας ὁ χιλιάρχος καταβῇ διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς **23** διαταξάμενος τε τῷ ἑκατοντάρχει τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον, ἔχειν τε ἄνεσιν καὶ μηδὲνα κωλύειν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν ἢ προσέρχεσθαι αὐτῷ **24** Μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς παραγενόμενος ὁ Φῆλιξ σὺν Δρουσίλλῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ οὔσῃ Ἰουδαίᾳ μετεπέμψατο τὸν Παῦλον καὶ ἥκουσεν αὐτὸν περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως **25** διαλεγόμενος δὲ αὐτὸν περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ τοῦ κρίματος τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι, ἔμφορος γενόμενος ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη Τὸ νῦν ἔχον πορεύου καιρὸν δὲ μεταλαβὼν μετακαλέσομαι σε **26** ἅμα δὲ καὶ ἐλπίζων ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Παύλου· ὅπως λύσῃ αὐτὸν διὸ καὶ πυκνότερον αὐτὸν μεταπεμπόμενος ὠμίλει αὐτῷ **27** Διετίας δὲ πληρωθείσης ἔλαβεν διάδοχον ὁ Φῆλιξ Πόρκιον Φῆστον θέλων τε χάριτας καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ κατέλιπεν τὸν Παῦλον δεδεμένον

25 Φῆστος οὖν ἐπιβὰς τῇ ἐπαρχίᾳ, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ Καισαρείας **2** ἐνεφάνισάν δὲ αὐτῷ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πῶτοι τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου καὶ παρεκάλουν αὐτὸν **3** αἰτούμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ ὅπως μεταπέμψῃται αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐνέδραν ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ τὴν ὁδόν **4** ὁ μὲν οὖν Φῆστος ἀπεκρίθη τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον ἐν Καισαρείᾳ ἐαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι· **5** Οἱ οὖν δυνατοὶ ἐν ὑμῖν φησὶν συγκαταβάντες εἰ τί ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ κατηγορεῖσθαι αὐτοῦ **6** Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας πλείους ἢ δέκα καταβὰς εἰς Καισάρειαν τῇ ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσεν τὸν Παῦλον ἀχθῆναι **7** παραγενόμενον δὲ αὐτοῦ περιέστησαν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι πολλὰ καὶ βαρέα αἰτιάματα φέροντες κατὰ τοῦ Παύλου, ἀ οὐκ ἴσχυον ἀποδείξει **8** ἀπολογουμένου αὐτοῦ, ὅτι Οὐτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων οὔτε εἰς τὸ ἱερὸν οὔτε εἰς Καίσαρα ἔπαιμαρτον **9** ὁ Φῆστος δὲ τοῖς Ἰουδαίοις θέλων χάριν καταθέσθαι ἀποκριθεὶς τῷ Παύλῳ εἶπεν Θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβὰς ἐκεῖ περὶ τούτων κρίνεσθαι ἐπ' ἐμοῦ **10** εἶπεν δὲ ὁ Παῦλος Ἐπὶ τοῦ βήματος Καίσαρός ἐστὼς εἰμι οὐ με δεῖ κρίνεσθαι Ἰουδαίους οὐδὲν ἠδίκησα ὥς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις **11** εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδὲν ἐστὶν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσίν μου οὐδεὶς με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι· Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι **12** τότε ὁ Φῆστος συλλαλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου ἀπεκρίθη Καίσαρα ἐπικέκλησαι ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ **13** Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ Βερνίκη κατήγγησαν εἰς Καισάρειαν ἀσπασόμενοι τὸν Φῆστον **14** ὥς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ ὁ Φῆστος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν Παῦλον λέγων, Ἀνὴρ τίς ἐστιν καταλελειμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος **15** περὶ οὗ γενομένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων αἰτοῦμενοι κατ' αὐτοῦ δίκην **16** πρὸς οὓς ἀπεκρίθη ὅτι οὐκ ἐστὶν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαι τινα ἀνθρώπων εἰς ἀπώλειαν, πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ πρόσωπον ἔχῃ τοὺς κατηγοροὺς τόπον τε ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ ἐγκλήματος **17** συνελθόντων οὖν αὐτῶν ἐνθάδε ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιησάμενος τῇ ἐξῆς καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν ἀνδρα· **18** περὶ οὗ σταθέντες οἱ κατήγοροι οὐδεμίαν αἰτίαν ἐπέφερον ὧν ὑπενόουν ἐγὼ **19** ζητήματα δὲ τινα περὶ τῆς ἰδίας δεισιδαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτὸν καὶ περὶ τίνος Ἰησοῦ τεθνηκότος ὃν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν **20** ἀπορούμενος δὲ ἐγὼ εἰς τὴν περὶ τούτου ζήτησιν ἔλεγον εἰ βούλοιο πορευέσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ κάκει κρίνεσθαι περὶ τούτων **21** τοῦ δὲ Παύλου ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Σεβαστοῦ διάγνωσιν ἐκέλευσα τηρεῖσθαι αὐτὸν ἕως οὗ πέμψω αὐτὸν πρὸς Καίσαρα **22** Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Φῆστον ἔφη, Ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀκοῦσαι ὁ δὲ Αὔριον φησὶν ἀκούσῃ αὐτοῦ

23 Τη οὖν ἐπαύριον ἐλθόντος τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης μετὰ πολλῆς φαντασίας καὶ εἰσελθόντων εἰς τὸ ἀκροατήριον σὺν τε τοῖς χιλιάρχοις καὶ ἀνδράσιν τοῖς κατ' ἐξοχὴν οὖσιν τῆς πόλεως καὶ κελεύσαντος τοῦ Φῆστου ἦρχθῃ ὁ Παῦλος **24** καὶ φησὶν ὁ Φῆστος Ἀγρίππα βασιλεῦ καὶ πάντες οἱ συμπαρόντες ἡμῖν ἄνδρες θεωρεῖτε τοῦτον περὶ οὗ πάν τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἐνέτυχόν μοι ἔν τε Ἱεροσολύμοις καὶ ἐνθάδε ἐπιβῶντες μὴ δεῖν ζῆν αὐτὸν μηκέτι **25** ἐγὼ δὲ καταλαβόμενος μὴδὲν ἄξιον θανάτου αὐτὸν πεπραχέναι καὶ αὐτοῦ δὲ τούτου ἐπικαλεσαμένου τὸν Σεβαστὸν ἔκρινα πέμπειν αὐτὸν **26** περὶ οὗ ἀσφαλές τι γράψαι τῷ κυρίῳ οὐκ ἔχω διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ' ὑμῶν καὶ μάλιστα ἐπὶ σοῦ βασιλεῦ Ἀγρίππα ὅπως τῆς ἀνακρίσεως γενομένης σχῶ τί γράψαι **27** ἄλογον γάρ μοι δοκεῖ πέμποντα δέσμιον μὴ καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ αἰτίας σημᾶναι

26 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη Ἐπιτρέπεται σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο ἐκτείνας τὴν χεῖρα **2** Περὶ πάντων ὧν ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων βασιλεῦ Ἀγρίππα ἡγημαὶ ἑμαυτὸν μακάριον μέλλων ἀπολογεῖσθαι ἐπὶ σοῦ σήμερον **3** μάλιστα γνώστην ὄντα σε πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἔθων τε καὶ ζητημάτων διὸ δέομαι σου, μακροθύμως ἀκοῦσαί μου **4** Τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου τὴν ἐκ νεότητος τὴν ἀπ' ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἔν Ἱεροσολύμοις ἴσασιν πάντες οἱ Ἰουδαῖοι **5** προγινώσκοντές με ἄνωθεν ἐὰν θέλωσιν μαρτυρεῖν ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἔζησα Φαρισαῖος **6** καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἔστηκα κρινόμενος **7** εἰς ἣν τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν ἐν ἐκτενεῖα νύκτα καὶ ἡμέραν λατρεῖον ἐλπίζει καταντῆσαι περὶ ἧς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι βασιλεῦ Ἀγρίππα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων **8** τί ἄπιστον κρίνεται παρ' ὑμῖν εἰ ὁ θεὸς νεκροὺς ἐγείρει **9** ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἑμαυτῷ πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου δεῖν πολλὰ ἐναντία πράξαι **10** ὁ καὶ ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ πολλοὺς τῶν ἁγίων ἐγὼ φυλακαῖς κατέκλεισα τὴν παρὰ τῶν ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβὼν ἀναιρουμένων τε αὐτῶν κατήνεγκα ψῆφον **11** καὶ κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς πολλάκις τιμωρῶν αὐτοὺς ἠνάγκαζον βλασφημεῖν περισσῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς ἐδίδωκον ἔως καὶ εἰς τὰς ἔξω πόλεις **12** Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων **13** ἡμέρας μέσης κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον βασιλεῦ οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου περιλάμπαν με φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους **14** πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν ἦκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρὸς με καὶ λέγουσαν τῇ Ἐβραΐᾳ διαλέκτῳ Σαοὺλ τί με διώκεις σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν **15** ἐγὼ δὲ εἶπον, Τίς εἰ κύριε ὁ δὲ εἶπεν Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις **16** ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι προχειρίσασθαι σε ὑπὲρ τὴν καὶ μάρτυρα ὧν τε εἰδὲς ὧν τε ὀφθῆσομαί σοι **17** ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν εἰς οὓς νῦν σε ἀποστέλλω **18** ἀνοίξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκοτόους εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν θεόν τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ κλῆρον ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ **19** Ὅθεν βασιλεῦ Ἀγρίππα οὐκ ἐγενόμην ἀπειθῆς τῇ οὐρανίῳ ὀπασίᾳ **20** ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτόν καὶ Ἱεροσολύμοις εἰς πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγέλλων μετανοεῖν καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν θεόν ἅξια τῆς μετανόιας ἔργα πράσσοντας **21** ἕνεκα τούτων με οἱ Ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι ἐν τῷ ἱερῷ ἐπειρώοντο διαχειρίσασθαι **22** ἐπικουρίας οὖν τυχὼν τῆς παρὰ τοῦ θεοῦ ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης ἔστηκα μαρτυρούμενος μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ οὐδὲν ἐκτὸς λέγων ὧν τε οἱ προφῆται ἐλάλῃσαν μελλόντων γίνεσθαι καὶ Μωσῆς, **23** εἰ παθητὸς ὁ Χριστὸς εἰ πρῶτος ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῷ λαῷ καὶ τοῖς ἔθνεσιν **24** Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἀπολογουμένου ὁ Φῆστος μεγάλην τῇ φωνῇ ἔφη Μαίνῃ Παῦλε· τὰ πολλὰ σε γράμματα εἰς μαῖανιαν περὶτρέπει **25** ὁ δὲ οὐ μαίνομαι φησὶν κράτιστε Φῆστε ἀλλ' ἀληθείας καὶ σωφροσύνης ῥήματα ἀποφθέγγομαι **26** ἐπίσταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεὺς πρὸς ὃν καὶ παρῤῥησιαζόμενος λαλῶ λανθάνειν γὰρ αὐτὸν τι τούτων οὐ πείθομαι οὐδέν οὐ γάρ ἐστιν ἐν γωνίᾳ πεπραγμένον τοῦτο **27** πιστεύεις βασιλεῦ Ἀγρίππα τοῖς προφῆταις οἶδα ὅτι πιστεύεις **28** ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη Ἐν ὀλίγῳ με πείθεις Χριστιανὸν γενέσθαι **29** ὁ δὲ Παῦλος εἶπεν, Εὐξαίμην ἂν τῷ θεῷ καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν πολλῷ οὐ μόνον σὲ ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς μου σήμερον γενέσθαι τοιούτους ὅποιος κἀγὼ εἰμι παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτων **30** καὶ ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ, Ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμὼν ἦ τε Βερνίκη Καὶ οἱ συγκαθήμενοι αὐτοῖς **31** καὶ ἀναχωρήσαντες

ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες ὅτι Οὐδὲν θανάτου ἄξιον ἢ δεσμῶν πράσσει ὁ ἄνθρωπος οὗτος **32** Ἀγρίππας δὲ τῷ Φῆστῳ ἔφη Ἐπολελεύσθαι ἐδύνατο ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἰ μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα

27 Ὡς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν παρεδίδουν τὸν τε Παῦλον καὶ τινες ἐτέρους δεσμώτας ἑκατοντάρχῃ ὀνόματι Ἰουλίῳ σπείρης Σεβαστῆς **2** ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυττηνῷ μέλλοντες πλεῖν τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους ἀνῆχθημεν ὄντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνοιο Θεσσαλονικεῶς **3** τῇ τε ἐτέρᾳ κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα φιλανθρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος ἐπέτρεπεν πρὸς φίλους πορευθέντα ἐπιμελείας τυχεῖν **4** κάκειθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους **5** τό τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες κατήλθομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας **6** κάκεῖ εὐρῶν ὁ ἑκατόνταρχος πλοῖον Ἀλεξανδρίνον πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό **7** ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην **8** μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν ἤλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον Καλοὺς Λιμένας ὃ ἔγγυς ἦν πόλις Λασαία **9** Ἰκανοὺ δὲ χρόνου διαγενομένους καὶ ὄντος ἤδη ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοῦς διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἤδη παρελθῆναι παρῆναι ὁ Παῦλος **10** λέγων αὐτοῖς, Ἄνδρες θεωρῶ ὅτι μετὰ ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας οὐ μόνον τοῦ φορτίου καὶ τοῦ πλοίου ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἔσεσθαι τὸν πλοῦν **11** ὁ δὲ ἑκατόνταρχος τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἐπέθετο μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις **12** ἀνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν οἱ πλείους ἔθεντο βουλὴν ἀναχθῆναι κάκειθεν εἰπὼς δύναιντο καταντήσαντες εἰς Φοῖνικα παραχειμαῖσαι λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ λίβα καὶ κατὰ χώρον **13** Ὑποπνεύσαντος δὲ νότου δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατήκοναι ἄραντες ἄσπον παρελέγοντο τὴν Κρήτην **14** μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλεν κατ' αὐτῆς ἄνεμος τρωϊκὸς ὁ καλούμενος Εὐροκλύδων **15** συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου καὶ μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ ἐπιδόντες ἐφερόμεθα **16** νησίον δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον Κλαύδην, μόλις ἰσχύσαμεν περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης **17** ἦν ἄραντες βοθηταῖς ἐχρῶντο ὑποζωννόντες τὸ πλοῖον φοβούμενοι τε μὴ εἰς τὴν Σύρτιν ἐκπέσωσιν χαλάσαντες τὸ σκεῦος οὕτως ἐφέροντο **18** σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν τῇ ἐξῆς ἐκβολὴν ἐποιοῦντο **19** καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἔρριψαμεν **20** μήτε δὲ ἡλίου μήτε ἀστρὸν ἐπιφανόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου λιπὸν περιηρεῖτο πᾶσα ἐλπίς τοῦ σῶζεσθαι ἡμᾶς **21** Πολλῆς δὲ ἀσιτίας ὑπαρχούσης τότε σταθεῖς ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν εἶπεν Ὅδεῖ μὲν ὧ ἄνδρες πειθαρχήσαντάς μοι μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης κερδησαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν **22** καὶ τανῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται ἐξ ὑμῶν πλὴν τοῦ πλοίου **23** παρέστη γάρ μοι τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἄγγελος τοῦ θεοῦ οὗ εἰμι ὃ καὶ λατρεύω **24** λέγων, Μὴ φοβοῦ Παῦλε Καίσαρά σε δεῖ παραστῆναι καὶ ἰδοῦ, κεχαρίσται σοι ὁ θεὸς πάντας τοὺς πλέοντας μετὰ σοῦ **25** διὸ εὐθυμεῖτε ἄνδρες, πιστεύω γὰρ τῷ θεῷ ὅτι οὕτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον λελάλητάι μοι **26** εἰς νῆσον δὲ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν **27** Ὡς δὲ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ νυξ ἐγένετο διαφορομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρίᾳ κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν **28** καὶ βολίσαντες εὗρον ὄργυιᾶς εἴκοσι βραχὺ δὲ διαστήσαντες καὶ πάλιν βολίσαντες εὗρον ὄργυιᾶς δεκαπέντε· **29** φοβούμενοι τε μήπως εἰς τραχεῖς τόπους ἐκπέσωσιν ἐκ πρύμνης ρίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας ἤρχοντο ἡμέραν γενέσθαι **30** τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν προφασίαι ὥς ἐκ πρῶρας μελλόντων ἀγκύρας ἐκτείνειν **31** εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἑκατοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώταις Ἐὰν μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθε **32** τότε οἱ στρατιῶται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης καὶ εἴασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν **33** Ἄχρῃ δὲ οὐ μελλεν ἡμέρα γίνεσθαι παρεκάλει ὁ Παῦλος ἅπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς λέγων, Τεσσαρεσκαίδεκάτῃ σήμερον ἡμέραν προσδοκῶντες ἄστικοι διατελεῖτε μηδὲν προσλαβόμενοι **34** διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς προσλαβεῖν τροφῆς· τοῦτο γὰρ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θρῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς πεσεῖται **35** εἶπων δὲ ταῦτα καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαρίστησεν τῷ θεῷ ἐνώπιον πάντων καὶ κλάσας ἥρξατο ἐσθίειν **36** εὐθυμοὶ δὲ γενόμενοι πάντες καὶ αὐτοὶ

προσελάβοντο τροφῆς **37** ἦμεν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυχὰι διακόσσαι ἐβδομήκονταεξ **38** κορεσθέντες δὲ τροφῆς ἐκούφιζον τὸ πλοῖον ἐκβαλλόμενοι τὸν σίτον εἰς τὴν θάλασσαν **39** Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον κόλπον δὲ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλὸν εἰς ὃν ἐβουλεύσαντο, εἰ δύναιντο ἐξῶσαι τὸ πλοῖον **40** καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἶω εἰς τὴν θάλασσαν ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων καὶ ἐπάραντες τὸν ἀρτέμονα τῇ πνεούσῃ κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλὸν **41** περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον διθάλασσον ἐπώκειλαν τὴν ναῦν καὶ ἡ μὲν πρῶρα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων **42** τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλὴ ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσιν Μήτις ἐκκολυμβήσας διαφύγοι **43** ὁ δὲ ἐκατόνταρχος βουλόμενος διασῶσαι τὸν Παῦλον ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος ἐκέλευσέν τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν ἀπορρίψαντας πρῶτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξιέναι **44** καὶ τοὺς λοιποὺς οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν οὓς δὲ ἐπὶ τινων τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου καὶ οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν

28 Καὶ διασωθέντες τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται **2** οἱ δὲ βάρβαροι παρῆχον οὐ τὴν τυχοῦσαν φιλανθρωπίαν ἡμῖν ἀνάγκαντες γὰρ πυρὰν προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς διὰ τὸν ὑέτον τὸν ἐφεστῶτα καὶ διὰ τὸ πῦχος **3** συστρέφοντες δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων πλῆθος καὶ ἐπιθέντες ἐπὶ τὴν πυρὰν ἔχιδνα ἐκ τῆς θέρμης ἐξελθοῦσα καθῆπεν τῆς χειρὸς αὐτοῦ **4** ὥς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμᾶμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους Πάντως φονεύς ἐστίν ὁ ἄνθρωπος οὗτος ὃν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ δίκη ζῆν οὐκ εἶασεν **5** ὁ μὲν οὖν ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ ἔπαθεν οὐδὲν κακόν **6** οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν ἰμπίρασθαι ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκῶντων καὶ θεωρούντων μὴδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον μεταβαλλόμενοι ἔλεγον θεὸν αὐτὸν εἶναι **7** Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑπῆρχεν χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου ὀνόματι Ποπλίη δὲ ἀναδεχόμενος ἡμᾶς τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν **8** ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου πυρρετοῖς καὶ δυσεντερίᾳ συνεχόμενον κατακεῖσθαι πρὸς ὃν ὁ Παῦλος εἰσελθὼν καὶ προσευξάμενος ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ ἰάσατο αὐτόν **9** τούτου οὖν γενομένου καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες ἀσθενείας ἐν τῇ νήσῳ προσήρχοντο καὶ ἐθεραπεύοντο **10** οἱ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὴν χρείαν **11** Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀνήχθημεν ἐν πλοίῳ παρακεχειμακότει ἐν τῇ νήσῳ Ἀλεξανδρίνῳ παρασήμερ Διοσκούροις **12** καὶ καταχθέντες εἰς Συρακούσας ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς **13** ὅθεν περιελθόντες κατηντήσαμεν εἰς Ῥήγιον καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγενομένου νότου δευτεραῖοι ἤλθομεν εἰς Ποτιόλους **14** οὐ εὐρόντες ἀδελφοὺς παρεκλήθημεν ἐπ' αὐτοῖς ἐπιμεῖναι ἡμέρας ἐπτά· καὶ οὕτως εἰς τὴν Ῥώμην ἤλθομεν **15** κάκειθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρις Ἀπλίου Φόρου καὶ Τριῶν Ταβερνῶν οὓς ἰδὼν ὁ Παῦλος εὐχαριστήσας τῷ θεῷ ἔλαβεν θάρσος **16** Ὅτε δὲ ἤλθομεν εἰς Ῥώμην ὁ ἐκατόνταρχος παρέδωκεν τοὺς δεσμίους τῷ στρατοπεδάρχῃ· τῷ δὲ Παύλῳ ἐπετράπη μένειν καθ' ἑαυτὸν σὺν τῷ φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιώτῃ **17** Ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκαλέσασθαι τὸν Παῦλον τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους· συνελθόντων δὲ αὐτῶν ἔλεγεν πρὸς αὐτοὺς ἄνδρες ἀδελφοί· Ἐγὼ οὐδὲν ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ ἢ τοῖς ἔθεσιν τοῖς πατράois δέσμιος ἐξ Ἱεροσολύμων παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων **18** οἵτινες ἀνακρίναντές με ἐβούλοντο ἀπολῦσαι διὰ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου ὑπάρχειν ἐν ἐμοί· **19** ἀντιλεγόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων ἠναγκάσθην ἐπικαλέσασθαι Καίσαρα οὐχ ὥς τοῦ ἔθνους μου ἔχω τι κατηγορῆσαι **20** διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν παρεκάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλῆσαι ἔνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἄλυσιν ταύτην περικείμεαι **21** οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον, Ἡμεῖς οὐτε γράμματα περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας οὐτε παραγενομένων τις τῶν ἀδελφῶν ἀπηγγείλεν ἡ ἐλάλησέν τι περὶ σοῦ πονηρόν **22** ἀξιοῦμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ἃ φρονεῖς περὶ μὲν γὰρ τῆς αἰρέσεως ταύτης γνωστὸν ἐστίν ἡμῖν ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται **23** Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν ἤκον πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες οἷς ἐξετίθετο διαμαρτυρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ πεῖθων τε αὐτοὺς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τε τοῦ νόμου Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν ἀπὸ πρῶϊ ἕως ἐσπέρας **24** καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις οἱ δὲ ἠπίστουν· **25** ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους ἀπελύοντο εἰπόντος τοῦ Παύλου ῥῆμα ἐν ὅτι Καλῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησεν διὰ

Acts

Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν **26** λέγον Πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ εἰπὲ, Ἄκοῦ ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε· **27** ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου καὶ τοῖς ὠσὶν βαρέως ἤκουσαν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν· μήποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσιν καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν καὶ ἰάσωμαι αὐτούς **28** γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ· αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται **29** καὶ ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντος, ἀπῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι, πολλὴν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς συζήτησιν **30** ἔμεινεν δὲ ὁ Παῦλος διετίαν ὅλην ἐν ἰδίῳ μισθώματι καὶ ἀπεδέχετο πάντας τοὺς εἰσπορευομένους πρὸς αὐτόν **31** κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ διδάσκων τὰ περὶ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάσης παρήρησίας ἀκωλύτως

Romans

1 Παῦλος δούλος Ἰησοῦ Χριστοῦ κλητὸς ἀπόστολος ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ **2** ὁ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἀγίαις **3** περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ σάρκα **4** τοῦ ὀρισθέντος υἱοῦ θεοῦ ἐν δυνάμει κατὰ πνεῦμα ἀγιοσύνης ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν **5** δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ **6** ἐν οἷς ἐστε καὶ ὑμεῖς κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ **7** πᾶσιν τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ ἀγαπητοῖς θεοῦ κλητοῖς ἀγίοις χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ **8** Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ πάντων ὑμῶν ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ **9** μάρτυς γάρ μοι ἐστὶν ὁ θεὸς ὃ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ὡς ἀδιαλείπτως μνεῖαν ὑμῶν ποιούμεαι **10** πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου δεόμενος εἴπως ἤδη ποτὲ εὐδοθήσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ θεοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς **11** ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικὸν εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς **12** τοῦτο δέ ἐστιν συμπαράκληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ **13** οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοί ὅτι πολλάκις προέθην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐκωλύθη ἄχρι τοῦ δεῦρο ἵνα καρπὸν τινὰ σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν **14** Ἑλλήσιν τε καὶ βαρβάροις σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὀφειλέτης εἰμί **15** οὕτως τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι **16** Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, δύναμις γὰρ θεοῦ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστευόντι Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι **17** δικαιοσύνη γὰρ θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν καθὼς γέγραπται **18** Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται **19** Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὁργὴ θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων **19** διότι τὸ γνωστὸν τοῦ θεοῦ φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς· ὁ γὰρ θεὸς αὐτοῖς ἐφάνηρσεν **20** τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασιν νοούμενα καθοράται ἢ τε αἰδίδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θεϊότης εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους **21** διότι γνόντες τὸν θεὸν οὐχ ὡς θεὸν ἐδόξασαν ἢ εὐχαρίστησαν ἀλλ' ἔματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδιά **22** φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν **23** καὶ ἥλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου θεοῦ ἐν ὁμοιωμάτι εἰκόνης φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἑρπετῶν **24** Διὸ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς **25** οἵτινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα ὃς ἐστὶν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν **26** διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας αἵ τε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν **27** ὁμοίως τε καὶ οἱ ἄρρένες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους ἄρσενες ἐν ἄρσεσιν τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι καὶ τὴν ἀντιμισθίαν ἣν ἔδδει τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες **28** καὶ καθὼς οὐκ ἔδοκίμασαν τὸν θεὸν ἔχον ἐν ἐπιγνώσει παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα **29** πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ πορνείᾳ, πονηρίᾳ πλεονεξίᾳ κακίᾳ μεστοὺς φθόνου φόνου ἐριδος δόλου κακοηθείας ψιθυριστᾶς **30** καταλάλους θεοστυγεῖς ὕβριστᾶς ὑπερηφάνους ἀλαζόνας ἐφευρετὰς κακῶν γονεῦσιν ἀπειθεῖς **31** ἀσυνέτους ἀσυνθέτους ἀστόργους ἀσπόνδους, ἀνελεήμονας **32** οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ θεοῦ ἐπιγνόντες ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιον θανάτου εἰσὶν οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσιν τοῖς πράσσουσιν

2 Διὸ ἀναπολόγητος εἰ ὃ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων· ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον σεαυτὸν κατακρίνεις τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρίνων **2** οἶδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ ἐστὶν κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας **3** λογίζῃ δὲ τοῦτο ὃ ἄνθρωπε ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας καὶ ποιῶν αὐτὰ ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ **4** ἢ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγει **5** κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως δικαιοκρισίας τοῦ θεοῦ **6** ὃς ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· **7** τοῖς μὲν κατ'

ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσιν ζωὴν αἰώνιον **8** τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας καὶ ἀπειθοῦσιν μὲν τῇ ἀληθείᾳ πειθόμενοι δὲ τῇ ἀδικίᾳ θυμός καὶ ὀργή **9** θλίψις καὶ στενοχωρία ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακὸν Ἰουδαίου τε πρῶτον καὶ Ἑλλήνος **10** δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τῷ ἀγαθόν Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι **11** οὐ γὰρ ἐστὶν προσωποληψία παρὰ τῷ θεῷ **12** ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἥμαρτον ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἥμαρτον διὰ νόμου κριθήσονται **13** οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ θεῷ ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιοθήσονται **14** ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσιν νόμος **15** οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων **16** ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρίνει ὁ θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ **17** Ἴδε σὺ Ἰουδαῖος ἐπνομάζῃ καὶ ἐπαναπαύῃ τῷ νόμῳ καὶ καυχᾶσαι ἐν θεῷ **18** καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα καὶ καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου **19** πέποιθάς τε σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν φῶς τῶν ἐν σκότει **20** παιδευτὴν ἀφρόνων διδάσκαλον νηπίων ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ **21** ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον σεαυτὸν οὐ διδάσκεις ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν κλέπτεις **22** ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν μοιχεύεις ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἰδωλα ἱεροσυλεῖς **23** ὃς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν θεὸν ἀτιμάζεις **24** τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ θεοῦ δι' ὑμᾶς βλάσφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσιν καθὼς γέγραπται **25** περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφέλει ἐὰν νόμον πράσσης· ἐὰν δὲ παραβῇ τῆς νόμου ἥς ἡ περιτομὴ σου ἀκροβυστία γέγονεν **26** ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα τοῦ νόμου φυλάσῃ οὐχὶ ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται **27** καὶ κρίνεται ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὸν νόμον τελοῦσα σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ περιτομῆς παραβῇ τὸν νόμον **28** οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ Ἰουδαῖος ἐστὶν οὐδὲ ἡ ἐν τῷ φανερῷ ἐν σαρκὶ περιτομή **29** ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος καὶ περιτομὴ καρδίας ἐν πνεύματι οὐ γράμματι οὐδ' ὁ ἔπαινος οὐκ ἐξ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐκ τοῦ θεοῦ

3 Τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου ἢ τίς ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς **2** πολὺ κατὰ πάντα τρόπον πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ **3** τί γὰρ εἰ ἠπίστησαν τινες μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ θεοῦ καταργήσῃ **4** μὴ γένοιτο· γινέσθω δὲ ὁ θεὸς ἀληθὴς πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύστης καθὼς γέγραπται Ὅπως ἂν δικαιοθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε **5** εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησιν τί ἐροῦμεν μὴ ἄδικος ὁ θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργὴν κατὰ ἄνθρωπον λέγω **6** μὴ γένοιτο· ἐπεὶ πῶς κρίνει ὁ θεὸς τὸν κόσμον **7** εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψεύσματι ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ τί ἔτι καγὼ ὡς ἁμαρτωλὸς κρίνομαι **8** καὶ μὴ καθὼς βλάσφημούμεθα καὶ καθὼς φασὶν τινες ἡμᾶς λέγειν ὅτι Ποιήσωμεν τὰ κακὰ ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ ὧν τὸ κρίμα ἐνδικόν ἐστιν **9** Τί οὖν προεχόμεθα οὐ πάντως· προητιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλλήνας πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι **10** καθὼς γέγραπται ὅτι Οὐκ ἐστὶν δίκαιος οὐδὲ εἷς **11** οὐκ ἐστὶν ὁ συνὼν οὐκ ἐστὶν ὁ ἐκζητῶν τὸν θεόν **12** πάντες ἐξέκλιναν ἅμα ἠχηρώθησαν· οὐκ ἐστὶν ποιῶν χρηστότητα οὐκ ἐστὶν ἔως ἐνός **13** τάφος ἀνεφωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολοῦσαν ἰδὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν **14** ὧν τὸ στόμα ἀράς καὶ πικρίας γέμει **15** ὅξεις οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα **16** σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν **17** καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν **18** οὐκ ἐστὶν φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν **19** Οἶδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ ἵνα πᾶν στόμα φραγῇ καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ θεῷ **20** διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιοθήσεται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἁμαρτίας **21** Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δικαιοσύνη θεοῦ πεφανέρωται μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν **22** δικαιοσύνη δὲ θεοῦ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς πάντας καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πιστεύοντας οὐ γὰρ ἐστὶν διαστολή **23** πάντες γὰρ ἥμαρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ θεοῦ **24** δικαιοῦμενοι δωρεὰν τῇ αὐτοῦ χάριτι διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ **25** ὃν προέθετο ὁ θεὸς ἱλαστήριον διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι εἰς ἐνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἁμαρτημάτων **26** ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ θεοῦ πρὸς ἐνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐν τῷ νῦν καιρῷ εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον καὶ δικαιοῦντα τὸν ἐκ

πίστεως Ἰησοῦ **27** Ποῦ οὖν ἡ καύχησις ἐξεκλείσθη διὰ ποίου νόμου τῶν ἔργων οὐχὶ ἀλλὰ διὰ νόμου πίστεως **28** λογιζόμεθα οὖν πιστεῖ δικαιοῦσθαι ἄνθρωπον χωρὶς ἔργων νόμου **29** ἡ Ἰουδαῖων ὁ θεὸς μόνον οὐχὶ δὲ καὶ ἐθνῶν ναὶ καὶ ἐθνῶν **30** ἐπεὶπερ εἰς ὁ θεὸς δὲ δικαιοῦσιν περιτομὴν ἐκ πίστεως καὶ ἀκροβυστίαν διὰ τῆς πίστεως **31** νόμον οὖν καταργούμεν διὰ τῆς πίστεως μὴ γένοιτο· ἀλλὰ νόμον ἰστώμεν

4 Τί οὖν ἐροῦμεν Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν εὕρηκεναὶ κατὰ σάρκα **2** εἰ γὰρ Ἀβραάμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη ἔχει καύχημα ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν θεόν **3** τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει Ἐπίστευσεν δὲ Ἀβραάμ τῷ θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην **4** τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν ἀλλὰ κατὰ τὸ ὀφείλημα **5** τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ἄσεβῃ λογίζεται ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην· **6** καθάπερ καὶ Δαβὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου ᾧ ὁ θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων **7** Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι· **8** μακάριος ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ λογίσῃται κύριος ἁμαρτίαν **9** ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος ἐπὶ τὴν περιτομὴν ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν λέγομεν γάρ ὅτι Ἐλογίσθη τῷ Ἀβραάμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην **10** πῶς οὖν ἐλογίσθη ἐν περιτομῇ ὄντι ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ οὐκ ἐν περιτομῇ ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ· **11** καὶ σημεῖον ἔλαβεν περιτομῆς σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων δι' ἀκροβυστίας εἰς τὸ λογισθῆναι καὶ αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην **12** καὶ πατέρα περιτομῆς τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσιν τοῖς ἔχουσιν τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ **13** Οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραάμ ἢ τῷ σπέρματι αὐτοῦ τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι τοῦ κόσμου ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως **14** εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου κληρονόμοι κεκένωται ἡ πίστις καὶ κατήρηται ἡ ἐπαγγελία· **15** ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται· οὐ γὰρ οὐκ ἔστιν νόμος οὐδὲ πατὴρ ἀβάσις **16** διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως ἵνα κατὰ χάριν εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ ὅς ἐστιν πατὴρ πάντων ἡμῶν **17** καθὼς γέγραπται ὅτι Πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε κατέναντι οὗ ἐπίστευσεν θεοῦ τοῦ ζῳοποιοῦντος τοὺς νεκροὺς καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα· **18** ὃς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν κατὰ τὸ εἰρημένον· Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου **19** καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει οὐ κατενόησεν τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἥδη νεκρωμένον ἑκατονταετῆς που ἀπώρῃην καὶ τὴν νεκρῶσιν τῆς μήτρας Σάρρας· **20** εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει δοὺς δόξαν τῷ θεῷ **21** καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι ὁ ἐπηγγέλται δυνατὸς ἐστὶν καὶ ποιῆσαι **22** διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην **23** Οὐκ ἐγράφη δὲ δι' αὐτὸν μόνον ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ **24** ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς οἷς μέλλει λογίζεσθαι τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν **25** ὃς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν καὶ ἡγέρθη διὰ τὴν δικαιοσύνην ἡμῶν

5 Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν θεὸν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ **2** δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ἣ ἔστηκαμεν καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ θεοῦ **3** οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται **4** ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα **5** ἡ δὲ ἐλπίς οὐ καταισχύνει ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν **6** ἔτι γὰρ Χριστὸς ὢντων ἡμῶν ἄσθενων κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἁσέβων ἀπέθανεν **7** μολὺς γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν· **8** συνίστησιν δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θεὸς ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν **9** πολλῶ οὖν μάλλον δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς **10** εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ· **11** οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ θεῷ διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δι' οὗ νῦν τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν **12** Διὰ τοῦτο ὥσπερ δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθεν καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον· **13** ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ ἁμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται μὴ ὄντος νόμου **14** ἀλλ' ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Μωσέως καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἀδάμ ὅς ἐστιν

τύπος τοῦ μέλλοντος **15** Ἄλλ' οὐχ ὡς τὸ παραπτώμα οὕτως καὶ τὸ χάρισμα· εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον πολλῷ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσεν **16** καὶ οὐχ ὡς δι' ἐνὸς ἀμαρτήσαντος τὸ δώρημα· τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἐνὸς εἰς κατάκριμα τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα **17** εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσεν διὰ τοῦ ἐνὸς πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περιστείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύουσιν διὰ τοῦ ἐνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ **18** Ἄρα οὖν ὡς δι' ἐνὸς παραπτώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα οὕτως καὶ δι' ἐνὸς δικαιώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν ζωῆς· **19** ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου ἀμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοὶ οὕτως καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί **20** νόμος δὲ παρεισήλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα· οὐ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἀμαρτία ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις **21** ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἀμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ οὕτως καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν

6 Τί οὖν ἐροῦμεν ἐπιμενοῦμεν τῇ ἀμαρτίᾳ ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ **2** μὴ γένοιτο οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἀμαρτίᾳ πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ **3** ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν **4** συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς οὕτως καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν **5** εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· **6** τοῦτο γινώσκοντες ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἀμαρτίας τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἀμαρτίᾳ· **7** ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας **8** εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ πιστεύομεν ὅτι καὶ συζηήσομεν αὐτῷ **9** εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἔγερθη ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει **10** ὁ γὰρ ἀπέθανεν τῇ ἀμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφ' ἧς· ὁ δὲ ζῇ ζῇ τῷ θεῷ **11** οὕτως καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἀμαρτίᾳ ζῶντας δὲ τῷ θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν **12** Μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ ἀμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῇ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ **13** μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἀμαρτίᾳ ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ θεῷ ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶντας καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ θεῷ **14** ἀμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύει· οὐ γὰρ ἐστε ὑπὸ νόμον ἀλλ' ὑπὸ χάριν **15** Τί οὖν ἀμαρτηθήσομεν, ὅτι οὐκ ἐσμέν ὑπὸ νόμον ἀλλ' ὑπὸ χάριν μὴ γένοιτο **16** οὐκ οἴδατε ὅτι ὃ παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν δοῦλοί ἐστε ὃ ὑπακούετε ἥτοι ἀμαρτίας εἰς θάνατον ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην **17** χάρις δὲ τῷ θεῷ ὅτι ἦτε δοῦλοι τῆς ἀμαρτίας ὑπήκουσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδασκῆς **18** ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ **19** ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν οὕτως νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἀγιασμόν **20** ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἀμαρτίας ἐλευθέροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ **21** τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος **22** νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας δουλωθέντες δὲ τῷ θεῷ ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἀγιασμόν τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον **23** τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἀμαρτίας θάνατος τὸ δὲ χάρισμα τοῦ θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν

7 Ἦ ἀγνοεῖτε ἀδελφοί γινώσκουσιν γὰρ νόμον λαλῶ ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ **2** ἡ γὰρ ὑπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ κατήρηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός **3** ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρός μοιχαλὶς χρηματίζει ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ ἐλευθέρη ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδι γενομένην ἀνδρὶ ἐτέρῳ **4** ὥστε ἀδελφοί μου καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἐτέρῳ τῷ ἐκ νεκρῶν ἔγερθέντι ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ θεῷ **5** ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκὶ τὰ παθήματα τῶν ἀμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ· **6** νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου ἀποθανόντες ἐν ὃ κατειχόμεθα ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος καὶ οὐ παλαιότητι γράμματος **7** Τί οὖν ἐροῦμεν ὁ νόμος ἀμαρτία μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τὴν ἀμαρτίαν οὐκ ἔγνω ἐἰ μὴ διὰ

Romans

νόμου· τήν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ᾔδιν εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν Οὐκ ἐπιθυμήσεις **8** ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πάσαν ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμου ἁμαρτία νεκρά **9** ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν ἐγὼ δὲ ἀπέθανον **10** καὶ εὐρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωὴν αὕτη εἰς θάνατον· **11** ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ τῆς ἐντολῆς ἐξηπάτησέν με καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν **12** ὥστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος καὶ ἡ ἐντολὴ ἀγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθὴ **13** Τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ γέγονεν θάνατος μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία ἵνα φανῇ ἁμαρτία διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς **14** οἶδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστιν ἐγὼ δὲ σάρκικός εἰμι πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν **15** ὁ γὰρ κατεργάζομαι οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὁ θέλω τοῦτο πράσσω ἀλλ' ὁ μισῶ τοῦτο ποιῶ **16** εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω τοῦτο ποιῶ σύμφημι τῷ νόμῳ ὅτι καλός **17** νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ ἀλλ' ἡ οἰκουσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία **18** οἶδα γὰρ ὅτι οὐ οἰκεῖ ἐν ἐμοὶ τοῦτ' ἔστιν ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν παρὰκείται μοι τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν οὐχ εὐρίσκω **19** οὐ γὰρ ὁ θέλω ποιῶ ἀγαθόν ἀλλ' ὁ οὐ θέλω κακὸν τοῦτο πράσσω **20** εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω ἐγὼ τοῦτο ποιῶ οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ ἀλλ' ἡ οἰκουσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία **21** Εὐρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλὸν ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παρὰκείται· **22** συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον **23** βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσίν μου ἀντιστρατεύόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου καὶ αἰχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσίν μου **24** ταλαιπώρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ρύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου **25** εὐχαρίστω τῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοῒ δουλεύω νόμῳ θεοῦ τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ ἁμαρτίας

8 Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα **2** ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἡλευθέρωσέν με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου **3** τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου ἐν ᾧ ἡσθένει διὰ τῆς σαρκὸς ὁ θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας καὶ περὶ ἁμαρτίας κατέκρινεν τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκὶ **4** ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα **5** οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα τὰ τοῦ πνεύματος **6** τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς θάνατος τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος ζωὴ καὶ εἰρήνη **7** διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχθρα εἰς θεόν τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται οὐδὲ γὰρ δύνανται· **8** οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται **9** ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκὶ ἀλλ' ἐν πνεύματι εἴπερ πνεῦμα θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ **10** εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν δι' ἁμαρτίαν τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην **11** εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν ὁ ἐγείρας τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ζωοποιήσεται καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν διὰ τὸ ἐνοικοῦν αὐτοῦ Πνεῦμα ἐν ὑμῖν **12** Ἀρα οὖν ἀδελφοί ὀφειλέται ἐσμέν οὐ τῇ σαρκὶ τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν **13** εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε μέλλετε ἀποθνήσκειν· εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε ζήσεσθε **14** ὅσοι γὰρ πνεύματι θεοῦ ἄγονται οὗτοι εἰσιν υἱοὶ θεοῦ **15** οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας ἐν ᾧ κρᾶζομεν Ἀββὰ ὁ πατήρ **16** αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμέν τέκνα θεοῦ **17** εἰ δὲ τέκνα καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν θεοῦ συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ εἴπερ συμπάσχομεν ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν **18** Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς **19** ἡ γὰρ ἀποκαρδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν νῶν τοῦ θεοῦ ἀπεκδέχεται **20** τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη οὐχ ἑκούσια ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντά ἐπ' ἐλπίδι **21** ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ θεοῦ **22** οἶδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν· **23** οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν υἱοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν **24** τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν· ἐλπίς δὲ βλεπομένη οὐκ ἔστιν ἐλπίς· ὁ γὰρ βλέπει τίς τί καὶ ἐλπίζει **25** εἰ δὲ ὁ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα

26 Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· τὸ γὰρ τί προσευξώμεθα καθὼς δεῖ οὐκ οἶδαμεν ἀλλ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις· **27** ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας οἶδεν τί τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος ὅτι κατὰ θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἀγίων· **28** οἶδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσιν τὸν θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν· **29** ὅτι οὗς προέγνω καὶ προώρισεν συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς· **30** οὗς δὲ προώρισεν τούτους καὶ ἐκάλεσεν· καὶ οὗς ἐκάλεσεν τούτους καὶ ἐδικαίωσεν· οὗς δὲ ἐδικαίωσεν τούτους καὶ ἐδόξασεν· **31** Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα εἰ ὁ θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν τίς καθ' ἡμῶν· **32** ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφέισατο ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίζεται· **33** τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν θεοῦ θεὸς ὁ δικαίων· **34** τίς ὁ κατακρινὼν Χριστὸς ὁ ἀποθανών· μάλλον δὲ καὶ ἐγερθεὶς ὃς καὶ ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν· **35** τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχη· **36** καθὼς γέγραπται ὅτι Ἐνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· **37** ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς

38 πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα· **39** οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν

9 Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ οὐ ψεύδομαι συμμαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν πνεύματι ἀγίῳ· **2** ὅτι λύπη μοί ἐστιν μεγάλη καὶ ἀδιάλειπτος ὁδύνη τῇ καρδίᾳ μου· **3** πηχύμην γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα· **4** οἵτινες εἰσιν Ἰσραηλῖται ὧν ἡ υἰοθεσία καὶ ἡ δόξα καὶ αἱ διαθήκαι καὶ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ λατρεία καὶ αἱ ἐπαγγελίαι· **5** ὧν οἱ πατέρες καὶ ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα· ὁ ὧν ἐπὶ πάντων θεὸς εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμὴν· **6** Οὐχ οἷον δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ οὗτοι Ἰσραὴλ· **7** οὐδ' ὅτι εἰσὶν σπέρμα Ἀβραάμ πάντες τέκνα ἀλλ' Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα· **8** τοῦτ' ἐστὶν οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς ταῦτα τέκνα τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα· **9** ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐλεύσομαι καὶ ἔσται τῇ Σάρρᾳ υἱός· **10** οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ Ῥεβέκκα ἐξ ἐνὸς κοίτην ἔχουσα Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν· **11** μήπω γὰρ γεννηθέντων μηδὲ πραξάντων τι ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἵνα ἡ καὶ ἑλλογῇ τὸν θεοῦ προθέσεις μὲνη οὐκ ἐξ ἔργων ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος· **12** ἐβρόθή αὐτῇ ὅτι Ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι

13 καθὼς γέγραπται Τὸν Ἰακώβ ἠγάπησα τὸν δὲ Ἡσαὺ ἐμίσησα· **14** Τί οὖν ἐροῦμεν μὴ ἀδικία παρὰ τῷ θεῷ μὴ γένοιτο· **15** τῷ γὰρ Μωσῇ λέγει Ἐλεῆσω δὴ ἂν ἐλεῶ καὶ οἰκτειρήσω δὴ ἂν οἰκτείρω· **16** ἄρα οὐκ οὐ τοῦ θέλοντος οὐδὲ τοῦ τρέχοντος ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦντος θεοῦ· **17** λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ Φαραὼ ὅτι Εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγγειρά σε ὥπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δυνάμειν μου καὶ ὥπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ· **18** ἄρα οὐκ ὃν θέλει ἐλεεῖ δὴ δὲ θέλει σκληρύνει· **19** Ἐρεῖς οὖν μοι Τί ἔτι μέμφεται τῷ γὰρ βουλῆματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκεν· **20** μενοῦνγε ὃ ἄνθρωπε σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ θεῷ μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι· Τί με ἐποίησας οὕτως· **21** ἢ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι ὁ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος ὁ δὲ εἰς ἀτιμίαν· **22** εἰ δὲ θέλων ὁ θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατόν αὐτοῦ ἠνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκευὴ ὀργῆς κατηρτισμένα εἰς ἀπόλειαν· **23** καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκευῇ ἐλέους ἢ προητοιμάσεν εἰς δόξαν· **24** οὗς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν· **25** ὡς καὶ ἐν τῷ Ὡσῇ λέγει Καλέσω τὸν οὐ λαόν μου καὶ τὴν οὐκ ἡγαπημένην ἡγαπημένην· **26** καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐβρόθή αὐτοῖς Οὐ λαός μου ὑμεῖς ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ θεοῦ ζῶντος· **27** Ἡσαΐας δὲ κρᾶζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ· Ἐὰν ᾗ ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης τὸ κατάλειμμα σωθήσεται·

28 λόγον γὰρ συντελῶν καὶ συντέμνων ἐν δικαιοσυνῇ ὅτι λόγον συντετμημένον ποιήσει κύριος ἐπὶ τῆς γῆς· **29** καὶ καθὼς προείρηκεν Ἡσαΐας Εἰ μὴ κύριος Σαβα὿θ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν καὶ ὡς Γόμορρα ἂν ὠμοιώθημεν· **30** Τί οὖν ἐροῦμεν ὅτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην κατέλαβεν δικαιοσύνην δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ

πίστεως **31** Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον δικαιοσύνης εἰς νόμον δικαιοσύνης, οὐκ ἔφθασεν **32** διατί· ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων νόμου· προσέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ τοῦ προσκόμματος, **33** καθὼς γέγραπται Ἰδοὺ, τίθημι ἐν Σιών λίθον προσκόμματος καὶ πέτραν σκανδάλου καὶ πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυθήσεται

10 Ἀδελφοί ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν θεὸν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν **2** μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζήλον θεοῦ ἔχουσιν ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν· **3** ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στήσαι τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν· **4** τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι· **5** Μωσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς· **6** ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτως λέγει Μη εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου Τίς ἀναθήσεται εἰς τὸν οὐρανὸν τοῦτ' ἐστὶν Χριστὸν καταγαγεῖν· **7** ἢ Τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον τοῦτ' ἐστὶν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν· **8** ἀλλὰ τί λέγει Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστὶν ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου τοῦτ' ἐστὶν τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν· **9** ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου κύριον Ἰησοῦν καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν σωθήσῃ· **10** καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν· **11** λέγει γὰρ ἡ γραφὴ Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυθήσεται· **12** οὐ γὰρ ἐστὶν διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλλήνος ὁ γὰρ αὐτὸς κύριος πάντων πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν· **13** Πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται· **14** Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν πῶς δὲ πιστεύσουσιν οὐ οὐκ ἤκουσαν πῶς δὲ ἀκούσουσιν χωρὶς κηρύσσοντος· **15** πῶς δὲ κηρύξουσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσιν καθὼς γέγραπται Ὡς ὥραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθὰ· **16** Ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ· Ἡσαΐας γὰρ λέγει Κύριε τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν· **17** ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς ἢ ἐξ ἀκοῆς διὰ ῥήματος θεοῦ· **18** ἀλλὰ λέγω μὴ οὐκ ἤκουσαν μενοῦνγε· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν· **19** ἀλλὰ λέγω μὴ οὐκ ἔγνω Ἰσραὴλ πρῶτος Μωσῆς λέγει Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνη ἐπὶ ἔθνη ἀσυνέτω παροργιῶ ὑμᾶς· **20** Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ καὶ λέγει Εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν ἐμφανὲς ἐγεγόνουν τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν· **21** πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα

11 Λέγω οὖν μὴ ἀπόσωτο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλῆτης εἰμὶ ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ φυλῆς Βενιαμὶν· **2** οὐκ ἀπόσωτο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω ἢ οὐκ οἶδατε ἐν Ἠλίᾳ τί λέγει ἡ γραφὴ ὡς ἐντυγχάνει τῷ θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ λέγων, **3** Κύριε τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν καὶ τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν· κάγω ὑπελείψην μόνος καὶ ζητοῦσιν τὴν ψυχὴν μου· **4** ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμὸς Κατέλειπον ἐμὲ αὐτῷ ἑπτακισχιλίους ἄνδρας οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ Βάαλ· **5** οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λείμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν· **6** εἰ δὲ χάριτι οὐκέτι ἐξ ἔργων ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκέτι γίνεται χάρις εἰ δὲ ἐξ ἔργων· οὐκέτι ἐστὶν χάρις ἐπεὶ τὸ ἔργον οὐκέτι ἐστὶν ἔργον· **7** τί οὖν ὃ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ τοῦτου οὐκ ἐπέτυχεν ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν· **8** καθὼς γέγραπται Ἐδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς πνεῦμα κατανύξεως ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν καὶ ὦτα τοῦ μὴ ἀκούειν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας· **9** καὶ Δαβὶδ λέγει Γεννήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς θήραν καὶ εἰς σκάνδαλον καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς· **10** σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντός σύγκαμψον· **11** Λέγω οὖν μὴ ἔπταισαν ἵνα πέσωσιν μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ παραζηλώσαι αὐτούς· **12** εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλουτὸς κόσμου καὶ τὸ ἥτημα αὐτῶν πλουτὸς ἐθνῶν πόσῳ μάλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν· **13** Ὑμῖν γὰρ λέγω τοῖς ἔθνεσιν· ἐφ' ὅσον μὲν εἰμὶ ἐγὼ ἐθνῶν ἀπόστολος τὴν διακονίαν μου δοξάζω· **14** εἰ πῶς παραζηλώσω μου τὴν σάρκα καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν· **15** εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου τίς ἡ πρόσληψις εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν· **16** εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἀγία καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ ρίζα ἀγία καὶ οἱ κλάδοι· **17** Εἰ δέ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν σὺ δὲ ἀγριέλαιος ὢν ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς καὶ συγκοινωνὸς τῆς ρίζης καὶ τῆς πύότητος τῆς ἐλαίας ἐγένου· **18** μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων· εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι οὐ σὺ τὴν ρίζαν βαστάζεις ἀλλ' ἡ ρίζα σέ· **19** ἐρεῖς οὖν Ἐξεκλάσθησαν οἱ κλάδοι ἵνα ἐγὼ ἐγκεντρίσθω· **20** καλῶς τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν σὺ

δὲ τῇ πίστει ἔστηκας μὴ ὑψηλοφρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ· **21** εἰ γὰρ ὁ θεὸς τῶν κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο μήπως οὐδὲ σοῦ φείσεται **22** ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας ἀποτομίαν ἐπὶ δὲ σὲ χρηστότητα ἐὰν ἐπιμείνης τῇ χρηστότητι ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ **23** καὶ ἐκεῖνοι δὲ ἐὰν μὴ ἐπιμείνωσιν τῇ ἀπιστίᾳ ἐγκεντρισθήσονται· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ θεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς **24** εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκόπης ἀγριελαίου καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιέλαιον πόσῳ μάλλον οὗτοι οἱ κατὰ φύσιν ἐγκεντρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ **25** Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοί τὸ μυστήριον τοῦτο ἵνα μὴ ᾗτε παρ' ἐαυτοῖς φρόνιμοι ὅτι πῶρως ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν ἄχρις οὗ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ **26** καὶ οὕτως πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται· καθὼς γέγραπται Ὡς ἐκ Σιών ὁ ῥυόμενος καὶ ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ· **27** καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν **28** κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας· **29** ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλήσις τοῦ θεοῦ **30** ὥστε γὰρ καὶ ὑμεῖς ποτε ἠπειθήσατε τῷ θεῷ νῦν δὲ ἠλεήθητε τῇ τούτου ἀπειθείᾳ **31** οὕτως καὶ οὗτοι νῦν ἠπειθήσαν τῷ ὑμετέρῳ ἑλέει ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐλεηθῶσιν· **32** συνέκλεισεν γὰρ ὁ θεὸς τοὺς πάντας εἰς ἀπειθειαν ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ **33** Ὡς βᾶθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ· ὡς ἀνεξερευνήτα τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ **34** Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου ἢ τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο **35** ἢ τίς προέδωκεν αὐτῷ καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ **36** ὅτι ἐξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν

12 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἀδελφοί διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ θεοῦ παραστήσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν ἁγίαν εὐάρεστον τῷ θεῷ τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν· **2** καὶ μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακρινώσει τοῦ νοῦς ὑμῶν, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὴν διέλημα τοῦ θεοῦ τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον **3** Λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης μοι παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν ἐκάστῳ ὡς ὁ θεὸς ἐμέρισεν μέτρον πίστεως **4** καθάπερ γὰρ ἐν ἐνὶ σώματι μέλη πολλὰ ἔχομεν τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν **5** οὕτως οἱ πολλοὶ ἐν σώμα ἔσμεν ἐν Χριστῷ ὁ δὲ καθ' εἰς ἀλλήλων μέλη **6** ἔχοντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθείσαν ἡμῖν διάφορα εἴτε προφητείαν κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως **7** εἴτε διακονίαν ἐν τῇ διακονίᾳ εἴτε διδάσκων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ **8** εἴτε ὁ παρακαλῶν ἐν τῇ παρακλήσει· ὁ μεταδίδους ἐν ἀλότῃ τὸ προῖστάμενος ἐν σπουδῇ ὁ ἐλεῶν ἐν ἰλαρότητι **9** Ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος ἀποστρυφόντες τὸ πονηρὸν κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ **10** τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι **11** τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροὶ τῷ πνεύματι ζέοντες τῷ καιρῷ δουλεύοντες **12** τῇ ἐλπίδι χαίροντες τῇ θλίψει ὑπομένοντες τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες **13** ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες τὴν φιλοξενίαν διώκοντες **14** εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε **15** χαίρειν μετὰ χαιρόντων καὶ κλαίειν μετὰ κλαιόντων **16** τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονούντες μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονούντες ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἐαυτοῖς **17** μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες προνοοῦμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων· **18** εἰ δυνατόν τὸ ἐξ ὑμῶν μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες **19** μὴ ἐαυτοὺς ἐκδικούντες ἀγαπητοὶ ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ γέγραπται γὰρ Ὑμεῖς ἐκδικητὴς ἐγὼ ἀνταποδώσω λέγει κύριος **20** ἐὰν οὖν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου ψώμιζε αὐτόν· ἐὰν διψᾷ πότιζε αὐτόν· τοῦτο γὰρ ποιῶν ἄνθρωκας πυρὸς σαρκεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ **21** μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν

13 Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω οὐ γὰρ ἐστὶν ἐξουσία εἰ μὴ ἀπὸ θεοῦ αἱ δὲ οὐσαι ἐξουσίαι ὑπὸ τοῦ θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν· **2** ὥστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ τῇ τοῦ θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν οἱ δὲ ἀνθεστηκότες ἐαυτοῖς κρίμα λήψονται **3** οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶν φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ τῶν κακῶν· θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; τὸ ἀγαθὸν ποιεῖ καὶ ἔξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς· **4** θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν σοὶ εἰς τὸ ἀγαθόν ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῇς φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκὴ τὴν μάχαιραν φορεῖ· θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν, ἔκδικος εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι **5** διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνειδήσιν **6** διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε· λειτουργοὶ γὰρ θεοῦ εἰσιν εἰς αὐτὸ τοῦτο

Romans

προσκαρτεροῦντες **7** ἀπόδοτε οὖν πᾶσιν τὰς ὀφειλάς, τῷ τὸν φόρον τὸν φόρον τῷ τὸ τέλος τὸ τέλος τῷ τὸν φόβον τὸν φόβον τῷ τὴν τιμὴν τὴν τιμὴν **8** Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· ὁ γὰρ ἀγαπᾶν τὸν ἕτερον νόμον πεπλήρωκεν **9** τὸ γὰρ Οὐ μοιχεύσεις Οὐ φονεύσεις Οὐ κλέψεις Οὐ ψευδομαρτυρήσεις, Οὐκ ἐπιθυμήσεις καὶ εἰ τις ἑτέρα ἐντολή ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιοῦται, ἐν τῷ Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτὸν **10** ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται· πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη **11** Καὶ τοῦτο εἰδότες τὸν καιρὸν ὅτι ὥρα ἡμᾶς ἦδη ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν **12** ἡ νῦν προέκοπεν ἡ δὲ ἡμέρα ἡγγικεν ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός **13** ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσημίωνος περιπατήσωμεν μὴ κόμοις καὶ μέθαις μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ **14** ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας

14 Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν **2** ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει **3** ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω καὶ ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω ὁ θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο **4** σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ κυρίῳ στήκει ἡ πίστις· σταθήσεται δέ, δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ θεὸς στήσαι αὐτόν **5** ὃς μὲν κρίνει ἡμέραν παρ' ἡμέραν, ὃς δὲ κρίνει πᾶσαν ἡμέραν· ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοὶ πληροφορεῖσθω **6** ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν, κυρίῳ οὐ φρονεῖ· ὁ ἐσθίων κυρίῳ ἐσθίει εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων Κυρίῳ οὐκ ἐσθίει καὶ εὐχαριστεῖ τῷ θεῷ **7** οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῇ καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει· **8** ἐάν τε γὰρ ζῶμεν τῷ κυρίῳ ζῶμεν ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν τῷ κυρίῳ ἀποθνήσκωμεν ἐάν τε οὖν ζῶμεν ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν τοῦ κυρίου ἐσμέν **9** εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς καὶ ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ **10** σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἡ καὶ σὺ τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ **11** γέγραπται γάρ, Ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ θεῷ **12** ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει τῷ θεῷ **13** Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν· ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον τὸ μὴ τιθεῖν πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ ἢ σκάνδαλον **14** οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' ἑαυτοῦ εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν εἶναι ἐκείνῳ κοινόν **15** εἰ δὲ διὰ βρώμα ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται οὐκέτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς· μὴ τῷ βρώματί σου ἐκείνον ἀπόλλυε ὑπὲρ ὃ Χριστὸς ἀπέθανεν **16** μὴ βλασφημείσθω οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν **17** οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ βρώσις καὶ πόσις ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν πνεύματι ἁγίῳ· **18** ὁ γὰρ ἐν τούτοις δουλεύων τῷ Χριστῷ εὐάρεστος τῷ θεῷ καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις **19** ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους **20** μὴ ἔνεκεν βρώματος κατὰλυε τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ πάντα μὲν καθαρὰ ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι **21** καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα μὴδὲ πιεῖν οἶνον μὴδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει ἢ σκανδαλίζεται ἢ ἀσθενεῖ **22** σὺ πίστιν ἔχεις κατὰ σαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ θεοῦ μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ᾧ δοκιμάζει· **23** ὁ δὲ διακρινόμενος ἐάν φάγῃ κατακρίνεται ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως· πᾶν δὲ ὁ οὐκ ἐκ πίστεως ἁμαρτία ἐστίν

15 Ὁφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βασιτάζειν καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν **2** ἕκαστος γάρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομὴν· **3** καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὗ ἑαυτῷ ἤρεσεν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ **4** ὅσα γὰρ προεγράφη εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν **5** ὁ δὲ θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δῶν ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν **6** ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἑνὶ στόματι δοξάζητε τὸν θεὸν καὶ πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ **7** Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν θεοῦ **8** λέγω δέ, Ἰησοῦν Χριστὸν διὰ κοινὸν γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας θεοῦ εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων **9** τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν θεὸν καθὼς γέγραπται Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσιν καὶ τῷ ὀνοματί σου ψαλῶ

10 καὶ πάλιν λέγει Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ **11** καὶ πάλιν Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐπαινεῖσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί **12** καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγει Ὑποτασσάτωσαν οἱ ἔθνη τῷ κυρίῳ καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχιν ἔθνων ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσιν **13** ὁ δὲ θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν δυνάμει πνεύματος ἁγίου **14** Πέπεισμαι δὲ ἀδελφοί μου καὶ αὐτοὶ ἐγὼ περὶ ὑμῶν ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοὶ ἐστε ἀγαθωσύνης πεπληρωμένοι πάσης γνώσεως δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους νοουθετεῖν **15** τολμηρότερον δὲ ἔγραψα ὑμῖν ἀδελφοί, ἀπὸ μέρους ὡς ἐπαναμνήσκων ὑμᾶς διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ θεοῦ **16** εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη ἱερουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος ἡγιασμένη ἐν πνεύματι ἁγίῳ **17** ἔχω οὖν καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ πρὸς θεόν· **18** οὐ γὰρ τολμήσω λαλεῖν τι ὧν οὐ κατειργάσατο Χριστὸς δι' ἐμοῦ εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν λόγῳ καὶ ἔργῳ **19** ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων ἐν δυνάμει πνεύματος θεοῦ· ὥστε με ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικῶν πεπληρωκέναι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ **20** οὕτως δὲ φιλοτιμούμενον εὐαγγελίζεσθαι οὐχ ὅπου ὠνομάσθη Χριστὸς ἵνα μὴ ἐπ' ἀλλότριον θεμέλιον οἰκοδομῶ **21** ἀλλὰ καθὼς γέγραπται Οἷς οὐκ ἀγγέλην περὶ αὐτοῦ ὥνουνται καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασιν συνήρουνται **22** Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς· **23** νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων ἐν τοῖς κλίμασιν τούτοις ἐπιποθίαν δὲ ἔχων τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν **24** ὡς ἐὰν πορεύωμαι εἰς τὴν Σπανίαν· ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐλπίζω γὰρ διαπορευόμενος θεάσασθαι ὑμᾶς καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ ἐὰν ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπληρωθῶ **25** νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ διακονῶν τοῖς ἁγίοις **26** εὐδόκησαν γὰρ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ **27** εὐδόκησαν γάρ καὶ ὀφειλέται αὐτῶν· εἰσὶν εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινώνησαν τὰ ἔθνη ὀφείλουσιν καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργήσαι αὐτοῖς **28** τοῦτο οὖν ἐπιτελέσας καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦτον ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν εἰς τὴν Σπανίαν· **29** οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς ἐν πληρώματι εὐλογίας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ ἐλεύσομαι **30** Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ πνεύματος συναγωνίσασθαι μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν θεόν **31** ἵνα ῥυθθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἵνα ἡ διακονία μου ἢ εἰς Ἱερουσαλὴμ εὐπρόσδεκτος γένηται τοῖς ἁγίοις **32** ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος θεοῦ καὶ συναναπαύσωμαι ὑμῖν **33** ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν

16 Συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν οὕσαν διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κερχεαῖς **2** ἵνα αὐτὴν προσδέξησθε ἐν κυρίῳ ἀξίως τῶν ἁγίων καὶ παραστήτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν χρῆξῃ πράγματι· καὶ γὰρ αὕτη προστάτις πολλῶν ἐγενήθη καὶ αὐτοῦ ἐμοῦ **3** Ἀσπάσασθε Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργοὺς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ **4** οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ **5** καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν ἀσπάσασθε Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπητὸν μου ὅς ἐστιν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας εἰς Χριστόν **6** ἀσπάσασθε Μαρίαμ, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ἡμᾶς **7** ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνιαν τοὺς συγγενεῖς μου καὶ συναιχμαλώτους μου οἵτινες εἰσὶν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις οἱ καὶ πρὸ ἐμοῦ γέγονασιν ἐν Χριστῷ **8** ἀσπάσασθε Ἀμπλίαν τὸν ἀγαπητὸν μου ἐν κυρίῳ **9** ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν συνεργὸν ἡμῶν ἐν Χριστῷ καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπητὸν μου **10** ἀσπάσασθε Ἀελλίην τὸν δόκιμον ἐν Χριστῷ ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοβούλου **11** ἀσπάσασθε Ἡροδίωνα τὸν συγγενὴ μου ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ναρκίσσου τοὺς ὄντας ἐν κυρίῳ **12** ἀσπάσασθε Τρύφαιναν καὶ Τρυφῶσαν τὰς κοπιώσας ἐν κυρίῳ ἀσπάσασθε Περσίδα τὴν ἀγαπητὴν ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν κυρίῳ **13** ἀσπάσασθε Ῥούφον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν κυρίῳ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ **14** ἀσπάσασθε Ἀσύγκριτον Φλέγοντα Ἑρμᾶν Πατροβᾶν Ἑρμῆν καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς **15** ἀσπάσασθε Φιλόλογον καὶ Ἰουλίαν Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ καὶ Ὀλυμπᾶν καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας ἁγίους **16** Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ **17** Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί σκοπεῖν τοὺς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα παρὰ τὴν

Romans

διδασχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε ποιοῦντας καὶ ἐκκλίνετε ἀπ' αὐτῶν·

18 οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν ἀλλὰ τῇ ἐαυτῶν κοιλίᾳ καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσιν τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων **19** ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας ἀφίκετο· χαίρω οὖν τὸ ἐφ' ὑμῖν θέλω δὲ ὑμᾶς σοφοὺς μέν εἶναι εἰς τὸ ἀγαθὸν ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν **20** ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν

21 ἀσπάζονται ὑμᾶς Τιμόθεος ὁ συνεργός μου καὶ Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος οἱ συγγενεῖς μου **22** ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τέρτιος ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν ἐν κυρίῳ

23 ἀσπάζεται ὑμᾶς Γάιος ὁ ξένος μου καὶ τῆς ἐκκλησίας ὅλης ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός **24** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν **25** Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίξαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις

σεσιγημένου **26** φανερωθέντος δὲ νῦν διὰ τε γραφῶν προφητικῶν κατ' ἐπιταγὴν τοῦ

αἰωνίου θεοῦ εἰς ὑπακοὴν πίστεως εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος **27** μόνῳ σοφῷ θεῷ διὰ

Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν πρὸς Ῥωμαίους ἐγράφη ἀπὸ Κορίνθου διὰ φοίβης τῆς διακόνου τῆς ἐν Κεγχρεαῖς ἐκκλησίας

I Corinthians

1 Παῦλος κλητὸς ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ καὶ σωσθένης ὁ ἀδελφός **2** τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ τῇ οὓσῃ ἐν Κορίνθῳ ἡγιασμένοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ κλητοῖς ἁγίοις σὺν πᾶσιν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν παντὶ τόπῳ αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν **3** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ **4** Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ **5** ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει **6** καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν **7** ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ **8** ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ **9** πιστὸς ὁ θεὸς δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν **10** Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες καὶ μὴ ᾖ ἐν ὑμῖν σχίσματα ἥτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῦ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ **11** ἐδηλώθη γάρ μου περὶ ὑμῶν ἀδελφῶν μου ὑπὸ τῶν Χλόης ὅτι ἐριδες ἐν ὑμῖν εἰσιν **12** λέγω δὲ τοῦτο ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει Ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου Ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ Ἐγὼ δὲ Κηρᾶ Ἐγὼ δὲ Χριστοῦ **13** μεμέρισται ὁ Χριστὸς μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε **14** εὐχαριστῶ τῷ θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον **15** ἵνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα **16** ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα **17** οὐ γὰρ ἀπέστείλεν με Χριστὸς βαπτίζειν ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ **18** Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστίν τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις θεοῦ ἐστίν **19** γέγραπται γάρ Ἀπολὼ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω **20** ποῦ σοφός ποῦ γραμματεὺς ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου **21** ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν θεὸν εὐδόκησεν ὁ θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας **22** ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσιν καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν **23** ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον Ἕλλησιν δὲ μωρίαν **24** αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησιν Χριστὸν θεοῦ δύναμιν καὶ θεοῦ σοφίαν **25** ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν **26** Βλέπετε γὰρ τὴν κλήσιν ὑμῶν ἀδελφοί ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα οὐ πολλοὶ δυνατοὶ οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς **27** ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεὸς ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεὸς ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρὰ **28** καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ θεός καὶ τὰ μὴ ὄντα ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ **29** ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ **30** ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ θεοῦ δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμός καὶ ἀπολύτρωσις **31** ἵνα καθὼς γέγραπται Ὁ καυχώμενος ἐν κυρίῳ καυχάσθω

2 Καγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς ἀδελφοί ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ θεοῦ **2** οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον **3** καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς **4** καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως **5** ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ **6** Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων **7** ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν θεοῦ ἐν μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμένην ἣν προώρτισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν **8** ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν εἰ γὰρ ἔγνωσαν οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν **9** ἀλλὰ καθὼς γέγραπται Ἄφ' ὀφθαλμοῦ οὐκ εἶδεν καὶ οὐς οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη ἢ ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν

10 ἡμῖν δὲ ὁ θεὸς ἀπεκάλυψεν διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ **11** τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ **12** ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν· **13** ὃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος· ἁγίου, πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες **14** ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ· μαρρία γὰρ αὐτῷ ἐστὶν καὶ οὐ δύναται γνῶναι ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται· **15** ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται **16** τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου ὃς συμβιβάσει αὐτόν· ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν

3 Καὶ ἐγώ, ἀδελφοί οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς ἀλλ' ὡς σαρκικοῖς ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ **2** γάλα ὑμᾶς ἐπότισα καὶ οὐ βρώμα οὐπω γὰρ ἠδύνασθε ἀλλ' οὔτε ἔτι νῦν δύνασθε **3** ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζήλος καὶ ἔρις καὶ διχοστασίαι, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε **4** ὅταν γὰρ λέγῃ τις Ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου ἕτερος δὲ Ἐγὼ Ἀπολλῶ οὐχὶ σαρκικοί ἐστε **5** τίς οὖν ἐστὶν Παῦλος τίς δὲ Ἀπολλῶς ἀλλ' ἡ διακονία δι' ᾧ ἐπιστεῦσατε καὶ ἐκάστῳ ὡς ὁ κύριος ἔδωκεν **6** ἐγὼ ἐφύτευσα Ἀπολλῶς ἐπότισεν ἀλλ' ὁ θεὸς ἠύξανεν· **7** ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστὶν τι οὔτε ὁ ποτίζων ἀλλ' ὁ ἀυξάνων θεός **8** ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἐν εἰσὶν ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον· **9** θεοῦ γὰρ ἐσμεν συνεργοί θεοῦ γεώργιον θεοῦ οἰκοδομῇ ἐστε **10** Κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ ἕκαστος δὲ βλέπew πῶς ἐποικοδομεῖ **11** θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον ὅς ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός **12** εἰ δὲ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσόν ἄργυρον λίθους τιμίους ξύλα ἥχοτον καλὰ· **13** ἕκαστον τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἕκαστον τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστιν τὸ πῦρ δοκιμάσει **14** εἰ τις τοῦ ἔργου μενεῖ ὁ ἐποικοδόμησεν μισθὸν λήψεται **15** εἰ τις τοῦ ἔργου κατακαήσεται ζημιωθήσεται αὐτὸς δὲ σωθήσεται οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός **16** οὐκ οἶδατε ὅτι ναὸς θεοῦ ἐστε καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν **17** εἰ τις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθειρεῖ φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ θεοῦ ἅγιός ἐστιν οἵτινές ἐστε ὑμεῖς **18** Μηδεὶς ἐαυτὸν ἐξαπατάτω· εἰ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ μωρὸς γενέσθω ἵνα γένηται σοφός **19** ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μαρρία παρὰ τῷ θεῷ ἐστὶν γέγραπται γὰρ Ὁ δρασάμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν· **20** καὶ πάλιν Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν ὅτι εἰσὶν μάταιοι **21** ὥστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστὶν

22 εἴτε Παῦλος εἴτε Ἀπολλῶς εἴτε Κηρᾶς εἴτε κόσμος εἴτε ζωὴ εἴτε θάνατος εἴτε ἐνεστῶτα εἴτε μέλλοντα· πάντα ὑμῶν ἐστὶν, **23** ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ Χριστὸς δὲ θεοῦ

4 Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους μυστηρίων θεοῦ **2** ὃ δὲ λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις ἵνα πιστὸς τις εὑρεθῇ **3** ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω **4** οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύνοῖδα ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμα ὁ δὲ ἀνακρίνων με κύριός ἐστιν **5** ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτά τοῦ σκότους καὶ φανερώσει τὰς βουλάς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἕκαστος γενήσεται ἕκαστῳ ἀπὸ τοῦ θεοῦ **6** Ταῦτα δὲ ἀδελφοί μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶ δι' ὑμᾶς ἵνα ἐν ἡμῖν μάθῃτε τὸ Μη ὑπὲρ ὃ γέγραπται φρονεῖν, ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἐτέρου **7** τίς γὰρ σε διακρίνει τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες εἰ δὲ καὶ ἔλαβες τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβὼν **8** ἥδη κεκορεσμένοι ἐστέ ἥδη ἐπλουτήσατε χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε· καὶ ὀφελόν γε ἐβασιλεύσατε ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν **9** δοκῶ γὰρ ὅτι ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις **10** ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἐνδοξοὶ ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι **11** ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινώμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν, καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν **12** καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν διωκόμενοι ἀνεχόμεθα **13** βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν πάντων

I Corinthians

περίψημα ἕως ἄρτι **14** Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νοουθετῶ **15** ἔάν γάρ μου πατέρας ἐχῆτε ἐν Χριστῷ ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα **16** παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς μιμηταί μου γίνεσθε **17** διὰ τοῦτο ἐπεμνα ὑμῖν Τιμόθεον ὃς ἐστὶν τέκνον μου ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν κυρίῳ ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδοὺς μου τὰς ἐν Χριστῷ καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω **18** ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιώθησάν τινες **19** ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς ἔάν ὁ κύριος θελήσῃ καὶ γνώσομαι οὐ τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων ἀλλὰ τὴν δύναμιν **20** οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀλλ' ἐν δυνάμει **21** τί θέλετε ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύματι τε πραότητος

5 Ὡς ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία καὶ τοιαύτη πορνεία ἣτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται, ὥστε γυναικὰ τινὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν **2** καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε ἵνα ἐξαρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας **3** ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὸν τῷ σώματι παρὼν δὲ τῷ πνεύματι ἡδὴ κέκρικα ὡς παρὼν τὸν οὕτως τοῦτο κατεργασάμενον **4** ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, συναρθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος σὺν τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **5** παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ Σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ **6** Οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν οὐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ **7** ἔκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην ἵνα ᾗτε νέον φύραμα καθὼς ἐστε ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός **8** ὥστε ἐορτάζωμεν μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας **9** Ἐργαῖα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις **10** καὶ οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου ἢ τοῖς πλεονέκταις ἢ ἄρπαξιν ἢ εἰδωλολάτραις ἐπεὶ ὀφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελεθῆναι

11 νῦν δὲ ἔργαῖα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι ἔάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος ἢ πλεονέκτης ἢ εἰδωλολάτρης ἢ λοιδορὸς ἢ μέθυσος ἢ ἄρπαξ τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν

12 τί γάρ μοι καὶ τοὺς ἔξω κρίνειν οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε **13** τοὺς δὲ ἔξω ὁ θεὸς κρίνει καὶ ἐξαρεῖτε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν

6 Τολμᾷ τις ὑμῶν πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἀγίων; **2** οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἄγιοι τὸν κόσμον κρινοῦσιν; καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος ἀνάξιοι ἐστε κριτηρίων ἐλαχίστων; **3** οὐκ οἴδατε ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν μή τι βιωτικά; **4** βιωτικά μὲν οὖν κριτήρια ἔάν ἔχητε τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τούτους καθίζετε **5** πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω οὕτως οὐκ ἐστὶν ἐν ὑμῖν σοφὸς οὐδὲ εἷς, ὃς δυνήσεται διακρίναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ; **6** ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφοῦ κρίνεται καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστον **7** ἡδὴ μὲν οὖν ὅλως ἥττημα ἐν ὑμῖν ἐστὶν ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἐαυτῶν διατί οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε; διατί οὐχὶ μᾶλλον ἀποστερεῖσθε; **8** ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε καὶ ταῦτα ἀδελφοὺς **9** ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι βασιλείαν θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν; μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλολάτραι οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἄρσενόκοιται **10** οὔτε κλέπται οὔτε πλεονέκται οὔτε μέθυσοι οὐ λοιδοροὶ οὐχ ἄρπαγες βασιλείαν θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν **11** καὶ ταῦτά τινες ἦτε· ἀλλὰ ἀπελούσασθε ἀλλὰ ἡγιασθήτε ἀλλ' ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ θεοῦ ἡμῶν

12 Πάντα μοι ἔξεστιν ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει πάντα μοι ἔξεστιν ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθῆσομαι ὑπὸ τινος **13** τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν ὁ δὲ θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ ἀλλὰ τῷ κυρίῳ καὶ ὁ κύριος τῷ σώματι **14** ὁ δὲ θεὸς καὶ τὸν κύριον ἡγείρεν καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ **15** οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστὶν ἅρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; μὴ γένοιτο **16** ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἔν σῶμά ἐστιν; Ἔσονται γὰρ φησὶν οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν **17** ὁ δὲ κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἐν πνεύμα ἐστὶν **18** φεύγετε τὴν πορνείαν· πᾶν ἀμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτός τοῦ σώματος ἐστὶν· ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἀμαρτάνει **19** ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματος ἐστὶν οὗ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ καὶ οὐκ ἐστὲ ἐαυτῶν; **20** ἡγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἃτινά ἐστιν τοῦ Θεοῦ

7 Περὶ δὲ ὧν ἐγράψατε μοι, καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἄπτεσθαι· **2** διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἔχτω καὶ ἑκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἔχτω **3** τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλομένην εὐνοίαν ἀποδιδότω ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ **4** ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλ' ὁ ἀνὴρ ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλ' ἡ γυνή **5** μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους εἰ μὴ τι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν ἵνα σχολάζητε τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρχησθε, ἵνα μὴ πειράξη ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν **6** τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην οὐ κατ' ἐπιταγὴν **7** θέλω γὰρ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἑμαυτὸν· ἀλλ' ἕκαστος ἴδιον χάρισμα ἔχει ἐκ θεοῦ ὅς μὲν οὕτως ὅς δὲ οὕτως **8** Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις καλὸν αὐτοῖς ἐστὶν ἐὰν μείνωσιν ὡς καὶ γὰρ **9** εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεῦνται γαμησάτωσαν κρεῖσσον γάρ ἐστιν γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι **10** τοῖς δὲ γεγαμηκόσιν παραγγέλλω οὐκ ἐγὼ ἀλλ' ὁ κύριος γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι **11** ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ μενέτω ἄγαμος ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγῇ καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφίεναι **12** Τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω οὐχ ὁ κύριος· εἰ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον καὶ αὕτη συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ μὴ ἀφίετω αὐτήν· **13** καὶ γυνὴ ἥτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον καὶ αὐτὸς συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς μὴ ἀφίετω αὐτόν· **14** ἡγίασαι γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικὶ καὶ ἡγίασαι ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀνδρὶ· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστιν νῦν δὲ ἁγία ἐστιν **15** εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται χωριζέσθω· οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιοῦτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ θεός **16** τί γὰρ οἶδας γύναι εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις ἢ τί οἶδας ἄνερ εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις **17** Εἰ μὴ ἑκάστῳ ὡς ἐμέρισεν ὁ θεός ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ κύριος οὕτως περιπατεῖτω καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι **18** περιτετμημένους τις ἐκλήθη μὴ ἐπισπάσθω· ἐν ἀκροβυστίᾳ τις ἐκλήθη μὴ περιτεμνέσθω **19** ἡ περιτομὴ οὐδὲν ἐστὶν καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδὲν ἐστὶν ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν θεοῦ **20** ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ἢ ἐκλήθη ἐν ταύτῃ μενέτω **21** δοῦλος ἐκλήθης μή σοι μελέτω· ἀλλ' εἰ καὶ δύνῃσαι ἐλευθέρως γενέσθαι μᾶλλον χρῆσαι **22** ὁ γὰρ ἐν κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος ἀπελευθέρως κυρίου ἐστὶν ὁμοίως καὶ ὁ ἐλευθέρως κληθεὶς δοῦλός ἐστιν Χριστοῦ **23** τιμῆς ἡγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων **24** ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη ἀδελφοί ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ τῷ θεῷ **25** Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν κυρίου οὐκ ἔχω γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἡλεημένος ὑπὸ κυρίου πιστὸς εἶναι **26** Νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστώσαν ἀνάγκην ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι **27** δέδεσται γυναικὶ μὴ ζητεῖ λύσιν· λέλυσαι ἀπὸ γυναικὸς μὴ ζητεῖ γυναῖκα **28** ἐὰν δὲ καὶ γήμῃ, οὐχ ἡμαρτες· καὶ ἐὰν γήμῃ ἡ παρθένος οὐχ ἡμαρτεν θλίψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἔξουσιν οἱ τοιοῦτοι ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι **29** τοῦτο δὲ φημι ἀδελφοί ὁ καιρὸς συνεσταλμένος τὸ λοιπὸν ἐστὶν ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας ὡς μὴ ἔχοντες ὦσιν **30** καὶ οἱ κλαίοντες ὡς μὴ κλαίοντες καὶ οἱ χαίροντες ὡς μὴ χαίροντες καὶ οἱ ἀγοράζοντες ὡς μὴ κατέχοντες **31** καὶ οἱ χρώμενοι τῷ κόσμῳ τούτῳ ὡς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σῆμα τοῦ κόσμου τούτου **32** θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου πῶς ἀρέσει τῷ κυρίῳ· **33** ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου πῶς ἀρέσει τῇ γυναικὶ **34** μεμέρισται ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος ἡ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου ἵνα ἡ ἀγία καὶ σώματι καὶ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου πῶς ἀρέσει τῷ ἀνδρὶ **35** τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον λέγω οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχημον καὶ εὐπρόσδερον τῷ κυρίῳ ἀπερισπάστως **36** Εἰ δὲ τις ἀσχημονεῖ ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει ἐὰν ἢ ὑπέρακμος καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι ὃ θέλει ποιεῖτω οὐχ ἁμαρτάνει γαμείτωσαν **37** ὃς δὲ ἔστηκεν ἐδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ μὴ ἔχων ἀνάγκην ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τοῦ τηρεῖν τὴν ἐαυτοῦ παρθένον καλῶς ποιεῖ· **38** ὥστε καὶ ὁ ἐγκαμίζων καλῶς ποιεῖ ὁ δὲ μὴ ἐγκαμίζων κρεῖσσον ποιεῖ· **39** Γυνὴ δέδεσται νόμῳ ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐλευθέρᾳ ἐστὶν ᾧ θέλει γαμηθῆναι μόνον ἐν κυρίῳ **40** μακαριωτέρα δὲ ἐστὶν ἐὰν οὕτως μείνῃ κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ δὲ καὶ γὰρ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν

8 Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων οἶδαμεν ὅτι πάντες γινώσκουσιν ἔχοντες ἢ γινώσκουσιν φυσιοὶ ἢ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ· **2** εἰ δὲ τις δοκεῖ εἰδέναι τι οὐδέπω οὐδὲν ἔγνωκεν καθὼς δεῖ γινῶναι·

I Corinthians

3 εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν θεὸν οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ **4** Περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων οἶδαμεν ὅτι οὐδὲν εἰδωλὸν ἐν κόσμῳ καὶ ὅτι οὐδεὶς θεὸς ἕτερος εἰ μὴ εἰς **5** καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶν λεγόμενοι θεοὶ εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς ὥσπερ εἰσὶν θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί **6** ἀλλ' ἡμῖν εἰς θεὸς ὁ πατὴρ ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν καὶ εἰς κύριος Ἰησοῦς Χριστός δι' οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ **7** Ἀλλ' οὐκ ἐν πάσιν ἡ γνώσις· τινὲς δὲ τῇ συνειδήσει τοῦ εἰδώλου ἕως ἄρτι ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσιν καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενὴς οὖσα μολύνεται **8** βρώμα δὲ ἡμᾶς οὐ παρίστησιν τῷ θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα **9** βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενούσιν **10** ἐὰν γὰρ τις ἴδῃ σὲ τὸν ἔχοντα γνώσιν ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθῇται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν

11 καὶ ἀπολείται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν **12** οὕτως δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τύποντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἀμαρτάνετε **13** διόπερ εἰ βρώμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω

9 Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν κύριον ἡμῶν ἑώρακα οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ **2** εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμὶ· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ **3** Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστίν **4** μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν **5** μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ κυρίου καὶ Κηφᾶς **6** ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρναβᾶς οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι **7** τίς στρατεύεται ἰδιοῖς ὀψωνίοις ποτέ τίς φυτεῦει ἀμπελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει **8** Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ ἢ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει **9** ἐν γὰρ τῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ θεῷ **10** ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι **11** εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν **12** εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν οὐ μᾶλλον ἡμεῖς Ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ ἀλλὰ πάντα στέγομεν ἵνα μὴ ἐγκοπὴν τινα δώμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ **13** οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται **14** οὕτως καὶ ὁ κύριος διετάξεν τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν **15** ἐγὼ δὲ οὐδενὶ ἐχρησάμην τούτων οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως γένηται ἐν ἐμοί· καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ τὸ καύχημά μου ἵνα τις κενώσῃ **16** ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι οὐκ ἔστιν μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπικεῖται· οὐαὶ δέ μοι ἐστὶν ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι, **17** εἰ γὰρ ἐκὼν τοῦτο πράσσω μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων οἰκονομίαν πεπίστευμαι· **18** τίς οὖν μοί ἐστιν ὁ μισθός ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θῇσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ **19** Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδοῦλωσα ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω· **20** καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαίος ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· **21** τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος μὴ ὢν ἄνομος θεῷ ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ ἵνα κερδήσω ἀνόμους· **22** ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσιν γέγονα τὰ πάντα ἵνα πάντως τινὰ σώσω **23** τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι **24** Οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν εἰς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον οὕτως τρέχετε ἵνα καταλάβητε **25** πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον **26** ἐγὼ τοίνυν οὕτως τρέχω ὡς οὐκ ἀδήλως οὕτως πυκτεύω ὡς οὐκ ἀέρα δέρων· **27** ἀλλ' ὑποπιᾶζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ μήπως, ἅλλοις κηρύξας αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι

10 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοί ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλῃν ἦσαν καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον **2** καὶ πάντες εἰς τὸν Μωσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ **3** καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρώμα πνευματικὸν ἔφαγον **4** καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας

ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός **5** ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ θεός κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ **6** ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν καθὼς κακείνοι ἐπεθύμησαν **7** μὴδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε καθὼς τινες αὐτῶν ὡς γέγραπται Ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἀνέστησαν παίζειν **8** μὴδὲ πορνεύωμεν καθὼς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν καὶ ἔπесον ἕν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες **9** μὴδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Χριστόν καθὼς καὶ τινες αὐτῶν ἐπείρασαν καὶ ὑπὸ τῶν ὄφρων ἀπώλοντο **10** μὴδὲ γογγύζετε καθὼς καὶ τινες αὐτῶν ἐγόγγυσαν καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ **11** ταῦτα δὲ πάντα τύποι συνέβαινον ἐκείνοις ἐγράφη δὲ πρὸς νοουθεσίαν ἡμῶν εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν **12** ὥστε ὁ δοκῶν ἐστάναι βλεπέτω μὴ πέσῃ **13** πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ θεός· οὐκ ἑάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἑκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν **14** Διόπερ ἀγαπητοὶ μου φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρείας **15** ὡς φρονίμοις λέγω· κρίνατε ὑμεῖς ὃ φημι **16** τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας· ὃ εὐλογοῦμεν οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἐστίν τὸν ἄρτον δὲ κλῶμεν οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐστίν **17** ὅτι εἰς ἄρτος ἐν σώμα οἱ πολλοὶ ἐσμεν οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἐνὸς ἄρτου μετέχομεν **18** βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οὐχὶ οἱ ἐσθιόντες τὰς θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσιν **19** τί οὖν φημι ὅτι εἰδωλον τί ἐστίν ἢ ὅτι εἰδωλόθυτον τί ἐστίν; **20** ἀλλ' ὅτι ἃ θύει τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει καὶ οὐ θεῷ οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων εἶναι **21** οὐ δύνασθε ποτήριον κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων οὐ δύνασθε τραπέζης κυρίου μετεῖναι καὶ τραπέζης δαιμονίων **22** ἢ παραζηλοῦμεν τὸν κύριον μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν **23** Πάντα μοι ἔξεστιν ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ **24** μὴδεὶς τὸ ἐαυτοῦ ζητεῖτω ἀλλὰ τὸ τοῦ ἐτέρου ἕκαστος **25** Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε μὴδὲν ἀνακρίνοντας διὰ τὴν συνειδήσιν **26** τοῦ γὰρ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς **27** εἰ δὲ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων καὶ θέλετε πορεύεσθαι πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε μὴδὲν ἀνακρίνοντας διὰ τὴν συνειδήσιν **28** ἐὰν δὲ τις ὑμῖν εἴπῃ Τοῦτο εἰδωλόθυτον ἐστίν μὴ ἐσθίετε δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα καὶ τὴν συνειδήσιν· τοῦ γὰρ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς **29** συνειδήσιν δὲ λέγω οὐχὶ τὴν ἐαυτοῦ ἀλλὰ τὴν τοῦ ἐτέρου ἵνα τί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως **30** εἰ δὲ ἐγὼ χάριτι μετέχω τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ **31** εἴτε οὖν ἐσθίετε εἴτε πίνετε εἴτε τι ποιεῖτε πάντα εἰς δόξαν θεοῦ ποιεῖτε **32** ἀπρόσκοποι γίνεσθε καὶ Ἰουδαίοις καὶ Ἑλλήσιν καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ **33** καθὼς καὶ γὰρ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω μὴ ζητῶν τὸ ἐμαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν ἵνα σωθῶσιν

11 μιμηταὶ μου γίνεσθε καθὼς καὶ γὰρ Χριστοῦ **2** Ἐπαίνῳ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί ὅτι πάντα μου μέμνησθε καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατέχετε **3** θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστός ἐστίν κεφαλὴ δὲ γυναικὸς ὁ ἀνὴρ κεφαλὴ δὲ Χριστοῦ ὁ θεός **4** πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων κατὰ κεφαλῆς ἔχων καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ **5** πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ προφητεύουσα ἀκατακάλυπτος τῇ κεφαλῇ καταισχύνει τὴν κεφαλὴν ἐαυτῆς· ἐν γὰρ ἐστίν καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρμημένῃ **6** εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται γυνὴ καὶ κειράσθω· εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι κατακαλύπτέσθω **7** ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν εἰκὼν καὶ δόξα θεοῦ ὑπάρχων γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστίν **8** οὐ γὰρ ἐστίν ἀνὴρ ἐκ γυναικὸς ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός· **9** καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα **10** διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους **11** πλὴν οὕτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικὸς οὕτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρὸς ἐν κυρίῳ· **12** ὥσπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός οὕτως καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικὸς· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ **13** ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε· πρέπον ἐστίν γυναῖκα ἀκατακάλυπτον τῷ θεῷ προσεύχεσθαι **14** ἢ οὐδὲ αὐτὴ ἢ φύσις διδάσκει ὑμᾶς ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾷ ἀτιμία αὐτῷ ἐστίν **15** γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾷ δόξα αὐτῇ ἐστίν ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται αὐτῇ **16** Εἰ δὲ τις δοκεῖ φιλόνηκος εἶναι ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἔχομεν οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ θεοῦ **17** Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαίνῳ ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖττον ἀλλ' εἰς τὸ ἥττον συνέρχεσθε **18** πρῶτον μὲν γὰρ συνερχομένων ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν καὶ μέρος τι πιστεύω **19** δεῖ γὰρ καὶ αἱρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν

I Corinthians

20 Συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ οὐκ ἔστιν κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν
21 ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν καὶ ὃς μὲν πεινᾷ ὃς δὲ μεθύει
22 μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν ἡ τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ
καταφρονεῖτε καὶ καταισχύnete τοὺς μὴ ἔχοντας τί ὑμῖν εἶπω ἐπαρινέσω ὑμᾶς ἐν τούτῳ οὐκ
ἐπαίνῳ **23** Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ κυρίου ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν ὅτι ὁ κύριος
Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἡ παραδιδότο ἔλαβεν ἄρτον **24** καὶ εὐχαριστήσας ἐκλάσεν καὶ εἶπεν
Λάβετε, φάγετε, Τοῦτό μου ἐστὶν τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν
ἐμὴν ἀνάμνησιν **25** ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνήσαι λέγων, Τοῦτο τὸ ποτήριον
ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε ὡσάκις ἂν πίνητε εἰς τὴν ἐμὴν
ἀνάμνησιν **26** ὡσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε τὸν
θάνατον τοῦ κυρίου καταγγέλλετε ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ
27 Ὡστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ κυρίου ἀναξίως ἔνοχος ἔσται
τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ κυρίου **28** δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν καὶ οὕτως ἐκ
τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω· **29** ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως,
κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ κυρίου **30** διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν
πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρώστοι καὶ κοιμῶνται ἱκανοί **31** εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν οὐκ
ἂν ἐκρινόμεθα· **32** κρινόμενοι δὲ ὑπὸ κυρίου παιδευόμεθα ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ
κατακριθῶμεν **33** ὥστε ἀδελφοί μου συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν ἀλλήλους ἐκδέχεσθε
34 εἰ δέ τις πεινᾷ ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἂν ἔλθω
διατάξομαι

12 Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν ἀδελφοί οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνωεῖν **2** Οἶδατε ὅτι ἔθνη ἦτε
πρὸς τὰ εἰδωλα τὰ ἄφωνα ὡς ἂν ἡγεσθε ἀπαγόμενοι **3** διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν
πνεύματι θεοῦ λαλῶν λέγει Ἑνάθεμα Ἰησοῦν, καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν Κύριον Ἰησοῦν,
εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἀγίῳ **4** Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶν τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα· **5** καὶ
διαιρέσεις διακονιῶν εἰσιν καὶ ὁ αὐτὸς κύριος· **6** καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσιν ὁ δὲ
αὐτός ἐστιν θεός ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν ᾗσιν **7** ἐκάστω δὲ δίδοται ἡ φανέρωσις τοῦ
πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον **8** ᾧ μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας ἄλλω
δὲ λόγος γνώσεως κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα **9** ἐτέρῳ δὲ πίστις ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι ἄλλω δὲ
χαρίσματα ἰαμάτων ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι **10** ἄλλω δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων ἄλλω δὲ
προφητεία ἄλλω δὲ διακρίσεις πνευμάτων ἐτέρῳ δὲ γένη γλωσσῶν ἄλλω δὲ ἐρμηνεία
γλωσσῶν· **11** πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκάστῳ
καθὼς βούλεται **12** Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἓν ἐστὶν καὶ μέλη ἔχει πολλά πάντα δὲ τὰ
μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἐνός, πολλὰ ὄντα ἓν ἐστὶν σῶμα οὕτως καὶ ὁ Χριστός· **13** καὶ γὰρ
ἐν ἐνὶ πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἓν σῶμα ἐβαπτίσθημεν εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες εἴτε
δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι καὶ πάντες εἰς ἓν πνεῦμα ἐποτίσθημεν **14** καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ
ἐστὶν ἐν μέλος ἀλλὰ πολλὰ **15** ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς Ὅτι οὐκ εἰμὶ χεὶρ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος
οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος **16** καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς Ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός
οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος· **17** εἰ ὅλον τὸ σῶμα
ὀφθαλμός ποῦ ἡ ἀκοή εἰ ὅλον ἀκοή ποῦ ἡ ὁσφρησις **18** νυνὶ δὲ ὁ θεὸς ἔθετο τὰ μέλη ἐν
ἑκάστῳ αὐτῶν ἐν τῷ σώματι καθὼς ἠθέλησεν **19** εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἐν μέλος ποῦ τὸ σῶμα
20 νῦν δὲ πολλὰ μὲν μέλη ἐν δὲ σῶμα **21** οὐ δύναται δὲ ὀφθαλμὸς εἰπεῖν τῇ χειρὶ Χρείαν
σου οὐκ ἔχω ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσὶν Χρείαν ὑμῶν οὐκ ἔχω· **22** ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον
τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν ἀναγκαῖά ἐστιν **23** καὶ ὁ
δοκοῦμεν ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώματος τούτοις τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν καὶ τὰ
ἀσχήμονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσοτέραν ἔχει **24** τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν οὐ χρεῖαν
ἔχει ἀλλ' ὁ θεὸς συνεκέρασεν τὸ σῶμα τῷ ὑστεροῦντι περισσοτέραν δόξιν τιμὴν **25** ἵνα μὴ
ἡ σῴσιμα ἐν τῷ σώματι ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσιν τὰ μέλη
26 καὶ εἴτε πάσχει ἐν μέλος συμπάσχει πάντα τὰ μέλη· εἴτε δοξάζεται ἐν μέλος συγχαίρει
πάντα τὰ μέλη **27** Ὑμεῖς δὲ ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους
28 καὶ οὗς μὲν ἔθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους δεῦτερον προφήτας τρίτον
διδασκάλους ἔπειτα δυνάμεις εἴτα χαρίσματα ἰαμάτων ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις γένη
γλωσσῶν **29** μὴ πάντες ἀπόστολοι μὴ πάντες προφῆται μὴ πάντες διδασκαλοι μὴ πάντες
δυνάμεις **30** μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσιν μὴ

πάντες διερμηνεύουσιν **31** ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα· Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι

13 Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω γέγονα χαλκὸς ἢ ἥχων ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον **2** καὶ ἐὰν ἔχω προφητεῖαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν ὥστε ὅρη μεθιστάνειν ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω οὐθέν εἰμι **3** καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθίσωμαι ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω οὐδὲν ὠφελοῦμαι **4** Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ χρηστεύεται ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται οὐ φυσιοῦται **5** οὐκ ἀσχημονεῖ οὐ ζητεῖ τὰ ἐαυτῆς οὐ παροξύνεται οὐ λογίζεται τὸ κακόν **6** οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· **7** πάντα στέγει πάντα πιστεύει πάντα ἐλπίζει πάντα ὑπομένει **8** Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει· εἴτε δὲ προφητεῖα καταργηθῇσονται· εἴτε γλώσσαι παύσονται· εἴτε γνῶσις καταργηθήσεται **9** ἐκ μέρους γὰρ γινώσκουμεν καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν· **10** ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται **11** ὅτε ἤμην νήπιος ὡς νήπιος ἐλάλουν ὡς νήπιος ἐφρόνουν ὡς νήπιος ἐλογιζόμην ὅτε δὲ γέγονα ἀνὴρ κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου **12** βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην **13** νυνὶ δὲ μένει πίστις ἐλπίς ἀγάπη τὰ τρία ταῦτα· μέζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη

14 Διώκετε τὴν ἀγάπην ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικὰ μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε **2** ὁ γὰρ λαλῶν γλώσση οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ ἀλλὰ τῷ θεῷ· οὐδεὶς γὰρ ἀκούει πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια· **3** ὁ δὲ προφητεύων ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομῆν καὶ παρακλίνην καὶ παραμυθίαν **4** ὁ λαλῶν γλώσση ἐαυτὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφητεύων ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ **5** θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε· μέζων γὰρ ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομῇ ἀάβη **6** νυνὶ δὲ ἀδελφοί ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν τί ὑμᾶς ὠφελήσω ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει ἢ ἐν γνώσει ἢ ἐν προφητείᾳ ἢ ἐν διδασκῇ **7** ὅμως τὰ ἄψυχα φωνὴν διδόντα εἴτε αὐλὸς εἴτε κιθάρα ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθόγγοις μὴ δῶ πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ τὸ κιθαριζόμενον **8** καὶ γὰρ ἐὰν ἀδῇλον φωνὴν σάλπιγξ δῶ τίς παρασκευάσεται εἰς πόλεμον **9** οὕτως καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς γλώσσης ἐὰν μὴ εὐσημιον λόγον δῶτε πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον ἔσεσθε γὰρ εἰς αέρα λαλοῦντες **10** τοσαῦτα εἰ τύχοι γένῃ φωνῶν ἐστὶν ἐν κόσμῳ καὶ οὐδὲν αὐτῶν ἄφωνον· **11** ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος καὶ ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ βάρβαρος **12** οὕτως καὶ ὑμεῖς ἐπεὶ ζηλωταί ἐστε πνευμάτων πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε **13** διόπερ ὁ λαλῶν γλώσση προσευχέσθω ἵνα διερμηνεύῃ **14** ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι γλώσσῃ τὸ πνευμά μου προσεύχεται ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστιν **15** τί οὖν ἐστὶν προσεύξομαι τῷ πνεύματι προσεύξομαι δὲ καὶ τῷ νοί· ψαλῶ δὲ πνεύματι ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοί **16** ἐπεὶ ἐὰν εὐλογῆσῃς τῷ πνεύματι ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ιδιώτου πῶς ἔρεῖ τὸ Ἀμήν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδεν· **17** σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται **18** εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου, πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν· **19** ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους διὰ τοῦ νοός μου λαλήσαι ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ **20** Ἀδελφοί μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσὶν ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε ταῖς δὲ φρεσὶν τέλειοι γίνεσθε **21** ἐν τῷ νόμῳ γέραπται ὅτι Ἐν ἑτερογλώσσοις καὶ ἐν χεῖλεσιν ἑτέροις λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ καὶ οὐδ' οὐδὲν εἰσακούσονται μου λέγει κύριος **22** ὥστε αἱ γλώσσαι εἰς σημεῖόν εἰσιν οὐ τοῖς πιστεύουσιν ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις ἢ δὲ προφητεῖα οὐ τοῖς ἀπίστοις ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν **23** Ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ πάντες γλώσσαις λαλῶσιν εἰσέλθωσιν δὲ ἰδιῶται ἢ ἀπιστοὶ οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθε **24** ἐὰν δὲ πάντες προφητεύωσιν εἰσέλθῃ δὲ τις ἄπιστος ἢ ἰδιώτης ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων **25** καὶ οὕτως τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερά γίνεται καὶ οὕτως πεσῶν ἐπὶ πρόσωπον προσκυνήσῃ τῷ θεῷ ἀπαγγέλλων ὅτι Ὁ θεὸς ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστὶν **26** Τί οὖν ἐστὶν ἀδελφοί ὅταν συνέρχῃσθε ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει ἐν ἑαυτῷ ἔχει γλῶσσαν ἔχει ἀποκάλυψιν ἔχει ἑρμηνείαν ἔχει πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γενέσθω **27** εἴτε γλώσση τις λαλεῖ κατὰ δύο ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς καὶ ἀνὰ μέρος καὶ εἰς διερμηνευέτω· **28** ἐὰν δὲ μὴ ἢ διερμηνευτὴς σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ ἐαυτῷ δὲ λαλεῖτω καὶ τῷ θεῷ **29** προφῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλεῖτωσαν καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν· **30** ἐὰν δὲ ἄλλω ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ ὁ

I Corinthians

πρώτος σιγάτω **31** δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν ἵνα πάντες μανθάνωσιν καὶ πάντες παρακαλῶνται **32** καὶ πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται **33** οὐ γὰρ ἐστὶν ἀκαταστασίας ὁ θεὸς ἀλλ' εἰρήνης Ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων **34** αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· οὐ γὰρ ἐπιτέτραπται αὐταῖς λαλεῖν ἀλλ' ὑποτάσσεσθαι, καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει **35** εἰ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν ἐν οἴκῳ τοῦ ἰδίου ἀνδρός ἐπερωτάτωσαν· αἰσχρὸν γὰρ ἐστὶν γυναίξιν ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν **36** ἢ ἄφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐξηλθεν ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν **37** Εἰ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευματικός ἐπιγινώσκέτω ὃ γράφω ὑμῖν ὅτι τοῦ κυρίου εἰσὶν ἐντολαί· **38** εἰ δέ τις ἀγνοεῖ ἀγνοεῖτω **39** ὥστε ἀδελφοί ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν καὶ τὸ λαλεῖν γλώσσαις μὴ κωλύετε **40** πάντα εὐσημῶνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω

15 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν ἀδελφοί τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν ὃ καὶ παρελάβετε ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε **2** δι' οὗ καὶ σῳζέσθε τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν εἰ κατέχετε ἐκτός εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε **3** παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ καὶ παρέλαβον ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς **4** καὶ ὅτι ἐτάφη καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς **5** καὶ ὅτι ὥφθη Κηφᾶ εἴτα τοῖς δώδεκα· **6** ἔπειτα ὥφθη ἐπὶ πάντας πεντακοσίους ἀδελφοὺς ἐφάπαξ ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν· **7** ἔπειτα ὥφθη Ἰακώβῳ εἴτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν· **8** ἔσχατον δὲ πάντων ὡσπερ εἰ τῷ ἐκτρώματι ὥφθη καμοί **9** Ἐγὼ γὰρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων ὅς οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ· **10** χάριτι δὲ θεοῦ εἰμι ὃ εἰμι καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἢ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα οὐκ ἐγὼ δὲ ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἢ σὺν ἐμοί **11** εἴτε οὖν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι οὕτως κηρύσσομεν καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε **12** Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται πῶς λέγουσιν τινες ἐν ὑμῖν ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἐστίν **13** εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἐστίν οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται· **14** εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν· **15** εὐρίσκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ θεοῦ ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ θεοῦ ὅτι ἤγειρεν τὸν Χριστόν ὃν οὐκ ἤγειρεν εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται **16** εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται· **17** εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται ματαία ἡ πίστις ὑμῶν ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν **18** ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ ἀπώλονται **19** εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἡλικιότες ἐσμέν ἐν Χριστῷ μόνον ἐλπεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν **20** Νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν ἀπαρχὴ τῶν ἐκοιμημένων ἐγένετο **21** ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος· καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν **22** ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν οὕτως καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται **23** ἕκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστὸς ἔπειτα οἱ Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ **24** εἴτα τὸ τέλος ὅταν παραδῷ τὴν βασιλείαν τῷ θεῷ καὶ πατρί ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν **25** δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν ἄρχῃ οὐ ἂν θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ **26** ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος· **27** πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται δηλον ὅτι ἐκτός τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα **28** ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα ἵνα ἢ ὁ θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν **29** Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν **30** τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν **31** καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω νῆ τὴν ἡμετέραν καύχησιν ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν **32** εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθριομάχησα ἐν Ἐρέσῳ τί μοι τὸ ὄφελος εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται Φάγωμεν καὶ πίωμεν αὖριον γὰρ ἀποθνήσκομεν **33** μὴ πλανᾶσθε· Φθείρουσιν ἥθη χρηστὰ ὁμίλια κακά **34** ἐκνήψατε δικαίως καὶ μὴ ἁμαρτάνετε ἀγνοοῦσιν γὰρ θεοὺ τινες ἐχουσιν πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω **35** ἀλλ' ἐρεῖ τις Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροὶ ποίῳ δὲ σώματι ἔρχονται **36** Ἄφρον σὺ δὲ σπεῖρεις οὐ ζωοποιεῖται ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ **37** καὶ ὁ σπεῖρεις οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπεῖρεις ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον εἰ τυχὸς σίτου ἢ τινος τῶν λοιπῶν· **38** ὁ δὲ θεὸς αὐτῷ δίδωσιν σῶμα καθὼς ἠθέλησεν καὶ ἐκάσῳ τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον σῶμα **39** οὐ πᾶσα σὰρξ ἡ αὕτη σὰρξ ἀλλὰ ἄλλη μὲν σὰρξ ἀνθρώπων ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν ἄλλη δὲ ἰχθύων ἄλλη δὲ πτηνῶν **40** καὶ σώματα ἐπουράνια καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλ' ἑτέρα μὲν ἢ τῶν ἐπουρανίων δόξα ἑτέρα δὲ ἢ τῶν ἐπιγείων **41** ἄλλη δόξα ἡλίου καὶ ἄλλη δόξα σελήνης καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ

42 Οὕτως καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν σπείρεται ἐν φθορᾷ ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ·
 43 σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ ἐγείρεται ἐν δυνάμει·
 44 σπείρεται σῶμα ψυχικόν ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν ἔστιν σῶμα ψυχικόν καὶ ἔστιν
 σῶμα πνευματικόν 45 οὕτως καὶ γέγραπται Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν
 ζῶσαν ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζῶσαν 46 ἀλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευματικόν ἀλλὰ τὸ
 ψυχικόν ἔπειτα τὸ πνευματικόν 47 ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός ὁ δευτέρος ἄνθρωπος
 ὁ κύριος ἐξ οὐρανοῦ 48 οἷος ὁ χοϊκός τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοὶ καὶ οἷος ὁ ἐπουράνιος
 τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι 49 καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ φορέσομεν
 καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου 50 Τοῦτο δέ φημι ἀδελφοί ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν
 θεοῦ κληρονομήσαι οὐ δύνανται οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ 51 ἰδοὺ,
 μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες μὲν οὐ κοιμηθήσομεθα πάντες δὲ ἀλλαγισόμεθα 52 ἐν
 αὐτῷ ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· σαλπίζει γὰρ καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται
 ἀφθαρτοὶ καὶ ἡμεῖς ἀλλαγισόμεθα 53 δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν
 καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν 54 ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσῃται
 ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀθανασίαν τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ
 γεγραμμένος Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος 55 ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον ποῦ σου ἄδῃ, τὸ
 νίκος 56 τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἁμαρτία ἡ δὲ δυνάμις τῆς ἁμαρτίας ὁ νόμος 57 τῷ
 δὲ θεῷ χάρις τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νίκος διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 58 Ὡστε
 ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ ἐδραῖοι γίνεσθε ἀμετακίνητοι περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ
 κυρίου πάντοτε εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστιν κενὸς ἐν κυρίῳ

16 Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους ὥσπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς
 Γαλατίας οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιήσατε 2 κατὰ μίαν σαββάτων ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ
 τιθέτω θησαυρίζων ὅτι ἂν εὐδοῶται ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω τότε λογίαι γίνωνται 3 ὅταν δὲ
 παραγενώμαι οὐδὲ ἕαν δοκιμάσητε δι' ἐπιστολῶν τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν
 ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ· 4 ἕαν δὲ ἡ ἄξιον τοῦ κάμε πορεύεσθαι σὺν ἐμοὶ πορεύονται
 5 Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς ὅταν Μακεδονίαν διέλθω· Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι
 6 πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμεινῶ ἢ καὶ παραχειμᾶσω ἵνα ὑμεῖς με προπέμψητε οὐ ἕαν
 πορεύωμαι 7 οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν ἐλπίζω δὲ χρόνον τινὰ ἐπιμείναι
 πρὸς ὑμᾶς ἕαν ὁ κύριος ἐπιτρέπῃ 8 ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς πεντηκοστῆς·
 9 θύρα γὰρ μοι ἀνέφωγεν μεγάλη καὶ ἐνεργὴς καὶ ἀντικείμενοι πολλοί 10 Ἐὰν δὲ ἔλθῃ
 Τιμόθεος βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον κυρίου ἐργάζεται ὡς καὶ
 ἐγώ 11 μὴ τις οὖν αὐτὸν ἐξουθενήσῃ προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ ἵνα ἔλθῃ πρὸς με·
 ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν 12 Περὶ δὲ Ἀπολλῶ τοῦ ἀδελφοῦ πολλὰ
 παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλημα ἵνα
 νῦν ἔλθῃ· ἐλεύσεται δὲ ὅταν εὐκαιρήσῃ 13 Γρηγορεῖτε στήκετε ἐν τῇ πίστει ἀνδρίζεσθε
 κραταιοῦσθε 14 πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω 15 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί· οἶδατε
 τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ ὅτι ἔστιν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἀγίοις ἔταξαν
 ἑαυτοῦς· 16 ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιοῦτοις καὶ παντὶ τῷ συνεργῶντι καὶ
 κοπιῶντι 17 χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαΐκου ὅτι τὸ
 ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν· 18 ἀνέπασαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν
 ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιοῦτους 19 Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας
 Ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν
 ἐκκλησίᾳ 20 ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι
 ἀγίῳ 21 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου 22 εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν κύριον Ἰησοῦν
 Χριστόν, ἦτω ἀνάθεμα μαρὰν ἀθά 23 ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν
 24 ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἀμήν πρὸς Κορινθίους πρῶτῃ
 ἐγράφῃ ἀπὸ Φιλίππων διὰ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαΐκου καὶ Τιμοθέου.

II Corinthians

1 Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ τῇ οὐσῃ ἐν Κορίνθῳ σὺν τοῖς ἀγίοις πᾶσιν τοῖς οὖσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ· **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ **3** Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ θεὸς πάσης παρακλήσεως **4** ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ θεοῦ· **5** ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ τὸ εἰς ἡμᾶς οὕτως διὰ Χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν **6** εἴτε δὲ θλιβόμεθα ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας· τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν εἴτε παρακαλούμεθα ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας, καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν **7** εἰδότες ὅτι ὥσπερ κοινωνοὶ ἐστε τῶν παθημάτων οὕτως καὶ τῆς παρακλήσεως **8** Οὐ γὰρ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοί ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ ὅτι κατ' ὑπερβολὴν ἐβαρῆθημεν ὑπὲρ δύναμιν ὥστε ἐξασκηθῆναι ὑμᾶς καὶ τοῦ ζῆν· **9** ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν αὐτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχίκαμεν ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς ἀλλ' ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς· **10** δὲς ἐκ τῆλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ ρύεται, εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι ρύσεται **11** συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν **12** Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστίν τὸ μαρτύριον τῆς συνεκδόσεως ἡμῶν ὅτι ἐν ἀπλότῃ καὶ εἰλικρινείᾳ θεοῦ οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ ἀλλ' ἐν χάριτι θεοῦ ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς **13** οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν ἀλλ' ἡ ἀ ἀναγινώσκετε ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε· ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἔως τέλους ἐπιγινώσεσθε **14** καθὼς καὶ ἐπέγνατε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμεν καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ **15** Καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει ἐβουλόμην πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν πρότερον ἵνα δευτέραν χάριν ἔχῃτε· **16** καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν **17** τοῦτο οὖν βουλευόμενος μή τι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην ἢ ἀ βουλευόμην κατὰ σάρκα βουλευόμην ἵνα ἢ παρ' ἐμοὶ τὸ Ναὶ ναὶ καὶ τὸ Οὐ οὐ **18** πιστὸς δὲ ὁ θεὸς ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐγένετο Ναὶ καὶ Οὐ **19** ὁ γὰρ τοῦ θεοῦ υἱὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς δι' ἐμοῦ καὶ Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου οὐκ ἐγένετο Ναὶ καὶ Οὐ ἀλλὰ Ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν **20** ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι θεοῦ ἐν αὐτῷ τὸ Ναὶ· καὶ ἐν αὐτῷ τὸ Ἀμὴν τῷ θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν **21** ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χρίσας ἡμᾶς θεός **22** ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δοὺς τὸν ἀρράβωνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν **23** Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον **24** οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως ἀλλὰ συνεργοὶ ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἐστήκατε

2 ἔκρινα δὲ ἐμαντῷ τοῦτο τὸ μὴ πάλιν ἐλθεῖν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς **2** εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς καὶ τίς ἐστίν ὁ εὐφραίνειν με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ **3** καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτὸ ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστίν **4** ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύνων οὐχ ἵνα λυπηθῇτε ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἦν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς **5** Εἰ δέ τις λελύπηκεν οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν ἀλλ' ἀπὸ μέρους ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάντας ὑμᾶς **6** ἱκανὸν τῷ τοιοῦτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων **7** ὥστε τοῦναντίον μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι μήπως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ ὁ τοιοῦτος **8** διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην· **9** εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοι ἐστε **10** ᾧ δέ τι χαρίζεσθε καὶ ἐγὼ καὶ γὰρ ἐγὼ εἴ τι κεχάρισμαι ᾧ κεχάρισμαι δι' ὑμᾶς ἐν προσώπῳ Χριστοῦ **11** ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ· οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν **12** Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ θύρας μοι ἀνεφγμένης ἐν κυρίῳ **13** οὐκ ἐσχγκα ἀνεσιν τῷ πνεύματί μου τῷ μὴ εὐρεῖν με Τίτον τὸν ἀδελφόν μου ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν **14** Τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ πάντοτε

θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ· **15** ὅτι Χριστοῦ εὐδοκία ἐσμὲν τῷ θεῷ ἐν τοῖς σφροζυμένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις **16** οἷς μὲν ὁσμὴ θανάτου εἰς θάνατον οἷς δὲ ὁσμὴ ζωῆς εἰς ζωὴν καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἱκανός **17** οὐ γὰρ ἐσμεν ὥς οἱ πολλοὶ κατηλεύτες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀλλ' ὥς ἐξ εἰλικρινείας ἀλλ' ὥς ἐκ θεοῦ κατενώπιον τοῦ θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν

3 Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν εἰ μὴ χρήζομεν ὥς τινες συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐξ ὑμῶν συστατικῶν **2** ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν γνωσκομένη καὶ ἀναγνωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων **3** φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ Χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι ἀλλὰ πνεύματι θεοῦ ζῶντος οὐκ ἐν πλαξὶν λιθίναις ἀλλ' ἐν πλαξὶν καρδίας σαρκίνοις **4** Πεποιθήσιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν θεόν **5** οὐχ ὅτι ἱκανοὶ ἐσμεν ἀφ' ἑαυτῶν λογίσασθαί τι ὥς ἐξ ἑαυτῶν ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ θεοῦ **6** δς καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης οὐ γράμματος ἀλλὰ πνεύματος· τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ **7** Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν ἐντετυπωμένη ἐν λίθοις ἐγενήθη ἐν δόξῃ ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὴν καταργουμένην **8** πῶς οὐχὶ μάλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἔσται ἐν δόξῃ **9** εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως δόξα πολλῷ μάλλον περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ **10** καὶ γὰρ οὐδὲ δεδόξασται τὸ δεδοξασμένον ἐν τούτῳ τῷ μέρει ἕνεκεν τῆς υπερβαλλούσης δόξης **11** εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον διὰ δόξης πολλῷ μάλλον τὸ μένον ἐν δόξῃ **12** Ἐχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα πολλὴ παρρησία χρόμεθα **13** καὶ οὐ καθάπερ Μωσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου

14 ἀλλ' ἐπαρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει μὴ ἀνακαλυπτόμενον ὅ τι ἐν Χριστῷ καταργεῖται· **15** ἀλλ' ἕως σήμερον ἡνίκα ἀναγινώσκεται Μωσῆς, κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται· **16** ἡνίκα δ' ἂν ἐπιστρέψῃ πρὸς κύριον περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα **17** ὁ δὲ κύριος τὸ πνεῦμα ἔστιν· οὐ δὲ τὸ πνεῦμα κυρίου ἐκεῖ ἐλευθερία **18** ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακαλυπτόμενοι προσώπῳ τὴν δόξαν κυρίου κατοπτριζόμενοι τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν καθάπερ ἀπὸ κυρίου πνεύματος

4 Διὰ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην καθὼς ἡλεήθημεν οὐκ ἐκκαοῦμεν· **2** ἀλλ' ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνισκῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ θεοῦ **3** εἰ δὲ καὶ ἔστιν κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶν κεκαλυμμένον **4** ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσεν τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ **5** οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν κύριον ἑαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν **6** ὅτι ὁ θεὸς ὁ εἰπὼν Ἐκ σκότους φῶς λάμψαι δς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ **7** Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τούτων ἐν ὀστροκίνοις σκεύεσιν ἵνα ἡ υπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν **8** ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι ἀποροῦμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξασπορούμενοι **9** διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι **10** πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ **11** αἰεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν **12** ὥστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν **13** ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον Ἐπίστευσας διὸ ἐλάλησα καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν διὸ καὶ λαλοῦμεν **14** εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν **15** τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ **16** Διὸ οὐκ ἐκκαοῦμεν, ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται ἀλλ' ὁ ἔσωθεν ἀνακαινοῦται ἡμέρᾳ καὶ ἡμέρᾳ **17** τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν **18** μὴ σκοποῦντων

II Corinthians

ἡμῶν τὰ βλεπόμενα ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια

5 Οἶδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ οἰκοδομῇ ἐκ θεοῦ ἔχομεν οἰκίαν ἀχειροποιήτων αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς **2** καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες **3** εἶγε καὶ ἐνδυσάμενοι οὐ γυμνοὶ εὐρεθῇσόμεθα **4** καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκηνεῖ στενάζομεν βαρύνεμεν ἐπεὶ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι ἀλλ' ἐπενδύσασθαι ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς **5** ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο θεὸς ὁ καὶ δοὺς ἡμῖν τὸν ἀρράβωνα τοῦ πνεύματος **6** θαρρόντες οὖν πάντοτε καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου· **7** διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν οὐ διὰ εἰδους· **8** θαρρόμεν δὲ καὶ εὐδοκοῦμεν μάλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν κύριον **9** διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα εἴτε ἐνδημοῦντες εἴτε ἐκδημοῦντες εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι **10** τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ ἵνα κομίσῃται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος πρὸς ᾧ ἔπραξεν εἴτε ἀγαθὸν εἴτε κακόν **11** Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ κυρίου ἀνθρώπους πείθομεν θεῷ δὲ πεφανερώμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι **12** οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα ἔχωτε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους καὶ οὐ καρδίᾳ **13** εἴτε γὰρ ἐξέστημεν θεῷ· εἴτε σωφρονοῦμεν ὑμῖν **14** ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς κρίναντας τοῦτο ὅτι εἰ εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· **15** καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἑγερθέντι **16** Ὡστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἶδαμεν κατὰ σάρκα· εἰ δὲ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστόν ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν **17** ὥστε εἰ τις ἐν Χριστῷ καινῇ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν ἰδοὺ, γέγονεν καινὰ· τὰ πάντα **18** τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς **19** ὥς ὅτι θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς **20** ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν ὥς τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ καταλλάγητε τῷ θεῷ **21** τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἁμαρτίαν ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν ἵνα ἡμεῖς γινώμεθα δικαιοσύνην θεοῦ ἐν αὐτῷ

6 Συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ θεοῦ δεῖξασθαι ὑμᾶς· **2** λέγει γὰρ Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι ἰδοὺ, νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος ἰδοὺ, νῦν ἡμέρα σωτηρίας **3** μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπὴν ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία **4** ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὥς θεοῦ διάκονοι ἐν ὑπομονῇ πολλῇ ἐν θλίψεσιν ἐν ἀνάγκαις ἐν στενοχωρίαις **5** ἐν πληγαῖς ἐν φυλακαῖς ἐν ἀκαταστασίαις ἐν κόποις ἐν ἀγρυπνίαις ἐν νηστείαις **6** ἐν ἀγνότητι ἐν γνώσει ἐν μακροθυμίᾳ ἐν χρηστότητι ἐν πνεύματι ἀγίῳ ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ **7** ἐν λόγῳ ἀληθείας ἐν δυνάμει θεοῦ· διὰ τῶν ὄπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν **8** διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας ὥς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς **9** ὥς ἀγνοοῦμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι ὥς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ, ζῶμεν ὥς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι **10** ὥς λυπούμενοι αἰεὶ δὲ χαίροντες ὥς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες ὥς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες **11** Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέφωγεν πρὸς ὑμᾶς Κορίνθιοι ἡ καρδιά ἡμῶν πεπλάτνυται· **12** οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν· **13** τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν ὥς τέκνοις λέγω πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς **14** Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις· τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνης καὶ ἀνομίας τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος **15** τίς δὲ συμφώνησις Χριστῷ πρὸς Βελιάρ ἢ τίς μερίς πιστῷ μετὰ ἀπίστου **16** τίς δὲ συγκατάθεσις ναφ' θεοῦ μετὰ εἰδώλων ὑμεῖς γὰρ ναὸς θεοῦ ἐστε ζῶντος καθὼς εἶπεν ὁ θεὸς ὅτι Ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεός καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός **17** διὸ Ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε λέγει κύριος καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε· καὶ γὰρ εἰσδέξομαι ὑμᾶς **18** καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας λέγει κύριος παντοκράτωρ

7 ταῦτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας ἀγαπητοὶ καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ θεοῦ **2** Χωρήσατε

ἡμᾶς· οὐδένα ἡδικήσαμεν οὐδένα ἐφθείραμεν οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν **3** οὐ πρὸς κατακρίσιν λέγω· προεῖρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔστε εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν **4** πολλή μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει ὑπερπερισεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν **5** Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι· ἔξωθεν μάχαι ἔσωθεν φόβοι **6** ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου **7** οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἣ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιτόθησιν τὸν ὑμῶν ὁδυρμόν τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ ὥστε με μᾶλλον χαρῆσαι **8** ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ οὐ μεταμέλομαι· εἰ καὶ μετεμελόμην βλέπω γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνῃ εἰ καὶ πρὸς ὥραν ἐλύπησεν ὑμᾶς **9** νῦν χαίρω οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ θεόν ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν **10** ἢ γὰρ κατὰ θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον κατεργάζεται ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη θάνατον κατέργάζεται· **11** ἰδοὺ, γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς, πόσῃν κατειργάσατο ὑμῖν σπουδὴν ἀλλὰ ἀπολογίαν ἀλλὰ ἀγανάκτησιν ἀλλὰ φόβον ἀλλὰ ἐπιτόθησιν ἀλλὰ ζῆλον ἀλλ' ἐκδίκησιν ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς ἀγνοῦς εἶναι ἐν τῷ πράγματι **12** ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν οὐχ εἵνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος οὐδὲ εἵνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος ἀλλ' εἵνεκεν τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ὑμῶν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ **13** διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα Ἐπὶ τῇ παρακλήσει ὑμῶν· περισσοτέρως δὲ μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν **14** ὅτι εἰ καὶ αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχημαι οὐ κατασχύνθη ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν οὕτως καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἡ ἐπὶ Τίτου ἀλήθεια ἐγενήθη **15** καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἔστιν ἀναμνησκομένου τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοήν ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν **16** χαίρω ὅτι ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν

8 Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν ἀδελφοί τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας **2** ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἡ περισσεία τῆς χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεία αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸν πλοῦτον τῆς ἀπλότητος αὐτῶν· **3** ὅτι κατὰ δύναμιν μαρτυρῶ καὶ ὑπὲρ δύναμιν αὐθαίρετοι **4** μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους δέξασθαι ἡμᾶς· **5** καὶ οὐ καθὼς ἠλπίσαμεν ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον τῷ κυρίῳ καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος θεοῦ **6** εἰς τὸ παρακαλέσαι ἡμᾶς Τίτον ἵνα καθὼς προενήρξατο οὕτως καὶ ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην **7** ἀλλ' ὥσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε πίστει καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ πάσῃ σπουδῇ καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε **8** Οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτέρων σπουδῆς καὶ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων· **9** γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσεν πλούσιος ὢν ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε **10** καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμφέρει οἵτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν προενήρξασθε ἀπὸ πέρους· **11** νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε ὅπως καθάπερ ἡ προθυμία τοῦ θέλειν οὕτως καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν **12** εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται καθὼς ἐὰν ἔχη τις εὐπρόσδεκτος οὐ καθὼς οὐκ ἔχει **13** οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνεσις ὑμῖν δὲ θλίψις ἀλλ' ἐξ ἰσότητος· ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περισσεύμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα **14** ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περισσεύμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα ὅπως γένηται ἰσότης **15** καθὼς γέγραπται Ὁ τὸ πολὺ οὐκ ἐπλεόνασεν καὶ ὁ τὸ ὀλίγον οὐκ ἡλαττόνησεν **16** Χάρις δὲ τῷ θεῷ τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου **17** ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο σπουδαίοντερον δὲ ὑπάρχων αὐθαίρετος ἐξῆλθεν πρὸς ὑμᾶς **18** συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν οὗ ὁ ἔπαυτος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν **19** οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνέκδημος ἡμῶν σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτοῦ τοῦ κυρίου δόξαν καὶ προθυμίαν ὑμῶν **20** στελλόμενοι τοῦτο μή τις ὑμᾶς μωμήσῃται ἐν τῇ ἀδρότῃ ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν· **21** προνοοῦμενοι καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιον κυρίου ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων **22** συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλὰκις σπουδαῖον ὄντα νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον πεποιθήσει πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς **23** εἴτε ὑπὲρ Τίτου κοινωνὸς ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν

II Corinthians

ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν δόξα Χριστοῦ **24** τὴν οὖν ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν καὶ ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν εἰς αὐτοὺς ἐνδειξασθε καὶ εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν

9 Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους περισσὸν μοί ἐστὶν τὸ γράφειν ὑμῖν·

2 οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν ὅτι Ἀχαΐα παρεσκεύασται ἀπὸ πέρυσι καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ζήλος ἠρέθισεν τοὺς πλείονας **3** ἐπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφούς ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ ἵνα καθὼς ἔλεγον παρεσκευασμένοι ἦτε **4** μήπως ἐὰν ἔλθωσιν σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες καὶ εὗρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους καταίσχυνθώμεν ἡμεῖς ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμεῖς ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ τῆς καυχήσεως **5** ἀναγκαῖον οὖν ἡγησάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφούς ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς καὶ προκαταρτίσωσιν τὴν προκατηγγελημένην εὐλογίαν ὑμῶν ταύτην ἐτοίμην εἶναι οὕτως ὡς εὐλογίαν καὶ μὴ ὥσπερ πλεονεξίαν

6 Τοῦτο δὲ ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει **7** ἕκαστος καθὼς προαίρεται τῇ καρδίᾳ μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἱλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ θεός **8** δυνατὸς δὲ ὁ θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεύσαι εἰς ὑμᾶς ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν **9** καθὼς γέγραπται Ἐσκόρπισεν ἔδωκεν τοῖς πένθιμιν ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα **10** ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρώσιν χορηγήσει καὶ πληθυναῖ τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ αὐξήσαι τὰ γεννήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν **11** ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ θεῷ·

12 ὅτι ἡ διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης οὐ μόνον ἐστὶν προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν ἀγίων ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ θεῷ **13** διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀπλότητι τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας **14** καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν ἐπιποθούτων ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ θεοῦ ἐφ' ὑμῖν **15** χάρις δὲ τῷ θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγήτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ

10 Αὐτοὺς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πραότητος καὶ ἐπιεικείας τοῦ Χριστοῦ ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν ἁπλῶν δὲ θαρρῶ εἰς ὑμᾶς **2** δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν θαρρῆσαι τῇ πεποιθήσει ἢ λογίζομαι τολμήσαι ἐπὶ τινας τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας **3** ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες οὐ κατὰ σάρκα στρατευόμεθα **4** τὰ γὰρ ὅπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικὰ ἀλλὰ δυνατὰ τῷ θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων **5** λογισμούς καθαιροῦντες καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ **6** καὶ ἐν ἐτοίμῳ ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοὴν ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή **7** Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε εἰ τις πέποιθεν ἐναυτῷ Χριστοῦ εἶναι τοῦτο λογιζέσθω ἅλιν ἀφ' ἑαυτοῦ ὅτι καθὼς αὐτοὺς Χριστοῦ οὕτως καὶ ἡμεῖς Χριστοῦ **8** ἐάν τε γὰρ καὶ περισσότερόν τι καυχῶμαι περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν ἢς ἔδωκεν ὁ κύριος ἡμῖν εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν οὐκ αἰσχυνθήσομαι **9** ἵνα μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν· **10** ὅτι Αἱ μὲν ἐπιστολαὶ φησὶν βαρεῖαι καὶ ἰσχυραὶ ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενής καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος **11** τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος ὅτι οἱοί ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ **12** Οὐ γὰρ τολῶμεν ἐγκρίναι ἢ συγκρίναι ἑαυτοὺς τισιν τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς μετροῦντες καὶ συγκρίνοντες ἑαυτοὺς ἐναυτοῖς οὐ συνιοῦσιν **13** ἡμεῖς δὲ οὐχὶ εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ θεὸς μέτρου ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν **14** οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς ὑπερεκτείνομεν ἑαυτοὺς ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ **15** οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι ἐν ἄλλοτριῶν κόποις ἐλπίδα δὲ ἔχοντες αὐξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισσεΐαν **16** εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι οὐκ ἐν ἄλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἔτοιμα καυχῆσασθαι **17** Ὁ δὲ καυχώμενος ἐν κυρίῳ καυχάσθω· **18** οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνίστων ἐκεῖνός ἐστιν δόκιμος ἀλλ' ὃν ὁ κύριος συνίστησιν

11 Ὅφελον ἀνείχεσθέ μου μικρόν τῃ ἀφροσύνῃ ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου **2** ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς θεοῦ ζηλῶ ἡρμოსάμην γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἀγνὴν παραστήσαι τῷ

Χριστῷ· **3** φοβοῦμαι δὲ μήπως ὡς ὁ ὄφις Εὐαν ἐξηπάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ οὕτως φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀπλότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν· **4** εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν ἡ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε δὲ οὐκ ἐλάβετε ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον δὲ οὐκ ἐδέξασθε καλῶς ἠνείχεσθε· **5** λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων· **6** εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει ἀλλ' ἐν παντὶ φανερωθέντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς· **7** Ἡ ἀμαρτία ἐποίησα ἑμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν

8 ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα λαβὼν ὀψώνιον πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν· **9** καὶ παρὼν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστερηθεὶς οὐ κατενάρκησα οὐδενός· τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοί ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας καὶ ἐν παντὶ ἀβάρῃ ὑμῖν ἑμαυτὸν ἐτήρησα καὶ τηρήσω

10 ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἐμοὶ ὅτι ἡ καύχησις αὕτη οὐ σφραγίσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς κλίμασιν τῆς Ἀχαΐας· **11** διατί· ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς ὁ θεὸς οἶδεν· **12** Ὁ δὲ ποιῶ καὶ ποιῶς ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελούντων ἀφορμὴν ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται εὐρεθῶσιν καθῶς καὶ ἡμεῖς· **13** οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι ἐργάται δόλοιο μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ· **14** καὶ οὐ θαυμαστόν· αὐτοὺς γὰρ ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός· **15** οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης· ὃν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν· **16** Πάλιν λέγω μὴ τίς με δόξῃ ἄφρονα εἶναι· εἰ δὲ μήγε καὶ ὡς ἄφρονα δέξασθαι με ἵνα μικρόν τι καὶ καυχῶμαι· **17** ὁ λαλῶ οὐ λαλῶ κατὰ κύριον ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως· **18** ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα καὶ γὰρ καυχῶμαι· **19** ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων φρόνιμοι ὄντες·

20 ἀνέχεσθε γὰρ εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ εἴ τις κατεσθίει εἴ τις λαμβάνει εἴ τις ἐπαίρεται εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει· **21** κατὰ ἀτιμίαν λέγω ὡς ὅτι ἡμεῖς ἡσθενήσαμεν ἐν ᾧ· **22** ἄν τις τολμᾷ ἐν ἀφροσύνῃ λέγω τολμῶ καὶ γὰρ· **23** Ἰσραηλῖται εἰσιν καὶ γὰρ σπέρμα Ἀβραάμ· εἰσιν καὶ γὰρ· **24** διάκονοι Χριστοῦ εἰσιν παραφρονῶν λαλῶ ὑπὲρ ἐγὼ ἐν κόποις περισσοτέρως ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως ἐν θανάτοις πολλάκις· **25** ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον· **26** τρίς ἐβράβδισθην, ὅπως ἐλιθάσθην τρίς ἐναυάγησα νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποιήκα· **27** ὁδοιπορίαις πολλάκις κινδύνους ποταμῶν κινδύνους ληστῶν κινδύνους ἐκ γένους κινδύνους ἐξ ἐθνῶν κινδύνους ἐν πόλει κινδύνους ἐν ἐρημίᾳ κινδύνους ἐν θαλάσῃ κινδύνους ἐν ψευδαδέλφοις· **28** ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις ἐν λιμῷ καὶ δίψει ἐν νηστείαις πολλάκις ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι· **29** χωρὶς τῶν παρεκτὸς ἡ ἐπισύστασις μου ἢ κατ' ἡμέραν ἡ ἡμέρινα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν· **30** τίς ἀσθενεῖ καὶ οὐκ ἀσθενῶ τίς σκανδαλίζεται καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι· **31** εἰ καυχᾶσθαι δεῖ τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχῶμαι· **32** ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν ὅτι ὃν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας ὅτι οὐ ψεύδομαι· **33** ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνὴν πόλιν πιάσαι με θέλων· **34** καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ

12 Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις κυρίου· **2** οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων εἶτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα εἶτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα ὁ θεὸς οἶδεν ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ· **3** καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον εἶτε ἐν σώματι εἶτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα ὁ θεὸς οἶδεν· **4** ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρήτα ῥήματα ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι· **5** ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου καυχῶμαι ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ οὐ καυχῶμαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου· **6** ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι οὐκ ἔσομαι ἄφρων ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δὲ μὴ τις εἰς ἐμὲ λογίσσῃ ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ· **7** καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι ἐδόθη μοι σκόλον τῇ σαρκὶ ἀγγελος Σατάν, ἵνα με κολαφίσῃ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι

8 ὑπὲρ τούτου τρίς τὸν κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ· **9** καὶ εἰρηκέν μοι· Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου ἢ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται· ἥδιστα οὖν ἄλλον καυχῶμαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου· ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ· **10** διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις ἐν ὕβρεσιν ἐν ἀνάγκαις ἐν διωμοῖς ἐν στενοχωρίαις ὑπὲρ Χριστοῦ· ὅταν γὰρ ἀσθενῶ τότε δυνατός εἰμι· **11** Γέγονα ἄφρων καυχώμενος· ὑμεῖς με ἠναγκάσατε ἐγὼ γὰρ ὠφείλον ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι· οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπὲρ λίαν

II Corinthians

ἀποστόλων εἰ καὶ οὐδέν εἰμι **12** τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ ἐν σημείοις καὶ τέρασιν καὶ δυνάμεσιν **13** τί γὰρ ἐστὶν ὃ ἡττήθητε ὑπὲρ τῶν λοιπῶν ἐκκλησίας εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατενάρκησα ὑμῶν χάρισασθε μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην **14** Ἰδοὺ, τρίτον ἐτοίμως ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐ καταναρκήσω· ὑμῶν οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν ἀλλ' ὑμᾶς οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσιν θησαυρίζειν ἀλλ' οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις **15** ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπανήσω καὶ ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν εἰ καὶ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν ἦτον ἀγαπῶμαι **16** ἔστω δὲ ἐγὼ οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς· ἀλλ' ὑπάρχων πανοῦργος δόλω ὑμᾶς ἔλαβον **17** μή τινα ὦν ἀπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς **18** παρεκάλεσα Τίτον καὶ συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν· μή τι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς Τίτος οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν οὐ τοῖς αὐτοῖς ἵχνεσιν **19** Πάλιν δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα κατένωπιον τοῦ θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάντα ἀγαπητοὶ ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς **20** φοβοῦμαι γὰρ μήπως ἐλθὼν οὐχ οἴους θέλω εὐρῶ ὑμᾶς καγὼ εὐρεθῶ ὑμῖν οἷον οὐ θέλετε· μήπως ἔρεις ζῆλοι, θυμοὶ ἐριθείαι καταλαλιαὶ ψιθυρισμοὶ φουσιώσεις ἀκαταστασίαι· **21** μὴ πάλιν ἐλθόντά με ταπεινώσῃ ὁ θεός μου πρὸς ὑμᾶς καὶ πενήθῃσω πολλοὺς τῶν προημαρτηκότων καὶ μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελείᾳ ἢ ἔπραξαν

13 Τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν σταθίσεται πᾶν ῥήμα **2** προείρηκα καὶ προλέγω ὥς παρὼν τὸ δεύτερον καὶ ἁπὼν νῦν γράφω τοῖς προημαρτηκόσιν καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν οὐ φείσομαι **3** ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν **4** καὶ γὰρ εἴ ἐσταυρώθη ἕξ ἀσθενείας ἀλλὰ ζῇ ἐκ δυνάμεως θεοῦ καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀσθενούμεν ἐν αὐτῷ ἀλλὰ ζήσομεθα σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως θεοῦ εἰς ὑμᾶς **5** Ἐαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει ἐαυτοὺς δοκιμάζετε· ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἐαυτοὺς ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν ἐστίν εἰ μὴ τι ἀδόκιμοί ἐστε **6** ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμεν ἀδόκιμοι **7** εὐχόμεαι δὲ πρὸς τὸν θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδὲν οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανώμεν ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῇτε ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὤμεν **8** οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας **9** χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ᾗτε· τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα τὴν ὑμῶν κατάρτισιν **10** διὰ τοῦτο ταῦτα ἁπὼν γράφω ἵνα παρὼν μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν ἔδωκέν μοι ὁ κύριος εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν **11** Λοιπὸν ἀδελφοί χαίrete καταρτίζεσθε παρακαλεῖσθε τὸ αὐτὸ φρονεῖτε εἰρηνεύετε καὶ ὁ θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν **12** ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ φιλήματι **13** Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες **14** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν πρὸς Κορινθίους δευτέρᾳ ἐγγραφῇ ἀπὸ Φιλίππων τῆς Μακεδονίας διὰ Τίτου καὶ Λουκᾶ

Galatians

1 Παῦλος ἀπόστολος οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων οὐδὲ δι' ἀνθρώπου ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν **2** καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί τοῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας **3** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ **4** τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ὥπως ἐξέλθαι ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστώτος αἰῶνος πονηροῦ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν **5** ὃ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν **6** Θαυμάζω ὅτι οὕτως ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον **7** ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο εἰ μὴ τινὲς εἰσιν οἱ ταράσσοντες ὑμᾶς καὶ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ **8** ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἡ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν ἀνάθεμα ἔστω **9** ὡς προειρηκαμεν καὶ ἄρτι πάλιν λέγω εἰ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε ἀνάθεμα ἔστω **10** Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν θεόν ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν εἰ γὰρ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἤμην **11** Γνωρίζω δὲ ὑμῖν ἀδελφοί τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν κατὰ ἄνθρωπον **12** οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρελάβον αὐτό οὐτε ἐδιδάχθην ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ **13** Ἦκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν **14** καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων **15** ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ **16** ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοὶ ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι **17** οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους ἀλλ' ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν **18** Ἐπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε **19** ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου **20** ὃ δὲ γράφω ὑμῖν ἰδοὺ, ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ὅτι οὐ ψεύδομαι **21** ἔπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας **22** ἤμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ **23** μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν ὅτι Ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἣν ποτε ἐπόρθει **24** καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν θεόν

2 Ἐπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρναβᾶ συμπαραλαβὼν καὶ Τίτον **2** ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσιν κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσιν μήπως εἰ κενὸν τρέχω ἢ ἔδραμον **3** ἀλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοὶ Ἑλλήν ὧν ἡναγκάσθη περιτμηθῆναι **4** διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους οἵτινες παρεισῆλθον κατασκοπεῖσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσωσιν **5** οἷς οὐδὲ πρὸς ὥραν εἵξαμεν τῇ ὑποταγῇ ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνῃ πρὸς ὑμᾶς **6** ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναι τι ὅποιοι ποτε ἦσαν οὐδὲν μοι διαφέρει πρόσωπον θεοῦ ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες οὐδὲν προσανέθεντο **7** ἀλλὰ τούναντίον ἰδόντες διὰ πεπίστευμαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας καθὼς Πέτρος τῆς περιτομῆς **8** ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς ἐνήργησεν καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη **9** καὶ γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι Ἰάκωβος καὶ Κηρᾶς καὶ Ἰωάννης οἱ δοκοῦντες στῦλοι εἶναι δεξιᾶς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρναβᾶ κοινωνίας ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν **10** μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν ὃ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι **11** Ὅτε δὲ ἦλθεν Πέτρος εἰς Ἀντιόχειαν κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀνέστην ὅτι κατεγνωσμένος ἦν **12** πρὸ τοῦ γὰρ ἔλθεῖν τινὰς ἀπὸ Ἰακώβου μετὰ τῶν ἐθνῶν συνήσθιν **13** οὗτε δὲ ἦλθον ὑπέστελλεν καὶ ἀφορίζεν ἑαυτὸν φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς **13** καὶ συνεπεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι ὥστε καὶ Βαρναβᾶς συναπῆρχη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει **14** ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσιν πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου εἶπον τῷ Πέτρῳ ἔμπροσθεν πάντων Εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρχων ἐθνικῶς ζῆς καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς τί τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαΐζειν **15** Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἁμαρτωλοί **16** εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως

Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεῦσαμεν ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ
17 εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος μὴ γένοιτο **18** εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ παραβάτην ἑμαυτὸν συνίστημι **19** ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον ἵνα θεῷ ζήσω **20** Χριστῷ συνεσταύρωμαι ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκὶ ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ
21 οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη ἄρα Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν

3 ὦ ἀνόητοι Γαλάται τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι, οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη ἐν ὑμῖν ἐσταυρωμένος **2** τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν· ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως **3** οὕτως ἀνόητοί ἐστε ἐναρξάμενοι πνεύματι νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε **4** τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκὴ εἶγε καὶ εἰκὴ **5** ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν ἐξ ἔργων νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως **6** καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσεν τῷ Θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην· **7** Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως οὗτοι εἰσιν υἱοὶ Ἀβραάμ
8 προῖδοῦσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοὶ τὰ ἔθνη ὁ Θεὸς προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραάμ ὅτι Ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη· **9** ὥστε οἱ ἐκ πίστεως εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ **10** ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσιν ὑπὸ κατάραν εἰσὶν· γέγραπται γὰρ Ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσιν τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ ποιῆσαι αὐτά **11** ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιούται παρὰ τῷ Θεῷ δῆλον ὅτι Ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται· **12** ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως ἀλλ' Ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς **13** Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατὰρ γέγραπται γὰρ, Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμᾶμενος ἐπὶ ξύλου **14** ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως **15** Ἀδελφοί κατὰ ἄνθρωπον λέγω· ὅμως ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς ἀθετεῖ ἢ ἐπιδιатάσσεται **16** τῷ δὲ Ἀβραάμ ἐρρήθησαν αἱ ἐπαγγελίαι καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ οὐ λέγει Καὶ τοῖς σπέρμασιν ὡς ἐπὶ πολλῶν ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός Καὶ τῷ σπέρματί σου ὅς ἐστιν Χριστός **17** τοῦτο δὲ λέγω· διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Χριστὸν ὁ μετὰ ἔτη τετρακόσια καὶ τριάκοντα γεγονώς νόμος οὐκ ἄκυροί εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν **18** εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία οὐκ ἐτί ἐπαγγελίας· τῷ δὲ Ἀβραάμ δι' ἐπαγγελίας κεχάρισται ὁ Θεός **19** Τί οὖν ὁ νόμος τῶν παραβάσεων χάριν προσετέθη ἄχρις οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα ᾧ ἐπήγγελται διαταγεῖς δι' ἀγγέλων ἐν χειρὶ μεσίτου **20** ὁ δὲ μεσίτης ἐνός οὐκ ἔστιν ὁ δὲ Θεὸς εἰς ἐστίν **21** Ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ μὴ γένοιτο εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος ζῶποιῆσαι ὄντας ἂν ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιοσύνη· **22** ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίαν ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσιν **23** Πρὸ τοῦ δὲ ἔλθειν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι **24** ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστὸν ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· **25** ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν **26** Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· **27** ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε Χριστὸν ἐνεδύσασθε **28** οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ οὐδὲ Ἑλλήνι οὐκ ἐν δούλῳ οὐδὲ ἐλευθέρῳ οὐκ ἐν ἄρσεν καὶ θήλῃ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ **29** εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι

4 Λέγω δὲ ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν οὐδὲν διαφέρει δούλου κύριος πάντων ὧν **2** ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶν καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς **3** οὕτως καὶ ἡμεῖς ὅτε ἦμεν νήπιοι ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· **4** ὅτε δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικὸς γενόμενον ὑπὸ νόμον **5** ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν **6** Ὅτι δὲ ἐστε υἱοὶ ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κράζον Ἀββὰ ὁ πατήρ **7** ὥστε οὐκέτι εἰ δούλος ἀλλ' υἱός· εἰ δὲ υἱός καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ **8** Ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες Θεὸν ἐδουλεύσατε τοῖς μὴ φύσει οὖσιν θεοῖς· **9** νῦν δὲ γνόντες Θεὸν μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ

Galatians

θεοῦ πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεῦνιν θέλετε **10** ἡμέρας παρατηρεῖσθε καὶ μῆνας καὶ καιροὺς καὶ ἐνιαυτούς **11** φοβοῦμαι ὑμᾶς μήπως εἰκὴ κεκοιτίακα εἰς ὑμᾶς **12** Γίνεσθε ὡς ἐγώ ὅτι ἀγῶ ὡς ὑμεῖς ἀδελφοί δέομαι ὑμῶν οὐδὲν με ἡδίκησατε· **13** οἶδατε δὲ ὅτι δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότερον **14** καὶ τὸν πειρασμὸν μου τὸν ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε οὐδὲ ἐξεπτύσατε ἀλλ' ὡς ἄγγελον θεοῦ ἐδέξασθέ με ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν **15** τίς οὖν ἦν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι εἰ δυνατόν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορῶζαντες ἂν ἐδώκατέ μοι **16** ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν **17** ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς ἀλλὰ ἐκκλείσαι ὑμᾶς θέλουσιν ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε· **18** καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναι με πρὸς ὑμᾶς **19** τεκνία μου οὐδ' πάλιν ὠδίνω ἄκρις οὐ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν· **20** ἤθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν **21** Λέγετέ μοι οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε **22** γέγραπται γὰρ ὅτι Ἄβραάμ δύο υἱοὺς ἔσχεν ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας **23** ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας **24** ἅτινα ἐστὶν ἀλληγορούμενα· αὐταὶ γάρ εἰσιν αἱ δύο διαθηकाὶ μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ εἰς δουλείαν γεννώσα ἥτις ἐστὶν Ἀγάρ **25** τὸ γὰρ Ἀγάρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ· συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλὴμ δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς **26** ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ ἐλευθέρη ἐστὶν ἥτις ἐστὶν μήτηρ πάντων ἡμῶν· **27** γέγραπται γὰρ Εὐφράνθητι στεῖρα ἢ οὐ τίκτουσα ῥῆξον καὶ βόσῃον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μάλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα **28** ἡμεῖς δὲ ἀδελφοί κατὰ Ἰσαὰκ ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν **29** ἀλλ' ὥστερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίδωκεν τὸν κατὰ πνεῦμα οὕτως καὶ νῦν **30** ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή Ἐκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας **31** ἄρα, ἀδελφοί οὐκ ἐσμέν παιδίσκης τέκνα ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας

5 τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν ἡ Χριστὸς ἡμᾶς ἡλευθέρωσεν· στήκετε καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε **2** Ἴδε ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει **3** μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι **4** κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε τῆς χάριτος ἐξεπέσατε **5** ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα **6** ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τὴν ἰσχύϊ οὔτε ἀκροβυστία ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη **7** Ἐτρέχετε καλῶς τίς ὑμᾶς ἀνέκωμεν τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι **8** ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς **9** μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ **10** ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν κυρίῳ ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρίμα ὅστις ἂν ᾖ **11** ἐγὼ δὲ ἀδελφοί εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύσσω τί ἔτι διώκομαι ἄρα κατήρηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ **12** ὄφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς **13** Ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε ἀδελφοί· μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκὶ ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις **14** ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πληροῦται, ἐν τῷ· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς εαυτόν **15** εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῇτε **16** Λέγω δὲ πνεύματι περιπατεῖτε καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε **17** ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκὸς ταῦτα δὲ ἀντίκειται ἀλλήλοις ἵνα μὴ ἂν θέλητε ταῦτα ποιῇτε **18** εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε οὐκ ἐστέ ὑπὸ νόμον **19** φανερά δὲ ἐστὶν τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς ἅτινα ἐστὶν μοιχεία, πορνεία ἀκαθαρσία ἀσέλγεια **20** εἰδωλολατρεία φαρμακεία ἐχθραὶ ἔρεις, ζηλοί, θυμοὶ ἐριθείαι διχοστασίαι αἰρέσεις **21** φθόνος φόνοι, μέθαι κῶμοι καὶ τὰ ὅμοια τούτοις ἃ προλέγω ὑμῖν καθῶς καὶ προεῖπον ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν **22** Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη χαρὰ εἰρήνη μακροθυμία χρηστότης ἀγαθωσύνη πίστις **23** πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἐστὶν νόμος **24** οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασιν καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις **25** εἰ ζῶμεν πνεύματι πνεύματι καὶ στοιχῶμεν **26** μὴ γινώμεθα κενόδοξοι ἀλλήλους προκαλούμενοι ἀλλήλοις φθονοῦντες

6 Ἀδελφοί ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς

Holy Bible in Hebrew and Greek

2 Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ 3 εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναί τι μὴδὲν ὧν ἑαυτὸν φρεναπατᾷ 4 τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον 5 ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει 6 Κοινωνεῖτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς 7 Μὴ πλανᾶσθε θεὸς οὐ μυκτηρίζεται ὁ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος τοῦτο καὶ θερίσει 8 ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον 9 τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἐκκακῶμεν καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν μὴ ἐκλυόμενοι 10 ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχομεν ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως 11 Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί 12 ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκὶ οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται 13 οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῶσινται 14 ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ 15 ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τί ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία ἀλλὰ καινὴ κτίσις 16 καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν εἰρήνην ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ θεοῦ 17 Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μὴδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω 18 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν ἀδελφοί· ἀμήν πρὸς Γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης

Ephesians

1 Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν ἐν Ἑφέσῳ καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ **3** Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις Χριστῷ **4** καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ **5** προορίσας ἡμᾶς εἰς υἰοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ **6** εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν ᾗ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγαπημένῳ **7** ἐν ᾗ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ **8** ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει **9** γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ ἣν πρόθετο ἐν αὐτῷ **10** εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ τὰ τε ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς **11** ἐν αὐτῷ ἐν ᾗ καὶ ἐκλήρώθημεν προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργούντος κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ **12** εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ τοὺς προηλπικότες ἐν τῷ Χριστῷ **13** ἐν ᾗ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου τῆς σωτηρίας ὑμῶν ἐν ᾗ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ **14** ὃς ἐστὶν ἀρράβων τῆς κληρονομίας ἡμῶν εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ **15** Διὰ τοῦτο ἀγῶ ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους **16** οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μνεῖαν ὑμῶν ποιοῦμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου **17** ἵνα ὁ θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ πατὴρ τῆς δόξης δώῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψει ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ **18** πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας ὑμῶν εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις **19** καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ **20** ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις **21** ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι **22** καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοῦ πόδας αὐτοῦ καὶ αὐτὸν ἔδωκεν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ **23** ἥτις ἐστὶν τὸ σῶμα αὐτοῦ τὸ πλήρωμα τοῦ πάντα ἐν πάσιν πληρουμένου

2 Καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν καὶ ταῖς ἀμαρτίαις **2** ἐν αἷς ποτε περιπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου κατὰ τὸν ὄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργούντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας **3** ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημεν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν καὶ ἤμεν τέκνα φύσει ὀργῆς ὡς καὶ οἱ λοιποί **4** ὁ δὲ θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἦν ἡγάπησεν ἡμᾶς **5** καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν συνεζωοποίησεν τῷ Χριστῷ χάριτί ἐστε σεσφωσμένοι **6** καὶ συνήγειρεν καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ **7** ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσιν τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ **8** τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσφωσμένοι διὰ τῆς πίστεως καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν θεοῦ τὸ δῶρον **9** οὐκ ἐξ ἔργων ἵνα μὴ τίς καυχῆσθαι **10** αὐτοῦ γὰρ ἐσμεν ποίημα κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς οἷς προητοίμασεν ὁ θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν **11** Διὸ μνημονεύετε ὅτι ὑμεῖς ποτὲ τὰ ἔθνη ἐν σαρκὶ οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου **12** ὅτι ἦτε ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας ἐλπίδα μὴ ἔχοντες καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ **13** νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτε ὄντες μακρὰν ἐγγὺς ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ **14** Αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν ὁ ποιήσας τὰ ἀμώφερα ἐν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας **15** τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασιν καταργήσας ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην **16** καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ

17 καὶ ἔλθων εὐηγγελίσαστο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς· 18 ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἄμφοτεροὶ ἐν ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα 19 ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι ἀλλὰ συμπολίται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ θεοῦ 20 ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ 21 ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὐξεῖ εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ 22 ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι

3 Τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν 2 εἶπε ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς 3 ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνώρισεν μοι τὸ μυστήριον καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ 4 πρὸς δὲ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ 5 ὃ ἐν ἐτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν πνεύματι 6 εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμετόχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ εὐαγγελίου 7 οὗ ἐγενόμην διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσαν μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ 8 ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων τῶν ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελισασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ 9 καὶ φωτίσαι πάντας τὰς ἡ κοινῶνία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, 10 ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ 11 κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἣν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν 12 ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παύρησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ 13 διὸ αἰτούμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσίν μου ὑπὲρ ὑμῶν ἥτις ἐστὶν δόξα ὑμῶν 14 Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 15 ἐξ οὗ πᾶσα πατρία ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται 16 ἵνα δώῃ ὑμῖν κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον 17 κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι 18 ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσιν τοῖς ἁγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μήκος καὶ βάθος καὶ ὕψος 19 γινῶναι τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ θεοῦ 20 Τῷ δὲ δυνάμει ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπὲρ ἐκ περισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν 21 αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων ἀμήν

4 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν κυρίῳ ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε 2 μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ 3 σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης· 4 ἐν σώμα καὶ ἐν πνεύμα καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· 5 εἰς κύριος μία πίστις ἐν βάπτισμα 6 εἰς θεὸς καὶ πατὴρ πάντων ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν ὑμῖν 7 Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ 8 διὸ λέγει Ἄναβας εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν καὶ ἔδωκεν δόματα τοῖς ἀνθρώποις 9 τὸ δὲ Ἀνέβη τί ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς 10 ὁ καταβάς αὐτός ἐστιν καὶ ὁ ἀναβάς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν ἵνα πληρῶσιν τὰ πάντα 11 καὶ αὐτὸς ἔδωκεν τοὺς μεν ἀποστόλους τοὺς δὲ προφήτας τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους 12 πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ 13 μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ εἰς ἄνδρα τέλειον εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ 14 ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι κλιδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδεῖαν τῆς πλάνης 15 ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα ὡς ἐστὶν ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστὸς 16 ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συμβιβάζομενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς ἐπιχορηγίας κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἐνὸς ἐκάστου μέρους τὴν αὐξήσιν τοῦ σώματος ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ 17 Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν κυρίῳ μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοῦς αὐτῶν 18 ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς διὰ τὴν πώρωσιν

Ephesians

τῆς καρδίας αὐτῶν **19** οἵτινες ἀπληγηκότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ **20** ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν **21** εἶγε αὐτὸν ἠκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε καθὼς ἐστὶν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ **22** ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης **23** ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοδὸς ὑμῶν **24** καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας **25** Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη **26** ὀργίξεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν **27** μήτε δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ **28** ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω μάλλον δὲ κοπιάτω ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσὶν ἵνα ἔχη μεταδιδόναι τῷ χρεῖαν ἔχοντι **29** πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω ἀλλ' εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρεῖας ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκούουσιν **30** καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τοῦ ἁγίου τοῦ θεοῦ ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως **31** πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρρήτω ἀφ' ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ **32** γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοὶ εὖσπλαγχοι χαριζόμενοι ἑαυτοῖς καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν Χριστῷ ἔχαρίσατο ὑμῖν

5 γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θεοῦ ὡς τέκνα ἀγαπητά **2** καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας **3** πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν καθὼς πρέπει ἁγίοις **4** καὶ αἰσχύρης καὶ μωρολογίας ἢ εὐτραπείας τὰ οὐκ ἀνήκοντα· ἀλλὰ μάλλον εὐχαριστία **5** τοῦτο γὰρ ἔστε γινώσκοντες ὅτι πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης ὅς ἐστιν εἰδωολάτρης οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ **6** Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας **7** μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν· **8** ἦτε γάρ ποτε σκότους νῦν δὲ φῶς ἐν κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε **9** ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ **10** δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ κυρίῳ **11** καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους· μάλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε **12** τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρόν ἐστιν καὶ λέγειν **13** τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦνται πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστίν **14** διὸ λέγει Ὑγείραι, ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ ἐπιφάνησιν σοι ὁ Χριστὸς **15** Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε μὴ ὡς ἄσφοι· ἀλλ' ὡς σοφοὶ **16** ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσιν **17** διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ κυρίου **18** καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἶνῳ ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι **19** λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κυρίῳ **20** εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ θεῷ καὶ πατρί **21** ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ **22** Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ κυρίῳ **23** ὅτι ὁ ἀνὴρ ἐστὶν κεφαλὴ τῆς ἑκκλησίας ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας καὶ αὐτὸς ἐστὶν σωτὴρ τοῦ σώματος· **24** ἀλλ' ὥσπερ ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ οὕτως καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί **25** Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς **26** ἵνα αὐτὴν ἀγιάσῃ καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι **27** ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἑνδοξον τὴν ἐκκλησίαν μὴ ἔχουσαν σπίλον ἢ ρυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος **28** οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπᾷ **29** οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν **30** ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ **31** ἀντὶ τούτου καταλείψει ὁ ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν **32** τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν **33** πλην καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἓνα ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτὸν ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα

6 Τὰ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν κυρίῳ· τοῦτο γάρ ἐστιν δίκαιον

Holy Bible in Hebrew and Greek

2 τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα ἣτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ 3 ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς 4 Καὶ οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ κυρίου 5 Οἱ δοῦλοι ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐν ἀπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν ὡς τῷ Χριστῷ 6 μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλείαν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι ἀλλ' ὡς δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ἐκ ψυχῆς 7 μετ' εὐνοίας δουλεύοντες τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις 8 εἰδότες ὅτι ὁ ἄντι ἑκαστος ποιήσῃ ἀγαθόν τοῦτο κομιέται παρὰ τοῦ κυρίου εἴτε δοῦλος εἴτε ἐλεύθερος 9 Καὶ οἱ κύριοι τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῶν αὐτῶν ὁ κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς καὶ προσωποληψία οὐκ ἔστιν παρ' αὐτῷ 10 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμοῦσθε ἐν κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ 11 ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· 12 ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς πρὸς τὰς ἐξουσίας πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις 13 διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στήναι 14 στήτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης 15 καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης 16 ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως ἐν ᾧ δυνησεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· 17 καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος ὃ ἐστὶν ῥῆμα θεοῦ 18 διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἀγίων 19 καὶ ὑπὲρ ἑμοῦ ἵνα μοι δοθεῖν λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου ἐν παρῥησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου 20 ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει ἵνα ἐν αὐτῷ παρῥησιάσωμαι ὡς δεῖ με λαλῆσαι 21 Ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμέ τί πράξω πάντα ὑμῖν γνωρίσει Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος ἐν κυρίῳ 22 ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν 23 Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ 24 ἡ χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ ἀμὴν πρὸς Εφέσιους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Τυχικοῦ

Philippians

1 Παῦλος καὶ Τιμόθεος δούλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ πᾶσιν τοῖς ἀγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπποις σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνους **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ **3** Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνείᾳ ὑμῶν **4** πάντοτε ἐν πάσῃ δεῖξαι μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέξιν ποιούμενος **5** ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν **6** πεποιθὼς αὐτὸ τοῦτο ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν ἐπιτελέσει ἄχρις ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ **7** καθὼς ἐστὶν δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς ἐν τε τοῖς δεσμοῖς μου καὶ τῇ ἀπολογίᾳ καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου συγκαινωνούς μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας **8** μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ θεὸς ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Ἰησοῦ Χριστοῦ **9** καὶ τοῦτο προσεύχομαι ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μάλλον καὶ μάλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει **10** εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα ἵνα ᾗτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ **11** πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον θεοῦ **12** Γινώσκων δὲ ὑμᾶς βουλόμαι ἀδελφοί ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μάλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν **13** ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν **14** καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν κυρίῳ πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν **15** Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσουσιν· **16** οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσιν, οὐχ ἄγνως, οἰόμενοι θλίψιν ἐπιφέρειν τοῖς δεσμοῖς μου· **17** οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κείμεαι **18** τί γάρ πλὴν παντὶ τρόπῳ εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ Χριστὸς καταγγέλλεται καὶ ἐν τούτῳ χαίρω ἀλλὰ καὶ χαρίζομαι **19** οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ **20** κατὰ τὴν ἀποκαταδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ ὡς πάντοτε καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου **21** ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν Χριστὸς καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος **22** εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκὶ τοῦτο μοι καρπὸς ἔργου καὶ τί αἰρήσομαι οὐ γινώριζω **23** συνέχομαι γὰρ ἐκ τῶν δύο τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι πολλῶ μάλλον κρεῖσσον· **24** τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκὶ ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς **25** καὶ τοῦτο πεποιθὼς οἶδα ὅτι μενῶ καὶ συμπαραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως **26** ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς **27** Μόνον ἀζήως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς εἴτε ἀπὸν ἀκούσω τὰ περὶ ὑμῶν ὅτι στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι μιᾷ ψυχῇ συναθρούντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου **28** καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων ἥτις αὐτοῖς μὲν ἐστὶν ἔνδειξις ἀπωλείας ὑμῖν δὲ σωτηρίας καὶ τοῦτο ἀπὸ θεοῦ· **29** ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν **30** τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες ὅσον ἴδετε ἐν ἐμοὶ καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοὶ

2 Εἰ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ εἴ τι παραμύθιον ἀγάπης εἴ τις κοινωνία πνεύματος εἴ τινα σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί **2** πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῇτε τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες σύμψυχοι τὸ ἐν φρονούντες **3** μηδὲν κατὰ ἐριθειάν ἢ κενοδοξίαν ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγουμένοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν **4** μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐτέρων ἕκαστος **5** τοῦτο γὰρ φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν ὁ θεὸς **6** ὅς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ **7** ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορφὴν δούλου λαβὼν ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος **8** καὶ σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου θανάτου δὲ σταυροῦ **9** διὸ καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσεν καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα **10** ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων **11** καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσῃται ὅτι κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν θεοῦ πατρὸς **12** Ὡστε ἀγαπητοί μου καθὼς πάντοτε ὑπηρετοῦσατε μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον ἀλλὰ νῦν πολλῶ μάλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου μετὰ φόβου καὶ

τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε· **13** ὁ θεὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας **14** πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν **15** ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι τέκνα θεοῦ ἀμώμητα ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολίας καὶ διεστραμμένης ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ **16** λόγον ζωῆς ἐπέχοντες εἰς καύχημα ἔμοι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα **17** ἀλλ' εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν χαίρω καὶ συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν· **18** τὸ δ' αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ συγχαίρετέ μοι **19** Ἐλπίζω δὲ ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν ἵνα καὶ ἐγὼ εὐψυχῶ γνοὺς τὰ περὶ ὑμῶν **20** οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει· **21** οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν οὐ τὰ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ **22** τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον **23** τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι ὡς ἂν ἀπὶ δῶ τὰ περὶ ἐμὲ ἐξαυτῆς· **24** πέποιθα δὲ ἐν κυρίῳ ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσεται· **25** Ἐναγκαῖον δὲ ἡγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφόν καὶ συνεργόν καὶ συστρατιώτην μου ὑμῶν δὲ ἀπόστολον καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου πέμψαι πρὸς ὑμᾶς **26** ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς καὶ ἀδημονῶν διότι ἠκούσατε ὅτι ἡσθένησεν **27** καὶ γὰρ ἡσθένησεν παραπλήσιον θανάτῳ· ἀλλ' ὁ θεὸς αὐτὸν ἠλέησεν οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐμὲ ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπῃ σχῶ **28** σπουδαιοτέρως οὖν ἔπεμψα αὐτὸν ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν χαρῇτε καὶ γὰρ ἀλυπότερος ᾧ **29** προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν ἐν κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς καὶ τοὺς τοιοῦτους ἐντίμους ἔχετε **30** ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ μέχρι θανάτου ἡγγισεν παραβουλεύσάμενος τῇ ψυχῇ ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρὸς με λειτουργίας

3 Τὸ λοιπὸν ἀδελφοί μου χαίρετε ἐν κυρίῳ τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρὸν ὑμῖν δὲ ἀσφαλές· **2** Βλέπετε τοὺς κύνας βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας βλέπετε τὴν κατατομὴν **3** ἡμεῖς γὰρ ἔσμεν ἡ περιτομὴ οἱ πνεύματι Θεῷ καταρευόμενοι καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιοότες **4** καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποίησιν καὶ ἐν σαρκὶ εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκὶ ἐγὼ μᾶλλον· **5** περιτομὴ ὀκταήμερος ἐκ γένους Ἰσραὴλ φυλῆς Βενιαμὴν Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων κατὰ νόμον Φαρισαῖος **6** κατὰ ζῆλον διώκων τὴν ἐκκλησίαν κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος **7** ἀλλ' ἅτινα ἦν μοι κέρδη ταῦτα ἡγήμαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν **8** ἀλλὰ μενοῦνγε καὶ ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου μου δι' ὃν τὰ πάντα ἐξημιώθην καὶ ἡγοῦμαι σκύβαλα εἶναι ἵνα Χριστὸν κερδήσω **9** καὶ εὐρεθῶ ἐν αὐτῷ μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ τὴν ἐκ θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει **10** τοῦ γνῶναι αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ **11** εἰ πὼς καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν **12** Οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον ἢ ἤδη τετελείωμαι διώκω δὲ εἰ καὶ καταλάβω ἐφ' ᾧ καὶ κατελήφθην ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ **13** ἀδελφοί ἐγὼ ἐμαυτὸν οὐ λογίζομαι κατελιφέναι· ἐν δὲ τὰ μὲν ὅπισω ἐπιλανθανόμενος τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος **14** κατὰ σκοπὸν διώκω ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ **15** Ὅσοι οὖν τέλειοι τοῦτο φρονούμεν· καὶ εἴ τι ἐτέρως φρονεῖτε καὶ τοῦτο ὁ θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει· **16** πλὴν εἰς δ' ἐφθάσαμεν τῷ αὐτῷ στοιχεῖν κανόνι, τὸ αὐτο φρονεῖν **17** Συμμιμηταί μου γίνεσθε ἀδελφοί καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτως περιπατοῦντας καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς **18** πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν οὓς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ **19** ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν οἱ τὰ ἐπίγεια φρονούντες **20** ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει εἰς ὃ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν **21** δὲ μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα

4 Ὡστε ἀδελφοί μου ἀγαπῆτοι καὶ ἐπιπόθητοι χαρὰ καὶ στέφανός μου οὕτως στήκετε ἐν κυρίῳ ἀγαπητοί **2** εὐωδίαν παρακαλῶ καὶ Συντύχην παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κυρίῳ **3** καὶ ἐρωτῶ καὶ σέ σύζυγε γήσιε συλλαμβάνου αὐταῖς αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι μετὰ καὶ Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς **4** Χαίρετε ἐν κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ χαίρετε **5** τὸ ἐπιεικὲς

Philippians

ύμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ κύριος ἐγγύς **6** μηδὲν μεριμνᾶτε ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθω πρὸς τὸν θεόν **7** καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ **8** Τὸ λοιπὸν ἀδελφοί ὅσα ἐστὶν ἀληθὴ ὅσα σεμνά ὅσα δίκαια ὅσα ἀγνά ὅσα προσφιλέα ὅσα εὐφημα εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος ταῦτα λογίζεσθε· **9** ἃ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν **10** Ἐχάρην δὲ ἐν κυρίῳ μεγάλως ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε ἡκαιρεῖσθε δέ **11** οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω ἐγὼ γὰρ ἔμαθον ἐν οἷς εἰμι αὐτάρκης εἶναι **12** οἶδα δὲ ταπεινοῦσθαι οἶδα καὶ περισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πάσιν μεμύημαι καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι· **13** πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ **14** πλὴν καλῶς ἐποιήσατε συγκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει **15** Οἶδατε δὲ καὶ ὑμεῖς Φιλιππησίοι ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήψεως, εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι **16** ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἅπαξ καὶ δις εἰς τὴν χρεῖαν μοι ἐπέμψατε **17** οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα ἀλλ' ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν **18** ἀπέχω δὲ πάντα καὶ περισσεύω· πεπλήρωμαι δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν ὁσμὴν εὐωδίας θυσίαν δεκτὴν εὐάρεστον τῷ θεῷ **19** ὁ δὲ θεὸς μου πληρώσει πᾶσαν χρεῖαν ὑμῶν κατὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ **20** τῷ δὲ θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν **21** Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί **22** ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἅγιοι μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας **23** ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν πρὸς Φιλιπησίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης δι' Ἐπαφροδίτου

Colossians

1 Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός
2 τοῖς ἐν Κολασσαῖς ἀγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ
θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ **3** Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ καὶ πατρὶ τοῦ
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι **4** ἀκούσαντες τὴν πίστιν
ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἀγίους **5** διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν
ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ
εὐαγγελίου **6** τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ καὶ ἐστὶν
καρποφορούμενον καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν ἅψ' ἡς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ
θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ· **7** καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν ὅς
ἐστὶν πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ **8** ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν
πνεύματι **9** Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἅψ' ἡς ἡμέρας ἠκούσαμεν οὐ πανούμεθα ὑπὲρ ὑμῶν
προσευχόμενοι καὶ αἰτούμενοι ἵνα πληρωθῇτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ
σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ **10** περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ κυρίου εἰς πᾶσαν
ἀρεσκείαν ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ
θεοῦ **11** ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς πᾶσαν
ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς **12** εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς
εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί· **13** ὅς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας
τοῦ σκοτὸς καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ **14** ἐν ᾗ ἔχομεν
τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· **15** ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ
θεοῦ τοῦ ἀοράτου πρωτότοκος πάσης κτίσεως **16** ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα τὰ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ
εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται· **17** καὶ αὐτός ἐστιν πρὸ πάντων
καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν **18** καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς
ἐκκλησίας· ὅς ἐστιν ἀρχὴ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων
19 ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησεν πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι **20** καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι
τὰ πάντα εἰς αὐτόν εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ δι' αὐτοῦ εἴτε τὰ
ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς **21** Καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ
ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν **22** ἐν τῷ σώματι
τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τὸ θανάτου παραστήσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ
ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ **23** εἴγε ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἐδραῖοι
καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου οὐ ἠκούσατε τοῦ κηρυχθέντος ἐν
πάσῃ τῇ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανὸν οὐ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος **24** Νῦν χαίρω ἐν
τοῖς παθήμασιν μου ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ
Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ ὃ ἐστὶν ἡ ἐκκλησία **25** ἣς ἐγενόμην ἐγὼ
διάκονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ
θεοῦ
26 τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν νυνὶ δὲ
ἐφανερώθη τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ **27** οἷς ἠθέλησεν ὁ θεὸς γνωρίσαι τις ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ
μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὅς ἐστιν Χριστὸς ἐν ὑμῖν ἡ ἐλπίς τῆς δόξης· **28** ὃν ἡμεῖς
καταγγέλλομεν νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον καὶ διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ
σοφίᾳ ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· **29** εἰς ὃ καὶ κοπιῶ
ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει
2 Θέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι ἡλικὸν ἀγῶνα ἔχω περὶ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ
ὅσοι οὐχ ἐωράκασιν τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκί **2** ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν
συμβιβασθέντων ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς πάντα πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως εἰς
ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ **3** ἐν ᾗ εἰσιν πάντες οἱ
θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι **4** Τοῦτο δὲ λέγω ἵνα μη τις ὑμᾶς
παραλογίζεται ἐν πιθανολογίᾳ **5** εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἄπειμι ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν
εἰμι χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ὑμῶν
6 Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν κύριον ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε
7 ἐρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ καὶ βεβαιούμενοι ἐν τῇ πίστει καθὼς

ἐδιδάχθητε περισσεύοντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ **8** βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστόν· **9** ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλῆρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς **10** καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας **11** ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἀμαρτιῶν τῆς σαρκὸς ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ **12** συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν· **13** καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὄντας ἐν τοῖς παραπτώμασιν καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν συνεζωποίησεν σὺν αὐτῷ χαρισάμενος ἡμῖν πάντα τὰ παραπτώματα **14** ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν καὶ αὐτὸ ἦρκεν ἐκ τοῦ μέσου προσηλωσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ· **15** ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παρῥησίᾳ θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ **16** Μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει ἢ ἐν πόσει ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς ἢ νουμηνίας ἢ σαββάτων· **17** ἃ ἐστὶν σκιά τῶν μελλόντων τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χριστοῦ **18** μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβεύετω θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων ἃ μὴ ἑώρακεν ἐμβατεύων εἰκὴ φυσιοῦμενος ὑπὸ τοῦ νοδὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ **19** καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφαλὴν ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα διὰ τῶν ἁφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον καὶ συμβιβαζόμενον αὖξιν τὴν αὖξιν τοῦ θεοῦ **20** Εἰ οὖν ἀπεθάνετε σὺν τῷ Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου τί ὥς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε **21** Μὴ ἄψην μηδὲ γεύση μηδὲ θίγης **22** ἃ ἐστὶν πάντα εἰς φθορὰν τῇ ἀποχρῇσι κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων **23** ἅτινα ἐστὶν λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν ἐθελοθρησκείᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἀφειδίᾳ σώματος οὐκ ἐν τιμῇ τινι πρὸς πλησμονὴν τῆς σαρκὸς

3 Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ τὰ ἄνω ζητεῖτε οὐδ' ὁ Χριστὸς ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ καθημένος· **2** τὰ ἄνω φρονεῖτε μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς **3** ἀπεθάνετε γάρ καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ θεῷ· **4** ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ ἡ ζωὴ ὑμῶν τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ **5** Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς πορνείαν ἀκαθαρσίαν πάθος ἐπιθυμίαν κακὴν καὶ τὴν πλεονεξίαν ἥτις ἐστὶν εἰδωλωλατρεία, **6** δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας **7** ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε ὅτε ἐζήτε ἐν αὐτοῖς **8** νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα ὀργὴν θυμὸν κακίαν βλασφημίαν αἰσχρολογία ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· **9** μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἀνθρώπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ **10** καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν **11** ὅπου οὐκ ἔνι Ἑλλήν καὶ Ἰουδαῖος περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία βάρβαρος Σκύθης δοῦλος ἐλεύθερος ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσιν Χριστός **12** Ἐνδύσασθε οὖν ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ θεοῦ ἅγιοι καὶ ἡγαπημένοι σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, χρηστότητα ταπεινοφροσύνῃν πραότητα, μακροθυμίαν **13** ἀνεχόμενοι ἀλλήλων καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς ἕαν τις πρὸς τινα ἔχη μομφήν· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἔχαρίσατο ὑμῖν οὕτως καὶ ὑμεῖς· **14** ἐπὶ πᾶσιν δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην ἥτις ἐστὶν σύνδεσμος τῆς τελειότητος **15** καὶ ἡ εἰρήνῃ τοῦ Θεοῦ βραβεύετω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἐνὶ σῶματι· καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε **16** ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν πλουσίως ἐν πάσῃ σοφίᾳ διδάσκοντες καὶ νοουθετοῦντες ἑαυτοὺς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ **17** καὶ πᾶν ὃ τι ἂν ποιῇτε ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ πάντα ἐν ὀνόματι κυρίου Ἰησοῦ εὐχαριστοῦντες τῷ θεῷ καὶ πατρὶ δι' αὐτοῦ **18** Αἱ γυναῖκες ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίῳις ἀνδράσιν ὡς ἀνήκεν ἐν κυρίῳ **19** Οἱ ἄνδρες ἀγαπάτε τὰς γυναῖκες καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς **20** Τὰ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν κατὰ νόμον αὐτοῦ τοῦτο γάρ ἐστιν εὐάρεστόν τῳ κυρίῳ **21** Οἱ πατέρες μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν ἵνα μὴ ἄθυμωσιν **22** Οἱ δοῦλοι ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλείᾳ ὡς ἀνθρωπάρεσκοι ἀλλ' ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ φοβούμενοι τὸν Θεόν· **23** καὶ πᾶν ὃ τι ἂν ποιῇτε ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις **24** εἰδότες ὅτι ἀπὸ κυρίου ἀπολήψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας τῳ γὰρ κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε· **25** ὁ δὲ ἀδικῶν κοιμῆται ὁ ἡδίκησεν καὶ οὐκ ἔστιν προσωποληψία

4 Οἱ κύριοι τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε κύριον ἐν οὐρανοῖς **2** Τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν

Colossians

εὐχαριστία **3** προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν ἵνα ὁ θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου λαλήσαι τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ δι' ὃ καὶ δέδεμαι **4** ἵνα φανερώσω αὐτὸ ὡς δεῖ με λαλήσαι **5** Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι **6** ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι ἄλλατι ἡρτυμένος εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἐκάστῳ ἀποκρίνεσθαι **7** Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν κυρίῳ **8** ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο ἵνα γνῶ τὰ περὶ ὑμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν, **9** σὺν Ὁνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν πάντα ὑμῖν γνωριοῦσιν τὰ ὧδε **10** Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρναβᾶ περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολὰς ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς δέξασθε αὐτόν **11** καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰούστος οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία **12** ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν δοῦλος Χριστοῦ πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς ἵνα στήτε τέλειοι καὶ πεπληρωμένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ θεοῦ **13** μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει ζῆλον πολὺν ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει **14** ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς καὶ Δημᾶς **15** Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφοὺς καὶ Νύμφαν καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν **16** καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέῳ ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε **17** καὶ εἴπατε Ἀρχίππῳ· Βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν κυρίῳ ἵνα αὐτὴν πληροῖς **18** Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν ἀμήν πρὸς Κολασσαεῖς ἐγγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ τυχικοῦ καὶ Ὁνησίμου

I Thessalonians

1 Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν θεῷ πατρὶ καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ **2** Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν μνησθῆναι ὑμῶν, ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν **3** ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν **4** εἰδότες ἀδελφοί ἡγαπημένοι ὑπὸ Θεοῦ τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν **5** ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει καὶ ἐν πνεύματι ἀγίῳ καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ καθὼς οἴδατε οἱ ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς **6** καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ κυρίου δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ μετὰ χαρᾶς πνεύματος ἀγίου **7** ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπους πᾶσιν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Ἀχαΐᾳ **8** ἀφ' ὧν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ κυρίου οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ἡ πίστις ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ἐξελέλυθεν ὥστε μὴ χρεῖαν ἡμᾶς ἔχειν λαλεῖν καὶ **9** αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὅπου ἐισοδὸν ἔχοντες πρὸς ὑμᾶς καὶ πόδες ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων δουλεύειν θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ **10** καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν ὃν ἡγεῖται ἐκ νεκρῶν Ἰησοῦν τὸν ρυόμενον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης

2 Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε ἀδελφοί τὴν εἰσοδὸν ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν **2** ἀλλὰ καὶ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέντες καθὼς οἴδατε ἐν Φιλίπποις ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ θεῷ ἡμῶν λαλήσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἐν πολλῷ ἀγῶνι **3** ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας οὐτὲ ἐν δόλῳ **4** ἀλλὰ καθὼς δεδοκίμασμεθα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πιστευσθῆναι τὸ εὐαγγέλιον οὕτως λαλοῦμεν οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσκοντες ἀλλὰ τῷ Θεῷ τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν **5** οὔτε γὰρ ποτε ἐν λόγῳ κολακείας ἐγενήθημεν καθὼς οἴδατε οὔτε ἐν προφάσει πλεονεξίας Θεὸς μάρτυς **6** οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν οὔτε ἀφ' ὧν οὔτε ἀπ' ἄλλων δυνάμενοι ἐν βάρει εἶναι ὡς Χριστοὶ ἀπόστολοι **7** ἀλλ' ἐγενήθημεν ἥπιοι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ἂν τροφὸς θάλπη τὰ ἐαυτῆς τέκνα **8** οὕτως ἰμειρόμενοι ὑμῶν εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ καὶ τὰς ἐαυτῶν ψυχὰς διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν γεγέννησθε **9** μνημονεῦτε γὰρ ἀδελφοί τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον· νυκτὸς γάρ, καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαραῖσαι τίνα ὑμῶν ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ **10** ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ Θεὸς ὡς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν ἐγενήθημεν **11** καθάπερ οἴδατε ὡς ἓνα ἕκαστον ὑμῶν ὡς πατὴρ τέκνα ἐαυτοῦ παρακαλοῦντες ὑμᾶς καὶ παραμυθούμενοι καὶ μαρτυροῦμενοι **12** εἰς τὸ περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς τὴν ἐαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν **13** διὰ τοῦτο Καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ ἀδιαλείπτως ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ Θεοῦ ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀνθρώπων ἀλλὰ καθὼς ἐστιν ἀληθὺς λόγον Θεοῦ ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν **14** ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐγενήθητε ἀδελφοί τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὅτι ταῦτα ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων **15** τῶν καὶ τὸν κύριον ἀποκτείναντων Ἰησοῦν καὶ τοὺς ἰδίους προφήτας καὶ ὑμᾶς ἐκδιωξάντων καὶ Θεῷ μὴ ἀρεσκόντων καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντίων **16** καλωσύνην ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσιν λαλήσαντες ἵνα σωθῶσιν εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας πάντοτε ἔφθασεν δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος **17** Ἡμεῖς δὲ ἀδελφοί ἀπορραυσθέντες ἀφ' ὧν πρὸς καιρὸν ὥρας προσώπῳ οὐ καρδίᾳ περισσοτέρως ἐσπούδάσαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ **18** διὸ ἠελήσαμεν ἔλθειν πρὸς ὑμᾶς ἐγὼ μὲν Παῦλος καὶ ἄπαξ καὶ δίς καὶ ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς **19** τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς ἢ χαρὰ ἢ στέφανος καυχήσεως ἢ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ **20** ὑμεῖς γὰρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρὰ

3 Διὸ μηκέτι στέγοντες εὐδοκήσαμεν καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι **2** καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ καὶ συνεργὸν ἡμῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ στηρίξαι ὑμᾶς καὶ παρακαλέσαι ὑμᾶς περὶ τῆς πίστεως

ύμων 3 τῷ μηδένα σάινεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσιν ταύταις αὐτοὶ γὰρ οἶδατε ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα· 4 καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἦμεν προελεγόμεν ὑμῖν ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι καθὼς καὶ ἐγένετο καὶ οἶδατε 5 διὰ τοῦτο καὶ γὰρ μηκέτι στέγων ἔπεμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν μήπως ἐπειράσεν ὑμᾶς ὁ πειράζων καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν 6 Ἄρτι δὲ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν καὶ εὐαγγελισσαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν καὶ ὅτι ἔχετε μνησιν ἡμῶν ἀγαθὴν πάντοτε ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν καθάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς 7 διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν ἀδελφοί ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ ἡμῶν διὰ τῆς ὑμῶν πίστεως 8 ὅτι νῦν ζῶμεν ἐὰν ὑμεῖς στήκητε ἐν κυρίῳ 9 τίνα γὰρ εὐχαριστίαν δυνάμεθα τῷ θεῷ ἀναποδοῦναι περὶ ὑμῶν ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ἣ χαίρομεν δι' ὑμᾶς ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ ἡμῶν 10 νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπὲρ ἑκπερισσοῦ δεόμενοι εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον καὶ καταρτίσαι τὰ ὑστερήματα τῆς πίστεως ὑμῶν 11 Αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς κατευθύνει τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς· 12 ὑμᾶς δὲ ὁ κύριος πλεονάσαι καὶ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς 13 εἰς τὸ στηρίζαι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἀγιωσύνῃ ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ

4 τὸ Λοιπὸν οὖν ἀδελφοί ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν Τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν θεῷ ἵνα περισσεύητε μᾶλλον 2 οἶδατε γὰρ τίνας παραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ

3 τοῦτο γὰρ ἐστὶν θέλημα τοῦ θεοῦ ὁ ἁγιασμὸς ὑμῶν ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας 4 εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἐαυτοῦ σκευὸς κτᾶσθαι ἐν ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ 5 μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν θεόν 6 τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ διότι ἕκδικος ὁ κύριος πάντων τούτων καθὼς καὶ προείπαμεν ὑμῖν καὶ διεμαρτυράμεθα 7 οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμεῖς ὁ θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ ἀλλ' ἐν ἁγιασμῷ 8 τοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ ἀλλὰ τὸν θεὸν τὸν καὶ δόντα τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ἡμᾶς 9 Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ χρεῖαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδιδάκτοί ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους 10 καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφούς τοὺς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί περισσεύειν μᾶλλον 11 καὶ φιλοτιμεῖσθαι ἡσυχάζειν καὶ πράσσειν τὰ ἴδια καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς ἰδίαις χερσὶν ὑμῶν καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν 12 ἵνα περιπατήτε εὐσχημόνως πρὸς τοὺς ἔξω καὶ μηδενὸς χρεῖαν ἔχητε 13 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοί περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα 14 εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη οὕτως καὶ ὁ θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ 15 Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ κυρίου ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας 16 ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος ἐν κελεύσματι ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον 17 ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς ἀέρα· καὶ οὕτως πάντοτε σὺν κυρίῳ ἐσόμεθα 18 Ὡστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις

5 Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν ἀδελφοί οὐ χρεῖαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι 2 αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἶδατε ὅτι ἡ ἡμέρα κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται 3 ὅταν γὰρ λέγωσιν Εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὁ ὄλεθρος ὥσπερ ἡ ὥδιν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ καὶ οὐ μὴ ἐκφύγῃ 4 ὑμεῖς δὲ ἀδελφοί οὐκ ἐστέ ἐν σκότει 5 ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτης καταλάβῃ 5 πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας οὐκ ἐσμὲν νυκτὸς οὐδὲ σκότους· 6 ἅρα οὖν μὴ καθεύδωμεν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν 7 οἱ γὰρ καθεύδοντες νυκτὸς καθεύδουσιν καὶ οἱ μεθυσκόμενοι νυκτὸς μεθύουσιν· 8 ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες νήφωμεν ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης καὶ περικεφαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας· 9 ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ θεὸς εἰς ὀργὴν ἀλλ' εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 10 τοῦ ἀποθανόντος ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν 11 Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς τὸν ἕνα καθὼς καὶ ποιεῖτε 12 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν κυρίῳ καὶ νοουθετοῦντας ὑμᾶς

I Thessalonians

13 καὶ ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς **14** παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας **15** ὁρᾶτε μή τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινι ἀποδοῇ ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας **16** Πάντοτε χαίρετε **17** ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε **18** ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς **19** τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε **20** προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε **21** πάντα δοκιμάζετε τὸ καλὸν κατέχετε **22** ἀπὸ παντὸς εἵδους πονηροῦ ἀπέχεσθε **23** Αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιάσαι ὑμᾶς ὅλοτελεις καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθεῖν **24** πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς δεσ καὶ ποιήσει **25** Ἀδελφοί προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν **26** Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλήματι ἀγίῳ **27** ὀρκίζω ὑμᾶς τὸν κύριον ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσιν τοῖς ἀγίοις ἀδελφοῖς **28** Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν ἀμήν πρὸς Θεσσαλονικεῖς πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν

II Thessalonians

1 Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν θεῷ πατρὶ ἡμῶν καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ **3** Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν ἀδελφοί καθὼς ἄξιόν ἐστιν ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἐνδὸς ἐκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους **4** ὥστε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν ὑμῖν καυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ θεοῦ ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν καὶ ταῖς θλίψεσιν αἷς ἀνέχεσθε **5** ἔνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ θεοῦ εἰς τὸ καταξιοθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε **6** εἴπερ δίκαιον παρὰ θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλίψιν **7** καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἀπ' οὐρανοῦ μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ **8** ἐν πυρὶ φλογὸς διδόντος ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσιν θεὸν καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσιν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· **9** οἵτινες δίκην τίσουσιν ὁλεθρον αἰώνιον ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ **10** ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ καὶ θαυμασθῆναι ἐν πᾶσιν τοῖς πιστεύουσιν ὅτι ἐπιστευθῇ τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ **11** εἰς δὲ καὶ προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως οὗ θεὸς ἡμῶν καὶ πληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει **12** ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ

2 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτόν **2** εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοδὸς μήτε θροεῖσθαι μήτε διὰ πνεύματος μήτε διὰ λόγου μηδὲ δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ· **3** μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδέν· ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας **4** ὁ ἀντικείμενος καὶ υπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον θεὸν ἢ σέβασμα ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ ὡς θεὸν καθίσσαι ἀποδεικνύντα αὐτὸν ὅτι ἐστιν θεός **5** Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὦν πρὸς ὑμᾶς ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν **6** καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδατε εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ **7** τὸ γὰρ μυστήριον ἦδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας· μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἔως ἐκ μέσου γένηται **8** καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος ὃν ὁ κύριος ἀναλώσει τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ καταργήσει τὴν ἐπιφανείαν τῆς παρουσίας αὐτοῦ **9** οὐ ἐστὶν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ σημείοις καὶ τέρασιν ψεύδους **10** καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἃνθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτοὺς **11** καὶ διὰ τοῦτο πέμψει αὐτούς ὁ θεὸς ἐνέργειαν πλάνης εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει **12** ἵνα κριθῶσιν πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ ἀλλ' εὐδοκήσαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ **13** Ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν ἀδελφοί ἡγαπημένοι ὑπὸ κυρίου ὅτι εἴλετο ὑμᾶς ὁ θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος καὶ πίστει ἀληθείας **14** εἰς δὲ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ **15** ἅρα οὖν ἀδελφοί στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν **16** Αὐτὸς δὲ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ὁ θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς καὶ δούς παράκλησιν αἰώνιαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι **17** παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας καὶ στηρίξαι ὑμᾶς ἐν παντὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ

3 Τὸ λοιπὸν προσεύχεσθε ἀδελφοί περὶ ἡμῶν ἵνα ὁ λόγος τοῦ κυρίου τρέχῃ καὶ δοξάζεται καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς **2** καὶ ἵνα ῥυθθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις **3** πιστὸς δὲ ἐστὶν ὁ κύριος ὃς στηρίξει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ **4** πεποιθήμεν δὲ ἐν κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς ὅτι ἂ παραγγέλλομεν ὑμῖν, καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσετε **5** Ὁ δὲ κύριος κατευθύνει ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ καὶ εἰς ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ **6** Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν ἀδελφοί ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν ἣν παρέλαβεν παρ' ἡμῶν **7** αὐτοὶ γὰρ οἴδατε

Holy Bible in Hebrew and Greek

πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς ὅτι οὐκ ἡτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν **8** οὐδὲ δωρεὰν ἄρτον ἐφάγομεν παρά τινος ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβάρησαί τινα ὑμῶν· **9** οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀλλ' ἵνα ἐαυτοὺς τύπον δώμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς **10** καὶ γὰρ ὅτε ἦμεν πρὸς ὑμᾶς τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν ὅτι εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι μηδὲ ἐσθιέτω **11** ἀκούομεν γάρ τινας περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν ἀτάκτως μηδὲν ἐργαζομένους ἀλλὰ περιεργαζομένους· **12** τοῖς δὲ τοιούτοις παραγγέλλομεν καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι τὸν ἐαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν **13** Ὑμεῖς δὲ ἀδελφοί μὴ ἐκκακήσητε καλοποιοῦντες **14** εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς τοῦτον σημειοῦσθε καὶ μὴ συναναμίγνησθε αὐτῷ ἵνα ἐντραπῇ· **15** καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθε ἀλλὰ νοθετεῖτε ὡς ἀδελφόν· **16** Αὐτὸς δὲ ὁ κύριος τῆς εἰρήνης δώῃ ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ παντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ ὁ κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν **17** Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου ὃ ἐστὶν σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτως γράφω **18** ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν πρὸς Θεσσαλονικεῖς δευτέρᾳ ἐγράφῃ ἀπὸ Ἀθηνῶν

I Timothy

1 Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ κατ' ἐπιταγὴν θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν **2** Τιμοθέω γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει χάρις ἔλεος εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν **3** Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν ἵνα παραγγείλῃς τισὶν μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν **4** μὴδὲ προσέchein μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις αἵτινες ζητήσεις παρέχουσιν μάλλον ἢ οἰκονομίαν θεοῦ τὴν ἐν πίστει **5** τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου **6** ὧν τινες ἀστοχήσαντες ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν **7** θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι μὴ νοοῦντες μήτε ἃ λέγουσιν μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται **8** Οἶδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται **9** εἰδὼς τοῦτο ὅτι δικαίῳ νόμῳ οὐ κείται ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις ἀσεβέσιν καὶ ἀμαρτωλοῖς ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις πατραλώαις καὶ μητραλώαις ἀνδροφόνους **10** πόρνοις ἀρσενικοῖταις ἀνδραποδισταῖς ψευσταῖς ἐπιόρκοις καὶ εἰ τι ἕτερον τῇ ὑγιανούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται **11** κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου θεοῦ ὃ ἐπιστεύθη ἐγὼ **12** Καὶ Χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ὅτι πιστόν με ἡγήσατο θέμενος εἰς διακονίαν **13** τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστὴν ἀλλ' ἡλεήθη ὅτι ἀγωνὸν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ· **14** ὑπερεπλέονασεν δὲ ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ **15** πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιός ἐστι Χριστὸς Ἰησοὺς ἡλθεν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι ὧν πρῶτός εἰμι ἐγὼ **16** ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἡλεήθη ἵνα ἐν ἐμοὶ πρῶτῳ ἐνδείξηται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν πρὸς ὑποτάκτους τῶν μελλόντων πιστεῦειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνων **17** τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἀφθάρτῳ ἀοράτῳ μόνῳ σοφῷ θεῷ τῷ καὶ δόξᾳ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν **18** Ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαι σοι τέκνον Τιμόθεε κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σὲ προφητείας ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν **19** ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν ἣν τινες ἀπώσάμενοι περὶ τὴν πίστιν ἐναντάγησαν **20** ὧν ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Ἀλέξανδρος οὓς παρέδωκα τῷ Σατανᾷ ἵνα παιδευθῶσιν μὴ βλασφημεῖν

2 Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις προσευχὰς ἐντεῦξεις εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων **2** ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι **3** τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ **4** ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθειν **5** εἰς γὰρ θεὸς εἰς καὶ μεσότης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἀνθρώπος Χριστὸς **6** ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίους **7** εἰς ὃ ἐτέθη ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος ἀλήθειαν λέγων ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι διδάσκαλος ἔθνων ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ **8** Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν παντὶ τόπῳ ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ **9** ὡσαύτως καὶ τὰς γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίᾳ μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτάς μὴ ἐν πλέγμασιν ἢ χρυσῷ, ἢ μαργαρίταις ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ **10** ἀλλ' ὃ πρέπει γυναιξὶν ἐπαγγελλομέναις θεοσέβειαν δι' ἔργων ἀγαθῶν **11** γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μαρτυρεῖ ἐν πάσῃ ὑποταγῇ· **12** γυναικὶ δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρός ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ **13** Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη εἰτα Εὐὰ **14** καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη ἢ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἐν παραβάσει γέγονεν· **15** σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης·

3 πιστὸς ὁ λόγος Εἰ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ **2** δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα νηφάλειον σώφρονα κόσμιον φιλόξενον διδασκτικόν **3** μὴ πάροινον μὴ πλήκτην μὴ αἰσχροκερδῆ, ἀλλ' ἐπεικὴ ἄμαχον ἀφιλάργυρον **4** τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος **5** εἰ δὲ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστήναι οὐκ οἶδεν πῶς ἐκκλησίας θεοῦ ἐπιμελήσεται

6 μὴ νεόφυτον ἵνα μὴ τυφωθεῖς εἰς κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου
 7 δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμόν ἐμπέσῃ
 καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου 8 Διακόνους ὡσαύτως σεμονούς μὴ διλόγους μὴ οἶνω πολλῶ
 προσέχοντας μὴ αἰσχροκερδεῖς 9 ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ
 συνειδήσει 10 καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον εἴτα διακονεῖτωσαν ἀνέγκλητοι
 ὄντες 11 γυναικας ὡσαύτως σεμνάς μὴ διαβόλους νηφαλέους πιστάς ἐν πάντι
 12 διάκονοι ἔστωσαν μιᾷς γυναικὸς ἄνδρες τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων
 οἰκῶν 13 οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιῶνται καὶ πολλὴν
 παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ 14 Ταῦτά σοι γράφω ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς σὲ
 τάχιον 15 ἐὰν δὲ βραδύνῃ ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ θεοῦ ἀναστρέφεσθαι ἥτις ἐστὶν
 ἐκκλησία θεοῦ ζῶντος στυλὸς καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας 16 καὶ ὁμολογουμένως μέγα
 ἐστὶν τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι ὡφθη
 ἀγγέλοις ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ ἀνελήφθη ἐν δόξῃ

4 Τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς
 πίστεως προσέχοντες πνεύμασιν πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων 2 ἐν ὑποκρίσει
 ψευδολόγων κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν 3 καλυπόντων γαμεῖν ἀπέχεσθαι
 βρωμάτων ἃ ὁ θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσιν
 τὴν ἀλήθειαν 4 ὅτι πᾶν κτίσμα θεοῦ καλὸν καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας
 λαμβανόμενον 5 ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου θεοῦ καὶ ἐντεύξεως 6 Ταῦτα ὑποτιθέμενος
 τοῖς ἀδελφοῖς καλὸς ἔσῃ διάκονος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως
 καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἣ παρηκολούθηκας 7 τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραῶδεις μύθους
 παραιτοῦ γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν 8 ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον
 ἐστὶν ὠφέλιμος ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν ἀπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν
 καὶ τῆς μελλούσης 9 πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος 10 εἰς τοῦτο γὰρ καὶ
 κοπιῶμεν καὶ ὀνειδίζομεθα, ὅτι ἡλικίαμεν ἐπὶ θεῷ ζῶντι ὃς ἐστὶν σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων
 μάλιστα πιστῶν

11 Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε 12 μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω ἀλλὰ
 τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ ἐν ἀναστροφῇ ἐν ἀγάπῃ ἐν πνεύματι, ἐν πίστει ἐν ἀγνείᾳ
 13 ἕως ἔρχομαι πρόσσεχε τῇ ἀναγνώσει τῇ παρακλήσει τῇ διδασκαλίᾳ 14 μὴ ἀμέλει τοῦ
 ἐν σοὶ χαρίσματος ὃ ἐδόθη σοι διὰ προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ
 πρεσβυτερίου 15 ταῦτα μελέτα ἐν τοῦτοις ἴσθι ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερά ᾖ ἐν πάντι
 16 ἔπεχε σεαυτῷ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ ἐπίμενε αὐτοῖς· τοῦτο γὰρ ποιῶν καὶ σεαυτὸν σώσεις
 καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου

5 Πρεσβυτέρω μὴ ἐπιπλήξῃς ἀλλὰ παρακάλει ὡς πατέρα νεωτέρους ὡς ἀδελφούς
 2 πρεσβυτέρας ὡς μητέρας νεωτέρας ὡς ἀδελφὰς ἐν πάσῃ ἀγνείᾳ 3 Χήρας τίμα τὰς ὄντως
 χήρας 4 εἰ δὲ τις χήρα τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει μαθανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον
 εὐσεβεῖν καὶ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις· τοῦτο γὰρ ἐστὶν καλὸν καὶ ἀπόδεκτον
 ἐνώπιον τοῦ θεοῦ 5 ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη ἡλικικὴ ἐπὶ τὸν θεὸν καὶ προσμένει
 ταῖς δεήσεσιν καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας 6 ἡ δὲ σπαταλῶσα ζῶσα τέθηκεν
 7 καὶ ταῦτα παράγγελλε ἵνα ἀνεπίληπτοι ᾦσιν 8 εἰ δὲ τις τῶν ἰδίων καὶ μάλιστα τῶν
 οἰκείων οὐ προνοεῖ τὴν πίστιν ἡρνηται καὶ ἔστιν ἀπίστου χειρῶν 9 Χήρα καταλεγέσθω μὴ
 ἔλαττον ἐτῶν ἐξήκοντα γεγονυῖα ἐνός ἀνδρὸς γυνή 10 ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη εἰ
 ἐτεκνοτρόφησεν εἰ ἐξενοδόγησεν εἰ ἀγίων πόδας ἔνιψεν εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν εἰ παντὶ
 ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησεν

11 νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ· ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσιν τοῦ Χριστοῦ γαμεῖν
 θέλουσιν 12 ἔχουσαι κρίμα ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτησαν 13 ἅμα δὲ καὶ ἀργαὶ
 μαθάνουσιν περιερχόμεναι τὰς οἰκίας οὐ μόνον δὲ ἀργαὶ ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ
 περίεργοι λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα 14 βούλομαι οὖν νεωτέρας γαμεῖν τεκνογονεῖν
 οἰκοδεσποτεῖν μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν 15 ἥδη γάρ
 τινες ἔξετραπήσαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ 16 εἰ τις πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχει χήρας ἐπαρκεῖται
 αὐταῖς καὶ μὴ βαρεῖσθω ἡ ἐκκλησία ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκεσῇ 17 Οἱ καλῶς
 προεστῶτες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ
 διδασκαλίᾳ 18 λέγει γὰρ ἡ γραφὴ Βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις καὶ Ἀξίος ὁ ἐργάτης τοῦ
 μισθοῦ αὐτοῦ 19 κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ παραδέχου ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ

I Timothy

τριῶν μαρτύρων **20** τοὺς ἀμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγε ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσιν **21** Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων ἵνα ταῦτα φυλάξης χωρὶς προκρίματος μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν **22** Χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει μηδὲ κοινώνει ἀμαρτίαις ἀλλοτρίαις· σεαυτὸν ἀγνὸν τήρει **23** Μηκέτι ὑδροπότει ἀλλ' οἶνον ὀλίγον χρῶ διὰ τὸν στόμαχον σου καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας **24** Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἀμαρτίαι πρόδηλοί εἰσιν προάγουσαι εἰς κρίσιν τισὶν δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν· **25** ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ ἔργα πρόδηλα ἐστὶν καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα κρυβῆναι οὐ δύναται

6 Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι τοὺς ἰδίους δεσπότης πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγείσθωσαν ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημῇται **2** οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότης μὴ καταφρονεῖτωσαν ὅτι ἀδελφοί εἰσιν ἀλλὰ μάλλον δουλευέτωσαν ὅτι πιστοὶ εἰσιν καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβανόμενοι Ταῦτα δίδασκε καὶ παρακάλει **3** εἰ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσιν λόγοις τοῖς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ **4** τετρώφεται μηδὲν ἐπιστάμενος ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεως καὶ λογομαχίας ἐξ ὧν γίνεται φθόνος ἕρις βλασφημία ὑπόνοια πονηραὶ **5** παραδιατριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων **6** ἔστιν δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας **7** οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον δῆλον ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα· **8** ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκεπάσματα τούτοις ἀρκεσθῆσόμεθα **9** οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς αἵτινες βυθίζουσιν τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπάλειαν **10** ρίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία ἣς τινες ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως καὶ ἐαυτοὺς περιέπειραν ὀδύναις πολλαῖς **11** Σὺ δὲ ὡς ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ ταῦτα φεῦγε· δώκε δὲ δικαιοσύνην εὐσέβειαν πίστιν ἀγάπην ὑπομονὴν πραότητα **12** ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς εἰς ἣν καὶ ἐκλήθης καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων **13** παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος τὰ πάντα καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν **14** τηρήσαι σε τὴν ἐντολὴν ἁσπίλον ἀνεπίληπτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ **15** ἦν καιροῖς ἰδίους δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ κύριος τῶν κυριευόντων **16** ὁ μόνος ἔχων ἀθανασία φῶς οἰκῶν ἀπόσιτον ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ὃ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον ἀμήν **17** Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν μηδὲ ἡλπικέναι ἐπὶ πλούτῳ ἀδηλότῃ· ἀλλ' ἐν τῷ θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι ἡμῖν πλουσίως πάντα εἰς ἀπόλαυσιν **18** ἀγαθοεργεῖν πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς εὐμεταδότους εἶναι κοινωνικούς **19** ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς αἰωνίου ζωῆς **20** Ὡς Τιμόθεε τὴν παρακαταθήκην φύλαξον ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφρονίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως **21** ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἡστόχησαν Ἡ χάρις μετὰ σοῦ ἀμήν πρὸς Τιμόθεον πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Λαοδικείας ἥτις ἐστὶν μητρόπολις φρυγίας τῆς Πακατιανῆς

II Timothy

1 Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ **2** Τιμοθέω ἀγαπητῷ τέκνῳ χάρις ἔλεος εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν **3** Χάριν ἔχω τῷ θεῷ ᾧ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνηαίναν ἐν ταῖς δεήσεσίν μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας **4** ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν μεμνημένος σου τῶν δακρῶν ἵνα χαρὰς πληρωθῶ **5** ὑπόμνησιν λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως ἣτις ἐνόκησεν πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου Λαίδῃ καὶ τῇ μητρί σου Ἐυνεϊκῇ πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοὶ **6** δι' ἣν αἰτίαν ἀναμνησκῶ σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ θεοῦ ὃ ἐστίν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου **7** οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεὸς πνεῦμα δειλίας ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ **8** μὴ οὖν ἐπαισχυνθῇς τὸ μαρτύριον τοῦ κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν θεοῦ **9** τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἀγία οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν τὴν δοθείσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνιων **10** φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου **11** εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κηρυεῖ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν **12** δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω· ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι οἶδα γὰρ ᾧ πεπίστευκα καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατὸς ἐστίν τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν **13** ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαίνοντων λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· **14** τὴν καλὴν παρακαταθήκην φύλαξον διὰ πνεύματος ἀγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν **15** Οἶδας τοῦτο ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ ὧν ἐστὶν Φύγελλος καὶ Ἑρμογένης **16** δόξῃ ἔλεος ὁ κύριος τῷ Ὀνησιφόρῳ οἶκῳ ὅτι πολλακίς με ἀνέψυξεν καὶ τὴν ἄλυσίν μου οὐκ ἐπῆσχύνθη, **17** ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ σπουδαιότερον ἐζήτησέν με καὶ εὑρεν· **18** δόξῃ αὐτῷ ὁ κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησεν βέλτιον σὺ γινώσκεις

2 Σὺ οὖν τέκνον μου ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ **2** καὶ ὃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι **3** σὺ οὖν κακοπάθησον, ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ **4** οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ **5** ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις οὐ στεφανοῦται ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ **6** τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν **7** νόει ἀ λέγω· δόξῃ γάρ σοι ὁ κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσιν **8** Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγενημένον ἐκ νεκρῶν ἐκ σπέρματος Δαβίδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου **9** ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ θεοῦ οὐ δέδεται· **10** διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσιν τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου **11** πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ συναπεθάνομεν καὶ συζήσομεν· **12** εἰ ὑπομένομεν καὶ συμβασιλεύσομεν· εἰ ἀρνούμεθα, κἀκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς· **13** εἰ ἀπιστοῦμεν ἐκεῖνος πιστὸς μένει ἀρνήσασθαι ἐαυτὸν οὐ δύναται **14** Ταῦτα ὑπομίμησθε διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου μὴ λογομαχεῖν εἰς οὐδὲν χρήσιμον ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων **15** σπουδάσον σεαυτὸν δόκιμον παραστήσαι τῷ θεῷ ἔργάτην ἀνεπαίσχυντον ὀρθοτιμωμένα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας **16** τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιίτασο· ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας **17** καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγραйна νομὴν ἔξει ὧν ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Φίλητος **18** οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἠστόχησαν λέγοντες τὴν ἀνάστασιν ἦδη γεγονέναι καὶ ἀνατρέπουσιν τὴν τινων πίστιν **19** ὁ μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ θεοῦ ἔστηκεν ἔχων τὴν σφραγίδα ταύτην· Ἐγὼ κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ καὶ Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα Χριστοῦ **20** Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστιν μόνον σκεὺς χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα καὶ ὃ μὲν εἰς τιμὴν ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν· **21** ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἐαυτὸν ἀπὸ τούτων ἔσται σκεὺς εἰς τιμὴν ἡγιασμένον καὶ εὐχρηστον τῷ δεσπότῃ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον **22** τὰς δὲ νεωτερικὰς

ἐπιθυμίας φεύγε δίδωκε δὲ δικαιοσύνην πίστιν ἀγάπην εἰρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας **23** τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις παραιτοῦ εἰδὼς ὅτι γεννώσιν μάχας· **24** δοῦλον δὲ κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι ἀλλ' ἥπιον εἶναι πρὸς πάντας διδασκτικὸν ἀνεξίκακον **25** ἐν πρᾶτῃ παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους μήποτε θῶ αὐτοῖς ὁ θεὸς μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας **26** καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος ἐξωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα

3 Τοῦτο δὲ γίνωσκε ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί· **2** ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοί φίλαργυροὶ ἀλαζόνες ὑπερήφανοὶ βλάσφημοὶ γονεῦσιν ἀπειθεῖς ἀχάριστοὶ ἀνόσιοι **3** ἄστοργοι ἄσπονδοὶ διάβολοι ἀκρατεῖς ἀνήμεροὶ ἀφιλάγαθοι **4** προδοταὶ προπετεῖς τετυφωμένοι φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι **5** ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἡρνημένοι· καὶ τούτους ἀποτρέπου **6** ἐκ τούτων γάρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας καὶ αἰχμαλωτεύοντες τὰ γυναικάρια σεσωρευμένα ἁμαρτίαις ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις **7** πάντοτε μαθάνοντα καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθειν δυνάμενα **8** ὃν τρόπον δὲ Ἰάωννης καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν Μωϋσεὶ οὕτως καὶ οὗτο ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν· **9** ἀλλ' οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον· ἡ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶσιν ὥς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο **10** Σὺ δὲ παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ἀγωγῇ τῇ προθέσει τῇ πίστει τῇ μακροθυμίᾳ τῇ ἀγάπῃ τῇ ὑπομονῇ **11** τοῖς διωγμοῖς τοῖς παθήμασιν οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐν Ἰκονίῳ ἐν Λύστροις οἴους διωγμοὺς ὑπήνεγκα καὶ ἐκ πάντων με ἐβρύσατο ὁ κύριος **12** καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται **13** πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον πλανῶντες καὶ πλανώμενοι **14** σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστάθης εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες **15** καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας τὰ δυνάμενά σε σοφίσει εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ **16** πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ **17** ἵνα ἄρτιος ᾦ ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐζηρητισμένος

4 Διαμαρτύρομαι οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ· **2** κήρυξον τὸν λόγον ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαίρως ἔλεγχον ἐπιτίμησον παρακάλεσον ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ **3** ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἐαυτοῖς ἐπισωρεύουσιν διδασκάλους κηθόμενοι τὴν ἀκοήν **4** καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοήν ἀποστρέψουσιν ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται **5** σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσιν κακοπάθησον ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστοῦ τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον **6** Ἐγὼ γὰρ ἦδη σπένδομαι καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφύεστηκεν **7** τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσμαι τὸν δρόμον τετέλεκα τὴν πίστιν τετήρηκα· **8** λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος ὃν ἀποδώσει μοι ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ δίκαιος κριτὴς οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ ἀλλὰ καὶ πᾶσιν τοῖς ἡγαπηκόσιν τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ **9** Σπούδασον ἔλθειν πρὸς με ταχέως· **10** Δημᾶς γὰρ με ἐγκατέλειπεν ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην Κρήσκης εἰς Γαλατίαν Τίτος εἰς Δαλματίαν· **11** Λουκᾶς ἐστὶν μόνος μετ' ἐμοῦ Μάρκον ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ σεαυτοῦ ἔστιν γὰρ μοι εὐχρηστοὺς εἰς διακονίαν **12** Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἑφεσον **13** τὸν φαίλωνα ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπῳ ἐρχόμενος φέρε καὶ τὰ βιβλία μάλιστα τὰς μεμβράνας **14** Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ μοι κακὰ ἐνεδείξατο· ἀποδόῃ αὐτῷ ὁ κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· **15** ὃν καὶ σὺ φυλάσσου λίαν γὰρ ἀνθέστηκεν τοῖς ἡμετέροις λόγοις **16** Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδεὶς μοι συμπαραγένετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον· μὴ αὐτοῖς λογισθεῖν· **17** ὁ δὲ κύριός μοι παρέστη καὶ ἐνεδυνάμωσέν με ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ καὶ ἀκούσῃ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐρρύσθῃ ἐκ στόματος λέοντος **18** καὶ ρύσεται με ὁ κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν **19** Ἀσπασαι Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν καὶ τὸν Ὀνησιφόρου οἶκον

II Timothy

20 Ἐραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα

21 Σπούδασον πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν Ἀσπάζεται σε Εὐβουλος καὶ Πούδης καὶ Λίνος καὶ Κλαυδία καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες **22** Ὁ κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύματός σου ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν ἀμήν πρὸς Τιμόθεον δευτέρα τῆς Ἐφεσίων ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης ὅτε ἐκ δευτέρου παρέστη Παῦλος τῷ Καίσαρί Νέρωνι

Titus

1 Παῦλος δούλος θεοῦ ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν **2** ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου ἣν ἐπηγγέιλαι ὁ ἀψευδὴς θεὸς πρὸ χρόνων αἰώνων **3** ἐφανερώσεν δὲ καιροῖς ἰδίους τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεῦσθην ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ **4** Τίτω γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν χάρις ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν **5** Τοῦτου χάριν κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους ὡς ἐγὼ σοι διατάξαμην **6** εἰ τίς ἐστὶν ἀνέγκλητος μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ τέκνα ἔχων πιστὰ μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας ἢ ἀνυπότακτα **7** δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι ὡς θεοῦ οἰκονόμον μὴ αὐθάδῃ μὴ ὀργίλον μὴ πάροινον μὴ πλήκτην μὴ αἰσχροκερδῇ **8** ἀλλὰ φιλόξενον φιλάγαθον σώφρονα δίκαιον ὅσιον ἐγκρατῇ **9** ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδασχὴν πιστοῦ λόγου ἵνα δυνατὸς ᾦ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαίνουσῃ καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν **10** Εἰσὶν γὰρ πολλοὶ καὶ ἀνυπότακτοι ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς **11** οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν οἷτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσιν διδάσκοντες ἅ μὴ δεῖ αἰσχρὸν κέρδους χάριν **12** εἰπέν τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφήτης Κρήτης ἀεὶ ψεύσται κακὰ θηρία γαστέρες ἀργαί **13** ἡ μαρτυρία αὐτῇ ἐστὶν ἀληθὴς δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγε αὐτοὺς ἀποτόμους ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει **14** μὴ προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφόμενον τὴν ἀλήθειαν **15** πάντα μὲν καθαρὰ τοῖς καθαροῖς τοῖς δὲ μεμιασμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν ἀλλὰ μεμιάνται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις **16** θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι

2 Σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ **2** πρεσβύτεας νηφαλίους εἶναι σεμνοὺς σώφρονας ὑγιαίνοντας τῇ πίστει τῇ ἀγάπῃ τῇ ὑπομονῇ **3** πρεσβύτειδας ὡσαύτως ἐν καταστάματι ἱεροπρεπεῖς μὴ διαβόλους μὴ οἶνον πολλῷ δεδολωμένους καλοδιδασκάλους **4** ἵνα σωφρονίζωσιν τὰς νέας φιλάνθρωπος εἶναι φιλοτέκνους **5** σώφρονας ἀγνάς οἰκουροὺς ἀγαθὰς ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίους ἀνδράσιν ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ βλασφημῇται **6** τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν **7** περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιάφθοριαν, σεμνότητα ἀφθαρσίαν, **8** λόγον ὑγιῆ ἀκατάγνωστον ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ μὴδὲν ἔχων περὶ ὧν λέγειν φαῦλον **9** δούλους ἰδίους δεσπότηαις ὑποτάσσεσθαι ἐν πᾶσιν εὐαρέστους εἶναι μὴ ἀντιλέγοντας **10** μὴ νοσφιζόμενους ἀλλὰ πίστιν πᾶσαν ἐνδεικνύμενους ἀγαθῇ ἵνα τὴν διδασκαλίαν τοῦ σωτῆρος ὧν θεοῦ κοσμήσωσιν ἐν πᾶσιν **11** Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις **12** παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι **13** προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ **14** ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας καὶ καθάρσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον ζηλωτὴν καλῶν ἔργων **15** Ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει καὶ ἔλεγε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς μηδεὶς σου περιφρονεῖται

3 Ὑπομίμησκε αὐτοὺς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι πειθαρχεῖν πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐτοίμους εἶναι **2** μηδὲνα βλασφημεῖν ἀμάχους εἶναι ἐπεικεῖς πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραότητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους **3** Ἥμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι ἀπειθεῖς πλανώμενοι δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἰδοναῖς ποικίλαις ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες στυγητοὶ μισοῦντες ἀλλήλους **4** ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλάνθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ **5** οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἁγίου **6** οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν **7** ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου **8** Πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαι σε διαβεβαιοῦσθαι ἵνα φροντίζωσιν καλῶν ἔργων προϊστάσθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ θεῷ· ταῦτά ἐστιν τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς

Holy Bible in Hebrew and Greek

ἀνθρώποις 9 μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιίτασο· εἰσὶν γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι 10 αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ 11 εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει ὢν αὐτοκατάκριτος

12 Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σὲ ἡ Τυχικὸν σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι 13 Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον ἵνα μὴδὲν αὐτοῖς λείπῃ 14 μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστάσθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρεῖας ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι 15 Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες Ὑσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει ἢ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν. πρὸς Τίτον τῆς Κρητῶν ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα ἐγράφη ἀπὸ Νικοπόλεως τῆς Μακεδονίας

Philemon

1 ΠΑΥΛΟΣ δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, Φιλίμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν, **2** καὶ Ἀπφία τῇ ἀγαπητῇ, καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν, καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ· **3** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **4** Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, πάντοτε μνεῖαν σου ποιοῦμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, **5** ἀκούων σου τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν ἣν ἔχεις πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, **6** ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ὑμῖν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν. **7** χάριν γὰρ ἔχομεν πολλὴν καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀναπέπνυται διὰ σοῦ, ἀδελφέ. **8** Διὸ πολλὴν ἐν Χριστῷ παρρησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνῆκον, **9** διὰ τὴν ἀγάπην μάλλον παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦλος πρεσβύτες, νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ. **10** Παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου, Ὀνήσιμον, **11** τὸν ποτέ σοι ἄχρηστον, νυνὶ δέ σοι καὶ ἐμοὶ εὐχρηστον, **12** ὃν ἀνέπεμψα. Σὺ δὲ αὐτὸν, (τουτέστι τὰ ἐμὰ σπλάγχνα,) προσλαβοῦ, **13** ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἑμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου· **14** χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ᾖ, ἀλλὰ κατὰ ἐκούσιον. **15** Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς, **16** οὐκέτι ὡς δοῦλον, ἀλλ' ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπητὸν, μάλιστα ἐμοὶ, πόσῳ δὲ μᾶλλον σοι, καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν Κυρίῳ; **17** Εἰ οὖν ἐμέ ἔχεις κοινωνόν, προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ. **18** Εἰ δέ τι ἡδίκησέ σε ἢ ὀφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγει. **19** ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ, Ἐγὼ ἀποτίσω. ἵνα μὴ λέγω σοι, ὅτι καὶ σεαυτὸν μοι προσοφείλεις. **20** Ναὶ, ἀδελφέ. ἐγὼ σου ὀναίμην ἐν Κυρίῳ. ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Κυρίῳ. **21** πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ὃ λέγω, ποιήσεις. **22** ἅμα δὲ καὶ ἐτοίμαζέ μοι ξενίαν· ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν. **23** Ἀσπάζονται σε Ἐπαφρᾶς ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **24** Μάρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου. **25** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Φιλίμονα ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Ὀνησίμου οἰκέτου.
Ἐν στίχοις λζ'.

Hebrews

1 Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάσαις ὁ θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις **2** ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ ὃν ἔθηκεν κληρονόμον πάντων δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας· ἐποίησεν **3** ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ δι' εαυτοῦ καθαρισμόν ποιησάμενος τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς **4** τοσοῦτον κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κληρονόμον ὄνομα **5** Τίνι γὰρ εἶπέν ποτε τῶν ἀγγέλων Υἱός μου εἰ σύ ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε καὶ πάλιν Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν **6** ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην λέγει Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ **7** καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει Ὁ ποιὼν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα **8** πρὸς δὲ τὸν υἱόν Ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου **9** ἡγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε ὁ θεός· ὁ θεός σου ἑλπίον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοῦ μετόχου σου **10** καὶ Σὺ κατ' ἀρχὰς κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί· **11** αὐτοὶ ἀπολούνται σὺ δὲ διαμένεις καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται **12** καὶ ὥσει περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς καὶ ἀλλαγῇσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἰ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν **13** πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκέν ποτε Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου **14** οὐχὶ πάντες εἰσὶν λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν

2 Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσιν μήποτε παραρρῶμεν **2** εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἑνδικον μισθοποδοσίαν **3** πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελείαντες σωτηρίας ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ κυρίου ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη **4** συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασιν καὶ ποικίλαις δυνάμεσιν καὶ πνεύματος ἁγίου μερισμοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν **5** Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξεν τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν περὶ ἧς λαλοῦμεν **6** διεμαρτύρατο δὲ πού τις λέγων, Τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν **7** ἡλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· **8** πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξει αὐτῷ τὰ πάντα οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον νῦν δὲ οὕτω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα· **9** τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγγέλους ἡλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον ὅπως χάριτι θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσῃται θανάτου **10** Ἐπρεπεν γὰρ αὐτῷ δι' ὃν τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ πάντα πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελεῖωσαι **11** ὁ τε γὰρ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἐνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν **12** λέγων, Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε **13** καὶ πάλιν Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ καὶ πάλιν Ἰδοὺ, ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θεός **14** ἐπεὶ οὐδὲν τὰ παιδία κεκοινώνηκεν σαρκός καὶ αἵματος καὶ αὐτὸς παρακλησῶς μετέσχεν τῶν αὐτῶν ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου τοῦτ' ἐστὶν τὸν διάβολον **15** καὶ ἀπαλλάξῃ τοὺς ὅσους φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας **16** οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται **17** ὅθεν ὥφειλεν κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν θεόν εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ **18** ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι

3 Ὅθεν ἀδελφοί ἄγιοι κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Χριστὸν **2** πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτὸν ὡς καὶ Μωσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ **3** πλείονος γὰρ δόξης οὗτος παρὰ Μωσῆν ἡξίωται καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτόν· **4** πᾶς γὰρ οἶκος

κατασκευάζεται υπό τινος ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας θεός **5** καὶ Μωσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ὡς θεράπων εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησομένων

6 Χριστὸς δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ· οὐ οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς ἐάνπερ τὴν παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν **7** Διὸ καθὼς λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε **8** μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ

9 οὐ ἐπείρασαν με οἱ πατέρες ὑμῶν ἐδοκιμάσαν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα ἔτη **10** διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπον Ἄεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου **11** ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου· Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου **12** Βλέπετε ἀδελφοί μήποτε ἔσται ἐν τινὶ ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ θεοῦ ζῶντος **13** ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἄχρις οὗ τὸ Σήμερον καλεῖται ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπᾶτι τῆς ἁμαρτίας **14** μέτοχοι γὰρ γεγόναμεν τοῦ Χριστοῦ ἐάνπερ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν **15** ἐν τῷ λέγεσθαι Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε Μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ **16** τίνες γὰρ ἀκούσαντες παρεπύκρναν ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἐξεληθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωσέως **17** τίσιν δὲ προσώχθισεν τεσσαράκοντα ἔτη οὐχὶ τοῖς ἁμαρτήσασιν ὧν τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ **18** τίσιν δὲ ὤμοσεν μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασιν **19** καὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν

4 Φοβηθῶμεν οὖν μήποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκεῖν **2** καὶ γὰρ ἐσμεν εὐηγγελισμένοι καθάπερ ἀκείνοι· ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους μὴ συγκεκραμένος τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν **3** εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες καθὼς εἶρηκεν Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενηθέντων **4** εἶρηκεν γὰρ πού περὶ τῆς ἐβδόμης οὕτως Καὶ κατέπαυσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ **5** καὶ ἐν τούτῳ ἄλλιν Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου **6** ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τινὰς εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπειθειαν **7** ἄλλιν τινὰ ὀρίζει ἡμέραν Σήμερον ἐν Δαβὶδ λέγων μετὰ τοσοῦτον χρόνον καθὼς εἶρηται, Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν **8** εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν οὐκ ἂν περὶ ὅλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας **9** ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ **10** ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ θεός **11** σπουδάζωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς ἀπειθείας **12** Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργῆς καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον καὶ δίκνουμένους ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος ἁρμῶν τε καὶ μυελῶν καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας **13** καὶ οὐκ ἔστιν κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ πάντα δὲ γυνὰ καὶ τετραχλησιμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πρὸς ὧν ἡμῖν ὁ λόγος **14** Ἔχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανούς Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας **15** οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθεῖν ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν πεπειραμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας **16** προσερχόμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος ἵνα λάβωμεν ἔλεον, καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν

5 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν θεόν ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν **2** μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσιν καὶ πλανωμένοις ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικείται ἀσθένειαν **3** καὶ διὰ ταῦτ' ὀφείλει καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ οὕτως καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν **4** καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν ἀλλὰ ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ καθάπερ καὶ ὁ Ἀαρών **5** Οὕτως καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασεν γεννηθῆναι ἀρχιερέα ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν Υἱός μου εἰ σύ ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· **6** καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ **7** ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ δεῖξεις τε καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σφῆζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων προσενέγκας καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας **8** καίπερ ὧν υἱὸς ἐμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθεν τὴν ὑπακοήν **9** καὶ τελειωθείς

Hebrews

ἐγένετο τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσιν αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου

10 προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ **11** Περὶ οὗ πολλὴ ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερμηνευτός· λέγειν ἐπεὶ νοθροὶ γέγονατε ταῖς ἀκοαῖς **12** καὶ γὰρ ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον πάλιν χρειάν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς τινὰ τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ θεοῦ καὶ γέγονατε χρειάν ἔχοντες γάλακτος καὶ οὐ στερεᾶς τροφῆς **13** πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος ἀπειρος λόγου δικαιοσύνης· νήπιος γὰρ ἐστίν· **14** τελείων δέ ἐστιν ἡ στερεὰ τροφή τῶν διὰ τὴν ἔξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἔχόντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ

6 Διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ λόγον ἐπὶ τὴν τελειότητα φερόμεθα μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων καὶ πίστεως ἐπὶ θεόν **2** βαπτισμῶν διδαχῆς ἐπιθέσεώς τε χειρῶν ἀναστάσεώς τε νεκρῶν καὶ κρίματος αἰωνίου **3** καὶ τοῦτο ποιήσομεν ἐάνπερ ἐπιτρέπῃ ὁ θεός **4** Ἀδύνατον γὰρ τοὺς ἅπας φωτισθέντας γευσασμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου καὶ μετόχους γεννηθέντας πνεύματος ἁγίου **5** καὶ καλὸν γευσασμένους θεοῦ ῥῆμα δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος **6** καὶ παραπεσόντας πάλιν ἀνακακινίζειν εἰς μετάνοιαν ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας **7** γῆ γὰρ ἡ πιούσα τὸν ἐπ' αὐτῆς πολλὰκις ἐρχόμενον ὑετὸν καὶ τίκτουσα βοτάνην εὐθετον ἐκείνοις δι' οὓς καὶ γεωργεῖται μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ θεοῦ· **8** ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀδόκιμος καὶ κατάρας ἐγγύς ἡς τὸ τέλος εἰς καῦσιν **9** Πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν ἀγαπητοὶ τὰ κρείττονα καὶ ἔχόμενα σωτηρίας εἰ καὶ οὕτως λαλοῦμεν **10** οὐ γὰρ ἄδικος ὁ θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης ἧς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις καὶ διακονοῦντες **11** ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἅχρι τέλους **12** ἵνα μὴ νοθροὶ γένησθε μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας **13** Τῷ γὰρ Ἀβραάμ ἐπαγγελιάμενος ὁ θεός ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχεν μείζονος ὁμόσαι ὥμοσεν καθ' ἑαυτοῦ **14** λέγων, Ἡ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε· **15** καὶ οὕτως μακροθυμήσας ἐπέτυχεν τῆς ἐπαγγελίας **16** ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσιν καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος· **17** ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ θεὸς ἐπιδείξει τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ **18** ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι θεὸν ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφύγοντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· **19** ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος **20** ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα

7 Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισέδεκ βασιλεὺς Σαλήμ· ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου ὁ συναντήσας Ἀβραάμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων καὶ εὐλόγησας αὐτόν **2** ᾧ καὶ δεκάτῃ ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν Ἀβραάμ· πρῶτον μὲν ἐρμηνευόμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης· ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ ὅς ἐστιν βασιλεὺς εἰρήνης **3** ἀπάτωρ ἀμήτωρ ἀγενεαλόγητος μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος ἔχων ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές **4** Θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος ᾧ καὶ δεκάτῃ Ἀβραάμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης **5** καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν Λευὶ τὴν ἱερατεῖαν λαμβάνοντες ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον τοῦτ' ἔστιν τοὺς ἀδελφούς· αὐτῶν καίπερ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὁσφύς· Ἀβραάμ· **6** ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν δεδεκάτωκεν τὸν Ἀβραάμ καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκεν **7** χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται **8** καὶ ὥδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν ἐκεῖ δὲ μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ **9** καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν διὰ Ἀβραάμ καὶ Λευὶ ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτῳται· **10** ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὁσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν ὅτε συνήνησεν αὐτῷ ὁ Μελχισέδεκ **11** Εἰ μὲν οὖν τελειώσῃ διὰ τῆς Λευιτικῆς ἱερωσύνης ἦν ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ νενομοθέτητο, τίς ἔτι χρεῖα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ ἔτερον ἀνίστασθαι ἱερέα καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι **12** μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται **13** ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα φυλῆς ἐτέρας μετέσχηκεν ἀφ' ἧς οὐδεὶς προσέσχηκεν τῷ θυσιαστηρίῳ· **14** πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰουδα ἀνατέταλκεν ὁ κύριος ἡμῶν εἰς τὴν φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης Μωσῆς ἐλάλησεν **15** καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν εἰ

κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισέδεκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος **16** ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκίκης γέγονεν ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου

17 μαρτυρεῖ γὰρ ὅτι Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ **18** ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνεται προαγωγῆς ἐντολῆς διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές **19** οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος ἐπεισαγωγῇ δὲ κρείττονος ἐλπίδος δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ θεῷ **20** Καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὀρκωμοσίας· **21** οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὀρκωμοσίας εἰσιν ἱερεῖς γεγονότες ὁ δὲ μετὰ ὀρκωμοσίας διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν· Ὡμοσεν κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ **22** κατὰ τοσοῦτον κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἕγγυος Ἰησοῦς **23** καὶ οἱ μὲν πλείονές εἰσιν γεγονότες ἱερεῖς διὰ τὸ θανάτῳ καλύεσθαι παραμένειν· **24** ὁ δὲ διὰ τὸ μένειν αὐτόν εἰς τὸν αἰῶνα ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην· **25** ὅθεν καὶ σῶζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ θεῷ πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν **26** Τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς ὅσιος ἁκαίματος ἁμιαντος κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος **27** ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας **28** ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον

8 Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς **2** τῶν ἁγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς ἦν ἔπληξεν ὁ κύριος καὶ οὐκ ἄνθρωπος **3** πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυσίας καθίσταται· ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ τοῦτον ὁ προσενέγκῃ **4** εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς οὐδ' ἂν ἦν ἱερεὺς ὄντων τῶν ἱερέων τῶν προσφερόντων κατὰ τὸν νόμον τὰ δῶρα· **5** οἵτινες ὑποδείγματι καὶ σκιᾷ λατρεύουσιν τῶν ἐπουρανίων καθὼς κεχηρμῆσται Μωσῆς μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνήν· Ὅρα γὰρ φησὶν ποιῆσαι πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι ἐν τῷ ὄρει· **6** νυνὶ δὲ διαφορατέρας τέτευχεν λειτουργίας ὅσῳ καὶ κρείττονός ἐστιν διαθήκης μεσίτης ἥτις ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγγελίας νενομοθέτηται **7** Εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἄμεμπτος οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος **8** μεμφόμενος γὰρ αὐτοῖς λέγει Ἰδοὺ, ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰουδα διαθήκην καινὴν **9** οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἦν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμεναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου καὶ γὰρ ἡμέλησα αὐτῶν λέγει κύριος· **10** ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσεται τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας λέγει κύριος· διδούς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεὸν καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν· **11** καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ λέγων, Γνωθὶ τὸν κύριον ὅτι πάντες εἰδήσουσιν με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν **12** ὅτι ἴλωσ ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν, οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι **13** ἐν τῷ λέγειν Καινὴν πεπαλαίωκεν τὴν πρώτην· τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον ἐγγὺς ἀφανισμοῦ

9 εἶχεν μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιοῦματα λατρείας τὸ τε ἅγιον κοσμικόν **2** σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη ἐν ἣ ἦ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων ἥτις λέγεται Ἁγία· **3** μετὰ δὲ τὸ δευτέρον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἁγία Ἁγίων· **4** χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περιεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσῷ ἐν ἣ στάμνος χρυσοῦς ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης **5** ὑπεράνω δὲ αὐτῆς χερουβὶμ δόξης κατασκέαζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστιν νῦν λέγειν κατὰ μέρος **6** Τοῦτων δὲ οὕτως κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διαπαντός εἰσίασιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες **7** εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς οὐ χωρὶς αἵματος ὁ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων **8** τοῦτο δηλοῦντος τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου μήπω πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἁγίων δόδον ἔτι τῆς πρώτης σκηνῆς ἐχούσης στάσις **9** ἥτις παραβολὴ εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεσθηκότα καθ' ὃν δῶρά τε καὶ θυσίαι προσφέρονται μὴ δυνάμεναι κατὰ συνειδήσιν τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα **10** μόνον ἐπὶ βρώμασιν καὶ πόμασιν καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς καὶ δικαιοῦμασιν σαρκὸς μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα **11** Χριστὸς δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς οὐ

Hebrews

χειροποιήτου τούτ' ἔστιν, οὐ ταύτης τῆς κτίσεως **12** οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος **13** εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων καὶ σποδὸς δαμάλεως ραντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα **14** πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ ὃς διὰ πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἁμωμον τῷ θεῷ καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεῦνεν θεῷ ζῶντι **15** Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσότης ἐστίν, ὅπως θανάτου γενομένου εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας **16** ὅπου γὰρ διαθήκη θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου· **17** διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία ἐπεὶ μήποτε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθέμενος **18** ὅθεν οὐδ' ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἔγκεκαίνισται· **19** λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ νόμον ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τράγων μετὰ ὕδατος καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσώπου αὐτὸ τοῦ το βιβλίου καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐβράντισεν **20** λέγων, Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἧς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ θεός **21** καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκευὴ τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐβράντισεν **22** καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον καὶ χωρὶς αἵματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεσις **23** Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς τούτοις καθαρίζεσθαι αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια κρείττοσιν θυσίαις παρὰ ταύτας **24** οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα ἅγια εἰσῆλθεν ὁ Χριστὸς ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν νῦν ἐφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν· **25** οὐδ' ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτὸν ὥσπερ ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ **26** ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· νῦν δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων εἰς ἀθέτησιν ἀμαρτίας διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται **27** καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις **28** οὕτως ὁ Χριστὸς ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἀμαρτίας ἐκ δευτέρου χωρὶς ἀμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν

10 Σκιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις ὥς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκὲς οὐδέποτε δύναται τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι· **2** ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμενοι διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἀμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας ἅπαξ κεκαθαρμένους **3** ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησιν ἀμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτὸν· **4** ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἀφαίρειν ἀμαρτίας **5** Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον λέγει Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι· **6** ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἀμαρτίας οὐκ εὐδόκησας **7** τότε εἶπον Ἰδοὺ, ἦκω ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ τοῦ ποιῆσαι ὁ θεός τὸ θέλημά σου **8** ἀνώτερον λέγων ὅτι θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἀμαρτίας οὐκ ἠθέλησας οὐδὲ εὐδόκησας αἵτινες κατὰ τὸν νόμον προσφέρονται **9** τότε εἶρκεν Ἰδοὺ, ἦκω τοῦ ποιῆσαι ὁ θεός, τὸ θέλημά σου ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ **10** ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμὲν οἱ διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐφάπαξ **11** Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἔστικεν καθ' ἡμέραν λειτουργῶν καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας αἵτινες οὐδέποτε δύναται περιελεῖν ἀμαρτίας **12** αὐτοὺς δὲ μίαν ὑπὲρ ἀμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν εἰς τὸ διηνεκὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ **13** τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶσιν οἱ ἔχθροί αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ **14** μὴ γὰρ προσφορὰ τέτελειώκεν εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς ἁγιαζομένους **15** Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· μετὰ γὰρ τὸ προειρηκέναι, **16** Αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσεται πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας λέγει κύριος· διδοὺς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῶν διανοιῶν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς **17** καὶ τὴν ἀμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι **18** ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἀμαρτίας **19** Ἐχοντες οὖν ἀδελφοί παρήρσιαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ **20** ἦν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ καταπετάσματος τούτ' ἔστιν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ **21** καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ **22** προσερχόμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως ἐβράντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ· **23** κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλήνη πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος **24** καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων **25** μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν καθὼς ἔθος τισὶν ἀλλὰ παρακαλοῦντες καὶ

τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσιν τὴν ἡμέραν **26** Ἐκουσίως γὰρ ἀμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας οὐκέτι περὶ ἀμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία **27** φοβερὰ δέ τις ἐκδοχὴ κρίσεως καὶ πυρὸς ζήλος ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς ὑπεναντίους **28** ἀθετήσας τις νόμον Μωσέως, χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶν μάρτυσιν ἀποθνήσκει· **29** πόσῳ δοκεῖτε χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καταπατήσας καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγησάμενος ἐν ᾧ ἡγιασθῇ καὶ τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνουβρίσας **30** οἶδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα Ἐμοὶ ἐκδίκησις ἐγὼ ἀνταποδώσω λέγει κύριος καὶ πάλιν Κύριος· Κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ **31** φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας θεοῦ ζώντος **32** Ἀναμνησθεσθε δὲ τὰς πρότερον ἡμέρας ἐν αἷσι φωτισθέντες πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων **33** τοῦτο μὲν ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσιν θεατριζόμενοι τοῦτο δὲ κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφομένων γεννηθέντες **34** καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὑπαρξιν ἐν οὐρανοῖς καὶ μένουσαν **35** μὴ ἀποβάλλετε οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν ἥτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην **36** ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρεῖαν ἵνα τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ποιήσαντες κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν **37** ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον ὁ ἐρχόμενος ἤξει καὶ οὐ χρονεῖ **38** ὁ δὲ δίκαιός ἐκ πίστεως ζήσεται καὶ ἂν ὑποστείλῃται οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ **39** ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμέν ὑποστολῆς εἰς ἀπώλειαν ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς

11 Ὅστιν δὲ πίστις ἐπιζομένων ὑπόστασις πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων **2** ἐν αὐτῇ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι **3** Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας ῥήματι θεοῦ εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὰ βλεπόμενα γεγονέναι **4** Πίστει πλείονα θυσίαν Ἀβελ παρὰ Κάιν προσήνεγκεν τῷ θεῷ δι' ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ δι' αὐτῆς ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖται **5** Πίστει Ἐνῶχ μετετέθη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον καὶ οὐκ εὐρίσκετο, διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ θεὸς πρὸ γὰρ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ μεμαρτύρηται εὐηρεστηκέναι τῷ θεῷ· **6** χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον εὐαρεσθῆσαι· πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον τῷ θεῷ ὅτι ἔστιν καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται **7** Πίστει χρηματισθεὶς Νῶε περὶ τῶν μηδέπω βλεπομένων εὐλαβηθεὶς κατεσκεύασεν κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ δι' ἧς κατέκρινεν τὸν κόσμον καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο κληρονόμος **8** Πίστει καλούμενος Ἀβραὰμ ὑπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τὸν τόπον ὃν ἤμελλεν λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν καὶ ἐξῆλθεν μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται **9** Πίστει παρήκensen εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς **10** ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ θεός **11** Πίστει καὶ αὐτὴ Σάρρα δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλαβεν καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἔτεκεν, ἐπεὶ πιστὸν ἡγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον **12** διὸ καὶ ἀφ' ἐνὸς ἐγεννήθησαν καὶ ταῦτα νεκρωμένου καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει καὶ ὡσεὶ ἄμμος ἢ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἡ ἀναρίθμητος **13** Κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτὰς ἰδόντες καὶ πεισθέντες, καὶ ἀσπασάμενοι καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοί εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς **14** οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσιν **15** καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνημόνευον ἀφ' ἧς ἐξῆλθον εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι· **16** νυνὶ δὲ κρείττονος ὀρέγονται τοῦτ' ἔστιν ἐπουρανίου διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ θεὸς θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν· ἡτοίμασεν γὰρ αὐτοῖς πόλιν **17** Πίστει προσενήνοχεν Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμενος καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδεξάμενος **18** πρὸς ὃν ἐλαλήθη ὅτι Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα **19** λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυνατός ὁ θεός ὅθεν αὐτὸν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσαστο **20** Πίστει περὶ μελλόντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἠσαῦ **21** Πίστει Ἰακώβ ἀποθνήσκων ἕκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ εὐλόγησεν καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ράβδου αὐτοῦ **22** Πίστει Ἰωσήφ τελευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευσεν καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο **23** Πίστει Μωσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη τρίμηνον ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ διότι εἶδον ἀστεῖον τὸ παιδίον καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως **24** Πίστει Μωσῆς μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραῶ **25** μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ

Hebrews

τοῦ θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἀμαρτίας ἀπόλουσιν **26** μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπεν γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν **27** Πίστει κατέλιπεν Αἴγυπτον μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως· τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὀρῶν ἐκαρτέρησεν **28** Πίστει πεποίηκεν τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρευτὴν τὰ πρωτότοκα θίγῃ αὐτῶν **29** Πίστει διέβησαν τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς ἢς πεῖραν λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι κατεπόθησαν **30** Πίστει τὰ τεῖχη Ἱερικῶ ἔπεσεν κυκλωθέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας **31** Πίστει Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐ συναπόλετο τοῖς ἀπειθήσασιν δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μετ' εἰρήνης **32** Καὶ τί ἔτι λέγω ἐπιλείψει γὰρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεὼν Βαράκ τε καὶ Σαμψὼν καὶ Ἰεφθάε Δαβὶδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν **33** οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας εἰργάσαντο δικαιοσύνην ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν ἔφραξαν στόματα λεόντων **34** ἔσβεσαν δύναιμιν πυρὸς ἔφυγον στόματα μαχαίρας ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ παρεμβολὰς ἔκλιναν ἄλλοτριον **35** ἔλαβον γυναῖκες ἑξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν ἵνα κρείττους ἀναστάσεως τύχωσιν· **36** ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· **37** ἐλιθάσθησαν ἐπρίσθησαν ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον περιήλθον ἐν μηλωταῖς ἐν αἰγείοις δέρμασιν ὑστεροῦμενοι θλιβόμενοι κακουχούμενοι **38** ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσιν καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπάσις τῆς γῆς **39** Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν **40** τοῦ θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τὴν προβλεψαμένον ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν

12 Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα· **2** ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεinen σταυρὸν αἰσχύνῃς καταφρονήσας ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ ἐκάθισεν **3** ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαυτὴν ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν ἵνα μὴ κάμῃτε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκκλύμενοι **4** Οὐπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι **5** καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται Υἱέ μου μὴ ὀλιγώρει παιδείας κυρίου μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος· **6** ὃν γὰρ ἀγαπᾷ κύριος παιδεύει μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται **7** εἰ παιδεῖαν ὑπομένετε ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ θεός· τίς γὰρ ἐστὶν υἱὸς ὃν οὐ παιδεύει πατήρ **8** εἰ δὲ χωρὶς ἐστε παιδείας ἢς μέτοχοι γεγόνασιν πάντες ἄρα νόθοι ἐστε καὶ οὐχ υἱοὶ **9** εἰτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχομεν παιδευτὰς καὶ ἐντροπόμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων καὶ ζήσομεν **10** οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευσεν ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ **11** πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι ἀλλὰ λύπης ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσιν δικαιοσύνης **12** Διὸ τὰς παρεμύχνας χεῖρας καὶ τὰ παραελλυμένα γόνατα ἀνορθώσατε **13** καὶ τροχιάς ὀρθὰς ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ ἰαθῇ δὲ μᾶλλον **14** Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων καὶ τὸν ἀγίασμόν οὐ χωρὶς οὐδεὶς ὄσεται τὸν κύριον **15** ἐπισκοποῦντες μή τις ὑστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ μή τις ρίζα πικρίας ἀνω φύουσα ἐνοχλῇ καὶ διὰ ταυτῆς μὴ μανθῶσιν πολλοί **16** μή τις πόρνος ἢ βέβηλος ὡς Ἡσαΐ δὲ ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδωκε τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ **17** ἴστε γὰρ ὅτι καὶ μετέπειτα θέλων κληρονομήσαι τὴν εὐλογίαν ἀπεδοκιμάσθη μετανοίας γὰρ τόπον οὐχ εὗρεν καίπερ μετὰ δακρῶν ἐκζητήσας αὐτήν **18** Οὐ γὰρ προσελήλυθατε ψηλαφημένῳ ὄρει, καὶ κεκαυμένῳ πυρὶ καὶ γνόφῳ καὶ σκότῳ, καὶ θυέλλῃ **19** καὶ σάλπιγγος ἤχῳ καὶ φωνῇ ῥημάτων ἢς οἱ ἀκούσαντες παρητήσαντο μὴ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον **20** οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον Κἂν θηρίον θίγῃ τοῦ ὄρους λιθοβολήσεται· ἢ βολίδι κατατοξευθήσεται· **21** καὶ οὕτως φοβερὸν ἦν τὸ φανταζόμενον Μωσῆς εἶπεν Ὑμεῖς εἰμὶ καὶ ἔντρομος **22** ἀλλὰ προσελήλυθατε Σιών ὄρει καὶ πόλει θεοῦ ζώντος Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ καὶ μυριάσιν ἀγγέλων **23** πανηγύρει καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων καὶ κριτῇ θεῷ πάντων καὶ πνεύμασιν δικαίων τετελειωμένων **24** καὶ διαθήκης νέας μεσίτῃ Ἰησοῦ καὶ

αἵματι ῥαντισμοῦ κρείττονα λαλοῦντι παρὰ τὸν Ἄβελ **25** Βλέπετε μὴ παραιτήσησθε τὸν λαλοῦντα· εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἔφυγον, τὸν ἐπὶ τῆς γῆς παραιτησάμενοι χρηματίζοντα πολλῶ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν ἀποστρεφόμενοι **26** οὗ ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσεν τότε νῦν δὲ ἐπήγγελται λέγων, Ὑποταξάμενοι τῷ κυρίῳ ὡς τῷ κυρίῳ, ὡς τῷ κυρίῳ οὐρανόθεν **27** τὸ δὲ Ὑποταξάμενοι τῷ κυρίῳ ὡς τῷ κυρίῳ, ὡς τῷ κυρίῳ οὐρανόθεν **28** Διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες ἔχομεν χάριν δι' ἧς λατρεύομεν εὐαρέστως τῷ θεῷ μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας **29** καὶ γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκων

13 Ἡ φιλαδελφία μενέτω **2** τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους **3** μιμησθε τὸν δεσμίῳ ὡς συνδεδεμένοι τῶν κακουχομένων ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι **4** Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσιν καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος πόρνος δὲ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ θεός **5** Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν αὐτὸς γὰρ εἶρηκεν Οὐ μὴ σε ἄνω οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω **6** ὥστε θαρρόντως ἡμᾶς λέγειν Κύριος ἐμοὶ βοηθός καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος **7** Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμῆσθε τὴν πίστιν **8** Ἰησοῦς Χριστὸς ἡγῶν καὶ σήμερον ὁ αὐτός καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας **9** διδασκαίς ποιικίαις καὶ ξέναις μὴ περιφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν οὐ βρώμασιν ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες **10** ἔχομεν θυσιαστήριον ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες **11** ὧν γὰρ εἰσφέρεται ζῶων τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς **12** διὸ καὶ Ἰησοῦς ἵνα ἀγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν ἔξω τῆς πύλης ἔπαθεν **13** τοῖνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς τὸν ὀνειδισμόν αὐτοῦ φέροντες **14** οὐ γὰρ ἔχομεν ὥδε μένουσαν πόλιν ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν **15** δι' αὐτοῦ οὐκ ἀναφέρωμεν θυσίαν ἀνέσεως διαπαντός τῷ θεῷ τοῦτ' ἔστιν καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ **16** τῆς δὲ εὐποιίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ θεός **17** Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπείκετε αὐτοῖς γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσιν καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελεῖς γὰρ ὑμῖν τοῦτο **18** Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποιθήμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν ἐν πᾶσιν καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι **19** περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν **20** Ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν **21** καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν **22** Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως καὶ γὰρ διὰ βραχείων ἐπέστεila ὑμῖν **23** Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν Τιμόθεον ἀπολελυμένον μεθ' οὗ ἐὰν τάχιον ἔρχηται ὁψομαι ὑμᾶς **24** Ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν καὶ πάντας τοὺς ἁγίους ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας **25** ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν· πρὸς Ἐβραίους ἐγράφη ἀπὸ τῆς Ἰταλίας διὰ Τιμοθέου

James

1 Ἰάκωβος θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ χαίρειν **2** Πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε ἀδελφοί μου ὅταν πειρασμοῖς περιπέσῃτε ποικίλοις **3** γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν **4** ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἐχέτω ἵνα ᾗτε τέλειοι καὶ ὁλόκληροι ἐν μηδενὶ λειπόμενοι **5** Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας αἰτεῖτω παρὰ τοῦ διδόντος θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς καὶ μὴ ὀνειδίζοντος καὶ δοθῇσεται αὐτῷ **6** αἰτεῖτω δὲ ἐν πίστει μὴδὲν διακρινόμενος ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικεν κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ **7** μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι λήγεται τι παρὰ τοῦ κυρίου **8** ἀνὴρ δίψυχος ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ **9** Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ **10** ὁ δὲ πλούσιος ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρελεύσεται **11** ἀνέτειλεν γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσῳ καὶ ἐξηράνεν τὸν χόρτον καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσεν καὶ ἡ ἐμπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο· οὕτως καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται **12** Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν· ὅτι δοκιμὸς γενόμενος λήγεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν **13** μὴδεὶς πειραζόμενος λεγέτω ὅτι Ἐκ τοῦ θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ θεὸς ἀπειραστός ἐστιν κακῶν πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα **14** ἕκαστος δὲ πειράζεται ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δელαιζόμενος· **15** εἴτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβούσα τίκτει ἁμαρτίαν ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύνει θάνατον **16** Μὴ πλανᾶσθε ἀδελφοί μου ἀγαπητοί **17** πᾶσα δόσις ἀγαθῆ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθεν ἐστὶν καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων παρ' ᾧ οὐκ ἐνι παραλλαγῇ ἡ τροπῆς ἀποσκίασμα **18** βουλήθεις ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων **19** Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί· ἔστω πᾶς ἄνθρωπος ταχὺς εἰς τὸ ἀκοῦσαι βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι βραδὺς εἰς ὀργήν· **20** ὀργὴ γὰρ ἀνδρὸς δικαιοσύνην θεοῦ οὐ κατεργάζεται **21** διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισσεῖαν κακίας ἐν πραύτητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν **22** Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου καὶ μὴ μόνον ἀκροαταὶ παραλογιζόμενοι ἑαυτοὺς **23** ὅτι εἰ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστὶν καὶ οὐ ποιητὴς οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ· **24** κατενόησεν γὰρ ἑαυτὸν καὶ ἀπελήλυθεν καὶ εὐθέως ἐπελάθετο ὁποῖος ἦν **25** ὁ δὲ παρακλύσας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ παραμείνας οὗτος οὐκ ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται **26** Εἰ τις δοκεῖ θρησκὸς εἶναι ἐν ὑμῖν, μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀλλ' ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ τοῦτου μάταιος ἡ θρησκεία **27** θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὕτη ἐστὶν ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανούς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου

2 Ἀδελφοί μου μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς δόξης **2** ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος ἐν ἐσθῇτι λαμπρᾷ εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῇτι **3** καὶ ἐπιβλέψῃτε ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμπρὰν καὶ εἴπητε αὐτῷ, Σὺ κάθου ὧδε καλῶς καὶ τῷ πτωχῷ εἴπητε Σὺ στήθι ἐκεῖ ἢ κάθου ὧδε ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου **4** καὶ οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν **5** Ἀκούσατε ἀδελφοί μου ἀγαπητοί· οὐχ ὁ θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου τούτου, πλουσίους ἐν πίστει καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας ἧς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν **6** ὑμεῖς δὲ ἡτιμάσατε τὸν πτωχόν οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν καὶ αὐτοὶ ἔλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια **7** οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσιν τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς **8** εἰ μέντοι νόμον τελεῖτε βασιλικὸν κατὰ τὴν γραφήν Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν καλῶς ποιεῖτε· **9** εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε, ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται **10** ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νόμον τηρήσει, πταίσει δὲ ἐν ἐνὶ γέγονεν πάντων ἔνοχος **11** ὁ γὰρ εἰπὼν Μὴ μοιχεύσης εἶπεν καὶ Μὴ φονεύσης· εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις, φονεύσεις δὲ γέγονας παραβάτης νόμου **12** οὕτως λαλεῖτε καὶ οὕτως ποιεῖτε ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι **13** ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος καὶ κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως **14** Τί τὸ ὄφελος ἀδελφοί μου ἐὰν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν ἔργα δὲ μὴ ἔξῃ μὴ

δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν **15** ἐὰν δὲ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσιν καὶ λειπόμενοι ὧσιν τῆς ἐφημέρου τροφῆς

16 εἴτῃ δέ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν Ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος τί τὸ ὄφελος **17** οὕτως καὶ ἡ πίστις ἐὰν μὴ ἔργα ἔχη νεκρά ἐστὶν καθ' ἑαυτήν **18** Ἀλλ' ἐρεῖ τις Σὺ πίστιν ἔχεις καὶ γὰρ ἔργα ἔχω· δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου καὶ γὰρ δεῖξω σοὶ ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν μου **19** σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ θεὸς εἰς ἐστὶν καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσιν καὶ φρίσσουν **20** θέλεις δὲ γνῶναι ὃ ἄνθρωπε κενὸ ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστὶν **21** Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον **22** βλέπεις ὅτι ἡ πίστις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη **23** καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα Ἐπίστευσεν δὲ Ἀβραὰμ τῷ θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην καὶ φίλος θεοῦ ἐκλήθη **24** ὁράτε τοίνυν ὅτι ἐξ ἔργων δικαιοῦται ἄνθρωπος καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον **25** ὁμοίως δὲ καὶ Ῥαββὴ ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους καὶ ἑτέρα ὁδὸς ἐκβαλοῦσα **26** ὥσπερ γὰρ τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος νεκρὸν ἐστὶν οὕτως καὶ ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστὶν

3 Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε ἀδελφοί μου εἰδότες ὅτι μείζον κρίμα ληψόμεθα **2** πολλὰ γὰρ πταίομεν ἅπαντες εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει οὗτος τέλειος ἀνὴρ δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα **3** ἰδοὺ, τῶν ἵππων τοὺς χαλινοὺς εἰς τὰ στόματα βάλλομεν πρὸς τὸ πείθεσθαι αὐτοὺς ἡμῖν καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν μετάγομεν **4** ἰδοὺ, καὶ τὰ πλοῖα τηλικαῦτα ὄντα καὶ ὑπὸ σκληρῶν ἀνέμων ἐλάνυόμενα μετάγεται ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου ὅπου ἂν ἡ ὁρμὴ τοῦ εὐθύνοντος βούληται **5** οὕτως καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστὶν καὶ μεγάλαυχεῖ Ἰδοὺ, ὀλίγον πῦρ ἥλικην ὕλην ἀνάπτει· **6** καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ· ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας οὕτως ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν ἡ σπλινοῦσα ὅλον τὸ σῶμα καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς φεγγνῆς **7** ἅσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν ἐρπετῶν τε καὶ ἐναλίων δαμάζεται καὶ δεδάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ **8** τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δύναται ἀνθρώπων δαμάσαι ἀκατάσχετον κακὸν μεστὴ τοῦ θανατηφόρου **9** ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν θεὸν καὶ πατέρα καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ' ὁμοίωσιν θεοῦ γεγονότας **10** ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα οὐ χρή ἀδελφοί μου ταῦτα οὕτως γίνεσθαι **11** μήτ' ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρῦει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν **12** μὴ δύναται ἀδελφοί μου σκυτὴ ἐλαίας ποιῆσαι ἢ ἄμπελος σῦκα οὕτως οὐδεμία πηγὴ ἄλλοκὸν καὶ γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ **13** Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν δεῖξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραύτητι σοφίας **14** εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας **15** οὐκ ἐστὶν αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν κατερχομένη ἀλλ' ἐπίγειος ψυχικὴ δαιμονιώδης **16** ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα **17** ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνὴ ἐστὶν ἔπειτα εἰρηνικὴ ἐπεικὴς εὐπειθὴς μεστὴ ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν ἀδιάκριτος καὶ ἀνυπόκριτος

18 καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην

4 Πόθεν πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν οὐκ ἐντεῦθεν ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν **2** ἐπιθυμεῖτε καὶ οὐκ ἔχετε φονεύετε καὶ ζηλοῦτε καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε οὐκ ἔχετε δὲ, διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς **3** αἰτεῖτε καὶ οὐ λαμβάνετε διότι κακῶς αἰτεῖσθε ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε **4** μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ θεοῦ ἐστὶν ὃς ἂν οὖν βουλευθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου ἔχθρὸς τοῦ θεοῦ καθίσταται **5** ἢ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα ὃ κατῴκησεν ἐν ἡμῖν **6** μείζονα δὲ δίδωσιν χάριν διὸ λέγει Ὁ θεὸς ὑπερηφάνους ἀντιτάσσεται ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν **7** ὑποτάγητε οὖν τῷ θεῷ ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν **8** ἐγγίστατε τῷ θεῷ καὶ ἐγγίει ὑμῖν καθαρῖσατε χεῖρας ἁμαρτωλοὶ καὶ ἀγνίστατε καρδίας διψυχοὶ **9** ταλαιπωρήσατε καὶ πενήθησατε καὶ κλαύσατε ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μεταστραφῆτω καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν **10** ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ κυρίου καὶ ὑψώσει ὑμᾶς **11** Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων ἀδελφοί ὁ καταλαλὼν ἀδελφοῦ καὶ κρίνων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καταλαλεῖ νόμου καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον κρίνεις οὐκ εἰ ποιητὴς νόμου ἀλλὰ κριτὴς

12 εἷς ἐστὶν ὁ νομοθέτης ὁ δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι· σὺ τίς εἰ δὲ κρίνεις τὸν ἕτερον
13 Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες Σήμερον καὶ αὐριον πορευσώμεθα εἰς τήνδε τὴν πόλιν καὶ ποιήσωμεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἓνα καὶ ἐμπορευσώμεθα καὶ κερδήσωμεν **14** οἵτινες οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὐριον ποία γὰρ ἡ ζωὴ ὑμῶν· ἀτιμὲς γὰρ ἐστὶν ἡ πρὸς ὀλίγον φαινομένη ἔπειτα δὲ ἀφανιζομένη **15** ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς Ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ καὶ ζήσωμεν καὶ ποιήσωμεν τοῦτο ἃ ἐκέينو **16** νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν· πᾶσα καύχησις τοιαύτη πονηρά ἐστιν **17** εἰδοτὶ οὖν καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ ποιοῦντι ἁμαρτία αὐτῷ ἐστὶν

5 Ἄγε νῦν οἱ πλούσιοι κλαύσατε ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις **2** ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπεν καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα γέγονεν **3** ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατίωται καὶ ὁ ἰδὸς αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχάταις ἡμέραις **4** ἰδοὺ, ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμειψάντων τὰς χώρας ὑμῶν ὁ ἀπεστερημένος ἀφ' ὑμῶν κρᾶζει καὶ αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων εἰς τὰ ὄτια κυρίου Σαβαῶθ εἰσεληλύθασιν **5** ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐσπαταλήσατε ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς **6** κατεδικάσατε ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν **7** Μακροθυμήσατε οὖν ἀδελφοί ἕως τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου ἰδοὺ, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῷ ἕως ἂν λάβῃ ὑετὸν πρῶτον καὶ ὄψιμον **8** μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς στηρίζατε τὰς καρδίας ὑμῶν ὅτι ἡ παρουσία τοῦ κυρίου ἤγγικεν **9** μὴ στενάζετε κατ' ἀλλήλων ἀδελφοί ἵνα μὴ κατακριθῆτε· ἰδοὺ, κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν **10** ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας ἀδελφοί μου, καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφήτας οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι κυρίου **11** ἰδοὺ, μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας τὴν ὑπομονὴν Ἰωβ ἠκούσατε καὶ τὸ τέλος κυρίου εἶδετε ὅτι πολὺσπλαγχνός ἐστὶν ὁ κύριος καὶ οἰκτίρμων **12** Πρὸ πάντων δὲ ἀδελφοί μου μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν τὸ Ναὶ ναὶ καὶ τὸ Οὐ οὐ ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε **13** Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις ψαλλέτω· **14** ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου **15** καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ κύριος· καθὼς ἁμαρτίας ἡ πεποικώς ἀφεθήσεται αὐτῷ **16** ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων ὅπως ἰαθῇτε πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη **17** Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν καὶ προσευχὴν προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἑξ· **18** καὶ πάλιν προσηύξατο καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκεν καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησεν τὸν καρπὸν αὐτῆς **19** Ἀδελφοί ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν **20** γινώσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν

I Peter

1 Πέτρος απόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου Γαλατίας Καππαδοκίας Ἀσίας καὶ Βιθυνίας **2** κατὰ πρόγνωσιν θεοῦ πατρός ἐν ἀγιασμῷ πνεύματος εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη **3** Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζώσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν **4** εἰς κληρονομίαν ἀφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς **5** τοὺς ἐν δυνάμει θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἐτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ **6** ἐν ᾧ ἀγαλλιάσθε ὀλίγον ἄρτι εἰ δέον ἐστὶν λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς **7** ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολὺ τιμιώτερον χρυσίου τοῦ ἀπολλυμένου διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου εὐρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ· **8** ὃν οὐκ εἰδότες ἀγαπάτε εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρώντες πιστεύοντες δὲ ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῃ καὶ δεδοξασμένῃ **9** κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν σωτηρίαν ψυχῶν **10** Περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύνησαν προφήται οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες **11** ἐρευνῶντες εἰς τίνα ἡ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα Χριστοῦ προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας **12** οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς ἡμῖν δὲ δικόνουν αὐτὰ ἀ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισμαμένων ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἀγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ εἰς ᾧ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι **13** Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν νήφοντες τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ **14** ὥς τέκνα ὑπακοῆς μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις **15** ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε **16** διότι γέγραπται Ἄγιοι γένεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιος εἰμι **17** Καὶ εἰ πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε **18** εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου **19** ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ **20** προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς **21** τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς θεὸν τὸν ἐγεύραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς θεόν **22** Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ Πνεύματος εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς **23** ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς ἀλλὰ ἀφθάρτου διὰ λόγου ζώντος θεοῦ καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα **24** διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσεν· **25** τὸ δὲ ῥῆμα κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦτο δὲ ἐστὶν τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς

2 Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πᾶσας καταλαλίαις **2** ὡς ἄρτιγέννητα βρέφη τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῇτε **3** εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος **4** πρὸς ὃν προσερχόμενοι λίθον ζῶντα ὑπὸ ἀνθρώπων καὶ ἀποδοκιμασμένον παρὰ δὲ θεῷ ἐκλεκτὸν ἐντιμον **5** καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομείσθε οἶκος πνευματικὸς ἱεράτευμα ἅγιον ἀνένεγκαι πνευματικὰς θυσίας εὐπροσδέκτους τῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ **6** διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ γραφῇ Ἰδοὺ, τίθημι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαίον ἐκλεκτὸν ἐντιμον καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ καταισχνυθῇ **7** ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν ἀπειθοῦσιν δὲ λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας **8** καὶ λίθος προσκόμματος καὶ πέτρα σκανδάλου· οἱ προσκόπτουσιν τῷ λόγῳ ἀπειθοῦντες εἰς ὃ καὶ ἐτέθησαν **9** Ὑμεῖς δὲ γένος ἐκλεκτὸν βασιλείον ἱεράτευμα ἔθνος ἅγιον λαὸς εἰς περιποίησιν ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς· **10** οἱ ποτε οὐ λαὸς νῦν δὲ λαὸς θεοῦ οἱ οὐκ ἡλεημένοι νῦν δὲ ἐλεηθέντες **11** Ἀγαπητοὶ παρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς· **12** τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλὴν ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν ἐκ τῶν καλῶν

ἔργων ἐποπτεύσαντες δοξάσωσιν τὸν θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς **13** Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν κύριον εἴτε βασιλεῖ ὡς ὑπερέχοντι **14** εἴτε ἡγεμόσιν ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν· **15** ὅτι οὕτως ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ἀγαθοποιούντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν **16** ὡς ἐλευθεροὶ καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν ἀλλ' ὡς δοῦλοι θεοῦ **17** πάντας τιμῆσατε τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε τὸν θεὸν φοβεῖσθε τὸν βασιλέα τιμᾶτε **18** Οἱ οἰκέται ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς **19** τοῦτο γὰρ χάρις εἰ διὰ συνείδησιν θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας πάσχων ἀδίκως **20** ποῖον γὰρ κλέος εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιούντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε τοῦτο χάρις παρὰ θεῷ **21** εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν ἵνα ἐπακολουθήσῃτε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ **22** ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν οὐδὲ ἐνέρεθ' ὁδὸς ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ **23** ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει πάσχων οὐκ ἠπείλει παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· **24** ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνῆνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν οὐ τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἰάθητε **25** ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα· ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν

3 Ὅμοιως αἱ γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἵνα καὶ εἰ τινες ἀπειθοῦσιν τῷ λόγῳ διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθῇσονται **2** ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνὴν ἀναστροφήν ὑμῶν **3** ὧν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν καὶ περιθέσεως χρυσίων ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος **4** ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πράεος καὶ ἡσυχίου πνεύματος ὃ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πολυτελής **5** οὕτως γὰρ ποτε καὶ αἱ ἄγαι γυναῖκες αἰ ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸν θεὸν ἐκόμενον ἐαυτάς ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν **6** ὡς Σάρρα ἀπηκούσεν τῷ Ἀβραάμ κύριον αὐτὸν καλοῦσα ἥς ἐγενήθητε τέκνα ἀγαθοποιούσαι καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόσιν **7** Οἱ ἄνδρες ὁμοίως συνοικοῦντες κατὰ γνώσιν ὡς ἁσθενεστέρω σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν ὡς καὶ συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς εἰς τὸ μὴ ἐκκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν **8** Τὸ δὲ τέλος πάντες ὁμόφρονες συμπαθεῖς φιλάδελφοι εὐσπλαγχνοὶ φιλόφρονες· **9** μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας τοῦναντίον δὲ εὐλογοῦντες εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσῃτε **10** ὁ γὰρ θέλων ζῶν ἀγαπᾶν καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς παυσάτω τὴν γλώσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ καὶ χεῖλ' αὐτοῦ τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον **11** ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιησάτω ἀγαθὸν ζητησάτω εἰρήνην καὶ διωξάτω αὐτήν· **12** ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ **13** Καὶ τίς ὁ κακῶσων ὑμᾶς ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ μιμηταὶ γένησθε **14** ἀλλ' εἰ καὶ πάσχετε διὰ δικαιοσύνην μακάριοι τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε μηδὲ ταραχθῆτε **15** κύριον δὲ τὸν θεὸν ἀγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἔτοιμοι δὲ αἰεὶ πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος μετὰ πραύτητος καὶ φόβου **16** συνείδησιν ἔχοντες ἀγαθὴν ἵνα ἐν ᾧ καταλαλώσιν ὑμῶν ὡς κακοποιων, καταισχυθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ ἀναστροφήν **17** κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποιούντας εἰ θέλει τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ πάσχειν ἢ κακοποιούντας **18** ὅτι καὶ Χριστὸς ἅπαξ περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθεν δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ τῷ θεῷ θανατωθεὶς μὲν σαρκὶ ζωοποιηθεὶς δὲ τῷ πνεύματι· **19** ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασιν πορευθεὶς ἐκήρυξεν **20** ἀπειθήσασιν ποτε ὅτε ἅπαξ ἐξεδέχετο ἡ τοῦ θεοῦ μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῶε κατασκευαζομένης κιβωτοῦ εἰς ἥν ὀλίγαι, τοῦτ' ἔστιν ὀκτὼ ψυχαὶ διεσώθησαν δι' ὕδατος **21** ὃ καὶ ἡμᾶς ἀντίτυπον νῦν σφᾶζει βάπτισμα οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ρύπου ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς θεὸν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ **22** ὃς ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ πορευθεὶς εἰς οὐρανὸν ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων

4 Χριστοῦ οὖν παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκὶ καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὀπίσασθε ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκὶ πέπαυται ἁμαρτίας **2** εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις ἀλλὰ θελήματι θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιώσαι χρόνον **3** ἀρκετὸς γὰρ ἡμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις ἐπιθυμίαις οἰνοφλυγίαις κόμοις πότοις καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις·

I Peter

4 ἐν ᾧ ξενίζονται μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν βλασφημοῦντες 5 οἱ ἀποδώσουσιν λόγον τῷ ἐτοίμῳς ἔχοντι κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς 6 εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροὺς εὐηγγελίσθη ἵνα κριθῶσιν μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ ζῶσιν δὲ κατὰ θεὸν πνεύματι 7 Πάντων δὲ τὸ τέλος ἡγγικεν σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς 8 πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἔκτενῇ ἔχοντες ὅτι ἀγάπη καλύπτει πλῆθος ἁμαρτιῶν 9 φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἄνευ γογγυσμῶν 10 ἕκαστος καθὼς ἔλαβεν χάρισμα εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος θεοῦ 11 εἴ τις λαλεῖ ὡς λόγια θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ ὡς ἐξ ἰσχύος ἢς χορηγεῖ ὁ θεός ἵνα ἐν πᾶσιν δοξάζεται ὁ θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾧ ἐστὶν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν 12 Ἀγαπητοὶ μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένη ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος 13 ἀλλὰ καθὼς κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθημασιν χαίrete ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῇτε ἀγαλλύμενοι 14 εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ μακάριοι ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τὸ τοῦ θεοῦ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται κατὰ μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται, κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται 15 μὴ γάρ τις ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεὺς ἢ κλέπτης ἢ κακοποιὸς ἢ ὡς ἀλλοτριοεπίσκοπος 16 εἰ δὲ ὡς Χριστιανός μὴ αἰσχυνέσθω δοξαζέτω δὲ τὸν θεὸν ἐν τῷ μέρει τούτῳ 17 ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ· εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ θεοῦ εὐαγγελίῳ 18 καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σφίζεται ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται 19 ὥστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ὡς πιστῷ κτίστη παρατιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς ἑαυτῶν ἐν ἀγαθοποιίᾳ

5 Πρεσβυτέρους τοὺς ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός 2 ποιμάνετε τὸν ἐν ὑμῖν ποιμνιον τοῦ θεοῦ ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκαστῶς ἀλλ' ἐκουσίως μὴδὲ αἰσχροκερδῶς ἀλλὰ προθύμως 3 μὴ ὡς κατακυριεύοντες τῶν κληρῶν ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου 4 καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποιέμενος κομιεῖσθε τὸν ἁμαράντινον τῆς δόξης στέφανον 5 Ὅμοιως νεώτεροι ὑποτάγητε πρεσβυτέροις πάντες δὲ ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι, τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε ὅτι Ὁ θεὸς ὑπερηφάνους ἀντιτάσσεται ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν 6 Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ θεοῦ ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ 7 Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ' αὐτόν ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν 8 Νήψατε γρηγορήσατε ὅτι ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν τινα καταπίῃ 9 ᾧ ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι 10 Ὁ δὲ θεὸς πάσης χάριτος ὁ καλέσας ἡμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὀλίγον παθόντας αὐτὸς καταρτίσαι ὑμᾶς στηρίζαι σθενώσαι, θεμελιώσαι 11 αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν 12 Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ ὡς λογίζομαι δι' ὀλίγων ἔγραψα παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθὴ χάριν τοῦ θεοῦ εἰς ἣν ἐστήκατε

13 Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ καὶ Μάρκος ὁ υἱός μου 14 ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης εἰρήνῃ ὑμῖν πᾶσιν τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἀμήν

II Peter

1 Συμεὼν Πέτρος δούλος καὶ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῖς ἰσότημον ἡμῖν λαχοῦσιν πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖ ἐν ἐπιγνώσει τοῦ θεοῦ καὶ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν **3** Ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδωρημένης διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς διὰ δόξης καὶ ἀρετῆς **4** δι' ὧν τὰ μέγιστα ἡμῖν καὶ τίμια ἐπαγγέλματα δεδωρηται ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως ἀποφυγόντες τῆς ἐν κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς **5** καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν **6** ἐν δὲ τῇ γνῶσει τὴν ἐγκράτειαν ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ τὴν ὑπομονὴν ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν **7** ἐν δὲ τῇ εὐσέβειᾳ τὴν φιλαδελφίαν ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην **8** ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα καὶ πλεονάζοντα οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν **9** ᾧ γὰρ μὴ πάρεστιν ταῦτα τυφλὸς ἐστὶν μυωπάζων λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἀμαρτιῶν **10** διὸ μάλλον ἀδελφοί σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλησιν καὶ ἐκλογὴν πισθεῖσθαι ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητέ ποτε **11** οὕτως γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἰσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ **12** Διὸ οὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς ἀεὶ ὑπομιμνήσκω περὶ τούτων καίπερ εἰδότας καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρούσῃ ἀληθείᾳ **13** δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει **14** εἰδὼς ὅτι ταχινὴ ἐστὶν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου καθὼς καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέν μοι **15** σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἔμην ἔξοδον τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι **16** Οὐ γὰρ σεσοφισμένοι μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος **17** λαβὼν γὰρ παρὰ θεοῦ πατρός τιμὴν καὶ δόξαν φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαῦδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης οὗτός ἐστιν Ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός εἰς δὲ ἐγὼ εὐδόκησα **18** καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ **19** καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν ἀσχηρῷ τόπῳ ἕως οὗ ἡμέρα διανύσῃ καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν **20** τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες ὅτι πάσα προφητεία γραφὴς ἐπιλύσεως οὐ γίνεται **21** οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη ποτέ προφητεία ἀλλ' ὑπὸ πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν οἱ ἄγιοι θεοῦ ἄνθρωποι

2 Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφῆται ἐν τῷ λαῷ ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι οἵτινες παρεισάξουσιν αἰρέσεις ἀπωλείας καὶ τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς δεσπότην ἀρνούμενοι ἐπάγοντες ἐαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν **2** καὶ πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀπωλείαις, δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας βλασφημηθήσεται **3** καὶ ἐν πλεονεξίᾳ πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται οἷς τὸ κρίμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάζει **4** Εἰ γὰρ ὁ θεὸς ἀγγέλων ἀμαρτησάντων οὐκ ἐφέισατο ἀλλὰ σειραῖς ζόφου ταρταρώσας παρέδωκεν εἰς κρίσιν τετηρημένους **5** καὶ ἀρχαίον κόσμον οὐκ ἐφέισατο ἀλλ' ὁδοῦσαν Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξεν κατακλυσμὸν κόσμου ἀσεβῶν ἐπάξας **6** καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ Γομορράς τεφρώσας καταστροφῇ κατέκρινεν ὑπόδειγμα μελλόντων ἀσεβεῖν τεθεικώς **7** καὶ δίκαιον ὡς καταπονούμενον ὑπὸ τῆς τῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελείᾳ ἀναστροφῆς ἐρρύσατο **8** βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ ὁ δίκαιος ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐβασάνιζεν **9** οἶδεν κύριος εὐσεβεῖς ἐκ πειρασμοῦ ρύεσθαι ἀδίκους δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν **10** μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μισμοῦ πορευομένους καὶ κυριότητος καταφρονούντας Τολμητὰι αὐθάδεις δόξας οὐ τρέμουσιν βλασφημοῦντες **11** ὅπου ἄγγελοι ἰσχυροὶ καὶ δυνάμει μεῖζονες ὄντες οὐ φέρουσιν κατ' αὐτῶν παρὰ Κυρίῳ βλάσφημον κρίσιν **12** οὗτοι δὲ ὡς ἄλογα ζῶα φυσικὰ γεγεννημένα εἰς ἄλωσιν καὶ φθοράν ἐν οἷς ἀγνοοῦσιν βλασφημοῦντες ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καταφθαρήσονται **13** κομιούμενοι μισθὸν ἀδικίας ἡδονὴν ἡγοῦμενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ τρυφὴν σπίλοι καὶ μῶμοι ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν συνευχόμενοι ὑμῖν **14** ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς

μοιχαλίδος καὶ ἀκαταπαύστους ἀμαρτίας δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους καρδίαν γεγυμνασμένην πλεονεξίας ἔχοντες κατάρας τέκνα·

15 καταλείποντες τὴν εὐθεϊαν ὁδὸν ἐπλανήθησαν ἐξακολουθήσαντες τῇ ὁδῷ τοῦ Βαλαὰμ τοῦ Βοσόρ δὲ μισθὸν ἀδικίας ἠγάπησεν **16** ἔλεγξιν δὲ ἔσχεν ἰδίας παρανομίας· ὑποζύγιον ἄφωρον ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον ἐκώλυσεν τὴν τοῦ προφήτου παραφρονίαν **17** ὁδοὶ εἰσιν πηγαὶ ἄνυδροι νεφέλαι ὑπὸ λαίλαπος ἐλαννόμεναι οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα τετήρηται **18** ὑπέρογκα γὰρ ματαιότητος φθεγγόμενοι δελεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς ἀσελγείαις τοὺς ὄντως ἀποφύγοντας τοὺς ἐν πλάνῃ ἀναστρεφόμενους **19** ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς· ὃ γὰρ τις ἠτῆται τούτῳ καὶ δεδοῦλωται **20** εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ τούτοις δὲ πάλιν ἐμπακέντες ἠτῶνται γέγονεν αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χεῖρονα τῶν πρώτων **21** κρεῖττον γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης ἢ ἐπιγνοῦσιν ἐπιστρέψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἀγίας ἐντολῆς **22** συμβέβηκεν δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας Κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα καὶ ὡς λουσαμένη εἰς κύλισμα βορβόρου

3 Ταύτην ἡδὲ ἀγαπητοὶ δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐπιστολὴν ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινὴ διάνοιαν **2** μνησθῆναι τῶν προειρημένων ῥημάτων ὑπὸ τῶν ἀγίων προφητῶν καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ἡμῶν ἐντολῆς τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος **3** τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες ὅτι ἐλεύσονται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ἐμπαίκεται κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι **4** καὶ λέγοντες Ποῦ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐτοῦ ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν πάντα οὕτως διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως **5** λανθάνει γὰρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας ὅτι οὐρανοὶ ἦσαν ἔκκαλοι καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος συνεστῶσα τῷ τοῦ θεοῦ λόγῳ **6** δι' ὧν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπόλετο· **7** οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ αὐτοῦ λόγῳ τεθησαυρισμένοι εἰσὶν πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων **8** Ἐν δὲ τούτῳ μὴ λανθανέτω ὑμᾶς ἀγαπητοὶ ὅτι μία ἡμέρα παρὰ κυρίῳ ὥς χίλια ἔτη καὶ χίλια ἔτη ὥς ἡμέρα μία **9** οὐ βραδύνει ὁ κύριος τῆς ἐπαγγελίας ὥς τινες βραδύτητα ἡγοῦνται ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ βουλόμενός τινος ἀπολέσθαι ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι **10** Ἦξει δὲ ἡ ἡμέρα κυρίου ὥς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ ἐν ἧ οἱ οὐρανοὶ ῥοιζηδὸν παρελεύσονται στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσονται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται **11** τούτων οὖν πάντων λυομένων ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν ὑμᾶς ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις **12** προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ θεοῦ ἡμέρας δι' ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθήσονται καὶ στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται **13** καινοὺς δὲ οὐρανοὺς καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ **14** Διὸ ἀγαπητοὶ ταῦτα προσδοκῶντες σπουδάσατε ἄσπιλοι καὶ ἀμόμητοι αὐτῷ εὐρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ **15** καὶ τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν σωτηρίαν ἠγεῖσθε καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν αὐτῷ δοθεῖσαν σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν **16** ὥς καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων ἐν οἷς ἐστὶν δυσνόητά τινα ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστηρίκτοι στρεβλοῦσιν ὥς καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν **17** Ὑμεῖς οὖν ἀγαπητοὶ προγινώσκοντες φυλάσσεσθε ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ **18** αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ αὐτῷ ἡ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος ἀμήν

I John

1 □ ἮΝ ἀπ' ἀρχῆς, ὁ ἀκηκόαμεν, ὁ ἐώρακάμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὁ ἐθεασάμεθα, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς. **2** (καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη καὶ ἐώρακάμεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἣτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν·) **3** ὁ ἐώρακάμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν, καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. **4** καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ πεπληρωμένη. **5** Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστί, καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία. **6** Ἐὰν εἰπῶμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατοῦμεν, ψευδόμεθα, καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν· **7** ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατοῦμεν, ὡς αὐτὸς ἐστὶν ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. **8** ἐὰν εἰπῶμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανώμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν· **9** ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστὸς ἐστί καὶ δίκαιος ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθάρσις ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας· **10** ἐὰν εἰπῶμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτὸν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

2 Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν, ἵνα μὴ ἀμάρτητε· καὶ ἐὰν τις ἀμάρτη, παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον· **2** καὶ αὐτὸς ἰλασμός ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου. **3** Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτὸν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· **4** ὁ λέγων, ἔγνωκα αὐτὸν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστί, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν· **5** ὁς δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τετελειώται. ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμεν. **6** ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν, ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε, καὶ αὐτὸς οὕτως περιπατεῖν. **7** Ἀδελφοί, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολὴν παλαιάν, ἣν εἶχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιὰ ἐστὶν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς· **8** πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὃ ἐστὶν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν ὑμῖν, ὅτι ἡ σκοτία παρὰ γέται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει. **9** Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι· **10** ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. **11** ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστί, καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. **12** Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἀφῶνται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ δοῦμα αὐτοῦ. **13** γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς· γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρὸν· γράφω ὑμῖν, παιδιά, ὅτι ἐγνώκατε τὸν πατέρα. **14** Ἐγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς· Ἐγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροὶ ἐστε, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει, καὶ νενικήκατε τὸν πονηρὸν. **15** Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον, μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ· ἐὰν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ· **16** ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς, ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου ἐστὶ. **17** καὶ ὁ κόσμος παρὰ γέται, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. **18** Παιδιά, ἐσχάτη ὥρα ἐστὶ· καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἐρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν, ὅθεν γινώσκουμεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν. **19** ἐξ ἡμῶν ἐξήλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενῆκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶ πάντες ἐξ ἡμῶν. **20** Καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ οἴδατε πάντα. **21** οὐκ ἔγραψα ὑμῖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτὴν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστι. **22** τίς ἐστὶν ὁ ψεύστης, εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. **23** πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱόν, οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει. **24** Ὑμεῖς οὖν ὁ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω· ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὁ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε. **25** καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία, ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. **26** Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς· **27** καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ, ἐν ὑμῖν μένει, καὶ οὐ χρεῖαν ἔχετε ἵνα τις διδάσκῃ ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ

αὐτὸ χρίσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθές ἐστι, καὶ οὐκ ἔστι ψεῦδος. Καὶ καθὼς ἐδίδασκεν ὑμᾶς, μενεῖτε ἐν αὐτῷ· **28** καὶ νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ, ἵνα ὅταν φανερωθῇ, ἔχωμεν παρρησίαν, καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. **29** ἐὰν εἰδῇτε ὅτι δίκαιός ἐστι, γινώσκετε ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

3 Ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ, ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν· διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. **2** Ἀγαπητοὶ, νῦν τέκνα Θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὐπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα· οἶδαμεν δὲ ὅτι ἐὰν φανερωθῇ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὁψόμεθα αὐτὸν καθὼς ἐστι· **3** καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ, ἀγνίζει ἑαυτὸν, καθὼς ἐκεῖνος ἀγνός ἐστι. **4** Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ· καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία. **5** Καὶ οἶδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη, ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἄρῃ, καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστι. **6** πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρτάνων οὐχ ἐώρακεν αὐτόν, οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν. **7** Τεκνία, μηδεὶς πλανᾷ ὑμᾶς, ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, δίκαιός ἐστι, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν· **8** ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστὶν, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. Εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου. **9** πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει· καὶ οὐ δύναται ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται. **10** ἐν τούτῳ φανερά ἐστι τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου. Πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· **11** ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· **12** οὐ καθὼς Κάιν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἦν, καὶ ἐσφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. καὶ χάριν τίνος ἐσφαξεν αὐτόν; ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια. **13** Μὴ θαυμάζετε ἀδελφοί μου, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. **14** ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν, μένει ἐν τῷ θανάτῳ. **15** Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἀνθρωποκτόνος ἐστὶ· καὶ οἶδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν. **16** ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκε· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς τιθέναι. **17** Ὁς δ' ἂν ἔχη τὸν βίον τοῦ κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρεῖαν ἔχοντα, καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ; **18** Τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ, μηδὲ γλῶσσῃ, ἀλλ' ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ· **19** καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πεῖσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν. **20** ὅτι ἐὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ Θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ γινώσκει πάντα. **21** Ἀγαπητοὶ, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν· **22** καὶ ὁ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. **23** καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεῦσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν. **24** καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ. καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν.

4 Ἀγαπητοὶ, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. **2** ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ· **3** καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστὶ. καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. **4** ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. **5** Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ, διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. **6** ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τὸν Θεὸν, ἀκούει ἡμῶν· δις οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν. ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης. **7** Ἀγαπητοὶ, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται, καὶ γινώσκει τὸν Θεόν· **8** ὁ μὴ ἀγαπῶν, οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν. **9** ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενεῖ ἀπέσταλκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ· **10** ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἀπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. **11** Ἀγαπητοὶ, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ

I John

ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. **12** Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν.

13 ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν· **14** καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα, καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. **15** ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. **16** καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. **17** Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. **18** Φόβος οὐκ ἐστὶν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. **19** ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς. **20** ἐάν τις εἴπῃ, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψευδὴς ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν εἶδρακε, τὸν Θεὸν ὃν οὐχ εἶδρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; **21** καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

5 Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννησάντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. **2** Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· **3** αὕτη γάρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσὶν, **4** ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. **5** τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; **6** οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι· καὶ τὸ πνευμά ἐστι τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνευμά ἐστὶν ἡ ἀλήθεια. **7** ὅτι τρεῖς εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ πατὴρ, ὁ λόγος, καὶ τὸ ἄγιον πνεῦμα· καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἓν εἰσι. **8** καὶ τρεῖς εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσι. **9** Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστίν, ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ ἣν μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. **10** ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ, ψεύστην πεποίηκεν αὐτὸν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. **11** καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζῶν ἁιώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστίν. **12** ὁ ἔχων τὸν υἱόν, ἔχει τὴν ζωὴν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει. **13** ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζῶν ἔχετε αἰώνιον, καὶ ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. **14** καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἐάν τι αἰτῶμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν· **15** καὶ ἐὰν οἶδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν ὃ ἀναιτῶμεθα, οἶδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ἠτήκαμεν παρ' αὐτοῦ. **16** Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσῃ, καὶ δώσει αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ πρὸς θάνατον. ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον, οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ. **17** πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστὶ, καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον. **18** Οἶδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐχ ἁμαρτάνει· ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ τηρεῖ ἑαυτὸν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἄπτεται αὐτοῦ. **19** Οἶδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται. **20** οἶδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν. καὶ ἐσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς Θεός, καὶ ἡ ζωὴ αἰώνιος. **21** τεκνία, φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων. ἀμήν.

Ἰωάννου ἐπιστολὴ καθολικὴ πρώτη ἐγράφη ἐν στίχοις σοῦ.

II John

1 Ο ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ Ἐκλεκτῇ κυρίᾳ, καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν, **2** διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα· **3** ἔσται μεθ' ἡμῶν χάρις, ἔλεος, εἰρήνη παρὰ Θεοῦ πατρὸς, καὶ παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρὸς, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ. **4** Ἐχάρην λίαν ὅτι εὑρήκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ πατρός. **5** Καὶ νῦν ἐρωτῶ σε κυρία, οὐχ ὥς ἐντολὴν γράφω σοὶ καινὴν, ἀλλὰ ἣν εἶχομεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· **6** καὶ αὕτη ἔστιν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. αὕτη ἔστιν ἡ ἐντολὴ, καθὼς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατῆτε· **7** ὅτι πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί· οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος. **8** βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ ἀπολέσωμεν τὴν εἰργασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβωμεν. **9** πᾶς ὁ παραβαίνων καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, Θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, οὗτος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει. **10** Εἰ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε· **11** ὁ γὰρ λέγων αὐτῷ χαίρειν, κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς. **12** Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν, οὐκ ἠβουλήθην διὰ χάρτου καὶ μέλανος· ἀλλὰ ἐλπίζω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ πεπληρωμένη. **13** Ἀσπάζεται σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς Ἐκλεκτῆς. ἀμήν.

Ἰωάννου ἐπιστολὴ δευτέρα ἐγράφη ἐν στίχοις λ.

III John

1 Ο ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ Γαίῳ τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ. **2** Ἀγαπητέ, περὶ πάντων εὐχομαί σε εὐδοῦσθαι καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐοδοῦταί σου ἡ ψυχὴ. **3** ἐχάρην γὰρ λίαν ἐρχομένων ἀδελφῶν, καὶ μαρτυρούντων σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς. **4** μειζότεραν τούτων οὐκ ἔχω χαρὰν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν ἀληθείᾳ περιπατοῦντα. **5** Ἀγαπητέ, πιστὸν ποιεῖς ὃ ἐὰν ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ εἰς τοὺς ξένους, **6** οἱ ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας· οὗς καλῶς ποιήσεις προπέμψας ἀξίως τοῦ Θεοῦ. **7** ὕπερ γὰρ τοῦ ὀνόματος ἐξῆλθον, μὴδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἐθνῶν. **8** ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ἀπολαμβάνειν τοὺς τοιούτους, ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ. **9** ἔγραψα τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν Διοτρεφὴς οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς. **10** διὰ τοῦτο ἐὰν ἔλθῃ, ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς· καὶ μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ τούτοις, οὔτε αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τοὺς βουλομένους κωλύει, καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει. **11** Ἀγαπητέ, μὴ μιμοῦ τὸ κακὸν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. ὁ ἀγαθοποιῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν· ὁ δὲ κακοποιῶν οὐχ ἐώρακε τὸν Θεόν. **12** Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων, καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας· καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν, καὶ οἶδατε ὅτι ἡ μαρτυρία ἡμῶν ἀληθὴς ἐστίν. **13** Πολλὰ εἶχον γράφειν, ἀλλ' οὐ θέλω διὰ μέλανος καὶ καλάμου σοι γράψαι. **14** ἐλπίζω δὲ εὐθέως ἰδεῖν σε, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσομεν. Εἰρήνη σοι. ἀσπάζονται σε οἱ φίλοι. Ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

Ἰωάννου ἐπιστολὴ καθολικὴ τρίτη στίχων λβ.

Jude

1 **ΙΟΥΔΑΣ** Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν Θεῷ πατρὶ ἡγιασμένοις, καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τετηρημένοις κλητοῖς· **2** ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθεῖη. **3** Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν, παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἀγίοις πίστει· **4** παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν, καὶ τὸν μόνον δεσπότην Θεὸν, καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνούνται· **5** ὑπομνήσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδόμενος ὑμᾶς ἅπαξ τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεῦτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν· **6** ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχήν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον, εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας, δεσμοῖς αἰδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν· **7** ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορνεύσασαι, καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἐτέρας, πρόκεινται δεῖγμα, πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι· **8** Ὅμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν μιαίνουσι, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσι, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν· **9** ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλ' εἶπεν, Ἐπιτιμῆσαι σοι Κύριος· **10** Οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἶδας, βλασφημοῦσιν· ὅσα δὲ φυσικῶς ὡς τὰ ἄλογα ζῶα ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται· **11** Οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι τῇ δόξῃ τοῦ ΚΑΙΝ ἐπορευθήσαν, καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κορὲ ἀπώλοντο· **12** οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν, σπιλάδες, συνευωχούμενοι, ἀρόβως ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες· νεφέλαι ἄνυδροι, ὑπὸ ἀνέμῳ περιφερόμεναι, δένδρα φθινοπωρινὰ, ἄκαρπα, δις ἀποθανόντα, ἐκρίζωθέντα· **13** κύματα ἄγρια θαλάσσης, ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνas, ἀστέρες πλανῆται, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς τὸν αἰῶνα τετήρηται· **14** προεφίτευσεν δὲ καὶ τούτοις ἔβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ Ἐνὼχ, λέγων, Ἰδοὺ ἦλθε Κύριος ἐν μυριάσιν ἀγίαις αὐτοῦ, **15** ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων, καὶ ἐξελέγξαι πάντας τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν, περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν, καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἀμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς· **16** οὗτοί εἰσι γογγυσταί, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι, καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα, θαυμάζοντες πρόσωπα, ὠφελείας χάριν· **17** Ὑμεῖς δὲ ἀγαπητοὶ μνήσθητε τῶν ρημάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **18** ὅτι ἔλεγον ὑμῖν ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμπαῖκται, κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν· **19** οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοὶ, πνεῦμα μὴ ἔχοντες· **20** Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοί, τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει ἐποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς, ἐν πνεύματι ἀγίῳ προσευχόμενοι, **21** ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ τηρήσατε, προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ζωὴν αἰώνιον· **22** καὶ οὓς μὲν ἐλεεῖτε διακρινόμενοι, **23** οὓς δὲ ἐν φόβῳ σώζετε, ἐκ τοῦ πυρὸς ἀρπάζοντες, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα· **24** Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάττειν αὐτοὺς ἀπταίστους, καὶ στήσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει, **25** μόνῳ σοφῷ Θεῷ σωτῆρι ἡμῶν δόξα καὶ μεγαλωσύνη, κράτος καὶ ἐξουσία, καὶ νῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολὴ Ἰούδα καθολικὴ στίχων οὐα.

Revelation

1 Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεός δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάννῃ **2** ὃς ἔμαρτύρησεν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅσα τε εἶδεν **3** μακάριος ὁ ἀναγινώσκων καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς **4** Ἰωάννης ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ ὄντος καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων ἃ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ **5** καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς ὁ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλείων τῆς γῆς τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς καὶ λούσαντι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ **6** καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν **7** Ἰδοὺ, ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμὸς καὶ οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν καὶ κόπονται ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ αἱ ἀμῆν **8** Ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω ἀρχὴ καὶ τέλος, λέγει ὁ κύριος ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος ὁ παντοκράτωρ **9** Ἐγὼ Ἰωάννης ὁ καὶ ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ συγχωρονῶς ἐν τῇ θλίψει καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ **10** ἐγενόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος **11** λεγούσης Ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, Ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος· καὶ ὁ βλέπων γράψον εἰς βιβλίον καὶ πέμψον ταῖς ἐκκλησίαις ταῖς ἐν Ἀσίᾳ, εἰς Ἐφεσον καὶ εἰς Σμύρναν καὶ εἰς Πέργαμον καὶ εἰς Θυάτειρα καὶ εἰς Σάρδεις καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν καὶ εἰς Λαοδικεῖαν **12** Καὶ ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἣτις ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρυσᾶς **13** καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνίων ὅμοιον ὑψῷ ἀνθρώπου ἐνδεδυμένον ποδήρη καὶ περιεζωσμένον πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσοῦν **14** ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὥσει ἕριον λευκόν ὡς χιών καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός **15** καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένοι· καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν **16** καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χεيرὶ ἀστέρας ἑπτὰ καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὅξεια ἐκπορευομένη καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ **17** Καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρὸς καὶ ἐπέθηκεν τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπ' ἐμὲ λέγων, μὴ φοβοῦ· ἐγὼ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος **18** καὶ ὁ ζῶν καὶ ἐγενόμην νεκρὸς καὶ ἰδοὺ, ζῶν εἰμι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν· καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ ᾗδου καὶ τοῦ θανάτου **19** γράψον ἃ εἶδες καὶ ἃ εἰσὶν καὶ ἃ μέλλει γινέσθαι μετὰ ταῦτα **20** τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων ὧν εἶδες ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μου καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσᾶς· οἱ ἑπτὰ ἀστέρες ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν εἰσιν καὶ αἱ ἑπτὰ λυχνίαι ἃς εἶδες ἑπτὰ ἐκκλησίαι εἰσιν

2 Τῷ ἀγγέλῳ τῆς Ἐφέσινης ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνίων τῶν χρυσῶν· **2** Οἶδα τὰ ἔργα σου καὶ τὸν κόπον σου καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ ὅτι οὐ δύνῃ βαστάσαι κακοῦς καὶ ἐπειράσω τοὺς φάσκοντας εἶναι ἀποστόλους καὶ οὐκ εἰσὶν καὶ εὖρες αὐτοὺς ψευδεῖς **3** καὶ ἐβάστασας καὶ ὑπομονὴν ἔχεις καὶ διὰ τὸ ὄνομά μου κεκοπιακας καὶ οὐ κέκηκας **4** ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκας **5** μνημόνευε οὐδ' πόθεν ἐκπέπτωκας, καὶ μετανόησον καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποιήσον· εἰ δὲ μὴ ἔρχομαί σοι τάχει καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς ἕαν μὴ μετανόησῃς **6** ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν ἃ καγὼ μισῶ **7** ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ὃ ἐστὶν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου τοῦ θεοῦ **8** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας Σμυρναίων γράψον· Τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος ὃς ἐγένετο νεκρὸς καὶ ἐζήσεν· **9** Οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ τὴν θλίψιν καὶ τὴν πτωχείαν πλούσιος δὲ εἶ καὶ τὴν βλασφημίαν τῶν λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἐαυτούς καὶ οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ **10** μὴδὲν φοβοῦ ἃ μέλλεις πάσχειν ἰδοὺ, μέλλει βάλλειν ἐξ ὑμῶν ὁ διάβολος εἰς φυλακὴν ἵνα πειρασθῇτε καὶ ἔξετε θλίψιν ἡμερῶν δέκα γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς **11** ὁ ἔχων

οὓς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου **12** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Περγὰμ ἐκκλησίας γράψων· Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον τὴν ὀξείαν· **13** Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ ποῦ κατοικεῖς ὅπου ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶ καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου καὶ οὐκ ἠρνήσω τὴν πίστιν μου καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς Ἀντιπᾶς ὁ μάρτυς μου ὁ πιστός ὃς ἀπεκράνθη παρ' ὑμῖν ὅπου κατοικεῖ ὁ Σατανᾶς

14 ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦντας τὴν διδασχὴν Βαλαάμ ὃς ἐδίδασκεν ἐν τῷ Βαλακ βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ φαγεῖν εἰδωλόθута καὶ πορνεῦσαι **15** οὕτως ἔχεις καὶ σὺ κρατοῦντας τὴν διδασχὴν τῶν Νικολαϊτῶν ὃ μισῶ **16** μετανόησον εἰ δὲ μὴ ἔρχομαί σοι ταχύ καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου **17** ὁ ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἀπὸ τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου καὶ δώσω αὐτῷ πῆνον λευκὴν καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καὶ ὄνομα γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς ἔγνω καὶ μὴ ὁ λαμβάνων **18** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γράψων· Τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ· **19** Οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν διακονίαν καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν ὑπομονήν σου καὶ τὰ ἔργα σου καὶ τὰ ἔσχατα πλείονα τῶν πρώτων

20 ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα ὅτι ἔξ τὴν γυναῖκα Ἰεζάβηλ, τὴν λέγουσαν ἑαυτὴν προφῆτιν διδάσκειν καὶ πλανᾶσθαι ἔμοιους δούλους πορνεῦσαι καὶ εἰδωλόθута φαγεῖν **21** καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἵνα μετανόησιν ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς καὶ οὐ μετενόησεν **22** ἰδοὺ, ἐγὼ βάλλω αὐτὴν εἰς κλίνην καὶ τοὺς μοιχεύοντας μετ' αὐτῆς εἰς θλίψιν μεγάλην ἐὰν μὴ μετανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν **23** καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ καὶ γινώσκονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ ἐρευνῶν νεφροὺς καὶ καρδίας καὶ δώσω ὑμῖν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν **24** ὑμῖν δὲ λέγω καὶ λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις ὅσοι οὐκ ἔχουσιν τὴν διδασχὴν ταύτην καὶ οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν τὰ βάθη τοῦ Σατανᾶ ὡς λέγουσιν οὐ βάλλω ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος **25** πλὴν ὃ ἔχετε κρατήσατε ἄχρις οὗ ἂν ἤξω **26** καὶ ὁ νικῶν καὶ ὁ τηρῶν ἄχρι τέλους τὰ ἔργα μου δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν **27** καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ ὡς τὰ σκευὴ τὰ κεραμικὰ συντρίβεται ὡς καὶ ἐγὼ εἴληφα παρὰ τοῦ πατρὸς μου **28** καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα τὸν πρωϊνόν **29** ὁ ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις

3 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψων· Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας· Οἶδά σου τὰ ἔργα ὅτι τὸ ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς καὶ νεκρὸς εἶ **2** γίνου γρηγορῶν καὶ στήριζον τὰ λοιπὰ ἃ μέλλει ἀποθανεῖν οὐ γὰρ εὗρηκά σου τὰ ἔργα πεπληρωμένα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ **3** μνημόνευε οὖν πῶς εἴληφας καὶ ἤκουσας καὶ τήρει καὶ μετανόησον ἐὰν οὖν μὴ γρηγορήσῃς ἤξω ἐπὶ σέ ὡς κλέπτης καὶ οὐ μὴ γνῶς ποίαν ὥραν ἤξω ἐπὶ σε **4** ἔχεις ὀλίγα ὀνόματα καὶ ἐν Σάρδεσιν ἃ οὐκ ἐμόλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ περιπατήσουσιν μετ' ἐμοῦ ἐν λευκοῖς ὅτι ἄξιοί εἰσιν **5** ὁ νικῶν οὗτος περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς καὶ οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς καὶ ἐξομολογήσομαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρὸς μου καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ **6** ὁ ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις **7** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας γράψων· Τάδε λέγει ὁ ἅγιος ὁ ἀληθινός ὁ ἔχων τὴν κλεῖδα τοῦ Δαβὶδ, ὁ ἀνοίγων καὶ οὐδεὶς κλείει, καὶ κλείει καὶ οὐδεὶς ἀνοίγει· **8** Οἶδά σου τὰ ἔργα ἰδοὺ, δέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἀνεγμμένην, καὶ οὐδεὶς δύναται κλεῖσαι αὐτήν ὅτι μικρὰν ἔχεις δύναμιν καὶ ἐτήρησάς μου τὸν λόγον καὶ οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά μου **9** ἰδοὺ, διδωμι ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ Σατανᾶ τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι καὶ οὐκ εἶσιν ἀλλὰ ψευδοῦνται ἰδοὺ, ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἤξωσιν καὶ προσκυνήσωσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου καὶ γινώσκιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε **10** ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου καὶ γὰρ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς **11** ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχύ· κράτει ὃ ἔχεις ἵνα μὴ δῇς λάβῃ τὸν στέφανόν σου **12** ὁ νικῶν ποιήσω αὐτὸν στύλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ μου καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ μου τῆς καινῆς Ἱερουσαλὴμ ἡ καταβαίνουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν **13** ὁ ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις **14** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας Λαοδικέων γράψων· Τάδε λέγει ὁ Ἀμὴν

Revelation

ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ θεοῦ· **15** Οἶδά σου τὰ ἔργα ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός ὄφελον ψυχρὸς εἶης ἢ ζεστός **16** οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ καὶ οὔτε ψυχρὸς οὔτε ζεστός μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου **17** ὅτι λέγεις ὅτι Πλουσίος εἰμι καὶ πεπλούτηκα καὶ οὐδενὸς χρεῖαν ἔχω καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος καὶ ἐλεεινὸς καὶ πτωχὸς καὶ τυφλὸς καὶ γυμνός **18** συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι παρ' ἐμοῦ χρυσίον πεπωρωμένον ἐκ πυρὸς ἵνα πλουτήσῃς καὶ ἱμάτια λευκὰ ἵνα περιβάλῃ καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχυνὴ τῆς γυμνότητός σου καὶ κολλούριον ἐγγρίσον τοὺς ὀφθαλμούς σου ἵνα βλέπῃς **19** ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ ἐλέγχω καὶ παιδεύω· ζήλωσον οὖν καὶ μετανόησον **20** ἰδοὺ, ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ **21** ὁ νικῶν δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου ὡς καὶ ἐγὼ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ **22** ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις

4 Μετὰ ταῦτα εἶδον καὶ ἰδοὺ, θύρα ἠνεωγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἦν ἡκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ λέγουσα, Ἄναβα ὧδε καὶ δεῖξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα **2** καὶ εὐθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι καὶ ἰδοὺ, θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τοῦ θρόνου καθήμενος **3** καὶ ὁ καθήμενος ἦν ὅμοιος ὁράσει λίθω ἰάσπιδι καὶ σαρδίνῳ· καὶ ἱρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου ὅμοιος ὁράσει σμαραγδίνῳ **4** καὶ κυκλόθεν τοῦ θρόνου θρόνοι εἴκοσι καὶ τέσσαρες καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους εἶδον τοὺς εἴκοσι καὶ τέσσαρας πρεσβυτέρους καθημένους περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς καὶ ἔσχον ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς **5** καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἔκπορεύονται ἄστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ φωναὶ καὶ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου αἱ εἰσιν τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ **6** καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου θάλασσα ὑαλινὴ ὁμοία κρυστάλλῳ· Καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν **7** καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μόσχῳ καὶ τὸ τρίτον ζῶον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς ἄνθρωπος καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ὅμοιον ἀετῷ πετωμένῳ **8** καὶ τέσσαρα ζῶα ἕνα τὸ εἶχον ἀνὰ πτέρυγας ἕξ κυκλόθεν καὶ ἔσωθεν γέμοντα ὀφθαλμῶν καὶ ἀνάπασιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς λέγοντα, Ὁ ἅγιος ἅγιος ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος **9** καὶ ὅταν δώσουσιν τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων **10** πεσοῦνται οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ προσκυνοῦσιν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων καὶ βάλλουσιν τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου λέγοντες **11** Ὁ ἄξιος εἶ Κύριε, λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα καὶ διὰ τὸ θέλμά σου εἰσιν καὶ ἐκτίσθησαν

5 Καὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ὀπισθεν κατεσφραγισμένον σφραγῖσιν ἑπτὰ **2** καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα φωνῇ μεγάλῃ· Τίς ἐστὶν ἄξιος ἀνοίξαι τὸ βιβλίον καὶ λύσαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ **3** καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς ἀνοίξαι τὸ βιβλίον οὐδὲ βλέπειν αὐτό **4** καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλὰ, ὅτι οὐδεὶς ἄξιος εὗρέθη ἀνοίξαι καὶ ἀναγνῶναι τὸ βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό **5** καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι· Μὴ κλαῖε ἰδοὺ, ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ὢν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰουδα ἡ ρίζα· Δαβὶδ, ἀνοίξαι τὸ βιβλίον καὶ λύσαι τὰς ἑπτὰ σφραγίδας αὐτοῦ **6** Καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ, ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων ἀρνίον ἑστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον ἔχον κέρατα ἑπτὰ καὶ ὀφθαλμούς ἑπτὰ οἱ εἰσιν τὰ ἑπτὰ τοῦ θεοῦ πνεύματα τὰ ἀπεσταλμένα εἰς πᾶσαν τὴν γῆν **7** καὶ ἦλθεν καὶ εἴληφεν τὸ βιβλίον ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου **8** καὶ ὅτε ἔλαβεν τὸ βιβλίον τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου ἔχοντες ἕκαστος κιθάρας, καὶ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας θυμιαμάτων αἱ εἰσιν αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων **9** καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινὴν λέγοντες· Ὁ ἄξιος εἶ λαβεῖν τὸ βιβλίον καὶ ἀνοίξαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ ὅτι ἐσφάγης καὶ ἠγόρασας τῷ θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ αἱματί σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνων **10** καὶ ἐποίησας ἡμᾶς τῷ θεῷ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς καὶ βασιλεύσομεν ἐπὶ τῆς γῆς **11** Καὶ εἶδον καὶ ἡκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κύκλωθεν τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ χιλιάδες χιλιάδων **12** λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ· Ὁ ἄξιός ἐστιν τὸ ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον

λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν
13 καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐστὶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῆς
 θαλάσσης ἃ ἐστὶν καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα ἤκουσα λέγοντας Τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου
 καὶ τῷ ἁρνίῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
14 καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον, Ἀμήν, καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν καὶ
 προσεκύνησαν ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων

6 Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξεν τὸ ἁρνίον μίαν ἐκ τῶν σφραγίδων καὶ ἤκουσα ἐνὸς ἐκ τῶν
 τεσσάρων ζώων λέγοντος ὡς φωνῆς βροντῆς Ἔρχου καὶ βλέπε **2** καὶ εἶδον καὶ ἰδοῦ, ἵππος
 λευκός καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτῷ ἔχων τόξον καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος καὶ ἐξῆλθεν νικῶν
 καὶ ἵνα νικήσῃ **3** Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν δευτέραν σφραγίδα ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζώου
 λέγοντος Ἔρχου καὶ βλέπε **4** καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος πυρρὸς καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ' αὐτῷ
 ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάξωσιν καὶ ἐδόθη αὐτῷ
 μάχαιρα μεγάλη **5** Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν τρίτην σφραγίδα ἤκουσα τοῦ τρίτου ζώου λέγοντος
 Ἔρχου καὶ βλέπε καὶ εἶδον καὶ ἰδοῦ, ἵππος μέλας Καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτῷ ἔχων ζυγὸν ἐν
 τῇ χειρὶ αὐτοῦ **6** καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζώων λέγουσαν, Χοῖνις σίτου
 δηναρίου καὶ τρεῖς χοίνικες κριθῆς δηναρίου καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσῃς
7 Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν τετάρτην ἤκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου ζώου λέγουσαν,
 Ἔρχου καὶ βλέπε **8** καὶ εἶδον καὶ ἰδοῦ, ἵππος χλωρός καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ
 ὄνομα αὐτῷ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἀκολουθεῖ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία
 ἀποκτείνειν ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ὑπὸ τῶν
 θηρίων τῆς γῆς **9** Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν πέμπτην σφραγίδα εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου
 τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν εἶχον **10** καὶ
 ἔκραζον φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες, Ἔως πότε ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ὁ ἀληθινός, οὐ κρίνεις
 καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἀπὸ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς; **11** καὶ ἐδόθησαν ἐκάστοις
 στολαὶ λευκαὶ, καὶ ἑρρέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσωνται ἔτι χρόνον μικρὸν ἕως οὗ
 πληρωσονται καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ μέλλοντες ἀποκτείνεσθαι
 ὡς καὶ αὐτοί

12 Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν ἕκτην καὶ ἰδοῦ, σεισμὸς μέγας ἐγένετο καὶ ὁ
 ἥλιος ἐγένετο μέλας ὡς σάκκος τρίχινος καὶ ἡ σελήνη ἐγένετο ὡς αἷμα **13** καὶ οἱ ἀστέρες
 τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν ὡς συκὴ βάλλει τοὺς ὀλύνθους αὐτῆς ὑπὸ μεγάλου ἀνέμου
 σειομένη **14** καὶ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον εἰλισσόμενον καὶ πᾶν ὄρος καὶ ἕψος ἐκ
 τῶν τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν **15** καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ μεγιστάνες καὶ οἱ
 πλούσιοι καὶ οἱ χιλιάρχοι καὶ οἱ δυνατοί, καὶ πᾶς δοῦλος καὶ πᾶς ἐλεύθερος ἔκρυψαν
 ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων **16** καὶ λέγουσιν τοῖς ὄρεσιν καὶ
 ταῖς πέτραις, Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ
 θρόνου καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἁρνίου **17** ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ
 τίς δύναται σταθῆναι

7 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἐστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς
 γῆς κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς μήτε ἐπὶ τῆς
 θαλάσσης μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον **2** καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβάντα ἀπὸ ἀνατολῆς
 ἡλίου ἔχοντα σφραγίδα θεοῦ ζῶντος καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις οἷς
 ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν **3** λέγων, Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν μήτε τὴν
 θάλασσαν μήτε τὰ δένδρα ἄχρις οὗ σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν
 μετώπων αὐτῶν **4** καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων ρηδὶ χιλιάδες
 ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσραὴλ· **5** ἐκ φυλῆς Ἰούδα ἰβ' χιλιάδες
 ἐσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν ἰβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Γὰδ ἰβ' χιλιάδες
 ἐσφραγισμένοι· **6** ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ ἰβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Νεφθαλείμ ἰβ'
 χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Μανασσὴ ἰβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· **7** ἐκ φυλῆς
 Συμεὼν ἰβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Λευὶ ἰβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς
 Ἰσασάρ ἰβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· **8** ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν ἰβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ
 φυλῆς Ἰωσὴφ ἰβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν ἰβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·
9 Μετὰ ταῦτα εἶδον καὶ ἰδοῦ, ὄχλος πολὺς ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἠδύνατο, ἐκ παντὸς
 ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν ἐστῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ
 ἁρνίου περιβεβλημένοι στολὰς λευκάς καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν **10** καὶ

Revelation

κράζοντες φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες, Ἡ σωτηρία τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ τῷ ἀρνίῳ **11** καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι ἐστήκεσαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων καὶ ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ

12 λέγοντες Ἀμήν ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἁμήν **13** Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἕκ τῶν πρεσβυτέρων λέγων μοι, Οὐτοὶ οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκάς τίνας εἰσὶν καὶ πόθεν ἦλθον **14** καὶ εἶρηκα αὐτῷ Κύριέ σὺ οἶδας καὶ εἶπέν μοι Οὐτοὶ εἰσὶν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἐλεύκαναν στολὰς αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου **15** διὰ τοῦτο εἰσὶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναθ' αὐτοῦ καὶ ὁ καθημένος ἐπὶ τοῦ θρόνου σκηνώσει ἐπ' αὐτούς **16** οὐ πεινάσουσιν ἔτι οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι οὐδὲ μὴ πέσῃ ἐπ' αὐτούς ὁ ἥλιος οὐδὲ πᾶν καύμα **17** ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ ἀναμίσγον τοῦ θρόνου ποιμαίνει αὐτούς καὶ ὁδηγῇ εἰς αὐτοὺς ἐπὶ ζώσας πηγὰς ὑδάτων καὶ ἐξαλείψει ὁ θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν

8 Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν ἐβδόμην ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμιῳριον

2 καὶ εἶδον τοὺς ἐπὶ τὰ ἀγγέλους οἱ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐστήκασιν καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἐπὶ τὰ σάλπιγγες **3** Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθεν καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ ἵνα δώσῃ ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου **4** καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου ἐνώπιον τοῦ θεοῦ **5** καὶ εἶλphen ὁ ἄγγελος τὸ λιβανωτὸν καὶ ἐγέμισεν αὐτὸ ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός **6** Καὶ οἱ ἐπὶ τὰ ἀγγελοι ἔχοντες τὰς ἐπὶ τὰ σάλπιγγας ἡτοίμασαν ἐαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσιν **7** Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα αἷματι καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη **8** Καὶ ὁ δεῦτερος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ὡς ὄρος μέγα πυρὶ καιόμενον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης αἷμα **9** καὶ ἀπέθανεν τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ τὰ ἔχοντα ψυχὰς καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρη **10** Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστήρ μέγας καιόμενος ὡς λαμπρὰς καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς ὑδάτων **11** καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται Ὁ Ἄσπις καὶ γίνεται τὸ τρίτον εἰς ἄσπιθον καὶ πολλοὶ ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων ὅτι ἐπικράνθησαν **12** Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φαίῃ τὸ τρίτον αὐτῆς καὶ ἡ νύξ ὁμοίως **13** Καὶ εἶδον καὶ ἤκουσα ἐνὸς ἀγγέλου πετωμένου ἐν μεσουρανήματι λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ Οὐαὶ οὐαὶ οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν

9 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου **2** καὶ ἤνοιξεν τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου μεγάλης καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἄηρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος **3** καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς **4** καὶ ἐρρήθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσιν τὸν χόρτον τῆς γῆς οὐδὲ πᾶν χλωρὸν οὐδὲ πᾶν δένδρον εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους μόνους οἵτινες οὐκ ἔχουσιν τὴν σφραγίδα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν **5** καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτούς ἀλλ' ἵνα βασανίσθωσιν μῆνας πέντε καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου ὅταν παῖσις ἄνθρωπον **6** καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον καὶ οὐχ εὕρῃσουσιν αὐτόν καὶ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν καὶ φεύξεται ὁ θάνατος ἀπ' αὐτῶν **7** Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἡτοιμασμένοι εἰς πόλεμον καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι ὅμοιοι χρυσοῖ καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων **8** καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν **9** καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἀρμάτων ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον **10** καὶ ἔχουσιν οὐράς ὁμοίας σκορπίοις καὶ κέντρα ἦν ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν καὶ

ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε **11** καὶ ἔχουσιν ἐφ' αὐτῶν βασιλεία τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου ὄνομα αὐτῷ Ἑβραϊστὶ Ἀβαδδὼν καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων **12** Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν· ἰδοὺ, ἔρχονται ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα **13** Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ **14** λέγουσαν τῷ ἔκτῳ ἀγγέλῳ ὅς εἶχε τὴν σάλπιγγα· Λύσον τοὺς τέσσαρας ἄγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ **15** καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτόν ἵνα ἀποκτείνωσιν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων **16** καὶ ὁ ἀριθμὸς στρατευμάτων τοῦ ἱππικοῦ δύο μυριάδες μυριάδων καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν **17** καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὁράσει καὶ τοὺς καθημένους ἐπ' αὐτῶν ἔχοντας θώρακας πυρίνους καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς κεφαλὰι λεόντων καὶ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θεῖον **18** ὑπὸ τῶν τριῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ καὶ ἐκ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν **19** αἱ γὰρ ἐξουσίαι αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εἰσιν αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὅμοιαι ὅφεσιν ἔχουσαι κεφαλὰς καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσιν **20** Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις οὔτε μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν ἵνα μὴ προσκυνήσωσιν τὰ δαιμόνια καὶ εἰδωλα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα ἃ οὔτε βλέπειν δύναται οὔτε ἀκούειν οὔτε περιπατεῖν **21** καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν φαρμακειῶν αὐτῶν οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν

10 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιβεβλημένον νεφέλῃν καὶ ἱρις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στύλοι πυρὸς **2** καὶ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἀνεφωγμένον· καὶ ἔθηκεν τὸν πόδα αὐτοῦ ἐν τοῖς ποταμοῖς καὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν, τὸν δὲ εὐὐνυμον ἐπὶ τὴν γῆν, **3** καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ ὥσπερ λέων μυκάται· καὶ ὅτε ἔκραξεν ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς ἐαυτῶν φωνὰς **4** καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς φωνὰς ἐαυτῶν, ἔμελλον γράφειν καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν μοι, Σφράγισον ἃ ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ καὶ μὴ ταῦτά γράψῃς **5** Καὶ ὁ ἄγγελος ὃν εἶδον ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἤρεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν **6** καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ὅς ἐκτίσεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ὅτι χρόνος οὐκ ἔσται ἐτι· **7** ἀλλὰ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἐβδόμου ἀγγέλου ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν καὶ τελεσθῇ τὸ μυστήριον τοῦ θεοῦ ὡς εὐηγγέλισεν τοῖς ἐαυτοῦ δούλοις τοῖς προφήταις **8** Καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἤκουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πάλιν λαλοῦσα μετ' ἐμοῦ καὶ λέγουσα, Ὑπαγε λάβε τὸ βιβλαρίδιον τὸ ἡνεωγμένον ἐν τῇ χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ἐστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς **9** καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν ἄγγελον λέγων αὐτῷ, Δός μοι τὸ βιβλαρίδιον καὶ λέγει μοι Λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό καὶ πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν ἀλλ' ἐν τῷ στόματί σου ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι **10** καὶ ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου καὶ κατέφαγον αὐτό καὶ ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκὺ καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου **11** καὶ λέγει μοι Δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσιν καὶ γλώσσαις καὶ βασιλεῦσιν πολλοῖς

11 Καὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ λέγων, Ὑγεῖραι, καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ **2** καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἔσωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξω, καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσῃς ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσιν καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσουσιν μῆνας τεσσαράκοντα δύο **3** καὶ δώσω τοῖς δυσὶν μάρτυσιν μου καὶ προφητεύσουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα περιβεβλημένοι σάκκους **4** οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι καὶ δύο λυχναὶ αἱ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τῆς γῆς ἐστῶσαι **5** καὶ εἴ τις αὐτούς θέλῃ ἀδικῆσαι πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν· καὶ εἴ τις αὐτούς θέλῃ ἀδικῆσαι οὕτως δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι **6** οὗτοι ἔχουσιν ἐξουσίαν κλεῖσαι τὸν οὐρανὸν ἵνα μὴ βρέχῃ ὑετὸς ἐν ἡμέραις αὐτῶν τῆς προφητείας καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων στρέφειν αὐτὰ εἰς αἶμα καὶ πατάξαι τὴν γῆν πᾶσιν πληγῇ ὁσάκις ἐὰν θελήσωσιν **7** καὶ ὅταν τελέσωσιν τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει πόλεμον μετ' αὐτῶν καὶ νικήσει αὐτούς καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς **8** καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας πόλεως τῆς μεγάλης ἵτις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος ὅπου καὶ ὁ κύριος ἡμῶν ἐσταυρώθη **9** καὶ

Revelation

βλέψουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἔθνων τὰ πτώματα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡμισυ καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν οὐκ ἀφήσουσιν τεθῆναι εἰς μνήματα **10** καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χάρουσιν ἐπ' αὐτοῖς καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ δῶρα πέμψουσιν ἀλλήλοις ὅτι οὗτοι οἱ δύο προφῆται ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς **11** καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμισυ πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ θεοῦ εἰσῆλθεν ἐπ' αὐτούς καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ φόβος μέγας ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτούς, **12** καὶ ἤκουσαν φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν αὐτοῖς Ἐνάβητε ὀδὴ καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἔθεώρησαν αὐτοὺς οἱ ἔχθροί αὐτῶν **13** Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐγένετο σεισμὸς μέγας καὶ τὸ δέκατον τῆς πόλεως ἔπεσεν καὶ ἀπεκτάθησαν ἐν τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιάδες ἑπτὰ καὶ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο καὶ ἔδωκαν δόξαν τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ **14** Ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν· ἰδοὺ, ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη ἔρχεται ταχύ **15** Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαι, ἐγένοντο αἱ βασιλείαι τοῦ κόσμου τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ τῷ Χριστῷ αὐτοῦ καὶ βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων **16** καὶ οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι οἱ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καθήμενοι ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτῶν ἔπεσαν ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ **17** λέγοντες Εὐχαριστοῦμέν σοι κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὅτι εἰληφας τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην καὶ ἐβασίλευσας **18** καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν κριθῆναι καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν τοῖς δούλοις σου τοῖς προφῆταις καὶ τοῖς ἁγίοις καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μέγαις, καὶ διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν **19** καὶ ἡνοίχῃ ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ὥφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμὸς καὶ χάλαζα μεγάλη **12** Καὶ σημεῖον μέγα ὥφθη ἐν τῷ οὐρανῷ γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα **2** καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα κράζει ὠδίνουσα καὶ βασανιζομένη τεκεῖν **3** καὶ ὥφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἰδοὺ, δράκων μέγας πυρρὸς ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ διαδήματα ἑπτὰ **4** καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν καὶ ὁ δράκων ἔστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν ἵνα ὅταν τέκῃ τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγῃ **5** καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄρρενα, ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ καὶ ἠρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν θεὸν καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ **6** καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον ὅπου ἔχει τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἵνα ἐκεῖ τρέφωσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα **7** Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ δράκοντος καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησεν καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ **8** καὶ οὐκ ἴσχυσαν, οὐτὲ τόπος εὐρέθη αὐτῶν ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ **9** καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος ὁ καλούμενος Διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν **10** καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέγουσαν ἐν τῷ οὐρανῷ Ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ ὅτι κατέβληθῇ ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ὁ κατηγορῶν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός **11** καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου **12** διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε οἱ οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσιν τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει **13** Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν ἐδίωξεν τὴν γυναῖκα ἥτις ἔτεκεν τὸν ἄρρενα **14** καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ δύο πτέρυγες τοῦ αἵτου τοῦ μεγάλου ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς ὅπου τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν καὶ καιροὺς καὶ ἡμισυ καιροῦ ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφεως **15** καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφις ὀπίσω τῆς γυναικὸς ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὕδωρ ὡς ποταμὸν ἵνα ταύτην ποταμοφόρητον ποιῇ **16** καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικὶ καὶ ἡνοίξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καὶ κατέπιεν τὸν ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ **17** καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικὶ καὶ ἀπῆλθεν ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ καὶ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ

13 Καὶ ἐστάθην ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον ἔχον κεφαλὰς ἐπτὰ καὶ κέρατα δέκα καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ δέκα διαδήματα καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὄνόμα βλασφημίας **2** καὶ τὸ θηρίον δ' εἶδον ἦν ὅμοιον παρδάλει καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκτου, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς στόμα λέοντος καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἐξουσίαν μεγάλην **3** καὶ εἶδον μίαν τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένην εἰς θάνατον καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἔθεραπεύθη καὶ ἔθανυμάσθη ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ὅπισω τοῦ θηρίου **4** καὶ προσεκύνησαν τὸν δράκοντα ὅς ἔδωκεν ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ καὶ προσεκύνησαν τὸ θηρίον, λέγοντες Τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ τίς δύναται πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ **5** Καὶ ἐδόθη αὐτῷ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ βλασφημίας καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ποιῆσαι μῆνας τεσσαράκοντα δύο **6** καὶ ἦνοιξεν τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίαν πρὸς τὸν θεόν βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας **7** καὶ ἐδόθη αὐτῷ πόλεμον ποιῆσαι μετὰ τῶν ἁγίων καὶ νικῆσαι αὐτούς καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος **8** καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς ὧν οὐ γέγραπται τὰ ὀνόματα ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου ἐσφαγμένου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου **9** Εἰ τις ἔχει οὖς ἀκουσάτω **10** εἰ τις αἰχμαλωσίαν συνάγει, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει· εἰ τις ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτενεῖ, δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτανθῆναι. Ὡδέ ἐστὶν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων **11** Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς καὶ εἶχεν κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ καὶ ἐλάλει ὡς δράκων **12** καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ἵνα προσκυνήσωσιν τὸ θηρίον τὸ πρῶτον οὐ ἔθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ **13** καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ καταβαίνειν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων **14** καὶ πλανᾷ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ ὃ ἔχει τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρας, καὶ ἔζησεν **15** καὶ ἐδόθη αὐτῷ δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου καὶ ποιήσῃ ὅσοι ἂν μὴ προσκυνήσωσιν τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου ἵνα ἀποκτανθῶσιν **16** καὶ ποιεῖ πάντας τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους ἵνα δώσῃ αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τῶν μέτωπων αὐτῶν **17** καὶ ἵνα μὴ τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα ἢ τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ **18** Ὡδε ἡ σοφία ἐστίν· ὁ ἔχων τὸν νοῦν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστίν καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ χξς

14 Καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ, ἀρνίον ἐστηκὸς ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ἔχουσαι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν **2** καὶ ἦκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης καὶ φωνὴν ἤκουσα κιθαρῶδων κιθαρᾶζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν **3** καὶ ᾄδουσιν ὡς ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο μαθεῖν τὴν ᾠδὴν εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς **4** οὗτοί εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἔμολύνθησαν παρθένοι γὰρ εἰσιν οὗτοι εἰσιν οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου ἂν ὑπάγῃ οὗτοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπαρχὴ τῷ θεῷ καὶ τῷ ἀρνίῳ **5** καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ ὑβρῆτις ὁλόος ἄμωμοί γάρ εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ **6** Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετάμενον ἐν μεσουρανήματι ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον εὐαγγελίσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν **7** λέγοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ, Φοβήθητε τὸν θεὸν καὶ δότε αὐτῷ δόξαν ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ καὶ προσκυνήσατε τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ πηγὰς ὑδάτων **8** Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἠκολούθησεν λέγων, Ἐπεσεν· ἔπεσεν Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγάλη ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πεπότικεν πάντα ἔθνη **9** Καὶ τρίτος ἄγγελος ἠκολούθησεν αὐτοῖς λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ, Εἰ τις τὸ θηρίον προσκυνεῖ καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ **10** καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ κεκρασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ καὶ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου **11** καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς αἰῶνα αἰῶνον καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτός οἱ

Revelation

προσκυνοῦντες τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ εἰ τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ **12** ὁ δὲ ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστίν· ὧδε οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ καὶ τὴν πίστιν Ἰησοῦ **13** Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης μοι, Γράψον· Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπαρτί· ναὶ λέγει τὸ πνεῦμα ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν **14** Καὶ εἶδον καὶ ἰδοῦ, νεφέλη λευκὴ καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλην καθήμενος ὁμοίος υἱὸς ἀνθρώπου ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὀξύ **15** καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ κράζων ἐν μεγάλῃ φωνῇ τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τῆς νεφέλης, Πέμψον τὸ δρέπανόν σου καὶ θέρισον ὅτι ἦλθεν σοι ἡ ὥρα τοῦ θερίσαι ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς **16** καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τὴν νεφέλην τὸ δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ **17** Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔχων καὶ αὐτοὺς δρέπανον ὀξύ **18** Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου ἔχων ἔξουσίαν ἐπὶ τοῦ πυρός καὶ ἐφώνησεν κραυγῇ μεγάλῃ τῷ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ λέγων, Πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ καὶ τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς γῆς ὅτι ἤκμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς **19** καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν καὶ ἐτρύγησεν τὴν ἄμπελον τῆς γῆς καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ τὴν μέγαλην **20** καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς ἔξω τῆς πόλεως καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων ἀπὸ σταδίων χιλίων ἑξακοσίων

15 Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ θαυμαστόν· ἀγγέλους ἑπτὰ ἔχοντας πληγὰς ἑπτὰ τὰς ἐσχάτας ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ θεοῦ **2** Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην πυρὶ καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ χάραγματος αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐστῶτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην ἔχοντας κιθάρας τοῦ θεοῦ **3** καὶ ᾄδουσιν τὴν ᾠδὴν Μωσέως δούλου τοῦ θεοῦ καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ ἀρνίου λέγοντες Μεγάλα καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοὶ σου ὁ βασιλεὺς τῶν ἁγίων **4** τίς οὐ μὴ φοβηθῇ σε, κύριε καὶ δοξάσῃ τὸ ὄνομά σου ὅτι μόνος ὁσῖος ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν **5** Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον καὶ ἰδοῦ, ἡνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ **6** καὶ ἐξῆλθον οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς ἐκ τοῦ ναοῦ ἐνδεδυμένοι λίνον καθαρὸν καὶ λαμπρὸν καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσᾶς **7** καὶ ἐν ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκεν τοῖς ἑπτὰ ἄγγελοις ἑπτὰ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων **8** καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων

16 Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ ναοῦ λεγούσης τοῖς ἑπτὰ ἄγγελοις Ὑπάγετε καὶ ἐκχεάτε τὰς φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ εἰς τὴν γῆν **2** Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος καὶ ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐγένετο ἔλκος κακὸν καὶ πονηρὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς τῇ εἰκόνι αὐτοῦ προσκυνοῦντας **3** Καὶ ὁ δεῦτερος ἄγγελος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ καὶ πᾶσα ψυχὴ ζῶσα ἀπέθανεν ἐν τῇ θαλάσῃ **4** Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων καὶ ἐγένετο αἷμα **5** καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων λέγοντος Δίκαια, Κύριε, εἰ ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ὅσιος ὅτι ταῦτα ἔκρινας **6** ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ προφητῶν ἐξέχεαν καὶ αἷμα αὐτοὺς ἐδάκκα πεινῶν ἄξιόι γάρ εἰσιν **7** καὶ ἤκουσα ἄλλου ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντος Ναὶ κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις σου **8** Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον καὶ ἐδόθη αὐτῷ καυματίσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐν πυρὶ **9** καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καῦμα μέγα καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ τοῦ ἔχοντος ἔξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας καὶ οὐ μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν **10** Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμένη καὶ ἔμασσάντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου **11** καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἐλκῶν αὐτῶν καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν **12** Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν Εὐφράτην καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλείων τῶν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου **13** Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος καὶ

ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου πνεύματα τρία ἀκάθαρτα ὁμοία βατράχοις **14** εἰσὶν γὰρ πνεύματα δαιμονίων ποιοῦντα σημεῖα ἐκπορεύεσθαι ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τοῦ θεοῦ τοῦ παντοκράτορος **15** Ἰδοὺ, ἔρχομαι ὡς κλέπτης μακάριος ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ καὶ βλέπωσιν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ **16** καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἑβραϊστὶ Ἀρμαγεδδών **17** Καὶ ὁ ἔβδομος ἄγγελος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἐξηλθεν φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ θρόνου λέγουσα Γέγονεν **18** καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμὸς ἐγένετο μέγας οἷος οὐκ ἐγένετο ἄφ' οὗ οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς τηλικούτος σεισμὸς οὕτως μέγας **19** καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσον· καὶ Βαβυλῶν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ θεοῦ δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ **20** καὶ πᾶσα νῆσος ἐφωγεν καὶ ὄρη οὐχ εὐρέθησαν **21** καὶ χάλασα μεγάλη ὡς ταλαντίαα καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς χαλάζης ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς σφόδρα

17 Καὶ ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας καὶ ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ λέγων μοι, Δεῦρο δείξω σοι τὸ κρίμα τῆς πόρνῆς τῆς μεγάλης τῆς καθημένης ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῶν πολλῶν **2** μεθ' ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ ἐμεθύσθησαν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν **3** καὶ ἀπῆνεγκέν με εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον κόκκινον γέμον ὀνομάτων βλασφημίας ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα **4** καὶ ἡ γυνὴ ἡ περιβεβλημένη πορφυρὰ καὶ κόκκινω, καὶ κεχρυσωμένη χρυσῷ καὶ λίθω τιμίῳ καὶ μαργαρίταις ἔχουσα χρυσοῦν ποτήριον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς γέμον βδελυγμάτων καὶ ἀκάθαρτος πορνείας αὐτῆς **5** καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον μυστήριον Βαβυλῶν ἡ μεγάλη ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς **6** καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ Καὶ ἐθαύμασα ἰδὼν αὐτὴν θαῦμα μέγα **7** καὶ εἶπέν μοι ὁ ἄγγελος Διὰ τὸ ἐθαύμασας ἐγὼ σοι ἐρῶ τὸ μυστήριον τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βαστάζοντος αὐτήν τοῦ ἔχοντος τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα **8** θηρίον δ' εἶδες ἦν καὶ οὐκ ἔστιν καὶ μέλλει ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ἀβύσσου καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγειν· καὶ θαυμάσονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς ὃν οὐ γέγραπται τὰ ὀνόματα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου βλεπόντες τὸ θηρίον δι τὴν καὶ οὐκ ἔστιν καίπερ ἔστιν **9** ὥδε ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφίαν αἱ ἑπτὰ κεφαλαὶ ὄρη εἰσὶν ἑπτὰ ὅπου ἡ γυνὴ κήθηται ἐπ' αὐτῶν **10** καὶ βασιλεῖς ἑπτὰ εἰσιν οἱ πέντε ἔπασαν καὶ ὁ εἷς ἔστιν ὁ ἄλλος οὕτω ἦλθεν καὶ, ὅταν ἔλθῃ ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μείναι **11** καὶ τὸ θηρίον δ' ἦν καὶ οὐκ ἔστιν καὶ αὐτὸς ὄγδοός ἐστιν καὶ ἐκ τῶν ἑπτὰ ἐστὶν καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει **12** καὶ τὰ δέκα κέρατα αἱ εἶδες δέκα βασιλεῖς εἰσιν οἵτινες βασιλείαν οὕτω ἔλαβον ἀλλ' ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσιν μετὰ τοῦ θηρίου **13** οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσιν καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν ἐαυτῶν τῷ θηρίῳ διαδιδώσουσιν **14** οὗτοι μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσιν καὶ τὸ ἀρνίον νικήσει αὐτούς ὅτι κύριος κυρίων ἐστὶν καὶ βασιλεὺς βασιλέων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοὶ **15** Καὶ λέγει μοι Τὰ ὕδατα αἱ εἶδες οὐ ἡ πόρνη κήθηται λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσιν καὶ ἔθνη καὶ γλώσσαι **16** καὶ τὰ δέκα κέρατα αἱ εἶδες ἐπὶ τὸ θηρίον οὗτοι μισήσουσιν τὴν πόρνην καὶ ἡρνωμένην ποιήσουσιν αὐτήν καὶ γυμνὴν καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται καὶ αὐτὴν κατακάουσιν ἐν πυρὶ **17** ὁ γὰρ θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ καὶ ποιῆσαι μίαν γνώμην καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ ἄχρι τελεσθῆ τὰ ρήματά τοῦ θεοῦ **18** καὶ ἡ γυνὴ ἦν εἶδες ἔστιν ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς γῆς

18 καὶ Μετὰ ταῦτα εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην Καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ **2** καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχύϊ φωνῇ μεγάλη λέγων, Ἐπεσεν· ἔπεσεν Βαβυλῶν ἡ μεγάλη καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμονίων καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου καὶ φυλακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μεμισημένου **3** ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πέπωκεν πάντα τὰ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρήνους αὐτῆς ἐπλούτησαν **4** Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν Ἐξέλθετε ἐξ αὐτῆς ὁ λαός μου ἵνα μὴ συγκοινωνήσῃτε ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς καὶ ἵνα μὴ

Revelation

λάβητε ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς **5** ὅτι ἠκολούθησαν αὐτῆς αἱ ἁμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς **6** ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκεν ὑμῖν, καὶ διπλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ ἐκέρασεν κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν **7** ὅσα ἐδόξασεν ἑαυτήν, καὶ ἐστρηνίασεν τοσοῦτον δότε αὐτῇ βασανισμὸν καὶ πένθος ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει Κάθημαι βασιλίσσα καὶ χήρα οὐκ εἰμί καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω **8** διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται ὅτι ἰσχυρὸς κύριος ὁ θεὸς ὁ κρίνων αὐτήν **9** Καὶ κλαύσονται αὐτήν καὶ κόπονται ἐπ' αὐτῇ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ στρηνιάσαντες ὅταν βλέπωσιν τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς **10** ἀπὸ μακρόθεν ἐσθηκότες διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς λέγοντες Οὐαὶ οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά ὅτι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρίσις σου **11** Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαίουσιν καὶ πενθοῦσιν ἐπ' αὐτῇ, ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει οὐκέτι **12** γόμον χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ λίθου τιμίου καὶ μαργαρίτου καὶ βύσσινου καὶ πορφύρας καὶ σπικίου, καὶ κόκκινου καὶ πᾶν ξύλον θύϊνον καὶ πᾶν σκεῦος ἑλεφάντινον καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ μαρμάρου **13** καὶ κινάμωμον καὶ θυμιάματα καὶ μύρον καὶ λίβανον καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον καὶ σεμίδαλιν καὶ σίτον καὶ κτήνη καὶ πρόβατα καὶ ἵππων καὶ ῥεδῶν καὶ σωμάτων καὶ ψυχᾶς ἀνθρώπων **14** καὶ ἡ ὥπώρα τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ καὶ οὐκέτι οὐ μὴ εὐρήσῃς αὐτὰ **15** οἱ ἔμποροι τούτων οἱ πλουτήσαντες ἀπ' αὐτῆς ἀπὸ μακρόθεν στήσονται διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς κλαίοντες καὶ πενθοῦντες **16** καὶ λέγοντες Οὐαὶ οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ περιβεβλημένη βύσσινον καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον καὶ κεχρυσωμένη ἐν χρυσῷ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις· **17** ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος Καὶ πᾶς κυβερνήτης καὶ πᾶς ἐπὶ τῶν πλοίων ὁ ὄμιλος, καὶ ναῦται καὶ ὅσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται ἀπὸ μακρόθεν ἐστῆσαν **18** καὶ ἔκραζον ὀρῶντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς λέγοντες Τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ **19** καὶ ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἔκραζον κλαίοντες καὶ πενθοῦντες λέγοντες Οὐαὶ οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἐν ᾗ ἐπλούτησαν πάντες οἱ ἔχοντες πλοῖα ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐκ τῆς τιμιότητος αὐτῆς ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη **20** Εὐφραίνου ἐπ' αὐτὴν οὐρανέ καὶ οἱ ἄγγιοι ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται ὅτι ἔκρινεν ὁ θεὸς τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς **21** Καὶ ἦρεν εἰς ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθον ὡς μύλον μέγαν καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν λέγων, Οὕτως ὀρμήματι βληθήσεται Βαβυλὼν ἡ μεγάλη πόλις καὶ οὐ μὴ εὐρεθῇ ἔτι **22** καὶ φωνὴ κιθαρωδῶν καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ σαλπιστῶν οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης οὐ μὴ εὐρεθῇ ἐν σοὶ ἔτι καὶ φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι **23** καὶ φῶς λύχνου οὐ μὴ φάνη ἐν σοὶ ἔτι καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι· ὅτι οἱ ἔμποροί σου ἦσαν οἱ μεγιστάνες τῆς γῆς ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη **24** καὶ ἐν αὐτῇ αἷμα προφητῶν καὶ ἁγίων εὐρέθη καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς

19 καὶ μετὰ ταῦτα ἤκουσα φωνὴν ὄχλου πολλοῦ μεγάλῃν ἐν τῷ οὐρανῷ λεγόντος, Ἀλληλουϊά· ἡ σωτηρία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν **2** ὅτι ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις αὐτοῦ· ὅτι ἔκρινεν τὴν πόρνην τὴν μεγάλην ἣτις ἔφθειρεν τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς καὶ ἐξεδίκησεν τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς **3** καὶ δευτέρον εἶρηκαν Ἀλληλουϊά· καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων **4** καὶ ἔπessαν οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, λέγοντες Ἀμήν Ἀλληλουϊά **5** Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ θρόνου ἐξῆλθεν λέγουσα Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτόν καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι **6** καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν λεγόντας, Ἀλληλουϊά ὅτι ἐβασίλευσεν κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ **7** χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιωμεθα, καὶ δώμεν τὴν δόξαν αὐτῷ ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ ἀρνίου καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἠτοίμασεν ἑαυτήν **8** καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάλλεται βύσσινον καθαρὸν· καὶ λαμπρὸν τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαίωματα ἐστὶν τῶν ἁγίων **9** Καὶ λέγει μοι Γράψον· Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἀρνίου κεκλημένοι καὶ λέγει μοι Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ εἰσιν τοῦ θεοῦ **10** καὶ ἔπessον ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ καὶ λέγει μοι Ὅρα

μή σύνδουλός σου εἰμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ· τῷ θεῷ προσκύνησον ἢ γὰρ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ ἐστὶν τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας

11 Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον, καὶ ἰδοὺ, ἵππος λευκός καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν καλούμενος πιστὸς καὶ ἀληθινός καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ **12** οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρὸς καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολλὰ ἔχων ὄνομα γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός **13** καὶ περιβεβλημένος ἱμάτιον βεβαμμένον αἱματι καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ **14** καὶ τὰ στρατεύματα ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθει αὐτῷ ἐφ' ἵπποις λευκοῖς ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκὸν καὶ καθαρὸν **15** καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ῥομφαία ὀξεῖα ἵνα ἐν αὐτῇ πατάσῃ τὰ ἔθνη καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ὀργῆς τοῦ θεοῦ τοῦ παντοκράτορος **16** καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ τὸ ὄνομα γεγραμμένον Βασιλεὺς βασιλέων καὶ κύριος κυρίων **17** Καὶ εἶδον ἕνα ἄγγελον ἐστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ λέγων πᾶσιν τοῖς ὀρνέοις τοῖς πετωμένοις ἐν μεσουρανήματι, Δεῦτε Καὶ συνάγεσθε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ μεγάλου θεοῦ **18** ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων καὶ σάρκας χιλιάρχων καὶ σάρκας ἰσχυρῶν καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν καθημένων ἐπ' αὐτῶν καὶ σάρκας πάντων ἐλευθέρων καὶ δούλων καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων **19** Καὶ εἶδον τὸ θηρίον καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ **20** καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον καὶ μετὰ τούτου ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν οἷς ἐπλάνησεν τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνούντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην ἐν τῷ θείῳ **21** καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου τῇ ἐκπορευομένῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν

20 Καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔχοντα τὴν κλεῖδα τῆς ἀβύσσου καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ **2** καὶ ἐκράτησεν τὸν δράκοντα τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὃς ἐστὶν Διάβολος καὶ Σατανᾶς καὶ ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔτη **3** καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσσον καὶ ἐκλείσεν αὐτὸν καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ ἵνα μὴ πλανήσῃ τὰ ἔθνη ἔτι ἄχρι τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη καὶ μετὰ ταῦτα δεῖ αὐτὸν λυθῆναι μικρὸν χρόνον **4** Καὶ εἶδον θρόνους καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτούς καὶ κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ, οὐτὲ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν, καὶ ἔζησαν καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ Χριστοῦ τὰ χίλια ἔτη **5** οἱ δὲ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέζησαν ἕως τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη **6** μακάριος καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τούτων ὁ θάνατος ὁ δεύτερος οὐκ ἔχει ἔξουσίαν ἄλλ'· ἔσονται ἱερεῖς τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ βασιλεύσουσιν μετ' αὐτοῦ χίλια ἔτη **7** Καὶ ὅταν τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη λυθήσεται ὁ Σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ **8** καὶ ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσιν γωνίαις τῆς γῆς τὸν Γῶγ καὶ τὸν Μαγῶγ συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς πόλεμον ὧν ὁ ἀριθμὸς ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης **9** καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς καὶ ἐκύκλωσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡγαπημένην καὶ κατέβη πῦρ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτούς **10** καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτοὺς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ θεοῦ ὅπου τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων **11** Καὶ εἶδον θρόνον λευκὸν μέγαν καὶ τὸν καθημένον ἐπ' αὐτοῦ, οὗ ἀπὸ προσώπου ἐφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός καὶ τόπος οὐχ εὐρέθη αὐτοῖς **12** καὶ εἶδον τοὺς νεκροὺς μικροὺς καὶ μεγάλους ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, καὶ βιβλία ἠνεφθῆσαν· καὶ βιβλίον ἄλλο ἠνεφθῆ, ὃ ἐστὶν τῆς ζωῆς καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν **13** καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς ἐν αὐτῇ νεκροὺς καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἔδωκαν τοὺς ἐν αὐτοῖς νεκροὺς καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν **14** καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς οὗτος ἐστὶν ὁ δεύτερός θάνατος **15** καὶ εἰ τις οὐχ εὐρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς

21 Καὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν ὃ γὰρ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ παρῆλθεν καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι **2** καὶ ἐγὼ Ἰωάννης εἶδον τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν

Revelation

Ἰερουσαλὴμ καινὴν καταβαίνουσιν ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς **3** καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης Ἰδοὺ, ἡ σκηνὴ τοῦ θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται καὶ αὐτὸς ὁ θεὸς ἔσται μετ' αὐτῶν θεὸς αὐτῶν **4** καὶ ἐξαλείψει ὁ θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι οὔτε πένθος οὔτε κραυγὴ οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθον **5** Καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου, Ἰδοὺ, καινὰ πάντα ποιῶ καὶ λέγει μοι, Γράψον ὅτι οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ καὶ πιστοὶ εἰσιν **6** καὶ εἶπέν μοι γέγονεν ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν **7** ὁ νικῶν κληρονομήσει πάντα, καὶ ἔσομαι αὐτῷ θεὸς καὶ αὐτὸς ἔσται μοι ὁ υἱός

8 δειλοῖς δὲ καὶ ἀπίστοις καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ φονεῦσιν καὶ πόρνοις καὶ φαρμακεῦσιν καὶ εἰδωλολάτραις καὶ πᾶσιν τοῖς ψευδέσιν τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ πυρὶ καὶ ἡλθεν πρὸς με ἐἰς τῶν ἐπτά ἀγγέλων τῶν ἔχόντων τὰς ἐπτά φιάλας τῶν γεμουσας τῶν ἐπτά πληγῶν τῶν ἐσχάτων καὶ ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ λέγων, Δεῦρο δέξω σοὶ τὴν νύμφην τοῦ ἀρνίου τὴν γυναῖκα

10 καὶ ἀπήνεγκέν με ἐν πνεύματι ἐπ' ὄρος μέγα καὶ ὑψηλόν καὶ ἔδειξέν μοι τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, τὴν ἁγίαν Ἰερουσαλὴμ καταβαίνουσιν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ

11 ἔχουσιν τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ καὶ ὁ φωστὴρ αὐτῆς ὅμοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ ὡς λίθῳ ἰάσπιδι κρυσταλλίζοντι **12** ἔχουσιν τε τείχος μέγα καὶ ὑψηλόν ἔχουσιν πυλῶνας δώδεκα καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν ἀγγέλους δώδεκα καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα ἃ ἔστιν τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· **13** ἀπ' ἀνατολῆς πυλῶνες τρεῖς ἀπὸ βορρᾶ πυλῶνες τρεῖς ἀπὸ νότου πυλῶνες τρεῖς ἀπὸ δυσμῶν πυλῶνες τρεῖς **14** καὶ τὸ τείχος τῆς πόλεως ἔχον θεμελίους δώδεκα καὶ ἐν αὐτοῖς ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἀρνίου **15** Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ εἶχεν κάλαμον χρυσοῦν ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς καὶ τὸ τείχος αὐτῆς **16** καὶ ἡ πόλις τετράγωνος κείται καὶ τὸ μήκος αὐτῆς τοσοῦτόν ἐστίν ὅσον καὶ τὸ πλάτος καὶ ἐμέτρησεν τὴν πόλιν τῷ καλᾷ μῶ ἐπὶ σταδίων δώδεκα χιλιάδων τὸ μήκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσα ἐστίν

17 καὶ ἐμέτρησεν τὸ τείχος αὐτῆς ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων πηχῶν μέτρον ἀνθρώπου ὃ ἐστὶν ἀγγέλου **18** καὶ ἦν ἡ ἐνδόμησις τοῦ τείχους αὐτῆς ἴασπις καὶ ἡ πόλις χρυσίον καθαρὸν ὅμοια ὑάλῳ καθαρῷ **19** καὶ οἱ θεμέλιοι τοῦ τείχους τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ τιμῇ κεκοσμημένοι· ὁ θεμέλιος ὁ πρῶτος ἴασπις ὁ δευτέρος σάφειρος· ὁ τρίτος χαλκιδών ὁ τέταρτος σμάρραδος **20** ὁ πέμπτος σαρδόνυξ ὁ ἕκτος σάρδιος· ὁ ἕβδομος χρυσόλιθος ὁ ὄγδοος βήρυλλος ὁ ἕνατος τοπάζιον ὁ δέκατος χρυσόπρασος ὁ ἐνδέκατος ὑάκινθος ὁ δωδέκατος ἀμέθυστος **21** καὶ οἱ δώδεκα πυλῶνες δώδεκα μαργαρίται ἀνὰ εἰς ἕκαστος τῶν πυλῶνων ἦν ἕξ ἐνὸς μαργαρίτου καὶ ἡ πλατεία τῆς πόλεως χρυσοῖν καθαρὸν ὡς ὕαλος διαφανής **22** Καὶ ναὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ναὸς αὐτῆς ἐστὶν καὶ τὸ ἀρνίον **23** καὶ ἡ πόλις οὐ χρειάν ἔχει τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης ἵνα φαίνωσιν ἐν αὐτῇ ὁ γὰρ δόξα τοῦ θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἀρνίον **24** καὶ τὰ ἔθνη τῶν σωζομένων ἐν τῷ φωτὶ αὐτῆς περιπατήσουσιν καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσιν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν αὐτῶν εἰς αὐτήν **25** καὶ οἱ πυλῶνες αὐτῆς οὐ μὴ κλεισθῶσιν ἡμέρας νύξ γὰρ οὐκ ἔσται ἐκεῖ

26 καὶ οἴσουσιν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν **27** καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν πᾶν κοινόν, καὶ ποιοῦν βδέλυγμα καὶ ψεῦδος εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου

22 Καὶ ἔδειξέν μοι καθαρὸν ποταμὸν ὕδατος ζωῆς λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου **2** ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν ζύλον ζωῆς ποιοῦν καρποὺς δώδεκα κατὰ μῆνα ἕνα ἕκαστον ἀποδιδόν τὸν καρπὸν αὐτοῦ καὶ τὰ φύλλα τοῦ ζύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν **3** καὶ πᾶν κατανάθεμα οὐκ ἔσται ἔτι καὶ ὁ θρόνος τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου ἐν αὐτῇ ἔσται καὶ οἱ δούλοι αὐτοῦ λατρεύσουσιν αὐτῷ **4** καὶ ὄψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν **5** καὶ νύξ οὐκ ἔσται ἐκεῖ, καὶ χρειάν οὐκ ἔχουσιν λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου ὅτι κύριος ὁ θεὸς φωτίζει αὐτούς καὶ βασιλεύσουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων **6** Καὶ εἶπέν μοι, Οὔτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ καὶ κύριος ὁ θεὸς τῶν ἁγίων προφητῶν ἀπέστειλεν τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν

Holy Bible in Hebrew and Greek

τάχει 7 ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχύ. μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου
τούτου 8 καὶ ἐγὼ Ἰωάννης ὁ βλέπων ταῦτα καὶ ἀκούων καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα
ἔπεσα προσκυνῆσαι ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέλου τοῦ δεικνύοντός μοι ταῦτα
9 καὶ λέγει μοι, Ὅρα μὴ σύνδουλός σου γάρ εἰμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν καὶ
τῶν τηρούντων τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· τῷ θεῷ προσκύνησον 10 καὶ λέγει μοι,
Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγὺς ἐστίν
11 ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι καὶ ὁ ῥυπῶν ῥυπασάτω ἔτι καὶ ὁ δίκαιος δικαιοθήτω ἔτι καὶ ὁ
ἅγιος ἁγιασθήτω ἔτι 12 καὶ ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχύ καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ ἀποδοῦναι
ἐκάστῳ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐσται 13 ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω ἀρχὴ καὶ τέλος ὁ πρῶτος καὶ ὁ
ἔσχατος
14 Μακάριοι οἱ ποιοῦντες τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς
ζωῆς καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν 15 ἔξω δὲ οἱ κύνες καὶ οἱ φάρμακοι καὶ
οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωολάτραι καὶ πᾶς ὁ φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος
16 Ἐγὼ Ἰησοὺς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις· ἐγὼ
εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τοῦ Δαβὶδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς καὶ ὀρθρινός 17 Καὶ τὸ πνεῦμα
καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν, Ἐλθε, καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω, Ἐλθε, καὶ ὁ διψῶν ἐλθέτω· καὶ ὁ
θέλων λαμβανέτω τὸ ὕδωρ ζωῆς δωρεάν 18 Συμμαρτυροῦμαι γὰρ παντὶ ἀκούοντι τοὺς
λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου, ἐάν τις ἐπιτιθῇ πρὸς ταῦτα, ἐπιθήσει ὁ θεὸς ἐπ'
αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν βιβλίῳ τούτῳ
19 καὶ ἐάν τις ἀφαιρῇ ἀπὸ τῶν λόγων βίβλου τῆς προφητείας ταύτης ἀφαιρήσει ὁ θεὸς τὸ
μέρος αὐτοῦ ἀπὸ βίβλου τῆς ζωῆς καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας καὶ τῶν γεγραμμένων ἐν
βιβλίῳ τούτῳ 20 Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα, Ναὶ ἔρχομαι ταχύ. Ἀμήν, ναί, ἔρχου, κύριε
Ἰησοῦ 21 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν